

تہ فسیری قورٹانی
بہ رزو بہ پیز

بہ رگی بیست و شہ شہم
سوورہ تہ کانی
(الدخان) و (الجاثیہ) و (الاحقاف) و (محمد)

عہی باپیر

ته فسیری سووړه ته کانی

الذُّجَابُ وَالْجَائِسُ وَالْإِحْقَافُ وَمُحَمَّدٌ

ته فسیری سووږه ته کانی

الدَّخَانُ وَالْجَالِثَةُ وَالْإِحْقَافُ وَمُحَمَّدٌ

نووسینی : عهلی باپیر

دیزاینی ناوه وه : زهرده شت کاوانی

چاپی یه کهم ۱۴۴۳ ک - ۲۰۲۱ ز

۷۸۰ لاپهړه

۲۴ * ۱۷ سم

بابه ت : ثابینی

له به ریووه به رایه تی گشتی کتبیخانه گشتیه کان - هه ریمی کوردستان

ژماره سپاردنی (۷) ی سالی ۲۰۱۲ پئدراوه

ته فسیری سووره ته کانی

الدُّخَانُ وَ الْجَانَّةِ
الْأَحْقَافِ وَ مُحَمَّدٍ

نووسینی: عه لی باییر

پیشہ کی تہم تفسیرہ به گشتی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنُسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (۱۰۲) آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَجَدٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (۱) النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (۷۰) **صَلِّحْ لَكُمْ أَعْمَلَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ دُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (۷۱) الأحزاب.**

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ^(۱).

خوینره به پزرو خو شه ویسته کان!

هیچ گومانی تبدانیه - بو مروقی پروادار - که شه تهم نهی له خزمهت دوایین کتیبی خوا (قورن) دا به سه رده بری، جا به هره شیوه یه که له شیوه کانی له خزمهت دابووندا بی؛ خویندنه وه، تیفکرین و پامان، فیکردن، کار پیکردن ... هتد، به باشتترین جیگرتن جیگا ده گری و، خاوه نه که ی له دنیاو دواپوژدا لیتی به هره مه نده.

(۱) شه وه پی ده گوتری: (خطبة الحاجة) که پیغه مبه ر ﷺ هاوه لانی به پیزی فیرده کرد، پیش هره قسه یه کی گرنگ، بیلین، وه ک وتاری جومعه و داخواز پیکردن (خطبة) ... هتدو، شه و تاره، هره کام له: الترمذی: (۱۱۰۵)، النسائی: (۱۱۰۴)، ابن ماجه: (۱۸۹۲) أحمد: (۲۷۲۰)، الطبرانی: (۲۴۱۴) هیناویانه و (مسلم) یش به شیکی هیناوه.

منیش - که وه ک باسکردنی چاکه‌ی خوا (التحدّث بنعمة الله) ده‌یخه‌مه‌پروو- له‌وه‌تی فامم کردۆته‌وه، خ‌وای به‌به‌زه‌یی و به‌خ‌شه‌ر چاکه‌ی له‌گه‌ل کردووم و، به‌فه‌رمایش‌تی به‌رزو ب‌ئ وێنه‌ی خۆیه‌وه سه‌رگه‌رمی کردوومو، به‌ر له‌ته‌مه‌نی بیست سالی‌ی یه‌وه هیدایه‌تی داوم، که قورئانی به‌پ‌رزو پ‌ئز له‌به‌ر بکه‌م و، سه‌رقالی خ‌وێندنه‌وه‌ی ته‌فسیره‌کانی قورئان و ت‌یوه‌پامانی ئایه‌ته پر به‌ره‌که‌ته‌کانی و، ل‌ی‌وردبوونه‌وه‌یان بم.

هه‌ر بۆیه‌ش ت‌یک‌رای ک‌ت‌یب و نام‌یلکه‌و وتارو ده‌رسه‌کانم، که‌م و زۆر له‌به‌ر پ‌ۆشنایی قورئان دابوون، که د‌یاره هه‌ر ته‌مه‌ش ش‌ت‌یک‌ی س‌روش‌تییه، ئاخ‌ر ئایا ئیسلام ب‌ج‌گه له قورئان پاشان س‌وننه‌تی پ‌ئغه‌مبه‌ر ﷺ، که ئه‌ویش هه‌ر پروونکردنه‌وه‌ی قورئان و چۆنیه‌تی ج‌به‌ج‌یک‌کردن و کارپ‌یک‌کردنیه‌تی، ش‌ت‌یک‌ی د‌یکه‌یه؟! ب‌ی‌گومان نه‌خ‌یر.

ئ‌نجا له‌م‌پ‌ژ سالی‌ش بوو، که براو خوشکانت‌یک‌ی د‌ل‌س‌ۆزی نزیک و ئاشنام، داوایان ل‌یده‌کردم که ده‌ست بکه‌م به‌ دانانی ته‌فسیرو ل‌یک‌دانه‌وه‌یه‌کی قورئان، هه‌تا له پ‌ه‌مه‌زانی سالی (١٤٢٨)دا هاته د‌ل‌مه‌وه، که ناوی خ‌وای ل‌ی‌به‌یتم و ده‌ست به‌و کاره گه‌وره‌و گرنگه بکه‌م، به‌ل‌کو ورده ورده به‌پ‌یی ب‌وارو ده‌رفه‌ت، هه‌رساله هه‌ند‌یک‌ی ل‌ئ ته‌نجام بده‌م، له‌گه‌ل سه‌رقالی‌ی زۆرو جۆراو جۆریشدا، هه‌تا ده‌رفه‌تیکی وام بۆ ده‌پ‌ه‌خ‌س‌ئ که ب‌توانم خ‌یرایی ت‌یدا بکه‌م و خ‌ۆمی بۆ یه‌کلایی (م‌ت‌ف‌ر‌غ) بکه‌مه‌وه‌و، خوا پ‌شت‌ی‌وان ب‌ئ ته‌واوی بکه‌م، ئه‌گه‌ر ته‌مه‌ن به‌به‌ریه‌وه ماب‌ئ.

سه‌رچاوه‌ی دانانی ته‌م ته‌فسیرو ل‌یک‌دانه‌وه‌یه‌شم، و‌پ‌رای سه‌رنج‌دانی زۆربه‌ی ئه‌و ته‌فسیره‌انه‌ی که باون و، ده‌ستم پ‌یان گه‌یشته‌وه، بریتیه له و‌ردبوونه‌وه‌و ت‌یوه‌پامانی خ‌ۆم له خ‌ودی قورئان، چونکه ب‌ی‌گومان قورئان: هه‌ند‌یک‌ی هه‌ند‌یک‌ی پروون ده‌کاته‌وه: (القرآن يُقَسِّرُ بَعْضُهُ بَعْضًا)، پاشان س‌وننه‌تی پ‌ئغه‌مبه‌ری خوا ﷺ چونکه پ‌ئغه‌مبه‌ری خواش پروونکه‌ره‌وه (م‌ب‌ی‌ئ‌ی) قورئانه، وه‌ک خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی:

شایانی باسه نهو مهوسووعیه له چاپی دووهمی دا، کراوه به دوازدده (۱۲) کتیبی سه‌ربه‌خۆ، به مه‌به‌ستی ئاسانتەر سوود لێ ببنرانی .

شارەزا نېم، يان خوئىنەر پېويستى پېي نېه، لە كاتىكدا دەيەوۆ لە قورئان
تېبگات و، بزائى خوا (تبارك وتعالى) راستەوخۆ چى پېي فەرمووه؟!

ئىنجا ھەر لىرەشەوہ بە پېويستى دەزانم پېر بە دىل سوپاسى ئەو برا گەنجە پووج
سووک و گورج و گۆل و دىسۆزە بکەم (حەزى نەکرد ناوى بھېنم)، كە ھەلسا
بە نووسىنەوہو ھىتانە سەر كاغەزو، پاشان تايپکردن و دوايى پىداچوونەوہو
ھەلەگىرىي، سەرچەم ئەم زنجىرە دەرسە، كە لە ئەسلىدا لە شىوہى وتار
(محاضرة) دا پىشكەش كراون، ھەروەھا ھەلسا بە (تخرىج) ى سەرچەم دەقەكانى
سوننەت، لە سەرچاوە متمانە پىكراوہكانەوہو، زەحمەت و ماندوو بوونىكى زۆرى
بە سەرچەم بەرگەكانى ئەم تەفسىرەوہ كىشاوہ، خوا بە باشترین شىوہ
پاداشتى بداتەوہو، ھەر صالح و ساغ و سەلامەت و سەر بەرزبى^(۱)، لە خواى
بەرزو بىھاتاش داواكارم ئەو جوړە گەنج و لاوانە لە كوړان و كچان، لە نىو
گەلەكەماندا، زۆر بكات .

شايايى باسيشە كە ئىمە لەم تەفسىرەماندا، باسى بەش (جەزە) ەكانى قورئان و
دابەشكردنەكانى دىكەى وەك: - (حزب) - ناكەين، چونكە ھەر سووړەتېك
بوځوۆ شىتىكى سەر بەخوێوہو، سەرچەم ئايەتەكانى وەك ئالْقەكانى زنجىرېك
پىكەوہ پەيوەستن و، ئاشكراشە كە دابەشكرانى سەرچەم قورئان بو سى (۳۰) بەش
(جەزە) و شەست (۶۰) (حزب)، شىتكە لەلايەن زانايانەوہ كراوہ، بو ئاسانكارىي
خوئىندى قورئان، ديارە ئىمە لە دابەشكردنى بەرگەكانى ئەم تەفسىرەشدا،
دىسان حىساب بو بەشەكان (أجزاء) ى ناكەين و، بە گوێرەى سووړەتەكان،
بەرگەكانى ديارىي دەكەين.

(۱) ئەو برا دىسۆزە ئىستاش پاش تەواوكردنى زۆربەى قورئان، لىبراوانە بەردەوامە
و عەزمىشى جەزم كروە، كە تەگەر تەمەنمان بەردەوام بى، ھەتا كۆتايى ئەم تەفسىرە
سەرگەرمى كارەكەى بى .

دوا قسه شم ئەو یه که:

ئەم تەفسیره - وهك پێشتر گوتمان - له ئەسڵدا بەشیۆهی دەرس و وتار
پێشکەش کراوه، بەلام دواتر خووم دووجار بە وردیی پێیدا چوومهوهو، بەپێی
پێویست دەستکارییم کردوه، دیاره ههموو دەرسیکیش بەناوی خواو ستایشی
خوا **سُبْحَانَكَ** دەستی پێکردوه، بەلام تێمه له سەرەتای دەرسه کانهوه، ئەوانه مان
لابردوه، بۆ زۆر دووباره نهبوونهوهو، ئەو (خطبة الحاجة)یهی له سەرەتای ئەم
پێشه کهییهوه هاتوه، له جیاتی سەرەتای سهرحهم دەرسه کانه.

سُبْحَانَ رَبِّكَ رَبِّ الْعِزَّةِ عَمَّا يَصِفُونَ.

وَسَلَامٌ عَلَى الْمُرْسَلِينَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ.

دووشه‌مه ٢٥ رجب ١٤٣٢

٢٠١١/٦/٢٧

ههولێر

به رچا و پوونیه کی گزنگ له باره ی ئه م تەفسیره وه

خوێنه ری به ریز !

هه رچه نده له (پیشه کی گشتی) ئه م تەفسیره دا باس مان کردوه که بۆ نووسی نی ئه م تەفسیره، له هه موو ئه و تەفسیره باوانه ی ده ستم پێیان گه یشتوه، به هه ره مه ند بووم، هه رو هه له کو تایی هه ر به رگێکی ئه م تەفسیره دا، سه ر جه م ئه و تەفسیرانه ی که م و زۆر لێیان سوودمه ند بووم، ناوه کا نیا مان به ریز نووسی ون، به لām لێره ش وه که جه خت کرد نه وه ی زیاترو به رچا و پوونی با شتر بۆ ئێوه ی به ریز ده لێم :

مادام ناوی تەفسیره کا مان نووسی وه، نه پێویست ده کات و نه ده شگو نجی، بۆ هه ر تێگه یشتن و بیرۆکه یه ک، که زۆربه ی تەفسیره کان له باره ی ئایه تیکه وه، یان پسته و برگه یه کی ئایه تیکه وه، ده یه ی نین، ئێمه هه موو جار ی ناوی ئه و تەفسیرانه ی نین، به لām بیکومان هه ر کات بیرۆکه و تێگه یشتنیکی تایبه تی یه کێک له تەفسیره کان هه بی و بکه وێنه به رچا وم، ئنجا چ په سندی بکه م، چ په فزی بکه م، هه ر کات به پێویستی بز انم، به تایبه ت ئاماژه ی پێده که م، ئه گه ر نا به ئاماژه ی گشتی و به نووسی نی ناوی تەفسیره کان له کو تایی هه ر به رگێک دا، ئیکتیفا ده که م و، زۆریش له ئه مانه تی زانستی (الأمانة العلمیة) ده خه ف تێم و مه به ستمه په چاوی بکه م، چونکه ئه مینی و ئه مانه ت پاریزی، په وش تکی گه و ره و به رزی مسو لمانه تییه .

شایان با سیشه جاری وا هه یه بیرۆکه و تێگه یشتنیکی تایبه تی خۆم، ده رباره ی کۆمه له ئایه تیک یان ئایه تیک یان پسته و برگه یه کی ئایه تیک، بۆ دروست ده بێ، وه که تێگه یشتن و بۆچوونی خۆم ده ی نووسم، که چی په نگه له تەفسیره کا نی

دېكەش - يەككىيان يان زياتر - دا ھەبى، ئەویش بەھوۋى ئەوۋەۋەيە كە من
ئەو تەفسىرەم نەكەوتۆتە بەر دىدە، يان دىتوومەو لەيادىم نەماۋە.

پیشەکی ئەم بەرگە

الحمد لله وحده، وصلوات الله وسلامه وبركاته على من لا نبي بعده، محمد وآله
السالكين سبيله والملتزمين دربه.

خوێنه ره به پێژ و خۆشه ویسته کان!

ئەم بەرگە بەرگی بیست و شەشەم (۲۶) ه لە تەفسیری قورئانی بەرزوبە پێژ
و هەر چوار سوپە تەکانی:

(الدخان ، الجاثية ، الأحقاف ، محمدی تیدان.

ئەم بەرگەش بەهەمان شێواز و نەخشەی بەرگەکانی پیشووی ئاماده کراوه،
وێرایی ڕوونکردنەوهی چەمک و واتای ئایەتە بەپێزەکانی هەرکام لەو چوار
سووپەتە بەحەوت قۆناغ، ژمارەیه ک کورته باسیش لەکاتی تەفسیرکردنی هەر
کامیان دا خراونه ڕوو، بەم شێوه یه ی خوارێ:

یه کەم سووپەتی (الدخان):

۱- کورته باسیک له باره ی شهوی تێدادابه زێترانی قورئانهوه.

۲- کورته باسیک له باره ی (البطشة الكبرى) وه.

۳- ههلبێژاردنی به نوو ئیسرائیل و پێدانی ههژده نیشانه و نیعمهت.

۴- کورته باسیک له باره ی گهلی توبهعهوه.

۵- وتو وێژێکی ئێوان سوکرات و ئه رستۆدیۆس.

۶- سه رنجدان هه وه یه کی سی به لگه که ی هه بوونی سزا و پاداشت.

دوۋەم: سۈرەتى (الجاثية):

- ۱- كۈرتە باسېڭ: وريابوون لەبارەى ھۆى ھاتنەخوارەھى ئايەتەكانەھە.
- ۲- چەند دەقېكى سۈنەت لەبارەى قسە نەگۈتەن بە پۇژگار و شۆينەكەوتنى ھەوا و ئارەزوۋەھە.
- ۳- دوو فەرمودەھى پېئەمبەرى خوا لەبارەى گەرەپى و مەزنىي خوا و تەنيا پەرستىيەھە.

سېئەم: سۈرەتى (الأحقاف):

- ۱- كۈرتە باسېڭ لەبارەى: ھېكەتتى زۆر باسكرانى ئامانجى دروستكردى گەردوونەھە.
- ۲- ھەلۋەستەھىكى پېئىست لەبەردەم مەشت و مېڭى ئېوان مەپوانى كۆپى ھەكەم و (عبدالرحمن)ى كۆپى (أبوبكر الصديق)دا لەسەر ھۆكىمى مېراتىي و بنەمالەھى.
- ۳- كۈرتە باسېڭ لەبارەى بەھرە ۋەرگرتەن لە ناز و نېعمەتەكانى دىئاۋە.
- ۴- ھەلۋەستەھىكى كۈرت لەسەر بى ئېمانىي و كۆۋانەھى چراي عەقلى.
- ۵- سەرنجېك لەسەر گشتگىرىي و فراوانىي مەبەستەكانى قورئان .
- ۶- قسەھەك دەر بارەى (أولوا العزم).

چوارەم: سۈرەتى (محمد):

- ۱- ھەلۋەستەھىكى پېئىست لەبارەى ھەلۋەشاندىنەھى نەسخكرانەھى ئەو ئايەتەھە (محمد-۴).
- ۲- كۈرتە باسېڭ: بەدىلگرتەن لە جەنگدا و چۆنىەتتى مامەلە كەردن لەگەلئاندا.
- ۳- كۈرتە باسېڭ: بەكۆيلەكردى مەۋف لەم پۇژگارەدا تاوانە و دژى شەرىعەتە.
- ۴- چەند وردەكارىيەكى پەوانبېژىي لەئايەتتى (۱۵ - محمد)دا.

٥- کورتەباسیک دەربارە: پتووستبوونی پەیداکردنی زانیاری لەبارە پەرستراویتی خواوە.

٦- کورتەباسیک دەربارە چەسپاندنی حوکمی ئەو ئایەتە بەسەر بەزیدی کوری موعاویە.

٧- کورتە سەرنجیک لەسەر هەڵۆه‌شاندنەوی کردەوی باش.

٨- پێنج ورده سەرنج.

لەکوژایی پیشەکی ئەم بەرگی بیست و شەشەشدا دەئیم:

هیوادارم هەموو لایەکی لەکاتی خۆیندەوی ئەم بەرگە و بەرگەکانی دیکە ئێم تەفسیرەدا، هەولێدەن بە تەواوی عەقل و دلی خۆیان فراوان بکەن و، پاکیشیان بکەنەوه لەهەرچی بیروپاوە قەناعەتی پیشوخەتە و، خۆیان وای بکەن ئامادەیی وەرگرتن و تەبەیی کردنی هەر بیروپاوە بۆچونێکی تازەیی هەلقوڵو لەقورئان و سوننەتیان هەبێ و، پێ ئەدەن هیچ بیروپاوە بۆچونێکی پیشووی خووی پێوەگیراوی پێوە راهاوو و بار پێوەگرتوو، عەقل و دلیان بەستێ و، پێی بیرکردنەوی ئازادانە و ئازایانەیان لێ بگرێ و، ئەو راستییەش بەپێنەوه بیران کە ئایین و بەزنامەیی خوا لەووحیی خوادا بەرجەستەییو، بەس وەحیی خوا بۆ ئێمە پابەندکەر (ملزم) وەغیری وەحیی، ئەنیا بە تێگەشتن لەبارەیی ئیسلامەوه، ئەزمونکردن و مومارەسەکردنی لەسەر ئەرزی واقع دادەنرێ.

سبحانک اللهم وبحمدک، أشهد أن لا إله إلا أنت أستغفرک وأتوب إليك

تہ فیسری سوورہ تی

الدُّخَانِ

بەرێزان!

ئەمڕۆ که (۲۲)ی (جمادی الأولی، سالی (۱۴۴۱)ی کۆچی، بەرانبەر (۱۷/ ۱/ ۲۰۲۰) ی زاینی، لە شاری دیرینی هەولێر، خوا پشتیوان بێ دەست دەکەین بە تەفسیری سوورەتی (الذخَان)، سەرەتا وەک عادەتی خۆمان لەم تەفسیرەدا، پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە دەخەینە ڕوو، تاکو بەر لەوەی بچینە نێو درێژە و قوولایی ڕوونکردنەوەی چەمک و مەبەستی نایەتە موبارەکەکانی ئەم سوورەتە، دیمەن و هێڵە گشتییەکان و، چوارچێوەی ئەم سوورەتە موبارەکەمان لەبەر چاوی:

نێوەڕۆکی سوورەتی (الذخَان) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە ناوی (سورة الذخَان)ە، پێنجەمین سوورەتە لە خاوەن حامیمەکان (ذوات حمیم)، ئەوانە ی که بە (حمیم) دەست پێ دەکەن، که یەکەم سوورەتیان (غافر) بوو، دووهمیان (فصلت) بوو، سێهەمیان (الشوری)، چوارەمیان (الزخرف)، پێنجەمیان ئەم سوورەتە، شەشەمیان (الجمعة)، حەوتەمیان (الاحقاف)، ئەم سوورەتە تەنیا ئەم ناوەی بۆ بەکارهاتووە: (سورة الذخَان)، چ لە موصحفەکاندا که لە دێر زەمانەوه بە دەستی مسوڵمانانەوه بوون، چ لە سەرچاوەکانی سوننەتدا، هۆکارەکی هەر ئەوەیە که وشە: (الذخَان)، لە نایەتی ژمارە (۱۰)ی ئەم سوورەتەدا هاتووە: ﴿فَارْقَبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ﴾، واتە: چاوەڕێی ئەو ڕۆژە بە، که ئاسمان دوو کەلتیکی ئاشکرا دێنێ، هەرچەندە وشە: (الذخَان)، لە سوورەتی (فصلت) بشدا هاتووە، که پێش ئەم سوورەتە دا بەزێو و خوا ﴿لَهُ دَهْرٌ مَوْءٍ﴾: ﴿ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ﴾، فصلت، واتە: خوا ﴿لَهُ دَهْرٌ مَوْءٍ﴾ ئاسمان دروست بکات، لەو کاتەدا، دوو کەلت بوو، بەلام (الذخَان) لێرەدا، وەک

نیشانە بە کە خوا ﷻ ھاتو، وە ک دوایی باسی دەکەین، خوا ﷻ بە پێغەمبەر ﷺ دەفەرموێ: چاوەڕێبە تا کو ئاسمان ئەو دوو کە لە دێنی، زانایانیش لەو بارەو دە قسەو باسیان زۆر کردو، کە مەبەست پێی چیە؟!.

دووهم: شوینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە مەککەییە، واتە: ھەمووی لە مەککە دابەزیو، لەو کاتەدا کە پێغەمبەر ﷺ لە مەککە بوو، ئنجا جاری وا ھەیە سوورەتە کان، یاخود ھەندیک لە ئایەتەکانیان لە دەروەدی سنووری جوگرافیای مەککەش دابەزیو، بەلام ھەر لەو قوناغەدا بوو کە پێغەمبەر ﷺ جاری لە مەککە بوو، پێش کوچکردنی بو مەدینە، بۆیە ھەر پێیان دەگوێری: مەککەیی.

ھەندیک لە زانایان گووتیانە: بۆ وینە: (الزمخشري، والقرطبي) ئەو ئایەتە کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكَ عَائِدُونَ﴾ (۱۵) الدخان، واتە: ئیمە کەمێک لابەری ئازارین، بەلام ئێوە دوایی دەگەرێنەو.

ئەمە مەدینەییە، بەلام ھیچ بەلگە یەکیان نەھێناوەتەو، لە راستییدا ئەم سوورەتە موبارکە وا پێدەچێ بە پێی ئێوەرۆکە کە ی و بە پێی بابەتەکانی، کە لە دەوری سالی (۸ و ۹) ی پێغەمبەرایەتییدا، دابەزیی، واتە: چوار، پینج سالی پێش ئەوێ پێغەمبەری خوا ﷻ لە مەککەو، وێرای ھاوێلەکانی کوچ بکات بۆ شاری (یثرب) کە دای کوچکردن، ناوی لێنا (مدینة)، یان (مدینة الرسول) واتە: شار، یان شاری پێغەمبەر ﷺ.

سییەم: ریزبەندیی لە موصحف و ھاتنە خواردا:

ئەم سوورەتە لە ریزبەندیی دابەزیندا ژمارە: (۶۳) یەو، پێش سوورەتی (الجاثیة) و، دای (الزخرف) دابەزیو، واتە: شوێنە کە ی ئیستا لە (مصحف) دا،

چۆنە، لە ریزبەندیی دابەزینییدا هەمان شوێنی هەبوو و، کەوتۆتە نێوان سوورەتی (الزحرف) و (الجاثیة)وە، لە ریزبەندیی (مصحف)دا، ژمارە (٤٤)ه، واتە: کە لە سوورەتی (الفاتحة)، لە لای راستەوه دەست پێدەکات، (٤٤)مین سوورەتە.

چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی:

بۆ ژمارە ی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە، زیاتر (٥٩) تەبەننیی کراوە، بەلام پێشتر راجیایی هەبوو: زانایانی مەدینەو، مەککەو، شام، پێیان وابوو (٥٦)ه، لە لایەن زانایانی (بصرة)وە، (٥٧) دانراوە، بەلام لە لای زانایانی (کوفة)، کە زیاتر لە (مصحف)کاندا، ئەو تەبەننیی کراوە، (٥٩) ئایەتە، پێشتریش گوتوو مانە: جیاوازی لە ژمارە ی ئایەتەکاندا، دەگەرێتەوه بۆ کورتیی و درێژی پستەکان، کە هەندێ لە زانایان ئایەتکیان کردووە بە دوو رستەو، بۆتە دوو ئایەت، بەلام هەندیکیان بە یەک رستەیان هێناوە ئەو ئایەتە، بۆیە بە یەک ئایەت سەرژمێر کراوە، واتە: جیاوازی ژمارە ی ئایەتەکان، ناگەرێتەوه بۆ ئەوەی زانایە ک گوتبێتی: ئەو ئایەتە قورئانەو، ئەوەی دیکە گوتبێتی: نەخێر، ئەم ئایەتە قورئان نیە، چونکە زانایان لەو بارەو، نەک لەسەر ئایەتیک، بەلکو لەسەر رستەیهک و، بگرە لەسەر وشەیهک و، بگرە لەسەر پیتیکیش را جیاییان نیە، کە جاری دیکەش گوتوو مانە: قورئان (١١٤) سوورەتەو، (٦٢٣٦) ئایەتە، بەو سەرژمێرییە کە زۆربەیان لەسەری پیکهاتوون، هەروەها زاناو پسپۆران گوتووینانە: (٧٧٤٣٩) وشەیهو، (٣٢١١٨٠) پیتە.

پینجەم: نێوهرۆکی:

نێوهرۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە، هەمان نێوهرۆکی قورئانی مەککەییەو ئەو تەودەرە سەرەکیانە ی قورئانی مەککەیی تێیاندا دەسوورێ، ئەمیش گرتوونیەخۆی:

۱- باسی خوا ﷺ، یانی: بەدیهینه رایه تیی و خاوه ندرایتیی و پهروه ردگاریه تیی و، ناوو سیفه ته کانی خواو، ته نیا په رستراوئیتی خوا.

۲- باسی پیغه مبه رایه تیی و وه حی، ژیان پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و په وشت و تاکاری پیغه مبه ران و، هه لویستی پیغه مبه ران و، تهو وه حی و په یامه ی که خوا بو ی ناردوون، پاشان باسی په یامه کانی خوا، کتیبه کانی خوا ﷺ که بو پیغه مبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ناردوون.

۳- تهوهری سییه میش باسی پوژی دواپی، چ وهک ئاخیر زه مان، چ وهک قیامهت و زیندوو بوونه وهو هه لسانه وه، چ وهک پوژی دواپی به گشتیی، چ وهک به هه شت و دۆزه خ و سزاو پاداشتیک که خوا بو مروقه کان دایناوه، به پتی ئیمان و کرده وهی چاک، یاخود کوفرو کرده وهی خراپیان.

ئهم سووره ته موباره که ش به پتی ریزه نندی ئایه ته کانی ده توانین بلین: ئهم یازده (۱۱) بابه ته ده گریته خو ی:

۱- باسی دابه زێترانی قورئان له شهوئکی به پیزو فهدا، ئهمه له ئایه ته کانی: (۱ - ۵) دا خراوه ته پروو.

۲- باسی خوا ﷺ که دابه زێنه ری قورئانهو، وه سفکردنی خوا به نو له سیفه ته ناوازه کانی تهویش له سی ئایه ته کانی: (۶ - ۸) دا، ئهم بابه ته خراوه ته پروو.

۳- باسی بیپروایه کان و هه ره شه لیکردنیان، له هه شت ئایه ته کانی: (۹ - ۱۶) دا ئهم بابه ته خراوه ته پروو.

۴- باسی ناردنی مووسا ﷺ بو لای فیرعه ون و دهسته و دایه ره و گه له که ی و سه ره نجام دوا یاخیی بوون و، بوغرا بوونیان له به رانه بر مووسا و په یامی خوادا، که پتیدا ئیردراو بوو، سزادرانیان له لایه ن خواوه ﷺ به نغوکران و خنکێترانیان له ده ریای سووردا، ئهمیش له هه قده ئایه ته کانی: (۱۷ - ۳۳) دا خراوه ته پروو.

۵- باسی نکووییکردنی کافره‌کان له زیندوو کرانه‌وه، که له سێ ئایه‌ته‌کانی: (۳۶ - ۳۷) دا خراوه‌ته‌پوو.

۶- ئاماژه‌یه‌کی کورت به‌ گه‌لی (تُبْع)، له یه‌ک تاکه‌ ئایه‌تدا، ئایه‌تی ژماره: (۳۷).

۷- باسی ئه‌وه که گه‌ردوون بێ حیکمه‌ت و به‌ گه‌مه‌و گالته‌ دروست نه‌کراوه، ئه‌میش له دوو ئایه‌ته‌کانی: (۳۸ - ۳۹) دا، خراوه‌ته‌ پوو.

۸- باسی پوژی لێک هه‌لاواردن و لێک جیاکردنه‌وه‌ی پاک و پیسان و لێک جیاکردنه‌وه‌ی برواردو و بێپروایان، ئه‌مه‌ش له سێ ئایه‌ته‌کانی: (۴۰ - ۴۲)، خراوه‌ته‌ پوو.

۹- باسی دره‌ختی زه‌ققووم و سزاو ئازاری بێپروایان له دۆزه‌خدا، که له حه‌وت ئایه‌ته‌کانی: (۴۲ - ۴۹) خراوه‌ته‌پوو.

۱۰- باسی پارێزکاران و پاداشتیان له به‌هه‌شتدا، که له هه‌شت ئایه‌ته‌کانی: (۵۰ - ۵۷)، خراوه‌ته‌پوو.

۱۱- باسی ئاسانکردنی قوڕتان بۆ په‌ند وه‌رگرتن و، فه‌رمانکردنی خوا به‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ به‌ چاوه‌پوانیی کردن، واته: چاوه‌پوانکردنی ئه‌وه‌ی ئه‌و خه‌ڵکه‌ی له‌گه‌ڵیاندا پوو به‌پوو‌بۆته‌وه، که نه‌یارینی و ناحه‌زینی، چییان لێ دی؟ کییان پڕوا دێتی؟ کییان پڕوا ناھێتی؟ خوای دادگه‌ریش، هه‌م له دنیا‌دا چییان به‌سه‌ردیئێ و، هه‌م له پوژی دوایدا چییان لێ ده‌کات؟ که له دوو ئایه‌ته‌کانی: (۵۸ - ۵۹) دا، خراوه‌ته‌پوو.

شه‌شم: تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی ئه‌م سوورته:

له خسته‌ته‌پووی ئیوه‌پۆک و پێناسه‌ی ئه‌م سوورته‌ موباره‌که‌دا، تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی که وه‌ک ژۆر جار گوته‌وومانه: ده‌گونجێ ژۆر تاییه‌تمه‌ندیی له سوورته‌ته‌کاندا به‌خێنه به‌رچاو، به‌لام ئیمه زیاتر ئاماژه ده‌کین، به‌وانه‌ی زیاتر زه‌قن و به‌رچاون که چوارن:

تایبه مه ندیی یه که م: لهم سوورته موباره که دا باسکراوه، که قورټان له شه ویکی به پیزدا دابه زیوه، له تایه قی ژماره سی دا، که تاکه شوئیتکه له قورټاندا هاتبی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ إِنَّكَ كَمُنْذِرٍ﴾ (۲) الدخان، واته: تیمه دامانه زانوده له شه ویکی به پیزدا، له شه ویکی به فه پدا، ټو شه وهش وهک دواپی باسی ده که ین، هر هه مان شه وی قه دره، که ده فره موئ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (۱) القدر، لیره به (لَیْلَةُ مَبَارَكَةٍ) ناوی هیناوه، شه ویکی پر پیت و پیز، له ویش به شه وی (القدر)، واته: شه وی پر پیز، ټو شه وه، هه م به پیز بووهو، هه م به پیز بووه، ده شگونجی قه در به مانای ټه ندازه گیری بی، واته: شه ویک بووه که خوا ﴿تَبَيَّنَ﴾ تیدا ټه ندازه گیری سالانه ی هه لسوکه وته کانی مروقه کان ده کات، وهک هه ندیک له زانایان گوتوویانه.

تایبه مه ندیی دووه م: لهم سوورته ده دا، باسی هاتنی دووکه ل کراوه له ټاسمانه وه: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ﴾ (۱۰) الدخان، که ته نیا لهم سوورته ده دا، باسی هاتنی دووکه ل کراوه، ټنجا تیا ټو دووکه له چیه و چونه؟ دواپی قسه ی لی ده که ین.

تایبه مه ندیی سییه م: باسی نه گریانی ټاسمان و زه وی له سه ر گه لی فه وتاوی فیرعه ون، که له تایه قی ژماره: (۲۹) دا، خوا ﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ﴾ (۹) الدخان، واته: نه ټاسمان و نه زه وی بویان نه گریان و چاوه پوانیش نه کران و، مؤلټ نه دران، دوا ټه وه ی کاتی مه رگیان هات، مؤلټ نه دران بگه پټنه وه و په شیمان بڼه وه، چونکه له و ده رفه ته ی که پیان درابوو، به هره مه ند نه بوون و، کاتی تاقیرکړنه وه که ش ته واو بووه.

تایبه مه ندیی چواره م: باسی ټه وه که پارټزکاران مردن ناچیزن له به هه شتدا، جگه له مردنی یه که م: ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾ (۵) الدخان، واته: له به هه شتدا مردن ناچیزن، جگه له مردنی یه که م، واته: ټو مردنی یه که مه ی له دنیا دا چیرټوو یانه، له هه موو قورټاندا ته نیا لیره دا

باسی ئەو کراوە، کە پارێزکاران لە بەهەشتدا مردن ناچێژن، جگە لە مردنی یەکەم کە لە دنیا دا چێژتوو یانە.

هەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیک:

دابەشکردنی ئایەتەکانی ئەم سوورەتە موبارەکە، بۆ چوار دەرس:

دەرسی یەکەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۱۶)، شازدە (۱۶) ئایەت دەگرێتە خۆی، کە هەم باسی دابەزێرانی قوڕان، لە شەوی پر پیت و پێزا، کە شەوی (القدر)، واتە: سەرەتاو دەستپێکی دابەزێرانی قوڕان و، هەم باسی کۆمەڵی لە سیفەتەکانی خوا ﷻ کە دابەزێرەری قوڕانە، هەم باسی بێروایەکان و هەلۆیستی نەرتییان و، سزاو جەزەبەیی خوا بۆیان، بە تاییەت هاتنی پەیدا بوونی دوو کەلێک، یاخود حالەتێک کە وەک دوو کەل دێتە بەرچاویان، دەپارێنەو لە خوا ﷻ، لێیان لابەرێ، کە چی خوا ﷻ کە لێشیان لادەبات، دووبارە دەگەرێنەو بۆ سەر بەزمی پێشوویان.

دەرسی دووهم: ئایەتەکانی: (۱۷ - ۳۳)، (۱۷) ئایەت دەگرێتە خۆی، هەمووی باسی مووسایه ﷺ و، بەرەنگاربوونەوێ فیرعەون و دارو دەستەکە لە دژی مووسا ﷺ و پەيامەکە، کە ئەوانیش سەرەنجام خوا ﷻ لە دەریای سووردا نەڕۆیان دەکات و قەرەپریان دەکات.

دەرسی سێیەم: ئایەتەکانی: (۳۳ - ۴۲)، یانی: نو (۹) ئایەت، کە چەند بابەتێکی جوړاو جوړن، هەم باسی نکوویی بێروایان لە زیندووکرانەو، هەم باسی گەلی (تُبَع)، هەم باسی ئەو کە خوا ئەو گەردوونەیی بێ حیکمەت و بەهەوتە دروست نەکردو، هەم باسی رۆژی لێک هەلاوردنی پاک و پيسان.

دەرسی چوارەم: ئایەتەکانی: (۴۳ - ۵۹)، حەڤدە (۱۷) ئایەت، ئەویش هەم باسی سەرەنجامی شوومی بێروایان، هەم سەرەنجامی پر خێرو خوشیی و سەر بەرزانی پارێزکاران.

له كۆتایشدا خوا ﷻ باسی قورئان دهكات كه قورئانی ئاسان كردوه بۆ لى
 تىگه‌يشتن و لى فیربوون، فرمانیش به پىغمبه‌ر ﷺ دهكات، به چاوه‌پىکردنى
 فرمانى خواو چاوه‌پىکردنى ئه‌وه‌ی خوا ﷻ چى به‌سه‌ر ئه‌و خه‌لكه دىنى كه
 به‌و هه‌موو، كه‌للەپه‌قىیه، له‌گه‌ل په‌يامه‌كه‌ی خوادا رووبه‌رووبوونه‌وه!!

❖ دهرسی یه کهم ❖

پېئاسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان وەك پېشتەر گوتوومانە: لە شازدە (۱۶) ئايەتى سەرەتای
سوورەتى (الدخان)، ئايەتەکانى: (۱ - ۱۶)، پېتەك دى، لەو شازدە (۱۶) ئايەتەدا،
باسى پېنج بابەتى سەرەكىي كراوە:

۱- دابەزىترانى قورپان لە شەوېكى بە پېزدا.

۲- وەسفکردنى خوا بە نۆ لە سېفەتە بەرزو بى وئەکانى.

۳- ھەپەشەکردن لە كافەرەكان، بە ھاتنى دووگەلېكى ئاشكرا، كە لە خوا دەپارېنەو، خوا
ﷻ لېيان دووربخاتەو، دەربازيان بكات لېي.

۴- گوتوووانە: ئەگەر خوا قوتاريان بكات، بپوا دېتن، كەچى دوايېش راستيان نەكردو،
گەرەونەو سەر ھالەتى پېشتيان.

۵- ھەپەشە لېكرانيان بە سزادانى مەزن و، بېرەزاو تۆلە لېكردنەويان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿حَمْدٌ ۱﴾ وَالْحَكَّابِ الْمُبِينِ ﴿۲﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ
﴿۳﴾ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ﴿۴﴾ أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ﴿۵﴾ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ
إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۶﴾ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ
﴿۷﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿۸﴾ بَلْ هُمْ فِي سَبِيلٍ
يَلْعَبُونَ ﴿۹﴾ فَأَرْسَلْنَا يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ ﴿۱۰﴾ يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ

أَلَيْسَ ۱۱ رَبَّنَا أَكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۱۲ أَتَىٰ لَهُمُ الْيَوْمَ رَسُولٌ مِّنْهُنَّ ۱۳ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلِّمٌ لِّجُنُودٍ ۱۴ إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۱۵ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْهِنُونَ ۱۶ ﴿١٦﴾

مانای ده‌قاولی نایه‌ته‌کان

(به ناوی خوای به‌به‌زه‌یی به‌خشنده، حامیم ۱) سوئند به کتیبه پۆشن و پرونکه‌ره‌وه‌که ۲ ئیمه له شه‌وئیکی به پیزدا دامانبه‌زاندوه، مسۆگهر ئیمه وریاکه‌ره‌وه‌وه ترسینه‌ر (ی خه‌لک)ین ۳ له‌و (شه‌وه‌)دا، هه‌موو کارئیکی پر حیکمه‌ت (وکارزانانه) پرون ده‌کرئیه‌وه ۴ (ئه‌وه) فه‌رمانئیکه له لایه‌ن ئیمه‌وه، بئگومان ئیمه نیره‌رین (بۆ پئغه‌مه‌ره‌ان که په‌یامان بگه‌یه‌نن به‌ مرۆف و جند) ۵ (ئه‌وه‌ش) به‌زه‌یه‌که له په‌روه‌ردگار‌ته‌وه، به‌ راستی ئه‌و بیسه‌ری زانییه ۶ په‌روه‌ردگاری ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی ئیوانیانه، ئه‌گهر زانیارو دنیابن (ئه‌و راستیه‌ ده‌زان) ۷ هیچ په‌رستراویک نیه‌ جگه‌ له‌و، ده‌ژیه‌نی و ده‌مرئنی، په‌روه‌ردگاری خۆتان و باب و باپیرانی یه‌که‌متانه ۸ (به‌لام نه‌ک خاوه‌نی زانیاری دنیاکه‌ره‌ین)، به‌لکو له‌ دوو دلییدا یاری ده‌که‌ن (خافلان) ۹ ده‌جا (ئه‌ی موحه‌مه‌د!) چاوه‌پرسی پۆژئیک به‌، که ئاسمان دووکه‌لئیکی ئاشکرا دیننی ۱۰ (ئه‌و دووکه‌له‌) خه‌لک داده‌پۆشی، ئه‌مه‌ ئازارئیکی به‌ ئیشه ۱۱ (ده‌ئین:!) په‌روه‌ردگارمان! ئازارمان لئ لابه‌ره‌ بئگومان ئیمه‌ بروادارین ۱۲ چۆن بیریان ده‌که‌وئیه‌وه (وه‌ند وه‌رده‌گرن) له‌ حالئیکدا (پیشتر) پئغه‌مه‌ریکی پۆشن و پرونکه‌ره‌وه‌ی (هه‌ق) یان بۆ هات (به‌لام لئی به‌هره‌مه‌ند نه‌بوون)؟! ۱۳ که‌چی دوایی پشتیان تیکردو گوتیان: فیرکراوه، شتته ۱۴ ئیمه‌ که‌میک لابه‌ری ئازارین (لئیان)، به‌ دنیایی ئیه‌ گه‌راوه‌ن (بۆ سه‌رحاله‌تی پیشووتان)

﴿۱۵﴾ رَوَّزِیک زه‌بری هه‌ره گه‌وره‌یان لێده‌ده‌ین (و سزای سه‌ختیان ده‌ده‌ین) مسو‌گهر ئیمه‌ تۆله‌یان لێ ده‌که‌ینه‌وه‌ ﴿۱۶﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له‌ وشه‌کان

(مُبَرَّکَة): (الْبَرَكَةُ: ثُبُوتُ الْخَيْرِ الْإِلَهِيِّ فِي الشَّيْءِ، وَالْمُبَارَكُ مَا فِيهِ ذَلِكَ الْخَيْرُ)، (بَرَكَة): بریتیه له‌ چه‌سپاندنی خێرو چاکه‌ی خوا‌یی له‌ شتێکدا، (مُبَارَك): هه‌ر شتێکه‌، نه‌و خێرو پیت و پێزه‌ی تێدا بێ.

(مُنْذِرِينَ): ترسینه‌رین، وریاکه‌ره‌وه‌ین، (الْإِنْذَارُ: إِخْبَارٌ فِيهِ تَخْوِيفٌ، كَمَا أَنَّ التَّنْذِيرَ إِخْبَارٌ فِيهِ سُرُورٌ)، (إِنْذَار): بریتیه له‌ هه‌والپێدانیک که‌ ترساندنێ تێدایێ، پێچه‌وانه‌که‌شی (تَنْبِيْرٌ): بریتیه له‌ هه‌والپێدانه‌ی که‌ دلخۆشایی تێدایه‌، یان دلخۆشکردنی تێدایێ.

(فُرْقٌ): واته‌: جیا‌ده‌کرێته‌وه‌، یاخود روون ده‌کرێته‌وه‌، یاخود بلا‌وده‌کرێته‌وه‌، (فَرَّقْتُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ: فَصَلْتُ بَيْنَهُمَا، سَوَاءٌ كَانَ ذَلِكَ بِفَضْلِ يُدْرِكُهُ الْبَصَرُ، أَوْ بِفَضْلِ تُدْرِكُهُ الْبَصِيرَةُ)، ده‌گوتری: (فَرَّقْتُ بَيْنَ الشَّيْئَيْنِ)، دوو شته‌که‌م لێک جیا‌کردنه‌وه‌، واته‌: لێکم وه‌ دوورخست، ئنجا ته‌و لێک وه‌ دوورخستنه‌و، ته‌و لێک جیا‌کردنه‌وه‌یه‌، چ لێک دوور خستنه‌وه‌یه‌ک بێ، چا‌و بیینی، واته‌: به‌ره‌سه‌ت بێ، و چ به‌عه‌قل و دل بزانی و نابهره‌سه‌ت و مه‌عه‌نوه‌یی بێ.

(مُوقِنِينَ): (الْيَقِينُ: مِنْ صِفَةِ الْعِلْمِ فَوْقَ الْمَعْرِفَةِ وَالذَّرَايَةِ، وَهُوَ سُكُونُ الْفَهْمِ مَعَ ثَبَاتِ الْحُكْمِ)، (يَقِين): له‌ سیفه‌ته‌کانی زانینه‌و له‌ سه‌رووی ناسین و په‌یپێردنه‌، یه‌قین: بریتیه له‌ چه‌سپاندنی تێگه‌یشتن له‌گه‌ڵ چه‌سپا‌ویی ب‌ریاردا، واته‌: شتێک دوا‌ ب‌ریاری له‌ باره‌وه‌ ب‌ده‌ی، و دوا‌ زانیارییت له‌ باره‌یه‌وه‌ هه‌بێ.

(شَكَّ): (الشَّكُّ: إِغْتِدَالُ النَّفِيسَيْنِ عِنْدَ الْإِنْسَانِ وَتَسَاوِيُهُمَا)، (شَكَّ): بریتیه لهوه که دوو شتی دژو پتچەوانە ی یه کدی له لای مرووف یه کسان و هاوسەنگ بن، به کوردیی (شَكَّ) ده بێته دوو دلێ، (ظَنَ) یش: ده بێته گومان، که زۆر کهس (شَكَّ) یش، هەر به گومان لێک ده ده نهوه، به لām (شَكَّ) بریتیه له دوو دلێ، شتیک که له نیتوان بوون و نه بوونیدایی، مرووف نه توانی بوونی به سەر نه بوونی دا، یان نه بوونی به سەر بوونی دا، زāl بکات، به لکو له نیه و راستی بوهستی، نهوه پئی ده گوتری: دوو دلێ، به لām (ظَنَ). نهوه به که لایه کیان به سەر لایه کیاندا زāl بکات، چ بوونی به سەر نه بوونی دا، چ نه بوونی به سەر بوونیدا.

(يَلْعَبُونَ): (لَعِبَ فَلَانٌ: إِذَا كَانَ فِعْلُهُ غَيْرَ قَاصِدٍ بِهِ مَقْصَدًا صَحِيحًا)، ده گوتری: فلانکهس یاریی کرد، نه گەر نهوه کرده وهی ده یکات، مه به سستیکی راست و دروستی له پشتهوه نه بی و، جوړیک بی له خو خافلانندن.

(فَارْتَقَبَ): (رَقَبْتُهُ، أَي: حَفِظْتُهُ)، واته: پاراستم، (الرَّقِيبُ: الْحَافِظُ)، (رَقِيبَ): به مانای پارێزەر دی، که واته: (فَارْتَقَبَ)، واته: تۆ چاوه ری به، بیانپاریزهو ناگات لێیان بی.

(يُدْخِلَانِ مُدِينٍ): دووکه لێکی ناشکرا، (الدُّخَانُ: كَالْعُثَانِ، الْمُسْتَصْحَبُ لِلْهُيْبِ، دُخَانُ): دووکه ل که له گه ل بلێسه دا بهرز ده بێته وه، دوایی لیتی جیاده بێته وه پئی ده گوتری: (دووکه ل) که ڤهش ده چی، به عه ره بیی هه م (دُخَانُ و)، هه م (عُثَانُ) یشی، پی ده لێن.

(يَعْمَى النَّاسَ): واته: خه لک داده پۆشی، (عَمِيَ: سَرَّ، وَالْغِشَاوَةُ مَا يُغْطَى بِهِ الشَّيْءُ)، (غِشَاوَةُ) نهوه یه شتیک پی بپۆشی و په رده پۆش بکری.

(أَكْثَفَ): (الْكَشْفُ: الإِزَالَةُ)، (كَشَفَ) بریتیه له لابردن و دوورخستنه وه، ههروهک چۆن (كَشَفَ) به مانای ده رخستن دی، به مانای لابردنیش دی.

(أَنْفٍ): به مانای (أُنْثَى) له کو، دی، ههروهها به مانای (كَيْفَ) چۆن، دی.

(الذَّكْرَى): (التَّذَكُّرُ): (الِإِعْتِبَارُ وَالِإِتْعَاطُ)، (ذِكْرَى) به مانای هاتنهوه بیرو، په‌ند وه‌رگرتن دئی.

(عَايِدُونَ): گه‌راوه‌ن، (الْعَوْدُ: الرَّجُوعُ إِلَى الشَّيْءِ، بَعْدَ الْإِنْصِرَافِ عَنْهُ، إِمَّا انْصِرَافًا بِالذَّاتِ، أَوْ بِالْقَوْلِ وَالْعَزِيمَةِ) (عَوْدُ): بریتیه له گه‌رانه‌وه به‌ره و لای شتیک، دواى نه‌وه‌ی لئی دوور که‌وتوته‌وه، ئنجا چ لى دوور که‌وتنه‌وه که به جه‌سته بووبى، چ دوور که‌وتنه‌وه که قسه‌و به بریار بى، که‌واته: گه‌رانه‌وه بوى، چ به قسه بوى بگه‌رینه‌وه‌و، چ به ئیراده‌و عه‌زم، چ به جه‌سته و (خود) بى.

(نَبِطُشُ): (الْبَطْشُ: تَنَاوُلُ الشَّيْءِ بَصُولَةً) (بَطْشُ): بریتیه له داهاته شتیک، یانی: زه‌بر لی‌دان و په‌لاماردان.

(مُنْقِمُونَ): (النَّقْمَةُ: الْعُقُوبَةُ)، (نَقْمَةٌ): به مانای سزادان دئی، (مُنْتَقِمُونَ)، واته: سزاده‌درین و تۆله‌ ستنه‌وه‌ین.

هۆی هاتنه‌خواره‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه

لەم باره‌وه ئەم دوو گێڕاوه‌یه دێنین:

۱- له باره‌ی هۆی هاتنه‌خواره‌ی ئەم ئایه‌ته موباره‌که‌وه که ده‌فه‌رموی: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ﴾ (الدخان، ئەم شوئنه‌واره هه‌یه:

إِعَنْ عَبْدَ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: خَمْسٌ قَدْ مَضَيْنَ: الدُّخَانُ، وَاللَّزَامُ، وَالرُّومُ، وَالْبَطْشَةُ، وَالْقَمَرُ (أخرجه البخاري: ٤٨٢، في كتاب التفسير، ومسلم ٢٧٩٨).

عه‌بدوللای کوری مه‌سه‌عود رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، گوتووێه‌تی: پێنج شت هه‌ن، تێپه‌ریون:

یه‌که‌میان: (الدُّخَانُ): - که دوا‌ی له‌و باره‌وه‌ پریوایه‌تیکی درێژتر دێنین - گوتراوه‌: رووداویک بووه‌و تێپه‌ریوه‌.

دووه میان: (الزَّامُ): که له سوورەتی (الفرقان) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا﴾ الفرقان، واتە: سزایەکی پەیوەست پێیانەهوە.

ستیە میان: (الروم) له سوورەتی (الروم) دا، که دەفەرموی: ﴿الْعَرَبُ غَلِبَتِ الرُّومَ﴾ (۱) غَلِبَتِ الرُّومَ (۲) فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ غَلِبِهِمْ سَيَغْلِبُونَ (۳) فِي بَضْعِ سِنِينَ (۴) گوتوو یەتی: ئەوەش تێپەرێوە، جەنکیک بووە له ئێوان (رۆم و فارس) دا، که بە تەنکیدی وایە، بۆ ئەوەی چاوەڕێ نەکرێ، که ئەوە پەیوەندیی بە داها توووە هەبێوە له داها توودا دیتە دی.

چوارە میان: (البطشة): ﴿يَوْمَ تَبُطُّشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى﴾ واتە: ئەو رۆژەی زەبری گەورە تریان، لێ دەدەین، که زۆربە ی توێژەرەوان بە جەنگی بە دریان لێکداوە تەووە، جەنگی بە دریش عەبدوللای کوری مەسعوود کاتێک ئەوەی گوتووە له مەدینە بووە، یانی: ئەوەش تێپەرێوە.

پێنجە میان: (القمر): له سەرەتای سوورەتی (القمر) دا، خوا ﷻ دەفەرموی: ﴿اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ﴾ وَأَشَقُّ الْقَمَرُ (۱) واتە: (ساعة) نیزیکیەو مانگ لەت بوو، گوتوو یەتی: ئەوەش تێپەرێوە، ئەویش دوایی دەیکەینێ له تەفسیری سوورەتی (القمر) دا، بەلام هەم له فەرموودی صەحیحدا هاتو، که پێغەمبەر ﷺ رۆژێک هاوێش خوادانەرانی مەککە، داوايان لێکردو، موەجیزە یەکیان پێشان بدات، نیشانیەکیان پێشان بدات، ئەویش فەرموویەتی: چیتان پێشان بدهم؟ لەو کاتەدا مانگی له چواردە، یان له پازدە، بووە، گوتوو یانە: ئەو مانگەمان بۆ لەت بکە، پێغەمبەریش ﷺ بە پێی ئەو رێوایەتانه، ئاماژەی بۆ کردووەو مانگ لەت بوووەو بۆتە دوو بەش، ئنجا عەبدوللای کوری مەسعوود، گوتوو یەتی: ئەوەش تێپەرێوە، هەلبەتە لەوانە یە هەندێکیان ئیمانیان هێنابن، بەلام زۆریان ئیمانیان نەهێناو، گوتوو یانە: تۆ جادووگەری، له سوورەتە کەدا دەفەرموی: ﴿اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ﴾ وَأَشَقُّ الْقَمَرُ (۱) وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعْرَضُوا وَيُعْرَضُ لَهُمْ سِحْرٌ مُسْتَعْتَر (۲) القمر، تاخیر زەمان نیزیکی کەوتەو، مانگ لەت بوو، ئەگەر نیشانیەکی بێنن پشت هەل دەکەن و، دەلێن: ئەوە جادوو یەکی بەردەوامە.

واتە: ئەوەش وەک شتەکانی پێشتر، هەرچەندە پێغەمبەری خوا ﷻ زیاتر له پێی عەقل و دلەووە خەلکی دواندووە، موەجیزە یەکی بەرەستە نەهێناو،

تہ حدہ دای پی بکات، موعیزہ کہی تہنہا قورٹان بووہو، بہ لکھ کہی تہنیا قورٹان بووہ، بہ لَام کہ تہوہ یان دیوہ، گو توویانہ: جادوویہ کی بہ رددہ وامہ.

۲- هُوَ هَاتِه خواردهوی تہو حہوت ثابہ تہ موبارہ کانہ، کہ خوی بہرز دہ فہ رموی:
﴿فَارْتَبَ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ ۝۱۰ يَغْشى النَّاسُ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۱ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۝۱۲ أَتَىٰ هُمُ الذِّكْرُ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ۝۱۳ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّمٌ بَجُونٌ ۝۱۴ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۝۱۵ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْقِمُونَ ۝۱۶﴾، کہ پیشتریش ریوایہ تیکمان ہینا لہ عہ بدوللای کوری مہ سعودہ وہو (خوا لپی رازی بن) و گوتمان: دواتر تہوہی لہو بارودہ ہاتوہ بہ دریزی دہ پھینین، کہ تہمہی تہستایہ:

۱- عن مسروق قال: جاء إلى عبدالله رجل فقال: تركت في المسجد رجلا يفسر القرآن برأيه (وفي رواية: كُنَّا عِنْدَ عَبْدِ اللَّهِ جُلُوسًا، وَهُوَ مُضْطَجِعٌ بَيْنَنَا، فَاتَاهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنَّ قَاصًّا عِنْدَ أَبْوَابِ كِنْدَةَ يَقْصُ وَيَزْعُمُ) يفسر هذه الآية، (يوم تأتي السماء بدخان مبين) قال: يأتي الناس يوم القيامة دخان، فَيَأْخُذُ بِأَنْفَاسِ الْكُفَّارِ حَتَّى يَأْخُذَهُمْ مِنْهُ كَهَيْئَةِ الزُّكَامِ، فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: وَجَلَسَ وَهُوَ غَضْبَانُ: يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ، مَنْ عَلِمَ مِنْكُمْ عِلْمًا، فَلْيَقُلْ مِمَّا يَعْلَمُ، وَمَنْ لَمْ يَعْلَمْ فَلْيَقُلْ: اللَّهُ أَغْلَمُ، فَإِنْ مِنْ فَهِهِ الرَّجُلِ أَنْ يَقُولَ: لِمَا لَا يَعْلَمُ: اللَّهُ أَغْلَمُ، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ قَالَ لِنَبِيِّهِ ﷺ: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ ۝۸۱﴾، ص، إِنَّمَا كَانَ هَذَا، أَنْ قُرِئَ شَأْنٌ لَمَّا اسْتَعْصَمَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ، دَعَا عَلَيْهِمْ بِسِتِينَ كِسْفِي يَوْسُفَ، فَأَصَابَهُمْ قَحْطٌ وَجَهْدٌ، حَتَّى جَعَلَ الرَّجُلُ يَنْظُرُ إِلَى السَّمَاءِ فَيَرَى بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا كَهَيْئَةِ الدُّخَانِ مِنَ الْجَهْدِ، وَحَتَّى أَكَلُوا الْعِظَامَ، «وَفِي رَوَايَةٍ» إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ لَمَّا رَأَى مِنَ النَّاسِ إِذْ بَارَأَ، فَقَالَ: اللَّهُمَّ سَبِّعْ كَسْبِعَ يَوْسُفَ، قَالَ: فَأَخَذَتْهُمْ سَنَةٌ حَصَّتْ كُلُّ شَيْءٍ، حَتَّى أَكَلُوا الْجُلُودَ وَالْمِثْمَةَ مِنَ الْجُوعِ، وَنَظَرُوا إِلَى السَّمَاءِ أَحَدُهُمْ فَيَرَى كَهَيْئَةِ الدُّخَانِ، فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! اسْتَغْفِرِ اللَّهَ لِمَضَرَّ فَإِنَّهُمْ قَدْ هَلَكُوا، فَقَالَ: لِمَضَرَّ؟ إِنَّكَ لَجَرِيءٌ، «وَفِي رَوَايَةٍ» فَاتَاهُ أَبُو سَفْيَانَ فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ! إِنَّكَ جِئْتَ تَأْمُرُ بِطَاعَةِ اللَّهِ، وَبِصَلَةِ الرَّحِمِ،

وَإِنْ قَوْمَكَ قَدْ هَلَكَوا، فَادْعُ اللَّهَ لَهُمْ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ﴾ (۱۵)، قَالَ: فَمُطِرُوا، فَلَمَّا أَصَابَتْهُمْ الرَّفَاقِيَّةُ، قَالَ: عَادُوا إِلَى مَا كَانُوا عَلَيْهِ، قَالَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُبِينٍ﴾ (۱۶) يَغْشَى النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ (۱۷)، ﴿يَوْمَ يَبْطِشُ الْبَطْشَةُ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْقِمُونَ﴾ (۱۸)، قَالَ: يَغْنِي يَوْمَ بَدْرٍ (أخرجه البخاري: ۱۰۰۷، ومسلم: ۲۷۹۸، وَاللَّفْظُ لِمُسْلِمٍ).^(۱)

واته: مه سروق (که به کیکه له زانایان تابعین، واته: جیلی دوی هاوه لآن)، ده لئی: پیاویک هاته لای عه بدوللای کوری مه سعوود، گوئی: پیاویکم له مزگهوت به جیهیشت قورثانی به رای خوئی لیک ده دایه وه، «له ریوایه تیکدا»، [تیمه له لای عه بدوللای دانیشتبووین، ئه ویش پاللی دابووه، پیاویک هاته لای، گوئی: ئه ی ئه بوو عه بدورپرهمان! (کونییه عه بدوللای کوری مه سعووده)، حیکایهت خواتیک له لای ده رگاکانی (کینه) به سه رهات ده گنیه وه، پیی وایه] ثم نایه ته ته تفسیر ده کات، که خوا ﷺ ده فهرموئی: ئه و پوژه که ناسمان دووکه لیک ناسکرا دینئی، پیاوه که گوئی: ئه و حیکایهت خوانه، ده لئی: له پوژئی قیامهتدا دووکه لیک بو خه لکی دئی، هه ناسه ی کافره کان ده گری، به لام برواداران وهک هه لامهت ده یگرن، (واته: هی ئه وان ناسان ده بی)، ده لئی عه بدوللای (خوا لیلی پازی بی)، دانیشت له حالیکدا که تووره بوو، گوئی: ئه ی خه لکینه! پاریز له خوا بکه، هه ر کامیک له تیوه زانیارییه کی زانی، با بیلئی، ئه گه ر شتیکی نه زانی، با بلئی: خوا زاناره، چونکه له تیگه یشتنی پیاوه بو شتیک که نایزانی بلئی: خوا زاناره، خوا (عَزَّوَجَلَّ) به پیغه مبه ره که ی خوئی ﷺ فهرمووه: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّفِينَ﴾ (۱۹)، ص، واته: بلئی: من هیج جوړه کری و پاداشتیکنان لی داوا ناکه م و من له لاف لیده ران نیم، واته: شتیک نالیم که نه مبئی، یان نه توانم بیکه م، ئه مه (واته: ثم نایه ته له و باره وه بوو)، کاتئ هوزی قوره یش له پیغه مبه ری خوا ﷺ یاخی بوون، تووکی لیکردن (نزای لیکردن)، که سالانیکیان به سه ربین،

وھك سالاھكاني: يوسووف، (واتە: سالانتيكى گرانيى و قات و قىي)، ئىدى وشكە سالىي و گرانيى گرتتى، ھەتا پياويك لەوان، تەماشاي سەرىي دەکرد، لە نيوان خۆي و ئاسماندا، شيۋەي دووكلەي دەبىنى، لەبەر وشكە سالىي و لەبەر زۆر برىستىي و قات و قىي، تەنانتە، خۇراكيان ئىسقانى ئازۇل بوو، سەريان دەبرىن، «لە رىوايەتتىكىدا ھاتو» كە پىغەمبەرى خوا ﷺ كاتىك خەلكى يىنى، پشتى تى دەكەن، فەرمووي: خوايە! ھەوت سال، وھك ھەوت سالاھكەي يوسووف، (واتە: ھەوت سال گرانيان بەسەردا بىتتە)، دەلى: ئىدى سالتيكى گرانيى گرتتى ھەموو شىتيكى لە بەين برد و كۇتايى پېھتتا، تەنانتە چەرمى ئازۇلانىشيان خواردو مردارە وەبووشيان لە برسان خوارد، بەككيان تەماشاي سەرىي دەکرد، وھك شيۋەي دووكلەي دەھاتە بەرچاو، (كە وشكە سالىي بوو تەپ و تۆز زۆر دەبى، ياخود لە ئەنجامى ئەوودا كە برىستىي و ئازۇلەتتى تىنى بۆ ھىئاون، بەرچاويان لىل و، تەماويى بوو)، پياويك ھاتە لاي پىغەمبەر ﷺ گوئ: ئەي پىغەمبەرى خوا! ﷺ داواي لىيوردن لە خوا بکە بۆ (مُضَر) (واتە: قوريش و غەيرى قورەيشيش)، چونكە ئەوانە فەوتان، فەرمووي: بۆ (مُضَر) بە راستىي تۆ پياويكى بوئى، يانى: (ئايا دووعا بۆ ھەمووان بکەم؟) «لە رىوايەتتىكىدا ھاتو» ئەبوو سوفيان ھاتبوو لاي و گوئ: ئەي موھەمەد! تۆ ھاتووي فەرمان دەكەي بە فەرمانبەرىي خواو، گەياندنى پەيوەندىي خزمایەتتى، كەچى ئەوود كۆمەلگايەكەت، (واتە: ھۆزى قورەيش) فەوتان، بۆيان لە خوا بپارپو، دەلى: پىغەمبەرىش ﷺ بۆيان لە خوا پاراپو، خوا ﷺ ئەم ئايەتەي ناردە خوار: ﴿إِنَّا كَاتِبُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا إِنَّكَ عَائِدُونَ ﴿١٥﴾﴾ الذخَان، واتە: تىمە ماوہىكى كەم ئەو ئازارەتان لەسەر لادەبەين، بەلام تىو دەوبارە دەگەرپنەو، دەلى: ئىدى بارانيان بۆ بارىي، بەلام كاتىك خۆشگوزەرانيان بۆ ھاتە پىش، دووبارە گەرپنەو سەر ئەوودى لەسەرى بوون [كوفرو لە دۇايەتتى ئىسلام]، ئنجا خوا ﷺ ئەم ئايەتانەي دابەزاندىن: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ﴿١٦﴾﴾ يَغْفَى النَّاسُ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ

﴿۱۱﴾ رَبَّنَا كَيْفَ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ﴿۱۲﴾ أَفَلَمْ يَكُنْ لَهُمُ الذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ﴿۱۳﴾ ثُمَّ قَوْلُوا عَنْهُ وَقَالُوا مَعَهُ جُنُودٌ ﴿۱۴﴾ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ﴿۱۵﴾ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْقِمُونَ ﴿۱۶﴾، ئەم ئايەتەنە ھاتتە خوار كە مەبەست لە: ﴿الْبَطْشَةُ الْكُبْرَىٰ﴾، پۇژى بەدرە (جەنگى بەدرە).

ئەمە ھۆى ھاتتە خوارەو كەيە و ھەك گۆمان: تيشكى زياتر دەخاتە سەر نيوەپۇكى ئايەتەكان، كە دوايى دىيە سەر تەفسير كردنيان.

مانای گشتی ئايەتەكان

سەرھتا خوا ﷻ دەفرموى: ﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّخِيمَ﴾، بە ناوى خواى بە لەزەبى بەخشندە، واتە: دەستپيكرديم بە ناوى خوايە، كە پتيويستە چوار واتا لە عەقڵ و دلدا ئامادەبن، لە كاتى گوتنى ئەو رستە موبارەكەدا:

- ۱- ئەم كارە بە ناوى خوا ئەنجام دەدەم.
- ۲- ئەم كارە بۆ بەدەستھيانی پەزنامەنديى خوا ئەنجام دەدەم.
- ۳- ئەم كارە بە پيى شەرىعى خوا دەكەم.
- ۴- بە تواناو يارمەتیی خواى پەروەردگار ئەم كارە دەكەم، ئەك بە ھيزو توانای خۆم.

﴿حَم﴾، ئەمانە دوو پیت، كە پیتە پچر پچرەكانيان پى دەلین، پیتشت زۆر لە بارەو ديان قسەمان كردو، كە لە سەرەتای بیست و نۆ (۲۹) سوورەت لە قورئاندا، ئەو پیتانە ھاتوون، ئنجا ھەيانە بەك پیتەو، ھەك: ھەر سى سوورەتى: (نوون و قاف و صاد) و، ھەيانە دوو پیتە ھەك: ئەو (حم)انە، كە ھەوت سوورەتن بە دوايى يەكدا، ھەروەھا (طس و یس و طه) و، ھەيانە سى پیتە ھەك: (الم، آلر)،

که ئەوانیش ژمارەیک لە سوورەتەکانن، ھەروەھا (طسم) و، ھەیانە چوار پیت وەک: (ألم، ألمص) و، ھەیانە پێنج پیت، وەک: (حم عسق و کھيعص)، که تەنیا لە سەرەتای ئەو دوو سوورەتەو بەو شیوەیە ھاتوون.

ئێمە لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (یونس) دا، باسیکی تا ڕاددەیک تێرو تەسەلمان لە بارەی ئەم پیتە پچر پچرانەو کردو، ھەروەھا لە سەرەتای سوورەتی (الشعراء) شدا، شتیکی دیکەم لەو بارەو باسکردو، وێرای ئەوی کاتی خوێ لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (البقرة) دا، شتیکیان لەو بارەو باسکردو، گرنگ ئەوەیە، ئەو پیتانە ئەوەیان لێ دەفامرێتەو، که خوای بەرزێ مەزن بە ھۆی ھێنانی ئەو پیتانەو، ناپاستەوخۆ بە خەڵک دەفەرموێ: بزائن! که ئەم قورئانە فەرماشتی من، بە بەلگەی ئەو که ھەر لەو پیتانەو، لەو دەنگانە پێک ھاتو، که ئێو قسەیان پێ دەکەن، لە (ح، م، أ، ل، ر، ص، ط، هـ... ھتد)، بەلام ئێو لە بەرانبەریدا دەستەوستان و دەستە پاچەن، نەک ھەر ناتوانن وێنەیکە وەک ئەو قورئانە بێنن، ناتوانن دە (۱۰) سوورەتیش بێنن، بەلکو ناتوانن وێنە سوورەتیکیشی بێنن.

کەواتە: بزائن ئەو کەسە لەو کەرەستەیکە که لە بەردەستی ئێوە شدا ھەیە، ئەم فەرماشتە ی ڕەخساندو، بزائن ئەو خوای پەرۆردگار، نە موحەممەدە ﴿خوێ، نە کەسیکی دیکەشە موحەممەدی فێرکردبێ، بەلکو ئەو فەرماشتی خوا، بە بەلگەی ئەو که ئێو ناتوانن، وێنە ئەو بەلکو وێنە بەشیکی بچووکی ئەو، که سوورەتیک سی ئایەتی، وەک: (العصر، الکوتر، النمر) بێنن.

﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، سوێند بە کتیی ڕۆشن، یاخود سوێند بە کتیی ڕۆشنکەرەو، وشە (مبین) دەگونجێ لە (أَبَانِی) (لازم) ھو، بێ، که بەرکاری ناوێت، واتە: بە مانای (بَانِی)، وەک (بَانَ الْقَمَرِ)، یان (أَبَانَ الْقَمَرِ)، واتە: مانگە که دەرکەوت، دەشگونجێ لە (أَبَانِی) تێپەرەر (مُتَعَدِّی) ھو، بێ، که بەرکاری

دەخوازى، ۋەك (اَبَآتِ الشَّمْسِ الْاَرْضَ)، ۋاتە: خور سەر زەمىنى دەرخت، يان (اَبَانَ الْمُدْرُسَ الدَّرَسَ)، ۋاتە: ۋانەبىژەكە دەرسەكەي پوون كردهۋە.

لېرەدا: ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، ۋاتە: سۆيىد بە كىتېبى رۆشن، يان سۆيىد بە كىتېبى رۆشكەرەۋە، چى رۆشن دەكاتەۋە؟ ھەموو ئەو راستىيانەي مروف پەكى لەسەريان كەتوۋە، لە مەوداي زانىنى عەقلىدا نىن، ئەم قورئانە ئەو راستىيانە ھەموويان بۆ مروف رۆشن دەكاتەۋە.

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبْرَكَةٍ﴾، بە دىنيانى تېمە لە شەۋىكى بە پىزدا دامانبەزاندو، ئەمە سۆيىد لەسەر خوراو (مُقَسَّم عَلَيْهِ) ەكەيە، چونكە سۆيىد پىيخورا (مُقَسَّم بە) ەكە: برىتيە لە: ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، ئەۋەش پاي راسترە كە (و) بۆ سۆيىد، بەلام سۆيىد لەسەر خوراو (مُقَسَّم عَلَيْهِ) برىتيە لە: تېمە دامانبەزاندو لە شەۋىكى پىر پىت و پىزدا، لە شەۋىكى بە فەپدا، ﴿إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾، بە دىنيانى تېمە ترستېنەرىن، ورياكەرەۋەين، ۋاتە: لە ميانى دابەزاندنى قورئاندا، مروفەكان وريا دەكەبنەۋە دەياترستېن، لەو چارەنووسەي چاۋەرئىيان دەكات، كە برىتيە لە ھاتنى رۆژى دوايى، بە ھەردو قۇئاغى ئاخىر زەمان و قيامەت و زىندووبوونەۋەۋە، ئەۋەي لە رۆژى دوايىدا دىتە دى، لە قۇئاغى دوۋەمىدا كە برىتيە لە پىدراۋەۋە نامەۋ لىستى كردهۋەكان، پاشان ۋەرگرتنەۋە سزا ياخود پاداشت بە پىي كردهۋەكان، ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾، لەو شەۋەدا ھەموو كاريكى پىر ھىكمەت پوون دىكرىتەۋە، پىرار دىدرى و پادگەيەنرى، تېمە دواتر بە وردىي لەۋبارەۋە قسە دەكەين، كە مەبەست لە: ﴿لَيْلَةِ مُبْرَكَةٍ﴾، شەۋى قەدرە، كە خوا ﷻ دىفەرموى: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ ﴿القدر﴾ شەۋى قەدرىش لە شەۋەكانى مانگى رەمەزانە، بە بەلگەي ئەۋە كە خوا ﷻ دىفەرموى: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ﴾ ﴿البقرة﴾، ۋاتە: مانگى رەمەزان كە قورئانى تېدا دابەزىندراۋە، ئنجا كە خوا ﷻ فەرموشىەتى: قورئانمان دابەزاندو لە شەۋىكى پىر پىت و پىزدا، يان لە شەۋىكى بە قەدرو

قیمه تدا، یان له شهوی نه ندازه گیریدا، وهک له سووره تی (القدر) دا، هاتوه، واته: ده سستیکی دابه زینی قورٹان لهو شهو هدا بووه، نه گهرنا هه مووی لهو شهو هدا دانه به زیوه، شهو هه که ده گوتری: دابه زینی یه که می قورٹان بو ئاسمانی دنیا هه مووی لهو شهو هدا بووه، دواپی ورده ورده به پی پییداویستی دابه زیندراوه، به لگه یه کی وای له سهر نیه، به لکو ده سستیکی دابه زینی قورٹان لهو شهو هدا بووه، که دواتر قسه ی لی ده کهین، زور به ی زانایان دوا ی لیکوئینه وهی ورد رایان وایه، که له شهوی (۲۱) ی مانگی (رمضان) ی، نهو ساله دا بووه، که پیگوتراوه: سالی په وانه کرانی پیغه مبه ری خوا ﷺ که ده کاته سالی (۴۱) ی دوا ی پرووداوی (فیل)، واته: (۴۰) سالی، یان (۴۱) سالی دوا ی پرووداوی هانتی سوپای (ته به ره)، که به سالی فیل (عام الفیل) به نابانگ بووه، پیغه مبه ری خوا ﷺ لهو ساله دا له دایک بووه و چل (۴۰) سالی دوا ی شهو هه، قورٹان بو پیغه مبه ری خاتهم ﷺ دابه زی تراوه، موحه مه د کراوه ته کوئا پیغه مبه ری خوا.

﴿أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا﴾ واته: نهو کاره پر حکمه تانه ی لهو شهو هدا راده که یه نرین و پروون ده کرینه وه، فهرمانه له لایه ن تیمه وه، ﴿إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ بیگومان تیمه په وانه که رین، واته: بو پیغه مبه ری خاتهم ﷺ که کوئا پیغه مبه ره وه، بو تیکرای پیغه مبه رانیس له پیش نهودا.

﴿رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾ چ نهو دابه زاندنه ی قورٹان، چ نهو په وانه کردنه ی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، به تاییه ت پیغه مبه ری کوئای، به زه ییه که له په روه ردگار ته وه، ﴿إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به دنئیای نهو بیسه ری زانایه، واته: هه موو شتیک ده بیستی، ده زانی حال و بالی مروقه کان چونه و، زانایه به حال و بالیان، ده زانی که نهوان پیوستیان به وه حی و په یام و به به رنامه ی خوایه.

﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾ په روه ردگاری ئاسمانه کان و زهوی و نه وهی تیوانیانه، ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ نه گهر تیوه له دنئیای ده گهرین و، له زانیاریه کی دنئیای ده گهرین، زانیاری راست و دروست، که بریتیه له

پەرۋەردىگارىيەتى خۇا بۇ ئاسمانەكان و زەوى و ئەۋەى ئىۋانىان، ياخود ئەگەر ئىۋە زانىارىيەكى تىرو تەۋاوو وردو جىئى دىنىايىتان ھەبى، دەزانن كە پەرۋەردىگارى ئاسمانەكان و زەوى و ئەۋەى ئىۋانىان، خۇاى بەرزى مەزنى بىئى وئىنە، ھەر ئەۋىش دابەزىنەرى قورئان و ئىرەرى پىغەمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، بىجگە لەو ھىچ پەرستراۋىك نىە، كە شايستەى پەرستران بىئى، ئەگەرنا پەرستراۋانى ساختەو بىئى ئىۋەرۋك زۆرن، يانى: ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾، پەرستراۋىك كە شايستەى پەرستىن بىئى و ھەق بىئى، تەنىا ئەۋە، ﴿يَحْيَىٰ وَيُمِيتُ﴾، دەزىننى و دەمىزىننى، واتە: ژيان پەيدا دەكات و ژيانىش لە ژيانداران ۋەردەگرىتەۋە، ﴿رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأُولَىٰ﴾، پەرۋەردىگارى ئىۋەشەو پەرۋەردىگارى باب و باپىرانى يەكەمىشتانە، ئەۋانەى كە لە پىش ئىۋەدا بوون، يان ئەۋانەى لە سەرەتاۋە ھەبوون.

﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ﴾، [ئەۋانە خاۋەنى يەقىن و زانىارىيى تىرو تەۋاوو جىئى دىنىايى نىن]، بەلكو ئەۋانە لە دوو دىلىدا يارىي و گەمە دەكەن، واتە: لە دوو دىلى خۇياندا دىن و دەچن، ۋەك چۆن مىندالىك يان كەسىك گەمە دەكات، ھەبى ئامانچ، بىئى ئەۋەى ئامانچىكى راستى ھەبى بۇ جم و جۆلەكانى.

﴿فَاقْبَلْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ﴾، ئىنجا چاۋەرئى بە، ھى پۆزىك كە ئاسمان دوۋكەلىكى پوون و ئاشكرا دىننى، چاۋەرئى ئەۋ پۆزە بە.

﴿يَعْنَى النَّاسَ﴾، (ئەۋ دوۋكەلە) خەلك دادەپۆشى، ۋەك چۆن پۆشاكىك بەسەر خەلكىكدا دادەدرئى، ئەۋ دوو كەلە دايان دەپۆشى، ﴿هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، ئەمە ئازارلىكى بە ئىشە، ئەمە ھەر قەرماشتى خۇايە، دەقەرموئى: ئەمە ئازارلىكى بە ئىشە، ياخود: ئەۋان كە سزا دەدرىن دەلپن: (يقولون)، يانى: ئەمە گوتراۋى قسەيەكى قرتىنراۋ (مقول قول محذوف)ە.

﴿رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ﴾ [ده پارینه وهو، ده لَین: پەروره دگارمان! نازارمان لی لابه ره، ټیمه پروادارین، واته: ټیمه ده بینه پروادار، نه گهر نازارمان لی لابه ری.

﴿أَنَّى لَهُمُ الذِّكْرَى﴾، چو نیاں وه بیرد ټه وه، یاں چو ن پهنده رده گرن، ﴿وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّیِّنٌ﴾، که به دلنیا ی پیغه مبه ری کی رۆشنکه ره وه یاں بو هات بو، یاں: پیغه مبه ری کی رۆشن و پروان بو هات بو، که هیچ په رده به سه ره که سایه تی نه وه وه نیه، که موحه ممه ده ﷺ، ههر که سی لی و رد ټه وه ته ماشای بکات و پیی ناشنا بی، ده زانی که پیغه مبه ره وه ره وانه کراوی خوا یه، که چی پروایان پی نه هینا، تنجا که پروایان به و نه هینا وه، چو ن پروا به و رو دا وه دین؟!.

﴿ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّجُ خَبَرُونَ﴾، دوا ی پشتیان تیکردو گوتیان: فیرکرا وه، شیته، واته: هه ندیکیان ده یانگوت: فیرکرا وه و هه ندیکیشان ده یانگوت: شیته، وه ک له باره ی فیرکرا یه وه، هاتوه: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعِلمُهُمْ بَسَرٌ لَّسَاتٍ الَّتِي يُلْحِذُونَ إِلَيْهِ أَعْمَجُی وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبٍ مُّیِّنٌ﴾ (النحل، ۱۰۳) واته: ټیمه به دلنیا ی ده زانین که ده لَین نه وه مرو فیک فیری کردوه، به لام زمانی نه وه که سه ی ناما وه ی پی ده کهن، (اعجمی) یه، (که غولمیک، یاں دوو غولمی نه صرا نی بوون)، به لام نه مه قور نانیکی به زمانی عه ره بیی رۆشن و رۆشنکه ره وه یه.

کهواته: بابایه کی غه یری عه ره بیی چو ن نه و زمانه عه ره بیی رۆشنه ده زانی، که زمان پاراو ره وانییه کانی عه ره ب، له به رانه ری دا ده سه و سان و ده سه پا چهن؟! هه ندیکش ده یانگوت: شیته، نه گهر نا نه وانه ی که گوتوو یانه: فیرکرا وه، ههر نه وانیش نه یانگوتوه شیتیشه، چونکه نه گهر شیت بی، فیر ناکری، نه وانه ش که گوتوو یانه: شیته، نه یانگوتوه: فیرکرا وه، به لکو هه ندیکان گوتوو یانه: فیرکرا وه هه ندیکیان گوتوو یانه: شیته، به لکو جاری واش هه یه، گوتوو یانه: جادو و گهره، جاری واشه گوتوو یانه: کاهینه، یاں شاعیره، وه ک له شوینه کانی دیکه دا هاتوه.

﴿إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا﴾، ئىمە بۇ ماۋەيەكى كەم لاهىرى تازارو سزاین، ﴿إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا﴾، بە دلىيى (دوای لادانى سزاو تازار لەسەرتان)، ئىۋە گەپراۋەن دووبارە، لە جىاتى ئەۋەى پەندى لىۋەر بىگرن، ئىستا دەلین: پىروا دىئىن، بەلام دوای ئەۋەى سزاو تازارەكە لادەچى، پىروا ناھىئىن و دەگەپىنەۋە، واتە: دەگەپىنەۋە سەر بەزمى پىشپىيان، كە كوفرو ھاۋبەش بۇ خوا دانانە.

﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْقِمُونَ﴾، ئەو رۆژە كە پەلامارى گەۋرە دەدەين، ياخود، زەبىرى گەۋرەتر دەۋەشپىن، بە دلىيى ئەو رۆژە ئىمە تۆلەستىن، تۆلەيان لىدەكەينەۋە، ياخود سزا دەرىن و سزايان دەدەين، ئەگەر بىت و لەسەر ئەو حالەى خۇيان ھەر بەردەۋام بن، كە ۋەك لە ھۆى ھاتنە خوارەۋەكەى دا باسما كىرد، راي راستر ئەۋەيە: مەبەست لە ھاتنى ئەو دوۋكەلە، ئەۋە بوۋە كە گرانىي سالىان بەسەردا ھاتوۋە، وشكە سالىيان بەسەردا ھاتوۋە، قات و قىيى بوۋە بەرچاۋيان لىل بوۋە، كە تەماشاي سەرەۋەى خۇيان كىردوۋە، ۋەك دوۋكەل ھاتۆتە بەرچاۋ، دوايىش پىغەمبەر ﷺ كە بۇيان پاراۋەتەۋە، ئەو حالەيان لاچوۋە، پىشپى واپانىپشانداۋە كە پىروا دىئىن و دوايى پىروايان نەھىتاۋە، بۇيە خوا ﷻ دەفەرمۇي: ئىمە ئەو سزايە كەمىك لادەدەين، بەلام ئىۋە دووبارە دەگەپىنەۋە، دوايى خوا ﷻ ھەرەشەى لىكىردوۋن، كە ئەگەر ھەر لەسەر ئەو حالە بەردەۋام بن، ئىمە زەبىرى گەۋرەتر دەۋەشپىن، پەلامارى گەۋرەتر دەدەين، لەو رۆژەدا ئىمە سزاتان دەدەين، كە بىرىتى بوۋە لە جەنگى (بەدر)، ئەۋە بوۋ كە ھەر بەردەۋام بوۋن لەسەر كوفرو شىرك، تاكو ئەو بەلا گەۋرەى جەنگى بەدرىان بەسەرھات، كە ھەفتا (۷۰) كەس لە زەلزەلكانىان كوۋرژان و ھەفتا (۷۰) شىيان لى بەدىل گىران، ئەۋەش زەبىرىكى زۆر گەۋرە بوۋ، بۇ ئەۋان.

ھەندىكىش گوتوۋايانە: ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ﴾، مەبەست پىيى رۆژى دوايىەو سزاي دۆزەخە، بەلام زياتر، ۋا پىدەچى مەبەست پىيى سزاي دىيىي بى و، لە راستىيدا زەبىرىكى گەۋرە بوۋ، لىيان ۋەشىتىدرا لە جەنگى

به درددا، نه گهر ئینسان ته ماشای جهنگی (به در) بکات، وه کاتی خووی له تهفسیرکردنی سوورپهقی (الأنفال) دا، باسما نکر دوه و به سه رهاته که مان هیناوه، نه گهر لئی وردییه وه، به ئاشکرا دهستی خوای پهروه ردگاری تیدا دهیینی، چونکه مسوڵمانان سییه ک (١/٣) ژماره ی کافره کان بوون، ئه وان دهوری (٣١٤) بوون و کافره کان دهوری هه زار (١٠٠٠) کهس یاخود زیاتریش بوون و، پاشان ئه وان وڵاخ و تفاق چهک و هه مووشتیان باشت بوو، له هی مسوڵمانان، له گه ل ئه وه شدا که مسوڵمانان به سه رکردایه تی پیغه مبه ر ﷺ بو جهنگیش نه چوو بوون، بو پێگرتن به کاروانه که یان چوو بوون، ئه و کاروانه ی ئه بوو سوفیان سه رقافله ی بووو له شام ده گه رایه وه، واته: به نه ق جهنگکردن نه چوو بوون، تاکو چاک خویان ئاماده بکه ن و، خه لکیکی زیاتر بینن، له گه ل ئه وه شدا خوا ﷻ شکست و فه شه لکی گه وهری به سه ر کافره کان هیناوه، بو مسوڵمانانیش سه رکه وتیکی گه وهره بوو، خواش ﷻ ناوی لینا: (یوم الفرقان)، (یوم التقی الجمعان)، پوژی لیک جیا که ره وه ی هه ق و ناهه ق، ئه و پوژه که دوو هیزه کان پیک گه یشتن.

مهسه له گرنگهکان

مهسه له یه که م:

قورپان کتییکی پۆشن و پوونکه ره وهیهو، له شه و پکی به پیزو فه پدا، که شه وی (قدر)ه، دابه زینراوه، که ههر بریاریکی کارزانانه ی خوای تیدا ده درتی، خوای په ره درگاریش بیسه رو زانو و خاوه نی گه ردوون و، تا که په رستراوو ژیننه رو مرینه ره:

خو ﴿١﴾ وَٱلْكِتَٰبِ ٱلْمُبِیِّنِ ﴿٢﴾ ۱۰۱ إِنَّا أُنزَلْنَاهُ فِی لَیْلٍ مُّبَرَّكَۚ إِنَّا كُنَّا مُنذِرِیۡنَ ﴿٢﴾ فِیہَا یُفَرِّقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِیۡمٍ ﴿٤﴾ أَمْرًا مِّنْ عِندِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِیۡنَ ﴿٥﴾ رَحْمَةً مِّنْ رَبِّكَۚ إِنَّہٗ ۙ هُوَ ٱلسَّمِیۡعُ ٱلْعَلِیۡمُ ﴿٦﴾ رَبُّ ٱلسَّمَٰوَٰتِ ٱلْأَرْضِ وَمَا بَیۡنَهُمَاۚ إِن كُنْتُمْ مُّوقِنِیۡنَ ﴿٧﴾ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ یُحِیۡیِ وَيُمِیۡتُ رَبُّكُمۡ رَبُّ ٱلْأَوَّلِیۡنَ ﴿٨﴾ بَلْ هُمۡ فِی سَلَٰكٍ بَلَعَبٌ ﴿٩﴾

شیکردنه وهی ئه م ئایه تانه، له پازده برگه دا:

۱- ﴿حَم﴾، حا، میم، دوو پیتن، پیتی (ح) و پیتی (م)، هه موو قورپان لهو (۲۸) پیته پیکهاتوه، که زمانی عه ره بییان لی پیک دی، واته: که رهسته ی پیک هاتی قورپان، ههر ئه و پیتانه ن، که چی نه ک ههر گه لی عه ره ب، به لکو مرو فایه تی به گشتی، به لکو مرو ف و جند به گشتی، له به رانه ره ته حه ددا ی قورپاندا، که داوای هاتنه مهیدانی لیکردوون و پیشی فره موویه تی: قورپانیکی وای بین، دوا یی بو یان دابه زیوه و سووکی کردوه و فره موویه تی: ده سوو ره ت بین، وه ک له سوو ره تی (هود - ۱۲-) دا هاتوه، دوا یی فره موویه تی: سوو ره تیک بین، وه ک ههر کام له سوو ره ته کانی (البقرة - ۲۳-) و، سوو ره تی (یونس - ۳۸-) دا، به لام ههر دهسته پاچه و دهسته وسان بوون و نه یاتوانیوه.

(۲) - ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، سوئند به کتیبی روشن، یاخود سوئند به کتیبی روشنکه رهوه، (الکتاب) که (أل)ی ناساندنی له سهره، ناساندنه که ی بۆ (عهد)ه، واته: سوئند به کتیبه روشنکه رهوه، یان سوئند به کتیبه روشنکه رهوه که، که قورئانه، وهک به پئی سیاق دهرده که وی، زیاتریش وا پیده چئ، لیره دا: (مبین)، مه به ست پئی پروونکه رهوه بی، واته: له (أَبَانِی) (مُتَعَدِّی) یه وه، هاتبی، له بهر ئه وه ی قورئان راستیه کان پروونده کاته وه، به لی قورئان روشن، به لأم لیره دا وا پیده چئ مه به ست پئی ئه وه بی، قورئان همه موو راستیه کان که مروؤف په کی له سهریان که وتوه و، پروونان ده کاته وه، ئه و رایه ش په سندتره که (و) له (وَالْكِتَابِ) دا، بۆ سوئند پیخواردن بی، یانی: سوئند به کتیبه روشنکه رهوه (مبین) ه که، ﴿وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾، سوئند پی خوراهه که یه، ئه دی سوئند له سهر خوراه (مقسم علیه) چیه؟ رسته که ی دوا یه که ده فهرمو ی:

(۳) - ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ﴾، ئیمه دامانبه زاننده له شهوئکی پر پیت و پیزدا، راناوه که بۆ (کتاب) ده چیته وه، ﴿أَنْزَلْنَاهُ﴾، ئه و راناوی (ه) یه بۆ قورئان ده چیته وه، ئیمه ئه م کتیبه مان دابه زاننده له شهوئکی پر پیت و پیزدا.

زانایان هه ندیکیان گوتوو یانه: ئه و شه وه، مه به ست پئی نیوه ی شه عبانه، زۆربه شیان گوتوو یانه: شه وی قه دره، که ئیمه دوا یی له و باره وه کورته باسیک، له باره ی شه وی تیدا دابه زینی قورئانه وه ده که ی، به لأم زۆربه ی ههره زۆری زانایان رایان وایه، که مه به ست پئی شه وی قه دره، ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ ۱ ﴿القدر، واته: شه وی قه درو شه وی پیز (شه وی ریزو شه وی پیز)، ههر یه ک شه ون، که له مانگی رهمه زانان، وهک ده ستپکی دابه زینی قورئان، له سهره تای ته مه نی پیغه مبه رایه تی موحه مه ده وه ﴿﴾، ئنجا که ده فهرمو ی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَّكَةٍ﴾، ئیمه له شهوئکی به به ره که تدا، پر پیت و پیزدا دامانبه زاننده، د (الْبَرَكَةُ: بُرُوءُ الْخَيْرِ الْإِلَهِيِّ فِي الشَّيْءِ)، به ره که ت: بریتیه له چه سپاندنی پیت و پیزی خوا یی له شتیکدا (مُبَارَك) شتیکه ئه و خیره و پیت و پیزه ی خوا ی تیدا چه سپی بی.

٤- ﴿إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾، بە دُنیاوی ئیتمە وریاکەرەوهو، ترسینەر بووین، واتە: هەر وا بووین، بە درژدایمی میژوووی بەشەر، پیغەمبەرانیان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون و کتیبەکانمان پەيامەکانی خویمانمان دابەزاندوون، بۆچی؟ بۆ ترساندن و هۆشیارکردنەوهی مەرووفەکان، تاكو بزانن بۆچی هاتوونە سەر ئەم زەویە؟ چی چاوەڕێیان دەکات؟ دەبی ژيانەکیان چۆن بگوزەرتن؟ ﴿إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾ (مُنْذِر): کەسێکە ئینزار دەکات، هەوال دەدات بە شتێک، کە زیانی تیدا هەبێ، بە مەبەستی ئەوە کە بابای هەوال پێدراو وریا بێ و خۆی بپاریژێ.

کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾، هەر وەها کە دەفەرموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ﴾ (إِنَّا)، یە، کە لە سەرەتای ئەو دوو پستانەوه هاتو، یان بۆ جەختکردنەوهی بەرپەرچدانەوهی نکوولێکردنی ئەوەیە، کە خوا ﷻ پیغەمبەرانی بنێرێ، یاخود خوا ﷻ کتیب و پەيام دابەزێنێ، یاخود تەنیا بۆ گرنگی هەوالەکیەو بۆ گرنگیدانە بە هەوالەکە.

ئەم ئایەتە موبارەکی ئێرەش وەک ئەو ئایەتە موبارەکی سوورەتی (الإسراء)، کە دەفەرموێ: ﴿وَقَدْ آتَيْنَاهُ الْفُرْقَانَ عَلَى الْغَيْبِ لَنُبَيِّنَ لَهُ مَا فِي الصُّرُورِ﴾، واتە: قورئانێک رووشنمان کردۆتەوه، تاكو بەسەر خەلکیدا بپه‌وێنێهوه، بە هێدی و مەندی، ئیتمە بەش بەش دامانبەزاندو، ﴿وَزَلْنَاهُ نَزِيلًا﴾ (نَزْلًا)، واتە: بەش بەش دابەزاند، (أَنْزَلَهُ) واتە: هەمووی پێکەوه دابەزاند، ئنجا خوا ﷻ هەم وشە (إِنْزَال) بەکارهێناوه، واتە: کوێ قورئان دابەزێنراوه، هەم وشە (تَنْزِيل) بەکارهێناوه واتە: بەش بەش دابەزێندراوه، هەر وەها ئەم پاستییە لە سوورەتی (الفرقان) ئایەتی ژمارە: (٣٢) شدا هاتو، کە کافرەکان ئەوەیان بە رەخنە دەگرت لە دابەزینی قورئاندا، بۆچی هەمووی پێکەوه دانەبەزیوه؟ وەک دەفەرموێ: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَزَلْنَاهُ نَزِيلًا﴾ (٣٣)، واتە: ئەوانە (بێروان گوتیان: بۆچی قورئانی هەمووی بە یەک جار بۆ سەر دانەبەزیوه؟ (خواش دەفەرموێ: ﴿وَيُؤَيِّدُ بِهِ جُودَهُمَانِ﴾ دابەزاندو، بە یەک جار نا، بە لکو بەش

بهش، تاكو عه قَل و دَلْتی پی بچه سپینن و، به كاوه خو به رَیك و پَیكی به سه رتدا خویندو و مانه ته وه، تاكو باشر له عه قَل و دَلْتدا بچه سپی، هه م هی توو، هه م هی مسوَلمانانیک که قورئان له تو و ده رده گرن.

دوایی خوا ﷺ له وه صفی ئه وه شه وه به پَیژه دا، ده فهرموئ:

۵- ﴿فِيهَا يُفَرَّقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾، هه موو کاریکی پر حیکمه ت له وه شه وه دا پروون ده کړته وه، (يُفَرَّقُ: آي يُبَيِّنُ، يُفَصِّلُ، الْفَرْقُ: الْفَصْلُ وَالْقَضَاءُ)، (فصل) به مانای پروونکردنه وه و لیک جیا کردنه وه دی، فهرموو یه تی: ﴿يُفَرَّقُ﴾: (الْمُضَارَعُ: يُدُلُّ عَلَى اسْتِمْرَارِ الْفَصْلِ فِي كُلِّ عَامٍ)، که ده فهرموئ: ﴿فِيهَا يُفَرَّقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾: ئه مه ئاماژه یه به وه، که ئه وه شه وی قه دره ی خوا ﷺ له کاروباری پر حیکمه تی خو ی له ویدا پروون ده کاته وه و راده گه یه تی، به رده وامه و دووباره ده بیته وه.

۶- ﴿أَمْرًا مِّنْ عِنْدِنَا﴾، ئه وه کاره کاریکه له لایه ن ئیمه وه، کاریکی گه وره و گرنکه له لایه ن ئیمه وه، هه ر کاریکی گه وره و گرنکه له وه شه وه دا، خوا پروونی ده کاته وه، ئنجا که خوا ﷺ وشه ی: (أَمْرًا) ی هینا وه و دووباره ی کردو ته وه، بو زیاتر خسته پروه ی گه وره یی ئه وه کارانه یه.

که ده شفه رموئ: ﴿مِّنْ عِنْدِنَا﴾، واته: ئه م کاره گه وره و گرنگانه ته نیا له لای ئیمه وه، ئاوا پروون ده کړته وه و پرن له حیکمه ت، یاخود کاری زور مه حکه م و پته وو دامه زراون، چونکه هه کیم، ده گونجی به خاوه ن حیکمه ت بی و، هه م ده شگونجی به: پته وو قاییم مانا بکری، که دیاره مه زترین کاری پر حیکمه ت و، پته وترین کار که له وه شه وه دا بووه، بریتی بووه له ده ستی بکردنی دابه زاندنی قورئان، له وه شه وه دا که سه ره تای ته مه نی پر پیت و پیزی پیغه مبه ری خاته مه ﷺ وه ک کوئا پیغه مبه ری خوا.

۷- ﴿إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾، به دنیایی ئیمه ئیره رین، ئه مه وه ک رسته ی پی شووه، که فهرمووی: ﴿إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾، لیره دا که ده فهرموئ: ﴿إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ﴾ ۵، به

دَلْنِیایی تِیمه نِیرِین، تهمه بۆ بهر په رچدانه وهی نکو و لیکردنی کافره کانه، که خوای کارزان پیغهمبه ران بنیروی، یا خود هه ر بۆ گرنگیدانه به هه و الله که، که خوا ﷻ تیره ری پیغهمبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ).

۸- ﴿رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾، به زه یه له پهروه ردگارتیه وه، تهم (رَحْمَةً)، که (منصوب) ه له سه ره حاله تی: (مفعول له) ه، واته: بۆیه پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ده تیرین و په وانه که ری پیغهمبه رانین، چونکه به زه ییمان به مرو فقه کاندای دئی و، ده مانه وی به زه ییان له که لدا بنوئین.

۹- ﴿إِنَّهُ، هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، به دَلْنِیایی هه ره نه و (خوا) بیسه ری زانایه، تهمه ش هینانه وهی هوکارو پاساوه بۆ رسته ی پێشوو، که بۆچی خوا ﷻ تیره ری پیغهمبه رانه و به زه یی هاتوته وه به بنده کانیدا، له بهر نه وهی بهس خوا ﷻ هه موو شتیک ده بیستی له باره ی بنده کانیه وه و، هه موو شتیکش یان له باره وه ده زانی، که ده فهرموی: ﴿رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ﴾، ده شیتوانی به فرموی: (رَحْمَةً مِنْهُ)، به لام لیره دا تهمه: (إِظْهَارٌ فِي مَقَامِ الْإِضْمَارِ)، ده رخسته له شوینی شارنده وه، (لِإِشْعَارِ أَنَّ الرُّبُوبِيَّةَ تَسْتَلْزِمُ الرَّحْمَةَ)، تا کو هه ست بکری پهروه ردگاریتی خوا، خوازیاری به زه یی نواندنیه تی له که ل به بنده کانیدا.

۱۰- ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا﴾، پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زه وی و نه وهی ئیوانیانه، تهمه خوئندراویشه ته وه: (رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ)، واته: هه م به ژیر (کسره) و، هه م به بۆر (ضمة) خوئندراویشه وه و، هه ردوویان یه ک و اتایان هه یه، واته: پهروه ردگاری ئاسمانه کان و زه وی و نه وهی ئیوانیانه.

۱۱- ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾، واته: ته گهر ئیوه زانیاری ته واوتان هه یه، چونکه یه قین بریتیه له زانیاریه ک که دل له دل دانی تیدا نه مای، له (يَقْنُ الْمَاءُ: أَي تَبَّتْ)، یانی: ئاوه که چه سپا، بریتیه له زانیاریه ک که ئینسان له باره یه وه هه یه هه یه هه یه و مژو، دوو دلئی نه مای، واته: ته گهر ئیوه زانیاری ته واوتان هه یه، بېجگه له خوا که سی دیکه مه په رستن، تهمه و اتایه کی.

ئىنجا كە دەفەرمىز: ﴿فِي سَكِّ يَلْعَبُونَ﴾، ئەو دەگەينى كە ئەوانە ھىندە
لە دوو دلىيدا نغزو بوون، دوودلىيەكە بۇيان بوته تورورەكو زەرفىك و چوونە
ئىوى.

(محمد الطاهر بن عاشور) رحمه‌تی خوی لی بی، تیشکیکی جوان ده‌خاته
 سه‌ر نه‌وه‌و ده‌لی: ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ﴾ (۹) الذخائر، بَلْ لِلْإِضْرَابِ الْإِطْلَاقُ،
 رَدُّ بِهِ أَنْ يَكُونُوا مُوقِنِينَ بِأَنَّهُ رَبُّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا، فَإِنْ إِفْرَارَهُمْ
 غَيْرُ صَادِرٍ عَنْ عِلْمٍ وَيَقِينٍ ثَابِتٍ، بَلْ هُوَ كَالْعَدَمِ لِأَنَّهُمْ خَلَطُوهُ بِالشَّكِّ وَاللَّعِبِ،
 فَأَرْفَعَتْ عَنْهُ خَاصِيَّةَ الْيَقِينِ وَالْإِفْرَارِ الَّتِي هِيَ الْجَرَى عَلَى مُوجِبِ الْعِلْمِ، فَإِنْ الْعِلْمُ
 إِذَا لَمْ يَجْرَ صَاحِبُهُ عَلَى الْعَمَلِ بِهِ وَتَجْدِيدِ مَلَاحِظَتِهِ، تَطَرَّقَ إِلَيْهِ الذُّهُولُ ثُمَّ النَّسْيَانُ
 فَضَعُفَ حَتَّى صَارَ شَكًّا لَا حِجَابَ الْأَدِلَّةِ الَّتِي يَرِشُخُ بِهَا فِي النَّفْسِ^(۱).

واته: که ده‌فهرموی: ﴿بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ﴾ (۹)، نه‌مه بو گواستنده‌وی
 هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌یه، (واته: که ده‌فهرموی: ﴿إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ﴾ (۷)، نه‌گهر تپوه،
 خاوه‌نی زانیارییه‌کی جی‌گیرو جیی دلتیایی، خوا ده‌فهرموی: به‌لکو نه‌وان نه‌ک
 خاوه‌نی یه‌قین و زانیاری جیی دلتیایی نین، به‌لکو له‌دوودلییدا گمه‌ده‌که‌ن
 و دین و ده‌چن، نه‌مه هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی نه‌وه‌یه، که نه‌وان خاوه‌نی یه‌قین و
 جیی دلتیایی بن و، دانپیدا‌هیتنه‌ری نه‌وه‌بن، که خوا په‌روه‌دگاری ناسمانه‌کان و
 زه‌وی و نه‌وه‌ی نیوانیانه، (چونکه هه‌رچه‌نده دانیان به‌وه‌دا هیناوه، وه‌ک خوا ﴿وَلَا
 يَخْفَىٰ﴾ ده‌فهرموی: ﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ يَقُولُ اللَّهُ﴾ (۸۷) الزخرف، ﴿وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ
 خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ يَقُولُ اللَّهُ﴾ (۳۸) الزمر، نه‌گهر لیتان به‌رسی: کئی دروستی
 کردوون؟ به‌دلتیایی ده‌لین: خوا، (نه‌گهر لیتان به‌رسی: کئی ناسمانه‌کان و زه‌وی
 دروست کردوون؟ ده‌لین: خوا ﴿وَلَا يَخْفَىٰ﴾).

به‌لام نه‌و دانپیدا‌هیتانه‌یان له‌ زانیاری و یه‌قینکی چه‌سپاوه‌وه نه‌بووه،
 به‌لکو وه‌ک نه‌بوون وابوو، چونکه له‌گه‌ل دوو دلی و له‌گه‌ل یاری و گمه‌دا،
 تیکه‌لیان کردوه، بویه تابه‌مه‌ندیتی یه‌قینی نه‌ماوه، چونکه دلتیایی (یقین)
 نه‌وه‌یه که به‌ پئی زانیارییه‌کی پتویستکراو کاربکری، نجا زانیاری نه‌گهر

خاوه نه كه ی له سه ر كاریكردنی به رده وام نه بی و تازهی نه كاته وه، بیئاگایی پاشان له بیر چوونه وهی تیکه ل ده بی و، وای لی دئی، هیئنده بیته یز ده بی تاكو ده بیته دوو دلایی، له بهر ته وهی ته و به لگانه ی به هویانه وه له ده روووندا ده چه سپن، ته و به لگانه په نهان ده بن و نامینن.

منیش تیبینیه كه یم زور پئی جوانه، چونكه ته مه نهك هه ر بۆ هاوبه ش بۆ خوا دانه ره كانی رۆژگاری پیغمبه ر ﷺ، به لكو بۆ مسولمانانیش هه ر وایه، مسولمانانیش زور كه س، ده لی: ده زانم خوا په روه ردگار وه به دیه پنه ره و خاوه نه، به لام هه لسوكه وت و په فتاره كانی وهك هی مسولمانان نین، به تاییه ت هه ندی خه لكی به رپرس، كه خوشیان به مسولمان ده زانن و، قبوولیش ناكه ن هیهك هس به نامسولمان ناوزه دیان بكات، به لام ته ماشا ده كه ی، هیهچ پابه ندیه کیان نه به شه ریه ته وه، وهك كابر ا گوئی: دیتومه رۆژووئی بخوات، به لام نه مدیتوه نوژیئی بكات! سه رباری ته وهی ته هلی شه رابن، داوین پیسن، زولم و خراپه و غه در ده كه ن، درۆ و خیانه ت ده كه ن، خوشیان به مسولمان ده زانن، تنجا په نگه په کیان ده شلی: ده زانم خوا هه قه و، ده زانم زیندوو بوونه وه هیه، ده زانم موحه ممه د پیغمبه ری خواجه، په نگه جوړیک له قه ناعه تی هه لبرزراكوو ساده له عه قل و دلیدا هه بی، به لام ته و قه ناعه ت و دانپیدا هیئانه، له بهر ته وهی هوکاره كانی چه سپاندنی خه میان لی نه خوراوه، بۆیه ورده ورده ماوه ته وه، شتیکی هه لبرزراكوو ساده ی سه ركیل، كه خاوه نه كه ی وای لی ناكات، پابه ندبی به شه ریه تی خواوه، به پیی ته و ئیددیعایه ی ده یكات، كه مسولمان تییه، په فتارو هه لسوكه وت بكات.

کورتە باسیک له باره‌ی شه‌وی تیدا دابه‌زینرانی قورئانه‌وه

به‌زێزان! ئەم کورتە باسە له پێنج برگەدا ده‌که‌ین، خوا ﷻ که ده‌فه‌رموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ﴾ (۲) الدخان، واته: تێمه دامانبه‌زانده‌وه، (قورئان) له شه‌ویکی به‌پێزدا، تێمه ترسێنه‌رو وریاکه‌ره‌وه بووین بۆ مرۆفه‌کان.

هه‌روه‌ها له سووره‌تی (القدر) یشدا، که خوا ﷻ ده‌فه‌رموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (۱) وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ (۲) لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ (۳) نَزَّلَ الْمَلَكُ الْوَحْشَ فِيهَا يَذِّنُ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرِ (۴) سَلَّمَ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ (۵).

لێره‌دا ده‌فه‌رموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ مُبَرَكَةٍ﴾ (۲) الدخان، له شه‌ویکی به‌پێزدا، به‌لام له سووره‌تی (القدر) دا، ده‌فه‌رموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (۱)، له شه‌وی پێزو حورمه‌تدا، هه‌روه‌ک وشه‌ی (قدر) به‌ ئەندازه‌گیریش دی، که‌واته: خوا ﷻ ئەو شه‌وه‌ی به‌سێ وه‌سفان، پێناسه‌ کردوه:

یه‌که‌م: شه‌ویکی به‌پێزه.

دووهم: شه‌ویکی به‌پێزه.

سێهه‌م: شه‌ویکه ئەندازه‌گیری تیدا ده‌کری.

که لێره‌دا ده‌فه‌رموێ: ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾ (۱)، له سووره‌تی (القدر) یشدا ده‌فه‌رموێ: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾ (۱) وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ (۲) لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ (۳)، واته: تێمه له شه‌وی قه‌دردا دامانبه‌زانده‌وه، چوو‌زانی شه‌وی قه‌در چیه! شه‌وی قه‌در له هه‌زار (۱۰۰۰) مانگ باشته، ﴿نَزَّلَ الْمَلَكُ الْوَحْشَ فِيهَا يَذِّنُ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرِ﴾ (۴)، رووح (جیبریل) و فریشته‌کان، له‌و شه‌وه‌دا داده‌به‌زن، ﴿مِنْ كُلِّ أَمْرِ﴾، بۆ هه‌ر کاریک، وه‌ک چۆن لێره‌دا ده‌فه‌رموێ: ﴿فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرِ﴾

حَكِيمٌ ۱۰ ۱- لەوێشدا دەفەر مۆی: بۆ هەر کارێک جیبریل و فریشتەکان تێدا دادەبەزن، **﴿سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطَلْعِ الْفَجْرِ ۝۵﴾** ئەو شەووە هەر پرخیرو خوشیی و ئاشتییه، تاکو بەرەبەیان، کە بە پێی سوورەتی قەدر، بە پێی ئەم ئایەتەش لە سوورەتی (الدخان) ئەو دەردەکەوێ، کە ئەو شەووەش شەوێکی دووبارەبوووە بێ، لە هەموو سەڵەکاندا، بەلێ شەوێک بوو قورئانی تێدا دابەزێنراو، وەک دەستپێک، بەلام ئەو شەو، سەڵانەش دووبارە دەبێتەو.

ئێستاش بانهوێ بەکورتیی گوتمان لە پێنج بڕگەدا شی بکەینەو:

بڕگەی یەکەم: زانا یان لە بارە ی ئەو شەو بە پێزەو، یان ئەو شەو بە پێزەو کە قورئانی تێدا دابەزێنراو، بە گشتیی دوو رایان هەن:

۱- کە هی زۆربە ی هەرە زۆریانە، گوتوو یانە: ئەو شەو هەمان شەوی رێز **﴿لَيْلَةٍ الْقَدَرِ ۝۱﴾** کە لە سوورەتی (القدر) دا، هاتو: **﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدَرِ ۝۱﴾** زۆربە ی هەرە زۆریان وا دەلێن.

۲- بەلام رای هەندێکیان ئەو یە کە ئەو شەو شەو نیوێ شەعبانە **﴿لَيْلَةُ النُّصْفِ مِنْ شَعْبَانَ﴾**، ئنجا زۆربەشیان (ئەگەر نەلێن: هەموویان) دەلێن: ئەو شەو بە پێزو بە پێزە، یان ئەو شەو کە ئەندازە گیریی تێدا دەکری **﴿لَيْلَةُ التَّقْدِيرِ﴾**، لە مانگی رەمەزان دایە، چونکە خوا **﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ ۝۱۸۵﴾** البقرة، واتە: مانگی رەمەزان کە قورئانی تێدا دابەزێندراو، وەک رێنمایی بۆ خەڵک و، بەلگە روژنەکان لە رێنمایی و لە لێک جیاکردنەوێ هەق و ناهەق.

بڕگەی دوویم: ئایا دابەزینی قورئان تەنیا سەرەتایەکی لە شەوی بە پێزو رێزدا بوو، یاخود هەمووی؟!

لەوبارەشەو، دیسان زانا یان جوۆرێک لە راجایایان هەیه:

أ- هەندیکیان دەڵێن: لە لایەن خواوە بۆ ئاسمانی یەكەم، یان بۆ (بَيْتُ الْمُعْمُور) دابەزیو، دواپی وردە وردە لە ماوەی بیست و سێ (۲۳) سالد، هەمووی دابەزیو.

ب- هەندیکیان دەڵێن: دەستیکی دابەزێتران و سەرەتایەکی لەو شەو دابوو، ئەوێ دیکە کە بۆ ئاسمانی یەكەم و لەوێش بۆ (بَيْتُ الْمُعْمُور) دابەزیو، کە خۆی بەرز لە سوورەتی (الطور) دا، دەفەرموێ: ﴿وَالطُّورُ ۱﴾ وَكَتَبَ مَسْطُورٌ ۲﴾ فِي رَقٍّ مَّنْشُورٍ ۳﴾ وَالْبَيْتُ الْمُعْمُورُ ۴﴾، لەوێدا باسی (الْبَيْتُ الْمُعْمُور) ی کردو، بەلام ئەو کە (الْبَيْتُ الْمُعْمُور) لە ئاسمانی یەكەم، یان لە یەكێک لە ئاسمانەکاندا بێت، وەك چۆن (كعبة) لەسەر زەویو، وەك چۆن مەزھەکان لەسەر زەوی بە دەوری (كعبة) دا، تەواف دەکەن، ئەو (الْبَيْتُ الْمُعْمُور) هەش، فریشتەکان تەوافی بە دەوردا بکەن، هیچ بەلگەیەکی دڵنیاکەری لەسەر نیە، چونکە ئەو (الْبَيْتُ الْمُعْمُور) هەش، دەگونجێ مەبەست پێی (الْبَيْتُ الْحَرَام) بێ، کە ئەوێش ئاوەدانە بە طاعت و بە کەسانیک کە حەج و، عومرە دەکەن، تەوافی بە دەوردا دەکەن.

کەواتە: ئەوێ دێتە دەست ئەوێ، کە ئەو شەو هەر دەستیکی دابەزینی قورئان بوو، بۆ یەكەمجار لە تەمەنی موبارەکی پیغەمبەردا ﷺ، و، هیچ بەلگەیەکی نیە، کە لەو شەو دا هەموو قورئان دابەزێی بۆ ئاسمانی یەكەم، دواپی لە ماوەی (۲۳) سالد دابەزێی.

هەبەتە هەر کام لە: ۱- ئایەتی ژمارە: (۱۰۶) لە سوورەتی (الإسراء)، کە پێشتریش ئاماژەمان پێدا، کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَقَرَأَ أَنَا فَرَقَنَاهُ لِنَقْرَأَهُ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكِّنٍ وَمَرْزَلَةٍ نَّزِيلًا ۱۰۶﴾، واتە: ئەمە قورئانیکە روومانکردووتەو، یاخود بلامانکردووتەو، تاكو بەسەر خەلکیدا بیخوێنیو، بە شێنایی بە کاوێ خو، بەش بەش دامانەزاندو.

ئەمە بەلگەیە لەسەر ئەوێ کە قورئان هەمووی پێکەو دانەبەزیو.

۲- ھەرۋەھا ئايەتەكەي سوورەتى (الفرقان) یش، كە خوا دەفەرمۇي: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَتَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا﴾ (۲۳)، واتە: ئەوانەي بېيروايوون، گوتيان: دەبووايە ئەو قورئانە، بە يەك جار بۆي دابەزىبايە، (خوا ئەفەرمۇي): بەو شېۋەيە دامانبەزاندو، تاكو دلتى پىن بچەسپىننن و بە شىئەيى بەسەر تۆماندا خوئندۆتەو.

۳- ھەرۋەھا ئايەتەكەي سوورەتى (طەش)، كە دەفەرمۇي: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ، وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا﴾ (۱۱۱)، واتە: پەلە مەكە لەوودا كە قورئانت بۆ دادەبەزى، تاكو رەوانەكردنەكەي تەواو دەپى و بىشلى: پەرودەگارم! زانباريىم بۆ زېدە بكە، ھەموويان بەلگەن لەسەر ئەودى قورئان بەش بەش دابەزىو، نەك ھەمووي پىكەو.

ياني: جارى وا ھەبوو پىغەمبەرى خاتەم ﷺ بە پەلە بوو، كە قورئانەكە لە جىبرىل وەرېگرى، بەلەم خواي پەرودەگار فەرموويەتى: پەلەي لىمەكە، لە كاتى خوئداو، لە شوئىنى خوئدا، ئەو بەشەو ھەر بەشىكى دىكە قورئان بۆ تۆ دادەبەزى.

۴- ھەرۋەھا لە سوورەتى (القيامة)، ئايەتەكانى: (۱۶ - ۱۹) دا، ئەمىش ديسان بەلگەيە لەسەر ئەودى قورئان بەش بەش دابەزىو، پەلە پەلە دابەزىو، وەك خوا ﷻ دەفەرمۇي: ﴿لَا تُخْرِكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ ۖ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ۚ فَإِذَا قُرَأْنَهُ فَانْفَعُ قُرْآنَهُ، ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا بَيَانَهُ﴾ (۱۱)، القىامة، واتە: زمانتى پىن مەجوولتەنە، تاكو پەلەي لى بكەي، لەسەر ئېمەيە كە كۆي بکەينەو، (لە دل و سىنەي تۆدا) و، بەسەرتدا بخوئىنەنەو، ئىنجا ئەگەر خوئندمانەو، تۆش بە دواي خوئندنەكەي بکەو، دواي پوونکردنەو كەي لەسەر ئېمەيە (لە عقل و دلى تۆدا، چەمك و واتاو مەبەستەكانى پوون دەكەينەو).

كەواتە: تەنبا دەستپىكى دابەزىنى قورئان لەو شەوودا بوو، نەك ھەمووي پىكەو دابەزىبى، ئەو ھىچ بەلگەيەكى لەسەر نە.

برگەى سىيەم: ئايا ئەو شەۋە چ شەۋىكە؟! واتە: ئەو شەۋە لە شەۋە كانى مانگى (رَمَضَانَ) دا، چ شەۋىكە؟ ئىمە لە كىيى [پۈختەى ژياننامەى پىغەمبەرى خوا] دا ﷺ روۋغانكردۋتەۋە كە دەستىكى دابەزىنى قورئان لە شەۋى (۲۱)ى (رمضان)ى سالى (۶۱۰) زائىنى و، (۴۰)ەمىن سالى، يان (۴۱)مىن سالى تەمەنى پىغەمبەرى خاتم دابوۋە ﷺ.

بەلام ھەندىك گوتوويانە: لە (۱۷)ى (رمضان)دا بوۋە، ئەم ئايەتەشيان بە بەلگە ھىناۋەتەۋە كە دەفەرمۇي: ﴿إِنْ كُنْتُمْ آمَنْتُمْ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ الْتَفَىٰ الْأَجْمَعُونَ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (الأنفال، ۱۱) لەۋدەۋە ۋەريانگرتوۋە، چونكە پىغەمبەرى خوا ﷺ لە بەرە بەياني پۇژى جمەى (۱۷)ى (رمضان) لەگەل كافرەكانى مەككە، لە بەردا، روۋبەروو بۆۋدە ئەوان شىكستىكى گەۋرەيان بەسەردا ھات، كە خوا ﷻ ناۋى ناۋە: (يوم الفرقان).

بەلام لە راستىدا ئەۋە نايىتە بەلگە لەسەر ئەۋەى چونكە ناۋى لىناۋە: (يوم الفرقان)، لەۋ پۇژەدا قورئان دابەزىيى، بەلكو ھۆكارى ناونرانى جەنگى بەدر بە (يوم الفرقان)، ھەر ئەۋە بوۋە كە لە پۇژەدا ھەق و ناھەق ئىك جىابوۋنەۋە، ھىزىكى ژمارە كەمى، كەم ئىمكانىيەت، بەسەر ھىزىكى زەبەلحادا زال بىي، كەۋاتە: ئاشكرايە كە ئەۋانە لەسەر ھەقن و، ئەۋانى دىكە لەسەر ناھەقن.

ھەرۋەھا جەنگى بەدر پۇژى ھاتنە دى ئەۋ ھەموو بەلئىناھى خوا ﷻ بوۋە، بۆۋىنە:

أ- كە دەفەرمۇي: ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْقِمُونَ﴾ (الذّٰخِرٰن، ۱۹)

ب- ھەرۋەھا لە سوۋرەتى (القمر)دا، كە دەفەرمۇي: ﴿سَبِّحْمُ الْجَمْعُ وَيُؤَلُّونَ الذَّبْرُ﴾ (۱۵) ۋاتە: ئەۋ كۆمەلە تىدەشكىن و رادەكەن (و پشت لە ئەھلى ئيمان دەكەن)، پىشتەر مسولئامان نەيانزانىۋە كە ئەۋە دەبى و كاتى دى دىتە دى، بەلام لە جەنگى بەدردا، ئەۋ مۇژدەۋ بەلئىنە ھاتە دى.

ج- ھەروەھا لە سوورەتی (الروم)دا، کە دەفەر مۆی: ﴿وَيَوْمَ إِذْ يَقَرَّحُ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ﴾، کە ئەوەی خوا ﷻ ھەوای پێداوە، کە پۆم تێکشکاوە لە ھەرانەر فارسدا، بەلام جاریکی دیکە، پۆم سەر دەکەون، لەو پۆژەدا ئیمانداران دڵخۆش دەبن، ئەو پۆژەش پێکەوتی ھەمان پۆژ بوو، کە جەنگی بەدر تێیدا پڕوی دا.

ئنجنا ئەوانە ھەموویان بەلگە بوون لەسەر لێک جیاکردنەوی ھەق و ناھەق.

(عبدالرحمن بن ناصر السعدي)، پەحمەتی خۆای لێ بێ، لە تەفسیرە کە ی خۆیدا^(۱) دەلێ: ﴿وَذَلِّكُمْ أَنَّ اللَّهَ ابْتَدَأَ بِإِزْأَلِهِ فِي رَمَضَانَ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ، وَقَدْ تَوَاتَرَتِ الْأَحَادِيثُ فِي فَضْلِهَا وَأَنَّهَا فِي رَمَضَانَ وَفِي الْعَشْرِ الْأَوَاخِرِ مِنْهُ، خُصُوصًا فِي أَوْتَارِهِ وَهِيَ بَاقِيَةٌ فِي كُلِّ سَنَةٍ إِلَى قِيَامِ السَّاعَةِ﴾.

دوای چەند قسەیک دەلێ: ئەوەش بە ھۆی ئەوەوە کە خوا ﷻ، دەستیکرد بە دابەزاندنی قورئان لە پەمەزاندای، لە شەوی قەدردا، فەرماشتەکان (ی پیغمبەری خوا ﷻ) زۆر، زۆر بە دوای یە کدا ھاتوون لە بارە ی پلەو پایە ی شەوی قەدرەوە، کە لە مانگی پەمەزاندایە و، لە دە شەوکانی کۆتایی دایە، بە تایبەت لە تاکەکانیاندا، لە ھەموو سالتیکدا دەمیشتەو، تاکو ناخیر زەمان.

پەرگە ی چوارەم: ئایا ئەو شەو سالاڤە دووبارە دەبیتهو؟!

پێشتر قسە کە ی: (عبدالرحمن بن ناصر السعدي)مان ھێنا، ئیمەش دەلێین:

۱- بە پێی سوورەتی (القدر)، بەلێ دووبارە دەبیتهو، چونکە سوورەتە کە ئاوا دەفەر مۆی: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ﴿٢﴾ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ﴿٣﴾ نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ﴿٤﴾ سَلَّمَ هُنَّ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ ﴿٥﴾﴾، (تَنْزَلُ)، یانی: (تَنْزَلُ) کەواتە: سالاڤە ئەو دابەزینی جیبریل و فەرشتەکان لەو شەو، دووبارە دەبیتهو، ﴿مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾، بۆ جێبەجێکردنی ھەر فەرمانیک، یاخود بۆ ڕوونکردنەو ھەر پیراردانی ھەر فەرمانیک، کە خوا لە ژبانی بەشەردا لەسەر زەوی ویستوو یەق و دە یەو ی

جَنَبَه جَنِّ بَكْرَى، که دهشفه رموی: ﴿سَلَّمَ هِيَ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ﴾، ئەو شەو هەر ناشتی و خێرو خوشییە، تاكو بەرەبەیان، مەبەست تیکرای شەو قەدرە دووبارە بوووە کانه، لەیه کە یەکی مانگی پەمەزانه کانی سألە کاند.

۲- بەلگە یەکی دیکەش لەو بارەو فەرمايشته کانی پێخەمبەرن ﷺ، بۆ نموونە که دهشفه رموی: (اطْلُبُوهَا فِي الْعَشْرِ الْأَوَّلِ مِنْ رَمَضَانَ فِي ثَالِثَةِ تَبَقَى، فِي خَامِسَةِ تَبَقَى، فِي سَابِعَةِ تَبَقَى، فِي تَاسِعَةِ تَبَقَى) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۵۲۰، وَابُو دَاوُدَ: ۱۳۸۱).

واتە: بۆ شەوی قەدر بگەرێن، لە دەیه کانی کوژایی مانگی رەمەزاند، لە شەوی سییەمدا که لییان دەمیئتەو، لە شەوی پێنجەمدا که لییان دەمیئتەو، لە شەوی حەوتەمدا که لییان دەمیئتەو، لە شەوی نۆیەمدا که لییان دەمیئتەو.

پێخەمبەری خوا ﷺ لە دوایە پێداهاتو، لە شەو کانی: (۲۷) و (۲۵) و (۲۳) و (۲۱)، لەو چوار شەویدا بۆی بگەرێن، واتە: تاکە کانی مانگی پەمەزان، یان: (۲۱)، یان (۲۳)، یان (۲۵)، یان (۲۷)، هەلبەتە هەندیکیش گوتووینە: (۲۹)ش، بەلام پێخەمبەر ﷺ لەم فەرمايشتهدا بە شەوی (۲۷) کوژایی پێهێناو.

برگە ی پێنجەم: که ئەمە ئیشکال بۆ خەلکی زۆر لا دەبات، شەوی قەدر شەوی پێز و پێز، لەسەر هەموو خرۆکە ی زەوی دەسووڕی، زۆر کەس پرسیاری کردو، گوتووینە: کاتیک لە لای ئێمە شەو لە لای ئەمریکیەکان پۆژە، هەروەها لە ئوسترالیا پۆژە، بەپێچەوانە ی ئێرە، ئایا ئەو چۆنە! ئەگەر ئێرە شەوی قەدر بێ، لەو پۆژەو، که ئێرە شەو بەسەر دەچێ، لەو دەبیته شەو، ئنجا ئەو کاتە لە لای ئەوان دەبیته شەو، لێرەدا دەبیته پۆژ؟

و ئەمە کە ی ئەو یە: خوای زاناو شارەزا که دهشفه رموی: شەوی قەدر، واتە: بە نەبەت هەموو خەلکی سەر زەوی یەو، لە ماوێ (۲۴) سەعاتدا، شەو دەسووڕی بەسەر هەموو گۆی زەویدا، سەرەتا لە پۆژەلانی ئاسیاو دەست پێدەکات، یان لە ئوسترالیاوە که هەشت نۆ سەعات پێش ئێرە، لەو یەو دەست پێدەکات، پێشی

تەوێ دەبێتە شەو، دواتر وردە وردە شەوێ بەرەو ئێرە دەکشێ، دوازی لێرەو بەرەو ئەورووپا، دوازی بەرەو ئەمریکا و ئەوانە دەکشێ، کەواتە: کە خوا دەفەرموێ: شەوی قەدر، واتە: ئەو شەوێ لە ماوەی بیست و چوار (۲۴) سەعاتدا، بە دەوری ھەموو گۆی زەویدا دەسووڕێ، چونکە خوا ﷻ قورئانی بۆ ھەموو بەشەر ناردووە، ھەموو مەرقەکانیش پێکەووە دەدوێنێ، لە ھەر شوێنێکی گۆی زەویدا بن.

کەواتە: دەبێ ئەو شەوێ گشتگیر بێ بۆ ھەموو خەڵکی سەر زەوی، لە ھەر شوێنێکی سەر زەوی بن.

(الطبري) ئەم دەقە دێنێ، دەیکەینە کۆتایی ئەم کورتە باسەمان: (حَدَّثَنَا مُجَاهِدٌ بْنُ مُوسَى قَالَ: ثَنَا يَزِيدٌ قَالَ: أَخْبَرَنَا رَبِيعَةُ بْنُ كَلْتُومٍ قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ الْحَسَنِ، فَقَالَ لِي رَجُلٌ: يَا أَبَا سَعِيدٍ، لَيْلَةُ الْقَدْرِ فِي كُلِّ رَمَضَانَ؟ قَالَ: «إِي وَاللَّهِ، إِنَّهَا لَفِي كُلِّ رَمَضَانَ، وَإِنَّهَا اللَّيْلَةُ الَّتِي يُفْرَقُ فِيهَا كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ، فِيهَا يَقْضِي اللَّهُ كُلَّ أَجَلٍ وَأَمَلٍ وَرِزْقٍ إِلَى مِثْلِهَا»^(۱)).

واتە: (الطبري) بە سەنەدی خوێ، دەلێ: موحامیدی کوپی مووسا، بۆی باسکردین ئەویش گوتووێت: یەزید بۆی باسکردین: ئەویش گوتووێت: پەبێتە کوپی کولسووم ھەوایی پێداین، دەلێ: لە لای ھەسەن بووم، (الحسن البصري) پیاویک پێی گوت: ئەو ئەبوو سەعید (کە کوپە ھەسەن بەبەرازی بوو)، ئایا شەوی قەدر لە ھەموو مانگی پەمەزانیکی دایە؟ ئەویش گوت: بەلێ بەخوا لە ھەموو مانگی پەمەزانیکیدا ھەیە، ئەو شەوێ بە کە ھەموو کارێکی پێر ھیکمەتی تێدا بپار دەدرێ و، ڕوون دەکێتەو، خوا ﷻ ھەر کاتێک، ھەر ئاواتێک، ھەر بژیویک تاکو سالی ئاینەدی تێدا بپار دەدات.

کەواتە: شەوی قەدر بە نەبەت ھەموو مەرقەکانەو، لە ھەموو سالا کاندە دووبارە دەبێتەو، بە نەبەت ھەموو مەرقەکانەو، واتە: لە ھەر گۆشەو کەناریکی گۆی زەویدا بژین.

مهسه له ی دووهم:

فه رمانکردنی خوا ﷻ به پیڅه مېره کې موحه ممه د ﷻ که چاوه پې بې روژیک دې، دووکه ټیکې ناشکرای تیدا په یداده بې و خه لکې داده پوښ و، خه لکه که له خوا ده پرنه وه که نه و نازاره به ټیسه یان لې لادبات و پرواشدین، به لام چوڼ دینه وه سهر حال له کاتیکدا که پیڅه مېریکی پرونیان بو هات، که چی پشتیان تیکردو گوتیان: فیرکراوه، شیته! خواش به ټینیدا که میک نازاریان لې لادبات، به لام به دنبايي دوايي ده گه پرنه وه سهر حالي پشوویان، بویه سهره نجام خوا زه بېری گه وره تریان لې ده وه شینې و ټوله یان لې ده ستینې:

خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ ۝١٠ يَغْشى النَّاسُ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝١١ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۝١٢ أَتَىٰ لَهُمُ الذِّكْرَىٰ وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مُّبِينٌ ۝١٣ ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّوْا مَجْنُوْنٌ ۝١٤ إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ ۝١٥ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْقِمُونَ ۝١٦﴾.

شیکردنه وهی هم ټایه تانه، له ده برگه دا:

١- ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ﴾، چاوه پېبه، نه و پوژه که ناسمان دووکه ټیکې ناشکراو پروون دینې، (یوم)، (اسم زمان مفعول به لـ ارتقب) مثل: یخافون یوماً،

(یوم) ناوی کاته، بهرکاره بو (ارتقب) وهک: له روژیک ده ترسن، (والارتقاب: افعال من رقبه، إذا انتظرت، وإما یكون الإنتظار عند قرب حصول الشيء المنتظر)، (ارتقاب) له سهر کیښی (افتعال) ه، له (رقب) أي: انتظرت، چاوه پېی کرد، چاوه پیکردنیش کاتیک ده بې که شتیک، بویستری په یدا بې، کاته کې نیزیک بې.

(٢) - ﴿يَعْنَى النَّاسِ﴾ (ئەو دوو کەلە) خەلک دادەپۆشی، ئەو دوو کەلە ڕوون و ئاشکرایە، خەلک دادەپۆشی، (أَيُّ يُعْطِيهِمْ وَتُلْفَهُمْ وَحَيْطُ بِهِمْ وَيَعْمُهُمْ)، واتە: دایاندەپۆشی و دەوریان دەدات، گەمارۆیان دەدات، هەموویان دەگریتەوێ.

هەلبەتە (دخان): کە بە کوردیی دەڵێن: (دوو کەل)، ئەو یە کاتێک ئاگر دادەگیرسێت، لێ بەرز دەبێتەو، کە دەگونجێ لێرەدا مەبەستی دوو کەل نەبێ، وەک هەندێک لە زانیان گوتوویانە، بەلکو ئەمە جورێک لە وێچواندنە، کە پێی دەگوترێ: (التَّشْبِيهُ بِالْبَلْعِ)، واتە: ئەو پەری وێچواندن، یانی: وەک دوو کەل وایە.

کە دەفەرموی: ﴿يَعْنَى النَّاسِ﴾، بێگومان وشە (النَّاس)، هەرچەندە (أَل) ی ناساندنی لەسەرە، بەلام مەبەست پێی، خەلکیکی دیارییکراون، کەواتە: (أَل) بۆ ناساندنە، بەلام بۆ (عهد)، واتە: خەلکە هاوبەش دانەر و بێپروایە، کە هاوچەرخێ پێغەمبەری خوا ﷺ بوون، ئەمە بە پێی سیاق و بەسەلیقە دەزانرێ، ئەگەر نا وشە: (النَّاس)، یانی: تێکرای خەلک، بەلام دەزانین کە لێرەدا مەبەست خەلکیکی دیارییکراو، کە هاوبەش دانەر و بێپروایە کانی پۆزگاری پێغەمبەر ﷺ بوون، ئەو خەلکە دەڵێن: ئەمە ئازاریکی بە ئێشە، یاخود خوا ﷻ هەر بۆ خۆی دەفەرموی: ئەمە یە ئازاری بە ئێش.

(٣) - ﴿هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، ئەمە ئازاریکی بە ئێشە، ئەمە یان قسەی خۆی بەرزەو، هەوالدەدات، کە ئەمە ئازاریکی بە ئێشە، یاخود گوتراوی قسەی خەلکە، (يَقُولُونَ: هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ)، خەلک دەڵێن: ئەمە ئازاریکی بە ئێشە.

(٤) - ﴿رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ إِنَّا مُؤْمِنُونَ﴾، [خەلکە دەڵێن: پەروەردگارمان! ئازارمان لێ لادە، تێمە بروادارین، ئەمە گێڕانەوێ قسەی ئەوانەیە کە سزاو ئازارە دایپۆشیون.

دەشگونجێ ئەمە فێرکردنی خوا بۆ مسوڵمانان، واتە: ئەو مسوڵمانینە! تێوہە بلێن: پەروەردگارمان! ئازارمان لێ لابە، تێمە بروادارین، ئەو ئازارە لە

ئىمە دوور بىخەۋە، ھەردوۋ واتايەكەي گونجاۋن، بەلەم بە پىي رستەي دوايى،
كە دەفەرمىۋى:

(۵) - ﴿أَفْ هُمْ الذَّكَرَىٰ﴾ بىر كىرەنەۋەيان چۈن بۇ پەيدادەيى؟ يان: لە كوۋى بىريان
دەكەۋىتەۋەۋە پەند ۋەردەگىرن! ئەمە ماناي يەكەمىيان بەھىزىتر دەكات، كە ئەمە قسەي
بىپروايەكان بى، كە كاتى تىنيان بۇ ھاتو، گوتوويانە: پەرۋەردىگارمان! نازارمان لى لادە،
ئىمە بىروادارىن، واتە: دەبىنە بىروادار، بۇيە خوا ﷻ دەفەرمىۋى: ﴿أَفْ هُمْ الذَّكَرَىٰ﴾، (أَفْ):
لە ئەسلىدا بە ماناي لە كوۋى (مَنْ أَيْنَ) يە، بەلەم جارى ۋا ھەيە، بە ماناي (چۈن) (كَيْفَ)
ش، بە كاردى، (الذَّكْرَى): بىرىتەي لە (التَّذَكُّرُ وَالْإِطَاعُ)، واتە: بىر كەۋتەۋەۋە پەند ۋەردىگىرن،
واتە: چۈن بىريان دەكەۋىتەۋە، چۈن پەند ۋەردەگىرن؟ بە ھۇي ئەۋ پروۋادەۋە؟!

(۶) - ﴿وَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ شَهِيدٌ﴾ كە پىشتىر پىغەمبەرىكى پرونكەرەۋەيان بۇ ھاتو، ياخود:
پىغەمبەرىكى پرون و ئاشكرىيان بۇ ھاتبو.

(۷) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا مَعَكُمْ جُنُودٌ﴾ دوايى پىشتيان تىكردو گوتيان: فىركراۋە، شىتە،
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، (لِلرَّيْبِ الرَّيْبِي، لَأَنَّ التَّوْبَىٰ أَفْطَحَ وَأَشْنَعَ مِنَ الشَّكِّ)، ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، لىزەدا بۇ رىزبەندى
پلە پلەيە، چونكە پىشت ھەل كىرەنەكە، ناقولترو دىزوتىر بوۋە، لە دوۋ دىليەكەيان.

كە گوتوويانە: ﴿مَعَكُمْ جُنُودٌ﴾، (الْمُعَلَّمُ: الَّذِي يُعَلِّمُهُ غَيْرُهُ)، يانى: كەسپىك كە
جگە لە خۇي فىرى دەكات، ئىنجا بە تەنكىد كەسپىك شىت بى فىر ناكىرى ۋ،
باباى فىركراۋ ناگونجى شىت بى، بۇيە خوا ﷻ بە ۋاۋى بادانەۋە (ۋاۋ العطف)
يش نەيپىناۋە، نەيپەرمىۋە: ﴿وَقَالُوا: مُعَلَّمٌ وَمَجْنُونٌ﴾، دەفەرمىۋى: ﴿مَعَكُمْ جُنُودٌ﴾،
واتە: ھەندىكىيان گوتوويانە: فىركراۋە ھەندىكىيان گوتوويانە: شىتە، ھەروەك
ھەندىكىيان گوتوويانە: جادوۋ گەرەۋ، ھەندىكىيان گوتوويانە: كاهىنەۋ، ھەندىكىيان
گوتوويانە: شاعىرە، ۋەك لە شوئىنى دىكەدا ھاتو.

ئىنجا لىزەدا كە دەفەرمىۋى: ﴿وَقَالُوا مَعَكُمْ جُنُودٌ﴾، بۇيە خوا ئەم دوۋەي
ھىناۋن، چونكە ئەم دوۋانە يەكەي ھەلدەۋە شىننەۋە، كۆمەلىكىيان گوتوويانە:

فیرکراوهو کۆمه لکیان گوتوو یانه: شیتته، ئەو دوو قسه یه تیکده گیرین، ئەگەر فیرکراو بێ و بتوانی شت فیر ببی، له خه لک وهری بگری، نابێ شیت بێ و، ئەگەر شیت بێ، نابێ فیرکراو بی، واته: بۆیه خوا ئەم دووهی هیناون، چونکه ئەو دووانه یه کدی هه لده وه شیننه وهو تیکده گیرین، بۆیه خوا ﷻ له سووره تی (ق) دا، ده فهرمو ی: ﴿فَهَرِّقْ أَمْرَ مَرْجٍ﴾، واته: له قسه یه کی تیکه لدان، له قسه یه کی دژیه کدان، هه ر کامینکیان ئەوهی دیکه هه لده وه شینیتته وه.

٨- ﴿إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا﴾، تيمه لابه ری نازارین بۆ ماوه یه کی کهم، ئەمه هه و لدا نه له خوای به رزه وه، که هه و آل به پیغه مبه ر ﷻ ده دات، واته: تيمه له داها تودا بۆ ماوه یه کی کهم، ئەو نازاره یان له سه ر لاده دین.

٩- ﴿إِنَّكُمْ عَائِدُونَ﴾، به دنیا بی تپوه گه راوه ن یانی: بۆ پێی چه وت، پێشی روو له پیغه مبه ر ﷻ ده کات که تيمه لابه ری نازارین له سه ر یان، بۆ ماوه یه کی کهم، دوای روو ده کاته وه ئەوان: ﴿إِنَّكُمْ عَائِدُونَ﴾، تپوه ئە ی بیروایان! دوای ئەوهی نازاریشمان له سه ر لادان، دووباره گه راونه وه ده گه رینه وه بۆ ئەو پێیه چه وته، که له سه ری نی و به به لینه که ی خو تان وه فادار نابن، که ده لێن: بروا دینین.

١٠- ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْقِمُونَ﴾، ئەو پۆژه که زه بری گه وره تر ده وه شینین، تيمه سزاده رین و تۆ له ستینه رین.

ئهمه دياره هه م گف ت و به لێنیکه به پیغه مبه ری خوا ﷻ دراوه، له لایه ن خوای به رزه وه، هه م هه ر شه یه که له بیروایه کان کراوه، واته: ئەو پۆژه که زه بری گه وره تریان لیده وه شینین، ئەو پۆژه تيمه تۆ له یان لی ده که ی نه وه و سزایان ده ده ی ن.

کورتە باسیک له باره‌ی (البَطْشَةُ الْكُبْرَى) هوه

زه‌بری گه‌وره‌تر، به‌ ته‌ئکید مه‌به‌ست پێی ئه‌و زه‌بره‌ بوو که له‌ جه‌نگی به‌دردا، له‌ بێپروایانی مه‌ککه‌ وه‌شێرا، که‌ زله‌ زله‌کانیان له‌و پۆژه‌دا پێکران، ئه‌وه‌ی کوژرا و ئه‌وه‌ی گیرا، که‌ به‌ گشتی حه‌فتا (٧٠)یان لێ کوژرا، له‌ ئیواندا وه‌لیدی کوپری موغیره‌و، عوتبه‌و شه‌به‌یه‌ی کوپانی په‌بیعه‌و، ئه‌بوو جه‌هل و نه‌ضری کوپری حاریس و، زۆر له‌و زله‌ زلانه‌، که‌ ساله‌ها بوو پێغه‌مبه‌رو مسوڵمانانان له‌ مه‌ککه‌ نه‌زیه‌ت و ئازار ده‌دا، ئه‌وانه‌ کوژران، ژماره‌یه‌کی به‌و ئه‌ندازه‌یه‌شیان، واته‌: حه‌فتا (٧٠)شیان لێ به‌دیل گیران، زانایان گو‌توویانه‌: پێکهاته‌ی ئه‌م رسته‌یه‌ له‌ ته‌صلدا ناوا بووه‌: (إِنَّا مُنْتَقِمُونَ يَوْمَ نَبْطِشُ بَطْشَةَ الْكُبْرَى)، ئه‌و پۆژه‌ که‌ زه‌بری گه‌وره‌تریان لێ ده‌وه‌شێنین، ئیمه‌ سزایان ده‌ده‌ین و تو‌له‌ستینه‌رین لێیان، (يَوْمَ: مَنصُوبٌ عَلَى الْمَفْعُولِ فِيهِ لِاسْمِ الْفَاعِلِ وَهُوَ مُنْتَقِمُونَ، وشه‌ی (يَوْمَ): ده‌بێته‌ (الْمَفْعُولِ فِيهِ) چونکه‌ (مُنْتَقِمُونَ) ده‌بێته‌ ناوی بکه‌ر (اسم فاعل)ه‌که‌، واته‌: له‌و پۆژه‌دا، که‌ زه‌بره‌ گه‌وره‌که‌کان لێ ده‌وه‌شێنری، ئیمه‌ سزایان ده‌ده‌ین، به‌ نسه‌بته‌ دووکه‌ل (دخان) هوه‌، زانایان چه‌ند رایه‌کیان هێناون، که‌ ئیمه‌ سیان لێ دێنین:

أَعِنِ ابْنُ مَسْعُودٍ أَنْ قُرِئَ لَمَّا اسْتَعَصَتْ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَأَبْطُتُوا عَنِ الْإِسْلَامِ، قَالَ: اللَّهُمَّ آعِنِي عَلَيْهِمْ بِسَبْعٍ كَسَبَعَ يُوسُفُ، فَأَصَابَهُمْ قَحْطٌ وَجَهْدٌ حَتَّى أَكَلُوا الْعِظَامَ، فَجَعَلَ الرَّجُلُ يَنْظُرُ إِلَى السَّمَاءِ فَيَرَى مَا بَيْنَهُ وَبَيْنَهَا كَهَيْئَةِ الدُّخَانِ مِنَ الْجُوعِ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿فَارْتَبِّبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ﴾، فَأَتَى النَّبِيَّ ﷺ فَقِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! اسْتَسْقِ اللَّهَ لِمَضَرِّ، فَاسْتَسْقَى لَهُمْ فَسَقُوا، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ﴾، فَلَمَّا أَصَابَتْهُمْ الرَّفَاهِيَّةُ عَادُوا إِلَى حَالِهِمْ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ: ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ﴾، فَانْتَقَمَ اللَّهُ مِنْهُمْ يَوْمَ بَدْرٍ، فَقَدْ مَضَى الْبَطْشَةُ وَالْدُّخَانُ وَاللَّزَامُ، (أخرجه البخاري: ١٩٧، ومسلم: ٢٧٩٨، والترمذي: ٣٢٥١، والنسائي: ٥٠٣).

واته: عہدوللای کوری مہ سعوود (خوا لئی رازی ہی) دلے: قورہ بشیہ کان دواۓ تہوہی لہ پیغہ مہری خوا ﷺ یاخی بوون و سستیان نواند، کہ بہرہو ئیسلام بیٹن، پیغہ مہر ﷺ فہرمووی: تہی خواہ! یارمہ تیمم بدہ لہ سہریان، بہ حہوت سال وہک حہوت سالہ کہی یوسف، (واتہ: حہوت سالی گرانی و وشکہ سالی و قات و قری)، تہوہ بوو کہ گرانی و زہحمہ تیکی زوریان تووش بوو، تاکو ئیسقانیان خوارد لہ برسان، پیای وایان ہہ بوو کہ تہ ماشای سہری دہ کرد، لہ نیوان خوۓ و ئاسماندا، شیوہی دوو کہ لی دہ بینی لہ برسان، (واتہ: بہرچاویان تہماوی بوو بوو)، نجا خوا ﷺ تہمہی دابہ زاند: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُحَانٍ مُّبِينٍ﴾، واتہ: چاوہر پیہ تہوہ پڑوہ کہ ئاسمان دوو کہ لیکے ئاشکرا دینے، نجا ہاتنہ لای پیغہ مہر ﷺ پئی گوترا: تہی پیغہ مہری خوا! ﷺ داواۓ باران بارین بکہ، بو (مضر)، تہویش داواۓ باران بارینی بو کردن، ئیدی ئاویان بو دابہ زائترا، خواش ﷺ تہمہی دابہ زاند: ﴿إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا إِنَّكُمْ عَائِدُونَ﴾، تیمہ لاہری سزاو نازارین، ماوہ یکہ کی کم، تیوہ دووبارہ دہگہ پڑنہوہ، دواۓ تہوہی کہ خوشگوزہ رانیان تووش بوو، دووبارہ گہ رانہوہ سہر حالی پیشیان، نجا خوا ﷺ تہمہی دابہ زاند: ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَىٰ إِنَّا مُنْقِمُونَ﴾، واتہ: تہوہ پڑوہی زہبری گہورہ تر دہوہ شینین، تیمہ توٰلہ دہستینین، سزادہرین، ئیدی خوا ﷺ لہ جہنگی بہ درددا، سزای دان و توٰلہی لی ستاندن، کہ واتہ: (الْبَطْشَةُ وَالْذُّخَانُ وَاللَّزَامُ)، تہوانہ ہہر سکیان تپہریون: ہہم زہبر لیدانہ کہو، ہہم دوو کہ لہ کہو، ہہم (اللَّزَامُ) کہ لہ سوورہی (الفرقان) دا، ہاتوہ: ﴿فَسَوْفَ يَكُونُ لِزَامًا﴾، الفرقان، واتہ: سزایان پیوہ پھوہست دہبی.

ب- ہہندیکیش گوتوو یانہ: تہم دوو کہ لہ، دوو کہ لیکہ لہ پڑوہی قیامہ تدا دی، وہک پیغہ مہر ﷺ فہرمووی تہ و بہ چہند ریوایہ تیک ہاتوہ، تیمہ یہ کیک لہ ریوایہ تہکان دینین:

﴿عَنْ حُذَيْفَةَ بْنِ أَسِيدٍ الْغَفَارِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَطْلَعَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَيْنَا وَنَحْنُ نَتَذَاكُرُ، فَقَالَ: مَا تَذَاكُرُونَ؟ قَالُوا: نَذْكُرُ السَّاعَةَ، قَالَ: إِنَّهَا لَنْ تَقُومَ حَتَّى تَرَوْنَ قُبُلَهَا عَشَرَ

آيَاتٍ، فَذَكَرَ الدُّخَانَ، وَالْجِبَالَ، وَالْدَّابَّةَ، وَطُلُوعَ الشَّمْسِ مِنْ مَغْرِبِهَا، وَنَزُولَ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَيَأْجُوجَ وَمَأْجُوجَ، وَثَلَاثَةَ خُسُوفٍ: خَسَفَ بِالْمَشْرِقِ، وَخَسَفَ بِالْمَغْرِبِ، وَخَسَفَ بِجَزِيرَةِ الْعَرَبِ، وَآخِرُ ذَلِكَ نَارٌ تَخْرُجُ مِنَ الْيَمَنِ، تَطْرُقُ النَّاسَ إِلَى مَحْشَرِهِمْ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٢٩٠١، وَأَبُو دَاوُدَ: ٤٣١١، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٢١٨٣، النَّسَائِيُّ فِي الْكَبَرِيِّ: ١١٣٨٢، ابْنُ مَاجَه: ٤٠٤١، ٤٠٥٥).

واته: حوزە یفەهێ کورێ ئوسەیدی غیفاری رحمە، دەلێ: پێتەمبەر ﷺ پوژیک بەسەرماندا هات، ئیمە لە شوێنیک دانیشتبووین، قسەمان دەکرد، فەرمووی: باسی چی دەکەن؟ گوتمان باسی تاخیر زەمان دەکەین، فەرمووی: تاخیر زەمان نایەت، تاكو لە پێشپەوه، دە نیشانان نەبینن، ئنجا باسی ئەوانە ی کرد: دووکەل، دەججال، ژياندارى زەوى (دابە الارض)، هەلھاتنى خۆر لە خۆرئاواوە، دابەزینی عیسای کورێ مەریەم، دەرچوونی یەئجووج و مەئجووج، سێ پوچوونی زەوی، پوچوونیک لە پوژەهلات، پوچوونیک لە پوژئاواوە، پوچوونیک لە نیو دەوورگە عەرەب، (نیشانەى دەیهەم) کوژایەکیان ئەوێهە کە ناگريک لە یەمەنەو پەیدادەبێ و، خەلک بەرەو شوێنى کوژدەنەویان پال پێوەدەنێ، (شوێنى کوژدەنەویان، مەبەست پێى شامە، کە مەرفاىهتیی بە تايهەتى مسولمانان لە تاخیر زەماندا، زیاتر لەوێ کوژدەبنەو).

ج- راپەکی دیکەش هەیه، کە مەبەست لەو دووکەل (دخان)ە، ئەو دوو کەل و تەپ و تۆزە بوو، کە لە پوژى فەتخى مەککەدا بوو: {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رحمە، قَالَ: كَانَ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ دُخَانٌ، وَهُوَ قَوْلُ اللَّهِ: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ﴾ (١٠)} (أَخْرَجَهُ ابْنُ سَعْدٍ، وَاتِهِ: ثَبُوهو هُوَ بَیْه رحمە گوتوویەتی: پوژى فەتخى مەککە ئازادکرانی مەککە، دوو کەل و تەپ و تۆز بوو، ئەوێهە کە خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ﴾ (١٠).

بەلەم زۆرەبێ زانیان دەلێن: {الرَّاجِعُ مِنْهَا أَنَّهُ الدُّخَانُ الَّذِي كَانُوا يَتَخَيَّلُونَ مِمَّا نَزَلَ بِهِمْ مِنَ الْجَهْدِ وَشِدَّةِ الْجُوعِ، وَلَا يُنَافِي تَرْجِيحُ هَذَا مَا وَدَّ أَنَّ الدُّخَانَ مِنْ آيَاتِ

السَّاعَةِ، فَإِنَّ ذَلِكَ دُخَانٌ آخَرَ، وَلَا يُنَافِيهِ أَيْضًا مَا قِيلَ: إِنَّهُ الَّذِي كَانَ يَوْمَ قَتَحِ مَكَّةَ، فَإِنَّهُ دُخَانٌ آخَرَ عَلَى تَقْدِيرِ صِحَّةِ وَقُوعِهِ^(۱).

واتە: قەسەى بەھێزتر ئەوھىە مەبەست ئەو دوو کەلەھىە کە ئەوان، ھاتۆتە بەرچاویان، لە ئەنجامى برسیى و وشکە سالییدا، ئەمەش لەگەڵ ئەوھدا تیکناگیرى، کە ھاتنى دووکەڵ، یەکى بى لە نیشانەکانى ئاخیر زەمان، کە ئەوھ دووکەڵىکى دیکەھىە، ھەرھەما لەگەڵ ئەوھشدا تیکناگیرى کە لە پۆزى فەتھى مەککەدا، تەپ و تۆزو گەرد چۆتە ئاسمان، ئەوھش دووکەڵ و تەپ و تۆزىکى دیکەھىە، ئەگەر گریمان ئەوھ وا بووبى.

(الطبري) له تەفسیرەکەى خۆیدا دەلى: {عَنْ عِكْرِمَةَ قَالَ: قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: قَالَ ابْنُ مَسْعُودٍ: الْبَطْشَةُ الْكُبْرَى: يَوْمٌ بَدْرٍ، وَأَنَا أَقُولُ: هِيَ يَوْمُ الْقِيَامَةِ}^(۲).

واتە: عیکرىمە، گێڕاویەتەوھ: گوتوویەتی: عەبدوللای کورى عەباس، گوتوویەتی: عەبدوللای کورى مەسعوود (خوا لىیان پازى بى) راي وابوو، گوتوویەتی: (البطشة الكبرى)، زەبرى گەورەتر، پۆزى جەنگى بەدر، بەلام من دەلیم: ئەوھ پۆزى قیامەتە.

ھەلبەتە ئەوھ راي عەبدوللای کورى عەباس بوو (خوا لە خو و باي پازى بى)، بەلام بە تەنکىد رایەکەى عەبدوللای کورى مەسعوود (خوا لى پازى بى) راسترەو، (الطبري)ش، ھەر ئەو رایەى تەرجیح کردو، بە ژمارە (۳۱۱۳۹)، کە گوتوویەتی: (البطشة الكبرى: يَوْمٌ بَدْرٍ)، ھەرھەک گوتم: ھەر ئەو توێژەرانەى دیکەى قورئانىش زۆربەیان ھەر ئەوھ رایان بوو.

لە خواى پەرورەدگار دەپارینەوھ، بە لوتف و کەرەمى خوێ یارمەتییماندا، عەقڵ و دلمان پۆشنتر بى، بۆ ئەوھى باشتەر لە ئایەتەکانى خوا تیبگەین،

(۱) جامع البيان: ج ۲۵، ص ۱۱۷. فتح القدير: ج ۴، ص ۶۸۳. التحرير والتنوير: ج ۲۵، ص ۲۸۷.

(۲) جامع البيان: ۳۱۱۳۹.

یارمەتییشمان بەدات هەمیشە زانییە کەمان بگۆڕین بۆ توانین و، حالی بوونە کە
لە خۆماندا بکەینە حال و، زانیاری و شارەزاییە کەمان لەسەرمان نەبیته بەلگە،
بەلکو بۆمان ببیته بەلگە، هەم خۆمان کاری پێ بکەین، هەم دەورووبە ریشمانی
پێ چاک بکەین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ددرسی دوووم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ھەڤدە (۱۷) ئایەت، ئایەتەکانی: (۱۷ - ۲۳) دەگرێتە خۆی، کە ھەموویان لە بارەی چەند گۆشەییەک لە بەسەرھاتی موسا عليه السلام و فیرعەونەن: چۆن خوا جل جلاله موسای پەوانکردووە بە بەلگە پوون و ئاشکراپەکانەو، کە بەندەکانی خوا، گەلە چەوساوەکەی موسا (بەنوو ئیسرائیل) لە ژێرچەنگی فیرعەون دەربێنێ، تەسلیمی بکەنەو، کەچی ئەوان لەسەر سەتم و تاوانی خۆیان بەردەوام بوون و، ئامادە نەبوون ئەو گەلە چەوسێراوێیە کە سۆغەرەو بێگاریان پێکراو، لەگەڵ موسادا عليه السلام بێرن، کە خوا ناردوویەتی و وەک ئامانجێکی سەرھەکی پێی سپاردووە، کە دەبێ ئەو گەلە چەوساوەیە لە ژێر چنگی فیرعەون دەربێنێ و، چیدیکە نەچەوسێرنەو، کەچی ئامادە نەبوون ئەو داواکارییە بۆ جێبەجێ بکەن، پێش ئەوەش ئامادە نەبوون بپروای پێ بێنن، بۆیە سەرەنجام خوا جل جلاله فەرمانی بە موسا عليه السلام کردووە، کە لە شەوگارداندا پێش گەلەکەیی بکەوێ، بەرەو دەریای سوورو دەشتی سینا، بیانبات.

سەرەنجام فیرعەون و سوپایەکەیی پراوەدووێیان ناو و کەوتوونە دوايان، خواش جل جلاله دەریای سووری بۆ موساو گەلەکەیی قلیشانندووە و، ئەوانی دەرباز کردووەو فیرعەون و سەربازەکانیشی کە ھەر بە شوێن موساو گەلەکەییەو بوون و پراوە دوویان ناو، ئەوانیشی نغۆکردوون لە دەریای سووردا، لە ئاکامدا فیرعەون و گەلەکەیی، کۆشک و تەلارو باخ و بێستان و ھەرچی ھەیانبوووە بۆتە میراتیان، گەلی (بەنوو ئیسرائیل) یش لە ئازاری پێسواکەر قوتارکراون.

ھەروەھا خواي میھرەبان گەلیک نیشانەیی ناوازی، وەک تاقیکردنەو بە بەنوو ئیسرائیل داو، کە کەمتر وابوووە خوا جل جلاله لەو جوۆرە بە گەلانی دیکەیان بدات،

ئەۋىش لەبەر ئەو بارودۇخە تايىبەتتەيى كە لە مىسرى تىيدا بوون و، دواترىش كەۋتۈنە نىو ھەل و مەرچىكى دىكەي زۆر سەخت و دژۋارەو.

﴿وَلَقَدْ قَتَلْنَا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿٧﴾ أَنْ أَذُوا إِلَىٰ عَبْدَ اللَّهِ إِيَّايَ لَكُمُ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿٨﴾ وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِيَّايَ ءَاتِيكُمْ سُلْطَانٌ مُبِينٌ ﴿٩﴾ وَإِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونَ ﴿١٠﴾ وَإِنْ لَمْ تُؤْمِنُوا لِي فَأَعَزِّلُونِ ﴿١١﴾ فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَتُولَاءِ قَوْمُ بُحْرَمُونَ ﴿١٢﴾ فَأَسْرَعَ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ ﴿١٣﴾ وَأَتْرَكُ الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ ﴿١٤﴾ كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٥﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿١٦﴾ وَنَعَمَ كَانُوا فِيهَا فَكِهَيْنَ ﴿١٧﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿١٨﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ جَعَلْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينَ ﴿٢٠﴾ مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِّنَ الْمُسْرِفِينَ ﴿٢١﴾ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَءَاتَيْنَاهُمْ مِّنَ الْأَيِّتِ مَا فِيهِ بَلَكَاءٌ مُّبِينٌ ﴿٢٣﴾﴾

مانای دهقو دەقى ئايەتەکان

اھەرۈھە پېش وانىش (پېش كۆمەلگای موھەممەد)، كۆمەلى فيرەوئەمان تاقىكرەدەو، پىغەمبەرىكى بەرپىزو ھەرەباشيان بۆ ھات ﴿٧﴾ كە (پېتى گوتن): بەندەكانى خوام وبيدەن (پىم بسپىرن لەگەل خۇمیان بەرم) بە دۇنيایى من بۆ ئىۋە پىغەمبەرىكى ئەمىندارم (سپارە پارىزم) ﴿٨﴾ لە بەرانبەر خواشدا خۇتان بەرز مەكەن (خۇتان بەزل مەگرن)، بىگومان من بەلگەيەكى ئاشكراتان بۆ دىنم ﴿٩﴾ پەناش بە پەرۋەردگارى خۇم و پەرۋەردگارى ئىۋەش دەگرم، كە بەردبارانم بكەن، (ۋەك عادەتتان لەگەل نەيارەكانتانا) ﴿١٠﴾ ئەگەر بىرواشم بۆ ناھىنن، خۇتانم لى كەنار بگرن (گىچەلم پى مەكەن) ﴿١١﴾ ئىدى لە پەرۋەردگارى

پاراپیهوه که: ئەوانە (فیرعهون و کۆمەڵەکهی) کۆمەڵیکی تاوانبارن ﴿۲۲﴾ (ئێمەش
 فەرمانمان پێکەرد): شەو پۆ بە بەندەکانم بکە، بە دنیایی ئیوه راوە دوو نراون
 (لە لایەن فیرعهون و کۆمەڵەکهیەوه) ﴿۲۳﴾ (لە دەریای سووریش بپەزنەوهو) لە
 دەریاکەش گەپێ بە قلیشاوی و کراوێ، پێنیتەوه، چونکە مسۆگەر (بریارى
 خواپە) ئەوان (کۆمەڵی فیرعهون) سەربازانیکی خنکێتراوبن ﴿۲۴﴾ گەلیک باخ و
 کانێ و سەرچاوەیان (دوای خۆیان) بە جێهێشتن ﴿۲۵﴾ هەروەها (گەلیک کێلگەى)
 کشتوکال و چێگا و شوێنی پەسند و خوش ﴿۲۶﴾ دیسان (زۆر) نازو نەعمەت کە
 تێیدا خوشگوزەران و بە کەیف بوون ﴿۲۷﴾ (ئەوه) بەو جۆرە پوویدا و هەرچیش
 بە جێیان هێشتبوو، بە میرات دامانە کۆمەڵیکی دیکە ﴿۲۸﴾ تاسمان و زەویش بۆیان
 نەگریان و، لە مۆلەت دراوان و دواخراوانیش نەبوون ﴿۲۹﴾ بە پراستییش وەچەى
 ئیسرائیلیمان لە ئازاریکی پێسواکەر پرگار کرد ﴿۳۰﴾ لە (ستەم و سۆغەر و بێگاری)
 فیرعهون، بێگومان ئەو خو بەرزکەرەوه بوو، لە زێدە پۆبیکاران ﴿۳۱﴾ بە دنیاییش
 لە رووی زانیاریەوه بە سەر جیهانیان (ی پوژگاری خۆیان) دا، هەڵمانبێژارد بوون
 ﴿۳۲﴾ (ژمارەیهکی زۆر) لەو نیشانانەشمان پێدا بوون کە تاقیکردنەوهیهکی ئاشکرایان
 تێدا بوو بۆیان (داخو چۆنیان مامەڵە لە گەڵدا دەکەن؟) ﴿۳۳﴾ {

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندی‌ک له وشه‌کان

(فَتَنًا): واته: تاقیمان کردنه‌وه (إِتْلَيْنَا، إِمْتَحَنَّا)، (أَصْلُ الْفَتْنِ: إِدْخَالُ الذَّهَبِ النَّارَ لِيُظْهَرَ جُودُهُ مِنْ رِذَائِهِ، وَاسْتُعْمِلَ فِي إِدْخَالِ الْإِنْسَانِ النَّارَ، وَجُعِلَتِ الْفِتْنَةُ كَالْبَلَاءِ، فِيمَا يَذْفَعُ إِلَيْهِ الْإِنْسَانُ مِنْ شِدَّةِ وَرَخَاءِ)، وشه‌ی (فَتْنٌ): له‌ریشه‌دا به‌مانای نه‌وه‌یه که زێڕ بخڕێته نێو ناگر، تا‌کو زێڕه‌که ساغییبه‌که‌ی له‌ناسا‌غییبه‌که‌ی ده‌هرکه‌وێ، (ئه‌گه‌ر کانه‌زای دیکه‌ی په‌گه‌ڵ خرابێ، ده‌ره‌که‌وێ، بۆیه‌ گوتراوه‌: زێ‌ری سوور له‌ ناگر ناترسی، زێ‌ری ساغ له‌ ناگر ناترسی، هه‌رچه‌نده‌ بی‌سووتینی، که‌م ناکات)، هه‌روه‌ها (فَتْنٌ) به‌کارهێ‌نراوه‌ بۆ نه‌وه‌ی مرو‌ف بخڕێته نێو ناگرو سزا بدرێ، هه‌روه‌ها وشه‌ی (فِتْنَةٌ) وه‌ک وشه‌ی (بَلَاءٌ) به‌کارهێ‌نراوه‌ له‌وه‌دا که‌ مرو‌ف ده‌خ‌ڕێته نێو له‌ سه‌ختیان و ناخ‌و‌ش‌ییان.

(كَرِيمٌ): (كُلُّ شَيْءٍ شَرَفٍ فِي بَابِهِ: فَهُوَ كَرِيمٌ، وَإِذَا وُصِفَ بِهِ الْإِنْسَانُ فَهُوَ اسْمٌ لِلْأَخْلَاقِ وَالْأَفْعَالِ الْمَحْمُودَةِ الَّتِي ظَهَرَتْ مِنْهُ)، وشه‌ی (كَرِيمٌ): بۆ هه‌ر شتێک به‌کاربهێ‌نرێ، یانی: ته‌و شته‌ له‌ جو‌ری خو‌ی، چاکه‌، (زَوْجٌ كَرِيمٌ): واته: هه‌ر یووه‌کیکی به‌ پیت و پێ‌ز، ئنجا هه‌ر شتێک که‌ وشه‌ی (كَرِيمٌ) ی بۆ به‌کاربهێ‌نرێ، ته‌گه‌ر پۆشاکه‌، واته: پۆشاکێکی باش، ته‌گه‌ر ما‌ل و سامانه‌، یانی: ما‌ل و سامانیکی زو‌ر باش، به‌لام ته‌گه‌ر مرو‌ف به‌ (كَرِيمٌ)، وه‌صف بک‌ری، ته‌وه‌ ناوه‌ بۆ په‌وشت و ئاکاره‌ ستایش‌کراوه‌کانی که‌ لێی ده‌ره‌که‌وتوون.

(أَذْوَالِكَ): واته: ته‌سه‌لیم بکه‌ن، (الْأَذْوَاءُ: دَفْعُ مَا يَحْقُقُ دَفْعُهُ وَتَوْفِيقُهُ)، (أَذَاءٌ): بریتیه‌ له‌ شتێک که‌ پێ‌ویست بێ‌ت بدرێ، ته‌سه‌لیم به‌و که‌سه‌ بک‌ری، به‌ چاک‌یی بسپ‌ێ‌در‌ی به‌و که‌سه‌ی پێ‌ویسته‌ پێ‌ی بسپ‌ێ‌در‌ی.

(أَمِينٌ): (أَمِينٌ وَأَمَانٌ: مَنْ يُؤْمَنُ بِهِ، الْخَافِظُ وَالْحَارِصُ، مَنْ يُجْعَلُ مُؤَمَّنًا عَلَى الشَّيْءِ)، وشهی (أَمِينٌ وَأَمَانٌ)، واته: که سیک به ئەمیندار دابنری، پارێزەرو چاودێر، هەروەها بە که سیک دەگووتری که سپاردەیهکی پێی بسپێردری و، بە ئەمیندار دابنری لەسەری.

(تَرْجُمُونِ): (الرَّجَامُ: الْحِجَارَةُ، وَالرَّجْمُ: الرَّمْيُ بِالرَّجَامِ، وَيُسْتَعَارُ الرَّجْمُ لِلْسُّنْمِ وَالطَّرْدِ)، ﴿وَإِنِّي عُدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ أَنْ تَرْجُمُونِ﴾، من په‌نا به په‌روه‌ردگاری خۆم و په‌روه‌ردگاری تێوه‌ش ده‌گرم که به‌ردبارانم بکه‌ن، وشه‌ی (تَرْجُمُونِ): له (رَجَام) هوه هاتوه، (رَجَام): به مانای به‌رد دی، (رَجْم) یش بریتیه له هاویشتنی به‌رد، یان: به‌رد به که سیک دادان، خوازراویشه‌وه بۆ قسه‌پێگوتن و ده‌رکردنیش، (الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ)، واته: شه‌یتانی نه‌فرین لێکراوو، دوورکراوه‌و ده‌رکراو، به‌لام به‌ پێی سیاق ده‌زاندری ئایا مه‌به‌ست پێی جێهوه، یان ده‌رکرانه، یاخود به‌ردبارانکرانه؟

(فَاعْتَزِلْ): واته: که‌نار بگرن لێم، (الْإِعْتَزَالُ: تَجَنَّبُ الشَّيْءِ، بِالْبَذَنِ، أَوِ الْقَلْبِ)، (إِعْتَزَلْ): واته: گۆشه‌گیری، مه‌به‌ست که‌نار گرتنه له شتیک و دووری گرتنه‌لێی به‌ جه‌سته، یاخود به‌ دڵ، یاخود به‌ هه‌ردووکیان.

(رَهْوَاً): (سَاكِناً، أَوْ سَعَةً مِنَ الطَّرِيقِ)، (رَهْوَاً): به مانای ئارام و بێ جووله‌ دی، هه‌روه‌ها به مانای قلیشانیش دی، واته: ده‌ریاکه به قلیشاوه‌یی، به‌ کراوه‌یی به‌جێ به‌یڵن، یانی: دووباره‌ گۆچانی لێمه‌ده، که وێک بێته‌وه، لێی گه‌رێ با به‌ کراوه‌یی به‌یته‌وه.

(وَمَقَامٍ): (مَضَرٌ، وَاسْمٌ مَكَانِ الْقِيَامِ وَزَمَانِهِ، وَالْمَقَامُ: يُقَالُ لِلْمَضَرِ وَالْمَكَانِ وَالزَّمَانِ وَالْمَقْعُولِ)، وشه‌ی (مَقَام): چاوگه، به مانای ناوی شوێنی لێراوه‌ستان و، کاته‌که‌شی دی، واته: هه‌م به مانای شوێنی لێ وه‌ستان و مانه‌وه، هه‌م کاتی مانه‌وه‌و لێ وه‌ستان، دی (مَقَام) یش: به‌مانای شوێن و، به‌مانای کات و، به‌مانای به‌رکاریش به‌کار دی.

(وَنِعْمَةً): (النُّعْمَةُ: النُّعْمُ، وَالنُّعْمَةُ: الْحَالَةُ الْحَسَنَةُ، وَالنُّعْمَةُ لِلْجِنْسِ، يُقَالُ: لِلْقَلِيلِ وَالْكَثِيرِ)، (نِعْمَةً): بە مانای خوشگوزەرائی و حالەتی باش و نازو نەعمەتە، وشە (نِعْمَةً)یش، بۆ جینسە هەم بۆ زۆرو هەم بۆ کەم بەکار دەھێنرێ، کەواتە: (نِعْمَةً)، بە مانای خوشیی و چاکە دێ، بەلام (نِعْمَةً)، بە مانای خوشگوزەرائی و کەیف و سەفا و بەرھەمەند بوون لە نەعمەت، دێ.

(فَكَهَيْنَ): (الْفُكَاةُ: حَدِيثُ ذَوِي الْأُنْثَى، فَكَهَيْنَ وَفَكَهَيْنَ، مُتَّصِفَيْنِ بِالْفُكَاةِ، وَهِيَ اللَّعِبُ وَالْمِرَاحُ أَي: فِي النُّعْمَةِ يَلْعَبُونَ)، (فَكَهَيْنَ): لە (فُكَاة) ھاتو، (فُكَاة): قسە کۆمەڵیکە کە پێکەووە کات بەسەر بەرن، بەو واتایە کەیف خوشین، (فَكَهَيْنَ) و (فَكَهَيْنَ): ھەردووکیان یەک واتایان ھەیە، واتە: کومەڵیک کە لە حالەتی (فُكَاة) دان، کە بریتییە لە یاری و قسە سووخت و، کەیف و خوشیی.

(بَلَوْنَا): (أَي: اخْتَبَرْنَا بِالْخَيْرِ وَالشَّرِّ، بَلَاءً): بە مانای تاقیکردنەوە، بە خوشیی یان ناخوشیی، واتە: بە شتێک کە مەزۆف ھەزی پێھەتی و بە شتێکیش کە ھەزی پێی نیە.

مانای گشتیی ئایەتەکان

وێک پێشتریش گوتمان: ئەم ھەفدە (۱۷) ئایەتە، زۆر بە کورتیی و پوختیی، باسی چەند گۆشە یەک لە بەسەرھاتی مووسا عليه السلام، ھەروەھا ھاپوونی بۆ لەگەڵیدا، بەلام لێرەدا باسی ھاپوون نەکراوە، گەلەکە ی بەنووی ئیسرائیل، لە بەرانبەریشیاندا فیرعەون و دارو دەستەکە ی، ئێمە کۆی بەسەرھاتی مووسا و ھاپوون (عليهم السلام) و گەلەکیان (بەنووی ئیسرائیل)، لە بەرانبەریشیاندا فیرعەون و ھامان و قاروون و دارو دەستەکە یان، کردوویمان، بە سێزدە (۱۳) ئالە، پێنجیان لە تەفسیری سەرھەتای سوورەتی (القصص)دا، خستوویمانە روو،

ھەشتىشيان لە ميانى تەفسىرکردنى (۶۹) ئايەتەكانى سوورەتى (الأعراف) دا، ئايەتەكانى: (۱۰۳ - ۱۷۱)، ھى سوورەتى (القصص) یش، ئايەتەكانى سەرەتای سوورەتى (القصص) ن، ئايەتەكانى: (۱ - ۴۳)، بۆيە ئیمە لە ھەر شوئىك بەسەرھاتى مووسامان ﷺ بېتەوہ پیش، ئامازە دەكەين، بەو شوئە كە لەویدا درژەى ئەو بەسەرھاتەمان بە ھەموو قۇناغ و ئالغەكانیەوہ خستۆتە ڤوو، لێرەدا خوا ﷻ وەك گوتمان: بە كورتى و پوختى ئامازە دەكات، بە ھەندىك لەو قۇناغانەى بەسەرھاتى مووسا ﷺ لەبەر ئەوہى لە شوئەكانى دىكەدا، ھەم لە سوورەتى (الأعراف) داو، ھەم لە سوورەتى (طه) داو، ھەروەھا لە سوورەتى (الشعراء) داو، ھەندىكى لە سوورەتى (النمل) دا، ھەروەھا لە سوورەتى (القصص) دا، دواتریش لە ھەندىك شوئى دىكەدا، خوا ﷻ بەسەرھاتى مووساى ﷺ باسكردو، بۆيە لێرەدا بە كورتى دەفەرموى: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ﴾، بە دلنایى لە پیش ئەواندا، گەلى فیرعەوتمان تاقىكردوہو ڤەوانەكراوئىكى بەرێزبان ھاتەلا. ڤاناوى (ھم)، دەگەپتەوہ بۆ خەلكى ڤۆڭگارى موحمەد ﷺ، واتە: لە پیش ئەو خەلكەى ڤۆڭگارى تۆدا، ئەى موحمەد! ﷺ خەلك و كۆمەلگای فیرعەوتمان تاقىكردوہو، ﴿وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ﴾، پێغەمبەرئىكى بەرێزو خاوەن پێگەو گران و سەنگینان بۆ ھات، كە مووساى ﷺ.

لێرەدا خوا ﷻ ناوى مووساى ھەر نەھتەناو، بەلام دەزانرێ ئەو پێغەمبەر بەرێزو حورمەتەى كە بۆ لای فیرعەون و كۆمەلەكەى ڤەوانە كراو، مووسا ﷺ بوو، ﴿أَن أَدْعَا إِلَىٰ عِبَادَتِي﴾، پێگوتن: كە بەندەكانى خوا و بێدەن، تەسلىم بكەن و پێم بسپێرن، واتە: ئەو خەلكەى وەك ئەمانەتێك پوون، لە لای ئێوہ لە ميسر، ئەو نەتەوہى بەنوو ئيسرائيل، ئیستا تەسلىمى ميان بكەن و چىدیکە سۆغەرە بێگاریان پێ مەكەن و، مەیانچەوسیتنەوہ، ﴿إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، بە دلنایى من پێغەمبەرئىكى ئەمىندارم بۆ ئێوہ، واتە: ئەمىندارم خوا چ پەيامێكى پێگەیانددووم و، پێیداناردووم، پێتاندهگەيەنم، كە بەشێكى گەورەو

گرنگى پەيامەكەم ئەوھىيە كە ئەو گەلەي بەنوو ئىسرائىل دەرەباز بکەم، لەو واقعەي ئىوھ ئەوانتان خستۆتە ئىوى، كە برىتیه لەوھى ئىربنەكانیان سەردەبىر و، مېنەكانیان دەرەباز، سۆغەرەو بىگارىان پىدەكەن، دەرەباز سېنەوھو سووكایەتییان پى دەرەكەن، ئىنجا مەن ئەمىندارم، ئەگەر ئەوانەم تەسلىم بکەن، وەك سەپاردەيەك، دەرەباز پىرەم، ئەمىندارىشم لەو رۆوھە كە شتىك ئالىم، وانەبى، خوا ﷻ منى بەو پەيامەوھە بۆ لای ئىوھ ناردوھە.

﴿وَأَن لَّا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ﴾، ھەرۋەھا ھاتووم پىتان رابگەيەنم، كە ئىوھ لە ئاست خوادا خۆتان بەرز مەكەنەوھەو خۆتان بەزل مەگرن، ﴿إِنِّي أَنَا رَبُّكَ سُلْطَانٌ مُّبِينٌ﴾، بە دۇنيایى مەن بەلگەيەكەي رۆشتان بۆ دىم، ياخود بەلگەيەكەي رۆشكەرەوھى ھەقىقەت خۆم و ھەقىقەت پەيامەكەمتان، بۆ دىم كە راستىن.

﴿وَأَن عَذَّتْ بِرَبِّكَ أَنْ تُرْجَمُونَ﴾، مەن پەنام گرتوھ بە پەرۋەردگارى خۆم و پەرۋەردگارى ئىوھ، كە بەرد بارانم بکەن، لەبەر ئەوھى ئەوان عادەتیان وابوھ، كە سىك كە نەياریان بووھ بە ھىسابى ئەوان لىيان ياخىي بووھ، بە سزايەكەي زۆر خراپ كە برىتیه لە بەرد باران كەردن، كوشتوويانە، واتە: مەن پەنا بە خوا دەرەك، كە ئىوھ مەن بەرد باران بکەن، ھەندىك لە توۋرەوھى قورئان، وشەي: ﴿تُرْجَمُونَ﴾ يان بە جىئو پىگوتن يان دەرەكەن، لىكداوھتوھ، بەلەم لە راستىدا ئەوھى مووساى ﷺ وا لىكردوھ، پەنایان لى بە خوا بگرى، ئەوھ نەبووھ كە قسەي پى بلىن و، بلىن: بۆر لە كۆلمان بەوھ، بەلەكە ئەوھ بووھ كە بەردبارانى بکەن و بىكوژن و، نەھىلن پەيامى خوا بگەيەنئى و ئەو ئەركەي خوا پى سەپاردوھ، جىبەجى بىكەن، كە برىتیه لە قوتاركەردن و دەرەبازكەردن بەنوو ئىسرائىل، لە ژىر چەكەمە و پۆستالى سەمكارانەي ئەوان.

﴿وَأَن لَّمْ تَقُولُوا لِي فَأَعَزِّلُونَا﴾، ئەگەر بۆ منىش بېرە ناھىنن و بەراستم نازانن، داوايەكەشم جىبەجى ناكەن، ﴿فَاعَزِّلُونَا﴾ كەنارم لى بگرن، لىم دوورە پەرىزەن،

واته: ئەگەر بپروا دێنن، پێغه‌مبەری خوا مەتووم بۆ لاتان و بەلگەشم پێیه،
 ئنجا ئەگەر بپروا بێنن، من ئەرکی خۆم جێبه‌جێ کردووه، بۆ ئیوه‌ش زۆر باشه
 بۆ دنیاو دوا‌پۆ‌ژ‌تان و مایه‌ی سه‌رفرازییه، ئەگەر بپرواش ناهێنن که‌نارم لێ‌بگرن،
 به‌لام ده‌فه‌رموی: ﴿وَإِنْ لَّا تُؤْمِنُوا لِي﴾، ئەگەر بپرواشم بۆ ناهێنن، چونکه هێنده‌ی
 پێ‌خۆشه، بپروا بێنن، وه‌ک بپروایه‌که به‌س بۆ نه‌بوێ، ئەگەرنا له‌ پراستییدا سوودی
 بپروا هێتانه‌که بۆ خۆیان، ئەگەرنا ئەو پێغه‌مبەرێکی خوایه‌و، په‌یامی خوای
 پێ‌که‌یان‌دوون، ئەگەر که‌مه‌تر خه‌م نه‌بووێ، ته‌واوی پاداشتی خۆی هه‌یه، ئەوان
 بپروا بێنن یان بپروا نه‌هێنن، بۆ ئەو هه‌یج فەرق ناکات، ئەوه‌و خۆیان که‌ له
 بپروا هێتانیان به‌هره‌مه‌ندن، به‌لام ئەمه‌ ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نێ: من هێنده‌م پێ‌خۆشه،
 ئیوه‌ بپروا بێنن، وه‌ک بۆ من بپرواتان هێتایی، وه‌ک که‌سێک به‌ که‌سێک ده‌لێ:
 ئەوه‌نده‌م پێ‌خۆشه نوێ‌ژه‌کانت ده‌که‌ی، وا ده‌زانم بۆ‌منیان ده‌که‌ی، یان ئەوه‌نده‌م
 پێ‌خۆشه فلانه‌ کاره‌ چاکه‌ت کردووه، واده‌زانم بۆ‌ منت کردووه.

که ده‌فه‌رموی: (فَاعْتَرِلُون) که‌نارم لێ‌ بگرن، واته: گێچه‌لم پێ‌ مه‌که‌ن و،
 مه‌به‌نه‌ کۆسپ له‌ به‌رده‌ممه‌دا و وه‌ک به‌ردێکی خه‌ر هه‌بن، که ده‌که‌وتیه‌ زاری
 کانیه‌که‌وه، بۆ خۆشی ئاو ناخواته‌وه‌وه، پێ‌ی خه‌لکیش نادات ئاو بخۆنه‌وه‌!

﴿فَدَعَارِيَّهُ﴾، ئەم (ف) که ده‌فه‌رموی: ﴿فَدَعَارِيَّهُ﴾، له‌ زمانه‌ به‌‌به‌ییدا،
 پێ‌ی ده‌گوترێ: (الفاء الفصيحة) فائی ڕوو‌نکردنه‌وه، یاخود (فاء التَّفْرِيع) فائی
 لقاندن و لق لێ‌کردنه‌وه، که ده‌لاله‌ت له‌سه‌ر ئەوه‌ ده‌که‌ن، له‌ پێ‌ش ئەوه‌دا شتی
 دیکه‌ بووه، واته: بپروایان پێ‌ نه‌هێناوه‌و دژایه‌تیان کردووه، ئاماده‌ نه‌بوون،
 گه‌لی به‌‌نوو ئیسرائیلی ته‌سليم بکه‌ن، ئەویش له‌ په‌روه‌ردگاری پارایه‌وه، یانی:
 (أَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ، وَلَمْ يَتَّبِعُوهُ، وَلَمْ يُسَلِّمُوا إِلَيْهِ بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَدَعَا رَبَّهُ)، ئەگەرنا
 هه‌ر له‌ خۆوه‌ له‌ په‌روه‌ردگاری نه‌پاراوه‌ته‌وه، به‌‌لکو له‌ په‌روه‌ردگاری پارایه‌وه،
 دوا‌ی ئەوه‌ی له‌گه‌ڵاندا گه‌یشه‌ بن به‌ست، ﴿أَنَّ هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ﴾، که ئەوانه
 کۆمه‌لێکی تاوانبارن، واته: شایسته‌ی ئەوه‌ن سزایان بده‌ی، هه‌لبه‌ته‌ دوا‌ی ئەوه‌ی

گەشتۆتە بن بەست و هیچ ئومىدىكى پىيان نەماو، كە لە شوئنى خۇيدا بە
تەفصیل باسما نكردو، چەندان نیشانهی پىشانداوون، ھەر لە سوورەتى (الزخرف)
يشدا، ھاتو كە پىش ئەم سوورەتە تەفسیرمان كرد، خوا ﷻ دەفرموى: ﴿وَمَا
رُبُّهُمْ مِّنْ ءَايَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا﴾، واتە: ھىچ نیشانەو بەلگەيەكمەن
پىشان نەدەدان، مەگەر (لە دەستە خوشكەكەى لەوہى پىشى) گەرەتر بوو،
نیشانەكان يەك لە يەكى گەرەتر بوون و، ھەر جارەش كە نیشانەيەكى پىشان
دەدان، تەنگيان پى ھەلدەچنارو نەرەحت دەبوون، دەھاتنەوہ لای مووسا ﷺ و،
دەيانگوت: بۆمان لە پەرورەركارت بپاړيو، ئەگەر ئەو بەلایەمان لى لابەرى، بپروا
دئین، ئەويش بۆيان دەپاړايەوہ و خوا بەلایەكەشى لى لادەبرد، كەچى ھەر
برواشيان نەدەھىنا، واتە: كە لىرەدا مووسا دەفرموى: ﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنِ مَثَلُهُ قَوْمٌ
مِّثْلُكُمْ﴾، دەبى بزانرى ئەوہ دواى گەشتە بن بەست بوو و دواى و خۇراگريەكى
زۆرى مووسا ﷺ و، گەلە چەوسىتراوہكەى بوو، ئنجا مووسا لە پەرورەردگارى
دەپاړتەوہ كە ئەوانە كۆمەلێكى تاوانبارن، كۆمەلێ تاوانبارىش ديارە شاپستەى
سزان، واتە: خوايە! كاتى ئەوہ ھاتو سزايان بەدى، ﴿فَأَسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا﴾، ديسان
ئەم (ف) ھش، بۆ (فصيحة) يان (تفريخ) ە، واتە: خوا ﷻ بە مووساى فەرموو بە
گەلەكەت، بلى: خۇيان نامادە بكەن، بۆ ئەوہى دەر بازىن و ميسر بەجى بھێلن،
﴿فَأَسْرِ بِعِبَادِي﴾، تۆ شەورۆ بە بەندەكانم بكە، واتە: ئەگەر بە نوێژى نيوەرۆ
و لەبەر چاوى گەلى فیرعەون دەر بچن، ئەوان پاوہ دووتان دەئین و دەتانگرن،
بەلەم ھەركات بى ئاگا بوون و، ئەوان لە شيرىنى خەودا بوون، ئيوہ دەر بچن،
بەنوو ئيسرائيل پىشتەر دەبى خۇيان نامادە كردبى، ئەگەرنا گەلىك، ئەگەر وەك
(پەيمانى كۆن)، دەلى: چەند سەد ھەزار كەسێك بووبن، كە ئەوہ زیدەرۆيە،
بەلەم ئەگەر چەند سەد ھەزار كەسێكيش نەبووبن و تەنيا چەند ھەزار كەسێك
ياخود، چەند سەد كەسێكيش بووبن، بەلای كەمەو، پتويستى بەوہ كردوہ
كە پىشتەر نامادە بكرىن، ئنجا ديارە ئەوانە رێكخستىكى ئهتییان ھەبووہو،
مووسا ﷺ كارێكى وایكردوہ ھەموويان ئاگادارىن و، نەھىيەكەشیان دەر نەچى،

﴿قَاتِرِ بَعَادَى لَيْلًا﴾، بەشەوگەر شەوڕۆ بە بەندەکانم بکە، ئەم وشە: (لَيْلًا)، بۆ
 جەختکردنەوهیە، ئەگەرنا (أَسْرٍ)، یانی: شەوڕۆ بکە، ﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَمَرَ بِعَبْدِهِ لَيْلًا﴾
 ﴿الإِسْرَاءِ﴾، واتە: پاکیی بۆ ئەو خواپەیی کە شەوڕۆی بە بەندەیی خۆی کرد،
 لە شەودا، لەوێش دیسان (لَيْلًا)، هەر بۆ جەختکردنەوهیە، ﴿إِنَّكُمْ مُتَّبِعُونَ﴾،
 بە دنیایی تێوەش ڕاوه دووونراون، واتە: شویتان دەکەون و بەدواتاندا دێن، تێوە
 بەدواداچوو و ڕاوه دووونراون، واتە: هەروا لێتان ناگەرێن، وەک بەرزەکی بانان
 بۆی دەرپچن.

﴿وَأَتْرَكَ الْبَحْرَ رَهْوًا﴾، دەریایەکش بەکراوهیی وازلێبێنە، دواي ئەوهی خوا
 ڤەریای سوور کە بۆی قلیشانوو، هەندێک لە تەفسیرەکان گوتووین: ئەو
 مەبەست پێی ڕووباری نیلە، بەلام وانیە، ڕووباری نیل، هەر نیزیکی بوو
 لەوێ، بەلام مەبەست دەریای سوورە، وەک پێشتر باسمانکردووە کە کاتی خۆی
 (بَحْرُ الْقُلْزُمِ) ی پێگوتراوە، واتە: ئەو دەریایە بە ئاوالەیی و بە قلیشایی بەجێ
 بهێڵە و وازی لێ بێنە،

لە سوورەتی (الشَّعْرَاءِ) دا، هاتووە کە خوا ﷻ فەرمان بە مووسا ﷺ دەکات،
 بە گۆچانەکە ی لە دەریا بدات، بۆ ئەوهی شەق ببێت، ئنجا کە مووسا ﷺ
 بە گۆچانەکە ی لە دەریاکە دەدا، دەریا شەق دەبێ، وەک خوا ﷻ دەفەرموێ:
 ﴿فَأَرْحَمْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَأَنْفَلَقَ فَنَكَالَ كُلَّ فَرَقٍ مُّجْتَرِئٍ عَظِيمٍ﴾
 ﴿الشَّعْرَاءِ﴾، واتە: سروشمان بۆ لای مووسا کرد، کە بە گۆچانەکە ت لە
 دەریایەکە بدە، یەكسەر دەریایەکە شەق بوو (قلیشا)، هەر بەشیکی وەک
 کێویکی مەزن وابوو، چونکە دەریای سوور، لە هەندێ شوێن قوولاییەکە ی
 ڕەنگە کیلۆمەتر زیاتر بێ، یاخود چەند کیلۆمەترێک بێ، ئنجا ئەو لەسەر
 ڕا تاكو خوارێ ببەستێ و بێتە دالان، بێگومان وەک کێوی بەرز بوو، بە پێی
 ئەوه کە کاتی خۆی تەفسیرمان کرد، هۆزو تیرەکانی بەنوو ئیسرائیل دوازدە تیرە
 بوون و دەریایەکش بۆتە دوازدە دالان و ڕێگا، ئەو دەریای خوا قلیشانوو یەتی

و شه قی کردوه، بۆ ئه وهی به نوو ئیسرا ئیل پئیدا ده ربازین، بۆیه ده فهرموئ: **﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْبَحْرَ رَهَوًا﴾**، ده ربایه که به قلیشایی و به کراوه یی به جی به ئیله، **﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْبَحْرَ رَهَوًا﴾**، مه شترسین بلین: به ده ربایه که دا به دوامان دادین و پیمان ده گهن! به دنیایی ئه وان سه ربازانکی نغرو بوون، واته: خوا **﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْبَحْرَ رَهَوًا﴾** بریاری بۆ داو، که ده بی بخنکین له و ده ربایه دا.

دوایی خوا **﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْبَحْرَ رَهَوًا﴾** باسی سه ره نجامه که یان ده کات، ده فهرموئ: **﴿كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾**، چه ندان باخ و سه رچاوه یان به جه ئیشتن! هه لبه ته دوایی فیرعه ون له کاتی خنکانیدا په شیمان بۆته وه و، داوای له خوا کردوه که ئه وه ئیمانی هیناو ملکه چه، به تاییه ت له سوورده تی (یونس) دا، که ئه و راستیه ته نیا له ویدا هاتوه به و شیوه یه، که ده فهرموئ: **﴿وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَدْرَكَهُ الْفِرْعَوْنُ قَالَ ءَأَمْنْتُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي ءَامَنْتُ بِهِ، بَنُو إِسْرَءِيلَ وَآنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾** ^(۹)، **﴿أَلَكُنْ وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلُ وَكُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدِينَ﴾** ^(۱۰)، **﴿فَالْيَوْمَ نُنَجِّكَ بِبَنِيكَ لِنُكُوتَ لِمَنْ خَلَقَكَ ءَايَةً وَإِنَّ كَيْدَ الْإِنسِ عَنِ ءَايِنِنَا لَغَفْلُونَ﴾** ^(۱۱)، واته: به نوو ئیسرا ئیلمان، به ده ربایه که دا تپه پرناند، فیرعه ون و سه ربازه کانیشی سه ته مکارانه، به را کردن شوئینان که وتن، هه تا کاتیک (فیرعه ون) خنکانی گه ئیشتی، گوئ: بروام هینا، که جگه له وهی به نوو ئیسرا ئیل بروایان پنه ئناوه هیچ په رستراوکی دیکه نیه و، من له ملکه چانم، (خوا **﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْبَحْرَ رَهَوًا﴾** وه لامی دایه وه، یان فریشه کان یان وه لامه که ی ئاوا ده درپته وه: ئا ئیستا که پشتر سه ریچیت کردو تۆ له تیکده ران بووی! ئه مرپۆ جه سه ته که ت ده رباز ده کین، تا کو بۆ خه لکی دواي خو ت ببی به نیشانه و پهند، زۆر یک له خه لکیش له نیشانه کان ئیمه بی ئاگان.

ئیستاش جه سه ته ی فیرعه ون له مۆزه خانه ی میصره، ئه و فیرعه ونه ی که له پۆزگاری مووسادا، هوکمران بوو، که ناوی (خوفو) بووه و ناوی دیکه شی بۆ به کاردینن، ئیستا له وێ جه نازه یه و پاکشاه، واته: خوا **﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْبَحْرَ رَهَوًا﴾** ئه وهی فهرمویه تی،

دوای (۴۰۰۰) سأل زیاتریش، ئەو حەقیقەتەى ھىناوہتە دى، چونکە دەفەرموئى: تاکو بۆ خەلکى دوای خۆت ببى بە پەندو نیشانە، ئنجا ئەگەر جەستەکەى فەوتابايە نەدەبوو پەندو نیشانە، بۆيە خوا ﷻ جەستەکەى پاراستو، ﴿فَالْيَوْمَ نُنَجِّيكَ بِبَدَنِكَ﴾، ئەمڕۆ جەستەکەت قوتار دەکەين، ئەويش نەک وەک ڕیزگرتنيک لە خۆت، بەلکەو بۆ ئەوہى بۆ خەلکى دوای خۆت ببى بە پەندو عيپرەت، ئايا ئەو کەسە ئەو فيرەوہنە بوو، کە دەيگوت: ﴿أَنَا رَبُّكُمْ أَتْلُكُمُ﴾، النازعات، واتە: من پەرورەدگارى ھەرە بەرزتانم؟ ئايا ئەوہ ئەو فيرەوہنە کە دەيگوت: ﴿يَتَأْتِيهَا الْمَلَأُ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي﴾، القصص، واتە: ئەى پياو ما قوولان! ٲرپار بە دەستان! جگە لە خۆم پەرستراوئىكى دیکەم، بۆ ئيوہ ٲى شک نايە؟ ئايا ئەو فيرەوہنە بوو، کە دەيگوت: ﴿مَا أُرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَىٰ وَمَا أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ﴾، غافر، بەس ئەوہتان ٲى دەلٲم کە خۆم بەراستى دەزانم و ئەوہى منيش دەلٲم، ھەمووى راستە؟ ئايا ئەوہ ئەو فيرەوہنە بوو، کە بە مووساى دەگوت: ﴿لَئِنْ أَخَذْتُ إِلَٰهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنَ الْمَسْجُونِينَ﴾، الشعراء، ئەگەر جگە لەمن پەرستراوئىكى دیکە بگري، دەتخەمە لەگەل گيراوان، يانى: زۆرى دیکەشم زيندانى کردوون، وەک تو؟ کە ٲى ئىستا بۆتە پەند! ئنجا خوا ﷻ دەفەرموئى: ئەوانە سەرەنجام: ﴿كَمْ تَرَكُوا مِّنْ جَنَّتٍ وَعُيُونٍ﴾، (گم)، (خبريە) يە، يانى: (کثيراً ترکوا مِّنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ)، زۆريان لە باخ و بٲستان و لە کانى و سەرچاوان، بە جيهيشتن، ﴿وَرُزُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ﴾، ھەرودھا لە کيلگەو کشتوکال و جٲگاو ٲيگاو، خانوو بەرہى خوښ و ٲر نازو نيعمەت.

﴿وَنَمَّوْاْ كَانُوا فِيهَا فَيَنكَبِينَ﴾، ھەرودھا خوښگوزەرائيەك کە ئەوان تٲيدا زۆر بە کەيف و خوښحال بوون، لەويدا قسەى سووعبەت و سەيرو سەمەرەيان دەکردو، سەرگەرمى يارىي و گەمەو قسەى خوښ و ٲيکەنين بوون، ﴿كَذَٰلِكَ﴾، ھەر ئاوا بەو شيوہى، واتە: بەو جوړە کە باسمانکرد، ئاوا فەوتاندمانن.

﴿وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾، ئەو ھەموو شتانەى كە لىيان بەجى مابوون، كىرماننە مىرات بۇ كۆمەللىكى دىكە.

دوايى ئىمە لە مەسلە گىرنگە كاندا باس دەكەين، كە خوا ﷻ لە سوورەتى (الشعراء) دا، دەفەرمۇي: ﴿كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، واتە: ئەو نازو نىعمەتەى لە دوايى فىرەونىيە كان بەجىماو، كىرماننە مىراتى بەنوو ئىسرائىل. ئىنجا ئايا ئەو ھە چۆن بوو؟

أ- يان وئەى ئەو كە لەوان بەجىماو، خوا ﷻ بۇ بەنوو ئىسرائىلى پەخساندو، لەو شوئىنەى دىكە، كە بۇ چوون، لە دەشتى سىناو لە فەلەستىن.

ب- يان بەشىك لە بەنوو ئىسرائىل، گەراونەو بۇ مىسرو، لەوئىدا نىشتەجى بوون و، بوونە خاوەنى ئەو كۆشك و تەلارو باغ و كانىي و سەرچاودە نازو نىعمەتەى، فىرەونىيە كان بەجىيان ھىشتوون، دوايى لە مەسلە گىرنگە كاندا زىاتىر قسە لەو بارەو دەكەين.

﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾، نە ئاسمان و نە زەوى بۇيان نەگىيان، ﴿وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ﴾، ھەرۈھە لە مۆلەتدراوان و چاودەروانكراوانىش نەبوون، كە چاودەروانىيان بكىرى داخۇ تۆبە دەكەن و، پەشىمان دەبنەو، يان نا؟

﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا لِبَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ أَلْمُهِينَ﴾، بە دلىيى ئىمە بەنوو ئىسرائىلمان، لە تازارىكى رىسواكەرو پىر سووكايەتتى دەرباز كىر، كە ئەو ھەى بەسەر ئەوان ھاتبوو، بەسەر كەم گەلان ھاتو، پىاودەكان سۆغرو بىگارىيان پى دەكراو، ئافەتەكان بۇ كارى خىراپ و بۇ كەيف و رابواردنى خۇيان بەكارىيان ھىپاون، بە گچكەيىش، كوپەكانىيان سەرپىرون و كچەكانىيان ھىشتوونەو: ﴿يَذَرِخْ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ﴾، القصص، ئەو سووكايەتتى و ھەقارەتەى بەوان كىراو، بە كەم گەل و نەتەوان كىراو، بۇيە خوا دەفەرمۇي: ئىمە بە دلىيى و ھەى ئىسرائىلمان (و ھەى يەقووبەان) ﷺ گەلى جوولەكەمان لە سزاو

نازاریکی ریسواکه‌ر دهربازکردن، ﴿مِنْ فِرْعَوْنَ﴾، وهک فیرعهون خودی نازاره ریسواکه‌ره‌که‌بی، له فیرعهون دهربازمانکردن.

﴿إِنَّهُ كَانَ عَلِيًّا مِنَ الْمُتْرِفِينَ﴾، به دنیایی ئهو خوهرزکه‌ره‌وه بووه، له زیده‌پوویکاران، واته: زیده‌پووی کار بوو، له ئیو زیده‌پوویکارانی‌شدا، زور خو به‌زلگرو خو به‌رزکه‌ره‌وه و خو سه‌پینه‌ربوو.

﴿وَلَقَدْ آخَرْتَهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾، به دنیایی ئیمه ئه‌وانمان هه‌لبژارد، واته: گه‌لی به‌نوو ئیسرائیل، ﴿عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾، به زانیارییه‌وه که ده‌مانزانی چوئن، به‌سه‌ر جیهانیانیاندا، ده‌مانزانی چوئن بویه‌ش هه‌لمانبژاردن، یاخود: ده‌شمانزانی که هه‌له‌وه پهلشیان ده‌بی و هه‌یه، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌لمانبژاردن، به‌سه‌ر جیهانیاندا، چونکه ئهو کاته باشتین خه‌لکی پوژگاری خو‌یان بوون، ﴿عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾، (أَيُّ الْعَالَمِينَ فِي زَمَانِهِمْ)، به‌سه‌ر جیهانیانی پوژگاری خو‌یاندا هه‌لمانبژاردن، ئه‌گه‌رنا به‌ته‌ئکید ئیستا ئه‌وه‌ی پیی ده‌گوترئ، گه‌لی جووله‌که که ده‌وله‌تیکیان هه‌ر به‌ناوی ئیسرائیل له‌سه‌ر زه‌مینى مسوولماندا سه‌پاندوه، ئهو سه‌ر زه‌مینیه‌یان داگیرکردوه، بوونه مایه‌ی نازارو مه‌ینه‌تیی بۆ گه‌لی مسوولمانی فه‌له‌ستین و، بوونه مایه‌ی خه‌فه‌ت و نازار بۆ تیک‌پرای مسوولمانان، ئیستا به‌هیچ پتوهریک ئه‌وانه به‌گه‌لیکی باشیش دانانرئین، چ جای به‌باشتینى گه‌لانی جیهان!

خو ﴿وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آلَائَتٍ مَا فِيهِ بَلْتَأُوْا مُبْتَلًى﴾، له کۆتاییدا، ده‌فه‌رموئ: ﴿وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آلَائَتٍ مَا فِيهِ بَلْتَأُوْا مُبْتَلًى﴾، له نیشانه‌کان پیماندا، شتاییک که نيعمه‌تیکى ئاشکرا، یاخود تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی ئاشکرا بوو، چ به‌بارى نيعمه‌تدا، چ به‌بارى سزادان و لێه‌شاندنی زه‌برو زلله‌ی میهره‌بانیدا، ئه‌وه‌ی که خو ﴿وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آلَائَتٍ مَا فِيهِ بَلْتَأُوْا مُبْتَلًى﴾، به‌پیی ئه‌وه‌ی له‌قورئاندا بۆ ئیمه‌ دياره، خو ﴿وَمَا آتَيْنَهُمْ مِنْ آلَائَتٍ مَا فِيهِ بَلْتَأُوْا مُبْتَلًى﴾، چونکه ئه‌وه‌نده پتو‌یستیه‌ی ئه‌وان هه‌یانبووه، هیچ گه‌لیک هه‌نده‌ی پتو‌یست نه‌بووه، وه‌ک (پیره‌مێرد)ی شاعیر ده‌لئ:

«کاکه خوا کاری نابه جی ناکا ... تا کتو نه بینتی به فری تیناکا».

دیاره نهوان له حاله تیک و بارودوخیکدا بوون، که پتووستی بهوه کردوه خوا ﷻ نهو ههموو لوتف و میهره بانییهان له گه لدا بنویتی، بارودوخه که یان وایخواستوه، نهک له بهر نهوهی له سهه ناستی مروّقایه تی و، له سهه ناستی دنیا له ههموو کهس باشت بووبن، به لئی باشتین گهلانی پوژگاری خویمان بوون و، له میژووی مروّقایه تیدا، هیچ کهس به قهدهر نهوان خوی پهره دگر شتی یاسادرو نازو نیعمه تی پی نه به خشیوه، له بهر نهوهی له ههموو کهس پتووستر بوون بو نهو شتانه، نهک له بهر نهوهی له ههموو کهس باشت بووبن له سهه ناستی مروّقایه تی.

وشه ی (بَلَاء)، جاری واهیه له قورئاندا به مانای نازو نیعمه ت و، جاری واش به مانای سهختی و ناره حه تییه، جاری واشه هیه به مانای تاقیکردنه وهیه، که لیرده به ته نکید به مانای تاقیکردنه وهیه، واته: نهوهی پیماندا بوون، له نیشانه کان، تاقیکردنه وهیه کی ئاشکرا بوو، یاخود ئاشکرا که ربوو، بو نهو گه له، واته: زور روون و بهرچاوو دیار بوو، که نهوانه دهستی خویان له پشته وه هیه، بو وینه: که خوا ﷻ هه ره له میسر، چندان به لای به مل فیرعه ون و دارو دهسته کهیدا هیناون، وهک ده فهرموئ: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾ (۱۳) ﴿الْأَعْرَافِ﴾، دوایی ده فهرموئ: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْأَلْمَ أَلَيْتَ مُنْصَلَّتْ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا تُجْرِمِينَ﴾ (۱۴) ﴿الْأَعْرَافِ﴾، ههروهه گۆچانه که ی موسا ﷺ که بوته مارو هه زیایه کی گه وهه، ههروهه دهستی که وهک گلوپیکی زور به شووق نایساوه، نهوه نو نیشانه، ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى سَعَةَ آلَيْتَ يَنْتَ﴾ (۱۵) ﴿الْإِسْرَاءِ﴾، جگه لهوه دواییش له کاتی ده رازبوونیاندا، نهوهی که خوا بو به نوو ئیسرا ئیلی کردوه، بو که سی نه کردوه، ده ریای بو شهق کردوون، نهو ده ریا زله قلیشاوه، نهو ههموو خه لکه به وه ده ریایه دا، دوا قلیشانی ده رازبوون، دوایی دوژمنه کانی خویمان بینیه، له دوا

وان، که پاوه دوویان ناو، خنکاون له ده ریای سوورداو، دواپی ئه وان که ده ربازوون چوونه ته ده شتی سیناو، له ویش خوا ﷻ گه زۆ و بالنده ی (سلوی) ی بۆ ره خساندوون، پاشان هه ر له وئ، کانپی و سه رچاوه ی بۆ ره خساندوون: ﴿وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا ۖ قَدْ عَلِمْنَا كُلًّا مِمَّا تَعْمَلُ ۖ وَاتَّخَذُوا آلِهَتَهُم بِالْعِزِّ ۚ إِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِّنْهُ مُصِيبُونَ﴾ (له ده شتی (سینا) له و بیابانه وشک و قاقرو دیمه کاره دا)، گوتمان: به گۆچانه که ت له بهرده که بده، (له چیا به که) ئیدی دوازه کانپی و سه رچاوه ی لی ده رقولین، ههروه ها زۆر شتی دیکه ش، که دواپی ئاماژه یان پیده که یین، هه موو ئه وانه بیگومان تاقیکردنه وه به کی پروون و ناشکرا بوون، تاقیکردنه وه به کی ناشکراکه رو پروونکه ره وه بوون بۆ میهره بانپی خوا به رانبه ر به و گه له، له کاتی لیقه ومان و نه هاهمه تیدا.

بۆیه گه لی جووله که، کاتئ میژووی خۆیان ده خویننه وه که چهند له زه بوونپی و چه سوپتراوه پی دا بوون، ده بووايه هه رگیز سته م نه که ن، ئیستاش له په یمانی کۆندا ئه و شتانه ی خوا ﷻ له قورئاندا ئاماژه ی پیکردوون، زۆر به ته فصیل و به پروونپی، له ویدا به ورده کاریه کانپانه وه باسکراون، که ره نگه هه ندیکیان زیده پروپی یان که م و کورتییان تیدا هه بی، به لام گرنگ ئه وه یه وه که ئه صله که یان، راستن، ده بووايه کاتئ میژووی خۆیان وه بیردیه وه، هه رگیز زولم له که س نه که ن و، بزائن که کاتی خۆی فیرعه ون زولمی لیکردوون، چهنده حالیان خراپ بووه، که زولمی له باب و پاییرانیان کردوه، ده بووايه بزائن ئه و زولمه ی فیرعه ون کردی، سه ره نجامه که ی ئه وه بوو که خوا ﷻ ئاوا فیرعه ون و دارو ده سته که ی له به یین برد، که واته: ئه و زولمه ی ئه وانیشت ئیستا ده بکه ن له خه لکی مسولمانی فه لسته یین و مسولمانان به گشتی، به ته ئکید ئه و زولمه ش دواپی سزایه کی خۆای بۆ له بۆسه دا هه یه، که سه ره نجام په تی زولم له ئه ستوووریدا ده پچرئ، ئه گه ر هه ر په تیک له باریکییدا بپچرئ.

خوایا بە لوتف و کەرەمی خووی ھیدایەت و یارمەتییمان بدات، کە لە
 بەسەرھاتی پێغەمبەرەکان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و گەلانی پێشوو دەرس و پەندو
 عیبرەت وەر بگیرین، ئەو ھەلەو کەم و کورپیانەیی کە گەلانی پێشوو لەسەریان
 تووشی سزاو مەینەتی بوون، خوای بەبەزەیی یارمەتییمان بدات، خۆمانیان لێ
 بە دوور بگیرین و، ئەو سیفەتە چاكانەیی، خوازیاری ئەو بوون، کە خوا ﷻ لە
 فریای گەلە پێشووەکان، لە فریای مەزلوویمان بێ، تێمەش ئەو سیفەتانە لە
 خۆماندا پەیدا بکەین و خۆمانیان پێی براژێنینەو.

مەسەلە گەنگەکان

مەسەلە یەكەم:

تێردرانی مووسا (علیه السلام) بۆ لای کۆمەڵی فیرعه‌ون و، داواکردنی لێیان کە گەلی به‌نوو ئیسرائیلی تەسلیم بکەن، خۆشیان لە ئاست خوادا بە به‌رز نەگرن و، به‌نا بە خوا گرتنی مووسا لە زیان و، لە شەپ و خراپەیان و، داواکردنی لێیان کە بە لای کەمەوه بیتلایەن بن، بە لām لامل بوونی فیرعه‌ون و دارو دەستەکە ی و، سەرەنجام لە خوا پارانه‌وه‌ی مووسا (علیه السلام) و، ڕاگەیانندی ئەو پاستییە کە ئەو خەڵکە کۆمەڵیکی تاوانبارن و، شایستە ی سزاو جەزەبە ی خوان:

خوا دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ ﴿١٧﴾ أَنْ أَذُوا إِلَىٰ عَبْدَ اللَّهِ إِيَّايَ لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨﴾ وَأَنْ لَا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ إِيَّايَ أَمِيرٌ ﴿١٩﴾ وَإِن لَّرَ تَرْجُونِ ﴿٢٠﴾ فَدَعَا رَبَّهُ أَنْ هَتُولَاءَ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ ﴿٢١﴾﴾

شیکردنەوه‌ی ئەم ڤایەتانه، لە نۆ بەرگەدا:

(١) - ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ﴾، بە دنیایی پێش ئەوان، کۆمەڵی فیرعه‌ونمان تاقیکردنەوه، واتە: با خەڵکی ڕۆژگاری موحمەد (صلی الله علیه و آله) پەند لە گەل و کۆمەڵی فیرعه‌ن وەربگرن، کە خوا (صلی الله علیه و آله) مووسای (علیه السلام) بۆ ناردن، بە بەلگە ڕوون و ئاشکرایە کانه‌وه، بە پەیامی خواوه، داوایه‌کی زۆر ڕەوای لێیان هەبوو، کە: چی دیکە ئەو گەلی به‌نی ئیسرائیلیه، مەچه‌وسێننه‌وه، با وەک هاوڵاتییه‌کی به‌ حورمه‌ت، لەم وڵاته‌دا بژین، ئەگەر نا لێیان بگه‌ڕێن، با من دەر بازیان بکەم و بیانگوازمه‌وه.

كە دەفەرمۇي: ﴿وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ﴾ (۱) بۇ بادانەۋە گېئرانەۋە، (لَقَدْ) ھەم (ل)ى سۈيىد، ھەم (قَدْ)ى ساغكردەۋە (تحقيق)، يانى: بە دنيایى تېمە لە پېش واندا كۆمەللى فيرعه وغان تاقىكردهۋە، ئەمە بۇ ئەۋەيە كە ۋەك ئەۋان ئەيازانييى، كۆمەللى فيرعه ون تاقىكرارونەۋە، خوا ﷺ مووساى ﷺ بۇ ناردوون و، دوايى توۋشى بەلا بوون، لە ئەنجامى لاملىى و سەرپنچپياند، يانى: تېۋە دنيابن كە لە پېش ئەۋاندا، كۆمەللى فيرعه وغان تاقىكردەۋە، (فَتَنَّا) ئى ابتَلَيْنَا وَاخْتَبَرْنَا، وَقَوْمُ الرَّجُلِ: مِنْ يَقُومُونَ مَعَهُ، (فَتَنَّا): بە مانا: تاقىمانكردەۋە، جەرپاندمانن، قەۋمى پياۋيىك: ئەۋانەن، كە لەگەللى ھەلدەستق و لە دەۋرنى.

۲- ﴿وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ كَرِيمٌ﴾، رەۋانكرارۈكى بەرېزىان بۇ ھات، دەللى: (الْكَرِيم: الْفَيْسُ الْفَائِقُ فِي نَوْعِهِ)، (كَرِيم): لە ھەر شتىكدا برىتيە لە ھەرە چاك و ھەرە پەسند، (الطبري) لە تەفسىرەكەى خۇيدا^(۱)، دەللى:

(وَوَصَّاهُ جَلَّ ثَنَاهُ بِالْكَرَمِ، لِأَنَّهُ كَانَ كَرِيمًا عَلَيْهِ، رَفِيعًا عِنْدَهُ مَكَانُهُ، وَقَدْ يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ وَصَفُهُ بِذَلِكَ، لِأَنَّهُ كَانَ فِي قَوْمِهِ شَرِيفًا وَسَيِّطًا)، واتە: خوا ﷺ بۇيە مووساى بە كەرىم ۋەسەف كرددە، (كريم، واتە: پەسندو چاك و بەرېزو خاۋەن پېگە)، لەبەر ئەۋەى لە لاي خوا ﷺ زۆر بەرېزو خاۋەن پېگە بوۋە، (كە بە ئەكىد واپوۋە)، دەشگونجى لەبەر ئەۋە بى كە لە نىۋ خەلكەكەى خۇيدا، مووسا ﷺ خاۋەن رەچەلەك و، پېگەى كۆمەلەيتى باش بوۋە.

دەللىم: لە پراستىيدا لە يەك كاتدا مووسا ﷺ ھەردوۋكيان بوۋە، ھەم لە لاي خوا ﷺ خاۋەن پېگە و رېزو حورمەتى زۆر بوۋە، ھەم لە نىۋ بەنوۋ ئىسرائىلىشدا خاۋەن پېگە و رېزو حورمەتتىكى تايبەت بوۋە، ئەمەش نەك ھەر بۇ مووسا ﷺ ۋابى، بەلكو خوا ﷺ ھىچ كام لە پېغەمبەرانى نەناردوون، مەگەر لە مال و بنەمالە ۋە خەلكىكى باش بوۋىن و، خاۋەن رېزو حورمەت و پېگە بوۋىن، پېش

پىغەمبەرلەيە تەيىش، چۈنكى خەلەك عادەتلىك وایە، كەسەك كە لە مائىكى باش نەبى و، لە خىزانىكى باش نەبى و، خاوەن پىگەيەكى كۆمەلەيە تەيى باش نەبى، گۆبى بۇ ناگرن.

(۳) ﴿أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ﴾، پىگوتن: كە بەندەكانى خوام تەسلىم بكەن، يانى: (سَلُّوا عِبَادَ اللَّهِ إِلَيَّ)، بەندەكانى خوا تەسلىمى من بكەن (كە برىتىن لە گەلى بەنوو ئىسرائىل، بەندەى ئىو نىن)، وەك لە سوورەتى (المؤمنون)دا، فىرەون دەلتى: ﴿أَتُؤْمِنُ بِشَرِّينَ وَمِنْكَ وَفَوْمُهُمَا لَنَا عِدْوُونَ﴾، ئاىا بىروا بىتىن بۇ دوو مروڤى وەك خۆمان، كە خەلەكەشيان كۆيلەو ملكەچى ئىمەن؟ بە دلىيى فىرەون كە ئەو قسانەى كردوون، مووساش عليه السلام وەلامى دەداتەو، دەلتى: ﴿أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ﴾، يانى: بەندەكانى خوا تەسلىمى من بكەن، واتە: بەندەى تۆ نىن ئەى فىرەون و كۆيلەى تۆ نىن، بەلتى تۆ سۆغرو بىكارىان پى دەكەى و، دەيانچەو سىتىيەو، بەلام ئەوانە بەندەى خوان، واتە: تەنيا خوا عليه السلام شايسەى ئەو، ئەوانە ئەوپەرى ملكەچىيان بۆى هەبىت و، تۆ زولمىان لىدەكەى.

واتايەكى دىكەى: ﴿أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ عِبَادَ اللَّهِ﴾، يانى: (أَنْ أَدُّوا إِلَيَّ الطَّاعَةَ يَا عِبَادَ اللَّهِ)، ئەى بەندەكانى خوا! (فىرەون و دارو دەستەكەى)، ئىو بەندەكانى خوان و ئەى بەندەكانى خوا! فەرمانبەرى بۇ من پىشكەش بكەن، واتە: بە قسەم بكەن و گۆپايەلم بن، پەيامى خوام لى وەرېگرن.

بەلام ماناي يەكەمىان بەهتزرە، چۈنكى ئەو ماناي يەكەمە ئەگەر لىرە ئىحتىمالى هەيە: (أَدُّوا)، بە ماناي (أَدُّوا إِلَيَّ الطَّاعَةَ) بى، بەلام لە سوورەتى (الشعراء)، تايەق ژمارە: (۱۷)دا، فەرمويەق: ﴿أَنْ أَرْسَلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، واتە: وەچەى ئىسرائىلمان لەگەل بىترەو، تەسلىمىمان بكە، دىسان لە سوورەتى (طه)شدا، هاتو، كە خوا عليه السلام دەفەرموى: ﴿فَأَنبِأَهُمْ فَقُولَا إِنَّا رَسُولَا رَبِّكَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَا تَعْذِِبْهُمْ قَدْ جِئْنَاكَ بِبَيِّنَاتٍ مِّنْ رَبِّكَ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ مَنِ اتَّبَعَ أَهْدَىٰ﴾، واتە:

ھەردووکتان (مووسا ھاروون) بچن بۆ لای قیرعهون، پیتی بلین: ئیمە رەوانە کراوی پەرورەدگار تین بۆ لای تۆ، ئنجا بەنوو ئیسرائیلان، (وہچە ئیسرائیلان) لەگەڵ بنیرەو، چیدیکە مەیانچەوسینەو، بە دنیایی لە پەرورەدگار تەوہ نیشانەو بەلگە یە کمان بۆ ھیناوی، سەلام و ئاشتیی لە سەر کەسێک بێ، کە بە دواي پینمایی خوا دەکەوێ.

کەواتە: بەھوێ ئەو دوو شوینەو، ئەوہی لیرە خوا فەرموویەتی، زۆر بە پروونی مانایە کە دەزانین: ﴿أَنْ أَدُورَ إِلَيْكَ عِبَادَ اللَّهِ﴾، بەندەکانی خوا تەسلیم بکەن، قورئانیش ھەندیکى ھەندیکى پروون دەکاتەو، باشتەین شتواز بۆ چاکتر تێگەشتنی قورئان، ئەوہی ھەر بابەتیک لە قورئاندا ھاتو، بگەرین، ئایا لە قورئاندا لە کوێ دیکە باسی ئەو بابەتە کراو! بە دنیایی بە بەراورد پیکردنی ئایەتەکان، ھەموویان، باشتەر تیشکمان بۆ دەخریتە سەر چەمک و واتای ئەو بابەتە ھاتو.

﴿إِنِّي لَكُمُ رَسُولٌ أَمِينٌ﴾، بە دنیایی من بۆ تێوہ رەوانە کراویکی ئەمیندارم، (أَمِينٌ عَلَى وَحْيِهِ وَرِسَالَتِهِ الَّتِي أَوْعَدْنَاهَا لِكُمْ)، واتە: من ئەمیندارم بەسەر ئەو سروش و پەيامە کە خوا ﷻ بە ئینی پێداوم، بە تێوہی بگەینەم.

شایانی باسە: لیرەدا کە مووسا ﷺ، دەلی: من پێغەمبەرێکی ئەمیندارم و بەندەکانی خوا تەسلیم بکەن، بەنوو ئیسرائیلی وەک سپاردەیک، کە لە لای قیرەو، تەماشای کردوون، کە دەبێ تەسلیمی خواوہ کە بیان بکاتەو، کە مووسایە ﷺ.

﴿وَأَنْ لَا تَمْلَأُوا عَلَى اللَّهِ﴾، ھەرودەھا لە بەرانبەر خوادا لە ئاستی خوادا، خۆتان بەرز مەکەنەو، خۆتان بە بەرز مەگرن، لووت بەرز مەبن، وەک (الطبري)، دەلی: (أَنْ لَا تَطْغَوْا وَتَبْغُوا عَلَى رَبِّكُمْ، فَتَكْفُرُوا بِهِ وَتَعْصُوهُ، فَتَخَالِفُوا أَمْرَهُ)، یاخی مەبن و، سنوور شکینبی مەکەن، لە بەرانبەر پەرورەدگار تاندا، کە پیتی بێ پروا بن و سەرپێچی لێ بکەن و، فەرمانە کە جیبەجێ نەکەن، کە بە مندا ناردوویەتی.

۶- ﴿إِنِّي إِلَٰهٌ مُّسْتَلَمٌ﴾، من هینهری به لگه یه کی پروون و ناشکرام، بۆ ئیوه، واته: به لگه و نیشانه یه کم بۆ هینان، که ئیوه دلنیا بن، من راست ده کم و، پیغه مبهری خوام و له لایه ن خواوه ره وانکراوم، نه و داوا یه لی تان ده کم، خوا ﴿لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا﴾ منی پت پاسپاردوه.

(سُلْطَان) به مانای: (حُجَّة) به لگه یه، بۆ یه وشه ی: (بُرْهَان) هه ندیک جار (سُلْطَان) ی بۆ به کاره یتراوه، هه ندیک جار (بَيِّنَة) ی بۆ به کاره یتراوه، له بهر نه وه ی به لگه، عه قَل و دَلی به رانه ره که ده خاته ژیر پکئفی خۆ یه وه، ته گهر (بَيِّنَة) بی، واته: زۆر پروون و ناشکرا، که (بُرْهَان) یش هه ر به مانای شتیکی ناشکراو پروونه، که مش و مرو چه ندو چۆن، هه لئه گری.

۷- ﴿وَإِنِّي عُدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكَ أَنْ تَرْحُمَنِي﴾، من په نا به پهروه ردگاری خۆم و پهروه ردگاری ئیوه ش ده گرم، که ئیوه به رد بارانم بکه ن، وشه ی (رَحْم): به مانای به رد بارانکردن دئ، به مانای کوشتنیش دئ و، به مانای جنیو پیدایش دئ، به مانای تۆمه تبارکردن و ده رکردنیش دئ، چه ند واتایه کی هه ن، به لَم به پی سیاق، ده بی سهرنج بدرئ: ئایا کام له و واتایانه له گه لیدا ده گونج؟ لیره دا وا دینه به رچاو، مه به ست پی به رد بارانکردن بی، (الْقُرْطَبِي)، ده ئی: (كَأَنَّهُمْ تَوَعَدُوهُ بِالْقَتْلِ فَاسْتَجَارَ بِاللَّهِ)، که ده ئی: ﴿وَإِنِّي عُدْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكَ أَنْ تَرْحُمَنِي﴾، مووسا ؑ هه ر له خۆ وه وای نه گوتوه، چونکه نه وان هه ره شه یان لیکردوه، که به رد باران ده کین، دیاره عاده تیان وابوو، بۆ کوشتن نه باره کانیا ن، به خراپترین شیوه بیانکوژن که بریتیه له به رد بارانکردن، بۆ یه ش مووسا گوتوو یه ئی: په نا به پهروه ردگاری خۆم و پهروه ردگاری ئیوه ش ده گرم، که به رد بارانم بکه ن، دیاره هه ره شه یان لیکردوه و ئه ویش له به رانه به ره موو هه ره شه که یاندا په نای به خوا گرتوه.

۸- ﴿وَإِنْ لَّا تَرْحُمْنِي فَاغْرِبْ لِي﴾، ته گهر بۆ منیش برۆ نا هیتن، که نار بگرن، وه ک توێژه ره وان هه ندیکیان گوتوو یانه: (دَعُونِي كَقَفَا لَا لِي وَلَا عَلَيَّ)، لیمگه پین، ته گهر سوودیشم پینا گه یه نن، زیانیشم پی مه گه یه نن، ته گهر شوینیشم ناکه ون، دژایه تیشم مه که ن، من هاتووم ته و خه لکه بانگ ده کم بۆ لای خوا ﴿لَا إِلَٰهَ إِلَّا أَنَا﴾، ده رازیان ده کم، له و واقعیه سه خت و دژوارو ریسوا که ره ی ئیوه نه و انتان تیدا داناوه.

۹- ﴿فَدَعَا رَبَّهُ أَنِّ مَثَلُهُمْ خَيْرٌ مِّمَّا يَصْنَعُونَ﴾، يەكسەر لە پەرورەردگاری پارایەوه، كه ئەوانە كۆمەڵێكى تاوانبارن. وهك پێشتریش گوتمان: ئەم (ف)ه، كه دەفهرموئ: ﴿فَدَعَا رَبَّهُ﴾، بۆ بەدواهاتن (تَعْقِيب)ه، ئەم پستهیه بادهداتهوه سەر شتێك كه قرتیندراوه، بەلام خوازیاری ئەو پارانهوهیهی مووسا بووه، واته: (فَلَمَّ يُبْتِئُوا طَلَبَهُ وَأَصْرُوا عَلَىٰ آدَاهُ، وَكَفَرُوا وَاسْتَمَرُّوا عَلَىٰ كُفْرِهِمْ، فَدَعَا رَبَّهُ)، ئەوان داواکارییهکیان بۆ جێبه جێ نهکردو، لهسەر ئەزیهت و تازاری خۆیان بهردهوام بوون، هەر بێیروا بوون و بهردهوام بوون لهسەر بێیرواییهکیان، ئەویش له پەرورەردگاری پارایەوه.

پارایەوه چی فهرموو؟ فهرمووی پەرورەردگارم! ئا ئەوانە كۆمەڵێكى تاوانبارن، ئیدی به پێویستی نهزانیوه بفهرموئ: چیان لێكهو چیان پێ بكه، مادام تاوانبارین شایستهی ئەوهن خوا سزایان بداو، ئەوهنده بهس بووه تهنیا به ئاژه باسی ئەوه بكات: ئەوانە شایستهی سزادانن، ئەوی دیکه ههمووی عایدی خوای کاربه جێبه، خۆی دهزانیته ئەو تاوانبارانه چۆن سزا دهداو، چۆن تۆلەي ئەو گهله چهوساوهیان لێ دهکاتهوه!

مه سه له ی دوو هم:

فەرمانکردنی خوا عليه السلام به موسا عليه السلام که شه‌وړږ به گه‌له‌ک‌ه‌ی بکات، چونکه ړاوه‌دوو دهن‌رین و، دوا‌ی قلیشانی دهریای سووریش به کراوه‌ی لیتی گه‌ړی و، دنیا‌ب‌ی که فیرعه‌ون و سوپا‌یه‌ک‌ه‌ی نغرړ ده‌بن، پاشان باسی ته‌و نازو نیعمه‌تانه‌ی جیان هیشتوون و، خوا کردوونیه میراق کومه‌لیکی دیکه‌و، ته‌وانبش تاسمان و زه‌وی ب‌یان نه‌گرایون:

خو الله ده فرموی: ﴿فَاسْرِ بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ﴾ (۱۳) وَأَتْرَكُوا الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْرَقُونَ ﴿۱۴﴾ كَذَرْتُمْكُم مِّنْ جَنَّتٍ وَعُيُونٍ ﴿۱۵﴾ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿۱۶﴾ وَنَعْمَةٌ كَانُوا فِيهَا فَكَهِنَ ﴿۱۷﴾ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ ﴿۱۸﴾ فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنْظَرِينَ ﴿۱۹﴾

شیکردنه‌وی ئەم ئایەتانه، لە دە برگەدا:

۱- ﴿فَاسْرِ بِمَا دَىٰ لَيْلًا﴾، نجا به شهوړو به بنده کانم بکه. (ف) ی (فأسر)، دیسان (القاء القصیحة)، یان (فاء التفریع) ی پیده لښ، (وهی الواقعة جواباً لشرط مقرر كأنه قال: إن كان الأمر كما تقول فأسر بعبادي)، نهم (ف) یه، ږوونکه رموه ی چهنډ شتیکی دیکه یه، که له پشهو ه هاتوون و، وه لومی مهرجیکی مه زهنه کراوه، وه خوا فهرموویتی مادام حال بهو شیوه به که ده لښ، که واته: شهوړو به بنده کانم بکه.

(فَاسْرٍ، خَوِيزَاوِيشَه تَه: (فَاسْرٍ، چُونَكِه (أَسْرَى وَسْرَى)، هَر دُوو كِيَان، يَانِي: شَهوِرُو كَرْد، سَه فَهْرِي شَهوِي كَرْد، وَشَهِي: (أَيْلَا)، (طَرْفَ زَمَانِ مُتَعَلِّقِ بَ (فَاسْرٍ)، (أَيْلَا) زَهْرِفِي كَاتَو پَه يَوِه سَتَه بَه شَهوِرُو پَه كَهو، نَايَا تَهو شَهوِرُو پَه كَه نَكْتِي بَنِي؟ دَدَبِي شَهوِي، هَه لَبَه تَه (أَسْرَى وَ سَرِي) يَانِي: سَه فَهْرِي شَهوِي كَرْد، بَه لَام (أَيْلَا) بُو جَه خَتَكِرْدَنَهو دَه، وَك (يَطِيرِ بِنَاحِيَه).

۲- ﴿إِنَّكُمْ مُنْبَعُونَ﴾، چونکه ئیوه راوه دوو نراون، شویتان ده کهون، (تَغْلِيلٌ لِّلْأُمْرِ بِالْإِشْرَارِ لَيْلًا)، ئەممە ھۆکار ھینانەوہیە بۆ ئەو، کە بۆچی دەبێ شەپۆزیان پینکات؟ چونکه ئیوه راوه دوو دەنرین، واتە: شەپۆنەھانە تاکو ماوہیەکی باش بېرن و پیتان نەگەن.

ئنجاکە فەرموویەتی: ﴿إِنَّكُمْ مُنْبَعُونَ﴾، (أَسِنْدَ الْإِتْبَاعِ إِلَى غَيْرِ مَذْكَورٍ، لِأَنَّهُ مِنَ الْمَعْلُومِ، لِأَنَّهُمْ قَوْمٌ فِرْعَوْنُ وَجُنْدُهُ)، بۆیە راوه دوو نراوێ کە پالدراوہتە لای بکەرێک، کە ناوی نەھاتو، چونکە دیارە کە مەبەست کێیە راوه دووی گەلی بەنوو ئیسرائیل دەنتی، کە فیرعەون و سەربازەکانی.

۳- ﴿وَأَتَرُوا الْبَحْرَ رَهَوًا﴾، لە دەریایە کەش گەرێ بە کراوہیی، (الْبَحْرُ)، (أَل)ی ناساندنی لەسەرە، ئەلیف و لامە کە بۆ (عەھد)، واتە: لە دەریایە کە گەرێ، مەبەست پیتی جینسی دەریا نیە، لە دەریایە کە گەرێ، کە مەبەست پیتی دەریای سوورە و پێشتر (بحر القلزم) ی پێگوتراو، کەواتە: ئەو کە ھەندێک لە تەفسیرەکان، بۆ وێنە: تەفسیری (مُؤُونَه) ^(۱)، دەلتی: (نَهْرُ النَّيْلِ)، لە پاستیییدا نەپێکاو، نازانم لە کوێ ھیناوە! ڕەنگە لە ھەندێ تەفسیری دیکە شدا ھەبێ، بەلام مسۆگەر ئەو ھەلەییەکی گەورە، چونکە ڕووباری نیل، زۆر جار ھەر بە ئیو میسردا ھاتو، ئەو شارەش کە بەنوو ئیسرائیلی تێدا بووبن، ئایا لەمبەری بوو، یان لەو بەری بوو؟ پاشان تاکو لەو شارەو دەگەن، ڕووباری نیل زۆر نزیکە، کە یواری ئەو دەبێ ئەوان ماوہیەک بېرن؟ ھەرەو ھا گەلی فیرعەون بە خوۆ بەو سوپایەش کە چەند ھەزار کەسێک ھەر بوون، ئەگەر چەند سەد ھەزار کەسێکیش نەبووبن، پانتاییەکی باشیان دەوێ، کە جێی ھەردووکیان تێدا بووبیتەو، پێش ئەو ی بگەنە بەردەمی ئەو دەریایە.

کەواتە: بە دلنایەو مەبەست پیتی دەریای سوور، کە ماوہیەکی باش بەنوو ئیسرائیل ڕۆشتوون، تاکو گەشتوونەتە دەریای سوور، ئیدی ئەوان گەشتوونە ئەو، ئنجاکە دوایی فیرعەونیش بە خووی و بە سوپایە کەییە، شویتان کەوتوون،

ئىنجا ئەو ۋاكرندەى بەنوو ئىسرائىل بە نىوہ شەوو، حالە تىكى نەخاfl بووہو، ئەو سوپايەى فيرەونىش ھەمووى يەكسەر بە پلاك و دوگمە ساز نابى، ھەتا خۇيان پىچاوەتەوہو تاكو و لاخيان زين كردوون و ھەتا عەرەبانەيان ساز كردوون، وەك لە پەيمانى كۇندا ھاتوہ، دەلى: بە چەند سەد عەرەبانەوہ، بىگومان ئەوہ ھەمووى كاتى ويستوہ، بۇيە پىويستە پانتايەكى جوگرافىي باش بووبى، بۇ ۋاكردن و ۋاوەدوونرانى مووسا عليه السلام و گەلەكەى لەلايەن فيرەون و سوپايەكەيەوہو، ناگونجى ۋووبارى نىل بووبى، ۋووبارى نىليش پانتايەكەى ھىندە نيە، كە فيرەون و سوپايەكەى ھەمووى چنە ئىوى و بشخنىن، بەلام ديارە دەرياي سوور لە ھەر شوئىكى پەرينبەوہ، لە تەسكترين شوئيشەوہ، بىگومان پانيەكەى چەندان كىلومەترەو، پانتايى ئەوہى تيدا دەبى و، جىي ئەوہى تيدا بوئەو، كە فيرەون بە ھەموو سوپاكەيەوہ بىتە ئىوى، دەريايەكەيان لى وىكبىتەوہ.

ئىنجا كە خوا تعالى دەفەرموى: ﴿وَأْتُرِكُ الْبَحْرَ رَهَوًا﴾، دەريايەكە لىگەپى بە قلىشاوہى و، بە كراوہى، (رەھو: ئاى: ساكنًا وَمَفْتُوحًا وَذَا سَعَةٍ)، لىي گەپى با بە فراوانى و بەقلىشاو، بە كراوہى مەيىتەوہ.

٤- ﴿إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّعْرِفُونَ﴾، بە دلىيائى ئەوان سەربازانىكى نغروكران، واتە: برباردراوہ كە ئەوان دەبى بخنىكرن، كەواتە: لىيان مەترسپن، ئەم رستەيە: ﴿وَأْتُرِكُ الْبَحْرَ رَهَوًا﴾، حىكمەتەكەى ئەوہيە كە مووسا عليه السلام گوچانى لە دەريا داوہو شەق بووہ، وەك لە سوورەتى (الشعراء) دا، ھاتوہ، ﴿أَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ فَأَنْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ (٦٦)، ئىنجا ئەگەر دووبارە گوچانى لى دابايە، دەريايەكە وىك دەھاتەوہ، بە فەرمانى خوا تعالى بۇيە خوا فەرموويەتى: لە دەريايەكە گەپى و، مەشترسپن چونكە ئەوان برباريان بۇ دراوہ كە دەبى لەو دەريايەدا بخنىكن.

٥- ﴿كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾، (يەكسەر خوا تعالى باسى ئەوہ دەكات و دەفەرموى): زور باغ و بىستان و كانى و سەرچاوەيان بە جىھىشتن، چونكە (كَمْ) (كَمْ الْخَيْرِ لِلْكَثِيرِ)، (كَمْ) خەبەرىي بۇ زورىيە، يانى: زورىان بە جىھىشتن.

۶- ﴿وَزُرُوعٌ وَمَقَارٌ كَرِيمٌ﴾ هه‌روه‌ها زۆر کشتوکال و شوینی تیدامانه‌وه‌ی په‌سندو باشیان به‌جیه‌یشتن، (مقام)، واته: شوینی تیدامانه‌وه، جیگا و ریگا، خانوو‌به‌ره‌ی زۆر پر ریزو حورمه‌ت.

۷- ﴿وَنَعْمَ كَانُوا فِيهَا فَكَهَيْنَ﴾ هه‌روه‌ها نازو نیعمه‌تیک، خوشی و به‌هره‌مه‌ندبوونیک، که تئیدا زۆر که‌یف خوش و شادمان بوون، (فَکَهِينَ)، خوینراویشه‌ته‌وه: (فَکَهِينَ) هه‌ردووکیان به‌یه‌ک واتان، واته: له‌ویدا قسه‌ی خوشیان ده‌کردو، شادمان بوون و به‌هره‌وه‌ر گربوون.

(النَّعْمَةُ: اسْمٌ لِلنَّعْمِ، مَصُوغٌ عَلَى زَنَةِ الْمَرَّةِ، وَلَيْسَ الْمُرَادُ بِهِ الْمَرَّةُ، بَلْ مُطْلَقُ الْمَصْدَرِ، بِاعْتِبَارِ أَنَّ مَجْمُوعَ أَحْوَالِ النُّعِيمِ صَارَ كَالشَّيْءِ الْوَاحِدِ، وَشَيْءٌ: (النَّعْمَةُ) ناوه بو‌رابواردن و له‌زه‌ت وەرگرتن، (نَعْمَةٌ)، له‌سه‌ر کیشی (مَرَّةً)، داریژراوه، به‌لام مه‌به‌ست پی‌یه‌کجار نیه، به‌لکو مه‌به‌ست پی‌ی چاوکه، به‌یعتیباری ئەوه‌که کۆی حاله‌ته‌که‌یان، وه‌که‌یه‌ک شت وابوو، له‌سووره‌تی (الشعراء) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿فَأَخْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ (۵۷) ﴿وَنُزُورٌ وَمَقَارٌ كَرِيمٌ﴾ (۵۸)، ده‌رمان هینان، (کۆمه‌لی فیرعه‌ون) له‌نیو چه‌ند باغ و بیستانیک و، له‌نیو چه‌ند کانیی و سه‌رچاوه‌یه‌ک، (گنوز) کۆی (گنزه)، یانی: خه‌زنه، خه‌زینه، پاره‌و سه‌روه‌ت و سامانی وه‌سه‌ریه‌کنراو، ﴿وَمَقَارٌ كَرِيمٌ﴾ جیگه‌و ریگه‌و خانوو‌به‌ره‌ی پر ریزو حورمه‌ت و خوش و نایاب.

۸- ﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ ئا به‌و شیوه‌یه‌بوو، (به‌و شیوه‌یه‌ی باسکرا، ئاوا روویدا)، ئەوه‌ی به‌جیه‌یه‌یشتبوو کردمانه‌ میراتی کۆمه‌لیکی دیکه، یانی: ﴿جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ (۵۵) ﴿وَزُرُوعٌ وَمَقَارٌ كَرِيمٌ﴾ (۵۶) ﴿وَنَعْمَ كَانُوا فِيهَا فَكَهَيْنَ﴾ (۵۷)، هه‌موو ئەوه‌مان کرده، میراتی کۆمه‌لیکی دیکه‌و، خه‌لکیکی دیکه.

لێرده‌که ده‌فه‌رموی: ﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِينَ﴾ هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌و کردمان به‌میراتی کۆمه‌له‌خه‌لکیکی دیکه، ئەو کۆمه‌له‌خه‌لکه‌ی دیکه، کئ

بوون؟ لە سوورەتی (الشعراء) دا، دەفەرموو: ﴿كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَٰءِيلَ ۖ﴾^(۵۹) واتە: هەروا بەو شیوەیەى باسکرا، ئەو شتانەمان کردنە میراتی وە چەى ئیسپرائیل، لە ئایەتەکانى: (۵۷ - ۵۹) دا، خوا ﷻ باسى هەمان مەبەست دەکات، بەلام لەوى دەفەرموو: کردمان بە میراتی گەلى بەنوو ئیسپرائیل.

ئنجایان لەو بارەووە مشتومری زۆریان بوو، چونکە بەنوو ئیسپرائیل کە لە دەریای سوور پەریونەو، جارێکی دیکە نەگەرانونەو، بۆ میسر، وەک ئاشکرایە، هەم لە پەیمانی کۆندا، هەم لە میژوودا، هەم لە قورئاندا، بەلکو دواى هاتوون بەرەو دەشتی سینا، بەرەو فەلەستین و، خواى پەرورەدگار بەئینى پیداون، لەوى نیشتهجیان بکات، گەلێکی چەوساوە بوون، ئەوئش کە سەر زەمینىکى پر بەرەکەتە، لەوى نیشتهجیان بکات، نەک بەو شیوەیە کە بێن، مۆلک و مالى خەلکی دیکە داگیر بکەن، ئەو کاتە مروڤایەتیی ژمارەى هێندە زۆر نەبوو، سەر زەوى شوئى چۆلى زۆرى لى هەبوون، سەر زەمینى شام، شوئىکى فراوان بوو و جیى خەلکى زۆرى تیدا بۆتەو، ئەوانیش بچن لەوى بۆ خۆیان، کۆمەلگایەک و قەوارەیکە دروست بکەن و، چیدیکە لە ژێر چەپۆک پۆستالى فیرعەونى میسر، یان فیرعەونىکى دیکە دانەبن و، خواوەنى قەوارەى سەرەخۆى خۆیان بن و، ئەو شەریعەتەى خوا بۆى نارد بوون، کە تەوراتە، لە ژيانى خۆیاندا جییهجی بکەن، ژيانى خۆیانى پى ریک بخەن، کەواتە: بەنوو ئیسپرائیل نەگەرانونەو بۆ میسر، ئەدى چۆن خوا لە سوورەتی (الشعراء) دا، دەفەرموو: ﴿كَذَٰلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَٰءِيلَ ۖ﴾^(۵۹)؟

لێرەدا زانیان، وەک کاتى خۆى لە تەفسیری (الشعراء) یشدا، باسما کردو، چەند واتایەکیان بۆ ئەو کردوون:

۱- لە جۆرى ئەو شتانەى کە فیرعەون و دارو دەستەکەى بەجیان هێشتن، لە جۆرى ئەوەمان کردە میرات، کردمانە پشک و بەش بۆ بەنوو ئیسپرائیل، نەک خودى ئەو

شئانە، بەلکۆ لە جوړی ئەوانە، واتە: فیرعهون و دارو دەستەکەى باغ و بستان و گۆل و گۆلزاریان بەجێ هیشتوون، کانیی و سەرچاوەو، جۆگەو جۆبار، کۆشک و تەلارو، پارەو سامان، خۆشیی و نازو نێعمەت، خۆای پەرورەدگاریش هەموو ئەو شئانەى لە شوێنیکى دیکە، بە بنوو ئیسرائیل داو، واتە: باغ و بستانى پێداو، کانیی و کانیاوی پێداو، جۆگەو جۆبارى پێداو، کۆشک و تەلارى پێداو، پارەو سامانى پێداو، خۆشیی و نازو نێعمەتى پێداو، لە سەر زەمینى شام، ئەم واتایەش زیاتر دەچیتە عەقڵ و دلەو.

۲- بەلام هەندیکى دیکە، لە زانایان رایەکی دیکەیان هەیه، بۆ وێنە: (الشوکانی) لە تەفسیرەکەى خۆیدا^(۱)، دەلێ: (بَنُو إِسْرَائِيلَ هُمُ الْوَارِثُونَ)، ئایەتەکەى سوورەتى (الشعراء) ی وا لێکداوەتەو، کە دەفەرموێ: ﴿قَوْمًا آخَرِينَ﴾، واتە: دامانە گەلى بەنو ئیسرائیل، دەلێ: بەنو ئیسرائیل ئەو میراتگرانە بوون، هەندیک لە توێژەرانى قورئان، رایان وایە دەلێن: دواى ئەوێ بەنو ئیسرائیل لە دەریای سوور پەڕینەووە گەلى فیرعهون و، سوپایەکەى خنکاون، چوونەووە نێو میسر و لەوێ نیشته جێ بوون و دواى هاتوون بۆ دەشتى سینا!! بەلام ئە لە قورئاندا ئەوە باسکراوەو، ئە مێژووش ئەوە درەدەخات کە بەنو ئیسرائیل دواى دەرباز بوونیان لە میسر، لە بەین چوونى فیرعهون و سوپایەکەى، گەڕابنەووە بۆ میسر، شتى وا باس نەکراوە.

(الطبري)یش، ئەمە وەک رایەک دەهێتێ، کە بەنو ئیسرائیل ئەو شوێنەیان بە میرات گرتبێ، ئەک ئەوان گەڕابنەووە، دەلێ: خەلکیکیان لەوێ ماوەتەو^(۲).

خاوەنى تەفسیری (مؤونه)ش کە بە فارسییە، دەلێ: هەندیکیان گەڕابنەووە بۆ میسر و لەوێ نیشته جێ بوون^(۳).

(۱) فتح القدیر، ج ۴، ص ۶۸۷.

(۲) جامع البیان، ج ۲۵، ص ۱۲۷.

(۳) تفسیر نمونه، ج ۲۱، ص ۱۷۸.

۳- بہ لآم (طنطاوی جواہری) لہ تہفسیرہکے ہی خویدا^(۱) دہلّی: (المُرَادُ اَنْ قَوْمًا غَيْرَ بَنِي إِسْرَائِيلَ دَخَلُوا مِصْرَ، وَذَلِكَ اَنَّهُ بَعْدَ هَذَا التَّارِيخِ تَغَلَّبَ عَلَى مِصْرَ، الْأَشُورِيُّونَ وَالْبَابِلِيُّونَ تَارَةً، وَالْحَبَشُ مَرَّةً أُخْرَى، وَالْفُرْسُ مُدَّةً، وَالْيُونَانُ أَوْنَةً، وَالرُّومَانُ أُخِيرَةً، ثُمَّ أُمَّةُ الْعَرَبِ، ثُمَّ الطُّوْلُوتِيُّونَ، وَالْأَخْشِيدِيُّونَ، وَالْقَاطِمِيُّونَ، وَالْمَمَالِيكُ الْبَرْيَّةُ وَالْبَحْرِيَّةُ، وَالْتُرْكُ، وَالْفَرَنْسِيُّونَ، وَالْإِنْجِلِيزُ، وَهَذَا نَحْنُ أَوْلَاءِ الْآنَ فِي مِصْرَ نُجَاهِدُ فِي خُرُوجِهِمْ مِنْهَا، أَمَّا بَنُو إِسْرَائِيلَ فَلَمْ يَتَغَلَّبُوا عَلَيْهَا) بہ راستی تہو (طنطاوی) پدحمہتی خوی لئ بئ، لہ بہر تہوہی ہم زور شاردہ زای میژووہ بووہ، ہم زور شاردہ زای جوگرافیا بووہ، ہم زور شاردہ زای زانستہ کانی پوژگاری خوی بووہ، تہفسیرہکے ہی پر کردوہ لہو جوڑہ زانیاریانہ، کہ جاری وایہ زیدہ پویشی تیدا کردوہ، بہ لآم ہنہندیک شت تہو باش تینیگہ یشتوہ و، پدنگہ تویتوڑہروانی دیکہی قورٹان بہو شیوہ بہ تینیگہ بشتن، لہ بہر تہوہی روشنیریہکے کی زور گشتی و فراوان و قوولی ہہ بووہ، لیرہ دا دہلّی:

مہ بہ ست لہوہ کہ دہفہ رموی: ﴿قَوْمًا آخَرِينَ﴾، واتہ: کومہ لئیکی دیکہی جیا لہ بہنو و ٹیسراٹیل، ہاتنہ میصرہوہ [بویہ خوا ﷺ] فہرموہ تی: ﴿قَوْمًا آخَرِينَ﴾، لہ سوورہتی (الشعراء) دا، دہفہ رموی: ﴿كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، بویہ دہفہ رموی: (كَذَلِكَ)، واتہ: ہەر لہ شیوہی تہوہ، کردمانہ میراتی بہنو و ٹیسراٹیل، بہ لآم نہک خودی تہو و شتانہی فیرعہون و دارو دہستہکے ہی بہ جیٹانہ پشتن، بہ لکو لہ شیوہی تہوہ، وکہ باسمانکرد، لہ باغ و باغات و، کشتوکال و، کانسی و سہرچاوہو، خانوبہرہو، کوشک و تہلارو، سہرہوت و سامان، ہہموو تہوانہمان لہ شویتئیکی دیکہ، بہ بہنو و ٹیسراٹیل دان، چونکہ دوی تہو میژووہ، [دوی تہوہی فیرعہون و سوپایہکے ہی نغروبوون، لہ دہریای سووردا]:

۱- جارتیک ناشووریہکان، میسریان خستوتہ ژیر رکئی خویانہوہ.

۲- بابلیہکان ماوہیک.

- ۳- ھەبەشەيە كان ماودىيەكى دىكە.
- ۴- فارسە كان و دەولەتى فارس، ماودىيەك.
- ۵- ھەروھە يۇنانىيە كان ماودىيەك.
- ۶- رۇمانە كان ماودىيەك.
- ۷- ئىنجا دىۋايى كەوتۈتە ژىر پىكىفى گەلى غەپەب.
- ۸- دىۋايى تۆلۈنىيە كان.
- ۹- ئىنجا ئەخشىدىيە كان، ئەۋانىش ھۆزىك و بىنەمالەيەك بوون بەۋ ناۋە.
- ۱۰- فاطىمىيە كان كە شىعەى فاطىمىي بوون.
- ۱۱- ھەروھە مەمالىكى وشكانىي و دەريايى، كە ئەۋانىش ديارە دوو كۆمەل بوون.
- ۱۲- توركەكانىش ماودىيەك مىسپىيان خستە ژىر پىكىفى خۇيان.
- ۱۳- فەپەنسىيە كان، ماودىيەك.
- ۱۴- ئىنگلىزىش لەم رۇزگارە دا.
- ئىنجا ديارە لە رۇزگارى (طنطاوي جوھرى) دا، كە لە سالانى سىيەكاندا ئەۋ تەفسىرەى نووسىيە، دەلى: (وَمَا نَحْنُ أَوْلَاءُ الْآنَ فِي مِصْرَ نَجَاهِدُ فِي خُرُوجِهِمْ مِنْهَا)، ئىستاش ئەۋە ئىمە تىدە كۆشىن و، خەبات دەكەين، بۇ ئەۋەى ئىنگلىز لە مىصر دەرىكەين، دەلى: بەلەم بەنوۋ ئىسرائىل زال ئەۋونەۋە بەسەر مىسپدا و، مىژوو شىتىكى ئاۋاي باس نەكردەۋ.
- ۹- لە كۇتايىدا خوا ﷻ دەفەرمۇي: ﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ﴾، ئاسمان و زەۋى بۇيان نەگريان.
- ۱۰- ﴿وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ﴾، ھەروھە مۆلەتىشان نەدراۋ، چاۋەروانىشىيان نەكرا لە چاۋەروانىيىكراۋان نەبوون.

كە دەفەر موۆ: ئاسمان و زەوى بۆيان نەگريان، ئەمە مەبەست پىنى گىرنگىي پىن نەدانە، واتە: فەوتانىيان ھەروەك فەوتانى غەيرى خۆيان بوو، نەك كارەساتىكى مەزن بووبى، وەك خۆيان خەيالىيان دەكرد، كە ئەگەر بىت و فیرعەون بڧەوتى و سوپايەكەى بڧەوتى، دنيا تىكدەچى، نەخیر فەوتاشن و ھىچىش نەبوو، ئەوانىش وەك ئەو خەلكە لە بەین چوون، كە لە پىش ئەواندا، لە بەین چوو بوون.

بەلام چەمكى پىچەوانەيى (مفهوم المخالفة) ى ئەم ئايەتە ئەو دەگەيەنى، كە پروادارانى بۆ خوا صولحاو گەردوون (كون) و ئاسمانەكان و زەوى كارلىك (تفاعل) لەگەل ژيان و مردنيان دا دەكات ، وەك ھەندىك ئايەتى قورئان و دەڧەكانى سوننەت دەيگەيەنن.

مهسه له ی سینه م:

دهربازکرانی به نوو ئیسرائیل له چنگی فیرعه ون که سزاو نازاریکی ریسواکه ری ده دان، چونکه نه و له خو سه پینه رانی زی ده ر یسکار بوو، ههروه ها هه لژی رانی به نوو ئیسرائیل به سه ر جیهانیسانی رۆزگاری خۆیاند او، پیدانی نیشانه گه لیک که تاقیکردنه وه یه کی ئاشکرایان تیدابوو:

خو الله ده فرموی: ﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينَ (۳۰) مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُمْ كَانُوا عَلِيًّا مِنَ الْمُرْسِفِينَ (۳۱) وَلَقَدْ آخَرْتَنَّهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ (۳۲) وَأَيَّبْنَاهُمْ مِنْ آلَايَاتِ مَا فِيهِ بَلُوتًا مُبِيتٌ (۳۳)﴾

شی کردنه وه ی ئه م ئایه تانه: له پینچ برگه دا:

(۱)- ﴿وَلَقَدْ جَعَلْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينَ﴾ به دنیایی وه چه ی ئیسرا ئیل مان له سزایه کی ریسواکه ر ده رباز کرد.

﴿الْعَذَابِ الْمُهِينَ﴾ (تغییر جامع و شامل لیکل صوفی العذاب المحتوی علی الإهانة والإذلال)، ﴿الْعَذَابِ الْمُهِينَ﴾ (نازاری ریسواکه ر)، ده رب یکی زۆر فراوان و گشتگیره، بۆ هه موو جو ره کانی سزادان، که هه موو جو ره کانی سووکایه تی و ریسوایی ده گر نه خۆیان.

(۲)- ﴿مِنْ فِرْعَوْنَ﴾ له فیرعه ون (ده ربازمان کردن)، ده لێ: ﴿بَدَلٌ مِنَ الْعَذَابِ الْمُهِينَ، فَكَأَنَّهُ كَانَ نَفْسَهُ عَذَابًا مُهِينًا﴾، فیرعه ون ده بیته جیگره وه بۆ: ﴿الْعَذَابِ الْمُهِينَ﴾، وه ک فیرعه ون، خو ی سزا ریسواکه ره که بووبی.

(۳)- ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا عَلِيًّا مِنَ الْمُرْسِفِينَ﴾ به دنیایی نه و خو به رزکه ر بوو، له زی ده ر یی کاران، (العالی: المتکبر المتعجب) (عالی) خو به زلگری خو سه پینه ر، (المُسْرِفِينَ: المكثرین

وَالْمُفْطِرِينَ فِي السَّمَاوَاتِ)، تهوانه‌ی له خو به‌رزکردنه‌وهو، خو سه‌پاندندا زێده‌پۆیان کردبوو، تێیان په‌راندبوو.

(۴) ﴿وَلَقَدْ آخَذْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾، به‌دنیایی (به‌نوو ئیسرائیلیمان) به‌ زانیارییه‌وه به‌سه‌ر جیهانیاندا هه‌ڵمانبژاردبوون، یانی: خوا ﷻ به‌سه‌ر جیهانیانی پۆژگاری خویندا، هه‌ڵببژارد بوون، چونکه پێیان زاناو شاره‌زا بوو، که ئیشاوه‌و شایسته‌ن، یاخود پێشیان زانا بوو که لا ده‌ده‌ن، له‌ هه‌ندێ حالاندا و که‌م و کو‌پیشیان ده‌بێ، به‌لام ته‌وه هۆکاری نه‌بوو، که خوا هه‌ڵیان نه‌بژێرێ، وه‌ک خاوه‌نی: (البحر المديد في التفسير الكتاب المجيد)^(۱)، ده‌لێ: (أَي: كُنَّا عَالَمِينَ وَعَلَىٰ عِلْمٍ أَي: كُنَّا عَالَمِينَ بِأَنَّهُمْ أَحْقَاءُ بِالِاخْتِيَارِ)، تێمه زانا بووین، به‌وه‌ی که ته‌وان شایسته‌ن، خوا ﷻ هه‌ڵیانبژێرێ، یاخود: (كُنَّا عَالَمِينَ بِأَنَّهُمْ يَزِيغُونَ فِي بَعْضِ الْأَوْقَاتِ، وَيَكْثُرُ مِنْهُمْ الْفُرْطَاتِ، فَلَمْ يُؤْثِرْ ذَلِكَ فِي سَوَابِقِ عِلْمِنَا، لِيُغْلَمَ أَنَّ الْجَنَائَاتِ لَا تُؤْثِرُ فِي الرُّعَايَاتِ).

واته: که ده‌ده‌رموێ: ﴿عَلَىٰ عِلْمٍ﴾، واته: تێمه زانا بووین به‌وه‌ی ته‌وان شایسته‌ن، خوا ﷻ هه‌ڵیانبژێرێ، له‌ پۆژگاری خویندا له‌ هه‌موو که‌س باشت‌ر بوون، له‌گه‌ڵ ته‌وه‌ هه‌موو که‌م و کو‌پیه‌شه‌دا، هه‌ر له‌ گه‌لان و نه‌ته‌وه‌کانی دیکه باشت‌ر بوون، یاخود مه‌به‌ست له‌: ﴿عَلَىٰ عِلْمٍ﴾، ته‌وه‌یه زانا‌بووین به‌وه‌ی ته‌وان له‌ هه‌ندێ حالدا لاده‌ده‌ن و، که‌م و کو‌پییان ده‌بێ، به‌لام ته‌وه‌ کاریگه‌ری نه‌بوو له‌ زانیاری تێمه‌دا، تا‌کو بزانی که تا‌وانه‌کان کاریگه‌ر نابن، له‌ په‌چاو کردنه‌کانی خوای به‌رزدا.

واته: که‌م و کو‌پیه‌کان له‌ به‌نده‌کاندا، نابنه هۆکاری ته‌وه‌ی خوا ﷻ چاودێری خۆی، په‌چاو کردن و میه‌ره‌بان‌یی خۆی، له‌ به‌نده‌کانی بگرتیه‌وه.

(۵) ﴿وَأَنبَتْنَاهُمْ مِّنَ الْأَكَابِتِ مَا فِيهِ بَلَكُوا مُبْتَلًى﴾، له‌ نیشانه‌کانیش پێماندان، ته‌وه‌ی که تا‌فیک‌کردنه‌وه‌یه‌کی تا‌شکرای تێدا بوو، یاخود تا‌فیک‌کردنه‌وه‌یه‌کی پوونکه‌ره‌وه‌ی تێدا

بوو، (البَلَاءُ: الْإِخْتِبَارُ بِالْخَيْرِ وَالشَّرِّ)، (بلاء) تاقیکردنه‌وه‌یه به خۆشی و به ناخۆشی، به شتیک که مروّف پیتی خوْشه‌و، شتیکیش که پیتی ناخۆشه.

(المُبْنِی،) واته: پروون، له (أَبَانِی) (لازم) دوه هاتوه، به مانای: (بَن)، یانی: (ظهر) پروون و ناشکرا بوو، ده‌لیم: ده‌شگونجی له (أَبَانِی) (مُتَعَدِّی) یشه‌وه، هاتبی، واته: تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی پروونکه‌ره‌وه، واته: پروونکه‌ره‌وه بۆ ماهیه‌تی ئەو مروّفه، که ئایا چۆن ده‌رده‌چیی، یان ئەو خه‌لکه، چۆن ده‌رده‌چن؟

له باسی پروونکردنه‌وه‌ی: ﴿الْعَذَابُ الْمُنِینُ﴾ دا، خاوه‌نی: (التَّخْرِیرُ وَالتَّنْوِیرُ)^(۱) (محمد الطاهر بن عاشور)، ده‌لێ: (وَالْعَذَابُ الْمُنِینُ: هُوَ مَا كَانَ يُعَامِلُهُمْ بِهِ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ مِنَ الْإِسْتِعْبَادِ وَالْإِرْهَاقِ عَلَيْهِمْ فِي السَّخَرَةِ، وَكَانَ يُكَلِّفُهُمْ أَنْ يَصْنَعُوا لَهُ اللَّيْلَ كُلَّ يَوْمٍ لِبِنَاءِ مَدِينَتَيْ فَيْثُومَ وَرَعْمَسِيسَ، وَكَانَ اللَّيْلُ يُصْنَعُ مِنَ الطُّوبِ وَالْتِّينِ، فَكَانَ يُكَلِّفُهُمْ اسْتِحْضَارَ التِّينِ اللَّازِمِ لِصُنْعِ اللَّيْلِ وَيَلْتَقِطُونَ مَتْنَائِرَهُ، وَيَذْلُونَهُمْ وَلَا يَتْرَكُونَ لَهُمْ رَاحَةً).

واته: ئەو ئازاره‌ی پرسیواکه‌ره، ئەوه‌ی بووه که فیرعه‌ون و گه‌له‌که‌ی، مامه‌له‌یان پێ له‌گه‌ڵ به‌نوو ئیسرائیلدا کردوه، به‌ کۆیله‌یان کردوون و، زۆر ته‌زیه‌تیان داون، له‌ سۆغره‌و بێگار پێکردندا، چونکه‌ فیرعه‌ون له‌سه‌ر وانی پێویست کردبوو، که ده‌بێ هه‌موو رۆژی خشت دروست بکه‌ن، (خشتی سوور) بۆ دروستکردنی هه‌ردوو شاری (فَيْثُومَ) و (رَعْمَسِيسَ) [که له‌ سه‌رچاوه‌ میژووبیه‌کاندا هاتوه‌ ئەو کاته‌ی فیرعه‌ون ئەو دوو شاره‌ی دروست کردوون، له‌ خشت دروستیکردوون] ئەو خشته‌ش دروست ده‌کرا، له‌ قوړو کا، [که‌واته: ده‌گونجی خشتی سوور نه‌بووبی و خشتیکی دیکه‌ی جیا‌بووه، چونکه‌ خشتی سوور، له‌ کا دروست نابێ، هه‌ر له‌ قوړ دروست ده‌بێ و قوړه‌که‌ ده‌سووتیتری به‌ شیوه‌یه‌کی تایه‌ت‌، ئنجا فیرعه‌ون له‌سه‌ری پێویست کرد بوون، که ده‌بێ کای پێویست بێن، بۆ

دروستکردنی ئه‌و خشته قورانه‌و، ئه‌گه‌ر کایه‌که‌ له‌ پێگایه‌ پ‌ژابایه‌، پیتی خ‌پ
 ده‌کردنه‌وه‌و، زه‌بوونیان ده‌کردن، نه‌یانده‌ه‌یشت به‌ ه‌یچ جو‌ریک پ‌شوو ب‌ده‌ن.
 ته‌نیا خوا سُبْحٰنَہٗ ده‌زانئ چ‌ه‌ند سه‌د که‌س، یان چ‌ه‌ند ه‌زار که‌سیان له‌و
 سو‌غ‌ره‌و ب‌ی‌گاره‌دا، فه‌وتاون!

هەلبۇاردنى بەنوو ئىسرائىل و پېدانی هەژدە نیشانەو نىعمەت

که خوا دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ آخَرْتَهُمْ عَلَىٰ عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾، ئېمە لە پرووی زانیاریه‌وه به‌سەر جیهانییاندا هەلبۇارد بوون، ﴿وَأَلَيْنَهُمْ مِنَ الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلْتَوُوا مُبِيتٌ﴾، ئەمە شوێنه‌واری هەلبۇاردنە‌که‌یه‌و، دەر‌هاو‌یشتە‌ی هەلبۇاردنی خوایه، بۆیان، که زۆر نیشانه‌ی پروون و ئاشکرا، یاخود پروون‌که‌ره‌وه‌و ئاشکرا که‌ری پێدا‌بوون، لە موعجیزه‌کان، لە شتی یاسا دێ، که ئە‌گەر ته‌ماشای قورئان بکه‌ین، ئەم هەژدە (۱۸) نیشانەو موعجیزه‌یه‌مان ده‌که‌ونه به‌رچاو، که نۆیان ئە‌وانه‌ن، به‌ موسا ﷺ درابوون: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ...﴾ (الإسراء، که لە سوورەتی (الأعراف) دا، باس‌مان کردوون، هه‌روه‌ها خوا ﷻ لە سوورەتی (الإسراء) دا، ده‌فەرموی: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ تِسْعَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ...﴾، دیسان لە سوورەتی (النمل) دا: ﴿فِي تِسْعَ آيَاتٍ...﴾، نو نیشانە‌ی پروون و ئاشکرا، که ئە‌و نو نیشانە‌یه‌ وای پێده‌چێ ئە‌مانه‌ بن:

- ۱- دەستی سپی موسا ﷺ، (الْيَدُ الْبَيْضَاءُ)، که دەستی راستی به‌ فه‌رمانی خوا، ده‌خسته‌ بن قۆلی چه‌پی و دە‌ری ده‌هێنا، هه‌ک: گلوپ ده‌ئایسا بێ ئە‌وه‌ی نه‌خو‌شیی و گرفت‌یکی هه‌بێ.
- ۲- گو‌چانه‌که‌ی موسا ﷺ، که فری ده‌دا، ده‌بوو به‌ هه‌زیا، مار و هه‌ژدیه‌پا‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌.

ئە‌مانه‌ دووانیان.

دووانیشیان ئە‌وه‌ن که خوا ﷻ ده‌فەرموی: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنِينَ وَنَقْصٍ مِنَ الثَّمَرَاتِ﴾ (۱۳) الأعراف، ئېمە شوێن‌که‌وتوان و، دارو ده‌سته‌ی فیرعه‌وه‌مان سزادان به‌:

۳- سألانی گرانبی (السنین).

۴- کمیی بهروبوم (نقص من الثمرات).

پێنجه که ی دیکه شیان، ئەوانەن که خوا ﷻ دەفه رموی: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ
الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ وَالْذَّمَ أَيْدٍ مُّفْصَلَتٍ فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ
﴿۷۲﴾﴾ الأعراف، ئنجا ئاردمانه سەر دارو دەستەو شوێنکه وتووانی فیرعه ون:

۵- (الطُّوفَانُ) ڕووباری نیل، هه‌ڵده‌ستا ده‌بوو به‌ لافاو و لیژماویک هه‌موو شتیکی
وه‌به‌رخۆده‌دا.

۶- (الْجَرَادُ) کولله: کولله له کشتوکالیانی ده‌داو، هه‌مووی ده‌خوارد.

۷- (القُمَّلُ) ئەسپی، یاخود کێچ که له جه‌سته‌یانی ده‌دا، یاخود له ولا‌خیانی ده‌دا.

۸- (الضَّفَادِعُ) بۆقه‌کان: بۆق زۆر ده‌بوون، هه‌تا له تەفسیره‌کاندا ده‌لێت: هه‌نده
زۆر بوون، بۆیان ده‌هاتنه‌ مائی و، که‌سیک قسه‌ی ده‌کردو، زاری هه‌ڵده‌پچری، بۆق خۆی
تی ده‌هاویشته‌! که‌ بیگومان ئەوه ئەندازه‌یه‌ک زی‌ده‌پۆیی تێدا‌یه‌.

۹- (الذَّم) خوین، خوینیان ڕاده‌سا، هه‌ندێک ده‌لێن: ئاوه‌که‌یان ده‌بوو به‌ خوین، به‌لام
وا پێده‌چێ خوینیان ڕاسبێ و پۆابی، ئەمانه‌ نو (۹) یانن.

خوا ﷻ له چەند شوێنی له‌ قورئاندا، باسی ئەو نو‌ نیشانانه‌ی کردوه‌، که
خوا ﷻ تاییه‌ت به‌ مووسای ﷺ داون، وه‌ک مو‌عجیزه‌و به‌لگه‌، بو‌ ئیسپاتی
پاستیی پێغه‌مبه‌رایه‌تی خۆی، که‌ بو‌ فیرعه‌ون و دارو ده‌سته‌که‌ی بیسه‌لمیته‌،
هه‌روه‌ها به‌ لای که‌مه‌وه‌ نو (۹) ی دیکه‌ش ده‌که‌ونه‌ به‌رچاو له‌ قورئاندا:

۱۰- هه‌ور له‌سه‌رکردنه‌ سی‌به‌ر، وه‌ک خوا ﷻ ده‌فه رموی: ﴿وَوَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ
﴿۱۱﴾﴾ الأعراف، هه‌ورمان بو‌ کردنه‌ سی‌به‌ر، کاتیک ده‌چنه‌ ده‌شتی سینا، له‌و بیابانه
گه‌رمه‌دا، نه‌ دارو دره‌خت، نه‌ کانیی و سه‌رچاوه‌، نه‌ په‌نایه‌ک هه‌یه‌، خوا ﷻ هه‌وری بو‌
کردوونه‌ سی‌به‌ر.

۱۱ و ۱۲- دابه زاندنی گه زۆو بالندهی سه لوا (سَلَوَى: السَّمانی)، بالندهیه که وا پێده چن، وهک که هو سوپسکه بئ، به کوردیی شیلایه پێده لێن، که له ناوچهی تێمه دا نیه، له شیوهی که هو سوپسکه به دابه: ﴿وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوى﴾ ﴿۱۷﴾ البقره.

۱۳- ته قانده نهوێ دوازده (۱۲) کانیه و سه رچاوه، له گا به ردێک، یاخود له پارچه چیا به کدا: ﴿وَإِذْ أَسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوِيهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ نَضِيًّا...﴾ ﴿۱۶﴾ البقره، واته: یادیش بکه وه کاتیک مووسا ﷺ داوای ئاوی کرد بۆ خه لکه که ی، (له دهشتی سینادا بئ ئاو بوون، بیابانیکه گهرمی بئ ئاو)، گوتمان: به گۆچانه که ته لهو چیا به بده، یه که سه ر دوازده کانیه و سه رچاوه ی لئ ده ر قو لێن.

۱۴- له تکران و قلیشێترانی ده ریای سوور بو یان و، په رینه وه یان به وێدا: ﴿فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْيَمِينَ فَانْفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ﴾ ﴿۱۷﴾ الشعراء، واته: سه رو شمان بۆ لای مووسا کرد که به گۆچانه که ته له ده ریا بده، یه که سه ر قلیشاو هه ر پارچه به ی که وهک چیا ی مه زن بوو.

۱۵- پێدرا نی ته و راته به مووسا به نوو سه را وه یی له سه ر چه ند (لوح) یک ته ختیک، که ده لێن: به ردی زۆر به ئرخ بوون، ئنجا گه وه ره مرواری بوون و، زومرو ت بوون، ئه و ته و راته له سه ر ئه و له و حانه نوو سه را وه، وهک خوا ده فه رمو ی: ﴿وَكُتِبْنَا لَهُ فِي الْأَنْوَاجِ مِن كُلِّ شَيْءٍ...﴾ ﴿۱۸﴾ الأعراف.

۱۶- فه رمای شه ک ردنی خوا ﷻ له گه ل مووسا دا: ﴿وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا﴾ ﴿۱۹﴾ النساء، مووسا ﷺ تاکه پێغه مبه ریک بووه، خوا ﷻ راسته وخو فه رمای شه ی له گه لدا بکات.

۱۷- به سه ردا به رز کرانه وه ی چیا ی طوور، یان چیا به ک تاکو خوا ناچارو واداریان بکات، دان به وه دا بێنن، که ده ب پابه ند بن به ته و راته وه: ﴿وَإِذْ نَفَخْنَا الْجِبِلَّ فَوَقَّعَ كَانَهُ، ظُلَّةٌ وَظَنُوا أَنَّهُ وَاقِعٌ بِهِمْ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُم بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ ﴿۲۰﴾ الأعراف، واته: یاد بکه نه وه! کاتیک چیا به که مان به سه ردا به رز کرانه وه، وهک سی به ره وه رو ی ک

وابوو، پېتان وابوو دەكەوتتە سەریان (پېتان گوتن): ئەوێ پېمانداون بە توندیی بېگرن و ئەوێ تێیدایە یادی بکەن بە لکو پارێز بکەن.

۱۸- زیندوو کرانەوێ کوژراوێکی بەنوو ئیسرائیل بەهۆی لێدرانی ئەندامێکی مانگایەکی سەپراووە لە جەستەکە، کۆتا موعجیزە، لەو بارەوێ ئەو بوو کە یەکی لە بەنوو ئیسرائیل دەکوژرێ، بەلام بکوژە کە دیار نیە، مووساش عليه السلام بە پیتی فەرمانی خوا پێتان، دەلێ: مانگایە ک سەربېرن، کە مانگایە کە سەردەبېرن، ئەندامێکی مانگایە کە لە مردووێ دەدەن و، مردووێ زیندوو دەبێتەو، دەلێ: فَلَانَهُ كَسَّ كُوشْتَمِي: ﴿فَقُلْنَا أَصْرُوهُ بِعِصْمَةٍ كَذَلِكَ يَحْيِي اللَّهُ الْأَمْوَنَ وَرُبِّكُمْ ءَايَتُهُ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ﴾ ﴿٧٣﴾ البقرة، گوتمان: با ئەندامێکی مانگایە کە لەو جەنازە بەدەن، (زیندوو دەبێتەو، ئیدی زیندوو بوو، گوێ: فَلَانَهُ كَسَّ كُوشْتَمِي، دواي بۆ خوێ مردوو، لە کاتێکدا بەنوو ئیسرائیل هەموویان تەماشایی و، ئاگادار بوون).

کەواتە: بە لای کەمەو، خوا عليه السلام هەژدە نیشانەو موعجیزە بە مووساوە گەلە کە دابوون، کە ئەگەر وردتر سەرنج بەدەین، شتی دیکەشمان دەکەوتتە بەرچاو، بەلام ئەوێ کە لە قورئاندا، دیارن ئەم هەژدە، موعجیزەو نیشانەن کە خوا بە مووسا عليه السلام و گەلە کە دابوون و، هەموویان تاقیکردنەوێ ئاشکرایان تێدابوو، هەر بۆیە کاتێک کە ئەو موعجیزانەیان دیون، دەبوایە هەرگیز سەری پێچی خوا نەکەنەو، بەهیچ شێوەیە ک لاملێ نەکەن.

ئێجا ئایا بۆچی خوا عليه السلام ئەو هەموو موعجیزەو بەلگە روون و ئاشکرایانە بەوان داو؟ چونکە وای پێویست کردو، ئەوانە سەلەهای سأل سؤغړهو بێگاریان پیکراو، چەوسێ تراوەو، سەرەنجام کۆمەلێک نەخۆشییان پەیدا بوون، پێویستی بەو کردوێ مووسا عليه السلام ئەو هەموو موعجیزەو بەلگەنای پێن، تاکو ئەو خەلکە بێتە ژێر باری شەریعت، هەرچەندە ئەو کاتەش وەک پێویست هەر نەهاتوونە ژێر بار.

خو! بە لوتف و کەرەمى خوۋى يارمەتییماں بدات، ھەمیشە ئەو ھەقەى
 پرواىمان پێھەتى و ھەمیشە ئەو ھەقەى دەرکى دەکەین، زانینەکەماں بگۆرین
 بۆ توانین و، خو! ﷻ يارمەتییماں بدات ھەرچى بۆماں دەرکەوت، لە ئایین و
 بەرنامەى خو!، کە ھەقەو راستە، پێھەو پابەند بین و، خو!مانى پى چاک بکەین،
 پاکسازى و چاکسازى لە کۆمەلگەو دەورووبەريشماندا پى بکەین.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سىيەم

پیناسه ی ئه مه دهرسه

ئه مه دهرسه مان له نو (۹) ئایه ت پیک دی، ئایه ته کانی: (۳۴ - ۴۲)، که ته وه ری سه ره کیان به ره په چدانه وه دی نکوو لیک کردنی بپروایانه، له هاتنی زیندوو کرانه وه و قیامهت، ته ویش به ئامازه کردن به:

۱- به سه ره هاتی کومه لی توبه ع (تُبْع) که به هو ی تاوانباری و بپرواییه وه فه وتینراون، که واته: دنیا شاری بی خاوه نیه، چاکه کاران و خراپه کاران چ له دنیاو، چ له دواړو دوا، ناگونجی ته نیا یه که سه ره نجامیان هه بن.

۲- دروستکردنی گهردوون که به گالته و یاری نیه، به لکو به هه ق و حیکمهت ئه مه گهردوونه، دروستکراوه، بویه ده بی سه ره نجامیکی هه ق و پر حیکمه تیشی هه بن، که بریتیه له سزاو پاداشت بو مرۆفه کان.

۳- پتویست بوونی لیک هه لواردن پک و پيسان، چاک و خراپان، راست و چهوتان، له روژی دوایدا، که دیاره هه ره چهنده ئه ندازه یه که له سزاو پاداشت، له دنیا دا، له ئه نجامی کردوه خراپ و چاکه کانی مرۆفه کاند په یدا ده بی، به لام لیک هه لواردن و سزاو پاداشتی پر به پتست، ته نیا له روژی دوایدا ده بن.

﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَقَائِلٌ ﴿٢١﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنْشَرِينَ ﴿٢٢﴾ قَالُوا بَلْآبَائُنَا إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢٣﴾ أَهْمَ خَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبْعُ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٢٤﴾ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِبٍ ﴿٢٥﴾ مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا يَالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٢٧﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَوْلَىٰ عَنْ مَوْلَىٰ شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٢٨﴾ إِلَّا مَنْ رَجِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٢٩﴾﴾

مانای ده‌قاو ده‌قی نایه‌ته‌کان

{ئەو (بێبڕوای)انە بە جەخت‌کردنە‌وه‌وه‌ ده‌لێن: ﴿٢٤﴾ بە‌سه‌رهات و سه‌ره‌نجام به‌س مردنه، یه‌که‌مه‌که‌مانه‌و، ئێمه‌ ب‌لا‌وکراوه (زیندوو کراوه) نابین ﴿٢٥﴾ (ده‌لێن): ئه‌گه‌ر ئیوه له‌ پاستانن (که‌ زیندووکرانه‌وه‌ هه‌یه)، باب و باپیرامان (که‌ پیشتر مردوون) به‌ئین ﴿٢٦﴾ ئایا ئه‌وان باشت‌رن (له‌ رووی هیزو ده‌ست‌پ‌ر‌و‌یش‌ت‌وو‌یه‌وه)، یان گه‌لی توبه‌ع و ئه‌وانه‌ی پ‌ش‌ ئه‌وان، که‌ فه‌وتاند‌مانن، چونکه‌ تاوانباربوون؟ (که‌واته: ژیا‌نی دنیا شاری ب‌ئ‌ خاوه‌ن نیه، سزاو پاداشتی له‌ دوان) ﴿٢٧﴾ ئاسمانه‌کان و زه‌وی و ئه‌وه‌ی ئیوانی‌ش‌مان (ب‌ئ‌ ئامانج و حیکمه‌ت و) گ‌الته‌کارانه‌ دروست نه‌کردوون ﴿٢٨﴾ ته‌نیا به‌ هه‌ق دروستمان کردوون، به‌لام زۆربه‌یان نازانن (که‌ ناگونج‌ئ‌ خوا کاری ب‌ئ‌ه‌و‌وده‌و پ‌و‌و‌چ بکات) ﴿٢٩﴾ به‌ د‌ل‌ن‌یا‌ی‌ پ‌و‌ژی لێک هه‌لا‌اردن (ی چاک و خراپ و، له‌ یه‌ک جیا‌کردنه‌وه‌ی هه‌ق و ناهه‌ق) ژوانگه‌ی تیک‌رایانه ﴿٣٠﴾ پ‌و‌ژ‌ئ‌یک که‌ هه‌ق د‌و‌ست و ن‌یز‌ئ‌یک، هه‌ق سوود‌ئ‌یک به‌ د‌و‌ست و ن‌یز‌ئ‌یکه‌که‌ی ناگه‌یه‌ن‌ئ‌ و، پ‌ش‌ت‌ی‌وان‌ی‌ش‌یان ل‌ئ‌ نا‌کر‌ئ‌ (له‌ به‌ران‌به‌ر سزای خوا) ﴿٣١﴾ مه‌گه‌ر که‌س‌ئ‌یک خوا به‌زه‌یی پ‌ئ‌یداب‌ئ‌، به‌ راستی هه‌ر ئه‌و ز‌ال‌ئ‌ به‌ به‌زه‌یه‌ ﴿٣٢﴾}.

شیگردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(تَبَعَ): (تَبَعَ) كَانُوا رُؤَسَاءَ سُمُوا بِذَلِكَ لِاتِّبَاعِ بَعْضِهِمْ بَعْضًا فِي الرِّيَاسَةِ وَالسِّيَاسَةِ، وَقِيلَ: تَبَعَ مَلِكٌ يَتَّبِعُهُ قَوْمُهُ، وَالْجَمْعُ: التَّبَاعَةُ، وَشَيْ (تَبَعَ): يَنْ كَوْنَهُ نَاقٍ كَوْمَهُ لِيَكِ سَهْرُوكَهُ، بُوَيْهَ وَ نَاقِرَاوَنَ، چونكه له بهرپرسيارييه تي و سهرپر رشتياري كومه لكاكه ياندا به دواي يه كدا هاتوون، گوتراويشه: (تَبَعَ) نَاقٍ حوكمرانيك بووه، خه لكه كه ي شويني كه وتوون، كۆي (تَبَعَ)، (تَبَاعَةُ) يه، وهك چۆن كۆي (هَرَقْل)، (هَرَاقْلَة) يه، كۆي (كِسْرَى)، (كَيْسَرَة) يه.

(يَوْمَ الْفَصْلِ): (الْيَوْمَ الَّذِي يُبَيَّنُ فِيهِ الْحَقُّ مِنَ الْبَاطِلِ، وَيُفَصِّلُ بَيْنَ النَّاسِ بِالْحُكْمِ)، (يَوْمَ فَصْلٍ): ئەو رۆژى ههق و ناههق تيبدا ليك جيا ده كرينه وه، دادوه ريس له نتيوان خه لكدا ده كرئ، كئ له سه رهق بووه، كئ له سه رهق ناههق بووه؟ كئ چاك بووه و كئ خراپ بووه، كئ به رئي چه وتداو كئ به رئي راستدا رويوه؟ ليك جيا ده كرينه وه.

(مِيقَاتُ هُمْ): (الْمِيقَاتُ: الْوَقْتُ الْمَضْرُوبُ لِلشَّيْءِ، وَالْوَعْدُ الَّذِي جُعِلَ لَهُ وَقْتُ)، (مِيقَاتٍ): برتيه له كاتيكي دياربيكر او بو شتيك، هه روه ها به لينيك كه كاتيكي بو دياربيكر او، (وَالْمِيقَاتُ: الْمَكَانُ الَّذِي يُجْعَلُ وَقْتُاً لِلشَّيْءِ كَمِيقَاتِ الْحَجِّ)، (مِيقَاتٍ): ئەو شوينه يه كه ده كرته كات بو شتيك، وهك ميقاته كانى هه ج، كه ناي شوين، به لام بو كاريك كه له كاتيكي دياربيكر او دا نه جامده درئ، كه خوا به رستي به كانى هه جن.

(مَوْلٍ): (الْوَلَايَةُ: النُّصْرَةُ وَالْوَلَايَةُ: تَوَلَّى الْأَمْرَ، وَقِيلَ الْوَلَايَةُ وَالْوَلَايَةُ كَالدَّلَالَةِ وَالْدَّلَالَةُ وَحَقِيقَتُهُ: تَوَلَّى الْأَمْرَ، وَالْوَلِيُّ وَالْمَوْلَى يُسْتَعْمَلَانِ فِي ذَلِكَ، كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهَا يُقَالُ: فِي مَعْنَى الْفَاعِلِ، وَفِي مَعْنَى الْمَفْعُولِ، أَيِ: الْمَوَالِي)، (وَلَايَةً): به ماناي يارمه تيبدان و

سەرخستە، بەلەم (وَلَايَةً)، بە مانای کار بە ئەستۆۋەگرتنە، ھەندېكىش گوتۇۋايانە: (وَلَايَةً)، (وَلَايَةً)، ۋەك (دَلَالَةٍ) ۋ (دَلَالَةٍ)، واتە: پى پىشاندان، ھەر يەك واتايان ھەيە، ھەقىقەتى (وَلَايَةً) یش يان (وَلَايَةً) یش ئەۋەپە كە كارىك بە ئەستۆۋە بگىرى، وشەي (وَيْ) ۋ (مَوِي)، ھەم بۆ بگەر بەكاردەھىترىن، ھەم بۆ بەكار، واتە: (مَوِي)، واتە: ھەم وشەي (وَيْ) ۋ (مَوِي)، ھەم بۆ ھالەتى (فاعل) ھەم بۆ ھالەتى (مفعول) ۋ دەگونجى بلىي: (أَنَا مَوِي فُلَان)، مەن سەرپەشتىار، يان دۆست ۋ يارمەتيدەرى فلانكەسم، يان (هُوَ مَوِي)، ئەو سەرپەشتىار ۋ دۆستىايەتتىكرائى مەن، واتە: ھەم بۆ ھالەتى بگەر، ھەم بۆ ھالەتى بەركار، بەلەم ئەۋە بە پى سىياق دەردەكەۋى، داخۇ ئەو وشەيە كام لەو دوو ھالەتەي ۋەرگرتوون.

مانای گىشتىي ئايەتەكان

تەۋەرى سەرەكىي ئەم نۆ (۹) ئايەتە، ۋەك لە پىناسەي ئەم دەرسەدا، گومان: باسى بەرپەچدانەۋەي نكوۋلىيلىكردى بىپروايانە لە ھاتنى پۇژى دوايى ۋ، پۇژى سزاۋ پاداشت، خوا ﷻ پىشتەر بەسەرھاقى فىرەھون ۋ گەلەكەي، لە بەرانبەر مووسا ﷺ ۋ پەيامەكەيدا باسكرد، كە چۆن فىرەھون ۋ دەست ۋ پىۋەندەكانى ۋ، دەستەۋ دايەرەكەي ۋ، گەلەكەي بە گىشتىي، دژايەتىي مووسا ﷺ ۋ ھارۋونى براى ﷻ ۋ پەيامەكەيانىان كرددە، بەلەم سەرەنجاميان ئەۋە بوۋە، كە خوا ﷻ نغروى كرددوون ۋ لە دەرياي سووردا قرەپر بوون.

كەۋاتە: تىۋەش بترسىن، ئەي بىپروايەكانى پۇژگارى پىغەمبەر ﷺ، ئەي ھەموو ئەو كۆمەلگايانەي كە مۇقايەتتىيان لى پىك دى، تاكو دىيا بە كۇتا دى! بترسىن لە پەتكردنەۋە پەزكردنەۋەي پەيامى خوادا، كە ھەمان سەرەنجام كە كاتى خۇي فىرەھون ۋ گەلەكەي پىۋەي گىرۆدە بوون، پوو لە تىۋەش بكات.

ئىنجا لىرە خوا ﷺ دېتەو سەر باسى بېيروايەكانى رۆژگارى پىغەمبەر ﷺ، كە
 مۇونەيەكن لە كۆمەلگاكاني بەشەر، كە لە پەيامەكانى خوا لامل بوون و، لامل
 دەبن، دەفەرموى: ﴿إِنَّ هَؤُلَاءَ لَيَقُولُونَ﴾، ئەمانە دەلین: ﴿هَؤُلَاءَ﴾، ئاماژەيە
 بۆ كۆمەلگى نىزىك، بەلام ﴿أُولَئِكَ﴾، ئاماژەيە بۆ كۆمەلگى دوور، بە زۆرى
 لە قورئاندا، ﴿هَؤُلَاءَ﴾، بۆ كۆمەلگای رۆژگارى پىغەمبەر ﷺ بەكارهێنراو، خوا
 ﷺ دەفەرموى: بىگومان ئا ئەوانە، واتە: ئەم بېيروايانەى رۆژگارى پىغەمبەر ﷺ
 ﴿لَيَقُولُونَ﴾، بە جەختکردنەو دەلین: ﴿إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَى﴾، ﴿هِيَ﴾
 يان بۆ مردن دەچیتەو، بەپێى هەندىك بۆچوون، واتە: هېچ مردنىك نىە،
 جگە لە مردن يەكەممان، (مَا هِيَ الْمَوْتُ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَى)، ياخود: ﴿هِيَ﴾، (صَمِيرُ
 قِصَّةٍ وَصَمِيرُ الْعَاقِبَةِ)، يانى: بەسەرھات و سەرەنجامى ژيانى تىمە، بەس برىتيە لە
 مردنى يەكەم، واتە: ئەو مردنەى كە دەمرىن، ژيانىكى دىكەى بەدوادا دانايەت،
 كە دواىى مردنى دىكەى بەدوادا بى، بەلكو ھەر ئەو مردنەىو، ھەموو شتى
 كۆتايى پى دى، وەك يەكئ لە بېيروايەكان، گوتويەتى: (أَرْحَامٌ تَدْفَعُ، وَقُبُورٌ تَبْلَغُ)،
 مندالدا دەرداوین و گۆرەكانىش ھەلئەلووشن و، ھەموو شتى كۆتايى پى دى!
 ﴿وَمَّا تَحْنُ يُمْشِرِينَ﴾، تىمە لە زىندو كراوان و لە بلاقراوان نىن، (تشر)، يانى:
 بلاوکردنەو، بەلام مەبەست پى زىندو كرانەو، چونكە لە رۆژى دوايىدا،
 دواى ئەوئ ئەو خەلكە زىندو دەكرىتەو، بلاودەبنەو، بەو گۆرەپان و
 مەيدانەدا، كە لى كۆدەكرىتەو.

ئىنجا تەحەددا دەكەن: ﴿قَاتُوا يَاقَايَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، (دەلین): باب و
 باپىرئمان بىتن، ئەگەر تىو لە راستان، واتە: ئەو باب و باپىرانەى كە پىش تىمە
 مردوون، كوان، بۆمان بىتن، بۆچى ئەوان ھىچيان لى زىندو نەبوونەو؟ ئىنجا
 ئەو تەعبىرە ڤەنگە لە زۆربەى زمانەكاندا ھەبى، دەگوترى: كەس لە گۆرستان
 نەھاتۆتەو، بە دلئايى كەس لەوئ نايەتەو، چونكە بەپىسى سىستى خوا ﷺ
 كە بۆ ژيانى بەشەر دايناو، بۆ ئەم گەردوونە دايناو، ژيانى مرووف قوناغ

قۇناغە، قۇناغىك بوو، هيچ شتىك له ئارادا نەبوو، ﴿هَلْ أَتَى عَلَى الْإِنْسَانِ حِينٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْئًا مَّذْكُورًا﴾ الإنسان، قۇناغىك بوو، مرقۇف ناوی له کووله که ی تەردا نەبوو، بەلکو قۇناغىك بوو، ئەم گەردوونە هیچی نەبوو، بەپنی نوئیرین بیردۆزە ی گەردوونی و فیزیایی، دەلئین: (۱۳) ملیارو (۷۰۰) یان (۸۰۰) ملیۆن (۱۳،۸۰۰،۰۰۰،۰۰۰) سأل له مه و پيش، بهر له وهی له سیگولاریتی (Singularity) یه وه: تهقینه وهی گه وه، به زاراهوی ئەوان: (Big Bang)، (الإنفجار الكبير)، روو بدات، هيچ شتيك نەبوو، نه ئاسمان و نه زهوی و نه مادده، هيچ شتيك بوونی نەبوو، هه موویان دواي ئەو تهقینه وهیه پهیدا بوون، واته: دواي ئەوهی خوا ﷻ له نەبوونه وه هیناویه ته دی، دواي ئەوه خوا ﷻ گەردوونی هیناویه ته دی، ئنجا قۇناغ به قۇناغ، که هکه شانە کان پهیدا بوون، له ئیواندا که هکه شانی تيمه، (پئی کا کیشان) و له نیویدا: کۆمه لهی خۆر، پاشان زهوی له خۆر جیابۆته وه، دوايی ورده ورده ژیان به گشتی له سه زهوی پهیدا بوو، سه ره نجام دواي ئەوهی ئەم زهوییه وای لیها توه، به که لکی ئەوه بئ، مرقۇفی له سه ره بئی، خوا ﷻ ئادەم و سه وای خولقاندوون و، وه چه یان به زهویدا بلابۆته وه، نهک وهک بیردۆزە داریۆنیزم، دەلئ: که به خەیاڵی ئەو، مرقۇفیش هه ره له ئەنجامی په ره سه نندن و که سه سه ندن، ژياندارانه وه پهیدا بوو، ئەوه وهک زانایان باسیان کردوه و تیمه له مه وسووعه ی: (دره وشاوه یی ئیمان و پووچه لیی ئیلحاد، له بهر رۆشنایی زگماک و عه قل و زانست و وه حیی دا)، باسمان کردوه، شتیکی پووچه و، زانست و عه قل و زگماک و، له سه رووی هه مووشیانه وه وه حیی خواي په روه ردگار رته ی ده که نه وه.

که واته: که گو توویانه: ﴿فَأَنزَلْنَا بِآيَاتِنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، ئەگەر تیه له راستان باب و باپیراغان بئین، ئەوه داوایه کی بئ جیه، چونکه خوا ﷻ که مرقۇفه کان تاقیده کاته وه له سه زهوی، هه ره که سییک تاقیرکرنه وهی خۆی ئەنجامدا، لا ده چئ، ئەو جیله لاده چئ و جیلکی دیکه دئین، ئەوانیش تاقیرکرنه وهی خۆیان ده دن، جیل له دواي جیل هه موو مرقۇفه کان، له م سه ره زهوییه تاقی

دەکرێتەوه، هەر کەسەو بە شیوەی خۆی، دواى تاقیکرانەوهی دەپراو، جارێکی دیکە نایەتەوه بۆ ژیانی دنیا، گەردوون و ژيان گالتەى مندالان نیه، سیستمى خوا، **﴿خَوَا﴾** سیستم (نظام)ى داناو، بۆیه خوا **﴿سَيَّ﴾** بەلگان دیتیتەوه، ئەوهم نەبینیوه لە تەفسیرەکاندا ئاماژەى پیکرایى، چۆنەتیی پەيوەست بوونی نایەتەکانى، دواى بەم نایەتەنەى پێشەوه، نەمبینیوه بەو شیوەیه باسکرایى.

بەلام وای تێدەگەم کە خوا **﴿سَيَّ﴾** بەلگان دیتیتەوه بۆ بەرپەرچدانەوهی ئەو نکووییەکردنەى ئەوان لە زیندوو کرانەوه:

یەكەم: **﴿أَهْمَ حَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبْعِ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾**، ئایا ئەوان باشتەن، ئەو بێپروایانەى پۆزگاری پیغەمبەر **﴿سَيَّ﴾** کە نکوویی دەکەن، لە زیندوو کرانەوهو لە هەبوونی سزاو پاداشت، ئایا ئەوان باشتەن، یاخود کۆمەڵی توبەع و ئەوانەى پیش وان، خوا چى لیکردن؟ خوا **﴿سَيَّ﴾** دەفەرموئ: **﴿أَهْلَكْنَاهُمْ﴾**، فەوتاندمان، قەرەپمانکردن، لەبەرچى؟ **﴿إِنَّمَا كَانُوا أَجْمَرِينَ﴾**، چونکە ئەوان تاوانبار بوون، جارێ کە دەفەرموئ: **﴿أَهْمَ حَيْرٌ﴾**، ئایا، ئەوان باشت بوون، وشەى **﴿حَيْرٌ﴾**: یانی: باشت بوون، بەلام مەبەست: لە پرووی تواناو دەسەلات و دەستپۆشتووپیەوه، ئایا ئەمان، ئەو کافرانەى پۆزگاری تۆ ئەى پیغەمبەر! **﴿سَيَّ﴾** بە هیژترن و، بە تواناترن، دەستپۆشتوووترن، یاخود کۆمەڵی توبەع، کە حوکمرانییک بوو لە یەمەن، حوکمی کردوو بێپروایەکانى پۆزگاری پیغەمبەر **﴿سَيَّ﴾**، ئەوانەى شارەزای مێژوو بوون، زانیویانە، توبەع حوکمرانییکی دەستپۆشتوو بوو، **﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾**، ئەوانی پیش وانیش، ئەوانەى پیش گەل و کۆمەڵی توبەعیش، ئنجا گەلی نووحە، گەلی عادە، گەلی سەموودە، گەلی مەدیەنە، گەلی لووطە، هەموو ئەو گەلانە، ئایا ئەو کافرانەى پۆزگاری تۆ ئەى پیغەمبەر! **﴿سَيَّ﴾** بە هیژتر بە تواناترن، یاخود ئەوان؟ بە ئەکید ئەوان دەستپۆشتوووتر بوون، بۆیه دەفەرموئ: **﴿أَهْلَكْنَاهُمْ﴾**، ئەوانمان فەوتاند، واتە: ئەو ئیمکانیەت و تواناو دەستپۆشتووپیە زۆرەى هەیانبوو، رێگر نەبوو کە بیانفەوتین، بەلام خوا **﴿سَيَّ﴾** لەبەرچى فەوتاندن؟ **﴿إِنَّمَا كَانُوا أَجْمَرِينَ﴾**، چونکە ئەوان تاوانبارو خراپەکار بوون.

كهواته: ئىپەش ئەگەر لەسەر تاوانبارى بەردەوام بن، ئەو خواپەى خەلکىكى لە ئىپە بە تواناترى فەوتاندو، بە ھۆى ئەو تاوانانەو، ئىپەش دەفەوتىنى، ئىچا ھەر بە تەماشاکردن و ئىپەرامانى مێژووى بەشەر دەزانرى، كە ئەم گەردوونەو ئەم ژيانى مروڤە بى خواڤەن نەو، سەرپەرشتيارىكى ھەيە، ئەودەتا كەسانىك كە لادەدەن، تاوان دەكەن و خراپە دەكەن، سزا دەدرىن، ئىچا ئەمە ھەم بۆ كۆمەل واپە، ھەم بۆ تاك تاكى خەلکىش ھەرواپە، ھەر كەسى خراپەو تاوانى بكات، ھەر لە دنیدا، لىي زيانبار دەبى، پىش پۆزى دواپى، كەواتە: ئەم ژيانى دنياپە، خواپەنىكى ھەيەو، سەرپەرشتيارىكى ھەيە، دنيا شارى بى خواڤەن نە، بۆپە ئەو سەرپەرشتيارو خواڤەنى ئەم مروڤەو ئەم ژيانى دنياپە، قوڤاغىكىشى داناو بۆ ئەو ھەرى لىرە خەلک دەيكات، لەو سزا يان پاداشتى لەسەر وەرېگرىتەو.

دووهم: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعِبٍ﴾، بەلگەيەكى دىكەش ئەو ھەيە كە: ئاسمانەكان و زەوى و ئەو ھەي ئىوانىمان، بە گالەكارانە نەھىناوئە دى، بەلگە بە ھىكمەت و بە ھەق ھىناومانە دى.

﴿مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، ئىمە تەنبا بە ھەق و ھىكمەت، ئەم ئاسمان و زەوى و ئەو ھەي دەكوپتە ئىوانىان، ھىناومانە دى، ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بەلام زۆرەيان نازانن.

كهواتە: ئەمەش بەلگەيەكى دىكەيە: مادام گەردوون ھەمووى بەھەق ھىندرابىتە دى، ژيانى بەشەریش لە ئىو گەردووندا، ناگونجى گالە چار بى و، ناگونجى مروڤ، وەك بەرزەكى بانان بۆ دەرىچى، چاكى كرىبى يان خراپى كرىبى، سزا يان پاداشت وەرئەگرىتەو، بۆپە دەبى پۆزى دواپى ھەبى و، بۆكرانەو ھەو زىندوكرانەو، پاشان سزاو پاداشت ھەبى.

سَبِّهِم: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾، ئەمەش بەلگەیەکی دیکە سَبِّهِمە: بە دنیایی پۆزی لێک ھەلاواردن، ژوانگە ھەموویانە، واتە: ئەو پۆزە ھەڵبەستەکان و لێک ھەلاوێردرێن، چاکەکاران و خراپەکاران و، پڕواداران و بێپروایان و، سەمکەران و سەمەلێکراوان، پاشان راست و چەوت، دەبن لێک ھەلاوێردرێن و، لێک جیا بکێننەوە، پۆزی لێک جیا کردنەوە، ژوانگە ھەموویانە، (مِیقَات): بریتییە لە کاتی لێک ھەلاوێردن دیاڕی کرابن، (الْوَقْتُ الْمَضْرُوبُ لِلشَّيْءِ)، بە کوردیی دەڵێن: ژوانگە، ئنجا ژوانگە، ھەم بە شوێن دەگوترن، ھەم بە کاتیش دەگوترن، ژوانگە ھەلاوێردن، واتە: شوێنێکی دیاڕی بکراو یاخود کاتیکی دیاڕی بکراو، (هَوَاقِيتُ الْحَجِّ): ئەو شوێنانەن کە لە کاتیکی دیاڕی بکراو، حاجی دەبن لەو ئیحرام بێستەن، ئنجا بچێتە سەر زەمینە ھەرامە، بۆ جێبەجێکردنی خوا پرستییەکانی ھەج، یاخود عومرە.

کەواتە: پۆزێک ھەیە، دەبن پاک و پێس و، چاک و خراپ، لێک ھەلاوێردرێن و، لێک جیا بکێننەوە، ئەویش پۆزی دوا بێ.

﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلًى عَنْ مَوْلًى شَيْئًا﴾، ئەو پۆزە ھێچ دۆست و نزیکیک سوود بە ھێچ دۆست و نزیکیک ناگەیەنن، ھێچ جووڕە سوودێک، ﴿وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾، ھێچ بەلای لە کوڵ ناگەنەو، سزاو ئازاری لە کوڵ ناگەنەو، بگرە پشتیانیش ناگیرن، واتە: دۆست و نزیکیکە ھەڵە فریای نایەت و، کەسی دیکەش نایەت، بە ھانایەو بێ و پشتی بگرێ و سەری بخات.

﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ﴾، ئەمە وەک زانا یان دەڵێن:

أ- دەگونج ھەلاواردنێکی پەيوەست (إِسْتِثْنَاءٌ مُتَّصِلٌ) بێ، واتە: ھێچ دۆستێک دەفریای دۆستێکی نایەت، مەگەر کەسێک خوا بەزەیی پێیدا بێتەو، خوا ﷻ دۆستی بووبێ، دۆستایەتی خوا، بە تەنکێد ئەو کاتە ھەموو شتێکە،

ب- دەشگونج ئەم ھەلاواردنە، ھەلاواردنێکی دا بڕاو، (إِسْتِثْنَاءٌ مُنْقَطِعٌ) بێ، واتە: ھێچ دۆستێک جگە لە خوا، دەفریای کەس نایەت، مەگەر کەسی خوا بەزەیی پێیدا بێ، کە

ئەو کاتە ھەلاوێردراو (مُسْتَتْنٰی)ە، لەبەر ئەوەی جیاپە لە لێھەلاوێردراو (مُسْتَتْنٰی مَنە)، ئەو کاتە ھەلاواردنە کە پێی دەگوترێ: ھەلاواردنێکی داپراو، کەسێک کە خوا بەزەیی پێیدا بێ، بێگومان لەو پۆژەدا لە فریای دێ و، دەربازی دەکات، ﴿إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، بە دڵنیایی ھەر ئەو (خوا) زالی میھرەبانە، بالادەست و، ھەمەکارە یەو میھرەبانیشە، لە فریای دۆستەکانی دێ، ھەروەک دەتوانی سزای ئەیارو ناحەزەکانی و پێغەمبەرەکانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) و پەيامەکانیشی بدات.

مەسەلە گىرەنگەكان

مەسەلەى يەكەم:

لافلەيدانى بېيروايان، كە جگە لە مردنى يەكەم، ھېچ شتىكى دىكە لە ئارادا نىھە، زىندوو ناكرىنەو، ئەگەرنا با باب و باپىرانى پىشووويان بۆ بگىرنەو! بەرپەرچدانەو ەشيان بەو كە گەلى توببەع و ئەوانى پىشووويان لەوانىش بەھىزىزو، دەسترويشتوو تر بوون، بەلام بە ھۆى تاوانەكانىانەو ە سزاداران، كەواتە: دنيا شارى بى خاوەن نىھە، سزاو پاداشت ھەيە:

خو! دەفرموى: ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ۖ ﴿٣١﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ۖ ﴿٣٢﴾ قَالُوا يَا بَنِي آدَمَ كُفُّوا صُدُوقَكُمْ ۖ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ۖ ﴿٣٣﴾ أَهْمَ حَيْرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبْعِ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ۖ ﴿٣٤﴾﴾

شىكرندنەوى ئەم ئايەتانه، لە شەش برگەدا:

١- ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ ۖ ﴿٣١﴾ إِنَّ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ ۖ ﴿٣٢﴾﴾ بە دنىايى ئەوانە دەلەين: ھېچ نىھ جگە لە مردنى يەكەمان و ئيمە باوكرادو زىندوكرادو نايين، ئەوانە، واتە: ھاوبەش بۆ خوادانەرە ھاوچەرەكانى پىغەمبەر ﷺ بە زۆرى لە قورئاندا وشەى: (ھۆلە)، واتە: ئەو كۆمەلە، ئەمە ناوى ئامازەيە بۆ نىزىك، بېيروايانىك كە لە پۆزگارى پىغەمبەر ﷺ دابوون، بەلام: (أُولَئِكَ)، مەگەر بە رەوت و نىشانە ديار بكرى، ئەگەرنا زياتر بۆ كۆمەلە خەلكىكى دوورە.

وشەى: (إِنَّ)، ەك شارەزاياى زمانى عەرەبىيى، دەلەين: (لَيْسَ إِنَّ هَؤُلَاءِ لَيَقُولُونَ) لَأَنَّ إِضَافَةَ هَذَا الْقَوْلِ لِلْمُشْرِكِينَ لَا تَرَدُّدَ فِيهِ لَيْ تَحْتَاجَ إِلَى التَّأْيِيدِ، بَلْ هُوَ مُجَرَّدُ الْإِهْتِمَامِ بِالْخَيْرِ، (محمد الطاهر بن عاشور)، ئاوا دەلەى و قسەكەشىم پى جوانە.

واته: هه چهنده (إِنَّ) بۆ جه ختکردنه وهیه، به لām لیرده دا بۆ جه ختکردنه وه نیه، چونکه پالدانی ئه وه قسه یه بۆ لای هاویه ش بۆ خوا دانه ره کان، هیچ دوو دلیی تیدانیه، تاكو پتویستی به جه ختکردنه وه داکوکیی له سه رکردن هه بی، (إِنَّ) لیرده ته نیا بۆ گرنگیدانه به هه واله که، واته: به گرنگی پیدانه وه، ده لئین و ئه وه هه واله تان پتو پاده گه یه نین، ئه گه رنا جیی دوو دلیی نه بووه، که ئه وه قسه یه ده کهن، تاكو پتویست بکات داکوکیی و جه ختی له سه ر بکری.

﴿إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَىٰ﴾، هیچ نیه، جگه له مردنی یه که ممان، ﴿وَمَا نَحْنُ بِمُنشَرِينَ﴾، تیمه له بلاو کران و له زیندوو کران نابین، یانی: ﴿وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾ (۲۹) الأنعام، تیمه زیندوو ناکرینه وه، وه که له شوینی دیکه دا، ئه وه تهعبیره هاتهوه.

که ده فهرموی: ﴿إِنْ هِيَ﴾، (إِنَّ)، به مانای: (مَا) یه بۆ لابردن (نهی) ه، یانی: (مَا هِيَ): (هِيَ: صَمِيرُ الشَّانِ أَوْ صَمِيرُ الْقِصَّةِ)، (هِيَ) رانای حال و به سه رهاته وه ده چیته وه بۆ شتیک که به سه لقه ده زانری، یانی: سه ره نجام به سه رهاته تیمه وه، سه ره نجامی تیمه، ته نیا مردنی یه که ممانه.

یاخود (هِيَ) بۆ (مَوْتَة) ده چیته وه، یانی: (إِنَّ الْمَوْتَةَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَى)، مردن ته نیا مردنی یه که ممانه، مه به ستیان ئه وه یه مردنی یه که م که ده مرن، که مه به ست له یه که میش ئه وه نیه، دووه میشی هه بی، واته: هه ر ئه وه تاکه مردنه یه، که ده مرین، ئیدی دواي ئه وه مردنه هیچ شتیک دیکه له گوژیدا نیه، هه موو شتیک کوژای پیدی، بهو مردنه، وه که ده لئین: مروّف ده بیته به ردی بن گوئی و کوژای پیدی، ئه وان وایان لاف لیداو، ئنجا ئایا به لگه شیان چی بووه؟

﴿۲- قَالُوا يَا بَنِي آدَمَ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، ئه گه ر ئیوه له راستان باب و بابیرانمان بئین، به لگه یان هیناوه ته وه له سه ر ئه وه ی زیندوو کرانه وه نیه، بهو به لگه یه که هیچ کهس له پیش واندا نه گه پاده ته وه، له گوژستانه وه نه هاتوته وه، بلّی: من زیندوو کرامه وه!

ئىنجا خوا ﷻ لېرەدا ۋەلەمى ئەو قىسە پوۋچەيان ناداتەۋە، چونكى ھېندە پوۋچە، ھەر خوتىندەنەۋەى و بىستىنى بەسە بۇ ئەۋەى بەرپەرچە بدرىتەۋە، چۇن؟ خوا ﷻ ئەم ئىيانى بەشەرەو ئەم گەردوۋنەى بە گىشتىى و، ئىيانى بەشەر لە ئىۋىدا بە تايەبەى، قۇناغ قۇناغ خولقاندوۋىيەتى، ئىنجا ئەمە ۋەك ئەۋە ۋايە يەككىك بلى: نەخىر مەن لە دايكەم نەبوۋم، دەباچمەۋە ئىۋو مىندالدىنى دايكەم!! تازە ئەو قۇناغە بەسەر چوۋە، تۆ لە ئىۋو مىندالدىنى دايكىندا ھەوت قۇناغ گوزەرانىدوۋن، ئوتفە بوۋى و، عەلەقە بوۋى و، موضغە بوۋى و، چى بوۋى چى بوۋى، چەند قۇناغ گوزەرانىدوۋن، دوايى لە دايكە بوۋى، ئىستەك لە مىندالدىنى دايكت ھاتوۋىيە دەرى و، ھاتوۋىيە ئىۋو ئىيانى دىنا، جارىكى دىكە ناگەپىيەۋە بۇ ئەۋەى، بە ھەمان شىۋەش مروڭ كە دەمرى، دواى ئەۋەى تاقىكرەنەۋەى خۇى دەدا، خۋاى پەرۋەردگار پوۋچەكەى لە جەستەى جىيادەكانەۋە، جەستەكەى دەچىتەۋە ئىۋو خاك لە كوئى دروست بوۋە، دەچىتەۋە ئەۋەى، پوۋچەكەش دەچىتە ئەو شۋىنەى كە بەس خوا ﷻ دەيزانى لە قۇناغى بەرزەخ و، جىھانى بەرزەخدا، كە ئەگەر چاكەكار بوۋى، لە بەھەشتە، يان لە شۋىنەكە ۋەك بەھەشتە، ئەگەر خرابەكار بوۋى لە دۆزەخ، يان شۋىنەكى ۋەك دۆزەخ، جارىكى دىكە ئەو پوۋچ و جەستەيە پىك ناگەنەۋە، لە دىيادا، بەلكو لە قۇناغى بەرزەخىشدا پىك ناگەنەۋە، تەنيا لە قۇناغى قىامەتدا، خوا ﷻ وايداناۋە جارىكى دىكە پوۋچ و جەستە پىك بگەنەۋە، ئەۋىش ھەر خۋا دەزانى ئەو جەستەيە، لە چ جۆرە ماددەيك دەبى، ۋەك خۋا دەفەرمۇي: ﴿وَنُثَبِّتْكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ﴾ (الواقعة، ۱۶) واتە: بە شىۋەيكە دروستان دەكەينەۋە، كە ئىستەنايزان، كەۋاتە: ئەم جەستە خاكىيە پۇشاكىكە لە خاك دروستكراۋە، بە بەر پوۋچدا كراۋە، لە قەدەر ئەم ئىيانە دىيەيە، كە (۶۰ - ۷۰) سالى، (۸۰ - ۹۰) سالى، تاكو مروڭ لەۋى تاقىكرەنەۋەى خۋى بدات، ئىنجا دواى ئەۋەى ئەم قۇناغە بەسەر دەچى، پوۋچ ئەم كىف و بەرگەۋ، ئەم پۇشاكە خاكىيە دادەنى و لەبەرى ناكاتەۋە تاكو پۇژى دوايى، كە پۇژى دوايىش ھەر خۋا ﷻ دەزانى ئەو جەستەيە، لە چ ماددەيك دروست دەيىتەۋە، گىرەگ ئەۋەيە لەۋى پوۋچ و جەستە پىك دەگەنەۋە، بۇيە خوا ﷻ ۋەلەمى ئەۋە ناداتەۋە، بەلكو دەفەرمۇي:

۳- ﴿أَهْمَ حَيْرَ أَمْ قَوْمٌ تُبْعِ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئايا ئەوان باشتىن (لە پىروى تواناوه) يان گەلى توبىيە و ئەوانەى پىشوويان؟ لە تەفسىرەکاندا نەمىنىيە بەم شىوئە نامزەى پىكرابى، بەلام پىم وایە، ئەمە بەلگەى يەكەمە، دوايش كە خوا ﷻ باسى دروستبوونى گەردوون دەكات، كە گالته چارانه دروستى نەكردو، بەلكو بە حىكمەت دروستى كردو، پاشان كە باسى ئەو دەكات پۆژى لىك هەلاواردن هەيە، ئەمانە هەر سىكيان بەلگەن بۆ بەرپەرچدانەوئەى نكووليليكردنى بىيروايەكان، لە هاتنى پۆژى دوايى و، هاتنى پۆژى سزاو پاداشت، سەرەتا خوا ﷻ وەك:

بەلگەى يەكەم: دەفەرموئ: ﴿أَهْمَ حَيْرَ أَمْ قَوْمٌ تُبْعِ﴾، ئايا ئەوان باشتىن، ياخود كۆمەل و خەلكى توبىيە، ﴿وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، هەرودەها ئەوانەى پىش گەلى توبىيەيش، كە دەفەرموئ: باشتىن، واتە: باشتىن لە پىروى هيزو دەسترويشتووئى و تواناوه، يانى: (هُمْ) لَيْسُوا بِأَفْضَلُ قُوَّةٍ وَإِمْكَانِيَّاتٍ مِنْ قَوْمٍ تُبْعِ وَالْأَقْوَامِ الْأُخْرَى، الَّذِينَ اسْتَأْصَلْنَاهُمْ بِسَبَبِ إِجْرَامِهِمْ)، ئەوان ئەو خەلكەى پۆژگارى تۆ، ئەو كافرانە، باشتىن نىن، لە كۆمەلئى توبىيە و، لە كۆمەل و گەلانى دىكەى پىش گەلى توبىيەيش، كە فەوتاندمانن، قەرەبرو بنىرمان كردن، چونكە تاوانباربوون، كەواتە: ئەو خەلكەى پۆژگارى تۆش ئەى پىغەمبەر! ﷺ، ئەگەر لەسەر ئەو تاوان و خراپە و ستمە برۆن، هەمان چارەنووس چاوەرپىيان دەكات، كەواتە: ئەم دنيايە شارى بى خواوئەن نىە، خوا ﷻ سەرپەرشتىي ئەم كەوون و كائىنات و گەردوونە دەكات، لە تىويدا ژيانى مرووف، ئەوئەكە ساتىك كە لادەدەن و، تاوان و خراپە دەكەن، خوا سزايان دەدات، ئنجا وەك چۆن لە دنياىدا سزادانىكى بەشى (جزئى) هەيەو، لىپرسىنەوئە سزاو پاداشتىك هەيە، لە قۇناغىكى دىكەشدا سزاو پاداشتى پىر بە پىست و، لىپرسىنەوئە تىرو تەواو هەيە، لەسەر هەموو شتىك.

كەواتە: مادام خوا ﷻ بەسەر گەلانى ستمەكاردا بازى نەداو، چ كۆمەلئى توبىيە و، چ كۆمەل و گەلانى دىكە، بەلكو بە هوئى تاوانيانەوئە لە بەينى بردوون و سزاي داو، ئەمە بەلگەى لەسەر ئەو كە ئەم دنيايە شارى بى خواوئەن نىە،

خو! ناهیللی ئەو خەلکە وەک بەرزەکی بانان بوئی دەرپچیی، بەلکو کاتیکی دیکەو قۆناغیکی دیکە داناو، بو سزادان و پاداشت دانەوێ مروڤه کان، بە پێی کوفرو خراپە کارییان، یاخود ئیمان و چاکە کارییان.

کورتە باسیک لە بارەى گەلى توبەههوه

بەر لەوێ ئەم مەسەلەى یەكەمە بەجى بهێلین، کورتە باسیک لە بارەى گەلى توبەههوه دەکەین، لە شەش پرگەداو سەرچاوەکەشم تەفسیری: (التحریر والتنوير)^(۱) و هەندیک لە زانیاریەکانم لەو وەرگرتوون، هەندیکیشیان لە: (الجواهر في تفسير القرآن الكريم)^(۲)، هەندیکیشیان لە هەندیک لە تەفسیرەکانی دیکە:

۱- وشەى (تُبْع): ((لَقَبَ لِمَنْ يَمْلِكُ جَمِيعَ بِلَادِ الْيَمَنِ حَمِيرًا وَسَبًّا، وَحَضْرَمَوْتُ، فَلَا يُطْلَقُ عَلَى الْمَلِكِ لَقَبُ تَبْعٍ إِلَّا إِذَا مَلَكَ هَذِهِ الْمَوَاطِنَ الثَّلَاثَةَ))، واتە: وشەى توبەههه نازناو بووه بو هەر کەسیک کە حوکمرانی هەموو ولاتی یەمەن بوو بێ، هەم حیمیهرو، هەم سەبەئو هەم حەزەمەوت، ناوی توبەهه به هیچ حوکمرانییک نەگوتراوه، مەگەر ئەو سێ شوێنەى لە ولاتی یەمەن لە ژێر پکێفدا بووبن.

(تُبْع) کۆیەکەى (تَبَاعَة) یە، وەک چوون (کِسرى)، کۆیەکەى (أَكاسرة) یە، (فِرْعَوْن) کۆیەکەى (فَرَاغَة) یە، (خَاقَان) کۆیەکەى (خَواقین) ەو، (قَيْصَر) کۆیەکەى (قَيَاصِرَة) یە، ناوی حوکمرانی یەمەن، توبەهه بووهو، هێ فارسەکان (کِسرى) یان پێگوتوهو، هێ میسر (فِرْعَوْن) یان پێگوتوهو، هێ تورکەکان (خَاقَان) یان پێگوتوهو، هێ رۆمەکان (قَيْصَر) یان پێ گوتوه.

(۱) ج ۲۵، ص ۳۰۹.

(۲) ج ۲۱، ص ۱۷.

۲- له قورئاندا دوو جار ناوی (تُبْع) هاتوه، به‌لām ههر به: (قَوْمُ تَبْع):

یه‌که‌م: له سووره‌تی (الدخان)، ئایه‌تی ژماره: (۳۷) دا، ههر به گه‌لی (تُبْع)، هاتوه.

دووهم: له سووره‌تی (ق)، ئایه‌تی ژماره: (۱۵) دا، دیسان ههر به گه‌لی (تُبْع) هاتوه، له هه‌ردوو‌کی‌شیاندا باسی نه‌وه کراوه، که خوا ﷺ کۆمه‌ل و گه‌لی (تُبْع) ی فه‌وتاندوه.

۳- له سوننه‌تیشدا، ئەم دوو ده‌قه دینین:

أ- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَا أَدْرِي أَتُبْعُ لَعِينًا كَانَ أَمْ لَا...»} {أخرجه الحاكم: ۲۱۷۴، وَقَالَ: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ وَلَمْ يُخَرِّجَاهُ، التعليق من تلخيص الذهبي: ۲۱۷۴، صحيح على شرط البخاري ومسلم}.

واته: ئەبوو هوریره ﷺ ده‌گیریت‌هوه، که پیغه‌مبهری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: نازانم توبه‌هه نه‌فرین لیکراو بووه، یان نا ...

واته: نازانم خراپه‌کار بووه، یاخود چاکه‌کار بووه، چونکه خوا ﷺ که زه‌م و سه‌ره‌زنشت ده‌کات، هه‌ی خه‌لکه‌که‌ی و کۆمه‌لکا‌که‌ی ده‌کات، نه‌ک هه‌ی خو‌ی.

ب- {عَنْ سُهَيْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَسُبُّوا تَبْعًا، فَإِنَّهُ قَدْ كَانَ أَسْلَمَ»} {أخرجه أحمد: ۲۲۹۳۱، والطبراني في الصغير: ۱۴۱۹، وَصَحَّحَهُ الألباني في صحيح الجامع: (۷۳۱۹}.

واته: سه‌ه‌لی کو‌ری سه‌عد ﷺ ده‌گیریت‌هوه، که پیغه‌مبهری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی: جنیو به (تُبْع) مه‌ده‌ن، قسه‌ی پی مه‌لین، چونکه مسو‌لمان بووه.

۴- له و دوو شویننه‌شدا که خو‌ای په‌روه‌ردگار باسی (تُبْع)، ده‌کات، باسی گه‌له‌که‌ی ده‌کات، به‌لām له هه‌ردوو‌کیاندا، وا باسی ده‌کات که فه‌وتاندوونی.

أ- له سووره‌تی (الدخان) دا، خوا ﷺ ده‌فه‌رمو‌ی: {أَهْمُ حَيْرَ أَمْ قَوْمُ تَبْعٍ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْتُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ} (۳۷).

ب- لە سوورەتی (ق) یەشدا، خوا ﷻ ئاوا باسی گەلی (تَّبَع)، دەکات، دەفەرمۆی: ﴿كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَشَمُودٌ ﴿١٢﴾ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ﴿١٣﴾ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمِ تُبَّعٍ ﴿١٤﴾ كُلٌّ كَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدِ ﴿١٥﴾﴾. لە هەردوو شوێندا وەک زەمکردن و سەرزنەشتکردن و، پاشان سزادانیان باسیان کراوە، بەلام وەک گەلەکە و خەلکەکە.

بۆیە پێغەمبەر ﷺ بە پێی دەقی یەکەم، دەبێ پێشێ لێی دیار نەبووبێ، داخۆ (توبە ع) چۆن بوو، بەلام دیارە خوا ﷻ ئاگاداری کردۆتەوه که پرواداربوو، بە نسبت هەموو ئەو شتەنەوهش که نادیارن، پێغەمبەری خوا ﷻ جاری وابوو، بە بۆچوونی خۆی شتیکی فەرموو، بەلام دواوی که خوا ئاگاداری کردۆتەوه، ئەوهی خوا ﷻ فەرموویتی، بێگومان ئەوه هەق بوو، تەبەنێی کردو.

۵- لە سەرچاوەکاندا هاتووە (تَّبَع)، که لەو دوو سوورەتەدا خۆی پەرودەرگار باسی کردو، ناوی (أسعد) بوو، کونیه‌کە (أبي كُزَيب) بوو، که دەستەلاتیکی زۆری هەبوو، هەموو ناوچهی عەرەبی خستۆتە ژێر ڕکێفی خۆیه‌وه، هەر وه‌ها چۆتە مه‌که‌وه، چۆتە یه‌ثریب، که دواتر ناوئراوه (مدینه) و، گه‌یشتۆتە عێراق و ده‌گوتری: ئەو بوو که شاری (الحیة) ی له عێراق، بنیات ناوه.

له هه‌ندی‌ک پڕوایه‌تاندا هاتو، که چوووه بۆ یه‌ثریب، خه‌لکه‌کە ی که به‌ره‌هه‌ستیان کردو، به‌ته‌ما بوو ئەو شاره‌ پڕووخێتی و بسووتێتی، به‌لام گوايه هه‌ندی له‌ خاوه‌ن کتێبه‌کان، که جووله‌که‌کان له‌وێ بوون، گوتوو یانه: ئەوه مه‌که، چونکه له‌ کتێبه‌کانی ئیمه‌دا هه‌یه، که کۆتا پێغەمبەری خوا ﷻ بۆ به‌شەری ده‌یتری، له‌م شاره‌دا نیشه‌جێ ده‌بی، ئەویش وا پێده‌چی به‌ پێی هه‌دیه‌که‌ی، ده‌بی پرواداربێ و ده‌ستی لی پاراستوه.

۶- (الشيخ الطنطاوي) له تەفسیره‌کە ی خۆی (الجواهر في تفسير القرآن الكريم) دا^(۱) ده‌لی: (وَكَانَتْ دَوْلَةُ تَبُعٍ فِي سَنَةِ أَلْفٍ قَبْلَ الْبِعْثَةِ الْمُحَمَّدِيَّةِ، وَقِيلَ كَانَ فِي حُدُودِ سَبْعِ

مِائَةً قَبْلَ يَعْتَهُ النَّبِيُّ ﷺ، دەوڵەتی توبە ع لە سالی هەزار (۱۰۰۰) ی پێش پەوانە کرانی پێغەمبەر ﷺ دا بوو و گوتراویشە: دەوری حەوتسەد (۷۰۰) سالی پێش پەوانە کران (ی پێغەمبەر) دا بوو، کەواتە: لە پێش زاینیشدا بوو، چونکە پێغەمبەری خوا ﷺ لە سالی (۶۱۰) ی زاینی کراوێتە پێغەمبەر، لە: (۵۷۰) زاینی لە دایک بوو، لە سالی فیلدا، بەلام توبە ع (۱۰۰۰) سالیان حەوتسەد سالی پێش ئەو ی پێغەمبەر ﷺ بکرێتە پێغەمبەر، واتە: نزیکەی (۴۰۰) یان لانی کەم (۱۰۰) سالی پێش ئەو ی عیسا ئاش ﷺ لە دایک بێ، ئەو حوکمرانیی کردووە لە یەمەندا، ئنجا هەر (طنطاوي)، دەلێ: بزانە کە پادشاو حوکمرانەکانی (حمیر) دوو چین بوون:

چینی یە کەمیان: حوکمرانەکانی: (سبأ) و (ریدان) بوون، کە لە سالی (۱۱۵) ی پێش زاین، تاکو سالی (۲۷۵) ی دوا ی زاین حوکمیان کردووە.

چینی دوو هەمیان: حوکمرانەکانی: (سبأ و ریدان و حضرموت و شحر) و غەیری ئەوانەش بوون، کە لە سالی (۲۷۵) ی دوا ی زاین، تاکو سالی (۵۲۵) ی دوا ی زاین حوکمرانییان کردووە.

دوا حوکمرانی حوکمرانەکانی (سبأ)، یان حوکمرانەکانی یەمەن، (ذو نَواَس) بوو، ئەو ی کە لە ئایەتە کە وەر دەگیرێ، ئەو یە کە توبە ع دەبێ دەربازو سەرفراز بووبێ، بەلام خوا ﷻ خەڵکە کە ی کۆمەڵگایە کە ی فەوتاندو، چونکە وا پێدەچێ، یان لێی هەڵگە پاونەو، یان لەگەڵی نەبوون، یان بە هەر شیوێە ی کە لە شیوێە کان، ئەوان تانبار بوون، بەلام هەم بە پێی فەرماشتە کە ی پێغەمبەر ﷺ و بە پێی ئایەتە کانی، کە خوا ﷻ باسی گە لە کە ی دەکات، وەک چۆن دە فەرموێ: گە لی نوو حمان فەوتاندو، گە لی هوودمان فەوتاندو، گە لی صالحمان فەوتاند، بەلام بە تەئکید نوو ح و، هوودو، صالح دەرباز بوون، وا پێدەچێ توبە عیش بۆ خۆی قوتار بووبێ، بەلام خەڵکە کە ی تانبارو خراپە کار بوون و، وەک گە لانی دیکە فەوتێنارون.

مەسەلەى دووهم:

خوای زاناو کارزان، ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ دەکەوێتە ئیوانیانەو، بە گائەو بێ حیکمەت و بێ ئامانج دروست نەکردون، بە لکو تەنیا بە هەق ئەم گەردوونەى وەدیپێناو، بە لām زۆریەى خەلکى ئەو هەق و حیکمەتە نازانن، یاخود نازانن کە خوا ﷻ لێى ناوەشیتەو کارى بێ حیکمەت و، بێ ئامانج و هەوێتە بکات:

بە لگەى دووهم: لە سەر زیندووکرانەو و سزا و پاداشت:

خوای ﷻ دەفرموی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ ۚ مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (٣١).

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە لە سێ بڕگەدا:

(١) - ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ﴾، ئاسمانەکان و زەوی و ئەوێ ئیوانیانمان گائەکرانە نەهێوانە دى.

(٢) - ﴿مَا خَلَقْنَاهُمْ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، تەنیا بە هەق هێناومانە دى، وشەى (حق)، وەک لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (الزمر)دا، گوتوویمان: لە ئەصلاً بە مانای: دامەزراوو چەسپاوو نە لە خشاو، بە لām بە پێى ئەو سیاقانەى تێیاندا دى، مانایەکەى دەگۆڕى، جارى وا هەیه بە مانای حیکمەتەو، جارى وایە بە مانای دادگەرییەو، جارى وایە بە مانای شتی راستە، لە بەرانبەر شتی ناپراستدا، بەو شیوەیە بە پێى ئەو سیاقانەى کە وشەکە تێیاندا دى، مانایەکەى دیاریی دەکرى، هەر وەک چۆن وشەى (فَعْتَنَ) بە چەند واتایەک دى، بە لām سیاقەکە دیاریی دەکات، کام واتایەى مەبەستە، خوا ﷻ دەفرموی: ئێمە ئاسمانەکان و زەویمان، تەنیا بە هەق هێناوێ دى، ئەو هەقەش خوا ﷻ لە سوورەتی (الجاثیة)دا، پووێ کردوێتەو، بریتیه لەچى؟ دەفرموی: ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ يَلْعَنُ وَيُتَجَرَّى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٢﴾ البجائية،
واته: خوا ئاسمانه كان و زهوى به ههق هيتاونه دى و، بۆ تهوى ههر كهسه به پى
تهوى كردوويهتى، سزا يان پاداشتى بدرستهوهو، ستهميان لى ناكرى.

كهواته: ههقه كه لهوه دا بهرجهسته ده بى، كه مروفه كان تاقیده كرينهوهو، دوايى
سزاو پاداشت ده درستهوه، يان به لای كه مهوه تافیکرانهوهو به رانبر درانهوهى
مروف، به شیکه لهو ههقه، كه خوا گهردووى بۆ چه سپاندنى هيتاونه ته دى.

٣- ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ به لām زۆربه يان نازان، يانى: زۆربه يان ته و راستيه
نازان، كه خوا ﷻ ناگونجى هيج كاريك به بى حيكمت و به گالتهو ههوه نته ئه نجام
بدات، مروف ده گونجى وا بكات، به لām خوا ﷻ پاك و دوورو به ريبه له ههرچى
نوقسانى و كه م و كوپیيه، خوى بهرز به ههرچى سيفهتى بهرزو په سهندو چاك و
جوانه، رازاوهيه، (سُبْحَانَ اللَّهِ): (خوا به پاك ده گرم)، يان (خوا پاك و بى گهرده)، تهعبير
دهكات له بى ههلهيى و بى پهلهيى و بى كه م و كوپیى خوا، (وَالْحَمْدُ لِلَّهِ) (ستاييش بۆ
خوا)، تهعبير دهكات له خاوه نداريتيى خوا ﷻ بۆ ههرچى ناوو سيفهتى بهرزو په سهندو
چاكه، بۆيه پيغه مبه ر ﷻ فهرموويهتى: {سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، تَمْلَأَنِ}، گوتهى: (سُبْحَانَ
اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ)، پر دهكەن، واته: نتيوان ئاسمان و زهوى پر دهكەن له پاداشت، ئه گهر
مروف به عهقل و دل و به ئاگا لى بوونهوه، بيانلى، ئه م دوو وشهيه زۆر گهردهن.

شايانى باسه: ئيمه له تهفسیری سوورەتی (يونس) دا، له كاتى تووژينهوى ئايهتى
ژماره (٥) دا باسيكى تيرو ته سهلمان، له بارهى ئه م بابتهوه كردوه و ده رمانخستهو
كه له دهوى پازده (١٥) شويندا، خوا ﷻ تهو راستيهى دووباره كردوتهوهو
دوو پاتكردوتهوه و جهختى له سه ر كردوتهوه كه خوا ئاسمانه كان و زهوى، به

(١) {عَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «الطُّهُورُ شَطْرُ الْإِيمَانِ،
وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُ الْمِيزَانَ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ تَمْلَأُنِ، أَوْ تَمْلَأُ مَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ،
وَالصَّلَاةُ نُورٌ، وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ وَالصَّبْرُ ضِيَاءٌ، وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ، كُلُّ النَّاسِ يَغْدُو فَبَايَعُ
نَفْسَهُ فَمُعِيقُهَا أَوْ مَوْقِفُهَا} (أخرجه أحمد: ٢٢٩٥٢، ومسلم: ٢٢٣، والترمذي: ٢٥١٧، وقال: صحيح.

گالتەو، بئى حىكمەت نەخولقاندوون، بەلكو بە ھەق و بۆ چەسپاندنى ھەق ھىناونىيە دى، بۆيە كەسەيك بىھەوى درېژەو وردەكارىي ئەم بابەتە بزائى، دەبى بگەرېتەو بە بۆ ئەوئى، لېرەدا ئەوئى گرنگە بزائى، ئەوئەيە كە خوا گەردوونى بە ھەق و حىكمەت ھىناوئەتەدى، ئەمەش بەلگەي دووئەمە بۆ بەرپەرچدانەوئەي قسەي كافرەكان كە نكووليان كردوئە لە ھەبوونى پۆزى زىندووكرانەوئەو، سزاو پاداشت درانەوئە.

ئەوئەي پېشى خوا ﷻ سەرنجى بۆ مېژوو پاكىشان، واتە: ئەگەر تەماشاي مېژووئە بەشەر بەكەن، دەزانن كە دنيا شارى بئى خاوەن نىيە، گەلى توببەع و گەلان و كۆمەلگاكاني پېش گەلى توببەعەيش كە بە ھەوى تاوانكارىي و خراپەكارىيانەوئە، خوا فەوتاندوونى و بنەبىرى كردوون، كەواتە: خوا ﷻ سەرپەرشتىي ژيانى بەشەر دەكات، ئەوئەتا كەسەيك لاىداو، تاوان بكات و خراپە بكات، سزاي خوا بۆي لە بۆسەدايە، بۆيە بزائن كە دەبى قۇناغەيكى دىكە ھەبى، ئەوانەي لە دنيادا نەگونجاو پاداشت بدرېتەوئە لەسەر چاكەكانيان، يان لەسەر خراپەكانيان سزا بدرېن، دەبى قۇناغەيكى دىكە ھەبى، سزاو پاداشتى تېداى، ئەگەر تەماشاي ژيانى بەشەر بەكەين، ئەو ئەنجامگىرىيەمان دېتە دەست.

پاشان ئەگەر تەماشاي گەردوونىش بەكەين، كە خوا ﷻ دەفەرەموى: بە گالتەو بە ھەوئەنتە نەمانخولقاندوئە، بەلكو بە ھەق دروستمانكردوئە، دەبىنين ئامانجى لە پشەتەوئەيو، ھىچ شت نىيە، لەم گەردوونەدا حىكمەت و ئامانجەيكى لە پشەتەوئە نەبى، ئەدى كۆي گەردوون چۆن بئى حىكمەتە؟! وەك لە كىتەي يەكەمى مەوسووعەي: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، بە ناوئىشاني: (الإسلام معرفة صحيحة بالخالق والخلق)، لە بەشى دووئەمدا كە باسى گەردوونم كردوئە، باسى ئەوئەم كردوئە كە، ھەموو شتەيك لە گەردووندا بەو پەرى وردەكارىي و لېزانىي و كارامەيەوئە دروستكراوئە، كۆي گەردوونىش بە ھەمان شېوئە^(۱).

(۱) ھەرۆھەا لە كىتەي پېنجەمى مەوسووعەي: (بەرەو باشتر تېگەشتن و پېگەشتن)، بە

كەواتە: ھەموو شت ئامانجىكى لە پشتەو، كۆى گەردوونىش ئامانج و ھىكمەتتىكى لە پشتە، ئەمەش بەلگەيەكى دىكەيە، كە دەبى رۆزى سزاو پاداشت ھەبى.

وتووڤژىكى نيوان سوڤرات و ئەپرستۆدېمۆس

ھەرچەندە تېمە ھەم لە تەفسىرى سوورەتى (يونس)دا، لە بارەى گەردوونەو ھە لە بارەى خۆرو زەوى و مانگەو ھە دواوين و، لە سەرەتاي سوورەتى (المؤمنون)دا، لە بارەى دروست بوونى مروڤەو ھە قسەمان کردو، لە رووى زانستى و ەقلىيەو، بەلەم لىرەدا بە باشم زانى ئەم وتوڤژەى نيوان (سوڤرات) (ئەپرستۆ دېمۆس) كە ھەردوو كيان دوو ەيلەسووفى يونانيين، بھىنم، سوڤرات ديارە خواناس بوو ھە، (ئەپرستۆ دېمۆس) وا پىندەچى پىش دەست پىكردى دىالوگ و وتوڤژەكە، مولحيد بووبى و، برىواى بە ھىچ نەبووبى، پىم چاك بوو ئەو وتوڤژە نەقل كەم، بەلەم رىك مانا كوردىيەكەى دىنم و، دەقە ەپرەبىيەكەى ناخوڤنمەو ھە، چونكە زۆرە، لە تەفسىرى: (الجواهر في تفسير القرآن الكريم)^(۱) ھە دەپھىنم:

دەلن: سوڤرات زانى كە ئەپرستۆ دېمۆس قوربانىيان سەرنابرى و، كاروبارە دىنيەكان بە سووك تەماشادەكات و، گالەش بە كەسەك دەكات كە گرنگى بە خواپەرستى دەدات، بۆيە سوڤرات بە ئەپرستۆ دېمۆسى گوت: ئايا لە نىو خەلكىدا كەس ھەيە، كە تۆ سەرسام بى بە پىشەكەى، شتىكى كردبى و پىسى سەرسام بى؟

ناوونىشانى: (پايەكانى بووناسى و روونكردنەو ىيمان)دا ئەو بابەتەمان توڤژىو ەتەو ھە، كىتپى ناوبراوىش پوختەو گوسراوى ھەردووك كىتپى بەكەم و دوو ەمى مەوسووعەى: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) .

(۱) الجواهر في تفسير القرآن الكريم، المُشتمِل على عَجَائِبِ بَدَائِعِ الْمُكُونَاتِ، وَغَرَائِبِ الْآيَاتِ الْبَاهِرَاتِ، المُسَمَّى تَفْسِيرَ الطَّنْطَاوِي جَوْهَرِي، تَأليف الأستاذ الحَكِيم الشَّيخ: الطَّنْطَاوِي جَوْهَرِي المصري، ج ۱۱، ص ۳۷ و ۳۸.

ئەپستۆ دیمۆس گوتى: بەلەى، باسى شاعىرەكان و باسى وئەنەكئىشەكانى كرد، كە
هەيانە يەكئىكان لەوہى دىكە دەست ڤەنگىنترەو كارامەترە.

سوقرات پئىگوت: لە لای تۆ كاميان پئىگەى بەرزترە، ئايا كەسئىك كە ئەو
پەيكەرانە، دروست دەكات، كە هىچ جوولەيان نىە، عەقڵ و ھۆشيان نىە، ياخود
كەسئىك كە ئەو پەيكەرانە دروست دەكات، كە زىندوون و جوولەيان ھەيە؟

ئەپستۆ دیمۆس گوتى: بە تەئكىد ئەوہى كە پەيكەرە زىندووە جوولەوہكان
دروست دەكات، ئەوہ زياتر بە لای منھوہ پئىگەى بەرزترە، بەلەم مەگەر ئەو
پەيكەرەو كەلەشانە بە ھۆى ڤئىكەوت و بەھۆى ھەلکەوتەوہ ھاتبە دى، نەك
بە ھۆى عەقلەوہو، كارى عەقڵ نەبن و كارى ڤئىكەوت بن!

سوقرات پئىگوت: ئەگەر گریمان ھەندئىك شتمان دانان كە ئامانج و
مەبەستيان تئىدا نابىترى، ھەندئىك شتى دىكەشمان دانان كە سوودو ئامانجيان
تئىدا بىترى، ئايا قسەت لە بارەى ئەو شتانەوہ چىيە؟ كاميان پئىت وايە كارى
عەقلەو، كارى ڤەوردەكارىيە؟

ئەپستۆ دیمۆس گوتى: بئىگومان ئەوہى كە ئامانجەكەى تئىدا ديارەو، سوودى
تئىدا ديارە، لە كارى عەقلەو، ئەوہ وردەكارىيە تئىدا ڤەچاو كراو.

سوقرات پئى گوت: ئايا نابىنى كە دروستكەرى مرؤف، ھەر لە سەرەتاوہ
ئەو ئەندامانەو، ئەو ھەستانەى بۆ ڤەخساندوون و، لەو ئەندامانەيدا سوودى
ئاشكرا ديارە، بۆ وئەنە: دوو چاوى پئىداون، دوو گوئى پئىداون، تاكو بەچاوان
بىنى و بە گوئىەكان ببىستى، ئەوہى كە سوودى ھەيە بۆ ژيانى دابىنى
بكات، پاشان ئايا سوودى ئەو بۆنانە چىيە، ئەو بۆنانەى ھەن؟ ئەگەر مرؤف
لووتى نەبووايە، مەلەشووى نەبووايە پئى بۆن بكات، دوايى چۆن تامەكانمان
دەزانين و، جياوازييمان دەكرد لە ئىوان شىرىن و تال و مزرەدا، ئەگەر زمانئىكمان
نەبووايە پئى بچئژين، ئنجا چاوہكەمان لەبەر ئەوہى ئەگەرى ھەيە تووشى

گرفت و كېشە بېى، نابىنى چۆن دەستەللى خىوايى گىرنگىي پىداۋە، پىلۋوى بۆ دوستىكرىدون، پىلۋوۋەكان وەك دەرگا وان، تاكو رېگە بىگرى لىۋەي كە توۋشى چاۋ دى، وەختىك مەترىسىيەك بەرەو چاۋ ھات، چاۋ بە شىۋەيەكى ئۆتۈماتىكىي لى مېشكەۋە فەرمانى بۆ دى، پىلۋەكان دادەخات، ھەرۋەھا بىرژانگى ھەن، كە وەك بىژىنگ وان كە لى زىيانى باۋ تەپ و تۆز بىپارىژى، ئىنجا لى بارەي ئامىرى بىستەۋە كە ئەو ھەموو دەنگانە، پىشۋازىي دەكات، كە چى ھەر پىرىش نابى، چى دەلىنى؟

دوايى تەماشاناكەي ھەم مەروڧ و ھەم ژياندارانى دىكە، چۆن ددانەكانىيان پىزىكرىون، ددانەكانى پىشەۋە بۆ ئەۋەي شىتان پى بىرى، دوايى ھەۋالەي خرىنەكان دەكرى، بۆ ئەۋەي وردى بگەن و بىھارن، ئەگەر لى پىزىبەندىي ئەۋانە ورد بىيەۋە، ئايا دەتۋانى بلىنى: ئەۋانە كارى رېكەۋتن يان كارى ەقلىن؟!

ئەپستۋ دىمۋس گوتى: بەلى ئەگەر بىر لەۋانە بگەينەۋە، دوو دل نابىن كە لى كارى دروستكەرىكى كارزان و، زۆر مشوورخۆرن بۆ دروستكراۋەكانى.

سوقرات پىنى گوت: سەرنج بدە! چۆن نىرىنەكان، (ۋاتە: لى مەروڧ و ئاۋەل و ھەرچى ژياندارە)، چۆن پىيان خۆشە ۋەچەيان بىنى و، سەرنج بدە مېنىنەكان چۆن خىۋا بەدېھىنەر ۋاى راھىتىۋان كە سۆزۈ بەزەيىيان ھەبى بۆ بەچكەكانىيان، كە ئەۋە لى ھەموو ژياندارىكىدا دانداراۋە، ئەو ھەستەي تامەزىۋىيە بۆ ژيان و پقى لى مردنە، ئايا ئەمە ھەموۋى مشوورخۆرىي بەدېھىنەر نىيە، بۆ ئەۋەي دروستكراۋەكانى مېنىنەۋە ۋىيان پارىژن؟ ئىنجا ئەگەر تۆ دلنىاي كە ەقلى ھەيە، لى تۆدا، ئەدى چۆن گومان دەبەي كە ەقلى نىيە، لى دەرەۋەي تۆ، لى ھالىكىدا كە تۆ كاتى بىر لى فراۋالىي زەۋى دەكەيەۋە، جەستەي خۆت كەلگەل زەۋىدا بەراۋرد دەكەي، بۆت دەرەكەۋى كە تۆ لى پانتايى زەۋىدا، قەبارەيەكى بچوۋكت ھەيە، بەشىكى زۆر بچوۋك و كەمت ھەيە، ھەرۋەھا ئەگەر ئەو ئاۋو

ته پراييهی که له جهستهی تۆدا ههیه، بهراوردی بکهی له گهڵ ئەو ته پرايی و ئاوهی که له سه ر گۆی زهوی ههیه، ته ماشا ده که ی به شیکی زۆر بچووک به تۆ بپراوه، ههروهها هه رچی له جهستهی تۆدا ههیه، لهو پێکهاتانه، نه گه ر بهراوردی بکهی، له گهڵ پێکهاته کانی دیکه ی که له زه ویدا هه ن، تۆ به شیکی زۆر که مت پێ بپراوه، ئەدی چۆن پێت، وایه له م جیهانه دا ته نیا تۆ عه قلیت هه به و ئەو جیهانه فراوانه عه قلیکی تێدانیه، (ئەو مه به ستهی ئەوه بووه خوا به ک که به پـۆه ی به ری)، چۆن ئەو هه موو دروستکراوانه ی که ناژمێردرێن و، ئەو سیسته ناوازه ی تێاندا ههیه، چۆن له عه قلیکه وه و له زانیاریه که وه سه رچاوه ی نه گرتوه؟!

ئەپستۆ دیمۆس گوتی: نا سوپەند بە خوا، بەلام ئایا بوچی خاوەنی ئەو شتە
سەر سوور ھێتەرانه، نابینم، ھەک چۆن خاوەنی پەیکەرەکان و، وێنەو دیمەنە
دروستکراوەکان دەبینم؟ (واتە: بوچی پەیکەر تاشەکان و، وێنە کێشەکان دەبینم،
بەلام خاوەنی ئەو ھەموو شتە سەر سوور ھێتەرانه، کە خواپە، نابینم)؟!

سوقرات پښتوگوت: تـو ږووحـى خـوت كـه سـه ږهـرشتـي جـهـستـه تـه كـات،
ناښيښي، تنجا له بهر نه وهى ږووحه كه ت ناښيښي، ثابا ده بـى نه وه وات لـى بـكات،
بـلـي: كـرـده وه كـانـى مـن لـه ږـنـكه وه وهـو لـه هـه لـكه وه وهـه ږـيدا ږـوون، نه ك له
عهـقـلـنـكه وه؟

ئەپستۆ دىمۆس گوتى: مەن پەرستراۋو، خوا بە كەم ناگرم، بەلام پېم وايە لەوه بەرزترە كە پېويستى بە پەرستى مەن بى، (لەوه مەزىنترەو لەوه بەرزترە، پېويستى بەوه بى كە مەن بەندايەتەيى بۆ بەكمە).

سوقرات پښتوگوت: ته گەر خوا لهوه بهر زتر نه بڼي، که خهه له تو بخوات،
(واته: هه چهنده زور بهرزه، به لام خهه مي لي خوار دووي)، که واته: له سهرت
بيويسته که رڼي بگري، (واته: به نډا به تبي يو بکه ي).

(هه‌ل‌به‌ته قسه‌که‌ی سوڤرات زۆر جوانه، ده‌ل‌ئ: خوا زۆر زۆر به‌رزه، به‌لام له‌گه‌ل‌ ئه‌و هه‌موو به‌رزیی و مه‌زنییه‌شیدا، خه‌می له‌ تۆ خواردوه‌و، ئه‌و ورده شتانه‌ی بۆ تۆ فه‌راهم ه‌یناون، چ له‌ ڤووی جه‌سته‌یی و، چ له‌ ڤووی ژيان و گوزهرانته‌وه، که‌واته: که‌ ه‌ینده به‌رزه‌و ئاوا مشووری ل‌ئ خواردووی، پ‌ئویسته ڤ‌یزی بگری و به‌ندایه‌تیی بۆ بکه‌ی!)

دوایی سوڤرات پ‌یگیوت: بزانه ئه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌م! که‌ ڤووحه‌ هه‌تا له‌ ئ‌ئو جه‌سته‌تدا ب‌ئ، جه‌سته‌ت به‌ڤ‌ئوه ده‌بات، بۆیه پ‌ئویسته ب‌روات واب‌ئ که‌ ئه‌و ه‌یکمه‌ته‌ی ئه‌و گه‌ردوونه به‌ڤ‌ئوه ده‌بات، ئه‌ویش ئاگای له‌ مو‌لک و دروستکراوانی خۆیه‌تی، ئایا پ‌ئت وایه‌ چاوت ئه‌و شتانه ده‌بین‌ئ که‌ ل‌ئشت دوورن، به‌لام دیتنی خوا ﷻ ناتوان‌ئ که‌ ده‌وری هه‌موو شته‌کانی خۆی بدات.

واته: مادام تۆ به‌ چاوی خۆت هه‌موو پ‌ئداویستییه‌کانی خۆت ده‌بین‌ئ، که‌واته: ئه‌و که‌سه‌و، ئه‌و زاته‌ش، که‌ ئه‌م گه‌ردوونه‌ی ڤه‌خساندوه، ئاگای له هه‌موو شت‌ئکیه‌تی.

هه‌ل‌به‌ته ئه‌وه قسه‌ی سوڤرات بووه، که‌ ته‌نیا له‌ ڤووی عه‌قل و ت‌ئگه‌یشتن‌ئیک که‌ خوا به‌ م‌رو‌ف‌ه‌کانی داوه، باسی خ‌وای په‌روه‌ردگاری کردوه، ئه‌گه‌رنا باب‌ه‌تی خ‌واناسیی یه‌کجار فراوان و ق‌ووله‌.

مهسه له ستيهه م و کوّتايي:

دهبى پوژتيك ههبن پاك و پيس و، راست و چهوت، له يهك جياينهوه، كه لهو پوژهه مهگه كهسيك خوا بهزه يي پييداى، نهگه رنا هيچ كهس دادى هيچ كهس نادات:

به لگه ستيهه م: له سه ر زيندووكردهوه و سزا و پاداشت:

خوا ﷻ ده فهرموى: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ (۱) ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾ (۲) ﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ (۳)

شيكردنهوى تهه ئايه تانه، له پينج بركه دا:

(۱) - ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾، به دنيايي پوژى ليك هه لاواردن و، پوژى ليك جياكردهوه، ژوانگه ي تيكرايانه، (وَيَوْمَ الْفَصْلِ: هُوَ يَوْمَ الْحُكْمِ، لِأَنَّهُ يُفْصَلُ فِيهِ الْحَقُّ مِنَ الْبَاطِلِ، وَالْمِيقَاتُ: اسْمُ زَمَانِ التَّوَقُّعِ، أَيِ: التَّأْجِيلِ)، كه ده فهرموى: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ﴾، به دنيايي پوژى ليك جياكردهوه، واته: پوژى دادوه رى كردن، كه دادوه رى ده كرى له نيوان هه ق و ناهه قدا، تهو كه سه ي هه قى به دهسته، تهو كه سه ي له سه ر ناهه قه، ليك جياده بنهوه، راست و چهوت، ليك جياده بنهوه، وشه ي (مِيقَاتُ): ناوه بو كاتيک كه ديارى كراوه و دانراوه بو شتيك، نجا پوژى ليك هه لاواردن، تهو ژوانگه يه كه بو تيكرايان داندراوه، تيكراي مروقه كان، كه له ويدا له دادوه ريان له نيواندا بكري و، هه ق و ناهه ق ليك جيا بكرنهوه:

(۲) - ﴿يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا﴾، تهو پوژه ي هيچ دۆست و نيزيكيك، سوود به هيچ دۆست و نيزيكيك ناگه يهنى، وشه ي: (مَوْلَى): وهك پيشتەر گوتمان، به چه ند واتايه ك هاتوه: (الْقَرِيبُ، الْحَلِيفُ، النَّاصِرُ)، نيزيک و، هاوپه يمان و، پشتيوان، له ته صلدا وشه ي (مَوْلَى) له (وَلِي) به وه هاتوه، (الْوَلِيُّ الْقُرْبُ) واته: نيزيكيك، نجا هه م (وَلِي) له (وَلِي)

دروست دەكرى و، ھەم (مَوَّلَى) شى لى دروست دەكرى، واتە: ھىچ دۆست و پشتىوانىك ھىچ سوودىك بە ھىچ دۆست و پشتىوانىك ناگەيەنئ.

۳- ﴿وَلَا هُمْ يُصْرُونَ﴾، ئەوان يارمەتېش نادىن، سەرىش ناخرىن، چونكە جارى وايە مروڧ دۆست و پشتىوانىكى دىت، كارەكەى بۇ دەكات، جارى وايە نە خىر دۆست و پشتىوانەكەى و، سەرىپەرشتىيارەكەى نايەت، بەلام كەسىكى دىكە دى، ھاوكارىي دەكات، ئنجا خوا ﷻ دەفرموى: ئەوانە نە دۆست و پشتىوانيان، سووديان پىدەگەيەنئ، نە ھىچ كەسىش لە فرىايان دى، ھەر تۆزە ھاوكارىيەكيان بكات، واتە: (مَوَّلَى) دۆست و نىزىك و سەرىپەرشتىياري ئەو كەسەيە، كە بەردەوام ھاوكارىي مروڧ دەكات، بەلام (ناصر) ئەو كەسەيە بە شىۋەيەكى كاتىبى بۇ جارىك لە جاران دىت، سەرى دەخات و پشتى دەكرى، ئنجا ئەوانە نە مشوورخوڧىكى بەردەواميان ھەيەو، نە سەرخەرىكى كاتىبى و چاكىشيان ھەيە.

۴- ﴿إِلَّا مَنْ رَحِمَ اللَّهُ﴾، مەگەر كەسىك خوا بەزەيى پىيدا ھاتېتەو، پىشترىش گوتمان: ئەمە دەگونجى بلىين:

أ- ھەلاوردىتىكى پەيۋەست، (إِسْتِنَاءٌ مُّتَّصِلٌ)، واتە: مەگەر ئەۋەى خوا بەزەيى پىيداېتەو، لە دۆست و نىزىكەكان، ئەۋە خوا مۆلەت دەدا، تكا بكات، ھەروەھا مۆلەتېش دەدا، تكابوكرائو تكاى بۇ بكرى.

ب- دەشگونجى بلىين: ئەمە ھەلاوردىتىكى دابراو (إِسْتِنَاءٌ مُّنْقَطِعٌ)، چونكە ئەۋەى خوا بەزەيى پىيداى، ناكەۋىتە بازنەو جوغزى ئەۋانەۋە كە سوود بە يەكدى ناگەيەنئ، كەۋاتە: ئەم سى ئايەتە موبارەكەش بەلگەى سىيەم پىك دىنئ، بۇ بەرىپەرچدانەۋەى نكوۋلىيكردى بىيروايان لە زىندوو كرانەۋەو ھەبوۋى رۆزى سزاو پاداشت.

۵- ﴿هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾، ھەر ئەۋىش (بەس خواش) زالى مېھرەبانە.

سەرنجدانە ۋە يەكە

سەي بەلگەكەي ھەبوونى سزاۋ پاداشت

بەلگەي يەكەم: سزادانى خوا بۆگەلى توبەع و گەلانى پېشوو، ئەگەر تەماشاي مېژوو بگەين دەستى خوا دەبينىن لە سزادانى تاوانباراندا، كەواتە: دىيا شارى بى خاۋەن نيەو، ۋەك چۆن سزاداننىكى بەشېي (عقاب جزئي) ھەيە، دەبى قۇناغىكى دىكەش ھەبى، كە سزاداننىكى گشتىي تېدا ھەبى، ئەو خاۋايە كە لە دىيادا بەسەر تاوانباران و ستەمكاراندا، بازى نەداۋە، بە تەككىد كەسانىكىش ھەن، كە لە دىيادا سزاى خۇيان ۋەرنانگرن، ھەروەھا كەسانىكى زۆرىش ھەن، كە پاداشتى خۇيان ۋەرنانگرنەۋە، بۆيە دەبى قۇناغىكى دىكە ھەبى سزاى پر بە پېست بۆ بېپرواۋ تاوانباران و خراپەكاران ھەبى و پاداشتى پر بە پېستىش بۆ پىرواداران و چاكەكاران ھەبى.

بەلگەي دوۋەم: ئەگەر تەماشاي گەردوون بگەين، دەبينىن ئەم گەردوونە ھەموو شتىكى لەجىي خۇيدايە، ھىچ شتىكى نيە، لە جىي خۇيدا نەبى، ھەر كام لە زانايان كە لى دەكۆلتتەۋە، زانايانى فیزیازان، كىمىازان، زەویناس، زىندەۋەرزان، پۈۋەكران، توپكارىي،...ھتە. ھىچ زانايەك نەيگوتەۋە: فلانە شتە نەدەبوو ۋا بوۋايە، بۆ ۋىنە:

۱- بەرگە ھەۋا، توخمەكانى ھەۋا كە دابەشكراۋن: ۷۸٪ ناپتۇجىنە، ۲۱٪ ئۆكسجىنە، ۳۰٪، ۳۰٪) دوۋەم ئۆكسىدى كاربۇنە، ئەو پېژانە ئەگەر كەمتر يان زياتر بوۋنايە، ژيانى بەشەر دروست نەدەبوو.

۲- ھەروەھا بەرگە ئاۋي كە دەۋرى زەۋى داۋە، كە (۴/۵) پانتايى زەۋى، ئاۋ داپېۋشيوە، دەبوۋايە ھەر ئەۋەندە بى، نەدەبوو كەمتر يان زياتر بى.

۳- ھەرۈھە بەرگە خاكىي، كە زەۋى داپۇشيۋە، لەو شۇنئانەدا كە وشكانىيە، دىسان ئەۋىش ئەستۈورىيەكەى و ماددەكانى و پىكھاتەكانى چۆن، دەبوۋايە ھەروابن، بۇ ئەۋەى بتوانى ھەرچى پروەك و شىناردو دارو درەخت و ميوەيە، سەۋى بىكات.

۴- ھەرۈھە ئەو ئەندازە بايەى لەسەر زەۋى ھەيە، كە ھەللكات، ئەگەر لەۋەى ھەيە بە ھىزىرتى، دەبىتە ھۆكارى كاولكارى، كە جار جار خۋاى پەروەردگار ۋەك پىشاندانى دەستى خۋى، ئەو بايە بە ھىزىرت دەكات.

۵- ھەرۈھە ئاۋ لە ھەندى شۋىن كە پىزەيەكى زىاتر دادەبارى، دەبىتە ھۆى تىسۋامىي و دەبىتە ھۆى لافاۋ و لىزماۋو، باۋ باران ھەموو شىتىك رادەمالى، كەۋاتە: ھەموو ئەو شتانەى خوا ﷻ خولقاندوۋى، ھەموۋىان بە ئەندازەگىرىن.

۶- ھەرۈھە دوۋرىي نىۋان مانگ و زەۋى، پاشان قەبارەى مانگ و بارستايەكەى و ھىزى كىشكرەنەكەى بۇ زەۋى.

۷- ھەرۈھە سوۋرپانەۋەى زەۋى بە دەۋرى خۇيدا لە (۲۴) سەعاتدا جارىك، كە دەبىتە ھۆى پەيدا بوۋى شەۋو پۇژ، بە ھاۋكۆيىش شەۋ (۱۲) سەعات و پۇژ (۱۲) سەعات و، كورت و درىژىش دەبن.

۸- ھەرۈھە سوۋرپانەۋەى زەۋى بە دەۋرى خۇردا كە دەبىتە ھۆى پەيداۋوۋى چوار كەشەكان، سوۋرپانەۋەى زەۋى بە دەۋرى خۇيدا، لە ھەر خولەكىكدا (۳۰) كم خىرا دەپرا، بە لام سوۋرپانەۋەى زەۋى بە دەۋرى خۇردا، لە ھەر چىرەكەيەكدا (۳۰) كم، واتە: (۶۰) ھىندەى سوۋرپانەۋەى بە دەۋرى خۇيدا خىراترە.

۹- ھەرۈھە دوۋرىي زەۋى و خۇرو، ئەو ھىزى كىشكرەنەى كە لە نىۋان زەۋى و خۇردايە، كە دەبىتە ھۆى ئەۋەى زەۋى بە دەۋرى خۇردا بخولتتەۋە.

۱۰- دىسان قەبارەى خۇرو ئەندازەى تىشكەكەى، كە لە پۇژىكدا مىليۋان تەن تىشك دەبەخشى بە كۆمەلەكەى خۋى، كە ئەگەر زىاتر بوۋايە يان كەمتر بوۋايە.

۱۱- ھەروەھا دووری زەوی و خۆر، ئەگەر زیاتر بووایە، سەر زەوی دەبوو بە ھەستەلەک و، ئەگەر نزیکتەر بووایە، دەیسووتاندو دەبوو بە خۆلەمیشت.

ئنجاکاتیک کە تەماشای ھەموو گەردوون دەکەین و، تەماشای جەستە ی خۆمان دەکەین، وەک ئەو دیالوگە ی لە نیوان سوقرات و ئەرستۆ دیمۆسدا ھێنام، دُنیا دەبین ھیچ شتیک نیه لە جی خۆیدا نەبێ و، ھیچ شتیک نیه کە ئەندازە گیریی کراو نەبێ، وەک خوا ﷻ دەفەرموێ: ﴿وَلَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ قَعْدَرَهُ نَقِيرًا ۝۲﴾ الفرقان، یان دەفەرموێ: ﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ ۝۴۹﴾ القمر، واتە: ھەموو شتیکمان بە ئەندازە دروستکردو، کە مادام ھەموو شتیک ئەو پەری وردەکاری و پێک و پێکی تێدا، کەواتە: لە کۆی گەردوونیشدا ئەو پەری پێک و پێکی ھەیه، ئنجا ئەو گەردوونە پێک و پێک و، سیستماتیکە، بێگومان ئامانج و ھیکمەتیی لە پشەودە، ئامانج و ھیکمەتە کە بە عەقڵ و زگماکش ھەستی پێ دەکری، کە خوا ﷻ تێمە ی بۆ ئامانجیک لیڕە داناو، بە ئام ئەو ی کە ئەو ھیکمەت و ئامانجە بۆ مرووفان دەر دەخات، وەحییە، وەحیی خوی پەروەردگارە.

ھەر بۆیەش خوا ﷻ لە سوورەتی (النساء) دا، دەفەرموێ: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝۱۶﴾ دوا ی ئەو ھە ناوی دوازدە (۱۲) لە پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دینس: ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ. وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَى وَأَيُّوبَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ وَآتَيْنَا دَاوُدَ زُبُورًا ۝۱۷﴾ ورسلا قە قەصەتھەم علیک مین قبل ورسلا لثم نقصصھم علیک وکلم الله موسی تکلیما ۝۱۸﴾ النساء، دوا ی دەفەرموێ: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ ...﴾ پێغەمبەران تکی دڵخۆشکەرن و ترسینەرن، بۆچی؟ ﴿لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾، تا کو لە دوا ی پێغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، خە لک بە لگە ی

ئەبى لەسەر خوا، كەواتە: ئەگەر خوا پىغەمبەرانى نەئاردىن، خەلىك بەلگەھو بىيانوۋى دەبوو، كە يەكتىيان بلى: خوايە! من نەمدەزانى تۆ چىت لەمن ويستو، دەمزانى تۆ ھەي، بە عەقلى و زگماكم، دەمزانى ئەم دىنيابە شارى بى خواھن نىھو، من خواھنىكم ھەيھو، سەرپەرشتياريكم ھەيھ، بەس نەمدەزانى چىت لەمن دەوۋى و، من دەبى چۆن بژىم و، چى بكمە و چۆن بكمە؟ خەلىك پاساوو بەلگەي ھەبوو، بەلام لە دواي پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، خەلىك بىيانوو بى كراوھو، بىيانوو بىراو كراوھ.

كە دەفەرمۇي: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِعِبَادٍ ۖ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۝۳۸﴾، واتە: ئاسمانەكان و زەوى و ئەوھى ئىوانمانيان، كالتەكەرانە نەخولقاندوون، ﴿مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، واتە: ئەگەر بە ھەق و حىكمەت دروست نەكرابان، ئەم گەردوونە دەبوو، كالتەجار، دەبوو بە شىتىكى پوچ، ھەك لە كۆتابى سۈرەتى (المؤمنون) دا، خوا ﷻ دەفەرمۇي: ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ۝۳۹﴾، واتە: ئايا پىتان وايە ئىوھمان بە پوچ خولقاندوھو، بۆ لاي ئىمە ناگېردىنەھو؟ بەرزى بۆ خواي حوكمپانى ھەق، جگە لەو ھىچ پەرستراۋىك نىھ، خاھنى تەخت و بارەگاي مەزنە، كەواتە: ئەوھش بەلگەي دووھم.

بەلگەي سىيەم: ئەوھيە كە خوا ﷻ فەرمۇي: ﴿إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾، پۆژى لىك ھەلواردن، ژوانگەي تىكرپايانە، ئەو پۆژە كە ھىچ دۆست و نىزىكىك سوود بە ھىچ دۆست و نىزىكىك ناگەيھەن و، پشتوانىش ناكرىن، مەگەر كەسنى خوا بەزەي پىيدا بى، كە ھەر ئەو خاھنى ئەو پەرى عىززەت و بالادەستى و دەستروىشتوۋى و، ئەو پەرى مېھرەباني و بەزەيشە.

كەواتە: لەبەر ئەوھى لە خوا ﷻ ناوھىتەھەق و ناھەق، چاك و خراپ، دىندارو بى دىن، ھەك يەك مامەلەيان لەگەلدا بىكات، دەبى پۆژىك ھەبى،

لېكیان ھەلۋا پۇرى و لېكیان جىباكتا ھە، ھەر كەسە بە پىتى ئەو ھە كە شايسىتە ھە، مامەلە ھە گەلدا بكت، چاكە كاران پاداشتيان ھە رېگرنە ھە، خراپە كارائىش سزا بديرىن.

كەواتە: بەم سى بەلگە ھە خوا ﷻ نكوولېيكردى بېروايان لە ھەبوونى پۇزى سزاو پاداشت، پوچەل دەكاتە ھە، لەم چەند ئايەتە موبارەكەدا.

خوا بە لوتف و كەپەمى خۆى يارمەتيمان بدات، زياتر لە نەپىيەكانى فەرمايشتەكەى تېگەين و، يارمەتيمان بدات، زياتر كارلىك لەگەل راستىيەكانى فەرمايشتى خوادا بگەين، لە ژيانى تاكيى و، ژيانى خىزانيى و، ژيانى كۆمەلایەتيماندا، ئەو ھەى كە خوا ﷻ پىتى خۆشە، بەو شىو ھە پەفتار بگەين و، ئەو ھەى كىتىى خوا ﷻ فەرموو ھەى و، پىغەمبەرى خوا ﷻ لە ژيانى خۆيدا بەرجەستەى كردو ھە، لە دوو توى رېبازەكەيدا، بەو شىو ھە پەفتار بگەين و، ھەولبەدين تېمەش كۆمەلگا و دەورو بەرى خۆمان، پاكسازى تېدا بگەين و، چاكسازى تېدا بگەين و، راستى بگەينە ھەو چاكى بگەين و، واى لى بگەين، جىگای پەزامەندىى خوابى، تاكو سەرەنجامى ئەم ژيانەى دنيا مان سەر بەرزىى بى و، لە پۇزى دويايشدا سەرفرازو سەربلند بىن، لە خزمەت خواى پەرورەدگارو، پىغەمبەرى پىشەواماندا ﷻ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

✱ دەرسی چوارەم ✱

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە ھەڭدە (۱۷) ئايەت كۇتايى سوورەتى (الدخان) پېكىدى، ئايەتەكانى: (۴۳ - ۵۹)، كە تېياندا سەرەتا باسى سەرەنجامى شووم و دژوارو پې مەينەتتى و نازارى بېپروايانى گوناھكار كراو، بە تايەت درەختى زەققووم، كە بەروميوەكەى خۇراكى سەرەكىي دۆزەخىيەكانە.

پاشان باسى سەرەنجامى پې خېرو خۆشىي پارىزكاران كراو، چەندان نازو نىعمەتى ناوازەيان خراونە پوو:

۱- بى ترس و بىم بوونيان و، ئارامىي و ھىمنىي بۇ فەراھەم ھىترانيان.

۲- باغ و بېستانەكان.

۳- كانىي و سەرچاوەكان.

۴- پۆشاكى ئاورىشمى تەنك و ئەستور.

۵- پووبەپووى يەكدى دانىشتن.

۶- جووتكرانيان لەگەل ئافرەتاني شۆخ و شەنگدا.

۷- ھەبوونى ھەموو جۆرە ميوەيەكى بە تام و چىژ.

۸- دوورىي لە مردن.

۹- دوورىي لە ناگرى دۆزەخ.

لە كۇتايىشدا خوا ﷻ بە پىغەمبەرەكەى ﷺ دەفەرموى: ئېمە قورئانمان بە زمانى خۆت، واتە: بە زمانى عەرەبىي، بۇ ئاسان كردووى، تاكو خەلك تېيىگەن، واتە: سەرەتا كۆمەلگاو دەوروبەرى خۆت، باشت لى تېيىگەن، ەك لە سوورەتى

مانای ده قاو ده قی نایه تەکان

{بە دنیایی (بەری) دره ختی زه ققووم (زه قنه مووت، ئەو پەری تال و ناخۆشه)
 ۴۳ خۆراکی (مروّقی) زۆر گوناھکاره ۴۴ وەک کانسای تیاوویە لە سکاڤدا
 دەکوئ ۴۵ وەک کوئینی ئاوی داغ (و ئەو پەری گەرم) ۴۶ ئەی فریشتەکان!
 بیگرن (ئەو بیروا گوناھکاره)، پەلکیشی بکەن بۆ نێوہ راستی کلپە ی ناگر ی
 دۆزەخ ۴۷ ئنجا لە ئازاری ئاوی کوئو و داغی بەسەر تەپلی سەردا بکەن
 ۴۸ (پیتی دەگوتری: بیچژە! بە راستی هەر تۆی دەستپۆیشتووی بەرێز! وەک
 لە دنیا دا لاف لای دەدا) ۴۹ ئەی بیروایەکان! بیگومان ئەم (سزای دۆزەخ)
 ه، ئەو یە کە تیدا دوو دل بوون، شەپە قسەتان لە بارە یەو دەکرد ۵۰ بە
 دنیایی پارێزکاران لە نشینگە یەکی هیمن و بیترس و بیم دان ۵۱ لە نێو باخ و
 سەرچاواندا ۵۲ لە حالیکدا کە بەرەو رووی یە کدی دانیشتون، لە ئاوریشمی
 تەنک و ئەستور دەپۆشن ۵۳ (پاداشتیان) بەو شیو یەو لە گەل ئافرەتانی سپی
 و سوّل و چاوە گەشدا کردووماننە هاو دەم ۵۴ بە هیمنی و بئ ترسی، لە هەموو
 میو یەکی (خوڤ و بە تامی) تیدا داوا دەکەن ۵۵ جگە لە مردنی یە کەم (کە
 لە دنیا دا چێزتیان)، مردنی تیدا ناچێژن و (خوا) لە ئازاری کلپە ی ناگری (دۆزەخ)
 پاراستی ۵۶ ئەو دێش بەخششە لە پەرودەر دگارتەو، ئا ئەو یە بێر دەووە بە مراد
 گەشتنی مەزن ۵۷ بیگومان بۆ یە بە زمانی تۆ ئاساغان کردو (ئەم قورئانە)،
 بە لکو (خەلکە کەت) لای تییگەن و پەند وەر بیگرن ۵۸ (بەلام بیروایەکانیان
 پەندیان وەر نەگرت)، دەجا چاوەروان بە (سزایان بۆ بئ)، بیگومان ئەوانیش
 چاوەرێن ۵۹!.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(الزَّكَاةِ): (عِبَارَةٌ عَنْ أَطْعَمَةٍ كَرِيهَةٍ مِنَ النَّارِ، زَقَمَ فَلَانٌ وَتَزَقَّمَ: ابْتَلَعَ شَيْئًا كَرِيهًا)، زه‌ققووم: بریتیه له خواردنه ناخۆشه‌کانی نیو ناگر (زَقَمَ فَلَانٌ وَتَزَقَّمَ) یانی: شتیکی ناخۆشی قووتدا. زانایان له باره‌ی دره‌ختی زه‌ققوومه‌وه: چیه‌و چۆنه‌و به‌ره‌که‌ی چۆنه؟ زۆر قسه‌یان کردوه، هه‌ندیک گوتوویانه: جوړه دره‌ختیکه له هه‌ندیک ناوچه‌ی ولاتی عه‌ره‌بییدا ده‌پوئ، گه‌لایه‌که‌ی ورد، به‌ره‌که‌ی زۆر زۆر تال و گهرمه، سووتینه‌ره، به‌لام من وای تیده‌گه‌م که خوا ﷺ ده‌قه‌رموئ: ﴿إِنَّهَا سَجَرَةٌ تُخْرُجُ فِي أَمَلٍ الْجَحِيمِ﴾ ۱۶ ﴿طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾ ۱۷ الصافات، واته: دره‌ختیکه له ته‌ختی دۆزه‌خ دیته ده‌ری و، به‌رو میوه‌که‌ی وه‌ک سه‌ری شه‌یتانان وایه، هیچ‌که‌سه‌یش سه‌ری شه‌یتانانی نه‌بینیوه، به‌لام له خه‌یال و نه‌ندیشه‌ی هه‌موو که‌سدا سه‌ری شه‌یتانان شتیکی دزیو و قیزه‌هون و ناشیرینه، که ئەم زه‌ققوومه‌ په‌یوه‌ست بئ به‌ دۆزه‌خه‌وه‌و، له دنیا‌دا وینه‌ی نه‌بیست، به‌لام هه‌ندیک له پوونکه‌ره‌وانی و اتاکانی قورئان گوتوویانه: زه‌ققووم بریتیه له خواردنه ناخۆشه‌ دزیوه‌کان له ناگردا، واته: هه‌موو ئەو خواردانه‌ی ناخۆشن، زه‌ققووم ده‌یانگریته‌وه، به‌لام من پیم وایه زه‌ققووم جوړه میوه‌یه‌کی تایبه‌ته له دره‌ختیکی تایبه‌ت، که خوا ﷺ باسی کردوه، ده‌گوترئ: (زَقَمَ فَلَانٌ وَتَزَقَّمَ: ابْتَلَعَ شَيْئًا كَرِيهًا)، وشه‌ی (زَقَمَ) و (تَزَقَّمَ)، قووتیدا، بۆ قوتدانی شتیکی ناخۆش و بیزلیکراو به‌کارده‌هیندرئ.

(الْأَثِمِ): (أَثِمَ، به‌ مانای گونا‌ه‌کار، گونا‌ه‌بار، به‌لام (الْأَثِمِ)، واته: زۆر گونا‌ه‌کار، چونکه‌ پزێگه‌ی زێده‌پوئیی، (صِبْغَةُ الْمُبَايَعَةِ) (أَثِمَ) ه، هه‌روه‌ک چوون (عالم)، به‌ مانای زانا دی، به‌لام (عَلِيم)، واته: زۆر زانا، بۆیه (أَثِمَ: كَثِيرُ الْإِثْمِ)، زۆر گونا‌ه‌کار، زۆر گونا‌ه‌بار.

(كَأَمْلُهُ): وهك (مُهْل) وایه، (المُهْل: دُرْدِي الرُّيْتِ، النُّحَاسُ المَذَابِ، المَعْدِنُ المَذَابِ)، زانایان له باره‌ی (مُهْل) یشه‌وه دیسان زۆریان قسه کردوه، هه‌ندیکیان گوتووایانه: به‌ خلتی زه‌یت ده‌گوتری، زه‌یت که ده‌کولێترێ بۆ ئه‌وه‌ی بیته زه‌یت، خلته‌که‌ی به‌وه‌ی که زۆر گهرمه، پێی ده‌گوتری: (مُهْل)، هه‌روه‌ها به‌ مسی تواوه‌ش ده‌گوتری، هه‌روه‌ها به‌ ههر کانزایه‌کی تواوه‌ش با زێرو زیویش بی، ههر ده‌گوتری: (مُهْل).

(مَغْل): واته: ده‌کولێ (الغلي والغليان في القدر، إذا طَفَحَتِ القِدْرُ، غَلِيَّ وَغَلِيَانُ)، واته: مه‌نجه‌ل که ده‌کولێ، هه‌ندیک له‌وه‌ی که له‌ نیوی دایه ده‌هاوئ و بلقان ده‌دات له‌ زۆر گهرمییان، پێی ده‌گوتری: (غلي وَغَلِيَان).

(الْحَمِيمُ): (الْحَمِيمُ: المَاءُ الشَّدِيدُ الْحَرَارَةِ)، (حَمِيم): ناوێکی زۆر گهرم، واته: ئاوی کولاو و داغ.

(فَاعْتَلَوْهُ): (الْعَتْلُ: الْأَخْذُ بِجَامِعِ الشَّيْءِ وَجَرُّهُ بِقَهْرٍ)، (عَتْل): بریتیه له‌ شتێک به‌ زۆر رابکێشری، به‌ کوردیی په‌لکێش کردنی پێ ده‌لێن: په‌لکێشی بکه‌ن و، رای کێشن به‌ توندیی.

(صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ): واته: به‌سه‌ر ته‌پلی سه‌ریدا برێژن، (صَبُّ المَاءِ: إِزَاقَتُهُ مِنْ أَعْلَى)، ئه‌وه‌یه که له‌ سه‌رپا ئاو برێژری.

(تَمَرُّونَ): (أَي: تَشْكُونُ)، واته: تیییدا دوو دلن، هه‌روه‌ک (تَمَرُّونَ)، به‌ مانای: شه‌ره‌ قسه‌و دمبه‌دمه‌ ده‌که‌ن) یش دی.

(وَزَّجَتْهُمْ): (قَرَّناهُمْ)، واته: جووتمان کردن، کردمانه‌ هاوینشین و هاوهدمی یه‌کدی، ته‌گه‌رنا (وَزَّجَتْناهُمْ) به‌ مانای لێ ماره‌کردن نیه، چونکه له‌ به‌هه‌شتدا ماره‌کردن نیه، له‌وێ هه‌ر که‌سیک که ئه‌و هاوسه‌ره‌ی ده‌درێتی، پێویستی به‌ ماره‌کردن ناکات، به‌هه‌شت وه‌ک دنیا نیه‌و، ماره‌کردن بۆ دنیا، که‌واته:

(زَوْجَانَهُمْ)، واتە: (قَرْنَاهُمْ)، لەگەڵ ئەواندا جووتمان کردن و پێکەوه کردمانە هاو دەم و هاو نیشین و هاوارازی یە کدی.

(حُورٍ): (حُور: جَمْعُ حَوْرَاءَ وَأَحْوَرٍ، وَالْحَوْرُ: ظُهُورٌ قَلِيلٌ مِنَ الْبَيَاضِ فِي الْعَيْنِ مِنْ بَيْنِ السَّوَادِ، وَذَلِكَ نِهَایَةُ الْحُسْنِ مِنَ الْعَيْنِ، وَحَوْرَتُ الشَّيْءِ: بَيَضَتُهُ، (حُور) كَوَى (حَوْرَاءَ) ه، بُوَ مِثْلُهُ (مَوْنَت) هەر وەها دەشگونجێ كَوَى (أَحْوَر) بِي، بُوَ نِیرینه (مَذْكَر)، واتە: زۆر زۆر سپیی، (حَوْر): بریتیه لەوێ كە لە چاودا سپیته كە ی زۆر بِي و، رەشكێته كە ی زۆر رەش بِي، كە ئەوێ لە چاودا زۆر جوانه، واتە: هەم سپیته كە ی زۆر صاف بِي و، هەم رەشیه كە شی، دەگوتری: (حَوْرَتُ الشَّيْءِ: بَيَضَتُهُ)، واتە: شتە كە م سپیی كرد، هەتا گوتراوه: حەوارییه كانی عیسا ﷺ بُوَیه پێیان گوتراوه: حەواری، چونكە بەرگی سپیان لەبەر كردوه، یان لەبەر ئەوێ بەرگ سپیكه رەوێ بوون، وەك چوون لە ئوتوو خانە ئەوانه ی بەرگ و پۆشاك دەشوون و پاك و خاوین و سپیی دەكەن.

(عَيْنٍ): (جَمْعُ عَيْنَاءَ)، بُوَ چاوی گەش و جوان بە كاردە هێنری، بە مانگە كێوی و، بە ئاسكە كێوی دەگوتری: (عَيْنَاءَ)، لەبەر ئەوێ چاوی زۆر گەورە و جوانه، ئەو ئافره تانەش كە خوا لە بەهەشتدا دەیانرە خستنی، چاویان چوینراوه بە چاوی مانگا كێوی، یاخود چاوی بە ئاژەلەوێ كە چاوی زۆر جوانه، بەلام لە راستیدا و راسته و وا باشتره بَلَّيْنِ: (حُور: جَمْعُ حَوْرَاءَ)، واتە: ئافره تی سپیی و سوول و گەش و جوان، (عَيْنِ جَمْعُ عَيْنَاءَ): چاویان جوانه، واتە: هەم جەسته یان سپیی و سوول و بِي پەلە و بِي لەكەیه، هەم چاویشیان زۆر جوانن.

هۆی هاتنه خوارهوهی ئەم ئایەتانه

هۆی هاتنه خواری ئەم ئایەتە موبارەکانە، کە دەفەرموێ: ﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾ (٢١) إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٥٠﴾، لەو بارەوه ئەم گێردراوێهە هەیه:

﴿عَنْ قَتَادَةَ رَحِمَهُ اللَّهُ﴾: ﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ﴾ (١٨)، نَزَلَتْ فِي عَذْوِ اللَّهِ أَبِي جَهْلٍ لَقِيَ النَّبِيَّ ﷺ، فَأَخَذَهُ فَهَرَهُ، ثُمَّ قَالَ: أَوَلَيْ لَكَ يَا أَبَا جَهْلٍ فَأَوَلَى لَكَ فَأَوَلَى، ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ، وَذَلِكَ أَنَّهُ قَالَ: أَيُّوعِدُنِي مُحَمَّدٌ، وَاللَّهِ لَأَنَا أَعَزُّ مَنْ مَشَى بَيْنَ جَبَلَيْهَا « وَفِيهِ نَزَلَتْ: ﴿وَلَا تَطْغَوْا فِيهَا فَاغْلَبُوا﴾ (٢٤) الْإِنْسَانَ، وَفِيهِ نَزَلَتْ: ﴿كَلَّا لَا تَطْمَعُ لَأَسْجِدَ وَاقْتَرِبَ﴾ (١١) الْعَلَقِ، وَقَالَ قَتَادَةُ: نَزَلَتْ فِي أَبِي جَهْلٍ وَأَصْحَابِهِ الَّذِينَ قَتَلَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى يَوْمَ بَدْرٍ: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كَفْرًا وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْبَوَارِ﴾ (٢٨) جَهَنَّمَ يَصَلُّونَهَا وَيَنَسُّ الْفِرَارُ ﴿إِبْرَاهِيمُ﴾ (١)،

واته: قەتادە پەحمەتی خۆی لێ بێ، دەلێ: ئەم ئایەتە موبارەکە ی دەفەرموێ: دوایی بەسەر تەپلێ سەریدا بکەن، لە تازاری ئاوی کولاول، لە بارە ی دوژمنی خوا ئەبوو جەهلەوه هاتۆتە خوار، کە پۆژیک دەگاتە پیغەمبەر ﷺ پیغەمبەری خواش دەیگرێ و راپدەوه شینێ و، پێی دەفەرموێ: سزای سەخت بۆ تۆ ئە ی ئەبوو جەهل! سزای سەخت بۆ تۆ، جارێکی دیکەش سزای سەخت بۆ تۆ، ﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾، بیچیژە ئایا تۆی کە خۆت زۆر بە بالا دەست و دەستپۆشیتوو و بەرێز دەزانی؟ (بە هۆی ئەوهوه پیغەمبەر ﷺ وای پێ فرەموو)، کە ئەبوو جەهل گوتبووی: ئایا موحمەد دەرهشەم لێ دەکات، بە

خوَا مِنْ زَالَتِْرو دِه سَپَرُویشَتووترین که سم، که له نِیوان دوو چایه کانی مه که ده، پویشتوه.

هه ره له باره ی نهویشه وه، ئەم ئایه ته ی سوورەتی (الإنسان) دابه زی، ئایه تی ژماره (۲۴) که خوا ﴿وَلَا تَقْلَعْنِهِمْ﴾ ده فەرموئ: ﴿إِنَّمَا أَوْكَشَرْنَا﴾، فەرمانبهری و گوێراپه لئی، ئەو که سه یان که گونا بهاره، یاخود سپله یه مه که، ههروه ها هه ره له باره ی نهووه، ئەم ئایه ته هاته خوَار، له سوورەتی (العلق) دا، که ده فەرموئ: ﴿كَلَّا لَا تَتَّبِعُنَّهُ﴾، نه خیر (با واز بێن)، فەرمانبهری مه که و، کړنووش بو خوا به ره و له خوا نیزی که بیه وه.

ههروه ها (فتادة) گوتهووه تی: هه ره له باره ی نه بوو جه هل و هاوه له کانی وه، که خوا ﴿وَلَا تَقْلَعْنِهِمْ﴾ له جهنگی به دردا کوشتنی، (وایکرد که به دهستی هاوه لان بکوژین)، ئەم ئایه ته ی سوورەتی (إبراهيم) هاته خوَار: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا﴾، ئایا سه رنجی ته وانه ناده ی که له به رانه ر چاکه ی خوَادا، سپله بیان نواندو، خه لکه که ی خو یان تووشی مالوێرانیی کرد؟!

ههروه ها له باره ی ئایه ته کانی: ﴿إِنَّ شَجَرَةَ الزُّقُومِ﴾، ﴿طَعَامَ النَّاسِ﴾، تا کو تایی، (ابن المنذر)، هیناویه تی له یه کیک له تابعینه وه، که دیاره (ابن المنذر) به کسه ره له تابعینه وه نه قل ناکات، به لام ئەو که سه ی لیه وه نه قل کردو، باسی نه کردو، یان له و کتیه ده نه هاتو، ده لی: ﴿أَخْبِرْتُ أَنَّ أَبَا جَهْلٍ قَالَ: يَا مَعْشَرَ قُرَيْشٍ أَخْبِرُونِي مَا أَسْمِي؟ فَذُكِرَتْ لَهُ ثَلَاثَةُ أَسْمَاءَ: عَمْرُو، وَالْجَلَس، وَأَبُو الْحَكَم، قَالَ: مَا أَصَبْتُمْ أَسْمِي، أَلَا أَخْبَرْتُكُمْ؟﴾، قَالَ: بَلَى، قَالَ: أَسْمِي الْعَزِيزُ الْكَرِيم، فَزِلْتُ: ﴿إِنَّ شَجَرَةَ الزُّقُومِ﴾، ﴿طَعَامَ النَّاسِ﴾، ﴿كَلَّمَهُ يَغِي فِي الْبُطُونِ﴾، ﴿كَغَيِّ الْحَمِيمِ﴾، ﴿خَذُوهُ فَأَعْتَلُوهُ﴾، ﴿إِنَّ سَوَاءَ الْحَمِيمِ﴾، ﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ﴾، ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، (أخرجه السيوطي في الدر المنثور: ج ۷، ص ۴۱۹).^(۱)

واتە: (ابن المنذر) ھیناویەتی، لە یەکیکەوہ دەلێ: ھەوالم پێدرا کە ئەبوو جەھل، پۆژێک گوتووێت: ئەی کۆمەلێ قورەیش! لە بارە ی ناوی خۆمەوہ، ھەوالم پێ بدەن، ناوم چییە؟ ئەوانیش سێ ناویان بوو باسکردوون: عەمەر، جیلاس، ئەبوو لەھەم، ئەویش پێیان دەلێ: نەخێر، ناوی منتان نەپێکاوە، ھەواتان پێ بدەم ناوم چییە؟ دەلێن: با، ھەوالم پێبدە، دەلێ: ناوم (العزیزُ الکَرِیم)ە، دەستپۆشتوو بەرێز، ئیدی لەو بارەوہ ئەم ئایەتانە: ﴿إِنَّ سَجَرَتَ الرَّقْمِ ۙ طَعَامَ الْإِثْمِ ۝ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ۝ كَغَلَى الْحَمِيمِ ۝ خُذُوهُ فَأَعْتَلُوهُ إِلَّا سَوَاءَ الْحَمِيمِ ۝ ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ۝ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۝﴾، تا کۆتایی دا بە زیون.

دیارە ئێمە لە ھۆی ھاتنە خواوەکاندا، ئەوہی زۆر عەقلمان نەپێری، لە ڕووی سەنەدەکە یەوہ شایانی باس نەبێ، نایھێنین، بەلام مەرچیش نیە، ئەوانە ی دەیانھێنین، ھەموویان سەنەدەکیان راست و دروست بێ، بە بۆچوونی من.

بەلام شتێک ھەندێک لە زانایان یاخود زۆربەیان لە تەفسیرەکانیاندا دەبھێنن، منیش جاروبار ئەوہی زۆرێک لە توێژەرەوان بھێنن، دەبھێنم، بوو بەرچاو ڕوونیی زیاتر خستە سەر ماناو چەمکی ئایەتەکان.

مانای گشتیی نایەتەکان

خوای بەرزى مەزن لە کۆتایی ئەم سووپەتە موبارەكەدا، كە هەر وه ك سەرەتاوه باسمانکرد، ئەم سووپەتە موبارەكە، باسی قوڕانەو، پاشان باسی یەکتایی خوا لە بەدیھێنەراییەتی و، پەرورەدگارێتی و، تەنیا پەرستراوێتی دایە، هەر وه باسی پۆژی دوايیه، ئاماژەیک بە بەسەرھاتی موسا عليه السلام، فیرعەون و دەستە و دایەرەکیەتی، کە دژایەتییان کردو، بەلام دوايی خوا عليه السلام لە بەینی بردوون، هەر وه باسی ئاماژەیک بە کۆمەڵی توبیەع، گەلی توبیەع و، گەلانی پێشتر، کە ئەوانیش خوا عليه السلام، لە گەڵ ئەو هەشدا زۆر دەستڕۆیشتووتر بوون لە کۆمەڵگای عەرەب، لە کۆمەڵگای پۆژگاری پێغمەمبەر عليه السلام، بەلام بە هۆی گوناھو تاوان و بەدرۆ دانانی پەيامی خواو، خوا عليه السلام لە بەینی بردوون و سزای داوون. پاشان ئەو هە باسکراو کە خوا عليه السلام پۆژی دوايی دیتێتە پێش، کە پۆژی سزاو پاداشتە، بە بەلگەي ئەو بە درێژایی میژووی بەشەر، خوا عليه السلام هەر کەسیک لایدابی و تاوان و، خراپەي کردبێ، بە کۆمەڵ، دووچارای سزاو جەزەرەي کردوون، هەر وه گەردوونیش بە هەق دروستکراو، پاشان دەبێ پۆژیکیش هەبێ، تێیدا ئەو خەلکە لێک هەلاوێردرێ.

دواي ئەو هە خوا عليه السلام هەم باسی سەرەنجامی شووم و خراپ و پەر مەبنەتی و ئازاری بێ پروایان و، هاوبەش بۆ خوا دانەرەن دەکات، هەم باسی سەرەنجامی پرخێر و خۆشیی و بەختەوهریی و پەر هیمن و ئاساییش و، پەر نازو نیعمەتی پروادارانێ پارێزگار دەکات، تاکو:

أ- ئەوانەي تاکو ئێستا پێی راستی خویان نەگرتو، ئەو پەيامە راست و دروستەي خوی پەرورەدگارێان، لە باو هەش نەگرتو، کە بە کۆتا پێغمەمبەري خۆیدا عليه السلام ناردوویەتی و لە دوا

كېتىپ خۇيدا ئاردوۋىيەنى كە قورئانە، ھەم ئەوان لە لايەكەو ەتسىن، لە سزاو جەزەرەبەى خوا، كە بۇ بېيروايان و ھاوبەش بۇ خوادانەران و تاوانباران و ستەمكارانى داناوە.

ب- بېروادارانىش دَلْخُوش بِن و، زياتر دەستگرتووبن بەو پَيازو پەيامەى خواى پەرورەدگارەو، كە بېروايان پېھتياو، كە لە دنيدا سەريان بەرز دەكاتەو، لە دواړوژييشدا تووشى بە مراد گەيشتن و بردنەو، ھەرە مەزن و سەرفرازيان دەكات،

ج- بېيروايانىش ئەو پاداشتەى كە خوا بۇ بېرواداران دايانەو، ھاندەرو، پالئەريان بى، كە ئەوانىش واز لە بېيروايى و، ھاوبەش بۇ خوا دانان و سەرەپۇيى و، لە كەللە رەقىي بېن و، بە چاۋى عەقْل و دَلْ تەماشاي پەيامى خوا ﷻ بگەن و، سەرنج بدەن و ھەلەو ستە بگەن و، بگە پئەنەو.

سەرەتا خوا باسى سەرەنجامى شوومى بېيروايانى تاوانبار دەكات، بەلەم لە چيەو دەست پى دەكات؟ لە خواردن و خۇراكيانەو دەست پى دەكات، ئەو ەم لە تەفسىرەكاندا نەديو، بەلەم واى تىدەگەم، بۇيە خوا ﷻ تىردە بە خواردن و خۇراک دەست پىدەكات، چونكە لە راستيدا مرۇقى بېيروا، خەلكى بېيروا گرنكترين شت بە لايەو، خواردن و خۇراکە، گرنكترين شت بەلایەو گەدەو داۋىنە، چونكە لە چوارچىو، غەريزەكانى خۇيدا دەخولپتەو، وەك چوون كاتى خۇى و لاخيان بەكارهيتاۋە بۇ ناعوور، كە لە دەورى ئەو ناعوورە سوورپاۋەو، ئاۋى ھەلکېشاۋە، ئەوانەش ھەر لە دەورى غەريزەكانى خۇيان دەخولپتەو، تاكە شتىك بىرى لى بگەنەو: تىركردنى گەدەو تىركردنى داۋىيانە، بۇيە خوا ﷻ لە خواردن و خۇراکە ھەرە خراپەكەيانەو دەست پىدەكات، كە بېيروايە! ئەو خواردن و خۇراكتانە، ئەگەر ئىو لە دنيدا تەنيا بىر لە گەدەو داۋىيتان بگەنەو لە پركردنى گىرفانتان و، سەر ھەلنەبىرن، كە خاۋەنتان چى لى داواكردوون، بۇچى لىرەى دانان و، دەبى چوون بۇين و، چ پەيامىكى بۇ ئاردوون؟ بزائن كە چارەنووسىكى ئاۋا دژوار، چاۋەپىتانەو كە خواردن و خۇراكتان بەو شىۋە، ﴿إِنَّ سَعْيَكُمْ لَشَتَّىٰ﴾، بە دلىيى درەختى زەققووم، خۇراكى باباى زۆر گوناھكارە.

كوردەوارىي خۇمان كە لە يەككىك تۈۈرە دەبن، كە شىتىك دەخوات دەلّين:
 (ياخو بە ژەقنەبووتى بى)، وا پىندەچى لە زەققوومەو ھىتابيان، يان دەلّين:
 (ژەقنە مووتى خوارد)، واتە: شىتىكى زۆر تال و تفت و كە قووت نەدرى، ئنجا
 خوا ﴿طَعَامَ الْاَيْمِرِ﴾، خۇراكى باباي زۆر گوناھكارە، بۆيەش دەلّيم: لىرەدا مەبەست
 لە درەختى زەققووم بەرو ميوەكەبەت، چونكە لە سوورەتى (الصفات) دا، كە
 پىشتەر تەفسىرمان كردو، خوا ﴿طَلْعًا كَانَتْ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾ ۱۵،
 واتە: بەرى درەختى زەققووم، [(طَلْع) واتە: ئەو ميوەو بەرەى دەرى دەكات،
 وەك سەرى شەيتانان وايە، بىگومانىش ھىچكەس سەرى شەيتانانى نەديو، بەلام
 بۆ قىزەون و ناوۆلا پىشاندىنەت، ئەمانەش ئەو ئايەتانە: ﴿اَذْكَ خَيْرٌ نَزْلًا أَمْ
 سَجَرَةُ الزَّقُّومِ﴾ ۱۶، ﴿إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلْعَالَمِينَ﴾ ۱۷، ﴿إِنَّهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ
 طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾ ۱۸، ﴿فَاتَّخَذُوا مِنْهَا مَقَالِدًا وَمِنْهَا الْبَطُونُ﴾ ۱۹، ﴿ثُمَّ إِنَّ
 لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوَابًا مِّمَّيْ﴾ ۲۰، ﴿ثُمَّ إِنَّ مَرَجَهُمْ لِأَى الْجَحِيمِ﴾ ۲۱، الصفات.

پىشى باسى جىگەو رىگەو نازو نىعمەتى كە بۆ بەھەشتيان دانراو دەكات،
 ئنجا دەفەرموى: ئايا ئەوە باشترە بۆ ميوانداریي لىكردن . ياخود درەختى
 زەققووم؟ تىمە كر دوومانە بە ھۆى سزاو ئازار، يان ھۆى تاقىكردنەو بۆ
 ستەمكاران، (كە بلّين: چۆن درەخت لە نىو ئاگردا دەروى؟)، ئەوە درەختىكە كە
 دەردى لە تەختى بنى دۆزەخ، بەرەكەى وەك سەرى شەيتانان وايە، ئەوانە لىي
 دەخۆن، ورگى خۇيانى لى دەئاخىن، [لەبەر ئەوەى ھىچى دىكەيان دەست
 ناكەوئى]، دوايش تىكەلەيەكيان بۆ ھەيە لە ئاوى كولوو داغ، دواى ئەوەش
 ئنجا دووبارە دەگەپنەو نىو كپەى دۆزەخ.

كەواتە: كە لىرەدا دەفەرموى: ﴿إِنَّ سَجَرَةَ الزَّقُّومِ﴾، واتە: بەرو ميوەى
 درەختى زەققووم، ﴿طَعَامَ الْاَيْمِرِ﴾، خۇراكى باباي زۆر گوناھكارە، مەبەست

بەرو مېوھە کەیتەتی نەك خووی درەختەكە، بەلام چونكە لە سوورەتی (الصفات) دا باسكراوە، لێرە بەپێویست نەزانراوە دووبارە بکریتەو.

﴿كَلَّمَهُ﴾، وەك: كانزای تەواوەیە، هێندە گەرمە، كانزای تەواوەش، زێڕو زیو، ئاسن و مسە، هەرچی هەیه كە دەتوێتەو، دەبێ ئەو پەری گەرم بێ، ﴿يَعْلَى فِي الْبَطْنِ﴾، لە سکاندا دەكوڵێ، لە ئێو سەك و، لە ئێو ورگیاندا دەكوڵێ، واتە: دواى خواردنیشی هەر دەكوڵێ.

﴿خُذُوهُ فَأَعْتَلُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْحَجِيمِ﴾، بیگرن و پەلکێشی بکەن، رايكێشن بەرەو ئێو، پاستی کلپەى دۆزەخ.

﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ﴾، دواى لە نازارى ئاوى كولاو داغ، بەسەر تەپڵى سەریدا بکەن.

﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾، (پێى دەگوێرێ): بیچێرە، هەر تۆى دەستپڕیشتووی بەرێز! وەك لە دنیا دا لاف تێ دەدا.

ئەمە ئەگەر لە بارەى ئەبوو جەهلیشەو هاتبێتە خوار، (وەك پێشتر باسمان كرد) بەلام دیارە وەك زانیان گوتویانە: (إِنَّ خُصُوصَ السَّبَبِ لَا يَمْنَعُ شُمُولَ الْمُعْتَنَى)، تايبەت بوونی هۆى هاتنە خوار، پێى لە گشتگیر بوونی واتا ناگرێ.

ئەگەر نا ئەم ئایەتانە، یەكەم جار كە هاتوونەتە خوار، چ ئەوانەى باسی پارێزكاران و ئیمانداران دەكەن، چ ئەوانەى كە باسی بێپروایان و خراپەكاران دەكەن، دیارە یەكەم جار ئایەتەكان بەسەر كەسانێك لە كۆمەڵگای پێغەمبەردا ﷺ جێبەجێ بوون و چەسپاون، بەلام بە تەنكید هەر كەسێكى دیکە، كە ئەو سیفەتانەیان هەبن، بەسەریاندا دەچەسپن، خوا ﷻ ناوى كەسى نەهێناوە لە قورئاندا، نە لە پرواداران كە بفەرموێ: فَلَا تَكْهَسْ و، نە لە بێپروایان، بەلكو تەنیا سیفەتەكانیانى باسكردوون، تاكو هەر كەسێ ئەو سیفەتەى تێدا بوو، ئەو

ئايەتە يېڭىتەۋە، ئىنجا ئەۋەشە ۋا دەكات قورئان گشتىگىرىي بۇ ھەموو كات و شۈننەكان و، بۇ ھەموو كۆمەلگايەكان.

﴿إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ مُتَمَتِّتُونَ﴾، بە دۇنيايى ئەمە ئەۋەيە كە ئېۋە لېئى دوو دىل بوون، ياخود شەپە قسەتان لە بارەيەۋە دەکرد، ئەمە بە نىسبەت سەرەنجامى شومى بېئىروايانى تاۋانبارو خراپەكارەۋە، ئىنجا بابزانين بىرۋادارانى پارىزكار، حاليان چۈنە؟

﴿إِنَّ الْمُقْتِرِينَ فِي مَقَارِ آمِينَ﴾، بە دۇنيايى پارىزكاران لە نشىنگەيەكى پىر دۇنيايى دان، پىر ھىمىنىي و ئاسايىش، بېگومان لە پۇژى دوايىدا، خوازراوترىن شت و گرنگترىن شت، پىر بايەخترىن شت، بىرتىيە لە ھىمىنىي و ئاسايىش و، پەۋىنەۋەي ترس و دىلەۋاكە لە سزاي دۈزەخ، بۇيە خوا ﷻ پېتىش ھەموو شتىك دەفەرەمۇي: پارىزكاران لە جېگەۋ رېگە و نشىنگەيەك و، خانوۋبەرەيەكى پىر ھىمىنىي و ئاسايىشدان.

ئىنجا دوايى باس دەكات، ئەۋ جېگەۋ رېگەيە، ئەۋ نشىنگە پىر ھىمىن و ئاسايىشە، چى تېدايە:

﴿فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾، لە ئېۋ باغ و بېستان و گۈل و گۈلزارو، كانىي و سەرچاۋاندان.

ئىنجا ئايا بەرگ و پۇشاكىيان چۈنە؟ ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَنِينَ﴾، لە ئاوربىشمى تەنك و ئەستۈۋور دەپۇشن، واتە: پۇشاكەكەيان لە ئاوربىشمە، چ ھى تەنك، چ ھى ئەستۈۋور، ھەر كامىكىيان جۈرە جوانىيەكى خۇي ھەيە، ئەگەرنا بەھەشت ۋەك دۇنيا نيە، مەرۇف بلى: با بەرگىكى ئەستۈۋور لەبەر بگەم، تاكو سەرمام نەبى! يان با ھى تەنك لەبەر بگەم، بۇ ئەۋەي گەرمام نەبى! بەھەشت سەرماۋ گەرماي لى نيەۋ، بەلەم ئەۋ دوو جۈرە پۇشاكە ھەر كامىكىيان جوانىيەكى ھەيە، كە ھەر خوا ﷻ دەزانى چۈن؟

(سُنْدُسْ وَإِسْتَبْرَقْ)، (رَقِيقٌ الدِّيَّاجُ وَغَلِيظَةُ)، (سُنْدُسْ) واتە: ئاوریشمی تەنک، (إِسْتَبْرَقْ) کە لە (سَیْبَر) ی فارسییەوه هاتووە، بە مانای ئەستوور دێ، لە دنیا دا نایابترین شت، کە بەرگ و پۆشاکى لى دروست بکړى، ئاوریشمه، دياره ئاوریشم بۆ پیاوان قەدەغەیه، مەگەر پاساوێکی نەخۆشیی پێستیان هەبێ، وەک پێغەمبەر ﷺ بۆ هەندیک لە هاوەلان، کە نەخۆشیی پێستیان هەبوو پێی داوێ و مۆلەتی داوێ لەبەری بکەن، ئەگەرنا ئاوریشم هەر بۆ ئافەرەتان بەکار دێ، وەک بەکارهێنانی زێریش هەر بۆ ئافەرەتانه.

بەلام بە تەئکید ئەو ئاوریشمەى لە بەهەشتدا هەیه، وەک ئەو نیه، کە لە دنیا دا هەیه، هەروەها ئەو زێر و زیوێ کە لە بەهەشتدا هەیه، جیاپە لەوێ کە لە دنیا دا هەیه، هەر وەک ئاگرى دۆزەخیش کە دواڕۆژدا هەیه، جیاپە لە ئاگرەکەى دنیا، وەک پێغەمبەرى خوا ﷺ پۆژى بە هاوەلانی فەرموو: ئاگرى دۆزەخ، حەفتا هیندەى ئاگرى دنیا گەرمە، گوێبان: ئەى پێغەمبەرى خوا ﷺ! ئەم ئاگرەى دنیاش بەس بوو، پێى سزا بدریین! فەرمووی: سویند بەوێ گىانی منى بە دەستە، ئاگرى دۆزەخ حەفتا هیندە گەرمە^(۱)، وایندە چى حەفتا هیندەکەش، بۆ تیگەیانندن بى، بۆ زیدەپۆیى بى، ئەگەرنا مەرج نیه، تەنیا حەفتاش بى، تێستا دەرکەوتووە کە دەگونجى، ملیۆنان پلەى گەرمیى هەبى، ئاگر لە پلەى سەدیى دەکولێنێ، بەلام دەگونجى ئاگرى زۆر گەرمتەر هەبى ئەو کوورانەى چەکیان تێدا دروست دەکړى، چەند سەد جار، یان چەند هەزار جار، لەو ئاگرەى کە ئاوى پێ دەکولێنێ، یاخود ئەو ئاگرەى شتى پێ دەسووتێنێ و، دەبرژێنێ، گەرمتەر.

(۱) (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: نَارُكُمْ هَذِهِ الَّتِي يُوقَدُ مِنْ آدَمَ جُزْءٌ مِنْ سَبْعِينَ جُزْءًا مِنْ حَرِّ جَهَنَّمَ، قَالُوا: وَاللَّهِ إِنْ كَانَتْ لَكَافِيَةً يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: فَإِنَّهَا قُضِلَتْ عَلَيْهَا بِتِسْعَةٍ وَسِتِّينَ جُزْءًا كُلُّهَا مِثْلُ حَرِّهَا) (أخرجه أحمد: ۱۰۲۰۴، والبخاري: ۳۰۹۲،

ئىنجا دەفەرمۇي: ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَنٍّ﴾ پۇشاكى ئاورىشىمى تەنك و ئەستۈور لەبەر دەكەن، ﴿مُتَقَنٍّ﴾ پۈۋبەپۈۋى يەككى، بەرانبەر بە يەككى دانىشتۈۋ، لە شوئەكانى دىكەدا ھاتو، بە تايىبەت لە سوۋرەتى (الضافات)دا، كە پىشتەر تەفسىرمان كىردو، كە لە بەھەشتدا كۆپ مەجلىس دەبەستى و، يادى دنيا دەكەنەۋو، يادى ھاۋەل و ئاشنا ناسياۋەكانىان دەكەنەۋو، ئەگەر لە دۆزەخىشتا بن و قسەيان لەگەلدا دەكەن.

﴿كَذَلِكَ رَزَوْنَهُمْ بِحُورٍ عِينٍ﴾، ئاۋا بەو شىۋەيە ھال و بالى پارىزكاران و، سەربارەش جوۋتەنكردن و، كىرماننە ھاۋنشىن لەگەل ئافرەتانى سىپى و سۆل و، جەستە ناسك و شوخ و شەنگ، چاۋو برۆ گەۋرەو رەش و جواندا، (حور) كۆى (حوراء)، بە ماناى ئافرەتى سىپى و سۆل، كە جەستەى بى پەلەۋ بى لەكە بى، (عین) كۆى (عیناء)، واتە: ئافرەتانى زۆر چاۋ جوان، كە ھەم رەشكىنەى چاۋيان، ھەم سىپىنەى چاۋيان زۆر تۆخ و جوان بى.

﴿يَدْخُلُونَ فِيهَا بِكُلِّ فُكْهَةٍ ءَامِنِينَ﴾، لەۋىدا ھىماننەۋ دۇنيانە (لەۋ بەھەشتەدا)، ھەر جوۋرە ميوەيەك داۋا دەكەن، لە ھەموو ميوەيەك داۋا دەكەن، لە ھەموو ميوەيەك، لەۋانەى كە لە دىيادان، ئىمە دەزانىن چىن و، لەۋ ميوانەشى كە بەس خوا ﷻ دەزانى بەھەشت چ ميوەيەكى دىكەى لىئە، دىنيەك كە بۇ تاقىكرەنەۋى مەۋقان داندىراۋو، زىاتر كافرو بىپروايەكان لىئە بەھرەمەندىن، لە نازو نىعمەتەكانى، ئەۋ ھەموو شتەنى تىدەن، بەھەشتىك كە خوا ﷻ تايىبەت بۇ دۆستەكانى خۇى دەپرەخسىن، دەبى چى تىدەبى! ئەۋەى كە خۋاى بەرزى مەزن دەفەرمۇي: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ (۷) الأحقاف، واتە: ھىچ كەسىك نازانى ئەۋەى بۇى پەنھانكرادو، لەۋە كە جىئى شادمانىي و دلخۇشىيەتى، بەھۇى ئەۋەۋە كە دەيانكرد.

که ده‌فهرموی: ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَنَكِحَةٍ آمِنَةٍ﴾، له هه‌موو جوړه میوه‌یه‌کی تیدا داوا ده‌کهن، دلنیاو بئ ترسیشن، نه‌وه‌ی پېشئ به گشتیی فهرموی: له جیگه‌و پښگه‌و نشینگه‌یه‌کی پر هیمن و تاساییشن، به‌لام نه‌مه‌یان نه‌م تاساییش (آمنه)، په‌یوه‌ندی به‌خواردن و خوراکه‌که‌وه هه‌یه، واته: نه‌و خواردن و خوراکه، نه‌و جوړه میوانه ده‌خوون و، دلنیاو بیترسن، که به هوی خواردنی نه‌و میوانه‌وه، تووشی نه‌خووشی و، ده‌رهاویشته‌ی خراپ نابن، وه‌ک خواردنه‌کانی دنیا، که مرووف دوو پارووان له خوئی زیاتر ده‌خوات، دواپی نار‌ه‌حەت ده‌بئ.

﴿لَا يَدْخُلُونَ فِيهَا الْمَوْتِ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾، لهو به‌هه‌شته‌دا مردن ناچيژن، جگه له مردنی به‌که‌م، تنجا مردنی به‌که‌میان له دنیا‌دا چيژتوه، نه‌ک له به‌هه‌شتدا، به‌لام لی‌ره‌دا خوا ﷻ ده‌فهرموی: له به‌هه‌شت دا، مردن ناچيژن جگه له مردنه په‌که‌مه‌که‌و، مردنه په‌که‌مه‌که‌ش له دنیا‌داو له به‌هه‌شتدا چيژراوه، نه‌م ته‌عبیره‌ش وه‌ک دواپی باسی ده‌کین، له مه‌سه‌له گرنگه‌کاندا، له‌به‌ر نه‌وه‌یه که بر‌واداران، هه‌ر که روو‌حیان له جه‌سته‌یان جیاب‌ووه، په‌کسه‌ر ده‌چنه به‌هه‌شت، بویه وه‌ک نه‌و مردنه، هه‌ر له‌به‌هه‌شتدا روویدابئ، یاخود مانایه‌که‌ی: له به‌هه‌شتدا مردن ناچيژن، جگه لهو مردنه‌ی که له دنیا‌دا چيژتوویانه، که نه‌و کاته ده‌بئ بلتین: هه‌لاواردنه‌که، هه‌لاواردتیکی داب‌راوه، به‌لام نه‌گه‌ر بلتین هه‌لاواردنه‌که په‌یوه‌سته، ده‌بئ مانایه‌که‌ی ئاوابئ: مردن له به‌هه‌شتدا ناچيژن، جگه لهو مردنه‌ی که له دنیا‌دا چيژتیان.

﴿فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ﴾، نه‌وه به‌خششه له په‌روه‌ردگار‌ته‌وه، واته: نه‌و به‌هه‌شته‌ی ده‌یچنئ، بار‌ته‌قای کرده‌وه‌کانیان نیه‌و، کرده‌وه‌کانیان هو‌کارن، ئیمان و کرده‌وه باشه‌کان هو‌کارن، بو چوونه به‌هه‌شت، به‌لام نرخ و به‌های به‌هه‌شت نین، به‌لکو نه‌وه هه‌ر به‌خشش‌یکه له په‌روه‌ردگار‌یانه‌وه، ﴿ذَلِكَ هُوَ الْغَوْرُ الْعَظِيمُ﴾، ئا نه‌وه‌یه به‌مراد گه‌یشتن و به‌ئاوات گه‌یشتن و، بردنه‌وه‌ی مه‌زن، نه‌ک نه‌وه‌ی له

دنیادا، كافەرەكان خۆیانی پى با دەدەن، كە چوار عانەیان لە گیرفاندایەو، شەش كەس قەلەبالغیان بە دەورەو هەیه، لووتیان دەچیتە ئاسمانى و هەواپەکیان دەچیتە كەللەو، بە هەق لەگەڵ كەس ناكەن! نەخیر ئەو بە ئاوات گەشتن و بەمراد گەشتن و بردنەوێ مەزن نیه، بەلكو بردنەوێ مەزن، ئەو یە كە خوا ﷻ باسى دەكات و لە بەهەشتدا دیتە دى.

لە كۆتایى دا خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿إِنَّمَا يَسْتَرْزُقُهُ بِإِسْلَامِكَ﴾، بۆیە یتیمە بە زمانى تۆ ئاسمان كردو، واتە: قورئانمان ئاسان كردو، ﴿لَعَلَّهُمْ يَنْذَكُرُونَ﴾، بەلكو پەند وەر بگرن و یتى بگەن، واتە: خەلكە كەت و كۆمەلگایە كەت، پێش هەموو كەس كە هاوچەرخى تۆن، بۆیە بە زمانى خۆت قورئانمان ئاسان كردو، ﴿فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ﴾، ئەم (ف)ە، (فاء التقریع) ی پى دەلێن، واتە: بەلام بپروایەكان پەندیان وەر نەگرت، لێى ورد نەبوونەو، لێى بەهەرمەند نەبوون، بۆیە چاوەرپى بە، خوا سزایان دەدات، ﴿إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُونَ﴾، ئەوانیش چاوەرپىن، ئەوان چاوەرپىن كە تۆ مەرى و پەيامەكەت كۆتایى پێبى، یاخود: چاوەرپىن ئەوێ تۆ دەلێنى، یتە دى، تۆش چاوەرپى بەو، ئەوانیش دیارە چاوەرپانن، كە بە تەنكید ئەوێ پێغمەبەرى خاتەم ﷺ چاوەرپانى كەرد، لە دنیادا هاتە دى، كە سەرکەوتنى ئیسلام و، سەقامگیر بوونی پەيام و هیدایەتى خوا بوو، لەسەر گوێ زەوى و، ئەوێ ئەوان چاوەرپیان دەكرد، كە موحمەد ﷺ مەرى و پەيامەكەى ئەمەنى و، چرایەكەى كە بە مۆلەق خوا هەلیكردو، چرای ئیمان و هیدایەت بكوژیتەو و خەفە ببى، ئەوێ ئەوان چاوەرپى بوون، هەر لە دنیادا هاتە دى و، لە دواڕۆژیشدا بۆیان دەرکەوتو، كە زۆر بە هەلەدا چوو بوون، چونكە پێغمەبەرى خوا ﷻ چەندە لە دنیادا ناوونابانگى بەرزكردو، وەك دەفەرموى: ﴿وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ﴾ (الشرح)، بە تەنكید لە دواڕۆژدا ناوو ناوبانگى بەرزتریشە، هەلبەتە شوێنكەوتووانیشى هەروان، هەر كەسە بەپێى خۆى، ئەم ئیسلامە هەر كە سێك دەستى تێبگرى، هەر كە سێك ئەو پەيامى خواپە وەر بگرى و،

خزمه‌تی پی بکات، هه‌م له دنیا‌دا پئی به‌رزده‌بیتته‌وه، هه‌م له دواړوژیشدا، وه‌ک پتغه‌مبه‌ر ﷻ له فه‌رمایش‌تیکدا، ده‌فه‌رموئ: {إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَضَعُ بِهِ الْآخِرِينَ} (أُخْرِجَهُ مُسْلِم: ۸۱۷)، واته: خوا به‌م کتیبه، کو‌مه‌لانی‌ک به‌رز ده‌کاته‌وه، کو‌مه‌لانی‌کیش نزم ده‌کاته‌وه.

ئه‌وانه‌ی که‌ دژایه‌تی ده‌که‌ن و پشتی تی ده‌که‌ن و پشت گوئی ده‌خه‌ن، نزم ده‌بنه‌وه‌وه، ئه‌وانه‌ش که‌ گوئی لی ده‌گرن و لئی تی ده‌گه‌ن، به‌رزده‌بنه‌وه. خوا له‌و که‌سانه‌مان بگپرئ که‌ به‌ هو‌ی قورئانه‌وه زیاتر پیده‌گه‌ن، زیاتر له‌ خوا نیزیک ده‌بنه‌وه، زیاتر پاک و چاک و راست و ساغ ده‌بن.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

میوهی دره ختی ژه قنه مووت، خۆراکی بابای گوناهاکاره، که وهک کانزای تواوه له سکاندا ده کوئی، وهک کوئینی ئاوی داغ، خوای دادگهر فه رمان به فریشته کان ده کات، که بابای بیسرواو گوناهاکار بگرن و، په لکیشی نیوه راستی ناگری دۆزه خیی بکه ن و، دواپی ئاوی داغ و کولای به ته پئی سه ردا بکه ن و، پیی بگوتری: بیچێزه! بیگومان تۆی ده سترویشتووی به ریز! وهک لاف ت لئ ده دا له دنیا دا، ئه مه ش ئه و سزایه بوو که تیی دا دوو دل بوون، مشتومر تان له باره یه وه ده کرد:

خو! ﴿١٧﴾ ده فه رموی: ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الرَّقُومِ ﴿١٣﴾ طَعَامُ الْآثِمِ ﴿١١﴾ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ ﴿١٥﴾ كَغَلْيِ الْحَمِيمِ ﴿١٦﴾ خَذُوهُ فَاَعْتَْلُوهُ إِنَّ سَوَاءَ الْجَحِيمِ ﴿١٧﴾ ثُمَّ صَبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ﴿١٨﴾ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ﴿١٩﴾ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ ﴿٢٠﴾﴾.

شیگردنه وهی ئه م ئایه تانه، له ههوت برگه دا:

(١)- ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الرَّقُومِ ﴿١٣﴾ طَعَامُ الْآثِمِ﴾، به دنیایی دره ختی زه ققووم، خۆراکی گوناهاکاره، وا پیده چی ژه قنه مووتی کوردیی له زه ققوومه وه هاتب، بیگومان که ده فه رموی: ﴿إِنَّ شَجَرَتَ الرَّقُومِ ﴿١٣﴾ طَعَامُ الْآثِمِ ﴿١١﴾﴾، به دنیایی دره ختی زه ققووم خۆراکی گوناهاکاره، واته: به ری دره ختی زه ققووم، وهک له سوورده تی (الصفات) دا، پیشتر هینامان، که ده فه رموی: ﴿أَذَلَّكَ خَيْرٌ لَّا أَمْ شَجَرَةُ الرَّقُومِ ﴿١٣﴾﴾ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً

لِّلظَّالِمِينَ ﴿١٦﴾ إِنَّهَا سَجَرَةٌ تُخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ﴿١٧﴾ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ زُرُّوسُ الشَّيْطَانِ ﴿١٨﴾ فَإِنَّهُمْ لَا يَكُونُ مِنْهَا صَالُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ ﴿١٩﴾ ثُمَّ إِنَّ لَهُمْ عَلَيْهَا لَشَوْبًا مِنْ حِمِيرٍ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ إِنَّ مَرْجِعَهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ ﴿٢١﴾، که له تەفسیری سوورەتی (الصافات) دا، به درێژی له بارهوه قسهمان کردوه و، ئەم ئایەتانهمان تەفسیر کردوون.

کهواته: لیڤرده که هەر پێک ده‌فرموی: دره‌ختی زه‌ققووم خۆراکی بابای گوناهاکارو زۆر تاوانبار، واته: میوه‌که‌ی و به‌ره‌که‌ی که ده‌ری ده‌کات، نه‌ک خودی دره‌خته‌که هه‌مووی، به‌لام له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌وێ باسی (طَلْعُ) و میوه‌که‌ی کردوه، لیڤرده به‌ پێویست نه‌زانراوه، به‌ زۆری وایه، خوا ﷻ هه‌ندێ شت که یه‌کجار باس بکړی، له‌ شوێنی دیکه، دووباره‌ی ناکاته‌وه، به‌لام جاری واش هه‌یه، هه‌قیقه‌تیک له‌ سه‌دان شوێندا باس ده‌کات، یان له‌ ده‌ شوێندا باسی ده‌کات، یان له‌ چوار شوێندا باسی ده‌کات، ئەوه‌نده‌ی پێویست ده‌کات، له‌ چه‌ند شوێنیکدا باسی دره‌ختی زه‌ققووم کراوه، به‌لام باسی میوه‌که‌ی کرابی و چوێنایی به‌ سه‌ری شه‌یتانانه‌وه، ته‌نیا له‌ سوورەتی (الصافات) دایه، ئیدی که له‌وێ باسکراوه، له‌ شوێنه‌کانی دیکه پێویست نه‌کراوه، دووباره‌ بکړیته‌وه، ئنجا که ده‌فرموی: ﴿إِنَّ سَجَرَتَ الرَّقُومِ﴾، به‌ دنیایی به‌ری دره‌ختی زه‌ققووم، یه‌کسه‌ر ده‌فرموی:

﴿طَعَامُ الْأَثِيمِ﴾، خواردنی بابای زۆر گوناهاکار، دیاره: ﴿سَجَرَتَ الرَّقُومِ﴾، مه‌نصوبه‌و ده‌بێته‌ ناوی (إِنَّ) (اسم إن)، ﴿طَعَامُ الْأَثِيمِ﴾، ده‌بێته‌ گوزاره، (خَبَر) ه‌که‌ی، به‌لام ده‌شگونجن مانایه‌که‌ی ئاوا بی: بێگومان دره‌ختی زه‌ققووم، هه‌تا بلیی تال و ناخۆشه، خۆراکی بابای گوناهاکار، وه‌ک من له‌ مانای ده‌قاو ده‌قه‌که‌یدا وام هێناوه.

(الْأَثِيمُ): واته: (كَبِيرُ الْإِثْمِ)، زۆر گوناهاکار، چونکه (أَثِمٌ) به‌ مانای گوناهاکار، به‌لام (أَثِيمٌ)، واته: زۆر زۆر گوناهاکار، وه‌ک: (عَالِمٌ)، به‌ مانای: زانا، (علیم) واته:

زۆر زانا، لېرەدا كە دەفەرموئ: (أَئِمْ) واتە: زۆر گوناھكار، (الطبري) قەسەيەكى جوان دەكات، دەلئ: (الْإِمْ الَّذِي هُوَ الْكَفْرُ بِرَبِّهِ، دُونَ غَيْرِهِ مِنَ الْإِثَامِ)، لېرەدا مەبەست لە گوناھ، ئەو گوناھەيە كە بریتبە لە بېپروایی بە پەرورەدگاری، ئەك گوناھەكانی دیکە، واتە: ئەو گوناھەيە كە پیتی دەچیتە دۆزەخ و، ئەو سزا سەختەي پتی دەدرئ، بریتبە لە بېپروایی، ئەگەرنا ئەك ھەر گوناھێكى دیکە، ھەندئ گوناھ، گوناھى گچكەن و، ھەندئ گوناھ مسوئمانانیش تووشیان دەبن و، ئیمانیشیان ھەيە، بەلام دوايى بە تەوبە كردن، يان بە شەفاعەتى پەغەمبەر ﷺ ياخود بە سزای قۇناغى بەرزەخ، ئەو گوناھەيان لە كوڵ دەبیتەو، ئەوانە نا، بەلكو ئەو گوناھەيە كە دەيكات، پیتی بچیتە دۆزەخ و پیتی لە بەرى زەققووم بخوات، بریتبە لە بېپروایی و، ھاوبەش بۆ خوا دانان.

٢- ﴿كَأَنَّهُمْ يَتَلَوْنَ فِي الْبُطُونِ﴾، وەك كانزا لە سكاندا دەكوئ، (المُهَلُّ: الرِّصَاصُ أَوْ الْفِصَّةُ أَوْ مَا يُدَابُّ فِي النَّارِ إِذَا أُذِيبَ فِيهَا فَتَنَّاht حَرَارَتُهُ وَاسْتَدَّتْ حَمِيَّتُهُ فِي شِدَّةِ السَّوَادِ)، (مُهَلُّ): بریتبە لە مس، ياخود زيو، يان ھەر كانزايەك كە لە ئاگردا بتوئتریتەو، كە گەرمایبەكەي دەگاتە ئەوپەڕى و، يەكجار زۆر گەرم دەبئ، يەكجار زۆر پەشیش دەبئ.

ھەلبەتە مەرج نیە، ھەموو كانزايەك پەش ببئ، بەلكو جارى وا ھەيە سوور دەبیتەو، گرنگ ئەوہیە (مُهَلُّ) بە مانای كانزای تەواو دئ، ھەندیکیش گوتووینانە: تلتى زەيت، زەيتیش كە زەيتوونەكە دەكوئترئ، بۆ ئەوہى زەيت بەرھەم بئ، ئنجا تلتەكەي زۆر گەرمە، ئەويش وەك نيمچە كانزايەكى تەواو وایە لە بەر گەرمییان، (يَغْلِي)، ئەو میوہى درەختى زەققوومە دەكوئ، (يَغْلِي الطَّعَامُ، وَتَغْلِي الثَّمَرَةُ) چونكە (يَغْلِي) بە (تَغْلِي) یش خوئترەو، ئنجا ئەگەر (يَغْلِي) بئ، واتە: خۆراكەكە دەكوئ لە سکیاندا، كە درەختى زەققوومە، ئەگەر بە (ت) ش بخوئتریتەو (تَغْلِي) راناوہكەي دەچیتەو بۆ میوہى درەختى زەققووم، (ثَمَرَةُ) مینەي مەجازیەو، راناوہكە بۆ ئەو دەچیتەو.

چۆن دەکۆلێ له سکیاندا؟

(۳) - ﴿كَفَى الْحَمِيمِ﴾ وهك كۆلینی ئاوی كۆلاو و داغ، (وَهُوَ الْمُسَخَّنُ الَّذِي قَدْ أُوقِدَ عَلَيْهِ حَتَّى تَنَاهَتْ شِدَّةُ حَرِّهِ)، ئه و ئاوهیه كه ئاگری دهدرێته بهر، تاكو گهرماییه كه ی دهگاته ئهوپهڕی.

له باره ی زه ققوومه وه، ئه مه گێردراوه ته وه: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، لَوْ أَنَّ قَطْرَةً مِنْ زُقُومٍ جَهَنَّمَ أُنْزِلَتْ إِلَى الدُّنْيَا، لَأَفْسَدَتْ عَلَى النَّاسِ مَعَاشَهُمْ} (أخرجه الطبري: ۳۱۲۰۶).

واته: عه به دۆلای کۆری عه به باس (خوا لێیان رازی بێ)، ده لێ: ئه گهر دۆپێک له زه ققوومی دۆزه خ دابه زێترێته سه ر دنیا، ژیا ن و گوژه را نی هه موو خه لک تیک ده دات، هه لبه ته ئه و شتانه ی خوا دا بناون، له پۆژی دوا ییدا، چ وه ک پادا شت بۆ پارێزکاران و به روا داران، چ وه ک سزا بۆ بێ پروایان و خراپه کاران، له گه ل ئه وه ی دنیا دا نا چنه ئای ته رازو وه وه، به خه یالی مرو فیش دانایه ن، له به ر ئه وه نابێ ئه و قسه به مان پێ زۆر بێت، كه یه ک دۆپه له زه ققوومی دۆزه خ هه موو دنیا ده گۆرێ و، تیک ی ده دا.

(۴) - ﴿حُدُوهُ فَاعْتَلُوهُ إِنَّ سَوْأَ الْحَجِيمِ﴾، بێ گرن ئنجا رایکی شنه ئیوه راستی دۆزه خ، لێ ره دا شتیک قرتێ تراوه كه به سیاق و سه لقه ده زانری، واته: (يُقَالُ لِلْمَلَائِكَةِ: حُدُوهُ فَاعْتَلُوهُ)، به فریشتان ده گوتری: بگرن و رایکی شن، یا ن (يَقُولُ اللَّهُ لِلْمَلَائِكَةِ)، خوا به فریشته کان ده ره رموی: بێ گرن، (فاعتَلُوهُ)، واته: رایکی شن، په لکی شی بکه ن، ﴿إِنَّ سَوْأَ الْحَجِيمِ﴾، به ره و ئیوه راستی کلپه ی دۆزه خ، (فاعتَلُوهُ) ش، به دوو شیوه خوێندراوه ته وه:

أ- (فاعتَلُوهُ)،

ب- (فاعتَلُوهُ)، (عَتَلَهُ: يَعْتَلُهُ وَعَتَلَهُ: عَتَلًا، إِذَا سَاقَهُ بِالْذُّفْعِ وَالْجَذْبِ)، (عَتَلَهُ: يَعْتَلُهُ وَيَعْتَلُهُ) هه ردو وکیان، (عَتَلًا)، چا وگه که یانه، واته: رایکی ش به پال پتو ه نان و به رایکی شان، به کوردیی پێی ده گوتری: په لکی شکردن، یا ن پال له ستودان.

۵- ﴿ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ﴾، دوايى بەسەر تەپلى سەرىدا بېرىن، لە ئازارى ئاۋى كۆلۈۋ داغ، تەعبىرە كە ئاۋايە: (مِنْ حَمِيمِ الْعَذَابِ)، ئاۋى كۆلۈۋ كە مايەى سزاۋ ئازارە، بەلەم بۆيە قەرموۋىەتى: ﴿مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ﴾، (ئەي: مِّنَ الْحَمِيمِ الَّذِي هُوَ سَبَبُ الْعَذَابِ)، لەۋ ئاۋە كۆلۈۋ داغەى كە ھۆكارى ئازارو ئىشە.

۷- ﴿إِن سَاءَ الْحَاجِمِ﴾، بۇ ئىۋەپراستى دۆزەخ پەلکىشى بکەن و، دوايى لە ئاۋى كۆلۈۋ بەسەر تەپلى سەردا بکەن، جگە لەۋەى ئەۋ خواردنەى خواردوۋىەتى لە سکید، دەكۆلى، ۋەك: مس و كانزای تاۋەۋە وایە، دەكۆلى و، سەربارەش ئاۋى كۆلۈۋىشى بەسەر تەپلى سەردا بکەن و، پەلکىشى بکەن، پرايکىشە ئىۋەپراستى ئاگرى دۆزەخ.

جَحِيمِ) يش: (النَّارُ الْمُتَاجِفَةُ)، ئەۋ ئاگرەى كۆپەى سەندۈە، كۆپەكەى سەۋز بوۋە لە بەھىزبان.

۶- ﴿دُقْ يَدَاكَ أَمَّا الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾، بېچىزە بە دىئايى ھەر تۆى دەستپۇشتوۋى زالى خاۋەن پىزو حورمەت، واتە: بەۋ گوناھكارە بەدبەختە دەگوتى: بېچىزە ئەۋ ئازارو سزايەى ئىستا پىي سزا دەدرى، بەپراستى تۆ بوۋى دەستپۇشتوۋ بوۋى، لە ئىۋ كۆمەلەكەتداۋ، لە لايان بەپىز بوۋى، ئەمەش دوۋ واتاى ھەن:

أ- دەگونجى مەبەست پىي ئەۋە بى، كە لە ئىۋ خەلکەكەيدا دەستپۇشتوۋ بوۋە، پىز لىگىراۋىش بوۋە.

ب- دەگونجى ئەمە بە توانج و تەۋسەۋ بى، واتە: بېچىزە تۆ بوۋى كە دەتگوت: مەن زۆر دەستپۇشتوۋم و زۆرىش بەپىزو حورمەتم، دە بېچىزە دەى! دەستپۇشتن و پىزو حورمەتەكەت بە خۆسەپاندىن و بەستەم، زۆرۈ بە ناھەق بوۋ، بۆيە ئاۋا لەسەرى سزا دەدرى، كەۋاتە: بەم واتايە بى، ئەمە سەرزەنشتكرندە، بە واتايەكەى دىكە بى، پوۋنكرندەۋەى حال و واقىيەتى لە دىئادا، كە تۆ لە دىئادا ۋا بوۋى.

(۷) - ﴿إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ مُتَمَتُّونَ﴾، به دنیایی تمه، (ثم نازارو سزایه)، که تیتیدا دوودل بوون، یاخود تیتیدا مشتمو پرتان ده کردو، شه په قسه تان ده کرد، نه وه تیتستا فهرموون تووشی بوون.

با له باره ی (مهل) هوه، هم ده قه بیتین، که چه مک و واتایه کی زیاتر پروون ده کاته وه، (الطبري) له تهفسیره کی خویدا^(۱) هم ده قه دیتن:

(عَنِ الْحَسَنِ قَالَ: بَلَّغَنِي أَنَّ ابْنَ مَسْعُودٍ رضي الله عنه سُئِلَ عَنِ الْمُهْلِ الَّذِي يَقُولُونَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَرَابُ أَهْلِ النَّارِ، وَهُوَ عَلَى بَيْتِ الْمَالِ؟ قَالَ: قَدَعَا بِذَهَبٍ وَفِضَّةٍ فَأَذَابَهُمَا، فَقَالَ: «هَذَا أَشْبَهُ شَيْءٍ فِي الدُّنْيَا بِالْمُهْلِ الَّذِي هُوَ لَوْنُ السَّمَاءِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَشَرَابُ أَهْلِ النَّارِ، غَيْرُ أَنْ ذَلِكَ هُوَ أَشَدَّ حَرًّا مِنْ هَذَا)، واته: حهسه نی به صرایی (رهحه نی خوای لیتن)، ده لئ: پتم گه شتوه که عه بدوللای کوری مه سعود رضي الله عنه له باره ی (مهل) هوه پرسیری لیکراوه، نه وه (مهل) هی که گو توویانه و ده گو ترئ: پوژی قیامت، خوارنده وهی دوزه خیانه، نه وانه ی له نیو ناگری دوزه خدان، (نه و کاته عه بدوللای کوری مه سعود بهر پرسی خه زینه ی ده ولت بهوه، نه ویش ده یه وی به لگه یه کی کرده یی و واقعیان بو بیتته وه، به شیوه یه کی واقعی بویان وینا بکات) بانگ ده کات ده لئ: هندی زپرو زیو بیتن، (له ریوایه کی دیکه دا هاتوه، ده لئ: نه وهی که پارچه و شکاوو، پکاو بهوه له خه زینه ی ده ولت دا ماوه ته وه) ده یان تو بیتته وه، (دوای نه وهی قال ده بیتته وه په نگه کی سوور ده بن، ته واو ته واو گهرم ده بن)، ده لئ: تمه له شتی دنیا دا وچووترین شته به و (مهل) هی خوا باسی ده کات، که په نگه کی وهک په نگه ی ناسمانه، له پوژی دوایدا، (شین ده بن) و، خوارنده وهی نه وانه یه که له ناگری دوزه خدا ده بن، به لام نه وهی له قیامت هیه، له دوزه خدا هیه، زور گهرم تره له و کانه ا تواده ی تیتستا لیره ده بیتن.

مه سه له ی دووه م:

پاریزکاران له رۆژی دوایی دا سه لامهت و بئ به لان، له ئیو باغ و سه رچاواندا، پۆشاکی ئاوریشمی ته نک و نه ستوور ده پۆشن، رووبه رووی یه کدی داده نیشن و له گه ل ئافره تانی سپی و سو ل و قه شه نگ و چا و گه شدا، ده بنه ها ونشین و، هه موو جو ره میوه یه کیان ده بی و، بئ ترس و بیم ده بن و، مردن ناچیزن، جگه له و مردنه ی یه که م که رابردووه، نه وه ش هه مووی وه ک به خششی په روهر دگاریان و هه ر نه وه ش سه رفرازیی مه زنه:

خو ﴿۵۴﴾ ده فهرموئ: ﴿۵۴﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ آمِنٍ ﴿۵۵﴾ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُوتٍ ﴿۵۶﴾ يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ ﴿۵۷﴾ كَذَلِكَ وَرَوْنَتْهُمْ بِحُورٍ عِينٍ ﴿۵۸﴾ يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَنَكِهَةٍ آمِنِينَ ﴿۵۹﴾ لَا يَذُقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَىٰ وَوَقْنَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿۶۰﴾ فَضَلًا مِّن رَّبِّكَ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۶۱﴾

شیکردنه وه ی ته م، ئایه تانه، له ده بر گه دا:

(۱) - ﴿۵۴﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ آمِنٍ ﴿۵۵﴾، به دنیایی پاریزکاران له نشینگه یه کی پر هیمن و ئاسایش و دنیاییدان، وه شی (مقام) واته: شوینی لیوه ستان، که خانوبه ره و جیگه و ریگه و، نه وه ی که پێیه وه په یوه سه ته، ده گریته وه، خو یتر او یسه ته وه: (فی مَقَامٍ آمِنٍ) (مقام) یش واته: شوینی تیدا نیشته جی بوون، واته: (مقام)، یانی: شوینی تیدا وه ستان، (مقام) یش واته: شوینی تیدا نیشته جی بوون و مانه وه، مانایه که یه یان لیک نیزیکه.

که ده فهرموئ: ﴿۵۴﴾ إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ آمِنٍ ﴿۵۵﴾، یان (مقام آمین)، (آی: الْأَمِينُ سَاكِنُهُ)، یانی: ته و که سه ی تیدا نیشته جی بئ، بئ ترس و بیمه و هه ست به هیمنیی و ئاسایش ده کات، هه رو هه ده شگونجی بگوتری: شوینه که هیه چ مه ترسی به ده ور یه وه نیه، له سه ر نیه و وه ک شوینه کانی دنیا که ده گونجی لافوایان بوئ،

بوومله‌ره‌زیان بو بئی، ئاگر پۆیین لئیان بدات، تَسَوْنامی لئیان بدات، درنده‌یان بو بئی، دوژمن هه‌لکو تیتته‌ سه‌ریان، نه‌و مه‌ترسیانه‌ی هیچ کام له‌سه‌ر نین، بۆیه هه‌ندیک له‌ توژره‌وان که گوتوو یانه: (أَمِئْتُ سَاكِنَةً)، یان (أَمِئْتُ سَاكِنَةً)، پیم وابه مه‌رج نیه نه‌و که‌سه‌ی له‌ویدا نیشته جییه، به‌س نه‌ویان نه‌مین و دُنیاو بئی ترس بئی، به‌لکو شوینه‌که‌ش وه‌ک جوگرافیا ترس و بیم و مه‌ترسی و ناره‌حه‌تیه‌کان ڤووی تیناکه‌ن.

(۲) - ﴿فِي جَنَّتٍ وَعُيُوبٍ﴾، له‌ باخ و کانیاوان دان، دوایی سه‌رژمیری نه‌و نازو نیعمه‌تانه ده‌که‌ین، که هه‌موویان یازده نازو نیعمه‌تن، به‌لام جاری پێیاندایه‌ ڤوین، له‌ تێو باخ و گول و گولزارو، کانیی و سه‌رچاواندان.

نه‌دی پۆشاکیان چییه‌؟

(۳) - ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾، ئاوریشمی ته‌نک و ته‌ستور ده‌پۆشن، (مِنْ: لِيَّانِ الْجَنِّسِ، وَالْمُبِينُ مَحْذُوفٌ دَلَّ عَلَيْهِ يَلْبَسُونَ)، (يَعْنِي: يَلْبَسُونَ مِنْ ثِيَابٍ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ)، نه‌م: ﴿مِنْ﴾، بو ڤوونکرده‌وه‌ی جینسی له‌به‌رکراو ڤوشاروده‌که‌یه، تنجا ڤوشاروده‌که قرتێزروه، چونکه وشه‌ی ﴿يَلْبَسُونَ﴾: ده‌لاله‌تی له‌سه‌ر ده‌کات، یانی: (يَلْبَسُونَ ثِيَابًا) یان (لِبَاسًا مِنْ سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ)، (سُندُسٍ) به‌ ئاوریشمی ته‌نکی زۆر گرانبه‌ها ده‌گوتری، (إِسْتَبْرَقٍ) یش به‌ ئاوریشمی نه‌ستووری گران و به‌ قیমে‌ت ده‌گوتری.

(۴) - ﴿مُتَقَبِّلِينَ﴾، ڤووبه‌ڤووی یه‌کدی دانیشتون، (مُتَوَاجِهِينَ)، ڤووبه‌ڤووی یه‌کدی داده‌نیشن، له‌ شوینه‌کانی دیکه‌ی ڤورتاندا خوا ﷻ باسی کردوه: ﴿إِخْوَانًا عَلَى سُرُرٍ مُتَقَبِّلِينَ﴾ ﴿الصَّحْرُ﴾، واته: براهانه له‌سه‌ر ته‌ختان ڤووبه‌ڤوون، له‌ شوینی دیکه له‌ سووڤه‌تی (الحجر) دا، ده‌فه‌رموی: ﴿وَنَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ﴾... ﴿١٧﴾، هه‌رچی کینه‌و بوغزو غه‌ره‌زو هه‌ستیاریه‌ به‌رانبه‌ر به‌ یه‌کدی، هه‌موویمان له‌ دَل ده‌رهاویشتن، هه‌روه‌ها له‌ سووڤه‌تی (الأعراف) یشدا ئاماژه‌ به‌وه ده‌کات و، له‌ سووڤه‌تی (الصافات) یش، باس ده‌کات، نه‌وانه که داده‌نیشن باس و یادی دنیا ده‌که‌نه‌وه، نه‌ک هه‌روا به‌ وشکی دابنیشن.

(۵) - ﴿كَذَٰلِكَ وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ﴾. ھالىيان وايھو جووتيشمان كىرن لەگەل ئافرەتانی سېپى و سۆل و چاۋگەش و گەورەدا. (كَذَٰلِكَ) واتە: ھالىيان بەھو شېئوھە، ياخود ئەوانە لە نازو نېعمەت و، لە ھالىكى ھېندە خۆش دان، مەگەر ھەر بېچۆنرۆ بە خۆيەو، ئەگەرنا ھېچ شتىكى دىكە نىھ، بگوتىرئ: وەك ئەو، ﴿وَزَوَّجْنَاهُم بِحُورٍ عِينٍ﴾ جووتمانكردوون، يان كىردوویمان بە ھاونشین لەگەل ئافرەتانی سېپى و سۆل و سافدا، لە ڕووى جەستەو دیمەنەو، ﴿عِينٍ﴾ چاۋگەرەو چاۋگەش و جوان، كەواتە: لێرەدا ﴿وَزَوَّجْنَاهُم﴾ وەك ھەموو توێژەرەوانى قورئان گوتوویانەو قسەكەشیان راستە، مەبەست ئەو نىھو، كە خوا ﷻ ھاوسەرگىرى بۆ كىردوون و لىكى مەرەكردوون، چونكە لە بەھەشتدا مەرەكردن نىھ و، ئەو بە دنیايە، بەلەم لە بەھەشتدا، ھەر كەسە ئەوھى خوا ﷻ پىي بدات، ئەوھى ھەيەو پىئويست بە مەرەكردن ناكات، ھەر پىدانی خۆى مۆتەعال، بۆ خۆى ئەوھ مەرەكردنەكەيە، ھەرەك خوا ﷻ زەينەبى بە وشەى موبارەكى خۆى لە پىغەمبەرى خوا ﷻ مەرەپى، كە كچە پوورى خۆشى بوو، فەرمووى: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِّنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاهُمَا﴾ ﴿٣٧﴾ الأَحْزَاب، واتە: كاتىك زەيد كارى پىي نەماو، لىك جىابوونەو، لە تۆمان مەرەپى، ئىجا دوايى زەينەب، وەك لە تەفسىرى سوورەتى (الأَحْزَاب) دا باسما كىردو، شانازى دەكرد، بەسەر ھاوسەرانى دىكەى پىغەمبەردا ﷺ ھەر كامىكىيان شانازى بە شتىكەوھە كىردو، ئەويش دەيگوت: ﴿زَوَّجْنُ أَهَالِيكُنَّ وَزَوَّجْنِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ فَوْقِ سَبْعِ سَمَوَاتٍ﴾ (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۳۲۱۳، قَالَ: هَذَا حَدِيثٌ حَسَنٌ صَحِيحٌ، وَصَحَّحَهُ الأَلْبَانِيُّ)، واتە: ئىوھ خزم و كەستان مەرەپان بىريون، (لە پىغەمبەر ﷺ)، بەلەم من خوا ﷻ لە سەرروى ھەوت ئاسمانانەو منى مەرەپوھ.

كە بىگومان شانازىيەكى گەورە بوو، بەس بۆ ئەويش وابوو، (حُور) كۆى (حُورَاء)ە، واتە: ئافرەتى سېپى و سۆل، كە جەستەى خال و پەلەو لەكەى پىئوھ نەبئ، (عَيْن) ىش كۆى (عَيْنَاء)ە، واتە: ئافرەتى چاۋگەش و جوان، كە ھەم سىپتەى چاۋى زۆر سېپى بئ، ھەم پەشكىنەى چاۋى زۆر پەش بئ، مەرچىش نىھ، ئەنبا چاۋيان پەش و سېپى بئ و چاۋرەش بئ، چونكە (عَيْنَاء) واتە: چاۋيان گەورەو

جوان بى، ئنجا چاويان شىنە، يان چاويان سەوزە، يان چاويان كآلە، بۆيەش
 لىرە دەيلىم، چونكى لە تەفسىرە كاندا نەمىنيوۋە ئەمە باس كرابى، ھەر دەيلىن:
 سېتىنەي چاويان زۆر سېپىھو، رەشكىنەي چاويشيان زۆر رەشە، چوپىنراون بە چاوي
 مانگاى كىنوي، يان چاوي ئاسك و مامزەو، كە چاويان گەورەو جوانە، بەلەم
 پىم وايە وشەي: (عَيْن) كە كۆي (عَيْنَاء) واتە: ئافرەتى چاوي گەش و چاوي گەورەو
 جوان، ئنجا ئىدى چاويەكەي رەشە، رەش و سېپە، سەوزو سېپە، چاوي شىنە،
 چاوي كآلە، ھەمووي دەگرېتەو، لەبەر ئەوۋى ھەندى لە تويژەروانى قوپران،
 تەماشاي زەوق و سەلىقەي خويان، ياخود دەوربەرۋى ژىنگەي خويان كىردو،
 لەوۋەو تەماشاي نىعمەتەكانى خويان كىردو، ھەر بەو شىۋەيەش، بەو پاشىنە
 كلتورىيەي خوشيان قورئانيان تەفسىر كىردو، كە ئەوۋە مەۋق تۈۋشى ھەلە
 دەكات، ئەگەرنا (خُور) كۆي (خُورَاء)ە، كە جەستەيان پاك و بى پەلەو لەكەيە،
 كە ئەويش ھەرچەندە زۆربەيان دەيلىن: سېي و سۆل، بەلەم دەشگونجى بە
 ماناي: جەستە سافىي و بى پەلەيى و بى لەكەيى و، ساغ و ساف و جوان و
 بەرچاوبى، ئنجا با ئەسمەريش بى، با ھەر رەنگىكى دىكەش بى، ھەرۋەھا:
 (عَيْن)ىش كە كۆي (عَيْنَاء)، واتە: چاوي گەش و چاوي گەورەو جوان، ئنجا رەنگى
 چاويەكە ھەرچىيەك بى، كە بە پىي زەوق و سەلىقەي گەلان و، نەتەۋەكان و
 بەپى كلتورى ئەو گەل و نەتەۋانە، كە بەشېكە لە پىنكەتەيان، تىگەيشتىيان
 بۆ جوانىيەكان دەگۆرپ، ياني: بۆ جۆرى جوانىيەكان تىگەيشتەكەيان دەگۆرپ،
 ھەيە چاوي ئەم جۆرەي پى جوانە، ھەيە چاوي جۆرىكى دىكەي پى جوانە،
 ھەيە رەنگى سېي پى جوانەو، ھەيە رەنگى ئەسمەري پى جوانەو، تا كۆتابى.

۶- ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَنَاءٍ آمِنَةٍ﴾، لەویدا (لە بەھەشتدا)، ھېمانانە ھەموو
 جۆرە مېۋەيەك داۋا دەكەن، واتە: ھەرچى بىخۋازن لىيەتى، (الْفَاكِهَةُ: مَا يَتَفَكَّهُ بِهِ وَيَتَلَذَّذُ
 بِهِ بِطَعْمِهِ مِنَ الثَّمَارِ وَنَحْوِهَا، (فَاكِهَةُ): ھەر شىكە چىژى لى ۋەربگىرى، لەزەتى لى
 ۋەربگىرى لە خواردنەكەي، ئنجا چ لە مېۋە، چ لە غەيرى مېۋەش، واتە: ئەويش مەرچ

نی، ته نیا میوه بی، به لکو هه شتی که مایه ی چیژ لیوه رگرتن و خووشی لیوه رگرتن بی، بی ته وهی له بهر برسیه تی، یان له بهر له کۆل خوگردنه وهی تازاری برسیه تی بخوری.

﴿أَمْنِینَ﴾، (أَمْنِینَ: حَالٌ مِنْ صَمِيرٍ يَدْعُونَ، وَالْمُرَادُ هُنَا أَمْنٌ خَاصٌّ، وَهُوَ الْأَمْنُ مِنَ الْغَوَائِلِ وَالْآلَامِ مِنْ تِلْكَ الْفَوَاحِیِّ عَلَى خِلَافِ حَالِ الْإِكْتَارِ مِنَ الطَّعَامِ فِي الدُّنْيَا)، وشه ی: (أَمْنِینَ) حاله له پاناوی (یَدْعُونَ) یانی: کاتیک داوای هه موو جوړه میوه یه که ده که نه، ته مین و دلنیاو هیمن و، بی ترسن، ته مهش بی ترسیه کی تایبه ته، که بریتیه له بی ترسی و دلنیا یی، له و تازارو ده راویشته خراپانه ی له و خواردنانه، که ده یانخو، پهیدا ده بن که بو له زهت و چیژ ده یانخو، به پیچه وانیه ی هی دنیاوه، که نه گهر که سیک له شتیک زور بخوات، داوی تووشی ناره حه تی ده بی و، ده راویشته ی خراپی ده بی.

﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾، له ویدا مردن ناچیژن، جگه له مردنی یه که م، وهک پیشت باسمان کرد، ته وه دوو واتای هه ن:

أ- ته م: (إِلَّا) به، نه گهر بگوتری: هه لاواردنی په یوه ست (الإِسْتِثْنَاءُ الْمُتَّصِلُ) ه، واته: له بهه شتدا مردن ناچیژن، جگه له و مردنه ی یه که م جار، له بهر ته وهی مروقی برودار که رووچی له جهسته ی جیاده بیته وه، یه کسه ر رووچه که ی ده چیته بهه شت، ئنجا وهک له بهه شتدا مردن وایه.

ب- به لām نه گهر (إِلَّا)، به مانای (غَيْرَ) بی، نهک به مانای جگه، یانی مردن ناچیژن له بهه شتدا، جگه له و مردنه ی که له دنیا دا چیشتوو یانه، ته و کاتهش پیی ده گوتری: هه لاواردنکی دابراو (الإِسْتِثْنَاءُ الْمُتَقَطِّعُ).

چونکه په یوه ست، ته وه یه که هه لاویردراو (مُسْتَثْنَى)، به شیک بی، له لی هه لاویردراو (مُسْتَثْنَى مِنْهُ)، به لām نه گهر هه لاویردراو به شیک نه بی له لی هه لاویردراو، ته و کاته پیی ده گوتری، هه لاواردنی دابراو.

(۸) - ﴿وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾، ئەو (خو) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پاراستنى، چەپالەى دان لە ئازارى كۆپەى دۆزەخ.

(۹) - ﴿فَضْلًا مِّن رَّبِّكَ﴾، ئەو بەخششە لە پەرورەدگار تەو، ﴿فَضْلًا﴾، (حَالٍ مِّنَ الْمَذْكُورَاتِ)، هەموو ئەو بەخششە لە پەرورەدگار تەو، بەو واتایە: كە ئێمەیان هەبوو و كردهوێ چاكیان هەبوو، هۆكار بوو بۆ چوونە بەهەشتیان، بەلام بەهەشت و، ئەو هەموو نازو نەعمەتانە، بەهاو تێچوو و نرخەكەیان ئەوەندە ئێمان و كردهوێ باشەى ئەوان نەبوو، بەلكو تەنیا هۆكار بوو، بەلام ئەو بەهەشت و نازو نەعمەتە، لە راستیدا بەخششێكە لە پەرورەدگار تەو دەدرێ و، ئێمان و كردهوێ چاكیش هۆكارى تێ.

(۱۰) - ﴿ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾، ئا ئەوەیە دەربازبوون و قوتاربوونی مەزن، یاخود: ئا ئەوەیە سەرکەوتن و بردنەوێ مەزن و، بە مراد گەشتى مەزن، لێرەدا پاناوی جیاكردنەو (ضمير الفصل) كە (هُوَ)یە، هێنراو بۆ تايبەت كردنى ئەو بردنەو بە مراد گەشتە، بە بەخششی پەرورەدگار تەو، ئەمیش ئەو دەگەیهنێ كە جگە لە بەخششی پەرورەدگار، بردنەو بە مراد گەشتى دیکە بوونی نەو، ئەگەر بردنەو هەبێ، بەس ئەوەیە.

ئەنجا بە پێى ئەو مانایەى ئێمە كردمان:

(ابن قتيبة) وهك (الشوكاني) له (فتح القدير) هكهى خویدا^(۱)، لێ خواستۆتەو، منیش دەقەكهى دێنم، دەلێ:

(إِنَّمَا اسْتَكُنَّ الْمَوْتَةَ الْأُولَى وَهِيَ فِي الدُّنْيَا، لَأَنَّ السَّعْدَاءَ حِينَ مَوْتِهِمْ يَصِيرُونَ بِطُغْيِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ إِلَى أَسْبَابِ مِنَ الْجَنَّةِ، يَلْقَوْنَ الرُّوحَ وَالرَّيْحَانَ، وَيَرَوْنَ مَنَازِلَهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ، وَتُفْتَحَ لَهُمْ أَبْوَابُهَا، فَلِذَا مَاتُوا فِي الدُّنْيَا فَكَأَنَّهُمْ مَاتُوا فِي الْجَنَّةِ، لِاتِّصَالِهِمْ بِأَسْبَابِهَا

وَمَشَاهَدَتِهِمْ إِيَّاهَا، فَيَكُونُ الْإِسْتِثْنَاءُ عَلَى هَذَا مُتَّصِلًا. وَاخْتَارَ ابْنُ جَرِيرٍ أَنْ لَا يَمَعْنَى بَعْدَ، وَاخْتَارَ كَوْنَهَا مَعْنَى سِوَى ابْنِ عَطِيَّةَ).

(ابْنُ قُتَيْبَةَ) که زانیه کی زور ورده، قسه ی زوری کردوون له باره ی نه و نایه تانه وه، که مانایان جوړیک له ټیشکال و، تم و مژی به سهره وه یه، به لای زور به ی خه لکبه وه، ده لئ:

بویه خوا ﷺ مردنی یه که می هه لاوړدوه: ﴿لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾، له حالیکدا که مردنی یه که م له دنیا دا بووه، چونکه به خته وهران کاتیک ده مرن، به لوتف و توانای خوا ده چنه ټیو هوکاره کانی به هه شته وه، له وئ تووشی (رَوْحٌ وَرَيْحَانٌ)، به زه یی خواو نازو نيعمه تی خوا ده بن و، شوینه کانی خوږیان له به هه شتدا ده بین و، ده روازه کانی به هه شتیان به پودا ده کرښه وه، نجا کاتیک له دنیا دا ده مرن، وهک ړیک له به هه شتدا مردبن، چونکه یه کسه ر په یوه ست ده بن به هوکاره کانی به هه شته وه و، به هه شت ده بین، بویه نه و هه لاوړدنه پئی ده گوترئ: هه لاوړدنتیکی په یوه ست، وهک مردنه که یه کسه ر له به هه شتدا بووئ، چونکه به وئوه په یوه سته.

به لام (ابْنُ جَرِيرٍ) گوته ویه تی: (إِلَّا) لیره دا به مانای [دواى] (بَعْدَ) یه، (لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ بَعْدَ الْمَوْتَةِ الْأُولَى) له دواى مردنی یه که م که له دنیا دا بووه، مردن ناچېژن، نجا نه مه پئی ده گوترئ: هه لاوړدنی دا براو.

(ابْنُ عَطِيَّةَ) گوته ویه تی: (إِلَّا) لیره دا به مانای: [جگه] (سِوَى) یه، (لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ سِوَى الْمَوْتَةِ الْأُولَى)، جگه له مردنی یه که م که له دنیا یه دا چېستوو یانه، مردن ناچېژن، که واته: له هه ردوو حالاندا ده بیته هه لاوړدنتیکی دا براو.

که واته: خوا پاداشتی پاریزکارانی له یازده برگه دا خستوته پروو:

۱- ﴿إِنَّ الْمَغْنَمَ فِي مَقَامِ آمِنٍ﴾، به دنیایي پاریزکاران له نشینگه یه کی پر دنیایي و، هیمنی و، ناساییدان.

- ۲- ﴿فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾، لە تېۋ باغ و بېستان و كانىي و سەرچاۋان دان.
- ۳- ﴿يَلْبَسُونَ مِنْ سُنْدُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ﴾، پۇشاكى ئاورىشىمى تەنك و ئەستۈۋر دەپۇشن.
- ۴- ﴿مُتَقَابِلِينَ﴾، رۈۋبەرۈۋى يەكدى دانىشتۈۋن.
- ۵- ﴿كَذَلِكَ زَوَّجْنَاهُمْ بَحُورٍ عِينٍ﴾، ئەۋ نازو نىعمەتە بە جۈرئىكە، كە مەگەر ھەر بە خۇي بېجۈيرى و، كىرۋومانن بە ھاۋنشىن و ھاۋراز لەگەل ئافرەتانی جەستە پاك و بى پەلەۋ بى لەكەۋ، چاۋ گەش و جۈاندا.
- ۶- ﴿يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَنَكٍ حَمِيمٍ﴾، ھەموو جۈرە ميوەيەكى تېدا داۋا دەكەن.
- ۷- ﴿ءَامِينَ﴾، لە ھالىكىدا كە بى ترسن لە دەرھاۋىشتەي ئەۋ ميوەيە، ھەرچەندە زۇرى لى بخۇن.
- ۸- ﴿لَا يَدْخُلُونَ فِيهَا الْمَوْتُ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى﴾، لە بەھەشتدا مردن ناچىژن، جگە لە مردنى يەكەم، كە لە دىۋادا چىژتۈۋىانە، بەلام پەيۋەست بۆتەۋە بە بەھەشتەۋە، لەبەر ئەۋەي بىرۋاداران ھەر كە گىانيان، لە جەستەيان جيا بۆۋە، يەكسەر دەچنە بەھەشت، ۋەك مردنەكە لە بەھەشتدا رۈۋىدا بى.
- ۹- ﴿وَوَقَّعْنَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ﴾، خوا ﷻ چەپالەيدان و پاراستنى لە سزاۋ نازارى كېلەي دۆزەخ.
- ۱۰- ﴿فَضَلَّامِينَ رِبَٰكٍ﴾، ئەۋەش بەخششە لە پەرۋەردگارتەۋە.
- ۱۱- ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْغَوْرُ الْعَظِيمُ﴾، ئا ئەۋەيە بىردنەۋە بە مراد گەيشتى و بە ئاۋات گەيشتى ھەرە مەزن.

مەسەلەى سېئەم و كۆتايى:

خو ۱۱۱ قورئان بە زمانى عەرەبىيى كە زمانى پىئغەمبەرى خاتەم موخەممەد ﷺ و گەلەكەيەتى، ئاسان كىردو، تاكو پەند وەر بىگرن و، بىر بىكەنەو، كەچى ئەوانەى بىئىروان پشتيان تىكىرد، بۆيە فەرمان بە پىئغەمبەر دەكات، كە چاوەرپى بى، كەى خو سزايان دەدات، ئەوانىش چاوەرپىن بەو خەون و خەيالانەو كە لە كەللە و مېشكىاندا هەبوون:

خو ۱۱۲ دەفەرموئ: ﴿فَالَمَّا يَسْتَرِيْهُ بِلسَانِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ ۝۵۸﴾ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُّرْتَقِبُوْنَ ﴿۵۹﴾

شىكىردنەوەى ئەم دوو ئايەتە، لە چوار بىرگەدا:

۱- ﴿فَالَمَّا يَسْتَرِيْهُ بِلسَانِكَ﴾، بە دۇنيايى ئيمە بە زمانى تۆ ئاسمان كىردو.

بىنگومان رانوى (بىرناە) دەچىتەو بە قورئان، چونكە هەر لە سەرەتاو تا كۆتايى، باس باسى قورئانە، باسى پەيامى خوايە، باسى پىئغەمبەرى خوايە ﷺ واتە: ئەم قورئانەمان ئاسان كىردو، بە زمانى تۆ: ﴿إِطْلَاقُ اللِّسَانِ عَلَى اللِّغَةِ مَجَازٌ شَائِعٌ، لِأَنَّ أَهَمَّ مَا يُسْتَعْمَلُ فِيهِ اللِّسَانُ الْكَلَامُ﴾، بەكارهيتزانى وشەى (لسان): كە بە ماناى زمانى گۆشتىنە، بۆ (لغة) كە ئاخواتنە، مەجازىكى باو، چونكە گىرنگىر شىتەك كە زمانى بۆ بەكار دى، برىتە لە قسە كىردن، دەفەرموئ: ئيمە قورئانمان بە زمانى تۆ (كە زمانى عەرەبىيە)، ئاسان كىردو، بۆچى؟

۲- ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ﴾، بەلكو پەند وەر بىگرن، لىي تىيگەن و، بىر بىكەنەو.

وەك لە سوورەتى (الأحقاف)، ئايەتى ژمارە: (۱۲) دا هاتو، كە دەفەرموئ: ﴿وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانِ عَرَبِيٍّ لِّبْنِ ذَرِّ الْذِّينِ ظَلَمُوا وَبُشْرَى لِّلْمُحْسِنِينَ﴾ ۱۱۳. واتە: ئەمە كىتەيىكە، بە راست دانەرە بە زمانى عەرەبىيى، تاكو ئەوانەى سەمكارن، بىانتىر سىنى و، هۆشدار بىيان پى بدات و، موژدەشە بۆ چاكەكاران

لیتره‌دا که ده‌فرموی: ﴿فَإِنَّمَا يَسْتَرْزُقُهُ بِإِسْنِكَ﴾، پیویسته دوو سه‌ره‌نجانی لی

بده‌ین:

یه‌که‌م: بوچی به (ف) ده‌ست پیده‌کات، ﴿فَإِنَّمَا﴾؟ شاره‌زایی قورئان و
رِزْمانی عه‌ره‌بیی ده‌لین: (الْفَاءُ لِلتَّفْرِيعِ إِشَارَةٌ إِلَى أَنَّ مَا بَعْدَهَا مُتَفَرِّعٌ عَمَّا قَبْلَهَا،
حَيْثُ كَانَ الْمَذْكُورُ بَعْدَ الْفَاءِ فَذَلِكَ لِلسُّورَةِ، أَيْ إِجْمَالٌ لِأَعْرَاضِهَا بَعْدَ تَفْصِيلِهَا فِيهَا
مَضَى)، واته: (ف) بولق ده‌رک‌رندو، ئاماره‌شه به‌وه که ئه‌وه‌ی له دوایه‌وه دی،
په‌یدا‌بووه له‌وه‌ی له پی‌شه‌وه بووه، چونکه ئه‌وه‌ی له دوا‌ی (ف) ده‌که‌وه هاتوه:
﴿فَإِنَّمَا يَسْتَرْزُقُهُ بِإِسْنِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾، ئمه وهک خولاسه‌و گوشراوی
هه‌موو سووره‌ته‌که‌به، واته: کورته‌ی مه‌به‌سته‌کانی سووره‌ته‌که‌به، دوا‌ی ئه‌وه‌ی
دریژه‌که‌ی له ئایه‌ته‌کانی پی‌شیدا هاتوه.

ئنجا که ده‌فرموی: ﴿فَإِنَّمَا يَسْتَرْزُقُهُ بِإِسْنِكَ﴾، واته: ئه‌وه‌یه‌که به زمانی تو
ئاسمان کردوه، به زمانی عه‌ره‌بیی هوکاره‌که‌ی چییه؟ ﴿لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾
﴿۸۸﴾، به‌لکو بیر بکه‌نه‌وه و په‌ند وه‌ر‌بگرن، راستیه‌کانیان یت‌ه‌وه بیر، که
وشه‌ی (إِنَّمَا) ش به‌کاره‌یت‌راوه، که (إِنَّمَا)، ئامرازی کورته هه‌لینان و چه‌سپاندنه،
واته: ته‌نیا بو‌یه به زمانی تو ئاسمان کردوه، ئهم قورئانه، ﴿لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ﴾، (لَعَلَّ: لِلتَّغْلِيلِ أَيْ: لِأَجْلِ أَنْ يَتَذَكَّرُوا بِهِ)، واته: له پیناوی ئه‌وه‌دا
که په‌ندی لی وه‌ر‌بگرن و، پتی ته‌مبی خواردوو بن، راستیه‌کانیان پتی بیر
بکه‌ویت‌ه‌وه، هه‌لبه‌ته لیتره‌دا مه‌به‌ست له قوئاغی یه‌که‌مدایه، ئه‌که‌رنا، به
ته‌کید قورئان به زمانی عه‌ره‌بیی هاتوه‌و، کو‌مه‌لگای پی‌غه‌م‌به‌ر ﷺ یه‌که‌مین
که‌سانیک بوون، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به زمانی خو‌یان بووه، لیتی به‌هره‌مه‌ند بوون،
به‌لام دواتر کو‌مه‌لگاکانی دیکه‌ش لیتی به‌هره‌مه‌ند بوون، وهک له ئایه‌ته‌کانی
دیکه‌دا باسکراوه، که ده‌فرموی: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ ﴿۸۷﴾، ص، ﴿وَمَا
أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ﴾ ﴿۱۷۰﴾، الأنبياء.

كەواتە: كەسانىك كە دېن ئايەتتىك لە سىاقى خۇي دەر دېنن، دەيانەوئى
 بىگشتىنن بەسەر تىكرائى ئايەتەكانى قورئانداو دەلېن: قورئان بەس بۇ گەلى
 عەرەب ھاتو، چونكە خوا ئاوا دەفەر موئى! دەلېن: نا لېرەدا وا دەفەر موئى،
 بەلام لە شوئەكانى دىكەدا، باسى ئەو دەكات كە قورئان پەيامى خوايە، بۇ
 ھەموو مەوقايەتسى، بەلام لېرەدا بە پلەي يەكەم و، يەكەمىن كەسانىك كە
 لە قورئان بە ھەر ھەمەند بوون، ئەو كۆمەلگا عەرەبىيە بوون، كە لە رۇزگارى
 پېغەمبەر ﷺ دابوون، لەبەر ئەوئى قورئان بە زمانى خۇيان بوو، ھەر بۇيەش
 ئەوان لە گەلانى دىكە بەرپرسىارتەر بوون و، بېگومان سزبارتريش دەبن، ئەگەر
 پىشتى تىبىكەن، ھەر بۇيەش دوايى خوا ﷻ دەفەر موئى:

۳- ﴿فَارْتَقِبْ﴾، واتە: تۆ چاودەپئى بە، ﴿فَارْتَقِبِ النَّصْرَ﴾، تۆ چاودەپئى سەر خستى بە،
 ياخود چاودەپئى بە، ئەوان لە ئەنجامى ئەوئەدا كە پىشتيان لەم قورئانە كەردو، لەو پەيامى
 خوايە كەردو، بەلايان بەسەر بېت.

۴- ﴿إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ﴾، ئەوانىش چاودەپئى، واتە: ئەوانىش چاودەپئى بەسەر تۇدا، زالبىن،
 يان چاودەپئى تۆ پەيامەكەت كۆتايى پىن بى.

كە دەفەر موئى: ﴿فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ﴾، ئەمەش ديسان ئەو دەگەيەنئى
 كە شتىك لە پېش ئەوئەو بەسكراو، واتە: ﴿فَالْمَا بَرَزْتَهُ لِسَانُكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾
 ﴿لَكِنَّهُمْ أَغْرَضُوا عَنْهُ فَارْتَقِبْ﴾، بەلام ئەوان پىشتيان تىكرەدو، رويان لى
 وەرگىر، بۇيە چاودەپئى بە، واتە: چاودەپئى بە، بەلاي خواو، سزاي خويان بۇ بى،
 يان چاودەپئى بە، خوا تۆ سەريخات، ئەو خەون و خەيالە خراپانەي ئەوان، بىنە
 نەخش و بلىقى سەر ئاوو نەيەنە دى، تۆ چاودەپئى بە، ﴿إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ﴾، بە
 دىلپايى ئەوانىش چاودەپئى.

(الطبري) ئەم ئايەتە موبارەكە ئاوا مانا دەكات: ﴿فَأَنْتَظِرُ أَنتَ يَا مُحَمَّدُ الْقَتْحَ
 مِنْ رَبِّكَ، وَالنَّصْرَ عَلَى هَؤُلَاءِ الْمُشْرِكِينَ بِاللَّهِ مِنْ قَوْمِكَ مِنْ قُرَيْشٍ، إِنَّهُمْ مُتَنَظَّرُونَ﴾

عِنْدَ أَنْفُسِهِمْ قَهْرًا وَعَلَيْتَكَ بِصَدِّهِمْ عَمَّا آتَيْتَهُمْ بِهِ مِنْ الْحَقِّ مَنْ أَرَادَ قَوْلَهُ وَاتَّبَاعَكَ عَلَيْهِ^(۱).

واته: ئەي موحەممەد! ﷺ چاودەپى بە، سەرخستىن لە خواوە، يارمەتیی و سەرکەوتن بەسەر ئەو ھاوبەش بۆ خوا دانەراندە، کە ھاوبەشیان بۆ خوا دانانە، لە (خەلکەکەت)، لە ھۆزى قورەيش ئەوانیش لەلا خۆيانەو ھاودەپىن، کە تۆ زەبوون بى و بەسەرتدا زال بن، بەو کە ئەوانەي تۆ ھەقت بۆ ھێنان و، دەيانەوئ پەسەندى بکەن و شويئت بکەن، ئەوانە بگيرنەو و لايان بدەن.

و ەک لە جېيەکی دیکەدا دەفەرموئ: ﴿قُلْ يَقَوِّرْ أَعْمَلُوا عَلَى مَكَاتِبِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ ۝۱۷۵﴾ الأنعام، واتە: بلى: ئەي خەلکەکەم! ئەي کۆمەلەکەم! تێو کاري خۆتان بکەن، (ھەرچى لە تواناندايە)، تێمەش کاري خۆمان دەکەين.

ئەمەش دەکاتە ئەو پەرى لەخۆ ڕاديتوويى و، بەرچا و پوونى، کە بىگومان بە ھۆى ئەو دەيە کە خوايەک ﷺ، کەون و کائىناق بەدەستە، شتيکی پى بڤەرموئ، بە دلتيايى ھەر وادەيى، وەک لە کۆتايى تەفسيري سوورەتى (ص) دا، باسمانکرد کە خوا ﷺ دەفەرموئ: ﴿إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝۱۷۶﴾ وَلَنَعْلَمَنَّ نَبَاهُ بَعْدَ جِي ۝۱۷۷﴾، لەویدا باسمانکرد، کە ئەو ە ئىعجازىکى ميژووييە لە قورئاندا کە خوا دەفەرموئ: ئەم قورئانە، تەنيا بيرخەرەو بە بۆ ھەموو جيهانييان، ﴿نَبَاهُ بَعْدَ جِي ۝۱۷۸﴾، بە دلتيايى ھەوالەکەش دواي ماوہيەکی کەم دەزانن، دواي ماوہيەکی کەم، ھەر لە ماوہى (۲۳) سالى تەمەنى موبارەکی پيغەمبەردا ﷺ، ئەم ئايەتە کە لە سوورەتى (ص) دا، ھەر ھەوا ئەوہى (الدخان) لە مەککە دابەزيون، کە قوناغى مەککە (۱۳) سالى بوو، دوايى زۆرى پى نەچوو ھەر لە تەمەنى موبارەکی پيغەمبەردا ﷺ، ئىسلام گەيشتە فارس و رۆم و دنيا، پيغەمبەرى خوا ﷺ نامەى نووسى بۆ پادشاى ميسر، پادشاى ھەبەشەو، پادشاى فارس و، پادشاى رۆم، کە ئەو کات ئەوان گەورەترين دەولەتى دنيا بوون، دواي خۆشى،

چوار جێنشینە ڕاشیدەکان: (أبوبکر و عمر و عثمان و علي)، خوا لێیان ڕازی بێ، ئێسلامیان بە زیاتر لە نیوەی دنیای ئەو کاتە گەیاند.

کەواتە: خوا ﷻ کە دەفەرموێ: ﴿وَلَتَعْلَمَنَّ أَنَّهُ بَعْدَ حَبِيبٍ﴾ ۸۸، دواى ماوێهێکی کەم هەوالەکەى دەزانن، ئەمە تێعجازێکی مێژووێه، ئێسلامێک کە گرفتار بوو بوو لە نێوان چوار دیواری چیاو چۆڵی مەککەدا و کافرەکان بەتەما بوون، هەر لەوێ سەر بنێتەوه، کەچی خوا ﷻ ئەو کاتە فەرمووێهێ: ئەم پەيامە بۆ هەموو جیهانیانە و، لەمەودوا هەوالەکەى دەزانن، ئنجا دواى ماوێهێکی کەم، هەوالەکەشیان زانی و ئێسلام بە هەموو دنیا، بڵاو بۆوه، ئەوانەش کە دژایەتیی ئێسلامیان کرد: ئەبوو جەهل و عوتبەو شەیبەو وهلیدی کورپی موغپەرەو نەضرى کورپی حاریس و ئومەییەى کورپی خەلەف، کۆ و کۆ، فرپی درانە نێو زبڵدانی مێژوو، مەگەر وەک مێژوو بەسەرھاتیان باس بکری، ئەگەرنا ناویان لە کۆولەکەى تەپدا نەما!

لێرەدا کۆتایی بە تەفسیری سوورەتی (الدخان)، دێنین و لە خواى پەرورەدگاریش داواکارین یارمەتییمان بدات، چاکتر لە کتێب و فەرماشتهکەى تێبگەین و، باشتەر پێیدا قوول ببینەوهو، لێی بەهرەمەند بین، یارمەتییشمان بدات هەرچی لێی تێدەگەین، بەهۆیەوه پێبگەین، هەرچی لێی دەزانین بیتوانین و، هەرچی لێی حالیی دەبین لە خۆماندا بیکەینە حال و، پێشێ خۆمانی پێ چاک بکەین، ئنجا دەوروبەر و کۆمەلگامان، بێگومان قورئانیش ڕۆشنایی خواو، بەرەکەت و هیدایەتی خواپە، بۆ تێکرای مرقایەتی، بەلام ئێمە ئەرکی سەر شاغانە پێشێ ئەوانەى لێمان نیزیکن، دواى کۆمەلگاو دەوروبەرمان لەم نوورو هیدایەتە بەهرەمەند بکەین، خواى بەخشەر و ئەو کارەمان بۆ ئاسان بکات.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سوورہ تی

الْجَانِثِیْرَ

دەستپێک

بەرپێـزان!

ئەمڕۆ کە (۲۸) ی (جمادی الأولى) ی سالی (۱۴۴۱) ی کۆچییه، بەرانبەر (۲۰۲۰/۱/۲۳) ی زاینیی، لە شاری هەولێر، دەست دەکەین بە تەفسیری سوورەتی (الجاثیة)، کە وەک عادی خۆمان سەرەتا پێناسە و نێوەڕۆکی ئەم سوورەتە موبارەکە دەخەینە ڕوو، ئەویش لە حەوت بەرگەدا:

نێوەڕۆکی سوورەتی (الجاثیة) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە کە سوورەتی شەشەمە لە (حوامیم)، یان (ذوات حم)، ناوی هەرە باوی بریتیە لە: (سورة الجاثیة)، بەلام هەر کام لە: (حم و الجاثیة)، و (سورة الشريعة)، و (سورة الدهر) یشی پێگوتراوە، بەلام زیاتر بە (سورة الجاثیة) ناسراوە.

دووهم: شونینی دابەزینی:

ئەم سوورەتە مەککەییەو لە قۆناغی مەککەدا دابەزیوە، ئەوە بەلای زۆربەی هەرە زۆری زانایانەوه، بەلام هەندێکیان لە عەبدوللای کۆری عەباس (خوا لە خۆی و باپی ڕازی بن)، قەتادەوه، کە یەکیکە لە زانایانی شوێنکەوتوووان (تابعین)، هێناویانە، کە هەردووکیانەتی (۱۴ و ۱۵) کە خوا ﷻ تێیاندا دەفەرموی: ﴿قُلْ

لِّلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِّلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ اٰيَامَ اللّٰهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾ مِّنْ عَمَلٍ صَالِحٍ فَلْيَنْفَسِحْهُ وَمَنْ اَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ اِلٰى رَبِّكَ تُرْجَعُونَ ﴿١٥﴾ ﴿الباقية﴾.

گوتووایانه: ئەم دوو ئایەتە لە مەدینە هاتوونە خوار، گواپە لە بارەى عومەرى کورپى خەتتابەو (خوایى پازى بى)، کە پیاوێکى هاوبەش دانەر قسەى پێگوتو، یاخود یەکیک لە زانایانى جوولە کە قسە بەکى بى جئى کردو بەرانبەر بە خوایى عومەرىش توورە بوو و وىستوویەتى سزای بدات، بەلام دواى پێغەمبەر پێزانێو پێى لێگرتو، دواى ئەو بەسى دەکەین، کە ئەو پیاوێتەى لەو بارەو هاتوون، یاخود لە بارەى رووداوێکى دیکەو کە گواپە لە مەدینە روویداو، هیچیان سەندە دەکەیان جئى پشت پى بەستى نە، بۆیە ئێمە هەر لەسەر ئەو رایەین، کە ئەم سوورەتە هەمووى شوێنى دابەزینی بریتى لە مەککەو، لە قوناغى دا مەککە دابەزیو.

سێیەم: پێزبەندى لە موصحف و هاتنەخواردا:

زۆر بەى هەرە زۆرى زانایان ئەم سوورەتەیان لە پێزبەندى دابەزین (ترتیب النزل) دا، ژمارە (٦٤) یان، بۆ داناو و، لە دواى سوورەتى (الدخان) و، پێش سوورەتى (الأحقاف) دابەزیو، واتە: هەر لەو شوێنەى کە ئێستا لە موصحفدا تێیدا دانراو، پێزبەندى کەى لە دابەزینیدا لە رووى شوێنە جۆگرافىیە کەىو، نەک لە رووى ژمارەى پێزبەندى موصحفەو، چونکە لە پێزبەندى موصحفدا، ژمارە کەى (٤٥)، دیارە ئەمیش بە پێى ئەو کە ژمارە (٦٤) بى، واتە: (٦٤) دەمین، سوورەت بى دابەزى، بە مەزەندە دەکەوێتە سالاى هەشت و نۆ و، ئەو دەورووبەرى قوناغى مەککەو.

چوارەم: ژمارەى ئایەتەکانى:

ژمارەى ئایەتەکانى سوورەتى (الجالیه)، بە لای خەلکى مەدینە و مەککە و شام و بەصرەو: (۳۶)ە، بەلەم بە لای خەلکى کووفەو: (۳۷)ە، ھۆکارى راجیایىە کەشیان ئەوایە کە بێژەى (حم) ئایەتیکى سەر بەخۆیە، یان نا؟!

زانایانى کووفە (حم)یشیان، بە ئایەتیکى سەر بەخۆ داناو، بۆیە ژمارەى ئایەتەکان بۆتە (۳۷)، بەلەم ئەوانى دیکە (حم)یان، بە بەشیک لە ئایەتیک داناو، نەک ئایەتیکى سەر بەخۆ، بۆیە ژمارەى ئایەتەکان بۆتە (۳۶)، ھەمیشە جیاوازی ژمارەى ئایەتەکان دەگەرێتەو -- وەک پێشتریش گوتوویمانە -- بۆ کورتییى و درێژیى رستەکانى قورئان.

پنجەم: نێوەرۆکى:

ئەم سوورەتە، ھەمان نێوەرۆکى سوورەتە مەککەییەکانى ھەیه، کە ئیمە لە بەرگى پێنجى ئەم تەفسیرەدا، لە کاتى تەفسیر کردنى سوورەتى (الأنعام)دا، لە سەرەتاکە یەوە باسێکى تا پاددەیهک تیرو تەسەلمان کردو، لە بارەى قورئانى مەککەییى و قورئانى مەدینەییى و، نێوەرۆکى ھەردووکیان و ھێلە گشتییەکانیانەو، ئەم سوورەتەش ھەمان نێوەرۆکى قورئانى مەککەییى و سوورەتە مەککەییەکانى ھەیه، بەلەم دواى ئاماژەیکى کورت بە قورئان، زۆرترین پانتایی بۆ خستەرووى بەلگە و نیشانەکانى بەدیھێنەراییەتى و، پەرورەدگارێتییى خوا تەرخانکراو، لەم سوورەتەداو، دواى ئەویش بۆ رۆژى دواى بە تايەتى قۇناغى قیامەت و زیندوکرانەو و سزا و پاداشترانەو، لە نێواخنى ئەوەشدا سزا و ئازارى بێروایان و سەرەنجامى شوومیان، باسکراو، ئاماژەیکەش بە پاداشت و نازو نێعمەتیک کە خوا کە بۆ بروادارانى داناو، کراو.

ههروهها ئاماژه يهك به ههئس و كهوئ ليئوردانه ي بړوداران له گه ل بېړواياندا كراوه، ئاماژه يه كيش به ئه زمووني شكستخواردووي جووله كه كان له ديندارييدا، كراوه، ئاماژه يه كيش به مولحده كان كراوه، ئهوانه ي بړوايان به خوا ﴿٢٤﴾ نيه، وهك به ديهيئنه ر و پهروه رديگار و خاوهني گهر دوون و ئاسمان و زهوي و ژياني مرؤف، بړواشيان به زيندووكرانه وه نيهو، بړواشيان به وه نيه كه خوا ﴿٢٥﴾ هيچ كه سيكي به ناوونيشاني پيغه مبه روهان كردي و، هيچ كتبيكي به ناوونيشاني په يام و بهرنامه ي خو ي ناردبي، دياره كه سيك بړوا به خوا نه هيئي، ئه و شتانه ي ديكه كه په يوه نديان به خواوه هيه، چ ناردني پيغه مبه ران، چ دابه زاندي كتتيان، چ زيندوو كرانه وه ي مرؤفان، بړواي به هيچيان نيه وهك ده رهاويشته يكي ئاسايي ئيلحاده كي.

شه شه م: تايبه تمه ندييه كاني:

پيئج تايبه تمه نديي ئه م سوورپه ته موباره كه مان خستوونه روو و ناشليم: هي ديكه شي ئين:

١- ته نيا له م سوورپه ته دا به رووني باي كه سائيكي مولحيد كه له ميژوودا به: (الدهريون، الملاحدة، الزنادقة) ناسراون، كراوه، له ثايه تي ژماره (٢٤) دا كه خوا ده فهرموي: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُبْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾ ﴿٢٤﴾ هه ئبه ته له شوئي ديكه شدا باسكراوه، به لام ليږده دا زور به روون و راشكاوي، نه كه رنا له سوورپي (الطور) يشدا كه خوا ده فهرموي: ﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمْ الْخَلْفُونَ﴾ ﴿٢٥﴾ **أَمْ خُلِقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُؤْفِقُونَ** ﴿٢٦﴾، ئه وهش هه ر ئاماژه يه كه به پووچه ئي بيرؤكه ي ئيلحاد، واته: ئايا به بي به ديهيئنه ر هئراونه دي، يان خو يان به ديهيئنه رن، يان ئايا ئاسمانه كان و زهويان وه ديهيئناون؟، به لكو زاناريه يكي جئي دنليايان نيه (بويه ئه و قسانه ده كهن)، ئيمه له مه وسووعه ي: (ئيمان و ئيلحاد) دا، هه موو ئه و ئايه تانه ي ئاماژه ده كهن به ئيلحاد هئناومان، چونكه هه نديك له زاناياني هاوچه رخ گوتويانه: له قورئاندا هيچ ئايه تيكي نيه له باره ي ئيلحاده وه، به لام ئه و رايه راست نيه.

۲- تهعبیری: ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، واته: تيمه نهوهی ٲٲوه ده تانکرد، نوسخه مان له بهر ده گرتوه، نهوهش ته نیا له م سووړه ته دا هاتوه.

۳- وشه کانی (شَرِيعَة) و، (دَهر) و، (جَائِية)، ته نیا له م سووړه ته دا هاتوون، دياره له سووړه ٲٲی (المائدة) دا، باسی (شَرِيعَة) کراوه، هه رووها له سووړه ٲٲی (الشورى) دا، (شَرَعُوا) و (شَرَع) هاتوون، به لآم ته نیا له م سووړه ته دا وشه ی (شَرِيعَة) هاتوه، هه رووها وشه ی (دَهر) یش ته نیا یه کجارو له م سووړه ته دا هاتوه، وشه ی (جَائِية) ش، هر یه کجارو ته نیا له م سووړه ته دا هاتوه.

۴- تهعبیری: ﴿إِنْ نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا عَنِّي مُتَيَقِّنٌ﴾، یش، ته نیا له م سووړه ته دا هاتوه، نهو ته تعبیره ش نهو راستیه مان بو ده رده خات که (یقین) و (ظن)، دژ و ٲٲچه وانه ی یه کدین، (یقین) واته: دلنیا یی، (ظن) واته: گومان، (شَكَّ) یش، یانی: دوو دل یی، (شَكَّ): نهو یه که له ٲٲوان بوون و نه بوونی شٲٲکدا، مروٲ دوو دل بو و، دوو نه گه یری یه کسان دابنٲ بو هه رووکیان، به لآم (ظن): نهو یه که بوونی نهو شته، یان نه بوونی، زآل بکات به سه ر لایه کیاندا.

که واته: زور که س که ٲٲٲی وایه (شَكَّ) و (ظن)، یه ک واتیان هه ن، وانیه، (شَكَّ) واته: دوو دل یی، (ظن) واته: گومان، (یقین) یش واته: دلنیا یی.

۵- تهعبیری: ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِی السَّمَوَاتِ وَمَا فِی الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾، که وشه ی (مِنْهُ) ی له گه لدابن له نایه ٲٲی ژماره (۱۳) دا، ته نیا له م سووړه ته دا هاتوه، واته: هه رچی له ناسمانه کان و زه ویدا هه یه، ٲٲٲکړای له لایه ن خو یه وه، بو ٲٲوه ده سته موو ملکه چ کردوه.

هه وته م: دابه شکردنی نایه ته کانی بو چه ند درسیک:

ٲٲمه کو ی نهو (۲۷)، نایه ته ی نه م سووړه ته، بو سٲ درس دابه ش ده که ین:

درسی یه که م: نایه ته کانی: (۱ - ۱۵)، واته: پا زده نایه ٲٲی سه رتا که ته وه یری سه ره کییان، باسی نیشانه و به لگه کانی په رو ده دگاری ٲٲی خوا یه، وٲٲرای باسی قورٲان

و پښماینه کی گړنگ پو پرواداران، له یواری مامه لایان له گهل نه یاره کانیاندا، له گهل بیروایاندا.

دهرسي دوووم: ثابته کانی: (۱۶ - ۲۶)، واته: یازده ثابته، تهوهری سهره کیان، باسی ته زموونی جووله که یه له دینداریاندا، که لیره دا زیاتر باسی شکستخواردنیان کراوه له ته زموونی دینداریاندا، که بریتیه له دووبه ره کیی و نا کوکی و په رته وازه بیان، پاشان باسی پابه ندیی به شریعه ته وه، یانی: فرمان کردن به پیغمبره مبری خاتم ﷺ و شوینکه وتووانی، پابه ندین به و شریعه ته وه که خوا پوی دابه زاندوون، ههروه ها باسی حکمه تی دروستکرانی گه ردوون و، باسی مولحیدان و، نکو لایان له قیامهت و به ثماژ به رپه رچدانه وه یان، ثم دهرسه ته و باس و بابه تانه ی تیدان.

دهرسي سیئمه و کو تایی: ثابته کانی (۲۷ - ۳۷)، واته: یازده ثابته ده گرپته خو، که تهوهری سهره کیان، باسی قیامهت و چاره نووسی شوومی بیروایانه و، سهره نشتکرانیانه، له کو تایشدا راگه یانندی ستایش و پایه بهرزی و گه وره یی و مه زنی خوی بهرزی بی وینه یه.

❖ ده‌رسی یه‌که‌م ❖

پێناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسى يەكەمە، لە پازدە (۱۵) ئایەتی سەرەتای ئەم سوورەتە پێکدێ، ئایەتەکانی: (۱ - ۱۵)، کە وێرای ئاماژەیکى کورت بە قورئان و، ئایەتەکانی و، هەلۆیستی نەرتینیانەى بێروایان لە بەرانبەریناندا، جگە لەوە، ئەم پازدە ئایەتە هەموویان بۆ خستنه‌پرووی بەلگه و نیشانه‌کانی پەرودەگارێتیى خوا، تەرخانکراون و، بە‌گشتی ئەم هه‌شته باسکراون:

- ۱- ئاسمانەکان و زەوى.
  - ۲- دروستکرانى مرۆفان.
  - ۳- بڵاوکردنەوهی ژيانداران لە زه‌ويدا.
  - ۴- جياوازی و جیگۆپکى شه‌وو پۆزان.
  - ۵- دابه‌زاندنی ئاو لە ئاسمانه‌وه‌و، پێ ژيانده‌وه‌ی زه‌وى، دواى مردنی.
  - ۶- جۆراوجۆر کردنی بایه‌کان لە پرووی هه‌لکردنیه‌وه‌و و، لە پرووی ئەندازه‌ی به‌هێزی و، سووکیان و، لە پرووی ماهیه‌تیانه‌وه‌.
  - ۷- ده‌ریا و که‌شتیه‌کانی ئیوی و بازرگانیی پێکردنیان.
  - ۸- پامکردنی هه‌رچی لە ئاسمانه‌کان و زه‌وى دا هه‌یه، وه‌ک به‌لگه‌ له‌سه‌ر پەرودەگارێتیى خوا، که‌ هاوکات نیعمه‌ت و چاکه‌ی خواشن لە ژيانی مرۆفدا.
- لە کۆتاییشدا ئامۆژگاریی بڕوادران کراوه، که‌ چۆن له‌گه‌ڵ نه‌یاره‌کانیاندا مامه‌له‌ بکه‌ن؟ ده‌بێ چاوپۆشیان لێبکه‌ن و، سینگ فراوان و لێپورده‌بن، ئەو راستیه‌ش پراگه‌یه‌نراوه، که‌ هه‌ر که‌سه‌ له‌ چاکه‌ی خۆی به‌هرمه‌نده‌و، له‌ خراپه‌که‌شى زه‌ره‌رمه‌نده‌.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿حَمْدٌ ١﴾ نَزِيلَ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّمُؤْمِنِينَ ﴿٣﴾ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُثُّ مِنْ دَابِّهِ ؕ أَيْتُ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾ وَلَتَجْلِبَ إِلَيْهِ الْكِبَارُ وَآلِهَارُ ؕ وَمَا أَرْسَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَاحْصَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَنَضَرِيفُ الْيَدِجِ ؕ أَيْتُ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٥﴾ يَكَادُ أَكُتُّ اللَّهُ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ فَيَأْتِي حَدِيثُ بَعْدَ اللَّهِ وَعَالِيهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ وَبَلِّ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ﴿٧﴾ يَسْمَعُ ؕ أَيْتُ اللَّهُ تَتْلُو عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْرًا كَانَ لَوْ يَسْمَعُهَا فَتَنَرُهُ بِعَذَابِ آلِيمٍ ﴿٨﴾ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ ؕ أَيْتُنَا شَيْعًا أَخَذَهَا هَرَبًا أَوَّلَيْكَ هُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٩﴾ وَمَنْ يَرَاهُمْ جَهَنَّمَ وَلَا يَعْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثِيًا ؕ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠﴾ هَذَا هَدَىٰ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَيَأْتِيَنَّهُمْ رَجِيمٌ هُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ﴿١١﴾ اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بِأَمْرِهِ وَلْيَذَّكَّرُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَمَّا كُفِّرُوا وَنَسُوا لَكُمْ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٢﴾ قُلْ لِلَّذِينَ ؕ أَمِنُوا يَعْمُرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٣﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٤﴾

مانای دهقا ودهقی ئایهتهکان

{بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنده، ھا مەم} (۱) دابەزاندنی ئەم کتییە لە لایەن خوای زالی کاربەجی وەیه (۲) بە راستیی لە ئاسمانەکان و زەوی دا، بۆ پرۆاداران بەلگە و نیشانە (ی زۆر) هەن (لەسەر بەدیھێنەراییەتی و پەرۆردگاریتی خوا) (۳) ھەرۆھە لە دروستکردنی خۆتان و ئەو ژایاندارانە (خوا لە زەویدا) بڵاوی کردوونەو، بەلگە و نیشانە (ی زۆر) هەن، بۆ دلتیایان (لە برۆایاندا) (۴) دیسان جیاوازیی و جیگۆڕکەشی شەو و رۆژ، ئەو بژیوێی خوا لە ئاسمانەو دایە زاندو، دۆی مردن (و وشک ھەلگەڕانی) زەوی پێ ژایاندۆتەو، بەلگە و نیشانەن بۆ کۆمەڵیک بھامن (۵) ئەوانە ئایەتەکانی خۆان بە ھەق بەسەرتاندا دەخوێننەو، ئنجا ئایا (بێبرۆیان) دۆی خواو ئایەتەکان، بە چ قسەیکە برۆا دێنن؟ (۶) سزای سەخت بۆ ھەر درۆژنێکی زۆر گوناھکار (۷) گوێبیستی ئایەتەکانی خوا دەبێ بەسەریدا دەخوێننەو، کەچی دۆایی خۆبەزەلگرا ھەر سوور دەبێ (لەسەر بێبرۆیی) وەک ھەر نەبیستێن! دەجا مۆژدە ئازاریکی بە ئیش و ژانی بەدیە (۸) ئەگەر شتێکی لە ئایەتەکانمان بزانێ، بە گالته جاریان دەگرن (گالتهیان پێ دەکات)، ئەوانە ئازاریکی ریسواکەریان ھەیە (۹) دۆزەخ لە پشیمانەو دیە (چاوەرێیانەو)، ئەو دی و دەستیان ھێناو (لە مآل و سامان)و، ئەوانەش کە لە جیاتی خوا بە دۆست و سەرپەرشتیاران گرتوون (و پەرستوویانن)، ھێچ سوودیان پێ ناگەینن و، ئازاریکی مەزنیشیان ھەیە (لە رۆژی دۆایی دا) (۱۰) ئەو (کە باسکرا) رێنمایەو، ئەوانەش کە بێبرۆان بە ئایەتەکانی پەرۆردگاریان، ئازاریان لە (سزایەکی) ھەژنەری بە ئیش ھەیە (۱۱) خوا ئەو کەسە دیە دەریای بۆ رامکردوون، تاکو بە فەرمانی وی کەشتیەکانی پێدا بپۆن (و کاسبیی بکەن)و، لە بەخششی وی (بژیو) بخوازن و، بەلگە سوپاسگوزاریش

بکه‌ن ﴿۱۲﴾ هه‌روه‌ها هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و له زه‌ویدا‌یه، تیک‌رای له لایه‌ن خۆیه‌وه بۆی پام و ملکه‌چ کردوون، بی‌گومان له‌وه‌دا به‌لگه‌ و نیشانه‌(ی زۆر) هه‌ن (له‌سه‌ر په‌روه‌ردگارپیتی خوا) بۆ کۆمه‌لیک بیربکه‌نه‌وه و پامینن ﴿۱۳﴾ (ئه‌ی موحه‌مه‌د!) به‌وانه‌ی پروایان هیناوه‌ بلن: با له‌وانه‌ بی‌وورن که‌ (بی‌پروان و) به‌ ئومیدی رۆژه‌کانی (دیداری) خوا نین، تا‌کو (سه‌ره‌نجام خوا) به‌ پیتی ته‌وه‌ی کردوویانه‌، سزای کۆمه‌لیک بدات (له‌ رۆژی دوا‌یی داو، با سزایه‌کیان بۆ ته‌وه‌ی بێ) ﴿۱۴﴾ هه‌ر که‌س چاکه‌ بکات، به‌ سوودی خۆیه‌تی و، هه‌ر که‌سیش خراپه‌ بکات، به‌ زیانی خۆیه‌تی، دوا‌یش بۆ لای په‌روه‌ردگار تان ده‌گیردرێته‌وه‌ ﴿۱۵﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان

(وَمَا يَأْتِيهِ): (الْبَثُّ: التَّفْرِيقُ وَإِثَارَةُ الشَّيْءِ، كَبَثُ الرِّيحِ الرَّطَابِ) (بَثُّ): بریتیه له‌ بلۆکردنه‌وه‌و له‌ شوینی خۆ جوولاندنی شتی‌ک، وه‌ک چۆن با گۆ و خۆل له‌ شوینی خۆی هه‌لده‌قه‌نن و بلۆی ده‌کاته‌وه‌.

(مَنْ دَابَّ): (الدَّابَّةُ: يُسْتَعْمَلُ فِي كُلِّ حَيَوَانٍ: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ﴿٥٥﴾ الأنفال، عَامَّةً فِي جَمِيعِ الْحَيَوَانَاتِ، وَشَهَى (دَابَّة): به‌کارده‌هینن بۆ هه‌ر ژيانداریک، وه‌ک خوا فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ ﴿٥٥﴾ الأنفال، واته‌: به‌ دلتیایی خراپ‌ترین ژياندار که‌ ده‌پۆن له‌سه‌ر زه‌وی له‌ لای خوا، نه‌وانه‌ن که‌ بی‌پروان، نه‌مه‌ تیک‌رای ژيانداران ده‌گیرته‌وه‌، چونکه‌ خوا ﴿بَيِّرُوايَانِيشِي به‌ شیک له‌ (دَابَّة) له‌ قه‌له‌م داوه‌، هه‌روه‌ها له‌ شوینی دیکه‌ خوا ده‌فه‌رموئ: ﴿وَلَوْ يَأْخُذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرهَا مِنْ دَابَّةٍ﴾ ﴿١٥﴾ فاطر، که‌واته‌: هه‌رچی له‌سه‌ر زه‌وییه‌ به‌ مروف و ئاژه‌ل و په‌ره‌ور و زینده‌وه‌ره‌ وه‌، هه‌مووی وشه‌ی (دَابَّة)، ده‌گیرته‌وه‌، بۆیه‌ من له‌ هه‌ندی شوینان

وشەى (دآبە)، بە پێرۆ، یاخود بە ژياندار، مانا دەکەم، پێرۆش مەرج نیه پێى هەبن و بە پێیان بپوا، چونکە بآئەدەش هەر بە (دآبە) لە قەلەم دەدرێن، هەرچەندە زیاتر بە بآلانیش دەفرن.

(يُوقِنُونَ): واتە: دڵنیان، دڵنیا دەبن، (الْيَقِينُ: سُكُونُ الْقَهْمِ مَعَ ثَبَاتِ الْحُكْمِ، وَالْيَقِينُ مِنْ صِفَةِ الْعِلْمِ فَوْقَ الْمَعْرِفَةِ وَالذَّرَائَةِ)، (يَقِينُ): بریتیه لە وهستانی تێگەیشتن لەگەڵ چەسپانی بریاردان، تێگەیشتن لە بارەى شتێکەوه بوهستى و چیدیکه دهرهقی نهبی پڕوا، بریار له بارهیهوه چەسپاو بێ، (يَقِينُ) له سیفەتى زانیارییه له سهرووی ناسین و، په پێی بردنه وهیه، واتە: خۆای پهروهردگار (علم اليقین) ی باسکردوه، زانیارییهک که خاوه نه کهى تێیدا دڵنیا بیت، ههروهها (عَيْنُ اليقین) ییش، هاتوه له قورئاندا و (حَقُّ اليقین) ییش، هاتوه، (يَقِينُ): به مانای دڵنیایی تهواو له شتێکداو، له (يَقْنُ) هوه، هاتوه، (يَقْنُ: أَيْ رَكَدٌ وَثَبَتْ) واتە: چەسپا، ئنجا مەرۆف ئەگەر له شتێکدا تهواو گەیشته قەناعەت و دڵنیایی، مانای وایه یه قینی بو پەیدا بووه، چونکە تێگەیشتنه کهى له وى دوهوستى و، بریاره که شى چەسپاو ده بى له بارهیهوه.

(وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ): واتە: جوړاو جوړ کردنى بایه کان (الصُّرْفُ: رَدُّ الشَّيْءِ مِنْ خَالَةٍ إِلَى خَالَةٍ، أَوْ إِذْأَالُهُ بَعْرِه، وَتَصْرِيفُ الرِّيحِ: هُوَ صَرْفُهَا مِنْ حَالٍ إِلَى حَالٍ)، وشەى (صُرف): بریتیه له وهى شتێک له حالێکەوه بگۆردى بو حالێک، یاخود له حالێکەوه بگوازرێتهوه بو حالێک، یان به حالێکی دیکه بگۆردى.

(وَيَلَّ): (رَاغِبُ الْأَصْفَهَانِي)، ده لئى: (وَيَلَّ: قُبْحٌ، وَيُسْتَعْمَلُ فِي التَّحْسُرِ)، (ويل) یانى: ناشیرینی، دزیویى و، به کاریش ده هیترى بو خەفەت خواردن.

به لām که ته ماشای قورئان ده کهین (وَيَلَّ) وشه یه که، به کار ده هیترى بو سزا، وهک خوا ده فه رموى: ﴿وَيَلَّ لِكُلِّ هَمَزَةٍ لُّمَزَةٌ﴾ ① ② ③ ④ ⑤ ⑥ ⑦ ⑧ ⑨ ⑩ ⑪ ⑫ ⑬ ⑭ ⑮ ⑯ ⑰ ⑱ ⑲ ⑳ ㉑ ㉒ ㉓ ㉔ ㉕ ㉖ ㉗ ㉘ ㉙ ㉚ ㉛ ㉜ ㉝ ㉞ ㉟ ㊱ ㊲ ㊳ ㊴ ㊵ ㊶ ㊷ ㊸ ㊹ ㊺ ㊻ ㊼ ㊽ ㊾ ㊿ ١ ٢ ٣ ٤ ٥ ٦ ٧ ٨ ٩ ١٠ ١١ ١٢ ١٣ ١٤ ١٥ ١٦ ١٧ ١٨ ١٩ ٢٠ ٢١ ٢٢ ٢٣ ٢٤ ٢٥ ٢٦ ٢٧ ٢٨ ٢٩ ٣٠ ٣١ ٣٢ ٣٣ ٣٤ ٣٥ ٣٦ ٣٧ ٣٨ ٣٩ ٤٠ ٤١ ٤٢ ٤٣ ٤٤ ٤٥ ٤٦ ٤٧ ٤٨ ٤٩ ٥٠ ٥١ ٥٢ ٥٣ ٥٤ ٥٥ ٥٦ ٥٧ ٥٨ ٥٩ ٦٠ ٦١ ٦٢ ٦٣ ٦٤ ٦٥ ٦٦ ٦٧ ٦٨ ٦٩ ٧٠ ٧١ ٧٢ ٧٣ ٧٤ ٧٥ ٧٦ ٧٧ ٧٨ ٧٩ ٨٠ ٨١ ٨٢ ٨٣ ٨٤ ٨٥ ٨٦ ٨٧ ٨٨ ٨٩ ٩٠ ٩١ ٩٢ ٩٣ ٩٤ ٩٥ ٩٦ ٩٧ ٩٨ ٩٩ ١٠٠ ١٠١ ١٠٢ ١٠٣ ١٠٤ ١٠٥ ١٠٦ ١٠٧ ١٠٨ ١٠٩ ١١٠ ١١١ ١١٢ ١١٣ ١١٤ ١١٥ ١١٦ ١١٧ ١١٨ ١١٩ ١٢٠ ١٢١ ١٢٢ ١٢٣ ١٢٤ ١٢٥ ١٢٦ ١٢٧ ١٢٨ ١٢٩ ١٣٠ ١٣١ ١٣٢ ١٣٣ ١٣٤ ١٣٥ ١٣٦ ١٣٧ ١٣٨ ١٣٩ ١٤٠ ١٤١ ١٤٢ ١٤٣ ١٤٤ ١٤٥ ١٤٦ ١٤٧ ١٤٨ ١٤٩ ١٥٠ ١٥١ ١٥٢ ١٥٣ ١٥٤ ١٥٥ ١٥٦ ١٥٧ ١٥٨ ١٥٩ ١٦٠ ١٦١ ١٦٢ ١٦٣ ١٦٤ ١٦٥ ١٦٦ ١٦٧ ١٦٨ ١٦٩ ١٧٠ ١٧١ ١٧٢ ١٧٣ ١٧٤ ١٧٥ ١٧٦ ١٧٧ ١٧٨ ١٧٩ ١٨٠ ١٨١ ١٨٢ ١٨٣ ١٨٤ ١٨٥ ١٨٦ ١٨٧ ١٨٨ ١٨٩ ١٩٠ ١٩١ ١٩٢ ١٩٣ ١٩٤ ١٩٥ ١٩٦ ١٩٧ ١٩٨ ١٩٩ ٢٠٠ ٢٠١ ٢٠٢ ٢٠٣ ٢٠٤ ٢٠٥ ٢٠٦ ٢٠٧ ٢٠٨ ٢٠٩ ٢١٠ ٢١١ ٢١٢ ٢١٣ ٢١٤ ٢١٥ ٢١٦ ٢١٧ ٢١٨ ٢١٩ ٢٢٠ ٢٢١ ٢٢٢ ٢٢٣ ٢٢٤ ٢٢٥ ٢٢٦ ٢٢٧ ٢٢٨ ٢٢٩ ٢٣٠ ٢٣١ ٢٣٢ ٢٣٣ ٢٣٤ ٢٣٥ ٢٣٦ ٢٣٧ ٢٣٨ ٢٣٩ ٢٤٠ ٢٤١ ٢٤٢ ٢٤٣ ٢٤٤ ٢٤٥ ٢٤٦ ٢٤٧ ٢٤٨ ٢٤٩ ٢٥٠ ٢٥١ ٢٥٢ ٢٥٣ ٢٥٤ ٢٥٥ ٢٥٦ ٢٥٧ ٢٥٨ ٢٥٩ ٢٦٠ ٢٦١ ٢٦٢ ٢٦٣ ٢٦٤ ٢٦٥ ٢٦٦ ٢٦٧ ٢٦٨ ٢٦٩ ٢٧٠ ٢٧١ ٢٧٢ ٢٧٣ ٢٧٤ ٢٧٥ ٢٧٦ ٢٧٧ ٢٧٨ ٢٧٩ ٢٨٠ ٢٨١ ٢٨٢ ٢٨٣ ٢٨٤ ٢٨٥ ٢٨٦ ٢٨٧ ٢٨٨ ٢٨٩ ٢٩٠ ٢٩١ ٢٩٢ ٢٩٣ ٢٩٤ ٢٩٥ ٢٩٦ ٢٩٧ ٢٩٨ ٢٩٩ ٣٠٠ ٣٠١ ٣٠٢ ٣٠٣ ٣٠٤ ٣٠٥ ٣٠٦ ٣٠٧ ٣٠٨ ٣٠٩ ٣١٠ ٣١١ ٣١٢ ٣١٣ ٣١٤ ٣١٥ ٣١٦ ٣١٧ ٣١٨ ٣١٩ ٣٢٠ ٣٢١ ٣٢٢ ٣٢٣ ٣٢٤ ٣٢٥ ٣٢٦ ٣٢٧ ٣٢٨ ٣٢٩ ٣٣٠ ٣٣١ ٣٣٢ ٣٣٣ ٣٣٤ ٣٣٥ ٣٣٦ ٣٣٧ ٣٣٨ ٣٣٩ ٣٤٠ ٣٤١ ٣٤٢ ٣٤٣ ٣٤٤ ٣٤٥ ٣٤٦ ٣٤٧ ٣٤٨ ٣٤٩ ٣٥٠ ٣٥١ ٣٥٢ ٣٥٣ ٣٥٤ ٣٥٥ ٣٥٦ ٣٥٧ ٣٥٨ ٣٥٩ ٣٦٠ ٣٦١ ٣٦٢ ٣٦٣ ٣٦٤ ٣٦٥ ٣٦٦ ٣٦٧ ٣٦٨ ٣٦٩ ٣٧٠ ٣٧١ ٣٧٢ ٣٧٣ ٣٧٤ ٣٧٥ ٣٧٦ ٣٧٧ ٣٧٨ ٣٧٩ ٣٨٠ ٣٨١ ٣٨٢ ٣٨٣ ٣٨٤ ٣٨٥ ٣٨٦ ٣٨٧ ٣٨٨ ٣٨٩ ٣٩٠ ٣٩١ ٣٩٢ ٣٩٣ ٣٩٤ ٣٩٥ ٣٩٦ ٣٩٧ ٣٩٨ ٣٩٩ ٤٠٠ ٤٠١ ٤٠٢ ٤٠٣ ٤٠٤ ٤٠٥ ٤٠٦ ٤٠٧ ٤٠٨ ٤٠٩ ٤١٠ ٤١١ ٤١٢ ٤١٣ ٤١٤ ٤١٥ ٤١٦ ٤١٧ ٤١٨ ٤١٩ ٤٢٠ ٤٢١ ٤٢٢ ٤٢٣ ٤٢٤ ٤٢٥ ٤٢٦ ٤٢٧ ٤٢٨ ٤٢٩ ٤٣٠ ٤٣١ ٤٣٢ ٤٣٣ ٤٣٤ ٤٣٥ ٤٣٦ ٤٣٧ ٤٣٨ ٤٣٩ ٤٤٠ ٤٤١ ٤٤٢ ٤٤٣ ٤٤٤ ٤٤٥ ٤٤٦ ٤٤٧ ٤٤٨ ٤٤٩ ٤٥٠ ٤٥١ ٤٥٢ ٤٥٣ ٤٥٤ ٤٥٥ ٤٥٦ ٤٥٧ ٤٥٨ ٤٥٩ ٤٦٠ ٤٦١ ٤٦٢ ٤٦٣ ٤٦٤ ٤٦٥ ٤٦٦ ٤٦٧ ٤٦٨ ٤٦٩ ٤٧٠ ٤٧١ ٤٧٢ ٤٧٣ ٤٧٤ ٤٧٥ ٤٧٦ ٤٧٧ ٤٧٨ ٤٧٩ ٤٨٠ ٤٨١ ٤٨٢ ٤٨٣ ٤٨٤ ٤٨٥ ٤٨٦ ٤٨٧ ٤٨٨ ٤٨٩ ٤٩٠ ٤٩١ ٤٩٢ ٤٩٣ ٤٩٤ ٤٩٥ ٤٩٦ ٤٩٧ ٤٩٨ ٤٩٩ ٥٠٠ ٥٠١ ٥٠٢ ٥٠٣ ٥٠٤ ٥٠٥ ٥٠٦ ٥٠٧ ٥٠٨ ٥٠٩ ٥١٠ ٥١١ ٥١٢ ٥١٣ ٥١٤ ٥١٥ ٥١٦ ٥١٧ ٥١٨ ٥١٩ ٥٢٠ ٥٢١ ٥٢٢ ٥٢٣ ٥٢٤ ٥٢٥ ٥٢٦ ٥٢٧ ٥٢٨ ٥٢٩ ٥٣٠ ٥٣١ ٥٣٢ ٥٣٣ ٥٣٤ ٥٣٥ ٥٣٦ ٥٣٧ ٥٣٨ ٥٣٩ ٥٤٠ ٥٤١ ٥٤٢ ٥٤٣ ٥٤٤ ٥٤٥ ٥٤٦ ٥٤٧ ٥٤٨ ٥٤٩ ٥٥٠ ٥٥١ ٥٥٢ ٥٥٣ ٥٥٤ ٥٥٥ ٥٥٦ ٥٥٧ ٥٥٨ ٥٥٩ ٥٦٠ ٥٦١ ٥٦٢ ٥٦٣ ٥٦٤ ٥٦٥ ٥٦٦ ٥٦٧ ٥٦٨ ٥٦٩ ٥٧٠ ٥٧١ ٥٧٢ ٥٧٣ ٥٧٤ ٥٧٥ ٥٧٦ ٥٧٧ ٥٧٨ ٥٧٩ ٥٨٠ ٥٨١ ٥٨٢ ٥٨٣ ٥٨٤ ٥٨٥ ٥٨٦ ٥٨٧ ٥٨٨ ٥٨٩ ٥٩٠ ٥٩١ ٥٩٢ ٥٩٣ ٥٩٤ ٥٩٥ ٥٩٦ ٥٩٧ ٥٩٨ ٥٩٩ ٦٠٠ ٦٠١ ٦٠٢ ٦٠٣ ٦٠٤ ٦٠٥ ٦٠٦ ٦٠٧ ٦٠٨ ٦٠٩ ٦١٠ ٦١١ ٦١٢ ٦١٣ ٦١٤ ٦١٥ ٦١٦ ٦١٧ ٦١٨ ٦١٩ ٦٢٠ ٦٢١ ٦٢٢ ٦٢٣ ٦٢٤ ٦٢٥ ٦٢٦ ٦٢٧ ٦٢٨ ٦٢٩ ٦٣٠ ٦٣١ ٦٣٢ ٦٣٣ ٦٣٤ ٦٣٥ ٦٣٦ ٦٣٧ ٦٣٨ ٦٣٩ ٦٤٠ ٦٤١ ٦٤٢ ٦٤٣ ٦٤٤ ٦٤٥ ٦٤٦ ٦٤٧ ٦٤٨ ٦٤٩ ٦٥٠ ٦٥١ ٦٥٢ ٦٥٣ ٦٥٤ ٦٥٥ ٦٥٦ ٦٥٧ ٦٥٨ ٦٥٩ ٦٦٠ ٦٦١ ٦٦٢ ٦٦٣ ٦٦٤ ٦٦٥ ٦٦٦ ٦٦٧ ٦٦٨ ٦٦٩ ٦٧٠ ٦٧١ ٦٧٢ ٦٧٣ ٦٧٤ ٦٧٥ ٦٧٦ ٦٧٧ ٦٧٨ ٦٧٩ ٦٨٠ ٦٨١ ٦٨٢ ٦٨٣ ٦٨٤ ٦٨٥ ٦٨٦ ٦٨٧ ٦٨٨ ٦٨٩ ٦٩٠ ٦٩١ ٦٩٢ ٦٩٣ ٦٩٤ ٦٩٥ ٦٩٦ ٦٩٧ ٦٩٨ ٦٩٩ ٧٠٠ ٧٠١ ٧٠٢ ٧٠٣ ٧٠٤ ٧٠٥ ٧٠٦ ٧٠٧ ٧٠٨ ٧٠٩ ٧١٠ ٧١١ ٧١٢ ٧١٣ ٧١٤ ٧١٥ ٧١٦ ٧١٧ ٧١٨ ٧١٩ ٧٢٠ ٧٢١ ٧٢٢ ٧٢٣ ٧٢٤ ٧٢٥ ٧٢٦ ٧٢٧ ٧٢٨ ٧٢٩ ٧٣٠ ٧٣١ ٧٣٢ ٧٣٣ ٧٣٤ ٧٣٥ ٧٣٦ ٧٣٧ ٧٣٨ ٧٣٩ ٧٤٠ ٧٤١ ٧٤٢ ٧٤٣ ٧٤٤ ٧٤٥ ٧٤٦ ٧٤٧ ٧٤٨ ٧٤٩ ٧٥٠ ٧٥١ ٧٥٢ ٧٥٣ ٧٥٤ ٧٥٥ ٧٥٦ ٧٥٧ ٧٥٨ ٧٥٩ ٧٦٠ ٧٦١ ٧٦٢ ٧٦٣ ٧٦٤ ٧٦٥ ٧٦٦ ٧٦٧ ٧٦٨ ٧٦٩ ٧٧٠ ٧٧١ ٧٧٢ ٧٧٣ ٧٧٤ ٧٧٥ ٧٧٦ ٧٧٧ ٧٧٨ ٧٧٩ ٧٨٠ ٧٨١ ٧٨٢ ٧٨٣ ٧٨٤ ٧٨٥ ٧٨٦ ٧٨٧ ٧٨٨ ٧٨٩ ٧٩٠ ٧٩١ ٧٩٢ ٧٩٣ ٧٩٤ ٧٩٥ ٧٩٦ ٧٩٧ ٧٩٨ ٧٩٩ ٨٠٠ ٨٠١ ٨٠٢ ٨٠٣ ٨٠٤ ٨٠٥ ٨٠٦ ٨٠٧ ٨٠٨ ٨٠٩ ٨١٠ ٨١١ ٨١٢ ٨١٣ ٨١٤ ٨١٥ ٨١٦ ٨١٧ ٨١٨ ٨١٩ ٨٢٠ ٨٢١ ٨٢٢ ٨٢٣ ٨٢٤ ٨٢٥ ٨٢٦ ٨٢٧ ٨٢٨ ٨٢٩ ٨٣٠ ٨٣١ ٨٣٢ ٨٣٣ ٨٣٤ ٨٣٥ ٨٣٦ ٨٣٧ ٨٣٨ ٨٣٩ ٨٤٠ ٨٤١ ٨٤٢ ٨٤٣ ٨٤٤ ٨٤٥ ٨٤٦ ٨٤٧ ٨٤٨ ٨٤٩ ٨٥٠ ٨٥١ ٨٥٢ ٨٥٣ ٨٥٤ ٨٥٥ ٨٥٦ ٨٥٧ ٨٥٨ ٨٥٩ ٨٦٠ ٨٦١ ٨٦٢ ٨٦٣ ٨٦٤ ٨٦٥ ٨٦٦ ٨٦٧ ٨٦٨ ٨٦٩ ٨٧٠ ٨٧١ ٨٧٢ ٨٧٣ ٨٧٤ ٨٧٥ ٨٧٦ ٨٧٧ ٨٧٨ ٨٧٩ ٨٨٠ ٨٨١ ٨٨٢ ٨٨٣ ٨٨٤ ٨٨٥ ٨٨٦ ٨٨٧ ٨٨٨ ٨٨٩ ٨٩٠ ٨٩١ ٨٩٢ ٨٩٣ ٨٩٤ ٨٩٥ ٨٩٦ ٨٩٧ ٨٩٨ ٨٩٩ ٩٠٠ ٩٠١ ٩٠٢ ٩٠٣ ٩٠٤ ٩٠٥ ٩٠٦ ٩٠٧ ٩٠٨ ٩٠٩ ٩١٠ ٩١١ ٩١٢ ٩١٣ ٩١٤ ٩١٥ ٩١٦ ٩١٧ ٩١٨ ٩١٩ ٩٢٠ ٩٢١ ٩٢٢ ٩٢٣ ٩٢٤ ٩٢٥ ٩٢٦ ٩٢٧ ٩٢٨ ٩٢٩ ٩٣٠ ٩٣١ ٩٣٢ ٩٣٣ ٩٣٤ ٩٣٥ ٩٣٦ ٩٣٧ ٩٣٨ ٩٣٩ ٩٤٠ ٩٤١ ٩٤٢ ٩٤٣ ٩٤٤ ٩٤٥ ٩٤٦ ٩٤٧ ٩٤٨ ٩٤٩ ٩٥٠ ٩٥١ ٩٥٢ ٩٥٣ ٩٥٤ ٩٥٥ ٩٥٦ ٩٥٧ ٩٥٨ ٩٥٩ ٩٦٠ ٩٦١ ٩٦٢ ٩٦٣ ٩٦٤ ٩٦٥ ٩٦٦ ٩٦٧ ٩٦٨ ٩٦٩ ٩٧٠ ٩٧١ ٩٧٢ ٩٧٣ ٩٧٤ ٩٧٥ ٩٧٦ ٩٧٧ ٩٧٨ ٩٧٩ ٩٨٠ ٩٨١ ٩٨٢ ٩٨٣ ٩٨٤ ٩٨٥ ٩٨٦ ٩٨٧ ٩٨٨ ٩٨٩ ٩٩٠ ٩٩١ ٩٩٢ ٩٩٣ ٩٩٤ ٩٩٥ ٩٩٦ ٩٩٧ ٩٩٨ ٩٩٩ ١٠٠٠

سزایەکی سەخت، بەهەر حال (وێل) لە قورئاندا بەکارهاتووە، بە مانای سزا و، تازار و، ھاوار بۆ فلانکەس و، وای بۆ ئەو، واتە: چ مەترسییەکی لە پێشداوە! هەلبەتە دوایی بە مانای دیکەش بەکارهاتووە، وەک: (وێل)، یان (وێل لک)، هەموو کات مەرج نیە بە مانای سزا بێ، یانی: ھاوار بۆ تۆ، یاخود خەفەت و داخ بۆ تۆ، بۆیە (راغب) گوتووێت: (وَيُسْتَعْمَلُ فِي التَّحْسِرِ).

(أَفَالَيْ): (الْإِفْكَ: كُلُّ مَصْرُوفٍ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي يَحِقُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ، وَاسْتُعْمِلَ فِي الْكَذِبِ)، (إِفْكَ): بریتێە لە هەر شتێک لەو ڕووی لابدرێ کە دەبوایە لەسەری بێ، بەلام دوایی بەکاریشەتێراوە لە درۆدا، کەواتە: (أَفَالَيْ)، یانی: (گدأب)، زۆر درۆکەر، بە کوردیی دەلێن: درۆزن، درۆکەر: کەسێکە یەکار درۆ بکات، پێی دەلێن: درۆکەر، بەلام درۆزن: ئەوێە کە عادیەتی بە درۆیانەووە گرتبێ، بۆیە پێم وایە وشە (أَفَالَيْ): لە بەرانبەرە کەیدا درۆزن دابنرێ پر بە پێستیەتی، بە پێی ئەم سیاقە، ئەگەرنا لە ئەصدا: (فَأَنَّى يُؤْفَكُونَ ۝ ۱۱) العنكبوت، یانی: (فَأَنَّى يُصْرَفُونَ)، یان (يُقْلَبُونَ)، بۆ کوێ لادەدرێن؟ بۆ کوێ ڕوویان پێ وەردەگێردرێ؟

(يُصْرَفُ): سوور دەبێ، سامەرەستوو دەبێ، مکوڕ دەبێ، (الإِصْرَارُ: كُلُّ عَزْمٍ شَدَّدَتْ عَلَيْهِ، وَالْإِصْرَارُ: التَّعَقُّدُ فِي الدُّنْبِ وَالتَّشَدُّدُ فِيهِ، وَالْإِصْرَارُ مُلَازِمَةُ الشَّيْءِ، وَعَدَمُ الْإِنْفِكَالِ عَنَّهُ)، زانیان بە چەند تەعبییریەک ویستووایە مانای (إِصْرَار) بکەن، (صَر): بە مانای بای سارد دێ، (صَر) بە مانای گۆشین و گرێدانیش دێ، (صَرَّة): پڕێسکە یەکە شتی تێکراپێ و توند بەستراپێ، (إِصْرَار): هەر ویستیەکە، بە سەختی گرتبێ، (إِصْرَار)یش، بریتێە لەوێ کە سێک دلی خۆی لەسەر گوناوە چەسپاندبێ، هەروەها (إِصْرَار): بریتێە لە ھاوێلی کردنی شتێک و لێی جیا نەبۆنەوێ، بە کوردیی (إِصْرَار) دەپێتە سوور بوون لەسەر شتێک، سامەرەستوو بوون لەسەری، مکوور بوون لەسەری.

(هُزْءًا): (الْهُزْءُ: مَزْجٌ فِي خَفِيَّةٍ، (هُزْءٌ): بریتیه له گالتیه پیکردنێکی پهنهان، (هُزْءٌ): چاوگ (مصدره)، به لām به مانای بهرکار (مَفْعُولٌ بِهِ) به کارهاتوه، یانی: (مَهْزُوءٌ)، گالتیه پیکراو.

(ثُمَّيْنٌ): (أَي: مُخْزِي، مُسْتَخِفٌّ، مُذِلٌّ، (ثُمَّيْنٌ): به مانای ریسواکهه، زه بوونکهه، ملپیکه چکهه.

(رَجَزٌ): (أَصْلُ الرِّجْزِ: الإِصْطِرَابُ)، وشه (رَجَزٌ):

أ- له تهصلدا به مانای جووله جوول و به مانای خوڤنه گرته، له قورئاندا خواي پهروه ردگار وشه (رَجَزٌ)، له چه ند سیاقیکدا به کارهتیاوه، بۆ وینه:

ب- له سوورهتی (الأنفال) دا، دهفه رمووی: ﴿وَيَذْهَبَ عَنْكُمُ الرِّجْزُ السَّيِّئُ﴾ (رَجَزٌ) ی، شه یئاننان لئ لابهری، که لیره دا له وانهیه به مانای خوتخوتهی شه یئان بئ، که ده بیته هوئی جووله جوولی مرووف و، هوئی له ده ستدانی سه قامگیری و دامه زراوی.

ج- (رَجَزٌ)، به مانای (رِجْس) یش، هاتوه (رَجَزٌ) به (ز)، (رِجْس) به (س)، ههردووکیان به مانای (قَدْر)، شتی پيسن، وهک (مُخْتَارُ الصَّاح)، هیتاویه تی.

د- (رَجَزٌ): به مانای سزا و تازاریش دئ، به به لگهی ثایه تی (۱۳۴) له سوورهتی (الأعراف): ﴿لَئِنْ كَشَفْتَ عَنْآ الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾ (۱۳۴)، واته: ته گهر تۆ (رَجَزٌ) مان لئ لابهری واته: سزاو تازارمان لئ لابهری، به لآمان لئ لابهری، به دنیایی بروات پئ دئین و به نوو ئیسرائیلیشت له گهل پهوان ده کهین.

له سوورهتی (الزُحْرَف) یش دا، به به لگهی تهوه ده زانین (رَجَزٌ) به مانای سزا و تازاره، چونکه هه ره له سوورهتی (الزُحْرَف)، له ثایه تی (۵۰) دا دهفه رمووی: ﴿فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ﴾ (۵۰)، که له هه ره هه مان سیاقداو له هه مان باره وهیه: کاتیک تازارمان لئ لاهردن، تهوان تهو به لئیهی دابوویان (که بپروا بئین و به نوو ئیسرائیل ته سلیمی مووسا بکه نه وه)، هه لئاوه شهانده وه.

که واته: ﴿لَئِنْ كَشَفْتَ عَنْآ الزَّجَرَ﴾ ﴿۱۷۲﴾ الاعراف، یانی: (لَئِنْ كَشَفْتَ عَنْآ الْعَذَابَ)، به کورتیی: (رَجَزْ):

۱- به مانای سزا و ئازاریش و،

۲- به مانای پیسییش و،

۳- به مانای خوتخوتهی شهیتانیش و،

۴- به مانای جووڵه جووڵیکیش دیت که هاوسهنگیی مروّف تیکدهدات.

﴿وَيَذْهَبْ عَنْكُمُ الرِّجْزُ الَّذِي كَانَ يَكْفِيكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ ﴿۱۷۳﴾ الأنفال، دهلّی: (مَا يَذْعُوبُ إِلَيْهِ مِنَ الْكُفْرِ وَالْبُهْتَانِ وَالْفَسَادِ)، نهوهی که شهیتان بانگهشهی بۆ دهکات له بیپروایی و تۆمهتی ناپردهاو، تیکدان، ههروهها (رَجَزْ) به مانای سهختترین ئازارو سزاش دی: ﴿فَأَرْسَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ﴾ ﴿۱۷۴﴾ البقرة، واته: دامانبهزاندە سەر نهوانهی ستهمیان کردبوو (رَجَزْ) یک له سه ریوه، واته: ئازاریکی زۆر سهخت.

(أَيَّامَ اللَّهِ): (أَيَّامَ) کۆی (يَوْمَ)، پۆژ، (أَيَّامَ اللَّهِ) واته: پۆژهکانی خوا، (الْأَوْقَاتِ الَّتِي حَصَلَتْ فِيهَا نَصْرُ اللَّهِ، أَوْ فَضْلُهُ، أَوْ أَيَّامُ جَزَائِهِ فِي الْآخِرَةِ، أَوْ وَكُفْتُ عِقَابِهِمْ)، ﴿لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾، واته: به تومیدی دیداری پۆژهکانی خوانین، پۆژهکانی خواش نهو پۆژانهن که سهرخستنی خوایان تیدا هاتۆته دی، یان بهخششی خوایان تیدا هاتۆته دی، له دنیا، یاخود: نهو کات و پۆژانهی خوا ﴿فَلَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ سزا و پاداشتی خویشان تیدا بهرجهسته دهکات، پاداشت بۆ دۆستهکانی و، سزا و تۆله بۆ نهیارهکان و ناحهزانی خوئی و، پیغه مبه رهکانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و په یام و بهرنامهکانی.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خو عَلَيْهِ لەم پازدە (۱۵) ئایەتەدا، وەک لە پێناسەی ئەم دەرسەدا گۆمان، پانتاییەکی زۆری تەرخانکردووە، بۆ خستە رووی بەلگەو نیشانەکانی بەدیھێتەرایەتیی و پەرورەدگاریتیی و، خواوەنداریتیی خو، تیکەلکێش لەگەڵ ھەلۆیستی نەرتییانەو کەللەپەقانەی بێروایان لە بەرانبەر ئایەتەکانی خوا، واتە: ئایەتە خوێراوەکانییدا، کە دیارە ئەو دیاردەو دیمەنانەش کە لەو ئایەتە خوێراوانەدا دەیانخاتە روو، ئەوانیش دیسان لە نیشانەکان (آیات)ی خوان و نیشانە نەبێراوەکاننی:

خو عَلَيْهِ دەفەرموێ: ﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّخِيمِ﴾، مادام خو عَلَيْهِ سەدو چواردە (۱۱۴) جار لە قورئان دا فەرموویەتی: ﴿يَسْمِعُ اللَّهُ الرَّخِيمِ﴾، ئەو دەھینێ کە مانایەکەشی دووبارە بکریتەو، ئنجا لە کاتێک دا مروف دەلی: بە ناوی خوای بە بەزەیی بەخشنە، دەبێ بەلایەنی کەمەو، چوار واتایان لە عەقل و دلی خویدا ئامادە بکات:

۱- بۆ کردنی ئەو کارە بە ناوی خوا دەست پێ دەکەم، ئەک بە ناوی خۆم، یان ھەر شتێکی دیکە.

۲- ئەو کارە بۆ پزیرکردنی خوا ئەنجام دەدەم.

۳- ئەو کارە بە پێی بەرنامەی خوا ئەنجام دەدەم.

۴- ئەو کارە بە یارمەتی و ھاوکاریی خوا ئەنجام دەدەم، ئەک بە شان و شەوکهتی خۆم.

خو دەفەرموێ: ﴿حَم﴾، ئەمانە دوو پیتن، پیتی (ح)، و پیتی (م)، کە پێیان دەگوترێ: پیتە پچر پچرەکان (الحروف المقطعة)، چونکە بەسەر یەکەو

ناخوێژنەوه، که بگوتری: (حام)، دەبی بە جیا جیا بخوێژنەوهو، پێشتر باسمان کردوه که له سەرەتای تەفسیری سوورەتی (یونس)دا، باسیکی تیرو تەسەلمان لهو بارەوه کردوه، ئەو پێتەش که کۆی هەموویان چوارده (۱۴) پیت له سەرەتای (۲۹)، سوورەت له سوورەتەکانی قورئاندا هاتوون، باشترین واتایەک که لێیان وەرده‌گیری، ئەو یە که خوا ﷻ بە بەنده‌کانی ده‌فرموی: ئەم فەرماشتهی له‌بەر دەستانه‌و ده‌یخوێننه‌وه‌و گوێیستی دەبن و تێیه‌وه‌ را‌ده‌مێن، هەر له‌و پیت و ده‌نگانه‌ پێکهاتوه‌ که تێوه‌ قسه‌یان پێده‌که‌ن، که‌واته: ئەو پیت و ده‌نگانه‌ وه‌ک که‌ره‌سته‌یه‌کی خا‌و له‌بەر ده‌ست تێوه‌شدا هەن، به‌لام ئەو که‌ره‌سته‌ خاوه‌ و ئەو پیت و ده‌نگانه‌، خ‌وای به‌دیته‌نەر، ئەم فەرماشتهی لێ پێکهێناون، به‌لام تێوه‌ قسه‌ی ئاسایان لێ پێک دێن، هەر به‌وه‌را بزائن که ئەم فەرماشته‌ هی خ‌وايه ﷻ، که فەرماشته‌یکی پێکهێناوه‌ له‌و پیت و ده‌نگانه‌ی له‌بەر ده‌ستی تێوه‌شدا هەن، که تێوه‌ نه‌ک هەر ناتوانن وێنه‌ی ئەو فەرماشته‌ی بێنن که هەموو قورئانه‌، به‌لکو وێنه‌ی ده‌ (۱۰) سوورەتی، بگره‌ وێنه‌ی سوورەتێکی سێ تابه‌تیش بێنن، وه‌ک: (العصر) و (الکوثر) و (المصر).

که‌واته: بزائن که بێژهری ئەم فەرماشته‌ خ‌وايه ﷻ، وه‌ک چۆن خوا ﷻ له‌ گه‌ردیله‌کان و له‌ گه‌رده‌کان، له‌ ماده‌ی بێ ژیان، ژياندار دروست ده‌کات، که تا‌کو ئیستا م‌رو‌ف له‌ به‌ران‌به‌ر دیارد‌ه‌ی ژياندا سه‌راسیمه‌و ده‌سته‌وسانه‌، ته‌نانه‌ت ژيانی ژياندارێکی زۆر ساده‌ی وه‌ک (ئه‌مبیا)ش، وه‌ک چۆن م‌رو‌ف که‌ل و په‌لی دی‌که‌ دروست ده‌کات، که ژيانیان تێدانیه‌، به‌ هه‌مان شیوه‌ خ‌واش ﷻ ئەم فەرماشته‌ی خ‌وی په‌خساندوه‌و پێکهێناوه‌ له‌و پیت و ده‌نگانه‌، که روو‌حیکه‌ به‌ به‌ر ژيانی م‌رو‌فدا ده‌کرێ و، رووناکیی و به‌ره‌که‌ت و پێژیکه‌و، ته‌نیا فەرماشته‌ی خوا ﷻ ئەو تابه‌مه‌ندیانه‌ی هەن.

﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ الْغُيُوبِ الْمَكْرِ﴾، له‌ رووی رێزمانی عه‌ره‌بییه‌وه، یانی: (هَذَا تَنْزِيلُ الْكِتَابِ)، ئەمه‌ دابه‌زاندنی کتێبه‌، یاخود (تَنْزِيلُ الْكِتَابِ)، ده‌بێته‌ نه‌هاد

(مُبْتَدَأٌ) و ﴿مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ یش، ده بیته ده بیته گوزاره (خَبَر)، دابه زاندنی کتیب له لایهن خوای بالا دهستی کار به جئ وهیه، یاخود: خوای زالی کار زانه وهیه، که واته: بزائن! سه رچاوهی ئەو کتیبه خوایه که ﴿لَهُ﴾، خاوهی هه موو عیزه تیک و بالا دهستی و، ده سترپویش توو یکه و، خاوهی هه موو لی زانی و، کار زانی و کار به جیبیه که، بویه ش ئەو سیفه تانهی خوا له و کتیبه ی دا به رجه سته بوون، ئنجا دوا ی ئەم ئاماژه کورته به قورئان، خوا دیته سه ر باسی خستنه پرووی به لکه کانی به ده پینه رایه تیی و پهروه دگاری تیی خوی:

﴿إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّمُؤْمِنِينَ﴾، به دنیایی له ئاسمانه کان و زه ویدا نیشانه هه ن بو پرواداران، واته: نیشانه هه ن که پهروه دگار و خاوه ن و به ده پینه ری خویانیان پی بناسن، چونکه خوای پهروه دگار چو ن په ی پیبیه ن؟ بیگومان له پی نیشانه کانی وه، نیشانه کانی شی: یان له کتیبه خویندرا وه که یدان، که قورئانه، یان له کتیبه بی زاره که یدان، که گهردوونه.

﴿وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُتُّ مِنْ دَابَّةٍ ؕ أَلَيْسَ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾، پی شی قه رمووی: له ئاسمانه کان و زه ویدا نیشانه ی زور هه ن بو پرواداران، ئنجا ده قه رمووی: له دروست کرانی خو تاندا و له وه دا که خوا بلاوی کردو ته وه له ژیا نداران له زه ویدا، نیشانه هه ن بو کومه لیک که دنیایان، واته: دنیایان هه بی ت و له پروایه که یاندا گه یشتنه قه ناعه ت و دنیایی ته واو.

ئنجا ده قه رمووی: ﴿وَإِنْ خِلَافَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ﴾، ههروه ها جیاوازی و جیگور که ی شه وو پروژان و، ئەوه ی خوا دایه زاننده له سه ری وه له بژیو، ئەو بژیوه ی خوا دایه زاننده، هه رچه نده زور به ی زانیان هه ر به مانای بارانیان لیکدا وه ته وه، به لأم هه می شه که خوا ده قه رمووی: ئاو (ماء)، یان لی ره دا ده قه رمووی: بژیو (رِزْق)، له بهر ئەوه یه که وشه ی: (ماء)، باران و به قه ر و ته رزه و ئاو نگ و هه لمی ئاو، هه مووی ده گری ته وه، (رِزْق) یش ته نیا ئاو نا گری ته وه، به لکو

تیشکی خۆریش و جوۆره تیشکه کانی دیکهش که له کههکهشان و ئەستێره کانی دیکهوه دێن و، سەرجههه ئهوه شهپۆلانهش که لیانیهوه دێن، ههموویان دهبنه هوێ بژیو بو مروق، به لام (رزق) به پله یه کهم ئهوه ئاوه دهگرتهوه که له سه رووه داده به زێ، که دهفه رموئ: ﴿فَلَحَاحًا بِهٖ اَلْاَرْضُ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾، زهوی پئی زیندوو کردۆتهوه، دواى مردنه کهى، که هه لبه ته زهوی وهک چۆن به ئاو زیندوو ده بێتهوه، به تیشکی خۆریش، زیندوو ده بێتهوه، ئه گهر تیشک نه بئى له ده ریا بدات، هه لمی ئاویش پهیدا نابئ و، باران و به فرو ته رزهش پهیدانابن، ههروهها تیشک بو که شه کردنی پوهه که به هوێ تیشکه پیکهاتن (التمثیل الضوئیه وههش هه ر پێویسته.

﴿وَصَرِيفَ الرِّيحِ﴾، ههروهها جوړاو جوړکردنی بایه کان، جوړاو جوړکردنیش بهس له رووی ئهوه شوێنهوه نیه که لێی هه لده کهن، ئایا ره شه بایه، شه ماله، له سه روویه، له خوارپوهیه، له باکووره، له باشوور؟! هه ر ئه وهنده، نا، به لکو جوړاو جوړ کردنی بایه کان له رووی چۆنییه تییا نهوه، پاشان له رووی ئه ندازه یانهوه، به هیزن، یان نه رم و سووک؟ ئه وانه هه موویان ﴿اٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ﴾، نیشانهن بو کۆمه لیک بفامن.

دوا یی له مه سه له گرنگه کاندایاس ده که ین: بوچی پێشێ ده فه رموئ: ﴿لِقَوْمٍ يٰۤمِیْنٍ﴾، دوا یی ده فه رموئ: ﴿لِقَوْمٍ یُّوقِنُوْنَ﴾، دوا یی ده فه رموئ: ﴿لِقَوْمٍ یَّعْلَمُوْنَ﴾، جیاوازیی ئه وه سێ حاله تانه چیه؟

﴿تَاٰکَ اٰیٰتُ اللّٰهِ تَتْلُوْهَا عَلَیْكَ بِالْحَقِّ﴾، ئه وانه ئایه ته کانی خوان به هه ق به سه ر تو باندای ده خوێنینه وه، وشه ی (حق): به پئی ئه وه سیاقه که تیی دا دئ، مانایه که ی ده گورئ، جاری وایه به مانای راسته، جاری وایه به مانای دادگهریه، جاری وایه به مانای حکمه ته، جاری وایه به مانای شتی چه سپاوه، که ئه صلی مانای هه قه، ﴿وَبَاٰی حٰدِیْثٍ بَعْدَ اللّٰهِ وَءَاٰیٰتِهِۦ یُؤْمِنُوْنَ﴾، به چ قسه یه که له دوا ی خوا و، ئایه ته کانی پروا دێن؟

واتە: ئەگەر بپروا بە ئایەتەکانی خوا نەهێنن، بە چ قسەیه‌کی دیکە بپروا دێنن؟ ئەگەر بپروا بە خوا نەهێنن ﴿وَهُكَ خَاوَدُنْ وَبەدیهێنەری ئەم کەون و کائیناتە، ئەدی کۆی بە خاودەنی کەون و کائینات دادەنێن؟!﴾

﴿وَلِلَّيْلِ أَفَّاكُ أَشِيرُ﴾، سزای سەخت بۆ ھەر درۆزنیکی، زۆر گوناھبارو تاوانبار.

دوایی پێناسەی دەکات ئەو کەسە کێیە؟

﴿يَمْعُ أَيْتُ اللَّهِ تَنَلِّي عَلَيْهِ﴾، گوێیستی ئایەتەکانی خوا دەبێ، بەسەریدا دەخوێترێنەو، کە دەفەرموێ: ﴿تَنَلِّي عَلَيْهِ﴾، کەواتە: ﴿أَيْتُ﴾، مەبەست پێی ئایەتە خوێنراوەکان، پێستەکانی قورئان، ئایەتەکانی خوا گوێیستی دەبێ، بەسەریدا دەخوێترێنەو، ﴿لَمْ يَمْرُ مُسْتَكْرَا﴾، دوایش سوور دەبێ، واتە: لەسەر بپروا نەهێنان، لەسەر بپروایی، ﴿كَانَ لَمْ يَسْمَعَهَا﴾، وەک ھەر نەبیستی، ﴿فَتَبْرَهُ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾، تەنجا موژدە پێ بدە، بە ئازاریکی بە تیش.

بێگومان موژدە بۆ شتی خۆش و چاکە، بەلام ئەمە بە توانج و تەوسەوێ، یاخود: ئەگەر ھەوالتی دڵخۆشکەر و موژدەیک بۆ ئەوان ھەبێ، ھەر سزاو ئازاری بە تیشە.

﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا سِتًّا اتَّخَذَهَا حُرًّا﴾، ئەگەر شتێک لە ئایەتەکانی ئێمەشی زانی، بە گالتە جاری دەگرێ، واتە: شتێک لە ئایەتەکانی لەبەر کرد، ھەندێ کەس ھەندێ ئایەتی قورئان لەبەر دەکات، یان فەرماشتیکی پێغەمبەر، یان قسەی کەسێک، دوایی لاسایی دەکاتەو بە شێوێکی دیکە دەیلێ، وەک گالتەپێکردن، بۆیە دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا سِتًّا﴾، ئەگەر نا گالتە بە کۆی ئایەتەکان دەکات، بەلام لێرەدا مەبەست گالتە پێکردنیکی تاییبە، ﴿أُولَئِكَ هُمُ عَذَابُ مُهِينٍ﴾، مادام ئەوانە گالتە بە ئایەتەکانی خوا دەکەن و بە کەم تەماشایان دەکەن، سزایەکی پێسواکەر و زەبوونکەر یان ھەیه، چونکە ھەمیشە سزا بە پێی کردەوێ.

﴿مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ﴾، لە پشتیانەوه دۆزەخ ھەیە، لەبەرئەوێ نادیدەیان گرتو، بۆیە دەفەرموێ: لە پشتیانەوه، ئەگەرنا ئەوێ بۆ تۆ دێ و تۆ بەرەو پرووی دەچی، لە پێشتەوێهە ﴿مِنْ وَرَائِهِمْ﴾، واتە: نادیدەیان گرتو، یاخود: ﴿مِنْ وَرَائِهِمْ﴾، واتە: شتێکی زۆر ترساناکە، مەترسییەکە لە پێشتەوێهە بۆت بێ، زیاتر جێی ترسە، دۆزەخ لە پشتیانەوه، ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئاً وَلَا مَا أُغْذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أُولَئِكَ﴾، ھەرچی وەدەستیان ھێناوێ سوودیان پێ ناگەیەنێ، ھەرۆھە ئێوانە لە جیاتی خوا کردوویان بە دۆست و سەرپرەشتیار، سوودیان پێ ناگەیەنن (بەرستراوێکانیان)، ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، ئێوانە ئازاریکی مەزنیان بۆ ھەیە.

﴿هَذَا هُدًى﴾، ئەمە رێنماییە، ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِكَاتِبَتْ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ أَلِيمٌ﴾، ئێوانەش کە بێ پروان بە ئایەتەکانی پەرۆردگاریان، ئازاریان بۆ ھەیە لە سەختترین سزای بە تیش.

ئەگەر سەرئەنج بەدەین دەبینین: لێرەدا خوا ﷻ سزای ئێوانە ی زۆر بە سەختیی باسکردو:

﴿عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، ﴿عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾، ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، ﴿عَذَابٌ مِّنْ رِّجْزٍ أَلِيمٌ﴾، کە دوایی باس دەکەین، بۆچی خوا ئەو ھەموو وەسفانەی داناون، بۆ سزا دانی ئێوانە؟!

دووبارە خوا ﷻ دەگەرێتەو سەر پێشاندانی بەلگە و نیشانەکانی پەرۆردگارتیی و بەدەپھێنەرایی خۆی: ﴿اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْرَىٰ الْفُلُكُ فِيهِ بَآثَرِهِ﴾، خوا ئەو کەسە ھە دەریای بۆ دەستەمۆ کردوون، کەشتیەکان پێیدا دەڕۆن بە مۆلەتی خوا واتە: بە پێتی ئەو سیستەمی خوا دایناو، ﴿وَلِيُنْفِخُوا مِنْ قُضْبِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾، تاكو لە بەخششی خوا داوا بکەن (بە ھۆی کەشتیەکانەو بەر و سوار دەکەن) و بەلکو سوپاسگوزاری بکەن (لە ئەنجامی ئەویدا).

﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾، (خوا) ھەرچی لە ئاسمانەکان و زەویدا ھەیە، تێکپرای لە لایەن خۆیەو بۆ تێو دەستەمۆ و رام کردو، ﴿إِنْ فِي

﴿لَئِكَ لَئِيكَ لَقَوْمٌ يَفْكُرُونَ﴾ بە دۇنيایى لەوەدا نیشانەى زۆر هەن بۆ كۆمە ئێك راپەتەن و بیر بگەنەوه.

لە كۆتاییدا دەفەرموی: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَفْعَلُونَ لِّلَّذِينَ لَا يُحِرُونَ آمَنًا﴾ بەوانە بلى: كە برۆيان هەتاوه، ئیبيوورن لەوانەى بە ئومیدی رۆژەكلى خوا نین، یانى: بە ئومیدی دیدارى خوا نین، با چاوپۆشیان لى بگەن، لە وردە هەلەو پەلە، ئیيان بیوورن، ﴿لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، تاكو كۆمە ئێك بەوهى وهدهستی دێنن، سزایان بداتهوه، واتە: سزایەكەى ئەوان هەلەدەگیرى بۆ رۆژى دواى و، با ئەوان بیر لە سزادانیان نەكەنەوه.

﴿مَنْ عَمِلْ سَلِماً فَلَيْسَ بِهِ﴾ هەر كەسێك چاكە بكات، سوودهكەى بۆ خۆیەتى، ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَهَا﴾، هەر كەسێك خراپەش بكات، زیانەكەى بۆ خۆیەتى، ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ تُرْجَعُونَ﴾، دواى بۆ لای پەرۆردگارتان دەگیردرێنەوه، هەر وهه خۆترویشەتەوه: (قەرچەون) دەگەرێنەوه.

كەواتە: پاداشتی چاكان و سزای خراپان، لەوێ هەیه، دنیا مەكەنە شوێنى تەصفیهى حیساب و تۆلە لە یەكدی ستاندنەوه، پێكهوه مودارا بگەن و یەكدی تەحمەموول بگەن، بە تايهتی ئەهلى ئیمان، لەگەڵ ئەیارانیاندا دەبن بەو شیودیه مامەلە بگەن.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له یه که م:

قورئان کتیبیکه له لایه ن خوی زالی کارزانه وه دابه زی تراوه، له ئاسمانه کان و زهوی و، دروستکاری مروشان و بلاوکردنه وهی ژيانداران له زهوی داو، جیگۆرکی شیوو پۆزان و، پژیوی دابه زی تراو له ئاسمانه وه، گۆرینی بایه کاند، به لگه و نیشانه ی زۆر هه ن، له سه ره به دیهینه رایه تی و پهروه ردگاریتی خوا، بۆ پڕواداران و دنیایان و عاقلمه ندان:

خوا ده فرموی: ﴿حَمِّ ۝۱ تَنْزِيلَ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝۲ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّمُؤْمِنِينَ ۝۳ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُذُّ مِنْ دَابَّوْءٍ ؕ إِنَّتُمْ لَقَوْمٌ يُوقِنُونَ ۝۴ وَأَخْلَافَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ ؕ إِنَّتُمْ لَقَوْمٌ يَعْقِلُونَ ۝۵ يٰۤاَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا عَلَيْكُمْ يٰۤاَلْحَقُّ فَيَأْتِي حَدِيثٌ مِّنْ بَعْدِ اللَّهِ ؕ وَءَايَاتِهِ يُؤْمِنُونَ ۝۶﴾

شیکردنه وهی ئەم ئایه تانه، له دوازه برگه دا:

۱- ﴿حَمِّ﴾ زۆرجار دووباره مان کردۆته وه، ئەمانه دوو پیت، لهو پیتانه ی خوا ﴿تَنْزِيلَ﴾ قورئانی لئ پیکهتیاو و، ئیمه پۆزانه به کاریان دینین له قسه کردن و نووسینمان دا، ئەو پیتانه که له سه ره تای بیست و نو (۲۹) له سووره ته کاند هاتوون، ئاماژه یان تێدایه که ئەو قورئانه ش هه ره لهو پیت و دهنگانه پیکهاتوه که ئیوه به کاریان دین، به لام خوا ﴿وَأَخْلَافَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ قورئانیکی لئ پیکهتیاو که له به ره دهستانه و ئیوه له به رانه ریدا دهسته وسانن، نهک له به رانه ره هه مووی، به لکو له به رانه ره ده (۱۰) سووره تی و، بگه ره به رانه ره سووره تیکشیدا، کهواته: بزائن بیژهره که ی ئه و، که سه ی ئه و فره مایشته ی فره مووه، خوی به دیهینه ره ی پهروه ردگاری کهو و کائیناته.

۲- ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، دابه زینانی کتبیبه که له لایهن خوای زالی کارزانه وهیه، وشه ی (الکتاب): که (أل)ی، ناساندنی له سهره، ناساندنه که بۆ (عهد)ه، واته: دابه زاندنی کتبیبه که، ئەو کتبیبه که زانراوه و ناسراوه که قورئانه، له کوئوه یه؟ ﴿مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، له لایهن خوای زالی کارزانه وهیه، ئەمه له پرووی پزیمانی عه پهبیه وه پبی ده گوتری: رسته یه کی ده ستپکردن (جُمْلَةً اِيتِدَائِيَّةً)، که له نیهادو گوزاره (مُبْتَدَأً وَخَبَرٌ)، پیکهاتوه: دابه زاندنی کتبیبه که (که قورئانه) له لایهن خوای زالی کارزانه وهیه، بۆ ئەوه ی ههر له سهره تاوه تۆ بزانی، که ئەم سووپه ته ده خوینی، بان ههر سووپه تیک ده خوینی، که به شیکه له قورئان، بزانی سهرچاوه که کییه و له کوئوه هاتوه؟ له لایهن خواوه هاتوه، خواش ﴿وَاللَّهُ﴾ خاوه نی ههموو سفه تیکی به رزو په سنده، به لأم لیتره دا ئەو دوو سیفه ته ی زیاتر به رجهسته کراون، که بریتین له عیززه ت و حیکمه ت، چونکه دوابی باسی سزادان و هه لۆیستی نه رتینیانه ی بی پروایان کراوه، که خوا به عیززه تی خوئی له که لیاندا پرووبه پروو ده بیته وه، ههروه ها باسی پرواداران کراوه و مامه له یان له گه ل نیارانیاندا، که ده بی حیکمه ت به کاری پین و، خوای پهروه ردگاریش به حیکمه تی خوئی ته گیری حالی مسولمانان ده کاو، پشتیان ده گری و، هاوکاریان ده بی، ههروه ک خوا به عیززه ت و حیکمه تی خوئی واته: زالی و کارزانی خوئی، له گه ل پیغه مبه ری خویدا ده بی ﴿وَاللَّهُ﴾ په یامه که ی خوئی که به پیغه مبه ردا ناروویه تی ﴿وَاللَّهُ﴾ مشووری لی ده خوات ئەو په یامه به چه سپ و بلاویته وه و نامانجه کانی خوئی بیکی.

لیتره دا خوا که ده فه رموی: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، ئەم ته عبیره یانی: ئەوه که قورئان دابه زینراوه، هیچ جیی مشتومر نیه، به لأم له لایهن کیوه دابه زینراوه؟ له لایهن خوای بالاده ستی کاربه جی وه.

۳- ﴿إِنْ فِي الْأَشْمَازِ وَالْأَرْضِ لَا يَبْتَ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾، دواي ئەو نامازه کورته به قورئان و، به سهرچاوه ی لیوه هاتنی قورئان، یه کسه ر خوا ﴿وَاللَّهُ﴾ دیته سهر باسی نیشانه و به لگه کانی به ده پیته رایه تی و پهروه ردگاریتی و خاوه نداریتی خوئی له گه ردووندا، ده فه رموی: به دلنیایی له تاسمانه کان و، له زه ویدا نیشانه هه ن بۆ پرواداران، لیتره دا تاسمانه کان

و زەوی کراون بە زەرڤیک، بۆ ئەو بەلگەو نیشانانە ی دەمانگەیهن بە ناسینی خوا، دەمانگەیهن بە دانپیداھێنان بە بەدیھێنەراییەتی و پەرورەدگارپیتی و خواوەندارپیتی خوادا ﴿تیمە کاتی خووی لە تەفسیری سوورەتی (یونس) دا، ھەم باسی گەردوونمان کردو بە گشتیی، ھەم باسی خوومان کردو، ھەم باسی زەوی و، باسی مانگمان کردو، ھەروەھا لە تەفسیری سوورەتی (فصلت) دا، باسی دروستکرانی گەردوونمان کردو لە کورتە باسیکدا، کە کاتیک مەوۆ تەماشای ئەم گەردوونە دەکات، بە کەھکەشانەکان و بە کەلە کەھکەشانەکانو، پاشان بە پیکھاتە کەھکەشانەکانو، لە ئەستێرەکان و خەوێکەکان، بە تاییەتی خووی خوومان و کۆمەلەکەیی، ئەو نۆ خەوێکەیی بە دەورییدا دەخولیتەو، تەماشای ئەندازەکانیان دەکات، تەماشای مەسافەکانیان دەکات، تەماشای وردەکارییەکان دەکات، ئەگەر چ پر عەقڵ و وێژدان بەکارپیتی، دەزانێ کە ئەم گەردوونە، ئەم کەون و کانیانە، ئەم دروستکراوانەیی خوا، بە سەر و خواریانەو، خواوەنیکیان ھەیە، بۆیە خوا دەفەرموی: لە ئاسمانەکان و زەویدا نیشانە ھەن بۆ پرۆاداران، واتە: ئەوانە ی لە پرۆاھێتان بگەرپن، ئەم گەردوونە، ئەم ئاسمانەکان و زەویە، پرن لە نیشانەو بەلگە بۆ پرۆا ھێنان.

﴿وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُذُّ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾، ھەروەھا لە دروستکرانی خووتان و لەویدا کە بڵاوی کردۆتەو لە ژيانداران، نیشانە ھەن بۆ کۆمەلەیک دلتیان، (الْبَقِيَّةُ ضِدُّ الظَّنِّ)، دلتیان (يَقِيْنُ): دژی گومان (ظَنٌّ)، بە بەلگەیی ئەو کە ھەر لەم سوورەتی (الْحَاقَّةُ) دا ھاتو، دەلی: ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمَسْتَثْنَيْنِ﴾، بەس گومانمان دەبردو، تیمە لە دلتیان نەبووین، کەواتە: گومان ئەو یە، ئەگەر (إِحْتِمَال) دابنیتی بۆ یوون و نەبوونی شتیک، ئنجا یان بوونەکە زالبکەیی، یان نەبوونەکەیی، بەلەم دلتیان (يَقِيْنُ) ت نەبی، لە بوونی یان نەبوونیدا، لێرەدا خوا ﴿وَفِي خَلْقِكُمْ﴾ باسی گەردوون دەکات. دەفەرموی: لە گەردووندا چەندان نیشانە ھەن بۆ پرۆاداران.

بەلەم دواپی کە دیتە سەر دروستکرانی خوومان و ژياندارانی دیکە، دلتیان (يَقِيْنُ) دەکاتە بەرھەمی تێوھەرامانیان: ﴿وَفِي خَلْقِكُمْ﴾، لە دروستکرانی خووتاندا،

واتە: پەیداکرانتان و، پێک و پێک خستنتان و، وەچە لێکەوتنەوتەتان و، زۆر بوونتان و بڵاوبوونەوتەتان بە زەویدا.

﴿وَمَا يَكُنْ مِنْ دَابَّةٍ﴾ هەروەها لە ژياندارو پێڕۆیانەى خوا بڵاوى کردوونەوه بە زەویدا، ئەوانەش هەموویان: ﴿مَا يَكُنْ﴾، خوێنراویشتەوه: (آیات) بە هەردوو شێوە خوێنراوەتەوه، ﴿لَقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾، بۆ کۆمەڵێک کە زانیارییهکی جێی دڵنیایان هەبێت، لەبەر ئەوەی ئەگەر پێشێ بە گشتیی تەماشای گەردوون بکەى، دەتگەیهنێ بە ئیمان، بەلام دوایی ئەگەر بتەوێ بەقین پەیدا بکەى، دەبێ زیاتر رامێنى لە خووت و لە پێکهاڵەکانی گەردوون، لە شتەکان زیاتر وردبێهه: لە زیندەوهەران، لە ژيانداران، ئەگەر بتەوێ دڵنیایی پەیدا بکەى لە برۆا هێنانەکەتدا، واتە: ئەگەر تەماشای گەردوون بکەى، دەتگەیهنێ بە ئیمان، بەلام بۆ زیاتر قوڵبوونەوهی ئەو ئیمانە کە بێی بە جێی دڵنیایی، دەبێ سەرنجی وردتر بەدەى لە خووت و، لە دەورووبەرت.

کە خواى پەرورەدگار دەفەرموێ: ﴿وَفِي خَلْقِكَ﴾، لە دروستکردنی خۆتان، وەک لە شوێنی دیکە دەفەرموێ: ﴿وَفِي أَنْفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ﴾ ٦١ ﴿الذَّارِيَاتِ﴾، هەروەها لە خوشتان دا تايانایین و سەرنج نادەن! یان دەفەرموێ: ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ ٥٨ ﴿الطَّارِقِ﴾، با مڕۆڤ سەرنج بدات لە چى دروستکراوه!

تێمە لەم تەفسیرەدا، لە چەند شوێنێک دا لە بارەى مڕۆڤ و ژياندارانەوه باسمان کردوه، لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (المؤمنون) دا، باسیکمان کردوه لە بارەى دروستبوونی مڕۆڤهوه، هەروەها لە بارەى ژياندارانەوه لە سوورەتی (النحل) دا، لە چەند شوێنێکدا باسمان کردوه، دیسان لە بارەى ڕووهک و شیناوردەوه لە سەرەتای تەفسیری سوورەتی (الشعراء) دا، کورتە باسیکمان کردوه.

بە دڵنیایی بە ئەندازەى ئەوەى کە ئینسان ورد دەبێتەوه لە شتەکان، بە تايههێ لە ژيانداران و لە وردهکاریى و نهێنییهکانیان تێدهگات، زیاتر پەى بە

سېفەتە بەرزو بىي وېتەكانى خوا دەبات، ديارە ژيانداران چەندان جورىان ھەن، جگە لە مروڤ: ئەو ە ئازەلەنن كە چوار جورن: (حوشترو پەشەولەخ و مەرپو بزن)، ھەرەھا ئازەلەنن دىكە ھەن، كە من پېم وایە وشەى (أنعام) وپراى ئەو چوار جورە، ئازەلەنن دىكەش دەگرېتەو، ھەموو ئەوانەى مروڤ لېيان بەھرەمەند دەبى لە گوشتیان و، بۆ بارو سوار بەكارھېنان و، بەرھەمەكانيان، ئەوجار پەپرەورەكان ھەن، ديسان ژياندارى دەريايى ھەن، ژياندارى ھەواىى ھەن، ھەرەھا زىندەوران ھەن، ھەموو ئەوانە ئەگەر ئىنسان لېيان وردېتەو، پتر دەگاتە زانپارىى جېى دئىيى و ئىمانى دامەزراو ئەلەخشاو، بۆيەش پېشىنانى خۇمان لە كاتى رازو نيازدا گوتووېانە: (ئەى خواى ھەشتا ھەزار عالم!)، كە لە راستىدا، عالمەكان زۆر زۆر لە ھەشتا ھەزار زياترن و، بەس خوا خۆى دەزانى چى ھىناوئەتە دى لەم زەويىەدا، چ جاي لە گەردووندا!!

٥- ﴿وَخَلِيفَ الْأَيْلِ وَالنَّهَارِ﴾ ھەرەھا جېگۆرکەو جياوازى شەوو پۆژان، شەوو پۆژ، ھەم جېگۆرکە دەكەن، شەو دېتە جېى پۆژ، پۆژ دېتە جېى شەو بەردەوام، ھەم جياوازىشن، شەو تارىكەو پۆژ پووناكەو، بە دواى يەكدا دېن، ئەو بە دواى يەكدا ھاتن و ئەم جياوازىيەيان و، جېگۆرکەيان، نىشانەى پەرەدگارېتىيى خوان.

٦- ﴿وَمَا أَرْزَلَهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ﴾ ھەرەھا لەو بژيودەدا كە خوا دايەزانئەو لە سەرئۆ، ئەو بژيوش زۆربەى زانايان بەس بە بارانيان لېكداوئەتەو، بەلەم وپراى باران، بەفرو تەزەرەش دەگرېتەو، ھەموو ئەو شتەى دىكەش دەگرېتەو، كە لە ئاسمانەو دېن، وەك: جۆرەكانى تېشك.

٧- ﴿فَلَحْجًا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾ دوايى زەوى پى زىندوو كرئۆتەو دواى مردنى، واتە: دواى ئەوئەى زەوى خالىي بۆتەو لە روو، بەھوئى تېشك و ئاوى لەسەرئۆ دابەزئەو، ژياوئەو.

٨- ﴿وَصَرِيفَ الرِّيحِ﴾ ھەرەھا جۆراوچۆر كرئى بايەكان، واتە: لە رووى جۆريانەو، لە رووى ئەو لايەو كە لېي ھەلئەكەن لە باكورەو دېن، يان لە باشورەو، يان لە

پۇژھەلاتەو، یان لە پۇژتاواو، لە پرووی جۆرو چۆنەتیی بایهکەو، ئایا ئەو بایه گەرم و وشکە وەک پەشەباو بای ژوورو، یاخود فێنک و شێدارە، وەک شەمال، ئنجا ئەو بایه ئەندازەکی چەندەو پێژە یەتەکە ی چەندە؟ کە تێستا مروڤ چەندان پێوەری دروستکردوون بۆ پێوانی باو، بۆ پێوانی باران، خوا ﷻ جاری وایە ئەندازەیک لە پێژەو ئەندازە ی تاییەتیی با زیاد دەکات، دەبێتە ھۆی تسونامیی و، دەبێتە ھۆی ئەو کە دارو بەرد بە یە کدا بدات!!، لە جۆراوجۆر کردنی بایهکان لە ھەموو پروووەکانیانەو، لەو شتانە ی دیکەشدا:

۹- ﴿أَيُّتُ الْقَوْمِ يَعْلُونَ﴾ نیشانە ھەن بۆ کۆمەڵیک بھام، ھەر ھەھا خوێنراویشتەو: (آیات)، ﴿لِقَوْمٍ يَعْلُونَ﴾ بۆ کۆمەڵیک بھام، یانی: بەس عەقڵی خۆیان بە کاربێن، ئەوانە ھەموویان بۆیان دەبنە نیشانەو بەلگە لەسەر بەدیھێنەراییەتیی و پەرەوێردگاریتیی و خواوەنداریتیی خوا ﷻ، چونکە پێش مروڤ ئیمان دێن، لە دوا ی ئیمان ھێنان، دەبێ ھەولبەدات بێگە یەنێتە پلە ی ھەقین و دلنایی، دوا ی ئەو ھش شتێک نامیێن لە پرووی ئیمانەو پێی بگات، مەگەر عەقڵی خۆی زیاتر بە کاربێن، تاکو ئەو یەقینە ی بەردەوام بێ، یەقینیش بە تەئکید پلە پلە یەو دەبێ ھەولبەدات یەقینەکی دامەزراو تر بێ، ئەگەر نا لە دوا یەقینەو، پلە یەک نیە لە پرووی ئیمانەو مروڤ پێی بگات، بۆیە خوا ﷻ دوا ی باسکردنی ئەو نیشانانە ی دیکە دەفەرموێ: بۆ کۆمەڵیک کە بھام، واتە: تۆ دەبێ بەردەوام عەقڵ و ھۆشی خۆت بە کاربێن بۆ بەھیز کردنی یەقینەکەت و مانەو ی یەقین و زێدەبوونی.

۱۰- ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْلُوهَا عَلَيْكَ الْحَقُّ﴾ ئەوانە ئایەتەکانی خۆان کە بە ھەق بەسەر تۆیاندا دەخوێننەو، واتە: کاتیک بەسەر تۆیاندا دەخوێننەو، ئێمە ھەق و راستین، کەواتە: (بِالْحَقِّ)، دەبێتە حال بۆ بکەر (فَاعِلٌ)، (تَنْلُوْا)، یانی: (تَنْلُوْهَا عَلَيْكَ مُحِقِّينَ)، کاتیک ئەو ئایەتانەت بەسەر دا دەخوێننەو، ئێمە لەسەر ھەقین و راستین، یاخود (بِالْحَقِّ) دەبێتە حال بۆ بەرکار (مفعول به) ھەکی یانی: (مُتَّبِعًا بِالْحَقِّ)، ئەم ئایەتانە کە بەسەر تۆیاندا دەخوێننەو لە خودی خۆیاندا، ھەق، یاخود: (بِالْحَقِّ)، یانی: (بِسَبَبِ الْحَقِّ)،

بۆ ئەوەی ھەق بچەسپێنن بە ھۆی ئەو ئایەتانەوہ کہ بەسەر تۆیاندا دەخوێننەوہ، کہ واتە: (بِالْحَقِّ) چ کہ لێرەدا، چ کہ لە ھەر شوێنیکێ دیکە ی قورئاندا ھاتوہ، سێ مانای ھەن:

أ- تێمە کہ ئایەتەکان دەخوێننەوہ ھەقین.

ب- ئایەتەکان تێکەڵ و ئاوێتەن لەگەڵ ھەقدا.

ج- ئایەتەکان دەخوێننەوہ بۆ ئەوەی ھەق بچەسپێن، ھەقیش ئەوہ یە کہ خوا ﷻ بە راست و چاکی دەزانێ بۆ بەشەر.

(۱۱- ﴿فَإِنِّي حَدِيثٌ بَعْدَ اللَّهِ وَأَيْنَهُ يُؤْمِنُونَ﴾، ئنجا ئایا لە دواى خوا ﷻ و ئایەتەکانى، نیشانەکانى، بە چ قسە یەکی دیکە برۆا دێن؟! واتە: ئەگەر برۆا بە فەرماشتى خوا نەھێن! برۆا بە چ قسە یەکی دیکە دێن؟ ئەگەر برۆا بە خوا ﷻ نەھێن کہ خاوەن و پەرورەدگار و مشوورخوڕی گەردوون (ئاسمانەکان و زەوی)، ئەدى برۆا بە کێ دێن؟ وشە (يُؤْمِنُونَ): خوێنراویشەتەوہ: (تُؤْمِنُونَ)، ئەو کاتە لە دواندى ناديارەوہ دەگۆڕێ بۆ دواندى ڕووبەرۆو (خُطَاب).

لێرەدا بە چاکی دەزانم ئاماژە یەک بکەم بە قسە یەکی ئیمام (فخرالدين الرازي)، ھەركام لە توێژەرەوانى قورئان جار جار قسە یەک کہ زۆر تايبەت بێ و کردبێان، ئەگەر بە دڵم بێ دەبێت، جارى واش ھە یە قسە یەکیان کردوہ عەقلم نابیرێ و بە پێوستى دەزانم پەخنە ی لێ بگرم، ئەگەرنا مەرچ نیە ھەر قسە یەک کہ بە دڵم بێ، بېھێتم و، ھەر قسە یەکیش کہ بە دڵم نەبێ، پەخنە ی لێ بگرم، بە لām ھەندێک جار ئەوہ بە پێوست دەزانم، ئیستا ئەو قسە یە ی (الرازي) یم پێ جوانە کہ لە تەفسیرە کە ی خویدا^(۱) دەلێ:

(وَأَعْلَمُ أَنَّ كَثِيرًا مِنَ الْفُقَهَاءِ يَقُولُونَ: إِنَّهُ لَيْسَ فِي الْقُرْآنِ الْعُلُومُ الَّتِي يَبْحَثُ عَنْهَا الْمُتَكَلِّمُونَ، بَلْ لَيْسَ فِيهِ إِلَّا مَا يَتَعَلَّقُ بِالْأَحْكَامِ وَالْفِقْهِ، وَذَلِكَ غَفْلَةٌ عَظِيمَةٌ لِأَنَّهُ لَيْسَ

فِي الْقُرْآنِ سُورَةٌ طَوِيلَةٌ مُنْفَرِدَةٌ يَذْكُرُ الْأَحْكَامَ، وَفِيهِ سُورٌ كَثِيرَةٌ خُصُوصًا الْمَكِّيَّاتُ لَيْسَ فِيهَا إِلَّا ذِكْرٌ دَلَائِلِ التَّوْحِيدِ وَالتَّنْبُؤِ وَالتَّبَعِثِ وَالْقِيَامَةِ، وَكُلُّ ذَلِكَ مِنْ عُلُومِ الْأُصُولِيِّينَ).

دہلّی: بزبانہ کہ زوریک لہ شہرعزنان گوتوویانہ: لہ قورٹاندا تہو زانیاریانہی کہ زانیانی عیلمی کہلام (واتہ: زانیانی کہ باسی بوونناسی و، ٹیمان و عقیدہ دہکن، بیرمہندانئ ٹیسلام)، قسہی لہ بارہوہ دہکن، لہ قورٹاندا باس و خواسیان نیہ، بہ لکو تہوہی لہ قورٹاندا ہیہ تہنیا تہوہیہ کہ پھیوہستہ بہ حوکمہ شہرعیہکانہوہو بہ فیقہہوہ! بہلام تہوہ بیتاگاہیہ کی مہزنہ، چونکہ لہ ہہموو قورٹاندا سوورہتیکی دریژ نیہ کہ تہنیا حوکمہ شہرعیہکانی تیدابن، بہلام زور سوورہتی تیدا ہن بہ تابیہتی سوورہتہ مہککھیہکان، کہ تہنیا باسی بہلگہکانی یہکتایی خواو، پیغہمہرایہتی و، زیندووکرانہوہو قیامہتیان تیدا ہیہ، تہوانہش ہہموویان لہو زانیاریانہن کہ زانیانی بنچینہکانی دین (زانیانی ٹیمان و عقیدہ) قسہیان لہ بارہوہ دہکن.

لہ راستییدا قورٹان زور لہوہ مہزنتہ کہ تہنیا کتیبی فیقہ ہی، فیقہیش بہ مانا باوہکھی، واتہ: باسی حوکمہ کردہییہکان (الأحكام العملية)، بہلکو قورٹان ویرای باسی حوکمہ کردہییہکان و پیش تہوہ، باسی بوونناسی و، ٹیمان و عقیدہو، پھوش و ٹاکارہکان و، ہہموو تہوہ شتانہیہ کہ مروّف پیوستی پیانہ، بو بہریتہبردنیکی تہندروستانہی ژیانی دنیا، لہ پرووی تاکیی و، خیزانی و، کوّمہلایہتی و سیاسییہوہ، ہہموو تہوانہی تیدیابہ، بہلام وک دہگوتری: (ہر کہسہ بہ یاری خوئی ہہلا دہلّی)، یان (ہر کہسہ لہ ہہمبانہی خویدا گوپز دہژمیری)، شہرعزنان کہ زیاتر سہرگہرمی حوکمہ فیقہیہکان بوون، ہہر تہوہیان لہ قورٹاندا بینوہو، رہنگہ تہوانہش کہ سہرگہرمی عقیدہو عیلمی کہلام بوون، زیاتر تہوہیان تیدا بینیی و، زانیانی تہزکیہ و تہصہووفیش، رہنگہ زیاتر تہوہ لایہنہیان تیدا بینیی، بہلام لہ راستییدا قورٹان ہہموو تہوانہیہو زور شتی زیاتر لہوانہشہ.

مەسەلە ی دووهم:

هەپەشە کردن بە سزای سەخت، لە ناحەزانی پەيامی خواو، ناساندنیان بە: درۆزن و، تاوانبارو، خو بە زلگرو، گالتەکەر بە ئایەتەکانی خواو، وەسفی سزایەکشیان بە ئازارگەینەرۆ، پەسواکەرۆ، پەس و، بە ئیش و ژان، یانی: ئەوان چەند سیفەق خراپیان تیدا هەن، خوا ی دادگەریش سزایەکیانی هێندە وەسفی بۆ داناون:

خوا ی پەرۆردگار دەفرموی: ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ ۝٧﴾ يَسْمَعُ ءَايَاتِ اللَّهِ تَنْلَىٰ عَلَيْهِ ثُمَّ يُغْمِزُ مُسْتَخِرًا كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا فَيَنْهَرُهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۝٨﴾ وَإِذَا عَلِمَ مِنْ ءَايَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝٩﴾ مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ ۝١٠﴾ هَٰذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا يُكَذِّبُ رَبَّهُمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزٍ أَلِيمٌ ۝١١﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانە، لە چوار دە بەگەدا:

١- ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ﴾، سزای سەخت بۆ هەر درۆزنیکی زۆر گوناھبار، پێشتریش باسمان کردو، (وویل: کێمە دَعَاءٍ بِالشَّرِّ، وَأَصْلُ الْوَيْلِ الشَّرُّ وَحُلُولُهُ، (ویل): لە ئەصدا بریتیه لە تووک و داواکردنی خراپە، نزا کردن بە خراپە، ئەصلی (ویل)، بریتیه لە خراپەو زیان و هاتنی ئەو خراپەو زیانە، بەلام جاری وایە بە مانای مەجازیشیان بەکارهێناو، واتە: هاوار بۆ تۆ، وای بۆ تۆ، بەلام لە ئەصدا بە مانای سزای سەختە، وەک لە قورئاندا دەفرموی: ﴿وَوَيْلٌ لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ۝٢﴾، (ابراھیم، کەواتە: (ویل) بەشیکە لە سزای سەخت، لێرەدا دەفرموی: ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ﴾، سزای سەخت بۆ هەر درۆزنیکی زۆر گوناھبار، لە کوردیدا کەسێک درۆ بکات، دەلێن: درۆکەر، یان درۆی کرد، بەلام ئەکەر زۆر درۆیان بکات پێی دەلێن: درۆزن.

بۆیه پێم وایه وشە (أَفَاك): له کوردیدا بهران بهرانه که ی ده بێته درۆزن، ئەصلی وشە (أَفَاك) یانی: (القَوِيُّ الْإِفْكَ)، که سیکی (إفك) هکه ی، زۆر به هیزه، (إفك)، له ئەصدا به مانای هه لگێرانه وه یه و به مانای لادانه، له بهرته وه ی درۆش بریتیه له هه لگێرانه وه ی قسه، یان بریتیه له بهراوه ژوو کردنی شتیکی، پێچه وانه ی هه ق، بۆیه وشە (إفك): به مانای درۆ به کار دێ، ئەگه رنا ئەصلی واتایه که ی ئەوه نیه، به لام لیڤه دا به پێی سیاق، واته: که سیکی که شت هه لده لگێرته وه و درۆ ده که ت، زۆریش گونا هباره.

(۲) - ﴿يَسْمِعُ أَيْنَ اللَّهُ تَلَّى عَلَيْهِ﴾، گوێبێستی ئایه ته کانی خوا ده بێ به سه ریدا ده خوێژێنه وه، واته: ئەوه نیه که بۆ خوێ بجێت بیان خوێژێته وه، به لکو ئایه ته کان به سه ریدا ده خوێژێنه وه، که به ته ئکید مه به ست پێی پێغه مبه ری خوا به ﴿﴾ ئایه ته کانی به سه ردا خوێندو نه وه.

(۳) - ﴿ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْ﴾، دوا یی خۆ به زلگرانه سوور ده بێ، وه که هه ر نه ییستێ! سوور ده بێ له سه ر چی؟ لیڤه دا ئەوه ی له سه ری سوور ده بێ، قرتێ تراوه چونکه به سیاق و سه لیه ده زانی، یانی: (يُصِرُّ عَلَى الْكُفْرِ مُسْتَكْبِرًا)، له سه ر کو فرو بێروای هه ر سوور ده بێ به رده وام ده بێ، له پرو ی خۆ به زلگری وه، ﴿كَأَن لَّمْ يَسْمَعْ﴾، وه که ئەو ئایه تانه ی هه ر نه یستێ، (الْإِصْرُ: مَلَا زِمَةُ الشَّيْءِ، وَعَدَمُ الْإِنْفِكَافِ عَنْهُ، وَحَذَفَ مُتَعَلِّقُ يُصِرُّ لِدَلَالَةِ الْمَقَامِ عَلَيْهِ، أَي: يُصِرُّونَ عَلَى كُفْرِهِمْ)، واته: (إصرار) په یوه ستیوون به شتی که وه و لێ جیا نه بو نه وه یه ق، ئەوه ی (يُصِرُّونَ) ی پێوه په یوه سه قرتێ تراوه، چونکه حاله که ده یگه یه نێ، یانی: له سه ر بێروایان سوور ده بێ.

له قورئاندا قرتان دن زۆره، به هۆی ئەوه وه ش ئەو فه رمایشته ی خوا کورت بۆ ته وه، هه ر شتیکی که به عه قل و سه لیه بزانی، خوا ی په ره وردگار کتیبی خو ی پێ قه له با لڤ نه کردوه، ئیستا لیڤه: ﴿ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا﴾، یانی: خۆ به زلگرانه سوور ده بێ له سه ر بێروای، ئەوه ی ئیسا رده که ی پێوه په یوه سه ق، که بریتیه له

كوفر، قرتینراوه له بهر ئەوهی به سیاق و سەلیقه دەزانرێ، بابای زۆر درۆزنی زۆر گوناهاکار، که ئایه ته کانی خوا ده بیستی به سه ریدا ده خوێژنه وه، له سه ر بێ پروایی سوور ده بێ، له پرووی خو به زلگریه وه، ﴿كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا﴾، وه ک هه ر نه بیستین، ئەمه ئاماژیه به وه که هه ر که سیکی به راستیی گوێ بو ئایه ته کانی خوا هه له بخات، وه ریانده گری و پروایان پێدینێ، بۆیه ده فهرموێ: ﴿يَسْمَعُ مَا يَنْتِ أَلَّهُ تُلَى عَلَيْهِ﴾، گوئیست ده بی ئایه ته کانی خوا به سه ریدا ده خوێژنه وه، دوا یی خو به زلگرانه له سه ر كوفر سوور ده بێ، ﴿كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا﴾، وه ک نه بیستین، یانی: هه ر که سیکی ئایه ته کان ببیستی و گوێی دلیان پێ بدات، پروایان پێدینێ، به لام ئەو وه ک هه ر نه بیستین و له راستیدا به گوێی دل گوێی بو هه لئه خستوون، یاخود هه ر پێشی نیه تی هیناوه وه ریان نه گری، واته: قه ناعه ت هینانی پێش بێرکدرنه وه رتی لیگرته وه.

۴- ﴿فَيَسِّرُ عَذَابَ آيَمٍ﴾، ئنجا موژده ی پێده، به نازاریکی به ئیش، واته: ئەگه ر شتی ک هه بی بو ئەو موژده بی و، جێی دلخو شیی بی، هه ر ئەوه یه، که پێی بلێن: سزاو نازاریکی به ئیش چاوه ریت ده کات! ئەگه ر نا هێچ دلخو شیه کی دیکه بو ئەو نیه له پروژی دوا ییدا. یاخود لێره دا مه به ست له: ﴿فَيَسِّرُ عَذَابَ آيَمٍ﴾، ئەوه یه که به توانجه وه وه به ته وسه وه، ئەو ته عبیره ی بو به کاره ی نراوه، وه ک یه کێکی به یه کێکی دیکه ده لێ: موژده ت لێبێ، ئەوه فلان که سیشت مرد، یان موژده ت لێبێ فلان شته ت به سه رهات، که به ته وسه وه پێی ده لێ، چونکه هه وائه که له خودی له خویدا شتیکی دلخو شکه ر نیه.

۵- ﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا﴾، ئەگه ر شتی ک له ئایه ته کانی ئیمه ش بزانی، به گالته پیکراویان ده گری، لێره دا مه به ست له (عَلِمَ): ﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا﴾، بریتیه له گوئیست بوون و له به رکدرن، ئەگه ر نا ئەو که سه گالته به هه موو ئایه ته کانی خوا ده کات، به لام ئەگه ر شتی ک له ئایه ته کانی خوا بزانی، واته: هه ندیکایان لێ له به ر بکات،

بە گالتە پىكردەنە دەيانلىتەنە، ھەندىك كەس لاسايى قەسەي كەسىك دەكاتەنە، يان قەسەكەي دووبارە دەكاتەنە، بەلەم بە شىۋەيەك كە بۇنى گالتە پىكردىن لىدى، ديارە ئەو بىيرىۋايانەي پۇژگارى پىغەمبەر ﷺ زۆر جۇريان تىدا ھەبوون، ئەوانە شيان ھەبوو، كە ئايەتتىكىان لە پىغەمبەرى خوا ﷺ گوئى لىبوو، يان لە يەككىك لە ھاۋەلان، ئەوانىش ئەو ئايەتەيان لەبەر كەردەو، دوايى دووبارەيان كەردۆتەو بە گالتە پىكردەنە.

(۶) - ﴿أُولَٰئِكَ هُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾، ئەوانە ئازارىكى رىسواكەرو زەبوونكەريان بۇ ھەيە، چونكە: (الْجَزَاءُ مِنْ جُنْثِ الْعَمَلِ)، ئەو كەسە گالتەي كەردە بە ئايەتەكانى خوا، ئايەتەكانى خواي بە كەم تەماشى كەردوون و بەگالتەجارى گرتوون، خواي كاربەجىش سزايەكى دەدا لە قەدەر خۇي، پىر بە پىستى خۇي، سزايەك كە زەبوون و رىسواو سەرشۇرى دەكات.

(۷) - ﴿مِنْ دَرَأَيْهِمْ جَهَنَّمُ﴾، لە پىشتيانەنە دۆزەخ ھەيە، ۋەك پىشتىريش گوتمان: ئەو شتەي كە ئىنسان بەرەو پرووى دەچى، لە پىششەۋەيەتى، بەلەم لىردەدا خوا دەفەرموى: ﴿مِنْ دَرَأَيْهِمْ جَهَنَّمُ﴾، ۋەك لە سوورەتى (الكهف) بىشدا، دەفەرموى: ﴿وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِيْنَةٍ غَصْبًا﴾، ئەم تەعبىرە ھەندىك لە زانايان گوتىۋانە: (وَرَاءَ)، بە ماناي (أمام)، بەلەم لەراستىدا پىۋىست بەۋە ناكات و (وَرَاءَ)، يانى: پىشتەۋە (خَلْفَ) و، (أمام) يانى: (قُدَامَ) پىششەۋە، بەلەم ئەم تەعبىرە ۋەك بەككىك لە تۆۋزەرەۋانى قورئان دەلى: (مُثَبِّلٌ لِلْقُرْآنِ وَالْغَفْلَةِ)، ۋىنە ھىنانەۋەيە بۇ نىزىكىي ئەو شتەو بۇ بىتئاكايى، واتە: ئەو دۆزەخەي كە چاۋەرييان دەكات، لە پىششەۋەيە، بەلەم ۋەك لە پىشتيانەنە، چونكە مەترىسيەك، كە لە پىشتەۋە دەي، تۆ نايىبى، واتە: ئەوان پۇژرى دوايىان نادىدە گرتە، ۋەك لە پىشتيانەنە، ئەھا خەرىك بى بەسەر ملياندا بكەۋى! ھەم لىيان نىزىكە، ھەم ئەوانىش لىي بىتئانگان، ئەۋە بۇ ۋىناكردى ئەو ھالەتەيانە، ھالەتى بىتئاكايى لەو مەترىسيەۋ نادىدەگرتى و نىزىكىيىشى.

(۸) - ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا﴾، ھەرچى ۋەدەستىان ھىناۋە، ھىچ سووديان پىتئانگەينى، (الْإِغْنَاءُ: الْكِفَايَةُ وَالنَّفْعُ)، (إِغْنَاءُ): بە ماناي ئەۋەيە شىتەك بۇ شىتەك كافى

بى، بەس بى و سوودى پى بگەيەنن، ئنجا بۆيە: ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ﴾، ﴿يُغْنِي﴾، بە (عَن)، تەئەددای پىكراره بۆ بەركار (مفعول)، و بۆ خواستن بەركار، تاكو مانای (پالپتوودەنن) ى بخريته نيۆ، (وَعُدِّي بِحَرْفٍ «عَنْ» لَتَضْمِينِهِ مَعْنَى يَدْفَعُ، يَغْنِي: وَلَا يَدْفَعُ عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا)، ئەوہى وەدستيان هئنا هيچ سووديان پىناگەيەنن و، هيچ شتيكيان لى دوور ناخاتەوہ.

وشەى (شَيْئًا): دەبىتە بەركار (مفعول بە)، يانى: ﴿وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا مِنَ الْإِغْنَاءِ﴾، هيچ جوړە سوودىكيان پى ناگەيەنن، هيچ جوړە دوورخستەوہەك سزاو تازاريان لى دوورناخاتەوہ.

۹- ﴿وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ﴾، ھەرۋەھا ئەوانەى جگە لە خوا بە دۆست و سەرپەرشتياريان گرتوون (هيچ سووديان پى ناگەيەنن)، ھەم ئەوہى وەدەستيان هئناوہ لە سەرۋەت و سامان بە ھەرپامبى، کە بە زۆرى سەرۋەت و سامانەکەيە پى بوغرا دەبن و، بە زۆرى بەھۆى ئەو بەزم و بازارە ھەرپامەوہيە، ئامادەنين گوئى بۆ پەيامى ھەق بگرن، چونکە بەزم و بازارەکەيان لى تىکدەچى قورخکاري و گەندەلىيەکەيان لى تىکدەچى، دەست بەسەر سەرۋەت و سامانى ولات داگرتيان لى تىکدەچى، ئەگەر ملکچە بن بۆ پەيامى خوا، ھەم ئەو سووديان پى ناگەيەنن، ﴿وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ﴾ ھەرۋەھا ئەوانەش کە جگە لە خوا کردوويانن بەسەرپەرشتياري خويان و، بە پەرسراوى خويان، ئەوانەش هيچ سووديان پىناگەيەنن.

۱۰- ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، بۆ ئەوانيش تازاريكى مەزن ھەيە، ئنجا شتيك خوا پىي بفرموى: مەزن، ديارە زۆر مەزنە، ھەندىک لە پرونکەرەوان گوتويانە: ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، واتە: لە دنيا، بەلام ئەو پايە راسترە کە دەفرموى: ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، واتە: لە پۆزى دوايدا، چونکە بەلئى بىپرويان جارى وايە لە دنياشدا سزا دراو، بە تايبەتى بىپروايانى پۆزگارى پىغەمبەر ﷺ لە دنياشدا لە جەنگى بەدردا زەبوني و سەرشوڤى و تازارو مەينەتييەكى زۆريان بەسەرھات، ھەرۋەھا لە جەنگەکانى دیکەشدا، وىپراي

تهوه که بیپروایی خوئی جوړیکه له تازارو مهینه تی و ټیش و ژان، بابای بیپروا بهر چاوی لیل و تاریکه، تماشای پابردووی دهکات، تاریکه، تماشای ټیستای دهکات، تاریکه، تماشای داهاتووی دهکات، تاریکه، له سهراسیمه بیدایه، بیپروایی ههر خوئی تازارو مهینه تی و ټیش و ژانه، به لآم سزاو تازاریک خوا به مهزن وهسفی بکات، له دنیا دا جی نابینه وهو له پوژئی دوا بیدایه.

له کوټایی دا خوا دهفه رموی:

(۱۱) - ﴿هَذَا هَدًی﴾، تمهه رټیماییه، واته: قوټان رټنماییکار (هادی) هو ری پټشان ده دات، به لآم بویه به (هَدًی)، که چاوگه وهسف کراوه، واته: ټوپه ری رټیمایی ټیدایه.

(۱۲) - ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا رَبِّهِمْ﴾، ټه وانهش که بیپروا بوون به نیشانه کافی په روه ردگارین (که له که ردووندا ههن)، یاخود: به نایه ته کانی په روه ردگار که له فهرمایشته که یدا ههن و به سه ریاندا ده خوټر ټنه وه.

(۱۳) - ﴿لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِیمٍ﴾، تازاریان بو هه یه له پیسییه کی به ټیش، (رَجْز)، پټشیش گومان: به چند واتایه ک هاتوه:

أ- ههم به مانای (أَشَدَّ الْعَذَابِ) سه ختترین سزا هاتوه.

ب- ههم به مانای پیسی هاتوه.

ج- ههم به مانای سزایه ک هاتوه که مروف بشله ژنئی و بیجوولټنئی، (رَجْز) یش، له ټه سلدا به مانای جوولاندن و هه ژاندن دی.

وشه ی (أَلِیم): خوټراویشه ته وه: (أَلِیم)، که ټه و کاته ده بټه وهسف بو (رَجْز)، ټه گهر (أَلِیم) یش بی ده بټه وهسف بو (عَذَابِ)، ﴿لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِیمٍ﴾، به هه ردو و شیوه که خوټندراوه ته وه.

(۱) له تهفسیری نایه تی (فلا تدعوا مع الله إلهاً آخر فتكون من المعذبین) الشعراء- ۲۱۳- دا، له و باره وه کورته باسیکمان کردوه.

وشە (مِنْ)، که خراوێه سەری: ﴿لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجَزٍ أَلِيمٌ﴾، بۆ ڕوونکردنەوێه،
یاخود بۆ بەشیکه.

ئەگەر تەماشای کۆی ئەم ئایەتە موبارەکانە بکەین، دەبینین ئەو بێڕوایانە
کە نەیارو ناحەزی قورئان و ئیسلام و پێغەمبەر ﷺ بوونە، خوا بە پێنج وەسف
پێناسەیان دەکات:

۱- ﴿أَفَالَيْ﴾، درۆزن.

۲- ﴿أَتَمِر﴾، زۆر گوناھبار.

۳- ﴿يَسْمَعُ أَيْتَ اللَّهِ تَنَزَّلَ عَلَيْهِ ثُمَّ يَصِرُ مُسْتَكْبِرًا﴾، دەبیستێ ئایەتەکانی خۆی بەسەردا
دەخوێژێتەو، دوایی هەر سوور دەبێ لەسەر کوفرو خو بەزلگری.

۴- ﴿كَانَ لَمْ يَسْمَعْهَا﴾، وەک هەر گوێبیستیان نەبووبن.

۵- ﴿أَتَعَذَّبَهَا هُزُوًا﴾، بە گالتەیان دەگری.

لە بەرانبەر ئەو پێنج وەسفانەدا، خۆی پەرودەدگار ئەو ئازارو سزایەکی که
بۆی داناون، ئەویش بە پێنج وەسف، پێناسەیی دەکات:

۱- ﴿عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾، سزایەکی ڕیسواکەر.

۲- ﴿فَذِزْرَةٌ يَّعَذَابُ﴾، موژدەیی پێدە بە ئازاریکی بە ئێش.

۳- ﴿مِن رَّأْيِهِمْ جَهَنَّمَ﴾، لە پشتیانەوێ دۆزەخ هەیە.

۴- ﴿عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾، ئازاریکی مەزن.

۵- ﴿عَذَابٌ مِّن رَّجَزٍ أَلِيمٌ﴾، ئازاریک لە پیسیههکی بە ئێش.

خوا ﷻ بە پێی کردووەکانی هەر کەسێک سزای دەدا، بە پێی چاکەکانی هەر
کەسێک پاداشتی دەداتەو، ئەوانە چونکە سیفەتی خراپیان زۆر تێدا هەبوون و

هه‌لۆیستی خراییان زۆر بوون، خواش ﷻ سزاو ئازاره‌که‌یانی به‌چهند وه‌سفیک
 پێناسه‌کردوه، چونکه‌خوا ﷻ هه‌ر که‌سه‌به‌پێی تاوانی خۆی سزای ده‌دات،
 تاوانی زۆر بووبی، به‌سزای زۆرو، که‌متر بووبی که‌متر، چاکه‌ی زۆر بووبی
 پاداشتی زۆرو، چاکه‌ی که‌متر بووبی که‌متر.

مەسەلەى سێبەم:

پام و دەستەمۆکرانی دەریا، کە کەشتیەکانی پێدا دەپۆن و، خەلک بە ھۆیانەو ھەزارو کاسیی دەکەن، ھەروەھا پامکرانی ھەرچیەک کە لە ئاسمانەکان و زەویدایە لە لایەن خواوە بۆ مەژووەکان، ئەوانە نیشانەى زۆرى بۆ کەسانى بێرکەرەو تێدان و، ھاندەرىشیانە بۆ سوپاسگوزاریى:

خوایە دەفرموی: ﴿اللّٰهُ الَّذِی سَخَّرَ لَکُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِیَ الْفُلُکَ فِیْهِ بِأَمْرِیْ، وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِیْهِ ۚ وَلَعَلَّکُمْ تَشْکُرُوْنَ ۝۱۲﴾ وَسَخَّرَ لَکُمْ مَّا فِی السَّمَوٰتِ وَمَا فِی الْاَرْضِ جَمِیْعًا مِنْهُ ۚ اِنَّ فِیْ ذٰلِکَ لَاٰیٰتٍ لِّقَوْمٍ یَّتَفَكَّرُوْنَ ﴿۱۳﴾

شیکردنەو ھى ئەم دوو ئایەتە، لە شەش بڕگەدا:

۱- ﴿اللّٰهُ الَّذِی سَخَّرَ لَکُمُ الْبَحْرَ﴾، خوا ئەو کەسەى ھە ھەزارى بۆ دەستەمۆ کردوون، کە دەفرموی: (الْبَحْرَ)، واتە: ھەموو ئەو ئاوەى کە سێ لەسەر چواری، یاخود چوار لەسەر پێنجى، پانتای گۆى زەوى داپۆشیو، کە لەراستیدا لەسەر زەوى، خوا مەخلووقێکى کەرەتر لە ئاوى نەخولقاندو.

کە دەفرموی: خوا ئەو کەسەى ھە ھەزارى بۆ تێو دەستەمۆ و ملکەچ کردو، پێشنى خوا باسى بەلگەکانى بەدیھێنەراییەتى و پەرورەدگارێتییى خوێ کرد، ئنجا باسى ھەندێک لە چاکەکانى خوێ دەکات، کە دیسان ھەر بەلگەن لەسەر بەدیھێنەراییەتى و پەرورەدگارێتییى خوا، بەلام ھاوکاتیش زیاتر سێفەتى چاکەو نیعمەت بوونیان بۆ مەژوۆ تێدا دەدرەوشێتەو، وەک ئەوانى پێشنى زیاتر بەلگە بوونیان تێدا دەبێنراو، نیشانە بوونیان لەسەر پەرورەدگارێتییى خوا تێدا دەبێنرا، بەلام ئەمجارە لەو پەرورەو کە سوودو کەلکیان تێدا بە بۆ خەلک.

تێمە ھەروا بە سادەى تەماشای دەریا دەکەین، بەلەم و کەشتی و پاپۆرو ژێر دەریا تێدا دەپۆن، بەلام با ئێنسان بێھێتتە بەرچاوى خوێ، ئەگەر تاویش

وهك گل و بهردو كانز او زېږو زيوو ئاسن بووايه، كې ده پتوانى به سه ريدا بروت؟ به لام خواى په روه ردگار گه رده كان (جُرَيَات) (مَوْلُوكُؤْلَهْ كَان) ى ناوى وا خولقاندوون به سه ر يه كدا بخزن، هه روهك مَوْلُوكُؤْلَهْ كَانى هه واى به جوړيك خولقاندوون، كه فړوكه و بالنده بتوانن پيدا بفرن، به لام له بهر نه وهى مروځ كه به شتيكه وه پادى، زور سه رنجى نادات، نه گه رنا تُو ته ماشا بكه! هه وا ده توانرئ بالنده پيدا برواو بال پاره شينئ، هه روه ها فړوكه پيدا بروا، به لام ده ريا به جوړيكى ديكه به، ماده دى هه وا جيا به له هى تاو، هى تاو يش جيا به له هى گل و بهردو دارو ئاسن و مس و كانزايه كان، بوچى خوا ده رياى تاوا بو ده سته مو كرووين؟

(۲) - ﴿يَجْرِي الْفَلَكَ فِيهِ يَمْرُوءٌ﴾، تاكو به موله تى خوا كه شتيه كانى پيدا برون.

(الْفَلَكُ)، هه م به ماناى تاك دى، يانى: (سَفِينَة)، هه م به ماناى كو دى، واته: (سُفُن)، بو نه وهى كه شتيه كان پيدا برون به موله تى خوا، كه ده فهرموئ: (بِأَمْرِهِ)، يانى: خوا واى داناوه كه شتيى بتوانن پيدا برون.

(۳) - ﴿وَلْيَبْتَغُوا مِن فَضْلِهِ﴾، تاكو سه رهنجام (به هوئى نهو كه شتيه نه وه و، نهو بارو سواره كه به ده ريدا ده يكه ن)، له به خششى خوا داوا بكهن، واته: كارو كاسيى بكهن و، رزقى هه لال له به خششى خوا په يدا بكهن، كه ته مه هه موو جوړه به ره وه رگرتنه كانى مروځ ده گريته وه، نهك ته نيا كارو كاسيى، هه موو جوړه به ره وه رگرتنه كان نه گه ر او و شكارى ماسيه، پاوى ژياندارانى ديكه به، ده ره ينانى گه وه رو مرواويه، ده ره ينانى شتاني ديكه به، كه له داهاتودا به شهر په بيان پې ده بات، هه مووى ده گريته وه.

(۴) - ﴿وَلَعَلَّكُمْ تَتَكْرَهُونَ﴾، بو نه وهش كه سوپاسگوزارى بكهن، بويه خوا بوئ ده سته مو كروون، سوپاسگوزار ييش بريته له به كاره ينانى چا كه كانى خوا له په زامه ندى خوا دا.

(۵) - ﴿وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِى السَّمَوَاتِ وَمَا فِى الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ﴾، هه رچى له ئاسمانه كان و له زه ويدا هه به، تيكراى له لايه ن خو يه وه بو ئيوه ده سته مو كرووه، بو ئيوه ي رام و ملكه چ

کردوه، که ددهرموی: (مِنْهُ أَي: مِنْ قَبْلِهِ وَيَرَادَتُهُ)، له لایه ن خۆیهوهو بهویستی وی، یاخود (مِنْهُ) مُتَعَلِّقٌ بِمَبْتَدَأٍ مَحْذُوفٍ أَي: كُلُّ ذَلِكَ رَحْمَةٌ مِنْهُ لِعِبَادِهِ، (منه) په یوه سته به قرتیراویکهوه، یانی: ئهوه هه مووی له لایه ن ئهوهوه به زه ییه به رانه ر به بنده کانی.

﴿۶﴾ - (إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُفَكِّرُونَ) به د نیا یی له وه دا (له دروست کرانی شتانی نیاو ناسمانه کان و زه وی و دهسته موکران و، رامکرانیان به شیوه یه که مرؤفه کان بتوان لیا ن به هره مه ند بن)، نیشانه هه ن بو کومه لیک بیریکه نه وه و راهم یتن.

به لئ چاکه و نیعمه ته کانی خوا له ژماره نایه ن، به لام به شهر زور شتی خراب کردوه و تیکداوه که به هو ی زیده ته مع و دنیا ویستییه وه، ره چاوی پاراستی ژینگه ی نه کردوه، به تایبه تی له م روژانه دا ناگره که ی ئوستورالیا هه رچه نده دوا ی ماوه یه کی زور خاموش بووه وه، به لام هه زاران جوړه ژاندار هه ر قهره بریوون و نه مان، چونکه هه ر له وی هه بریوون و ئه ویش هه مووی سووتاوه و پرووکاوه، هه ره وه ها ده ریاکان زور ژاندارانیان تیدا ده فه ویتن، هه مووی له ئه نجامی ئه وه دا که ئه و کارگانه ی چه ک دروست ده که ن، ئه و دوو که له ی لیا ن په یدا ده بی به رز ده بیته وه و چینی ئوژون کون ده بی و، زیاد له وه ی که پتویسته تیشکی ژیر سوورو سه روو وه نه وشه یی دپته نیاو زه وییه وه و، ده بیته هو ی ئه وه ی هه م به سته له که کان بتوینه وه و، پرژه ی ساردی له زه وییدا که که م بیته وه و، په ی گه رمی به رز بیته وه و، هه م هه و تیکبچن، هه م ده ریا تیکبچن، هه م ژینگه تیکبچن، نجا نه گه ر ئینسان بیر ی لیکاته وه، که خوا ﷻ له ئه صلدا ئه م گه ردوونه ی چاک و ریک خو لقانده و، ئه م سه ر زه ویه ی باش خو لقانده و، به لام مرؤف تیکی ده دات، بو یه خوا ﷻ له دوو شوینی قورباندا ده فه رموی: ﴿وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا﴾ (۸) الاعراف، واته: تیکدان مه که ن له زه ویدا، دوا ی ئه وه ی چاک دروستکراوه، دوا ی ئه وه ی چاککراوه تیکی مه ده ن، واته: به جوړیک ده ستکاری مه که ن له به ر زیده ته مع، که ژینگه تیکبچن و سه ر زه ویتان لئ تیکبچن و ژاننان لئ تال بن.

لەو کۆبوونەوێیە لەم پۆژانە ی پابردوودا لە (داڤۆس) کرا، گوترا: مەترسیی هەیه کە ژيانى بەشەر ماوێیەکی دیکەى کەم بتوانى بەردەوام بێ لەسەر زەوى، بە ھۆى ئەوێوە کە دارستانەکان زیاتر گر دەگرن و، بەستەلەکان زیاتر دەتوێنەوێوە، ئاستى ئاو بەرزتر دەبێتەوێوە، وشکانیى زیاتر دادەپۆشێ، ئەو ھالەتە ئەوێستراوانەى کە روو دەدەن، زیاتر پوویدەن.

لە خواى پەرورەدگار دەپارێنەوێوە کە یارمەتییمان بدات زیاتر لە فەرمايشتەکەى تێگەین، یارمەتییمان بدات کە تێگەيشتنەکەمان بکەینە ھۆى پێگەيشتنى زیاتر، بۆ ھۆمان و دەورووبەرمان، خوا یارمەتییمان بدات کە ئەم قورئانە وەک خوا ﷻ وێستووێت و بە ئامانجى گرتوێ، بیکەینە مایەى ھىدايەت و رێنمایى و راستەپێ بوون، بۆ ھۆمان و دەورووبەرمان، کە بێگومان ئەم قورئانە ھەمووی نوورو ھىدايەت و بەرەکەتە بۆ ھەموو مرؤفايەتیى.

مەسەلەى چوارەم:

ئامۇڭگارىيى بىروداران كە بە لىيوردن و چاوپۇشىيەو، مامەلە لەگەل بىيىروايانى
تەيارو ناحەزىاندا بىكەن، چونكە لە پۇڭى دوايىدا خوا سزاو پاداشتى پىر بە
پىستى ھەموو لايەك دەداتەو، مەروۇف خۇي لە چاكەكەي بە ھەرمەندەو، ھەر
خۇشى لە خراپەكەي زەرەرمەندە، گەرەنەو ھەش تەنيا بۇ لاي خوايە:

خوَا ﴿قُلْ لِلَّيْنِ ءَامِنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۱۱) ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ﴾ (۱۲)

شىكىردنەو ھى ئەم دوو ئايەتە، لە پىنج بىرگەدا:

۱- ﴿قُلْ لِلَّيْنِ ءَامِنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾، بەو كەسانە بلى كە بىروايان
ھىناو، لەوانە بىوورن كە بە ئومىدى پۇڭەكانى خوا نىن.

(خوَا ﴿قُلْ لِلَّيْنِ ءَامِنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ دەفەرمۇي:) بەو كەسانە
بلى: كە بىروايان ھىناو، واتە: بىروايان ھىناو بە ھەموو ئەو شتانەى پىيۇستە
بىروايان پى بھىترى، بىروايان ھىناو بە خوَا ﴿قُلْ لِلَّيْنِ ءَامِنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾، بە دىھىتەرايەتى و پەروەردگار پىتى
و خاوندار پىتى و تەنيا پەرسىراو پىتى و، خاوندى ھەموو ناو و سىفەتتىكى ھەرە
باش و پەسەند بوونى خوَا، پاشان بىروايان ھىناو بە پۇڭى دوايى و، بىروايان
ھىناو بە فرىشتەكان و بە كىتەبەكانى خوَا بە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ)،
بىروايان ھىناو بە ئەندازەگىرىي و پاپەراندىن (قدر و قضاء) ى خوَا بۇ ھەموو
كاروبارەكانى بوون، بەوانە بلى: كە بىروايان ھىناو (يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ)
﴿قُلْ لِلَّيْنِ ءَامِنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾، بىوورن لەو كەسانەى كە بە ھىوای پۇڭەكانى خوا نىن، واتە: لە بىيىروايان
بىوورن و چاوپۇشىيان لى بىكەن.

(الرَّجَاءُ: تَرْجَبُ وَتَطْلُبُ الْأَمْرَ الْمُحْبُوبَ)، چاۋەرىڭىزنىڭ، داۋاڭىزنىڭ، يان شىڭىڭىز خۇشۇيىستراۋ بى، (أَيَّامُ اللَّهِ: الْأَوْقَاتُ الَّتِي تَجَسَّدَ فِيهَا نَصْرُ اللَّهِ أَوْ فَضْلُهُ)، ئەھۋا كاتانەي يارمەتى خاۋا پىشتىۋانىي خاۋا بۇ دۈستەكانى تىياندا بەرجەستە بوۋە، ياخۇد بەخشىش و چاكەي خاۋا تىياندا بەرجەستە بوۋە، بۇ دۈستەكانى، دەشگۈنچى بلىين: ئەھۋا پۇژانەي كە تۇلەھ سزاي خاۋايان تىيدا بەرجەستە بوۋە بۇ دۈمنان و ناحەزافى، ئايا بۇچى پرواداران لەگەل بىپرواياندا كە بەھىۋاي دىدارى خاۋا نىن، بەھىۋاي ئەھۋا كاتانە نىن كە تايەتن بەھىۋاي پەرۋەردگارەھۋە بەخشى خاۋايان تىيدا بەرجەستە دەبى بۇ چاكەكاران و، سزاۋ تۇلەھ جەزىرەبەي خاۋايان تىيدا بەرجەستە دەبى بۇ خراپەكاران، بەلىپروەيى مامەلە بىكەن؟

۲- ﴿لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾، تاكو سزاۋ پاداشتى كۆمەلىك بداتەھە بە پىي ئەھۋەي كىدوۋايانە، خۇندراۋىشەتەھە: (لِيَجْزِيَ)، بۇ ئەھۋەي سزا و پاداشت بدەينەھە، (قَوْمًا)، كۆمەلىك (بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ)، بەپىي ئەھۋەي كىدوۋايانە، واتە: بۇ ئەھۋەي سزاۋ پاداشتى پىر بە پىستى خاۋا بىتە دى، بۇ كەسانىك بە پىي كىدەھەكەيان، جا ئەھۋەي پروادارو كىدار چاك بوۋىن، ديارە پاداشتى خاۋايان بۇ دەستەبەر دەبى، بە ئەندازەي ئىمان و كىدەھە باشەكانيان و، كەسانىك كە بىپرواۋ خراپەكارىش بوۋىن، سزاۋ جەزىرەبەي خاۋايان بۇ بەرجەستە دەبى و دەرەخسى، بەپىي بىپروايى و خراپەكانيان، ئەمە دوايى زياتر تىشىكى دەخەينە سەر.

۳- ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ﴾، ھەر كەسىك چاكە بىكات، سوۋدەكەي بۇ خۇيەتى.

۴- ﴿وَمَنْ أَسَاءَ فَلِنَفْسِهِ﴾، ھەر كەسىك خراپەش بىكات، زىانەكەي بۇ خۇيەتى.

۵- ﴿ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكَ تُرْجَعُونَ﴾، دوايىش بەس بۇ لاي پەرۋەردگارتان دەگىپرىنەھە، وئىراي (تُرْجَعُونَ)، خۇندراۋىشەتەھە: (تُرْجَعُونَ)، واتە: دەگىپرىنەھە، كەواتە: ئىۋە لە دىنيادا مودارا بىكەن، لەگەل ئەيارەكانتاندو مەيكەنە شۇئىنى لىكەركىرەن و تەصفىەھىساب، بەلەكو پىكەھە مودارا بىكەن و وىك ھەلەكەن و پىكەھە بسازىن، بەلام شۇئىنى پاداشترانەھەي

ئىتوھ لەسەر چاکە کانتان و لە ئىتوھو چاکانەشدا: چاوپۆشیی و لىبوردن لە ھەلەو پەلەى بەرانبەرە کانتان و، شۆتى سزای پر بە پىست بۆ بىپروايان لەسەر خراپەکانیان، لە ئىتو خراپەکانىشیاندا: ئەزىەت و ئازاردانى ئىتوھ، پۆزى دواىيە، بۆيە ھەر کەسێک چاکە بکات، خۆى لىي بەھرمەندە، لە دنياو لە دواپۆزىشدا، چاکە لە دنياوا ماىي سەر بەرزىي و سەلامەتىي و پاکىي و چاکىيە، لە پۆزى دوايشدا ماىي سەر بەرزىيە، ماىي سەرفرازىي و پروسوورىيە لە لای خوا، خراپەش لە دنياوا ماىي عەيدارىيەو، لە قىامەتیشدا ماىي گوناھبارىي و شەرمەزارىيە، مادام ھەر بۆ لای پەرۋەر دگارىستان دەگێردێنەو، دەگەپێنەو، کەواتە: بزەنن نە چاکەى ئىتوھ زايە دەبێ، نە خراپەى ئەوانىش دەفەوتێ، ئەوانىش وەک بەرزەکى بانان بۆى دەرنەچن.

چۆنەتىي پەيوەست بوونەو، ئەم دوو ئايەتە موبارەکەش بە ئايەتەکانى پيشەو، ئاوايە: پيشتر باسى گالته پىکردنى کافرەکان بە قورئان کرا، کە ئەمەش ورووژىتەرە بۆ ھەست و سوۆزى برۋاداران، بۆيە پىويست بوو، لە بارەى دان بە خۆدا گرتەو، رىئەمايى بکړين و دلئىاش بن کە ھەر کەسە چى بکات، دىتەو رىي، ئەوانىش و نەيارە بىپروايەکانىشان.

کەواتە: با لە دنياوا بە سىنە فراوانىي و تەحەممول و صەبرو ھوسەلە، مامەلە بکەن و، وەک قىشە کە شىتە دەر نەپەرن و، وەک شىر زوو ھەلنەچن و، لە قەدەر ئايىن و بەرنامە تىرو تەواو دەکەى خۆيان بن، ئايىنە کەيان لىيان داوا دەکات، کە لە ھەموو شىتکدا لە لووتکەدا بن، بە تايبەت لە بوارى ھەلسووکەوت لە گەل خەلکدا، ئەگەر بىت و مسولمانان وەک نامسولمانان بکەن، لە ھەموو شىتکدا و ئەوان چىيان کرد، مسولمانانىش وا بکەن، ماناى وايە چاکە و ئىمتياز و پلەيە کيان بۆ نامىتتەو، بەسەر بەرانبەرە کانياندا! ئەمەش ئەو، ئىتوھ رەدە گىرئى کە بەرنامە و ئايىنە کەى ئەوان چۆنە، بەرنامە و ئايىنى مسولمانانىش بە ھەمان شىوہ! کە واش نى، بۆيە ھەر کەسە دەبێ لە قەدەر بەرنامەى خۆى بى، ئەگەر بەرنامەى ئەوان جىتوى تىدا بوو، بوختانى تىدا بوو، درۆو دەلەسەى

تيدا بوو، شه پر پی فروشتن و گټه ل پټکړدن و ته شقه له ی تيدا بوو، بېگومان بهرنامه ی ئیسلام سهراپا په دوشتی بهرزو جوان و ناکاری په سندنو لټبوره یی و په حم و سوژه، تنانه ت بهرانبه به نه یارانیښ.

کورت ه باسیک

وریا بوون له باره ی هو ی هاتنه خواری ثایه ت ه کانه وه

هم کورته باسه له پټنج (۵) برگه دا ده خینه پروو، که پټویسته وریابین له هو ی هاتنه خواری ثایه ت ه کان، که له سه رچاوه کاند ا هاتوون، چ له ته فسیره کاند ا، چ له و کتبیانه دا که تابیه ت به هو یه کانی هاتنه خوار (أسباب النزول) ده و، نوو سرون، ده بی زور وریابین، هم له پرووی وردبوونه وه له سه نه دیان و زنجیره ی راوییه کان، که تا چ رادده یه ک راسته و جی متمانه یه، نه و شته که پال دد ریته لای پیغه مبه ر ﷺ و پیغه مبه ری خوا فهرموویه تی، یان کردوویه تی، یان دانی پټدا هینا وه؟ هه روه ها وټرای سه نه دو زنجیره ی راوییه کان له پرووی ټیوه پوکیشه وه: ثایا نه و ده قه، یان نه و به سه رهاته، تا کو چ رادده یه ک له پرووی ټیوه پوکشه وه، له گه ل فورئاندا ده گونجی و، له گه ل عه قلدا ده گونجی و، له گه ل سپره و ژیانی پیغه مبه ردا ده گونجی؟ پاشان تا کو چ رادده یه ک له گه ل نه و ثایه ت ه، یان نه و چهن د ثایه ت ه دا ده گونجی که به وانه وه په یوه ست کراوه؟

برگی یه که م:

سی هو ی هاتنه خوار، که له پرووی سه نه ده وه راست نین:

له باره ی هم دوو ثایه ت ه وه، به تابیه ت ثایه تی یه که میان: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (۱۱)، به وانه بلن: که

بروایان هیناوه، با چاوپۆشیی بکهن، لهوانه‌ی به هیوای رۆژه‌کانی خوا نین، تاكو كۆمه‌ئێك به‌پیتی ئه‌وه‌ی كردووین، سزایان بداته‌وه، یاخود پاداشتیان بداته‌وه، هه‌ردوو ك لایان ده‌گریته‌وه، به‌لام زیاتر وا پێده‌چێ مه‌به‌ست پیتی سزادان بێ، چونكه وشه‌ی (جزاء) له‌ قورئاندا، هه‌م به‌ مانای سزا (عقاب) دێ، هه‌م به‌ مانای پاداشت (ثواب) دێ.

به‌لام من تاكو ئیستا له‌ زمانی كوردیییدا وشه‌یه‌كی وام لێ هه‌لنه‌كه‌وته، مانایه‌كه‌ی پر به‌ پێستی وشه‌ی (جزاء) بێ، ئیمه‌ یان ده‌بێ بڵێن: سزا، یان ده‌بێ بڵێن: پاداشت، هه‌ر بۆیه‌ كه‌ كاتێك وشه‌ی (جزاء) ته‌فسیر ده‌كه‌م ده‌ئێم: سزاو پاداشت، ده‌شگونجێ بگوترێ: به‌رانبه‌ر.

چهند به‌سه‌رهاتێك له‌و باره‌وه‌ گێرداونه‌وه، وه‌ك هۆی هاته‌نه‌خواری ئهم ئایه‌ته، كه‌ بێگومان هه‌یچیان سه‌نه‌ده‌كه‌یان راست نیه، به‌لام مه‌گه‌ر چۆن نه‌گه‌رنا هه‌موو ته‌فسیره‌كانیش هه‌یناویانن:

۱- یه‌كێك له‌ به‌سه‌رهاته‌كان كه‌ (الواحدی) له‌ (أسباب النزول) ده‌كه‌ی خۆیدا هه‌یناویه‌تی، به‌ ژماره‌ (۷۴۳)، ئه‌مه‌یه‌:

رۆژێك عومه‌ری كورێ خه‌تتاب (خوا لێی رازی بێ)، له‌گه‌ڵ عه‌بدوڵلای كورێ ئوبه‌ی كورێ سه‌لوول له‌ غه‌زه‌وه‌ی (بنی المصطلق)، كاتێك كه‌ سوپایه‌كه‌ دابه‌زیه‌ سه‌ر بیرى (المریسیع)، عه‌بدوڵلای كورێ ئوبه‌ی كورێ سه‌لوول غولمه‌كه‌ی خۆی، كه‌ ئه‌ویش هه‌ر ناوی عه‌بدوڵلای بوو، ناردی ئاوی بۆ بیتی، (ئاویان بۆ هه‌لنێجی له‌ بیره‌كه‌و دواكه‌وت)، كه‌ گه‌رایه‌وه‌ گوێ: بۆچی دواكه‌وتی؟ (دیاره‌ بیره‌كه‌ به‌ مه‌زنده‌ی ئه‌و، هه‌نده‌ دوور نه‌بووه، ئه‌وه‌نده‌ی پێ بچێ)، ئه‌ویش گوێ: غولمه‌كه‌ی عومه‌ر له‌وێ بوو، گوێ: تاكو ئاو بۆ پێغه‌مبه‌ر ﷺ دواپی بۆ ئه‌بوو به‌كه‌رو دواپی بۆ عومه‌ر هه‌لنه‌هه‌نجم، پێ نادهم كه‌س ئاوی لێ هه‌لنێجی، ئیدی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ من دوا كه‌وتم، (دیاره‌ ده‌سته‌لاقی ئه‌و نێردراوه‌ی عومه‌ری نه‌بووه‌ خوا لێی رازی بێ)،

عەبدوللای کورێ ئوبە ی کورێ سەلۆول (کە بە سەرۆکی موناڤیقەکانی مەدینە دادەنرێ و پێش ئەوەی پێغەمبەری خوا ﷺ بچێ بۆ مەدینە، تاجیان بۆ چنیوه، بۆ ئەوەی بیکەنە پادشاو حوکمرانی خۆیان، زۆر حەسوودی بە پێغەمبەر بردووه، هەر بە نیڤاقەوه ژیاوهو بە نیڤاقەوه مردوه، قسەبەکی ناشیرینی کرد، پەندبکی عەرەبانە)، گوێ: (سَمُّنْ كَلْبَكَ يَا كَلْبُكْ)، سەگەكەت قەڵەو بکەو دوای خۆت دەخوات و بەلەت دەگرێ، ئنجا گوێ: ئەوانە لە شاری خۆیان دەرکراوون، (واتە: لە مەككە)، ئیمە پەناماندان و حاواندماننەوهو، هاوکارییمانکردن، کە چی ئیستا لێره حوکمرانییمان بەسەردا دەکەن!!

دیاره دوای ئەو قسەیهی عەبدوللای - ئەگەر ئەم ئایەتەش بەهۆیهوه ئەهاتبێته خوار، وا پێدهچێ ئەو ئایەتانە ی سوورەتی (مناڤقون) بەهۆیهوه دابەزین کە خوا پشتیوان بێ، ئەگەر تەمەن بەردەوام بێ، دەبێگەینێ - ئەو قسەیهی عەبدوللای کورێ ئوبە ی کورێ سەلوولیش دەرھاویشته ی دەبێ، چونکە بە پێغەمبەر دەگاتەوهو کورێکی عەبدوللای، کە دیسان ناوی عەبدوللای بووه، پێگە بە بابی دەگرێ، چونکە عەبدوللای کورێ ئوبە ی کورێ سەلوول وێرای ئەو قسەیه، قسەیهکی دیکەش دەکات دەلێ: (لَئِنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَيُخْرِجَنَّ الْأَعَزُّ مِنْهَا الْأَذَلَّ)، کە خۆی پەرورەدگار هەر دەقی قسەکە ی هێناوه: ئەگەر گەرپاينەوه بۆ مەدینە، ئەو کەسە ی بالا دەسته، دەبێ ئەو کەسە ی زەبوونه، دەرکات، (واتە: ئیمە کە خەلکی مەدینەین (خۆی و موناڤیقەکان) دەبێ موخەممەدو هاوهلانی دەرکەین)، ئنجا کورەکەشی لە شوێنێک پێ بە بابی دەگرێ و دەلێ: دەبێ دانی پێدا بێنی کە موخەممەد پێغەمبەری خوا ﷺ عەزیزەو بالادەستهو، تۆش زەبوونی، ئەگەرنا پێگەت نادەم بچیهوه ئێو شار، هەتا پێغەمبەر ﷺ بە ویدا دێ و، دەلێ: پێگە ی بده، دەلێ: ئیستا مادام پێغەمبەری خوا ﷺ فەرمان بکات، ئەوه پێگات دەدم.

ئنجا دەلێین: ئەم ئایەتە هیچ پەيوەندیی نیه، بەو بەسەرھاتەوه، کە بەداخهوه هەندێک لە توێژەرەوانی قورئان، هۆکارێک یاخود بەسەرھاتیک

بەسەر پێنج شەش ئایەتدا دەچەسپێن، ئنجا ئەو بەسەرھاتە یاسم کرد، بەسەرھاتە کە راستە، بەلام نەک بە نسبەت ئەو ئایەتەو، هێچ پەيوەست نیه بەو ئایەتەو، بەلکو پەيوەستە بە سوورەتی (المنافقون)و، کە دواى خوا پشتیوان بێ دەیکەین.

۲- هەر لەو بارەو بەسەرھاتیکى دیکەش گێردراوەتەو دەلێ: دواى ئەوێ ئەم ئایەتە موبارە کە هاتە خوار: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضْعِفُهُ لَهُ أَمْضَاعًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْضِي وَيَضْطُّ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (البقرة، واتە: کێ هەبە قەرزی باش بداتە خوا، خوا پاداشتەکی بۆ چەند بەرانبەر دەکات؟ خواش وەتەنگ دێت و فراوان دەکات و بەس بۆ لای ویش دەگێرێنەو.

(فناص)ی جوولە کە یەکیک بوو لە زانایانی جوولە کە، گوتی: (اِحْتَاَجَ رَبِّ مُحَمَّدٍ)، پەرورەدگاری موخەممەد نەدارەو ئاتاجە، (بۆیە دواى قەرز دەکات!!) کاتیک عومەر (خوا لێ پازی بێ) ئەو قسەبە دەبیست، شمشێرەکی هەلەدەگرێ و بۆی دەچێ، بەلام خوا جیبریل دەنێرێ و دايدەبەزێت و، هەوآل بە پێغەمبەر دەدات کە عومەری کورێ خەتتاب بە تەمای سزادانی فەناصە، پێغەمبەریش ﷺ نەفەرێک دەنێرێ و عومەر دەگێرێنەو.

بەلام ئەم بەسەرھاتەش کە هەر (الواحدی)، هێناویەتی لە (أسباب النزول) هەکی دا، بە ژمارە: (۷۴۲) سەنەدەکی بێ هێزەو جێی پشت پێ بەست نیه.

۳- هەر لەو بارەو ئەو رێوایەتەش هاتو، دەلێ: پیاویک لە ھۆزی قوڕەیش (واتە: ئەو کاتە بێروا بوون) قسەیک یان جێتۆیک بە عومەری کورێ خەتتاب دەلێ، ئەویش دەیهوێ دەستی لێ بوەشین و پەلاماری بدات، بەو بۆنەو ئەم ئایەتە دابەزیو.

بەلام ئەم رێوایەتەش کە (القرطبي)^(۱)، لە (ابن العربي)یەو دەپوێت، دەلێ: (وَهَذَا لَمْ يَصِحْ)، ئەم گێردراوێ سەنەدەکی راست نیه.

کهواته: سَیْ هُوَ هَاتِه خوار له باره ی تَهو ئایه ته وه له تهفسیره کاندایان هاتوو، رهنگه هی دیکه ش هه بن، به لَام تَهو سَیْیه سه ره کییه کانیا ن، هه چیان یان هه سه نه دیان نیه، وه ک ریوایه تی یه که می (الواحدی)، که هه چ سه نه دیک نیه، یاخود سه نه ده که یان بیهیژه، واته: جی می متمانه پیکردن نیه، که په یوه ست بکری، به چه مک و واتای تَهو ئایه ته موباره که وه.

برگهی دووهه م:

به مه نسوخ دانرائی تَهو ئایه ته:

(الطبري)، ده لَی: (وَهَذِهِ الْآيَةُ مَنسُوخَةٌ بِأَمْرِ اللَّهِ بِقِتَالِ الْمُشْرِكِينَ، وَإِنَّمَا قُلْنَا: هِيَ مَنسُوخَةٌ لِإِجْمَاعِ أَهْلِ التَّأْوِيلِ عَلَى ذَلِكَ)، واته: تَهو ئایه ته نه سخ کراوه ته وه به فه رمانکردنی خوا به جه ننگکردن له دژ ی هاو به ش بُو خوا دانه ره کان، بویه ش ده لَی: تَهو ئایه ته نه سخ کراوه ته وه، له بهر یه کرای و یه کده نگی زانایانی که قور ئانیان تهفسیر کردوه، له سه ره تَهو.

به لَام بابزانین تَهو ده عوایه ی (طبري) راسته؟!

(الطبري)، پینچ ریوایه تان دَی، بُو پشتگیری تَهو که یه کده نگی زانایان له سه ره تَهو یه، تَهو ئایه ته ی ده فه رموی: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ﴾ **آيَاتُ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ** (۱۴)، نه سخ کراوه ته وه و کاری پیناکری:

۱- «عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ، قَوْلُهُ: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ **الْجَائِثَةُ**: ۱۴، قَالَ: «كَانَ نَبِيُّ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يُعْرِضُ عَنِ الْمُشْرِكِينَ إِذَا أَدَّوهُ، وَكَانُوا يَسْتَهْزِئُونَ بِهِ، وَيَكْذِبُونَهُ، فَأَمَرَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُقَاتِلَ الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً، فَكَانَ هَذَا مِنَ الْمَنسُوخِ» (۱۵).

واته: عه‌بدوللای کوری عه‌بباس (خوا له خووی و بابی پازی بێ) ده‌لێ: پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ پ‌روی له‌هاوبه‌ش بو‌ خوا دانهره‌کان وه‌رده‌گیرا، که‌ نه‌زیه‌تیا‌ن ده‌داو، گ‌الته‌یا‌ن پ‌تی ده‌کردو به‌ درو‌یا‌ن داده‌نا، به‌لام‌ دوا‌یی خوا فه‌رمانی پ‌یکرد که‌ له‌ دژی هه‌موو هاوبه‌ش بو‌ خوا دانهران بجه‌نگی، (که‌ ده‌فه‌رموی: ﴿قَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً﴾، التوبة: ۳۶)، بو‌یه‌ ئه‌م ئایه‌ته‌ که‌ ده‌فه‌رموی: لێیا‌ن ببوورن و چاو‌پو‌شیا‌ن لێ بکه‌ن، نه‌سخ کرایه‌وه‌.

۲- ﴿عَنْ قَتَادَةَ، فِي قَوْلِهِ: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ الْحَاجَّةِ: ۱۴، قَالَ: «نَسَخْتُهَا مَا فِي الْأَنْفَالِ» ﴿فَإِمَّا تَثَقَّفَتْهُمْ فِي الْحَرْبِ فَسَرَدُ بِهِمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ﴾ الْأَنْفَال: ۵۷، «وَفِي بَرَاءةٍ» ﴿قَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً﴾ التوبة: ۳۶، أَمَرَ بِقَاتِلِهِمْ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ^(۱).

واته: قه‌تاده له‌ باره‌ی ئه‌و ئایه‌ته‌ مو‌باره‌که‌وه‌ ده‌لێ: ئه‌و ئایه‌ته‌ی سو‌وره‌تی (الأنفال)، (ئایه‌تی ژماره‌ ۵۷) و، ئایه‌ته‌که‌ی سو‌وره‌تی (براءة)، ئایه‌تی ژماره‌ (۲۶)، ئه‌و ئایه‌ته‌یا‌ن نه‌سخ کردو‌ته‌وه‌ ئه‌و دوو ئایه‌ته‌ به‌ هه‌ردووکیان ئه‌ویان نه‌سخ کردو‌ته‌وه‌!

۳- ﴿عَنِ الضَّحَّاكِ فِي قَوْلِهِ: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ ۱۱، قَالَ: «هَذَا مَنسُوخٌ، أَمَرَ اللَّهُ بِقَاتِلِهِمْ فِي سُورَةِ بَرَاءةٍ»^(۲).

واته: له‌ (ضحاک) ده‌وه‌ هاته‌وه‌ له‌ باره‌ی ئه‌م ئایه‌ته‌وه‌: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ ۱۱، گو‌توویه‌تی: ئه‌م ئایه‌ته‌ نه‌سخ کراوه‌ته‌وه‌، چونکه‌ خوا ﷻ فه‌رمانی کردوه‌ به‌ جه‌نگ له‌ دژکردنیا‌ن له‌ سو‌وره‌تی (براءة) دا، (واته: سو‌وره‌تی (التوبة)).

(۱) جامع البيان: ۳۱۲۵۰.

(۲) جامع البيان: ۳۱۲۵۲.

۴- (عَنْ أَبِي صَالِحٍ: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ ﴿١٤﴾ الْجاثية، قَالَ: تَسَخَّتْهَا الَّتِي فِي الْحَجِّ: ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا﴾ (الحج: ٣٩) ﴿١﴾.

واته: ئەبوو صالحیجش دەڵێ: ئایەتی ژمارە (١٤) ی سوورەتی (الجاثية)، ئایەتی ژمارە (٣٩) سوورەتی (الحج)، نەسخی کردۆتەوه، (واته: لەسەر لابەر (ناسخ)ە کە ی ئەوه جاری چوار پەیدا بوون!!).

۵- (قَالَ ابْنُ زَيْدٍ، فِي قَوْلِهِ: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ ﴿١٤﴾ الْجاثية، قَالَ: هَؤُلَاءِ الْمُشْرِكُونَ قَالَ: وَقَدْ نُسِخَ هَذَا وَفُرِضَ جَهَادُهُمْ وَالْغِلْظَةُ عَلَيْهِمْ) ﴿١﴾.

واته: ئیبنو زەید دەڵێ: ئەم ئایەتە: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ﴾ ﴿١٤﴾ الْجاثية، مەبەست پێی هاوبەش بو خوا دانەرەکانە، دوایی دەڵێ: ئەمە نەسخ کراوەتەوه، جەنگ لە دژ کردنیان و زبیری بەرانبەر نواندنیان، فەرز کراوه.

(الطبري)، ئەمەشی بە ژمارە (٣١٢٥٣) هیناوه، کەواته: (الطبري)، بە ژمارەکانی: (٣١٢٤٧، ٣١٢٥٠، ٣١٢٥٢، ٣١٢٥٣، ٣١٢٥٤)، پێنج ریوایەت دێنن، لە هەر کام لە عەبدوللای کوری عەبباس و لە قەتادەو لە ئەضحاک و لە ئەبوو صالح و لە ئیبنو زیدەوه، (کە دیارە هەر عەبدوللای کوری عەبباس هاوڵەو، ئەوانی دیکە هەر چواریان لە زانیانی تابیعینن)، بو پشتراستکردنەوهی ئەو پرایە دەڵێ: ئەم ئایەتە نەسخ کراوەتەوه و کاری پێناکری، بەلام لەوبارەوه ئایا: چ ئایەتێک ئەو ئایەتە ی نەسخ کردۆتەوه؟ پێنج رای جیا جیا هەن:

أ- عەبدوللای کوری عەبباس دەڵێ: بەوه نەسخ کراوەتەوه، کە خوا فەرمانی کردوه لە دژی هاوبەش بو خوا دانەرەکان، بەگشتی جەنگ بەرپا بکری، مەبەستی پێی ئایەتە کە ی سوورەتی (البراءة) یه: ﴿وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً﴾ ﴿٣﴾.

(١) جامع البيان: ٣١٢٥٤.

(٢) جامع البيان: ٣١٢٥٣.

ب- قەتادە ھەم ئایەتی (۲۶) ی سوورەتی (التوبة) و ھەم ئایەتی (۵۷) ی سوورەتی (الأنفال)، بە نەسخکەرەوہی ئەو ئایەتە دەزانن.

ج- ئەضحاکیش دەلێ: ئەوہی کە لە سوورەتی (البراءة) دا ھەیە، کە پەنگە مەبەستی ھەر ئەو ئایەتە بێ، یان پەنگە مەبەستی ئایەتی دیکەش بن.

د- ئەبوو صالح دەلێ: ئایەتی (۳۹) ی سوورەتی (الحج)، نەسخی کردۆتەوہ.

ه- ئیبن زەیدیش دەلێ: نەسخ کراوہ تەوہو، فەرمانکراوہ کە جیھادیان لە دژ بکری و، زبیریان بەرانبەر بنۆتری، کەواتە: مەبەستی ئەو ئایەتە یە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ بَلَّوْكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (التوبة، ۱۲۳) مانای وایە بەلای کەمەوہ پینچ رای جیاواز ھەن لە بارە ی نەسخ کەرەوہی ئەو ئایەتەوہو، لەسەری یە کدەنگ نین!

ھەلبەتە لە ڕووی سەنەدیشەوہ، ئەو ڕیوایەتانە ھیچیان جێی متمانە نین، چونکە ھەموویان بە مۆرسەل دادەنرێن، واتە: یەکسەر ئەو زانیە ی تابیعین پالی دەداتە لای پیغەمبەر ﷺ یان لای ھاوہلان، یاخود بۆ وێنە: عەبدوللای کۆری عەباس (خوا لە خۆی و بابی ڕازی بێ) کە ئەوہ بۆ چووێ خۆیەتی، دەلێ: پیغەمبەر ﷺ پستی لە ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان دەکرد، کە ئازاریان دەداو گالتهیان پێ دەکردو بە درۆیان دادەنا، بەلام دوا ی ئەوہی خوا فەرمانی پیکرد کە لە دژیان بجەنگی، ئەوہ نەسخ بۆوہ! کە ئەوہش بۆچووێ ئەوہ، نەک شتیکی بێ بلی: پیغەمبەر ﷺ وای فەرمووہ، ھەلبەتە دەشگونجی سەنەدە کەشی راست نەبێ و عەبدوللا شتی وای نەگوتبێ.

برگهی سیئہم:

را جیایی لہ سہر نہ سخ کرانہ وہی ئایہ تہ کہ:

ہہ ندیک لہ زانایانی دیکہ گوتوو یانہ: ئەم ئایہ تہ موبارہ کہ نہ سخی بہ سہردا نہ ہاتوہ، ہەر وہک ئیمہ پامان وایہ، کہ هیچ ئایہ تیک لہ قورئاندا مہ نسووخ نیہ بہو واتایہی ئایہ تیک ہہ بئی لہ قورئانداو ئیستا کاری پئی نہ کرئی، بەلئی دہ گونجی ئایہ تیک ہہ بئی، حوکمیکی گشتیی تیدابئی و دواى ئەو حوکمہ، ئایہ تیکی دیکہ ہاتبئی ئایہ تہ تی کردبئی، ہەر وہہا دہ گونجی ئایہ تیک ہہ بئی حوکمیکی پەہای تیدابئی و، ئایہ تیکی دیکہ حوکمہ کہی بہنددار (مقید) کرد بئی و، ئایہ تیک ہاتبئی حوکمیکی کورت (مجممل)ی تیدابئی، ئایہ تیکی دیکہ یان چہند ئایہ تیکی دیکہ، ہاتبن تہ فصیلان دایبتی، یاخود دہ گونجی لہ بارہی حوکمیکہ وہ چہند ئایہ تیک ہاتبن، وہک پلہ پلہیی، بہ لām هیچ کەس ناتوانی ئایہ تیک بئیی بلئی: فلان ئایہ تہ لہ قورئاندا ہیہو، کاری پئی نا کرئی و، ئیمہ تا کو ئیستا کہ گہ یشتووینہ تہ کو تایی جوزئی (۲۵)، ئایہ تیکی وامان نہ ہاتو تہ پیش ناچار بین، بلئین: ئەو ئایہ تہ لہ گەل فلان ئایہ تہی دیکہ دا تیک دہ گیرئی، یان ئەو ئایہ تہ کاری پینا کرئی، بہ ہەر حال با تہ ماشای قسہی چوار لہ زانایان بکہین، کہ دووانیان دہ لئین: ئەم ئایہ تہ نہ سخ بو تہ وہو، دووانیشیان دہ لئین: نہ خیر نہ سخ نہ بو تہ وہ.

(۱) - یە کتیک لەوانەى دەلێ: ئەم ئایە تە نہ سخ بو تە وہو پرایەکی وا دێتێ (القرطبی) یە (۱)، کە دەلێ: ئەگەر ئەم ئایە تە لە مەککە ہاتبیتە خوار، ئەوہ نہ سخ بو تە وہ، بہ لām ئەگەر لە مەدینە ہاتبیتە خوار، نہ سخ نہ بو تە وہ.

کہواتە: ئەو ئەگەری نہ سخ بوونە وہو، نہ سخ نہ بوونە وہ دادەنێ.

(۲) - (الشوکانی) یش بہ (قبل)، دہیہێتی و دەلێ: (قِيلَ: الْآيَةُ مَنسُوخَةٌ بِآيَةِ السَّيْفِ)، گوتراوہ: ئەم ئایە تە نہ سخ کراو تە وہو حوکمە کہی لاہراوہ، بہ ئایہ تی شمشیر.

تیمە لە سوورەتی (التوبة) دا باسمان کردووە، کە وشە (سیف) لە هەموو قورئاندا نەهاتووە، بەس وشە (أسلحة) هاتووە، کە کوێ (سلاح) ه، واتە: چەک، بەلام وشە (سیف) لە قورئاندا نەهاتووە، ئەدی ئایەتی شمشیریان لە کوێ هین؟ مەبەستیانی پێی ئایەتی ژمارە (۵) ی سوورەتی (التوبة) یە، کە تیمە لە شوێنی خوێ لە سوورەتی (التوبة) دا، بە تەفصیل قسەمان لێکردووە، بەلام ئیستابەس دەقی ئایەتە دەخوێنینەووە کورتە مانایەکی دەکەین، بۆ ئەوەی دەربکەوێ، ناگونجێ ئەو ئایەتە نەسخ کراوە، ئایەتە کە دەفەرموێ: ﴿فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضَرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ ٥﴾ هەموو ئەوانە دەتێن: فلان ئایەتەو، فلان ئایەتە، بە ئایەتی شمشیر نەسخ بۆتەو، مەبەستیانی لە ئایەتی شمشیر ئەم ئایەتە، کە هەندێک لە زانیان گوتوویانە: ئەم ئایەتە سەد (۱۰۰) ئایەت، یان (۱۵۰) ئایەت، یان (۱۶۰) ئایەتی نەسخ کردۆتەو!! کە لە راستیدا ئایەتی شمشیرمان لە قورئاندا نیە، بەلام بەداخەو هەندێ لە زانیان بە هەڵە ئەم ئایەتەیان کردووە بە شمشیرێک و، ملی زۆر ئایەتانیان پێ هەڵبڕیوە، بە ناهەق!! ئایەتە کە دەفەرموێ: ئەگەر مانگە جەنگ تیدا قەدەغە کراوە کان رابردن، (واتە: ئەو مانگانە ی کە خوا مۆلتی داوە لە سەرەتاوە دەفەرموێ: ﴿فَيَسْجُرْ فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ.....﴾ ۲) التوبة، واتە: چوار مانگان بۆتان هەیە، بەزەویدا بۆن ئەو ئەوانە پەیمانتان هەیە لەگەڵ پێغەمبەری خواو لەگەڵ مسوڵماناندا! ئەو ئەو هاوبەش بۆ خوا دانەر و کافرانە ی هاوپەیمانن، بەلام پابەند نین بە پەیمانە کاتانەو! ئەو چوار مانگ مۆلت نەک چوار مانگە حەرامەکان، بەلکو چوار مانگ مۆلت، چاو بە خۆتاندا بگێرنەو، یان پابەندبن بە جیدی، یاخود ئیعلان دەکری کە پەیمانتان نەماوە، نەک لە پەنای پەیمان هەبووندا زەبر لە مسوڵمانان بدەن، لە پشتهووە خەنجەری غەدر بوەشینن، کەواتە: ئەم چوار مانگە، ئەو چوار مانگە مۆلت

دراوهن، نجا نه گهر ټه و چوار مانگه ټپه رین، که جه نگیان ټیدا قه ده غه کراوه، ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَأَحْضُرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ (۵) التوبة، هاوبه ش بو خوا دانه ره کان بکوژن له ههر شوینیک بهر په لتان که وتن، بیانگرن و نابلو و قه یان بدهن له هه موو بو ساند ا بو یان دابنیشن، نجا نه گهر په شیمان بوونه وه و نوژیان بهرپا کردو زه کاتیان دا (واته: مسولمان بوون) پریان به ردهن، به دناییی خوا لیبوره دی به به زه بیه.

تایا که ده فهرموی: ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ﴾، که (أل)ی ناساندنی له سهره (الْمُشْرِكِينَ)، لی ردها مه به سستی پی کو میوشریکه کانه، یا خود مه به ست هاوبه ش بو خوا دانه رانیکی تاییه ته، واته: (أل) ده که بو (عهد)، واته: هاوبه ش بو خوا دانه ره کان تاییه ته کان؟

به ته نکید مه به ست پیی هاوبه ش بو خوا دانه رانیکی تاییه ته، ټه وانه ی په یمانیان هه بووه له گهل پیغه مبهرو له گهل مسولماناندا، که له سهره تای سوره ته که وه ناویان هاتوه: ﴿بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (۱) التوبة، واته: ټمه دووری و حاشا کردنه له خواو پیغه مبهره که یه وه، بو ټه و هاوبه ش بو خوا دانه رانه ی په یمانتان له گهلدا به ستوون.

که واته: ټه و هاوبه ش بو خوا دانه رانه، جه نگیان په وایه، دواي ټه و چوار مانگه، که په یمانیان هه یه له گهل مسولماناندا، به لام به په یمانه که یانه وه پابه ندین، چونکه ههر له سیاقی ټه و ټایه تانه، له ټایه تی ژماره (۴) دا، ده فهرموی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا لَبِئِهِمْ عَهْدَهُمْ إِنَّ مِدَّتِمْ إِلَى اللَّهِ يُحِبُّ الْمُنْقِصِينَ﴾ (۱) التوبة، واته: جگه له و هاوبه ش بو خوا دانه رانه ی که په یمانتان له گهلدا به ستوون، دواي هیچ که می و کورتیان نه بووه له په یمانه که یانداو، یارمه تی هیچ دوژمنکیان نه داوه له دژی ټیوه،

ئەوانە پەیمانەکیان تاكو کاتی دیاریکراو لەگەڵ تەواو بکەن، بێگومان خوا پارێزکارانی خۆشدهوێن، واتە: ئەوانە پەیمان دەپارێزن و، کەسانیکى پابەندن بە پەیمان و بەلێنه‌وه.

ئنجـا ئەو ئایەتەش بە ناهەق ناوی لێزراوه: ئایەتی شمشیر و وشەى شمشیریى هەر تێدانیه‌و، لە راستیییدا ئەو ئایەتەش بریتی نیە لە ئیعلانی جەنگ بەرانبەر بە هەرچی کافرو موشریکە، بەلکو بریتیه‌ لە ئیعلانی جەنگ بەرانبەر بە هاوبەش بۆ خوا دانەرانیك، کە پابەندن بە پەیمانەکیانەوه‌و، لە پەناى هەبوونی بەلێن و پەیماندا خەنجەری غەدر دەوه‌شینن، ئەویش دواى ئەوه‌ی چوار مانگ مۆلت دراو، چوار مانگ مۆلت دەدرین، بۆن چا و بە خۆدا بگێرنەوه‌و بۆ خۆتان هەڵسەنگێن، ئایا بەرژەوه‌ندییتان وایە پابەندن بە بەلێن و پەیمانەوه‌، یاخود یەكجاری ئیعلانی بکەن کە بەلێن و پەیمانان پێکەوه‌ نەما؟!

ئنجـا با قسەى دوو لە زانیانی دیکەش بێنین، کە رایان جیاوازه‌و پێشان وانیە ئەم ئایەتە مەنسووخی بێ:

(٣)- (عبدالرحمن بن ناصر السعدي)، له‌ ته‌فسیره‌که‌ی خۆی: (تيسير الكريم الرحمن في تفسير الكلام المنان)دا^(١)، ئەم ئایەتە موبارەکه‌ دێت ته‌فسیری ده‌کات و باسی نەسخی تێدا ناکات.

(٤)- ئەوه‌ی کە بە بۆچوونی من قسەیه‌کی زۆر باشی له‌ باره‌وه‌ کردوه‌و زۆر بە‌دڵمه‌ (فخرالدين الرازی)یه‌، کە له‌ ته‌فسیره‌که‌یدا^(٢)، ده‌ڵێ: (وَأَكْثَرُ الْمُفْسِرِينَ يَقُولُونَ إِنَّهُ مَنْسُوخٌ وَالْأَقْرَبُ أَنْ يُقَالَ: إِنَّهُ مَحْمُولٌ عَلَى تَرْكِ الْمَنَازَعَةِ فِي الْمُحَقَّرَاتِ، وَالتَّجَاوُزِ عَمَّا يَصْدُرُ عَنْهُمْ مِنَ الْكَلِمَاتِ الْمُؤْذِيَةِ وَالْأَفْعَالِ الْمُوْجِسَةِ).

(١) ص ٧٧٦،

(٢) مفاتيح الغيب، ج ٢٥، ص ٢٣٣.

واته: زۆربەى توێژەرەوان گوتووایانە، ئەم ئایەتە نەسخ کراوەتەو، بەلام ئەوە نزیکترە، (واته: ئەوە نزیکترە لە راستییەو) کە بگوترێ: مەبەست لەم ئایەتە ئەوێهە کە واز لە دووبەرەکیی و ناکوکیی و مشتومڕ لەسەر شتی بچووک بھێنێ و، چاوپۆشیی بکری [لە ھاوبەش بوو خوا دانەر و بێپروایەکان]، لەوێ لێیانەوە دەردەچێ لە وشەیهکی بریندارکەر، یاخود لە ڕەفتاریکی نامۆو خراپ.

برگەى چوارەم:

ئەگەر تەماشای سپرەو ژياننامەى پێغەمبەرى خوا ﷺ بکەین، ھەم لەگەڵ جوولەکەکان و، ھەم لەگەڵ دەغەڵ و موناڤیقەکان، ھەم لەگەڵ ھاوبەش بوو خوا دانەرەکاندا، پێغەمبەر ﷺ ڕێک ئەو ئایەتە موبارەکە چى دەفەرموێ، وای ڕەفتار کردو، وەک لەم دەقەدا ھاتو: {عَنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، فِي هَذِهِ الْآيَةِ: وَكَانَ النَّبِيُّ ﷺ وَأَصْحَابُهُ يَعْفُونَ عَنِ الْمُشْرِكِينَ وَأَهْلِ الْكِتَابِ، كَمَا أَمَرَهُمُ اللَّهُ، وَيُضِرُّونَ عَلَى الْأَذَى} (أخرجه البخاري: ۴۵۶۶).

واته: ئوسامەى كورێ زەید (خوا لێیان ڕازی بێ) لە ڕوونکردنەوێ چەمكى ئەو ئایەتەدا گوتوویەتی: پێغەمبەرى خوا ﷺ و ھاوەلانی خوا لێیان ڕازی بێ، چاوپۆشییان دەکرد لە ھاوبەش بوو خوا دانەرەکان و لە خاوەن کتیبەکانیش، وەک خوا فرمانی پێکردوون، ئارامگرو خوڤاگر بوون لەسەر ئەزىت و ئازاریان، کەواته: سپرەى پێغەمبەریش ﷺ ڕێک ئایەتەکە چ دەفەرموێ: ئەویش ھەر وابوو.

برگە ی پېنجەم و کۆتایی:

لێبوردن و چاوپۆشی بنچینه یەکی گشتییە لە مامە ئەدا:

ئەمە قسە ی خۆمە دەلێم: لێبوردن و چاوپۆشی لە مامە ئەدا، بنچینه یەکی گشتییە، ئەم ئایە تە موبارە کەش تەعبیر دەکات، لەو بنچینه گشتییە کە لە ھەموو قورئاندا ھەیە، تەماشای بکەن:

۱- لە سوورەتی (الزخرف) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿فَأَصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ﴾ (۸۹) واتە: چاوپۆشییان لێ بکەو ڕوویان لێوە رگێرەو بێ: سەلامتان لێ بێ، یانی: خوا حافیز.

۲- لە سوورەتی (الفرقان) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ (۱۳) ھەروەھا لە سوورەتی (القصص) دا، خوا دەفەرموێ: ﴿وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا تَبْغِي الْجَاهِلِينَ﴾ (۵۵) مەدحی کەسانیک دەکات و دەفەرموێ: ھەركات گوێیستی پووج بوون ڕووی لێ وەردەگێرن و دەلێن: کرددەوی خۆتان بۆ خۆتان، سەلامتان لێ بێ، ئێمە نەفامان ناخوازین (کە لەگەڵیان بنچینە تەرازوو یەو).

کەواتە: ئەمە بنچینە یەکی گشتییە لە ھەموو قورئاندا، پێشتریش لە تەفسیری سوورەتی (الشوری) دا، باسمان کرد: ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ (۴۰) واتە: سزای خراپە یەکی خراپە یەکی وەک خۆیەتی، بەلەم کە سێک چاوپۆشی بکات و چاکە کاری بکات، ئەو پاداشتی لەسەر خوا یە، بێگومان ئەو ستەمکاری خۆشناوین.

بۆیە باسی مەنسوخ بوونی ئەو ئایە تە، هیچ واتایەکی نیە، ئەگەر گریمان ئەو ئایە تەش مەنسوخ بێ چەندان ئایەتی دیکە ھەن، کە فەرمان دەکەن بە لێبوردن و چاوپۆشی و بە خۆشخوێنی و تەحەممول و صەبر، دەبێ ھەموویان

مەنسووخ بن، بەلام پێغه مەهری خوا ﷺ کاتیک تەماشای سەرپای ژیاڤی دەکە ی،
 چ لە مەککەو، چ لە مەدینە، ئەوپەهری صەبرو ئارامیی و لیبوردن و چاوپۆشیی بە
 خەرج داو، چ لەگەڵ خاوەن کتێبەکاندا، کە قسە ی ناریکیان کردو، چ لەگەڵ
 مونا فیه کەکاندا، چ لەگەڵ ھاوبەش بو خوا دانەراند، چ لەگەڵ ئەعرابییەکاندا،
 لەگەڵ ھەموو خەلکدا، ئەو شتیکی ئاشکراو زانراو، ئنجا ئەو ڕیوایە تانەش
 کە باسمانکردن، ھیچیان سەنەدەکیان چیی پشت پئی بەستن نیەو، ئەگەر
 گریمان لە ڕووی سەنەدیشەو ڕیوایەتیک ھەبئی سەنەدەکیشی راست بئی،
 بەلام پێچەوانە ی ئاراستە ی گشتیی قورئان و، ئەو بنەما گەورە قورئانییە بئی، کە
 دەیان ئایەت دا کوکیان لەسەر کردو، کە پێویستە ئەھلی ئیمان چاوپۆشییان
 ھەبئی و، لیبوردنیا ھەبئی و بەصەبرو ھەوسەلە بن، لە مامەلە لەگەڵ غەیری
 خۆیاندا، ئەگەر گریمان ڕیوایەتیک ھەبئی سەنەدەکیشی راست بئی، مادام لەگەڵ
 ئەو ھەموو ئایە تانەو سیرەو ژیاڤی پێغه مەهری خواو ھاوہلانی دا دژو تیکگیراو
 بئی، کاری پیناکرئی و گوئی پینادری، دوا ی ئەوہ ی لە تیکە بشتنی واتایە کەیدا
 وردەکاریی تەواو دەکرئی لە لایەن خەلکی شارەزاو پسپۆرەو.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دووۋەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان ئایەتەکانی: (۱۶ - ۲۶)، واتە: یازدە (۱۱) ئایەت دەگرێتە خۆی، کە تەوهری سەرەکییان پابەندییە بە وهحیی و پیام و بەرنامەی خواوە.

سەرەتا لە دوو ئایەتی یەکەم: (۱۶ - ۱۷)دا، باسی ئەزموونی بەنوو ئیسپرائیل کراوە، لە بواری دینارییدا، کە وێرای پێژێنان و هەلبژاردنی خوا بۆیان، سەرکەوتوو نەبوون و، دوو چاری ناکۆکیی و دووبەرەکیی زۆر بوون، نەک لە پرووی نەزانییەشەوە، بەلکە لە پرووی سەتەم و سنوورشکێنیی و، حەسوودی بە یەکدی بردن و، سنووربەزاندنەوە بەرەو لای یەکدی.

دوایی باسی تاییەتکرانی پێغمبەری خاتەم ﷺ کراوە بە بەرنامەیەکی سەرەخۆوە، لە تایینی گشتیی خوا، فەرمانی پێکراوە کە پێشەو پابەندبێ و، شوێن ئارەزووەکانی نەزانان نەکەوێ.

ئنجای پێناسەی دوا پەیامی خوا کراوە، بە بەرچاو روونی بۆ خەڵک بە گشتیی و، بە رێنمایی و بەزەیی بۆ برواداران بە تاییەت.

پاشان خراوەتە پروو، کە ناگونجی خراپەکاران و برواداران چاکەکار، وەک یەک دابترین، چ ژانیان و چ مردنیان، دوایی باسی حیکمەت و ئامانجی دروستکرانی گەردوون کراوە، کە بریتیە لە سزاو پاداشت درانەوێ پر بە پێستی مەرقەکان، یان یەکیەک لە حیکمەتەکان ئەوەیەو، خوا گەردوونی بە هەق هێناوەتە دی.

لە چوار ئایەتی کۆتایی دا، ئایەتەکانی: (۲۳ - ۲۶)، باسی کەسانێکی بێپروای ئارەزووی خۆپەرستی، دنیاویستی، مۆر بەسەر دڵ و گوێیەو نراو، پەردە بەسەر چاوە لکشاو، کراوە، کە جگە لە ژیانی دنیا، بروایان بە هیچ شتێک نەبو، لە کاتی بەسەردا خۆپێرانەوێ ئایەتەکانی خواشدا، تاکە بەلگەیان بۆ نکوولبیکردنیان

له قیامت، هەر ئەوێهه که بۆچی باب و باپیرانمان بۆ ناهێننهوه؟! واته: له
گۆرستانهوه بۆمان بێننهوه!!

خواش ﷺ فرمان به پیغمهبره که ی موحهممهد ﷺ دهکات، که پێیان بڵێ: خوا ده تانزیه نی و ده تاغری نی، دوا بێش بۆ پوژی قیامت کۆتان دهکاتهوه، به لām زۆریه ی خه لکی نه زانن! واته: نازانن که خوا هه موو شتیک ده توانی، یا خود نازانن که ناگونجی ژیا نی دنیا کۆتا قو ناغ بێ و، ئەم قو ناغه ی ژیا ن، قو ناغی دیکه ی به دوا دا نه یه ن.

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ٧﴾ وَأَتَيْنَاهُمْ يَنِينَ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ٨ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرْبَعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبَعَهَا وَلَا تُنَجِّعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ٩ إِنَّهُمْ لَنْ يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ١٠ هَذَا صَبْرٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ١١ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءٌ نَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ١٢ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَى كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ١٣ أَقْرَبَتْ مِنْ اتِّخَذِ إِلَهُهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عَمَلِهِ وَنَجَّمَ عَلَى سَعْيِهِ وَلِقَايِهِ. وَجَعَلَ عَلَى بَصِيرِهِ عَشْرَةَ فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ١٤ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُبْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ١٥ وَإِذَا نُنَادِي عَلَيْهِمْ ءَايَتُنَا يَنِينَ مَا كَانُوا حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبَعْنَا آبَاءَنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ١٦ قُلِ اللَّهُ يُحْكِمُ مِمَّنْ يُمِيزُكُمْ ثُمَّ يُصَمِّكُمُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَدَّ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ١٧﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{(ههروه‌ها) به دنیاییه‌وه کتیب و حیکمه‌ت و یتغه‌مه‌برایه‌تییمان به وه‌چه‌ی ئیسرائیل (یه‌عقوب) دابوو و، له بژیوه پاک و چاکه‌کاڤمان پێدابوون و، به‌سه‌ر جیهانییان (ی پۆزگاری خۆیان) دا هه‌لمانبژاردبوون ﴿١٦﴾ له باره‌ی کاروبار (دینداری) شیانوه، به‌لگه‌ پۆشنه‌کاڤمان دابوون (که چی له ئیو خۆیاندا ناکۆک بوون و) ته‌نیا دوا‌ی ئه‌وه‌ی زانیاریشیان بۆ هات به‌ هۆی ده‌ستدریژی و سته‌مه‌وه، له ئیو خۆیاندا ناکۆک بوون، یتگومان په‌روه‌ردگارت له پۆژی قیامه‌تدا، له باره‌ی ئه‌وه‌وه که تێیدا که‌وتبوونه ناکۆکییه‌وه دادوه‌ریان له ئیواندا ده‌کات ﴿١٧﴾ دوا‌ی (ئه‌ی موحه‌مه‌د!) تۆمان خسته‌ سه‌ر به‌رنامه‌یه‌ک له کاروبار (ی ئایین)، ده‌جا شوئیی بکه‌وه‌وه، به‌ دوا‌ی ئاره‌زووه‌کانی ئه‌وانه مه‌که‌وه که نازانن ﴿١٨﴾ به‌ دنیایی ئه‌وان له به‌رانبه‌ر (سزای) خوا‌دا، هیچ سوودیکت پێناگه‌یه‌نن و، یتگومان سته‌مکارانیش هه‌ندیکیان دۆست و پشتیوانی هه‌ندیکیان و، خواش سه‌ره‌شته‌ری پارێزکارانه ﴿١٩﴾ ئه‌م (قورئان) ه‌ بۆ خه‌لکی کۆ به‌رچا‌وروونییه‌وه، بۆ کۆمه‌لێکیش که دنیابن (له‌ ب‌روایاندا) رێنمایی و به‌زه‌یه‌هه ﴿٢٠﴾ یان ئایا ئه‌وانه‌ی (کرده‌وه) خراپه‌کان ئه‌نجام ده‌ده‌ن، پێیان وایه: وه‌ک ئه‌وانه‌یان داده‌نیین که ب‌روایان هێناوه‌ (کاره) باشه‌کانیان کردوون، له ژیان و مردنیاندا یه‌کسان؟ خراپ‌ترین دادوه‌ری ده‌که‌ن (به‌و جو‌ره‌ قسانه‌یان) ﴿٢١﴾ هه‌روه‌ها خوا ئاسمانه‌کان و زه‌وی به‌ هه‌ق هێناوه‌ دی و، تا‌کو هه‌ر که‌سه‌ش به‌پێی ئه‌وه‌ی وه‌ده‌ستی هێناوه، سزا‌و پاداشت بدرێته‌وه‌وه، ئه‌وان (له‌ سزا‌و پاداشت درانه‌وه‌دا) سته‌میشیان لێ ناکرێ ﴿٢٢﴾ ئایا ئه‌و که‌سه‌ت دیوه که ئاره‌زووی خۆی کردۆته‌ په‌رستراوی و، خوا به‌زانیارییه‌وه‌ گومرای کردوه‌وه، مۆری به‌سه‌ر بیستی و دڵیه‌وه‌ ناوه‌وه، په‌رده‌ی به‌سه‌ر چا‌وی هه‌لکێشاوه، ئنجا ئایا کێ دوا‌ی خوا راسته‌ پێی ده‌کات؟ ئایا (هه‌ق

و راستی) بىرتان ناکه ویته وه و پەند وه رناگرن؟ ﴿٢٣﴾ ههروه ها (بېروایان) گوتیان: ژيان ته نیا ژيانى دنيا مانه، (هه نديکمان) ده مرین و (هه نديکیشان) ده ژین و، ته نیا پوژگار له به نيمان ده بات! هيچ جوړه زانياريه کيشيان له و باره يه وه نيه، ئه وان (له و قسانه ياندا) به س گومان ده به ن و، به گو تره قسه ده که ن ﴿٢٤﴾ هه ر کات ئايه ته پوژنه کانيشمانيان به سه ردا بخو تر نه وه، به لکه يان (له سه ر زيندو و نه کرانه وه يان) به س ئه وه يه که ده لېن: ئه گه ر تيو له پاستان (که قيامت هه يه) باب و باپراغان بېنن (با تېستا زيندو و بېنه وه!) ﴿٢٥﴾ بلن: خوا ده تان ژيه نئ، دوايى ده تا مړئ، دوايى به ره و لای (گوږه پانی) پوژى هه لسانه وه (که دوو دليى تيدانيه) کو تان ده کاته وه، به لام زوړ به ي خه لکى نازانن (که ئه و پوژه مه زنه چاوه پيانه بويه خو ي بو ئاماده ناکه ن) ﴿٢٦﴾.

شیکردنه وه ی هه نديک له وشه کان

(وَالْحُكْمَ): لېره دا به مانای حکمه ته، وه ک له سوور په قى (مریم) دا، خوا که باسى يه حيا صَبَا ده کات، ده فه رموئ: ﴿يَبْحَثُ خَدَّيْكَ تَبَّ يَفْوَةً وَأَتْنَهُ الْحُكْمَ صَبَا﴾، واته: ئه ي يه حيا به توندى کتبه که بگهرو، هه ر به مي رد متداليى حکمه تمان پيدا بوو، که مه به ستى له (حکم) هوکمرانيى نيه، چونکه هوکم له قوړاندا به زوړى به مانای دادوهرى دئ و، به مانای حکمه تيش دئ، ههروهک جارى وایه به مانای هوکمرانييش و به مانای ديارى کردنى هه لال و هه رام و به رنامه دانانیش، دئ.

(الْحِكْمَةُ: إِصَابَةُ الْحَقِّ بِالْعِلْمِ وَالْعَمَلِ)، (حِكْمَةٌ): بریتیه له پیکانی هه ق له پرووى زانيارى و له پرووى کرده وه وه، واته: مروف هه م له پرووى تيورى و زانينه وه، هه ق بيکئ، هه م له کرده وه که شى به پيى هه ق بئ و پر به پيست و راست بئ.

(وَالْحِكْمَةُ: إِتْقَانُ الْأُمُورِ)، (حِکْمَة): به کارامه‌ی و نه‌نجامدانی کاره‌کان به‌ورده‌کاریش، مانا کراوه.

(الْحِكْمَةُ: مَعْرِفَةُ الْمَوْجُودَاتِ وَفِعْلُ الْحَيَاتِ)، (حِکْمَة): به زانینی شته‌کان و نه‌نجامدانی چاکه‌کانیش، مانا کراوه.

وه‌ک پتشتَر گوتمان: (حُکْم)، له‌م سیاقه‌دا، نا، به‌لَم له‌قورئاندا به‌مانای قه‌زاو دادوه‌ریش هاتوه، هه‌روه‌ها به‌مانای هوکمرانی و بالآده‌ستییش هاتوه، به‌مانای دیاری‌یکردنی حه‌لَال و حه‌رامیش هاتوه.

(بَغْيًا يَنْهَهُم): واته: له‌پرووی سته‌مه‌وه له‌تَبُو خَوَّاندا (الْبَغْيِ: التَّعَدِّي)، سنوور شکاندن، (وَكُلٌّ مُجَاوِزَةٌ وَإِفْرَاطٌ عَلَى الْمَقْدَارِ الَّذِي هُوَ حَدُّ الشَّيْءِ، هُوَ بَغْيٌ)^(۱)، هه‌ر سنوور به‌زاندنیک و هه‌ر تپیه‌راندنیک له‌و نه‌ندازه‌یه‌ی که سنووری شتیکه، نه‌وه پئی ده‌گوتری: (بَغْيِ).

(شَرِيعَةً): (الشَّرِيعَةُ: مَشْرَعَةُ الْمَاءِ، وَهِيَ مَوْرِدُ الشَّارِبَةِ، وَمَا شَرَعَ اللَّهُ لِعِبَادِهِ مِنَ الدِّينِ)، شەریعت له‌ئه‌صلدا به‌و پئی ده‌گوتری، که خه‌لک لئییه‌وه ده‌چی بۆ هتینانی ئاو، (وَهِيَ مَوْرِدُ الشَّارِبَةِ)، ئەو شوئینه‌یه‌و ئەو پئییه‌یه‌ که ئاو خوړه‌وه‌کان ده‌چن، ئاوی لئ دینن، دوا‌یی وشه‌ی (شَرِيعَةً)، خوازاوه‌ته‌وه بۆ: (مَا شَرَعَ اللَّهُ لِعِبَادِهِ مِنَ الدِّينِ)، ئەوه‌ی خوا له‌تایین بۆ مروّفه‌کانی کردوه‌ته‌به‌رنامه، ده‌گوتری: (شَرَعَ وَشَرَعَ، شَرَعَ يَشْرَعُ تَشْرِيعًا، وَشَرَعَ يَشْرَعُ شَرْعًا).

(مَنْ أَمَرَ): واته: له‌تایینی گشتیی، له‌کاروباری تاینن (الْأَمْرُ: الشَّأْنُ، وَجَمْعُهُ أُمُورٌ، وَمَصْدَرُ أَمْرُهُ إِذَا كَلَّفْتَهُ أَنْ يَفْعَلَ شَيْئًا، وَهُوَ لَفْظٌ عَامٌّ لِلأَقْوَالِ وَالْأَفْعَالِ)، وشه‌ی (أمر): به‌مانای پیگه (شأن) و حال دئی، که به‌(أمر) کوّده‌کریته‌وه، هه‌روه‌ها (أمر)، ده‌گونجی چاوگی (أَمْرُهُ) بئ، نه‌گه‌ر که سیک کارنکی پئی

بسیڤیری ده‌لی: (أَمْرُهُ بِأَمْرِ، أَمْرُهُ أَمْرًا)، وشه‌ی (أَمْر): بیژده‌یه‌کی گشتیه‌ی بۆ قسان و بۆ کرده‌وان.

(بَصِيرَة): (جَمْعُ بَصِيرَةٍ: وَهُوَ الْمَعْرِفَةُ وَالتَّحْقُّقُ)، (بَصِيرَةٌ): بریتیه‌ی له ناسین و ساغکردنه‌وه‌ی شتیک، (بَصِيرَةٌ: أَنْ تُبْصِرَ الشَّيْءَ فَتَشْهَدَ عَلَيْهِ)، (بَصِيرَةٌ): به‌وه‌ش ده‌گوتری که شتیک ببینی و شایه‌دیی له‌سه‌ر بده‌ی، له ئەصلدا (بَصِيرَةٌ) به مانای (مُبَصَّرَة) دی، واته: پێبینەر، جاری واش هه‌یه، به مانای عیبه‌ت دی، که به هو‌ی ئەو عیبه‌ته‌وه خه‌لک له شت تێده‌گات و شت ده‌بینی.

من (بصائر)، به (کۆ به‌رچاو ڕوونیی) لێکداوه‌ته‌وه، چونکه (بَصِيرَةٌ)، به مانای به‌رچاو ڕوونیش دی، (بَصَائِر) یش کۆیه‌که‌یه‌تی.

(أَجْتَرَحُوا): (الْإِجْتِرَاحُ: إِكْتِسَابُ الْإِثْمِ)، (إِجْتِرَاحُ): بریتیه‌ی له وه‌ده‌سته‌تێنانی گوناح، واته: ئەه‌نجامدانی گوناح.

(إِلَهُهُ): (إله):

یان له:

١- (أَلَهُ يَأْتُهُ إِلَهَةٌ) ده‌هاتوه، (أَي: عَبْدٌ يَعْبُدُ عِبَادَةً)، په‌رستی، ده‌یه‌پرستی، په‌رستن.

٢- یان له (أَلِهِ) ده‌هاتوه، (أَلِهِ: أَي تَحَيْرُ)، واته: سه‌رسام بوو، له‌به‌ر ئەوه‌ی خوا خه‌لک له ناسینی دا، سه‌رسام ده‌بی.

٣- یاخود له (لَا يَلُوهَ لِيَاهاً) ده‌هاتوه، (أَي: اخْتَجَبَ يَخْجِبُ اخْتِجَابًا)، له‌به‌ر ئەوه‌ی خوا په‌نه‌انه.

٤- یاخود وه‌رگیراوه و داتا‌شراوه له: (وَلَاهُ وَوَالِهِ: أَي: مُشْتَقًا)، له‌به‌ر ئەوه‌ی خوا دله‌کان بۆی تاهه‌زرۆن و عه‌وداڵن، واته: ده‌گونجی له یه‌کیک له‌و چوار ڕیشانه‌وه وشه‌ی (إله) هاتبێ.

(هَوَى): (الْهَوَى: مِيلَ النَّفْسِ إِلَى الشَّهْوَةِ، وَالْهَوَى: السَّقُوطُ مِنْ عُلُوٍّ إِلَى سُفْلٍ)، (هَوَى): بریتیه له لادانی نفەس بەرەو لای ئارەزوو، یان چوونی نفەس بەرەو ئارەزوو، (هَوَى): بە مانای بەرزبوونەوهو کەوتنە له سەرەوه بۆ خوار، ئنجا لەبەر ئەوهی شوین کەوتنی ئارەزوو، مەوۆف لەسەرێو دێنی بۆ خوار، بۆیه ناوی لێناوه: (هَوَى)، (وَمَنْ تَبَعَ الْهَوَى هَوَى)، هەر کەسێ شوین ئارەزوو بکەوێ دەکەوێ، (هَوَى)، یانی: (سَقَطَ) کەوت.

(وَحَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ): واتە: خوا مۆری بەسەر گوێیەوه ناوه، (الْخَتَمُ: الطَّبْعُ، وَهُوَ تَأْثِيرُ الشَّيْءِ كَنَقْشِ الْخَاتَمِ وَالطَّبْعُ، خَتَمَ): بە مانای (طَبَعَ) دی، ئەویش بریتیه له شوێنەواری شتیکی، وەک نەخشی ئەنگوستیلە، یاخود مۆر کە بەسەر شتیکیەوه دەنێت، (وَالْأَثَرُ الْحَاصِلُ عَنِ النَّقْشِ)، ئەو شوێنەواری کە بەهوی نەخشیکیەوه پەیدا دەبێ، پێی دەگوترێ: (خَتَمَ)، یان (طَبَعَ).

(غَشَاوَهُ): (الْغَشَاوَةُ: مَا يُعْطَى بِهِ الشَّيْءُ)، (غَشَاوَهُ)، پەردە، هەر شتیکی کە شتیکی پێ دادەپۆشێ.

(الْأَدَّهْرُ): (اسْمٌ لِمُدَّةِ الْعَالَمِ مِنْ مُبْدَأِ وُجُودِهِ إِلَى انْقِضَائِهِ، ثُمَّ يُعَبَّرُ بِهِ عَنْ كُلِّ مُدَّةٍ كَثِيرَةٍ، وَهُوَ خِلَافُ الزَّمَانِ الَّذِي يَقَعُ عَلَى الْمُدَّةِ الْقَلِيلَةِ وَالْكَثِيرَةِ، وَدَهْرُ الْفُلَانِ: مُدَّةُ حَيَاتِهِ)، وشەي (الْأَدَّهْرُ): ناوه بۆ ماوهی بەردەوام بوونی جیهان له سەرەتای پەیدا بوونیەوه، تاكو كۆتایی هاتنی، دوايي تەعبیری پێ دەکرێ له هەر ماوهیهک زۆر کە زۆربێ، بۆیه وشەي (الْأَدَّهْرُ)، بەپێچهوانەی (زمان)، (زمان)، بۆ ماوهی کەم و زۆر بەکاردێ. بەلام (الْأَدَّهْرُ) بۆ ماوهی زۆر بەکاردێ و، دەگوترێ: (دهر فلان، أي: مدة حياته)، ماوهی ژيانەکی تەمەنەکی، پێی دەگوترێ: (دهر فلان)، واتە: پۆزگاری فلان، یاخود تەمەنی فلانکەس.

هۆی هاتنه خواره وهی ئایه تهکان

دهرباره ی هۆی هاتنه خواره وهی ئهم ئایه ته موباره که ی، دهفه رموی: ﴿أَفَرَأَيْتَ مِنْ أَخَذَ إِلَهُهُ هُونَهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَى عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ، وَقَلْبِهِ، وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ عَنَبَوةً فَمَنْ يُدْرِيه مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ (۴۳)، ئهم گێردراوه یه هاتوه:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا: فِي هَذِهِ الْآيَةِ: ﴿أَفَرَأَيْتَ مِنْ أَخَذَ إِلَهُهُ هُونَهُ﴾ (۴۳) الجاثية، قَالَ: كَانَ أَحَدُهُمْ يَعْْبُدُ الْحَجَرَ، فَإِذَا رَأَى مَا هُوَ أَحْسَنُ مِنْهُ، رَمَى بِهِ وَعَبَدَ الْآخَرَ} (أخرجه النسائي في تفسيره: (۵۰۵)، والحاكم في المستدرک، ج ۲، ص ۴۵۲، ۴۵۳، والسيوطي في الدر المنثور، ج ۷، ص ۴۲۶) (۱).

واته: عهبدوللای کوری عهباس (خوا لیان رازی بی)، دهرباره ی ئهم ئایه ته: ﴿أَفَرَأَيْتَ مِنْ أَخَذَ إِلَهُهُ هُونَهُ﴾ (۴۳) الجاثية، ده لئ: یه کیکیان، (واته: یه کییک له هاوبهش بو خوا دانهر و بته پرسته کان)، به ردیکی ده پرست، ئه گهر به ردیکی بینایه له و جوانتر، ئه وهی پشایی فری ده داو ئه وهی دوا یی ده پرست، خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَؤُلَاءِ فَسَيَمُرُوا بِكُمْ فَأَمْنُكُمْ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَاهَرُوا عَلَىٰ عُتَاكُم مِّنْهُمُ اسْتَفْتَاكُمْ لَوَلَّىٰ تَخَفُوا مِنْهُمْ لَخَرَابَتْ عَلَيْهِمُ الْأُمْنَانُ﴾ (۴۴) الجاثية، به و ئه وهی دابه زاند.

هه له به ته ئه و ئایه ته موباره که ئه وهی عهبدوللای کوری عهباس (خوا لیان رازی بی)، گێراویه ته وه، ده یگرته وه، شتی دیکهش ده گرتته وه، به لام مه بهستی عهبدوللای کوری عهباس (خوا لیان رازی بی)، ئه وه بووه ئه و ئایه ته موباره که، ئه و جوړه رفته رازی هاوبهش بو خوا دانهر کان ده گرتته وه، به لام ئه وه که تابهت به وه هاتبته خوار، پتویستی به به لگه هیه، که نه.

که واته: ده بی وریابین له هۆی هاتنه خواره وه کاند، جاری واهیه هاوه لان (خوا لیان رازی بی)، چه مک و واتای ئایه تیک که شتیک ده گرتته وه، گو توویانه:

(۱) الإستيعاب في بيان الأسباب: ج ۳، ص ۲۰۴، قال المؤلف: إسناده حسن.

لەوبارەو ھاتۇتە خوار كە مەرچ نىيە، تەنيا لەم بارەو ھووبى، بەلام چەمك و واتاي ئەو ئايەتە، ئەو ھووداۋە، يان ئەو قسەيە، يان ئەو بەسەرھاتەش دەگىتەو.

ماناي گىشتىي ئايەتەكان

ئەو يازدە (۱۱)، ئايەتە موبارەكە، پىنچ بابەتيان گىرتوونە خۇيان:

۱- ئايەتى (۱۶ و ۱۷)، باسى گەلى جوولەكەو ئەزموونى دىنداريان دەكات، كە دوايى چۆن تىيدا شكىست خواردوو بوون، بۆيە دەبى پەنديان لىئوهرىگىرى.

۲- بابەتتىكى دىكو كە ئايەتەكانى: (۱۸ و ۱۹ و ۲۰)، دەيگرنە خۇيان، باسى شەرىعت و بەرنامەى سەرپە خۇيە، كە خوا بۆ پىتغەمبەرى كۆتايى موحەممەد ﷺ و ئۆممەتەكەى ئاردو.

۳- يەكسان نەبوونى خراپەكارو چاكەكاران، چ لە پووى ژيان، چ لە پووى مردنيانەو، ئايەتى ژمارە (۲۱)، گىرتوويەتە خۇي.

۴- گەردوون بە ھەق دروستكراو، بۆ ئەوئەى ھەر كەسە بە پىي كىردەوئەكەى خۇي سزا پاداشت وەرېگىتەو، ئەمىش ئايەتى ژمارە (۲۲)، گىرتوويەتە خۇي.

۵- بابەتى پىنچەم كە ئايەتەكانى: (۳۳ - ۳۶)، گىرتوويانە خۇيان، ئارەزووپەرستىي پۇژگار پەرست، كە لەبەر شوپىنكەوتنى ئارەزوو، لەبەر زۆر پووكىرنە دىناو، دىنا لە باوئەشگرىن، ھەستەوئەركانى خۇيان لە كارخستوون، نە عەقلىان وەك پىتويست شتەكان دەرک دەكات، نە گوپىيان ھەق دەبىستى، نە چاويان ھەق دەبىنى و، ھەر ئەوئەش پالئەرو ھاندەريانە بۆ نكوولپىيىكرن لە ھاتنى پۇژى دوايى و قىامەت، وەك خوا ﷻ لە سوورەتى (القيامة) دا، دەفەرئەموى: ﴿بَلْ يُبْدِ الْإِنْسَانُ لِفَتْحِ أَمَامِهِ ۝ يَسْأَلُ أَكَانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۝﴾، مەروفا (واتە: مەروفاى بېپروا) دىيەوئەى ھەر بە گوناھو تاوان بىداتە بەر، بۆيە دەپرسى: پۇژى قىامەت كەنگىيە؟!

کەسێک بیهوێ له دنیا دا شوێن ئارەزووەکانی بکەوێ، نکووڵی دەکات له قیامەت، بۆ ئەو وا باشە قیامەت هەر نەبێ، کە مرد هەموو شت کۆتایی پێ بێ، نەک لەسەر شوێنکەوتنی ئارەزووەکانی سزا بدرێ، بۆیە ئەوانە ی چاویان له گوناھو تاوان و خراپەکارییە، حەز دەکەن قیامەت و پۆزی سزاو پاداشت و لێپرسینەوه نەبێ.

دوای ئاماژەکردن بە پێنج بابەتە سەرەکییەکی ئەم یازدە (١١) ئایەتە، ئنجا با سەرئینجیکی گشتیان لێ بدەین:

خوایێ دەفەرموێ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾، بە دنیایی ئیمە بە وەچە ی ئیسرا ئیلما ن دابوو، کتیب و حیکمەت و پیغمبەرایەتی، یاخود حوکم واتە: حوکمرانی و دادوەریکردن و، پیغمبەرایەتی شمان پێدا بوون، ﴿وَوَرَقْنَهُمْ مِنَ الْعَذَابِ﴾، لە شتە خۆش و بە تامەکان، یاخود: لە پێداویستیە چاک و پەسەندەکانیش، بەشمان دابوو، بژیومان دابوو، کە مەرج نیە (الطَّبِئَت) تەنیا بە مانای خواردن و خواردنەوه بێ، بە لکو: بەرگ و پۆشاک دەگریتهوه، کەل و پەل دەگریتهوه، مأل و سامان دەگریتهوه، خانوو بەرە ی چاک دەگریتهوه، هەمووی دەگریتهوه، ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾، بەسەر جیهانیاندا، (جیهانیانی پۆژگاری خۆیاندا) هەڵمانبۆاردبوون، لەگەڵ ئەو هەموو کەم و کورپیانەش کە گەلێ جوولە کە هەیانبوون، بەلام هەر چوون بێ، باشتەین خەلکی پۆژگاری خۆیان بوون.

کەواتە: ئە ی مسوڵمانینە؟ ئیوه تەماشای گەلی جوولە کە بکەن، کە خوایێ پێش ئیوه دا کتیبی پێدا بوون، هەم تەورات، هەم ئینجیل، هەم زەبوور، لە پەیمانی کۆندا باسی کۆمەڵیک کتیبی دیکەش دەکات، کە ئیمە ناتوانین بڵین: ئەوان، ئەوانین، ئەو ی لە قورئاندا باسکراوه: تەورات بە موسا دراوه، زەبوور بە داوود دراوه، ئینجیل بە عیسا دراوه، (صەلات و سەلامی خوا لەسەر هەر

سَکِیَان بَیْ)، بە لَام دانیال و حیسقیال و ئەوانی دیکە، کە ناویان هاتو، ئایا راستە ئەوانیش کتیبیان بوو بَیْ؟ بۆ ئیمە دیار نیە، پەنگە وای و پەنگە واش نەبَیْ، گرنگ ئەوەیە خوا دەفەرموێ: کتیبمان پێداوون و حوکمیشمان پێداوون، حوکم دەگونجی بە مانای حکمەت بَیْ، واتە: دوا ئەوەی کتیبمان پێداوون، شارەزaman کردبوون ئەو کتیبە چۆن پراکتیزە بکەن و جێبەجێی بکەن، وەک چۆن ئیمە دەلێن: قورئانمان هەیە و پێبازی پێغەمبەریشمان هەیە، پێبازی پێغەمبەریش ﷺ بریتیه لە چۆنیەتی پێادەکردن و بەرجەسته کردنی قورئان لەسەر ئەززی واقع.

پێغەمبەرایەتیشمان پێداوون و، لە بژیوە پەسندو چاکەکانیش، چ خواردن و خۆراک، چ بەرگ و پۆشاک، چ خانووبەرە، چ کەل و پەل، چ پێداویستییهکان، ئەوانەشمان پێداوون و، بەسەر جیهانیانیاندا بەرزمانکردبوونەوه، جیهانیانی پۆزگاری خۆیان، ﴿وَأَتَيْنَهُم بِبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْأَمْرِ﴾، بەلگە پۆشنەکاھان لە کاروباردا پێداوون واتە: کاروباری دیندارییان و کاروباری دنیاوارییان، بەرچاومان پۆشن کردبوونەوه، بەهۆی ئەو کتیب و حکمەت و پێغەمبەرایەتییهوه، ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ بَيِّنَاتٍ﴾، ناکۆک و پاجیا نەبوون، مەگەر دوا ئەوەی زانیارییان بۆ هات، بە هۆی سەتەم و دەستدرێژی ئیخوویانەوه، واتە: ناکۆکییهکیان پەیداوو لە دەستدرێژی و سنوور شکێنی ئیخوویان، لە ئەنجامی ئەوەدا کە چاویان لەوه بوو، خۆیان بەسەر یەگدیدا بەسەپێتن و فەرز بکەن، دەستدرێژی بۆ سەریەک بکەن، سەتەم لە یەگدی بکەن، لە ئەنجامی ئەوەدا ناکۆکییان پەیداوو، ناکۆکییهکیان بە هۆی ئەزانییهوه نەبوو، بەلکو بەرچاویان ڕوونکراوو، دەیانزانی هەق و ناھەق چۆنە، عەقڵیان زانیاری راستی تێداوو، بەلام دڵ و دەروونیان نیھق باش و، ئامانجی باش و، مەبەستی باشی تێدانهبوو، خەلەل و کەم و کوڕییهکە لە عەقڵیانەوه نەبوو، کە ئەزانن، بەلکو لە دلێانەوه بوو، کە شەیتان زەفەری پێردبوون و، نیازو مەبەستی خراپ چوو بوو

دلیانەو، ھەسوودی بە یەکدی بردن، ستم لە یەکدی کردن، خۆ سەپاندن و دەستدریژی کردن بۆ سەر یەکدی، وشە (بەغی)، ھەموو ئەوانە دەگرێتەو، وەک پێشتریش باسمانکرد.

﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، بە دڵنیایی پەرورەدگارت لە پوژی قیامەتدا دادووریان لە نێواندا دەکات، ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾ (۱۷)، لەوێدا کە تێیدا کەوتووێ کێشە و دووبەرەکییەو، پەرورەدگارت دادووریان لە نێواندا دەکات، کێ لەسەر ھەق و کێ لەسەر ناھەق بوو؟ کە دادووریان لە نێواندا دەکات، دیارە سزای ئەوانەش دەدات، کە چاویان لە ستم و خراپەکاری بوو.

دوای ئەوان، ئنجا دێتە سەر باسی شەریعت و بەرنامەی تائبەت و سەربەخۆ پێدانی پێغەمبەری خاتم ﷺ، دەفرموی: ﴿ثُمَّ﴾، واتە: لە دوای ئەزموونی خاوەن کتێبەکان، بە تائبەت دوای ئەزموونی جوولەکەکان، ﴿جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ﴾، تۆمان دانا لەسەر بەرنامەیەک لە کاروبار، یاخود لە نایینی گشتیی خۆمان، بەرنامەیەک تائبەت و سەربەخۆمان بە تۆدا، ﴿فَاتَّبِعْهَا﴾، دەجا شوێنی بکەو، ﴿وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (۱۸)، شوێن ئارەزووی ئەوانە مەکەو کە نازانن، ئەوانە نازانن کێ؟ چ ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان بن، کەوا پێندەچی زیاتر مەبەست پێی ئەوان بێ، چونکە ئەوان هیچ جوورە شارەزایی و زانیاریەکیان نەبوو، بەلام خوای پەرورەدگار بە نەسبەت جوولەکەکان و خاوەن کتێبەکانەو دەفرموی: ﴿مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْبَلَاءُ﴾، بە دوای ئارەزووی ئەوانە مەکەو کە نازانن، ئنجا چ بپەرستەکان بن، چ ھەر کەسیکی دیکە بێ، چونکە زانیان گوتووایە: ﴿كُلُّ مَنْ عَصَى اللَّهَ، فَهُوَ كَافِرٌ﴾، ھەر کەسێ سەرپێچی خوا بکات، ئەزانە، ﴿إِنَّهُمْ لَنُغْنِيَنَّكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾، بە دڵنیایی ئەوان لەلایەن خواوە، هیچ سوودێکت پێ ناگەیەنن، واتە: لە بەرانبەر سزای خوا، هیچ سوودێکت پێ ناگەیەنن، کە بۆ سزای خوات لێ دوور بخەنەو، یاخود هیچ سوودێکت پێ ناگەیەنن، کە بۆ تۆ بێ جیدارو بەدیلی خوا ﷻ، ﴿وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾، بە دڵنیایی

ستەمكارانیش، ھەندێکیان دۆست و پشتیوان و سەرپەرشتیاری ھەندێکیان، ﴿وَاللّٰهُ وَلِيُّ الْمُنٰفِقِیْنَ﴾، خواش سەرپەرشتیارو دۆستی پارێزکارانە.

کەواتە: مەكەوێ ژێر کاریگەرییان، ئەوانە دۆست و پشتیوانی تۆ نین، دڵسۆزی تۆ نین، دڵسۆزو سەرپەرشتیارو دۆست و نزیکی تۆ، ئەنیا خواپە، بەس ئەویش سەرپەرشتیاری پارێزکارانە.

﴿هٰذَا بَصَرٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُوْنَ﴾، ئەمە، ئەم قوێانە، یان ئەوێ کە باسکرا، کۆ بەرچاو ڕوونییە بۆ خەڵک بە گشتیی و، پێنمایی و بەزەبێشە بۆ کۆمەڵێک کە دڵنیا بن، دڵنیا بن لە ئیمان و بڕوا ھێنانیانداو، دڵنیا بن لە راستیی و تیرو تەواویی پەیامی خوادا.

ئنجا خوا ﷻ یتە سەر بابەتی سێھەم، کە بریتیە لە یەكسان نەبوونی چاکەکاران و خراپەکاران و دەفەر مۆی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً نَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾، یان ئایا ئەوانە ی خراپەکانیان ئەنجام داو، پێیان وایەو خەیاڵیان وایە، وەك ئەوانە یان دا بێتین، وەك ئەوانە مامەڵەیان لەگەڵدا بکەین کە بڕوایان ھێناوێو کردوێو باشەکانیان ئەنجام داو، کە ژیان و مردنیان یەكسان بێ و وەك یەك بن؟ ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾، ئەوێ خراپترین دادوێرییە دەیکەن و، خراپترین بڕیارە دەیدەن، چۆن پاک و پیس، راست و چەوت، بڕوادرارو بێبڕوا، وەك یەك دەبن؟

ئنجا نۆرێ بابەتی چوارەمە: ﴿وَخَلَقَ اللّٰهُ السَّمَوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ﴾، خوا ئاسمانەکان و زەوی بە ھەق ھێناوێو دی، واتە: بەحیکمەت و بە ئامانجەوێو و بۆ چەسپاندنی ھەق، ﴿وَنُجْزِي كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾، بۆ ئەوێ ھەر کە سێک بەپێی ئەوێ کردوویەتی سزا، یاخود پاداشت بدەیتەو، ﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ﴾، ئەوانیش ستەمیان لێ ناکرێ، ستەمیان لێ ناکرێ، کە لە پاداشتیان کەم بکەیتەو، یاخود لە سزایان زیاد بکەیت.

ئنجاً دیتە سەر بابەتی پێنجەم و کۆتایی: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ﴾ ئایا ئەو کەسەت بێنیوە یان هەوالم پێ بدە، لە بارە ی ئەو کەسەوێ کە ئارەزووی خۆی کردۆتە پەرستراوی خۆی، پەرستراوەکەی بریتییە لە ئارەزووی خۆی و، خواش بە زانیارییەوێ گومراي کردو، واتە: خوا دەزانێ شایستە ی گومرايەو گومراي کردو، یاخود: دواي ئەوێ زانیاریشی هەبوو، ئنجاً خوا گومراي کردو، لەبەر ئەوێ پابەند نەبوو بە زانیارییەکیەو، ﴿وَحَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ﴾، مۆری بەسەر بیستی و بەسەر دلێهە ناو، ﴿وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاوَةً﴾، لەدەشی بەسەر دیتی و چاوی هەلکشاو، ﴿فَمَن يَهْدِيهِ مِن بَعْدِ اللَّهِ﴾، لەدواي خوا کێ راستە پێی دەکات؟ ﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾ ئایا پەند وەرناگرن و بیر ناکەنەو!

هەلبەتە لێردەدا خوا ﷻ کەسیک کە شوێن ئارەزووی کەوتو، وامان بو وێنا دەکات کە لە زانیارییەکی خۆی بەهرەمەند نەبوو، لە هیژی بیستی بەهرەمەند نیه، لە هیژی عەقڵ و دلی بەهرەمەند نیه، لە هیژی چاویشی بەهرەمەند نیه، چونکە هەستەوێره کانی لە کارخستون، لە ئەنجامی شوێنکەوتنی ئارەزوودا، وەک گوتراو: ﴿حُبُّكَ الشَّيْءُ يَغْمِي وَيُصِمُّ﴾، خویشیستنت بو شتیکی، کوێریش دەکات و کەپیش دەکات.

﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَائِلٌ دُنْيَا﴾، گوتیان: هیچ شتیکی لە ئارادا نیه، بەسەرهای ئیمه هیچ نیه، جگە لە ژایانی دنیا، ﴿نَمُوتُ وَنَحْيَا﴾، دەمرین و دەژین، واتە: هەندیکمان دەمرین و هەندیک دواي ئیمه دەژین، یاخود: ئیمه دەمرین و پۆلەکامان دەژین، یان: هەروا مردن و ژیان بە دواي یەکدا دین، ﴿وَمَا يَكُونُ إِلَّا لَٰلَهُرَّ﴾، تەنیا پوژگار دەماهرتێ و دەمانفەوتتێ، ئەمانه دیاره مولحید بوون و نکوولییان کردو لە بوونی خوا، ﴿وَمَا لَهُم بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾، خوا دەفەرموی: لەو بارهه هیچ زانیارییان نیه، ﴿إِنَّ هُم إِلَّا يَظُنُّونَ﴾، ئەوانه بەس گومان دەبەن، بەس شوێن گومان و خەیاڵ و گوێره کاریی کەوتون، هەر لە خوێه قسە دەکەن،

بەلگەى ئەوھش كە ھىچ زانىارىيان نىھو، ھەر بە دۋاى گومان و خەون و خەيال كەوتوون، ئەوھىيە:

﴿وَإِذَا نُنَاجِيهِمْ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا بِبَيِّنَاتٍ﴾، كاتىك ئايەتە پۆشنەكانى ئىمەيان بەسەردا بخوئىرنەھو، ﴿مَا كَانَ حُجَّتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبِعُوا بَابَنَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، بەلگەيان بەس ئەوھ بوو كە گوئيان: باب و بابراھان بىنن، ئەگەر ئىوھ لە راستان! ئاخر ئەوھ كەى بەلگەبە! بابايەك بلى: ئەگەر راستە زىندوو كرانەوھ ھەبە، بابم بو بىننەوھ لە گوستان! ئەوھ ھەر بەلگە نىھ، چونكە بەپىسى سىستىمى خوا، ئەو كەسەى دەمرى، لە دنيادا نايەتەوھ، چونكە تازە تاقىكرەنەوھى خوئى داوھو، ئەو قۇناغە بەسەر چووھ بو ئەو، لە قۇناغىكى دىكەدا كە قۇناغى بەرزەخەو دواتر قۇناغى قىامەتە، دەچىتە ئىو ژيانىكى دىكە.

بۆيە خوا لە كوئايىدا دەفەر موئ: ﴿قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُعْمِدُ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ لَا رَيبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، بلى: خوا دەتازىيەنئ، دواى دەتائىرنئ، دواى بو پۇژىك كە ھىچ دوو دلى تىدا نىھ، كوئان دەكاتەوھ، بەلام زۆربەى خەلكى نازانن، واتە: زۆربەى خەلكى نازانن، كە ناگونجى دنيا شارى بى خواون بى و، ناگونجى ژيانى ئىنسان، تەنيا لەم پىنج و دوو پۇژى دنيادا كورت ھەلبى و، قۇناغىكى دىكەى بەدوادا نەيەت و، ئىنسان لەسەر خراپەكانى سزا نەدرى و، لەسەر چاكەكانى پاداشت وەرەگرىتەوھ.

خوا لەو كەسانەمان بگىرئ كە ھەرچى زياتر لە فەرمايشتى خوا ورد دەبنەوھو، پادەمىنن و تىدەگەن و، دواى تىگەيشتەكەشى بە ھۆى تىگەيشتى باش و چاك و قوولەوھ، زياتر پىدەگەن، زياتر خوئان بە جوژىك لىدەكەن كە جىگاي پەزەماندىي خوابن، پاشانىش ھەولەدەن لەسەر دەورووبەرو و كۆمەلگايان كار بكەن و، كۆمەلگاشيان بە جوژىك لى بكەن، كە لە لاي خوا پەسەندو چاك بى، تاكو سەرەنجام، ھەم ژيانى دنيايمان ژيانىك بى، كە شايستەى مروؤف بى، ھەم لە پۇژى دوايىشماندا، سەرفرازى و پرو سوورىيمان پى بىرئ، لە بەرانبەر خواى پەروەردگاردا.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

گه لى جووله که هه رچه نده خواى به خشه کتیب و، حیکمهت و، پیغه مبه رایه تی و، بژیوه پاک و چاکه کان و، به لگه رۆشنه کانی دینداری و پيدا بوون و، به سه ر جیهانیاندا هه لیژارد بوون، که چى به هوى سته م و ده ستر یژی نیتو خویانه وه، نا کوکیان که وه تیتوان و، خواى دادگه ریش له قیامه تدا دادوه رییان له تیتواندا ده کات:

خو ده فەرموئ: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَزَكَّيْنَهُمْ مِّنَ الطَّيِّبِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝١٦﴾ وَأَتَيْنَهُم بَنَاتٍ مِّنَ الْأُمَمِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِّنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًا يِّنْهُمْ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١٧﴾

شیکردنه وه ی ئهم دوو ئایه ته، له هه شت بگه دا:

به یژان! خوا ﷺ لهم دوو ئایه ته به پێزه دا بۆ مسوڵمانان باسی ئه زموونی جووله که ده کات، له دینداریان داو، ئه و راستیه ده خاته روو، که خوا ﷺ له گه ل ئه و گه له دا، واته: وه چه ی ئیسرا ئیل، نه وه کانی یه عقووب ﷻ (به گشتی) له گه ل هه موو مرو فقه کاندا، به لام به تابه ت له گه ل ئه واندا، زۆر میهره بانانه و به خشه رانه مامه له ی کردوه، هه رچی پێویست بووه، بۆ ئه وه ی سه رکه وتووبن له گوزه راندنی ژبانی دنیادا، به شیوه یه ک که چێگای په زامه ندی خوا بێ، پیداون، هه ر له کتیب و به رنامه وه بگه ر، تا کو حیکمه ت و لێزانی و کارامه یی، یا خود پێبازێک که ئه و به رنامه یه ی پێ به رجه سته ببێ، له لایه ن پیغه مبه رانه وه (عَلَيْهِمُ السَّلَٰةُ وَالسَّلَام)، پاشان

يَتَغَمَّبُهُ رَايَةُ تَيْيٍ وَ، دوايى بەلگە پۇشنەكان كە دلتايان بكات، پتى راست چۆنە؟ دلتايان بكات ئەوەى خوا پتيداون، ئەو راستە شەقامەيە، كە بە تامانجى دنيا و دوا پۇژيان دەگەينى، ھەرەھا خوا لە ھەموو پىداويستىيە پاك و چاكەكان، بە تايەت لە بژيوەكان پتيدابوون و، بەسەر جيهانياني پۇژگارى خوياندا ھەليژاردبوون، كەچى لە ئەزموونى ديندارياندا سەرکەوتوو نەبوون، بە ھۆى ئەووە كە لە تىو خوياندا ستەميان لە يەكدى كرد، سنوور شكيتيان بەرەو لای يەكدى كرد، ئەو ش بوو بە ھۆى پەيدا بوونى دوو بەرەكى و ناكۆكى و پەرتەوازەيان، كە ھەميشە دادگەري دەبیتە ھۆى تەبايى و، ستەم و زۆر و خۆسەپاندو دەستدریژى، دەبیتە ھۆى پەرتەوازەيى و، تىكچوونى شيرازەى كۆمەلگا.

ھەلبەتە ئەو ش بۆ ئەو یە كە مسولمانان پەند وەر بگرن، لە ھەلەكانى گەلى بەنوو ئيسرائيل و، لە چاكەكانيشيان دەرس وەر بگرن و، ھەولبەدن ئەو شتانەى ئەوان تياندا سەرکەوتوو بوون و لە خوياندا ھەتايواننە دى، مسولمانانیش لە خوياناندا بىتنە دى و، ئەو شتانەش كە بەھۆیانەو شەكستيان خواردو، لە ديندارياندا، لە گوزەراندى ژيانىكى رىك و پىكى خوا پەسەندانە، پەند و عىبەرەتيان لى وەر بگرن.

(۱) - ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾، بە دلتايانیش كتيب و حىكمەت و يتغەمبەرەيە تىيمان بە وەچەى ئيسرائيل دابوو.

(و) بۆ بادانەو یەو گىرەروە (عاطفة) یە، ئەم قسەو باسە دەگىرتەو ھەر قسەو باسى پيشەو، (لقد): (ل) كە بۆ سویند بۆ خواردنە، يان بۆ زەمىنە خوشرەنە بۆ سویند، (الْأَمُّ لِلْقَسَمِ أَوْ مُمَهَّدَةٌ لِلْقَسَمِ)، (قد) بۆ ساغردنەو یە، ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾، واتە: بە دلتايانى و، بە جەختكرنەووە بە وەچەى ئيسرايلمان دابوو، كتيب و حىكمەت و يتغەمبەرەيە، ھەرچى كتيبە (الْكِتَابَ)، كە (أل) ى ناساندنى لەسەرە، مەبەست پىي جىنس نيە، واتە: ھەرچى كتيبي خوا بوو، نەدراو بەوان، كەواتە: مەبەست

پیی (عهد)ه، واته: کتیبه کا همان پیدابوون، له پیس هه موویانه وه (تهورات و زه بوورو ئینجیل)، نهو سئ کتیبه که خوا ناوی هیناون، هه لّبه ته له په یمانی کؤندا ناوی ژماره یه کی دیکه ش هیناوه، به ناوونیشانی پیغه مبه ران، بو هه کامیکیان، یان بو ژوربه یان باسی کتیبیک کراوه، له په یمانی کؤندا سه رجه م: سی و نو (٣٩)، به سه ر ژمیریک و، چل و نو (٤٩) به سه ر ژمیریک دیکه، به پیغه مبه رو خاوه ن په یم له لایه ن خواوه وه ناوزده کراون، کتیبیک یان نامیلکه یه کیش پالدراره ته لای هه ر کامیکیان، ئنجا ئایا جهندی راسته و جهندی راست نیه؟ بیگومان هه ر قسه یه کیش له و کتیبانه دا هه بی و پالدرابیته لای نهو که سانه و، ریک له گه ل وه حیی خوا ی په روه ردگاردا، تیکبگیری، نهو دلتیان که هی خوا ی به رزو مه زن نیه، به لّم نهو دی دیکه، وه ک پیغه مبه ر ﷺ فرموویه تی: **إِلَّا تَصْدُقُوا أَهْلَ الْكِتَابِ وَلَا تَكْذِبُواهُمْ** (أخرجه البخاري: ٤٢١٥)، واته: خاوه ن کتیبه کان، نه به راست دابنیتن، نه به درویشان دابنیتن، لیان بیده گ بن، مه گه ر شتیک برانری که پیچه وانه ی وه حیی، یان عه قل، یان پیچه وانه ی عیلم، یان واقیعه، ده لیین: له وه ده راستان نه کردوه.

وشه ی (الحکم)، ویرای هوکمرانیی به حیکمه تیش لیکدراوه ته وه و، پیشتیش پیناسه ی حیکمه تمان کرد که په نگه کورترین پیناسه ی نهو به: **(إِصَابَةُ الْحَقِّ عِلْمًا وَعَمَلًا)**، پیکانی هه ق له رووی زانیاری و کرده وه وه، واته: مروّف هه م باش تی بگات، له شته که، هه م چاک کار بگات، بهو شته ی که باشی لی تیگه یوه، هه ندیک له زانیان (حکم) یان به: **(الْفَهْمُ بِالْكِتَابِ)** چاک تیگه یشتن له کتیبی خوا، لیکداوه ته وه.

واش پیده چی (حکم) و (حکمة) مه به ست پیی نهو رپیازه بیت، که نهو پیغه مبه ره ﷺ گرتوویه ته بهر بو جیبه چی کردنی نهو کتیبه، هه روه ک ئیستا تیمه ده لیین: (الکتاب والسنة)، سوننه ته که ش نهو رپیاز و چوښه تیبه یه که پیغه مبه ری خوا موحه ممه د ﷺ گرتوویه ته بهر بو جیبه جیکردنی کتیبه که ی خوا،

وہک لہ زور لہ کتیبہ کانی خوٰمدا باسم کردوہ، بویہ باشتین پیناسہ بو سونہت یانی: ریبازی پیغہمہر ﷺ بہ واتای تہو چونیہ تیہی کہ موحمہد ﷺ کتیبی خوائ پئی جیبہ جی کردوہ، ہەر بویہ ش پیغہمہری خوا ﷺ دہفرموی: (عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمُهْدِيِّينَ بَعْدِي، عَصُوا عَلَيَّهَا بِالْأَوَّاجِدِ)، (آخرجہ أبو داود: ۴۶۰۷، والترمذی: ۲۶۷۶ وَغَرَّهَمَا)، واتہ: ریبازی من و ریبازی جینشینہ سہر راستہ رینماییکراوہ کانی دوائ من بگرن، کہلبانی لہ سہر رپو بگرن.

تنجا تہ گہر مہ بہ ست لہ (سنۃ) وہ حیہ کی تایبہت بی کہ بو پیغہمہر ہاتوہ، بگومان خہ لیفہ راشیدہ کان وہ حیان بو نہ ہاتوہ، کہواتہ: سونہت لیرہدا بہ مانای رپازو چونیہ تیسی جیبہ جی کردن، دی، واتہ: بہر جہ ستہ کردنی تہوہی خوا لہ قورٹاندا دایبہ زاندوہ، بہ تایبہت لہ پرووی تیدارہدانی کومہ لگا و لہ پرووی سیاسی و کومہ لایہ تیہوہ، تہ گہرنا بگومان خہ لیفہ راشیدہ کانی پیغہمہر ﷺ شتیکی زیادہ یان نہ خستوتہ گہل ٹایین، بہ لام بہ ریکی وہک پیغہمہری خوا ﷺ قورٹانیان جیبہ جی کردوہ، ہہروہا تہوہی کہ لہ پیغہمہرہوہ ﷺ پینان گہیشتوہ، وہک لیکدانہوہی قورٹان و لی تیکہیشتنی قورٹان و جیبہ جی کردن قورٹان، یان وہک وہ حیہ کی زیادہ کہ پیغہمہر ﷺ ویرای قورٹان بو ی ہاتوہ، جینشینہ سہر راستہ کانی پیغہمہر ﷺ باش باش تہوہ یان جیبہ جی کردوہ.

کہواتہ: لیرہدا: ﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ﴾، (الکتاب) یانی: کتیبی خوا، (الحکم)، حکمہت، تہوہیہ کہ چاک چاک تہو کتیبہ جیبہ جی بکہن، بہ رپازیک و چونیہ تیہ کی راست و دروست، (وَالْأَمْرُ) پیغہمہر اہ تیہی.

۲- ﴿وَرَزَقْنَاهُمْ مِّنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾، لہ بڑیوہ خوش و پاک و چاکہ کاٹمان پیدابوون، تنجا ہہندیک لہ زانایان گوتوویانہ: مہ بہ ست لہ: (الطَّيِّبَاتِ): (الْمَنَ وَالسَّلَوى) (گہ زو و سہلوا یہ، کہ لہ سہر زہمینی شام خوا بو ی رەخساندوون، دوائ تہوہی لہ چنگی فیرعوون و سوپا و دارو دہستہ کہی دہربازیان بوو، بہ دہریای سووردا پہرینہوہو کہوتنہ بیابانی (سینا)، ہیچ خواردن و خوراکیان نہ بوو، خوا ﷺ گہ زوی بو رەخساندن و شیلاقہ

(سلوی)ش که جوړه بالنده یک بوو، بۆی په خساندن، هه رچه نده دواپی قه ناعاشیان بهو دووانه نه کردوه، وەک له سووره قی (البقرة) دا هاتوه: ﴿وَإِذْ قُلْتُمْ يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهَا وَعَجَبٌ فَانْصَرَفْ﴾ (٦١)، بیانویان به موسا عليه السلام گرت، که خواردنی جوړاو جوړ که کاتی خوی له میسر هوه پیا نه وه راهات بوون، بۆیان بره خستنی، به لأم بیگومان چه مکی (الطین) زور له گه زوو شتلاقه (المئ والسلوی) فراوانترو، گرنه نه وه یه خوا لیره ده فهرمو: یتیمه له بزیه پاک و چاکه کان پیمان دابوون، ئنجا مهرج نیه، ته نیا نه و کاته ی له دهشتی (سینا) بوون، به لکو دواپی که نیشته جیش بوون له هه ندیک شارو ناوه دانییه کاند.

٣- ﴿وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾ هه لمانبژارد بوون به سهر جیهانیاندا، واته: به سهر نه و کۆمه لگایانه ی که له رۆژگاری نه واندا بوون هه لمانبژارد بوون، واته: (فضلناهم علی عالمی اهل زمانهم)، له بهر نه وه ی به نوو ئیسرا ئیل له گه ل هه موو کهم و کو پیه کانیشیاندا، له قه در خه لکی و رۆژگاری خو یان و کۆمه لگایه کانی دیکه، له هه موویان با شتر بوون، له سۆنگه ی نه وه وه که نه وان دینیان هه بووه، به پیی دینه که ش دنیا و ژیان و کۆمه لگایه که ی خو یانیان به رپوه بردوه، ئنجا با کهم و کو پیشیان بووی، هه رچو ن ب، چاکتر بوونه له وانیه ی که سهریان به ره و ئاسمان به رز نه کردۆته وه، سه رنجیان نه داوه: داخو نه و خوا یه ی هینا ونیه دی، چی لئیان ده وی و، چو نی فهران پیکردوون و، پیی خو شه، چو ن بیانی دنیا یان بگوزه رین؟

٤- ﴿وَعَايَنَاهُمْ يَبْنِي مِنَ الْأَمْرِ﴾، به لکه رۆشنه کانیشمان له باره ی کاروباره وه پیدابوون، (بیت)، یانی: به لکه رۆشن و ئاشکرایه کان، که ده فهرمو: (مِنَ الْأَمْرِ)، ته مه دوو واتای هه ن:

أ- له باره ی کاروبارو کۆمه لگا و ئۆمه ته وه، به لکه رۆشنه کاهان پیدابوون، که به لکه رۆشنه کانیش هه ره له دوو توپی کتیب و حیکمه ت و پیغه مبه رایه تی دابوون، به لأم خوا عليه السلام به جیا با سی کردوون، واته: نه و کتیب و حیکمه ت و پیغه مبه رایه تییه، بوونه هو ی نه وه ی که به رچاویان رۆشن ب، و، به لکه یان به ده سته وه ب بۆ دینداریه که ی خو یان.

ب- یاخود (أمر): مەبەست پێی کاروباری دیندارییه، واتە: لە دیندارییاندا بەرچاو پۆشنمان کرد بوون، دیندارییهک کە دنیاوی پێ بەرپۆه دەبن، چونکە لە راستییاندا ئاین بۆیە هاتووە دنیا رێک بخات و بەرپۆه بهرێ و پاکي بکات و چاکي بکات، کەواتە: وشە (أمر): یان بە مانای ئۆممەتە، (مَنْ الْأَمْرُ)، یانی: (مَنْ أَمْرُ الْأُمَّةِ)، یاخود بە مانای: ئاینە، یانی: (من أمر الدين)، کە لە راستییاندا دینیش هەر بۆ بەرپۆهبردنی ئۆممەت و کۆمەڵگا هاتووە، کۆمەڵگایەکی راست و تەندروستیشت ئێوە کۆمەڵگایەکی کە بەپێی دینی خوا، بەپێی وەحیی خواو پەيامی خوا، بەرپۆه دەچێ.

٥- ﴿فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ﴾، نەشکەوتنە راجیاییهوه، مەگەر دواي ئەوەی زانیارییان بۆ هاتبوو.

ف)، لێرهدا بۆ (تفریع)ە، واتە: لە پێش ئەوەدا قسەیک هاتووە، یانی: (فَاخْتَلَفُوا، وَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ)، ناکۆک بوون لە نێو خۆیاندا، ناکۆکیش نەبوون، مەگەر دواي ئەوەی زانیارییان بۆ هات، واتە: ناکۆک بوونەکیان لە نێو خۆیاندا، بە هۆی ئەزانییهوه نەبوو، بەلکو دواي ئەوەی زانیارییان بۆ هاتووە بەرچاو ڕوونکراون و، بیانوو ڕپاو کراون، ناتەباو ناکۆک بوون.

٦- ﴿بَغْيًا بَيْنَهُمْ﴾، ئە نەجامی سنوور شکێنی نێو خۆیانەوه، (الْبَغْيُ: الظُّلْمُ وَالْتَجَاوُزُ، أَي: كَانَ اخْتِلَافَهُمْ عَنْ عَمْدٍ وَمُكَابَرَةٍ)، (بَغْيًا): بە مانای ستم و سنوورشکێنی دی، واتە: ناکۆکییهکیان و نا تەباییهکیان لە ئەجنامی ستمی نێو خۆیانەوه بوو، وشە (بَغْيًا): لە ڕووی ڕێزمانی عەرەبییهوه دوو حالەتی هەن:

أ- یان دەبێتە بەرکاری پێتواو (مفعول لأجله).

ب- یاخود دەبێتە حال، (بتأويل المصدر باسم الفاعل)، کە چاوهکە بگۆرێ بۆ ناوی بکەر، واتە: (بَاغَيْنَ بَيْنَهُمْ) یانی: ناکۆک نەبوون، لە نێو خۆیاندا، مەگەر دواي ئەوەی زانیارییان بۆ هات، لە حالیکدا کە لە نێو خۆیاندا ستمیان دەکرد، یاخود بە هۆی ستمی نێوخۆیانەوه، ئەو ناکۆکییهکیان لە نێواندا پەیداوو.

وشەى (بَغِي): تۆیژەردەوانى قورئان بە زۆر واتا لىكيان داوھتەوھ:

١- ھەندىكيان گوتتويانە: (البَغِي: الحَسَدُ).

٢- ھەندىكيان گوتتويانە: (البَغِي: الظُّلْمُ والتَّجَاوُزُ).

٣- ھەندىكيان گوتتويانە: (بَغِيًا بَيْنَهُمْ، أَي: طَلَبًا لِلرِّيَاسَاتِ، بەلام وشەى (بَغِي) لە ئەسڵدا وەك پېشتر لە (مختار الصحاح) ھو، ھىئامان: (كُلُّ مُجَاوِزَةٍ وَإِفْرَاطٍ عَلَى الْمَقْدَارِ الَّذِي هُوَ حَدُّ الشَّيْءِ، فَهُوَ بَغِيٌّ)، ھەر تېپەراندىك و زىدەپۆيەك لەو ئەندازەيەى كە سنوورى شتىكە، پىي دەگوترى: (بَغِي)، ئنجا ديارە ئىرەيى (حسد) دەگريئەوھو، ستم دەگريئەوھو، سنوور شكىنيش دەگريئەوھو، خۆسەپاندنيش دەگريئەوھو، مالى يەكدى داگيركردنيش دەگريئەوھو، دەستدرىژييكردن بۆ نەفس و نامووس و ھىمن و ئاسايىشى يەكدىش دەگريئەوھو، خوا ﷻ وشەيەكى بەكارھىتاوھ كە ھەرچى لادان و تاوان و خراپە و دەستدرىژيە، بيگريئەوھ.

(٧- ﴿إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾، بە دلىيای پەرورەدگارت دادوھرييان لە ئىواندا دەكات لە پۆژى ھەلسانەوھدا، چونكە راجيایی ئەوھ دەخوازى، كە ھەندىك لەسەر ھەق بن و، ھەندىك لەسەر ناھەق بن، ئنجا ئەوھش چۆن يەكلا بگريئەوھ و ساغ بگريئەوھ؟ پىويسيتى بە پۆژىك ھەيە، كە تىيدا دادوھريى بگري: كى لەسەر ھەق بووھو، كى لەسەر ناھەق بووھو؟ بۆيە دەفەر موى:

(٨- ﴿فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ﴾، لەوھدا كە تىيدا كەوتبوونە راجيایی و ناكوکيى و دووبەرەككەوھ، بە دلىيای پەرورەدگارت لە پۆژى قيامەتدا دادوھرييان لە ئىواندا دەكات، ئەوھ ھەمووى ھۆدارييدانە بە ئۆممەتى پىغەمبەر موحەممەد ﷺ و بە مسوڵمانان، كە ئىوھش ئەچن بە ھوى سنوور شكىنيى و خۆسەپىنيى و دەستدرىژيى كردنەوھ بۆ سەر يەكدى و مافەكانى يەكدى، ناكوکيى و دووبەرەككيتان لە ئىواندا پەيدا بى، ئەگەرنا ئەگەر لە دنياشدا ستمەكاران و خۆسەپىنەرەن و مافى خەلك زەوتكەرەن، بە سزای خويان ئەگەن، لە پۆژى دواييدا دادگايى دەكرىن و، خوا دادوھريەكى دادگەرەنەيان لە ئىواندا

دەكات، كهواته: ئۆوهش وريا بن! به مه‌ره‌دی خاوه‌ن كۆتیه‌ پێشووه‌كان نه‌چن، ئه‌گه‌رنا له‌ پۆژی دوايدا تووشی هه‌مان چاره‌نووس و سه‌ره‌نجام ده‌بن، دادگایی ده‌کړین و، خوا دادوه‌ریبان له‌ نێواندا ده‌كات و، هه‌ر كه‌سه‌ به‌ پێی هه‌لوێست و كرده‌وه‌كه‌ی خۆی، ئه‌گه‌ر خراپه‌كار بوو بێ سزا، ئه‌گه‌رنا پاداشت ده‌درێته‌وه، ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر ناهاق بووبی سزاو، ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر هه‌قیش بوو بێ، پاداشت ده‌درێته‌وه‌و، هه‌قی بۆ له‌ به‌رانبه‌ره‌كه‌ی ده‌كړیته‌وه‌.

بێگومان ئه‌وه‌ی خوا ﷻ فه‌رمویه‌تی، بۆ ئه‌زمووێ شكسته‌خواردووی خاوه‌ن كۆتیه‌كان، كه‌ به‌ هۆی سته‌م و ده‌ستریژییه‌وه، ناكۆکیان له‌ نێواندا په‌یدا بوو و دوا‌یی په‌رته‌وازه‌یی، هه‌مان ده‌رد به‌داخه‌وه‌ به‌سه‌ر ئۆمه‌ه‌تی پێغه‌مبه‌ریشدا هات، به‌ تایبه‌ت له‌ دوا‌ی چوار خه‌لیفه‌ راشیده‌كانی پێغه‌مبه‌ر ﷺ خوا لێیان پازی بێ، ئه‌بوو به‌كر و عومه‌ر و عوسمان و عه‌لی، كه‌ هه‌ر یه‌كێکیان به‌ پێژه‌یه‌ك به‌ ئه‌ندازه‌ی خۆی، به‌ پێبازی پێغه‌مبه‌ره‌وه‌ پابه‌ند بوو.

به‌ نسه‌ت ئه‌بوو به‌كر و عومه‌ره‌وه‌ خوا لێیان پازی بێ به‌ پێژه‌یه‌کی زۆر زۆرو، به‌ نسه‌ت عوسمان و عه‌لیشه‌وه‌ خوا لێیان پازی بێ، به‌ پێژه‌یه‌کی له‌وان كه‌مه‌تر، له‌به‌ر بارودۆخ و ژینگه‌، یان له‌به‌ر هه‌ندی سیفه‌تی شه‌خصی و تایبه‌تی خۆیان، به‌ تایبه‌تی (عثمان)، خوا لێی پازی بێ، به‌لام گرنه‌گ ئه‌وه‌یه‌ به‌گشتی، هه‌ر به‌و پێبازه‌ دا كه‌ پێغه‌مبه‌ر ﷺ پێیدا پۆشیتبوو و كۆمه‌لگای پێ ئیداره‌ دا‌بوو، هه‌ر به‌و شێوه‌یه‌ به‌ پێوه‌ چوون، به‌لام له‌ دوا‌ی ئه‌وانه‌وه‌: یه‌كه‌م شت شێوازی داندرا‌نی حوكم‌ران، گۆ‌را له‌ شوو‌راوه‌ كه‌ بناغه‌ی حوكم‌رانییه‌ له‌ ئیسلامدا، بناغه‌ی پێسپێردرا‌نی به‌رپرسا‌ره‌تییه‌: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ بَيْنَهُمْ﴾ ۳۸، ئه‌و بناغه‌یه‌ لاچوو و كرا به‌ بنه‌مائه‌یی و میراتی، له‌سه‌رده‌می مو‌عاوییه‌وه‌و به‌ ده‌ستی وی.

مەسەلەى دووهم:

دانانى بەرنامەيەكى سەر بەخۆ لە ئايىنى گشتىي خوا، بۆ پىغەمبەرى خاتەم موخەممەد ﷺ و ئۆمەتەتەكەى و پابەند كردنيان پىيەو، ھۆشداري پيدانيان كە بکەو، ھەوای ئارەزوو، ھەوای نەزەکان، واتە: لە خۆيان و ریا بن، تووشى ئەو نەبن، كە دوايى ھىچ داديان نادەن لە پوژى دوايى دا و، لە دنياشدا سەتەمكاران پشتیواني يەكدى و، خواش پشتیواني پارێزکارانەو، قورئانىش بۆ خەلکى بە گشتىي کۆ بەرچاو و پوونى و، بۆ پروادارانيش بە تايبەتى راستەپێکەر و بەزەيى خوايە:

خو دەفەر مۆي: ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۚ إِنَّهُمْ لَن يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ۚ وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ ۚ﴾ هَذَا بَصِيرَةٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٢٠﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە ھەوت بڕگەدا:

(١) - ﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ﴾، دوايى ئۆمان خستە سەر بەرنامەيەك لە ئايىنى خۆمان.

خوای پەرەردگار پىغەمبەرى خاتەم موخەممەد ﷺ دەدوینى، دەفەر مۆي: ﴿ثُمَّ﴾ دوايى (ئەم) بۆ بەدواداھاتنى پەلە پەلە، واتە: ھەوای خواوێ کتیبەکان و، ئەو ئەزموونەى بۆمان باسکردن، ئۆمان دانا لە سەر بەرنامەيەك لە ئايىنى گشتىي خۆمان، يان لە کاروبارى كە دەبێ کۆمەلگای پێ بەرپۆ ھەردرێ، بەپێى ھەحی و پەيامى خوا، ئۆمان لە سەر بەرنامەكی سەر بەخۆ دان.

(٢) - ﴿فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾، ئنجا شوینى بکەو، شوینى ئەو بەرنامەيە بکەو، بە ھەوای ئارەزوو، ھەوای نەزەکان ئەوانە مەکەو کە نازان.

که ده فهرموی: (عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ)، (عَلَى: للاستغلاء المَجَازِي، أي: التَّمَكُّنِ وَالثَّبَاتِ)، (عَلَى) بؤ بهرزبوونهودی مه جازیه، یانی: چه سپان و دامه زران، دواپی تۆمان خستوته سهر راسته شه قامیک، ته نوینی سهر (عَلَى شَرِيعَةٍ)، بؤ به مه زنگرتن (تَعْظِيم) ه، واته: شهریهه تیک، بهرنامه به کی ناوازه، بهرنامه به کی بی وینه، (فَأَتَّعَهَا)، تنجا بهرده وام به له سهر شوینکه ووتی، نه گهرنا پیغه مبهری خاتم ﷺ ههر له سهره تاوه که خوای پهروه دگار په یامی بؤ ناردوه، پابه ند بووه به وهودی خوا بؤی ناردوه، به و ریپازو بهرنامه یه وه.

(وَلَا تَسْجِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ)، به دوا ی ثاره زووه دکانی نه وانه مه که وه که نازانن، به زوری: نه وانه ی نازانن (الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ) له قورئاندا بؤ بته رستان و هاوبه ش بؤ خوا دانه ران و نه وانه ی که شاره زایان نه بووه، له کتیب و بهرنامه ی خوا پهروه دگار دوا، شاره زایان نه بووه به وه حیی، به زوری بؤ نه وان به کارده هیترتی، که له ره زگاری ئیستای ئیمه دا، سیکۆلاریسته کان ده گرته وه، لائیکه کان، نه وانه ی که دان ناهینن به وه حیی و په یامی خوا دا، که بهرنامه ی ژبان بی و، پیکه خه ری ژبانی مرووف بی.

(۳) - ﴿إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ سِتْنًا﴾، به دنیایی نه وان له بهرانه ر خوا دا، له بهرانه ر سزای خوا دا، هیچ سوو دیک به تۆ ناگه یه نن، (صُمْنٌ أَغْنَىٰ مَعْنَى دَفْعٍ، فَعْدِي بِـ «عَنْ» وَشَيْئًا مَّفْعُول مطلق)، که ده فهرموی: (إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ سِتْنًا)، (نُغْنُوا)، یانی: که لئین بؤ گرتن، (أَغْنَاهُ يُغْنِيهِ)، واته: که لئینی بؤ گرت، که لئینی بؤ ده گرتی، به لأم لیتره (نُغْنُوا)، مانای لا ده بات (یدفع) ی خراو ده ئیو، واته: هیچ له به لآو سزای خوا له تۆ ناگپه نه وه و لیت لا ناده ن، (سِتْنًا) یش، بهرکار یکی ره هایه، واته: هیچ جوړه سوو دیکت پی ناگه یه نن و، هیچ به لایه کت لی دوور ناخه نه وه، نه گهر لابده ی، وشه ی (أَهْوَاءٌ: جَمْعُ هَوَى، وَهُوَ الْمَحَبَّةُ وَالْمَيْلُ وَمَشْتَهَى النَّفْسِ)، (هوی) بریتیه له خو شو یست و ثاره زو وکردن و، شتیک که نه نفس ثاره زووی بکات.

بىگومان كە خوا دەفەرموئى: ﴿فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾، پەوى دواندن لە موخەممەد پىڭەمبەرى خاتەمە ﷺ، بەلام دوو شتى تىدا پەچاۋ كراون:

يەكەم: كە ھاوبەش بۆ خوا دانەرو كافەرەكان ئەوە ببستن، تاكو تەما پراوين و، هېچ ئومىديان نەبى بەوئى پىڭەمبەر ﷺ بە لای ئەواندا بىشكى.

دووەم: ئەمە ھۆشدارييدانە بە شوئىنكەوتووانى پىڭەمبەرى خاتەم ﷺ و بە مسولمانان، كە لە ھۆيان وريا بن و، ھەتا ھوداى خوا لەوئى بى، بە دواى ھەواى خەلكى نەزان و نەقام نەكەون، ئەگەرنا دواى دووچارى سزاو تۆلەى خوا دىن و، ئەوانەش كە نەزان بوون و، بە دواى ئارەزووكانيان كەوتوون، هېچ داديان نادەن و سووديان پىناگەيەن.

ھەندىك لە زانابانىش ئەم تەعبىريەيان ئاوا لىكداوەتەو:

ئەوانە هېچ سوودىك بە تۆ ناگەيەن، ياخود كەمىكىش لە سوود گەياندن، وەك جىگەرەو بۆ تۆلەو سزاى خوا بە تۆ ناگەيەن، واتە: يەك تۆزىش لە سزاو جەزەرەو تۆلەى خوا، لە تۆ دوورناخەنەو، ئەگەر بە دواى ئارەزووكانيان بکەوى.

﴿۴- وَإِنَّ الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾، ستمەكارانىش ھەندىكيان دۆست و پشتيوان و سەرپەرشتياري ھەندىكيان.

﴿۵- وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾، خواش دۆست سەرپەرشتياري پارىزكارانە، ديارە موخەممەدەش ﷺ كۆتا پىڭەمبەرى خواو سەرورەى پىڭەمبەران، پىشەواى پارىزكاران بوو، كەواتە: خوا ﷻ لە ھەموو كەس زياتر سەرپەرشتىي كردهو، مشوورى خواردوو پشتيوانى بوو، وشەى (إغناء)، كە لە قورئاندا زۆر ھاتو، دەلى: (الإغْنَاءُ: جَعَلَ الْغَيْرَ غَنِيًّا غَيْرَ مُحْتَاجٍ)، (إغناء): برىتيە لەوئى ئەو كەسە، ئەو بەرانبەرە، بىنياز بکەى و واى لى بکەى، ئاتاج نەبى، واتە: ئەگەر تۆ بە دواى ئارەزووى ئەوانە بکەوى، كە نازان، تۆيان پى بى نيازو دەولەمەند ناکرئى، لە سزاى خوا، ياخود تۆيان پى دەرباز ناکرئى و، سزاى خوايان پى لە تۆ دوور ناخريتەو.

پاشان سته مكاران دۆست و سهرپهرشتياري يه كدين له به ينى خوياندا، به لام دۆست و سهرپهرشتياري پاريزكاران ته نيا خوايه ﷻ، واته: به ته ماي كه سى ديكه مهبه و به كه سى ديكه ئوميدده وار مهبه، ئنجا ئه مه له لايهك: روى دواندن له پيغه مبه ره ﷻ و له لايه كه وهش: ته ما پراو كردنى كافرو بيبروايه كانه، له وه دا كه ته ما عيان هه بى پيغه مبه ره ﷻ يان ئه هلى ئيمانى راسته قينهى شوينكه وتووى پيغه مبه ريان ﷻ به لادا بشكى، ههروه ها هوشارييدانه به شوينكه وتووانى پيغه مبه ريش ﷻ كه به هيج جوړيك بير له وه نه كه نه وه، خه لك رازى بكه ن له سهر حيسابى لادان له شهريعت، لادان له بهرنامه ي خوا، چونكه ئه وه نه له دنيادا، هيج شتيك ئه وه يان بو قهره بوو ده كاته وه، نه بو دوا روژيشيان هيج شتيك سزاي خويان لى لاده دات.

له كو تا يى دا خوا ده فهرموئى:

(٦) - ﴿هَذَا بَصِيرٌ لِلنَّاسِ﴾، ئه مه كو بهرچاو روونيه بو خه لك، واته: ئه وه ي باسكرا له فهرمايش، ياخود (هَذَا)، ناوى ئاماژه يه بو قورئان، واته: ئه م قورئانه (بَصِيرٌ لِلنَّاسِ)، واته: كو بهرچاو روونيه، (بَصِيرٌ) كو (بصيرة) يه، يانى: بهرچاو روونى، (بَصِيرٌ: جَمْعُ البَصِيرَةِ، وَهِيَ حَاسَةٌ بَاطِنَةٌ، وَهِيَ أَنَّ لِكُلِّ إِنْسَانٍ بَصِيرَةً، لَذَا جُمِعَتْ: بَصَائِرُ)، (بَصَائِرُ) كو (بصيرة) يه، ئه ويش برتية له ههستىكى دهروونى مروف هه قى پيئده ناسى و له ناهه ق جياى ده كاته وه، ئنجا له بهر ئه وه ي هه موو مروفيك ئه وه ههسته دهروونيه ي هه يه، ئه گهر له خوئى دا گه شه ي پى بدا و فراژووى بكات، بوئه به (بصائر) كو كراوه ته وه.

(٧) - ﴿وَهَذَى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾، ههروه ها راسته ريكه رو به زه ييه بو كومه ليك دنليايانه بروا بينن، ﴿لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾، بوئه وشه ي (قوم) به كارها توه، (لَأَنَّ الْيَقِينَ أَصْبَحَ مَقْوَمًا لَهُمْ)، دنليايى و زانبارى ته واو و قه ناعه ت هاتنى ته واو، بوئه راگرى ئه و كومه له، كه مهبهست پيى بروداران و مسوولمانانه، بوچى ليره دا خوا ده فهرموئى: ﴿هَذَا بَصِيرٌ لِلنَّاسِ﴾، ئه م قورئانه، ياخود ئه وه ي باسكرا: كو بهرچاو روونيه بو خه لك به گشتى، به لام: ﴿وَهَذَى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾، راسته ريكه ره و به زه ييه بو كومه ليك

بروادی دَلْیابن؟ وه لَام: (بَصِيرٌ لِلنَّاسِ)، کۆ بهرچاو پوونیه بۆ خه لک، له بهرته وهی قورئان پوونکهره وهیه بۆ خه لک به گشتی و خه لک به گشتی ده توانی لێ به ههرمه مند بێ، به لَام راسته ریکردن و بهزهیی، تاییه تکران به کۆمه لیکه وه که بروادی دَلْیابن، چونکه نهو پوونکردنه وه بهرچاو پوونیهی قورئان، پری راستی پیناگری و، پتی ناگاته تامانچ، مه گهر که سیک لێ دَلْیابن، له راستیه کانی دَلْیابن، ههروه ها بۆ هیچکس نایته هوی نه وهی به هوی نه م قورئانه وه، خوا بهزهیی له گه ل بنویتی، مه گهر که سیک به ئیمان و یه قینه وه، شوینی بکه وی، وشه ی (یقین)، پیشتریش گوتوو مانه: ناوی سیفه تی زانیاریه، واته: زانیاریه ک که دوو دلی تیدا نه مابن، ئنجا که ده فهرموی: ﴿لَقَوْمٍ يُؤْفِكُونَ﴾ یانی: دَلْیابن له پروا هینانه که یاندا، یاخود: دَلْیابن به راستیه کانی قورئان و، له راستیه کانی قورئاندا، دَلْیابن و دَلْ له دَلْ دانیان نه ماره، (یقین) و (ظن) یش -- وه ک دوا یش ده یگه یه تی -- پچه وانه ی یه کدین، وه ک ههر له م سووره ته موباره که دا هاتهو: ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُستَقِرِّينَ﴾ (٣٢)، واته: ئیمه ههر گومان ده به ی و، له دَلْیابان نین، که واته: دَلْیابون پچه وانه ی گومان هه بوونه.

هه ندیک له زانیان ده لێن: وه ک چۆن مروق به هوی چاو (بصر) وه، شته به ره سه ته کان ده بینن، به هوی (بصيرة) یشه وه، شته په نهانه کان ده بینن، بۆیه ته گهر (بَصَر) بۆ شته به ره سه ته کان ده رککه رو بینه ره، (بصيرة) یش بۆ شته مه عنه ویه کان، زانه رو په ییته ره.

(البَصِيرَةُ: إِذْ رَأَى الْعَقْلُ الْأُمُورَ عَلَى حَقَائِقِهَا، شَبَّهَ بِبَصَرِ الْعَيْنِ، وَفُرَّقَ بَيْنَهُمَا بِصِغَةِ «فَعِلَةٍ» لِلْمُبَالَغَةِ)، (بصيرة): بریتیه له ده رککردنی عه قل، یاخود په ییتردی عه قل بۆ کاروباره کان، وه ک چیه ت و راستی خویان، بۆیه ش چوئراوه به دیتنی چاوه وه، به لَام دوا ی لیک جیاکراونه وه، به وه که (بصيرة) له سه ر کیشی (فعيلة) یه بۆ زنده پووی، واته: زورچاک دیتن، دیتنی عه قل، دیتنی دَلْ و ده روون، بۆ راستیه مه عنه ویه کان.

مہسہ لہی سنیہم:

بیروایانی خرابہ کارو بروادارانی چاکہ کار، ژیان و مردنیان یه کسان نیہو،
که سیک پیی وایی وەک یه کن، بۆچووئیکسی یه کجار هه لہ و لاری هه یه:

خوا ددەرموی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءً تَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ (۱)

شیکردنەوێ ئەم، ئایەتە بە پیزە، لە چوار بڕگەدا:

لەبەر ئەوەی لە ئایەتەکانی پێش دا، باسی کهسانیکی کرا که بروادارو کردار
چاکن، ههروهها باسی کهسانیکی کرا، که بیرواو کردار خراپن، ئنجا خوا ﷻ
باسی نایه کسان بوونی سهره نجامیان دهکات:

(۱) - ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ﴾، یان ئایا ئەوانە ی خرابه کانیان ئەنجام داو
پێیان وایه و خهیاڵ دهکەن:

(۲) - ﴿أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، وەک ئەوانە یان دابنێن که بروایان
هێناوه و، کردوه باشه کان ئەنجام ددهن؟

(۳) - ﴿سَوَاءً تَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ﴾، یه کسان بێ ژیان و مردنیشیان؟

(۴) - ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾، ئەوه خراپترین حوکمهو، خراپترین دادوهه یه دهیکه ن،
وشه ی: ﴿أَمْ﴾، که ددهرموی: ﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ﴾، ده لئ: (أَمْ:
لِلْإِضْرَابِ الْإِتْقَالِ)، (أَمْ): بۆ گواستنه وهیه، واته: وەک ئەوان ده لئ و انبه، ئایا ئەوانە ی
خرابه کانیان ئەنجام داو، و ده زانن و وا گومان ده بن، ئیمه وەک ئەوانە یان دابنێن،
که بروایان هێناوه، به هه موو ئەو شتانه ی پتویسته بروایان پێبه ئێ و، چاکه کانیان
ئەنجام داو، ئایا پێیان وایه وەک یه کیان دابنێن؟ ﴿سَوَاءً تَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ﴾، (سَوَاءً)،
خوێندراویشه تهوه: (سَوَاءً)، یانی: که ژیانیشیان و مردنیشیان، یه کسان بێ؟ یاخود: ئایا

وہک چۆن لہ ژيان دا يہ کسان بوون و، وہک يہک ژيان، مردنيشيان يہ کسان دہي و وہک يہ کيش دہمرن و، دواي مردنيش وہک يہک دہبن؟ يان: ثايا ژياننيشيان لہ گہ ل بروداران دا يہ کسانہو، مردنيشيان يہ کسانہ؟! بہ دلنيابي نہ خير! ژياني ثيمانداران ژياننيکي بہرچاو پروونانہ يہ، ژياننيکي مروڤانہ يہ، ژياننيکي پاک و راست و چاکہ، مردنہ کيشان ہەر جيايہ، باباي پروادار، ہەر حالہ ق مردنہ کي جيايہ، موژدہ ي بہہ شتي پي دہدرئ، پاشان لہ دواي مردنيش، لہوي تہواو ليک جيا دہبنہو، کہ لہ دنيا دا تہواو تيکہ لن، بہ لام لہ دواي مردنہو، نجا ہەر کہسہ دہچيت بؤ مہ نزلگاي خوئ، ہەر لہ قوناعي بہر زہ خيشدا، چ جاي لہ قيامہ تيشدا، کہواتہ: وہک يہک نين، بؤيہ دہفہرموي: ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ ۱۰ ۱۱ ۱۲ ۱۳ ۱۴ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۱۸ ۱۹ ۲۰ ۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۵ ۲۶ ۲۷ ۲۸ ۲۹ ۳۰ ۳۱ ۳۲ ۳۳ ۳۴ ۳۵ ۳۶ ۳۷ ۳۸ ۳۹ ۴۰ ۴۱ ۴۲ ۴۳ ۴۴ ۴۵ ۴۶ ۴۷ ۴۸ ۴۹ ۵۰ ۵۱ ۵۲ ۵۳ ۵۴ ۵۵ ۵۶ ۵۷ ۵۸ ۵۹ ۶۰ ۶۱ ۶۲ ۶۳ ۶۴ ۶۵ ۶۶ ۶۷ ۶۸ ۶۹ ۷۰ ۷۱ ۷۲ ۷۳ ۷۴ ۷۵ ۷۶ ۷۷ ۷۸ ۷۹ ۸۰ ۸۱ ۸۲ ۸۳ ۸۴ ۸۵ ۸۶ ۸۷ ۸۸ ۸۹ ۹۰ ۹۱ ۹۲ ۹۳ ۹۴ ۹۵ ۹۶ ۹۷ ۹۸ ۹۹ ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰

ديارہ ہەندیک لہ تەفسیرەکان دەلێن: موشریک و ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان بە مسوڵمانان دانەرە گوت: ئیمە وەک چۆن لہ دنیا دا بارودۆخمان لہ ئیوہ باشترەو، ژيان و گوزەرمان لہ ئیوہ خوشرە، لہ دواي مردنيش ہەر ئیمە لہ ئیوہ چاکتر دەبین! ھەلبەتە مسوڵمانی واش ھەيە، مسوڵمانی گیلۆکە، یان ئیمان دانەمەزراو، مسوڵمانی دل پر لہ گومان، بیستومە دەلێن: ئەو کافرانە وەک چۆن لہ دنیا دا ژيانان خوشرە، لہ قیامەتیش ھەروا دەبن! لہ راستیدا ئەو نەزانییەو، ئەگەر بە قوولی تەماشای بکری و بە پۆزش بە نەزانیی (العذر بالجهل) پاساوی بۆ نەھێزیتەو، ئەو کوفرە!

لیرەدا خوا ﷻ دہفہرموي: ئەو خراپترین دادوہرییە کە دەیکەن، کە پێیان وابێ ئەوانە ی بێپروان و خراپەکانیان کردوون، وەک برودارانی کردار چاکن!! کە مەبەست پێیان ھاوبەش بۆ خوا دانەرەکان و کافرەکانە، چونکە بابای بێپروا، پئی لہ بەردەمدا، ئاچووغە، ھەر خراپەیک دەکات، بە پێچەوانە ی برودارەو، کە پابەندەو چوارچۆی بۆ دانراو، ئەو ھەلەلە و ئەو ھەرامە، ئەو چاکەو ئەو خراپە، بەلام بابای بێپروا کە بروای نیە، ھەلەلە ی غەریزەو ئارەزووکانی خوئ کراو، چی پێخۆشە دەیکات.

برا و خوشکانی به پُژ!

گومانی تیدا نیه که ژیاڻی ئیماندارانه، ژیاڻ له سایه‌ی ئیماندا، وه‌ک من له‌و باره‌وه نامیلکه‌یه‌کم هه‌یه (ژیاڻ له سایه‌ی ئیمان داو، په‌واندنه‌وه‌ی گومانه‌کان)، ژیاڻ له سایه‌ی ئیماندا، ژیاڻیکی پاک و چاک و به‌رچاو پروانه‌یه‌و، ژیاڻیکی پر له‌ دَلیایی و هَیمَنیی و ئاساییش و ئوڅژنه، ده‌زانی له‌ کوپوه‌هاتووی؟ ده‌زانی بوچی‌هاتووی؟ ده‌زانی کئی هَیناوی؟ ده‌زانی بو کوئی ده‌چی؟ ده‌زانی ده‌بی چۆن بژی؟ دیسان خودی پرۆسه‌ی مردن و گیانکیشراڻ و جیا‌بوونه‌وه‌ی رووح له‌ جه‌سته‌ش، بو بابای پروادار جیا‌یه له‌ بابای بی‌پروا، ئنجا دوا‌ی مردنیش بی‌گومان ئه‌و کاته، جیا‌وازییه‌ گه‌وره و سه‌ره‌کییه‌که ده‌رده‌که‌وی.

خوا به‌ لوتف و که‌رهمی خو‌ی ئیمه‌ به‌ خاوه‌ن ئیمانی راسته‌قینه‌ بگێڕی، تا‌کو ژیاڻیکی ئیماندارانه‌ بگوزه‌رینین و، مردنیکی ئیماندارانه‌ به‌مین و، زیندوو‌بوونه‌وه‌کی ئیماندارانه‌ش زیندوو‌بینه‌وه.

مەسەلە ی چوارەم:

خوای کاربەجێ گەردوونی بە ھەق و ھیکمەت خوێلقاندووە، بۆ ئەوەش کە سزاو پاداشتی ھەر کەس بە پێی کردەوێکە ی بداتەو:

خوادەفەرموێ: ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (۲۲)

شیکردنەوێ ئەم ئایەتە موبارەکە، لە سێ بڕگەدا:

(۱)- ﴿وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾، خوا ئاسمانەکان و زەوی بە ھەق ھێناونە دی، (و) بۆ بادانەوێ گێژانەوێ، ئەم مەبەستە کە لێرە باس دەکری، دە یگێژێتەو بۆ سەر مەبەستەکانی پێش، واتە: ھەر وھا وەک چۆن خوا ﷻ ئەوانە ی پێش ی فەرموون، یان کردوون، ئاسمانەکان و زەویشی بە ھەق ھێناونە دی، کە دەفەرموێ: (بِالْحَقِّ)، واتە: بە ھۆکاری ھەق، واتە: کە ئاسمانەکان و زەوی ھێناونە دی، ئاوێتە بوون لەگەڵ ھەق دا، لەگەڵ ھیکمەت و راستی دا، وشە ی (حق) یش: (اسم جامع لما شأنه أن يحق ويثبت)، (حق) ناویکی کۆکەرەوێ بە ھەر شتێک کە بچەسپی و بێتە دی.

بەپێی سیاق مانای وشە ی (حق) دەگۆری، جاری وایە بە مانای ھیکمەت دی، جاری وایە بە مانای ھێنانە دی ئامانجێک دی، جاری وایە بە مانای راستی دی، جاری وایە بە مانای چەسپاندنی شتێک دی،

خوای ﷻ لێرەدا ھەوایمان پێدەدا کە ئاسمانەکان و زەوی، واتە: دروست کراوەکانی خوا بە سەر و خوارو، زەوی بۆ ئێمە خواروێ دروستکراوەکانو، ئاسمانیش سەرەوێیانە، کە لەم پۆژگارەدا، زاراوی گەردوون، یان بوونەوێ بە عەرەبی (کون)، یان (گیتی) بە فارسی، بەکار دەھێتری، بەلام لە راستیدا وشە ی گەردوون، بوونەوێ (کون)، تەنیا جیی ئەوێ تێدا دەبێتەو کە تاكو تێستا بە تەلسکۆبەکان مەوقف

توانیه‌تی ده‌رکی بکات، که به مه‌زنده‌ی زانیانی گه‌ردووناس، ئەم دروستکراوانه‌ی خوا به‌سهر و خواریان‌هوه، ئەوه‌ی تاکو ئیستا مروّف په‌ی پێردوه، دەلێن: گه‌ردوون تیره‌که‌ی سی‌زده‌ ملیار و هه‌وتسه‌د، یاخود هه‌شتسه‌د ملیۆن (۱۳,۷۰۰,۰۰۰,۰۰۰) سالی تیشکییه، تیشک که له چرکه‌یه‌کدا (۳۰۰,۰۰۰) کیلۆمه‌تر ده‌برێ، ده‌بێ سی‌زده‌ ملیار و هه‌وتسه‌د، یاخود هه‌شتسه‌د ملیۆن سال برۆ، ئنجا ئەمه‌رو ئەوسه‌ری گه‌ردوون ده‌کات، شایانی باسه: ئیمه له ته‌فسیری سووره‌تی (فصلت)دا، له باره‌ی دروستبوونی گه‌ردوونه‌وه، باسی‌کمان کردوه، هه‌روه‌ها له سووره‌تی (یونس)یشدا، باسی‌کمان کردوه، له ته‌فسیری سووره‌تی (الرحمن)یش دا به هه‌مان شیوه‌وه، له مه‌وسووعه‌ی: (ئیمان و ئیله‌حاد)دا، درێژتر باسی گه‌ردوونمان کردوه.

ئنجا به‌پێی ئایه‌ته‌کانی خواش هه‌رچی ئەستیره‌یه‌وه که‌هکه‌شانه‌وه ده‌بینرێ، هه‌مووی له سنووری ئاسمانی نزیکتر له ئیمه‌دان، چونکه خوا ﷻ ده‌فه‌رموێ:

﴿ثُمَّ أَوَّيْتُ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١١﴾ فَفَضَّلْنَهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهُنَّ وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْبِيحٍ وَحِفْظًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿١٢﴾﴾ فصلت.

ئەوه‌ی جێی مه‌به‌ستمه، ئەوه‌یه: ﴿وَزَيْنَا السَّمَاءَ الدُّنْيَا﴾، (الدُّنْيَا: مَوْلُثُ الْأَدْنَى)، یانی: (المخلوق الأقرب)، ئەو دروستکراوه‌ی لی‌تانه‌وه نزیکتره، به‌لام دیاره (السَّمَاءُ)، (مَوْلُثٌ) هه‌ ده‌بێ ئەو وشه‌یه‌ش که له‌گه‌ڵی به‌کارده‌هێنرێ هه‌روابێ، (السَّمَاءُ الدُّنْيَا)، یانی: ئاسمانی نزیکتر له ئێوه، (الشَّيْءُ الْأَقْرَبُ)، ئەوه‌ی له ئێوه نزیکتره، ئەوه پازێنراوه‌ته‌وه به چرایان، که‌واته: چرایه‌کان مه‌به‌ست پێی ئەستیره‌وه خڕۆکه‌کانن ئەوانه‌ی که ئیمه ده‌یانبینین، ئنجا هه‌رچی ئەستیره‌یه‌وه هه‌رچی که‌هکه‌شانه‌وه هه‌رچی که‌له‌که‌هکه‌شانه‌وه هه‌مووی، وشه‌ی (مصایح) ده‌یگرێته‌وه.

که‌واته: هه‌مووی له سنووری ئاسمانی نزیکتر له ئیمه‌دایه، ئاسمانی یه‌که‌م، ئاسمانی بانه‌وه، ئنجا له‌سه‌روه‌یه‌وه شه‌ش ئاسمانی دیکه هه‌ن و، له‌سه‌ر ئەویشه‌وه (سِدْرَةُ الْمُنْتَهَى) هه‌یه‌وه، له‌سه‌رووی ئەویشه‌وه عه‌رشی خوا ﷻ هه‌یه، که‌واته:

ئەوێ تا ئیستا بەشەر پەڕی پێ بردووە، تیرەکە ی ئەوەندە بە مەزەندە، ئەو
حیسابانەش مەرج نیە، پێک و کت و مت و ابن، بەلام ئەوێ تاكو ئیستا بەشەر
پەڕی پێ بردووە، هەمووی لە سنووری ئاسمانی یەكەم دایە، ئەو سنوورەش لە كوێ
كوێتایی پێ دی؟ تاكو ئیستا زانست لەو بارەووە قسە ی نەکردووە، گەردوونناسان
لەو بارەووە نەیانگوتووە: لەوێ سنوورێک هەیه و كوێتایی پێ دی و تەواو دەبێ.

ئەنجا ئیمە لەبەر ئەوێ لەو سەرچاوانەو، شوێنانەدا کە ئاماژەمان پێدان،
لەو بارەووە بە درێژی قسەمان کردووە، بە تاییەت، لە مەوسووعە: (ئیمان و
ئیلحاد)دا، بۆیە لێرە بەوێندە باسکردنە لێتی دەگەڕێن.

خوا دەفەرموێ: خوا ئاسمانەکان و زەوی بە هەق دروستکردوون، واتە: بە
حیکمەت، یاخود بۆ چەسپاندنی هەق.

٢- ﴿وَلْيُحْزَرْ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ﴾، هەر وەها بۆ ئەوێ هەر کەسە بە پێی
ئەوێ وەدەستی هێناوە، سزا و پاداشت بەریتەووە، ئەمە لێرەدا: (تَفْصِيلٌ بَعْدَ إِجْمَالٍ)،
درێژە پێدانە دوا ی ئەوێ بە کورتیی باسی کردووە، سەرەتا دەفەرموێ: خوا ئاسمانەکان
و زەوی بە هەق دروستکردوون، دوا ی تەفصیلی پێدەدات و روونی دەکاتەووە، ئەو
هەقە چیە؟ ئەوێ بە هەر کەسە بە پێی ئەوێ کردوویەتی، سزا و پاداشت بەریتەووە،
پیشتریش باسکرد: (جَزَاءٌ) لە زمانی عەرەبییدا، هەم پاداشت (تَوَابٌ)، هەم سزا (عِقَابٌ)
دەگەڕیتەووە، (الْجَزَاءُ: التَّوَابُ وَالْعِقَابُ)، بەلام لە کوردییدا وشە یەكمان نیە، کە پێ بە پستی
مانای (جَزَاءٌ) بێ، تاكو ئیستا نەمبینووە! بۆیە هەمیشە دەبێ بڵێن: ﴿وَلْيُحْزَرْ﴾، یانی:
بۆ ئەوێ سزا و پاداشت بەریتەووە، ئەوێ خراپە ی کردووە، سزاو، ئەوێ چاکە ی کردووە،
پاداشت.

٣- ﴿وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ﴾، لە حالیکدا ئەوان ستمیان لێناکری، بەوێ کە لە پاداشتیان
کەم بکریتەووە، یاخود لە سزایان زیاد بکری، ئەمەش هەر جەختکردنەوێ ئەو هەقە ی،
کە لە سەرەتاووە باسکرا، هەلبەتە لە شوێنی دیکەش باسکردووە: بە شێک لەو هەقە ی

خوای دادګر باسکړدوه، ټهوهیه که مړوځ ټاقیې بکړیتهوه لهو ګهردوونه‌داو، دوايي سزاو پاداشت پرووی تی بکات، به‌لام ټایا ټهم ګهردوونه، ټهم دروستکراونه، بهس بو ټهوه دروستکراون، یان زوړ شتی دیکه‌ش هه‌یه و زوړ ټامانج دیکه‌ش و حکیمه‌تی دیکه‌ش ههن، که ټیمه په‌بیان پی نابه‌ین؟ ټهوه‌ی بو ټیمه زانراوهو، خوای په‌روه‌ردګار بو ټیمه‌ی باسکړدوه ټهوه‌یه‌و، ټهم راستیه له زیاتر له پازده (۱۵) شوینی قورټان دا، خوا ^{سورته} خستوویه‌ته پروو، لهو باسه‌ی له ته‌فسیری سوږه‌تی (یونس)‌دا، کړدوومه، هه‌موو ټهو شوینیانه‌ی که له قورټاندا هاتوون، لهو باره‌وه هیناومن، که‌واته: هه‌ټیک که بو ټیمه دیاره‌و ګهردوونی بو دروستکراوه، ټهوه‌یه که مړوځ ټاقیېکړیتهوه‌و، له‌سه‌ر خراپه‌کانی سزاو، له‌سه‌ر چاکه‌کانی پاداشت بدریته‌وه، به‌لام ناتوانین بلین: حکیمه‌تی خوا له دروستکردنی ټهم دروستکراونه‌و، ټهم ګهردوونه‌دا، بهس ټهوه‌یه، به‌لام به نسبت ټیمه‌وه ټهوه په‌کیکه یان حکیمه‌تیکه، خوای په‌روه‌ردګار ټهو ګهردوونه‌ی بو هیناوه‌ته دی، ده‌گونجی بهس ټهو حکیمه‌ته هه‌بن و، ده‌شگونجی حکیمه‌تی دیکه‌ش هه‌بن، که ټیمه نایانزاین، یاخود په‌یوه‌ندیان به‌ټیمه‌وه نیه.

مه سه له ی یتنجه م:

باسی شوین ئاره زوو که وتووای دنیا په رست و، به ره وه نه گر له عه قل و هسته وه ره کانیا و، نکو و ټییکه ران له قیامت و، ږاگه یان دنی ئه و ږاستییه که خوا ژیننه رو مرینه رو زیندو و که ره وه و کۆکه ره وه ی مروځه کانه له ږوژی دوا یی دا:

خوا ده فهرموئ: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَمَّ عَلَىٰ سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غَشْوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿٣١﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ ﴿٣٢﴾ وَإِذَا نُفِثَ عَلَيْهِمْ ءَايَاتُنَا يَنْتَحِرُ مَا كَانُوا حُجَّتَهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا اتَّبِعُوا بَنَاتِنَا إِنَّكُمْ صَادِقُونَ ﴿٣٣﴾ قُلْ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْعَلُ لِكُلِّ يَوْمٍ قِسْمًا لَكُمْ لَا رَيْبَ فِيهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾﴾

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له پازده ږرگه دا:

۱- ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ﴾، ئایا ئه و که سه ت دیوه (زانیوه) که ئاره زوو ی کردو ته په رستراوی!.

چو ټیبه ټیبه په یوه سببوونی ئه م ئایه تانه، به وانه ی پیښ خو ټیانه وه، ئه وه به که نه وه ی له ږا ږر دو دا باسکرا، وا له مروځ ده کات به دوا ی (هدی) بکه وئ، به دوا ی ږټنمایي خوا بکه وئ، نه ک به دوا ی هه واو ئاره زوو بکه وئ، دوا ی نه وه ی خوا باسیکرد، که ئه م گه ږر دو نه به هه ق خو لقی ترا وه، ره وه ها باسیکرد که ئه وانه ی به دوا ی ږټنمایي خواو هی دایه ق خوا ده که ون و، ئه وانه ی به دوا ی هه واو ئاره زوو ده که ون، وه ک یه ک نین، ژیا ن و مردنیا ن وه ک یه ک نیه، ئنجا خوا ی به رزی مه زن، ودرتر باسی ئه وانه ده کات که به دوا ی هه واو ئاره زوو ی خو ټیا ن ده که ون، ده فهرموئ: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوْنَهُ﴾، ئایا سه رنجی ئه و که سه ت دا وه، که ئاره زوو ی خو ی کردو ته په رستراوی خو ی؟ ئایا ده ی زانی؟ ئایا

بینیوتہ؟ آیا دہیناسی؟ ھوالم پی بدہ، لہ بارہیہوہ، بہ ھموو ٿو واتیانہ:
(أَفَرَأَيْتَ) مانا کراوہ، کہ دہفرموی: ﴿اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوَاهُ﴾، زانیان دوو واتیان بو
لیکداونہوہ:

یہ کہم: ھو او ٿارہزووی خوئی وہک پھرستراویک لیکردوہ، سہرپیچی ہیچ فرمانیکی
ناکات و، ھەرچی ٿارہزووی پی بلئی، وا دہکات.

دووہم: پھرستراویک دہپرستی، لہبر ٿوہی ھز دہکات بیپرستی، دہپرستی، نہک
لہبر ٿوہی راست و ھقوہو شایستہیہ.

ٿینو عہباس و ھسہنی بہصراپی و قہتادہ خوا لیان رازی بی، گوتوویانہ:
(ذَٰلِكَ الْكَافِرُ اتَّخَذَ دِينَهُ مَا يَهُوُّ، فَلَا يَهُوּ شَيْئًا إِلَّا رِكْبَةً)، واتہ: ٿوہ بابای
بیروایہ کہ دینہکے بریتہ لہوہی ٿارہزووی دہکات، ٿارہزووی ہیچ شتیکی
ناکات، مہگہر ٿہنجامی دہد، گوئی ناداتہ ھلآل و ھہرام و، چاک و خراب.
عیکریمہ دہلئی: (أَفَرَأَيْتَ مَنْ جَعَلَ إِلَهَهُ الَّذِي يَعْبُدُ، مَا يَهُوُّ، أَوْ يَسْتَحْسِنُهُ،
فَإِذَا اسْتَحْسَنَ شَيْئًا وَيَهُوِيَهُ، اتَّخَذَهُ إِلَهًا)، ٿایا ٿو کہسہت بینیوہ: پھرستراوہکے
کہ دہپرستی، بریتہ لہوہی ٿارہزووی دہکات، یاخود پی چاکہ، ٿنجا ھەر
کاتیک شتیکی پی چاک بوو و ٿارہزووی کرد، دہیکاتہ پھرستراوی خوئی.

ٿمہ وہک شاعیریکی عہرہب دہلئی:

وَمَنْ أَبَاحَ النَّفْسَ مَا تَهْوَاهُ فَإِنَّمَا إِلَهُهُ هَوَاهُ

واتہ: ھەر کہسیک نہفسی چی ٿارہزووی کرد، بوئی رہوا بکات، ٿوہ
ٿارہزووی خوئی کردوہوہ پھرستراوی خوئی.

(۲) - ﴿وَأَسْأَلُ اللَّهَ عَلَىٰ عِلْمِي﴾، خواش بہ زانیاریہوہ گومرای کردوہ، ٿمیش دوو واتیان بو
لیکداونہوہ کہ زیاتر بہ دلہوہ ہنوسین، ٿہگہرنا زانیان زوریان قسہ لی کردوہ:

ياخود (عَلَيْهِ السَّلَامُ)، په يوه سته به بهرکار (مفعول به) ده که هو به پړاناوی (ه) په که ده چټه وه که له سره ﴿وَأَسَلَهُ﴾ يه، واته: خوا گومړای کرده له حالیکدا که ټو که سه زانباريشي هه بوو، بهرچاو پروونيش بوو، هه ق و ناهه قی ليک جيا ده کرده وه، به لام بهر ژوه وندیی له شوینکه ووتی هه ق دانه بوو، له شوینکه ووتی ناهه قدا هه بوو، ټوه دوش گه وره ترين گرفت و کيشه ی به شه ره، که ناتوانی هه ميشه توانينه که ی به پټی زانينه که ی بی، ناتوانی حاليیوونه که له خويدا بکاته حال، بابايه کی جگه ره کيش، بابايه کی شه پاب خوړه وه، بابايه کی نيرگه له کيش و تلياک کيش، ده زانی ټو شتانه زيانيان هه يه، هه ر کاميکيان به نه دنازی خوی، به لام دهستی بو لټی هه لئاگيری، واته: زانباری پټی هه يه، به لام دهستی پټی لټی هه لئاگيری، چونکه هيژکی دیکه ی هه يه، که هيژي دل و ناره زوو و ويستنيه قی، زالبوه به سر هيژي عه قل و هوښ و زانيندا، مروځ کومپو ته ريه، هه ر شټکی زانی بيشيتوانی! مروځ ټامير ريه، مروځ کائينکی زور ټالوزه، ده زانی هه ق له وټيه، که چی شوینی ناکه وې، وه ک خوا ﴿وَلَا﴾ له باره ی فيرعه ون و دارو دهسته که يه وه ده فهرموې، کاتیک موسا هات بو لايان: ﴿وَحَمْدُوا بِهَا وَاسْتَفْتَحْنَهَا أَنْفُسُهُمْ ظُلْمًا وَعُلُوًّا فَأَنْظَرَ كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾ ۱۱، نکووليان ليکردن (له نيشانه کانی مووسا)، له دهروونيشيان دا لتيان دلنبايون (که راستن)، بوچی؟ ﴿ظُلْمًا وَعُلُوًّا﴾، چاويان له سته م و خوسه پانندن و خو بهر کرده وه بوو، ﴿فَأَنْظَرَ كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ﴾، بهرنج بده! سهره جامی تنکده ران چون بوو!

هەر وەها ئەبوو جەهل و وەلیدی کوپری موغیرەو نەزری کوپری حاریس و ئوممەیهی کوپری خەلەف و ئەو زلە زلانە ی قورەیش، دەیانزانی موحەممەد ﷺ پیغەمبەری خواپەو راستە، کەسیک تاکو تەمەنی گەشتۆتە چل (۴۰) سالیی درۆی لەگەڵ مەرقاندا نەکرد بێ، ئایا ئیستا لە دواي چلەو، دواي ئەوێ لاجانیگی^(۱) سپی بوون بە ناوی خواوێ درۆ دەکات؟! حاشای ئەو، بەلام بۆچی شوینی نەکەوتوون؟ کاتی دیکەو لە بۆنە ی دیکەدا باسمان کردو، لە تەفسیری ئایەتی دیکەدا، لەبەر ئەوێ گوتووینە عەشیرەتی ئیمە لەگەڵ عەشیرەتی موحەممەددا ﷺ هەر پیشبەریان بوو، وەک دوو ئەسپی پیشبەریکەر (کفری الرّهان) ئەوان شتیکیان کردو، ئیمەش شتیکیان کردو، ئیستا ئەوان دەئین: ئیمە پیغەمبەریکمان لە ئیودا هاتو، ئایا ئیمە پیغەمبەریک لە کوێ بئین؟ دەبی بە دواي هۆزی ئەوان بکەوین!! ئەوان خستووینە ئەو قالدەو، فیرەوینش بۆیە بە دواي مووسا نەدەکەوت، چونکە بەپی پەيامەکی مووسا، فیرەوین کە دەگووت: (من په‌روه‌ردگاری هه‌ره به‌رزتانم)، (بێجگە لە خۆم پەرستارۆیکی دیکەم بۆ ئیوێ پێ شک نایەت)، دەبوایە واز لەو قسەو لافلێدانانە بھێنێ و، ئەو کاتەش فیرەوین و قیبطیەکان لەگەڵ بھنو ئیسرائیلییەکی چەوستراوێدا، کە سۆغرو بێگاری پێدەکراو، خاوەن هیچ شتیکی خۆی نەبوو، یەکسان دەبوونەو، فیرەوین بواری فیرەوینایەتی نەدەما، بۆیە ئامادە نەبوو مل بدات بۆ پەيامەکی مووسا، ئیستاش هەر وایەو، ئیستاش لە پانایی و درژایی جیهانی ئیسلامی دا، ئەو هەموو حوکمرانە بوودەلەو بووکەلە کارتۆنیانە ی دروستکاروون، ئەو هەموو داشی دامانە ی دانراون و بەسەر مسوڵماناندا فەرز کاروون، ئەو حوکمرانە گوێ لەمستانە بۆ پۆژەلەت و پۆژتاوا، گوێ لەمستانە بۆ زایۆنیستانی جوولەکەو ئەمەریکا، بۆ زلەیزان، بۆچی دانوویان لەگەڵ تەوژمی ئیسلامییدا ناکوێ؟ بۆچی دانوویان لەگەڵ کەسانیکدا ناکوێ کە دەئین: دەبێت

(۱) هەر مەرقەیک دوو لاجانیگی هەن، کە بریتین لەو مووانە ی کوێایی سەر کە بەملاوای روومەتەکان دا دێنە خواو خەنافیسەکان درژ بوونەوینان.

شہریعتی خوا، سایہ و سیبہری تھو خہ لکھ مسؤلماہہ ہی؟ لہہ ہر تھوہی
 تھہ گہر شہریعت حاکم ہی، تھوان تھو بہ زم و بازاریان لی تیکدہ چئی، وک
 چوٹ جوولہ کہ کانی مہ دینہ دہ یانزانی کہ موحممہد ﷺ پیغہ مہری خواہو، لہ
 کتیبہ کانی تھواندا موژدہی ہانتی موحممہد ﷺ ہہ بوو، وک خوا دہ فہ رموی:
 ﴿يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ﴾ البقرة، وک چوٹ کورہ کانی خوین دہناسی، ناوا
 موحممہ دیان دہناسی، بہ ناوونیشانہ کانی، کہ تیسٹاش لہ کتیبہ کانیندا ماون،
 دوا تھو ہہ موو دہستکاری و گورانکاریہ ش، بہ لآم بوچی شوینی نہ دہ کہ وٹن؟
 چونکہ تھو بہ زم و بازاری پیکیان و دہ نابوو لہ سایہی دینداریہ کی گوراروو
 ساختہ دا، تھوہیان لی تیکدہ چوو، ئنجا تیسٹاش ہہروایہ، عہمانیہ کان، رژیہ
 تاغووتیبہ کان، حوکمرانہ خو سہ پیٹنہ کان، کہ ئیددیعای مسؤلماہہ تیش دہ کہن،
 تھہ گہر شہریعتی خوا حاکم ہی:

۱- جاری پیش ہہ موو شتیک شہریعت دہ لی: دہ ہی شیوہی حوکمرانی و شیوہی
 دانانی ہہرپرسان: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾ الشورى، بہ راویژ ہی، راویژیکی راستہ قینہ،
 نہک ہہ لباردن ساختہ و پر تہ زویرو درو دہ لہ سہو، قیل لہ خہ لککردن و خہ لک
 چہ واشہ کردن و، خہ لک ترساندن.

۲- دوایش شہریعت دہ لی: دہ ہی دادگہرانہ حوکمرانی بکری و، حوکم بہ شہریعت
 بکری، تھوہی شہریعت بہ حہ لالی داناوہ، بہ حہ لال دابرتی و، تھوہی قہ دہ غہی
 کردوہ، دہ ہی بہ قہ دہ غہ دابرتی، ئنجا کہ ناوا بکری، تھوان تھو بہ زم و بازارہ ناشہ رعییہی
 پیکیانوہ ناوہ، لہ سایہی حوکمی دیکتاتوریی و میراتی دا، لہ سایہی سیکولاریزم و،
 لیبرالیزم و، سوسیالیزم و کاپیتالیزم دا، لیان تیکدہ چئی.

کہواتہ: ﴿وَأَسْأَلُ اللَّهَ عَلَىٰ عِلْمٍ﴾، یانی:

۱- خوا بہ زانیاریہ وہ گومرای کردوہ، واتہ: لہ گہ ل تھوہشدا زانیاری ہہیہ، بہ لآم شوینی
 ناکوئی.

ب- یاخود: خوا گومرای کردوه، له بهر ئەوهی ده زانی شایسته ی گومراییه، بۆچی شایسته به؟ چونکه هه ق ده زانی، ده بینن، ده بیستی، به لām شوینی ناکهوی، ئنجا که شوینی ناکهوی، مانای وایه به پیتی سیستمیک که خوا دایناوه له ژبانی مروّف دا، شایسته ی ئەوهیه گومرا بۆ و سه رگه ردان و سه ر لیشیواو بۆ.

(۳) ﴿وَحَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ﴾، خوا مۆری به سه ر بیستی و به سه ر دلێه وه ناوه.

(۴) ﴿وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ عَنَسَةً﴾، هه ره وه ها پۆششیکی له سه ر دیتنی داناوه، (عَنَسَةً)، خوێژاویشه ته وه: (عَشَاوَةً)، هه ردووکیان به مانای په رده و پۆشش دین، پۆششیکی له سه رچاوی داناوه.

شایانی باسه: له سووره قی (البقرة) دا خوا ده فه رموی: ﴿حَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَرِهِمْ عَنَسَةً﴾، به لām لیره دا ده فه رموی: ﴿وَحَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ عَنَسَةً﴾، بۆچی؟ چونکه په وته که لیره قسه کردنه له بهاری کۆمه لێکه وه، که دلی خویمان چه سپاندوه، بریار یاندوه هه ر به دوا ی گومرای بکه ون، گوئی بۆ هه ق هه لئاخه ن و گوئی ناگرن، به به لگه ی ئەوه که خوا پێشتر ئاوا پێناسه ی کردوون، ده فه رموی: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهُهُ هَوْنًا وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَى عَمْرٍ﴾، بۆیه لیره دا (سَمْع) ی پێشخستوه، واته: گوئی ناگرن و گوئی هه لئاگرن و له سه ر کوفر عه زمیان جه زم کردوه، قه ناعه ق پێش بیر کردنه وه یان هه یه، قه ناعه ته پێنانی پێش گوئی گرتنیان هه یه، ئنجا قه ناعه ته که یان و عه زم جه زم کردنه که یان، له سه ر شوێنکه وتی گومرایی وای لیکردوون، که هه ر گوئی هه لئاخه ن، بۆیه ده فه رموی: ﴿وَحَتَمَ عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَى بَصَرِهِ عَنَسَةً﴾، به لām له سووره قی (البقرة) دا ده فه رموی: ﴿حَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ﴾، له وێ (البقرة) باسی کۆمه لێکه له بېروایان و باسی حاله قی رۆچوونی کوفر ده کات، تێیاندا، ئنجا پێش هه موو شتی کوفر عه قل و دلی مروّف داده گرتی، ئنجا دوا یی بیستی، دوا یی چاوی، له وێ باسی حاله قی له تێو کوفردا بوونیان ده کات، بۆیه پێش باسی مۆکرانی دلایان کردوه، ئنجا هه ی بیستیان، دوا یی په رده به سه ر چاوه لگشانیان، به لām

لێره دا له باره ی کۆمه لیکه وه یه، که شوێنکه وتوو ی ئاره زوو ی خو یان و، ئاره زوو ی خو یان کردۆته په رستراو ی خو یان، که واته: په ریا ریا داوه گو ی هه لئه خه ن.

﴿وَمَعَلَّ عَلَى بَصَرِهِ عَشْرَ﴾ خو یندر او ه ته وه ش: (عَشْرَ)، یا ی: په رده ی به سه ر چاو یا ن هه لکێشا وه، هه لپه ته لێره دا مه به ست پێ ی ته وه نه خوا مۆ رکی هینا بێ و له سه ر دلیا ن بدات و، له سه ر بیستیا ن بدات و، په رده یه ک بێ ی به سه ر چاو یا ن هه لکێشی، به لکو هه مو و ته وه ته عیبرا نه مه جازیی، واته: ته وانه له نه جامی روو کرد نه بپروای ی و خرا په کاری و شوێنکه وتی ئاره زوو ی خو یان دا، کار یکیا ن به سه ر خو یان هینا وه، دلیا ن وه ک چو ن نامه یه ک که بو یستری کۆتای ی پێ به یتری، له خوا ری مۆ ده کری، یا ن جا ری وایه مۆ رکیا ن له سه ر زه رفه کeshی دا وه، تاکو نه کری ته وه، ته وانه ش ئا ویا ن له خو یان کرد وه، نه ک خوا ی داد گه ر ئا وای لێ کرد بن، به لām بو چی خوا پالیدا وه ته لای خو ی؟ له سو نگی ته وه وه که به پێ ی سیستم یک ته و گو ران کاری و حا له ته یا ن به سه ر دا ها ته وه، که خوا دایا وه، له و رو وه خوا پالیده دا ته لای خو ی ﴿﴾، ته گه ر نا به دنیاییه وه، خوا رقی له مرۆ فه کا ن هه ئنا ست، دلیا ن دا بخا ت و گو یان بگری و، چاو یا ن په رده ی به سه ر هه لکێشی، تاکو هه ق نه بین و، هه ق نه بیست و، هه ق ده ر ک نه که ن، به لām خوا ی کار به جێ ته و شتا نه پالیده دا ته لای خو ی، له به ر ته وه ی به پێ ی سیستم یک که خوا دایا وه، ته و حا له تانه رو ویا ندا وه.

﴿فَمَنْ يَهْدِيهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ﴾، ئنجا ئایا کێ راس ته رپی ده کا ت له دوا ی خوا؟ لێره دا (يَهْدِيهِ) به مانای رێنمای کردن نه، چونکه رێنماییه که ی هه ر کردو و، به لکو به مانای راس ته رێ کردن و به ئاما ج گه یان دنه، په رسیار کرد نه که ش لێره دا: ﴿فَمَنْ يَهْدِيهِ﴾: الإستفهام لئانکار، په رسیار کردنی نکو و لیلی که رانه به، چونکه به دنیای ی جگه له خوا هیه چکه س ناتوانی ته وانه به ئاما ج بگه یه نی و راس ته رپیا ن بکا ت.

﴿أَفَلَا تَذَكَّرُونَ﴾، ئایا بیر نا که نه وه؟ خو تیر او یشته وه: (أَفَلَا تَذَكَّرُونَ)، یا ی: (تَذَكَّرُونَ)، که هه ر یه ک وا تیا ن هیه، ئایا په ند وه ر نا گرن، ئایا بیر نا که نه وه، ئایا وه بیر یا ن نایه ته وه؟

ئنجاً دیتە سەر باسی قسە یەکی دیکە یان:

(۷) - ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾، هەروەها گوتیان: هیچ لە ئارادا نیە، جگە لە ژیاڵی دنیامان، لە سوورەتی (الأنعام) دا دەفەرموی: ﴿وَقَالُوا إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾، واتە: ژیاڵ تەنیا ژیاڵی دنیامانەو، ئێمە لە زیندوو کراوان، نابین، بەلام لێرە دەفەرموی: ﴿مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾، (ان هی)، (إن النافیة: ما هی)، (إن) ی لایەرە (نافیة) و (ما) ی لایەرە، یەک واتایان هەیه.

(هی) هەم لە ئایەتە کە ی سوورەتی (الأنعام) داو، هەم لێرەدا: ﴿صَمِيرَ الْقِصَّةِ وَالشَّانِ أَي: قِصَّةُ الْخَوْضِ فِي الْبَعْثِ تَنْحَصِرُ أَنْ لَا حَيَاةَ بَعْدَ الْمَمَاتِ﴾، واتە: بەسەرھاتی باسکردنی زیندوو بوونەو، لەوێدا خوڵاسە دەبێتەو، کە لە دوا ی ئەم ژیاڵی دنیایەمان، هیچ شتێکی دیکە لە ئارادا نیە، ژیاڵێکی دیکە نیە، دوا ی ئەو ژیاڵە دنیایەمان کە بەسەر دەچن، ژیاڵێکی دیکە نابن.

هەندێک لە پوونکەرەوانیش گوتویانە: ﴿مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا﴾، (یعنی: مَا الْحَيَاةُ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا)، واتە: ژیاڵ نیە، جگە لەم ژیاڵە دنیایەمان، ئەگەر بپرایەو دەبێتەو، جارێکی دیکە زیندوو ناکرێنەو.

(۸) - ﴿مَوْتُ وَحَيَا﴾، دەمرین و دەژین، بە پۆلەت دەبوایە گوترابا: دەژین و دەمرین، بەلام لێرەدا مردن پێشخراوە، مانایە کە ی ئاوا ی: ﴿مَوْتُ نَحْنُ وَحَيَا أُنْتَا﴾، ئێمە دەمرین و پۆلە کامان لە دوا ی ئێمە دەژین، یاخود: ﴿مَوْتُ بَعْضُنَا وَحَيَا بَعْضُنَا﴾، هەندێکمان دەمرین و هەندێکمان دەژین، بەلام پۆچی مردن پێشخراوە؟ ﴿تَقْدِيمُ الْمَوْتِ لِأَنَّهُ الْأَهْمُ إِذْ هُمْ بِصَدَدِ إِبْطَاتٍ أَنْ لَا حَيَاةَ بَعْدَ الْمَوْتِ﴾، مردن بۆیە پێشخراوە، چونکە ئەوێ گرنگترە، ئەوان خەریکی ئیسپات و سەلماندنی ئەوێ بوون، کە لە دوا ی ئەم ژیاڵە دنیایە مردن دی، ژیاڵێکی دیکە نیە، ئنجاً بە لای ئەوانەوێ گرنگە کە مردنە کە ی، تاكو بیسەلمێتن کە لە دوا ی مردن ژیاڵی دیکە نیە، بۆیە مردنیان پێشخستو.

٩- ﴿وَمَا يَكْفُرُ إِلَّا اللَّهُ﴾، تهنيا پوڙگار ٽيمه دهفهوتين، وشه ي: (اللَّهُ): پيشترش باسماي کرد، که به مانای کاتیکي دريژبووهدهيهو، فرفی له کهل (زَمَن) و (وقت) و (عُمَر) دا، ئاوايه: (العُمَر) تهمنی که سيکی دياريبکراو، (الرَّيْ) و (الوقت) هم بۆ کاتی کهم و، هم بۆ کاتی زوريش به کاردين، به لَام (اللَّهُ)، بۆ پوڙگار يکی دوورو دريژ به کاردي، يانی: تهنيا پوڙگاري دريژ ٽيمه دهفهوتين و، کهس نيه سه رپه رشتيمان بکات، ٽيمه ي هينايي و بڙيه نئ و مريئي، به لکو بهس به تپه پووني کات ٽيمه ده مريي و زيندوو کرانه وش نيه.

١٠- ﴿وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ﴾، {خوا} هه ره نهونده وه لامي تهو قسه يان ده داته وه، ده فهرموي: زانياريان لهو باره وه نيه، هه ره به نه زاني قسه ده کهن و، هيچ زانياريان نيه، که ده لئين: تهو دی نهوان ده مريئي، تهنيا پوڙگار، له خووه قسه ده کهن، له راستيدا تهو دی نهوان ده ڙيه نئ و ده مريئي و زيندوو ده کاته وه، خوابه، ته گه رنا ڙيان و مردن له خووه په يدا نه بوون و، په يدا نابن، وهک له سووره تي (الملک) دا، ده فهرموي: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾، واته: خوا مردن و ڙيان په خساندوون، تا کو تاقيتان بکاته وه، کامه تان کردهو ی باشتره؟

١١- ﴿إِنْ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ﴾، نهوان تهنيا گومان ده بهن، (إِنْ) لابه ره (نافيه) يه، (جيءَ الْمُضَارِعِ لِلتَّجْدُدِ)، بويه ده فهرموي: ﴿يَظُنُّونَ﴾، نهوان تهنيا گومان ده بهن و، به کرداري (مُضَارِعِ) هينايه تي، چونکه بۆ تازه بوونه ده يه، واته: گومان له دواي گومان ده بهن، يانی: تهنيا پشت به وه هم و پيوانه خه يال ييه کان ده به ستن، ده لئين: کوا کهس له قه برستان نه هاتو ته وه؟ قياسي خواي په روه ردگار ده کهن له سه ر خو يان، که سيک که ده مري، ناتوان زيندوي بکه نه وه، هه روه ها ناتوان ڙيان په يدا بکهن، ئنجا پييان و ابووه خواي به رزو مه زنيش هه روايه، به زوري هوکاري شيرک و به هه له داچووني مروث له وه دايه، که پيوانه (قياس) ي خواي تاک و پاک ده کات له سه ر خو ي و، له هه بنانه ي خو ياندا گويز ده څمي.

بويه ش خوا ﴿يَظُنُّونَ﴾ تهنيا نهونده ده فهرموي: که نهوانه تهنيا گومان ده بهن، چونکه راستيه که ي هه روايه، هه رچي تهو بيردوزه و ميردوزه نه لتيان بکوله وه و

بچۆ بنج و بنهوانیان، هه مووی گومان و خهیاڵ و بۆچوونی کرچ و کال سەرچەنگ چوونهو، هیچی ناچیتهوه بۆ شتیکی ریشه دارو به لگهیه کی پرونی جیتی دلتیایی. ئنجا خوا به کیك له گومانه کانیان، یان به کیك له به لگه پووچه کانیان ده خاته پروو، ده فەرموی:

(۱۲) ﴿وَإِذَا نُنَاطِلُ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ﴾، کاتیک ئایه ته پروونه کانی ئیمه یان به سهردا بخوێنرێتهوه، یانی: ئایه ته رۆشنه کان و درهوشاوه کان، که گومان و دوو دلایی له دلی که سانیکیدا که ئایه ته کانی خوا به راست داده ئین، لا ده بات و دلایان خاویین و رۆشن ده کاتهوه.

(۱۳) ﴿مَا كَانَ حُجَّتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَأَنْتُمْ بِنَابِنَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، به لگه یان ته نیا نه وه بوو که گوته یان: هیچ به لگه به کیان نه بوو، جگه له وهی گوته یان: باب و باپیراغان بیین، ته گهر ئیوه له راستان، (لَمْ يَكُنْ لَهُمْ حُجَّةٌ إِلَّا قَوْلُهُمْ: أَحْيُوا أَبَاءَنَا مِنَ الْقُبُورِ)، به لگه که یان ههر نه وه بوو که گوته یان: باب و باپیراغان له گۆره کانیاندا زیندوو بکه نه وه!

ئنجا ئه وه که ی به لگه به؟ خوا ﷻ مروۆفی داناوه له سهر زهوی، ئهم قوناغه، قوناغی ژبانی دنیاو تاقیکردنه وه یه، کاتیک ئهم قوناغه به سهرچوو، قوناغیکی دیکه دی، ناگونجی ئه وه ی له قوناغیکی دیکه دا دی، ئه ویش ئیستا به ئیترته ئیره، ئه مه ده کاته تیکه لایی و پیکه لایی! ههروهک مندال له مندالانی دایکی دێته درێ، وهک کۆرپه له یهک شیر ده خوات، دواپی ورده ورده گه وره ده بی و ددانی ئیده روین و، ئه گهر هه تا ته مه نی دوو سالی، ژبانی له سهر دوو مه مکی دایکی بووه، ئنجا ژبانی ده که وێته سهر دهم و ددانی خو، پێشی داره داره ده کات، دواپی پێرۆچکه ده بی و، گه وره ده بی و ده پروات، ئنجا قوناغی مندالایی و، قوناغی هه رزه کاری و، قوناغی گه نجیتی، ناکرێ مروۆف بگا ته قوناغی کاملبوون، دواپی بێته وه بۆ قوناغی شیره خوړه یی! که واته: خوا ﷻ ئهم گه ردوونه وه له تیویدا ژبانی مروۆفی به سیستم داناوه، بۆ هه ر کام له قوناغه کان یاسای داناوه، قوناغیک که ده گوزهری نرێ، ناگونجی دواپی مروۆف بۆ لای بگێردرێته وه، ئایا ده گونجی که س بچیته وه ئیو مندالانی دایکی، دوا ی ئه وه ی ئیوه ی هاتۆته در؟ نه خیر!

که واته: که سەیکیش که تافیکردنه‌وی ژیانی دنیای داوهو، چۆته قۆناغی به‌رزەخه‌وه، جه‌سته‌که‌ی چوه‌ته‌وه بۆ نێو خاک و، پووچه‌که‌شی چوه‌وه بۆ نه‌و شوێنه‌ی که ته‌گەر ته‌هلی پاداشت بێ، وه‌ک به‌هه‌شته، یان له‌ نێو به‌هه‌شته‌و، ته‌گەر ته‌هلی سزا بێ، وه‌ک دۆزه‌خه، یاخود له‌ نێو دۆزه‌خه، ناگونجی له‌وێوه‌وه بێته‌وه بۆ دنیا، چونکه نه‌و قۆناغه به‌سه‌رچوه‌وه، بۆیه نه‌وان تێستا چوه‌ونه‌ته قۆناغی به‌رزەخه‌وه‌و، له‌ دوا‌ی نه‌و قۆناغی به‌رزەخه‌ش، قۆناغی قیامه‌تیش دێ، به‌لام بێپروایه‌کان و یستووایه‌ هه‌موو شتیک تیکه‌ل و پیکه‌ل بکه‌ن، وه‌ک چیشتی محیوړ! به‌لام نه‌خێر، بۆیه خوا ده‌فه‌رموی: ته‌گەر ئایه‌ته‌ پۆشنه‌کانی تێمه‌یان به‌سه‌ردا بخوێننه‌وه، به‌لکه‌یان هه‌ر ته‌وه‌ بوو که‌ گوتیان: باب و باپیرانمان بێنن، ته‌گەر راست ده‌که‌ن، واته: هه‌موو عه‌قله‌که‌یان ته‌وه‌نده‌ بوو، هه‌موو به‌لکه‌که‌یان ته‌وه‌ بوو، له‌وه‌ زیاتر به‌لکه‌یان به‌ده‌سته‌وه‌ نه‌بوو، ته‌وه‌ش هه‌یج به‌لکه‌ نیه، بۆیه خوا ﷻ ده‌فه‌رموی:

۱۴- ﴿قُلِ اللَّهُ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾، بلی: خوا ﷻ ده‌تازێه‌نن، دوا‌ی ده‌تاه‌مریتن، دوا‌ی به‌ره‌و پۆژی قیامه‌ت زیندووتان ده‌کاته‌وه، که هه‌یج دوو دلێی تێدایه‌.

۱۵- ﴿وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾، به‌لام زۆربه‌ی خه‌لکی نازانن، واته: که‌وتنه‌ گومان و دوو دلێی زۆربه‌ی خه‌لکی، به‌ هو‌ی ته‌وه‌وه‌یه که‌ زانیاریان نیه، به‌بوونی به‌لکه‌کانی زیندووکرا‌نه‌وه‌وه هه‌بوونی سزاو پاداشت، یاخود نکوولیکردنی زۆربه‌ی خه‌لکی به‌هو‌ی ته‌وه‌وه‌یه، که‌ حه‌قیقه‌تی ته‌و پۆژه‌ نازانن، یان له‌به‌ر ته‌وه‌ی زانیاریان نیه به‌ ده‌سته‌لاتی خوا، که‌ ده‌سه‌لاته‌که‌ی بێ سنووره‌و، ده‌توانی مردوو‌انیش زیندوو بکاته‌وه، وه‌ک چۆن کاتی خو‌یشی ژیا‌نیان نه‌بوو، خوا ژیا‌نی پێدا‌ون، تێستاش که‌ ژیا‌نی لیوه‌رگرتو‌ونه‌وه، ده‌توانی جارێکی دیکه‌ ژیا‌نیان پێ بداته‌وه، چونکه نه‌وان ده‌سته‌لاتی بێ سنووری خوا، سیفه‌ته‌ بێ سنووره‌کانی خوا نازانن، بۆیه نکوولیی له‌ ژیتیان‌وه‌یه‌یان ده‌که‌ن.

چه ند ده قیگی سوننت له بارهی

قسه نه گوتن به رۆژگارو شویننه که وتنی هه واو ئاره زوووه

یه کهم: قسه نه گوتن به رۆژگار:

پێغه مبهری خوا ﷺ فەرمایشتی هەن لە بارەى رۆژگارەوه، کە نابێ مەرووف قسە بە رۆژگار بڵێ، کە بە داخەوه زۆر لە شاعیرە کوردەکانیش قسە بە رۆژگار دەلێن، قسە بە زەمانە دەلێن، قسە بە دنیا دەلێن، ئەوەش پێچەوانەى ئەو فەرمایشتانەى پێغه مبهره ﷺ بوو وێنە:

۱- (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: «يَسِبُ ابْنُ آدَمَ الدَّهْرَ، وَأَنَا الدَّهْرُ، بِيَدِي اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ» (أخرجه البخاري: ۴۸۳۶، ومسلم: ۲۲۴۶)، واتە: ئەبوو هورەیره (خوا لێى رازی بێ) دەلێ: گویم لە پێغه مبهرى خوا ﷺ بوو دەیفەرموو: خواى زالى پايه دار فەرموو یهتی: پۆلهى ئادهم قسه به رۆژگار دەلێ، من رۆژگارم، شهوو رۆژ به دەستی من، دەیان هێنم و دەیان بهم.

۲- (عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: يُؤْذِنِي ابْنُ آدَمَ، قَالَ: يَقُولُ: يَا حَبِيبَةَ الدَّهْرِ، فَإِنِّي أَنَا الدَّهْرُ، أَقْلَبُ لَيْلَهُ وَنَهَارَهُ، فَإِذَا شِئْتُ قَبَضْتُهُمَا) (أخرجه البخاري: ۶۱۸۲، ومسلم: ۲۲۴۶)، واتە: ئەبوو هورەیره (خوا لێى رازی بێ) دەلێ: پێغه مبهرى خوا ﷺ فەرموو: خواى زالى پايه دار دەفەرموێ: ئەوهى ئادهم قسه م پێ دەلێ، فەرموو: دەلێ: ئەى بەدبەختى بۆ رۆژگار، یاخود: پەشیمانیى بۆ رۆژگار، چونکە من خۆم رۆژگارم، شهوه کهى و رۆژه کهى هه لده سوو پرێم و، هه ر کاتێک و یستیشم، شهوو رۆژان لاده بهم، (خوا شهوو رۆژان به سه ر زهوى دادی، ئەگه ر زهوى نهما، شهو و رۆژ نامێن).

۳- {عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ ﷺ، قَالَ: لَا تَسْبُوا الدَّهْرَ، فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الدَّهْرُ} (آخرجه مسلم: ۲۲۴۶)، واته: ته‌بوو هوږه‌ږه (خوا لږی رازی بڼ) ده‌لڼ: پټغه‌مبه‌ری خوا ﷺ فهرموویه‌تی: قسه به‌ږوژگار مه‌لڼ، خوا خو‌ی ږوژگاره.

به‌و واتایه که خوا ﷺ ږوژگار ده‌سووړنڼی، هه‌لته‌ته قسه‌گوته به‌زه‌مان و به‌ږوژگار، شتیکی نامه‌نیقییه، چونکه ږوژگارو زه‌مان، شتیکی بیلایه‌نه، وه‌ک تووره‌که‌یه‌ک وایه، تۆ کاره‌که‌ی تیدا نه‌نجام بده‌ی، ننجا چاکه‌ی تیدا بکه‌ی، چاکه‌و، خراپه‌ی تیدا بکه‌ی، خراپه، که‌واته: به‌هو‌ی چاکه‌که‌ی خو‌ته‌وه، کاته‌که‌ت چاک ده‌بی و، به‌هو‌ی خو‌ته‌وه‌ش کاته‌که له‌ خو‌ت خراپ ده‌که‌ی، نه‌گه‌رنا کات له‌ خودی خو‌یدا، نه‌ چاکه‌و نه‌ خراپه، به‌و واتایه‌ی بگو‌تری: فلانه کاته‌چاکه‌و، فلانه کاته‌ خراپه، نه‌وه‌ کرده‌وه‌کانی مرو‌قن که له‌ کاتدا نه‌نجامیان ده‌داو، خو‌رو فه‌رو پست و پټز، یاخود نه‌گبه‌تی مرو‌ق، به‌ره‌مه‌ی کرده‌وه‌کانی خو‌یه‌تی.

دوهم: به‌دوای نارو‌زو نه‌که‌وتن:

له‌و باره‌وه‌ش ته‌م ده‌قه‌ی سوننه‌تی پټغه‌مبه‌ر ﷺ دینین: { فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ثَلَاثٌ مُهْلِكَاتٌ: شُحٌّ مَطَاعٌ، وَهَوًى مُتَّبَعٌ، وَإِعْجَابُ الْمَرْءِ بِنَفْسِهِ. وَثَلَاثٌ مُنْجِيَّاتٌ: خَشْيَةُ اللَّهِ فِي السِّرِّ وَالْعَلَانِيَةِ، وَالْقَصْدُ فِي الْفَقْرِ وَالْغِنَى، وَالْعَدْلُ فِي الْغَضَبِ وَالرِّحْمَا } (آخرجه الطبرانی فی الأوسط: ۵۷۵۴، وحسنه‌الالبانی فی صحیح الجامع: ۳۰۳۹، ۳۰۴۵، صحیح الترغیب والترہیب: ۵۳) واته: پټغه‌مبه‌ر ﷺ فهرموویه‌تی: سڼ سیفه‌ت فه‌وتیتنه‌رن و، سڼ سیفه‌تیش ږژگارکه‌رن، سڼ فه‌وتیتنه‌ره‌کان:

۱- چرووکیه‌کی فهرمانبه‌ری بۆ کراو.

۲- نارده‌زوویه‌کی په‌ږه‌وی لږکراو.

۳- سه‌رسام بوونی مرو‌ق به‌خو‌ی.

سې دەربازكەرەكانىش:

۱- ھەيىبەت و سام بەرانبەر بە خوا لە كاتى پەنھان و ئاشكرادا.

۲- ميانجىي بوون لە كاتى دەولەمەندىي و ھەژارىي دا.

۳- دادگەربوون لە كاتى پازىيبوون و تووپەربوون دا.

بە پاستىي ھەم سى سىفەتە فەوتىنەرەكان، ھەم سى سىفەتە پزگاركەرەكان، زۆر سىفەتە گرنگن، سى سىفەتە فەوتىنەرەكان:

۱- چرووكىيەك كە خاوەنەكەي بە قسەي بكات، ئنجا چرووكىي لە بەخشىنى مالد، لە بەخشىنى زانستدا، لە بەخشىنى ھاوکارییدا، ھاوکاریي مەعنەويي، خىرخوازيي لەگەڵ خەلك، چرووكىيەك كە خاوەنەكەي بە قسەي بكات، سىفەتەكي زۆر فەوتىنەرە.

۲- پاشان ئارەزوويەك كە پەپرەويي لى بكرى، كەسيك كە ھەواو ئارەزووي خوى پەپرەويي لى بكات، كويترانە گوى لە مستى بى و شوئىي بكەوى.

۳- سەرسامبوون بەخۆ، مروڤ كە بە خوى سەرسام بوو، بەو واتايەي كە پىي وابوو زۆر گەورە گرنگە، قسە لە كەس وەرناگرى، ھەندى كەس دەبينم، ئەوانەي مامەلەيان لەگەڵدا دەكەم، تەماشادەكەم ھەيە زۆر لە خوى پازىيەو، زۆر بە خوى دەنازى، زۆر بە خوى سەرسامە، ئنجا كە مروڤ وابوو، گوى بۆ كەس ناگرى و، شت لە كەس وەرناگرى، پىي وايە لەو سەري ھاوتەتەو، پىويستىي بە عىلمى كەس نيە، پىويستىي بە عەقلى كەس نيە، پىويستىي بە دلسۆزيي كەس نيە، بۆ خوى ھىندە ھەموو شتىكى ھەيە، لىي زيادە!!

جارى وا ھەيە كەسانىك كە پىيان وايە شوئىنكەوتنى سەلەفى صالح و شوئىنكەوتنى قورئان و سوننەت لەسەر ئەوان تاپۆ و قورخراوەو، بەشى كەسى دىكەي پىيە نەماوەو، خويان پىي بروادارى مومتازەو ئامۆزگارىي خەلك دەكەن، كەچى ئەو سىفەتەشيان ھەيەو، پىيان وايە پىويستىيان بە كەس نيەو، بۆ خويان

هەموو شتێکیان بە زیادووە هەیە! کە بە تەکید بەس خوا ﷻ پێویستی بە کەس نیە، تەنیا خواوە کە هەموو شتێکی هەیە، هەموو شتێک دەتوانی و هەموو شتێک دەزانن، بەلام مەروڤەکان کەسیان وانین.

ئەجا سێ سیفەتە دەربازکەرەکانیش:

۱- کە مەروڤ سام و هەببەتی بەرانبەر بە خوا هەبێ، لە کاتێکدا کە پەنانهو، لە کاتێکدا کە ئاشکرایە.

۲- میانجیی بێ لە مأل بەخشیندا لە کاتی هەبوونداو لە کاتی نەبوون دا.

۳- دادگەر بێ لە کاتی توورەبوون و لە کاتی رازیبووندا، هەم کە رازیبە دادگەر بێ و، کەسێک لەبەر ئەوەی لێی رازیبوو خۆشی دەوێ، بۆی تێنەپەرێتی، هەروەها کەسێکیش کە لێی توورەبە، لە کاتی توورەبوونیشدا، دیسان کورتی نەهێنی و، دادگەر بێ و ستمی لێ نەکات، هەم سێ سیفەتە فەوتێنەرەکان زۆر زۆر خراپن و، هەم سێ سیفەتە دەربازکەرەکانیش، زۆر زۆر چاکن.

خوا بە لوتف و کەرەمی خۆی وامان لێ بکات، کە سیفەتە دەربازکەرەکان لە خۆماندا بیتێنە دی و، خۆمانیان پێی برازێنێنەو، سیفەتە فەوتێنەرەکانیش لە خۆمان دا برێن و، خۆمانیان لێ بزار بکەین و پاک بکەینەو.

کۆتایی ئەو دەرسەشمان بەو قسەیی (أَبُو الدرداء رضي الله عنه) دێنم یەکیەک لە هاوێلانێ بەرێزی پیغمبەر ﷺ، دەلێ: (إِذَا أَصْبَحَ الرَّجُلُ اجْتَمَعَ هَوَاؤُهُ وَعَمَلُهُ وَعِلْمُهُ، فَإِنْ كَانَ عَمَلُهُ تَبَعًا لِهَوَاؤِهِ، فَيَوْمُهُ يَوْمٌ سَوْءٌ، وَإِنْ كَانَ عَمَلُهُ تَبَعًا لِعِلْمِهِ، فَيَوْمُهُ يَوْمٌ صَالِحٌ)^(۱)، واتە: پیاو کە روژ دەکاتەو، ئارەزووەکەی و کردووەکەو زانیارییەکەی کۆدەبنەو، ئەگەر کردووەکەی بە دوای ئارەزووەکەی کەوت، ئەو پۆژەکەی پۆژیکی خراپە، بەلام ئەگەر کردووەکەی بە دوای زانیارییەکەی کەوت، پۆژەکەی پۆژیکی باشە.

ئەو قسەيە قسەيەكى زۆر زۆر دانايانەيە! ھەر لە ھاوہلانی بە پێزی پێغەمبەر
 ﷺ دەوہشیئەوہ خوا لێیان پازی بێ.

خوا بە لوتف و کەرەمی خوێ، ئیمە لەو کەسانە بگێرێ، کە ھەمیشە
 کردەوہمان بە پیتی ئەو زانیارییە راست و دروستە بێ، کە لە وەحیی خواوہ
 ھەڵیدەھێنجین و وەریدەگیرن، یان لە عەقڵی سەلیمەوہ وەریدەگیرن، کە عەقڵی
 سەلیمیش ھەر شەرع فەرمانی کردوہ، کە بە پیتی عەقڵی سەلیم بەرپۆئەبچین
 و، خوا ھمانپاریزی لەوہی کە بکەوینە ژێر کاریگەریی ھەواو ئارەزووی خۆمان،
 یاخود جگە لە خۆمان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سۆيەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە یازدە (۱۱) ئایەتی کۆتایی سووچەنی (الچائیه) پێک دێ، کە بریتین ئایەتەکانی: (۲۷ - ۳۷)، ئەوەری سەرەکییان باسی پۆژی قیامەتە، پۆژی سزاو پاداشت و ئێرسینەوه، دواي ئامازەیهکی کورت بە سەرەنجامی خێری پڕواداران کردار باش، لە یەک ئایەتدا، ئایەتی ژمارە (۳۰).

ئەوی دیکە ئایەتەکانی: (۳۱ - ۳۵)، هەمووی پۆ خستنه پرووی سەرەنجامی شوومی پێپروایانی تاوانبارو خراپەکار، تەرخانکراوهو، خراوه تە پروو کە ژمارەیهکی زۆر لە خەسلەت و کردەوه خراپەکانیان، بەو سەرەنجامه دژوارو پێپهزایهی گه‌یاندوون، کە سەرجه‌م ده (۱۰) خەسلەت و پەفتاری خراپن:

۱- پێپروایی.

۲- خۆبەزگاری.

۳- توانباری.

۴- ئەزانی.

۵- گومانداریی و دڵ پە گومان و دوو دڵیی بوون.

۶- خراپەکاری.

۷- گائەپیکردنی قیامەت.

۸- لە بیکردنی دیداری خوا.

۹- گەمەکردن بە ئایەتەکانی خوا و پێپرواردنیان.

۱۰- فریو خواردن بە ژبانی دنیا.

له کوتهایش دا له دوو ثایه تی: (۳۶ و ۳۷) دا که کوتا ثایه تی هم سورته موباره که ن، ستایش کردنی خوا سوره وهک په روه ردگارو خاوه تی گه ردوون و جیهانیان واته: گه ردوون به سهره خواریه وه به ناسمانه کان و زهویه وه و جیهانیان تیکړاو، ږاگه یانندی به رزی و گه وره یی په های خوا سوره له گه ردووندا.

﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُحْشَرُ الْمُبْطِلُونَ ﴿٢٧﴾ وَرَى كُلِّ أُمَّةٍ جَائِئَةٌ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُحْزَنُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطَلِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ تُكَلِّمُ عَلَيْهِمْ فَاذْكُرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾ وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتِ مَا عَمِلُوا وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٣﴾ وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِفُكُمْ كَمَا نَسِفْنَا لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوِنُكُمْ النَّارُ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَّاصِرِينَ ﴿٣٤﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ أَخَذْتُمْ ءَايَاتِ اللَّهِ هُزُؤًا وَغَرَقُوا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا فَأَلْوِمُوا لَا تُخْرِجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْمَعُونَ ﴿٣٥﴾ فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣٦﴾ وَلَهُ الْكِتَابُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٧﴾﴾

مانای ده‌قاو ده‌قى نایه‌ته‌کان

{حوکم‌رانیی و ده‌سه‌لانی تاسمانه‌کان و زه‌وی، ته‌نیا هی خوایه‌و، ئەو پۆژه‌ش که کاتی به‌رپابوونی قیامه‌ت دێ، (مرۆڤه) ناهه‌قه‌کان دۆراوو زیانبار ده‌بن ﴿٢٧﴾ (له‌و پۆژه‌دا) هه‌موو کۆمه‌لێک (له‌ مرۆڤان) ده‌بینی (له‌ ترس و بیم و هه‌ژمه‌تان) له‌سه‌رچۆکان که‌وتوون، هه‌ر کۆمه‌لێک بۆ (لیستی) نووسراوی خۆی بانگ ده‌کړی (پێیان ده‌گوتری): ئەم‌پۆ به‌پیتی ئەوه‌ی کردووتانه، سزاو پاداشتتان ده‌درێته‌وه ﴿٢٨﴾ ئەمه‌ نووسراوی ئیمه‌یه‌ به‌هه‌ق و راستیی له‌سه‌رتان ده‌دوێ (شایه‌دییتان له‌سه‌ر ده‌دات)، مسۆگه‌ر ئیمه‌ کاتی خۆی ئەوه‌ی ده‌تانکرد، له‌به‌رمان ده‌گرته‌وه (فۆتۆکۆپییمان ده‌کرد) ﴿٢٩﴾ ئنجا ئەوانه‌ی برۆیان هێناوه‌و چاکه‌کانیان ئەنجام داو، پهره‌ردگاریان ده‌یانخاته‌ ئێو به‌زه‌یی خۆیه‌وه‌و، هه‌ر ئەوه‌یه‌ ب‌رده‌نه‌وه به‌ مراد گه‌یشتنی ئاشکرا ﴿٣٠﴾ به‌لام ئەوانه‌ی بێ‌بروایوون (پێیان ده‌گوتری): ئایا ئایه‌ته‌که‌مان به‌سه‌ردا نه‌ده‌خوێرانوه‌و، که‌چی (له‌ به‌رانبه‌ریاندا) خۆتان به‌زلگرت و کۆمه‌لێکی تاوانبار بوون؟ ﴿٣١﴾ هه‌ر کاتیش گوترا‌بایه‌: بێ‌گومان به‌لێنی خوا هه‌ق و راسته‌و، قیامه‌ت راسته‌و هه‌ج دوو دلیی هه‌لناگرێ، ده‌تانگوت: نازانین قیامه‌ت چیه‌! ته‌نیا گومان ده‌به‌ین و به‌مه‌زه‌ننه‌ی ده‌زانین و، ئیمه‌ له‌ دنیایان نین (ئهو پۆژه‌ بێ) ﴿٣٢﴾ (ده‌رهاو‌یشته‌و شوێنه‌واره) خراپه‌کانی ئەوه‌ی کردبوویان بۆیان ده‌رکه‌وتن و، (سزای) ئەوه‌ی گالته‌یان پێده‌کرد، گه‌مارۆ دان ﴿٣٣﴾ (پیشیان) گوترا: ئەم‌پۆ له‌ بیرتان ده‌که‌ین (پشتگوێتان ده‌خه‌ین) وه‌ک چۆن تێوه‌ دیداری ئەم‌پۆتان له‌ بیر کرد بوو (نادیده‌ گرتبوو)، جێی حه‌وانه‌وه‌شتان ناگره‌و، هه‌ج پشتیوانیشتان نین ﴿٣٤﴾ ئەو (ناگری دۆزه‌خ)ه‌ شتان به‌ هۆی ئەوه‌وه‌یه‌ که‌ تێوه‌ ئایه‌ته‌کانی خواتان به‌ گالته‌ گرتبوون و، ژبانی دنیا‌ش فریوی دا‌بوون، بۆیه‌ش ئەم‌پۆ لێی ناهێنرێنه‌ ده‌ری و، داواشیان لێ ناکړی داوای لێ‌بو‌ردن (له‌ خوا) بکه‌ن

(و خوا رازی بکهن) ﴿۳۲﴾ ستایشش تنها بُو (خوا)ی پهروه‌دگاری ناسمانه‌کان و، په‌روه‌دگاری زه‌وی و، په‌روه‌دگاری جیهانییانه ﴿۳۳﴾ هروه‌ها مه‌زنی و بالایی په‌ها له ناسمانه‌کان و زه‌ویدا، به‌س هی ویه‌و، تنها نه‌و زالی کارزانه ﴿۳۴﴾.

شیکردنه‌وی هه‌ندیک له وشه‌کان

(يَخْسِرُ): (خَسِرَ يَخْسِرُ خُسْرًا وَخُسْرَانًا، بَابُهُ: فَرِحَ يَفْرَحُ، عَكْسُ: رَجَحَ، أَي: صَاعَ رَأْسَ مَالِهِ، وَخَسَرَ يَخْسِرُ الشَّيْءَ: نَقَصَهُ بَابُهُ: ضَرَبَ يَضْرِبُ)، وشه‌ی (يَخْسِرُ)، که رابردووه‌که‌ی (خَسِرَ)یه، (خَسِرَ يَخْسِرُ خُسْرًا وَخُسْرَانًا) له سه‌ر کیشی (فَرِحَ يَفْرَحُ) یه، واته: دؤ‌را، سه‌رمایه‌که‌ی له ده‌ستچوو، زیانباربوو، (خَسِرَ يَخْسِرُ)، پیچه‌وانه‌ی (رَجَحَ يَرَجَحُ)یه، (رَجَحَ يَرَجَحُ)، واته: قازانجی کرد، قازانج ده‌کات، به‌لأم (خَسِرَ يَخْسِرُ)، واته: زیانی لیکه‌وت و ده‌ستمایه‌که‌ی فه‌وتا، (خَسِرَ يَخْسِرُ خُسْرًا وَخُسْرَانًا) جیا‌یه له (خَسِرَ يَخْسِرُ الشَّيْءَ)، (خَسِرَ)، (عَيْنُ الْفِعْلِ)ه‌که‌ی سه‌ر (فتحة)ی هه‌یه، به‌لأم (خَسِرَ) ژیر (کسرة)ی هه‌یه، (وَخَسَرَ يَخْسِرُ الشَّيْءَ)، واته: شته‌که‌ی که‌م کرد، که‌م ده‌کات، نه‌مه له‌سه‌ر کیشی (ضَرَبَ يَضْرِبُ)ه، وه‌ک خوا ﴿۳۵﴾ ده‌فه‌رموی: ﴿وَبِئْسَ لِلْمُطَفِّينَ ۝۱ الْآلِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝۲ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝۳﴾، یانی: (ینقصون)، نه‌گه‌ر شتیان بُو خویان کیشا، یان پی‌وا، به‌ته‌واوی وهری ده‌گرن، به‌لأم نه‌گه‌ر بویان پی‌وان یان بویان کیشان، لیتی که‌م ده‌که‌ن.

(الْمُبْطِلُونَ): (الَّذِينَ يُبْطِلُونَ الْحَقَّ، وَالْبَاطِلُ: نَقِضُ الْحَقِّ، وَهُوَ مَا لَا ثَبَاتَ لَهُ عِنْدَ الْقَحْصِ، (مُبْطِلُونَ) کۆی (مُبْطِلٌ)ه، (مُبْطِلٌ): که‌سیکه‌ بیه‌وی هه‌ق بی‌ووچینه‌یه‌وه، هه‌لگه‌ری ناهه‌ق بی، (باطل): پیچه‌وانه‌ی (حق)ه، هه‌ق یانی: شتی چه‌سپاو و دامه‌زراو، یان شتیک که‌ راست بی، به‌لأم (باطل) یانی: شتی پووچ و بی‌نیوه‌پۆک و، شتیک که‌ ناراست بی.

(جَائِيَةً): (جئى عَلَى رُكْبَتَيْهِ، يَجْتُو جُتُوًّا وَجْتِيًّا فَهُوَ جَائٍ، وَالْجَمْعُ جُئِيٍّ مِثْلُ: بَاكِ وَبَيْكِ، بَرَكَ عَلَى رُكْبَتَيْهِ)، واته: له سهر نه ژنويان، له سهر چوكان دانيشت، (يَجْتُو جُتُوًّا وَجْتِيًّا، فَهُوَ جَائٍ)، يانى: نهو له سهر نه ژنويه، كويه كهى برتیه له: (جُئِيٍّ) وهك: (بَاكِ)، گرياو، (وَبَيْكِ)، گرياو وه كان، ننجا ﴿أُمُّ جَائِيَةٍ﴾، يانى: كومه ليك كه له سهر نه ژنؤ كه وتوون له پهو روو كه وتوون، له سه رچوكان له بهر زه بوونيان كه وتوون.

(يَطِقُ): واته: ددهوى، (الْكِتَابُ نَاطِقٌ، لَكِنْ نَطَقَهُ تَذَرِكُهُ الْعَيْنُ، كَمَا أَنَّ الْكِتَابَ كَلَمٌ، لَكِنْ يُذَرِكُهُ السَّمْعُ)، دياره نوو سراوېش بيژره، به لام بيژتنه كهى چاو ده بينئى، هه روهك كتيبيش قسه ده كات، به لام گوئى قسه كهى ده بيسئى.

(نَسْتَسِخُّ): واته: نوسخه ي له بهر ده گرينه وه، (النَّسخُ: إِزَالَةُ الشَّيْءِ بِشَيْءٍ يَتَعَقَّبُهُ)، (نسخ): برتیه له وهى شتيك به شتيك لابه رى، به دوايدا بئى، (وَنَسَخُ الْكِتَابِ: نَقْلُ صَوْرَتِهِ الْمَجْرَدَةِ إِلَى كِتَابٍ آخَرَ، وَالْإِسْتِنْسَاخُ: التَّقْدُمُ بِنَسْخِ الشَّيْءِ)، (نَسَخُ الْكِتَابِ): برتیه له وهى وینه كهى بگوازيه وه بؤ كتيبيكى دى، بؤ نوو سينكى ديكه، لهو نوو سراوه بيگوازيه وه بؤ نوو سينكى ديكه، له بهر گرته وه، (الِاسْتِنْسَاخُ): داوا كردنى له بهر گرته وه، كه وهك دوايى باسى ده كه ين، نه مه ئيعجازيكي عيلمى تيدايه.

﴿الْقَوْرُ﴾: (الظَّفَرُ بِالْخَيْرِ مَعَ حُصُولِ السَّلَامَةِ)، (قَوْر): برتیه له وه ده سته ينانى قازانچ و خير، له گه ل هه بوونى بيژه رته تپى و بئى دهر دو به لايددا.

(هُرُوا): (الْهُرَّةُ: مَرْحٌ فِي خَفِيَّةٍ)، (هَرَّة): برتیه له گالته پينكر دنيكى په نهان.

(وَعَرَّتْكُمْ): فريويدان، هه ليخه له تاندن، (الْغَرَّةُ: عَقْلَةٌ فِي الْيَقَظَةِ، وَغَرَّةٌ: خَدَعَةٌ يَغُرُّهُ غُرُورًا)^(۱)، (غرة): به ماناي بئى تاگايى دئى، (عَلَى غَرَّةٍ)، يانى: له كاتى بيتاگايى دا، به لام بيتاگاييه كه له حاله قى بيدار ييدا، كه سيك كه بيدارهو خه وتوو نيه، به لام

(١) صفوة البيان، لحسين محمد مخلوف، ص ٦٣٧.

مانای گشتیی ئایەتەکان

خوایا **خَوَا** له کۆتایی ئەو سوورەتە موبارەکەدا، بۆمان باسی سەرەنجامی مرۆڤەکان دەکات بە گشتیی، که له پۆژیی دوایی دا چییان لای دێ و چۆن دەبن؟ کهواته: با له ئیستاهه خەمی ئەو پۆژه بخۆن و، ئیستا به شیوهیهک بژیەن، که لهو پۆژەدا سەر بهست و سەلامەت و سەرفراز و بەختەوهر بن، به لای پتر پانتایی ئەم یازده ئایەتە تەرخانکراوه بۆ سەرەنجامی شوومی بێپروایان و، ئاماژەیهکی کورت کراوه له یهک ئایەتدا بۆ سەرەنجامی پڕ خێرو خۆشیی بڕوادارانێ کردار باش، ئەگەرنا ئەوی دیکه هه‌مووی باسی سەرەنجامی شووم و دژوارو سه‌ختی بێپروایانه.

سەرەتا خوایا **خَوَا** ده‌فه‌رموی: **﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾**، حوکمرانیی و ده‌سه‌لاتی ئاسمانه‌کان و زه‌وی ته‌نیا هی خوايه **خَوَا**، ته‌نیا خوایا حوکمران و بالاده‌سته له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا، **﴿وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةُ يُحْشَرُ الْمُجْطَلُونَ﴾** (٢٧)، ئەو پۆژه‌ش کاته‌که **﴿السَّاعَةُ﴾**، هه‌لده‌ستی و به‌رپا ده‌بی، له کورده‌واریی دا ده‌لێن: قیامه‌ت رابوو، لێره‌دا: **﴿السَّاعَةُ﴾**، وه‌ک به‌ پێی په‌وته‌که‌ی بۆمان ده‌رده‌که‌وێ، یانی: ئەو کاته‌ی زیندوو کرانه‌وه‌و سزاو پاداشتی تیدا دێته‌ دی، ئەویش به‌ دوو به‌لگه‌:

أ- وشه‌ی **﴿نَقُومُ﴾**، هه‌لده‌ستی، که به‌رده‌وامبوون ده‌گه‌یه‌نێ و، هه‌لسانی خه‌لکش ده‌گه‌یه‌نێ.

ب- خوایا **خَوَا** باسی سەرەنجامی هه‌ر کام له بڕوادارو بێپروایان ده‌کات، ئەوه‌ش له پۆژیی قیامه‌تدا ده‌رده‌که‌وێ، نه‌ک له ئاخیر زه‌ماندا، که ده‌فه‌رموی: **﴿يَوْمَ يُحْشَرُ الْمُجْطَلُونَ﴾**، لهو پۆژەدا ئەوانه‌ی له‌سه‌ر ناهه‌قن، ئەوانه‌ی ده‌یان‌ه‌وێ هه‌ق بپووچینه‌وه‌، زیانبار ده‌بن،

دۆراو دەبن، مایە پووج دیتە دەری، لەو پۆژەدا ئەوانەى ھەموو ھەول و تیکۆشانیان بۆ ئەوەیە، ھەق بیووچیتنەو، ھەلگری ناھەقن، ئەوانە دۆراوو زیانبار دەبن.

﴿وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِعَةٍ﴾، ھەر کۆمەڵیک دەبینی لەسەر ئەژنۆیان کەوتو، (جئى عَلَى رُكْبَتَيْهِ: بَرَكَ عَلَى رُكْبَتَيْهِ)، لەسەر ئەژنۆیان یان لەسەر چۆکان کەوت، (جائِعَةً) سەفەتی ئۆممەتە، (شَخْصٌ جَائِعٌ، وَأُمَّةٌ جَائِعَةٌ)، کەسێک کە لەسەر ئەژنۆیان کەوتبێ و، کۆمەڵیک کە لەسەر ئەژنۆیان کەوتبێ.

خوادەفرموی: ھەموو کۆمەڵەکان دەبینی لەسەر ئەژنۆیان کەوتوون، لێرەدا خوا ﷻ ھەموو مەرقەکان بەو ھەسەف دەکات، بە چاک و خراپەو، لەو پۆژەدا لە سام و ھەببەتی ئەو پۆژەو لە ترس و بیمی ئەو چارەنووسەى چاوەڕێیان دەکات، ھەموویان بەسەر ئەژنۆدا کەوتوون و، چاوەڕێی دادگاییکران دەکەن.

﴿كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابٍ﴾، ھەر کۆمەڵە بانگ دەکری بۆ نووسراوەکەى خۆی، بۆ لیستی کردەوێکانی، دەگونجێ ھەر ئۆممەتیک لیستیکی گشتیی ھەبێ، ناوی ھەموو تاکەکانی تێدا بێ، کردەوێ ھەر کامێکیان و سزا، یان پاداشتی ھەر کامێکیان، دەشگونجێ تاکەکان ھەر کامێکیان نووسراوی تابیەتی خۆی ھەبێ، وێرای ئەو نووسراوە گشتییە، ھەر کامێکیان نووسراویکی تابیەتی خۆی ھەبێ، کە خۆی شارەزا لە چەند شوێنان ئاماژە بەو دەکات، بۆ وێنە:

۱- لە سوورەتی (الإسراء) دا: ﴿أَفَرَأَيْتَ لَكَ كُنُوزًا مِّنْ نَّفْسِكَ يَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا﴾ (۱۷)، واتە: نووسراوەکەت بخوێنەو، ئەمڕۆ بەسە خوێت لێرسینەو لەگەڵ خوێندا بکە.

۲- لە سوورەتی (الحاقة) دا: ﴿يَلَنِّي أَمْرُ الْكُتُبِ﴾ (۵۰)، واتە: خۆزگە نووسراوەکەم وەرەگرتبایەو.

۳- لە سوورەتی (الحاقة) دا، خوا دەفرموی: ﴿وَأَمَّا مَنْ أُوْقِيَ كِتَابًا شِمَالًا﴾ (۵۰)، واتە: بەلام کەسێک بەچەپەى نووسراوەکەى وەرەگرتبایەو...

که‌واته: هەر که‌سیک لیستی کردەوه‌ی خو‌ی هه‌یه، به‌س خواش ده‌زان‌ی ئە‌وه‌و چۆ‌نه! یا‌خود مه‌به‌ست ئە‌وه‌یه که هەر کۆ‌مه‌لگایه‌ک و هەر کۆ‌مه‌له‌ خه‌لکیک، بانگ ده‌کرێ‌ن، هەر کامێکیان بۆ نووسراوه‌که‌ی خو‌ی، ﴿اَلْیَوْمَ تُجْزَوْنَ مَّا کُمْ تَعْمَلُوْنَ﴾، (ه‌ذا مقول قول محذوف)، ئە‌مه‌ گو‌ترای قسه‌یه‌کی قرتێ‌راوه که به‌ سیاق و سه‌لیقه ده‌زان‌ری ﴿یُقَالُ لَهُمْ اَوْ قِيلَ لَهُمْ: اَلْیَوْمَ تُجْزَوْنَ مَّا کُمْ تَعْمَلُوْنَ﴾، پێ‌یان ده‌گو‌تری، پێ‌یان گو‌ترا: ئە‌م‌رۆ ئە‌وه‌ی کردبو‌وتان، له‌سه‌ری سزاو پادا‌شت ده‌درێ‌نه‌وه، واته: سزا و پادا‌شتی ئە‌وه‌ی کردبو‌وتان ده‌درێ‌نه‌وه.

﴿هَذَا كِتَابُنَا يُظِيقُ عَلَیْكُمْ بِالْحَقِّ﴾، ئە‌مه‌ نووسراوه‌که‌مانه به‌ هه‌ق له‌سه‌رتان ده‌دو‌ی، واته: به‌راستی و، به‌ شی‌وه‌یه‌کی چه‌سپاو به‌ بێ زێ‌ده‌پۆ‌یی و که‌م و کو‌رت‌یی، ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا کُمْ تَعْمَلُوْنَ﴾، ئە‌مه‌ به‌لگه‌ هێ‌نانه‌وه‌یه بۆ رسته‌ی پێ‌ش‌ی، که ده‌فه‌رمو‌ی: ئە‌مه‌ نووسراوی ئێ‌مه‌یه به‌ هه‌ق له‌سه‌رتان ده‌دو‌ی، به‌ شی‌وه‌یه‌کی راست و رێ‌ک، ئنجا به‌لگه‌ دێ‌نێ‌ته‌وه: ئێ‌مه ئە‌وه‌ی ئێ‌وه ده‌تان‌کرد، نو‌سخه‌مان له‌به‌ر ده‌گرته‌وه، واته: رێ‌ک کرد‌وه‌که‌ کۆ‌پی ده‌کراو نو‌سخه‌ی له‌به‌ر ده‌گیرا‌یه‌وه، وه‌ک دوا‌یی له‌ مه‌سه‌له‌ گرنگه‌کاندا با‌سی ده‌که‌ین، ئە‌مه ئی‌عجاز‌ێ‌کی عیلمی‌ی تێ‌دا‌یه، چون‌که زانایانی پێ‌ش‌ی وایان‌زان‌یوه هەر به‌ نووسین ده‌نو‌سو‌ری، به‌لام ئێ‌ستا که زانای‌ری ته‌کنۆ‌لۆ‌ژی‌ای مه‌علووماتی‌ی به‌ره‌و پێ‌شه‌وه چو‌وه، ئێ‌مه له‌ چه‌م‌ک و واتای ئە‌وه تێ‌ده‌که‌ین، له‌به‌ری ده‌گرینه‌وه یانی چی؟! ئە‌گه‌ر ئێ‌ستا به‌شه‌ر بتوان‌ی کام‌پ‌رای چاو‌دێ‌ری و داب‌ن‌ی، که دوا‌یی تۆ‌ماره‌ی بکات و ب‌لێ‌ن: ئە‌وه نیه، ئە‌وه‌تا تو‌ی فلا‌نه کاره ده‌که‌ی؟ له‌ سو‌په‌رمارکیت و له‌ شو‌ینه‌ گشتیه‌کان، ئێ‌ستا کام‌پ‌رای چاو‌دێ‌ری دا‌ده‌ن‌ری، دوا‌یی دێ‌ن تۆ‌ماری ئە‌و کام‌پ‌رایه لێ‌ده‌ده‌نه‌وه، ده‌لێ‌ن: ئە‌و رو‌ودا‌وه به‌و شی‌وه‌یه رو‌وی‌دا، ئە‌و که‌سه ئا‌وا ئە‌و دو‌و‌کا‌نه‌ی ب‌ری، یان ئە‌و که‌سه ئا‌وا فلا‌ن‌ک‌ه‌سی کو‌شت، یان ئە‌و دزی‌یه‌ی کرد، ئنجا ئە‌گه‌ر به‌شه‌ر بتوان‌ی کاری و بکات، ده‌ب‌ی خ‌وای به‌شه‌ر ﷺ چ ئام‌ێ‌ریکی زۆ‌ر سه‌رسو‌په‌هێ‌نه‌رو زۆ‌ر کۆ‌ن‌ت‌رۆ‌ل‌که‌رو وردی داب‌یته ده‌ست فری‌شته‌کان و، چ توانایه‌کی به‌و فری‌شته‌انه داب‌ی،

که تابه‌تن به تۆمارکردنی هه‌ل‌سوکه‌وت و قسه‌و کردارو نیه‌ت و نیازو مه‌به‌ستی
 نێو دلی مروّقه‌کان! وه‌ک ده‌فه‌رموئ: ﴿وَإِنَّ عَلَيْكُمْ لَحَافِظِينَ ۝۱۰ كِرَامًا كَشِيبَ ۝۱۱﴾
 یَعْمُونَ مَا نَعْمَلُونَ ۝۱۲﴾ الإنفطار، واته: چهند پارێزه‌ریکتان به‌سه‌ره‌وه‌ن، زۆر به‌پێزن،
 نووسه‌رن، تۆمارکه‌رن، ده‌زانن چی ده‌که‌ن، واته: به‌عه‌قل و دڵ، چ خولیاو نیازو
 مه‌به‌ستێکتان له‌عه‌قل و دلتاندا هه‌یه، هه‌روه‌ها به‌زمانتان ته‌عبیره‌کانتان،
 نه‌ندامه‌کانتان هه‌موو جموجوڵ و چالاکیه‌کانتان ده‌زانن و، تۆماریان ده‌که‌ن،
 هه‌ر کامه‌ی به‌شیوه‌ی خۆی.

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ﴾، تنجا نه‌وانه‌ی
 پڕوایان هێناوه‌و، کرده‌وه‌ باشه‌کانیان نه‌نجام داو، په‌روه‌ردگاریان ده‌یانخاته
 نێو به‌زه‌یی خۆیه‌وه، ته‌م ته‌عبیره: ﴿فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ﴾، په‌روه‌ردگاریان
 ده‌یانخاته نێو به‌زه‌یی خۆیه‌وه، وه‌ک عه‌ره‌ب ده‌لێن: (كُلُّ الصَّيْدِ فِي جَوْفِ الْقَرَى)،
 هه‌موو نێچیره‌کان له‌ نێو هه‌ناوی (قَرَى) دان، (القَرَى) پێم وایه به‌ کوردیی
 چوارلوویه، یان کوپه‌به‌شه‌یه، ئاژه‌لێکه به‌قه‌ده‌ر گیسکیک، به‌رخێک ده‌بی،
 به‌لام زۆر قه‌له‌وه، یه‌ک به‌یه‌کیک ده‌لێن: ده‌لێی چوار لوویه، یان ده‌لێی:
 کوپه‌به‌شه‌یه زۆر قه‌له‌وه، واته: راوچی، ته‌گه‌ر زه‌قه‌ر به‌و ئاژه‌له‌ببات، که‌لێنی
 هه‌موو نێچیره‌کانی دیکه‌ی بو ده‌گرێ، با راویشیان نه‌کات.

ته‌وه‌ش که خوا ده‌فه‌رموئ: نه‌وانه‌ی پڕوایان هێناوه‌و کرده‌وه‌ باشه‌کانیان
 نه‌نجام داو، په‌روه‌ردگاریان ده‌یانخاته نێو به‌زه‌یی خۆیه‌وه، خرا نه‌ نێو به‌زه‌یی
 خوا، هه‌موو شتێک ده‌گرێته‌وه، چوونه‌ به‌هه‌شت ده‌گرێته‌وه، لێ پازیبوونی
 خوا ده‌گرێته‌وه، هه‌موو نازو نيعمه‌ته‌ مادیی و مه‌عنه‌ویه‌کان ده‌گرێته‌وه،
 سه‌رفرازی ده‌گرێته‌وه، بێ به‌لایی و بێمه‌زه‌یه‌تی ده‌گرێته‌وه، له‌و پۆژده‌ا هه‌موو
 شتێک ده‌گرێته‌وه، ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْقَوْرُ الْمِیْنُ﴾، هه‌ر ته‌وه‌یه‌ بردنه‌وه‌و به‌ تامانج
 که‌یشتنی ڕوون و ئاشکرا.

﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، بەلەم ئەوانەى بېيروابوون، يانى: بېيروابوون بە خوا، بە پىغەمبەر ﷺ، بە كىتیبى خوا، بە پۆژىى دواىى و بە دیدارى خوا، بە سزاو پاداشتى خوا، ﴿أَفَلَمْ تَكُنْ مِنَّا يَوْمَ نُنَالُكَ﴾، يانى: (پىيان دەگوترى): ئايا ئايەتەكەمتان بەسەردا نەدەخوێترانەوه؟ بەلەم ﴿يُقَالُ لَهُمْ﴾، قرتێزراوه، چونكە بە سىاق و سەلىقە ديارەو، خواى پەرورەدگارێش كىتیبى خوێ قەلەبالغ نەكردو، بە هیچ وشەو تەعبىرىك كە عەقڵ و سەلىقەى سەلىم دەرکى پى دەكات و پەى پى دەبات، واتە: پىيان دەگوترى: ئايا ئايەتەكەمتان بەسەردا نەدەخوێترانەوه؟ ئەم (أ)یە، هەمزەى پرسىيارکردنە، بەلەم دەگونجى بۆ نكوولییێکردن بى، يانى: ئايەتەكەمتان بەسەردا دەخوێترانەوه، دەشگونجى بۆ چەسپاندن (تقریر) بى، چونكە لەوى نكوولییى لەوه ناکەن كە ئايەتەكەمتان بەسەردا خوێترانەوه، ﴿فَأَسْكَنْتُمْ لَهُمْ فُؤَادًا مَّجْرَمِينَ﴾، كە چى ئیوه خوێتان بە زلگرت و، كۆمەلێكى تاوانبار بوون، واتە: تاوانكردن، راگرى ئەو كۆمەلەى ئیوه بوو، حىكمەتى تەعبىرى (كُنْتُمْ قَوْمًا مَّجْرَمِينَ)، ئەوهیە يانى: ئەوانە كە تەماشات دەكردن، تاوانباریان لى دەبارى و، تاوانبارى پێناسەیان و پێكهاەیان و بناغەى بوونيان بوو.

﴿وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، كاتێك دەگوترا: بە دلنایى بەلێنى خوا راستەو چەسپاوه، ﴿وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾، كاتەكەش هیچ دوو دلێى تیدا نیە، واتە: ئەو كاتەى قیامەتى تیدا دى، هیچ دوو دلێى تیدا نیە، یاخود (ساعة) دەگونجى مەبەست پى ئاخیر زەمان بى، واتە: ئەم دنیا پوونە، هەروا بەردەوام نابى، كاتێك دى، خوا دەپێچێتەوه، لاپەرەى ئەم ژيانە دناییه دەپێچێتەوه، قوئاغىكى دىكە و ژيانىكى دىكە دیتە پێش، ئەوه هیچ دوو دلێى تیدانیه، ﴿فَلَمَّ مَا نَدَرَى مَا السَّاعَةُ﴾، ئیوه دەتانگوت ئیمە نازانین كاتەكە (الساعة) چیه؟! ﴿إِنْ نَطُنُّ إِلَّا ظَنًّا﴾، ئیمە بەس گومان دەبەین، بەس بە مەزەندە پیمان وایە، دەگونجى قیامەت، یان ئاخیر زەمان هەبى، ﴿وَمَا عَن يَمْسَقِيَّتِ﴾، بەلەم ئیمە لە دلنایان

نین، واته: ٲٲمه له‌وانه‌نین دٲنیا‌بین، که تاخیر زه‌مان یاخود قیامت دی، ٲٲوه واتان ده‌گوت.

﴿وَبَدَأْتُمْ سَبَاتًا مَّا عَمِلُوا﴾ خراپه‌ی ٲه‌وه‌ی ده‌یانکرد، بٲیان ده‌رکه‌وت، واته: سزای خراپه‌کانی که نه‌نجامیان ده‌دان، سزایه‌که‌یان بٲ ده‌رکه‌وت، ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ده‌وره‌و ٲابل‌وو‌قه‌ی دان، ٲه‌وه‌ی گالته‌یان ٲٲ ده‌کرد، یانی: خودی گالته ٲٲکراوه‌که ده‌وره‌ی دان، که دٲوزه‌خه، یاخود: سزای گالته ٲٲکراوه‌که، ٲه‌گهر ٲه‌یامی خوا بووه، یان ٲٲغه‌مبه‌ر بووه، یان هه‌رچی بووه، سزایه‌که‌ی، ده‌وره‌ی دان.

﴿وَقِيلَ الْيَوْمَ نَسْخُكُ﴾ گوتراش: ٲه‌م‌ٲٲ له‌ بیرتان ده‌که‌ین و فه‌رامٲٲشان ده‌که‌ین، نادیده‌تان ده‌گرین و ٲشت گوتیان ده‌خه‌ین، ٲه‌گه‌رنا خوا ﴿يَا هِیْجَ شَیْطٰنِیْ﴾ ون نابٲ: ﴿وَمَا كَانَ رُبُّكَ فِی سَبَا ۝۲۱﴾ مریم، واته: ٲه‌روه‌ردگارت هه‌رگیز هِیْج شَیْطٰنِیْ ون نابٲ و له‌ یاد ناچٲ، به‌لام ٲه‌وه‌ ٲه‌یوه‌ست (لازم) ده‌که‌ی مه‌به‌سته، واته: که‌سیک شَیْطٰنِیْ له‌ بیر بچٲ، ٲاگای ون نامینٲ و فه‌رامٲٲشی ده‌کات و ٲشتگوٲی ده‌خات، واته: ٲٲمه‌ش ٲه‌م‌ٲٲ ٲٲوه‌ ٲشتگوٲ ده‌خه‌ین، وه‌ک چٲن که‌سیک شَیْطٰنِیْ که له‌ بیر ی چووه، ٲشتگوٲی ده‌خات.

﴿كَأَنِّیْ سَمِعْتُ لَقَاءَ رَبِّیْكَ هٰذَا﴾ وه‌ک چٲن ٲٲوه‌ دیداری ٲه‌م‌ٲٲ‌ژه‌تانتان له‌ بیرچوو بوو، فه‌رامٲٲش کردبوو، ٲٲمه‌ش ٲه‌م‌ٲٲ له‌ بیرتان ده‌که‌ین و ٲشتگوٲیان ده‌خه‌ین و نادیده‌تان ده‌گرین، وه‌ک هه‌ر نه‌بن، ﴿وَمَا وَنَّكَ الْاُتٰرُ﴾ جٲی حه‌وانه‌وه‌شتان ٲاگره، شوٲٲٲیک که‌ ٲه‌نای بٲ ده‌به‌ن و ٲٲیدا ده‌حه‌وٲنه‌وه‌و، ٲٲیدا ٲشوو ده‌ده‌ن، برٲٲیه له‌ ٲاگر، خوا ٲه‌نامان بدات، ﴿وَمَا لَكُم مِّنْ نَّصْرِیْنَ﴾ هِیْج ٲشتیوانیشتان نیه‌و، هِیْج که‌س نیه‌، هاوکارتان بٲ و سه‌رتان بخات و به‌رگریتان ون بکات، یه‌کیک ده‌لن: له‌به‌رچی؟

﴿ذٰلِكُمْ بِاَنِّكُمْ اَخَذْتُمْ اٰیٰتِیْ اِلٰهِ هٰرُوًا وَعَرَفْتُمْ اَحْیَوةَ الدُّنْیَا﴾ ٲهم سزایه‌شتان به‌ هوٲی ٲه‌وه‌وه‌ بوو، که ٲه‌ته‌ته‌کانی خوانان به‌ گالته ٲٲکراو گرتبوو، ٲه‌ته‌ته‌کانی

خواتان کرد بوون به گالته جار، وا پنده چي ثابته کان (آيات) مههست پٿيان رسته کافي فهرمايشتي خوا بي لهم سياقه دا، چونکه هه مووی باسی قورثانه و باسی ثابته کانه، له سه ره تاوه خواي په روه ردگار باسی قورثاني کرد، ﴿حَمَّ﴾ (۱) نَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿۲﴾، هه روه ها دوايي: ﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِيلُهَا عَلَيْكَ يَا الْحَقُّ قِبَآئِي حَدِيثٌ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ﴾ (۶)، هه روه ها دوايي: ﴿وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا﴾، ليره ش ده فهرموي: ثم سزايه تان به هو ي نه وه وه يه و، له سونگه ي نه وه وه يه، که ثابته کافي خواتان به گالته پٿيرو گرتبوون و کردبووتانن به گالته جارو پٿيتان راده بواردن، ﴿وَعَرَفْتُمْ الْمَيِّتَ الدُّنْيَا﴾، ژياني دنياش فريويدان، ژياني دنيا له روه مادديه که يه وه، هه ليخه له تاندن و فريويدان، ﴿فَالْيَوْمَ لَا يَخْرُجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْبَدُونَ﴾، نه مړو نه لي ي ده برينه ده ري و، نه داواشيان ليده کړي داواي ليږورن بکه ن (له خوا)، ياخود نه داواشيان لي ده کړي خوا ﴿﴾ له خويان رازي بکه ن.

وشه ي: ﴿يَخْرُجُونَ﴾، خوږ تراو يشه ته وه: ﴿يَخْرُجُونَ﴾، واته: نه مړو لي ي ناچنه ده ري و، لي نابرينه ده ري، ﴿وَلَا هُمْ يُسْتَعْبَدُونَ﴾، داواي داواي ليږورن کړ دنيشيان ليټنا کړي، واته: داوايان ليټنا کړي، داواي ليږورن بکه ن، ياخود: داواي رازي بکه ن خواي په روه ردگار يشيان ليټنا کړي، چونکه نه وه تپيه ري و کاتي نه ماوه.

﴿فَلِلَّهِ الْمَعْدُ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَرَبُّ الْأَرْضِ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾، ستايش هه ر ه ي خوايه، په روه ردگاري ناسمانه کان، په روه ردگاري زه وي، په روه ردگاري جهانيان.

﴿وَلَهُ الْكِبَرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هه رچي مه زني و گه وره ي و بالاده ستي و شکو هه يه، هه ر ه ي نه وه، له ناسمانه کان و زه ويدا، ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، هه ر نه وه بالا ده ست و زال و کارزانه ﴿﴾.

خوا ﴿﴾ کو تايي ثم سو ورته موباره که، به م دوو ثابته دټي و، رايده گه به ني که هه رچي ستايش و پي هه لا گو تن و مه دح و سه نا هه يه، ه ي خوايه،

ھەرچی سیفەتی بەرزو جوان و پەسند ھەیە، ھەمووی ھی خواپە کە خاوەن
 و پەرورەدگارو مشوورخۆری ئاسمانەکانە، خاوەن و پەرورەدگار و مشوورخۆری
 زەویە، خاوەن و پەرورەدگارو مشوورخۆری جیھانیانە، جیھانیان واتە: جیھانی
 فریشتان، جیھانی مەرۆقان، جیھانی جند، ھەرورەھا جیھانی ماددەیی بێ ژیان،
 جیھانی پروەک، جیھانی ئازەلان، ئازەلیش بە ھەموو جۆرەکانیەو، پەرورەو
 زیندەوەرۆ ھی ئیو ئاو، ھی ئیو ھەوا، ھی ژێر زەوی، ھەرورەھا جیھانی
 فراوانی گەردوون، کە پێشتر فەرمووی: ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ﴾، یانی: جیھانی فراوانی
 گەردوون، چ ئەوێ بوو ئیمە دیارییکراو و زانراو، بە زانین یان بە مەزەندە،
 چ ئەوێ پەنھانەو نەزانراو، ھەرورەھا ھەموو گەورەیی و شکۆ بەرزپێک بوو
 خوا لە ئاسمانەکان و زەویداو، ھەر ئەو زالی کارزانە.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یەكەم:

حوکمپرانیی و دەستەلاتی گەردوون هی خوایه ﷻ، لە پۆژی قیامەتیشدا بێپروایانی هەوڵدەر بۆ لابردنی هەق و پووجە لکردنەوهی، زیانبار دەبن، تیکپرای ئۆممەتان لەو پۆژەدا لەسەر ئەژنۆیان دەکەون، بەرهو لیستی تۆماری کردەوهکانیان بانگ دەکړین و پێیان دەگوتری: ئەمە نووسراوی ئیمەیه بەپراستی و بە هەق لە سەرتان دەدۆی، چونکە هەرچی کردووتانە، لەبەری گیراوتەوهو کۆپیی کراوه:

خوَا دەفەرموی: ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُحْصِرُ الْمُبْطِلُونَ﴾ (٢٧) وَتَرَى كُلَّ أُمَّةٍ جَائِعَةٍ كُلُّ أُمَّةٍ تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا الْيَوْمَ تُجْزَوْنَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَنْطِقُ عَلَيْكُمْ بِالْحَقِّ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنْسِخُ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتانه، لە حەوت بڕگەدا:

(١) - ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، {لە زمانی عەرەبییدا کاتێک (الجارّ والمجروور)، پێش دەخرێن، مانای کورتتەلێنان دەکەیهنن}، حوکمپرانیی و بالادەستی لە ئاسمانەکان و زەویدا، تەنیا هی خوایه ﷻ، (الطبري) لە تەفسیرەکهی خۆیدا^(١)، ئاوا ئەم رەستەیه شی زەکاوتەوهو مانا دەکات: (وَلِلَّهِ سُلْطَانُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، دُونَ مَا تُدْعَوْنَ لَهُ شَرِيكًا)، بالا دەستی و حوکمپرانیی حەوت ئاسمانەکان و زەوی، تەنیا هی خوایه، ئەک هی ئەوانەهی وهک هاوبەش بۆ خوا بانگەشەیان بۆ دەکەن و، لێیان دەپارێنەوه.

۲- ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُحْشَرُ الْمُطَلُّونَ﴾، نهو پوژدهش که کاته که (السَّاعَةُ) هه‌لدهستی و قیامت را ده‌بن، هه‌لگرنای ناههق زیانبار ده‌بن، لی‌ردها (السَّاعَةُ)، مه‌به‌ست پی‌تی قیامت‌ه، نه‌گه‌رنا (السَّاعَةُ) یانی: کاتیکی دیاری‌یکراو که خوا ^۱ کردووی‌تی به‌ناویکی عه‌لهم، ههم بۆ تاخیر زه‌مان، کو‌تایی هاتنی نه‌م گه‌ردوونه‌و نه‌م دنیا‌یه، ههم بۆ قیامت و هه‌لسانه‌وه‌و زیندووکرانه‌وه‌ش، نجا به‌پی‌تی سیاق ده‌زانری که (السَّاعَةُ) ثایا مه‌به‌ست پی‌تی تاخیر زه‌مانه، یان قیامت‌ه؟ به‌لام لی‌ردها که ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُحْشَرُ الْمُطَلُّونَ﴾، به‌نیشانه‌ی نه‌وه که ده‌فه‌رموی: نهو پوژده‌ی (السَّاعَةُ) هه‌لدهستی به‌ریا ده‌بن، نهو پوژده‌ ناهه‌قان زیانبار ده‌بن، واته: نهو کاته‌ی که سزاو پاداشت و لی‌پرسینه‌وه‌ی تیدا دیته‌گوری.

﴿يُحْشَرُ الْمُطَلُّونَ﴾، نه‌وانه‌ی که له‌سه‌ر ناهه‌ق بوون، یان نه‌وانه‌ی ویستوو‌یانه هه‌ق لابه‌رن، زیانبار ده‌بن، نه‌وانه‌ی له‌ دنیا‌دا قسه‌ی ناهه‌ق و بانگه‌شه‌ی ناهه‌قیان کردوه‌و، هاوبه‌شیان بۆ خوا داناه‌و، له‌و پوژده‌ا زیانبار ده‌بن، (حَسِرَ يَحْسَرُ، أَي: غِبْنُ يَغْبِنُ)، دۆ‌را، ده‌دۆ‌ری، زیانی کرد، واته: (صَاعَ رَأْسُمَا لِه) سه‌رمایه‌که‌ی فه‌وتا، به‌لام (حَسِرَ يَحْسَرُ)، به‌مانای: (نَقَصَ يَنْقُصُ)، که‌می کرد، که‌م ده‌کات، یانی: شتی‌ک لی‌تی که‌م کردو لی‌تی که‌م ده‌کات.

(الطبري) له‌ تفسیری نه‌و ثایه‌ته‌ موباره‌که‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ يُحْشَرُ الْمُطَلُّونَ﴾، ده‌لن: (وَيَوْمَ تَجِيءُ السَّاعَةُ الَّتِي يَنْشُرُ اللَّهُ فِيهَا الْمَوْتِ مِنْ قُبُورِهِمْ، وَيَجْمَعُهُمْ لِمَوْقِفِ الْعَرْشِ) ﴿يُحْشَرُ الْمُطَلُّونَ﴾ الجاثية: ۲۷، یقول: يَغْبِنُ فِيهَا الَّذِينَ أُظْلِمُوا فِي الدُّنْيَا فِي أَقْوَالِهِمْ وَدَعْوَاهُمْ لِلَّهِ شَرِيكًا، وَعِبَادَتِهِمْ إِلَهَةً دُونَهُ بِأَن يَفُوزَ بِمَنَازِلِهِمْ مِنَ الْجَنَّةِ الْمُحَقَّقُونَ، وَيَبْدَلُوا بِهَا مَنَازِلَ مِنَ النَّارِ، كَانَتْ لِلْمُحَقِّقِينَ، فَجَعَلَتْ لَهُمْ مَنَازِلَهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ، ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ^(۱)، واته: نه‌و پوژده‌ی ساعه‌ دی و خوا مردوه‌ه‌کان تییدا زیندوو ده‌کاته‌وه، له‌ گۆ‌ره‌کانیان و بۆ رانواندن کو‌یان

دەکاتەوه، لەو پۆژەدا ئەوانەى لە دنیادا قسەى ناهەق و بانگەشەى ناهەقیان کردووە، کە هاوبەشیان بۆ خوا داناو، ئەوانە دۆراو دەبن و، ئەوانەى لەسەر هەق بوون، ئەو مەنزڵگاوی جیگاوی پێگا گریمان کراوانەى بۆ بێپروایەکان لە بەهەشتی دانراون، لێیان بە میرات دەگرن، لە جیاتی ئەوەش ئەو جیگاوی پێگا گریمانکراوانەى داندراون، بۆ ئەوانەى کە ئەهلی ئیمان و کردەوهی چاکن، (ئەگەر بێپروا و کردار خراپ بوونایە، دەچوونە ئەو جیگاوی پێگایانە)، ئەو جیگەو پێگایانەش دەدرێن بە بێپروایەکان.

(هەر کامێکیان جیگەو پێگای ئەوی دیکە، بە میرات دەگرن، ئیمانداران لە بەهەشتدا، جیگاوی پێگایان بە میرات دەگرن و، بێپروایانیش لە دۆزەخدا جیگاوی پێگای ئیمانداران بە میرات دەگرن).

(۳) - ﴿وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَانَّةٍ﴾، تۆ هەر کۆمەڵێک دەبینی لەسەر چۆکان، ئەزۆیان کەوتووە، (تَارِكِينَ عَلَى الرُّكْبِ مُسْتَوْفِزِينَ عَلَىٰ هَيْئَةِ الْمَذْنِبِ الْمُنْتَظَرِ بِمَا يَكْرَهُ)، واتە: لەسەر ئەزۆیانان کەوتوون و لەسەر هەستن، وەک شێوەی بابایەکی تاوانباری چاوه‌ڕێی سزا.

(۴) - ﴿كُلُّ أُمَّةٍ نَدَعِي إِلَىٰ كَيْبَآءٍ﴾، هەر کۆمەڵە بانگ دەکری بۆ نووسراوەکەى خۆی، نووسراویکی گشتیی کە هی تاک تاکبانی تێدا یە، یاخود: هەر کۆمەڵێک بانگ دەکری بۆ نووسراوەکەى خۆی، واتە: تاک تاکى کۆمەڵەکە، هەر کامیان لیست و نووسراو و پروانامەى خۆی وەرده‌گرێتەوه.

(۵) - ﴿الْيَوْمَ تُحْشَرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، (پێشیان دەگوێری): ئەمڕۆ بە پێی ئەوەى دەتانکرد، سزاو پاداشت دەدرێتەوه، (يَكُونُ جَزَاؤُهُمْ عَلَىٰ وَفْقِ أَعْمَالِهِمْ)، سزایان پاداشتیان بە پێی کردەوه‌کانیانە.

(۶) - ﴿هَذَا كَيْبَآءُ نَطِيقٍ عَلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾، (پێیان دەگوێری): ئەمە نووسراوەکەمانە بە هەق و راستیی، لە دژتان دەدوی، قسەتان لەسەر دەکات و شایەدییان لەسەر دەدات، (عَلِي نَطِيقٍ بـ «عَلَى» لِفَادَةِ مَعْنَى: يَشْهَدُ، (نَطِيقٌ) پێویستی بە (عَلَى) نیە، (نَطِيقٌ)، یانی: دەدوی،

بەلām که دەفەرموئ: (سَطِقٌ عَلَيْكُمْ)، بەهۆی (علی) وه وشە (سَطِقٌ) مانای (يَشْهَدُ) شی، خراوەتە ئیو، وێرای مانای (دەدوئ)، مانای (شایەدی دەدا) شی خراوەتەت، چونکە بنچینە (تَضْمِينُ)، (خرانە ئیو) لە زمانی عەرەبییدا، وهختیک کرداریک که عادت نیە، بە پیتیک تەعەددا بکات و بەرکار بخوازی، بەو پیتە بەرکار دەخوازی، وێرای مانای خۆی، مانایەکی دیکەش دەگەینێ و لە یەک کاتدا، دوو واتایان دەگەینێ.

واتە: ئەمە نووسراوەکی ئیمەیه، بە شیوەیهکی راست لە بارەتانهوه دەدوئ و شایەدییتان لەسەر دەدات.

۷- ﴿إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾، ئیمە ئەوهی دەتانکرد، لەبەرمان دەگرتەوه، ئەمە بەلگە هێنانەوهیه بۆ ڕستە (پیش)، واتە: بۆیه بەراستی شایەدییتان لەسەر دەداو، لە بارەتانهوه دەدوئ، ئەو نووسراوهی ئیوهو، ئەو تۆمارە (ئیمە)، چونکە ئیمە ئەوهی دەتانکرد کاتی خۆی، لەبەرمان دەگرتەوه

وشە (نَسْتَنسِخُ):

أ- زانایان هەندێکیان گووتویانە: (نَكْتُبُ)، دەمانووسی.

ب- هەندێکیان گووتویانە: (نُكِّلَ الْمَلَائِكَةُ بَكَايَتِهِ)، فریشتەكەمان ئەركدار كردبوون، که بینووسن.

ج- هەندێکیان گووتویانە: (تَنْقُلُ مِنَ الْوُحِ الْمَحْفُوظِ)، لە لهو (حی) پارێزراوهوه ئەوهی که خوا هەموو زانیارییه کانی خۆی تێدا تۆمار کردون، لەوێوه دەمانگواستەوه، بەلām مانا ڕاستەکی ئەوهیه: (نُسْجَلُ وَنُصَوِّرُ)، ئیمە تۆمارمان دەکردو وێنەمان لێ دەگرتەوه، وهک چۆن مەوێ ئیستا دەتوانێ ئەوه بکات، که ئەمە بێگومان ئاماژەیهکی عیلمیهو ئیعبازیکی زانستییه، که خوا ﷻ هەزارو چوارسەدو ئەوهنده سالی پیش ئەوهی مەوێ بتوانێ ئەو ئامێرانه دا بینن، که بە دەنگ و وێنەوه، شتان تۆمار دەکەن و هەڵدەگرن و لە کاتی پێویستدا لێ دەدرێنەوه، خوا ئاماژە (یهوه) کردوه.

هەر وهک له سوورەتی (الکھف) یشدا، که له وی قسه مان لهو باره وه کردوه، بۆیه لێره دووباره ی ناکهینه وه، دهفه رموی: ﴿وَجِدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظِلُّ رُتُوكَ أَحَدًا﴾، خوا دهفه رموی: ئەوهی کردبوویان به ناماده کراوی بینیان، واته: خودی کرده وه که ده بیننه وه، خودی قسه که ده بیننه وه، خودی هه لسوکه وته که ده بیننه وه، نهک نووسراویک له لیستی کدا، ﴿وَجِدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا﴾، ئەوهی کردبوویان به ناماده کراوی بینیان، ده گوتی: ئەوه تو ی ئەها ته ماشا بکه، ئەوه ده نگت، ئەوه وینه که ی تو، ئەوه هه لسوکه وته که ی تو، هه م نایه ته که ی سوورەتی (الکھف)، هه م ئەم نایه ته، زۆر به پوونی ده لالهت له سه ر ئەوه ده که ن، هه روه ها ئەو نایه ته ی سوورەتی (الزلزله) یش، که دهفه رموی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾، ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ﴾، واته: هه ر که سیک به گرانیی گه ردیک چاکه بکات، ده بینن، (کرده وه که ده بیننه وه)، هه روه ها هه ر که سیک به گرانیی گه ردیک خراپه بکات، ده بینن، (واته: خودی کرده وه که ده بیننه وه).

له باره ی ئەوه وه که خوا ﴿﴾ دهفه رموی: لهو پۆزه دا، ئەوانه ی له سه ر ناهه قن، زیانبار ده بن، زانیان زۆریان قسه کردوه، به لām زۆر گه پام، ده قیکم نه بینن لهو باره وه، ده قیک له پتغه مبه ره وه ﴿﴾ به لām هه موویان ئەو قسه یان لهو باره یه وه کردوه، که ئیمانداران شوینی بپروایان له به هه شتدا به میرات ده گرن و، بپروایانیش شوینی ئیمانداران له دۆزه خدا به میرات ده گرن.

(الشیخ حسن بن محمد مخلوف) له تهفسیری ئەم نایه ته له سوورەتی (التغابن) دا: ﴿يَوْمَ يَجْمَعُكُمُ الْيَوْمَ الْجَمْعُ ذَلِكَ يَوْمُ التَّغَابُنِ﴾، ده لی: (أي: يَوْمَ غِبْنٍ فِيهِ بَعْضُ النَّاسِ بَعْضًا بِنُزُولِ السَّعْدَاءِ مَنَازِلَ الْأَشْقِيَاءِ الَّتِي كَانُوا يَنْزِلُونَهَا لَوْ كَانُوا سَعْدَاءَ، وَنُزُولِ الْأَشْقِيَاءِ مَنَازِلَ السَّعْدَاءِ الَّتِي كَانُوا يَنْزِلُونَهَا لَوْ كَانُوا أَشْقِيَاءَ، مُسْتَعَارًا مِّنْ تَغَابُنِ الْقَوْمِ فِي التَّجَارَةِ) إِذَا غَبَّ بَعْضُهُمْ بَعْضًا فِيهَا، وَفَعَلَهُ مِنْ بَابٍ: ضَرَبَ، وَفِيهِ

تَهَكُّمُ بِالْأَشْقِيَاءِ لِأَنَّهُمْ بَزُّوْلِهِمْ مَنَازِلَهُمْ مِنَ النَّارِ، لَا يَغْبُتُونَ السُّعْدَاءَ^(١)، واته: له و
 رۆژه دا که ههندیکیان زیان له ههندیکیان ده دەن، به هۆی ئه وه وه که به خته وه ران
 ده چنه شوینی به دبه ختان، که ئه گهر به خته وه ر بوونایه، ده یانچوونه تی له
 به هه شتی و، به دبه ختان و خراپه کارانیشت ده چنه شوینی به خته وه ران له دۆزه خدا،
 که ئه گهر خراپه کار بوونایه، ده یچوونه تی، ئه میش خوازاوه ته وه له (تَغَابَنَ الْقَوْمُ
 فِي التَّجَارَةِ) واته: کۆمه له خه لکیک له بازرگانیی دا زیانیان له یه کدی دا، ئه گهر
 ههندیکیان زیانیان له یه کدی دا تیییدا، کرداره که شی له جوړی: (ضرب) هوه هاتوه
 {عَبَّ يَغْبِنُ، ضَرْبٌ يَضْرِبُ}، ئه مه جوړیک له گالته پیکردنیش به به دبه ختان و
 بیروایه کان، چونکه ته وان که له دۆزه خدا، شوینی به هه شتییه کان، شوینی
 ئیمانداران به میرات ده گرن، له راستیییدا، زیان له ئیمانداران نادهن، {ههر سزاو
 ئازار بو خۆیان زیاد ده کهن}.

مه سه له ی دووهم:

بپروادارانی کردار باش که خوا ده یانخاته نیو به زه یی خو به وه، بردنه وه و به مراد گه یشتنی مه زنیان پی ده بری و، بی پروایانی خو به زلگرو تاوانباریش، که هه میسه له گومان و دوو دلیی دابوون، له باره ی په یامی خوا و له باره ی روژی دواپی و، دیداری خواوه، خراپه کانیا نیان بو دهرده که ون و، سزای نه وه ی گاته نیان پیته کرد، دوریان ددهات:

خوا ده فهرموئ: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ۚ ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ ءَاتِنِي تَتْلُو عَلَيْنَا فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنتُمْ قَوْمًا تُجْرِمُونَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُمْ مَا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُحْسِنِينَ ﴿٣٢﴾ وَبَدَّاهُمْ سَحَابًا مَّاعَمِلُوا وَعَاقِبَهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿٣٣﴾

شیکردنه وه ی نه م، تابه تانه، له سیزده برگه دا:

(۱) - ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، نجا نهوانه ی پروایان هیناوه و کرده وه باشه کانیا نه نجاماون.

(۲) - ﴿فَيُدْخِلُهُمْ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ﴾، پروه ردگاریان ده یانخاته نیو به زه یی خو به وه.

(۳) - ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ﴾، ئا نه وه به ئامانج گه یشتن و بردنه وه ی مه زن و ئاشکراو روونه.

لیتره که ده فهرموئ: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، (ف) ی (فأما): (لِعَطْفِ الْمُفْصَلِ عَلَى الْمُجْمَلِ، وَهَذَا تَفْصِيلٌ لِّ: ﴿وَرَأَى كُلُّ أُمَّةٍ جَانِيَةً﴾)، که ده فهرموئ: (فأما)، نه م (ف) ه بو بادانه وه یه، بادانه وه ی قسه ی روون و ئاشکرا له سه ر قسه یه ک که پیشت به کورتیی کراوه، نه وه ی به کورتیی کراوه، نه وه یه که ده فهرموئ:

﴿وَرَىٰ كُلُّ أُمَّةٍ جَائِئَةٍ﴾، هەر کۆمه‌لێک ده‌بینی له‌سه‌ر ئه‌ژنۆیان، ئنجا دێته‌ سه‌ر درێژه‌که‌ی: ئه‌وانه‌ی له‌سه‌ر ئه‌ژنۆیانن، که‌ هه‌موو مرۆفه‌کانن، به‌لام ئه‌وانه‌یان که‌ بروایان هه‌تاوه‌و کرده‌وه‌ باشه‌کانیان ئه‌نجام داو، ﴿فَدَخَلُهُمُ رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ﴾، په‌روه‌ردگاریان ده‌یانخاته‌ ئێو به‌زه‌یی خۆیه‌وه‌، ئه‌مه‌ بۆ ئه‌وه‌یه‌ هه‌م برواداران دله‌خۆش بکړن و موژده‌یان پێ بدری، هه‌م بۆ خراپه‌کارانیش دیاره‌ هه‌واڵتکی ناخۆشه‌و، زیاتر مایه‌ی خه‌فته‌ و مه‌ینه‌تیانه‌، ﴿ذَٰلِكَ هُوَ الْقَوْرُ الْأَمِينُ﴾، (القَوْر: الظُّفْرُ بِالْخَيْرِ مَعَ خُضُولِ السَّلَامَةِ)، (قَوْر): بریتیه‌ له‌وه‌ که‌ ئینسان چاکه‌و خێرو به‌رژه‌وه‌ندیدی بۆ دا‌بین بێ، له‌گه‌ڵ سه‌لامه‌تی و بێ‌مه‌زه‌ر‌ه‌تی و بێ‌ به‌لایشه‌دا، چونکه‌ جاری وایه‌ ئینسان قازانج ده‌کات، یاخود خۆشییه‌کی دێته‌ پێ، به‌لام نا‌ره‌حه‌تیانیش ده‌بینی، به‌لام (قَوْر) ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌بێ دیتنی نا‌ره‌حه‌تی، خێرو خۆشیی ب‌بینی.

ئنجا دێته‌ سه‌ر باسی حاڵ و گۆزه‌رانی ئه‌وانه‌ی بێ‌پروان:

٤- ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، به‌لام ئه‌وانه‌ی بێ‌پروان، واته‌: بێ‌پروابوون به‌ خوا ﷻ، یاخود بروایان به‌ خوا هه‌بووه‌، وه‌ک به‌ده‌یه‌نه‌رو په‌روه‌ردگار، به‌لام بێ‌پروابوون به‌ یه‌کتایی خوا له‌ په‌رستان دا، یان: بێ‌پروابوون به‌ په‌یام و پێغه‌مبه‌ری خوا ﷻ، یاخود بروایان به‌وه‌ش بووه‌، به‌لام بێ‌پروابوون به‌ دیداری خوا، ئه‌وانه‌ی بێ‌پروابوون به‌ هه‌ر شیوه‌یه‌ک له‌ شیوه‌کانی بێ‌پروایی.

٥- ﴿أَفَلَمْ تَكُنْ مِّنْ أُمَّةٍ تَكُنْ مِنَّا عَلِيْقًا﴾، ئایا ئایه‌ته‌که‌مانتان به‌سه‌ردا نه‌ده‌خوێترانه‌وه‌؟ وه‌ک پێشتریش گوتمان: ئه‌مه‌ لێ‌ده‌دا شتێک قرتێتره‌وه‌، که‌ به‌ سیاق و سه‌لیقه‌ ده‌زانری، واته‌: (یقال لهم)، پێتان ده‌گوێری: ﴿أَفَلَمْ تَكُنْ مِّنْ أُمَّةٍ تَكُنْ مِنَّا عَلِيْقًا﴾، ئه‌دی ئایه‌ته‌که‌ی منتان به‌سه‌ردا نه‌ده‌خوێترانه‌وه‌؟ ئه‌مه‌ په‌رسیارکردنه‌و په‌رسیارکردنه‌که‌ش ده‌گونجی بۆ سه‌رزه‌نش بێ، ده‌شگونجی بۆ چه‌سه‌پاندن بێ، واته‌: خوێتان ده‌زانن ئایه‌ته‌که‌نانتان به‌سه‌ردا ده‌خوێترایه‌وه‌، یان بۆ هه‌ردووکیانه‌، بۆ سه‌رزه‌نشیشه‌و بۆ چه‌سه‌پاندنیشه‌، به‌لام به‌ ته‌ک‌ید بۆ

نکوو لیبیلێکردن نیه، چونکه لهوێ کهس نکوولیی لهوه ناکات، که نایه ته کانی خوای پێگه یشت و به سه ریدا خوێژانه وه.

٦- ﴿فَاسْتَكَرْتُمْ وَمَا تَحْجُرِينَ﴾، که چی ئیوه خوێتان به زلگرت و، کوومه لێکی تاوانبار بوون، که ده فه رموئ: ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾، له جیاتی ئه وهی بفه رموئ: (وکنتم مجرمین) بۆیه وا ده فه رموئ: تاکو ئه وه بگه یه ئی که تاوانباریی بوته خه سلّه تێکی پێشه داریان و، تیکه ل به ده روونیان بووه، تاکو وای لێها توه بوته راگر (مَقُوم) یک له راگره کانی کوومه لبوونیان.

کهواته: لێره خوا ﷻ سێ مۆریان به ئیو چه وانه وه ده ئی:

یه که میان: ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، بێ پروای.

دوو ه میان: ﴿فَاسْتَكَرْتُمْ﴾، خو به زلگه ری.

سێ ه میان: ﴿وَكُنْتُمْ قَوْمًا مُّجْرِمِينَ﴾، تاوانباریی.

که له راستییدا ئه وه سێ ه تیکه له لکێشن و یه کدی په لکێش ده که ن، هه ر کهس بێ پروا بێ، خو به زلگه ریش ده بێ، هه ر کهس دان به بوونی خوادا نه هێنێ، یان دان به بوونی خوادا بێنێ، به لām دان به راستیی پێغه مبه ردا نه هێنێ، یا خوده پروای به دیداری خوا و پۆژی دوا یی نه بێ، که سی وا هه ر له خو وه بوغرا ده بێ و، خو ی له لا زل ده بێ، ئه وه ش سه ر ده کێشێ بۆ ئه وهی تاوانباریی بکات و، پێی گونا ج و تاوانی له به رده مدا نا چوو خ و ته خت ده بێ، وه ک خوا ﷻ له سوورەتی (القیامة) دا ده فه رموئ: ﴿يَوْمَ يُدْعُ الْأَنْسُ لِيُغْجِرَ أَمَامَهُ﴾ ﴿يَسْتَلْ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ﴾ ﴿١﴾، مرۆڤی بێ پروا ده یه وێ له پێشه وه، گونا ه و تاوان بکات، خرا په کاری ی بکات، بۆیه ده پرسێ: پۆژی قیامه تی که نگێیه؟

له راستییدا پۆژی قیامه ت و پروا بوون به پۆژی دوا یی، به سزا و پاداشتی خوا، له مه رو کو سێ پێکه له به رده م ئینساندا، که تاوان و لادان بکات، به لām که سێک به روای به وه نه بێ که ده چێته وه خزمه ت خوای په ره و دگا رو خا وه ئی خو ی، ئه وه

کاته له لای وی: مانایهک بۆ چه لال و چه رام و، مانایهک بۆ چاکه و خراپه نامینئ، چونکه ئیمان نهو چاوگهیه، مانا ده دات به هه رچی ره وشت و به هایه، که ئیمان نه بوو، هه موو ره وشت و به هایه کان بئ پشتیوان ده بن، وه کو پارهی بئ پشتیوان (رصید) و ره وشت و به هایه کان، هه چ واتایه کیان نامینئ، به لام راستی و پاکیی و چاکیی و هه موو سیفه ته به رزه کان، ئیمان واتاو ئیوه پروکیان پیدده، وه که له مه و سوووعه ی (ئیمان و ئیلحاد) دا، باسمان کردوه له راستیدا له گه ل له گه ل ئیلحادو بیروایی دا، واتایهک بۆ ره وشت و به ها به رزه کان نامینئته وهو، خه سه له ته په سنده کان نهو پشتیوانه یان نابئ، بوون و پاساوو به رده وهامییان پتیدات.

(۷) - ﴿وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، هه ر کاتیک (له دنیا دا پتتان) ده گوترا: به دلنایی به لئینی خوا راسته، یانی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ بِمَجَى السَّاعَةِ الَّتِي يُتَعْتُونَ فِيهَا، ثَابِتٌ﴾، به لئینی خوا، بهو کاته ی تیدا زیندوو ده کرئته وهو، راست و چه سپاوه.

(۸) - ﴿وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا﴾، نهو کاته دیارییکراوه ش، هه چ دوو دلئیی تیدانیه، وشه ی (الساعة) که به (أل) ناستراوه، بۆ (عهده)، (التَّعْرِيفُ لِلْعَهْدِ، وَهِيَ سَاعَةُ الْبَعْثِ)، واته: نهو کاته دیارییکراوه ی که زیندووکرانه وهی تیدا نه نجام ده درئ، هه چ دوو دلئیی تیدانیه، واته: دوو دلئیی تیدانیه، نه گه ر به چاوی عه قل و مه نئیق ته ماشای به که ی، به چاوی ویژدان ته ماشای به که ی، نه گه رنا نه وه تا بیروایان تیدایه، له گومان دابوون و، تیدایه دوو دل بوون، له بهر نه وه ی به چاوی عه قل و مه نئیق ته ماشایان نه کردوهو، به چاوی وه حیش هه ر هه چ ته ماشایان نه کردوهو، عه قلئ سه لیمی خوشیان تیدا چاک به کارنه هیناوه، کاتیک پتتان ده گوترا: به لئینی خوا راسته و چه سپاوه، قیامه تیش جئیی دوو دلئیی نه.

(۹) - ﴿قُلْتُمْ مَا نَنْدَرِي مَا السَّاعَةُ﴾، ئیوه گوتتان: ئیمه نازانین کاته که چییه؟ واته: نازانین نهو کاته ی ئیوه ده لئین: خه لکی تیدا زیندوو ده کرئته وهو، چییه؟! ئنجا نه مه نکوولییکردنه هه ر له خودی هه بوونی (ساعة)، که شتیک نه بزانئ و ده رک بکرئ و عه قل په ی پئ بات، واته: شتیک ناماقوولئه، نه م ته عبیره نه وه ده گه یه نئ.

۱۰- ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا﴾، ٲٲمه ته نيا به گومانٲكى بٲٲٲز گومان ده به ٲن، لٲره دا كه ده لئ: ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا﴾، ٲمه ٲٲى ده گوتري: (الْإِسْتِثْنَاءُ الْمُفْرَغُ)، هه لاواردن به تالكر او، خالٲٲكر او، ٲنجا شاره زايان و رٲزمان زانان عه رهيٲى، ٲشكا لٲكٲان لٲره دا باسكردوه، كه گوتوو يانه: (لَا يَصِحُّ أَنْ يَكُونَ الْإِسْتِثْنَاءُ مُفْرَغًا لِلْمَفْعُولِ الْمُطْلَقِ، لِإِثْبَاتِ فَائِدَةِ التَّفْرِيعِ)، هه لاواردن خالٲٲكه رده وه له به ركارى ردها، راست ني، چونكه خالٲٲكردنه وه كه سوودى نامٲن، ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا﴾، يانى: (مَا نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا)، گومان نابه ٲن، جكه له گومان، ده لٲن: ٲمه واتايه كى بٲ نامٲٲٲته وه، گومان نابه ٲن، جكه له گومان!

به لٲم (ابن هشام) له (مغني اللٲب) دا، كه كتٲبٲكى رٲزمانى عه رهيٲه ده لئ: (مَصْحُوحُ اسْتِثْنَاءِ الظَّنِّ مِنْ نَفْسِهِ، أَنَّ الْمُسْتَثْنَى هُوَ الظَّنُّ الْمَوْصُوفُ بِمَا دَلَّ عَلَيْهِ تَكْثِيرُهُ مِنَ التَّخْفِيرِ الْمُشْعِرِ بِهِ التَّنْوِينُ)، ٲه وهى واٲكردوه گومان (ظن)، له خوٲ هه لٲاوٲردئ، ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا﴾، ٲه وه به كه هه لاوٲرداو، بريٲه له وه گومانى كه مادام به نه ناسراو (نكره) هاتوه، ماناى واٲه شٲٲكى كه م و بچووك و كه م بايه خه، واته: ٲٲمه گومان نابه ٲن، جكه له گومانٲكى بٲ هٲز، ٲنجا ٲمه واٲكردوه كه ٲه هه لاواردن (استثناء) ه، لٲره دا دروست بٲٲ، ٲه وه ته ٲوٲلٲك.

هه نديكى ديكه ش گوتوو يانه: (ضَمَّنَ نَظُنُّ)، مَعْنَى نَعْتَقِدُ، يَعْني اِنْ نَعْتَقِدُ إِلَّا ظَنًّا)، (نَظُنُّ) ماناى (نَعْتَقِدُ) ٲه خراوه ته ٲٲو، يانى: قه ناعٲت و بٲوامان ني، جكه له گومان، واته: ٲٲمان وانٲه قيامه ت بٲ و قه ناعه ٲمان ٲٲى ني، جكه له گومان.

به بٲچوونى من هه ردووكٲان جوانن، له هه ردو و حالاندا ده لئ: (مَفْعُولًا: نَظُنُّ)، مُحْدُوْفَانِ لِذِلَالَةِ الْكَلَامِ عَلَيْهِمَا أَيْ: اِنْ نَظُنُّ السَّاعَةَ وَاقِعَةً، هه ردووك به ركارى (نَظُنُّ) قرتٲنراون، چونكه سٲاقى قسه كه ده يانگه به نٲ، ٲٲمان وانٲه (ساعة) بٲ و بقه و مٲن، چونكه (نَظُنُّ: ظَنُّ مُحَمَّدٍ زَيْدًا وَاقِعًا)، (نَظُنُّ) دوو به ركار (مفعول به) ده وٲن، كه لٲره دا هه ردووكٲان قرتٲنراون، چونكه دٲارن، واته: ٲٲمه ٲٲمان وانٲه (ساعة) بٲ، ٲٲمان وانٲه كاته كه يان قيامه ت بٲ، (الساعة).

بەرکاری یەكەمیهتی و (واقعة) بەرکاری دوومیەتی و، ھەردووکیان قرتیاناون، لەبەر ئەوەی بەپێی سەلیقەو سیاق زانراو و دیارن.

(۱۱) ﴿وَمَا عَنِ الْمُسْتَقِيرِينَ﴾، تێمەش لە دُنیايان نین، واتە: تێمە لە دُنیايان نین، بەهاتنی رۆژی قیامت، ئەمەش دەریدەخات کە (اليقين والظن)، وەك پێشتریش گوتوویمان: رێك دژو پێچەوانە یەكدین، لە ھەر شوێنێك یەقین ھەبێ، گومان نابێ، و، پێش گومانیش دوو دَلیلی (شك) نابێ، (الظن)، واتە: گومان، (الشك)، واتە: دوو دَلیلی، ئنجا ئەگەر گومان نەبێ، دوو دَلیلی ھەر نابێ، چونكە دەفەرموێ: ﴿إِنْ نَظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا عَنِ الْمُسْتَقِيرِينَ﴾ (۳۲)، تەنیا گومانێكی بێ ھێزمان دەبێ، یاخود قەناعەتمان وابوو، تەنیا بە گومان قەناعەتمان وابوو و، تێمە لە دُنیايان نەبووین، کەواتە: دُنیاویی و گومان (اليقين و الظن)، دژو پێچەوانە یەكدین.

(۱۲) ﴿وَبَدَأْتُمْ سِعَاتٍ مَا عَمِلُوا﴾، سزای کردەو ھەراپەکانی کە وەدەستیان ھینا بوون، بۆیان ھەركەوت، یاخود: ئەو شوێنەوارە ھەراپانە ی وەدەستھێنانەکیان - کە لەسەر کوفر بنیاترابوو - پەیدای کردبوون، بۆیان ھەركەوتن.

(۱۳) ﴿وَمَقَامُكُمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، ئەوەی پێشتر گالتهیان پێ دەکرد کە مارۆی دان، (وَمَقَامُ) بە مانای (نزل) دێ و، بە مانای (أَخَاط) ش دێ، واتە: دابەزیە سەریان، کە مارۆی دان، (مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ) (۳۳)، ئەوەی پێشتر گالتهیان پێ دەکرد، واتە: سزایەکی گەمارۆی دان، یاخود: خودی گالتهپێکراوەکە، کە سزای خواوە، دۆزەخە گەمارۆی دان.

مەسەلە ی سێیه م:

بە بێ پروایان دەگوێری: ئەمڕۆ پشتگوێتان دەخەین، وەک چۆن ئێوه دیداری ئەمڕۆتان پشتگوێ خستوهو، جێگاستان ئاگرە لە سۆنگە ی گائە کردنتانەو بە ئایەتەکانی خواو، فریو خواردنتان بە ژیا نی، کە سەرەنجام لە دۆزەخدا هەمیشە ی دەبن و، رێشتان نادری، خوا رازی بکەن و، گلە یی خوا لەسەر خۆتان نە هیلن:

خوا دەفەر موی: ﴿وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِكُ مَا فَيَسْتَرْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا وَمَأْوُكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّنْ نَّاصِرِينَ ﴿٢٤﴾ ذَلِكَ بِأَنكُمْ أَخَذْتُمْ آيَاتِ اللَّهِ هُرُوقًا وَعَرَضْتُمْ أَخِيْرَةَ الدُّنْيَا قَالِيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْعَوْنَ ﴿٢٥﴾﴾

شیکردنەوه ی ئەم دوو ئایەتە، لە هەشت برگەدا:

(١) - ﴿وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِكُ﴾، گوێراش: ئەمڕۆ لە بێرتان دەکەین، (فەرماوشتان دەکەین و پشت گوێتان دەخەین)، بە کێ گوێرا؟ بە دنیایی بە بێ پروایان گوێراو، لەو سیاقەشدا، دیاری نەکراوە بێزەرە کە کێ، ئەمەش جوێرکە لە بە کەم تەماشاکردن، یانی: کەسێک راسپێردرا ئەوه یان پێ بلێ، کە مسۆگەر فریشتەکان، وشە ی (نَنسِكُ)، (تَنَزُّكُم تَزَكًا مُؤَيَّدًا، لَأَنَّ النَّسِيَانَ تَزَكُ الشَّيْءِ الْمُنْسِي، أَوِ النَّسِيَانَ مُسْتَعَارًا لِلْهَمَالِ وَعَدَمِ الْمُبَالَاةِ)، (وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسِكُ)، واتە: وازتان لێ دێنین بە یە کجاری، چونکە لە بێرچوون بریتیه لە وازهێنانی لە شتێک بە یە کجاری، یاخود لێرەدا وشە ی (النَّسِيَانُ، نَنسِكُ)، خوازاوه تەوه بو پشتگوێخست و گوێ پێنەدان و با یەخ پێنەدان، واتە: ئەمڕۆ پشتگوێتان دەخەین و با یەختان پێنەدین.

(٢) - ﴿مَا فَيَسْتَرْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا﴾، وەک چۆن ئێوه دیداری ئەمڕۆتان لە بێر چوو بو، یان: فەرماوشت کردبوو و پشتگوێتان خستبوو، (الْلِقَاءُ: وَجْدَانُ الشَّيْءِ شَيْئًا فِي مَكَانٍ لَقِيَ

زَيْدٌ عَمْرًا)، (اللقاء) بریتیه له وهی شتیك له شوینیک شتیكى لى هه لكهوئى، وهك ده لى:
(لَقِيَ زَيْدٌ عَمْرًا)، زهید تووشى عه مر بوو، یانى: له كات و شوینیکى دياربیکراودا.

۳- ﴿وَمَا وَكَّرَ النَّارُ﴾، جیگه و ریگه ی هه وانه و تان ناگره، (المأوى: المَكَانُ الَّذِي يَأْوِي إِلَيْهِ الشَّخْصُ بَعْدَ أَعْمَالِهِ)، (المأوى): بریتیه له و شوینیه كه سیک په نای بو ده بات، دواى نه نجامدانى كار ده كانى، كه ماندوو ده بن و، ناړه حهت ده بن، ده چن له ویدا پشوو بدات و ئیسرا حهت بكات، واته: شوینی پشوودان و هه وانه وه، ته گهر بو ئیوه هه بن له پوژى دوايیدا، ناگرى دوزه خه، خوا په نامان بدات.

۴- ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾، هېچ پشتیوان و سهرخه رو هاوکاریشان نین، (نَاصِرٌ لَكُمْ، أي: نَاصِرٌ مَهُمًا كَانُ)، (وَمَا لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ۲۱)، (ثم (من) ه، كه بو ده ستيپكه (ابتدائية)، واته: هه ره له سهره تاي سهرخه رو پشتیوانانه وه، تاكو كوټايان، هه ره له بچووکیان تاكو گه وره یان، هېچ پشتیوانیكتان نیه، نه كه م، نه زور.

۵- ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ آتَيْنَاهُمُ هُزُؤًا﴾، نه مه شتان (ثم سزايه تان، يان ثم سهره نجامه شووم و پر مهینه تيبه تان)، به هوئى نه وه وهیه كه ئیوه نايه ته كانی خواتان به گالته پيكر او گرتبون، گالته تان پى ده كردن، به گالته جار تان گرتبون، دياره وشه ی (هُزُؤًا: الهُزْءُ: مُصَدَّرٌ مُرَادٌ بِهِ اسْمُ الْمَفْعُولِ مِثْلُ: خَلَقَ وَمَخْلُوقٍ، (هُزُؤًا)، أي: مَهْزُوءًا)، واته: نه وه به هوئى نه وه وهیه كه نايه ته كانی خواتان گالته پيكر او گرتبون، به گالته جار تان گرتبون، (هزه)، چا وگه به مانای (مهزوء) و به ركار (مفعول به)، وهك چوڼ (خلق)، به مانای (مخلوق) ه، دروستكراو.

۶- ﴿وَعَرَّضْهُمْ لِقِيَوةِ الدُّنْيَا﴾، (وېړای نه وهی نايه ته كانی ئيمه تان به گالته جار گرتبون)، ژيانى دنياش فريوى دان، (التَّغْرِيبُ: الإِطْمَاعُ الْبَاطِلُ)، (تغريز) بریتیه له به ته ما كرديكى پوچ، به ته ما كرديكى بن بنه ما، به كوردیى ده گوترى: هه لځه له تاندن، فريودان، كلاو له سهرنان.

۷- ﴿فَأَلْوَمٌ لَا يَخْرِجُونَ مِنْهَا﴾، (همرؤ ئیوه لى نابرینه ده رى، خوئراویشه ته وه: (لا يَخْرِجُونَ

مِنْهَا)، ئەمڕۆ ئێوە لێی ناچنە دەری، واتە: لە ئاگر ناچنە دەری، یاخود لێی نابڕینە دەری، لێی دەرباز ناکرین.

(۸) - ﴿وَلَا هُمْ يُسْعَبُونَ﴾، داواشیان لێ ناکرێ، داواى لێبوردن بکەن، یاخود: داواشیان لێ ناکرێ، پەرورەدگاریان پازیی بکەن، داوايان لێناکرێ گلهیی پەرورەدگاریان لەسەر خۆیان لایەرن و، سەرەنجام پەرورەدگاریان پازیی بکەن، بۆیە زانايان هەندیکیان گووتویانە: ﴿وَلَا يُسْعَبُونَ﴾: ئێ: لَا يُطْلَبُ مِنْهُمْ إِرْضَاءِ اللَّهِ، داوايان لێناکرێ خوا پازیی بکەن، هەندیکیشیان گووتویانە: ﴿وَلَا يُسْعَبُونَ﴾، یانی: داوايان لێناکرێ داواى لێبوردن بکەن، واتە: گلهیی خوا لەسەر خۆیان لایەرن، وەک پێشتریش گوتم: ئێمە لە تەفسیری سوورەتی (فصلت) و، لە تەفسیری سوورەتی (النحل) یشدا، بە درێژیی لە بارەى وشەى (إِعْتَاب، وَإِسْتِعَاب) هەوێ قسەمان کردووە.

مه سه له ی چواره م و کو تایی:

ستایشکردنی خوای پهروهردگاری گهر دوون و جیهانیان، که مه زنی و، به زنی و
گهره یی په ها، له بووندا ته نیا هی ویه و، خوا زال و کار به جیه:

خوا ده فه رموی: ﴿فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٣١﴾ وَلَهُ الْكِبَرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣٢﴾﴾

شیکردنه وی ئه م دوو ئایه ته، له چوار بر گه دا:

(١)- ﴿فَلِلَّهِ الْحَمْدُ﴾، ستایش ته نیا هی خواجه، (ف) ی سهر (فَلَيْهِ)، (فَاء) لِلْفَرْعِ، فَإِنْ شَاءَ الْحَمْدُ لِلَّهِ تَعَالَى وَتَخْصِيصُهُ بِهِ، وَحَصْرُهُ عَلَيْهِ، مُتَقَرَّرٌ عَمَّا سَبَقَ فِي هَذِهِ السُّورَةِ الْمَبَارَكَةِ مِنْ ذِكْرِ آيَاتِ اللَّهِ وَنِعَمِهِ وَهَدَايَتِهِ وَلُطْفِهِ مَعَ عِبَادِهِ، واته: (ف) بۆ لقی لیکردنه وه یه و، چونکه: نه وه ده گه یه نئ که نه وه ی لیره دا ده گو ترئ، له وه ی پێشه وه سه رچا وه ده گرتئ، چونکه: پاگه یاندنی ستایشکردن بۆ خوای به رزو پێوه تایبه تکردنی و، تیدا کورته ه له یانی، هه مووی په یدابوو له وه ی که له م سوو پرته موباره که دا، پێشتر باسکرا وه، له باسی نیشانه کانی خوا و چاکه کانی خوا و پێنمایی و هیدایه تی خوا و لوتف و که پر م و به زه یی خوا له گه ل به نده کانی دا، ئنجا پهروهردگار ی وایی، هه موو ستایشیک ته نیا شایسته ی نه وه.

(٢)- ﴿رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾، پهروهردگاری ئاسمانه کان، پهروهردگاری زه وی و، پهروهردگاری جیهانیان، سئ جار ان دووباره کردنه وه ی پهروهردگاری تیی خوا، لیره دا له بهر نه وه یه که پێگه و شوینه که ده یخوازی، پهروهردگاری تیی خوا، واته: مشوور خواردنی خوا و به سه ر پاگه یشتنی و خاوه ندار تیی و پهروهردنه کردنی خوا، تایبه ته مندترین سیفه تی خواجه، له په یوه ندیی له گه ل دروستکرا وه کانی دا.

(٣)- ﴿وَلَهُ الْكِبَرِيَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾، هه رچی مه زنی هه یه، هه ر بۆ ویه له ئاسمانه کان و زه ویدا، (الْكِبَرِيَاءُ): (الْعِظْمَةُ الْمُطْلَقَةُ، وَالْعُلُوُّ الْمُطْلَقُ، وَالْجَلَالُ وَالْجَمَالُ وَالْكَمَالُ

فِي الذَّاتِ وَالصُّفَاتِ، (الْكِبْرِيَاءُ) بە مانای: مەزنیی پەها، بەرزیی پەها، گەورەیی پەها، ھەروەھا جەلال و جەمال و کەمال لە زات و لە سێفەتەکانی دا.

(جلال)، واتە: شکۆ و ھەییەتی خوا، (جمال)، واتە: جوانیی خوای پەروەردگار، وەک بۆ خوای پەروەردگار شایستەییە، (کمال)، واتە: تەواویی خوا ﷻ، ھەم لە زاتیدا، ھەم لە سێفەتەکانیدا، تەنیا ھی خوایە.

٤- ﴿وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾، ھەر ئەو زالی کارزانە، بێگومانیش (عزّة) سێفەتیی کۆکەرەوەیە بۆ ھەموو سێفەتەکانی ھێزو دەسلەلات و ھەییەت و، (حکمة)یش، کۆکەرەوەیە بۆ ھەرچی پەیوەندی ھەیە بە زانیاری و شارەزایی و ئاگاداریی خولوە ﷻ لە بارە ی دروستکراوەکانیەو.

دوو فەرموودە ییغەمبەری خوا ﷻ لەبارە ی گەورەیی و مەزنیی خوا و تەنیا پەرستنییەو: ھاتو:

١- فەرموودە یەک لەو بارەو کە ھەرکەس گەورەیی و مەزنیی بخوازی - بەسەر خەڵکدا - وەک ئەو یە ناکۆکی ھەبێ لەگەڵ خوادا لەسەر گەورەیی و مەزنی، کە دوو سێفەتی ھەرە تاییەتی خوان:

اعْنِ ابْنِ هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَقُولُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: الْكِبْرِيَاءُ يَدَائِي، وَالْعِظْمَةُ إِزَارِي، فَمَنْ نَارَعَنِي شَيْئًا مِنْهُمَا، أَلْقَيْتُهُ فِي جَهَنَّمَ» (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ٩٧٠٣، وَمُسْلِمٌ: ٢٦٢٠، وَالبُخَارِيُّ فِي «الْأَدَبِ الْمَفْرَدِ»: ٥٥٢، وَأَبُو دَاوُدَ: ٤٠٩٠، وَابْنُ مَاجَه: ٤١٧٤).

واتە: ئەبۆو ھورەیرە (خوا لێی ڕازی بێ) دەڵێ: ییغەمبەری خوا ﷻ فەرمووی: خوا (عَزَّ وَجَلَّ) دەفەرموێ: گەورەیی کراسمە، (یان گەورەیی و شکۆی ھەرە بەرز کراسمە) و مەزنیی پۆشاکمە، ھەر کەسێک لە یەکیەک لەو دووانەمدا لەگەڵم ناکۆک بێ، دەیخەمە نێو ئاگر.

واته: گهوره‌ی و مه‌زنبی، سیفه‌ی تابی‌ه‌ی خوان، بویه هەر که‌سیک خو‌ی به گه‌وره بگر‌ی و، خو‌ی به مه‌زن بگر‌ی له به‌ران‌به‌ر مرؤفه‌کاندا، نه‌وه مانای وایه، نا‌کوکی هیه له‌گه‌ل خوا‌دا له‌سه‌ر نه‌وه دوو سیفه‌تانه‌ی که تابی‌ه‌تن به خوا‌وه ﴿٢٨﴾، هیچ که‌سیک بو‌ی نه‌ه لاف‌ی نه‌وه دوو سیفه‌ته لای بدات، نه‌گه‌رنا مانای وایه بو‌غرا بو‌وهو له که‌ول‌ی خو‌ی ده‌ر‌چوه‌و، تووشی سزای خوا ده‌بی.

۲- فه‌رمایش‌تکی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﴿٢٨﴾ له بار‌ی خوا په‌رستان و جگه له خوا په‌رستان‌ه‌وه له قیامه‌ت دا:

له‌م فه‌رمایش‌ته‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﴿٢٨﴾ دینین، که‌شیک‌رند‌ه‌وه‌و پوون‌کرد‌نه‌وه‌ی نه‌و نایه‌ته‌ مو‌بار‌ه‌که‌یه که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَتَرَىٰ كُلَّ أُمَّةٍ جَانِبَهُ كُلِّ اٰمَةٍ تَدْعٰی اِلٰی کِتٰبِهَا﴾ ﴿٢٨﴾، هه‌موو کۆمه‌لیک ده‌بینی له‌سه‌ر نه‌ژن‌ویان که‌وتوون، هه‌ر کۆمه‌لیک بو‌ نووس‌راوه‌که‌ی خو‌ی بانگ ده‌کر‌ی:

له‌فه‌رمووده‌یه‌که‌دا^(۱)، پی‌غه‌مبه‌ر ﴿٢٨﴾ ده‌فه‌رمو‌ی: (عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ : قُلْنَا : يَا رَسُولَ اللَّهِ، هَلْ نَرَىٰ رَبَّنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ ؟ قَالَ : « هَلْ تُنْصَرُونَ فِي رُؤْيَا الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ إِذَا كَانَتْ صَحْوًا ؟ » قُلْنَا : لَا. قَالَ : « فَإِنَّكُمْ لَا تُنْصَرُونَ فِي رُؤْيَا رَبِّكُمْ يَوْمَئِذٍ، إِلَّا كَمَا تُنْصَرُونَ فِي رُؤْيَاهُمَا ». ثُمَّ قَالَ : « يُنَادِي مُنَادٍ : لِيَذْهَبْ كُلُّ قَوْمٍ إِلَىٰ مَا كَانُوا يَعْبُدُونَ. فَيَذْهَبُ أَصْحَابُ الصَّلِيبِ مَعَ صَلِيبِهِمْ، وَأَصْحَابُ الْأَوْثَانِ مَعَ أَوْثَانِهِمْ، وَأَصْحَابُ كُلِّ آلِهَةٍ مَعَ آلِهَتِهِمْ، حَتَّىٰ يَبْقَىٰ مَنْ كَانَ يَعْْبُدُ اللَّهَ مِنْ بَرٍّ أَوْ فَاجِرٍ، وَغَبَرَاتٍ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ، ثُمَّ يُوقَىٰ بِجَهَنَّمَ تُعْرَضُ كَانَهَا سَرَابٌ، فَيَقَالُ لِلْهُودِ : مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ؟ قَالُوا : كُنَّا نَعْبُدُ عَزْرَ بْنَ اللَّهِ. فَيَقَالُ : كَذَّبْتُمْ، لَمْ يَكُنْ لِلَّهِ صَاحِبَةٌ وَلَا وَلَدٌ، فَمَا تُرِيدُونَ ؟ قَالُوا : نُرِيدُ أَنْ تَسْقِيَنَا. فَيَقَالُ : اشْرَبُوا. فَيَتَسَاقَطُونَ فِي جَهَنَّمَ، ثُمَّ يُقَالُ لِلنَّصَارَىٰ : مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ؟ فَيَقُولُونَ : كُنَّا نَعْبُدُ الْمَسِيحَ بْنَ اللَّهِ. فَيَقَالُ : كَذَّبْتُمْ، لَمْ يَكُنْ لِلَّهِ صَاحِبَةٌ وَلَا وَلَدٌ، فَمَا تُرِيدُونَ ؟ فَيَقُولُونَ : نُرِيدُ أَنْ تَسْقِيَنَا.

(۱) أخرجه البخاري: ٤٥٨١، ومسلم: ١٨٣، عن أبي سعيد الخدري رضي الله عنه.

فَيَقَالُ : اَشْرَبُوا . فَيَتَسَاقَطُونَ ، حَتَّى يَبْقَى مَنْ كَانَ يَعْبُدُ اللَّهَ مِنْ بَرٍّ أَوْ فَاجِرٍ ، فَيَقَالُ لَهُمْ : مَا يَحْبِسُكُمْ وَقَدْ ذَهَبَ النَّاسُ ؟ فَيَقُولُونَ : فَارَقْنَاهُمْ وَنَحْنُ أَحْوَجُ مِنْهُ إِلَى الْيَوْمِ ، وَإِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي : لِيَلْحَقَ كُلُّ قَوْمٍ بِمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ . وَإِنَّا نَنْتَظِرُ رَبَّنَا . قَالَ : فَيَأْتِيهِمُ الْجِبَارُ ، فَيَقُولُ : أَنَا رَبُّكُمْ . فَيَقُولُونَ : أَنْتَ رَبُّنَا . فَلَا يَكْلُمُهُ إِلَّا الْأَنْبِيَاءُ ، فَيَقُولُ : هَلْ يَنْتَكُمُ وَبَيْنَهُ آيَةٌ تَعْرِفُونَهُ ؟ فَيَقُولُونَ : السَّاقِ . فَيَكْشِفُ عَنْ سَاقِهِ ، فَيَسْجُدُ لَهُ كُلُّ مُؤْمِنٍ ، وَيَبْقَى مَنْ كَانَ يَسْجُدُ لِلَّهِ رِيَاءً وَسُمْعَةً ، فَيَذْهَبُ كَيْمَا يَسْجُدُ فَيَعْبُدُ ظَهْرَهُ طَبَقًا وَاحِدًا ، وَاتَه : له پوژى قيامه تدا هه ر کومه لیک چی په رستبى ، بوى وينا ده کرى ، (به رديان په رست بى ، په يکه ريان په رستبى ، ته خته و دارتيان په رستبى ، ناژه لتيکيان په رستبى ، هه رچيان په رستبى ، نهو شته وينا ده کړينه وهو ده هينرته گوړى) ، دوايى به هه ر که سيک که شتيکي په رستوه ، ده گوتړى : هه ر که سيک هه ر شتيکي په رستوه ، شويني بکه وى ، ثيدى هه ر که سهو ده چى به رهو په رستراوى خوى ، (ياخود : نهو په رستراوانه ، ده کړينه پيشه ننگ و سه ر قافله بو ناگر) ، هه تا نهو خه لکه ي که له دنيا دا په رستوو يان ، ده که ونه شوينيان تا کو ده يانخه نه نيو ناگرى دوزه خه وه ، نجا نوممه قى موحه ممه د ﷺ ده مينيته وه له گه ل خاوه ن کتيبان ، (که ليړه دا باسى جووله که و نه صرانيبان کراوه) ، پيشى به جووله که کان ده گوتړى : تيوه چيتان ده په رست ؟ ده لين : خوامان ده په رست و (عوزه ير) يشمان ده په رست ، جگه له که ميکيان (که ميکيان که ته نيا خوايان په رستوه و عوزه ير يان نه په رستوه) ، پتيان ده گوتړى : عوزه ير ، نه له تيوه يه و تيوه ش له وى نين ، عوزه ير بنده يه کى صالحى خوا بووه و به س خوا په رست بووه ، بويه به لاي چه پدا ده گيرتن ، (يانى : په پيچه ک ده درتن و کو ده کړينه وه) ، ثيدى نه وان ده چن و ناتوانن مينيته وه ، (ريک به پيشخو ددرتن ، به رهو دوزه خ) ، دوايى بانگى نه صرانيبه کان ده کرى ، پتيان ده گوتړى : تيوه چيتان ده په رست له دنيا دا ؟ ده لين : تيمه خوامان ده په رست و (مه سيح) يشمان ده په رست ، جگه له که ميکيان ، (که ميکيان دياره به س خوايان په رستوه) ، پتيان ده گوتړى : عيسا نه له تيوه يه و نه تيوه ش له وين ، چونکه نهو ته نيا خوا په رست بووه ، نه وانيش به لاي چه پدا ده گيرتن و ده برتن و ، ده رن و ناتوانن مينيته وه ، (واته : به رهو دوزه خ

دەبرین!، ئۆممەتی موحەممەد ﷺ دەمئیتەو، پێیان دەگوتری: ئێوە چیتان دەپەرست؟ ئەوانیش دەڵێن: ئێمە تەنیا خوامان دەپەرست، ئێمە بۆیە لەوانە جیاویینەو لە ترسی ئەمڕۆ، بۆیە ئێمە تەنیا خوامان پەرستو، ئیدی مۆلەت دەدری بە برواداران کە کړنووش بەرن، برواداران کړنووش بۆ خوا دەبن، بەلام لە لای هەر بروادارێکەو، موناڤیقێک و دەغەلێک هەیە، بابای موناڤیق پشتی رەق دەبی و ناتوانی کړنووش بەری و، کړنووش بردنی برواداران دەبێتە مایە سەرزنشت و بچووکی و پەشتیمانی و داخ و خەفەت بۆی (سەرەنجام ئەوانیش هەر بەرەو دۆزەخ بەرێ دەکړن).

لە خواي پەرورەدگار دەپارتمەو کە بە لوتف و کەرەمی خوێ، یارمەتی ئێمە و سەرچەم مسوڵمانان بدات، هەرچی زیاترە لە فەرماشتهکەي وردترو قوولتر حالیی بین، پاشان دواي وردو قوول یتگەیشتی، هەولیش بدەین باشیش لە ژبانی تاکي خۆمان داو، لە ژبانی خێزانیمان و، لە ژبانی کۆمەڵایەتییان و، لە ژبانی سیاسییاندا، پیاوێ بکەین، ئەم قورئانە بە دنیایی هەمووی نوورو بەرەکەتە، خۆتندنەو کەي بەرەکەتە، لێوردبوونەو کەي بەرەکەتە، لەبەرکردنی بەرەکەتە، کارپێکردنیشی بەرەکەتە، بەلام بەرەم و بەرەکەتی هەرە زۆری ئەم قورئانە، لە لیتگەیشتی و کارپێکردنی دایە.

لە راستیدا قورئان بۆیە عبادەتە بخوێرتەو، عبادەتە لەبەر بکړی و، عبادەتە تەماشای بکړی، تاکو چاک دەرک بکړی و، لێی حالیی بین، پاشان کاری پێ بکەین.

چەند پەرەو ئیوانێک لە تیوان بەشیک لە مسوڵمانان و قورئان دا:

بەداخەو بەشیک لە مسوڵمانان، پەرەو ئیوانی زۆر کەوتووتە ئیوان ئەوان و قورئانەو، ئنجا ئەو پەرەو ئیوانانە:

١- هەندیکیان هەر پەيوەندیان بە خودی قورئانەو هەیە، کە بریتیه لە تەفسیرکردن و شیکردنەو و پوونکردنەو قورئان، بە شیوەیک کە شایستەي قورئان نیە، مانایەکی هەلپزکراو و کچ و کال، پێدانی!

۲- هه ندىكيان په يوه ندىيان هه يه به سوننه تى پيڅه مبه روه ﷺ واته: مامه لى هه له له گه گډل رتي بازى پيڅه مبه ردا ﷺ، هه ندىك كه س پتيان وايه: رتي بازى پيڅه مبه ر ﷺ و فه رمايشته كاني جيگره وه (بدل)ن بو قورټان، كه له راستيدا هيج شتيك به ديلي قورټان نيه، تنجا ته نيا فه رمايشتى خوا (كلام الله) به رنامه و رتي بازى پيڅه مبه رى خوا ﷺ بووه، پيڅه مبه رى خوا جگه له م كتيبه، جگه له قورټان، به رنامه يه كي ديكه ي پي نه بووه، فه رمايشته كاني پيڅه مبه ر ﷺ چ نه وهى كه به زارى موباره كي فه رموونى، چ نه وهى به كرده وه كردوونى، چ نه وهى له پيش چاوى كراون، يان بيستوونى و دانى پيدا هيناون، واته: (قول وفعل وتقريرى) هه مووى هه ر له بهر روښنايى قورټاندا بووه، له چوار چيوه ي قورټاندا بووه، بو كه سى شاره زاي قورټان و سوننه ت، نه مه شتيكى زور روون و ناشكرايه.

۳- هه ندىكيش له و په رده و تم ومژانه په يوه ندىيان هه يه به به ره هه مى ديكه ي زانا بانه وه، چ له بواري (فقه) دا، چ له بواري بنچينه كاني دين (أصول الدين) و عقيده دا، چ له بواري بير كړنده وى مسولماناندا، چ له بواري ته زكيه و ته صه ووفدا، چ له بواريه كاني ديكه دا، زور جار شتانيك له نيو نه و زانسته تيسلاميانه داو، له نيو نه و كه له پوړه وى مسولمانان دا هه يه، كه ناكوك و نامويه به قورټان و به رووحي قورټان، وهك من له كتيبي: (با له خزمه ت قورټاندا بين) دا، روون كړنده وى باشم داوه له و باره وه و، زور گرنگه تيمه بتوانين جاريكي ديكه عه قللى خومان نازاد بكه ين، دل و ده روون و هه ناو عه قل و هوښى خومان بزار بكه ين، له هه رچى خلتنه و خال و ليتنه و لاله و نامويه له گه ل قورټاندا، نامويه له گه ل فه رمايشتى خوا ي په روه ردا رداو، له گه ل رتي بازو راسته شه قامى پيڅه مبه رى خوا دا ﷺ، كه وهك زور جار گوتوومه: هيج گوماني تيدانيه: رتي بازو راسته شه قامى پيڅه مبه ريش ﷺ هه ناوو هه وڼ و جه وه ره كه ي هه ر قورټان بووه، بويه نه و جوړه تتيگه يشته كه گوايه: قورټان شتيكه و، رتي بازو سوننه تى پيڅه مبه ر ﷺ شتيكى ديكه يه، زور هه ليه، وهك له و باره و ناميله كه يه كم نووسيوه به ناوى: (قورټان و سوننه ت وهك رووحي و جهسته تتيكه لگيشن)، له راستيدا قورټان جيا نيه له سوننه ت و، سوننه ت جيا نيه له قورټان، چونكه قورټان له مياي رتي بازى پيڅه مبه ردا ﷺ پراكتيزه كراوه و روون كراوه ته وه، ﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ النحل، سوننه تيش هه ناوو هه وڼه كه ي هه ر بريته له قورټان، كه واته: سوننه ت،

بە مانا راستەقینەکی، واتە: چۆنەتی جیبەجۆ کردنی پێغەمبەر ﷺ بۆ قورئان، چۆنەتی پابەندبوونی پێغەمبەر ﷺ بە قورئانەوه، لە ژبانی تاکیی و خێزانیی و کۆمەڵایەتی و سیاسیدا.

ئەگەر ھمانەوۆ بە شیوەیەکی فیکری و تیۆریی بزانیی ئیسلام چییە؟ تەماشای قورئان دەکەین، بەلام ئەگەر ھمانەوۆ بە شیوەیەکی کردەیی و بە ھەر جەستە کراوی بزانیی ئیسلام چییە؟ تەماشای پێبازی پێغەمبەر ﷺ دەکەین، چونکە پێبازەکی پێغەمبەریش ﷺ ھەر قورئانی تێدا بەرجەستە کراوە^(۱).

خوا بە لوتف و کەرەمی خوۆ لە ئایین و بەرنامەیی خویدا، زیاتر شارەزامان بکات، بە ھۆی وردترو قوولتر تێگەشتن لە قورئان و، باشتر ئاشنا بوون بە پێبازو پۆ و شوینی پێغەمبەرەوه ﷺ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

(۱) زۆرجار گوتوویمانەو دووبارەیی دەکەینەوه: ئاشکراو ڕوونە کە پێغەمبەری کۆتایی موحەممەد ﷺ، وێرای قورئان وەحیی دیکەشی بۆ نێرراوە، بەلام ھەر لە سیاقی قورئان داو، ھەرگیز پێبازی پێغەمبەری خاتەم لە قورئان جیا نیەو، لەگەڵی تێک ناگیرێ و، ھەمیشە سوننەت دەبی بە تەرازووی قورئان ھەلسەنگێترێ.

تەفسیری سوورپەتی

الْأَحْقَافِ

بە پێزان!

ئەمڕۆ کە (٦) ی (جمادی الثاني) ی سالی (١٤٤١) ی کۆچی، بەرانبەر (٢٩/١/٢٠٢٠) ی زاینی، لە شاری هەولێر خوا پشتیوان بێت، دەست دەکەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (الأحقاف).

پێناسەی سوورەتی (الأحقاف) و بابەتەکانی

یەکەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە لە تیکرای موصحفەکان و، کتیبەکانی سوننەت و سیرەدا، هەر (سُورَةُ الْأَحْقَافِ) ناونراوە، هەرچەندە ئەم دەقە وای لێ دەفامرێتەو، کە ناوی (ثَلَاثِينَ) یشتی بۆ بەکارهاتبێ:

«عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: أَقْرَأَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سُورَةَ مِنَ الثَّلَاثِينَ، مِنْ «آلِ حَم» قَالَ: يَعْنِي الْأَحْقَافَ، قَالَ: وَكَانَتْ السُّورَةُ إِذَا كَانَتْ أَكْثَرَ مِنْ ثَلَاثِينَ آيَةً، سُمِّيَتْ الثَّلَاثِينَ» {أخرجه أحمد ٣٩٨١، تعليق شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن}.

واتە: عەبدوللای کوری مەسعوود، دەلێ: پێغەمبەری خوا ﷺ سوورەتێکی لە ئالی حامیم، (واتە: لە حەوت سوورەتەکانی کە پێیان دەگوترێ: (آلِ حَم) یان (ذوات حم))، بەسەردا خوێندم، یان: پێ خوێندمەو و فیری کردم، کە بریتیه: لە (الأحقاف)، ئەو کاتیش سوورەتێک ئەگەر لە سی (٣٠) ئایەت زیاتر بووایە، پێی دەگوترێ: (ثَلَاثِينَ) واتە: سی، یان سی ئایەتی.

بەلام بێگومان هەر سوورەتێک لە سی ئایەت زیاتر بووبێ، مەبەستی ئەوەیە لە نێوان سی و چلدا بووبێ، ئنجا هەر سوورەتێک وابوو، ناوی (ثَلَاثِينَ) ی بۆ

بەکارهاتىپى، كەواتە: تايىت نىيە، بە سوورەتى (حم) يان (الْأَحْقَاف) دەۋە، بۇيە بە ناۋى ئەم سوورەتە دانانرى.

ھەرۋەھا لەو بارەۋە ئەم دەقەش ھەيە: {عَنِ ابْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: أَقْرَأَنِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ سُورَةَ الْأَحْقَافِ} (أخرجه أحمد ۴۳۲۲، تعليق شعيب الأرناؤوط: صحيح، وهذا إسناد حسن).

واتە: ئىبنو مەسعوود ر.ھ. دەلى: يىغەمبەرى خوا ﷺ سوورەتى ئەحقافى فېركردم و بەسەردا خوئندمەۋە، يان پىتى خوئندمەۋە.

كەواتە: ئەم سوورەتە ھەر ناۋى سوورەتى (الْأَحْقَاف) بۈۋە، ھۆى ئەو ناۋەشى ئاشكرايە كە بىرىتە لە ھاتنى وشەي (الْأَحْقَاف) كە تەنيا بەكجار لە ھەموو قورئاندا ھاتوۋە، تەنيا لەم سوورەتەشدا ھاتوۋە، (أَحْقَاف) يىش كۆى (حَقْف) دە، واتە: كۆ، ملىك كە كۆدەبىتتەۋە سەر يەك، تەپۈلكەي م، بە مەرچىك لە بارى درىزىيدا بىت و، بە شىۋەيەكى درىز كۆبۈۋىتتەۋە سەر يەك.

دوۋەم: شۈبىنى دابەزىنى:

بە يەككەنگى زانايان ئەم سوورەتە مەككەيىيە، واتە: بە گشتى سوورەتتىكى مەككەيىيە، ھەرچەندە باسى ھەلاۋاردى چەند ئايەتتىك كراۋە كە مەدىنەيىن، بە تايىت ئايەتى ژمارە دە (۱۰)، كە دەفەرمۇي: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ، وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَنَامَنَ وَاسْتَكَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (الْأَحْقَاف).

ھەرۋەھا ئايەتى ژمارە سى و پىنج (۳۵)، ئايەتى كۆتايى ئەم سوورەتە، كە دەفەرمۇي: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَّغْ فَعَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ﴾ (الْأَحْقَاف).

هه‌ندی‌کیش نایه‌ته‌کانی: (۱۵ - ۱۸) شی‌ان به مه‌دینه‌یی داناون، که خوا ده‌فه‌رمویی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْاِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ اِحْسَانًا حَمَلَتْهُ اُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ اِذَا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَبَلَغَ اَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ اَوْزِعْنِي اَنْ اَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي اَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وِلَدَيَّ وَاَنْ اَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَاَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي اِنِّي بَثْتُ اِلَيْكَ وَاِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ اُولَئِكَ الَّذِيْنَ نَنْقُبُ عَنْهُمْ اَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَجَّوْهُمْ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِيْ اَحْصٰى الْجَنَّةِ وَعَدَ الصّٰدِقُ الَّذِيْ كَانُوْا يُوعَدُوْنَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِيْ قَالَ لِوَلَدَيْهِ اِفْ لَكُمْ اَعْدَانِيْ اَنْ اُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُوْنُ مِنْ قَبْلِيْ وَهُمَا يَسْتَفِثٰنِ اِلٰهَ وَيْلَكَ ؕ اَوَيْنَ اِنْ وَعَدَ اللّٰهُ حَقًّا فَيَقُوْلُ مَا هٰذَا اِلَّا اَسْطُورٌ اٰوَّلٰٓيْنَ ﴿١٧﴾ اُولَئِكَ الَّذِيْنَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِيْ اَمْرِ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْاِنْسِ وَالْاِنْسِ اِيَّاهُمْ كَانُوْا حٰسِرِيْنَ ﴿١٨﴾﴾ **الأحقاف.**

به‌لام ته‌نیا نایه‌تی ژماره (۱۰) وه‌ک دوا‌یی با‌سی ده‌که‌ین، ری‌وایه‌تی هو‌ی هاتنه خواره‌وه‌که‌ی متمناه‌ی پی‌ ده‌کری و سه‌نه‌ده‌که‌ی راسته، وه‌ک له سه‌رچاوه‌کاندا هاتوه، که‌واته: ئه‌م سو‌وره‌ته به‌ گشتیی سو‌وره‌تیکی مه‌که‌یه، به‌لام نایه‌تی ژماره (۱۰)، وا پی‌ده‌چی که له مه‌دینه‌دا دابه‌زیی و، دوا‌یی خرابیته ئه‌و شو‌ینه‌ی ئیستا خراوه‌تی، به‌س ئه‌م سو‌وره‌ته‌ش وانیه، سو‌وره‌تی دیکه‌ش هه‌یه له مه‌که دابه‌زیوه، دوا‌یی نایه‌تیکی له مه‌دینه دابه‌زیوه‌و خراوه‌ته نی‌وی.

سییه‌م: ریزه‌ندیی له دابه‌زین و له موضعه‌فدا:

ریزه‌ندیی له دابه‌زیندا، ژماره شه‌ست و پینج (۶۵)ه، له موضعه‌فیشدا ژماره چل و شه‌ش (۴۶)ه، ئه‌م سو‌وره‌ته له دوا‌ی سو‌وره‌تی (الجاثیه)یه‌و، پش (الذاریات) هاتوه، به‌مه‌زنده که ئه‌وه رای خۆمه، له سالانی تیوان حه‌وت (۷) تاکو ده (۱۰)ی پی‌غه‌مبه‌رایه‌تی‌یی دا دابه‌زیوه، واته: سی‌ سال پی‌ش ئه‌وه‌ی مسو‌له‌بانان و پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ کو‌چ بکه‌ن بو‌ شاری (یثرب) و ناوه‌که‌ی بگو‌ردی بو‌ مه‌دینه، یان شاری پی‌غه‌مبه‌ر (مَدِيْنَةُ الرَّسُول).

چۈرەم: ژمارەى ئايەتەکانى:

لە لای زۆر بەى خەلکى شارەکان، وەک (محمد الطاهر بن عاشور) و زانایانى دیکەش گوتووینە: ژمارەى ئايەتەکانى سى و چوار (۳۴)ە، بەلام لە لای خەلکى کووفە ژمارەیان سى و پینج (۳۵)و، زیاتر ژمارەى (۳۵) تەبەننىی کراوە، لەو موصەفانەى لەبەر دەستى ئیمەدا هەن، راجیایە کەش بەهۆى (حم)وەیە، کە ئایا ئايەتیکى سەر بەخۆیە، کە ئەو کاتە ژمارەى ئايەتەکان دەبێتە (۳۵)، یاخود بەشیکە لە ئايەتیک: ﴿حَمَّ تَزِيلُ الْكَفْرِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ هەمووی بەسەر یە کەوە ئايەتیک بێ، ئەو کاتە ژمارە کەى دەبێتە (۳۴)، بۆ سوورەتى (الجاثیة)ش هەروابوو، لە حیساب کردن و نەکردنى (حم) لە ریزی ئايەتەکان دا.

پینجەم: نۆهەرۆکى ئەم سوورەتە:

واتە: هێلە گشتیەکانى و چوارچێوە کەى و نۆهەرۆکە کەى، هەمان نۆهەرۆکى قورئانى مەککەییە، بە هەرسێک تەوهرى سەرەکى: ۱- خوا بەیەکگرتن و، ۲- وەحی و پێغەمبەراییەتى و قورئان و، ۳- پۆژى دواى و سزاو پاداشتى خوا، دۆرخ و بەهەشتە، لەم سوورەتە موبارە کەدا پانتاییە کى زۆر بۆ باسى پووچاندنەوێ و شیرک و، باسى قورئان و پێغەمبەراییەتى و، باسى قیامەت تەرخانکراوە، ئاماژە بە کى باشیش بە بەسەر هاتى هوودو گەلى عاد کراوە، جارێک ناوى (بنو إسرائيل) هاتووە، دوو جاریش ناوى مووسا هاتووە، جگە لە سوورەتى (الجن) یش، کە خوا پشتیوان بۆ دواى پێى دەگەین، تەنیا لەم سوورەتەدا ئەوەندە بە درێژى باسى (جن) کراوە، چوار ئایەت بۆ باسى (جن) لەم سوورەتە موبارە کەدا تەرخانکراون.

شەشەم: تايپەتمەندىيەكانى:

حەوت تايپەتمەندى ئەم سوورەتەمان ھىناون:

تايپەتمەندىيەكەم: ئەم سوورەتە سوورەتى حەوتەم و كۇتايپە، لە (خواميم)،
يان (آل حم)، واتە: كۇتا سوورەتە لەو حەوت سوورەتەى پىتشتە باسما نكردن و،
بە سوورەتى (غافر) دەست پىدەكەن و بەم سوورەتە كۇتاييان دى: (غافر، قُضِلَتْ،
السُّورَى، الرُّخْف، الدُّخَان، الْجَائِيَّة، الْأَحْقَاف).

تايپەتمەندىيە دووهم: تەنيا لەم سوورەتەدا، باسى شايبە دىيدانى شايبە دىك
لە (بَنُو إِسْرَائِيل) كراو: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَتْ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَنَحْنُ شَاهِدُونَ مِنْ
بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَمَنْ وَاسْتَكْبَرْتُمْ﴾ ۱۰، ھەلبەتە لە زۆر شوئى دىكە لە
قورئاندا باسى (بَنُو إِسْرَائِيل) كراو، بەلام بەم تەعبىرە تەنيا لىرەدا ھاتو، كە
وھك دواى باس دەكەين، ئەم ئايەتە موبارەكە، ھۆى ھاتتە خوارەو ھەيكى زۆر
گەورە و گزنگ و مانادارى ھەيەو، بە سەنەدىكى راست (صحيح) لە سەرچاوە
متمانە پىكراو ھاتو.

تايپەتمەندىيە سىيەم: تەنيا لەم سوورەتەدا، بەراورد لە ئىوان بابايەكى
بەروادارى چاكەكار لەگەل باب و دايكى داو، بابايەكى بىيروا و خرابەكار لەگەل
باب و دايكىدا كراو، ئايەتەكانى: (۱۵ - ۱۹) بۆ ئەو تەرخانكران.

تايپەتمەندىيە چوارەم: تەنيا لەم سوورەتەدا سەرزەمىن و شوئى گەلى عاد
بە (الْأَحْقَاف) ناوبرو، لە ئايەتى ژمارە (۲۱) داو، تەنيا يەكجار وشەى (الْأَحْقَاف)
لە ھەموو قورئاندا ھاتو، ئەويش لەم سوورەتەدا، وھك ناو بۆ ئەو شوئە
جوگرافىيەى گەلى عاد، كە پىتغەمبەرەكەيان ھوود عليه السلام بوو، تىيدا ژياون.

تايپەتمەندىيە پىنجەم: تەنيا لەم سوورەتەدا باسى ناردنى خوا بۆ كۆمەلەيك
لە جند بۆ لاى پىتغەمبەر ﷺ گوگرتنيان لە قورئان كراو، لە ئايەتەكانى: (۲۹ -
۳۲) داو، شايانى باسە: ئەو كۆمەلە جندە و باسكرون، كە وىراى شارەزابى

پێشتر بە کتێب و بەرنامەکانی خوا، چەمکەکانی خواناسیی و دینداریشیان زۆر باش زانیون و، زۆریش بە ئەدەب بوون لە خزمەت پێغەمبەر ﷺ و قورئاندا، زۆریش ھەستیایان بە ھەرپرسیاریەتی کردووە، چونکە یەکسەر کە قورئانیان وەرگرتووە، گەراونەووە بۆ لای خەڵکەکیان و، دەستیانکردووە بە بانگەوازکردنیان بۆ لای خواو بۆ لای ئیسلام.

تایبەتەندی شەشەم: تەنیا لەم سووڤەتەدا تەغیری: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ **أُولُوا الْعَرْصِ مِنَ الرُّسُلِ**﴾ ٣٥، ھاتووە، کە زۆربەی ھەرە زۆری توێژەرەوانی قورئان بە جوۆرێک واتایان کردووە کە مەبەست لە: ﴿**أُولُوا الْعَرْصِ مِنَ الرُّسُلِ**﴾، چەند پێغەمبەرێکی دیاریکراون، بە تایبەتی: نووح و ئیبراھیم و موسا و عیسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، کە بە پێغەمبەری خاتەمەووە ﷺ موخەممەد دابەنە پێنج، بەلام من رایەکی دیکەم ھەیە، کە لە کاتی تەفسیرکردنی تایبەتەکەدا دەپخەمەر پوو.

تایبەتەندی ھەوتەم و کووتایی: چەند تەغیرو وشەیک تەنیا لەم سووڤەتەدا ھاتوون:

(١) - لە ئایەتی ژمارە چوار (٤)دا: ﴿**أَوْ أَنْتَرَفَ مِنَ الْعِلْمِ**﴾، واتە: پاشماوێک لە زانیاری.

(٢) - لە ئایەتی ژمارە نۆ (٩)دا: ﴿**قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ**﴾، واتە: من داھێناویک نیم، پەیداکراویک نیم، یاخود: تازە بابەتێک نیم لە پێغەمبەران کە پێشینەم نەبووی.

(٣) - لە ئایەتی ژمارە نۆ (٩)دا: ﴿**وَمَا أَدْرِ مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا يَكْمُرُ**﴾ ٩، واتە: نازانم من و تێوێش چیمان پێ دەکرێ، چیمان لێ دەکرێ، واتە: لە ڕووی سەرەنجامی ژبانی دنیاییوە، ئەگەرنا سەرەنجامی قیامەتی لەلا ڕوون بوو، کە خوێ و شوێنکەوتوانی بەھەشتیان و، ئەیارو ناھەزەکانیشی ئەھلی سزان.

(٤) - لە ئایەتی ژمارە یازدە (١١)دا: ﴿**إِنَّا قَدِيرٌ**﴾ ١١، تەنیا لێرەدا ھاتووە، (إِنَّا) واتە: ھەڵگێڕدراو، بەلام لێرەدا مەبەست پێی: درۆیە، (قدیم) یش واتە: لە میژینە، کات بەسەرداچوو، دێرین.

(۵) - لە ئایەتی ژمارە دوازده (۱۲)دا: ﴿إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾، واتە: پێشەواو بەزەیی، دیارە ئەم دوو وشەییە بە جیا لە قورئاندا زۆر ھاتوون، بەلام پێکەووە تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتوون.

(۶) - لە ئایەتی ژمارە بیست و یەک (۲۱)دا: ﴿بِالْأَحْقَافِ﴾، واتە: تەپکۆلکە لماوییەکان، کە وەک گۆمان: سوورەتەکش بەو ناوہ ناوئراوہ .

(۷) - لە ئایەتی ژمارە بیست و ھەشت (۲۸)دا: ﴿قُرْبَانًا إِلَى اللَّهِ﴾، واتە: پەرستراوانی ھۆکاری نیزیکیکەوتنەوہ، چونکە (قُرْبَان) واتە: (مَا يُتَقَرَّبُ بِهِ) ئەوہی کە پێی نزیک دەبنەوہ لە خوا، (إِلَهِ)ش کۆی (إلہ)ہ، واتە: پەرستراوہکان.

(۸) - لە ئایەتی ژمارە بیست و نۆ (۲۹)دا: ﴿صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجَنِّ﴾، واتە: کۆمەڵیک، یان کەسانیکمان لە جند ناردن بۆ لای تۆ، بۆ گوێبیست بوونی قورئان.

(۹) - لە ئایەتی ژمارە سی و پینج (۳۵)دا: ﴿أَوَلَوْ أَعْرَضَ مِنَ الرُّسُلِ﴾، واتە: خاوەن عەزیمەتەکان لە پێغەمبەران.

(۱۰) - ھەر لە ئایەتی ژمارە سی و پینج (۳۵)دا، وشەیی: ﴿بَلَّغْ﴾، کە بەم پێژگە (صیغە)یە، تەنیا لەم سوورەتەدا ھاتوہ، ئەگەرنا بە شێوہی دیکە زۆر ھاتوہ: ﴿وَمَا عَلَيَّ الرُّسُولِ إِلَّا الْبَلَّغُ الْمُبِينُ﴾، العنکبوت، بەلام وشەیی (بَلَّغ) بەبێ ئەلیف و لام، تەنیا لەم سوورەتە موبارەکەدا ھاتوہ.

حەوتەم: دا بەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیک:

دەرسی یەکەم: ئایەتەکانی: (۱ - ۱۴)، واتە: چوار دە (۱۴) ئایەتی سەرەتای ئەم سوورەتە موبارەکەمان کردوون بە دەرسیک، کە باسی قورئان و بە ھەق دروستکرانی گەردوون، پووجەلکردنەوہی شیرک و، پەواندنەوہی تەم و مژو ئیشکال لە دەوری پێغەمبەرایی (محمد ﷺ)و، باسی ھەلۆیستی ئالۆژیکییانەو

ناماقوللانی کافرهکان و، پئناسهی پرواداران و، سهره نجامی خیریان لهه چوارده
 نایه ته دا کراون.

دهرسی دووهه: نایه ته کانی: (۱۵ - ۲۰)، واته: شهش (۶) نایهت، باسی بهراوردکردنی
 نیوان دوو کهسی دژ به یهک کراوه، پرواداریکی به پرتزو چاکه کار له گه ل باب و
 دایکیداو، بیروایهکی به دره فتار له گه ل باب و دایکیداو، سهره نجامی شایستهی
 ههر کامیان، به ههشت و په زامه ندیی خوا بو پرواداران چاکه کارو به پرتز له گه ل
 باب و دایکیان داو، سزای ریسواکه رو سهختی بیروایانی خراپه کارو بی پرتز
 له گه ل باب و دایکیان داو، خو شگوزهران له دنیا دا.

دهرسی سییهه: نایه ته کانی: (۲۱ - ۲۸)، واته: ههشت (۸) نایهت، باسی
 به سه رهاتی هوود **الْحَقِّ** و گه له که ی گه لی عاد کراوه، که بانگی کردوون بو
 یه کتا په رستیی و، تهوانیش په فزیان کردوه، سهره نجام بایهکی زور به هیز که
 تهوان به ههوری تیگه یشتوون، خوا ناردوو یه ته سهریان و، به هوییه وه فهوتاون،
 ئامازه به کیش به ئاوه دانیهه فهوتاو هکانی دیکه ی، دهو روبه ری کومه لگای پیغهمبه ر
کراوه، که په رستراوه کانیا ن هیچ دادیان نه داو، له کاتیکدا که سزاو به لای
 خویان بو هاتوه.

دهرسی چوارهه: نایه ته کانی: (۲۹ - ۳۵) واته: ههوت (۷) نایهت، که له و
 ههوت نایه ته دا، چواریان نایه ته کانی: (۲۹ - ۳۲)، ناردنی خوا بو کومه لیک جند
 باسکراوه، که گوئی له و قورئانه بگرن که موحه ممه د **کراوه** خویندوو یهتی، پاشان
 گه رانه و یان بو لای گه له که یان و هوشداریی پیدانیان و، بانگه وازکردنیا ن بو لای
 خوا، له نایه ته کانی: (۳۳ - ۳۵) یش دا، سی بابته باسکراون:

أ- ئیسپاتی زیندوو کرانه وه، به به لگه یه کی لۆژیکی زور به هیز.

ب- دیمه نی دانپیدا هپتانی کافرهکان له قیامه تدا.

ج- فرمانکردنی خوا به پیغممبەر ﷺ که وەک پیغممبەرائی خواوەن عەزیمەت و خۆراگرو
 پشوو درێژ بێ و، دامەزراوو نەلەخشاوبێ و، پەلەش نەکات لە هاتنی سزای هەرپەشە
 پێ لیکراویی بێبروایان و، دڵنیاش بێ، که ئەگەر لەسەر ئەو بێبروایی و خراپەکارییە
 خۆیان بەردەوام بێ، سەرەنجام سزای خوا ﷻ هەر یەخەیان دەگرێ.

دەرسى يەكەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان چواردە (۱۴) ئايەتى سەرەتاي سوورەتى (الأحقاف) دەگرېتەو،
ئايەتەکانى: (۱ - ۱۴)، ئەم چواردە ئايەتە كۆمەللىك بابەتى جۇراو جۇر، بەلام
پېكەو پەيوەست و تېكەلکېشىيان تېدا خراونەپوو، كە حەوت بابەتن:

(۱) - دابەزاندنى قورئان، ئەو زاتەى سەرچاوەى دابەزاندنى قورئان، خواى بالا دەستى
كارزان، لە ئايەتەکانى: (۱ - ۲) دا.

(۲) - حېكمەتى دروستكرانى گەردوون، لە ئايەتى: (۳) دا.

(۳) - خستەپووى پوچەلىي شېرك، لە ئايەتەکانى: (۴ - ۶) دا.

(۴) - هەلۆيستی نەرتېيانەى كافرەكان بەرانبەر بە قورئان، لە هەردوو ئايەتى: (۷ - ۸) دا.

(۵) - پوونكرەنەوې پېغەمبەرى خاتەم ﷺ بۆ بەرنامەكەى و، بۆ هەلۆيستی خو، لە
دوو ئايەتى: (۹ - ۱۰) دا.

(۶) - هەلۆيستی بى بەلگەو پاساوى كافرەكان لە بەرانبەر قورئان و ئىسلام و پېغەمبەردا
ﷺ، كە هېچ بەلگەيەكيان بەدەستەو نەو، هېچ پاساوىكى ماقوول و لۆزىكيان نە، كە
قورئان و ئىسلام و پېغەمبەر ﷺ رەفز دەكەن، لە دوو ئايەتى: (۱۱ - ۱۲) دا.

(۷) - وەسفى برودارانى كردار باش و سەرەنجامى خېريان، لە دوو ئايەتى: (۱۳ - ۱۴) دا.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿١﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿٢﴾ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا
 بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ﴿٣﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَتُنَبِّئُ بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ
 هَذَا أَوْ أَثَبَّرُوا عَلَىٰ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنِ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﴿٥﴾ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا
 لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾ وَإِذَا لُتِلَ عَلَيْهِمْ مَا لَبِثُوا فِي الدُّنْيَا بَلَدًا بَلَدًا قُلْ لِّلْحَقِّ لَمَّا
 جَاءَهُمْ هَذَا سَحَرٌ مِّمَّنْ جَاءَهُمْ أَمْ يَكْفُلُونَ أَفْرَاقَهُ قُلْ إِنْ أَفَرَقْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ
 أَعْلَمُ بِمَا لَفِئِصَتُونَ فِيهِ كَذِبٌ بِهِ شُهَدَاءُ بَنِي وَبَنَاتُكُمْ وَهُوَ الْعَفْوَ الرَّحِيمُ ﴿٨﴾ قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعَا
 مِنْ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ إِنْ أَتَيْتُمْ إِلَّا مَا يَوْحِيَ إِلَيَّ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿٩﴾
 قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ وَثِيلِهِ فَقَامَ
 وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ
 خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِفْكٌ قَدِيمٌ ﴿١١﴾ وَمِنْ قَبْلِهِ
 كَتَبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّنُنذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
 وَبَشِّرِ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ ﴿١٣﴾ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٤﴾

مانای دهقاو دهقی نایه تەکان

{بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنده}، ھا مېم ﴿١﴾ دابەزاندنی ئەم کتیبە لە لایەن خۆی بالادەستی کارزانەوێهە ﴿٢﴾ ئاسمانەکان و زەوی ئەوێ نێوانیانمان تەنیا بە ھەق و ھیکمەت و بۆ کاتیکى ناوبراو (دیاریکراو) ھێنانە دی، لە ھاڵیکدا ئەوانەى بېپروان لەوێ لێى ترستێراون (و لە بارەى ھەو وریاکراونەو) لامل و پشت ھەلکردوون ﴿٣﴾ (ئەى موخەممەد! ﷺ) بۆ: (ئەى ھاوبەشدا نەرەکان!)، ئایا ئەوانەتان دیوھ کە جگە لە خوا لێیان دەپارێنەو، پێشانم بدەن چیمان لە زەویدا دروستکردو، یان ئایا لە (دروستکردنی) ئاسماناندا بەشدارن؟! ئەگەر لە راستانن (بۆ ئیسپاتی قسەکەتان) کتیبیکم پێش ئەم (قورئان)ە، بۆ بێنن، یان پاشماوێھە ک لە زانیاری (بەرھەمی عەقل) ﴿٤﴾ ھەروەھا (وێرای ئەوێش) کى لەو کەسە گومرا تر، کە جگە لە خوا لە کەسێک (و لە شتێک) دەپارێتەو، کە ھەتا رۆژى قیامەت وەلامى نادا ئەو (بگرە) ئەوان (پەرستارەکان) لە پارانەو و بانگکردنە کەشیان بۆ ئاگان؟! ﴿٥﴾ کاتیکیش خەلک کۆکرانەو (لە قیامەتدا) ئەو (پەرستار)ان، لێیان دەبنە دوژمن و، بە پەرستەنە کەشیان بېپروادەبن (و نکوویی لێدەکەن!) ﴿٦﴾ کاتیکیش ئایەتە رۆشنەکانمانیان بەسەردا بخوێنێنەو، ئەو کەسانەى بېپروان بە (قورئانی راست و) ھەق، ھەر لە گەل بۆیان ھات، دەلێن: ئەمە جادووێھە کى ئاشکرایە! ﴿٧﴾ یان ئایا دەلێن: (موخەممەد ﷺ) بە ناوی خواو) ھەلێبەستو؟ بۆ: ئەگەر (گریمان) ھەلێبەستب، ئێو لە بەرانبەر (سزای) خوادا ھېچ شتیکتان بۆ من (بە دەست نێو) لە دەست نایەت، ئەو زانائە بەو (قسە و تۆمەت)ەى، تێیدەرژێن (و بە ئێوى دەکەون) ئەو بەسە لە ئێوان من و تێو دا شاید بۆ (کە من راستگویم) و، ھەر ئەویش لێوردەى مېھرەبانە ﴿٨﴾ بۆ: من داھێنراو (و بۆ پێشینە) نیم لە پێغەمبەران و ناشارنام

(له ڏيائي دنياڊا) چي به من و ٿيوهش ده ڪري، تنهيا شوين ٿوه ده ڪه دم ڪه
 بوم سروس ده ڪري و، من بهس ترسيتنهرو وريا ڪه رهويه ڪي ٿا ڪراو ڀوونڪه رهوه م
 ۹ بلي: ٿايا (به چاوي عهقل و دل) بينيوتانه! ٿه ڪهر (ٿه م ڦورٿانه) له لايهن
 خواوه بي و، ٿيوهش پي بيرواين و، شايد ڏيڪيش له (ڪه لي جووله ڪه) وه چهي
 ٿيسرايل شايد دي له سهر (راستي) وٽنه ي ويدا، ٿنجا برواي هيناو ٿيوهش
 خوتان به زلگرت (له ٿاستي داو پرواتان پي نه هينا)، ٿايا ڪن له ٿيوه گومراڻه؟
 به دنيايي خوا ڪومه لي سته مڪاران راسته ري ناکات ۱۰ ٿه وانه ي بيرواشن
 به وانه يان گوت ڪه بروايان هيناوه: ٿه ڪهر (ڦورٿان) چاڪ (و هق) بووايه
 (له بروا پيٽهينايدا) ٿه وانه پيشمان نه ده ڪه وٽنه وه، ٿنجا چونڪه به هويه وه ري
 راستگرتو نه بوون (لي به هره مهند نه بوون) ده لين: ٿه وه درويه ڪي ڏرينه!
 ۱۱ (له حالڪدا) له پيش ويشدا ڪتيه ڪهي موسا عليه السلام (تهورات) پيشه واو
 به زهي (خوا) بوو، ٿه م (ڦورٿان) هس، ڪتيي ڪي به راستدانه ري ڪتيه ڪاني
 پيشوويه و، به زمانڪي روشنه، (نيردراوه) تاڪو ٿه وانه ي سته ميان ڪردوه،
 برتسني و هوشيار بڪاته وهو، موڙده شه بو چاڪه کاران ۱۲ به دنيايي ٿه وانه ي
 گوتيان: پهروه ردگارمان خوايه، ٿنجا راوه ستاوو دامه زراویش بوون، هيچ ترسيان
 له سهر نيه و خه ماريش نابن ۱۳ ٿه وانه هاوه لاني به هه شتن تييدا هه رماو ده بن
 (ٿه وهش) پاڊاشتي ٿه وهيه ڪه ده يانڪرد ۱۴!

شیکردنه‌وی هه‌ندیگ له وشه‌کان

(أَنْزَرَوْا مَتَّ عَلِيٍّ): (أَنْزَرُ الشَّيْءُ: حُضُولُ مَا يَدُلُّ عَلَى وُجُودِهِ، أَنْزَرُ وَإِنْزَرٌ، وَالْجَمْعُ أَنْزَارٌ، يُقَالُ: سَمَنْتُ الْإِبِلَ عَلَى أَنْزَارَةٍ، أَي: عَلَى أَثَرٍ مِنْ شَحْمٍ، وَأَنْزَارَةٌ مِنْ عِلْمٍ، وَقُرِئَ أَنْزَرَةٌ، مَا يَرَوَى أَوْ يَكْتَسِبُ فَيَنْبَقِي لَهُ أَثَرٌ)، كه خوا هه‌فرموی: (أَنْزَارَةٌ مِنْ عِلْمٍ)، (أَنْزَرُ الشَّيْءُ) په‌یدا‌بوونی شوینه‌واریکه به‌لگه‌ی بێ له‌سه‌ر بوونی نه‌و شته، {شوین پێ به‌لگه‌یه له‌سه‌ر رویشتنی پێرۆو، دروستکراو به‌لگه‌یه له‌سه‌ر به‌دییه‌نه‌را، کۆی (أَنْزَر) بریتیه له (أَنْزَار)، عه‌رهب ده‌لێن: (سَمَنْتُ الْإِبِلَ عَلَى أَنْزَارَةٍ) واته: حوشت‌ه‌که‌م قه‌له‌و کرد له‌سه‌ر پاشماوه‌یه‌ک له‌چه‌وری و پێو، (وَأَنْزَارَةٌ مِنْ عِلْمٍ) به‌ (أَنْزَرَةٌ)ش خوێندراوه‌ته‌وه، بریتیه له‌و ته‌ندازه زانسته‌ی که ده‌گێردێته‌وه، یاخود ده‌نووسێ و شوینه‌واره‌که‌ی ده‌مینێته‌وه، که‌واته: (وَأَنْزَارَةٌ مِنْ عِلْمٍ) واته: زانیارییه‌ک، پاشماوه‌یه‌کی زانیاری له‌وه‌ی عه‌قل به‌ره‌مه‌می هێناوه.

(أَفْتَرَيْتُ): (الْفَرِي: قَطْعُ الْجِلْدِ لِلْخَزْرِ وَالْإِضْلَاحِ، وَالْإِفْتِرَاءُ: الْكَذِبُ، وَالظُّلْمُ، وَالشَّرُّ)، وشه‌ی (إِفْتَرَى) له (فَرَى)یه‌وه هاتوه، (فَرَى): بریتیه له‌پڕینی چه‌رم بۆ پینه‌کردن (کاتی خۆی پێلاویان به‌چه‌رم پینه‌کردوه، بۆ چاک‌کردن و، جاری وایه پێسته‌که‌یان، چه‌رمه‌که‌یان پریوه بۆ نه‌وه‌ی شتیکی لێ دروست بکه‌ن)، به‌لام دوا‌یی وشه‌ی (إِفْتَرَى) له‌قورئاندا به‌کارهێنراوه بۆ درۆو، سته‌م، هه‌روه‌ها بۆ هاوبه‌ش بۆ خوادانان.

(تَفَيْضُونَ فِيهِ): واته: ده‌رژێنه‌ نێوی، وه‌نێوی ده‌که‌ون، ده‌گوترێ: (قَاصُ الْمَاءِ: سَالٌ مُتَصَبِّأً وَقَاصُ إِنَاءَةٍ: مَلَأَهُ حَتَّى أَسَآلَهُ، وَالْإِفَاضَةُ: الْإِنْدِاقُ فِي شَيْءٍ)، (قَاصُ الْمَاءِ) واته: ئاوه‌که هه‌ل‌پژا، (أَفَاضَ إِنَاءَةً) واته: قاپه‌که‌ی پڕکرد، تا‌کو لێی پژا، (إِفَاضَةً): بریتیه له‌پژانه‌ نێو شتیکی به‌گوژم بچیه‌ نێوی، که ده‌فه‌رموی: (تَفَيْضُونَ فِيهِ) واته: نه‌و قسانه‌ی ده‌چنه‌ نێویان، وه‌ک چوونه‌ نێو بات‌ل‌اغ (تَخْوَضُونَ) و (يَخْوَضُونَ).

(خَاضَ، يَخُوضُ) واته: چووہ نٿو باتلاڻيڪهوه، ڀان چووہ نٿو ناويڪهوه، ههروهه (قَاضَ الْمَاءَ يَفِيضُ) واته: ٿاوهه ڪه ڀڙا، دهڀڙي، بهلام (أَقَاضَهُ) واته: ڀڙانديي و ڀري ڪرڻ، ٿاڪو لٿي ڀڙا، لٿرهدا مهبهست پٽي چوونه نٿو ٿهوه قسهو باسانهيه ڪه ڀاست نين، وهه ڪه چوڻ ڪه سيڪ دهچيٽه نٿو باتلاڻيڪهوه.

(بَدْعًا): واته: شتيڪي تازهو بي پيشينه، (الْإِبْدَاعُ): إِنشَاء صُنْعَةٍ بِلا اِحْتِدَاءٍ وَقَاتِدَاءٍ، يُقَالُ: رَكِيَّةٌ بَدِيعٌ: جَدِيدَةُ الْحُفْرِ، (إِبْدَاعُ): بريته له دروستڪردني شتيڪ بهبي چاوليڪردن و، بهبي پيشينه ههبوون، له نوڻ دروست بڪري، به ڪورديي داهيناني پڻ دهليين، دهگوتري: (رَكِيَّةٌ بَدِيعٌ)، (رَكِيَّةٌ) بير، بيرڪ ڪه تازه ههلقه نرابي و پيشينه نه بووي، نه ڪه بيرڪ ڪوڻ بووي و پاڪرابيٽهوه، (بَدْعًا مِنْ الرُّسُلِ: مُبَدَّعًا لَمْ يَتَقَدَّمْهُ رَسُولٌ)، واته: تازه پهيدا بوويه ڪه هيچ پيڻهه بهري پيش نه ڪهوتبن، ياخود (مُبَدَّعًا فِيمَا أَقُولُهُ)، داهينهريم لهوهدا ڪه دهلييم، واته: داهينهريم لهوهدا ڪه هاتووم، ڀان داهينهريم لهوهدا ڪه دهلييم و پيش من ڪهس واي نه ڪردبي له پيڻهه بهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ).

(إِفْكَ): (الْإِفْكَ: كُلُّ مَصْرُوفٍ عَنْ وَجْهِهِ الَّذِي يَحِقُّ أَنْ يَكُونَ عَلَيْهِ وَيُسْتَعَارَ لِلْكَذِبِ)، (إِفْكَ): بريته له هه شتيڪ لهو رووهي ڪه پيوسته لههري بي، لي لي لابردي، دهشخوارزيتوهه ٻو درو، نهگههنا نهسلي وشه (إِفْكَ) به ماناي هه لڳيانهوهه سهروهه بن ڪردن دي، ٻويه ٿاوهه دانييه ڪافي گهلي لووط ناويان ليئراوهه (الْمُؤْتَفِكَاتِ)، واته: هه لڳيپردراوهه ڪان.

(قَدِيمٌ): واته: ديري، ڪاٺ بهسهرداچوو، (أَكْثَرُ مَا يُسْتَعْمَلُ الْقَدِيمُ بِاعْتِبَارِ الزَّمَانِ، وَلَمْ يَرِدْ فِي الْقُرْآنِ وَالسُّنَنِ «قَدِيمٌ»، كَصِفَةٍ لِلَّهِ، وَالْمُتَكَلِّمُونَ يَصِفُونَهُ بِهِ وَيُسْتَعْمِلُونَهُ)، وشه (قَدِيمٌ) به زوري له رووي ڪاٺهوه، ڪه ڪاٺ بهسهرداچوو، به ڪورديي دهليين: «ديري، ڀان ڪوڻ، ڀان له ميڙينه»، بهلام نه له ڦورٿان، نه له سونهندا وشه (قَدِيمٌ)، وهه سيڙههتيڪ ٻو خوا به ڪارنه هاتوه، بهلام

زانایان باری ئیمان و عه‌قیده [که (مُتَکَلِّمُون) یان پی گوتراوه]، خویان ﷺ به‌و سیفه‌ته وه‌سفرکردوه.

ده‌لَیم: هه‌روه‌ها وشه‌ی (صَانِع) یشیان، بوّ خوا ﷺ به‌کاره‌یناوه، که له قورْئان و سوننه‌تا نه‌هاتوه، زانایان وشه‌ی دیکه‌شیان به‌کاره‌یناون، هه‌م پسپوْرائی عه‌قیده (مُتَکَلِّمُون)، هه‌م: پسپوْرائی ته‌زکیه‌و ته‌سه‌ووف (أَهْلُ التَّصَوُّف)، هه‌ندی وشه‌و ته‌عبیر به‌کارده‌هینن بوّ تتیگه‌یاندنی خه‌لک که له قورْئان و سوننه‌تا نه‌هاتوون، له‌و باره‌وه‌ش له ئیوان زانایاندا مشت و مپ هه‌یه، به‌لام من‌وای تپده‌گه‌م سه‌لامه‌تر وایه، هه‌ر وشه‌یه‌ک خوا ﷺ وه‌ک ناو یان سیفه‌ت بوّ خوْی به‌کاری نه‌هینا بی، ئیمه به‌کاری نه‌هینن، مه‌گه‌ر پی‌ویست بکات، جاری وایه سیفه‌تیکی خوا ﷺ یان ناویکی خوا شی ده‌که‌یه‌وه‌و مانایه‌که‌ی روْشن ده‌که‌یه‌وه، ده‌گونجی بلَیی: ماناکه‌ی ئاوايه، به‌لام که ئه‌و وشه‌یه، بوّ خوا ﷺ به‌کاربه‌ینری، پی‌م شتیکی باش نیه، چونکه بوّ وینه: وشه‌ی (قَدِیْم) ئه‌وه‌یه که کاتی به‌سه‌ردا تپه‌پری بی، به‌لام سه‌ره‌تای هه‌بی، به‌لام خوا بی سه‌ره‌تایه، یان وشه‌ی (صَانِع) واته: سه‌نعه‌تکار که‌سیک که شتیکی دروست کردبی به‌شیوه‌یه‌کی ری‌ک، به‌لام ئه‌وه ئه‌گه‌ر له‌و روْیکه‌وه له‌گه‌ل خوا ی په‌روه‌ردگاردا ده‌گونجی، به‌لام له‌و روْی شکووه، له‌گه‌لی ناگونجی، بوْیه هه‌ر وشه‌یه‌ک له قورْئان و سوننه‌تا نه‌هاتبی، وابه‌شه بوّ خوا ﷺ به‌کاری نه‌هینن، به‌لای که‌مه‌وه‌و باشه، ئه‌گه‌رنا هه‌ندی‌ک له زانایان هه‌ر به‌قه‌ده‌غهی ده‌زانن به‌کاربه‌ینری.

(إِمَامًا): (الإِمَامُ: الْمُؤْتَمُّ بِهِ إِنْسَانًا كَانَ، أَوْ كِتَابًا، أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ، مُحِقًّا كَانَ، أَوْ مُبْطِلًا وَجْمَعُهُ أَيْمَةٌ)، وشه‌ی (إِمَام) هه‌ر که‌سیکه، یان هه‌ر شتیکه، ئنجا مروْش بی، یاخود کتیب بی، یان جگه له‌وان، که بکریته پی‌شه‌واو سه‌ر مه‌شق، پاشان ئه‌و مروْقه، یاخود ئه‌و کتیبه، چ هه‌قی گرتبیته ئیو خوْی، چ ناهه‌قی گرتبیته ئیو خوْی، کوْی (إِمَام) یش (أَيْمَةٌ) یه، پی‌شه‌وايه‌کان.

هوی هاتنه خواره وهی ثابته کان

ده باره ی هوی هاتنه خواره وهی ئەم ثابته موباره که، که خوا ﷺ ده فەرموئ: **﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ، وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى مِثْلِهِ، فَمَنْ أَسْتَكَبَرْتُمْ إِنْ كُنَّ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾** (١٠) ئەم دوو گێراوه یه دینین:

أ/ (عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ رضي الله عنه)، قَالَ: انْطَلَقَ النَّبِيُّ ﷺ وَأَنَا مَعَهُ، حَتَّى دَخَلْنَا كَنِيسَةً الْيَهُودَ بِالْمَدِينَةِ يَوْمَ عِيدِهِمْ، وَكَرِهُوا دُخُولَنَا عَلَيْهِمْ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ: يَا مَعْشَرَ الْيَهُودِ! أَرُونِي اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا يَشْهَدُونَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، يَحْطُ اللَّهُ عَنْ كُلِّ يَهُودِيٍّ تَحْتَ أَدَمِ السَّمَاءِ الْعَصَبَ الَّذِي غَضِبَهُ عَلَيْهِ، قَالَ: فَأَمْسَكُوا مَا آجَبَهُ مِنْهُمْ أَحَدٌ، ثُمَّ رَدَّ عَلَيْهِمْ، فَلَمْ يُجِبْهُ أَحَدٌ، ثُمَّ ثَلَّثَ فَلَمْ يُجِبْهُ أَحَدٌ، فَقَالَ: أَتَيْتُمْ؟ فَوَاللَّهِ إِنِّي لَأَنَا الْحَاشِرُ، وَأَنَا الْعَاقِبُ، وَأَنَا الْمُقْفَى، أَمُتُّمْ، أَوْ كَذَبْتُمْ، ثُمَّ انْصَرَفَ وَأَنَا مَعَهُ، حَتَّى ذُنَا أَنْ نَخْرُجَ، فِإِذَا رَجُلٌ مِنْ خَلْفِنَا يَقُولُ: كَمَا أَنْتَ يَا مُحَمَّدُ! قَالَ: فَقَالَ ذَلِكَ الرَّجُلُ: أَيُّ رَجُلٍ تَعْلَمُونَ فِيكُمْ يَا مَعْشَرَ الْيَهُودِ؟ قَالُوا: مَا تَعْلَمُ كَانَ فِيمَا رَجُلٌ أَعْلَمَ بِكِتَابِ اللَّهِ، وَلَا أَفْقَهُ مِنْكَ، وَلَا مِنْ أَيْبِكَ مِنْ قَبْلِكَ، وَلَا مِنْ جَدِّكَ قَبْلَ أَيْبِكَ، قَالَ: فَلَايَ أَشْهَدُ لَهُ بِاللَّهِ أَنَّهُ نَبِيُّ اللَّهِ الَّذِي تَجَدُّونَهُ فِي التَّوْرَةِ، قَالُوا لَهُ: كَذَبْتَ ثُمَّ رَدُّوا عَلَيْهِ، وَقَالُوا لَهُ شَرًّا، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: كَذَبْتُمْ لَنْ يُقْبَلَ قَوْلُكُمْ، أَمَا أَنْفَأَ فَتُثْنُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْخَيْرِ مَا أَتَيْتُمْ، وَأَمَّا إِذَا آمَنْ كَذَبْتُمُوهُ، وَقُلْتُمْ مَا قُلْتُمْ، فَلَنْ يُقْبَلَ قَوْلُكُمْ، قَالَ: فَخَرَجْنَا، وَنَحْنُ ثَلَاثَةٌ: رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، وَأَنَا، وَعَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيهِ: **﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾** (١٠) { (أخرجه أحمد: ۲۴۰۳۰، وابن حبان: ۷۱۶۲، وَغَيْرُهُمَا، قَالَ شُعَيْبُ الْأَرْنَؤُوط: إسناده صحيح).

واته: عهوف کوری مالیکی ئەشجەعی خوا لێی رازی بێ، دەلێ: پێغه مبه ری خوا ﷺ رۆیشت، من له خزمه تیدا بووم، تاكو چووینه تێو په رستگای جووله که کان له مه دینه له رۆژی جه ژنیاندا، پێیان ناخۆش بوو که چووینه لایان، پێغه مبه ری خوا ﷺ پێگوتن: ئەی کۆمه لێ جووله که! دوازه پیاوانم پێشان بدهن، شایه دی

بدەن، كە بېجگە لە خوا ﷻ ھېچ پەرستراو نېن و، مەن پەوانە كراوى خوا، خوا ﷻ ئەو تۈۋرەيىيە كە نواندوۋىيەت بۇ سەر ھەر جوولە كەيەك، لە ژىر سىيەرى ئاسماندا، (ئەو تۈۋرەيىيە لە سەر جوولە كان) لای دەبات، دەلى: بى دەنگ بوون و ھېچ كاميان ۋە لایمان نەدايەۋە، دووبارە كىردەۋە، دېسان ھېچ كەس ۋە لایمى نەدايەۋە، سى بارە كىردەۋە، ھېچ كەس ۋە لایمى نەدايەۋە، ئىجا فەرموۋى: ئامادە نېن بىروام پى بىن؟ سوئىد بە خوا مەنم حاشىر، (ۋاتە: ئەو دەبىتە پىشكەۋتوۋ و سەر مەشق بۇ كۆكردنەۋەى خەلك و دەستپىكردى لىپرسىنەۋە سزاۋ پاداشت) و مەن عاقىم (ۋاتە: كۆتايى پىغەمبەرەن كە بە دوايان دادى) و مەن موقەفلام (ۋاتە: ئەۋەى كراۋەتە كۆتايى پىغەمبەرەن، لە دواى ئەۋەۋە كەسى دىكە نايەت)، ئىۋە بىروا بىن يان بە درۆ دابىن، دواى پۆشت و مەن ش لە خزمەتدابووم، ھەتا نىزىك بوو بچىتە دەرى لە كىسايە كەيان، پىۋىك لە دوامانەۋە گوتى: ئەى موحەممەد! لە شوئى خۆت بە، دەلى: ئىجا ئەو پىاۋە پروۋى لە جوولە كە كان كىردو گوتى: ئەى كۆمەلى جوولە كە! چۆن كە سىكەم دەزانن؟ گوتيان: نەمانزانیۋە، ھېچ پىۋىك زاناربى بە كىتپى خوا، شارە زاربى لە تۆ و لە بابت لە پىش تۆدوا، لە باپىرت لە پىش بابتدا، ئەۋىش گوتى: مەن شايە دى دەدەم بە خوا كە ئەۋە ئەو پىغەمبەرەى خوايە ﷻ كە لە تەۋراتدا دەبىنن، گوتيان: درۆ دەكەى و، بەرپەرچان دايەۋە، قسەى خراپان پىگوت، پىغەمبەرەى خواش ﷻ فەرموۋى: ئىۋە درۆ دەكەن و، قسەتان ۋە زانگىرى، پىشتەر ستاىشتان كىردو، پىتان ھەلگوت و قسەى خىرتان بۇ كىرد، بە لایم دواى ئەۋە بىرواى ھىنا، بە درۆتان دانوا، ئەۋەتان گوت، كە گوتتان، بۆيە قسەكەتان ۋە زانگىرى، دەلى: ھەرسىكەمان دەرچوۋىن، پىغەمبەرەى خوا ﷻ، مەن ۋە ەبدوللای كورى سەلام، خواش ﷻ لە بارەى ئەۋەۋە ئەم نايەتەى ناردە خوار: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِن كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ، وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَأَمَّا إِنْ كَانَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

ھەر لەو بارەى ئەم ئایەتە موبارەكەو، ئەم گێڕاودەش دێنن:

ب/ (عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ رضي الله عنه، قَالَ: مَا سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ لِأَحَدٍ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ إِنَّهُ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، إِلَّا لَعَبِدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ، قَالَ: وَفِيهِ نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَتَأْمَنَ وَأَسْتَكَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (۱۰) (أخرجه البخاري: ۲۸۱۲، ومسلم: ۲۴۸۳).

واتە: سەعدی کۆری ئەبی وەققاص رضي الله عنه، دەلی: نەمیستوێ پیغەمبەری خوا ﷺ بە هیچ کەسێک کە لەسەر زەوی پۆیشتو، بفرەمو: لە خەلکی بەهەشتە، جگە لە عەبدوللای کۆری سەلام (ئەوێ بەو فرەموو) و لە بارەى ئەویشەو، ئەم ئایەتە دابەزی: ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى مِثْلِهِ فَتَأْمَنَ وَأَسْتَكَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (۱۰)، کە دواییش دەبگەنێ مشت و مێ هەیه، لە ئیوان زانایاندا، کە ئایا ئەویش ھەر لە ئیو سوورەتی (الأحقاف) دا، لە مەككە دابەزیو، یاخود بە جیا لە مەدینە دابەزیو، دوایی خراوتە ئەو شوێنە؟ بەپێی ئەو ئەم دوو پێوایەتە دەرەكەو، کە ئەم ئایەتە موبارەكە بە جیا لە مەدینە دابەزی، لە کاتیکدا عەبدوللای کۆری سەلام کە یەکیک بوو، لە زانا ھەرە دیارەکانی چوولەکەکان بە دان پێداهێنانی خۆیان، مسولمان بوو، لەو کاتەدا دابەزیو، بەلام دوایی خراوتە ئیوان دوو ئایەتەکانی: (۹ و ۱۱)، لە سوورەتی (الأحقاف).

مانای گشتی نایه تەکان

وہک لە پێناسەى ئەم سوورەتەدا، گوتمان لەم سوورەتە بەپێزەدا، پانتایەکی زۆر تەرخانکراوە بۆ باسی قورئان و پیغەمبەرایەتیی، پاشان باسی بەرپەرچدانەوێ شیری و هاوبەش بۆ خوادانەران، ھەروەھا باسی رۆژی دواى و سزاو پاداشت، وێرای چەند شتیکی دیکە، کە تێکەڵکیش کراون لەگەڵ ئەو بابەتانەدا، سەرەتا خوا ﷻ دەفەرموێ:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بە ناوی خۆی بە بەزەیی بەخشنە، واتە: دەستپێکردنم بە ناوی خوا، کە مەبەستی پێ ئەوێ:

۱- ئەم کارە تەنھا بە ناوی خواوە ئەنجام دەدەم.

۲- ئەم کارە تەنھا بۆ پەزنامەدیی ئەنجام دەدەم.

۳- ئەم کارە بە پێی بەرنامەى خوا ئەنجام دەدەم.

۴- ھەروەھا ئەم کارە بە توانا و یارمەتیی خۆی پەرورەدگار دەکەم.

ئەنجا خوا دەفەرموێ: ﴿حَمْدٌ﴾، کە ئەمانە دوو پێت لە پێتە پەرپەرچەکان، واتە: پەرپەرچە دەخوێژنەو، نەک بەسەرێکەو، کە وەک پێشتر گوتوو مانە: لە تەفسیری سوورەتی (یونس)دا، لە سەرەتاکەیدا باسیکی درێژمان لە بارەى ئەو بیست و نۆ (۲۹) سوورەتەو کردو، کە سەرەم چوارە لەو پێتانە لە پێشیانەو ھاتوون، ئەنجا ھەندیکیان یەک پیتیین و وەک (ص) و (ق) و (ن) و، ھەندیکیان دوو پیتیین، وەک (حم) و (ک) و (یس) و (ط) و (س)، ھەندیکیشان سێ پیتیین وەک (أل) یەکان، یان (أل) کان و، (طسم) و (ک) و، ھەندیکیان چواریین

وہک (المړ) و (المص)و، ھەندیکیان پېنجین وہک (کھعص)، کوۍ ئەو پیتانە ی لە سەرەتای ئەو بیست و نۆ سوورەتانه ھاتوون، چوار دە (۱۴) ن و ھەموو جوړە پیتەکانیان تێدان.

زانایان زۆریان قسە کردووە لە بارە ی ئەو پیتە پچر پچرانەو، ئایا ھیکمەتی چییە خوا خستونویە پێش بیست و نۆ لە سوورەتەکانی قورئان؟ ھەندیکیان گوتوویانە: بەس بۆ ئاگادارکردنەوێ پیغمبەر بوو و ﷺ، ھەندیکیان گوتوویانە: بۆ ئەو بوو کە سەرنجی مرۆفەکان رابکێشی کە ئەو قورئانە ی لەبەر دەستتانە، ھەر لەو پیت و دەنگانە پێک دێ، ئیمەش تاکو ئیستا ئەو مانایەمان لە ھەمووان زیاتر بە دلەو نووساوە، بە بەلگە ی ئەو کە ھەر یەکسەر لە دوا ی ئەو پیتانە باسی قورئانە: ﴿طه ۱﴾ مَا أُنزِلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَتَشْكُرَ ۲ ﴿طه﴾ ﴿يس ۱﴾ وَالْقُرْآنَ لَعَلَّكُمْ ۲ ﴿يس﴾ ﴿حم ۱﴾ نَزِيلَ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۲ ﴿غافر﴾ ﴿آل ۱﴾ نَزِيلَ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۲ ﴿السجدة﴾ ھى ھەموویان وان، جگە لە ھەردوو ک سوورەتی (العنکبوت) و (الروم)، ھەر کاتیک ئەو پیتانە ھاتن، یەکسەر باسی قورئانە، واتە: ئەو قورئانە ھەر لەو پیت و دەنگانە پێک دێ، کە لەبەر دەستی ئێوە شدا ھەن، وەک کەرەستە یەکی خا، بەلام ئێوە نەک ھەر ناتوانن، وێنە ی قورئان بێنن، یان وێنە ی دە (۱۰) سوورەت، بەلکو وێنە ی سوورەتیکى سێ ئایەتییش بێنن، وەک سوورەتەکانی: (العصر) و (الکوثر) و (النصر).

کەواتە: بزائن! ئەو خواپە ی ﷺ ئەو فەرماشتە بەرزو ناوازەو بێ وێنە ی، لەو پیت و دەنگانە پێک ھێناوە، کە وەک کەرەستە یەکی خا، لەبەر دەستی ئێوە شدا ھەن، بەلام ئێوە دەستەوسان و دەستەپاچەن لە بەرانبەریدا، بزائن بێژەری ئەو فەرماشتە خواپە ﷺ، نە موخەممەد ﷺ بۆ خوێنە، نە کەسێ دیکەش فیری موخەممەدی ﷺ کردووە، ئەگەر نا وەک چۆن خەلک توانیویەتی قسە بە دەمی پیغمبەرەو ﷺ ھەلەستێ، ئەگەر قورئانیش ھى خوێ بووایە،

دەیانوانی چەند ئایەت، یان چەند سوورەتیکیش ھەلبەست، بەلام ئەم قورئانە بەرزو مەزنە، نەک ئایەتیکى تیدا کەم و زیاد نەکراوە، بەلکو وشەیک و پیتیکیش، چونکە زانیان و پیرای ئەوەی کە سەرژمیری ئایەتەکانیان کردووە، کە دیارە قورئان ھەمووی سەدو چوارە (۱۱۴) سوورەتە و، شەش ھەزارو دوو سەدو سی و شەش (۶۲۳۶) ئایەتە، ھەلبەتە ھەندیکیان کەمتریان گوتووە، بەلام ئەم ژمارەیه زیاتر لەسەری و، کەمیی و زۆری ژمارەى ئایەتەکانیش دەگەرپتەووە بۆ کورتیی و درێژی پستەکان، ئەگەرنا لەسەر وشەکانی قورئانیش پیکەوتوون، کە ھفتاو ھەوت ھەزارو چوار سەدو سی و نو (۷۷۴۳۹) وشەیهو، لەسەر پیتەکانیشی پیک کەوتوون، کە سیسەدو بیست و یەک ھەزارو سەدو ھەشتا (۳۲۱۱۸۰) پیتەو، ئەو قورئانە مەزنە، ھیچ کەس نەیتوانیوە ناتوانی نەک وینەى بیتی، نەک وینەى دە سوورەت و سوورەتیکى بیتی، بەلکو ئەگەر وشەیک و پیتیکیشی لی بگۆرێ، یەکسەر ھەستی پێ دەکری.

ئىجا خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿تَزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، دابەزێرانی کتیبەکە، ئەم کتیبە لە لایەن خواى زالى کارزانەوێ، (الْعَزِيزُ: مَنْ لَا يُغْلَبُ)، کەسێک کەس پێ نەوێری، ھیچ ھێزێک لە بەرانبەریدا نەوێستى، بۆیە ئەگەر لە زمانى کوردیدا (عَزِيزُ) بە: بالادەست، زال، دەستپوێشتوو، ئەوپەرى توانادار، مانا بکری، جیى خۆیەتی، (الْحَكِيمُ) واتە: کارزان، کاربەجی، زاتیک کە کارەکانى ھەموویان لە جیى خۆیاندا و، فەرمايشتەکانى ھەموویان بە جیى.

کەواتە: ئەم قورئانە لە لایەن خوايەکەو دابەزیو، کە خواوێ ئەوپەرى عیززەتەو، خواوێ ئەوپەرى حیکمەتە، ھەر بۆیەش عیززەت و حیکمەت، کە خوا ﷻ ھەینی، لە کتیبەکەشیدا، لە فەرمايشتەکەشدا، پەنگیان داوێتەو، بە دنیایی ھەر کەسێک بە ئەندازەى ئەو کە ھوگری ئەم قورئانە دەبێ، کارتیکراو دەبێ بەم قورئانەو لە خزمەت قورئاندا، دەبێ، ھەم عیززەت، ھەم حیکمەتیش لە قورئانەو وەرەگرتی، ھەلبەتە ھەر کەسە لە قەدەر خوێ.

دوایی ده‌فهرموی: ﴿مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾
 دوی‌ناماژه‌کردن به قورن‌ان و پیناسه‌کردنی قورن‌ان، ئنجا خوا تبارک و تعالی نه‌و بابته
 زور گه‌وره و گرنه‌گه باس ده‌کات، که وه‌ک دوایی پرونی ده‌که‌پنه‌وه، له‌کورت‌ه
 باسی‌کدا، به‌لای که‌مه‌وه له‌ه‌فده شوینی قورن‌اندا، باس‌کراوه، نه‌ویش نه‌وه‌یه
 که: خوا‌ناسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی ئیوانیان، واته: که‌ون و کائینات و، گه‌ردوون
 بوونه‌وه‌ری به‌ه‌ق و حکمه‌ت دروست‌کردوه، نامانج و مه‌به‌ست له‌پشتیه‌وه
 هه‌یه‌وه، به‌هه‌وه‌نته و گالته‌نیه‌وه، بی‌نامانج و بی‌حکمه‌ت نیه، ﴿مَا خَلَقْنَا
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، ناسمانه‌کان و زه‌وی و نه‌وه‌ی ئیوانیان
 دروست نه‌کردوون، مه‌گه‌ر به‌ه‌ق، ته‌نیا به‌ه‌ق دروستمان کردوون، هه‌ق
 بریتیه: له‌شتی چه‌سپاو، به‌لام جاری وایه (حق) به‌مانای راستی دئی و، جاری
 وایه به‌مانای حکمه‌ت دئی و، جاری وایه به‌مانای نامانج و مه‌به‌ستیکی به
 جئی دئی و، جاری وایه به‌مانای دادگه‌ری دئی، به‌پیی سیاقه‌کان، به‌لام لی‌رده‌ا
 واته: به‌حکمه‌ت و نامانجیک که‌په‌یوه‌سته به‌دروست‌کراوه‌کانه‌وه، نه‌ک به
 خوای په‌روه‌دگار‌ه‌وه، خوا‌کاربه‌جیه‌وه‌خواه‌ن حکمه‌ته‌وه‌هیچ شتیکی بی‌جی
 ناکات، به‌لام بی‌گومان خوا‌هیچ ئیشیکی به‌هیچ که‌س و هیچ شتیکی نیه،
 هیچ نامانجیکی نیه، که‌به‌ه‌وی نه‌جامدانی کاریکه‌وه، بی‌هینیتیه‌دی، به‌لکو
 نه‌وه نامانجی دروست‌کراوه‌کانه، خوا‌ده‌به‌هینیتیه‌دی، نه‌ک نامانجی خوئی، چونکه
 خوا تبارک و تعالی نه‌گه‌ر نامانجیک به‌هینیتیه‌دی، به‌ه‌وی دروست‌کردنی گه‌ردوونه‌وه، که‌واته:
 پی‌ویستی به‌و نامانجه‌یه؟! به‌لام نه‌ه خوا نامانجیک دینیتیه‌دی که‌په‌یوه‌سته
 به‌دروست‌کراوه‌کانه‌وه، خواش تبارک و تعالی به‌پیی سیفه‌ته‌کانی خوئی، مامه‌له‌ده‌کات له‌گه‌ل
 دروست‌کراوه‌کانیدا.

خوا تبارک و تعالی خاوه‌نی ته‌وپه‌ری که‌ره‌م و به‌خششه‌وه، ته‌وپه‌ری به‌زه‌بیه‌وه، ته‌وپه‌ری
 توانایه‌وه، ته‌وپه‌ری حکمه‌ته‌وه، بویه‌نهم گه‌ردوونه‌ی هیناوه‌ته‌دی، وه‌ک
 به‌ره‌همیکی، سیفه‌ته‌کانی خوئی، که‌خوا به‌دیینه‌ره، نه‌و دروست‌کراوانه‌ی هیناونه

دى، بەلەم بۇچى؟ بۇ ئامانچىك كە پەيۋەستە بە دروستكراۋەكانىۋە، خوا
 ﷻ دەفەرمۇي: تېمە ئاسمانەكان و زەۋى و ئەۋەى ئىۋانىئامان بە ھەق نەبى
 نەھىتانۋە دى، ﴿وَأَجَلٌ مُّسَمًّى﴾، ھەروھەا بۇ كاتتىكى ناۋبراۋو دىارىيىكراۋىش، واتە:
 ئەۋە نىۋە، ئەم گەردوۋنە ھەتا ھەتايە بىرا، بەلگە بۇ كاتتىكى دىارىيىكراۋەو،
 قۇناغىكە قۇناغى دىكەى بەدۋادا دى، ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُذِرُوا مُعْرِضُونَ﴾، لە
 خاتىكدا كە ئەۋانەى بىيىروان، لەۋەى پىيى ترسىتران و لىيى وىراىكاراۋنەۋە، پىشت
 ھەلگەردوۋن، رۋو ۋەچەرخىنەرن، گۈيى پى نەدەرن.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، بلى: ئايا ئەۋانە دەبىنن كە لە جىياتى خوا،
 يان جگە لە خوا، لىيان دەپارپىنەۋە! ياخۇد: ھەۋالەم پى بدەن، لە بارەى ئەۋانەۋە
 كە لە جىياتى خوا، جگە لە خوا لىيان دەپارپىنەۋە، ﴿أَرَأَيْتُمْ مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾،
 پىشانم بدەن، چىيان لە زەۋى دروستكردوۋە، دەنكە لمىك، پەپە مرىشىك، دەنكە
 چەۋىك، بەردىك، دارىك، ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾، يان ئايا ھاۋبەشىيان ھەيە،
 لە ئاسمانەكاندا، بە دلىيىي ئەمە جوړىكە لە توانچ تىگرتن و، بە تەۋسەۋە قسە
 لەگەل كەردىيان، ئەگەرنا مادام ئەۋان تواناى چوۋنە ئاسمانيان ھەر نىۋە، مادام
 لە زەۋىدا ھىچيان نەخولقاندىن، ئەدى چوۋن دەستيان گەيشتە ئاسمان! ﴿أَتُنْفِئُ
 بِكَتَبٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَتُزَكِّرُ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، ئەگەر راست دەكەن،
 ئەۋ شتانەى دەيانپەرستىن، شايسەتى پەرسترانن، بۇم بىنن، كىتتىك پىش ئەمە
 دابەزىيى، ياخۇد پاشماۋەيەك لە زانىارىيىم بۇ بىنن، واتە: بەلگەيەكى نەقلىيىم
 بۇ بىنن، يان بەلگەبەكەى عەقلىي، كىتتىك كە پىش ئەم قورئانە دابەزىيى،
 باسى ھاۋبەش بۇ خۋادانانى تىدابى، بۇم بىنن، ياخۇد پاشماۋەيەك لە زانىارىيىم
 بۇ بىنن، ۋەك بەلگە، كە بە تەئكىد ھىچ كاميان نىن، نە بەلگەى نەقلىيان
 بەدەستەۋەيە، نە بەلگەى عەقلىي، نە ھىچ نەقلىك و، ۋەھىيەك، باسى رەۋاىيى
 ھاۋبەش بۇ خوا دانانى كردوۋە، نە ھىچ عەقلىكىش، ھىچ عەقلىكى سەلىمىش
 شتى ۋاى گۈتوۋە.

﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾، تیا کئ گومراره له که سئیک که له جیاتی خوا، جگه له خوا، له شتیک، له که سئیک ده پارتیه وه که ههتا رۆژی قیامهت وه لأمی ناداته وه، ئنجا تیا رۆژی قیامهت وه لأمی ده داته وه، نه خیر، واته: هه ر وه لأمی ناداته وه، هیچ دلاواکاریه کی بۆ جیه جئ ناکات، ﴿وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفِلُونَ﴾، تهوان له بانگکردن و له هاوار تیه ستی تهوان بئ ئاگان، ئنجا ته مه هه رچهنده رانای عاقلانی بۆ به کارهیناوه، به لأم زیاتر مه به ست پئی بت و سه نه م و په یکه ره کانن، به لأم نه گهر مه به ست تهوانی دیکه ش بئ، نه صرانییه کان که عیسایان په رسته وه، تهوانی دیکه که فریشته کانیان په رستوون، جووله که که عوزیریان په رسته وه، کهسانی دیکه شتانی دیکه یان په رستوون، تهو په رستراوانه ئاگیان له په رسته ره کان نه بووه، به دلنیاپی وه لأمیشیان ناده نه وه.

﴿وَإِذَا حِجِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً﴾، کاتیکیش خه لک کو ده کرینه وه، واته: بۆ سزاو پاداشت کو ده کرینه وه، ﴿كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً﴾، تهوانه، تهو په رستراوانه بۆیان ده به نه دوژمن، واته: له په رسته ره کانیان ده به نه دوژمن، ﴿وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ﴾، به په رسته که شیان ببپروا ده بن و، نکوولییان لئ ده کن و په خنه یان لئ ده گرن: بۆچی تبه تان په رسته؟ لیره که رانای عاقلان به کاردینئ، یان بۆ زالکردنی عاقلانی په رستراوه کانه، نه گهر فریشته ن، نه گهر پیغمبه رانن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، نه گهر مروقه چاکانن، به سه ر تهوانی دیکه دا، یا خود له بهر تهو به که له خه یال و نه ندیشه ی بته رسته کاند، وابووه، تهو بت و سه نه م و په یکه رانه، وهک عاقل مامه له یان له گه لدا کردوون، پتیان وابووه ئاگیان له شت هه به، نه گهر مانگ و خو ره، نه گهر دارو به ردن، نه گهر په یکه رن، هه رچی هه ن، خوا لیره له جئی دیکه ش به پئی عه قلی تهوان تهو راناه ی بۆ عاقلان به کارهیناوه، چونکه تهوان وهک که سائیکی خاوه ن ویست و عه قل و ئیدراک له گه ل بت و سه نه مه کانی خو یاندا مامه له یان کردوه.

ئەوێ پارید هەمووی بۆ پووجە لکەردنەوێ بیروکەیی هاوبەش بۆ خوا دانان بوو.

ئنجای دێتە سەر باسی هەلۆیستی نەرتیپیان بەرانبەر بە ئایەتەکانی قورئان و، بەرانبەر بە پێغەمبەر ﷺ، دەفەرموی: ﴿وَإِذَا نُنَادِيَهُمْ أَيْنَنَا بَيِّنَاتٍ﴾، کاتیکی ئایەتە روژنەکانی تێمەیان بەسەردا دەخوێرنەوێ، ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، ئەوانەیی بیروابوون بەو هەقە، دەڵێن کە بۆیان دێ، یەکسەر کە ئەو هەقەیان بۆ هاتو، گوتووایان: ﴿هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ﴾، ئەمە جادووێکی ئاشکرایەو، روونە کە جادووێ.

﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَأَيْنَاهُ﴾، بە نەسبەت قورئانەوێ دەڵێن: ئەو جادووێ، بە نەسبەت موحمەدەوێش ﷺ، دەفەرموی: یان دەڵێن ئایا، هەڵبەستو، واتە: بە ناوی خواوێ هەڵبەستو، جادوو نیە، بەلام هەڵبەستراوێ بۆ خۆی گوتووێتی، ﴿قُلْ إِنْ أَفَرَأَيْتُمْ فَلَا تَكُونُوا لِي مِنْ آلِهَةٍ شَيْئًا﴾، بۆ: ئەگەر هەڵبەستب، تێوێ لە بەرانبەر خوادا هیچ شتیکتان بۆ من پێ ناکرێ، خواوێ هیچ شتیکی نین بۆ من، هیچ شتیکتان لە دەست نایەت بۆ من، کە لە سزای خوا پەڕایزن، ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ﴾، خوا زاناترە بەوێ تێوێ تێدەپەرژێن، وەنتوی دەکەون، لە قەسەیی پووج و بۆش، ﴿كَلَّا بَلْ شَهِدْنَا بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾، بەسە ئەو شایەد بێ لە نێوان من و تێوێدا، ﴿وَهُوَ أَعْلَمُ بِالرَّحِيمِ﴾، ئەو لێبوردەیی میهرەبانە، لێرەدا ئەمە تەماع و وەبەرنا ئێکە بۆ ئەوان کە ئەگەر بگەرنەوێ، واز لە کەللەپەقیی و عینادیی بێنن، با بزائن کە هەمیشە خوا دەرگای لێبوردن و بەزەیی ئاوەلایەو کراوێ.

ئنجای ئەمە لە چەند شوێنێکیدا لە قورئاندا هاتو، بۆ پەتاندانەوێ ئەو تۆمەتە کە گوتووایان: موحمەد ﷺ بۆ خۆی قورئانی هەڵبەستو!

بۆ وێنە: لە سوورەتی (الطور) دا، دەفەرموی: ﴿أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُ بَلْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿٣٣﴾ ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ إِنْ كَانُوا صَادِقِينَ﴾ ﴿٣٤﴾، واتە: یان ئایا دەڵێن: بۆ خۆی گوتووێتی و هەڵبەستو، بەلکو پەڕا ناھێنن، ئەگەرنا با فەرموودەییکی دیکەیی وەک ئەو بێنن، ئەگەر راست دەکەن.

هەر وەها لە سوورەتی (الحاقە) دا، خوا ﷻ دەفەر مۆی: ﴿وَلَوْ نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَابِلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا يَنْكُرُ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَاجِرِينَ ﴿٤٧﴾﴾، واتە: ئەگەر هەندێ قسەمان بە دەمەوێ هەلبەستێ، ئێمە قۆلی راستی دەگرین و، لە ڕەگی ملی دەدەین و، ئێوەش هیچ کامتان ناتوانن، ببنە پەردەو ئێوان و نههێلن.

بۆیە ئێرەدا خوا بە یتەغمبەر ﷻ دەفەر مۆی: پێیان بڵێ: ﴿قُلْ إِنْ أَقْرَبْتُمْ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾، واتە: بڵێ: ئەگەر هەلبەستێ، ئێوە لە بەرانبەر خوادا هیچتان بۆ من لە دەست نایەت و، خوا ﷻ سزام دەدات، چۆن لێ دەگەڕێ کەسێک لە خوێ، بڵێ: خوا وایفەر مۆو؟! خواش ﷻ زاناترە بەوێ ئێوە تێیدەرژێن و بە ئێوی دەکەون، خوا ﷻ بەسە شایەد بێ و چاودێر بێ، شایەدیدەر و گەواهییدەر بێ لە ئێوان من و ئێوەدا، کە من راست دەکەم و ئێوە درۆ دەکەن، ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، ئەو لێبوردە میهرەبان و بە بەزەییە، بە بەلگەئێ ئێوەش خوا ﷻ شایەدبێ راستی موحەممەدی ﷺ دا، کە ئێوەتا پەيامەکەئێ موحەممەد ﷺ بە هەموو دنیا دا بڵاوبۆتەو، ئەوانەئێ ئێریشی بوون، بوونە پەندی زەمانەو فێدرا ئە زبڵدانی میژوو، کەواتە: ئەم فەرمايشته، ئەم پەيامەئێ خوا بە کۆتا یتەغمبەری خۆیدا ناردوو، خوا ﷻ خاوەندار ئێتی کردوو و خۆی مشووری لێ خواردوو، هەم لە پەيامەکەئێ، هەم لە پەيامەرەکەئێ، پەيامەکەئێ چەسپاندوو، یتەغمبەرەکەئێ ﷻ پاراستوو، سەر خستوو.

﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنَ الرُّسُلِ﴾، پێیان بڵێ: من داھێتراویک نیم، لە یتەغمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، واتە: یتەغمبەرێک نیم کە تازه بابەت بم، یەکەمینی یتەغمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) نیم و، داھێتراویک نیم بێ پێشینه بم، ﴿وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ﴾، ناشزانم چی بە منیش و بە ئێوەش دەکرێ، واتە: چاودەوانی شتێکم لێ مەکەن، کە لە توانای مندا نیه، زۆرجار بێروایان داوای بەلگەو موعجیزەئێ وەک هێ یتەغمبەرائی پێشوویان لێ دەکرد، ئەیانده زانی

که پێغه‌مبەرانی پێشوو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کاتێک هاتوون، که مەروفايه تێی له قوناغی ساوااییدا بووه، بۆیه زیاتر خوا ﷻ موعجیزه و به‌لگه‌ی وای داونه پێغه‌مبهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) که هه‌سته‌وه‌ره‌کانی مەروفايان دانادوون، به‌لام دواي ئه‌وه‌ی مەروفايه تێی گه‌یشتۆته قوناغی کامڵ بوون، موعجیزه‌یه‌کی داوه‌ته پێغه‌مبهری کۆتایی ﷻ که عه‌قلی خه‌لك ده‌دوێنێ و له‌گه‌ڵ عه‌قلیاندا مامه‌له‌ ده‌كات، ئه‌وانه‌ش وێستوو یانه هه‌ر بگه‌ڕێنه‌وه بۆ قوناغی پێش، به‌لام نه‌خێر ئه‌و قوناغه به‌سه‌رچوو، ئیستا مەروفايه تێی گه‌یشتۆته قوناغی دیكه‌ی باشترو کامڵترو، پێوسته له‌ پێی عه‌قله‌وه‌ بدوێنێ، بۆیه خوا فه‌رمویه‌تی: تۆ بفه‌رموو: ﴿وَمَا أَدْرِ مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِيَكُمْ﴾، ناشزانم چیم لێ ده‌کړی و، چیتان لێ ده‌کړی، ئه‌مه بگومان مبه‌ست پێی دنیا، واته: نازانم له‌ پووی دنیا، به‌مه‌ن چیم لێ دێ، ئیوه‌ش چیتان لێ دێ، ئایا خوا سه‌رم ده‌خات، یان وه‌ک هه‌ندیک له‌ پێغه‌مبهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) شه‌هید کراون، منیش شه‌هید ده‌کړیم؟ ئیوه‌ش ئایا خوا ده‌تانه‌وتی، یان ده‌تانه‌یلته‌وه، یان ئایا به‌ چ جو‌ره‌ سزایه‌ک سزاتان ده‌دات، نازانم، به‌لام بۆ پو‌زی دواي، به‌ ته‌ئکید پێغه‌مبهری خوا ﷻ به‌رچاو پوون بووه‌و، دنیابووه‌ که ئه‌و پێغه‌مبهری خوايه ﷻ، شوێنکه‌وتوو انیشی ته‌هلی به‌هه‌شت، نه‌باره‌کانیشی ته‌گه‌ر له‌سه‌ر ئه‌و بێرواییه‌ی خویان بپوون، دیاره سه‌ره‌نجامیان دۆزه‌خه، ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيْكُمْ﴾، (ئێه‌دا لایه‌ره (نافیه) یه، به‌ مانای (ما)یه، واته: ﴿إِنْ النَّافِيَةِ﴾، یه، ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مَا يُوحَىٰ إِلَيْكُمْ﴾، ته‌نیا شوین ئه‌وه‌ ده‌که‌وم که بۆم سه‌روش ده‌کړی، ﴿وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، منیش ته‌نیا ورپاکه‌ره‌وه‌و ترسینه‌ریکی پو‌شن و ئاشکرام، یاخود پوونکه‌ره‌وه‌م.

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾، بلی: ئایا ده‌بینن، ده‌زانن ته‌گه‌ر ئه‌م (قورئان)ه له‌ لایه‌ن خواوه‌ بوو، ئیوه‌ش پێی بێرواییه‌و، ﴿وَمَسْأَلُ شَاهِدٍ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ﴾، له‌ وه‌چه‌ی ئیسرائیلیش، وه‌چه‌ی یه‌عقوب و یه‌شع، واته: له‌ گه‌لی جووله‌که، شایه‌دێک شایه‌دییدا ﴿عَلَىٰ مَثَلِهِ﴾، له‌سه‌ر وێنه‌ی ئه‌وه، واته:

شایه دیدا که پیشتریش خوا **﴿لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾** ته و پاتی ناردوه، یا خود **﴿عَلَىٰ مَثَلِهِ﴾** هه ر مه به ست پی قورثانه، واته: له سهر وینهی هه مه شایه دیدا که راسته، **﴿فَأَمَّنْ وَأَسْتَكْبَرْتُمْ﴾** نهو بروای هیناو ئیوه خوٚتان به زلگرت، وه لاهه که ی لیړه دا قرتیتره، واته: کئی له ئیوه گومپراتره؟ کئی له ئیوه به دبه ختیره؟ کئی له ئیوه زیانبارتیره؟ یه کیکی دیکه ی جگه له م کومه لگایه، که جووله که یه بروایتی، که چی ئیوه که قورٚنان به زمانی خوٚتان دابه زیتره، بروا نه هینن، کئی له ئیوه زیانبارتیره؟! **﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾** به دنیایی خوا کومه لی سته مکاران، راسته ری ناکات. هه ندیک له تویره وهانی قورٚنان چهند جاریکی دیکه ش باسمانکردوه، که وشه ی (هیدایه) یان هه میشه به یه ک واتا به کارهیناوه، واته: رٚنمایی، له ته فسیره کوردیه کانیشیدا نهو هه لیه هه ر زور زوره، واته: خوا کومه لی سته مکاران رٚنمایی ناکات، به لام هه مه راست نیه، خوا سته مکارو سته ملیکراو، چاک و خراپ، هه موویانی رٚنمایی کردوون، خوا **﴿لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾** ناوی له قورٚنان ناوه: (هیدی للعالَمین) و (ذکر للعالَمین)، به لام هیدایه ت لیړه دا به مانای راسته ری کردن و، به ثامانچ گه یاندنه، خوا سته مکاران به ثامانچ ناگه یه نی، راسته رٚیان ناکات، نایانخاته سهر ری راست، نه ک ری راستیان پٚشان نادات، پٚشانی داوون، ئنجا نه گهر نهو ری پٚشان دانه ی خویان قبوول کردو رٚنماییه که یان وه ریانگرت، نهو کاته خوا راسته رٚیان ده کات و به ثامانجیان ده گه یه نی، بویه ش ده فهرموئ: **﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾** نهوانه ی سته م ده کهن، سته م له په یامی خوا ده کهن، سته م له پیغه مبه ری خوا **﴿لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾** ده کهن، سته م له خوٚیان ده کهن، خوا به شایسته ی نهو ده یان نازانی، راسته رٚیان بکات و به ثامانجیان بگه یه نی.

﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ نهوانه ی بیبرواشن به وانه یان گوت که بروایان هیناوه، **﴿لَوْ كَانَ حَرًّا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ﴾** نه گهر هه م (قورٚنان) چاک بووایه، په سندن بووایه، نهوانه یانی: مسولمانه ره ش و پرووت و چه وسٚتراوه کان، بو لای قورٚنان و ئیسلام، پٚشمان نه ده که وتنه وه له پٚشی ئیمه دا بروای پی ینن، گوتووایه: نه گهر ئیسلام

خېرى تېدابی، ئېمە شایستەین، نەك ئەو پەش و پروتانه، كافەرەكان هەر به پى و دانگى خۇيان شتيان هەلسەنگاندوه و، به پىوهره لازەكەى خۇيان پىتواوانه، ﴿وَاِذْ لَمْ يَهْتَدُوا۟ يَوْمَ﴾، ئنجا ئىستا كه رىي راستيان پى نه گرتوه لىي بههرمه ند نهبون، ﴿فَسَيُقُولُونَ هٰذَا اِفْكٌ قَدِيمٌ﴾، دهلېن: ئەوه درۆيهكى له مېژينه وهه لېه ستر او يكي دېرينه، وهك كورده واريى خۇمان دهلېن: (دهمى ناىگاتى دهلى ترشه)، ئەوانهش له بهر ئەوهى بههرمه ند نهبون له وهه دايه تهى خوا ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا۟﴾، گوتوو يانه: ئەگەر ئىسلام هەق بووايه و راست بووايه، ئېمە كه زور خاوهن عەقل و تيگه يشتين، پىشتر برومان پى دههتيا، نەك ئەو پەش و پرووت و كه ودهن و نهفامانه! هەميشه خۆبهزلگرو خۆسه پىنه كان، خۆشگوزهرانه كان، خەلكى هەزارو نه داريان له خۇيان به كه م عەقلىرو كه م هۆشتر زانيوه، ئنجا ئەوهيان كردۆته به لگه و گوتوو يانه: مادام ئېمە برومان پىي نههتياوه، كه واته: دياره خىرو چاك نيهو، راست نيه.

خوا ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا۟﴾، دەفه رموى: ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسٰى اِمَامًا وَرَحْمَةً﴾، له پيش ويشدا كتيبه كهى مووسا ﴿الْحَقُّ﴾ پيشهوا بوو و بهزهى بوو، پيشهوا بوو، كه پيش خەلكى بكهوى بهره وههق، مايه بهزهى خواش بوو، واته: ئەم قورئانه، له پيش نهو يشدا پيشينه هه بووه، ﴿وَهٰذَا كِتٰبٌ مُّصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا﴾، ئەمەش كتيبيكه بهراستدانه ره، واته: بهراستدانه ره بۆ كتيبه كانى پيش خوى، ﴿لِّسَانًا عَرَبِيًّا﴾، به زمانىكى رۆشنه، چونكه وشەى (عربى) وهك چۆن ماناى زمانى عەرەبىيه، هى نه تهويهكى ديارىي كراوه كه نه تهويهى عەرەبن، به هه مان شيوه به ماناى رۆشنيش دى، كه لىره دا پىم وايه (عربى) به ماناى زمانىكى رۆشن هاتوه، بۆچى؟ ﴿لِيُنْذِرَ اَلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾، تاكو ئەوانهى ستهمىان كردوه بيانترسىتى، وريايان بكاتهوه، هۆشداريان پى بدات، ﴿وَنُفِثَ لِّلْمُحْسِنِينَ﴾، ههروهه موژدهو دلخۆشكەريشه بۆ چاكەكاران.

له كۆتايى دا خوا ﴿فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا۟﴾ پىناسهى ئەو چاكەكارانه مان بۆ دهكات، كه قورئان موژدهو دلخۆشكەره بۇيان، دەفه رموى: ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ قَالُوْا رَبُّنَاَ اللّٰهُ ثُمَّ اسْتَفْتَمُوْا﴾، به

دۇنيانى ئىوانەي گۇتپان: پەرۋەردىگارمان خاۋىھو، دوايىش راۋەستاۋ و بەردەوام بوون، نەلە خشاۋ بوون، لەسەر گوتنى ئەو قسەيەو، كارکردن بەپىتى ئەو قسەيەو، بەرپۇەچوون بەپىتى ئەو قسەيە، ﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾، ھىچ ترسيان لەسەر نى، واتە: بۇ داھاتوو، ترس و دلەراۋكئيان نى، ﴿وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾، خەمبارو پەژارەدارىش نابن، واتە: بۇ رابردوو، ئەۋەي پەرىزى پاكە، بى پاكە، ئەۋەي پەرىزى پاكە بەرچاۋى پووناكە.

﴿أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾، ئىۋانە ھاۋەلانى بەھەشتن، يان خاۋەلانى بەھەشتن، (أَصْحَاب) كە كۆى (صاحب)، دەگونجى بە ماناي خاۋەن بى، دەشگونجى بە ماناي ھاۋەل بى، كە ئەۋان (بەھەشتىيەكان) ھەم دەبنە خاۋەنى بەھەشت، ھەم دەبنە ھاۋەلى بەھەشتىش، ﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾، لەۋىدا ھەرماۋ دەبن، واتە: بەردەوام دەبن لە ژياندا، بى برانەۋە، ﴿حِزَاءَ مَعَاكُورًا يَعْمَلُونَ﴾، ئەۋەش پاداشتى ئەۋەيە كە دەيانكرد، پاداشترانەۋەيانە بەپىتى ئەۋەي دەيانكرد.

جارى دىكەش گوتوۋمانە: وشەي (عمل) لە قورئاندا، ھەم بە ماناي نىەتى تىۋو دل، دى، ھەم بە ماناي تەعبىرى زمان، ھەم بە ماناي كەردەۋەي ئەندامەكان، واتە: ئەۋەي كە بە دل و زمان و ئەندامەكانيان، ئەنجاميان دەدا، لە ئيمان ھىتان و پابەندىيە بە تىسلامەۋە، لە پاداشتى ئەۋەدا، خوا ﷻ دەيانكاتە خاۋەن و ھاۋەلى بەھەشت، كە لەۋىدا ھەرماۋ دەبن و بە ھەمىشەي دەبن.

خو بە لوتف و كەپەمى خۆى ئىمە لەو كەسانە بگىرې و، يارمەتتىمان بدات كە ھەرچى زياتر لەم فەرمائىشتە بەرزو بە پىزەي خوا ﷻ وردىنەۋە و رامىتىن و خالىي بىن، تەۋفيقىشمان بدات كە پىيەۋە پابەند بىن، لە ژيانى تايەتتى خۆمان، لە ژيانى خىزائىيمان، لە ژيانى كۆمەلەيەتتىيمان، ژيانى سياسىيماندا، ھەرۋەھا ھەۋلىش بدەين كە ئەم قورئانە بگەينە چرايەك و، كۆمەلگاي خۆمانى پى رۆشن بگەينەۋە، بىكەينە سايەو سىبەرېك و، كۆمەلگاي خۆمانى لە ژىردا بگەستىنەۋە.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یەكەم:

دابه‌زێنه‌ری قورئان خۆی زالی کارزانەو، گەردوونیش بە هەق و حیکمەت و بۆ کاتیکی دیاریکراو وەدیھێناو، کەچی بێروایان لەوێ پێی ترسێراون و پێی ھۆشیارکراوە، ڕوو وەچەرخیئەرن، پشتھەلکەرن:

خو! ﴿حَمَّ﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ﴿٢﴾

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە پێنج بەرگەدا:

(١) ﴿حَمَّ﴾ پێشتر زۆر قسەمان لەسەر کردو، ئەمانە دوو پێت لە بیست و هەشت پیتەکانی زمانی عەرەبی و، خو! ﴿حَمَّ﴾ بە ھێنایی ئەو پیتانە، ئاماژە بەو دەکات کە ئەم قورئانە، ھەر لەو پیت و دەنگانە پێکھاتو، کە بە شیوەی ئاسایی مەوقفەکان، بە کاریان دێنن لە خوێندن و نووسین و وتارد، دەستەوسانن لە بەرانبەر قورئاندا، کەواتە: بزانی ئەو زاتە ی ئەو قورئانە ی ئەو فەرماشتە ی لەو کەرەستە خاوە ی بەردەستی ئێو پێکھێناو، خۆی بەرز ی بێ وێنە یە.

(٢) ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، دابه‌زاندنی کتێبە کە، ئەم کتێبە لەلایەن خۆی زالی کاربە جێ وە یە، لە ڕووی ڕێزمانی عەرەبییەو: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾، دەگونجێ بپێتە گوزارە (خَبَر)، بۆ نھاد (مُبْتَدَأ) یەک کە بە سەلیقە دەزانێ و بەمجۆرە یە: (هَذَا تَنْزِيلُ الْكِتَابِ)، (هَذَا) ئەو کاتە دەبێتە نھاد (مُبْتَدَأ) و (تَنْزِيلُ الْكِتَابِ) دەبێتە گوزارە (خَبَر)، دەشگونجێ: ﴿تَنْزِيلُ الْكِتَابِ﴾، ھەمووی لە شوێنی (رَفْع) دابی و (مُبْتَدَأ) بێ و، ﴿مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾، ئەویش ھەمووی لە شوێنی (رَفْع) دا بێ و (خَبَر) بێ.

شایانی گوتتە: ئەو شەئوئە تەغییرە، لە سەرەتای سوورەتی (الْجاثیة) ش: (حَمَّ

﴿۱﴾ تَنْزِيلَ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ) و، لە سەرەتای سوورەتی (غافر) یش: ﴿حَمَّ

﴿۲﴾ تَنْزِيلَ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ﴿۳﴾ و، لە سەرەتای سوورەتی (فصلت) یش:

﴿حَمَّ ﴿۱﴾ تَنْزِيلُ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿۲﴾﴾، بە تەغییری جوړاو جوړ هاتو، تاكو

بزانرێ كە ئەم كەتیبە، ئەم قورئانە یەكێكە لە شتە زۆر ږوون و ئاشكرايەكان كە

دابەزێنراو، واتە: نەگوتراو و هەڵنەبەستراو لەلایەن موحمەدەو ﴿۳﴾ حاشای

ئەو، بەلكو بۆ لای دابەزێنراو، بۆ سەری دابەزێنراو لە لایەن زاتێكەو كە

خواوەنی ئەوپەڕی بالا دەستی و زالیی و عیززەتەو، خواوەنی ئەوپەڕی شارەزایی و

لێزانیی و حیکمەتە.

وشە (الْكِتَاب) پێشتریش باسمانكردووە كە (أَل) ی ناساندنی لەسەرە، لێرەدا

بەپێی سیاق دەزانرێ كە ئەلیف و لامەكە بۆ عەهەد، واتە: ئەو كەتیبە

زانراو و ناسراو، كەتیبەكە، یان قورئان، ئەو كەتیبە ی پێشتر باسكردووەو زانراو،

دابەزاندنی ئەو كەتیبە لە لایەن خوای بالا دەستی كاربەجێ وەبە.

﴿۳﴾ - ﴿مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، ئاسمانەكان و زەوی ئەوێ

ئێوانیانمان بە هەق نەبێ نەهێناونە دی، یەكسەر دواي دابەزاندنی كەتیبەكە، خوا ﴿۳﴾ باسی

ئەو پراستییه گەر و گرنگە دەكات، كە وەك دوايی لە كورتە باسێكا دەبخەنە ږوو، بە

لای كەمەو لە حەق دە شوێنی قورئاندا باسكراو، كە بریتیە لەوێ خوا ﴿۳﴾ دەفرموی:

ئاسمانەكان و زەوی و ئەوێ دەكەوێتە ئێوانیانەو بە هەق نەبێ نەمان هێناونە دی.

﴿۴﴾ - ﴿وَأَجَلٍ مُّسَمًّى﴾، بۆ كاتیکی ناوبراو، واتە: ئاسمانەكان و زەوی و ئەوێ دەكەوێتە

ئێوانیانەو بە هەق نەبێ، نەمانهێناونە دی، هەر وەها بۆ كاتیکی دیاریكراویش نەبێ،

نەمانهێناونە دی.

﴿۵﴾ - ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُتُوا مُعْضُونٍ﴾، لە حالێكا ئەوانی بێ پروان لەوێ پێی

ترسێنران، لەوێ لێ وریاكراونەو، پشت هەلكردوون، ږوو وەچەرخیتهن.

(الطَّيْرِي) رەحمەتی خۋای لى بىٰ له تەفسىرەكەى خۋى دا^(۱)، ئاۋا ماناى ئەم ئايەتە موبارەكە دەكات: (مَا أَخَذْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فَأَوْجَدْنَا هُمَا خَلْقًا مَّضْنُوعًا، وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ أَصْنَافِ الْعَالَمِ إِلَّا بِالْحَقِّ، يَعْنِي: إِلَّا لِإِقَامَةِ الْحَقِّ وَالْعَدْلِ فِي الْخَلْقِ، وَإِلَّا بِأَجَلٍ لِّكُلِّ ذَلِكَ مَعْلُومٍ عِنْدَهُ، يُفْنِيهِ إِذَا هُوَ بَلَغَهُ، وَيَعْدَمُهُ بَعْدَ أَنْ كَانَ مَوْجُودًا بِإِجَادِهِ إِثَاءً).

ۋاتە: ئەم ئاسمان و زەۋىيەمان پەيدانەكردوون و نەمانهيتاۋنە دى، ۋەك بەدپهيتراۋىكى دروستكراۋ، ئەۋەى دەكەۋىتە ئىۋانپانەۋە لە جورەكانى دروستكراۋان، مەگەر بە ھەق، يانى: بۆ ئەۋەى ھەق بچەسپى و دادگەرىى لە ئىۋان دروستكراۋەكاندا بىتە دى، ھەرۋەھا نەمانهيتاۋنە دى، مەگەر بۆ كاتىكى زاندرائ لە لای خوا، كە ھەر كات ئەو دروستكراۋانە، ئەو ئاسمان و زەۋى و ئەۋەى ئىۋانپان گەيشتنە ئەو كاتە، ناپانھىتلى و لە بەينپان دەبات، دۋاى ئەۋەى كە دروستكراۋ بوون، بە ھۆى بەدپهيتاننى خواۋە. [لەو كاتە ديارىكراۋەدا، كە دايناۋە، ھەر كاتىك گەيشتنە، ئەۋە ناپانھىتلى].

ئىنجا لە تەفسىرى: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُذِرُوا مُعْرِضُونَ﴾ ۛ، دا، ھەندىك لە زانپانى دىكە دەلتىن: (وَالَّذِينَ جَحَدُوا وَخَدَانِيَةَ اللَّهِ عَنْ إِذْأَارِ اللَّهِ إِلَيْهِمْ مُعْرِضُونَ، لَا يَتَعَذَّلُونَ بِهِ، وَلَا يَتَفَكَّرُونَ فَيَعْتَبِرُونَ)، ۋاتە: ئەۋانەى نكوۋلىى دەكەن، لە يەكتايى خوا، دۋاى ئەۋەى خوا ئەۋانى ترساندوۋە ھۆشيار كردوۋنەۋەو، پشتيان ھەلكردوۋەو، بىرناكەنەۋە، تاكو پەند ۋەربگرن.

سەرئىچىك:

ئىمە بەر لەۋەي ئەم مەسەلەي يەكەمە بەجى بھىلېن، با سەرنجىك لە
ئايەتى دووم بەدىن كە دەفەرمى: ﴿تَزِيلُ الْكَتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ :

ئەمە ئەۋە دەگەينەئى كە خوا ﷻ خاۋەنى ھەموو سىفەتە بەرزو پەسندەكانەو،
لە ھەموو كەم و كورپى و لەكەيەك بە دوورە، ھەلبەتە بەو ئەندازەيە بەعەقلى
و ھۆشى سىنوردارى خۇمان تېئىدەگەين، ئەگەرنا خوا ﷻ: پاكىي خوا، بەرزىي خوا،
چاكىي خوا، جوانىي خوا، تەۋاۋىي خوا، زۆر زۆر لەۋە گەرەترە كە ھەموۋى لە
عەقلى و ھۆشى ئىمەدا جىئى بېتەۋە، ھىچ گومانى تىدائىيە، بەلام ھەتا ھۆش و
عەقلى ئىمە دەپرى، ھەتا بۆى ۋەخۇ دەگىرى و جىئى دەبېتەۋە، خوا بەرزەو،
مەزنەو، پاكەو، چاكەو، جوانەو، تەۋاۋەو، لە ھەموو كەم و كورپەك بە دوورە،
لىرەدا خوا ﷻ دوو سىفەتى خۇي دەخاتە ۋو:

يەكەم: (عَزِيز).

دووم: (حَكِيم).

۱- كەۋاتە: ئەم قورئانە لە خوايەكى خاۋەنى ئەۋپەپرى عىززەتەۋە ھاتۋەو دابەزىۋە،
ھەرۋەھا لە خوايەك كە خاۋەنى ئەۋپەپرى ھىكەمەتە، ماناى ۋايە ئەم قورئانە خۇيى
پەرە لە عىززەت و ھىكەمەت و، مايەي عىززەت و ھىكەمەتە بۇ ھەر كەسكى بېخوئىنى و
لىئى تېبگات و، كارى پى بگات.

۲- ئەۋەش ۋەنەبى بەس قسەيەك بى بىرى، بەلكو لە واقىيەكدا بەرجەستە دەبى،
ھەموو ئەۋانەي لەگەل ئەم قورئانە بەرزو مەزنەدا، كە كۇتا فەرمائىشى خاۋىيە، بۇ
مرۇفەكان، دەبنە ھاۋدەم و ھاۋراز، دەبنە ھاۋەلى و دەيخوئىن و، بىرى لى دەكەنەۋەو
تېۋەي ۋادەمېن و، لىئى تېدەگەن و كارى پى دەكەن، بە ئەندازەي لى تېگەيشتى و
كارپىكردن و كارلىككردن لىان لەگەلىدا، عىززەت پەيدادەكەن و ھىكەمەتېش پەيدا دەكەن،

ئىنجا ئەمە ھەم بۇ تاك تاك راستە، ھەم بۇ كۆمەل و كۆمەلگە ئانىش راستە، واقىيىش باشتىن بەلگەيە: گەلى عەپەب بەر لەۋەي پىغەمبەرى خاتەم موھەممەد ﷺ ئەم فەرمايشتە پر بەرەكەتەي خاۋايان پى بگەيەنئ، چۇن بوون؟ لە پرووى سياسىيەۋە پەرش و بىلاۋ، لە پرووى ئابوورىيەۋە چىنايەتتى و قىرى و پىرى، لە پرووى كۆمەلەيەتتەۋە لىك ھەلەۋەشاۋە، لە پرووى فىكرىيەۋە زۆر دواكەۋتوۋ و بەجىماۋ، لە پرووى پەۋشتىيەۋە زۆر داروۋخاۋ، لە ھەر پروۋىيەكەۋە تەماشايان بگەي زۆر بى سەرۋەر، تەنیا لە پرووى قسەزانىي و شىعر گوتن و پەخشان و وتارو پەۋانىيىي و قسە پاراۋىيەۋە، لەۋ پروۋەۋە لە پىشەۋە بوون و، پەنگە لەۋ بوارەدا لە پىش زۆربەي گەلەنەۋە بوۋىن، بەلەم دۋاي ئەۋەي لەگەل قورئاندا، دەبنە ھاۋدەم و ھاۋراز، ئەم قورئانە بەرزو مەزنە لە عەق و دلى ئمارەيەكياندا جىي دەبىتەۋە، ۋەخۇ دەگىرى و، فام دەكرى و، كارى پى دەكرى، دەبىنن گۆرانتكى سەدو ھەشتا (۱۸۰) پلەي بەسەر واقىيە ئەۋ نەتەۋەيەدا دى و، بە ماناي ئەۋ دوو ۋەشەيە دەبنە خاۋەنى عىززەت، دۋاي زەبوۋىنى و زەلىلىي و داماۋىي و بە جىماۋىي و، دەبنە خاۋەنى عىززەت و بالادەستىي و دەستپۇشتوۋىي، ھەرۋەھا دۋاي دواكەۋتوۋىي لە پرووى فىكرىيەۋە، دەبنە خاۋەنى زانىيارىي و حىكمەت، بە ماناۋ چەمكى فراۋانى عىززەت و حىكمەت، ئىستاش لە دۋاي وانىشەۋە، لە دۋاي كۆمەلگەي پىغەمبەرەۋە ﷺ ھەروا جىل بە جىل مەسۇلمانان، نەتەۋە بە نەتەۋە، كۆمەلگە بە كۆمەلگە، تاك بە تاك، ھەر كەسەي زياتر دەستى بە قورئانەۋە گرتىن، پتر بۇتە خاۋەنى عىززەت و خاۋەنى حىكمەت، ۋەك پىغەمبەر ﷺ لە فەرمايشتىكىدا دەفەرمۇي: **إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا، وَيَضَعُ بِهِ الْآخَرِينَ** (أخرجه أحمد: ۲۳۲، والدارمي: ۳۳۶۵، ومسلم: ۸۱۷، وابن ماجه: ۲۱۸، وأبو عوانة: ۲۷۶۲، وابن حبان: ۷۷۲)، واتە: خوا بەم كىتەبە كۆمەلەلەيىك بەرز دەكاتەۋە، كۆمەلەلەيىش نزم دەكاتەۋە.

خوا ﷺ ئىمە لەۋ كەسانە بگىرى، كە بە ھۇي قورئانەۋە بەرز دەبن و، ئەۋپەرى بەھەرۋە سوۋدى لى ۋەدەگرن.

کورتە باسیک لەبارەى

حیکمەتى زۆر باسکرانى نامانجى دروستکرانى گەردوونەوه

لەبەر تیشکی ئایەتی ژمارە (۳)دا: ﴿ مَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ ﴾. ئەم کورتە باسە دەکەین و، ئەم کورتە باسەش لە دوو بېرگان پێک دێ:

برگەى یەكەم:

خوای کاربەجێ، کارو قسەى بەجێ و پێر حیکمەت نەبێ، لێى ناوەشیتەوه، گومانی تێدانیه، ئەمە لە بەلگە نەویستەکانە، خوا ﷻ نە قسەیهک، نە کردەوهیهک، کە ئەوپەڕى حیکمەتی تێدانەبێ، ئەوپەڕى دانایی تێدانەبێ، لێى ناوەشیتەوه، چونکە خوا ﷻ یەکیک لە سیفەتەکانى ئەوهیه کە زاناو کارزانە، لە چەند شوێنى قورئاندا خوا ﷻ بە: (عَلِيمٌ وَحَكِيمٌ) ناساندووە، سیفەتەکانى خوای پەرورەدگاریش هەموویان لە لووتکەدان، دیارە بە نەسبەت ئیدراک و تێگەشتنى ئیمەوه باسێ لووتکە دەکەین، ئەگەرنا سیفەتەکانى خوا ﷻ سنوورو پەهان و، کە دەگوترێ: خوا کاربەجێیە، واتە: ئەوپەڕى حیکمەت هێ خوای پەرورەدگارە و، کە دەگوترێ: خوا زانایە، واتە: ئەوپەڕى زانیاری هێ خوایه و، کە دەگوترێ: خوا بە بەزەیی و میهرەبانە، واتە: ئەوپەڕى بەزەیی و میهرەبانى هێ خوایه و ... هتد، هەموو سیفەتەکانى خوا ﷻ ئەوپەڕى دان و، عەقلى ئیمە دەرکى سنوورەکیان ناکات و بێ سنوورن و پەهان، سیفەتەکانى خوا ﷻ هەموویان بێ سنوورو پەهان.

تنجا نهو راستییه که گهر دوون به سهر و خواریه وه به هق و حکمهت دروستکراوه، به لای که مه وه له هه فده (۱۷) شوینی قوربان و له هه فده سووره تاندا هاتوه، هه لبتیه به پیی ته وهی من سه رنجم داوه و که وتوته به رچاوم، به لام ناشلیم ته نیا له و هه فده شوینه دا، باسی ته وه کراوه که خوا نه م دروستکراوانه ی به هق و به حکمهت نه بی، نه هیناونه دی، به لام من هه فده شوینم که وتوونه به رچاو:

۱- له سووره تی (آل عمران) دا، ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ قِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾، واته: ته وانه ی به پیوه و به دانیشته وه و له سهر ته نیشتیان، یادی خوی ده که ن و، بیر ده که نه وه له دروستکرانی تاسمانه کان و زهوی، ده ره نجام ده لئین: په ره ر دگارمان! ته مهت (نهم گهر دوونه ت) به به لاش و به پووچ و هه و نه ته و بی حکمهت نه هیناونه ته دی، پاکیی بو تو، له نازاری ناگر چه پاله مان بده.

۲- له سووره تی (الانعام) دا، ده فهرموی: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾، واته: تهو (خوا) تهو زاته یه که تاسمانه کان و زهوی به هق هیناونه دی، واته: به حکمهت و بو تامانجیک (یان به چه ندان حکمهت بو چه ندان تامانج).

۳- له سووره تی (یونس) دا، ده فهرموی: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ الْيُسَيْنِ وَالْحِسَابِ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَٰلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ﴾، واته: تهو (خوا) تهو زاته یه که خوری کردوه به تیشک و، مانگی پرووناک کردوته وه و، چه ند قوئاغی بو داناون، تاکو ژماره ی ساله کان و ژماردن، بزنان، خوا ته وهی به هق نه بی نه هیناونه ته دی.

۴- له سووره تی (هود) دا خوا ﴿فَهَرْمُوِيهِ﴾، فهرمویه تی: ﴿وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾، واته: تهو (خوا) تهو که سه یه که تاسمانه کان و زهوی به شهش روژان، (واته: له شهش قوئاغاندا)

هينانوه دي، لهو كاته دا عه پشه كه ي له سهر تاوئ بووه، تاكو تاقيتان بكاته وه داخو كامه تان كرده وه ي چاكتره، كه واته: حيكمه ق تيدايه كه خوا ناسمانه كان و زهوي هينانوه دي و ئامانجيكيان له پشته وه يه.

۵- له سوورهي (ابراهيم) دا، خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿الَّذِي أَنْزَلَ اللَّهُ حَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ﴾، واته: ئايا نابيني، (واته: نازاني، يان به چاوي عه قل و دل نابيني) كه خوا ناسمانه كان و زهوي به هه ق دروست كردوون، (نه كه به به تال و پوچ و بن حيكمه ت).

۶- له سوورهي (الحجر) دا، خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّهَا فَاصِّحُ الصَّغِيرِ الْجَمِيلِ﴾، واته: ئيمه ناسمانه كان و زهوي و ئه وه ي ده كه ويته ئيوانيشيانه وه، به هه ق نه بن دروستمان نه كردوون، بيگومان كاته كه (ساعة) ش دي، (واته: ئه و كاته ي كه تو ماري ئه م بوونه وه ري ئيستاي تيدا ده پيچرته وه، يا خود قيامه ت)، ده جا تو ش (ئه ي موحه ممه د ﷺ) چاوپوشي جوان بكه، (له و ورده مافانه ي وه ك مافي كه سبي ده كه ونه لاي به رانه به ركه ان).

۷- له سوورهي (النحل) دا، خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾، واته: (خوا) ناسمانه كان و زهوي به هه ق هينانوه دي، به رزي بو خوا له وه ي ده يكه نه هاوبه شي.

۸- له سوورهي (الانباء) دا، خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعَيْنٍ﴾، واته: ئيمه ناسمانه كان و زهوي و، ئه وه ي ده كه ويته ئيوانيه وه، به كاته دروستمان نه كردوون.

۹- له سوورهي (المؤمنون) دا، خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿أَفَصَبْتُمْ أَنَّ مَا خَلَقْتُمْ عِبَادًا وَأَنْكُمُ إِنَّا لَا نَرْجِعُكُمْ ۝۱۵﴾، واته: ئايا پيتان وايه، ئيوه مان به هه وه نته و بن حيكمه ت دروست كردوه و، بو لاي ئيمه ناگيرد رينه وه؟ به رزي بو خواي حوكمراي و هه ق (كه شتي بن حيكمه ت و بن جي بكات) جكه له و هيچ په رستراويك نيه، په روه ردگاري ته ختي به ريزو حورمه ته.

۱۰- له سووره‌تی (العنکبوت) دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿حَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ ۱۴، واته: خوا ئاسمانه‌کان و زهوی به هه‌ق دروست‌کردوون، له‌وه‌دا نیشانه‌هه‌یه‌ بو‌ پرواداران.

۱۱- له سووره‌تی (الروم) دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿أَوَلَمْ يَنْفَعُوا فِي أَنْفُسِهِمْ مَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَلَئِنْ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ لَبِقَايَ رَبِّهِمْ لَكَافِرُونَ﴾ ۸، واته: ئایا سه‌رنجیان نه‌داوه‌و بیریان نه‌کردو‌ته‌وه‌و پانه‌ماون، که خوا ئاسمانه‌کان و زهوی و ته‌وه‌ی ده‌که‌و‌یته‌ نیوانیانه‌وه‌، به هه‌ق و بو‌ کاتیکی دیاریکراو نه‌بی، دروست نه‌کردوون؟ به‌لام زۆر له‌ خه‌لکی بیپروان به‌ دیداری په‌روه‌دگارین.

۱۲- له سووره‌تی (ص) دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطِلًا ذَلِكَ ظُنُّ الَّذِينَ كَفَرُوا قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ﴾ ۷، واته: ئیمه ئاسمانه‌کان و زهوی و ته‌وه‌ی ده‌که‌و‌یته‌ نیوانیانه‌وه‌، بن‌ حیکمه‌ت و به‌ هه‌وه‌نته‌ دروستمان نه‌کردوون، ته‌وه‌ گومان‌ی ته‌وانه‌یه‌ که بیپروان، (پیشان وایه دنیا شاری بن‌ خاوه‌نه‌)، سزای سه‌خت بو‌ ته‌وانه‌ی بیپروان له‌ ناگری دۆزه‌خ.

۱۳- له سووره‌تی (الزمر) دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ﴾ ۵، واته: خوا ئاسمانه‌کان و زهوی به هه‌ق دروست‌کردوون.

۱۴- له سووره‌تی (الدخان) دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَإِغْوٍ مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ۲۱، واته: ئیمه ئاسمانه‌کان و زهوی و ته‌وه‌ی نیوانیانه‌مان به‌ گالته‌و یاریی دروست نه‌کردوون، ته‌نیا به هه‌ق دروستمان کردوون، به‌لام زۆربه‌یان (واته: زۆربه‌ی بیپروایان) نازانن، (هه‌یانه‌ ده‌زانن، به‌لام خوی لی گیل ده‌کات، له‌به‌ر به‌رژوه‌ندیی لی تیتک نه‌چوون).

۱۵- له سووره‌تی (الجماعیه) دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لِمَلَقٍ وَلِئَجْزَى كُلِّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ ۲۲، واته: خوا ئاسمانه‌کان و زهوی

بە ھەق دروستکردوون، تاكو ھەر كەسە سزاو پاداشتی خوئی وەرېگرن، بئ ئەوھى ستەمیان لئ بکړئ.

۱۶- له سوورەتی (الأحقاف) دا، خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿مَّا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ كَفَرُوا عَمَّا أُنذِرُوا مُّعْرِضُونَ﴾ (۳) ، واتە: ئیمە ئاسمانەکان و زەوی و ئەوھى دەکەوێتە ئێوانیان، بە ھەق و ھیکمەت نەبئ و بۆ کاتیکی دیارییکراو نەبئ، نەمان ھێوانوھ دی، لە ھالێکدا ئەوانەى بېپروان لەوھى پێی ترستراون، پشت ھەلکەردوون، ڕوو وەچەرخیئەرن.

۱۷- لە سوورەتی (القیامە) دا، كە خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿يَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ (۳) ، واتە: ئایا مەوۆف پێی وایە وازی لئ دەھێترئ و لئى ناپرسیتەوھ! (واتە: وانیە ئەم پرسیارکردنە بېگومان پرسیارکردنی نکوولییەیکەرانە، واتە: وازی لئ ناھێترئ و لئى دەپرسیتەوھ و سزاو پاداشتی چاوەرپێە).

کەواتە: ئەمە ھەڤدە (۱۷) شوئین بوون بە لای کەمەوھ لە قورئاندا، ئەو راستییە ڕادەگەیەنن کە گەردوون بەسەر و خوارەوھ، یان ئاسمانەکان و زەوی ئەوھى دەکەوێتە ئێوانیان، بە ھەق و ھیکمەت نەبئ دروست نەکراون.

برگەى دووھم: ھیکمەتەى ئەو زۆر باسکرانەى خستنە ڕووى ئامانج و مەبەستى بەدیھینرانی گەردوون، چییە؟

ئەمیش لە دوو ڤالدا باس دەکەین:

۱- مەشت و مپ لە بارەى ھەبوونی ئامانج (ھەدف، غرض) و نەبوونی لە کارەکانى خوادا، لە ئێو زانایاندا ھەربووھ و ئیستاش ھەبە و، پێشم وایە ھۆکاری سەرەکی مەشت و مپو ڕاجاییە کە لێک ھالئى نەبوونە.

بە درژایی مێژووی مسوڵمانان لە ئێو زانایانی بنچینەکانی ئایین (أصول الدین) دا، کە بە (عُلَمَاءُ الْكَلَامِ) و (الْمُتَكَلِّمُونَ) و (عُلَمَاءُ الْعَقِيدَةِ) ناسراون، زانایانی کە

له بابَه تَي بَووناسی و ئیمان و عه قیده ده کۆلنه وه، مشت و مې هه بووه لهو باره وه، که ئایا ده گونجی بَلَّيْن: خوا ﷺ ئامانجیکی له بهر چاو گرتوه له کردنی کاریکی دا، یان دروستکردنی گهر دووندا، یان کاره کانی دیکه دا، یان ناگونجی؟

هه ندیک گوتوو یانه: ناگونجی وابلَّيْن، چونکه نه گهر گوتمان: خوا ﷺ ئامانجیکی له بهر چاو گرتوه له کاتیکدا، کاریکی نه جامداوه، بۆ وئنه: که پیغه مبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون، یان یهک یهک کتیبه کانی دابه زاندوون، یان ئەم گهر دوونه ی هیناوه ته دی، نه گهر بَلَّيْن: ئامانجیکی ره چاو کردوه، مانای وایه خوا ﷺ پیوستی به هینانه دی ئەو ئامانجه ههیه، نه وهش شایسته ی خوا نیه، چونکه خوا ئاتاجی جگه له خۆی نیه، واته: خوا سیفه تی پیوستی هه بوون (احتیاج) ی نیه.

بهشیکی دیکه له زانایان گوتوو یانه: کاری خوا ناگونجی بَي ئامانج بَیت و، ناگونجی ئامانج و و مه بهست له پشت کاره کانی خوا وه نه بَی، به لَام ئیمه نالَّيْن: ئەو ئامانجه په یوه ندیی به خوای په روه ردگار وه ههیه، به لکو په یوه ندیی به دروستکراوه کانه وه ههیه، بۆ وئنه: خوا ﷺ که پیغه مبه رانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون و کتیبه کانی خۆی دابه زاندوون و ئامانجه که شی روون کردۆته وه، ده فه رموی: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِّئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ النساء، واته: پیغه مبه رانیک د لَخَوْشکه رو ترسینه رن، تا کو خه لک له دوی په وانه کرانی پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به لکه یان له سه ر خوا نه بَی، که واته: پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ ئامانجیک نیردراون و کتیبه کانی خوا بۆ ئامانجیک دابه زانراون، که بریتیه له وهی خه لک بیانوو براو بکری، به لَام ئەو ئامانجه په یوه ندیی به مروقه کانه وه ههیه، نه که خوا ﷺ په کی له سه ری که وتبَی، هه لته هه ندیک له زانایانیش گوتوو یانه: ده بَی وشه ی حیکمه ت به کار بهیتری، نه که وشه ی (عَرَضَ) واته: له کاره کانی خوا دا نیه، به لکو حیکمه ت ههیه.

بەلام بە بۆ چوونى من چ بلىتى: مەبەست (غَرَضُ) چ بلىتى ئامانچ (هَدَفُ)، چ بلىتى ويستراو (غَايَة)، چ بلىتى حىكمەت، ھەمووى دەچىتەوہ ئىوہ ئەوہ، كە كارەكانى خوا ﷻ لە جىي خوياندان و، كارەكانى خوا حىكمەت لە پشتيانەوہ ھەبە و، ئامانچىك دىننە دى، خوا لە كارەكانى خويدا شتاتىكى بە ئامانچ گرتوون، بەلام ئەو شتانەى خوا بە ئامانجى گرتوون، بە دلىيى خوا لە جگە لە خوى بى نىازە: ﴿وَمَنْ جَاهَدْ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ (۶) العنكبوت، بەلام ئەو ئامانجانە، دروستكرارەكان پىويستىيان پىيان ھەبە، واتە: ئەگەر لە جىھانى مرؤف بەولاولەتر بچىن، خوا كە شتەكانى ھىنانوہ دى، ئەم گەردوونەى بەو پەرى حالەتتىكى سىستماىك و رىك و پىك دروستكردوہ، ھەر شتىك كە خوا خولقاندوويەتى، رى و شوئى بۆ داوہ: ﴿قَالَ رَبُّنَا الَّذِي أَعْطَى كُلَّ شَيْءٍ حَلْفَهُ ثُمَّ هَدَىٰ﴾ (۵) طہ، چونكە ھەر شتىك ئەگەر ھىدايەت نەدرى لە لايەن خواوہ، سىستى بۆ دانەئرى و، رىك و پىك بەرپوہ نەبردرى، فەوزا و پاشاگەردانى و بىسەرۋەبرى لە خوا ناوہ شىتەوہ، نابى لە مولكى خوادا بى سەرۋەبرى و پاشاگەردانى و نارىكى ھەبى، كەواتە: خوا ﷻ ئامانچ و مەبەست ھەبە لە كارەكانىدا، بەلام نەك ئامانچ و مەبەستىك كە پەيوەست بن بە خويەوہ، چونكە خوى پەروەردگار بىگومان نىازو پىويستى بە جگە لە خوى نىہ، بەلام ئەو ئامانچ و مەبەستانە، پەيوەندىيان بە دروستكرارەكانەوہ ھەبە.

(۲) - حىكمەتى زۆر باسكرانى ئەو ئامانجەش، برىتە لە بەرچا و روونكردەوہ و دلىيا كەردنەوہى مرؤف، لە بارەى بوون و ژيانەوہ، لە سۆنگەى ئەوہە كە چوار ھۆكار ھەن، پىويستى كردوہ كە خوا ﷻ بە لای كەمەوہ لە ھەقدە ئايەتى موبارەكا، باسى ئەو راستىيە بكات، كە ھەر راستىيەك لە يەك ئايەتدا باسكرا بىت تەواوہ، بەلام راستىيەك خوا ﷻ لە ھەقدە شوئىندا دووبارەى بكاتەوہ، بە ھەقدە تەعبىرى جوړا و جوړ، ماناى واہ، خوا ﷻ زۆرى مەبەست بووہ، ئەو راستىيە بۆ خەلك بخاتەروو، كە برىتە لەوہى بەر چاويان روون بىتەوہ و دلىيان، لە بارەى بوون و ژيانەوہ، كە بوون و ژيانى ئەوان

بە ھەقەو، ھیکمەتی تێدایەو، ئامانجی لە پشتمەو، ئەو ھۆکار ھەن کە پالەرو ھاندەری زۆر پوونکردنەوێ ئەو راستییەن:

ھۆکاری یەكەم: لەبەر ئەوەی مەرۆڤ بۆ تاقیکردنەو خولقی نراو، بوار ھێلداو، تەو ھە مەرۆڤ، ئەتوانی ھەموو ئەو راستییانە ھەن، وەخۆیان بگری و ھەزەمیان بکات، واتە: زۆر نەتیی ھەن زۆر شت ھەن، مەرۆڤ سەری لێیان دەرنەچێ، گومانێ تێدایە، وەک لە مەوسووعە: (ئیمان و ئیلحاد) دا، باسەمان کردو، کە یەكێک لە ھۆکارەکانی پەلکێش کرانی کەسانێک بەرەو ئیلحاد، ئەو یە کە ھەندێ شت دەبینن لە ژياندا سەریان لە ھیکمەتەکیان دەرنەچێ، بۆ وینە: مندائیک کە ھەر لە دایک دەبێ بە نوقصانی لە دایک دەبێ، یاخود کەسیک بەلایەکی بەسەر دێ، نازانی بۆچی؟ یان لە ھەندێ لە دروستکراوەکانی خوادا حالەتی ناپێکی ھەیە، بۆ وینە: ژياندارێک، ئاژەلێک دروست دەبێ نوقصانی ھەیە، جگە لە جیھانی مەرۆڤ، لە ھەندێ لە شتەکانی دیکەدا، یان خوا ﷻ ھەندێک شتی خولقاندوون، کە سوودەکیان بۆ ئیمە دیار نیە، وەک: وەک مارو دووپشک و میکپۆب و فایرۆس، کە زیانەکیان دیار، بەلام سوودەکیان دیار نیە، ھەر وەھا زۆر نەتیی دیکە ھەن، کە مەرج نیە عەقڵی مەرۆڤ جێی ھەلکردنی ھەموو ئەو مەتەلانی بوونی تێدایتەو.

ھۆکاری دووھەم: بۆ ئەو زۆر جەختکردنەو، ئەو یە کە شەیتانەکان بەردەوام دنە دنە مەرۆڤ دەدەن و، خوتخوتە ی بۆ دەکەن و، خەیاڵ و ئەندێشە ی خراپی دەخەنە عەقڵ و دلەو، لە بارە ی خواو، لە بارە ی ژيانی خۆیەو، لە بارە ی دەورووبەر یەو، لە بارە ی شتەکانەو، بۆیە خوا ﷻ بە پێویستی زانیو ئەو ھەموو جەخت بکاتو ئەو لەسەر ئەو کە ژيان و بوون، ھەق و ھیکمەتیان لە پشتمەو یەو، ھەوێتە و گالتە و بێ ئامانج نین.

ھۆکاری سێھەم: ھەبوونی زۆر ھەوارزو نشیو کەم و کوپی لە ژيانی مەرۆڤدا و، پرسیار گەلێک کە مەرۆڤ سەری لێیان دەرنەچێ، ھەلەبەتە ئیمە لە شوێنێکی

تەرخانكراودا، كە مەوسووعەي: (دەرەوشاوەي ئيمان و پوچەلى ئيلحاد لەبەر
 روشنائى زگماك و عقل و زانست و وەحى دا) يە، زۆرىك لەو پرسيارانەمان
 ھەولداو، وەلام بەدەينەو، بەلام ديسان پرسيارى بى وەلام و ئىشكالى بى
 چارەسەر، كەم و زۆر ھەر دەمىن، لەبەر ئەوئەي مەرووف توانايەكانى سنووردان
 و، عقل و ھوشەكەي سنووردارە، مەرووف بۆيە نەخولقەنراو ھەرچى نەتەينى
 گەردوون و ناسمان و زەوى ھەيە، بيزانئ، بەلكو نەزانينى زۆرىك لەو نەتەينيانە،
 ماددەيەكە بۆ پى تاقيكردنەوئەي مەرووف، ئنجا ئەگەر مەرووف ھەموو شتەي
 زانيبايەو لە ھەموو شتەكدا، لەو سەرەيەو ھاتبايەو، ئازايەتەي نەدەبوو بۆ
 خوا ملكەچ بى و، بەندايەتەي بۆ خوا بكات!

ھۆكاری چوارەم: ھەبوونی بوار بۆ پێھەلاچوون و زیاتر ھەولدانى مەرووف،
 نەك بكەرتە حازر خورى بەر سەبەر، خوا ﷻ كاریكى وایكردو لە ژيانى
 مەرووفدا، كە مەرووف ناچار بى، زیاتر ھەول بەدات و، زیاتر پى ھەلاچى، زیاتر
 كار لەسەر خۆى بكات و خۆى ماندوو بكات، بۆ ئەوئەي دەرەكەي نەتەينیەكان و
 دەرەكەي ھیکمەتى خوا لە كارەكانیدا بكات و، دەرەكەي راستیەكانى فەرمايشتەكەي
 بكات و، خوا ﷻ دوو كەتیبى خستوونە بەر دەستى ئیمە، كەتیبى قورئان كە
 كەتیبى خوەندراو (الكتاب المقروء) ی خوايە و، كەتیبى گەردوون كە كەتیبى
 تەماشاكراو (الكتاب المنظور) ی خوايە، ھەردوو كەتیبەكەش بەلگەو نیشانەي
 خوا و پەنشانەدەرى خوا ناسین، بۆيەش خوا ﷻ رستەكانى قورئانى ناوانون
 (آيات) نیشانەكان: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ تَقْوًا مَّعْرُوفًا فَتُؤْتُوا أَحْسَنَ بَلَدًا كَمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ﴾ (الباقية)، واتە: نیشانە
 لەسەر بەدەپنەرايەتەي و، پەرەردگارەتەي و، خاوەندارەتەي خوا ﷻ، ھەررەھا
 دیاردەو دیمەنەكانى گەردوونیشى ناوانون (آيات): ﴿وَجَعَلْنَا آيَاتٍ لِلنَّارِ الْبَاطِنِ فَحَوَّنَا
 آيَةَ الْآيِلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّارِ مُبْصِرَةً﴾ (الإسراء، ۱۲) واتە: شەوو رۆژمان كردوونە دوو
 نیشانە، نیشانەي شەومان خەفە كردووە نیشانەي رۆژگارمان كردووە پەننەر،
 ھەررەھا: ﴿وَكَايْنِ مِنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَمُرُّونَ عَلَيْهَا وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ﴾

﴿۱۰۵﴾ **يُوسُفَ**، واتە: زۆر نىشانە ھەن لە ئاسمانەكان و زەويدا، بەلایاندا ڤەت دەبن لە حالێکدا کە پشتیان تێکردوون، يان: ﴿**سَرَّيْهُمْ عَيْنَنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَقٌّ نَّبَّيْنُ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ**﴾ ﴿۵۳﴾ **فَصَلَّتْ**، واتە: نىشانەكانى خۆمانيان پێشان دەدەين، لەمەودوا لە ئاسۆيەکاندا، (واتە: لە گەردوون دا) لە خودى خۆشاندا، تاكو بۆيان دەرېکەوى کە ئەو (قورئان) يان (خوا) ھەقە، (پێشتر تەفسیرمان کردووە).

کەواتە: ئەم چوار ھۆکارە کە ھەندێکیان تیکەلکێشن، ھۆکارن بۆ ئەوھى خوا ﷻ ئەو راستییە لە ھەقەدە شوێن بە لای کەمەو، لە قورئان دا دووپات بکاتەو، کە گەردوون و مەرۆف و ژيان، بە ھەوہنتە ئەخولقێئراون و، بە ھەق ھێئراونە دى و، حیکمەت و ئامانج لە پشتیانەوہ ھەيە، کە ديارە لە ئايەتەکەى سوورەتى (الْجاثية) دا، خوا ﷻ تاكو ڤاددەيەکى زياتر لە ئايەتەکانى دى، ئەو حیکمەتە ڤوون دەکاتەوہ کە دەفەرموئ: ﴿**وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ يَلْقَىٰ وَلِيُجْزِيَ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ**﴾ ﴿۴۲﴾، واتە: خوا ئاسمانەكان و زەوى بە ھەق ھێئراونە دى، ھەروەھا بۆ ئەوہش کە ھەر کەسە سزاو ڤاداشتى خۆى بە تەواويى وەرېگرئ و ستەميشيان لئ ناکرئ.

مسئله له ی دووهم:

دەرڅستنی پووچه لیس شیرک و، نه بوونی هیچ به لگه یه کی نه قلی و عه قلی و له سه ری و، به گومرترین که س دانانی هاو به شدانه ران و، له پوژی دوا یی دا، بوونه دوژمن و حاشا لیکردنی به رستراوه کانیان لیان:

خو ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ أَنْتُونِي بِكِتَابٍ مِنْ قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِمَّنْ خَلَقْتُمْ صَدَقَاتٍ ۚ﴾ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفُولُونَ ﴿٥﴾ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾

شیکردنه وی ئه م ئایه تانه، له ده برگه دا:

- (۱) - ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ (دیاره دوینراو، پیغه مبه ری خاتمه ﴿﴾) بفه رموو: ئایا ده بینن ئه وانه ی له جیاتی خوا، یان جگه له خوا لیان ده پارینه وه، یا خود: پیشانم بدن ئه وانه ی جگه له خوا، لیان ده پارینه وه.
- (۲) - ﴿أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾، پیشانم بدن، بوم بخه نه روو چیان له زه وی دروست کردوه!
- (۳) - ﴿أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ﴾، یان ئایا به شداریان له ئاسمانه کاندایه یه؟!،

(أَرَأَيْتُمْ) زانایان به گشتی به دوو جوړ لیکیان داوه ته وه:

یه که م: به مانا روواله تیه که ی: ئایا بینیتان! ئایا زانیتان و به چاوی عه قل و دل دیتان؟
دووهم: بهو مانایه ی که لئی هه لده هیجری، (أَرَأَيْتُمْ) واته: (أَخْبَرُونِي) واته: دوا ی ئه وه ی بینو تانه و، زانیو تانه، نجا هه وائلم پئ بدن، ئه وانه یه که سه لازمی مانایه که یان لیکرتوه، دهرهاو یشته ی مانایه که ی واته: هه وائلم پئ بدن، ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، ئه وانه ی

جگه له خواو له جیاتی خوا، لیان ده پارینه وه، (أَرُونِي)، پیشانم بدهن، ﴿مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾، چیان له زهوی دروستکردوه، به ته نکید لیره دا (أَرُونِي: تَعْيِيرٌ تَسْخِيرٌ وَتَعْجِيزٌ)، ده ربړینیکه بۆ گالته پیکردن و دهسته پاچهیی پیتشاندانیان، چونکه کوا ده توانن چی پیشان بدهن، که جگه له خوا ﴿هَيَّنَاوِيهِ تَه دِي؟ وَشَهِي: ﴿مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ﴾، (مَاذَا) واته: (مَا الَّذِي خَلَقُوهُ)، چیه نه وهی نه وان هیناویانه ته دی، چونکه ده لی: (ذَا: إِسْمٌ إِشَارَةٌ نَابٌ عَنِ الْمُؤْصُولِ، وَأَصْلُ التَّرْكِيْبِ: مَاذَا الَّذِي خَلَقُوا، وَالْإِسْتِفْهَامُ إِنكَارِيٌّ أَوْ تَوْبِيخِيٌّ)، (مَاذَا) نه صلی خوی، واته: (مَا الَّذِي) چونکه (ذَا) ناوی تاماژه یه، له شوینی (الَّذِي) دانیشتوه، نه سلی پیکهاته که ناویه (مَا الَّذِي خَلَقُوهُ) چیه نه وهی هیناویانه ته دی؟ پرسیارکردنه که ده گونجن بۆ نکوولیلینکردن ب، به لام باشر وایه، بلین بۆ سر زه نشتکردنه، چونکه نه وان نکوولیی له وه ناکه، که نه وانه ی له جیاتی خوا لیان ده پارینه وهو ده یانه رستی، هیچیان نه هیناوه ته دی، نه گهر بشلین بۆ نکوولیلینکردنه، واته: وه که سیک دانراون که نکوولیی بکه، له وهی په رستراوه کانیان هیچیان نه هیناوه ته دی، [(قَالَ النَّحَاءُ إِنَّ (ذَا) بَعْدَ (مَا) أَوْ (مَنْ) الْإِسْتِفْهَامِيَّةَ) مِثْرَلَه (مَا الْمُؤْصُولَه)], (ذَا) که له دوا ی (ما) ی پرسیارکردن یان (مَنْ) ی پرسیارکردنه وه دی، له جیی (مَا الْمُؤْصُولَه) یه.

واته: (مَاذَا) یان (مَنْ ذَا)، (ذَا) که له دوا ی (ما) وه دی، بۆ پرسیارکردنه، یاخود له دوا ی (مَنْ) وه دی، دیسان بۆ پرسیارکردنه، نه وه له شوینی (ما الْمُؤْصُولَه) ده ب، واته: (مَا الَّذِي) یان (مَنْ الَّذِي).

که ده فهرموئ: ﴿أَمْ لَمْ نَمُرْكُ فِي السَّمَوَاتِ﴾، (أَمْ: حَرْفٌ إِضْرَابٍ انْتِقَالِيٍّ، وَالْإِسْتِفْهَامُ الْمُقَدَّرُ بَعْدَ (أَمْ)، إِنكَارِيٌّ)، وشه ی (أَمْ) زۆربه ی زانیان ده لین: بریتیه له هه مزه ی پرسیارکردن و (بَلْ)، واته: (بَلْ أَلْهَمَ شُرَكَاءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ)، به لکو ثایا هاوبه شیان له تاسماناندا هه؟! هه ندیکیش ده لین: (أَمْ) به مانای هه مزه ی پرسیارکردنه، به لام لیره دا بۆ گواستنه وه یه، نه و پرسیاره ی له دوا ی (أَمْ) وه دی، پرسیارکردنیکه نکوولیلینکه رانه یه، واته: ثایا هاوبه شیان هه یه له دروستکرانی تاسمانه کاند؟ به ته نکید نه خیر! بۆیه ده فهرموئ:

٤- ﴿اَتَتُوکَ بِکَتَبٍ مِّنْ قَبْلِ هٰذَا﴾، بۆم بېنن، کتیبیک له پیش ئەمەوه، واتە: له پیش قورئانەوه کتیبیک بېنن شتی وای گوتی، که ئەو پەرستراوانە شتیکان له زەوی دروستکردووه، یاخود پشک و بەشیان هەیه، له دروستکراى ئاسمانەکاندا، کتیبیکم بۆ بېنن له پیش ئەمەدا، شتی وای گوتی، واتە: بە لڳەبەکی ئەقلى.

۵- ﴿أَوَافَرْتُمْ مِنْ عِلْمِهِ﴾، یان پاشماوه یه که له زانیاری، (أَفَرْتُمْ) به زۆری و خویندراوه تهوه، به لām هه ندیکیان خویندوو یانه تهوه: (أَفَرْتُمْ)، هه ندیکیشان خویندوو یانه تهوه: (أَفَرْتُمْ)، به لām (الطبري) ده لّ: جگه له (أَفَرْتُمْ) دروست نه، به شیوازی دیکه بخوئرتیتهوه، ﴿أَوَافَرْتُمْ مِنْ عِلْمِهِ﴾، (أَي: بَقِيَّةُ مِنْ عِلْمٍ)، واته: شوئنه واریک له زانیارییم بۆ بێتن، یان کتیبیکیم بۆ بێتن له پێش قورئاندا دابه زبێ و نهوهی تیدابن، که هر پستراوه کانی ئیوه به شداریان کردوه له ئاسمان دا، یاخود شتیکیان له زهوی دا خوئانندوه، ئه گهر کتیبیان بۆ نه هات، پاشماوه یه که له زانیارییم بۆ بێتن، (الْأَفَرْتُ: الْبَقِيَّةُ مِنَ الشَّيْءِ)، پاشماوه یه که له شتیک، که لێره دا خوا ﷻ بواریان زیاتر پـ ده دات، یانی: ئه گهر به لگه ی نه قلیبتان هینا، باشه، ئه گهر نه تانهینا، به لگه ی عه قلیش بێتن ههر باشه.

٦- ﴿إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾، نه گهر ټیوه له راستان، نه مه بؤ زیاتر تیزکردن و هاندانیانه، که زور بگهړن و ههول بدهن، به لگه یه که له وه حیوی خوا بښن، له کښتۍ څخه خوادا، که دایه باندو ته سر به کیک له پیغمه به ران، که بېگومان شتی وایه، یاخود نه گهر به لگه ی نه قلیتان نه هینا، به لگه ی عه قلی بښن، به لگه یه که له زانست که به ره می عه قله بېهینن، که به ته نکید نه به لگه ی نه قلی له سهر شیرک هه یه، نه به لگه ی عه قلی و، نه وه حیوی رپی ددهات و نه عه قلی سه لیم، بویه ده ده رموی:

(V) - ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾، كُنْ گومارتە
 له كه سىك له جياتى خوا، له كه سىك ده پارتەوه كه ههتا پڕۆژى قيامهت وه لامي
 نادانتهو؟! (مَنْ أَضَلُّ)، (مَنْ: الْإِسْفَهَامِيَّةُ الْإِنْكَارُ وَالْتَّعْجِيبُ) ئەم (مَنْ)ه، بۆ پرسياركردنه،
 نجا ههه بۆ نكوو ئىيلكردنه، ههه بۆ سه رسورماندنه، ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ

اللَّهُ ﷻ كى گومراتره له كه سيك كه له جياتى خوا له كه سيك ده پارتته وه كه تاكو رۆژى قيامت وه لامى ناداته وه، ئەمە لێره دا كه ده فەرموئ: هەتا رۆژى قيامت، واتە: هەتا دنیا دنایە، وه لامى ناداته وه، رۆژى قيامتیش ئەو نە، وه لامى بداته وه، بەلام يانی: ئەو بە تەمایە له دنیدا له فریای بى، بەلام تاكو دنیا بە كۆتا دى، وه لامى ناداته وه، تاكو رۆژى قيامت.

هەلبەتە كه ده فەرموئ: ﴿يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْفِئِمَةِ ﷻ﴾ (مَنْ) بۆ خاوهن عەقل و ئیدراكانە، بەلام لێره دا خوا ﷻ بە پیتی عەقلى هاوبەش بۆ خوا دانەرەكان، دواو، كه ئەوان پێیان وابوو ئەو بت و صنەم و پەيكەرەنە، جوړيک له عەقل و هۆشيان هەيە، دوايى ده فەرموئ:

(۸) - ﴿وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﷻ﴾ (وێرای ئەو هەش) له حاڵیکدا ئەوان له پارانه وەى ئەوان بێئاگان، واتە: پەرستراوه كان له پارانه وەى دواکارەكان، بێپرستەكان بێئاگان، هەر ئاگاشيان لى نە، ديارە لەبەر ئەوەيە كه لێره دا خوا ﷻ (غَافِلُونَ) بۆ بەکارهێنان، چونكه له ئايەتەكەى پيشيش دا (مَنْ) بۆ بەکارهێنان، كه بۆ خاوهن عەقلانە.

كهواتە: كه ده فەرموئ: ﴿وَمَنْ أَسْلَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْفِئِمَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ﷻ﴾، واتە: هېچ كه سيك گومراتر نەو، حاڵەكەش سەر سوپهێنەرتر نە، له كه سيك كه له جياتى خوا، جگە له خوا له كه سيك و له شتيك ده پارتته وه، كه تاكو رۆژى قيامت و رۆژى دوايى وه لامى ناداته وه، تاكو دنیا دنایە، بەلكو هەر له پارانه وه كه شيان بێئاگان.

(۹) - ﴿وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً ﷻ﴾، كاتيكيش خەلك خپەر كړيڼه وه كۆده كړيڼه وه له رۆژى دوايدا، ليشيان دهنه دوژمن، واتە: پەرستراوه كان دهنه دوژمنى پەرستەرەكان.

(۱۰) - ﴿وَكُنَّا عِبَادَهُمْ كُفْرِينَ ﷻ﴾، نكووليش دهنه له پەرستنه كەيان، واتە: بېپروان به پەرستنه كەيان، دهلين: ئيمه پرومان پتي نەبوو، نكووليش لى دهنه، كه دهنه بوو واتان كردهايە.

ھەندىكىش گوتتويانە: ﴿وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءُ﴾، پاناوھەى دەچتەوھە بۆ پەرستەرەكان، واتە: ئەوانەى كە بتەكانيان پەرستوون و، پەرستراوھەكانيان پەرستوون، دەبنە دوژمنى پەرستراوھەكان، بەلام زياتر واپتدەچى مەبەست ئەوھە بى كە پەرستراوھەكان دەبنە دوژمنى پەرستەرەكان و لە پەرستەكەشيان نكوولئى دەكەن، ئەگەرنا دەشگونجى بگوترى: پەرستەرەكان نكوولئى دەكەن لە پەرستى، كە پىشتەر لە دنلادا بوويانە بۆ پەرستراوھەكان.

كەواتە: لىرەدا ئەمە وەك زانايانى وتوويز (المناظرة)، دەلئى: (إِنْ كُنْتَ نَاقِلًا فَالْصَّحَّةُ أَوْ مُذْعِيًّا فَالدَّلِيلُ)، ئەگەر تو شتىك لە كىتىكەوھە نەقل دەكەى دەبى سەنەدەكەى راست بى و، ئەگەر لاف لئدانىكىشت ھەيە، دەبى بەلگە بىنەوھە، خواى پەرورەدگار دەفەرموى: فەرموون: ئەگەر نەقل دەكەن لە دىنى خوا، بە ناوى دىنى خواوھە وا دەكەن، چونكە ھاوبەش بۆ خوادانەرەكان ئىددىعاي ئەوھەيان دەكرد كە لەسەر ئايىنى ئىبراھىمىن، خوا ﷻ دەفەرموى: كىتىكم بۆ بىن، كە لە پىش قورئاندا شتى واى گوتبى، ياخود: ئەگەر دەتانەوى بەلگە بىنەوھە، فەرموون زانبارىيەكم بۆ بىن، پاشماوھەك لە زانست كە بەرھەمى عەقل بى بۆم بىن، كەواتە: لىرەدا خوا ﷻ بۆ پووچەلكردنەوھەى بىرۆكەى شىرك چەند شىوازيكى بەكارھىناون:

- (۱) - كىتىك لە پىش قورئاندا بىن، كە شتى واى تىدابى.
- (۲) - پاشماوھەك لە زانست بىن، كە بەرھەمى عەقل بى.
- (۳) - ئىوھە كە لە شتىك دەپارئەوھە، لە كەسىك دەپارئەوھە وەلامتان ناداتەوھە، تاكو دنيا دنلایە، تاكو قىامەت، ھىچ كەس لە ئىوھە گومراتر نەيە.
- (۴) - ئەو پەرستراوھەى ئىوھە لە پەرستەكەى ئىوھە، لە داواكردنەكەى ئىوھە بىتگان.
- (۵) - كاتىكىش كە خەلك كۆدەكرىتەوھە لىتان دەبنە دوژمن.
- (۶) - نەك ھەر لىتان دەبنە دوژمن، بەلكو نكوولئىش دەكەن و، بىپراشن بەو پەرستەى ئىوھە كە پىشكەشى ئەوانتان كروھە.

مەسەلە ی ستیه م:

تۆمە تبارکردنی بیپروایان بۆ قورئان بە جادوو و، بۆ موخەممەد ﷺ بە قسە
 ھەلبەست بە ناوی خواوە، بەرپەرچدانەوێ پیغەمبەری خوا ﷺ بۆیان (بە
 فێرکردنی خوا ﷺ) بە سێ بەنگان:

- ١- ئەگەر قسە ھەلبەستی بە ناوی خواوە، سزای دەدات.
- ٢- ئەو داھێزێک نێ، لە پیغەمبەرێکدا کە پێشینی نەبێ.
- ٣- شاھەدێک لە گەلی جوولە کە، شاھەدیی راستگویی بۆ داو.

خوا ﷺ دەفرموی: ﴿وَإِذَا تَنَادَيْنَا عَلَيْهِمْ ءَايَتُنَا يَنْتَ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ
 هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۖ﴾ (٧) ﴿أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَّغْنَاهُ قُلُوبَنَا أَفَرَّغْنَاهُ فَلَا تَلْبِكُونَ لِي مِنْ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا
 تُفْعَلُونَ فِيهِ كَذِبٌ بِهِ شَهِيدٌ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ (٨) ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِنْ
 الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ فِي وَلَا يَكْرَهُ أَنْ أُنْجِيَ إِلَىٰ مَا يُؤْتِي إِلَىٰ وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (٩)
 ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَقَامَ
 وَاسْتَكْبَرْتُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ (١٠) ﴿﴾.

شیکردنەوێ ئەم ئایەتانە، لە یازدە بەرگەدا:

- (١) ﴿وَإِذَا تَنَادَيْنَا عَلَيْهِمْ ءَايَتُنَا يَنْتَ﴾، واتە: [وێرێ ئەو کە یابرد و حالیان وایە]، کاتیکیش
 ئایەتە پۆشنەکانی تێمەیان بەسەردا دەخوێژنەوێ، ئەمەش خستەپرووی گومارێکی
 دیکەیانە، وێرێ گومارێکی پێشی و، گواستەوێ بۆ روونکردنەوێ گومارێکی
 دیکەو، سەرگەردانی و سەر لێشیواوییەکی دیکەیان، وێرێ ئەوانە پێشی باسکران، کە
 بریتییە: لەوێ کاتیکی ئایەتە پۆشنەکانی تێمەیان بەسەردا بخوێژنەوێ:
- (٢) ﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾، ئەوانە بیپروان بە ھەقیقەت
 بۆیان ھات دەلێن: ئەمە جادووییەکی ئاشکرا.

﴿قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، خوا ﷺ دەیتوانی بفه رموی: (قَالُوا) گوتیان: به لām بۆ ئەوهی دەرکهوی، که ئەوه بئیرواییه که یانه، ئەو جوړه قسانه یان پێدەکات.

ههروهها که دهفه رموی: ﴿لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، خوا ﷺ دەیتوانی بفه رموی: (وَإِذَا تَنَلَّى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا لَهَا، أَوْ قَالُوا لِلْقُرْآنِ)، به لām بۆیه دهفه رموی: ﴿لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، واته: ئەو ئایه ته موباره کانهی که به سه راندا ده خوێژینه وه، هه قن، که چی به وه هه قه یان گوت: که بۆیان هات، ﴿لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، (لَمَّا) واته: هه ر له گه ل هه قه که یان بۆ هات، گوتیان: ﴿هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾، ئەمه جادوو یه کی ناشکرایه، که دهفه رموی: (لِلْحَقِّ) ئەم (ل): (لَمْ الْعِلَّةِ وَلَيْسَتْ لَمْ التَّعْدِيَةِ)، به هه قیان گوت، له بهر خاتری هه ق وایان گوت، وشه ی (حَقِّ) یش دیاره مه به ست پێی ئایه ته کانن، به لām خوا ﷺ به هه ق ته عیبری لێکردوون، واته: ئەو ئایه تانه هه قن و چه سپاون و راستن، که دهفه رموی: ﴿لَمَّا جَاءَهُمْ﴾، ئەمه بۆ دیاری کردنی کاتی قسه که یانه، واته: هه ر له گه ل هه قه که یان بۆ هات و ئایه ته کانیان به سه ردا خوێژانه وه، به بێ سی و دوو، به بێ تیفکرین و تێوه ریمان، یه کسه ر گوتیان: ﴿هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ﴾، ئەمه جادوو یه کی روون و ناشکرایه، بێگومان لێردها (مُبِينٌ) له (أَبَانٌ) ی (لَازِمٌ) دوه هاتوه، (أَبَانٌ) یانی: (ظَهَرَ) دەرکهوت، ئەمه جادوو یه کی روون و ناشکراو بێ پێچ و په نایه.

ئنجا ئەوه یه کێ له قسه کانیان، به نسه ت قورئانه وه ئەوه هه لۆیستیان بوو، ئەدی به نسه ت پێغه مبه ره وه ﷺ بابزاین هه لۆیستیان چۆن بوو؟

(٣)- ﴿أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ﴾، یان ئایا ده لێن: هه لێبه ستوه؟ واته: موحه ممه د ﷺ قورئانی هه لێبه ستوه، دیاره پرسیار کردنه که بۆ نکو و لێلێکردنه، شوێنی نکو و لێلێکردنه که ش بریتیه: له هوکاری نکو و لێلێکردنه که، واته: ئەوه که قورئان هه لێبه ستراو بێ، نه ک مه به ست ئەوه بێ که وایان گوتوه، به لکو مه به ست ئەوه یه: به هوێ ئەوه وه ئەو قسه یان کردوه، که گوایه قورئان پێغه مبه ر ﷺ هه لێبه ستوه!

۴- ﴿قُلْ إِنِ افْتَرَيْتُهُ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾، بَلَى: نه گهر من هه لمبه ستنی، ٲیوه له لایهن خواوه هیچ سوودیک به من ناگهیەنن، واتە: له به رانبه ر خوادا که خوا ﷻ بیهوی سزام بدات، هیچ سوودیکم پئ ناگهیەنن و ناتوانن هیچ به رگریه کم لئ بکهن، چونکه بیگومان خوا ﷻ چاوپوشیی لهوه ناکات که سیک به ناوی ئه وه وه قسه بکات، ههر کهس به ناوی دینی ئه وه وه به ناهه ق قسه بکات، سزای ده دات، که ده قهرموی: ﴿فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾، شَيْئًا: مَفْعُولٌ لَمْ تَمْلِكُونَ، (شیئا) به رکاری (مملکون) یه، یانی: ٲیوه هیچ شتیکتان بو من له ده ست نایه ت له به ر په رچدانه وهی سزای خوا، ئه وهی سزام بدات له سه ر ئه وهی قسه به ناوی ئه وه وه ده که م و، قسه م هه لبه ستوه، به ناوی دینی خواوه.

۵- ﴿هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفْعِلُونَ فِيهِ﴾، ئه و زاناره به وهی ٲیوه ده رٲژینه ٲیوی و، ٲیوه به نیوی ده که ون، (الإفْاضَةُ: الإِنْدِفَاعُ بِشِدَّةٍ، قَاضِ الْإِنَاءِ: سَالَ مِنْهُ، وَأَقَاضَ الْإِنَاءَ: أَسْأَلَهُ، ٲیشتر له شیرکردنه وهی وشه کاند، باسمان کرد (تُفْعِلُونَ فِيهِ)، واتە: به توندیی به نیوی ده که ون و، ده رٲژینه نیوی، ده گوتری: (قَاضِ الْإِنَاءِ)، یانی: قاپه که ناوی لئ رٲژا، نه گهر بگوتری: (أَقَاضَ الْإِنَاءَ) واتە: قاپه کهی هیئده پر کرد، ناوی لئ رٲژا، لیره دا حالی کافره کان و ٲینا کراوه وه که که سیک که ده رٲژینه باتلاغیکه وه به ٲیو ئاو یک ده که وی، واتە: ٲیوه وش ئه و دروو ده له سه و قسه و پروپاگه ندانه ی ده یانکه ن، وه که باتلاغیک و ئاو یک وایه، که ده رٲژینه ٲیوی و، به ٲئ خوا سیی به نیوی ده که ون و، خو تانی ٲیدا ده دن، به لأم خوا ﷻ زاناره به وهی ده رٲژینه ٲیوی، واتە: ئه وهی ٲیوه باسی ده که ن، خوا ﷻ ٲیئ زاناره و، نه گهر گریمان وابووایه، به دلایی خوا ﷻ له منی قیوول نه ده کردو، ئه و کاته ش سزای ده دام و هیچیشتان بو من ٲئ نه ده کرا.

۶- ﴿كُنْ بِهٖ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكَ﴾، به سه ئه و (خوا) شایه د بئ له نیوان من و ٲیوه دا، (شَهِيدٌ) به مانای گه واهییدهر (شاهد) ه و، که سیکه هه و آل ده دات، له باره ی واقعیکه وه.

۷- ﴿وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾، ئه و (خوا ﷻ) یش لیبوره ی میهره بان و به به زه ییه، ئه مه هه م ته ماع وه به رنانه بو وان، که وازیٲنن و ده ست هه لگرن له کو فرو شیرک،

هەم دڵخۆشکردنی پیغەمبەری خاتەمه ﷺ، که ئەوان هەرچەندە ئەو تۆمەتانەت بو
 هەڵدەبەستن، بەلام نەخێر خوا لیبوردەیه لەگەڵ تۆ و بە بەزەییە، کهواتە: مانایەکی
 ئاواي لئ دیتەوه: ﴿قُلْ إِنْ أَقْرَبْتُمْ فَلَا تَمْلِكُونَ لِي مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ (أَي: إِنْ أَقْرَبْتُمْ عَاقِبَتِي
 هُوَ عِقَابًا، لَا تَمْلِكُونَ رَدَّهُ وَدَفَعَهُ عَنِّي، إِذْ هُوَ لَا يُقِرُّ أَحَدًا أَنْ يُبْلَغَ عَنْهُ، مَا لَمْ يَأْمُرْهُ بِتُبْلِيغِهِ)،
 واتە: ئەگەر من قسەم بە ناوی خواوه ﷻ هەلبەستایە، خوا سزای دەدام، سزایەکی
 که تێوه نەتاندەتوانی لە منی دووربخەنەوه، چونکه خوا ﷻ کەسیک شتیک ناوی
 ئەوهوه، بَلَى: که فرمانی پێنەکردوه، لێی بێ دەنگ نابێ، لەسەر ئەوه نایچەسپێنێ،
 بەلکو بەرپەرچی دەداتەوه، وەک لە سوورەتی (الحاقة)دا، دەفەرموێ: ﴿وَلَوْ نَقُولُ عَيْنًا
 بَعْضُ الْأَقْوَابِ ۖ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۚ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ۚ ۝١٦ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَنِينٌ ۚ ۝١٧﴾
 (١٧)، واتە: ئەگەر هەندیک قسەي بەدەمهوه هەلبەستاین، تێمه لای راستیمان
 دەگرت، (قوڵی راستی، چونکه بە زۆری وایە مرووف بە دەستی راستی بەرگری لە
 خۆی دەکات)، دوايی ڕهگی ملیمان دەپەراند، ئنجا هیچ کام لە تێوهش نەیدەتوانی بێتە
 پێشمان، و بێتە پەردەو نێوان و، بەرگری لئ بکەن.

لێرەدا (محمد الطاهر بن عاشور) قسەیهکی جوان دەکات دەلێ: (وَجِئْتُ
 عِقَابِ اللَّهِ لِمَنْ أَفْتَرَى عَلَيْهِ الْكَذِبَ، بِخِلَافِ بَقِيَّةِ الْمَعَاصِي أَنَّ هَذَا يُفْضِي إِلَى اخْتِلَالِ
 عَظِيمٍ يَدُونِ أَنْ يَشْعَرَ بِهِ النَّاسُ، فَيَتَصَدَّوْا لَهُ بِكِبْقِيَةِ الذُّنُوبِ وَالْمَعَاصِي)^(١).

واتە: حیکمەتی ئەوه که خوا ﷻ ئەگەر کەسیک بە ناوی ئەوهوه قسە
 هەلبەستێ و درۆ بکات، سزای دەدات لە دنیا، جگە لە هەموو گوناھەکانی
 دیکە، (کە سزایەکانیان هەڵدەگرێ بۆ قیامەت)، لەبەر ئەوهیه که درۆ هەلبەستن
 بە ناوی خواوه، دەبێتە هوێ تیکچوونێکی مەزن، بێ ئەوهی خەلک هەستی
 پێ بکات و، بیانەوێ بەرپەرچی بدەنەوه، وەک گوناھو تاوانەکانی دیکە که
 خەلک لێیان بێ دەنگ نابێ.

چۈنكى كەسنى بە ناۋى خواۋە قسە بىكات، رەنگە لەبەر پۈزۈ حورمەتى خواۋە بە مەزنگرتنى خوا ﷻ بىرواى پىن بىكەن و، راستىش ناكات، كەواتە: سەريان لى تىكەدەچى، ھەرۈەك بە داخەۋە زۆر جاران لە بەرگى دىندا، دىنا خوراۋە خراپە كراۋە، خەلىك سەرى لى شىۋاۋە، بۆيە كەسكى بە ناۋى خواۋە ﷻ خۆى بىكات بە ۋەكىلى خوا، شىتىك بلى، خوا لىتى قىۋول ناكات، بۆيەش ھەموو ئەوانەى بە درۆ لافى پىغەمبەرايەتپان لى داۋە، ۋەك (مىسىلە الكذاب) و (الأسود العنسى) و (سجاح اليمامة) و زۆرى دىكە، بە درۆزىلى مىژۋو، ھەمويان خوا ﷻ رىساۋ زەبۋونى كىردوون و، بە زۆرى ھەر لە دىناشدا، لە بەين چوون و كوزراون و سزادراون.

ئىنجا خوا ﷻ شىتىكى دىكە بە پىغەمبەرى خاتەم ﷻ دەفەرمۇى:

۸- ﴿قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِّنَ الرُّسُلِ﴾ [ھەر بۇ بەرپەرچدانەۋەى نكوۋلىيىكردىنان پىغەمبەرايەتى موحەممەد ﷻ دەفەرمۇى:] پىيان بلى: من تازە پەيداۋويەك نىم لە پىغەمبەران، (بِدْع: اِي مُبْتَدِعْ أَوْ بَدِيع)، (مُبْتَدِع) واتە: داھىترا، (بَدِيع) واتە: شىتىكى ناۋازە پەيداكر، (وَالْبَدْعُ فِي كُلِّ شَيْءٍ الْأَوَّلُ، اَي: مَا أَنَا بِأَوَّلُ رَسُولٍ)، واتە: يەكەمىن پىغەمبەر نىم و، يەكەمىن كەس نىم خوا ﷻ رەۋانى كىردىم، من داھىتراۋو پەيداكر اۋىك نىم، نامۇ بىم، بەلكو لە پىش مندا پىغەمبەرانى دىكە ھاتوون و رابىردوون.

۹- ﴿وَمَا أَدْرِ مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ﴾، ناشزانم چى بە من دەكرى و، چى بە ئىۋەش دەكرى! لىرەدا زانايان زۆر مىشت و مىريان كىردە، كە تۈزىكى دىكە ئامازەى پى دەدەم، بەلام پىمۋايە ئەگەر ھەر تەماشى راسە ماناى ئايەتەكەيان كىرد بايە، پىۋىستى نەدەكر زۆر بەملاۋادا بچن، كە ھەندىكىان گوتوۋايە: ئەم ئايەتە، نەسخ كراۋەتەۋە، بە ئايەتتىكى دىكە لە سوۋرەتى (الفتح)دا، ۋەك باسى دەكەين!.

پاستە ماناى ئايەتەكە ئاۋايە: من نازانم چى بە مىش و بە ئىۋەش دەكرى، واتە: نازانم سەرنەجامى دىناى من و سەرنەجامى دىناى ئىۋەش چوون دەبى،

ئیدی باسی قیامەت نیه، که بَلَى: من نازانم دەچمە کوو له قیامەتدا، خویشم چیم لئ دەکرئ و ئیووش چیتان لئ دەکرئ! وای نهفەرموو، چونکه نهووی ئەوان پروایان پئی هه‌بووه، به‌س دنیا بووهو نه‌ه‌نده پروایان به قیامەت نه‌بووه، تاكو پیغه‌مبەر ﷺ به‌رموئ: له قیامەتئ منیش نازانم چیم لئ دئ و، ئیووش چیتان لئ دئ!.

(الحمد لله) هه‌ندیك تیگه‌بشتم بۆ دئ، له‌میانی ته‌فسیرکردنه‌که‌دا، ئیستا نه‌وهم بۆ هات که لیره‌دا پیغه‌مبەر ﷺ به‌پئی عه‌قلئ ئەوان قسه‌ ده‌کات و، ئەوان ته‌نیا پروایان به‌ دنیا هه‌بووه، که ئایا نه‌وانیش له‌ دنیا‌دا چیان لئ دئ و، پیغه‌مبەرش ﷺ چی لئ دئ؟ ئنجا ئه‌ویش له‌و باره‌وه‌و له‌و چوارچۆیه‌دا قسه‌یان بۆ ده‌کات، واته‌: نازانم، منیش چیم پئ ده‌کرئ و ئیووش چیتان پیده‌کرئ؟ ئایا من فەرمانم پئ ده‌کرئ له‌ نیوتاندا به‌منه‌وه؟ یان کوچ به‌کم؟ ئایا خوا ﷻ به‌ ده‌ستی ئیوه‌ ده‌مه‌وتینئ، وه‌ک هه‌ندی له‌ پیغه‌مبهران، یان نا؟ هه‌روه‌ها نازانم ئیووش خوای په‌روه‌ردگار چیتان لئ ده‌کات، هیدایه‌تتان ده‌دات، دوا‌یی دینه‌ سه‌ر راسته‌ شه‌قامی خوا، یاخود سزاتان ده‌داو، چۆنتان سزا ده‌دات؟ وه‌ک گه‌لی عاد، گه‌لی سه‌موود، گه‌لی لووط، گه‌لی نووح، نازانم چۆنتان سزا ده‌دات و، چیتان لئ ده‌کات! ئەمه‌ ئه‌و مانایه‌یه‌تی که رێک دینه‌ زه‌ینه‌وه.

۱۰- ﴿إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا مَائُودٌ إِلَىٰ﴾، من ته‌نیا شوین نه‌وه ده‌که‌وم، که بۆم سروش ده‌کرئ، من چیم پئ بگوترئ له‌ لایه‌ن خواوه‌و، بۆم بنێدرئ، شوین نه‌وه ده‌که‌وم.

وه‌ک پشتریش گوتمان: له‌ باره‌ی ئەم تابه‌ته‌وه‌ زانا‌یان مشتومریان بووه، بۆ وینه‌:

۱- هه‌ندیکیان گوتوو‌یان: ئەم تابه‌ته‌ باسی قیامەت ده‌کات و، ئەو کاته پیغه‌مبەر ﷺ نه‌یزانیوه‌ له‌ قیامەتئ چاره‌نووسی خو‌شی و، چاره‌نووسی خه‌لکه‌که‌ش چی ده‌بئ، ئنجا ئەو کاته که لپی دیار نه‌بووه، خوای په‌روه‌ردگار له‌سه‌ر زمانی ئەو ئا‌وای فەرمووه: بَلَى: نازانم منیش چیم پئ ده‌کرئ (له‌ قیامەتدا) و ئیووش چیتان پئ ده‌کرئ!

ثَنُجَا گوتوو یانه: دواپی که له سووره تی (الفتح) دا، خوا ﷻ تَهو ئایه تهی نارد ه خوار: ﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُنْزِلَ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيَكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾^(۲)، واته: بۆ تَهو ی خوا ﷻ لهو گونا هت که تپه ریوهو تَهو ش که دادی، له هه موو گونا هه کانت بتهووری و بته خشی و، چاکه ی خوی له سه ر تۆ ته و او بکات و، بتخاته سه ر راسته ری، گوتوو یانه: تَهو ئایه تهی سووره تی (الفتح) تَهو ئایه تهی تیره ی نه سخ کردۆ ته وه!

به لَم له راستیدا تَهو قسه یه، هیچ پاساوکی نیه و هک با سمان کرد.

ب- (حه سه نی به صراپی) په حمه تی خوی لی ب، قسه یه کی جوان ده کات ده لَی: (مَا أَذْرِي مَا يَصِيرُ إِلَيْهِ أَمْرِي وَأَمْرُكُمْ فِي الدُّنْيَا)، واته: من نازانم کاری من و کاری تبه له دنیا دا به کو ی ده کات؟ پیغه مبه ر ﷻ، تَهو ی خوا لی ناگادار نه کرد بته وه،

ج- نه یزانیوه، (ابن عجیبه) ش له ته فسیره ناو داره که ی خوی دا^(۱) ده لَی: (الْأَوْفَى أَنْ (مَا) فِي: ﴿وَمَا أَذْرِي مَا يَفْعَلُ فِي وَلَا يَكْرُ﴾، عِبَارَةٌ عَمَّا عَلَّمَهُ لَيْسَ مِنْ وَطَائِفِ النُّبُوءَةِ، بَلْ هُوَ مِنَ الْحَوَادِثِ وَالْوَقَائِعِ الدُّنْيَوِيَّةِ، دُونَ مَا يَقَعُ فِي الْآخِرَةِ، فَإِنَّ الْعِلْمَ بِذَلِكَ مِنْ وَطَائِفِ النُّبُوءَةِ، وَقَدْ وَرَدَ بِهِ الْوَجْهِ النَّاطِقُ بِتَفَاصِيلِ مَا يَفْعَلُ بِالْجَانِبَيْنِ).

واته: گونجاوتر وایه که وشه ی (ما) له: ﴿وَمَا أَذْرِي مَا يَفْعَلُ فِي وَلَا يَكْرُ﴾ دا، مه به ست پتی تَهو یه که زانیه که ی له تهرکه کانی پیغه مبه ر یه تپی نیه، به لکو رووداوه کانی که له دنیا دا پروو ده دن، مه به ست پتی تَهو یه، نه ک تَهو ی له پۆزی دوا ییدا پروو ده دات، چونکه تَهو ی له پۆزی دوا ییدا پروو ده دات، له تهرکی پیغه مبه راتییه و، وه حییش زۆر به وردی و به روونی با سیکردوه، که هه ر کام له دوو لایه چیان پت ده کری و چیان لی ده کری!

که پیغه مبه ر ﷻ و شوینکه و تووانی با شترین پاداش تیان هه یه و، ناحه زو نه یاره کانی شی سه ختترین سزایان هه یه، که واته: مه به ست پتی ژبانی دنیا یه و،

وهك گوتم، بهس سهرنجدانی نایه ته كه و سهرنجدانی رهوت و سهرنجدانی كهش و ههوایه كه، نهو مانایه به دهسته وه ددات.

۱۱- ﴿وَمَا أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾، من ته نیا وشیار كه ره وه و ترسینه ریکی پروونكه ره وه م، یاخود: پروون و ناشكرام، نهوانه دیاره داواكارییان له پیغه مبه ر هه بووه، كه نهو یان بو بكات و نهو یان بو بكات و فلان موعجیزه یان بو بیئی، دواپی خوا هه به پیغه مبه ری خاتم هه ده فرموی: پرسیار ریکی دیکه یان لی بکه:

۱۲- ﴿قُلْ أَنذَرْتُكُمْ إِن كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾، بلی: هه وایم پی بدن، یاخود: نایا ده بینن، ده زانن، نه گهر نهو (قورئان) ه، له لایهن خواوه بوو، تیوهش پی بیروا بوون، (گان) پاناوه كه ی كه تییدا شیر دراوه یه و ده چینه وه بو قورئان، واته: نه گهر نهو قورئانه له لایهن خواوه بوو.

﴿وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾، تیوهش پی بیروا بوون، لی ره دا وه لایمی مهرجه كه، چونكه (إن) (شَرْطِيَّة) یه، وه لایمه كه ی قرتیزاوه و، نهویش دوو نه گهری هه ن:

یه كه م: ده گونجی وه لایمه كه ی نهو ه ب: (مَنْ أَضَلُّ مِنْكُمْ) كی له تیوه گومپاره، بلی: نایا ده بینن، نه گهر نهو قورئانه له لایهن خواوه ب و تیوهش پی بیروا بوون، كی له تیوه گومپاره؟

دوو ه م: وه لایمه كه ی نهو ه یه: (الَّذِينَ ظَلَمُوا) نایا تیوه سته مكارنن، چونكه هه ر كام لهو دوو ته عبیره، پیشتر هاتوون، هی یه كه میان كه خوا هه ده فرموی: ﴿وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَنْ دُعَائِهِمْ غَفُلُونَ﴾، هی دوو ه میش نهو ه یه كه خوا هه بای سته می نهوانی كرده، كه ده فرموی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، واته: به دنیایی خوا كوومه لی سته مكاران، راسته ری ناكات، كه واته: نایا نه گهر نهو قورئانه له لایهن خواوه ب، تیوهش پی بیروا بوون، نایا گومپراو سته مكارنن؟ بیگومان با، چونكه پرسیار كرده كه، پرسیار كردنی نكوو لیلیك رهانه یه، به لایم وه لایمی (إنَّ الشَّرْطِيَّة) یه، قرتیزاوه، له بهر نهو ه ی به سه لایقه ده زانری، كه ده فرموی:

﴿وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾، لیره دا (و): (فِي مَوْضِعِ الْحَالِ مِنْ صَمِيرٍ أَرَأَيْتُمْ)، (و) له شوینی حال دایه له راناوی نایا ده بینین! واته: بلن: نایا ده بینن نه گهر (قورنن) له لایه ن خواوه بی، له حالیکدا که ئیوه پئی بیبروابوون!

۱۳- ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى مِثْلِهِ﴾، شایه دیکش شایه دیی دا، له وه چه ی ئیسرائیل (له نه وه کانی یعقوب عليه السلام) له سهر وینه ی نه وه، که مه به ست پئی ته ورا ته.

۱۴- ﴿فَتَأْمَنَ وَاسْتَغْبَرْتُكُمْ﴾، تنجا نه و پروای هینا و ئیوه ش خوټان به زلگرت، نه گهر و ابو و، بیگومان هیچ که س له ئیوه گومرا تر نیه، یاخود: ئیوه زور سته مکارن.

۱۵- ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾، به دنیایی خوا کومه لی سته مکاران، راسته ری ناکات و، به ئامانجیان ناگه یه نن.

که ده فهرموی: ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى مِثْلِهِ﴾، (عَلَى مِثْلِهِ) له سهر وینه ی نه وه شایه دیدا، که له هو ی ها تنه خوا ره وه که یدا با سمانکرد، مه به ست له شایه دیک (شاهد) (عبدالله بن سلام) ه، که پروای به ته ورا ت بووه و، ته ورا تیش وینه ی قورنانه، له و پرووه وه که فهرما یشتی خوا یه، یاخود مه به ست پئی زه بووره، یان مه به ست پئی ئینجیله، که دیاره به نسبت عه بدوللای کوری سه لاهمه وه (خوا لیی رازی بی)، ده گونجی له و جووله کانه بوو بی، که پروایان به عیسا ش عليه السلام بووه، چونکه هه ندیک له به نو و ئیسرا ئیل پروایان به عیسا ش عليه السلام هه بووه، یاخود به لای که مه وه پروایان به ته ورا ت و به زه بوور ههر هه بووه.

یاخود (عَلَى مِثْلِهِ) مه به ست پئی قورنانه، به لام وه ک ده گوتری: (مِثْلَكَ لَا يَخْلُ، مِثْلَكَ لَا يَكْذِبُ)، وینه ی تو چرووکیی ناکات، وینه ی تو درو ناکات، واته: وینه که شت چرووکیی و درو ناکات، چ جای خوټ! واته: شایه دیک شایه دیدا له به نو و ئیسرا ئیل له سهر قورنن که راسته و هقه، تنجا نه و پروای هینا و، ئیوه ش خوټان به زلگرت، به دنیایی خوا کومه لی سته مکاران، راسته ری ناکات.

که دهفهرموئ: ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ﴾ زۆربەى هەرە زۆرى تەفسیرهکان، دەلێن: مەبەست پێى عەبدوللای کورێ سەلامە، که لەو بارەووەشەو لە هۆى هاتنە خوارەووەکەى دا، رىوایەتیکمان هێنا، که سەعدى کورێ ئەبى وهققاص، گوتوویەتی: هیچ کەسێکم نەبینیووە لەسەر زەوى بېروا، پێغەمبەر ﷺ شایەدى بەهەشتى بۆ بدات، جگە لە لە عەبدوللای کورێ سەلام، که مسولمان بوو، ئەم ئایەتەش لە بارەى ئەووەو هاتۆتە خوار، هەرودەها رىوایەتیکى دیکەشمان هێنا که: (أحمد و الطبري و وابن حبان و والطبراني والحاكم والسيوطي) هێناوانەو، هەردوو نووسەرى (الإستيعاب في بيان الأسباب)^(۱) هێناوانەو گوتوویانە: (هذا سند صحيح ورجاله ثقات) ئەمە سەنەدێکى راستەو پیاووەکانیشى متمانە پێکراون، بەلام رايەکی دیکە هەیه، دەلێ: که دهفهرموئ: ﴿وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى مِثْلِهِ﴾ مەرچ نیه مەبەست پێى کەسێکى دیارییکراو بێ، وەک عەبدوللای کورێ سەلام، که بێگومان بەس ئەو مسولمان نەبوو، هى دیکەش هەبوون مسولمان بوون، لە زانایانى جوولەکەو، نەصرانیى، بەلکەو مەبەست پێى هەر شایەدیکە شایەدى بدات، لە بەنوو ئیسرائیل، چ عەبدوللای کورێ سەلام و، چ جگە لە ئەویش لە جوولەکەکان که دواى مسولمان بوون.

واتە: شایەدیدیانى زانایانى جوولەکە لەسەر راستى قورئان، بەلگەیهکی بەهێزە بۆ دەمکوت کردنى ئەوانەى بېروا بە قورئان ناهێنن، لەوانەى شارەزای کتیبەکانى خوا نین، وەک کافرەکانى رۆژگارى پێغەمبەر ﷺ هاوبەش بۆ خوادانەرەکان که نەشارەزا بوون، لە کتیبە ئاسمانیەکان، ئەو دەش یەکیکە لە دوو مانایەکەى (أَمِين): (هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمَمِينَ رَسُولًا مِنْهُمْ)، (أَمِين): دوو واتای هەن:

أ- نە شارەزایان لە کتیبەکانى خوا.

ب- نە شارەزایان بە خوێندن و نووسین، ئنجا بە هەردوو واتایەکە، کۆمەلگای ئەوسای پێغەمبەر ﷺ بە گشتى، (أَمِين) بوون و هەم لە کتیبە ئاسمانیەکان و هەم لە خوێندن

و نووسین نە شارەزا بوون، بەلام زیاتر پێم وایە مەبەست پێی نەشارەزا لە کتێبە ئاسمانییەکانە، بۆ ئەوانێک کە نەشارەزا بوون لە کتێبە ئاسمانییەکان، وەختیک شارەزایەکی کتێبە ئاسمانییەکان شاھیدی دەدات لەسەر قورئان و بروای پێ دێت، زیاتر سەغڵەت دەبن و، زیاتر دەچنە ژێر نیشانەی پرسیارەوە، کە ئەو بەو هەموو شارەزایی خۆیەو، بەووە کە عەقیدەی بوو بەو کتێبە پێشووە، کەچی ئیستا دەست لەو هەڵدەگرێ و، بروا بەو کتێبی دیکەی خۆی پەرودەگار دێت، لەبەر ئەوەی کتێبەکی خۆی لادان و گۆرانی تێدا کراوە، هەروەها چونکە بۆ کاتیکی دیاریکراو و بۆ کۆمەڵگایەکی دیاریکراو، نێردراوە، بەلام ئەو کتێبە دەستی لێ نەدراوە دەستی لێ نادری، بۆ ئیستا بۆ دوا ئیستا، تاكو دنیا بە کۆتا دی، دابەزێراوە، بۆیە بروا بەو دێت، کەچی ئیو لە نەزانیی خۆتاندا دەمیننەو، بێ ئەوەی شارەزایی کتێبە ئاسمانییەکانیش بن، هەر ئەوەشە کە وەک لە تەفسیرەکاندا هاتو، هەندیک لە زانایانی جوولەکە ی پال پێوەناو نکوولیی بکەن، لەو کە خوا هیچ کتێبێکی دابەزاند بێ، وەک خوا ﷻ لە سوورەتی (الأنعام) دا، کە کاتی خۆی تەفسیرمان کردو، دەفەرموی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِذْ قَالُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى بَشَرٍ مِّن شَيْءٍ قُلْ مَنْ أَنْزَلَ الْكِتَابَ الَّذِي جَاء بِهِ مُوسَى نُورًا وَهُدًى لِلنَّاسِ لِيَجْزِلُوهُمُ فَرِاطِيسَ يُبَدُّونَهَا وَخُفُونُ كَثِيرًا وَعَلِيمٌ مَا تَعْمَلُونَ وَلَا أَبَاؤُكُمْ قُلْ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي خَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ﴾ (۹۱) الأنعام، واتە: وەک پێویست پێزی خویان نەگرتو (و پێگەی بێ وێنەی خویان دەرک نەکرد)، کە گوێیان: خوا هیچ شتیکی دانەبەزاندو، پێیان بلێ: ئەدی کێ ئەو کتێبی دابەزاند کە مووسا ﷺ هێنای، پوونایی و پێنمایی بوو بۆ خەلک، دەتانکردە بەش بەش، لە لاپەراندو، (لە نامیلکاندا، دەتانووسیووە و)، هەندیکتان دەرەخست، زۆریشان پەنەیان دەکرد و، خۆتان و باب و باپیرانتان فێری ئەوەکران کە نەتانەزانی، بلێ: خوا (ئەو کتێبی دابەزاندو، وەک چۆن کتێبەکی بۆ مووسا ﷻ دابەزاندو)، دوا ی لێیان گەڕی با لە گومپایی خۆیان دا هەر یاری و گەمە بکەن.

مەسەلەى چۈرەم:

خەيالكردى كافرە خوْ بەزلىگرەكان كە مادام رەش و پروتەكان پىش وان
بروايان ھىناوہ بە قورئان، كەواتە: قورئان خىرى پىوہ نيەو، درۆيەكى دىرينە!
بەرەرجدانەوہشيان بەوہ كە كىتبەكەى مووساش **الْاِنْشَاقِ** كە پىشتر دابەزيوہ
پىشەواو بەزەيى خوا بوو، ئەم قورئانەش كىتبىكى رۆشنە بو ترساندى
ستەمكاران و دلخۆشكردى چاكەكاران:

خوا **وَإِذْ لَمَّ يَهُودُاُ يَوْمَ فَمَقُولُونَ هَذَا إِنْكَ قَدِيمٌ ۝۱۱ وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً وَهَذَا كُتِبَ مُصَدِّقٌ لِّسَانًا عَرَبِيًّا لِّنَذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ۝۱۲**

شىكردنەوہى ئەم دوو ئايەتە، لە ھەوت بركەدا:

۱- **وَإِذْ لَمَّ يَهُودُاُ يَوْمَ فَمَقُولُونَ هَذَا إِنْكَ قَدِيمٌ**، ئەوانەى بىروابوون
بەوانەى كە بروايان ھىناوہو گوتيان: ئەگەر ئەو (قورئان)ە چاك بووايە، ئەوان پىش
ئىمە نەدەكەوتتەوہ (لە برواپىھىنانيدا).

۲- **وَإِذْ لَمَّ يَهُودُاُ يَوْمَ فَمَقُولُونَ هَذَا إِنْكَ قَدِيمٌ**، ئنجا بەھوى ئەوہوہ كە رىي
راستگرتوو نەبوون (بە ھوى قورئانەوہ) لەمەودوا دەلئىن: ئەمە درۆيەكى دىرينە،
ھەلبەتە ئەم قسەيان لەوہوہ ھەلدەقولئ، كە زۆر سەرسام بوون بە خوئان و خەلكى
دىكەيان بەكەم گرتوہ، بە تايبەت خەلكى رەش و پروتى كە بروايان بە پىغەمبەر **ﷺ**
ھىناوہ، وەك لە ئايەتەكەى پىشيش دا فەرموى: **﴿فَتَأْمَنُ وَاسْتَغْفِرُكَ رَبُّكَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾**، ئەو برواي ھىناو ئىوہ خوئان بەزلىگرت، ئنجا لە ئەنجامى ئەو
خوْ بەزلىگريەياندا، گوتوويناوہ: ئەگەر ئەم قورئان و ئىسلامە چاك بووايە، ئەو رەش
و پروتە دواكەتوو و داماوانە، پىش ئىمە نەدەكەوتتەوہ، ئىمە لەوان عاقلترىن، ئىمە
لەوان باشتىر تى دەگەين، ئىمە لەوان باشتىر بەرەو خىرو چاكە دەچىن، كەواتە: راناوى

کو (جمع) له: ﴿مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ﴾ دا، (عائِدٌ إِلَى غَيْرِ مَذْكُورٍ فِي الْآيَةِ، لِكِنَّهُ مَذْكُورٌ فِي كَلَامِ الْكُفَّارِ، وَهُمْ الْمُسْتَضْعَفُونَ)، ئەم راناو دەچێتە بۆ شتێک کە لە نایەتە کەدا باس نەکراوە، بەلام بە سیاق دەزانرێ لە قسەی کافرەکان داو، مەبەستیان چەسواوەکانە، وەک (بیلال و سوهەیب و زەنیرەو یاسیرو عەماری کوپی یاسیرو سومەییە)، خوا لێیان پازی بێ، کە یان کۆیلە بوون و، یان هەژارو نەدار بوون، یاخود غەریب بوون، وەک بیلال کە حەبەشیی بوو، سوهەیب کە رۆمی بوو، بە چاوی کەم تەماشایان کردوون.

کە دەفەرموێ: ﴿وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ﴾، (إِذْ ظَرَفَ أَشْرَبَ مَعْنَى الشَّرْطِ، إِذَا دَخَلَتِ الْفَاءُ عَلَى جَوَابِهِ، فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِنْكَ قَدِيمٌ)، (إِذْ زَهْرَفُوهُ بُوْ رَابِرْدُووِيه، واتە: کاتێک کە شتێکی تێدا نەجامدراوە، بەلام لێرەدا مانای مەرجی خراوەتە ئێو، هەر بۆیەش پیتی (ف) خراوەتە سەر وەلامەکی: ﴿وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ، فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِنْكَ قَدِيمٌ﴾، واتە: (وَإِنْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ)، بە هۆی ئەوەوەوە لە نەجامی ئەوەدا کە لێی بەهرەمەند نەبوون وەک پێنمایی، ﴿فَسَيَقُولُونَ هَذَا إِنْكَ قَدِيمٌ﴾، دەلێن: ئەمە درۆیەکی دێرینە، وشەی (إِنْكَ) بە مانای هەلگیردراوە دی، ئنجا لەبەر ئەوەی درۆش قسەیکە هەڵدەگیردرتەووە راست نیە، (إِنْكَ) بە مانای درۆ بەکارهاتووە لە قورئاندا، هەروەها بە مانای شیرکیش هاتووە، بە مانای ستمیش هاتووە، بە مانای کوفریش هاتووە، کەواتە: (فَسَيَقُولُونَ)، وەلامی مەرجەکیە، ﴿وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ﴾.

دەشگونجێ (إِذْ) بۆ هۆکار دۆزی (تعلیل) بێ، یانی: لە نەجامی ئەوەدا کە بەهۆی قورئانەوه پێی راستگرتوو نەبوون و لێی بەهرەمەند نەبوون، دەلێن: ئەمە درۆیەکی دێرینە، وەک پێشینان گوتووایانە: (دەمی نایگاتێ دەلێ: ترشە)، دواوی خوا ﷻ بۆ بەرپەرچدانەوهی ئەوەیان دەفەرموێ:

٣- ﴿وَمِنْ قَبْلِهِ كَتَبَ مُوسَى﴾، لە پێش ئەم (قورئان)ەشدا، کتێبەکی موسا ﷺ هەبوو، (کە تەوراتە).

۴- ﴿إِمَامًا وَرَحْمَةً﴾، ھەم پېشەوا بوو، ھەم بەزەیی بوو.

ئەمە بەرپەرچدانەوہی نکوولییکردنیانە لەوہی وەحیی بوو موحمەد ﷺ بئ، بەوہ کہ لە پېش وەحیی ئیردان بوو موحمەددا ﷺ. وەحیی بوو مووسا ﷺ ھاتوہ، لە پېش کتیبەکہی موحمەدیش دا ﷺ کہ قورئانہ، کتیب بوو مووسا ﷺ دابەزینراوہ، لە قورئاندا زۆرجار باسی مووسا و کتیبەکہی کراوہ، چونکہ گەلی جوولەکہ:

یەكەم: گەلیکی زۆر دیرین بوون، لە پېش پۆژگاری پیغەمبەردا ﷺ کہ ئەو کاتە بە لای کەمەوہ ھەزارو پینجەسەد (۱۵۰۰) سالی بەسەر ئەمەنی مووسا دابەزیتانی تەوہراتدا تپەریوہ.

دووہم: گەلیکی زۆر دەستگرتووش بوون بە دینی خویناوەو، ئاڤاددەییکی زۆر پاراستوویانە، ھەلبەتە کتیبەکیان دەستکاری کراوہ، بەلام زۆر دەمارگیربوون بوو ئایینەکہی خوین و ئاڤادریوون، لە ھەموو دنیاڤا ناویان ھەبووہ، بۆیە خوا ﷻ زۆر باسی مووسا و باسی کتیبەکہی دەکات.

۵- ﴿وَهَذَا كِتَابٌ مُّصَدِّقٌ﴾، ئەمەش کتیبیکی بەراستدانەرہ، (المُصَدِّقُ: الْمُخْبِرُ بِصَدَقِ غَيْرِهِ، وَحَذَفَ مَفْعُولُهُ لِيَسْمَلَ كُلُّ الْكُتُبِ السَّمَاوِيَّةِ). ئەیفەرمووہ: بەراستدانەری چی و بەرکار (مفعول بە) دەکہی قرتینراوہ، یانی: بەراستدانەرہ بوو ھەموو کتیبەکانی خوا، کہ پېش وی ھاتوون، وەک لە شوینەکانی دیکەدا فەرموویەتی.

۶- ﴿لِسَانًا عَرَبِيًّا﴾، بە زمانی عەرەبییہ، کہ دەفەرموئ: ﴿لِسَانًا عَرَبِيًّا﴾، (الْمُرَادُ عَرَبِيَّةَ الْفَاطَةِ لَا غَيْرَ) واتە: بێژەکانی بە زمانی عەرەبیین، ئەک ئیوہرۆکەکہی و مانایەکہی، بەو واتایە ئەگەر عەرەبیی پال بدریتە لای گەلی عەرەب، ھەر ئەوہیہ کہ بێژەکانی بە زمانی ئەو ئەتەوہیەن، ئەک ماناو مەبەستەکانی، چونکہ گەلی عەرەب گەلیکی زۆر بێسەرۆبەر بوون، ماناو مەبەستی وایان نەبووہ کہ خوای پەرورەدگار لێیان وەرگیرئ، بەلام مەبەست ئەوہیہ بێژەکانی بە زمانی عەرەبیین، باشتیش لەو واتایە ئەوہیہ، کہ بگوتئ:

﴿لِسَانًا عَرَبِيًّا﴾، واته: زمانیکی پښتن، نهک زمانى نه ته وهى عه پهب، هه لبه ته (عربي) له شويڼى دیکه دا ده گونجې به زمانى نه ته وهى عه پهبش ليک بدرېته وه، به لام ليړه داو له زور شويڼى دیکه دا، به مانای زمانیکی پښتن، چونکه (راغب الأصفهاني) ده لئ: (العربي: الفَصِيحُ البَيِّنُ مِنَ الْكَلَامِ، يَقَالُ: مَا بِالذَّارِ عَرَبِيٌّ أَيْ: أَحَدٌ مُعَرَّبٌ عَنْ نَفْسِهِ، وَأُمْرَأَةٌ عَرَبِيَّةٌ: مُعَرَّبَةٌ بِحَالِهَا عَنْ عِفْتِهَا وَمَحَبَّةِ زَوْجِهَا، جَمْعُهَا: عَرَبٌ: [عَرَبًا أَتْرَابًا])^(۱).

واته: (العربي) واته: زمانیکی پوونى پښتن، ده گوتړى: (مَا بِالذَّارِ عَرَبِيٌّ) واته: که س له ماله که نيه، که نه وهى له ده روونيدايه ده رى بېرې، هه روه ها ده گوتړى: (أُمْرَأَةٌ عَرَبِيَّةٌ) واته: به حالى خوځى ته بېر ده کات له پاکي و، خوځه ويستى بو هاوسه ره که، که به (عَرَبٌ) کو ده کرېته وه، خواى په روه ردگار ده فهرموى: ﴿عَرَبًا أَتْرَابًا﴾^(۲۷) الواقعة، هه روه ها راغيب، ده لئ: (حُكْمًا عَرَبِيًّا قِيلَ: مَعْنَاهُ مُفَصَّلًا يُحِقُّ الْحَقَّ وَيُبْطِلُ الْبَاطِلَ)، واته: حیکمه تیکى زور پوونه، که هه ق ده چه سپتې و ناهه ق ده پووچېنېته وه، که واته: ليړه دا که ده فهرموى: ﴿لِسَانًا عَرَبِيًّا﴾، (لسان) به مانای زمانیکی پښتن، نجا نه مه حاله بو (کتاب) يان: له حالیک دا کتېبه که به زمانیکی پښتن بې پېچ و په نا هاتوه، بوچى؟

(۷) - ﴿لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَيُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ﴾، تاكو نه وانهى سته میان کردوه پتي برتسېنى و، موژده و دلخوشيشه بو چاکه کاران، (لِيُنْذِرَ بِهِ) خوځراويشه ته وه: (لِيُنْذِرَ بِهِ)، بو نه وه پتي برتسېنى، پېغه مېهر ﷺ وريا که ره وهى خه لکه به گشتى، تاكو بېروايه کان به تايه تې پتي برتسېندرين و وريا بکړينه وه، موژده شه بو چاکه کاران.

مەسەلە ی پێنجەم و کۆتایی:

پاگەیانندی ئەو پاستییە کە برۆاداران دامەزراو، نە ترسی داهاوو و، نە پەژاردو خەمی رابردوویان هەیەو، خاوەنی بەهەشت دەبن و، تێیدا هەمیشەیی دەبن، وەک پاداشتی کردەوێکانیان:

خوایە (١٢) **﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾** (١٣) **﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾** (١٤)

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە چوار بڕگەدا:

(١) - **﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾**، بە دنیایی ئەوانە ی گوتیان: پەرۆردگارمان خواوە، دوایی پاوەستاو دامەزراویش بوون.

وشە ی (رَب) بە مانای بەدیھێنەر و خاوەن و مشوورخۆرو پەرستراو بەرنامە دانەر و، حوکمران دێ، پەرۆردگارمان خواوە، واتە: بەدیھێنەر و، خاوەن و، مشوورخۆرو، پەرستراو، پشت پێ بەستراو، سەرپەرشتیارمان و، پشت و پەنامان، خواوە.

﴿ثُمَّ اسْتَقَمُوا﴾، (ثُمَّ: لِلتَّأَخِي الرَّثِيي)، (ثُمَّ) بۆ ریزبەندی پلە پلەییە، (لِإِنْ) الاستقامة اشق مِنْ حُصُولِ الْإِيمَانِ، لاحتیاجها إلى تَكَرُّرِ مُرَاقَبَةِ النَّفْسِ)، لەبەر ئەوە ی راست وەستاوی و، نە لەخشاوی، قورستەر لە پەیداوونی ئیمان، چونکە راست وەستاوی و نە لەخشاوی و دامەزراوی پێوستی بەوە هەیە، کە بەردەوام چاودێری بکری، ئینسان بەردەوام ناگای لە خۆی بی.

(٢) - **﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾**، نە ترسیان لەسەرەو، نە خەمباریش دەبن، ترسیان لەسەر نە بۆ رابردو و، خەمباریش نابن لە داهاوودا، بۆیە بۆ (خَوْف) فەرمووین: **﴿فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ﴾**، چونکە رابردووەکە تێپەریوە، هیچ ترسیان لەسەر

نیه، به نسبت ڤاڤردوووهو ڤا نه ترسین، چونکه ئەو هی ڤه ریزی ڤا که بێ باکه، به لām نه بوونی خەم و ڤه ژاره ی به (فَعَلَ الْمَضَارِعَ) هیناوه، که تازه بوونهوه ده گه یه نئ، له داهاتوودا خەمبارو ڤه ژاره دارو دلته نگ نابن.

(٣) - ﴿أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ ئەوانه هاوه لانی به هه شتن، به هه میسه یی تیییدا ده میننه وه، واته: هه میسه له به هه شت دان، وشه ی (أَصْحَاب) کۆی (صَاحِب) ه، له ئەسلدا به مانای شتیک دئ که له شتیک جیا نایته وهو، دوا یی به مانای هاوه ل و ره فقی دئ، به لām به مانای خاوه نیش دئ (صَاحِب الدَّار)، واته: خاوه نی مāl و خانووه که، له سۆنگه ی ئەووه که خاوه نیش له ئەو شته ی خاوه نیه تی جیا نایته وهو، ئنجا ئەوانه، چ هاوه لی به هه شت بن، چ خاوه نی به هه شت بن، به هه میسه یی تیییدا ده میننه وه.

(٤) - ﴿جَزَاءُ يَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾ له ڤاداشتی ئەوهدا که ده یانکردو، ئەهجامیان دهدا.

خوا به لوتف و که ڤه می خو ی تئمه لهو که سانه بگێرئ که ده لئین: (رُبُّنَا الله)، دوا ییش ڤاوه ستاو نه له خشاو ده بن له سه ر گوته ی ئەو وشه یه و، له سه ر ماناو چه مکه فراوان و گه و ره و گرنگه کانی ئەم وشه یه و، له سه ر کارکردن به م وشه یه، هه م له ژبانی تاکییمان و، هه م له ژبانی خیزانیی و، هه م له ژبانی کۆمه لیه تی و، سیاسییمان دا، به دلنایی گوته ی: (رُبُّنَا الله) به رنامه یه بۆ ژبان، ڤه ڤه و ئیکه و ڤێبازیکه مرو ف حالیی ده کات، ده بی چۆن بژی و، تییده گه یه نئ له کو ی هاتوه، بۆچی هاتوه، بۆ کو ی ده چئ؟ ئەگه ر تۆ به س خوا ڤه روه دگارت و خاوه نت بئ، به س خوا به هه مه کاره و سه ره رشتیارو ڤه رستراو مشوور خو ری خو ت بزانی و، ته نیا خوا پشت پئ به ستراوت بئ و، خوا ی کار به جئ به حوکمران و به به رنامه ریزی خو ت دابنئی، ئا ئەوه لیت حالیی ده کات ده بی ت چۆن بژی؟ له به ر تیشکی ئەو فه رمایشته دا که ناردوو یه تی و، ڤێبازی ئەو ڤیغه مبه رده که جیبه جیکردنی ئەو فه رمایشته ی پئ سپاردوه، خوا ﷻ لهو که سانه مان بگێرئ که ده لئین: (رُبُّنَا الله) و دوا ییش دامه زراو نه له خشاو ده بن، له سه ر ئەو ڤاسته

شەقامە و مسوڵمانەتی و دیندارییەکی راست و ساغ و هاوسەنگانە ی دوور لە
زێدەپۆیی و کورتەتێنان (إفراط وتفریط) و، سەختگیری و شلگیری دەکەن و،
هەمیشە شەرەپە و دەبن دوور لە: توندپەویی و شلپەویی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

ددریسی دوووم

پیناسه ی ئهم ده‌رسه

ئهم ده‌رسه له شه‌ش ئایه‌ت پێک دێ، ئایه‌ته‌کانی: (۱۵ - ۲۰)، که پێنج ئایه‌تیان، ئایه‌ته‌کانی: (۱۵ - ۱۹)، له باره‌ی به‌راوردی نێوان دوو جووره‌ که‌سه‌وه‌ن، که پێچه‌وانه‌ی یه‌ک‌دین و، یه‌که‌میان: به‌روا‌داره به‌ خوا و به‌ فریشه‌کانی و، به‌ پوژی دوا‌یی و، به‌ کتێبه‌کانی و به‌ پیغه‌مه‌ران و، چاکه‌کاریشه له‌گه‌ڵ باب و دا‌پکید، وه‌ک نه‌نجامی‌کی ئاسایی و ده‌ره‌نجامی‌کی سرووشتی ئیمان و، سه‌ره‌نجامی‌شی خیره له‌ دنیاو دوا‌پوژدا، دووه‌میشان: بپروایه‌و، له‌گه‌ڵ باب و دا‌یکیشیدا لاساره‌و، یاخیه‌و، زیانبارو مال و پیرانی‌شه له‌ دنیاو دوا‌پوژدا.

دیاره هه‌ر که‌سه له‌و دوو جووره له‌ پوژی دوا‌یدا، پله‌و پێگه‌ی پر به‌ پستی خو‌ی پێ ده‌دری و، سته‌م له‌ هیچ کامیان ناکری، نه‌ یه‌که‌میان به‌ که‌م‌کردنه‌وه‌ی پادا‌شته‌که‌ی، نه‌ دووه‌میان به‌ زیاد کردنی سزایه‌که‌ی، زیاد له‌ نه‌ندازه‌ی پتووستی خو‌ی.

ئایه‌تی کۆتایی‌ش ئایه‌تی ژماره‌: (۲۰) له‌ باره‌ی بپروایانی‌کی خوشگوزه‌رانی خو‌ به‌ل‌گه‌روه‌یه، که له‌ قیامه‌تدا سزای ریسوا‌که‌ر ده‌چێژن، به‌ هو‌ی خو‌ به‌ل‌گریی و، لادان و تا‌وانه‌وه که له‌ دنیا‌دا نه‌نجامیانداوه.

﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمْلُهُ وَفَصْلَاهُ
ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي
أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي بُثْتُ إِلَيْكَ
وَلِإِي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ تَتَّقِلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ
فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصِّدْقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾ وَالَّذِي قَالَ لِوَالِدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا

أَتَعِدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلْتُ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعِثَّانِ اللَّهَ وَنَبِيَّكَ ءَامِنٌ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٧﴾ أَوَلَيْكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ بَنُيَازِينَ وَالْأَنْصَارِ كَانُوا خَسِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَلَهُمْ وَهُمْ لَا يَظْلَمُونَ ﴿١٩﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَذْهَبْتُمْ طِبْعَكُمْ فِي حَيَاتِكُمْ الدُّنْيَا وَأَسْمَعْتُمْ بِهَا قَالِيَوْمَ تُجْرَوْنَ عَذَابُ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِذَا كُنتُمْ أَنْفُسُكُمْ

مانای دهقاو دهقی ئایه تەکان

ههروهها مروفیشمان به چاکه کاریی له گه‌ل باب و دایکیدا پاسپارد، دایکی به رهنج و زه‌حه‌ت (له سکیدا) هه‌ل‌گرت و، به رهنج و زه‌حه‌تیش بووی (داینا)، هه‌روهها (له سکدا) هه‌ل‌گرتتی و له شیر برینه‌وه‌ی (ماوه‌ی) سی مانگی خایاند، هه‌تا کاتیکیش گه‌یشته ئه‌وپه‌ری پی‌گه‌یشتن و توانای و، ته‌مه‌نی گه‌یشته چ‌ل س‌ال (له خوا پارایه‌وه) گو‌ی: په‌روه‌ردگارم! وام ل‌ی‌که (بی‌خه‌ دل‌م) سوپاسی ئه‌و چاکه‌یه‌ت بکه‌م، که به خ‌و‌م و به باب و دایکمت داوه‌و، (وام ل‌ی‌که) کرده‌وه‌ی چاک‌ی وا بکه‌م، ت‌و په‌سندی بکه‌ی، هه‌روهها له وه‌چه‌که‌مدا چاک‌سازیم ب‌و بکه‌و (پ‌و‌له‌کانم ب‌و چاک بکه‌)، به دل‌نایمی من ب‌و لای ت‌و گه‌راومه‌وه‌و، ب‌ی‌گومان من له ملکه‌چانم (ب‌و ت‌و) ئه‌وانه که‌سایت‌کن باشت‌رینی ئه‌وه‌ی کردوویانه، ل‌ییان وه‌رده‌گرین و، له ت‌یو هاوه‌لانی به‌هه‌شتدا خراپه‌کانیان ده‌بو‌رین (ئه‌مه‌ش) ئه‌و به‌ل‌ینه راسته‌یه که پ‌ی‌یان درابوو (١٧) ئه‌و (جو‌ره) که‌سه‌ش (ز‌و‌ر خراپه) که به باب و دایکی گو‌ت: ب‌ی‌زاری (له لایه‌ن منه‌وه) ب‌و ت‌یوه، ئایا گفتم پ‌ی‌ده‌ده‌ن که (له گو‌ر) ده‌ره‌پ‌ت‌ریمه‌وه، له حال‌یکدا که سه‌ده‌کان له پ‌یش مندا راب‌ردوون (و که‌س له گو‌رستان نه‌ها‌ت‌وته‌وه)؟ ئه‌وانیش هاواریان

دەکردە خوا (دەیانگوت): ھاوار بۆ تۆ، (سزا بۆ تۆ) بڕوابێنە! بێگومان بە ئینی
 خوا چەسپاوە (راستە)، ئەویش دەیگوت: ئەوە تەنیا ئەفسانەی ڕابردووانە ﴿۱۷﴾
 ئەوانە کەسانیکن قسە (و بڕیاری خوا) یان لەسەر چەسپاوە (کە دەبن سزا
 بدرێن) بە ھۆی بێپروایی و خراپەیانەو، لە نێو ریزی کۆمەڵاتیکی لە پیش
 واند ڕابردوودا لە جند و مڕۆڤ، بە دلنیایی ئەوان زیانبار بوون ﴿۱۸﴾ بۆ ھەر
 کامیش لەوان، بە پێی ئەوێ کردوویانە پلە و پێگە (پر بە پێست) کان ھەن، بۆ
 ئەوێ (خوا) بە تەواویی سزاو پاداشتی کردەوێ کانیاں بداتەو، لە ھاتیگدا کە
 ھیچ ستەمیان لێ ناکرێ ﴿۱۹﴾ ئەو پۆژەش (زۆر سەخت و دژوارە) کە ئەوانە
 بێپروان لەسەر ئاگر (ی دۆزەخ) ڕادەنویتێن (پتیاں دەگوترێ: لە ژیاڤی دنیا تاندا
 بژیوێ خۆشە کانتانتان بڕاندن (تەواوتان کردن) و، لێیان بە ھەرمەند بوون، بۆیەش
 ئەمڕۆ ئازاری ڕیسوایی دەدرێن، بە ھۆی ئەوێ کە بە ناھەق خۆبەزەگرییان
 لە زەویدا دەکردو، بە ھۆی ئەوێ کە لادان (و تاوان) تان دەکرد ﴿۲۰﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له وشه‌کان

(كُرْهًا): (الْكُرْهُ وَالْكُرْهُ وَاحِدٌ، أَوِ الْكُرْهُ: الْمَشَقَّةُ الَّتِي تَنَالُ الْإِنْسَانُ مِنْ خَارِجٍ فِيمَا يُحْمَلُ عَلَيْهِ بِإِكْرَاهٍ، وَالْكُرْهُ: مَا يَنَالُهُ مِنْ ذَاتِهِ)، (كُرْهٌ): به مانای په‌نج و زه‌حه‌مت و، به مانای شتیک که نه‌ویستراو و ناخوشیستراو بێ، زۆرێک له زانایان گوتووایه: (كُرْهٌ وَكُرْهٌ) واتایان یه‌که، هه‌ندیکیش گوتووایه: (كُرْهٌ) نه‌و په‌نج و نا‌په‌حه‌تییه‌یه که تووشی مرۆف دی، له ده‌ره‌وه‌ی خۆیه‌وه ده‌خریته سه‌ری، به ناچارکران، (كُرْهٌ) یش بریتییه له‌و نا‌په‌حه‌تییه‌ی مرۆف و هک سرووشت و خودی خۆی پێی ناخۆشه، نه‌ک که‌سیک له ده‌ره‌وه له‌سه‌ری پێویست بکات، بۆ وێنه: جو‌ره خواردنیک پێ ناخۆشه‌و، جو‌ره حا‌له‌تیک پێ زاتی خۆیدا پێ ناخۆشه.

(وَفَصْلُهُ): (الْفَصَالُ: التَّفْرِيقُ بَيْنَ الصَّبِيِّ وَالرُّضَاعِ)، (فَصَالٌ): بریتییه له شیر برینه‌وه‌ی مندال، مندالی شیر خۆره له مه‌مک برینه‌وه‌ی، واته: وای لێ بکری که شیر مه‌مکی دایکی نه‌مژێ، شیر نه‌خوات، نه‌و قو‌وناغه بگوزهرێنی، (فَطَام) یش پێ ده‌گوتری، و هک (البوصري) ده‌لێ: (وَالنَّفْسُ كَالطُّفْلِ إِنْ تَهْمَلُهُ سَبَّ عَلَى حُبِّ الرُّضَاعِ، وَإِنْ تَقْطِطُهُ يَنْقُطِمُ)، نه‌فس و هک مندال وایه، نه‌گه‌ر لێی گه‌ر پێ ده‌بێته گه‌نج هه‌ر مه‌مک مژینی پێخۆشه‌و، هه‌ر شیر خورانی پێ خۆشه، به‌لام نه‌گه‌ر لێشی وه‌پری، لێ ده‌برێته‌وه.

(أَشَدُّ): (أَشَدُّ) زانایان به دوو شیوه‌ شیانکردو‌ته‌وه، هه‌ندیکیان گوتووایه: (أَشَدُّ: جَمْعٌ لَا وَاحِدَ لَهُ مِنْ لَفْظِهِ)، وشه‌یه‌که کۆیه، به‌لام تاکی نیه له‌بێژه‌ی خۆی، (به مانای نه‌و په‌ری توانا و هی‌زن)، هه‌ندیکیش گوتووایه: (أَشَدُّ) کۆی (شَدَّة) یه، و هک (أَنْعَمَ وَنِعْمَةً)، (أَنْعَمَ) چاکه‌کان، (نِعْمَةً) چاکه، به‌لام (الرَّازِي)، ده‌لێ: (أَنْعَمَ جَمْعٌ

نُعْمٌ^(۱)، اَنْعُمُ) کۆی (نُعْم) ه، نهک کۆی (نُعْمَة) بئ، گوتراویشه: تاکی (أَشْدُ) بریتیه له (شَدَّ، مِثْلُ کَلْبٍ وَأَكْلَبُ)، هه ندیکه دیکه ش گوتوو یانه: تاکی (أَشْدُ) بریتیه له (شَدَّ) وهک (ذَنْبٌ أَذْنَبُ)، هه رچوون بئ، (أَشْدُّ) چ تاکی هه بئ و، تاکه که ی (شَدَّ) بئ، وهک (نُعْم)، یان (شِدَّة) ه بئ وهک (نُعْمَة)، یاخود (شَدَّ) بئ وهک (کَلْبُ)، یاخود (شَدَّ) بئ وهک (ذَنْبُ)، یان وهک (الرَّازِي) ده لئ: راست نه بئ و (أَشْدُ) تاکی نه بئ، چونکه (اَنْعُمُ) کۆی (نُعْم) ه، نهک (نُعْمَة)، تاکو بلئ: کۆی (شِدَّة) (أَشْدُّ) ه، به لکو ناویکی کۆ بئ و تاکی نه بئ، به مانای تهوپه ری تواناو هیزه.

(أَوْزَعِي): زانایان هه موویان به (أَلْهَمْنِي) لئیکان داوه ته وه، واته: خورپه م بۆ بکه، وام لئیکه و، دارم بکه، ئنجا (وَزَعَهُ أَيْ: كَفَّهُ، أَوْزَعَهُ بِالشَّيْءِ: أَغْرَاهُ بِهِ، (وَزَعَهُ: كَفَّهُ) واته: نه یه یشت، به لام (أَوْزَعَهُ بِالشَّيْءِ) واته: (أَغْرَاهُ بِهِ) تیژی کرد له و شته و، هانیدا بۆی، ده گوتری: (اسْتَوْزَعْتُ اللَّهَ شُكْرَهُ، فَأَوْزَعَنِي: اسْتَطْلَمْتُهُ أَنْ أَشْكُرَهُ فَأَلْهَمْنِي شُكْرَهُ)^(۲)، واته: داوام له خوا کرد خورپه م بۆ بکات، سوپاسگوزاری بکه م، نهویش خورپه ی بۆ کردم و سوپاسگوزارییم کرد، هه ندیکه ش گوتوو یانه: (أَوْزَعْنِي) هه مزه که بۆ لابردي (وَزَع) به، یانی: (کَفَّ)، که واته: (أَوْزَعْنِي) واته: وام لئیکه که سوپاس نه کردنم تئیدانه مئین و وام لئیکه سوپاسگوزار بم، چونکه هه مزه که بۆ لابردي مانای کرداره که یه که به (ثَلَاثِي) دی، (وَزَعَهُ: كَفَّهُ)، (أَوْزَعَهُ) واته: نه یه یشتنه که ی تئیدا لابردي، ئنجا که نه یه یشتنی سوپاسگوزاری تئیدا لابردي، مانای وایه سوپاسگوزاری تئیدا هاتوته دی.

(أَفِي): (أَفُ لَه: وَأَفَاءً وَأَفَّةً، أَيْ: قَدَرًا، وَأَقَفَ تَأْفِيفًا قَالَ: أَفُ)، ده گوتری: (أَفُ لَه وَأَفَّةً) واته: پیسی (أَقَفَ تَأْفِيفًا) واته: گوئ: ئوفف، (أَف) یش به چلکی گوئ ده گوتری و، به شتی پیس ده گوتری، که واته: که نه و وشه یه به کارده هیئری، مانای وایه بیزاری ده رده بری له و شته ی به رانه بری به کارده هیئری، که خوا

(۱) مختار الصحاح: ص ۳۳۲.

(۲) مختار الصحاح: ص ۷۴۰.

ده‌فهرموی: ﴿فَلَا تَقُلْ مِمَّا آتَىٰ﴾ (۳۳) الإسراء، توف به باب و دایکت مه‌لی، واته: بیزارییان لی دهرمه‌بره.

(يَسْتَفِيئَانِ اللَّهَ): واته: هانا ده‌به‌نه بهر خوا، هاوار ده‌که‌نه خوا، (الْعَوْتُ فِي الثُّمْرِ، وَالْعَيْثُ فِي الْمَطَرِ، وَاسْتَعْتَنَهُ: طَلَبْتُهُ الْعَوْتُ أَوِ الْعَيْثُ)، وشه‌ی (عَوْتُ) بو یارمه‌تیبیدانه‌و، وشه‌ی (عَيْثُ) بو بارانه، (اسْتَعْتَنَهُ) داوای یارمه‌تی و له فربا هاتنم لیکرد، یاخود داوای باران بارینم لیکرد.

(وَيْلَكَ): (وَيْلٌ مِثْلُ وَيْحٍ، إِلَّا أَنَّهَا كَلِمَةٌ عَذَابٍ، وَالْوَيْلُ: وَادٍ فِي جَهَنَّمَ)^(۱)، (وَيْلٌ) وهک (وَيْح)ه، به‌لام وشه‌ی سزاول تازاره (وَيْلَكَ)، (وَيْحَكَ): واته: بی‌قه‌زا بی، وهک له کورده‌واریی خوماندا ده‌لین: (بیمزه‌په‌ت بی)، یان (مال و پیران بی)، که مه‌به‌ست خودی واتیه‌که نیه، به‌لکو نه‌وه جوریک له نا‌په‌زایی دهر‌پینه، (وَيْلٌ) دۆلئیکه، شیوئیکه له نیو دۆزه‌خدا.

(مَعْرِضٌ): واته: راده‌نوینری، (عَرَضَ الشَّيْءُ: أَظْهَرَ فَظْهَرَ)، واته: شته‌که‌ی عه‌رز کرد، واته: ده‌ری خست و دهر‌که‌هوت، (عَرَضْنَا جَهَنَّمَ: أَبْرَزْنَا) واته: دۆزه‌خمان دیارخست، ئاشکرا کرد، (اسْتَعْرَضَهُ: قَالَ لَهُ: اعْرِضْ عَلَيَّ مَا عِنْدَكَ)، واته: پییگوت: نه‌وه‌ی له‌لاته‌ پیشانم بده، (مَعْرِضٌ) نه‌و شوینیه‌ی شتی لی عه‌رز ده‌کری، که به (مَعَارِضٌ) کو ده‌کری‌ته‌وه، خه‌لک به‌ه‌له‌ ده‌لین: (مَعْرِضٌ) و نه‌صلی خو‌ی (مَعْرِضٌ)ه، واته: نه‌و شوینیه‌ی شتی لی راده‌نوینری و پیشان دهر‌ری.

(عَذَابُ الْهُونِ): (عَذَابٍ: بِهِ مَانَاي تازارو سزای دی، (الْهُونُ: مَصْدَرُ هَانَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ يَهُونُ، أَي: خَفَ، وَهُوَ اللَّهُ: سَهْلُهُ وَخَفَّتُهُ، وَأَهَانُهُ اسْتَخَفَّ بِهِ، وَالْإِسْمُ: الْهُونُ وَالْمَهَانَةُ)^(۲)، (هُونٌ) چا‌وگی (هان)یه، واته: سووک بوو، شته‌که‌ی له‌سه‌ر سووک بوو، خوا ﷻ ئاسانی کردو سووکی کرد، (أهانه) به‌که‌م ته‌ماشای کرد، ناوه‌که‌ش بریتیه له: (هُوَانٌ وَالْمَهَانَةُ) هه‌ردوکیان به‌مانای به‌سووک ته‌ماشاکردن.

(۱) مختار الصحاح، ص ۷۴۰.

(۲) مختار الصحاح، ص ۷۰۵.

هۆی هاتنه خوارهوهی ئایه تهکان

دهربارهی هۆی هاتنه خوارى ئهم ئایه ته موباره که، که خوا ﷻ دهفه رموی:

﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ ءَايِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطُورُ الْأَوَّلِينَ﴾ (١٧)

زانایان دوو به سه رهاتیان گیراونهوه^(١):

أ- به سه رهاتی یه که میان، که بوخاریی هیئاویه تی: یوسفی کوپی ماههک ده گیریتیه وه ده ئی: موعاویه، مه روانی کوپی حه که می پاسپارد بوو، به یعهت بو یه زیدی کوپی وه ربگری، له خه لکی مه دینه وه له شاره کانی دیکهش، ئه ویش ده چیتته سه ر مینه ر، ده ئی: خوا له باره ی یه زیدی کوپی وه شتی چاکی پیشانی موعاویه داوه، که به یعهتی بو وه ربگری! (جاری بو خوشی هه ر له ژياندا بووه)، که بیتیته حوکمرانی مسوولمانان، عه بدو پره حماتی کوپی ئه بوو به کری صیددیق خوا له خو ی و بابی پازی بئ لهو ی ده بی، ده ئی: ئایا ئهمه سیستمی هیره قلایه تییه؟ موعاویه بو یه یه زید داده ئی له بهر ئه وه ی کوپی ته، ئه گه رنا شایسته نه، ئنجا مه روانی کوپی حه که م له قسه کانی دا ئامازه به وه ده کات ده ئیت: (سُنَّةُ أَبِي بَكْرٍ)، یانی: ئه بوو به کریش عومه ری دانا، (خوا لئیان پازی بئ)،

(١) رپوایه تیکیان به ژماره (٤٨٢٧) د، بوخاریی گیراویه ته وه رپوایه تیکی دیکه یان: أخرجه النسائي في تفسيره: ٥١١، والخطابي في غريب الحديث (ج ٢، ص ٥١٧)، والحاكم في المستدرک (ج ٤، ص ٤٨١)، والإسماعيلي في المستخرج كما في الفتح (ج ٨، ص ٥٧٦)، وابن أبي خيثمة في تاريخه، وابن مردويه في تفسيره، كما في تخريج الكشاف (ج ٢، ص ٢٨٢)، وعبد بن حميد وابن المنذر في تفسيريهما كما في الدر المنثور (ج ٧، ص ٤٤٤) من طرق عن محمد بن زيان به قال الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَلَمْ يُخْرَجْهُ وَتَعَقَّبَهُ الدَّهْلَبِيُّ بِقَوْلِهِ قُلْتُ: فِيهِ انْقِطَاعٌ مُحَمَّدٌ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ عَائِشَةَ، وَأَخْرَجَهُ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ فِي تَفْسِيرِهِ، كَمَا فِي فَتْحِ الْبَارِي (ج ٨، ص ٥٧٧)، وتفسير القرآن العظيم (ج ٤، ص ١٧١).

[عومەریش لە نێو شەش کەساندا کردی بە راوێژ،] عەبدوڕەحمان دەڵێ: ئەبوو بەکر (هەروەها عومەریش) هیچ کام لە خزماتی خۆیان دا نەنا، [ئەبوو بەکر (خوا لێی پازی بێ) نەفەرێکی پێشنیار کرد، کە لە عەشیرەتی خۆی نەبوو، عومەر لە بەنی عەدیبی بوو، بەلام ئەبوو بەکر لە بەنی تەیم بوو، ئنجا لەبەر شایستەیی شەهزیادەیی هەر پێشنیار کردبوو، کەواتە: پێوان و قیاسکردنی هەلۆیستە کە موعاویە بۆ سەر هەلۆیستی ئەبوو بەکر، شتێکی بێ جێیە، عومەریش (خوا لێی پازی بێ)، کە سێکی دیاریبیکراوی دانەنا، بەلکو راپسپارد ئەو شەش کەسە، کە بیستبووی پێغەمبەر ﷺ لێیان پازیبوو، بە شایستەیی دەزانین، لە نێو خۆیاندا یەکتیک دابنن،] ئیدی مەرئانی کۆری حەکەم، گوێ: بیگرن، عەبدوڕەحمانی کۆری ئەبوو بەکریش (خوا لە خۆی و بابی پازی بێ)، چوو ژوورە کە عایشە (کە خوشکیەتی)، دیارە پێگەو ریزی عایشەش وابوو (خوا لێی پازی بێ) نەتوانن بیگرن.

ب- بەسەرھاتی دووھم (النسائي والخطابي والحاكم) لە موحەممەدی کۆری زیادووە هیناویانە، دەڵێ: مەرئانی کۆری حەکەم دوا ئەوێ عەبدوڕەحمان قسە ی کرد، گوێ: ئا ئەوێە خوا ﷻ ئەو ئایەتە ی لە بارەو ناردۆتە خوار، کە دەفەرموێ: **وَالَّذِي قَالَ لَوْلَاذِيهِ أَفِي لَكُمْ أَتَمَدَانِي أَنْ أُخْرِجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهَذَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهُ وَيَلَاكِ ءَامِنٌ ۝ ١٧**، [باب و دایکی: کە ئەبوو بەکر (أم رومان) ن، مسولمان بوون، بەلام ئەو عەبدوڕەحمانە مسولمان نەبوو، بەو شێوەیە گوتو، ئەو ئایەتە لە بارە ی ئەوێەو هاتۆتە خوار، بێگومان قسە کانی مەرئانی کۆری حەکەم، لە مزگەوتدا بوون و، ژوورە کان (حجرات) ی خێزانە کانی پێغەمبەریش ﷺ بەسەر مزگەوتەو بوون، عایشە (خوا لێی پازی بێ) بانگی کرد، گوێ: خوا ﷻ هیچی لە بارە ی ئیمەو نەناردۆتە خوار، جگە لە پاکیی من، [کە لە سووڕەتی (النور) دا، خوا ﷻ شازدە (١٦) ئایەتی ناردوونە خوار، هەر ئەوێ ناردۆتە خوار، هیچی لە بارە ی ئیمەو دانەبەزاندووە ئەو قسە ی راست نیە.

ج- لە ریاوایەتیکدا هاتو: عایشە (خوا لێی پازی بێ) گوێ: من دەزانم ئەو ئایەتە لە بارە ی کێو هاتۆتە خوارو، ناوێ کە دەزانم، هەروەها لە ریاوایەتیکدا هاتو: کە

دايكمان عائىشە گوتى: خوا ﷺ نەفرىنى لە باي مەپوان كىردۈ، ئەو كاتە مەپوان لە سىكى دايكىدا بوۈد، ئەۋىش لەو نەفرىنەى لى پىرژاۋه! (۱).

ماناي گىشتىي ئايەتەكان

لىرەدا خوا ﷺ وېنە دېئىتەۋە بە دوو جۆرە كەس، ھەلبەتتە بە تاك باسيان دەكات، بەلەم ۋەك زۆربەى زانايانى پوونكەرەۋى ماناۋ مەبەستەكانى قورئان دەلىن: مەبەست پىتى دوو كەسى ديارىيكرائىن، بەلكو مەبەست دوو جۆرە كەسە، دوو كۆمەلە كەسە، كە دژو پىچەۋانەى يەككىن، جۆرى يەكەميان: ئەۋەيە كە ۋەك خوا فەرمانى كىردۈ ھەم بىرۋادارە، ھەم چاكەكارىشە لەگەل باب و دايكى دا.

جۆرى دوۋەميان: پىچەۋانەى ئەۋەيە كە خوا فەرمانى پى كىردۈ، بىپرواشەۋ، سېلەۋ پى نەزانىشە بەرانبەر بە باب و دايكى و، خراپەكارىشە لەگەليان، دەفەرمۈى: **﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا﴾**، ئىمە مەۋقۇمان پاسپارد كە چاكە لەگەل باب و دايكىدا بىكات، پامانسپارد لەگەل باب و دايكى دا، چاكەكار بىت، **﴿حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا﴾**، باسى دايك دەكات بە تايبەت دەفەرمۈى: دايكى بە پەنج و ناپەھەتتىي ھەلىگىرتۈە لە سىكى خۇيداۋ، بە پەنج و ناپەھەتتىش دايئاۋەۋ بوۋىەقى، **﴿وَحَمَلُهُ وَفَصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾**، تۆلداربوۋنى دايكى پىتى و، پاشان لە شىر گىرتەۋەشى سىي (۳۰) مانگى خاياندۈ، كەۋاتە: لىرەدا باسى لاي كەمى تۆلداربوۋنى ئافەرت دەكات، كە بىرىتە: لە شەش مانگ، چونكە خوا ﷺ لە سوۋرەتى (البقرة) دا، دەفەرمۈى: **﴿وَالْوَالِدَاتُ يُرْضِعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ**

(۱) ئىمە دواتر لە ژىر ناۋونىشانى: (ھەلۋەستەيەكى پىۋىست) دا دەقى ئەو سى گىپراۋەيە دىنىن.

أَنْ يَمَّ الرِّضَاعَةَ ﴿٣٣﴾ واتە: دایکان دوو سالی ڕەبەق شیر دەدەن بە منداڵەکانیان، بۆ هەر کەسێک، بیهۆی ماوهی شیر پێدان تەواو بکات، (کە دوو سالت)، ئنجا لەو سێ مانگە، دوو سالی لێ جیا بکەوه، کە بیست و چوار مانگە، شەش مانگ دەمی نیتەوه، بۆ لای کەمی تۆلداربوون و دووگیان بوونی ئافەرت، ئنجا دەفەر مۆی: لە ماوهی سێ (٣٠) مانگاندا، هەم پێی تۆلداربووه، هەم لە شیری بریوه تەوه، ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾، هەتا کاتێک ئەو منداڵە گەشتە ئەوپەری توانای خوێ و، دواي ئەوەش گەشتە تەمەنی چل سالی، ئەوپەری توانای واتە: لە ڕووی عەقڵ و جەستەوه کامل بوو، ﴿وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾، واتە: لە دواي گەشتن بە ئەوپەری تواناو تاقەتی خوێ، ماوهی کێ پێ دەچێ، تا کۆ دەبیته چل سال، ﴿قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدِي﴾، گوێ: پەرەو دەگاری! وام لێ بکە، هانمبەدو بیخە دلم: ئەو چاکەیهی لەگەڵ منت کردوه، لەگەڵ باب و دایکمت کردوه، سوپاسگوزاری بۆ بکەم، ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾، هەرودەها خۆرپەم بۆ بکەو بیخە دلم، کە کردووهی کێ باش بکەم، تۆ لێی ڕازی بێ و پەسندی بکە، ﴿وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي﴾، هەرودەها لە وەچە کە شەمدا، چاکساز بێم بۆ بکە، واتە: ڕۆڵەکانم صالح و چاک بکە، ﴿إِنِّي نَسِيتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، بە دنیایی من بۆ لای تۆ گەڕامەوه و من لە ملکه چانم، (لە ملکه چانم بۆ تۆ).

﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ نَقَبِلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾، ئا ئەوانە ئەو کەسانەن، باشتەری ئەوهی کردوو یانە لێیان وەر دەگیرن، کە کردووه چاکەکان، ئەوانە باشتەری کردووه یان و خوا لێیان وەر دەگرێ، ﴿وَنَنْجَاوُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾، چاوپۆشیی دەکەین، لە خراپەکانیان یاخود: خراپەکانیان دەبۆڕین و لێیان دەگەڕێن، واتە: چاوپۆشییان لێ دەکەین و دەیان بوورین لە خراپەکانیان، مادام چاکەکانیان هێندە بن، کە تا تەرازووی چاکانان قورستر بێ.

﴿فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ﴾ له نښو هاوه لانی بهه شتدا، یان: له نښو خاوه نانی بهه شتدا ده بن، ﴿وَعَدَ الصِّدِّيقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾، نهو هوش نهو به لینه راسته یه که پیشت پیمان دده را، نهو به لینه ی خوا داویه تی به لینیکی راسته و، دینه دی.

نهو دوو جوړه مرقفه ی خوا ﴿لَیْرَهْدَا﴾ به راوردیان پیده کات، دوو جوړی پیچه وانه ی یه کدین، هی یه که میان که رابرد، مرقفیکی خواناس و خوا پرست و برواداره، بویه له گه ل باب و دایکیشیدا وه فادارو چاکه کاره و، له خوا داوا ده کات یارمه تی بدات، سوپاسگوزار بی بو ی و، سوپاسی نهو چاکه و نیعمه ته ی بکات که له گه ل خویشیدا کردوه له گه ل باب و دایکیشدا و، داوای نهو ی لی ده کات یارمه تی بدات کرده و ی باش بکات، کرده و یه کی باشی وا که خوا په سندی بکات، نجا داوای چاکسازیی ده کات له وه چه که یدا، دواپیش پرایده گه به نی که من بو لای تو گه رامه وه له ملکه چانم بو تو، خوی په روه درگاریش به پیی نهو ی شایسته یه تی مامه له ی له گه لدا ده کات، نهو یش نهو یه که کرده و باشه کانی لی قبوول ده کات، له خراپه کانیشیان ده بووری و ده یان بویری و، ده یان خاته نښو هاوه لانی بهه شته وه و، نهو هوش به لینیکی راسته له لایه ن خوی موته عاله وه پیمان دراوه و دینه دی.

نجا دینه سهر جوړی دووه می نهو مرقفانه، له رووی مامه له یانه وه له گه ل خواوه له گه ل باب و دایکیاندا.

﴿وَالَّذِي قَالَ لِوَلَدَيْهِ أُفْ لَكُمَا﴾، هه روه ها نهو که سه که به باب و دایکی گوت: ﴿أُفْ لَكُمَا﴾، ثوف بو تیوه، واته: من له تیوه بیزارم، وک بیزی له باب و دایکی بیته وه و، بیزاری و نارذایی دهر بیری له باب و دایکی، ﴿أَتَعَدَانِي﴾، أَن أَخْرَجَ، ثایا به لینم پیده دهن، دهر بهتری مه وه، واته: له گوړ دهر بهتری مه وه دوا ی نهو ی مردووم، ﴿وَقَدْ خَلَبَ الْعُقُورُنْ مِنْ قَبْلِي﴾، به دنیایی سه ده کانیش له پیش مندا رابردوون؟ واته: نهو هه موو سه دانه رابردوون، نهو هه موو به شه رانه

تیزراون و به خاک سپردراون و مردوون، که سیان له گوږستان نه هاتوونهوه، ناپا من چوَن زیندوو ده کریمه وه؟ ﴿وَهُمَا يَسْتَعِيْنَانِ اللّٰهَ﴾، نهوانیش (باب و دایکی) هاواریان ده کرده خوا، په نایان ده برده بهر خوا، واته: له خوا ده پارانوهوه و هاواریان تپده به ست (که هیدایه قی کوږه که یان بدات)، ﴿وَلَيْكَ ءَامِنٌ﴾، هاواریان ده کردو ده یان گوت: نهی خواجه هاوار! نهو کوږه چی لیها توه! پتشیان ده گوت: ﴿وَلَيْكَ ءَامِنٌ﴾، سزای سهخت بو تو، یان هاوار بو تو، پراویننه، ﴿إِنِّ وَعْدَ اللّٰهِ حَقٌّ﴾، به دنیایی به لینی خوا راسته، چه سپاوه، ﴿فَقُولْ مَا هَذَا إِلَّا اَسْطِیْرُ الْاَوَّلٰیْنَ﴾، (نهویش له وه لایماندا)، ده لئی: همه نه نیا نه فسانه ی پتشیانه، چیروک و به سه رهائی بی بنه مای رابردوونه.

هه لبه ته لیږده که گوتوو یه قی: سه ده کان رابردوون و که سیان له گوږستان نه هاتوونهوه، منیش دهرناهیتریمه وه، نهو وایزانیوه: ههر له دنیادا پرؤسه ی زیندوو کرانه وه، سزاو پاداشت نه نجام دهری، نازانی به پیی سیستمیک که خوی کارزان دایناوه، ژبانی دنیا ته نیا شوینی تاقیکردنه وه یه، وه که فرموو یه قی: ﴿الَّذِیْ خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَیٰوةَ لَیْسَ لَکُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْغَفُوْرُ ﴿۶﴾﴾ الملک، ههروه ها له سووریه قی (الکھف) دا، ده فرموی: ﴿اِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلٰی الْاَرْضِ زِیْنَةً لِّهَا لِنَبْلُوْهُمْ اَیُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ﴿۷﴾﴾، به لئی، ژبانی دنیا شوینی تاقیکردنه وه یه، شوینی نه نجام وهرگرته وه نیه، نجا نه گهر له گوږستان خه لک هاتبایه وه و گوتبایان: حال و وه زعمان و ابوو! نهو کاته پراوهینانی خه لک ده بووه شتیکی ناچاری، به لام نه خیر، نه م قوناغی تپستا قوناغی تاقیکرانه وه یه، قوناغی پاداشتدرانه وه و سزادران، دواپی دپته پیس که پرؤی دواپیه، پرؤی سزاو پاداشت، پرؤی زیندوو کرانه وه یه، نهک تپستای ژبانی دنیا.

خوا ﴿اَوَلَیْکَ الَّذِیْنَ حَقَّ عَلَیْهِمُ الْقَوْلُ فَمَدَّ خَلَّتْ فِیْ اَمْرِ مِنْ قَبْلِیْهِمْ مِّنَ الْجَنِّ وَالْاِنْسِ اِنَّهُمْ کَانُوا فَحْشٰی﴾، نا نهوانه که سانیکن، نهو جوږه که سه، بویش به کو دپهیننی، نه گهرنا پیشی به تاک فرموو یه قی، به لام مه به ست پیی جوږ

(نوع)ە، نەك يەك مەۋقئ ديار يېكراۋ، ئا ئەۋانە كەسانئىكن، قسەيان لەسەر چەسپاۋە، واتە: پريارى خوايان لەسەر چەسپاۋە، كە ھەر كەسئىك بئىپروابئى، دەبئ سزا بدرئ، ئەو پريارەيان لەسەر چەسپاۋە، **﴿فِي أَمْرِ﴾**، لە ئىۋو كۆمەلئىكدا، **﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾**، كە لە پئش واندا رابردوون، **﴿مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ﴾**، لە جندو لە مەۋقان بوون، **﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَيْرِينَ﴾**، بە دئىايى ئەۋان زۆر زىانبارن.

﴿وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مِّمَّا عَمِلُوا﴾، بۆ ھەر كامئىكان چەندان پلەو پئگە ھەن، بە ھۆئ ئەۋەۋە كە كر دوويانە، بە ھۆئ كر دەۋە كانىانەۋە، ھەر كامئىكان پئگەيەكى ديار يېكراۋى ھەيە، لئىردە بە دئىايى ئەۋانەي بئىپرواۋ خراپەكارن شوئى ئەۋان دۆزەخەۋ، دۆزەخ پلەكان (دَرَجَات)ى تئىدانىەۋ، دەپەكائى تئىدائە، (دَرَكَات)ىش بۆ دابەزىن و داكشانە بەرەۋ خوار، كەۋاتە: ھى ئەۋان دەرەكاتە، ۋەك خوا **﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾** (۱۱۵)، النساء، واتە: بە دئىايى موناقيقەكان لە پلەي ژئىرەۋەي ئاگرى دۆزەخدان، بە لأم ئەمە لئىردە زالكر دئى پلەي چاكەكارانە بەسەر ھى تاۋانباراندا، بۆيە بە (دَرَجَات) ھئىناۋىەتئ، دەشگونچئ دەرەجە، ھەم بۆ خوارو ھەم بۆ سەر بەكاربەئىترئ، **﴿وَلِيُوقِبَهُمْ أَعْمَالَهُمْ﴾**، خوا **﴿زَيِّنْهُنَّ لِمَن يَخْتارُهُنَّ﴾**، زىندوويان دەكاتەۋە) تاكو كر دەۋە كانىيان بە تەۋاۋىي بداتەۋە، واتە: سزاۋ پاداشتى كر دەۋە كانىيان بە تەۋاۋىي بداتەۋە، **﴿وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾**، لە ھائىكدا ئەۋان ستميان لئى ناكريئ.

لە كۆتائى دا باسى سەرەنجامى ئەۋانە دەكات كە لە دئىادا ھەر بە خوشگوزەرانىي و بە رابواردن دەيەنە سەر، بئى ئەۋەي سەر ھەلپەن بەرەۋ خواۋ تەماشبا كەن، داخۆ ئەۋەي پئىي رادەبوئىرن و پئىي دەگوزەرئىن، ھەلآلە يان ھەرامەۋ، پاكە يان پئىسە؟.

دەفرەمۆئ: **﴿وَيَوْمَ نَبْعِثُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾**، ئەۋ پۆژە كە ئەۋانەي بئىپروان رادەنۆيدريئ لەسەر ئاگر، واتە: ئاگرىيان پئشان دەدرئ، بۆيە ھەندئىك گوتوويانە:

ئەمە لە شىۋەى ھەلگەراۋە (مقلوب) يە، واتە: (تُعَرِّضُ النَّارَ عَلَيْهِمْ)، ئاگر بۇ وان پادەنويىنى، بەلام دەشگونجى ئەوان رابنويىن و بېرىنە سوۋى ئاگرەكەو تەماشای بکەن، ﴿أَذْهَبْتُمْ طَيْبَكُمْ فِي حَيَاكُمُ الدُّنْيَا﴾، {پىيان دەگوتى:} خوشى و لەززەت و بۇيۈە خوشەكانى خۇتان لە ژيانى دنياتاندا بړاند، كۆتاييتان پى ھىنان، ﴿وَأَسْمَعْتُمْ يَهَا﴾، بەھرەتان لىى وەرگرتن، ﴿فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ﴾، ئەمپروش سزای پىسوايى و زەبوونى دەچىژن، ﴿يَمَّا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ﴾، بە ھۆى ئەووەو كە خۇتان بەزلدەگرت لە زەويدا، ﴿يَغْيِرُ الْحَقُّ﴾، بە ناھەق، ھەلبەتە خۇ بەزلىگرتن لە زەويدا ھەر بەناھەقە، بەلام ئەو بە زياتر قىزەون پىشاندىنى خۇ بەزلىگريەكەيانە، ﴿وَمَا كُنْتُمْ نَفْسُوفُونَ﴾، بەھۆى ئەو شەو كە لادانتان دەكرد، تاوانتان دەكردو، لاپى بوون، ھەم بەھۆى خۇ زلگريى بەسەر بەندەكانى خواداو، ھەم بەھۆى لادان و تاوانتانەو لە بەرانبەر خواداو، لادانتان لە شەرىعەتى خوا، تووشى ئەمپروژە بوون، ئنجا كە لەوئى خۇ بەزلىگربوون، لىرە سزای پىسوايى و زەبوونى دەچىژن.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە ی یە کە م:

خوا مەرووفی راسپاردووە بە چاکەکاریی لەگەڵ باب و دایکید، بە تاییەت دایکی کە بە زەحمەت و ناپەهەتیی زۆر بە تۆی هەلیگرتووە و دایکی دایناوە، مانەوێ لە تۆلداو شیر پێدانی سێ مانگی خایاندووە، بۆیە داوای لە خوا کردووە کە واداری بکات بە سوپاسگوزاریی و کرداری باش و، وەچەکە ی چاک بکات، ئەو جۆرە کە سەنەش خوا ﷻ چاکەکانیان وەردەگرێ و لە خراپەکانیان دەبەورێ، ئەو هەش بە ئێنیکێی راستە، خوا داوێتی و بە مەوگەریی دیتە دی:

خوا ﷻ دەفەر موی: ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفَصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي ذُرِّيَّتِي إِنِّي بُنْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٥﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ تَنقَبِلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَتَتَجَاوَزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿١٦﴾﴾.

شیکردنەوێ ئەم دوو ئایەتە، لە چوارە بەرگەدا:

(١) - ﴿وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا﴾، هەر وەها مەرووفمان راسپارد بە چاکەکاریی لەگەڵ باب و دایکید.

وشە (إِحْسَانًا) خۆپێندراوێشە تەو: (حُسْنًا) هەر وەک لە سوورەتی (العنکبوت) دا، بەو شیوەیە هاتووە، لەوێش دیسان خۆپێندنەوێ (إِحْسَانًا) ی ش هەر هاتووە هەریەک واتایان هەیە، (أَي: وَصَّيْنَاهُ أَنْ يُحْسِنَ إِلَيْهِمَا إِحْسَانًا أَوْ حُسْنًا)، مەرووفمان

پاسپاردوۋە كە بە چاكەكارىيى لەگەڵياندا مامەلە بكات، چاكەيان لەگەڵدا بكات،
واتايەكى ديكەشى ھەيە: (إِحْسَانًا مَّفْعُولٌ بِهِ لَوْضِينًا الْمَضْمُنِ مَعْنَى الْزَمْنَا)، يانی:
(إِحْسَانًا) بەركارى (وَضِينًا) يە كە مانای (الْزَمْنَا) (پابەندمان كردوۋە) ى خراوەتە
ئێو، لە ڕووى ڕێزمانىيەو ھەم ڕستە قوڕئانىيە، بە دوو جۆر مانا دەكرێ:

يەكەم: (أَي: وَضِينَاهُ أَنْ يُحْسِنَ إِلَيْهِمَا إِحْسَانًا أَوْ حُسْنًا)، پامانپاردوۋە كە بە چاكەكردن
چاكەيان لەگەڵدا بكات.

دووھەم: لەسەرمان پێويستكردوۋە و پابەندمان كردوۋە، بە چاكە لەگەڵداكردنيان.

ئەو كاتەش (وَضِينًا) ھەم مانای پاسپاردن دەگرێتەو، ھەم مانای پابەند
كردن، ئەو بنچينەيش لە زمانى عەرەبىيىدا پێى دەگوترێ: (قَاعِدَةُ التَّضْمِينِ) كە
كرداريك عادت نەبێ بە پييتيك بەركاربخوای، ئەگەر بەو پیتە كە عادت نە
بەركارى پێى بخوای، يان پەكى لەسەرى نەكەوتو، بەو پیتە بەركارى خواست،
ئەو كاتە وێرای مانا ئەصلیەكەى خوێ، مانایەكى ديكەشى دەخريتە ئێو.

ئىجا خوا ﷻ ئەو ڕووندەكاتەو كە بۆچى مەوقى پاسپاردوۋە لەگەڵ باب
و دايكىدا چاكە بكات و، پابەندى كردوۋە بە چاكەكارىيى لەگەڵ باب و دايكىدا؟
دەفەرموێ:

(۲) - ﴿حَمَلَتْهُ أُمُّ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا﴾، دايكى بە ڕەنج و نارەحەتى ھەليگرئەو (لە
سكى خۆيدا، كە پێى تۆلداربوو)، چونكە جارى وا ھەيە ئافرەتتيك زياتر لە كۆرپەلەيەكى
لە سكدایە، بۆيە وشەى دووگيان ڕيک نايەتەو، ئەدى ئەو ئافرەتەى بە جاريك دوو
مندالى دەبێ، سێى دەبن، چواری دەبن، زياترى دەبن!! لەبەر ئەو و اباشە بگوترێ:
تۆلدار، ھەلبەتە وشەى ئاوس بەكاردەھيترێ، بەلام جارى وايە، ئەم وشەيە بە عورف
مانايەكى خراپ دەگەيەنێ، بۆيە من بەكارى ناھيتم و زياتر بۆ ئاژەل بەكاردەھيترێ،
ھەرچەندە ئەگەر بۆ مەوقيش بەكاربھيترێ، ئەگەر بە عورف مانای خراپى نەبن، شتيكى
پەوايە، (تۆل)يش واتە: سكى ئافرەت كە مندالى تيدا، ئىجا يەكە، دوو، سێ، چەندە،

خو ﷻ دەفەرموێ: دایکی هەڵگیرتووە بە ناره‌حه‌تی و داشیناو هەر بە ناره‌حه‌تی، وشە (گُرْهًا) یش هەردووکیان خوێندراونەوه‌ش: (گُرْهًا، گُرْهًا وَكُرْهًا) واتە: بە قورسی و ناره‌حه‌تی، هەردوو خوێندراوە‌کەش یە‌ک واتایان هەیه‌.

(٣) - ﴿وَمَمْلَءْهُ، وَفَصْلَهُ، ثَلَاثُونَ شَهْرًا﴾ پێ تۆلدار بوونی و له شیر برینه‌وه‌ی له ماوه‌ی سی مانگدا، واتە: سی مانگی خایاندوه‌، (الْفُصْلُ وَالْفِصَالُ كَالْفِطَمِ وَالْفِطَامُ)، (فُصْل وَفِصَال) وه‌ک (فُطِمَ وَفِطَامَ)ن، واتە: له شیر برینه‌وه‌، له مه‌مک برینه‌وه‌ی مندال.

لێره‌دا زانیان ئەوه‌یان هەڵنێجاوه‌ که‌مه‌ترین ماوه‌ی تۆلداربوونی ئافره‌ت، هه‌ملی ئافره‌ت بریتیه‌ له‌ شه‌ش مانگ، چونکه‌ خو ﷻ لێره‌دا ده‌فەرموێ: له‌ سکدا هەڵگیرانی و له شیر برانه‌وه‌ی له‌ ماوه‌ی سی مانگدا، له‌ سوورده‌تی (البقرة) شدا، خو ﷻ ده‌فەرموێ: ﴿وَالْوَلَدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَدَهُنَّ حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُنَمِّ الرِّضَاعَةَ﴾ البقرة، دایکان دوو سالی په‌به‌ق شیر ده‌ده‌ن به‌ منداله‌کانیان، بۆ هەر که‌سێ بیه‌وێ ماوه‌ی شیر پێدان ته‌واو بکات، ئنجا ئەگەر ماوه‌ی شیر پێدانی ته‌واو، بۆ هەر که‌سێ بیه‌وێ ماوه‌که‌ی ته‌واو بکات، دوو سالی بێ، واتە: دوو دوازه‌ مانگی که‌ ده‌کاته‌ بیست و چوار مانگ، بیست و چوار له‌ سی مانگ ده‌ربکری، ده‌مێننه‌وه‌ شه‌ش مانگ، که‌واته‌: ده‌گونجی مندال به‌ شه‌ش مانگی له‌ دایک بێ.

له‌و باره‌شه‌وه‌ به‌سه‌ره‌اتیک ده‌گێرته‌وه‌: ئافره‌تێک به‌ شه‌ش مانگی تۆلدار ده‌بێ و ده‌یه‌ن بۆ لای هوکمرانی مسوولانان، چه‌ند ڕیوايه‌تیک هه‌ن:

أ- هه‌ندیک ده‌لێن: بردووینه‌ بۆ لای عومه‌ر (خو لێی رازی بێ)، ئەو کاته‌ ئەو هوکمران و فه‌رمانه‌ی براداران بووه‌.

ب- هه‌ندیک ده‌لێن: بردووینه‌ بۆ لای عوسمان (خو لێی رازی بێ)، به‌ ته‌مابوون سزای بدەن، به‌لام دوا‌ی له‌ ڕیوايه‌تیکدا ده‌لێن: عه‌بدوڵلای کورێ عه‌بباس (خو له‌ خوێ و بای رازی بێ)، له‌ ڕیوايه‌تیکدا ده‌لێن: عه‌لی کورێ ئەبوو تالیب (خو لێی رازی بێ)، که‌ لێیان

كۆلپەو، گوئی: دەگونجی ئافرەت لای كەمى شەش مانگ كۆرپەى لە سكدایى، بەلگەى
بەم ئایەتە ھێناپەو، بە بەراورد لەگەڵ ئەو ئایەتەى (۲۳۳)ى سوورەتى (البقرة)دا.

كە ئەو شەش شتیكى پێك و راستەو، لە پرووى زانستیشەو مەندال جارى وا
ھەبە، بە شەش مانگی، یان بە ھەوت مانگی، یان بە ھەشت مانگی دەبێ
و، مەرج نیە ھەمەن بگاتە نو مانگی، بەلام دەلێن: ئەگەر مەندال بە شەش
مانگی كەمتر لە دایك ببێ، ناژێ.

۴- ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ﴾، ھەتا كاتێك كە گەشتە تەواوی ھێزو پێزی خوێ، (أَي: بَلَغَ
كَمَالَ قُوَّتِهِ).

۵- ﴿وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾، گەشتە چل سال، پێشتر باسی (أَشُدُّ)مان كرد، (الأشدُّ: اشْتَدَّ
القَوِي الْعَقْلِيَّةَ وَالْجَسَدِيَّةَ، وَهُوَ جَمْعٌ لَا مُفْرَدَ لَهُ، أَوْ جَمْعٌ شَدُّ أَوْ شَدٌّ أَوْ شَدٌّ، (أَشَدُّ)
برتیە لە پێگەشتنى ھێزە عەقلى و، جەستەییەكان، ھێزە دەروونیی و، پرواڵەتیەكانى
مروؤف، وشەى (أَشَدُّ) كۆیە، بەلام تاكى لە بێزەى خوێ نیەو، ھەندیکیش گوتووینە: (أَشَدُّ)
كۆى (شِدَّة)یە، وەك چوون (أَنْعَم) كۆى (نِعْمَةٌ)یە، ھەندیکیش گوتووینە: (أَشَدُّ) كۆى
(شَدٌّ)یە، یاخود كۆى (شَدٌّ)یان (شَدٌّ)یان (شَدٌّ)ەو، لەكاتى شیکردنەوێ وشەكاندا قسەمان
لەبارەو کردو.

ئەجا كە دەفەرموێ: ﴿حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾، ئەمە لێى وەردەگیرێ
كە تەمەنى چل سالی، لە پشت پێگەشتنى دەروونیی و پرواڵەتیى مروؤفەو،
واتە: زیاتر، بۆیە زۆرێك لە زانیان گوتووینە: (أَشَدُّ) لە تەمەنى سێ سالی
زیاتر نیە، بگرە ھەندێك ھەژدە (۱۸)یان داناوو لە ئەندازەكەیدا راجیایان
ھەبە، ھەندیکیش گوتووینە: مەبەست لە (أَشَدُّ) چل سالیە، چونكە مروؤف لە
پرووى عەقلىیەو لە چل سالییدا كامڵ دەبێ، بۆیەش خوا ﷻ ھیچ پێغەمبەرێكى
لە تەمەنى چل سالی كەمتر نەناردو.

ئىنجا ئەو كەسە كاتتىك كە گە يىشتە ئەوپەرى تۈنلەپ يىشتى خۇي و
گە يىشتە تەمەنى چىل سالىي.

(۶) ﴿قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَلَدِي﴾، گوئی: پەرۋەردگارم!
وادارم بىكە، سوپاسى ئەو چاكە يەت بىكەم، كە لەگەل مەنتا كىردو و لەگەل باب و
دايىكمەنتا كىردو، (أَوْزِعْنِي) ھەموو تۈيۈر ھەو، يان زۆربەى ھەرە زۆريان بە (أَلْهِمْنِي) يان
لەيكدو تەو، واتە: ئېلھامم بۆ بىكە، خورپەم بۆ بىكە، كە سوپاسگوزارىي ئەو چاكە يەت
بىكەم، لەگەل خۇمتدا كىردو و لەگەل باب و دايىكمەنتا كىردو، بەلام لە ئەسلىدا (أَوْزِعْنِي)
لە (وَزَعَ) وە ھاتو، (وَزَعَهُ: أَي كَفَّهُ، وَأَوْزَعَهُ بِالشَّيْءِ أَغْرَاهُ بِهِ)، (وَزَعَهُ) واتە: نەپەشت، پىي
لە گرت، بەلام (أَوْزَعَهُ)، واتە: ھانيدا لەو شتە كە لەسەرى سوور پىي.

ئىنجا ئايا ماناي (أَوْزِعْنِي) چۆن دەپتە (أَلْهِمْنِي)؟ پىسپۇراني زمان گوتوويانە:
(الْهَمَزَةُ لِلْإِزَالَةِ، أَي: اجْعَلْنِي لَا أَكْفُ مِنَ الشُّكْرِ)، ھەمزە كە چۆتە سەر (وَزَعَ) بۆ
لابرىدە، واتە: وام لە بىكە واز نەھىنم لە سوپاسگوزارىي، ياخود وام لە بىكە كە
وازيىنم لە سېلەيى و سوپاسگوزار بىم، بە ھەردو دىويدا پاستە.

(۷) ﴿وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ﴾، ھەروەھا وام لە بىكە وادارم بىكە، ياخود: خورپەو
ئېلھامم بۆ بىكە، كىردو ھەي كى باش بىكەم، تۆ ئىي پازىيى، تۆ پەسەندى بىكە، (تَرْضَاهُ: صِفَةٌ
لِلْعَمَلِ الصَّالِحِ)، (تَرْضَاهُ) ئاۋەلناۋى كىردارى باش، واتە: كىردو ھەي كى وا كە تۆ پەسەندى
بىكە، يارمە تىيىم بدە، كىردو ھەي وا بىكەم.

(۸) ﴿وَأَصْلِحْ لِي فِي دُرِّيَّتِي﴾، لە ۋە چەكە شىمدا چاكسازىيىم بۆ بىكە، (الرُّمَحْشَرِي) ئاۋاي
لەيكدو تەو: (هَبْ لِي الصَّلَاحَ فِي دُرِّيَّتِي وَأَوْفَعْهُ فِينَهُم)، واتە: چاكىيىم لە ۋە چەكەمدا پىي
بە خىشەو بىخە ئىويان، چاكىيان بىخە ئىو، بۆيەش بەو تەعبىرە ھىناۋىيە، واتە: با چاكە
بە ئىوياندا بىلاۋىيەتە، بەلام (الشَّهَابُ الْخَفَاجِي)، گوتوويە: (ضَمُّنٌ مَعْنَى اللُّطْفِ لَذَا
عُدِّي بِ«فِي» أَي: الْلُطْفِ بِ)، گوتوويە: (أَصْلِحْ) لىرەدا ماناي لوتقى خراۋەتە ئىو، واتە:
(الْطَّفُ بِ) لەگەل دا لەتيف بە، بۆيە بە (فِي) بەركارى خواستو، ئەگەرنا دەپفەرموو:
(أَصْلِحْ دُرِّيَّتِي)، بەلام كە دەفەرموى: ﴿وَأَصْلِحْ لِي فِي دُرِّيَّتِي﴾، لە ۋە چەكەمدا، لە

پۆلە كامدا چاكىيم پى بېخشە، ئەمە ماناى لوتفى خراوەتە نىو، واتە: لە وەچەكەمدا چاكىيم پى بېخشەو، لە گەلىشمدا بە لوتف بە، هەلبەتە هەم قسەكەى زەمەخشەرىي جوانە، هەم ھى (الشهاب الخفافى)يش.

(۹) - ﴿إِنِّي نَبْتُ إِلَيْكَ﴾ بە دلىياى من بۆ لاى تۆ گەراومەو، بىگومان گەرانەو بە بۆ لاى خوا ﷻ، بە پابەندى بە ئايىن و شەرىعەتەكەيەو دەبى و، بە پەپەرەوىي كردن لە پىغەمبەرەكەى ﷺ.

(۱۰) - ﴿وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ بە دلىياى من لە ملەكەچانم، واتە: لە ملەكەچانم بۆ تۆ، ئىنجا ئەمە ماناى بەهێزترە لەوە كە فەرمووبای: (وَإِنِّي مُسْلِمٌ لَّكَ)، دەفەرموى: ﴿وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾، واتە: من چوومە نىو قوولايى ريزى ئەوانەو كە بۆ تۆ ملەكەچن.

(۱۱) - ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ نَقَبْلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾، ئا ئەو كەسانە، ئەوانەن كە ئىمە باشتىنى ئەوئى كەردوويانە، لىيان وەردەگرين، پەسندى دەكەين، وشەى (نَقَبْلُ) خوێندراویشەتەو: (يُنْقَبَلُ مِنْهُمْ)، ئەو كاتە دەبى بگوترى: (أَحْسَنُ)، (يُنْقَبَلُ مِنْهُمْ أَحْسَنُ مَا عَمِلُوا) لىيان وەردەگيرى باشتىنى ئەوئى كەردوويانە.

لىرەدا دەپرسين: بۆچى خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ نَقَبْلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا﴾، لە ئەسڵدا (نَقَبْلُ مِنْهُ)، يان (نَقَبْلُ مِنْهُمْ)، بەلام لىرەدا بۆچى (نَقَبْلُ) بە (عَنْ) بەركارى خواستەو؟ وەلام: (لِتَغْلِبَ جَانِبُ الْمَدْعُو لَهُمْ، لِإِنْ دُعَاءَ الْوَالِدَيْنِ لِأَوْلَادٍ كَتَبَاتِيَّةٍ عَنْهُمْ)، لەبەر ئەوئى لایەنى داوا بۆ كراو زالىكراو، چونكە پارانەوئى باب و دايك بۆ پۆلەكانيان، وەك ئەوئى كەريك لە جىياتى ئەوان بەكەن، كەواتە: كە دەفەرموى: ﴿نَقَبْلُ عَنْهُمْ﴾، واتە: پارانەوئى ئەو باب و دايكە، بۆ وەچەكانيان وەردەگرين، واتە: پارانەوئى كەيان لى وەردەگرين بۆ وەچەكانيان و لە جىياتى وەچەكانيان، لە جىياتى مندالەكانيان.

(۱۲) - ﴿وَنَجَاوُزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ﴾، خراپەكانىشان دەبوێرين، ئەمىش خوێندراوئەتەو: (وَيَنْجَاوُزُ عَنْ سَيِّئَاتِهِمْ)، خراپەكانيان دەبوێردىن و، دەبوێردىن، چاوپۆشيان لى دەكرى.

۱۳- ﴿فِي أَصْحَابِ الْجَنَّةِ﴾، لە ڕیزی هاوەلانی بەهەشت دان، واتە: دەچنە ژیۆ هاوەلانی بەهەشتەوه، یاخود: خاوەنانی بەهەشتەوه، وشە (أَصْحَاب) کۆی (صاحب)ە، ئەویش لە ئەصدا بە مانای هاوێ و هاو دەم و هاو ڕازە، بەلام دوایی دەشخوارێتەوه بۆ مانای خاوەن، چونکە خاوەنیش لە شتەکی جیانییەوه، وەک چۆن ڕەفیی لە ڕەفیی جیانییەوه.

۱۴- ﴿وَعَدَ الصِّدِّيقِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾، ئەوه ئەو بەلێنە راستەیه، کە پێیان دراوه، (وَعَدَ الصِّدِّيقِ: مَصْدَرٌ مُؤَكَّدٌ، أَي: وَعَدَهُمُ اللَّهُ الْوَعْدَ الصِّدِّيقِ)، (وَعَدَ الصِّدِّيقِ) چاویکی جەختکەرەوهیه، خوا ﷻ بەلێنی پێ داو، بەلێنی راست، واتە: ئەوهی خوا ﷻ دەیفەرموێ: گەت و بەلێنی خوا یه، ڕێک و راستە، کە لە دنیا دا پێیان دراوه، لە دوا ڕۆژدا ئاوا بۆیان دیتە دی، ئەوه ئەو بەلێنە بوو، کە پێیان دەدرا لە دنیا دا، لێره دا خوا ﷻ قسە لە بەهەشت و، لە قیامەتدا دەکات، واتە: ئەوه ئەو بەلێنە بوو کە لە دنیا دا، پێیان دەدرا، ئێستا ئەوه بەرجەسته بووه لە بەهەشت دا، لەو نازو نێعمەتەدا، کە خوا لە بەهەشتدا بۆ ئەوانی پەخساندوه.

شایانی باسە: ئێمە لە سووڕەتی (الإسراء) دا، کورتە باسیکمان لە بارە ی چاکە لەگەڵ باب و دایکەوه دا کردوه، بۆیه لێره دا وا بە خیرایی بەسەریدا ڕۆشتین.

مەسەلەى دووھەم:

باسى مرقى بېيرواى سېلە بەرانبەر بە باب و دايكى و، بە ئەفسانە دانانى ئايىن و، سەرەنجام چەسپاندنى سزاي خوا لەسەرى، لە نىو كۆمەلاتىكى زۆرى جندو مرقى داو، دانانى ھەر كەسە لە چاكان و لە خراپان، لە پىگە و لە پلەى تايەتەى خۆيدا، بى ئەوھى ستەميان لى بىرى:

خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَ أَفِ لَكُمْ أَنْتَدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَيْتَ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ ءَايِنَ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝١٧ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرِ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَبِيرِينَ ۝١٨ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِمَّا عَمِلُوا وَلِيُوفيَهُمْ أَعْمَلَهُمْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝١٩﴾

شىكردنەوھى ئەم ئايەتانه، لە چوارده برگەدا:

١- ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَ أَفِ لَكُمْ﴾، ئەو كەسەش كە بە باب و دايكى گوت: بېزايى بۆ ئىو، لىرەدا كە دەفەرموى: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَ﴾ (الذي) لىرەدا دەبىتە بەركار بۆ كردارىكى مەزەندە كراو، وەك: (أَذْكُرُ الَّذِي قَالَ لَوْلَايَ)، ياد بكەو ئەو كەسەى بە باب و دايكى خۆى گوت، ﴿أَفِ لَكُمْ﴾، وشەى (أَفِ)، ھەم بە (أَفِ) خويتراوەتو: ﴿أَفِ لَكُمْ﴾، ھەم بە (أَفِ) و ھەم بە (أَفِ) يش، واتە: سى جوړە خويندنەوھى ھەن: (أَفِ)، (أَفِ)، (أَفِ)، واتە: (أَتَضَجَّرُ مِنْكُمْ)، من لىتان بېزارم، پىشتر گوتمان: (أَفِ) لە ئەسەلدا بە چەكى نىو گووى دەگوترى، كە شتىكى قىزەو، كە تۆ بە كەسىك دەلىتى (أَفِ)، واتە: من لىت بېزارم، وەك چۆن لە شتى پيس بېزارم.

ئىنجا ھىچ گومانى تىدانى، كە دەفەرموى: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَ أَفِ لَكُمْ﴾، وەك پىشترىش گوتمان: مەبەست پىتى كەسىكى ديارىكرائو نى، بە لكو مەبەست پىتى كۆمەلىكەو جوړە خەلىكە كە وان، لىرەدا واپىدە چى مەبەست پىتى ئەوانە بوو بى، كە باب و دايكيان مسولمان بوون، بە لام خويان مسولمان نەبوون و،

باب و دایکیان ھەولیان لە گەڵ داو، ئەوانیش بەو شێوەیە مامەلەیان لە گەڵ باب و دایکیاندا کردووە.

(۲) ﴿أَعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ﴾، ئایا بەلێنم پێ دەدەن دەربەتەریمەو؟ (أَعِدَانِي)، خۆتندراویشەتەو: (أَعِدَانِي)، ئایا بەلێنم پێ دەدەن، کە بە تەئکید لێرەدا ھەمزە ی ئیستیفھام بۆ نکوولیی لیکردن و سەرسوڕمانە، واتە: شتێکی نکوولیی لیکراوەو شتێکە مەرووف سەری لێ سوپەدەمینی، ئیوە بەلێنم پێ بدن، کە من دەربەتەریمەو، واتە: لە گۆر دەربەتەریمەو و زیندوو بکریمەو جارێکی دیکە.

(۳) ﴿وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي﴾، لە حالیکدا سەدەکان لە پێش مندا، رابردوون، واتە: خەلکی ئەو ھەموو سەدائە رابردوون و، ھیچکەس نەھاوۆتەو لە گۆرستان!.

ئێمە لە ھۆی ھاتنە خوازەو کەیدا دوو ریاوایەتەمان ھێنان:

۱- مەرۋانی کۆری ھەکەم و یستوو یەتی عەبدو پرەحمانی کۆری ئەبوو بەکر (خوا لە خۆی و بابی رازی بێ)، تۆمەتبار بکات بەوێ بە ئەم ئایەتە لە بارە ی ئەو و شێوەی مامەلە ی لە گەڵ باب و دایکییدا، ئەبوو بەکر (أُمُّ الرُّومَان) ھو، خوا لێیان رازی بێ، ھاوۆتە خوار، بەلام دایکمان عایشە بەرپەرچی داووەتەو، گوتوو یەتی: خوا ﷻ لە بارە ی ئێمەو ھە یچی نەناردۆتە خوار، جگە لە پاکیی دەربڕینی من، ئەویش لە سوورەتی (النور) دا، کە پێشتر تەفسیرمان کردووە.

۲- لە ریاوایەتێکی دیکەدا ھاووە کە عایشە گوتوو یەتی: بەلام من دەزانم و ناگادارم خوا نەفرینی لە بابی مەرۋان کردو، لە کاتیکدا کە مەرۋان لە پشتی بابی دا بوو، واتە: ئەو ھەیان راستە، بەلام ئەو ھە ی کە عەبدو پرەحمانی پێ تۆمەتبار دەکات، راست نیە، بیگومانیش (صدیقة بنت الصدیق) (خوا لە خۆی و بابی رازی بێ) راست دەکات و، مەرۋانیش درۆی کردو، مەرچ نیە مەرۋانی کۆری ھەکەم بەس ئەو ناراستیی و درۆیەشی بوو بێ.

۴- ﴿وَهُمَا يَسْتَعِينَانِ اللَّهَ﴾، ئەوانىش پەنايان دەبردە بەر خوا ﷻ، داواى يارمەتییان لە خوا دەکرد، هانایان بۆ خوا دەبرد، واتە: لە چەنگ ئەو کۆرەیان، هاواریان بۆ خوا دەبرد، کە هیدایەتی بدات.

۵- ﴿وَيْلَكَ أَيْمَنُ﴾، (بێیان دەگوت): سزای سەخت بۆ تۆ، بڕوا بێنە! وشەى (وَيْل) بە مانای خراپە دى، بە مانای شتى ناشیرین دى، بە مانای ئازارو سزا دى، (وَيْلَكَ) بە دلبایی لێردە واتە: (وَيْلَ لَكَ) سزای سەخت بۆ تۆ، هاوار بۆ تۆ، (أَيْمَنُ) بڕوا بێنە، (أَي: اتصِفْ بِالْإِيمَانِ) ئیمان بکە خەسلەتی خۆت.

۶- ﴿إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ﴾، بە دلبایی گەفت و بەلێنى خوا راستە، چەسپاو، واتە: بەلێنى خوا کە کاتەکە (سَاعَةً) دى، یان قیامەت دى، ئاخیر زەمان دى، یاخود پۆزى زیندوو کرانهو سزاو پاداشت دى، چەسپاو راستە.

۷- ﴿فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطُورُ الْأَوَّلِينَ﴾، ئەویش (لە وەلامى ئەواندا)، دەگوت: ئەمە ئەنیا ئەفسانەى پێشینه، وشەى (أَسْطُور) لە قورئاندا زۆرجار دووبارە بۆتەوه، (أَسْطُور) پێشتریش گوتوویمان: کۆى (أَسْطُورَة) یە، (أَي: الْقِصَّةُ وَغَلَبَ اسْتِعْمَالُهَا فِي الْقِصَّةِ الْبَاطِلَةِ أَوْ الْخُرَافَةِ)، (أَسْطُورَة) بە مانای چیرۆک و بەسەرھات دى، بەلام زیاتر بەکارھێتراوہ بۆ بەسەرھاتیکی پووج و بى بنەما، یاخود بۆ ئەفسانە.

ئەجا کە ئەو بەو شێوەیە لەگەڵ باب و دایکییدا رەفتار دەکات، خوا ﷻ دەفرموى:

۸- ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾، ئا ئەوانە، ئەو کەسانەن، قەسەیان لەسەر چەسپاو، واتە: بپاریاری خویان لەسەر چەسپاو، کە دەبێ سزا بدرێن، وەک جارى دیکەش باسمکردو، بە داخوہ زۆر لە پوونکەرەوانى قورئان، لە مانای ئەم تەعبیرەدا کە لە قورئاندا چەند جارێک دووبارە بۆتەوه:

أ- لە سوورەتی (الزمر)دا،

ب- لێردە و لە چەند شوێنێکی دیکەدا هاتو، بۆ وێنە: خوا ﷻ لە کۆتایی سوورەتی (هود)دا، دەفرموى: ﴿وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ لِأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْإِنْسِ أَجْمَعِينَ﴾ (۱۱۸)

فەرمايشتى پەرورەدگار تەواو بوو، كە فەرموويهى: دۆزەخ لە جندو مرقۇن تىكرپان،
پەر دەكەم، دەيناخەم لىيان، گوتتويانە: ئەو دە فەرمايشتەو ئەو پىرپارەى خوا بەسەر
ئەوانەدا، چەسپو، كە دەبى ئەوانىش بچنە دۆزەخ!!

بەلەم لە راستىيدا ئەو مانا لىكدانەويه زۆر هەلەيه، چونكە ئەمە ئەوهى لى
وهرده گىرى كە هەر كەسى خوا پىرپارەى بۆ دابى، دەبى بچتە دۆزەخ، تازە هەر
دەبى بچى! بەلەم ئەيه تەكە وا نافەرموى، بەلكو دەفەرموى: ئەوانە كەسانىكە قسە
لەسەريان چەسپاو، پىرپار لەسەريان چەسپاو، كام پىرپار؟ ئەو پىرپارە كە هەر
كەسىك بىپروا بى، خوا سزای دەدات، نەك ئەو پىرپارە كە پىش ئەوهى ئەوان
بىن، خوا پىرپارەى بۆ دابىن، ئەوانە دەبى هى دۆزەخ بن!! بەلەم خوا ﷻ زانويهى
كى دەچتە دۆزەخ و كى دەچتە بەهەشت، بەلەم زانويهى كى دەچتە دۆزەخ، بە
ويستى خۆى، لەبەر ئەوهى بىپروا دەبى و ئەو كردهو خراپانە دەكات، بەويستى
خۆى، هەر وهە زانويهى كى دەچتە بەهەشت، لەبەر ئەوهى ئيمان دىنى و
ئەو كردهو چاكانە دەكات بە ويستى خۆى، لە راستىيدا پىرپارەى خوا ئەويه، كە
بىپروايان سزا دەدات، ئەو ئەو پىرپارەى خوايە لەسەريان چەسپاو، بەلەم ئەو
پىرپارەى خوا بۆچى لەسەريان چەسپاو؟ لەبەر ئەوهى خۆيان پىشەكەيان ساز
كردوون، كە برىتين لە بىپروايى و شىرك و ئىلحادو، دوور لە خوايى و خراپەكاري،
ئەو پىشەكەيانە كە ساز دەكرىن، ئەو دەرئەنجامەيان بەدوا دادى، كە برىتە لە
چوونە دۆزەخ، ئىجا لەبەر ئەوهى بەپىسى سىستىمى خوا دىتە دى و، ئەو پىشەيه
بە گۆرەى سىستىمىكە خوا ﷻ دايناو، بۆيه خوا پالیداو تە لای خۆى، ئەگەرنا
ئەوهى دەچتە دۆزەخ، بە هووى كوفرو كردهو خراپى خۆيهو، دەچتە دۆزەخ،
هەر وهك ئەوهى دەچتە بەهەشت، چوونە بەهەشتهكەى هوکارەكەى برىتە لە
ئيمان و كردهو باشى خۆى، بەلەم بەهەشت برىتى نە لە نرخ و تىچوو و
بەهاى ئەوئەندە ئيمان و ئەوئەندە كردهوانەى ئەو پروادارانە بوويان، بەهەشت
لەو گەوره ترەو بەخشى خوايە، بەلەم ئەوانە هوکارن و بەبى هوکار سازکردن،
كەس نە دەچتە دۆزەخ، نە دەچتە بەهەشت.

۹- ﴿فِي أَمْرِ قَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْبَيْنِ وَالْإِنْسِ﴾، لە نێو کۆمەڵاتیکی دا لە جندو مەرۆف، که بهرلهوان پابردوون، لە نێو کۆمەڵاتیکی، که لە پێش ئەواندا، گوزەراون و تێپەریون، لە جندو مەرۆف.

۱۰- ﴿إِنَّهُمْ كَانُوا خَيْرِينَ﴾، بە دنیایی ئەوان زیانبارن، ئەمە دوو واتایان هەڵدەگرێ: **أ**- که ئەو بێزارەیان لەسەر چەسپاوه، ئەوان زیانبارن، (خاسی) ناوی بکەر (إِسْم فَاعِل) ه، یانی: خۆی زیانەکی کردوه.

ب- بێاری خویان بەسەردا چەسپاوه، که بە دنیایی ئەوان زیانبارن.

۱۱- ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا عَمِلُوا﴾، بۆ هەر کامێکیان چەندان پلە هەن، بە هۆی ئەوهوه که کردوویانە.

(من) له (مِمَّا عَمِلُوا) دا:

أ- دەگونجێ (مِنْ) (تَبْعِيضِيَّة) بێ و، مەبەست له (مَا عَمِلُوا)، (جَزَاءً مَّا عَمِلُوا) بێ، واتە: بەهۆی سزاو پاداشتی ئەوهوه که کردوویانە، هەر کامێکیان چەند پێگه و پلەیهکی هەن.

ب- دەشگونجێ (مِنْ) (ابْتِدَائِيَّة) بێ، که ئەو کاتە مەبەست له (مَا عَمِلُوا) سزاو پاداشتی ئەوه نابێ، که کردوویانە، بەلکو خودی کردەوهکەیان دەبێ، واتە: له ئەنجامی ئەوهودا که کردوویانە، هەر کامێکیان چەند پلە و پێگهیهکی هەن.

ئەو تەنوبنە ی سەر (وَلِكُلِّ): (تَنْوِينُ «كُلِّ» عَوْضَ عَمَّا تُضَافُ إِلَيْهِ «كُلِّ» أَي: لِكُلِّ مِنَ الْفَرِيقَيْنِ: الْمُؤْمِنِ الْبَارِ بِوَالِدَيْهِ، وَالْكَافِرِ الْجَامِعِ بَيْنَ الْكُفْرِ وَالْعُقُوقِ)، ئەم تەنوبنە قەرەبووی ئەوهیه، که وشە (كُلِّ) پالێ دەدرێتە لا، واتە: بۆ هەر کام لەو دوو کۆمەڵە، چ بپروادارەو چاکەکارە که لەگەڵ باب و دایکی دا، چ بپێروایە، کۆکەرەوهکە ی تیوان کوفرو سەرپێچی باب و دایکی، هەر کامێکیان چەند پێگهکیان هەن، (دَرَجَاتٍ: مَرَاتِبٍ، دَرَجَاتٍ لِأَهْلِ الْإِيمَانِ، وَدَرَكَاتٍ لِأَهْلِ الْكُفْرِ، وَهَذَا تَغْلِيظٌ لِلدَّرَجَاتِ عَلَى الدَّرَكَاتِ)، که دەفهرموێ: (دَرَجَاتٍ) واتە: هەر کامێکیان،

لهو کۆمه له چهند پێگهیهکیان هه و، ههر کهسه له پێگه ی خۆدایه، ئنجا به
 نسهت پروادارانهوه، پلهکان بهرهو بهرزیه دهچن و، به نسهت بپروایانهوه
 پلهکان سه رهو ژیر دهبنهوه، دهگوتری: به پلیکانه دا چوه خوار، به په یژه دا یان
 به قادرمه دا سه رکهوت، وهک خوا ﷺ دهفه رموی: ﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ
 مِنَ النَّارِ﴾ النساء، بنگومان مونا فیه کهان له پله ی ژیره وه ی ئاگردان، بویه ش
 (دَرَجَات) به کارهاتوه له بهر زاکردنی پلهکان بۆ بهرزیه، به سه ر پلیکانه کانی به رهو
 خواردا، که بۆ بپروایان، ده شگونجی (دَرَجَات) که کوی (دَرَجَة) یه، یانی: هه ر
 کامیک پێگه ی خوی هیه، ئنجا پێگه که ی به رهو خوار ی، یان به رهو سه ری،
 گرنگ ئه وه یه وشه ی (دَرَجَة) دهگونجی هه ردووکیان بگریته وه.

﴿وَلْيُؤْفِقُوا أَعْمَالَهُمْ﴾ (۱۳) - بۆته وه ی کرده وه کانیان به تهواوی بداته وه خویندراویشه ته وه:
 (وَلْيُؤْفِقُوا أَعْمَالَهُمْ)، بۆ ته وه ی هه ر کامیکیان کرده وه کانیان، واته: سزاو پاداشتی
 کرده وه کانیان بداته وه، یان بیانده بنه وه، (ل) ی که چۆته سه ر (لْيُؤْفِقُوا)، (عِلَّةٌ لِّمَحْذُوفٍ
 دَلٌّ عَلَيْهِ الْكَلَامُ، أَيْ قَدْ رُتِّبَ جَزَاءُهُمْ عَلَى مَقَادِيرِ دَرَجَاتِهِمْ لِتَوْفِيقِهِمْ جَزَاءَ أَعْمَالِهِمْ، أَيْ: تُجَازِيهِمْ
 تَامًا وَافِيًا لَا غَبْنَ فِيهِ، واته: (ل) ی (لْيُؤْفِقُوا) هۆکاره بۆ شتیک که قرتتزاوه، به لام قسه که
 ده یگه یه نی، واته: سزاو پاداشته که یانمان به چهند ئه ندازه یه ک به پپی پێگه کانیان
 دیاری کرد، تا کو پاداشته و سزای کرده وه کانیان بده بنه وه به تهواوی، ه ی هه ر که سه
 به تهواوی بیده ی، بن ته وه ی لپی که م بکری.

﴿وَهُمْ لَا يُظَاهَمُونَ﴾ (۱۴) - له حالیک دا ئه وان سته میان لی ناکری، واته: ئه وان ه ی سزا
 ده درین، سته میان لی ناکری، که زیاده تاوانی خویان سزا بدرین، ئنجا لیره ده گونجا
 بلین: چاکه کارانیش سته میان لی ناکری، که له پاداشتیان که م بگریته وه، به لام له بهر
 ته وه ی سیاقه که هه مووی له باره ی که سانی که وه یه، که خراپه کار بوون، بویه هه ر
 سزا دپته زه بنه وه، کاتیک که باسی ئه وان ده کری، بویه: ﴿وَهُمْ لَا يُظَاهَمُونَ﴾، واته: له
 سزادانیاندا، سته میان لی ناکری که زیاده ئه ندازه ی شایسته ی خویان سزا بدرین.

مهسه لهی سییه م و کو تایی:

له کاتیکدا بیپروایان له سه ر ناگر راده نویتین، یان ناگریان له سه ر راده نویتری، سه ر زه نشست ده کرین له سه ر رابواردن و زیده رویشان له خوشگوزهرانییدا به همراهیی و، پیشیان ده گوتری: نه مرؤ سزای ریسوایی ده چیتن، به هوئی خو به زلگری و لادانتانه وه:

خو الله ده فرموی: ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدْهَبْتُمْ طِبْيَئَكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَمَا كُنتُمْ تَفْسُقُونَ﴾

شیگردنه وهی ئه م ئایه ته، له شه ش برگه دا:

۱- ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾، ئه و رۆژه ی ئه وانه ی بیپروان له سه ر ناگر راده نویتین، ناگریان پیشان ده درئ، یاخود: ئه وان ده برینه سوئی ناگرو ناگه که ده هیترئ بۆ لای ئه وان، ده لئ: (عَرَضَ الشَّيْءُ: ظَهَرَ وَأَشْرَفَ، عَرَضَ لَهُ أَمْرٌ، وَعَرَضَ الشَّيْءُ: أَظْهَرَهُ أَبْرَزَهُ، وَعَرَضَ الدَّابَّةُ عَلَى الْحَوْضِ: سَامَهَا أَنْ تَشْرَبَ، وَهُوَ مِنَ الْمُقْلُوبِ، وَعَرَضَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: أَرَاهُ إِيَّاهُ)، وشه ی (عَرَضَ الشَّيْءُ) واته: ئه و شته ده رکهوت، چوو ه سوئی، (عَرَضَ لَهُ أَمْرٌ) شتیکی هاته پیش و بۆی ده رکهوت، (عَرَضَ الشَّيْءُ)، واته: شته که ی ده رخست و ناشکرای کرد، ده گوتری: (عَرَضَ الدَّابَّةُ عَلَى الْحَوْضِ)، ئاژه له که ی برده سه ر حه وزه که، واته: بردی تاکو بخواته وه، حه وزه که ی پیشانی ئاژه له که دا، ده گوتری: (وَعَرَضَ عَلَيْهِ الشَّيْءُ: أَرَاهُ إِيَّاهُ) واته: شته که ی پیشاند، ئه و رۆژه که ئه وانه ده برینه سه ر ناگرو، ناگریان پیشان ده درئ.

۲- ﴿أَدْهَبْتُمْ طِبْيَئَكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا﴾، (پنیان ده گوتری: {بژیوه خوشه کان و خوشیی و له زه ته کانی خۆتانتان ته و او کردن و براندن، له ژیا نی دنیا دا، (أَدْهَبْتُمْ) خویندر او ی شه ته وه: (أَدْهَبْتُمْ) نایا براندنتان؟ به لأم (أَدْهَبْتُمْ) هه و آل پیدانه، واته: براندنتان و ته و او تان کردن، خوشیی و له زه ته کانتان له ژیا نی دنیا تاندا، ته و او کردن، (أَدْهَبْتُمْ) پر سیا رکردنی سه ر زه نشستکارانه یه.

(۳) - ﴿وَأَسْمَعْتُمْ يَهَا﴾، بەھرەتان لېي وەرگرت و لېيان بەھرەمەند بوون.

(۴) - ﴿فَالْيَوْمَ نَجْزِيكَ عَذَابَ الْهُونِ﴾، ئەمپۆش سزای پىسوايى دەچىژن، خوتندراويشە تەوہ:
(عَذَابُ الْهُونِ)، مانای (الْهُونُ: الذُّلُّ) زەبوونى و پىسوايى، ئەمە: (مِنْ إِصَافَةِ الْمُؤْصُوفِ
إِلَى الصِّفَةِ)، (عَذَابُ الْهُونِ)، واتە: (هُونُ الْعَذَابِ) پىسوايىەكە کە برىتيە لە سزاو نازار.

(۵) - ﴿يَا كَثُرْتُ كَثْرَتَكُمْ فِي الْأَرْضِ يَغِيرَ الْحَقُّ﴾، بە ھۆى ئەوہوہ کە بە ناھەق خۆتان لە
زەويدا بەزەدەگرت.

بىگومان ھەموو خۆبەزەگرتىک ھەر بە ناھەقە، بەلام ئەمە لىرەدا بو زياتر
ناقوللو دزىو پيشاندانى خو بەزەگريەكەيانە.

(۶) - ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ﴾، بە ھۆى ئەوہشەوہ کە تىوہ لادان و تاوانتان دەکرد، واتە: لە
فەرمانبەرى خوا دەرەدەچوون و، لە جادەى شەرىعەت دەرچووبوون، واتە: بەھۆى دوو
شەوہ، تىوہ ئەمپۆ سزای پىسوايى دەچىژن:

يەكەم لە بەرانبەر بەندەکانى خوادا، خۆتان بەزەدەگرت.

دووەم: لە بەرانبەر خواشدا لادان و سەرپىچى و تاوانتان دەکردو، لە جادەى شەرىعەتتىک
کە خوا بۆى دانا بوون، لاتان دەدا.

لىرەدا خوا ﷻ بۆمان باسى ئەوانە دەکات کە بىپىروا بوون و، بە ھۆى
بىپىروايىەكەيانەوہ، ملىان داوہتەوہ رابواردنى ناشەرىعى و خۆشگوزەرانى، وەك
کرمە گل خۆرکەيەك، وەك ناژەللىک سەريان ھەر بەرەو خوار بووہو، جارلىک
سەريان بەرەو خوا بەرز نەکردۆتەوہ، بىچنەوہ لە ھەلال و ھەرام، لە چاکەو
خراپە، بەلکو چۆنيان پى خۆش بووہ، وایانکردوہ، وەك شاعىرەكە دەلى:

وَمَنْ أَبَاحَ النَّفْسَ مَاتُهَا   فَأَمَّا إِلَهُهُ هَوَاهُ

خوا بە لوتف و کەرەمى خۆى تىمە لەو کەسانە بگىرئى، کە بەھۆى تىمان
و تەقواوہ، وا تەماشای ژيانى دنيا دەکەن، کە شوىنى تىدا تاقىکردنەوہيەو، ھەر

به‌و نه‌ندازه‌یه له نیعمه‌ته ماددیه‌کافی دنیا‌دا چیر و ده‌برگرن و به‌هرمه‌ند ده‌بن،
که ژبانی دنیا‌یان پئویستی پیته‌تی، نه‌ک به‌و نه‌ندازه‌یه‌ی که‌یفیان لیته‌تی.

هه‌لوه‌سته‌یه‌کی پئویست له‌به‌رده‌م مش‌ت و مرئیکی نیوان
مه‌روانی کوری حه‌که‌م و (عبدالرحمن بن ابی بکر الصدیق)‌دا له‌سه‌ر
حوکمی میراتی‌ی و بنه‌ماله‌یی

به‌پ‌زان!

تی‌مه له ده‌رسی پیش‌وودا، له هوی هاتنه خواری لئه‌م ئایه‌ته موباره‌که‌ی
که ده‌فه‌رموی: ﴿وَالَّذِي قَالَ لِوَلَدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ وَقَدْ خَلَتْ الْقُرُونُ
مِنْ قَبْلِي وَهَما يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَبَلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾
﴿١٧﴾ الأحقاف، چه‌مک و واتای دوو ریوایه‌تمان هیتا، لی‌رده‌دا به‌ باشی ده‌زانم
ده‌قی سی ریوایه‌تان له سه‌رچاوه‌کافی خو‌یا‌نه‌وه بی‌تم:

(أ) - (عَنْ يُوسُفَ بْنِ مَاهَكَ قَالَ: كَانَ مَرْوَانُ عَلَى الْحِجَازِ اسْتَعْمَلَهُ مُعَاوِيَةُ، فَخَطَبَ فَجَعَلَ يَذْكُرُ
يَزِيدَ بْنَ مُعَاوِيَةَ لِيَّ يَبَاعَ لَهُ بَعْدَ أَبِيهِ، فَقَالَ: لَهُ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا،
شَيْئًا فَقَالَ: خُذُوهُ فَدَخَلَ بَيْتَ عَائِشَةَ، فَلَمْ يَقْدِرُوا عَلَيْهِ، فَقَالَ مَرْوَانُ: إِنَّ هَذَا الَّذِي أُنْزِلَ
اللَّهُ فِيهِ: ﴿وَالَّذِي قَالَ لِوَلَدَيْهِ أُفٍّ لَّكُمَا أَتَعِدَانِي أَنْ أَخْرَجَ وَقَدْ خَلَتْ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهَما
يَسْتَعْجِلَانِ اللَّهَ وَبَلَكَ آمِنْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾ ﴿١٧﴾ الأحقاف،
فَقَالَتْ عَائِشَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: مِنْ وَرَاءِ الْحِجَابِ: مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فِيْنَا شَيْئًا مِنَ الْقُرْآنِ إِلَّا أَنْ
اللَّهُ أُنْزِلَ عُذْرِي) (أخرجه البخاري: ٤٨٢٧، وقد جمع الحافظ بن حجر رحمه الله رواية هذا
الحديث في فتح الباري: ج ٨، ص ٥٧٦، ٥٧٧).

واته: یوسفی کوره‌ماه‌ک ده‌گپ‌رته‌وه که مه‌روان، مو‌عاوی‌ه‌ی کرد بووی به
حوکمران له حیجاز، وتاریدا یه‌زیدی کوری مو‌عاوی‌ه‌ی باس‌کرد، بو‌ته‌وه‌ی له

دواى باي پهمانى بۆ وه ريگيرى، به يعنى بۆ وه ريگيرى، (كه باي جارى هه ره ژياندايه)، عه بدوپره حماني كورى نه بوويه كر قسه يه كى گوت (له پړوايه ته كه ي ديكه دا ده يه تين، كه قسه كه ي چى بووه)، مه پړوان گوتى: بيگرن، نه ويش چووه نيو ماله كه ي عائشه، (خوا لى پازى بى) و نه يانتوانى بيگرن (له بهر حورمه ت و پزى عائشه)، مه پړوان گوتى: نه مه نه وه كه سه يه، كه خوا له باره يه وه نه م ثابته ي نارذوته خوار: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَدِيَةِ أُفٍّ لَّكُمَا أَنْعَدَانِي أَنْ أُخْرَجَ وَقَدْ خَلَيْتَ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلِي وَهُمَا يَسْتَفِغِيَانِ اللَّهَ وَإِنَّكَ آتِيكُنَّ مِنْ قَدَمِ اللَّهِ حَقٌّ فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا أَسْطُورُ الْأَوَّلِينَ﴾ (۱۷) عائشه (خوا لى پازى بى) له پشت په رده وه گوتى: خوا ﷺ هيچ شتيكى له قورنا تيدا، له باره ي تيمه وه نه نارذوته خوار، جگه له وه ي خوا ﷺ پاكى منى له قورنا ندا دابه زانده، مه به ستى پيان ثابته كانى: (۱۱ - ۲۶) سوورهدى (النور)ه، كه پيشتر تهفسيرمان كردوون، واته: نه وشازده ثابته، بهو بۆنه وه هاتوونه ته خوار، كه تۆمه ت بۆ عائشه كرا بوو، بوختانى پيكر، (خوا لى پازى بى)، خوا له سهرووى هه وت ناسمانانه وه پاكى و چاكى عائشه وه (صه فوانى كورى موعه تته لى سه همى) يشى راگه ياند.

(ب) - (عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ زَيْدٍ، قَالَ: لَمَّا بَايَعَ مُعَاوِيَةُ لِابْنِهِ يَزِيدَ، قَالَ مَرْوَانُ: سُنْتُ أَبِي بَكْرٍ، وَعُمَرُ، فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ: سُنْتُ هِرْقَلُ، وَقَبِيصَرُ، فَقَالَ: أَنْزَلَ اللَّهُ فِيكَ: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَدِيَةِ أُفٍّ لَّكُمَا﴾ (۱۷) الاحقاف، قَالَ: فَلَبَّغَ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، فَقَالَتْ: كَذَبَ وَاللَّهِ مَا هُوَ بِهِ، وَلَكِنْ «رَسُولُ اللَّهِ ﷺ لَعَنَ أَبَا مَرْوَانَ وَمَرْوَانَ فِي صَلَاتِهِ» فَمَرْوَانُ قَصَصَ مِنْ لَعْنَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ^(۱).

(۱) أخرجه النسائي في تفسيره: ۵۱۱، والخطابي في غريب الحديث (ج ۲، ص ۵۱۷)، والحاكم في المستدرک (ج ۴، ص ۴۸۱)، والإسماعيلي في المستخرج كما في الفتح (ج ۸، ص ۵۷۶)، وابن أبي خيثمة في تاريخه، وابن مردويه في تفسيره كما في تخريج الكشاف (ج ۲، ص ۲۸۲)، وعبد بن حميد، وابن المنذر في تفسيريهما، كما في (الدر المنثور)، (ج ۷، ص ۴۴۴) من طرق عن محمد بن زياد به قال الحاكم: هَذَا حَدِيثٌ صَحِيحٌ عَلَى شَرْطِ الشَّيْخَيْنِ، وَلَمْ يُخْرَجْ، وَتَعَقَّبَهُ الذَّهَبِيُّ بِقَوْلِهِ قُلْتُ: فِيهِ انْقِطَاعُ مُحَمَّدٍ لَمْ يَسْمَعْ مِنْ عَائِشَةَ، وَأَخْرَجَ ابْنُ أَبِي حَاتِمٍ فِي تَفْسِيرِهِ كَمَا فِي فَتْحِ الْبَارِي (ج ۸، ص ۵۷۷)، وتفسير القرآن العظيم (ج ۴، ص ۱۷۱).

واته: موحہ ممہ دی کوری زیاد دہ لئی: دواى تہوہى موعاویہ پہ یمانی بو
 کوہہ کہی وەرگرت، (واته: لہ سہر زمانى مہ پروان)، مہ پروان گوئی: تہوہ ہمان
 پیبازی تہبوو بہ کرو عومہ پرہ (خوا لیان بازی بی)، عہ بدو پرہ حمائی کوری تہبوو
 بہ کر، (خوا لہ خووی و باپی بازی بی)، گوئی: بہ لکو پیبازی ہپرہ قل و قہبصہ پرہ،
 (واته: حوکمی میراتیسی و بنہ مالہ بی)، مہ پروان گوئی: تہمہ تہو کہ سہیہ خوا
 ﴿لہ بارہیہوہ تہم تہیہ تہی دابہ زاندوہ: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَايَ أَفِ لَكَ﴾ (۱۷)
 کہ تہوہ بہ عائشہ گہیشتہوہ (خوا لی پی بازی بی)، عائشہ گوئی: بہ خوا
 درو دہ کات، عہ بدو پرہ حمان تہو کہ سہ نیہ، کہ خوا تہو تہیہ تہی لہ بارہوہ
 دابہ زاندوہ، بہ لام پیغہ مہری خوا ﴿لہ عنہ ق لہ باپی مہ پروان کردوہ، کہ
 مہ پروان لہ پشتی بابیدا بووہ، کہ واتہ: مہ پروانیش نہ فرینی خواى بہرکہ وتوہ.
 دیارہ مہ پروان کوری حہ کہ مہ (الحکم بن العاصی) کہ بہ کافری مردوہ،
 دایکمان عائشہ گو توویہ تی: کہ پیغہ مہری خوا ﴿لہ عنہ ق لہ حہ کہم کردوہ،
 تہو مہ روانہش لہ پشتی تہوہ.

(ج) - (مَنْ طَرِيقَ عَنْ إِسْمَاعِيلَ بْنِ أَبِي خَالِدٍ، قَالَ: إِنِّي لَفِي الْمَسْجِدِ حِينَ خَطَبَ مَرْوَانَ، فَقَالَ:
 إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى أَرَى أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ فِي يَزِيدَ رَأْيًا حَسَنًا، وَإِنْ يَسْتَخْلِفُهُ فَقَدْ اسْتَخْلَفَ أَبُو بَكْرٍ
 وَعُمَرُ، فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ: أَهَرِ قَلِيلَةً؟ إِنَّ أَبَا بَكْرٍ وَاللَّهِ مَا جَعَلَهَا فِي أَحَدٍ مِنْ وَلَدِهِ،
 وَلَا أَحَدٍ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ، وَلَا جَعَلَهَا مُعَاوِيَةَ فِي وَلَدِهِ إِلَّا رَحْمَةً وَكَرَامَةً لَوْلَايَ. فَقَالَ مَرْوَانُ: أَلَسْتَ
 الَّذِي قَالَ لَوْلَايَ: أَفْ لَكَ؟ فَقَالَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ: أَلَسْتُ ابْنَ الْعَيْنِ الَّذِي لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
 أَبَاكَ؟ قَالَ: وَاسْمِعْتُهُمَا عَائِشَةُ، فَقَالَتْ: يَا مَرْوَانُ، أَنْتَ الْقَائِلُ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ كَذَا وَكَذَا؟ كَذَبْتَ،
 مَا فِيهِ نَزَلَتْ، وَلَكِنْ نَزَلَتْ فِي فَلَانٍ بْنِ فَلَانٍ. ثُمَّ انْتَحَبَ مَرْوَانُ، ثُمَّ نَزَلَ عَنِ الْمِثْبَرِ حَتَّى أَقَى بَابَ
 حُجْرَتِهَا، فَجَعَلَ يَكْلُمُهَا حَتَّى انْصَرَفَ) (۱).

(۱) (وسكت عنه الحافظ في الفتح، وقال الهيثمي في مجمع الزوائد: (ج۵، ص ۴۱)، رواه البزار
 إسناد حسن، قلنا فيه عبدالله البهي مختلف فيه، وفي التقريب صدوق يخطي، فالحديث
 بمجموعها إن شاء الله حسن على أقل الأحوال، والحديث ذكره السيوطي في الدر المنثور (ج۷،

واته: ئیسماعیلی کوری ئەبوو خالید له عەبدوللای بهیعی دەگێڕێتەوه، گوتووێهتی: من له مزگەوت بووم، کاتێک مەروان وتاریدا، گوئی: خۆی بەرز له باره یهزیدهوه بۆچووێکی باشی پێشانی فهماندهی پرواداران داوه، (مه بهستی موعاویه بوو) و، ئەگەر موعاویه یهزید بکات به جێنشین، ئەبوو بەکرو عومەریش خۆا لێیان پازی بێ، خەلکیان له دوا ی خۆیان کردۆته جێنشین، (که ئەو قسهیه درۆ بووه، ئەبوو بەکرو عومەر کهسیان تهعین نه کردوه، دیاریی بکهن، بهس پێشنیاریان کردوه)، بۆیه عەبدورپەرهمانی کوری ئەبوو بەکری صیددیق خوا له خۆی و باپی پازی بێ، گوئی: ئایا هیڕه قلایه تیه؟ (له پریوایه تێکی دیکه دا، گوئی: ئەوه پێبازی هیڕه قل و قهیه ره؟) به خوا ئەبوو بەکر کهسی له پۆله کانی خۆی پێشنیار نه کرد، که سیشی له خزماتی خۆی پێشنیار نه کرد، (ههروه ها عومەریش (خوا لێیان پازی بێ)، به لām لێره دا هه ر باسی ئەبوو بەکری کردوه)، به لām موعاویه ته نیا بۆیه له پۆله کانی خۆیدا، (که یهزیدی کورپهتی) داینا، ههروه ک پێڕلێگرتنی کورپه که ی و سوژ نواندن له گه ل کورپه که ی، (واته: نه ک وه ک دئسوژی بۆ مسوڵمانان)، مهروانیش پێی گوت: تۆ ئەو کهسه نی که کاتی خۆی به باب و دایکی گوتوه: (أَفْ لَكُمَا؟ بێزاریی بۆ تۆیه؟ عەبدورپەرهمانیش له وه لāmیدا گوئی: ئەدی تۆ کوری ئەو مهلعوونه نی، که پیغه مبه ری خوا ﷺ بابتی نه فرین لێ کردوه؟ [مه شهوور بووه که پیغه مبه ری خوا ﷺ نه فرینی کردوه له (حَکَم) ی باپی مهروان، مهروانی کوری هه که م)، ده لئ: عائشه ه (خوا لێی پازی بێ)، گوئی له قسه کانیان بوو، بۆیه گوئی: ئەی مهروان! ئەوه تۆ ئەو پیژهره ی که وات به عەبدورپەرهمان گوتوه؟ درۆ ده که ی، (واته: به هه لدا چووی)، ئەو ئایه ته له باره ی ئەوه وه نه ها تۆته خوار، به لکو ئەو ئایه ته له باره ی فلانی کوری فلان ها تۆته خوار، ده لئ: دوا یی مهروانیش گریانی له قورگ مابوو (زانی که وه زعه که ی خراپه)، له مینبه ر دابه زیی و چوو بۆ لای ده رگای ژووره که ی عائشه و، هه ر قسه ی له گه لدا کرد، (به حساب تاکو پازیی بکات) دوا یی پۆیشت.

بۆیەش بە گرنگیی پێدانهوه ئەو سێ ڕیواپەتەم هێنان، کە هەردووک نووسەرە کە ی کتیی: (الإستيعاب في بيان الأسباب)، واتە: (سليم بن عيد الهلالي، محمد بن موسى آل نصر) دەڵێن: ئەم دەقە ی سییەمیش بە کۆی ڕیواپەتەکانی بەلای کەمەوه سەنەدە کە ی چاک (حسن)ە، پشتی پێ دەبەستێ.

بەلێ بۆیە ئاوا بە وردیی هێنام، چونکە بە داخەوه حوکمی میراتی و بنەمالەیی لە ئیسلام دا، لەسەر دەستی موعاویە کۆری ئەبوو سوفا و بە دانانی یەزیدی کۆریەوه، دامێزا، ئنجا ئایا کێ بۆتە دەلالێ ئەو لادانە؟ مەروانی کۆری حەکەم، مەروانیش ئەو حالیەتی، کە دایکمان عایشە (خوا لێی رازی بێ) خوێ و بابیشی ناسیون، ئنجا لە حیجاز ئەو بووه، لە عێراق یەکیکی دیکە بووه، لە میصر یەکیکی دیکە، لەوانە ی کە پێری موعاویە بوون، ئەوانە ی ماستاویان بۆ کردوه، تەماعیان تێیدا هەبووه کە کارکیان پێ بسێتێ، بەلام ئایا هاوێلان (خوا لێیان رازی بێ)، لەو بێ دەنگ بوون؟ نەخێر ئەو تا عەبدورپەحمانی کۆری ئەبوو بەکر (خوا لە خوێ و با ی رازی بێ)، کە پیاویکی هەق بێژبووه، دایکمان عایشە (خوا لێی رازی بێ)، ئاوا بەرگری لێی دەکات، بەلێ بۆیە، بەلام پیاویکی پیاوانە بووه، یەکیک بووه لەوانە ی عەلی کۆری ئەبوو تالیبیش زۆر خوشویستوه، پشتگیری لێی کردوه لە بەرانبەر نەیارەکانیدا، لەبەر ئەو ی دەیزانی لەسەر هەقە، عەبدورپەحمان لێی و دەنگ دێ، کە لە ڕیواپەتیکدا دەلێ: ئەو پێبازی قەبەرو هێرقلە، لە ڕیواپەتیک دیکە دا دەلێ: (أهرقلية)، ئایا هێرقلایەتیە؟ باب حوکمرانیی مسوڵمانان یە کسەر بۆ کۆرە کە ی دابنێ، و، بیکات بە میراتی و بنەمالەیی؟ کەواتە: با بزانی ئەو حوکمی میراتی و بنەمالەییە، کە لە موعاویە کۆری ئەبوو سوفا ئەو دا کەوتوه، هیچ پەیوەندیی بە ئیسلامەوه نیە، بەلکو پەیوەندیی بە هێرقل و قەبەرو کیسراوه هەیه، هاوێلانی لێ بێ دەنگ نەبوون، حوسینی کۆری عەلیش کە لە کەربەلا شەهید دەبێ، و، هاوێلانی دیکەش عەبدوللای کۆری عومەر، کە هەر لە (صحيح البخاري) دا هاتوه عەبدوللای کۆری زوبەرو زۆری دیکە لە هاوێلانی دیکە، (خوا لێیان رازی بێ)، بێ دەنگ نەبوون،

به لّام شته که یان له بهر نه پوښتوه.

ننجا هه ندیک که س من که جار جار باسی موعاویه ی کوری نه بوو سوفیانم کردوه خوا لئی ببوورئ، که گوتوومه هه لّهی بووه، له ژیر کاریگه ریی تهو بیروکانه ی که له که نداده وه له و لّاتانه وه که حوکمی بنه مالّهی و میراتیان ته به ننیی کردوه، به ناوی ئیسلامه وه، که تهو بیروکانه له و پوه راو اجی پئ دهری، به لّی له ژیر کاریگه ریی تهو بیروکانه دا، په خنه له بهنده ده گرن، ده لّین: فلانکس واو وای به موعاویه گوتوه!! هیچم پئ نه گوتوه بهس ده لّیم: په ننگیکی رشتوهو پّیه کی داناوه، که پّیچه وانه ی ئیسلامه، په ننگیکی رشتوه که مسولمانان به ده ستیه وه گرفتارن، چاکه ی دیکه ی بوو ون، چاکه کانی به جیی خوئ، به لّام تهو کاره خراپه شی به جیی خوئ، که په ننگیکی زور خراپی رشتوهو ئیستاش له گه لّ دابی: له ده و له تانی که ندوو مه غریب و ئوردن و کوئ و کوئ، هه مووی حوکمی میراتی و بنه مالّیه، به درژایی میژوو هه ردوو بنه مالّیه و ئومه وی و عه عباسی، دوا یی بنه مالّیه عوسمانی هه مووی حوکمی میراتی و بنه مالّیه یی بووه، هه موویشی په ننگه که موعاویه رشتویه تی.

پّیغه مبه ریش ﷺ ده فهرموئ: (أَوَّلُ مَنْ يُغَيِّرُ سُنَّتِي رَجُلٌ مِنْ بَنِي أُمَيَّةَ)^(۱)، واته: یه که مین کهس که پّیازی من ده گوژئ، پیاوئیکه له بهنی ئومه ییه، (شیخ ناصر الدین الالبانی) سه نه ده ده کی به باش (حسن) داناوه، وه ک من له هه ندیک له کتیه کانی خوّمدا، به تاییه تی کتیی: (هه لّوه شانه وه ی په رگیری)، هه روه ها

(۱) قال الألباني في «السلسلة الصحيحة» ۳۲۹ / ۴، برقم: (۱۷۴۹)، أخرجه ابن أبي عاصم في «الأوائل» (۲ / ۷): حدثنا عبيد الله بن معاذ حدثنا أبي حدثنا عوف عن المهاجر أبي مغلد عن أبي العالیه عن أبي ذر أنه قال ليزيد ابن أبي سفیان: سمعت رسول الله ﷺ، فذكره، قلت: وهذا إسناده حسن، رجاله ثقات رجال الشيخين غير المهاجر وهو ابن مغلد أبو مغلد، قال ابن معين: «صالح»، وذكره ابن حبان في «الثقات»، وقال الساجي: «صدوق»، وقال أبو حاتم: «لین الحديث ليس بذاك و ليس بالمتقن، یکتب حدیثه»، قلت: فمثله لا ینزل حدیثه عن مرتبة الحسن، و الله أعلم ولعل المراد بالحديث تغيير نظام اختيار الخليفة، وجعله وراثه. و الله أعلم.

کتیبی: (چەند مەسەلە یەکی باوی سەر دەم) دا، ئەو حەدیسەم بە تەخریجەو
 ھێناو، ئەلبانیی لە: (السلسلة الصحيحة) ەکە ی خۆیدا ھێناویەتی و، گوتووشیەتی:
 رەنگە مەبەست پێی شپۆی ھەڵبژاردنی حوکمران بێ، کە مواعوێە دیاریی کرد،
 ئەو ناوی مواعوێە ی نەھێناو، بەلام ئایا کێ بوو کە پێتازی پێغەمبەری ﷺ لە
 راویژ (شوری) ەو: ﴿وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ﴾ (الشوری، گۆڤی بۆ حوکمی میراتی و
 بنەمالەیی؟ بێگومان مواعوێە ی کۆری ئەبوو سوڤیان بوو، ئنجا چاکەکانی بەجیی
 خووی، بەلام ئەو کارە خراپەشی وەک کارە خراپەکانی دیکەشی بەجیی خووی و،
 بە تەئکید ئیسلامیش زۆر لەو مەزنتەرە کە ئیمە بە ھۆی رەفتار و ھەلویتستی
 لاری کەسانیکەو، لاری بخەینە بەرچاو، بە تاییەتی ئیستالەم رۆژگارەدا چاکتر
 دەرکەوتو، کە حوکمی خو سەپاندن و بنەمالەیی و میراتی، چ زەرێکی گەورە ی
 داو لە ئیسلام و مسوڵمانان؟!

لەم بارواری سیاقەش دا (سید قطب) رەحمەتی خوای لێ بێ، قسە یەکی جوانی
 ھە یە، دەئێ: (إِنَّ تَرْبِيَةَ الْأَشْخَاصِ لَا تُسَاوِي تَشْوِيَهُ الْمُنْهَجَ)، واتە: پاکانە کردن بۆ
 کەسەکان، یە کسان نیە لەگەڵ ناشیرین کردنی بەرنامە کەدا، یانی: بەرنامە کە با
 وەک خووی بخریتە بەرچاو، بەلام کەسەکان کە خەتایان کردو و لاینداو لە
 بەرنامە کە، دەبێ بگوترێ: فلانکەس لاینداو و خەتای کردو، نەک بۆ پاساو
 داناو ی لادان و ھەلەو پەلە ی کەسەکان، بەرنامە کەش لار بکەین.

کورتہ باسیک له باره‌ی

به‌هره وهرگرتن له ناز و نیعمه‌تی دنیاوه

ئهم کورتە باسه له‌به‌ر پۆشنایی ئایه‌تی ژماره (۲۰) ی (الأحقاف) دا که ده‌فه‌رموی: ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدْهَبُمْ طِينَكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْنَعْتُمْ بِهَا قَالِئَوْمٌ مُّجْرَمُونَ عَذَابُ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ﴾ (الأحقاف، پێشکەش ده‌که‌ین، ئه‌ویش له‌حه‌وت بێ‌گه‌دا، به‌لام دوا‌ی پێشه‌کیه‌کی کورت:

به‌ڕێزان!

وه‌ک پێشه‌کیه‌کی کورتی ئهم کورتە باسه ده‌لێم: به‌راستی له‌بوا‌ری به‌هره وهرگرتن له‌ نازو نیعمه‌ته‌کانی دنیا، یاخود پشت تێکردنانه‌دا، هه‌م تێپه‌راندن هه‌یه، هه‌م به‌ زایه‌دان هه‌یه، تێپه‌راندن هه‌یه، که‌سه‌نێک دێنن وایسلام ده‌خه‌نه به‌رچاو، که‌ فه‌رمانی کردوه به‌ شوێنکه‌وتووانی باوه‌ش به‌ دنیا‌دا بکه‌ن، وه‌ک چۆن خه‌لکی دیکه‌ی دنیا په‌رست و دنیا‌ویست، باوه‌شی پێدا ده‌که‌ن، له‌سه‌ر حیسابی دین و ئه‌خلاق، یاخود له‌سه‌ر حیسابی قیامه‌ت، که‌ بێ‌گومان ئه‌وه تێپه‌راندنه، هه‌روه‌ها به‌زایه‌دانیش هه‌یه، که‌سه‌نێکی دیکه‌ دێنن به‌ ناوی دنیا به‌که‌مگرتن و خوا په‌رستی و هه‌لبێژاردنی پۆژی دوا‌یه‌وه، پشت له‌ دنیا ده‌که‌ن و مسوڵمانان و ا‌داد ده‌که‌ن، که‌ پشت له‌ دنیا بکه‌ن و دنیا به‌هیچ دابنێن، وشه‌ی (زه‌د)یشیان به‌هه‌له‌مانا کردوه، وه‌ک له‌کتیپی: (رێگای صالح‌ بوون و به‌ره‌و خوا چوون) داو، له‌کتیپی: (گیانی ژیا‌ن) و، له‌هه‌ندێ له‌کتیبه‌کانی خو‌مدا باسم کردوه، که‌ گو‌تووایانه: زوه‌د واته‌: (دنیا نه‌ویستی)، که‌ ئه‌مه هه‌م له‌ پ‌رووی زمانه‌وانیه‌وه هه‌له‌یه، هه‌م له‌ پ‌رووی شه‌پ‌عییه‌وه هه‌له‌یه، وه‌ک من وشه‌ی

(زەھد) لە کوردیدا مانایە کەم راستکردۆتەووە کە بریتییە: لە [دنيا بە کەمگرتن]، نەک وەک باوە: دنیا نەویستی، چونکە ئیسلام پازیی نیه، مسوڵمان دنیای نەوئ، بەلام دەلئ: دەبئ دنیا بە کەم بگری، نەک نەتەوئ و فرئی بدەئ، چونکە دواپی پەکت دەکەوئ و، دنیاش بۆ ئەهلی کوفرو زولم دەکەوئە گۆرئ و مەیدانیان بۆ چۆل دەبئ، پێغەمبەرەان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) یش کە لەگەڵ تاغۆتەکاندا تیکگیراون، هەر لەسەر دنیاو لەسەر ئەووە کە کئ کاروباری دنیا هەلسوورئئ؟ تیکگیراون، لەسەر قیامەت و لەسەر بەهەشتی نەبوو، بەو واتایە کە هەر کامیان بلئ: بەهەشت دەبئ بۆ ئیمە بئ، نەخیر دەبئ بۆ ئیو نەبئ! بەلکو لەسەر چاککردنی دنیا بوو، پێغەمبەرەان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هاتوون، دنیا چاک بکەن و ڕیکی بخەن، چاکسازی سیاسی و، ئابووری و، کۆمەلایەتی بکەن، بەلام تاغووت و حوکمرانە خوڤگوزەرەان و خو بەزلگرو خو سەپینەکان، پازیی نەبوون ئەو بەزم و بازارەیان لئ تیکبچئ، کە بە شیوێ ناشەرعی پیکیان وەناو، سازیان کردو، لەسەر ئەووە لەگەڵ پێغەمبەرەان (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دا تیکگیراون، بۆیە دنیا نەویستی لە پوانگەئ شەرعوە هەلەیه، لە پروی زمانەوانییشهو هەلەیه، چونکە (زُھد) بە مانای نە ویستی شتیک نیە، بە مانای بە کەم گرانبەئ، بە بەلگەئ ئەو ئایەتە موبارەکە لە سوورەتی (یوسف) دا، کە دەفەرموئ: ﴿وَشَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَرَاهِمَ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ﴾ یوسف، واتە: یوسفیان بە چەند درەمیکی کەم فروشت و، ئەوان تیییدا بە کەمگربوون، تیییدا لە بە کەم گران بوون، واتە: بە نرخیکی کەمیان فروشت و خواوایان بوو زوو لە کۆلیان بیتەو، نەک نەیانەوئ، بەلکو بە کەمیان گرت.

تستاش بابچینه سهر جهوت برکه کانی ئەم کورته باسه:

(ا) خوا نازو نایمه‌تی دنیای بۆ به‌هره وەرگرتنی مرۆفان خولقاندوه:

هیچ گومان له‌وه‌دا نیه‌و، له‌چهندان ئایه‌دا خوا ﷻ ئەوه‌ی راگه‌یاننده‌ که هه‌رچی خولقاندووێتی له‌ نازو نایمه‌تی دنیا، بۆ به‌هره وەرگرتنی مرۆفانه.

(أ) - بۆ وێنه له‌ سووره‌تی (الانعام) دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموێ: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ﴾ (۱۱)، واته: به‌ دنیایی ئه‌وانه‌ی پۆله‌کانی خۆیان به‌ نه‌فامی و به‌بی زانیاری کوشتن و، ئەوه‌ی خوا وه‌ک بژیو پێیدا‌بوون له‌ خۆیانان قه‌ده‌غه کرد، به‌ هه‌لبه‌ستن به‌ ناوی خواوه، ئه‌وانه گومرا بوون و، له‌ پێی راستگرتوان نه‌بوون.

(ب) - هه‌روه‌ها له‌ سووره‌تی (الأعراف) دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموێ: ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ﴾ (۳۲)، واته: (خوا ﷻ به‌ پیغه‌مبه‌ری خاتمه ﷺ ده‌فه‌رموێ: ب‌فه‌رمو: ئەو جوانییه‌ی خوا بۆ به‌نده‌کانی وه‌ده‌ری هیناوه‌، ئەو بژیوه پاک و چاکانه‌ی بۆی په‌خساندوون، کێ قه‌ده‌غه‌ی کردوون؟!)

که‌س مافی نیه‌، شته‌ باش و په‌سندو خۆش و به‌ که‌لکه‌کان، له‌ به‌نده‌کانی خوا قه‌ده‌غه‌ بکات، که له‌ ته‌سلدا خوا بۆ ئه‌وانی خولقاندوون.

(ج) - له‌ سووره‌تی (المائدة) دا، خوا ﷻ ده‌فه‌رموێ: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرِمُوا طَيِّبَاتِ مَا آتَىٰ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْدُوا إِلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ (۸۷) وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ (۸۸)، واته: ئەو ئه‌وانه‌ی پڕواتان هیناوه‌! ئەو بژیوه پاک و چاکانه‌ی خوا بۆی په‌وا کردوون، قه‌ده‌غه‌یان مه‌که‌ن و، سنوورشکینیی مه‌که‌ن، به‌ دنیایی خوا سنوورشکینانی خۆشناوین، (واته: ئه‌وانه‌ی شته‌ پاک و چاکه‌کان قه‌ده‌غه ده‌که‌ن)، له‌وه‌ش که‌ خوا پێیدا‌ون و په‌وايه‌ (و پاک و چاکه، بخۆن) و، پارێز له‌و خوايه‌تان بکه‌ن، که‌ تێوه‌ پێی پڕوادارن، (پارێزی لێ بکه‌ن و خۆتان له‌ شت قه‌ده‌غه‌کان مه‌ده‌ن).

۲- خوا ۱۱۰ گوشته قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی له چوار شتاند، کورت هه‌له‌یناون:

واته: خوا رای‌گه‌یان‌دوه که ته‌نیا ټه‌و چوار گوشته قه‌ده‌غه‌ن، له پووی شه‌ریبه‌وه، که ټه‌وانیش بریتین له: گوشتی به‌راز، مرداره‌وه بوو، خوین، بۆ جگه له خوا سه‌ر‌پاو:

۱- وه‌ک له سووره‌تی (البقرة) دا، خوا ۱۱۰ ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهْلَ بِهِ لَعَنَ اللَّهُ فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ ذَٰلِكَ فَلَآ إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾

۲- هه‌روه‌ها له سووره‌تی (المائدة) دا، هه‌مان شت دووباره ده‌بیته‌وه، که له‌ویدا ژماردی قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان زیاتره، به‌لام هه‌ر ده‌چنه‌وه نپو ټه‌و چوار جوړه‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ وَالدَّمُ وَلَحْمُ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهْلَ لَعَنَ اللَّهُ بِهِ وَالْمَنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَالْمُتَرَدِّيَةُ وَالنَّطِيحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّبُعُ إِلَّا مَا ذَكَّيْتُمْ وَمَا ذُبِحَ عَلَى النُّصُبِ وَأَنْ تَسْقُسُوا بِالْأَرْزَامِ ذَٰلِكُمْ فَسُقُ الْيَوْمَ يَسَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا تَحْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِ الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخَبَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾

۳- له سووره‌تی (النحل) یش دا، دیسان خوا ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أَهْلَ لَعَنَ اللَّهُ بِهِ﴾

۴- له سووره‌تی (الأنعام) یش دا پوونتر، خوا ۱۱۰ ده‌فه‌رموی: ﴿قُلْ لَا أَجِدُ فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مُحَرَّمًا عَلَى طَاعِمٍ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَنْ يَكُونَ مَيْتَةً أَوْ دَمًا مَسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَنزِيرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ فِسْقًا أَهْلَ لَعَنَ اللَّهُ بِهِ﴾، واته: (خوا ۱۱۰) به‌ پیغه‌مبه‌ری خاتهم ۱۱۰ ده‌فه‌رموی: (بلن: له‌وه‌دا که سروشم بۆلا کراوه، نابینم له‌سه‌ر هیچ بخوړیک، گوشتیک قه‌ده‌غه‌کراږ، مه‌گه‌ر: مردار بڼ، یان خوینی پړژراو، یان گوشتی به‌راز که بیگومان پیسه، یان به‌لادان بۆ جگه له خوا سه‌ر‌پاږن.

شایانی باسه: تيمه له سووره تی (الأنعام) دا، باسیکی تیترو تهسهلمان، له باره ی
گۆشته قه دهغه کراوه کانه وه کردوه، که ئەم چوار گۆشتهن، له پرووی شه رعیه وه
قه دهغه ن، وهک قورئان ده فرموی، به لأم له فرمایشتی پیغه مبه ریش دا ﷺ باسی
سن جوړه گۆشتی دیکه ش کراوه، وهک له دوو فرمایشته دا ده بینرئ:

فرموده دی یه که م: {عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ نَهَى رَسُولُ اللَّهِ ﷺ
يَوْمَ حَبْرَ عَنْ أَكْلِ كُلِّ ذِي نَابٍ مِنَ السَّبَاعِ، وَعَنْ كُلِّ ذِي مَخْلَبٍ مِنَ الطَّيْرِ}، (أخرجه
مسلم: ٥١٠٣)، واته: ئینو عه عباس (خوا ئیان رازی بی)، ده لئ: پیغه مبه ری خوا
ﷺ له پوژی خه یبه ردا پیکری کردوه له خواردنی هه ر خاوه ن که لبه یه ک له
دندان و، هه ر خاوه ن چرنووکیک له باندان.

فرموده دی دوو م: {عَنِ ابْنِ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ نَهَى يَوْمَ
حَبْرَ عَنْ لُحُومِ الْهَيْلَةِ} (أخرجه البخاري: ٤٢١٧)، واته: ئینو عومه ر (خوا
ئیان رازی بی)، ده لئ: پیغه مبه ری خوا ﷺ له پوژی خه یبه ردا قه دهغه ی کردوه
له وه که گۆشتی که ری مالیی بخورئ.

هه رچه نده له و باره وه هه ندیک له زانایان مشت و مرو راجیایه کیان هه یه،
به تایهت ئیمام مالیک.

ئه وانه به دهقی قورئان و سوننهت، ئه دی بو ق و سیرکه و، مارو، دوو پشک
و زینده وه رو ژیاندارانی دیکه؟!

ئه وانه هه موویان ته ماشا ده کرئ: ئه گه ر له پرووی زانستییه وه، له پرووی
پزشکییه وه، سه لمیتره که زیانیان هه یه، ئه و کاته قه دهغه ده کرئ:

یه ک: له بهر ئه وه ی زیانیان هه یه و، عه قلیش له چه ندان ثایهت دا خوا باس ده کات که
ده بی باش و خراپ و سوو ده خش و زیانه خشه کانی پی بزانیئ:

١- ﴿فَاعْتَرُوا بِأَوَّلِي الْأَبْصَرِ﴾ (الحشر: ٢)

۲- ﴿وَلَقَدْ رَزَقْنَاهَا آيَةً يَنْسَى لِقَوْمٍ يُعَذِّبُونَ﴾ (العنكبوت، که واته: شتیک به عهقل و به عیلم دهرکهوت، که خراپه، واته: خراپه و قه دهغهیه، چونکه شهرع ثیعتیمادی له سهر عهقله.

دوو: نایه ته موباره که هی سووړه تی (الأعراف)، نایه تی ژماره (۱۵۷)، که خوا ﷻ ده فهرموئ: ﴿وَيَحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتُ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثُ﴾ (الأعراف، واته: هرچی پاک و چاک و سوود به خشه، بویان حالل دهکات و، هرچی پیس و زیانبه خشه، لیان قه دهغه دهکات، که واته: هر شتیک سه لمیتره که پیس و زیانبه خشه، هم نایه ته موباره که دیگریته وهو، مانای وایه هرامه و قه دهغهیه، هر شتیکیش به عهقل و عیلم دهرکهوت، که پیس و زیانبه خشه، نه وه خوی پهره دگار هم دینه ی بۆ خاوهن عهقلان ناردوه، واته: نه نیا خاوهن عهقلان نه رکدار (مکلف)ن، به بهر یوه بردن و، هر شتیک به عهقل و عیلم دهرکهوت، زیانبه خش و پیس و خراپه، فهره مروؤف خوی لی به دوو بگری، بۆ وینه: که سیک بهرد بخوات، که سیک گل بخوات و، که سیک په ژوو بخوات، هرچه نده ده قیکی شهرعی سهر به خویان له سهر نیه، به لام تیمه ده قیکی گشتییمان هیه، که خوا ﷻ هه موو پیس و هه موو زیانبه خشه کانی قه دهغه کردوون و، به پی عهقلیش هه روایه و عهقلیش هر واده لی.

۳- ﴿خَوَّاهُ﴾ قه دهغه کردنی به بیی به لگهی وه حیی، به گونا هیکی

زور زل داناهو:

دروست نیه مسولمانان له خورا شت قه دهغه بکهن، بلین: نهو شته نابی بیی له پرووی دینییه وه، به لام نه گهر له پرووی زانستی پزیشکییه وه دهرکهوت، که فلان شته زیانی هیه، ته نانهت نه گهر یه کیک له و تازه لانهش بی، که له نه صلدا گوشته که ی په وایه، به لام چونکه گیایه کی خواردوه، یا خود نه خو شیه کی هیه و گوشته که ی زیانی هیه، به عیلم و عهقل دهرکهوت، نه وه فهره دووری لی بگری، نه ک له و پرووه وه که ده قیکی شهرعی سهر به خوی له سهره،

به لگو به به لگهی نهوه که دهغه گشتیه که ی نایه تی (۱۵۷) ی سووره تی (الأعراف) دهیگریته وه، لهو پرووه شهوه که ههر شتیک عه قلی سه لیم و عیلم و زانست و واقع، ده ریانخست که خراپه، بیگومان شه رعیش ده لئی: خراپه.

ننجا خوا ﷺ قه دهغه کردنی بی به لگهی وه حی، به گونا هیک ی زور زل داناهه، بو وینه:

۱- له سووره تی (یونس) دا، خوا ﷺ دهغه رموی: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْنَاهُ حَرَامًا وَحَلَالًا قُلْ مَا لِلَّهِ أَزْوَاجُكُمْ أَمْ عَلَى اللَّهِ تَفَرُّوتُمْ ﴿١٥٨﴾ وَمَا ظَنُّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَئِنْ أُنْكِرْتُمْ لَا يَشْكُرُونَ ﴿١٥٩﴾﴾، واته: (خوا ﷺ به پیغمبه ری خاتهم ﷺ دهغه رموی): بلئی: نایا بینوتانه نهوه ی خوا له بزیو بوی دابه زاندوون، له خووه حه لال و حه رامتان تیدا داناهه، [گو توتانه: نهوه حه رامه، نهوه حه لال]، بلئی: نایا خوا ﷺ مؤله تی داو، یا خود درو به ناوی خواوه ده لئین، نایا گومانی نهوانه چیه، که درو به ناوی خواوه هه لده به ستی له پروژی دوا یی دا؟ خوا ﷺ خاوه ن به خششه به سه ر خه لکه وه، به لام زور به یان ناسوپاسن.

۲- هه روه ها له سووره تی (النحل) دا، خوا ﷺ دهغه رموی: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا نَصَبْنَا لَكُمْ الْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لِنَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يَفْلِحُونَ ﴿١٦٠﴾﴾، واته: ههر به وه سفکردنی زمانه کانتان به درو مه لئین: نه مه حه لاله نه نه مه حه رامه، تا کو سه ره نجام درو به ناوی خواوه هه لده به ستی، (به ناوی نایینی خواوه)، به دلناییی نهوانه ی درو، به ناوی خواوه هه لده به ستی، سه رفراز نابن.

۳- دیسان له سووره تی (الانعام) دا، خوا ﷺ دهغه رموی: ﴿قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَّمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ افْتِرَاءً عَلَى اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦١﴾﴾، واته: به دلناییی زیانبار بوون، نهوانه ی مندا له کانی (پرو له کانی) خو یان کوشتن، به نه فامی و بی زانیاری و، نهوه ی خوا ﷺ بوی رهوا کرد بوون و، قه دهغه یان کرد، (نهوانه ی به ناوی خواوه درو یان هه لده به ست و قه دهغه یان کرد)، گو مرابوون و له پئی راستگرتوو ان نه بوون.

کەواتە: شت قەدەغەکردن بەبێ مۆلەت و ئیزی وەحیی، بە گوناھێکی زۆر گەورە و بێرەزا دانراوە.

هەلبەتە لە فەرمانیشتی پێغەرمیشدا ﷺ هەر هاتو، کە خوا ﷻ هەندێ شتی پێویست کردو، هەندێ شتی قەدەغە کردو، هەندێ سنووریشتی داناون و، هەندێ شتیش لێیان بێ دەنگ بوو، ئنجا ئەوانە ی خوا لێیان بێ دەنگ بوو، بێ ئەوێ لە بیرى بچێ، تێوەش لێیان مەکوڵنەو^(١)، (بۆ ئەوێ بازەنێ قەدەغەکراوەکان فراوان نەبێ)، ئیمە لە سوورەتی (المائدة)دا، لەو بارەو بەسیکی سەر بەخۆمان کردو، جگە لەوێ کە لە سوورەتی (الأنعام)یشدا باسیکمان کردو.

(E) - ئەو ئایەتە ی (الأحقاف) مەبەست پێی بێروایانیکى بۆ خواردن ژیاو:

چونکە هەندیک لە زانیان و توێژەرەوانی قورئان، ئەم ئایەتەیان وا تەفسیر کردو، کە ئیسلام دژی ئەوێ مەروڤەکان خۆشیی وەر بگرن لە ژياندا، شتە خۆشەکان بخۆن، یان بەرگی جوان بپۆشن، یان جێگە و ڤێگە ی باشیان هەبێ، یان کەل و پەلی باشیان هەبێ، بەلام ئەمە هیچی وانیهو، ئەو ئایەتە ی سوورەتی (الأحقاف)، واتە: ئایەتی ژمارە (٢٠) کە دەفەر موی: ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدَّبْتُمْ طِيعَتَكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمَعْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ يُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنَّا كُنْمُ نَفْسُونَ ﴿٢٠﴾﴾، ئەم ئایەتە لە بارە ی بێروایانەوێ، بە حەوت بەلگەوێ هەر لە تێو خودی ئایەتە کەدا:

١- ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾، ئەو پۆژە کە ئەوانە ی بێروان ڤادە نوێژن لەسەر ئاگر، دۆزەخیان پێشان دەدرێ، یان ئەوان دەهێژنە سوێی دۆزەخ، کەواتە: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، باس باسی بێروایانە.

(١) (إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَرَضَ قَرْضَ فَرَأِضَ فَلَا تَضِغُوهَا، وَحَدَّ حُدُودًا فَلَا تَعْدُوَهَا، وَحَرَّمَ أَشْيَاءَ فَلَا تَنْتَهِكُوهَا، وَسَكَّتَ عَنْ أَشْيَاءَ رَحْمَةً لَكُمْ غَيْرَ نِسْيَانٍ فَلَا تَبْغُوا عَنْهَا) أخرجه الطبراني: ٥٨٩، قال البيهقي (١٧١/١): رجاله رجال الصحيح. وأبو نعيم في الحلية (١٧/٩)، والبيهقي موقوفاً (١٢/١٠) رقم ١٩٥٠٩، وأخرجه أيضاً: الدارقطني: (١٨٤/٤).

۲- ﴿أَذْهَبْتُمْ طَيْبَكُمْ﴾ شتە خۇشەكانى خۇتانتانتان تەواو كىردن، واتە: شتى خۇش تەگەر بۇ ئەوانە ھەبى، تەنيا لە دىئادا ھەيە، كەواتە: ئەوانە كەسانى بېيىروان، ئەگەرنا بېرواداران لە قىيامەتیشدا شتى خۇشيان ھەيە.

۳- ﴿فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا﴾ لە ژيانى دىئاتاندا، تەنيا بېيىروايان بەس ژيانى دىيا شك دەبەن و دەلین: ژيان تەنيا ژيانى دىيايە، بەلام بېرواداران دەلین: وپراى ژيانى دىيا، ژيانى پۇژى دوايىش ھەيە.

۴- ﴿وَأَسْمَنْتُمْ لَهَا﴾ تېو ھەرەتان لى وەرگرتن، لەزەتتان لى وەرگرتن، ئنجا ئەو تەنيا بېيىروايانن كە تاكە شوئىي ھەرە وەرگرتن و لەزەت لى وەرگرتن بە دىيا دەزانن و، ھەولیش دەدەن ھەرچى زياتر لەزەت و چىژ وەرگرتن لە شتە ماددىيەكان، بەلام ئىنسانى بېروادار بۇ ئەو ناژى كە بخوات، بەلكو بايى ئەوئەندە دەخوات كە بژى، ئنجا پستەي: ﴿وَأَسْمَنْتُمْ لَهَا﴾ ھەرچى خۇشى و لەزەت بوو تېو ھەرەتان لىي وەرگرت، ئەو تەنيا بەسەر بېيىرواياندا دەچەسپى.

۵- ﴿تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ﴾ ئەمپۇ سزاي ريسواكەرو زەبوونكەر دەچىژن، سزاي زەبوونكەرو ريسواكەر، تەنيا بۇ بېيىروايانە.

۶- ﴿سَتَكُونُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ﴾ بە ھۆى ئەوئەو كە بە ناھەق خۇتان لە زەويدا بەزەلدەگرت، ئەوئە بە ناھەق خۆى بەزەلدەگرتى لە زەويدا، تەنيا بېيىروايانن.

۷- ﴿وَعَاثَكُمْ نَسْفُونَ﴾ بە ھۆى ئەوئەوئەش كە تېو لادەربوون و لاتانئەدا، يانى: لە ھوكمى عەقلى، لە ھوكمى زگماك، لە ھوكمى شەرىعت لاتان دەدا، لە تەفسىرەكاندا نەمىيىنەو بەم شىئەيە، ئەم بەلكانە لە تىو خودى ئايەتەكەدا دەرھەيتىز، سوپاس و ستايشى خۆى پەرودەگار دەكەين لەسەر ھىدايەتى.

كەواتە: ئەم ئايەتە موبارەكە دەگونجى بەكاربەيتىزى بۇ ئەو، كە مسۇلمان نابى ئامانجى رابواردنى ژيانى دىيا بى، بەلام نابى وا بزانرى كە ئىسلام دژى

ئەو ھەيە مەسۇلمانان لە زەھت و ھەربەگرن و، خۆشەي و ھەربەگرن لە ژيانى دنيادا، مادام لە پەيھەكى ھەلە ھەيە بى، ئەشكەرتە ئامانج، بەلكو تەنبا ھەك ئامرازىك و، بابى ئەو ھەندە كە ژيان پەيوتى پەيھە، ئەگەر بەھەرە لە لاينە مەدەيەكانى ژيانى دنيە ھەربەگىرى، ئىسلام ھەي ئىشكالىكى لەگەڵ ئەو ھەدا نە.

(0) چەند دەقیكى سوننەت لەو بارەو:

(أ) - (أَنَّ عُمَرَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ دَخَلَ عَلَى النَّبِيِّ ﷺ وَهُوَ فِي مَشْرِيبَةٍ، حِينَ هَجَرَ نِسَاءَهُ قَالَ: قَالَتْقُتْ فَلَمْ أَرْ شَيْئًا يَرِدُ الْبَصَرَ إِلَّا أَهْبَاءُ، جُلُودًا مَعْطُونَةً، قَدْ سَطَعَ رِيحُهَا، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَنْتَ رَسُولُ اللَّهِ وَخَيْرُهُ، وَهَذَا كِسْرَى وَقَيْصَرُ فِي الدِّيْبَاجِ وَالْحَرِيرِ؟ قَالَ: فَاسْتَوَى جَالِسًا، وَقَالَ: «أَفِي شَكِّ أَنْتَ يَا ابْنَ الْخَطَّابِ؟ أُولَئِكَ قَوْمٌ عَجَلْتُ لَهُمْ طَيِّبَاتُهُمْ فِي حَيَاتِهِمُ الدُّنْيَا»، فَقُلْتُ: اسْتَغْفِرْ لِي! فَقَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لَهُ»} (أَخْرَجَهُ الْبَاخَرِيُّ: ٢٤٦٨، وَمُسْلِمٌ: ١٤٧٩، وَالتِّرْمِذِيُّ: ٣٣١٨، وَالنَّسَائِيُّ فِي الْكَبَرِيِّ: ٢٤٤٢، ٩١٥٧، وَابْنُ حَبَانَ: ٤١٨٧، ٤٣٦٨، عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا).

واتە: پۆژى عومەرى كورى خەتاب لە پەيھەمەرى خوا ﷺ وە ژور دەكەوى، ئەو كاتەى دوروى گرتو لە ھەوسەرەكانى و، لىيان توورە بوو، لە شوتىك بوو كە پى گوتراو: بانىزە (مشرىبە)، {ئاوو شتيان تيدا داناو}، (عومەر رضى)، گوئى: كە چوو مە ژوروى ئاوم دايەو و چاوم گىرا بە ژورەكەدا، ھەي شتيك نەبىنى چاوى تى ھەلنگوى، جگە لە ھەندىك پىست (مەشكەو كوندە)، ئەوانىش بۆيان لى دەھات، گوتم: ئەي پەيھەمەرى خوا ﷺ تۆ پەيھەمەرى خواى و باشتىنى دروستكراوى خواى، ئەو كەيسراو قەيسەرىش لە تىو پۆشاكى ئاوپىشم دان؟ (لە خۆشگوزەرانى دان)، دەلى: پەيھەمەرى خوا ﷺ پاليدابوو، ھەلسا دانىشت و فەرموو: ئەي كورى خەتاب! تۆ لە دوو دلى داي؟ ئەوانە كۆمەلەكن، خۆشەيەكانيان بۆ خراونە ژيانى دياو (بۆيان پىشخراون)، مەيش گوتم: داواى لىبوردنم بۆ كە، ئەويش فەرموو: خوايە لى بپورە.

(ب) - (عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا، قَالَتْ اسْتَيْقِظَ النَّبِيُّ ﷺ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَقَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ مَاذَا أَنْزَلَ اللَّيْلَةَ مِنَ الْفَتَنِ، وَمَاذَا فُتِحَ مِنَ الْخَزَائِنِ، أَلَيْقِظُوا صَوَابَاتِ الْحَجَرِ، قُرْبُ كَاسِيَةٍ فِي الدُّنْيَا عَارِيَةٍ فِي الْآخِرَةِ) (أَخْرَجَهُ أَحْمَدُ: ۲۶۵۸۷، وَابْنُ خَرَّابٍ: ۱۱۵، وَالتِّرْمِذِيُّ: ۲۱۹۶).

واته: ئوممو سەلەمە (خوای پازى بى)، (داىكى بىرواداران ھاسەرى بەرئىزى پىغەمبەر ﷺ)، دەلى: شەوئىك پىغەمبەر ﷺ ھەلسا خەبەرى بوو، فەرمووی: پاكى بۆ خوا، (وەك سەرسوپمان) ئەم شەو زۆر دەروازە كرانونە (لە بەلایان)، ئنجا فەرمووی: ئافرەتانی خاوەن ژوورەكان، (واته: ھاسەرانى پىغەمبەر ﷺ) ھەلسىن بیداریان بكنەنەو، زۆر كەس لە دنیادا پۆشتەیه، بەلام لە دواپۆژدا رووتە.

كەواته: با خەم بخۆن و، بزائن ژيانە دنایەكەیان چۆن دەگوزەرئین و، وانەبن تەنیا ژيانى دنیا ببینن و دنیا لە باوەش بگرن.

(ج) - (أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ دَخَلَ عَلَى أَهْلِ الصُّفَّةِ، وَهُمْ يُرْفَعُونَ لِيَابَهُمْ بِالْأَدَمِ مَا يَجِدُونَ لَهَا رِقَاعًا، فَقَالَ: «أَنْتُمْ الْيَوْمَ خَيْرٌ أَمْ يَوْمٌ يَغْدُو أَحَدُكُمْ فِي حُلَّةٍ وَيَرُوحُ فِي أُخْرَى، وَيَغْدُو عَلَيْهِ بِحِفْئَةٍ، وَيُرَاحُ عَلَيْهِ بِأُخْرَى، وَيُسْتَرْ بَيْنَهُ، كَمَا تُسْتَرُّ الْكَعْبَةُ؟ قَالُوا: نَحْنُ يَوْمِنَا خَيْرٌ، قَالَ: بَلْ أَنْتُمْ الْيَوْمَ خَيْرٌ»)، (أَخْرَجَهُ الْمُتَّقِيُّ الْهِنْدِيُّ فِي كَنْزِ الْعَمَالِ: ۶۲۲۷).

واته: پۆژئىك پىغەمبەر ﷺ دەچىتە لای خەلكى صوفە {كۆمەلىك لە ھاوەلان بوون بى ژن و مالى بوون، سەكۆيەك لە تەنیشەت مزگەوتىەو ھەبوو، سەربانىكى لەسەر دروستكراو، لەویدا ژيان، كەم و زۆر، جارى وا بوو ھەبوو دوو سەد بوون، تاكو چوار سەد پۆشتوون، كە بەسەریاندا چوو، ئەوان پۆشاكى خویان بە چەرم پىنە دەكرد، پىنەى دىكەیان نەبوو، كە لە جىنسى پۆشاكەكەى خویان پىنە بكەن، ئەویش پىنى فەرموون و لىتى پرسىن: ئایا حالى ئەمپۆتان باشترە، یان ھى ئەو كاتەى یەكێكتان بەیانى بە پۆشاکیكەو ھەبو، ئیوارە پۆشاکیكى دىكە لەبەر دەكات و، قاپە خواردنێكى بۆ دىنن، دوابى قاپێكى

دیکه‌ی بۆ دێن، (یه‌کیک ته‌واو ده‌بی، یه‌کیکی دیکه‌ی بۆ دێن) و، دیواری ماله‌که‌ی ده‌پۆشری، وه‌ک چۆن په‌رده‌ بۆ که‌عه‌ ده‌کری؟! ته‌وانیش گوئیان: ئیمه‌ ته‌و کاتی باشت‌ترین (خواردنی باش و، به‌رگی باش و، مأل و جیگه‌و رڤگای باش)، فهرمووی: به‌لکو ئیوه‌ نه‌م‌پۆ حالتان باشته‌.

٦- چه‌ند قسه‌یه‌کی هاوسه‌نگانه‌ی زانایان له‌ باره‌ی چۆنیه‌تییه‌ی مامه‌له‌کردنه‌وه‌، له‌گه‌ڵ ژانیی دنیاو له‌زه‌ت و نعیمه‌ته‌کانی دا:

هه‌لبه‌ته‌ قسه‌ له‌و باره‌وه‌ زۆر زۆر، به‌لام من چه‌وت قسه‌م وه‌ک گولبژێریک هێنان:

قسه‌کانی یه‌که‌م تا‌کو پینجه‌م، له‌ (البحر المديد) ی (إبن عجيبة) هوه‌ دێم^(١):

یه‌ک: که‌ قسه‌ی خۆیه‌تی هی (إبن عجيبة) ه، که‌ یه‌کیک بووه‌ له‌ عاریفه‌ گه‌وره‌کان، وێرای نه‌وه‌ی روونکه‌ره‌وه‌ی قورئان بووه‌، زانایه‌کی شاره‌زاش بووه‌و، له‌ بواری ته‌زکیه‌ی نه‌فس و ته‌سه‌وو‌فیشدا، پسپۆرو کارامه‌ بووه‌، یه‌کیک له‌ کتێبه‌کانی ئهم ته‌فسیره‌یه‌: (البحر المديد في تفسير القرآن المجيد)، کتیبکی دیکه‌شی هه‌یه‌: (إيقاظ الهمم في شرح الحكم)، که‌ حیکمه‌ته‌کانی (أحمد بن عطاء الله الأسكندري) تیدا شه‌رح کردوون، (إبن عجيبة)، ده‌لتی:

(مَا زَالَتْ الْأَكَابِرُ مِنَ الْأَوَّلِيَاءِ تَتَنَكَّبُ الْخُطُوطَ وَالشَّهَوَاتِ، مُجَاهِدَةً لِنُفُوسِهِمْ، وَتُصَفِّيَةً لِقُلُوبِهِمْ، فَإِنَّ تَتَبَعَ الشَّهَوَاتِ يُقْسِي الْقَلْبَ، وَيَكْسِفُ نُورَ الْعَقْلِ، كَمَا قَالَ الشَّاعِرُ:

إِنَارَةُ الْعَقْلِ مَكْسُوفٌ بَطُوعِ هَوَى ... وَعَقْلُ عَاصِي الْهَوَى يَزْدَادُ تَنُورًا.

هه‌ذا في حال سريهم، فإذا تحقق وُصولهم، فلا كلامَ عليهم، لأنهم يأخذون من الله، ويتصرفون به في أمورهم كلها، فلا حرجَ عليهم في نيل ما أنعم الله به عليهم، حيث آمنوا ضررةً).

واته: دۆسته گه‌وره‌کانی خوا عاده‌تیان وابوو، خویان دوور گرتوه له ئاره‌زووه‌کان، وه‌ک له‌گه‌ل خۆدا تیکۆشان و سافکردنه‌وه‌ی دَل و ده‌روونیان، چونکه شوینکه‌وتنی ئاره‌زووه‌کان، دَل ره‌ق ده‌کات و، رووناکیی عه‌قلیش خه‌فه ده‌کات، وه‌ک شاعیر گوتویه‌تی: (إِنَارَةُ الْعَقْلِ مَكْشُوفٌ بِطُوعِ هَوَى ... وَعَقْلٌ عَاصِي الْهَوَى يَزْدَادُ تَلْوِيْرًا)، پۆشنایی عه‌قل خه‌فه ده‌بێ به‌هوی شوینکه‌وتنی ئاره‌زووه‌وه، به‌لام عه‌قلی که‌سیک سه‌ره‌پچی ئاره‌زوو خوی ده‌کات، به‌رده‌وام پۆشنتر ده‌بێته‌وه.

ئهمه له‌ کاتی به‌ره‌و خوا چوونیاندا، به‌لام هه‌ر کاتیک گه‌یشتنه شوینی مه‌به‌ست، ئهو کاته قسه‌یان له‌سه‌ر نابێ، چونکه ئهو کاته له‌ خوا وه‌رده‌گرن، له‌ هه‌موو هه‌لسه‌که‌وته‌کانیادا به‌ ئیلهامیک، که له‌ خواوه‌ بۆیان دێ، مامه‌له ده‌که‌ن، بۆیه ئهو کاته ئه‌وه‌ی خوا ﷻ له‌ چاکه‌ی خوی پێیان ده‌دات، هه‌یج سه‌غله‌تیان له‌سه‌ر نابێ، چونکه ئهو کاته دُنیا ده‌بن، تووشی زیان نابن.

مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که ئهو کاته به‌ ئاره‌زووی نه‌فسه‌وه ناخۆن و، به‌ ئاره‌زووی نه‌فسه‌وه ناپۆشن و، به‌ ئاره‌زوو نه‌فس، مَال و حَال پێکه‌وه ناێن، به‌لکو له‌ هه‌موو ئه‌وانه‌دا، په‌زنامه‌ندیی خواو به‌رژه‌وه‌ندیی دنیاو دواپۆژو، سوود گه‌پاندن به‌ خه‌لک، په‌چاو ده‌که‌ن.

دوو: هه‌ر مانابه‌کی دێنم، له‌ ئیبراهیمی کوپی ئه‌ده‌مه‌وه گێرداوه‌ته‌وه: که پۆژیک خواردنیک زۆر ساز ده‌کات، به‌لام چه‌ند که‌سیکی که‌م بانگ ده‌کات، له‌ ئیویاندا هه‌ر کام له‌ (الأوزاعي والثوري) که هه‌ردووکیان سه‌ره‌زه‌ب بوون، له‌ زانایانی گه‌ره‌و پێشه‌واایانی موخته‌هید بوون، له‌ ئیو ئهو که‌سه که‌مانه‌دا ده‌بن، که ده‌عه‌تیان ده‌کات (الثوري) پێی ده‌لێ: ئایا ناترسی ئهمه زێده‌پۆیی بوو بێ؟ ته‌ویش ده‌لێ: زێده‌پۆیی له‌ خواردنیدا نیه، به‌لکو له‌ به‌رگ و پۆشاک و که‌ل و په‌لدا هه‌یه، واته: که‌سی بایی ئه‌وه‌نده بخوات که پێوستیی پێی بێ، زێده‌پۆیی نیه.

هه‌ر له‌و سیاقه‌دا پۆژیک ئیبراهیمی کوپی ئه‌ده‌م چه‌ند دره‌میک به‌ یه‌کێ له‌ براهه‌کانی ده‌دات، ده‌لێ: بچۆ به‌م دره‌مانه که‌ره‌و هه‌نگوینمان بۆ بکړه،

له گه ل نانی گهنم، نهویش ده لئ: نهی نه بوو نيسحاق! نه م دره مانه هه موويان
 که ره وه نه گوين و نانی گه ميان پئ بکرم؟! (واته: زنده پويی نيه؟) نهویش
 ده لئ: (ويحک إذا وجدنا أكلنا أكل الرجال، وإذا عديمنا صبرنا صبر الرجال)، واته: بئ
 قه زای نه گهر ليمان هه لکهوت پياوانه ده خوین و، نه گهر نه شبوو ناتاج بووين،
 پياوانه خوړاده گرین، واته: حاله تی هاوسه نگ نه وه يه.

س: مه پرووی که رخی نه گهر خوړدنی خوئی بو به دیاری نیردرا بایه، لئ ده خوړد،
 جاريک خوړدنی خوئی به دیاری بو نیردراو لئ خوړد، پئ گوترا: براهه کت (بشر
 الحافي) لهو جوړه خوړدنانه نه ده خوړد، نهویش قسه به کی جوانی کرد، گوتی: (أخي
 بشر قبضة الورع، وأنا بسطتني المعرفة، وإما أنا ضيف في دار مولاي، إذا أطعمني أكلت، وإذا
 جوعني صبرت، مالي وللإعراض والتيميز)، مه پرووی که رخی مه شهووره که یه کیک بووه
 له زانا خواناس و پیسه وایه کان، گوتی: (بشری برام، ورع و خوړپاراسته له قه ده غه و
 حهرام، دهستی پنگرتو ته وه، به لأم من شاره زایی و زانیاری دهستی پیکردومه وه (له
 خویشیه کان به هره وهر بگرم به نه لالی)، نجا دواپی گوتی: من میوانم له مالی گوره و
 سه پره رشتیاری خوځم، نه گهر خوړدنه بداتی (به نه لالی) ده خوځ و، نه گهر برسپیشم
 بکات، خوړاگر ده بم، من هه قی چیمه ره خنه بگرم و جیاکاری بکهم!.

نهو قسه نهویشم پئ جوانه، مروث نابئ خوړدن له خوئی بکات به
 گرفت و کیشه یه ک: چی بخوځ و چی نه خوځ؟ پیغه مبه ری خوا ﷺ خوړدنی
 خویشی خوړدوه و، به هی ناخویش قه ناعه تی کردوه، به لأم خوړدنی نه کردوه
 به نامانج، نه سلن خوړدن زور له وه بچو وکتره که خه می لئ بخوئی و بیکه ی
 به نامانج، یان نه وه ناخوځ و نه وه ده خوځ!!.

چوار: نه میس هه قسه خوئی ته (ابن عجيبة)، ده لئ: (وَالْحَاصِلُ أَنَّ النَّاسَ أَقْسَامٌ ثَلَاثَةٌ:
 عَوَامٌ، لَا هِمَّةَ لَهُمْ فِي السَّيْرِ، وَإِنَّمَا قَتَعُوا أَنْ يَكُونُوا مِنْ عَامَّةِ أَهْلِ الْيَمِينِ، فَهَؤُلَاءِ يَأْخُذُونَ كُلَّ
 مَا أَبَاحَتْهُ الشَّرِيعَةُ، إِذْ لَا سَيْرَ لَهُمْ حَتَّى يَخَافُوا مِنْ تَخَلُّفِهِمْ، وَخَوَاصٌّ، تَهَيَّضَتْ هِمَّتُهُمْ إِلَى اللَّهِ،
 وَرَأَوْا الْوُصُولَ إِلَيْهِ، وَهُمْ فِي السَّيْرِ لَمْ يَتَحَقَّقْ وَصُولُهُمْ، أَوْ مِنَ الْعِبَادِ وَالرُّهَادِ، يَخَافُونَ إِنْ

تَنَاولُوا الْمُسْتَلْدَاتِ أَنْ تَفْتَرَ عَزَاهُمْ، فَهَؤُلَاءِ يَتَأَكَّدُ فِي حَقِّهِمْ تَرَكَ الْحُطُوطَ وَالشَّهَوَاتِ وَالْقِسْمِ
الثَّالِثُ: خَوَاصُّ الْخَوَاصِّ، قَدْ تَحَقَّقَ وَصُولُهُمْ، وَرَسَخَتْ أَقْدَامُهُمْ فِي الْمَعْرِفَةِ، فَهَؤُلَاءِ لَا كَلَامَ
مَعَهُمْ، وَلَا مِيزَانَ عَلَيْهِمْ).

واته: پوختهی قسان له بارهی خواردن و خواردنهوهوه، خه‌لک سی به‌شن:

١- خه‌لکیکی گشتیی که ئەوانه زۆر مه‌به‌ستیان نیه به‌رهو خوا بچن، (خۆیان ماندوو
بکه‌ن و له خوا نیزیک بن)، به‌لکو ته‌نیا به‌وه‌نده قه‌ناعه‌تیان کردوه که له هاوه‌لانی
ده‌سته راست بن و، به‌گشتیی ئەه‌لی به‌هه‌شت بن، ئەوانه هه‌رچی شه‌ریعه‌ت بۆیان
په‌وا ده‌کات، وه‌ری ده‌گرن، چونکه ئەوانه پ‌ۆیشتنیان نیه به‌رهو خوا، تا‌کو ب‌ترسین
دوا‌بکه‌ون، به‌ه‌وی سه‌رقاڵیی به‌ به‌هره وه‌رگرتن له نیعمه‌ته حه‌ل‌اله‌کانی دنیاوه.

٢- خه‌لکیکی تابه‌ته‌ن، که ئەوانه هیممه‌تیان به‌رهو خوا هه‌ڵێستاندوون و، ده‌یان‌ه‌وی
به‌رهو خوا بچن و، به‌ خوا ﷻ بکه‌ن، (واته: به‌ ناسینی خواو به‌ خ‌ۆش‌یستنی خوا
بکه‌ن)، ئەوانه جاری به‌ پ‌ۆیه‌ن و نه‌گه‌یش‌توونه ئامانج، یاخود خواپه‌رست و زاهیده‌کانن،
ده‌ترسین ئەگه‌ر ب‌یت و شته خ‌ۆش و به‌له‌زه‌ته‌کان به‌کارب‌ێتن، عه‌زیمه‌تیان خاوب‌یت‌ه‌وه،
ب‌ۆ ئەوانه واچاکه، ئاره‌زووه‌کان واز ل‌ێ ب‌ێتن و خ‌ۆیان دوور ب‌گرن.

٣- که‌سانێکی تابه‌ته‌ن، ئەوانه گه‌یش‌توونه ئامانج و، پ‌ێیه‌کانیان چه‌سپ‌یون له
ناسینی خوادا، ئنجا ئەوانه قسه‌یان له‌سه‌ر نیه و ته‌رازوویه‌کیان ب‌ۆ دانان‌ر‌ێ.

چونکه ئەوانه زۆرجاران خوا‌ی په‌روه‌ردگار به‌ ئیلهام و خ‌وره‌ی ن‌ی‌و د‌ل، ناگاداران
ده‌کاته‌وه، چی بخ‌ۆن و چ‌ۆن بخ‌ۆن؟ واته: شاره‌زایی و به‌رچاو پ‌وونیه‌که‌یان ه‌ینده
هه‌یه، له شه‌ریعه‌تداو، د‌له‌که‌شیان ه‌ینده ئاوه‌دانه به‌ نووری خوا، که پ‌یگ‌رییان
ل‌ێ ده‌کات، به‌ خ‌وت‌خ‌وته‌ی شه‌یتان بخ‌ۆن و بخ‌ۆنه‌وهو ب‌پ‌ۆشن و...ه‌ند.

ب‌ینج: (أبو حامد الغزالي)، ده‌ل‌ێ: (وَأَكَلِ الشَّهَوَاتِ لَا يُسَلِّمُ إِلَّا لِمَنْ نَظَرَ مِنْ مُسْكَاتِ الْوَلَايَةِ
وَالنُّبُوَّةِ، فَيَكُونُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ عِلَاقَةً فِي اسْتِرْسَالِهِ وَانْقِبَاضِهِ، وَلَا يَكُونُ ذَلِكَ إِلَّا بَعْدَ خُرُوجِ

النَّفْسِ مِنْ طَاعَةِ الْهَوَىٰ وَالْعَادَةِ بِالْكَفْلِ، حَتَّىٰ يَكُونَ أَكْلُهُ إِذَا أَكَلَ بِنِيَّةٍ، كَمَا يَكُونُ إِمْسَاكُهُ بِنِيَّةٍ، فَيَكُونُ عَامِلًا لَهُ فِي إِفْطَارِهِ وَإِمْسَاكِهِ).

واته: خواردنی ئاره‌زوان، ناسه‌لمێترێ مه‌گهر بۆ كه‌سێك له ده‌لاقه‌ی دۆستابه‌تی خاوا پێغه‌به‌رایه‌تییه‌وه، ته‌ماشایه‌كاته، ئه‌و كاته له لایه‌ن خاوه، نیشانه‌یه‌کی ده‌بێت له ده‌ستكراوه‌ییدا، بۆ خۆشیی و له‌زه‌ت وه‌رگرتن، یاخود بۆ ده‌ستگرتنه‌وه‌ی، ئه‌وه‌ش نایه‌ته‌ دی، مه‌گهر كاتیك نه‌فس یه‌كجاری له فه‌رمانبه‌ری هه‌واو ئاره‌زوو و، عاده‌ت و نه‌رێت ده‌ربازی بووبی، كه‌ به‌ شیوه‌یه‌ك بێ، خواردنه‌كه‌ی ئه‌گهر خواردی به‌ نیه‌ته‌وه‌ بێ و، نه‌ خواردنیشی هه‌ر به‌ نیه‌ته‌وه‌ بێ، ئه‌و كاته هه‌م له كاتیكدا ده‌خوات و له كاتیكیشدا كه‌ ناخوات، نیه‌تی باشی لێ دینی (و، وه‌ك تاعه‌ت و عیباده‌ت، ئه‌و كار هه‌نجام ده‌دات).

شه‌ش: ئه‌وه‌ش قسه‌یه‌کی هه‌كه‌یمانه‌یه ده‌لێن: مرۆفه‌كان سێ جوړن:

(١)- ده‌ژێ هه‌تا بخوات (يَعِيشُ حَتَّى يَأْكُل).

(٢)- ده‌خوات تاكو بژی، (يَأْكُلُ لِيَعِيش).

(٣)- ده‌ژێ تاكو خوا به‌رستێ و رازی بکات، (يَعِيشُ لِيُعْبَدَ اللَّهُ وَيَرْضَاهُ)، كه‌ ئه‌مه په‌سندترین و به‌رزترین و چاكترین جوړی مرۆفه.

كه‌سێك بۆیه ده‌ژێ، تاكو بخوات، مانای وایه‌ خواردنی كردۆته‌ ئامانج.

به‌لام كه‌سێك ده‌خوات تاكو بژی، واته‌: هه‌ر بایێ ئه‌وه‌نده‌ ده‌خوات پێی بژی، ئه‌مه‌ حاڵه‌تیکی میانجیه‌.

ئهو‌ی دیكه‌ ئه‌سه‌لن له مه‌سه‌له‌ی خواردن و ئه‌وانه‌دا ده‌چێته‌ ده‌رێ و بۆیه ده‌ژێ كه‌ خوا به‌رستێ، ئه‌و ناچێت خواردن بکات به‌ هه‌میه‌کی گه‌جكه‌ش چ جایی گه‌وره‌و، به‌لكو بۆیه ده‌ژێ تاكو خوا به‌رستێ و، خوای په‌روه‌ردگار له خۆی رازی بکات.

ھەت: قەسەيەكە لە (سقراط) ھە، كە ئەفلاتوون لە كۆمارەكەي ھۆي (جەمھورىيە افلاطون) دا، ھىناوئەي، تەرجمەمەي غەرەبەي كراوھە من رېك مانا كوردىيەكەي دېنم،^(١) لە چاپى دووھەم سالى (٢٠١٦) ى زايىنى (المحقق: عبدالسلام شاھين) لەويوھ دەيھېنم:

دەلئى: سوقرات گوتوويەتئى: پېكەوھ گونجاويەكەي زۆر ھەيە، لە ئىوان جۆراو جۆر كەردنى مۇسقىقا، جۆراو جۆرىي خواردندا، جۆراو جۆرىي مۇسقىقا تاوانبارىي و خراپەكارىي بۆ نەفس پەلكيش دەكات، جۆراو جۆرىي خواردنيش نەخۇشيان لە جەستەدا پەيدا دەكات، (وا پېدەچى مەبەستى لە جۆراو جۆرىي مۇسقىقا، ئەو مۇسقىقا ئاوازەنە بن، كە غەريزە خراپەكان لە ئينساندا دەجوولتېن)، دوايى دەلئى: زۆرىي خەستەخانەكان لە ئىو كۆمەلگادا، زۆرىي دادوهرەكان بەلگەيە لەسەر ئەوھى ئەو شارەو، ئەو كۆمەلگايە پەرورەدەكەي خراپەو، بەلگەيە لەسەر ئاست نزمىي دانىشتووانى، چ بەلگەيەك بەھىزترە لەسەر خراپ پەرورەدەي كۆمەلگايەك، كە خەستەخانەو دادوهرى زۆر تېدا بن، (ھەلبەتە تاكو خەستەخانە زياتر بن، واتە: نەخۇشيان زياترەو، ھەتا قازىي و دادوهر زياتر بن، ماناي وايە كېشەو گەفتيان زياترە، ماناي وايە كۆمەلگايەكە دواكەوتوھ، مەبەستى ئەوھىە)، دوايى دەلئى: پېويستىي ھەبوون بە چارەسەرى پزىشكىي، غەيپ و كەم و كوپىي نىە، ئەگەر بۆ برىنېك بى، يان بۆ نەخۇشېيەك بى كە لەگەل كەش و ھەوادا، پەيدا دەبى، بەلام زۆر ناشىرىنە بۆ ئىمە پېويستىيمان بە چارەسەر بى، ھى نەخۇشېك كە لە تەمبەلېيمان پەيدا بووھ، لە جۆرى ھەلەي ژيان و گوزەرمان پەيدا بووھ، ئەو شۆھ ژيان و گوزەرمانەي كە بابەكان و نەخۇشېەكان پېرى دەكەن، ھەرەك چۆن ئاوي پېس، باتلاغ پېر دەكات، ئەو نەخۇشېي و دەرەو دانەش ژيانمان پېر دەكەن و، ناوي تازە پەيدا دەبن بۆ نەخۇشېەكان، ھەك: (تطبل البطن) ھەللاوسانى سك، ياخود ھەلامەت (زكام) و ... ھتە.

مەبەستی سوقرات ئەوەیە کە نهخۆش بوونی مرۆف بەهۆی تەنبەلییەوهو،
بەهۆی جوړاو جوړیی خواردنەوه، یان بەهۆی جوړی ژیاتمانەوه کە لامانداهو له
زگماک و له عەقل و زانست، ئەوه عەیب و کەم و کورپیەو، نیشانەو بەلگەی
ئەوەیە، ئەو کۆمەلگایە کۆمەلگایەکی دواکەوتوو و خراپە.

کە بەراستی قسەکانیم پێ جوانن و، هەمووشیان دەچنەوه نیو چوارچیوەی
ئەو ئایەتە موبارەکە، کە ئیمە خەریکی توێژینەوهینی، کە خوا ﷻ بە
بێبروایەکان، دەفەرموێ: ﴿أَذْهَبْتُمْ طَيْبَتَكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَأَسْتَمَعْتُمْ بِهَا قَالِيَوْمَ تُجْزَوْنَ
عَذَابَ الْهُونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِذَا كُنْتُمْ فَسْقُونَ﴾ (١٠) الأحقاف.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سىيەم

پێناسەی ئەم دەرسە

ئەم دەرسە هەشت (٨) ئایەت دەگرێتە خۆی، ئایەتەکانی: (٢١ - ٢٨)، هەمووشیان لە بارەی بەسەرھاتی ھوودو گەلەکەی (عاد) ھوھن، کە لە شوئیتیک ژیاون شوئیتیکی لىماوی بە (الأحقاف) ناوی ھاتووە، ھوود گەلەکەی وشیار کردۆتەووە، ترساندوونی و بانگی کردوون بۆ یەکتاپەرستیی، بەلام ئەوان بێباکیان دەبرپێو، سەرەنجام بایەکی بەھیزیان لە دوو توئی ھەوریکدا، بۆ نێردراو، ھەموویانی لە بەین بردوون، تەنیا خانووبەرەکانیان ماون، بە چۆلیی و خالیی. ھەروەھا خوای بالادەست سەرنجی کافرەکان پادەکتیشی، چ ئەوانەى پۆزگاری پیغەمبەر ﷺ، چ ھى ئیستا، چ ھى پێش ئیستا، چ ھى دواى ئیستا، بۆ لای گەلانی دیکەى بپێراو ھاوبەش بۆ خوا دانەری دەوروپەری کۆمەڵگایەکان کە فەوتیتراون و، پەرستراو ساخەکانیشیان ھىچ دادیان نەداون.

﴿وَأَذْكُرْ لَنَا عَادَ إِذْ أَنْذَرَنَاهُمْ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ الْبُحْرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ (٢١) قَالُوا أَجِئْنَا لِنَتْلُوَكُمْ عَنْ عَالِيَيْنَا فَأَنْتُمْ بِمَا نَعْبُدُ أَنْ كُنْتُمْ مِنَ الصَّادِقِينَ (٢٢) قَالَ إِنَّمَا أَلِمْ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبْلِغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ. وَلَكِنِّي أَنْذَرْتُكُمْ قَوْمًا يَمُوجُهُلُونَ (٢٣) فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُطِيرٌ نَأْبَلُ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ (٢٤) تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ (٢٥) وَلَقَدْ مَكَنَّاكُمْ فِيْمَا إِنْ مَكَنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (٢٦) وَلَقَدْ

أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقَرْيِ وَصَرَفْنَا آيَاتِ لَعْنِهِمْ رِجْوَناً ﴿٢٧﴾ فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا
مِن دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٢٨﴾

مانای دهقو دهقی ئایه تەکان

ههروهها (ئهی موحه ممه د ﷺ!) یادی (هوودی) برای (گهلی) عاد بکهوه که
ترس و هۆشداریی به کۆمه لگایه کهی خۆیدا، له حالیکدا (پێغه مبه رانی) ترسینه رو
وریا که رهوه له پێش دوو دهسته وهوه له دوا به وه (له نیزی که وهوه له دوو ریه وه
له کۆمه لگاکانی دهو ربه ریدا)، پاردیوون (پێیگوتن) که جگه له خوا مه په رستن!
من مه ترسی ئازاری پۆژیکی مه زنم لێتان هیه ﴿٢٧﴾ (گه له کهی) گوتیان: ئایا
هاتویه لمان تا کو له په رستراوه کا ئمان هه ئمان گێریه وه (لامان بدهی)، ده جا
ته گهر له راستانی، ئه وهی به ئێمان پێده دهی (و هه ره شه مان پێی لێده کهی)
بۆمان بێته ﴿٢٨﴾ (هوود) گوئی: زانیاری (کاتی هاتنی ئهو سزایه)، به س له لای
خوا به و، منیش ئه وهی پێی په وانه کراوم (و پێمدا نێردراوه) پێتان پاده گه یه نم،
به لām واتان ده بینم کۆمه لێکن نه فامیی ده کهن (و به نه زاننان ده زانم) ﴿٢٩﴾
ئنجاکاتیک ئهو (ئازارو سزا هه ره شه پێلێکراو) هیان بینى (وايانزانی) هه ورێکه
به ره و پووی دۆل و شیوه کانیا ن دی، گوتیان: ئه وه هه ورێکه ئاومان بۆ ده بارینئ!
گوترا: به لکو ئه وه ئهو (سزا) یه یه، که په له تان لێی ده کرد (بۆتانی) بایه که
ئازاریکی به ئیشی تێدایه ﴿٣٠﴾ به فهرمانی په ره وردگاری هه موو شتیک (که بۆی
دیاریکرا بێ) ده فیهوتینئ، له ئاکامدا وایان به سه رهات به س خانوو به ره کانیا ن
(به چۆلێی) ده بینان، به و شیوه یه سزای کۆمه لئى تاوانباران ده ده یـن ﴿٣١﴾ به
دلیاییش ئه وهی ئه ومان تیدا ده سترۆیشتوو کردبوو (به ومان دابوو)، ئیوه مان
تیدا ده سترۆیشتوو نه کردوهو، بیست و چاوه کان و عه قلّه کا ئمان بۆ په خساندبوون،
به لām بیستیان و چاوه کانیا ن و عه قلّه کانیا ن هیچ سوودیا ن پئ نه گه یاندن، چونکه

نکوولییان له نیشانه کانی خوا ده کردو، سه ره نهام ئه وهی گالته یان پیده کرد
 گه مارۆی دان ﴿٢٦﴾ به دنیاییش ئاوه دانییه کانی ده وره به رتا ئمان له ئیو بردن و،
 نیشانه کا ئمان (به شیوهی) جوړاو جوړ خستنه پروو، به لکو بگه ریته وه ﴿٢٧﴾ تنجا
 ده بووایه ئه وانهی له جیاتی خوا به په رستراویان گرتوون، بۆ نیزی که و تنه وه (له
 خوا) سه ریان خستبانه، به لکو لییان بزربوون! ئه وهش (ئه نهامی) درۆیه که یان
 و ئه وه بوو که هه لیا نده به ست (گوایه خوا هاو به شی هه ن!) ﴿٢٨﴾.

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(يَا اَحْقَافُ): (الْاَحْقَافُ: جَمْعُ حَقْفٍ، وَهُوَ مِنَ الرَّمْلِ مَائِلٌ، اَوْ مُسْتَطِيلٌ، وَاحْقَوْفٌ:
 مَالٌ حَتَّى صَارَ كَالْحَقْفِ)، (أَحْقَافٌ) کووی (حَقْفٌ) ه، (حَقْفٌ) به ته پۆلکه لمی
 درژبۆوه یا خود لاربۆوه ده گوتری، ده گوتری: (أَحْقَوْفٌ) واته: لاربۆوه وه ک
 ته پۆلکه ی م.

(خَلَّتْ): (خَلَا الزَّمَانُ: مَضَى وَذَهَبَ)، واته: کاته که تپه یی، رابرد، (قَدْ خَلَّتْ مِنْ
 قَبْلِهِمْ): رابرد له پێش واندا.

(لِتَأْفِكُنَا): (أَي: لِيَتَصَرَّفْنَا: لِيَتَصَرَّفْنَا مِنَ الْحَقِّ إِلَى الْبَاطِلِ)، (أَفْكَ): به مانای لادان
 دی، که واته: (لِتَأْفِكُنَا) واته: بۆ ئه وهی لامان بدهی، لیره دا مه به ست لادانه له
 هه ق بۆ ناهه ق، دیاره خو یان له سه ره هه ق بینیه وه، پێیان وابوو ئه خو
 به به کگرتنه ی هوود ئه وانی بۆ بانگ ده کات، شتیکی ناهه قه.

(عَارِضًا): (الْعَارِضُ: الْبَادِي عُرْضَةً)، (عارض) ئه وه یه ته نیشتی دیار بی، (عَارِضُ:
 لیره دا به مانای هه ور دی، هه ور یک که به ئاسماندا بلآو بوو یته وه، وشه ی
 (عَارِضُ): بۆ نه خو شیش به کاردی و، بۆ روومه تیش به کاردی ده گوتری: (أَخَذَ مِنْ
 عَارِضِيهِ)، واته: له ولای ریشی گرت، لپی که مکرده وه.

(أَوْدِيَهُمْ): (الأودية: جَمْعُ وادي: المَوْضِعُ الَّذِي يَسِيلُ فِيهِ الْمَاءُ، وَالْمَفْرَجُ بَيْنَ الْجَبَلَيْنِ)، (أودية) كوى (وادي) د، (وادي): ئەو شوێنە یە ئاوی پێدا دەهوات، دۆل و، شیوو، هەر دابراوییهک لە ئیوان دوو چایاندا پێی دەگوتری: (وادي).

(مُطَرْنَا): واتە: ئاومان بۆ دەبارین، دەگوتری: (يَوْمَ مُطِرَ وَمَاطِرَ وَمُمَطِرَ، وَوَادِي مَطِيرَ، أَي: مَمْطُور، مَطَرٌ فِي الْخَيْرِ، وَأَمَطِرُ فِي الشَّرِّ، دەگوتری: پۆڤکی (مَطِيرَ وَمَاطِرَ وَمُمَطِرَ)، هەر سیکیان بە مانای ئاودارن، مەرج نیە تەنیا باران و بەفر و تەرەزە بێ، پۆڤیک کە ئاوی تێدا لە ئاسماندا دەخزی، دەگوتری: (وادي مَطِيرَ) شیویکی باراناویی، (مطر) بۆ چاکەو پێشهاقی باش و، (أمطر) بۆ خراپەو پێشهاقی بەد بە کاردی.

(مَكْنَهُمْ): (المكان: المَوْضِعُ الْحَاوي لِلشَّيْءِ، مَكْنَهُ وَمَكْنَتْ لَهُ فَتَمَكَّنَ)، واتە: توانام پێدا، هەردووکیان یەک مانایان هەیە، (مَكْنَهُ وَمَكْنَتْ)، توانادارم کردو، دەستڕۆشی تووم کرد، (فَتَمَكَّنَ)، واتە: دەستڕۆشی توو بوو، توانادار بوو.

(يَحْمَدُونَ): واتە: نکووییان دەکرد، (الْحُجُودُ: نَفِي مَا فِي الْقَلْبِ إِنْبَاءُهُ، وَإِنْبَاءُ مَا فِي الْقَلْبِ نَفْيُهُ)، (حُجُود): ئەوەیە کە شتیک لە دلدا چەسپا، تۆ لایبەری، یاخود شتیک لە دلدا نەبێ، تۆ بیچەسپینی، واتە: نکووییکردن، ئنجا نکووییکردن لە بوون یان لە نەبوون، لە بوونی شتیک، یان لە نەبوونی شتیک، واتە: دان پێدا نەهێنان، شتیک بزانی وایەو دانی پێدانەهێنی، یاخود شتیک بزانی وانیە، کەچی دانی پێدا نەهێنی کەوانیە.

(وَحَاقَ بِهِمْ): (حَاقَ: أَي: نَزَلَ بِهِمْ، وَأَصَابَهُمْ، أَوْ أَحَاطَ بِهِمْ)، (حَاقَ): بە مانای دابەزی، تووشی بوو، دابەزیە سەری، هەروەها (حَاقَ): گەمارۆیداو ئابلوقەیدا، بە هەردوو واتایە کە دێ.

(وَمَرَفًا): (أَي: نَوَعْنَا، جَوْرًا وَجَوْرَمَانَ، دەگوتری: (الصَّرْفُ: رَدُّ الشَّيْءِ مِنْ حَالَةٍ إِلَى حَالَةٍ، أَوْ إِبْدَالُهُ بِغَيْرِهِ، وَالتَّصْرِيفُ: كَالصَّرْفِ إِلَّا فِي التَّكْثِيرِ، وَتَضْرِيفُ الرِّيحِ

هُوَ صَرَفُهَا مِنْ خَالٍ إِلَى خَالٍ، (صَرَفَ): بىرىتە لەوەى شتیک لە ھالیکەو ھە بگۆرى بۆ ھالیکى دى، یاخود بىگۆرى بە شتیکى دیکە، ئەو لابەرى و ھالیکى دیکە بەیتىە جی، (تَصْرِيفَ) یش وەک (صَرَفَ) وایە، بە مانای گۆرىن و لادان دى، بەلام (تَصْرِيفَ) بۆ زۆرىیە، (صَرَفَ) و (صَرَفَ)، ئەگەر بە زیاد کراو (مَزِيدَ) بى، ماناکەى بەھىتر دەبى، وەک (قَتَلَ، وَقَتَلَ)، (تَصْرِيفُ الرِّيحِ) ئەو یە کە بايە کە لە ھالیکەو ھە بگۆرى بۆ ھالیکى دیکە، بەلام وەک لە جی دیکەش گۆتومە: بەس ئەو نە، لە ھالیکەو ھە بۆ ھالیکى دیکە بى، بەلکو لە ڤووى چۆنەتیەو، لە ڤووى چەندیتىەو، لە ڤووى ئەو لایەو کە لى ھەلەدەکات.

(قُرْبَانًا): (الْقُرْبَانُ: مَا يُتَقَرَّبُ بِهِ إِلَى اللَّهِ)، (قُرْبَان): ھەر شتیکە مەرۆف پى لە خوا نزیک بى و، خو پى لە خوا نزیک بخریتەو، (وَصَارَ فِي التَّعَارُفِ اسْمًا لِلنَّسِيكَةِ الَّتِي هِيَ الذَّبِيحَةُ وَجَمْعُهَا: قَرَابِينَ، وَيُسْتَعْمَلُ لِلوَاحِدِ وَالْجَمْعِ)، (قُرْبَان): لە زاراو ھە شەرعدا، ناو ھە بۆ سەر ڤرىنى ناژەلک کە بە (قَرَابِينَ) کۆدەکرىتەو، جارى وایە (قُرْبَان) بۆ تاک و بۆ کۆش بەکاردى، کە لىرەدا دەفەرموى: (قُرْبَانًا آلِهَةً)، واتە: پەرستراوانىکى خو پى لە خوا نيزیک خراو.

(صَلُّوا عَنْهُمْ): (صَلَّ الشَّيْءُ: صَاعَ وَهَلَكَ، يُضَلُّ ضَلَالًا)، (صَلَّ الشَّيْءُ): واتە: شتە کە ون بوو، بزر بوو، لەبەین چوو، (يُضَلُّ ضَلَالًا) ون دەبى، ون بوون، دەگوترى: (أَرْضٌ مَضَلَّةٌ وَمَضَلَّةٌ، بِالْفَتْحِ وَالْكَسْرِ يُضَلُّ فِيهَا الطَّرِيقُ)، زەويە کى (مَضَلَّةٌ) يان (مَضَلَّةٌ) بە سەر (فتح) يان بە ژىر (كسرة)، زەويە ک ڤى تیدا ون بکرى، واتە: قووچکەو نیشانەى وای لى نەبن، بکرىنە نیشانە بۆ ڤىە کە.

مانای گشتیی ئایەتەکان

سەرەتا دەلایین: ئیمە بەسەرھاتی گەلی عادمان لە سوورەتی (ھود)دا، بە تەفصیل تووژیووتەو، لەوێ پەچەلەکی ھوود، پەچەلەکی گەلی عاد، درژەیی بەسەرھاتی ھوود عَلَيْهِ السَّلَام لەگەڵ گەلی عاددا، ھوود چی پێگوتن و ئەوان چۆنیان وەلەم دایەو؟ پاشان چۆنیەتی سزاداری گەلی عاد، بەو بایە، لەوێ بە تەفصیل باسمان کردو، لێرەدا ھەر لە قەدەر چەمک و واتای گشتیی ئایەتەکان، باسی دەکەین، بەلام کەستیک بیەوێ درژەیی بەسەرھاتی ھوود عَلَيْهِ السَّلَام لەگەڵ گەلەکی عاددا، بزانی دەبێ بگەرێتەو بەو تەفسیری سوورەتی (ھود)، لەوێ ئەو بەسەرھاتەمان بە وردیی ھێناو، خوا عَلَيْهِ السَّلَام دەفەرموێ: **﴿وَأَذْكُرْنَا عَادَ إِذْ أَنْذَرْنَا قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ﴾**، ھەرودھا بایەکی عاد، یاد بکەو! کە خەلەکی خۆی لە ئەحقاف ترساند، ھۆشداری پێدان و وریای کردنەو، **﴿وَأَذْكُرْنَا﴾**، ھەم بە مانای بیھێنەو بیر خۆت، ھەم بە مانای باسی بکە، دێ، چونکە (دُکُر) بە مانای ھێنانەو یاد، دێ و، بە مانای باسکردنی زمانیش، دێ، باسی بایەکی گەلی عاد بکە، کە ھوود عَلَيْهِ السَّلَام بوو، لەبەر ئەوەی لە پەچەلەکی لەوان بوو، یاخود یادی بکەو کە خەلەکی و گەلەکی خۆی لە ئەحقاف کە شوێنێکی جوگرافیای زانراو، شوێنێکی ملاویی بوو، ئەو خەلەکی لێ ژیاون، **﴿وَقَدْ خَلَّتْ الْأَنْدُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾**، لە خاڵێکدا کە وریاکەرەو ترسینەرەکان لە پێش دوو دەستیەو، لە دواوە رابردبوون، واتە: لە پێش دەستیەو (کە لێی نزیک بوون)، یان لە دواوە (کە لێی دوور بوون)، ئەوەش لە پووی کاتەو، یاخود لە پووی جوگرافیەو، کە لێی نزیک بوون بۆ وینە: گەلی (سبأ)و، گەلی (تُبَع) لە یەمەن، ئەوانەش کە لێی دوور بوون، وەک گەلی لووط و گەلی نووح و، گەلی فیرعەون لە مەصر، ئەگەر لە پێش ئەوەو بووبن، بەلام وایندەچی گەلی عاد

له پش وان دا بوو بئ و، ده بئ مه بهست نه و گه لانه بئ که له پش نه واندا فهوتاون.

ننجا چ له ږوی کاته وه، لټیان نیزیک یان دوور بووین، هه ندیکیان نیزیک و، هه ندیکیان دوور، چ له ږوی شوینی جوگرافیه وه، هه ردوویکیان ده گریته وه، ﴿الَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ﴾، خه لکه که ی خوئی ترساندو هوشاری پیدان، ننجا نایا وریا کړنه وه و ترساندنه که ی نیوه ږوکه که ی چی بوو؟ بریتی بوو له وه؛ جگه له خوا مه پهرستن، ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾، به دلنایای من مه ترسیی نازاری ږوژکی مه زغم، لټان هه یه، نایا نه وان چیان وه لږم دایه وه؟

﴿قَالُوا أَجِئْنَا بِتَأْفُكِنَا عَنْ الْعِتَا﴾، گوتیان: نایا هاتوویه لمان، تاکو له په ستر او ده کاښان لمان بده ی و هه لمان بکړیه وه، دوورمان بخه یه وه، له وه هه قی ټیمه له سهرینی، بو ته و ناهه قیبه ی ټیمه ی بو ی بانگ ده که ی؟! ﴿قَالُوا يَمَّا تَوْذَكُمَا إِن كُنتُمِنَ الصَّادِقِينَ﴾، ته گهر له راستانی، نه وه ی به لټنمان پئ ده ده ی و هه ږه شه مان پئ لئ ده که ی، بو مان بینه.

﴿قَالَ إِنَّمَا إِلَهُمُ عَبْدُ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ﴾، (هوود) فه رمووی: زانیاری ته نیا له لای خوا یه، واته: زانیاری کا ق هاتنی نه و سزایه، ته نیا له لای خوا یه، ﴿وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أَرْسَلْتُ بِهِ﴾، نه وه ش که پیمدا ږه وانکراوه، پټان ږاده گه یه نم، ﴿وَلَنَكْفِيَنَّكُمْ قَوْمًا مَّجْهُولَاتٍ﴾، به لږم به راستی به کو مه لټکتان ده بینم، نه فامی ده که ن.

﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ﴾، ننجا کاتیک بینیان له شیوه ی هه وړیکده، به پانی به ږه و شیو ډوله کانیان ده هات، نه و ناوچانه ی که تپیدا نیشته چی بوون، ﴿قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطَرًا﴾، (خه یا لږلویان کړد)، گوتیان: نه وه هه وړیکه ناومان بو دده به زینئ، ﴿بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ﴾، (هوود علیه السلام) پپی گوتن، یان به زمانی حال، پټیان گوترا، یان خوا ی په وړه رډگار پپی فه رموون: به لکو نه وه نه وه یه که په له تان لئ ده کړد، نه وه نازارو سزایه، ﴿رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، بایه که نازاری به تیش و ژانی تیدایه.

﴿تُدْمِرُكُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾، بە قەرماني پەرۋەردگارى ھەموو شەيخ و پىران دەكات، لە بەين دەبات، ﴿فَأَصْبَحُوا لَا يَرَىٰ إِلَّا مَسْكَنَهُمْ﴾، بە (ف)ى بەدوھاتن (تەقىب): بە كسەر دوا بە دواى ئەو ۋايان لىھات، تەنیا خانوۋەكانيان دەبىزان، نە دەبىزان جگە لە خانوۋەبەرەكانيان، واتە: قىرە بىر بوون، ۋەك كوردەۋارى دەلەين: (چۆنلەكە كۆڭيان نەما)، ﴿كَذَٰلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ﴾، ھەر بەو جۆرە كۆمەلى تاۋانباران سزا دەدەين.

كەواتە: ئەى تاۋانبارانى پۆڭگارى پىغەمبەر ﷺ و دواى ئەۋىش! ئىۋەش بترسىن كە ھەمان سزاتان بۆ بى.

﴿وَلَقَدْ مَكَنَّهُمْ فِيْمَا إِن مَكَنَّاكُمْ فِيهِ﴾، بە دۇنيايى ئەۋمان دەستۇرۇشتوو كىرەبوو، تاۋاندارمان كىرەبوون، لە ھالىكىداو بە شىۋەيەك كە ئىۋەمان تىدا تاۋاندارو دەستۇرۇشتوو نەكردو، ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَارًا وَأَفْئِدَةً﴾، بىستىن و چاۋەكان و ەقلەكانىشمان پىدا بوون، ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾، بە لام بىستىن و چاۋەكانيان و ەقلەكانيان ھىچ سوۋدى پى نەگەياندن، ﴿إِذْ كَانُوا يَحْمَدُونَ بِحَمْدِ اللَّهِ﴾، بە ھۆى ئەۋەو كە نكوۋلىيان لە نىشانەكانى خوا دەكرد، ئەگەر كوفر چوۋە ئىو ەقل و دلى مەۋقەۋە، ھەستەۋەرەكانى مەۋق لەبەرانبەر ناسىنى ھەق دا، لە كار دەكەون، ﴿وَحَافٍ بِهِمْ مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾، سەرەنجام ئەۋەى گالتيەيان پىدەكرد، گەمارۆى دان و دەۋرى دان، سزايەكە دابەزىە سەريان.

ئىچا خوا ﷻ دەفەرمۆى: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُم مِّنَ الْقُرَىٰ﴾، بە دۇنيايى تاۋەدانيەكانى دىكە دەۋرى ئىۋەمان لە بەين بەردوون، ﴿وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾، نىشانەكانىشمان بۆ جۆراو جۆركردن (بە زۆر جۆر نىشانەكانى خۆمان، موۋجىزەكان و ئايەتە خۆپىزاۋەكانى خۆمانان بۆ خستەنەرۋو)، بەلكو بگەرپتەۋە، (ۋاز لە خراپە بىنن و بۆ چاكە بگەرپتەۋە بۆ لای خوا).

﴿قُلْ لَا نَصْرَ لَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً﴾، ئەوانەى لە جىاقى خوا بە پەرستراویان گرتبوون، بۆ ئەوەى لە خوايان نىزىک بخەنەوه، دەبوایە سەریان بخەن و پشتیان بگرن، ﴿بَلْ صَلُّوا عَلَيْهِمْ﴾، بەلکو لە کاتى تەنگانەدا لىیان ون بوون، شۆین بزر بوون، ﴿وَذَلِكَ إِنْكَهَم وَمَا كَانُوا بِفَعْرُونَ﴾، ئەوەش درۆیه کەیان بوو و ئەوەى هەڵیان دەبەست (بە ناوى خواوه)، [گوايه: ئەوانە پەرستراون و، شەفاعەت و تگاو پەرەجیان بۆ لەلای خوا دەکەن و، لە خوايان نىزىک دەخەنەوه]، وهک لە سوورەتى (الزمر)دا، دەلى: ﴿مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ (٣)، بەس بۆیه دەیانپەرستىن لە خوامان نىزىک بخەنەوه.

ئىجا ئەو درۆیهى دەیانکردو ئەوەى بە ناوى خواوه هەڵیان دەبەست، ئەوەیان لى ون بوو، ئەوەش سەرەنجامە کەیان بوو.

خوا ﷻ سەرەنجامى ئىمه خىر بکات، بەهۆى ئەوەوه، کە گوێ دەگرىن بۆ بانگەوازو پەيامى خوا، بە دل و گىان لە باوەشى دەگرىن، هەول دەدهىن لى تىبگهين و، کارى پى بکهين.

مه‌سه‌له گرنگه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

هوودی برای گه‌لی عاد، خه‌لکه‌که‌ی خو‌ی که له‌ نه‌حقاف (بیابانی ملاویسی) دا نیشته‌جی بوون، هوشیار کرده‌وه که ته‌نیا خوا به‌رستن، که‌چی ئه‌وان به‌سه‌ر سو‌رمان و ره‌خنه‌وه، گوتیان: ئایا هاتووی که له‌ به‌رستراوه‌کاغان لمان بده‌ی؟ ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ی سزمان بو‌ینه، ئه‌ویش گو‌ی: من ته‌نیا په‌یامی خواتان پی‌ ده‌گه‌یه‌نم و، کاتی هاتنی سزاش به‌س خوا ده‌یزانی، به‌لام من به‌ نه‌فامتان تیده‌گه‌م:

خوا ﷻ ده‌فرموی: ﴿وَأَذْكُرْنَا عَادَ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ النُّذُرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا يَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ١١﴾ قَالُوا أَجِئْتَنَا لِنَأْفِكَنَّ عَنْ آلِهَتِنَا فَأْتِنَا بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ١٢﴾ قَالَ إِنَّمَا أَعِظُمْ عَنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُم مَّا أُرْسِلْتُ بِهِ، وَلَكِنْ آتَيْنَاكُم قَوْمًا جَاهِلُونَ ١٣﴾

شیگردنه‌وه‌ی ئه‌م ئایه‌تانه، له‌ یازده‌ برگه‌دا:

۱- ﴿وَأَذْكُرْنَا عَادَ﴾، باسی برای عاد بکه، یاخود: یادی برای عاد بکه‌وه، وشه‌ی (وا‌ذکر) هم‌ باسکردنی زمان، ده‌گه‌یه‌نی: باسی بکه به‌ زمان و بیگی‌پرده‌وه، هم‌ بو‌ یاد کردنه‌وه‌ی به‌ دل و عه‌قلیش به‌کاردی، ﴿أَنَا عَادَ﴾، برابه‌که‌ی عاد، مه‌به‌ست پی‌ هووده ﷻ هه‌رچه‌نده له‌م سو‌ورته‌ه مو‌بارده‌که‌دا، ناوی نه‌هاتوه، به‌لام له‌ سو‌ورته‌ی (الأعراف) دا: ﴿وَلِإِنِ عَادَ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يُقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ أَفَلَا تَنْقَوْنَ ١٥﴾ الأعراف، هه‌روه‌ها له‌ سو‌ورته‌ی (الشعراء) دا، خوا ﷻ باسی کرده‌وه، له‌ سو‌ورته‌ی (هود) یش دا، که هه‌ر به‌ ناوی هووده‌وه‌یه ﷻ، لی‌ره‌دا که خوا ﷻ ده‌فرموی: باسی برای عاد بکه، برای

گەلی عاد، واتە: ئەو پێنەمبەرەیان عَلَيْهِمُ السَّلَامُ، کە لە ڕەجەلەک و تۆرمەمی خۆیانەو، لەبەر ئەوەش کە پێشتر باسکراوە ناوی ھوودە، لێردا بە پێویست نەزانراوە.

ئەو کە دەفەرموێ: ﴿أَنعَادُ﴾، (الْأَخ: الْمُشَارِكُ فِي نَسَبِ الْقَبِيلَةِ)، برا: لە ڕووی ڕەجەلەکە ھۆزەو ھاوبەشیان بوو، دەگوێرێ: (أَخُو قُلَانٍ، أَوْ أَخُو بَنِي قُلَانٍ)، ھەرەو ھا (أَخ) بۆ ھاو ھەڵبەشی بەکار دێ، (الْأَخ: الصَّاحِبُ الْمُلَازِمُ)، برا: ھاو ھەڵبەشی ھەمیشە پەبەست بێ بە کەسیکەو، یان بە کۆمەڵیکەو، واتە: ئەو کەسە ی ھەر لەگەڵ گەلەکە ی خۆی (عاد) دا بوو، ئنجا چ باسکردنە کە مەبەست پێی باسکردنی بە زمان بێ، چ یاد کردنی بە دڵ بێ، خوا سُبْحَانَكَ دەفەرموێ:

(٢) - ﴿إِذْ أُنذِرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ﴾، کاتێک خەڵکە کە ی خۆی لە ئەحقاف وریا کردەو، (إِذْ) لێردا (اسْمٌ لِلزَّمَانِ الْمَاضِي)، ناو بۆ کاتی ڕابردو، یاد بکەو! کاتێک کە گەلەکە ی خۆی ترساندو، ھۆشیاری کردەو، (بِالْأَحْقَافِ)، کە لە (أَحْقَاف) بوون، (أَحْقَاف) پێشتر گوتمان: کۆی (حَقْف) ه، (وَالْحَقْفُ: الرُّمْلُ الْعَظِيمُ، أَوِ الرُّمْلُ الْمَائِلُ، أَوِ الرُّمْلُ الْمُسْتَطِيلُ)، بە تەپۆلکە یەکی ملی مەزن، یان تەپۆلکە یەکی لم کە لاریبوو بیتتەو، یان درێژبوو بیتتەو، دەگوێرێ، (حَقْف) یش کۆیە کە ی (أَحْقَاف) ه، دیارە ئەو شوێنە ی گەلی عاد ی لێ بوو، تەپۆلکە ی ملاوی لێ بوون، تەپۆلکە کانیش درێژو لاریش بوون، تەپۆلکە ی لم، زیاتر بەھۆی باو، کە با لم دێت و ڕایدەمالێ لە شوێنیکەو کۆی دەکاتەو، لە شوێنیکدا پلاوی دەکاتەو، دروست دەبن.

(٣) - ﴿وَقَدْ خَلَّتْ أُنذُرُ مِنْ بَنِي يَدْيِهِ وَمِنْ خَلْفِهِ﴾، لە حالیکدا کە ترسینەرەکان، [مەبەست پێیان پێنەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)]، وریاکەرەو کانیاں تێپەریبوون، گوزەرابوون لە پێش ھەردوو دەستیەو لە دواشیەو:

أ- لە پێش دوو دەستیەو لە ڕووی کاتەو، واتە: نزیکی لە کات و سەردەمی خۆیان، ﴿وَمِنْ خَلْفِهِ﴾، واتە: دوور لە کات و ڕۆژگاری ئەوان، ئەو لە ڕووی کاتەو.

ب- دەشگونجی مەبەست پێی لە ڕووی جوگرافیەوه بێ، واتە: هەم لە پیشەوه، هەم لە دوايهوه، پێغەمبەرای دیکە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ڕابرد بوون، بۆ گەل و کۆمەڵگاکانی دیکەدا، نێردرابوون.

ج- دەشگونجی مەبەست لە پیش دەستی و لە دوايهوه، مەبەست پێی چوار دەورە بێ، نەک تەنیا پیشەوهو دواوه بێ، بەڵکو مەبەست چوار دەور بێ، ئەم تەعبیرە لە قورئاندا بەو واتایەش بەکارهاتو، واتە: لە هەر چوار دەوریدا، پێغەمبەرای دیکە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆ کۆمەڵگایەکانی دیکە نێردرابوون.

وشە (النَّذْرُ: جَمْعُ نَذَارَةٍ)، واتە: وریاکردنەوه، یان (نذر) کۆی (نذیر) هە مەبەست پێی ئەو پێغەمبەرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) کە ئەریکیان وریاکردنەوهی خەڵک و وشیارکردنەوهو ترساندن و هۆشداریی پێدانیانە، کە خەڵکینە! ئیوه دەبێ بزانی کە لەم سەر زهوییهدا، دانراون، بۆچی دانراون و، چی چاوهڕێتان دەکات؟ ئنجا با بزانی ئیوه پۆکی پەيامەکە ی چی بوو؟

٤- ﴿الَّذِينَ آمَنُوا إِلَّا بَرَاءَةً﴾ (هوود) پێی ڕاگەیانندن بە گەلی عاد، کە جگە لە خوا مەپەرستن، ﴿الَّذِينَ آمَنُوا إِلَّا بَرَاءَةً﴾ ئەمە ڕوونکردنەوهی ئینزارەگەیه، ئەو ترساندن و ئاگادارکردنەوهیە بریتی بوو لەوه کە پێی ڕاگەیانندن، جگە لە خوا مەپەرستن.

٥- ﴿إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ من مەترسیی ئازاری ڕۆژیکی مەزەم لێتان هەیه، یاخود لێتان دەترسێم لە ئازاری ڕۆژیکی مەزەم.

﴿عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾ :

أ- دەگونجی مەبەست پێی ئەو ئازارە بێ، کە لە ڕۆژیکدا دی، کە تێیدا بنێرو قەلاچۆ دەکرێن.

ب- دەشگونجی مەبەست پێی ئازارو سزای ڕۆژی قیامەت بێ، کە هەردووکیشیان بۆ مسۆگەر بوون، هەم سزای دنیاییان، دوا یی بۆ هاتو، بە تەئکید سزای ڕۆژی دوا ییش

چاوه‌پێیان ده‌کات، بۆیه‌ش ده‌فه‌رموێ: ﴿يَوْمَ عَظِيمٍ﴾، پۆژێکی مه‌زن، چونکه‌ ئهو شتانه‌ی له‌و پۆژهدا ڕوو ده‌ده‌ن، کاره‌ساقی گه‌وره‌ن، ڕووداوی گه‌وره‌ن، ئهو هه‌موو مرۆفانه‌ زیندوو ده‌کرێته‌وه‌و، دادگایی ده‌کرێن و، کۆده‌کرێته‌وه‌و، ده‌هێترێن، ئنجا دوا‌یی پاک و پێسیان لێک چیا‌ده‌کرێته‌وه‌و، ڕواداران بۆ به‌هه‌شت به‌ڕێ ده‌کرێن و، بێ‌ڕوا‌یان و ده‌غه‌له‌کان و هاوبه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کان به‌ره‌و دۆزه‌خ، به‌ڕێ ده‌کرێن، پۆژێکی مه‌زنه‌، ئنجا هوود **الْحَمْدُ** که‌ ئا‌وی پێ‌را‌گه‌یان‌دن، با بزانی‌ن ئه‌وان چی‌ان گو‌ت؟

(٦)- ﴿قَالُوا أَجِئْنَا لِنُؤْفِكَ عَنْ أَلْمِئْنَا﴾، گو‌تیان: ئایا ها‌توو‌یه‌ لامان تا‌کو له‌ په‌رسته‌راوه‌کا‌مان لامان بده‌ی؟ ئه‌م په‌رسیا‌رکر‌دنه‌، بۆ نکو‌ولیی‌کر‌دنه‌ (أَجِئْنَا)، ئایا ها‌توو‌ی بۆ لامان، ﴿لِنُؤْفِكَ عَنْ أَلْمِئْنَا﴾، تا‌کو لامان بده‌ی له‌ په‌رسته‌راوه‌کا‌مان و هه‌ل‌مان‌گێ‌په‌یه‌وه‌؟ ئهو بان‌گه‌وا‌زی پێ‌شته‌ر بان‌گه‌وا‌زی پێ‌ نه‌کراوه‌، چو‌ینه‌راوه‌ به‌ ها‌تی ها‌توو‌یه‌که‌وه‌، که‌ پێ‌شته‌ر له‌و شو‌ینه‌ نه‌بووه‌، (أَجِئْنَا)، وا‌ته‌: پێ‌شته‌ر له‌وێ نه‌بووه‌، ئه‌گه‌رنا، هوود **الْحَمْدُ** هه‌ر له‌ ئی‌ویاندا بووه‌، به‌لام له‌و ڕووه‌وه‌ که‌ پێ‌شته‌ر ئهو بان‌گه‌وا‌زی نه‌بووه‌و، ئهو په‌یا‌مه‌ی پێ‌ نه‌بووه‌، چا‌وندوو‌یا‌نه‌ به‌ که‌سێ‌که‌وه‌ که‌ له‌وێ نه‌بووبێ و ئی‌ستا ها‌تیب بۆ لایان.

(أَجِئْنَا)، خو‌ینه‌راو‌یشه‌ته‌وه‌: (أَجِئْنَا)، وا‌ته‌: به‌ هه‌مه‌زه‌ش خو‌ینه‌راوه‌ته‌وه‌و به‌ یا‌ئیش خو‌ینه‌راوه‌ته‌وه‌، که‌ ده‌لێن: (لِنُؤْفِكَ)، ده‌لێ: (الْأَفْكَ: يَفْخُحُ الْهَمْزَةُ: الصُّرْفُ، وَأَرَادُوا بِهِ تَرْكَهُنَّ) (أَفْكَ)، یا‌نی: لا‌دان، (لِنُؤْفِكَ)، لامان بده‌ی، یا‌نی: بۆ ئی‌مه‌ ها‌توو‌ی تا‌کو وا‌زی‌نێن له‌ په‌رسته‌راوه‌کا‌نی خو‌مان.

(٧)- ﴿قَالُوا يٰمٰا نَعُدُّنَا﴾، ئه‌وه‌ی به‌لێ‌نمان پێ‌ده‌ده‌ی، بو‌مان بێ‌نه‌، هه‌له‌به‌ته‌ ئه‌وان هه‌په‌شه‌یا‌ن لێ‌کراوه‌و، هوودیش به‌لێ‌نی پێ‌دا‌ن، که‌ ئه‌گه‌ر ده‌ست له‌ هاوبه‌ش بۆ خوا‌دا‌نان، هه‌له‌گه‌رن، خوا له‌ دنیا‌دا سزا‌یان ده‌دا‌ت، هه‌له‌به‌ته‌ پێ‌شی‌گوتوون: سزا‌ی پۆ‌ژی دوا‌یش چا‌وه‌رێ‌تانه‌، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌وان ڕوا‌یان به‌ پۆ‌ژی دوا‌یی هه‌ر نه‌بووه‌، با‌سی ئه‌وه‌یا‌ن هه‌ر نه‌کردوه‌، ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌وان مه‌به‌ستی‌ان بووه‌، له‌ رسته‌ی: ﴿قَالُوا يٰمٰا نَعُدُّنَا﴾، ئه‌وه‌ی به‌لێ‌نمان پێ‌ده‌ده‌ی (بیه‌ینه‌)، سزا‌ی دنیا‌یی بووه‌، چونکه‌ ڕوا‌یا‌ن به‌ قیامه‌ت هه‌ر نه‌بووه‌، به‌لام

زانویانە کە لە دنیا دا، دەگونجی سزاو بە لا بێ، لێرە دا کە دەلێن: (فَأَيُّهَا، ئەم (ف) یە، بۆ لێ کردنەوێه: (فَرَعُوا عَلَيْهِ هَذَا الطَّلَبَ تَعْرِيفًا بِالْكَذِبِ)، ئەو داواکارییەیان لێکردۆتەوێه وەک لەبەر پراهاویشتن، بەوێه کە تۆ راست ناکە، ئەگەر راست دەکەیت ئەوێه بەلێنمان پێدەدە، ئەوێه هەرەشە پێ لە تێمە دەکەیت، بۆمان بێنە.

٨- ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾، ئەگەر تۆ لە راستانی، پێشێ بە کنارە (کنایە) و لەبەر پراهاویشتن، گوتووێه: تۆ راست ناکە، بەلام دوایی گوتووێه: ﴿إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾، ئەگەر تۆ لە راستانی، واتە: تۆ راست ناکە، بۆیە ئەمە بەپراشکاوێ تۆمەتبار کردنی هүүдە (الْحَقُّ) بەوێه کە راستیان لەگەڵدا ناکات و، لە خۆو قسەیک دەکات! ئنجا بابازنێن هүүд (الْحَقُّ) لە بەرانبەر ئەو تۆمەتبارکردنە ئەواندا، لە بەرانبەر ئەو شیوازە بێ نەزاکەتە ئەواندا، چی دەلێ؟

٩- ﴿قَالَ إِنَّمَا أَعْلَمُ عِنْدَ اللَّهِ﴾، هүүд (الْحَقُّ) فەرمووی: زانیاری تەنیا لەلای خوا، (الْعِلْمُ) کە ئەلیف و لامی ناساندنی لەسەر، بۆ (عهد) ه واتە: زانیارییە، زانیاری هاتنی کاتی ئەو ئازارو سزایە، تەنیا لە لای خوا، یاخود مەبەست لە (عِلْم) زانیارییە بە نادیارەکان، (الْعِلْمُ بِالْمُعْجَبَاتِ)، واتە: زانیاری شتە پەنھانەکان، کە یەکیان بریتیە: لە کاتی هاتنی ئەو سزاو ئازارە بۆتان، تەنیا لە لای خوا (عِنْدَ اللَّهِ).

١٠- ﴿وَأُتْلِغْكُمْ مَا أُرْسَلْتُ بِهِ﴾، ئەوێه پێشێ نێراوم، پێتان پادەگەینەم.

(وَأُتْلِغْكُمْ) خوێندراویشەتەوێه: (وَأُتْلِغْكُمْ)، واتە: من نێردراوم کە پەيامی خواتان پێ پراگەینەم و هۆشدار پێتان پێ بدەم، بتانترسیتم، ئەهاتووم کە کاتی هاتنی ئەو سزاو بەلێهەتان بۆ دەریخەم، ئەوێه ئەرکی من نیە.

١١- ﴿وَلِكَيْ أَرْنَكُمْ قَوْمًا جَاهِلُونَ﴾، بەلام من بە کۆمەلێکی نەفامتان دەبینم، یان: بە کۆمەلێک دەتانبینم، کە نەفامیی دەکەن، لێرە دا کە تەعبیرە کە بەو شیوێه: ﴿وَلِكَيْ أَرْنَكُمْ قَوْمًا جَاهِلُونَ﴾، کە دەشگونجی فەرمووبایە: (وَلِكَيْ أَرَاكُمْ أَجَاهِلُونَ)، وشە (قَوْمًا)

كە زیاد كراوه، يانی: نەزانىي بۆتە يەككە لە راگرەكانى كۆمەڵ بوونى ئێوە، ئێوە كۆمەڵىكن نەفامى دەكەن، نەفامى بناغەى بوونى ئێوە يە، نەفامىيە كەشيان لە زۆر ڕوودەبوو:

۱- لەو ڕوودەبوو كە هوود عليه السلام يەككە بوو لە خۆيان و زانیويانەو ناسیويانە، كە پیاوی درۆنە.

۲- ئەوەى هوود عليه السلام بۆ هێناون، عەقڵ و مەنتىق و زگماكى مەرووف پشتگيرى دەكەن و پشتراستى دەكەنەو، لەگەڵدا جوتن.

۳- باباى عاقڵ ئاوا بە بىباكى و بى مەنتىي لەگەڵ كەسێكدا كە پەيامپەكى ناوازی هێناوه، مامەڵە ناكات.

۴- خوا تعالى هېچ كام لە پېغەمبەرانى (عليهم الصلاة والسلام) هەڵنەبژاردوون، مەگەر لە نېو خەلك و كۆمەڵگایەكەى خۆياندا، زۆر هەلكەوتوو بوون لە ڕووى عەقڵ و تىگەشتن و، لە ڕووى پاكى پەريزۆ، ڕەوشى بەرزو، مەعدەنى پاك و چاكەو.

ئەوانە هەموويان هاندەر بوون بۆ ئەوەى لێى وردبىنەو، يەكسەر ڕەفزی نەكەن، ئنجا ئەگەر عەقڵيان هەبوایە، هەر لە سەرەتاوە جگە لە خوايان نەدەپەرست و، ئەو پەرستراوانەيان نەدەپەرستن كە يان لە خوار خۆيانەو، كە پەيكەرو دارو بەردو مانگ و خۆرو ئەستێرەكان، يان وەك خۆيانن، كە مەرووفە تاغووتەكان و حوكمرانە خۆسەپنەكان، بۆيە دەفەرموى: **﴿وَلِكَيْ آتَاكُمْ مِمَّا تَبْغَاهُونَ﴾**، (تەجەلۆن) يەش، بە **(فَعِلِ الْمُضَارِعَ)** دێن، واتە: ئێوە بەردەوامن لەسەر نەفامى كردن و، نەفامى نواندن، ڕۆژ بە ڕۆژيش ئەو نەفامىيە تێتاندا تازە دەپنەو.

مەسە لەی دووهم:

کاتیک سزایەکیان لە شیوەی هەوریکدا بینی، کە بەرەو دۆل و شیوەکانیان دەهات، دڵخۆش بوون، ئاوی پێوهیی، بەلام ئەو سزایە بوو کە بەلەیان لێکرد بوو، بایەکی وێرانکەر و فەوتینەر بوو، کە سەرەنجام بەس خانووبەرەکانیان بە چۆلی مانەوهو، قەرەپر بوون:

خو الله دهفه رموی: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُّسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٤﴾ تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٥﴾﴾

شیکردنەوهی ئەم دوو ئایەتە، لە هەشت بەرگەدا:

(١)- ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا﴾، کاتیک کە بینیان وەک هەوریکی پان، وشە (رأوه) ڕاناوه کە ی دەچێتەوه بۆ ئەو ئازارە بەلێندراوه، (العَذَابُ الْمَوْعُودُ)، یاخود: ﴿فَلَمَّا رَأَوْهُ﴾، ڕاناو بۆ چوو وە، پێشتر باس نەکراوه، دەگونجی بۆ ئازارە بەلێندراوه کە بچێتەوه، دەشگونجی بۆ باس نەکراویک بچێتەوه، کە دوا یی وشە (عَارِضًا)، ڕووی دەکاتەوه چیه؟ (ف) یەکە ی سەر (فَلَمَّا) ش بۆ لێ لێکردنەوه یە لە قسەکانی پێش: (أَي: فَلَمَّا أَرَادَ اللَّهُ عِقَابَهُمْ، أَرْسَلَ إِلَيْهِمْ رِيحًا فِي صُورَةِ سَحَابٍ، فَلَمَّا رَأَوْهُ سَحَابًا، قَالُوا: هَذَا عَارِضٌ مُّمْطِرُنَا)، کاتیک خوا یستی سزایان بدات، بایەکی بۆ ناردن لە شیوەی هەوریکدا، کاتیک وەک هەور بینیان، گوتیان: ئەمە هەوریکە ئاومان بۆ دەبارێنێ، ئەو ڕستانەش بۆیە قرتێزان، چونکە بە سەلیقە دەزانرێن.

(٢)- ﴿مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ﴾، ڕووبەرووی دۆل و شیوەکانیان دێ، (الْعَارِضُ: السَّحَابُ الْمُعْتَزُّ جَوَّ السَّمَاءِ أَي: رَأَوْهُ كَالْعَارِضِ)، (عَارِضُ): ڕیتە لەو هەورە کە جەووی ئاسمان دادەگرێ و پێیدا بلاو دەبێتەوه، واتە: دیتیان لە شیوەی هەوردا، ئەگەر نا هەور نەبوو،

که ده‌هه‌رموی: ﴿مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ﴾ (استقبال): بریتیه له ږوو کردن به‌رهو لای شتیک، واته: هه‌وره‌که‌یان بینی ده‌ږویی و ده‌هات، ږووبه‌ږووی دۆل و شیوه‌کانیان.

(أَوْدِيَّةٌ) کۆی (وَادِيه)، وهک (أَنْدِيَّةٌ) کۆی (نَادِي)، دۆل و شیوه‌که‌ش مه‌به‌ست پێی نه‌و شوینه‌یه، نه‌و خه‌لکه‌ لیبیوون، چونکه‌ نه‌وان ده‌شت و بیابان و چیاو چۆل‌یشیان هه‌بوون، (أَوْدِيَّتِهِمْ) واته: نه‌و شوینه‌یه‌ی نه‌وان لیبیوون، که زۆرجار به‌و شوینه‌ی هۆزیک، یان خه‌لکیک تێیدا نیشته‌جێ بوون، گوتراوه: (وَادِي)، مه‌رجیش نیه شیوێک بێ و ناوی پێدا هاتبێ.

ئنجا کاتیک ناویان بینی:

(٣) - ﴿قَالُوا هَذَا عَارِضٌ مُّطَرًا﴾، گوتیان: ئەمه هه‌وره‌یکه‌ ناو دابه‌زێنه‌ره‌ بۆمان، (مُطَرٌ: إِسْمٌ فَاعِلٍ مِنْ أَمْطَرَ)، (أَمْطَرَ) واته: بارانی باراندو، ناوی دابه‌زاند، (هَذَا عَارِضٌ مُّطَرًا) واته: ئەم هه‌وره‌ دابه‌زێنه‌ری ناوه‌ بۆمان.

(٤) - ﴿بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ﴾، به‌لکو نه‌وه‌ نه‌وه‌یه، که په‌له‌تان لیکرد، ئەمه: (مَقُولٌ قَائِلٌ مَّخْذُوفٌ)، گوتراوی بێ‌هه‌رێکی قرتێزراوه، ئنجا یان مه‌به‌ست نه‌وه‌یه خوا ﷻ فه‌رموویه‌تی، یاخود هه‌ود ﷻ گوتوویه‌تی، یاخود فریشته‌کان گوتوویانه، گرتگ نه‌وه‌یه ئەم ته‌عبیره: ﴿بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ﴾، واته: ئەمه نه‌و سزایه‌یه، که په‌له‌تان له‌ هاتنی ده‌کرد.

(٥) - ﴿رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، بایه‌که‌ نازاریکی زۆر به‌ تیش و ژانی تێدایه، لێره‌دا که ده‌فه‌رموی: ﴿رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾، (عَذَابٌ) کراوه‌ به‌ شته‌ تێکراو (مَطْرُوفٌ) ده‌که‌و، (رِيحٌ) کراوه‌ به‌ شتێکراو (ظَرْفٌ)، بایه‌که‌ نازاریکی به‌ تیشی تێدایه، واته: نه‌و بایه‌ کراوه‌ به‌ زه‌رفیک، وه‌ک تووره‌که‌یه‌ک و، نازاره‌که‌ کراوه‌ به‌ نه‌و شته‌ی له‌ ټیو تووره‌که‌که‌ دایه، به‌لام نه‌و بایه‌ هه‌ر بایه‌کی ئاسایی نیه، به‌لکو نازارو به‌لایه‌کی زۆر به‌ تیشی تێدایه.

(٦) - ﴿تَدْرِكُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾، به‌ فه‌رمانی په‌روه‌ردگاری هه‌موو شتیک ده‌فه‌وتینی، (تَدْرِكُ) واته: کاول و وێران ده‌کات، ده‌فه‌وتینی، ﴿كُلَّ شَيْءٍ﴾، هه‌موو شتیک، ﴿بِأَمْرِ رَبِّهَا﴾

رَبِّهَا، بە قەرمانی پەرورەدگاری، ئنجا کە دەفەرموێ: هەموو شتیک کاول و وێران دەکات، ئەدی بوچی زەویی و ئەو شوێنە کە لێشیبوون، هەمووی وێران نەکردووە؟ مەبەست ئەوەیە هەموو شتیک کە پەرورەدگار فەرمووبیتی، دەبێ وێران بکری، وێران دەکات، نەک هەموو شتیک بە پەهای، واتە: هەموو شتیک کە پەییوەندی بەوانەو هەیه، هەر شتیک کە دەبێ بفهوتی، تاكو ئەوانی پێوه بفهوتتێن، وەک خانوو بەره کانیان و جیگا و پێگە کانیان، بۆیە زانا یان ئاوا یان تەعبیر کردو، دەلێن: **﴿ تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ بِأَمْرِ رَبِّهَا ﴾** (أَي: تَهْلِكُ كُلُّ شَيْءٍ مِنْ شَأْنِهِ التَّدْمِيرُ)، هەر شتیک لە بەین دەبات و دەفهوتتێن کە بۆ فەوتان بشن، هەندیکی دیکە گوتوو یانە: (كُلُّ شَيْءٍ مُسْتَعْمَلٌ فِي كَثْرَةِ الْأَشْيَاءِ)، واتە: زۆر شتان لە بەین دەبات، هەموو ئەو شتانە پەییوستی بەوانەو، بەلام بە قەرمانی پەرورەدگاری ئەبێ، نایکات، وە ئەبێ ئەویش بەبێ مۆلەت بێ.

(ب) ی سەر **﴿ بِأَمْرِ رَبِّهَا ﴾**، (بَاءُ السَّبَبِ)، بانی هۆکارییە، واتە: (بِسَبَبِ أَمْرِ رَبِّهَا)، بەهۆی قەرمانی پەرورەدگارییەو کە قەرمانی پێکردو.

٧- **﴿ فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ ﴾**، سەرەجام وایان لێهات تەنیا خانوو بەره کانیان دەبینان، (فَأَصْبَحُوا: صَارُوا)، نەک بە مانای ئەو بێ بەلایەکە، شەوی لێیدا، ئنجا پۆژی و ابووبی و پۆژیان وا کردبێتەو، چونکە خۆی پەرورەدگار لە سوورەتی (الْحَاقَّة) دا، لەو بارەو دەفەرموێ: **﴿ سَحَرَهَا عَلَيْهِمْ سَمِعَ لَيْلٍ وَتَمَنَّى آيَاتِ ﴾** (٧)، واتە: بایەکی حەوت شەو و هەشت پۆژان لەسەر بەردەوام کردن، کەواتە: کە دەفەرموێ: **﴿ فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ ﴾**، یانی: وایان لێهات کە تەنیا خانوو بەره کانیان دەبینان، خۆپێندراویشەتەو: (لَا تَرَى إِلَّا مَسَاكِنَهُمْ)، ئنجا ئەگەر (لَا يُرَى) بێ، واتە: بکەرەکی نادیارو، ئەو کاتە (مَسَاكِنُ) دەبێتە جێداری بکەر، (نَائِبُ الْفَاعِلِ) و بۆردار (مَضْمُون) دەبێ، **﴿ فَأَصْبَحُوا لَا يُرَى إِلَّا مَسَكِنُهُمْ ﴾**، بەلام ئەگەر بە (تَرَى) بخۆپێندربێتەو: (فَأَصْبَحُوا لَا تَرَى إِلَّا مَسَاكِنَهُمْ)، ئەو کاتە (مَسَاكِنُهُم) دەبێتە بەرکار (مفعول) ی (تَرَى) و مانایەکی ئاوا ی لێ دێ: وایان لێهات تۆ تەنیا خانوو بەره کانیان دەبینی.

(٨) - **كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ** هەر بەو شیوەیە، کۆمەڵی تاوانباران سزا دەدەین، (أی: مِثْلَ جَزَاءِ قَوْمِ عادٍ، نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ الْآخَرِينَ، وَهَذَا تَهْدِيدٌ لِمُشْرِكِي مَكَّةَ وَغَيْرِهِمْ، واتە: وەك سزای گەلی عاد، تاوانبارانی دیکەش سزا دەدەین، کە ئەمە هەرەشەییە هەم بۆ ئەو کاتە بۆ کۆمەڵگای ھاوبەش بۆ خوادانەر کە لە مەككە بوون، هەرودەها بۆ هەموو کۆمەڵگایەکانی دیکەش، وەك دوایی باسی دەکەم لە کۆتایی تەفسیری ئەم ئایەتانەدا، زۆرجار توێژەرەوان رەحمەتی خوايان لى بى، ئایەتەکان تايهت دەکەن بە خەڵکی مەككەو، بەلکو زۆرجار بە قورەیشەووە بە دەورووبەرەووە، کە لە راستیدا ئەو تەسککردنەوێ چەمک و واتای فراوانی ئایەتەکانە، ئایەتەکان چەمک و واتاکەیان فراوانتر، بۆیە نابێ تەسک بکێنەووە بئاخرتێنە گۆشەییە کەو، کە خوا **ﷻ** مەبەستی نەبووە!

پێشتریش گوتمان: ئێمە لە تەفسیری سوورەتی (هود)دا، بە تەفصیل باسی بەسەرھاتی ھوودو گەلەکەى (عاد)مان کردووە، درێژەى چۆنیەتیی فەوتانی گەلی عاد، ھەم لە سوورەتی (الحاقة)دا ھاتووە، کە خوا دەفەرموێ: **﴿وَأَمَّا عَادُ فَأَهْلِكُوا بَارِعَ صَرْصَرٍ عَلَيْهِمْ ٦ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ سَبْعَ لَيَالٍ وَفَنِيْنَةً أَيَّامٍ خُسُوفًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى كَأَنَّهُمْ أُعْجَازٌ مُخْلِ خَاوِيُو ٧ فَهَلْ تَرَى لَهُمْ مِنْ بَاقِيُو ٨﴾** الحاقة، دەفەرموێ: وەك بێكە دارخورمای کەوتوو، کەوتنە گۆڕی، ئایا کەسیان لى دەبینى، مابى؟ کەسیان نەماو قەرەپ بوون.

ھەرودەھا لە سوورەتی (فصلت)دا: **﴿فَأَمَّا عَادُ فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ يَغِيْرُ الْمَعِي وَقَالُوا مِنْ أَشَدُّ قُوَّةً وَأَوَّلَ رِوْ أَنْ آتَاهُ الَّذِي خَلَقَهُمْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يَحْمَدُونَ ١٥ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي أَيَّامٍ نَحْسَاتٍ لِنُذِيقَهُمْ عَذَابَ الْيَزِيْرِ فِي الْحَيُوْةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِيْرِ أَشَرُّ وَهُمْ لَا يُنْصَرُونَ ١٦﴾**

ھەرودەھا لە سوورەتی (القمر)دا: **﴿كَذَّبَتْ عَادُ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنْذِرِ ١٨ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍ ١٩ نَزَغَ النَّاسُ كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ مَخْلٍ مُنْفَعِرٍ ٢٠ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنْذِرِ ٢١ وَلَقَدْ يَسَّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ٢٢﴾**

مەسە لەی سێیه:

گەلی عاد توانای زیاتر لە هی کۆمەلگای پێغەمبەریان ﷺ پێدرابوو، عەقڵ و بیست و چاویشیان هەبوون، بەلام ئێیان بەهرەمەند نەبوون بە هۆی نکووییکردنیان لە نیشانه کانی خواوەو، سەرەنجام سزای هەره‌شه پێلیکراویان گەمارۆی دان:

خو! ﷻ دەفەرموی: ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْعِدَةً فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْعِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١٦﴾﴾

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە بە پێزە، لە پینچ بڕگەدا:

١- ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ﴾، بە دنیایی ئەوانمان دەستپۆشتوو کردبوو، توانادار کردبوو، بە شیوەیهک کە ئێوەمان تێیدا توانادار نەکردو، (إِنْ) لێرەدا بە مانای (ما) لایەرە (مَا النَّافِيَّةُ) یە، واتە: (فِيمَا مَا مَكَّنَّاكُمْ فِيهِ)، بەلام (ما) بە کارنەهاتووە بۆ ئەوهی لەسەر زمان قورس نەبێ، ئەوانمان توانادارو دەستپۆشتوو کردبوو، بەشیوەیهک کە بە ئێوەمان نەداو، یانی: تواناو ئیمکانیەت و دەستپۆشتوو ییە کەمان بەواندابوو، کە بە ئێوەمان نەداو، ئەی کافرانی پۆزگاری پێغەمبەر ﷺ و ئەو کۆمەلگا دیارییکراو! هەلبەتە ئەوان یەکەمین دویندراوێکان بوون، بەلام چەمک و واتایەکی تەنیا لەو چوارچێوهی ئەو کات و شوێنەدا، قەتیس ناکرێ، بەلکو هی ئیستاش دوای ئیستاش دەگرێتەوه، مەگەر بەلکەیهک و نیشانهیهک هەبێ، ناچارمان بکات، بڵێین: تەنیا مەبەست پێی کۆمەلگای پێغەمبەر ﷺ، کە لێرەدا تاكو راددەیهک ئەو نیشانهیه هەیه، چونکە تواناو ئیمکانیەتێک کە بە شەری ئیستا هەیانەو، کۆمەلگاکانی ئیستا، هەیانە لە هی گەلی عاد لە هەندێک ڕووهوه، یان لە زۆر ڕووهوه زیاتر، کەواتە: ئەوه بەسەر کۆمەلگاکانی ئیستادا ناچەسپێ، لەو ڕووهوه ئەو نیشانهیه ناچارمان دەکات، بڵێین: مەبەست پێی کۆمەلگایەکی دیارییکراو، کە ئەو کاتە قورئانی تێدا دابەزێراو.

که ده شفه رموی: نه و امان ده سترویشتوو کردبوو، له تواناو ده سه لاتیکدا که ټیوه مان ټییدا ده سترویشتوو نه کړدوه، واته: له شیوه که ی و له جینسه که ی، نه گهرنا هر خودی ټهوه که خوا به گه لی عادی داوه، ینگومان به خه لکیکی دیکه ی نه داوه، تاکو پیکه وه به راورد بکړن! به لأم یانی: له شیوه و جینسه که یدا.

(مَكْنَاهُمْ: التَّمَكُّنُ إِعْطَاءُ الْمَكْنَةِ وَهِيَ الْقُدْرَةُ وَالْقُوَّةُ، وَمَكْنٌ مِنْ كَذَا وَمَكْنٌ مِنْهُ: قَدَّرَ عَلَيْهِ، (تَمَكَّنَ): بَرِيَّتِيَه لِه پیدانی (مَكْنَةٍ)، یانی: ده ستلات و توانا، ده گو تری: (مَكْنٌ مِنْ كَذَا وَمَكْنٌ مِنْهُ: قَدَّرَ عَلَيْهِ) واته: ده ستلاتی به سهردا بوو.

۲- ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَأَبْصَرًا وَأَفْئِدَةً﴾، بیستن و چاوه کان و عه قله کانیشمان بو ره خساندبوون.

لیره دا مه به ست نه وه یه، (أَي: لَمْ يَنْقُصْهُمْ شَيْءٌ مِمَّا يَحْتَاجُونَهُ لِإِدْرَاكِ الْحَقِّ)، واته: هیچ شتیکیان که م نه بوو، له وه ی پتویستیان بوو بو دوزینه وه ی هه ق، خوا ﷻ عه قلی پیدابوون، گوئی پیدابوون، چاوی پیدابوون، هه موو ټه و توانایانه ی پیدابوون، که په کیان له سهریان ده که و، بو دوزینه وه ی هه ق و بو په یردن به هه ق، به لأم له بهر عینادی و که لله ره قی، له بهر ده مارگیری و، چونکه زله زله کانیان به رژه ونندیان له و به زم و بازاره دا هه بووه و، خه لکه که ی دیکه ش کویرانه شوئیان که و توون.

۳- ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ﴾، که چی بیستیان و، چاوه کانیان و عه قله کانیان، هیچ سوودیان پئ نه گه یانندن.

(مِنْ شَيْءٍ): (مِنْ: زَائِدَةٌ لِلتَّنْصِصِ عَلَى اتِّبَاءِ الْجِنْسِ وَشَيْءٍ: الْمَجْرُورُ بِ «مِنْ» نَائِبٌ عَنِ الْمُفْعُولِ الْمُطْلَقِ)، واته: (فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ شَيْئًا)، بیستن و، چاوه کانیان و، عه قله کانیان هیچ نه ندازه یه ک له سوودیان پئ نه گه یانندن، (مِنْ) یش زیاد کراوه بو ټه وه ی جینسی سوود لی بینین لایبری، ټنجا:

(شَیْءٍ) که مه جبروره به (مِنْ)، له جیتی بهرکاری ردها دانیشته، واته: (فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ شَيْئًا مِنَ الْإِغْنَاءِ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْعِدْتُهُمْ)، یانی: بیستن و چاوه کانیان و عهقله کانیان، هیچ جوّه سوودیکیان پی نه گه یاندن، نه کهم نه زور.

۴- ﴿إِذْ كَانُوا يَحْكُمُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾، له سونگهی نه وه وه که نکوولیان له نیشانه کانی خوا ده کرد، (إِذْ) لیره دا بۆ (ظَرْفَ)، واته: کاتیک که نهو شته ی تیدا رواداوه، واته: له ماوه ی نکوولیکردنیان له نیشانه کانی خوا دا، هیچ سوودیان پی نه گه یاندن، به لام لیره دا (إِذْ) ویرای نه وه ی (ظَرْفَ)، بۆ کاتی رابردو، به مانای تهعلیلش دئی، واته: به هوئی نه وه وه که نکوولیان ده کرد له نیشانه کانی خوا، ههسته وه ره کانیان چ سوودیان پی نه گه یاندن.

۵- ﴿وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَكْبِرُونَ﴾، ههروه ها نه وه ی گالته یان پی ده کرد، ده وری دان، تنجا نایا نه وه ی ده وری دان، نازارو سزایه که بوو، یان خودی نهو به لایه ی که گالته یان پیده کرد، نه وه ده وری دان؟ ههردووکیان پی تیچوون، سزای نهو که گالته یان پی ده کرد، یاخود هه ر خودی گالته پیکراوه که، که دۆزه خ، یان به لای خوا بوو، نه وه ده وری دان و گه مارۆی دان.

(حَاقَ) هه م به مانای (تَزَلَّ) دئی، هه م به مانای (أَحَاطَ) دئی، واته: دابه زیه سه ریان، یاخود ده وری دان و گه مارۆیدان.

پوخته ی مانای نه م نایه ته موباره که:

نه ی بیبروانیه! خوایه ک ﴿تَكُنْ﴾ که گه لی عادی له ئیوه ده سترۆیشتووترو توانا دارترو ده سلات بالآترو ژماره زیاتر بوون، توانیویه تی بیانفه ویتنی به شتیکی نه بیترزو، که بایه و نه وان ته ماعیان تیتیدا هه بوو، هه ور بی و بارانی پیوه بیت و ئاویان بۆ دابه زینی، نهو خوایه ﴿تَكُنْ﴾ ده توانی ئیوه ش بغه ویتنی، که توانا شتان له هی نه وان که مته ر.

هەلۆهستەیه کی کورت لەسەر بیئیمانیی و کوژانهوی چرای عەقل:

لێره دا هەلۆهستەیه کی کورت دەکهین، لە بهران بهر ئەم رسته یه دا، که خوا ﷻ ده فەرموێ: بیست و چاوه کان و عه قله کانیاں هیچ سوودی پێ نه گه یاندن: **﴿إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾**، به هۆی ئەوه وه که نکوولیاں ده کرد، له نیشانه کانی خوا!

له راستیدا کاتیک که مرووف ئیمانی نابێ و، به ئیمان هه تهماشای شته کان ناکات، به ئیمان هه ههسته وه ره کانی خوێ به کارناهیته، عه قلی خوێ به کارناهیته، چیه ته شته کان ناکه و ته بهر عه قلی و بهر چاوی و بهر گوێ، بێگومان بهرواوه قه ناعه ته مرووف، نه گهر راست بێ، یارمه ته یی ده دات، که با شتر له شته کان تێگات، یاخود بیهی و بیسته، قه ناعه ته هه له ی مرووفیش زور زیانی پێ ده گه یه نێ، که شته کان وه ک خوێان بیهی، ده توانین وینه یه ک بیهی نه وه: بابایه کی نه خوش به تابه ته که گرانه تای لێ بێ، یان تای لێ بێ، که ئاوی شیرین ده خواته وه، وا ده زانی تاله، بێگومان ئاوه که نه گوراهو تال نیه، به لام ئەو میزاجی تیکچوو! که سی وا هیه تهماشای ئەو هه موو که ون و کائیناته، ده کات، هیچی تیدا نابینێ، تهماشای خوێ ده کات، هیچ له خویدا نابینێ، بیکاته به لگه و نیشانه که خاوه نی هیه، به دیه ی نه رو به رو ده کار یکی هیه، مشوور خۆریکی هیه، دوای ده چێ گپ گپ به چیه وه گرفتار ده بێ؟ ده لێ: نه گهر خوا ﷻ ئەم که ون و کائیناته ی خولقاندوه به با شترین شیوه، دوو پشک چ سوودی هیه؟ می شووله چ سوودی هیه؟ می ش چ سوودی هیه؟ نه وانه ی بۆچی دروست کردوون؟ ئەو هه موو شتانه ی که لک و سوودیان هیه، نایانکاته نیشانه، به لام چهنده شتیک ده بیهی و جاری زانیاریه که ی وی، بۆی ده رنه که وتوه سوودیان چیه؟ بێگومان زانست پۆژ به پۆژ که به ره و پێشه وه ده چێ، حکمه ت و سوودی شته کان زیاترو با شتر ناشکرا ده بێ.

ئىنا خوا ﷻ نەيفەرموۋە: ھەرچى خولقاندوۋمە، ھەموۋى بۆ ئىۋە
سوۋدبەخشە، بەلەم دەفەرمۋى: ھەرچى لە ئاسمانەكان و زەۋىدايە، بۆ ئىۋەم
دەستەمۇ كىردۈ، بەلەم خوا ﷻ ھەندىك شتى خولقاندۈ، تاكو ئىمەى پى
تاقى بىكەتەۋە، ۋەك گىپراۋەتەۋە: جارىك (أبو جعفر المنصور)، دوۋەم ھوكمپانى
بنەمالەى عەبباسىيەكان، لەگەل (جعفر الصادق) دا پەحمەتى خواى لى بى،
دادەنىشى، مىشىك چەند جارىك دى و لەسەر دەم و چاۋى (أبو جعفر المنصور)
دەنىشى، ئەۋىش دەرى دەكات و چەند جارىك ئەۋە دوۋبارە دەبىتەۋە، ئەۋىش
دەلى: ئەى جەغفەرى صادق، خوا مىشى بۆچى دروستكردۈ (لم خلق الله
الذباب)؟! ئەۋىش دەلى: (لِيُذِلَّ بِهِ الْجَبَّارَةَ)، تاكو خۇبەزلىگەكانى پى زەۋون
بىكات، ۋەلەمىكى زۆر پى بە پىست بوۋە!

لە راستىدا خوا ﷻ ھەرچى خولقاندوۋىەتى ھەموۋى لە جى خۇدايە،
بەلەم بە مەرجىك ئىسان بە چاۋى ئىمانەۋە تەماشى بىكات و، ئىمان دەبىتە
ھۋى ئەۋە كە ئىسان چەشمەندازى پۈۈن بى و، ھەستەۋەرەكانى باشتەر دەركى
راستىيەكان بىكەن، ھەرۋەك بى ئىمانىش بە پىچەۋانەۋە: ۋا لە مەۋق دەكات
شەكەكان ۋەك خۇيان نەبىنى و، شەيتان شۈبھەۋ ئىشكال و گىرى و گۈلى زۆر بىخاتە
ئىۋ دى و دەروۋنىەۋە، ھەرۋەك چۆن باباى نەخۇش ئاۋە شىرىنەكە دەۋاتەۋە،
لە زارى تالەۋ ۋەك ژەقنەبوۋتە، كە لە ۋاقىع دا ئاۋەكە ۋەك خۇيەتى، بەلەم ئەۋ
مىزاجى تىكچۈۋە! دروستكراۋانىش ھەموۋىان ئىشانەن، لەسەر پەرۋەردگار تىتى
خوا، ۋەك يەكىك لە خواناسان گوتوۋىەتى: (وَفِي كُلِّ شَيْءٍ لَّهُ آيَةٌ ... تَدُلُّ عَلَى
أَنَّهُ وَاحِدٌ)، لە ھەموۋ شىكىدا ئىشانەيەكى ھەيە، ئەۋە دەگەيەنى كە خوا ﷻ
تاكە، بەلەم بەشەر كە دى و دەروۋنەكەى كوفرى چۆتى، ۋىپراى پۈۋى، مىزاجى
بىستى و دىتى و عەقلى و ھۋىشى تىكەدەدا، شەكەكان بە جۆرىكى دىكە دەكەۋنە
بەچاۋو عەقلى و گۈى.

مەسەلەى چوارەم:

هەوالدانى خوا ﷻ بە ڤهوتاندنى ئاوەدانىيەکانى دەورووبەرى کۆمەلگای یتەغمبەرى خوا ﷻ و کۆمەلگایەکانى دیکەش، دواى پێشاندانى نیشانە جۆراو جۆرەکان، بەلکو بگەرێنەو، کاتیکیش سزای خوايان بۆ هاتو، ئەو پەرستراوانەى بە مەبەستى لە خوا نيزیک کەوتنەو، یان لە خوا، گرتبوويان، دادیان نەدان و سوودیان پێ نەگەياندن، بگرە لێیان ونبوون و، درۆو هەلبەستەنەکانیان ئاشکراوو و پەردەى بەسەرەو نەما:

خوا ﷻ دەڤەرموى: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقَرْيِ وَصَرَفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ (٢٧) ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا ءِلَهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْكُرُونَ﴾ (٢٨).

شیکردنەوى ئەم دوو ئایەتە، لە شەش بڕگەدا:

(١) - ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقَرْيِ﴾، بە دلتیاییش ئاوەدانىيەکانى دەورى تێوەمان ڤهوتاندن، پیتی (و) گێرەرەو، بادەرەو (عاطفة) ى ئەو رستەیه بۆ سەر رستەکانى پێشوو، (لَقَدْ) (ل) بۆ سویندە، (قَدْ) بۆ دلتیاکردنەو، واتە: بە دلتیاییهو، ئاوەدانىيەکانى دەورووبەرى تێوەمان ڤهوتاندوون، ئنجا ئەمە بۆ کەسانیکە کە شارەزای میژوونین و دلتیانین، کە خوا ئەو کەلەنەى ڤهوتاندوون، بەلام بۆ کەسانیک کە شارەزابن و هەوالیان بیستې، کە ئەو کۆمەلگایانە ڤهوتاون، لەبەر ئەوەیه کە پەندیان لە ڤهوتێترانى ئەو گەل و کۆمەلگایانە، وەرەگرتو، لە شوێنى کەسیک داندارون، کە شارەزایی و زانیاریان نەبووبې، بە ڤهوتێندرانى ئەو گەل و کۆمەلگایانە، لە لایەن خواى بالا دەستەو، بەو بەلایەى ئاردوویەتی، یاخود پەنگە زانیاریان بووبې، کە ئەوانە ڤهوتاون، بەلام گوتوویانە: ئەو بەلایە هەر بەرێکەوت بۆیان هاتو، بۆ وێنە: گەلى نوح ﷺ کە تۆڤان و لافاو لە

دۆيان ھەلپکردو، گەلى عاد كە بايەكى بەھيز لىيداون، گەلى سەموود، كە لەرزىنەو ھە
بوومە لەرزەپەك لىيداون و... ھتد.

كە دەفەرەمۆي: ﴿وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا مَاحَوْلَكُمْ مِنَ الْأَنْفِ﴾ (ھۆلۇگۇم)، ئەم پانەو
دەگەرپتەو ھە بۆ دوتەراوەكانى رۆزگارى پىغەمبەر ﷺ.

كەواتە: ھەموو ئەو گەلانەى لە دەوروبەرى حىجازو نىو دەورگەى عەرەبىي
بوون، دەيانگرتتەو، ھەك گەلى (سَبَأ)و، گەلى (ثُبُع) لە يەمەن و، گەلى لىووط
لە شام و، گەلى عادو سەموود، بە نىسبەت گەلى سەموودەو لە حىجر، كە
دەكەوئە نىوان نىو دەورگەى عەرەبىي و شامەو، ھەروەھا گەلى عاد لە
بىبابانى ئەحقاف، ئەوانە ھەموويان لە روى جوگرافىيەو دەكەونە دەوروبەرى
كۆمەلگەى مەككە، كە دەفەرەمۆي: ﴿وَلَقَدْ أَهَلَكْنَا﴾، فەوتاندىمان، بىگومان
مەبەست پىي فەوتاندن و قىرە پر كردنى خەلكەكەيانە، ئەگەرنا ئاوەدانىيەكان دارو
دىوارەكان، نەفەوتىراون، واتە: دانىشتوانى ئەو شارو ئاوەدانىيانەمان فەوتاندن.

٢- ﴿وَصَرْفَنَا الْأَيْتِ﴾ نىشانەكانىشمان جۆراو جۆر كردن، (صَرْفْنَا: نَوَعْنَا وَمَعْنَى
التَّصْرِيفِ: التَّغْيِيرُ وَالتَّبْدِيلُ، لِأَنَّهُ مُشْتَقٌّ مِنَ الصَّرْفِ، وَهُوَ الْإِعَادُ وَكُنِيَ بِهِ هُنَا عَنِ التَّبْيِينِ
وَالْتَوْضِيحِ، لِأَنَّ تَعَدُّدَ الْأَنْوَاعِ مُبِينٌ لِلشَّيْءِ)، ماناى (تَصْرِيف): لىرەدا گۆرپن و لادانە، چونكە
وشەى (تَصْرِيف) لە (صرف) ھەو ھاتو، كە برىتە لە دەورخستەو ھەو لادان، بەلام لىرەدا
ئەو كەنارەى بۆ روونكردنەو ھەو دەرخست، چونكە جۆرەكانى شتىك، ئەو شتە زياتر روون
دەكەنەو، واتە: نىشانەكانمان بە جۆراو جۆرى خستەروو، ئىجا نىشانەكان دەگونجى:

١- مەبەست پىيان رستەكانى فەرمىاشتى خوا بى، كە خوا ﷻ:

أ- ھەم ھەك بەلكە.

ب- ھەم ھەك بىرخستەو.

ج- ھەم ھەك ھەرەشە.

۵- همم و هک هاندان و گفت پیدانی پاداشت، به همموو شیوه کان، خوا ﴿تَنَزَّلُ﴾ ثایه ته خوئیراوه کانی خوئی و فهرمایشته که ی خوئی بو پروونکردوونه وه.

۲- ده شگونجی مبهست له (آیات) نیشانه کانی خوابن ﴿تَنَزَّلُ﴾ که به هر کام له پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) ی داون، واته: موعجیزه کانی پیغهمبه ران که نیشانه ی راستیی پیغهمبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) بوون.

۳- ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾، (بویه ثایه ت و نیشانه کاغان بو جورا و جورکردن)، به لکو بگه پرئنه وه، ئەمه دوو واتای هه ن:

أ- واز بئین له وه ی له سه رینی، واته: (مَجَازٌ عَنِ الْإِقْلَاعِ عَمَّا هُمْ فِيهِ)، مه جازه بو دهست هه لگرتن لهو حاله ته ی له سه رینی.

ب- (يَرْجِعُونَ: يَرْجِعُونَ إِلَى اللَّهِ)، به لکو بگه پرئنه وه بو لای خوا، وشه ی (لَوْلَا) لیره دا بو هاندانه، به لکو له گوناهان بگه پرئنه وه وازیان لی بئین، یاخود به ره و خوا بگه پرئنه وه.

۴- ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً﴾، ده بووايه ئەو په رستراوانه ی گرتبوویان، جگه له خوا، ئەو په رستراوانه یان که له جیاتی خوا ده یانپه رستن، بو نزیک خسته وه یان له خوا، یارمه تییان دابان و سه ریان خسته یانایه، (الْقُرْبَانُ: مَا يُتَقَرَّبُ بِهِ إِلَى اللَّهِ، مِنْ طَاعَةٍ وَنَسِيكَةٍ وَالْجَمْعُ: قَرَابِينَ)، (قُرْبَان) هه ر شتی که که مروف، پیی له خوا نزیک بکه وئته وه، له فهرمانبه ریی و قوربانیی سه ربرین، کۆیه که ی (قَرَابِينَ) ه.

۵- ﴿بَلْ صَلُّوا عَلَيْهِمْ﴾، به لکو لییان ونبوون، یارمه تییان نه دان و پشتیوانییان نه کردن، په رستراوه کانی که له جیاتی خوا ده یانپه رستن، تاکو له خویان نزیک بخه نه وه، لییان ونبوون، نه ک سه ریان نه خستن، به لکو هه ر لیشیان ونبوون، (أَي: غَابُوا، وَصَاعُوا)، ونبوون و زایه بوون، (صَلَّ): یانی: (صَاعَ وَغَابَ وَفُقِدَ) دی، زایه بوو، په نهان بوو، بز بوو (صَلَّ) ونبوو، به لآم (صَلَّ عَنِ الطَّرِيقِ) له ریکا ونبوو، (أَضَلَّهُ) وئی کرد، گومرای کرد.

۶- ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْعُرُونَ﴾، نه‌و‌ش درو‌یه که‌یان و قسه هه‌ل‌به‌ستنه که‌یان بوو، ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ﴾، خو‌ی‌تراو‌یشه ته‌وه: ﴿وَذَلِكَ أَفْكُهُمْ﴾ نه‌وه وایلی‌کردن هه‌ل‌گه‌رینه‌وه‌و، لایدر‌تن، هه‌روه‌ها خو‌ی‌تراوه‌ته‌وه: ﴿وَذَلِكَ أَفْكُهُمْ﴾، نه‌وه وایلی‌کردن، نه‌وه لایدان، ﴿وَمَا كَانُوا يَفْعُرُونَ﴾، هه‌روه‌ها نه‌وه بوو که هه‌ل‌ی‌انده‌به‌ست.

چهند ورده‌کاری‌به‌کی تهم‌ثایه‌ته (۴۸):

ت‌هم‌ثایه‌ته چهند ورده‌کاری‌به‌کی ت‌یدان، پ‌ی‌ویسته باس ب‌کر‌تن، که ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ صَلَّوْا عَنْهُمْ وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْعُرُونَ﴾ (۴۸)، پ‌ی‌ش‌تر مانا که‌ی‌مان کرد، به‌ل‌ام له‌ پرو‌ی ر‌ی‌زمانی عه‌ره‌بی‌به‌وه، به‌ پ‌ی‌ی نه‌وه که (ق‌ر‌بان‌ا) ده‌بی‌ته چی و، (آ‌ل‌ه‌ه‌) ده‌بی‌ته چی؟ مانا‌یه‌که‌ی ده‌گو‌ری و به‌ گشتی ده‌توانی‌ن، ب‌ل‌ی‌ین: س‌ی وات‌ای هه‌ن و به‌ س‌ی جو‌ر له‌ پرو‌ی ر‌ی‌زمانی عه‌ره‌بی‌به‌وه، ده‌گو‌نج‌ی مانا ب‌کر‌ی:

۱- (محمد الطاهر بن عاشور)، ده‌رباره‌ی ر‌سته‌ی: ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً﴾، ده‌ل‌ن: (ات‌خ‌ذ‌وا) دوو به‌رکاران ده‌خوا‌زی، به‌رکاری یه‌که‌م ر‌اناو‌یکه ده‌گه‌رینه‌وه بو‌ ناوی مه‌وصو‌ل (اس‌م‌ الم‌وص‌ول)، ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا﴾، وات‌ه: (الَّذِينَ اتَّخَذُوهُمْ)، نه‌وانه‌ی که گرت‌بوویان، ﴿مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾، ج‌گه له‌ خوا گرت‌بوویان، ﴿قُرْبَانًا آلِهَةً﴾، به‌ په‌رستراویان گرت‌بوو، له‌ حال‌یک‌دا که ده‌یانویست پ‌ی‌یان له‌ خوا ن‌یزیک بی‌نه‌وه، به‌رکاری دوو‌م ده‌بی‌ته: (آ‌ل‌ه‌ه‌)، (ات‌خ‌ذ‌وهم آ‌ل‌ه‌ه‌)، (ق‌ر‌بان‌ا)، ده‌بی‌ته حال، وات‌ه: نه‌وانه‌یان به‌ په‌رستراو گرت‌بوو، له‌ ج‌یاتی خوا، له‌ حال‌یک‌دا که ده‌یانویست پ‌ی‌ش‌یان له‌ خوا ن‌یزیک ب‌که‌ونه‌وه.

۲- (أبو حیان و أبو البقاء)، ده‌ل‌ین: به‌رکاری یه‌که‌م ق‌رت‌ی‌تراوه‌و (آ‌ل‌ه‌ه‌)، به‌رکاری دوو‌مه (ق‌ر‌بان‌ا) ی‌ش، بر‌یتی له: به‌رکاری پ‌ی‌ناوی (م‌ف‌عو‌ل ل‌أ‌جل‌ه‌).

(۳) - (إِبْنُ الْعَطِيَّةِ وَالْعَوْفِيُّ)، گوتتوویانه: ((الْمَفْعُولُ الْأَوَّلُ مَحْذُوفٌ) و (قُرْبَانًا)، مَفْعُولٌ بِهِ الثَّانِي) و (آلِهَةً)، (بَدَلٌ مِنْهُ)، واته: بهرکاری یه کهم قرتیزاوهو (قُرْبَانًا)، ده بیته بهرکاری دووهم و (آلِهَةً) یش چیگره وهی بهرکاری دووهمه.

(الزمخشری) په خنه ی لهو بۆچوونه گرتوهو، پوونیشی نه کردۆتهوه له بهرچی و گوتوویهتی: مانایه که ی ریک نایه تهوه، په نگه وایزانیی و هک بۆ خۆی (زهمه خشهری) زۆر شارها بووه له وهوانبیژی داو، که خۆی ده یزانی له بهرچی ریک نایه تهوه، خه لکیش ده زانی!!

تنجا (محي الدين الدرويش) خاوهی تەفسیری (إعراب القرآن)^(۱)، ده لئ: (وَلَمْ يُسَيِّئْهُ وَنَحْنُ نُبَيِّنُهُ)، ئەو پوونی نه کردۆتهوهو تيمه پوونی ده کهینهوه، تنجا ئاواي پوون کردۆتهوه، ده لئ:

(لَوْ كَانَ قُرْبَانًا مَفْعُولًا ثَانِيًا، وَمَعْنَاهُ مُتَقَرِّبًا بِهِمْ، لَصَارَ الْمَعْنَى إِلَى أَنَّهُمْ وَبُخُوا عَلَى تَرَكِ اتِّخَاذِ اللَّهِ مُتَقَرِّبًا، لَكِنَّ اللَّهَ يُتَقَرَّبُ إِلَيْهِ، وَلَا يُتَقَرَّبُ بِهِ لغيره، فَإِنَّهُ وَقَعَ التَّوْبِيخُ عَلَى نِسْبَةِ الْإِلَهِيَّةِ إِلَى غَيْرِ اللَّهِ تَعَالَى، فَكَانَ حَقُّ الْكَلَامِ أَنْ يَكُونَ (آلِهَةً) هُوَ الْمَفْعُولُ الثَّانِي لَا غَيْرَ).

واته: ئەگەر (قُرْبَانًا) بیته بهرکاری دووهم (مانایه که شی: (خۆ لێوه نیزی کهستن) ه، یانی: ئەوهی خۆی پێ له خوا نزیک ده خهیهوه)، مانایه که ی وای لئ دههات که سه رزه نشتکراون چونکه خوا یان **ﷻ** به (خۆ پێوه نیزی کههر) گرتوه، به لام خوا **ﷻ** خۆی پێ لئ نزیک ده خریتتهوه، نهک به خوا له شتی دیکه نیزی که بکهویهوه، کهواته: سه رزه نشته که له بهر ئەوه بووه، که جگه له خوا به په رستراو گیراوه، نهک له بهر ئەوهی خوا به (قُرْبَان) گیراوه، بۆیه ده بی (آلِهَةً) بکریته بهرکاری دووهم.

ئىنجا بەركارى يەكەم، يان قىرتىزاو، ياخود پاناوئىكە دەچىتەو، بۆ (الذین) ی (إِسْمُ الْمُؤْصُولِ) بۆ سەر (اتخذوا) كە پىرتىە لە (هم) ی، (اتخذوهم) ئەوانەى شارەزای زمانى عەرەبىی بن، باشتەر لەمە حالىی دەبن.

تىمەش جار جار خۇمان لە ھەندىك لەو وردەكارىيانە دەدەين، لەبەر ئەوئەى ئەم تەفسىرە دەمانەوئەى لە ھەموو ئاستەكاندا بەھرەى لى وەرېگىرئەى، بە تايبەئەى ھەندىك لە رستەكانى، كە زياتر لە واتايەك ھەلدەگرن، ئىستا ئەمە كە دەفەرموئەى: ﴿فَلَوْلَا نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً﴾.

(اتَّخَذُوا): شتىكى زاندارو، لە زمانى عەرەبىى دا، كە دوو بەركارى دەوئەى، ئىنجا بەركارى يەكەميان، يان دەبئەى بلىئەى: قىرتىزاو، يان دەبئەى بلىئەى: دەگەرئەتەو، بۆ (الذین): يانى: (الذین اتخذوهم)، بەركارى دوو، دەبئەى ھەر (آلِهَةً)، بئەى، چونكە خوا ﷻ دەفەرموئەى: ئەوانەى بە پەرستراويان گرتبوون لە جىياق خوا، تاكو خويان پئەى لە خوا نىزىك بخەنەو، بۆچى سەريان نەخست؟ بەلەم ئەگەر بگوتئەى: (قُرْبَانًا) دەبئەى بەركارى دوو، واتە: بۆچى ئەوانەى جگە لە خويان بە خو پئەى وە نىزىكخەر سەريان نەخست؟ ئەو كاتەش پەخنەو گلەىى خواى پەرورەدگار لەو دەبئەى كە: بۆچى جگە لە خويان بە (قُرْبَان) گرتو، دەبووايە بەس خوا بە (قُرْبَان) بگرن؟ بەلەم بىگومان مەبەست ئەو نە، چونكە خوا ﷻ پەخنەى لەو نە، كە بۆچى بەس خويان بە (قُرْبَان) نەگرتو؟ بەلەم پەخنەكە لەو نە كە بۆچى جگە لە خويان كردو بە (آلِهَةً)، ئەگەرنا خوا ﷻ پەخنە لەو نە ناگريئەى: بۆچى جگە لە خواتان كردو بە ھۆكارى لە خوا نىزىك بوونەو، چونكە خوا ﷻ ھەرگىز ناكرتە ھۆكارى لى نىزىككەوتنەو (قُرْبَان)، تاكو خوا ﷻ پەخنە بگريئەى: كە بۆچى جگە لە خواتان بە (قُرْبَان) گرتو، بۆچى بەس خواتان بە (قُرْبَان) نەگرتو؟ ئەسلى واتايەكە: بۆچى جگە لە خواتان بە (آلِهَةً) گرتو، تاكو پئەى لە خوا نىزىك ببنەو؟!.

بەر لەو ھەى كە كۆتایى بە تەفسیری ئەم ئایە تانە بێنین، سەرئىچى وردى (محمد الطاهر بن عاشور) لە تەفسیرە كەى خۆیدا^(۱) دەخەینە ڕوو:

دەلى: كە خوا ﷻ دەفەر مۆى: ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾: (آي: كَذِبُهُمْ، وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ: آي: يَفْقَهُونَهُ وَيَخْتَلِفُونَهُ، وَهَذَا نَوْعٌ خَاصٌّ مِنَ الْكَذِبِ، لِهَذَا هُوَ عَطْفُ الْخَاصِّ عَلَى الْعَامِّ، إِذِ الْإِفْتِرَاءُ نَوْعٌ خَاصٌّ مِنَ الْكَذِبِ، وَهُوَ ابْتِكَارُ الْأَخْبَارِ الْكَاذِبَةِ، وَيُرَادُّهُ الْإِخْتِلَاقُ، لِإِنْ زَعَمَهُمُ الْأَصْنَامُ شُرَكَاءَ لِلَّهِ كَذِبٌ، مَرْوِيٌّ مِنْ قَبْلِ، فَهُوَ إِفْكٌ، وَأَمَّا زَعَمُهُمْ أَنَّهَا تَقَرَّبُهُمْ إِلَى اللَّهِ، فَذَلِكَ إِفْتِرَاءٌ اخْتَرَعُوهُ).

واتە: كە دەفەر مۆى: ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾، ئەو ەش درۆیە كە یانەو ئەو ەبوو كە ەلێاندەبەست، ئنجا ئایا (درۆ) لەگەڵ (ەلێبەستن)، لێك جیان؟ (محمد الطاهر بن عاشور) كە بە راستى تێبینى و سەرئى زۆر وردو جوانى ەن، دەلى: كە دەفەر مۆى: ﴿وَذَلِكَ إِفْكُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾، (إِفْكٌ) واتە: (كَذِبٌ)، یانى: ئەو ە درۆیە كە یان بوو، ﴿وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ﴾، ەرو ەها ئەو ەش كە ەلێاندەبەست، (ەلێبەستن) یش جوړى كى تايبەتە لە درۆ، كە واتە: ئەمە بادانەو ەو گێرانەو ەى تايبەتە بۆ سەر گشتى (عَطْفُ الْخَاصِّ عَلَى الْعَامِّ)، چونكە ەلێبەستن جوړى كى تايبەتە لە درۆ، كە بریتى ە لە ەلێبەستنى ەو ەلێبەستنى، (إِفْتِرَاءٌ) یش بە (إِخْتِلَاقٌ) مانا دەكرى، واتە: ەلێبەستن و دروستكردن، چونكە ئەو ە كە پێیان وابوو بەتەكان ەاوبەشن بۆ خوا، ئەو ە درۆیەك بوو ەو پێشتر گێرداوەتەو ە، بۆیە ئەو ە پێى دەگوێرى: (إِفْكٌ)، بەلام ئەو ە كە پێیان وابوو لە خویان و ەنیزىك دەخات، ەلێبەستنىك بوو ەو خویان ەلێانبەستو ە.

سەرنجىك لەسەر گشتگىرىي و فراوانىي مەبەستەكانى قورئان

پېشتەر گوتمان: لە كۆتايى ئەم دەرسەدا سەرنجىك دەخەينهەروو، لە بارەى ئەوهو، كە زۆربەى ڕوونكەرەوانى قورئان پەحمەق خاويان لى بى و خوا پاداشتيان بداتەوه، كاتىك تايەتەكان تەفسىر دەكەن، چەمك و واتايەكەيان قەتيس دەكەن، لەسەر ئەو واقعەى كە تايەتەكانى تيدا دابەزىون و، سنوورداريان دەكات، واتە: بە زۆرى دەيانبەستنهو بە مەككەوه، بە قورەيشەوه، بەو كاتەوه، بەو شوئنهوه.

بەلام بىگومان مەگەر نيشانەو بەلگەيەك هەبى، ناچارمان بكات، بلىين: ئەم تايەتەيان ئەم سوورەتە، تايەتە بەو شوئنهوو بەو كاتەوو بەو خەلكەوه، ئەگەرنا ئاشكرايە خوا ئەم قورئانەى تەنيا بۆ ڕۆژگارێ كە تيدا دابەزىوه، بۆ ئەو كۆمەلگايەى تيدا دابەزىراوه، نەناردو، بەلام بۆ وئە:

أ- سوورەتى (قريش): ﴿لَا يَلْفُ قَرْنٍ ۖ﴾ ١ ﴿إِلْفِهِمْ رَحَلَةُ الْيَتَامَىٰ وَالصَّيْفِ ۖ﴾ ٢ ﴿فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ ۖ﴾ ٣ ﴿الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَءَامَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ ۖ﴾ ٤ ئەوه ڕوون و ديارە كە خاوى پەورەردگار بە تايەت بۆ ھۆزى قورەيشەى، ھەرچەندە لە پشت ئەوانەوش خەلكى دىكە دەگرئەوه.

ب- كە بەسەرھانى فيل باس دەكات: ﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِأَصْحَابِ الْفِيلِ ۖ﴾ ١ ﴿أَلَمْ يَجْعَلْ كُذْبَهُمْ فِي تَضَلُّيلٍ ۖ﴾ ٢ ﴿وَأَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرًا أَبَابِيلَ ۖ﴾ ٣ ﴿تَرْمِيهِمْ بِحِجَارٍ مِّنْ سِجِّيلٍ ۖ﴾ ٤ ﴿فَجَعَلَهُمْ كَعَصِفٍ أَلْعُوبِ ۖ﴾ ٥ ﴿فَالْفِيلُ ۖ﴾ ئەوه ديارە باسى ڕووداويكى ديارىيكرائو دەكات و تايەتە بەوهو.

بەلام لىرەدا كە دەفەرەمۆي: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقَرْيِ صَرَفًا أَلَّابٍ لَّعَلَّكُمْ يَرْجِعُونَ ۖ﴾ ٧ ﴿الْأَحْقَافِ، واتە: بە دنيایى ئيمە ئاوەدانىيەكانى دەوروبەرى ئيوەمان

فەوتاندوون و نیشانەکاھمان بۆ جۆراو جۆر کردوون، بەلکو بەگەرتنەو، ﴿فَلَوْلَا
 نَصْرُهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً بَلْ صَلَّوْا عَنْهُمْ وَذَلِكِ إِفْكَهْمُ وَمَا كَانُوا
 بِعَفْوَةٍ﴾ (۲۸) **الأحقاف**، تنجا دەبوایە ئەوانەى لە جیاتی خوا بە پەرستراویان
 گرتبوون، تاكو لە خوايان نزیک بخەنەو، سەریان خستیان و پشتیان گرتبانیە
 (نەك سەریان نەخستن)، بەلکو لێشیان ونبوون و، شوێن بزر بوون، ئەوەش
 درۆیەکیان بوو و، ئەوەبوو كە هەڵیاندهبەست.

لێره‌دا هیچ شتێك تێمە ناچار ناکات، بڵێن: ئەو بەس مەبەست پێی
 خەلکی مەككەییەو كۆمەلگای یەكەمە، كە قورئانی تێدا دا بەزێنراو، چونكە
 تێمەش تێستا كە دەیخوێننەو: ﴿وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ﴾، تێمە
 ئاوەداننیه‌كانی دەوروبەری تێوەمان فەوتاندوون، خوا ﷻ لە قورئاندا بۆی
 باسکردوون، تۆفانی نووح كە هەڵساووە كەشتییه‌كە لەسەر چای جوودی
 نیشتۆتەو، دیارە گەلی نووح لەوێ فەوتاون، هەروەها ئەكەدی و سۆمەری و
 كلدانی و ئاشووریەكان، لە عێراق فەوتاون و، كاتی خۆی رۆم و فارس و یۆنان
 لە تێران و ئەوروپا و شام و، گەلی عادو ئەموود لە حجازو، لە میصر فیرعەون
 و، گەلی لوط لە فەلەستین و... هتد، كەواتە: تێمەش دویندراو (مخاطب)ی ئەو
 ئایەتە موبارەكانەین، كۆمەلگای دەوروبەری تێمەش، خۆی دادگەر لە میژوودا
 فەوتاندوونی، كەواتە: سنووردارکردنی چەمك و واتای ئایەتەكان و بەستنەوانەیان بە
 شوێنێکی جوگرافی دیاریكراو و، بە كاتێکی میژوویی دیاریكراو، پێچەوانەیی
 ئەو ئامانج و حیکمەتیه‌، كە خۆی مۆتەعال قورئانی بۆ دا بەزاندو: ﴿ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾
 (ص) **۴۷**، كەواتە: دەبێ چەمك و واتای ئایەتەكان، بە پێی فراوانیی قورئان و
 بەپێی ئامانجی نێردرانی قورئان، تەماشای بكەین، نەك لەبەر پۆشنایی كاتێکی
 دیاریكراوی میژوویداو، لە چوارچێوەی شوێنێکی دیاریكراویی جوگرافیدا، كە
 بە داخووە زۆریە تەفسیرەكان بەو شوێیان كردو، ئەوەش بە هەڵە دەزانم،
 بەلكو دەبێ قورئان كە خوا ﷻ دەفەرموێ: بۆ هەموو مەرووف و جندم ناردو،

كاتتىك ئايەتەكان تەفسىر دەكەين، مەگەر نىشانەيەك ھەبى ناچارمان بىكات،
 بلى: فلان ئايەتە، يان فلان سوورەتە، يان فلان كۆمەل ئايەتە، لەگەل فلانە
 كۆمەلگاۋ گەليەتى، چ ئىستا، چ رابردوو، يان لەگەل فلان شوئە جوگرافىيەتى
 ئەگەرنا دەبى چەمك و واتاي ئايەتەكان، فراوان بىكرى، تاكو تىكرى زەوى و
 ھەموو مرقايەتى بىگرنەوہ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى چۈشەندۈرۈش

پېئاسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسە جەۋت (۷) ئايەتى كۆتايىيە، ئايەتەكانى: (۲۹ - ۳۵)، كە چوار بابەتيان گرتوونە خۇيان:

بابەتى يەكەم: چوار ئايەتى: (۲۹ - ۳۲)ى بۆ تەرخانكرلون، باسى ناردنى خوا بۆ كۆمەلىك لە جندو گوگرتنيان بۆ پېغەمبەر ﷺ كە قورئانى خوئندو، پاشان گەرانەوہيان بۆ لای خەلكەكەيان و، بانگەوازكردى خەلكەكەيان بۆ لای خواو بۆ لای قورئان.

بابەتى دووہم: ئايەتى پېنجەم دەگرېتە خۇي، ئايەتى ژمارە: (۳۳)، باسى دروستكرانى گەردوونە وەك بەلگە لەسەر توانايى خوا ﷺ، كە دەتوانى مردووان زيندو وكتاەوہو، ھەليانستېنېتەوہو بۆ سزاو پاداشت درانەوہيان.

بابەتى سېئەم: ئايەتى شەشەم، ئايەتى ژمارە: (۳۴) گرتوويەتە خۇي، كە باسى سزادانى كافرانەو، دانپىدائېتانيانە بە تاوان و خراپەكانيان لە پۇژى دوايى دا.

بابەتى چوارەم: ئايەتى جەۋتەم و كۆتايى، ئايەتى ژمارە: (۳۵)، گرتوويەتە خۇي، كە فەرمانكردى خوايە ﷺ بە پېغەمبەرى خاتەم ﷺ، كە وەك پېغەمبەرانى خاۋەن بېريارو عەزىمەتى پتەو، خۇراگر بى و، پەلە نەكات لە ھاتنى سزا بۆ بېيروايەكان و، دلىاش بى لە ئايندەى پۇشن و سەربەرزانەى خۇي و، داھاتووى مەينەتبارو خراپى بېيروايەكان، ئەگەر ھەر لەسەر بېيروايى مېننەوہ.

﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ ﴿٢٩﴾ قَالُوا يَنْقُومُنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن مَّبْعَدِ مَوْسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣٠﴾ يَنْقُومُنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ

وَعَامِنُوا بِهِ يَغْفِرَ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٣٢﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَعْ يَخْلُقْهُنَّ يَقْدِرْ عَلَى أَنْ يُخَيِّتَ الْمَوْتُ بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٣٣﴾ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٤﴾ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا سَاعَةً مِّن نَّهَارٍ فَلَئِمَّا هُمْ قَدْ قُلِقُوا أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٥﴾

مانای ده قلاو ده قی ئایه تەکان

{هه ره وه ها (ئەى موحه ممه د ﷻ!)، ياد بکەوه! کاتیک کۆمه لێکمان له چنـد نارـدنه لات گوێيان بۆ قورئان هه لـخستبوو، کاتیک نامادهى (قورئان خوێندنه که) بوون، گوێيان: کـش و مات بن و گوێ رادێرن، ئنجا کاتیک (قورئان خوێندنه که) تهواو کرا، ترسینه رانه و ریاکه ره وانه گه رانه وه لای کۆمه له که یان ﴿٣١﴾ گوێيان: ئەى کۆمه له که مان! ئیمه گوێبیستی کتیبیک بووین له دواى مووسا دابه زێزاوه، به پاستدانه رى (کتیبه کافى) پێش خوێه ق، به ره وه ه ق و به ره وه ر پى راست پێنمایى (خه لک) ده کات ﴿٣٢﴾ ئەى کۆمه له که مان! وه لامى (داواکارى) بانگه وازکارى (رپى) خوا بدنه وه و، برپاى پى پێن له (به شیکى) گونا هه کانتان ده تانبوو رى و، له نازارێکى به ئیش ده تانبار پێزى ﴿٣٣﴾ هه ر که سیکیش وه لامى (داواى) بانگه وازکارى (رپى) خوا نه داته وه، له زه ویدا ده سته وسانکه ر (ى خوا) نیه و، جگه له و (خوا) یش هیچ سه ره پهرشتبارى نین، ته وانه له گومرا بیه کى ئاشکرادان ﴿٣٤﴾ ئایا (بپروایه کان) (به چاوى عه قـل و دـل) نه پاندیوه که ته و خوا به ی ئاسمانه کان و زه وى هینا وه دى و، به دروستکردنیشیا نه وه ماندوو نه بووه، توانایه که مردوو انیش بپیه ئیته وه؟

با، بېگومان ئەو لەسەر ھەموو شتێک توانایە ﴿۳۱﴾ ئەو پوژەش کە بېروایان لەسەر ناگر (ی دۆزەخ) ڕادەنویزێن (پێیان دەگوترێ): ئایا ئەمە راست و چەسپاو نیە؟ گوتیان: بێ، (خو) فەرمووی: دەجا بە ھۆی ئەوەوە کە بېروابوون، ئازار (ی دۆزەخ) بچێژن ﴿۳۲﴾ (ئەو موحەممەد ﷺ!) وەک چوون خاوەن عەزیمەتان (لێبروان) لە پێغەمبەران خۆراگر (و پشوو درێژبوون) خۆراگر بەو، پەلەیان بۆ مەکە (سزایان بۆ بێ) ئەو پوژە ئەوەی گەتێیان پێدراوە (و ھەرەشەیان پێ لێکراوە) دەبینێ، وەک تەنیا کاتێک (ی کەم) لە پوژێکدا (لە ژبانی دنیا دا ما بنەو، ئەمە گەیاندن (ی پەیمانی خوا بە)، ئایا جگە لە کۆمەڵی لادەران (کێ) دەفەوتێنێ؟ ﴿۳۳﴾.

ئەندێک لە وێشەکان

(صَرَفًا إِلَيْكَ): واتە: ئاردمانە لات، بۆ لای تۆ ئاردمان، (صَرَفْتُ الرَّجُلَ عَنِّي فَأَنصَرَفَ، وَصَرَفَ اللَّهُ عَنْكَ الْأَذَى: دَفَعَهُ)، دەگوترێ: (صَرَفْتُ الرَّجُلَ عَنِّي فَأَنصَرَفَ)، پیاو کەم لە لای خۆم دوورخستەووە دوورکەوتەووە، (صَرَفَ اللَّهُ عَنْكَ الْأَذَى)، خوا ئازارت لێ سەرف بکات، واتە: لێت دوور بخاتەووە، کەواتە: (صَرَفْنَا إِلَيْكَ) ئاردمانە لات.

(نَفَرًا): (النَّفَرُ: عِدَّةُ رَجَالٍ، وَكَذَا النُّفَرُ: مِنْ ثَلَاثَةِ إِلَى عَشْرَةٍ، وَفِيهِ مِنْ ثَلَاثَةِ إِلَى عَشْرِينَ)، (نَفَرٌ) کۆمەڵێک لە پیاوان، ھەروەھا وشە (نَفَرٌ) یەش، بە ھەمان شێوە، ھەندێک گوتووایانە: (نَفَرٌ) لە سییەو تەکو دەبوو، ھەندێک گوتووایانە: لە سییەو تەکو بیستە.

(سَمِعَ عَرَبٌ): گوێ ھەڵدەخەن، (اسْتَمَعَ لَهُ: أَصغَى، وَكَذَا تَسْمَعُ وَتَسْمَعُ إِلَيْهِ)، ھەم (تَسْمَعُ) و ھەم (سَمِعَ) لەگەڵ (اسْتَمَعَ إِلَيْهِ) ھەموویان، واتە: گوێی بۆ ھەڵخست، ئەک تەنیا گوێ بگرێ، بە لکو گوێ ھەڵبخاوی بێ دەنگ بێ.

(انْفَصَا: (الْإِنْصَافُ: السُّكُوتُ وَالْإِسْتِمَاعُ)، (انصاف): بریتیه له بئ دهنگی و گویندگرتنیکى به گرنگی پیدانهوه.

(قَضَى): (قَضَى: أَي حَكَمَ، وَقَدْ يَكُونُ قَضَى مَعْنَى الْفَرَاغِ، تَقُولُ: قَضَى حَاجَتُهُ، وَقَضَى عَلَيْهِ: قَتَلَهُ لِأَنَّهُ قَرَعَ مِنْهُ)، (قَضَى): به مانای تهواو بوو، به لام لیبره (قَضَى) واته: (حَكَمَ) پریاریدا، جاری وایه (قَضَى) به مانای لیبونونهوه له شتیک دئ، دهگوترئ: (قَضَى حَاجَتَهُ) کاره که ی خوی تهواو کرد، (قَضَى عَلَيْهِ: قَتَلَهُ لِأَنَّهُ قَرَعَ مِنْهُ)، (قَضَى عَلَيْهِ) یانی: کوشتی، چونکه تهواوی دهکات، وهک خوا لَهُ بهاره ی مووساوه لَهُ فهرموویه تی: ﴿فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبِينٌ﴾ القصص، واته: مووسا مستیکی لیداو تهواوی کرد، واته: کو تایی پیهات و رووحی له جهسته ی جیابووه.

(وَجِزَّكُمْ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ): چه پالّه تان ده دات، ده تان پاریزئی له سزایه کی به تیش، (أَجَارَهُ اللَّهُ مِنَ الْعَذَابِ، أَي: أَنْقَذَهُ، وَأَسْتَجَارَهُ مِنْ فُلَانٍ، فَأَجَارَهُ)، (أَجَارَهُ اللَّهُ مِنَ الْعَذَابِ) واته: خوا دهر بازی کرد له تازار، (وَأَسْتَجَارَهُ مِنْ فُلَانٍ، فَأَجَارَهُ)، فلانکس داوای په نادانی له که سیک کرد، که له که سیک په نای بدات، تهویش په نای دله، که واته: (يُجِزُّكُمْ) دهر باز تان ده کات و په ناتان ده دات.

(بِمَعْجِرٍ): دهسته وسانکه ر، (أَعَجَزَهُ الشَّيْءُ: فَاتَهُ، وَعَجَزَهُ تَعَجُّزًا، تَبَطَّهْ أَوْ نَسَبَهُ إِلَى الْعَجْزِ)، (أَعَجَزَهُ الشَّيْءُ: فَاتَهُ)، واته: نهو شته له دهستی دهر باز بوو و، رویش، (عَجَزَهُ تَعَجُّزًا) واته: سستی کرد، یا خود پالیدایه لای نه توانین، بئ توانای کرد.

(وَلَمْ يَكُنْ فِي مَنَاطِقِهِ قَهْوَعِيٌّ، وَالْإِغْيَاءُ: عَجَزَ يَلْحَقُ الْبَدَنَ فِي الْمَشْيِ، وَالْعِي: عَجَزَ يَلْحَقُ مِنْ تَوَلَّى الْأَمْرِ وَالْكَلَامِ)، وشه ی (عِي): پیچه وانهای قسه زانین و زمان پاراوییه، دهگوترئ: (عِي فِي مَنَاطِقِهِ قَهْوَعِيٌّ)، له قسه که پیدا بئ توانا بوو، نهیتوانی مه بهستی خوی دهر بپرئ، به لام (إِغْيَاءُ): ماندوو بوونیک و بئ توانایه که، له رووی جهسته ییه وه تووشی مروؤف ده بئ، به لام (عِي): له نه توانینیکه له رووی قسه کردن و، کاروبار راپه رانده وه تووشی ئینسان دئ.

(عَرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ): ئەوانەى بېيەوان لەسەر ئاگر ۱۰دەنۆتەن، دەبرنە سوۋى، پېشانىيان دەدرى، دەگوتى: (عَرَضْتُ الشَّيْءَ عَلَى الْبَيْعِ، وَعَلَى فُلَانٍ وَلِفُلَانٍ، وَالْعَارِضُ: الْبَادِي عَرَضُهُ، دەگوتى: (عَرَضْتُ الشَّيْءَ عَلَى الْبَيْعِ، وَعَلَى فُلَانٍ)، شتەكەم بۆ فروشتن ۱۰انواند، ياخود بۆ فلانكەسم ۱۰انواند، يان لەسەر فلانكەسم ۱۰انواند: پېشاغدا، (وَالْعَارِضُ: الْبَادِي عَرَضُهُ، (عَارِضُ): بە كەسەك دەگوتى لاملى خۆى پېشاغدا.

(أُولُوا الْعَرْصَ): (الْعَرْصُ وَالْعَرْصَةُ: عَقْدُ الْقَلْبِ عَلَى إِمْضَاءِ الْأَمْرِ)، (عَزَمْتُ وَعَزَمْتُ): بىرتىيە لە دل چەسپاندن لەسەر تەواوکردن و ئەنجامدانى كارەك، دەگوتى: (عَزَمْتُ الْأَمْرَ، وَعَزَمْتُ عَلَيْهِ، وَأَعَزَمْتُ)، واتە: (عَزَمْتُ الْأَمْرَ) بىرىارى كارەكەم دا، (وَعَزَمْتُ عَلَيْهِ) بىرىارم لەسەردا، (وَأَعَزَمْتُ) دللى خۆم لەسەر چەسپاند، كەواتە: (أُولُوا الْعَرْصَ) واتە: خاوەنانى لىيەن، خاوەنانى بىرىارو، خاوەنانى وىستى پتەو.

(لَمْ يَلْبُثُوا): (لَبِثَ بِالْمَكَانِ: أَقَامَ بِهِ مُلَازِمًا لَهُ)، واتە: لە شوئەكە نىشتەجى بوو، پەيوەست بوو بەو شوئەكە، كەواتە: (لَمْ يَلْبُثُوا)، واتە: نەماونەو لەو، پېشان نەچوو.

(بَلَّغَ): ۱- (الْبُلُوغُ وَالْبَلَاغُ: الْإِنْتِهَاءُ إِلَى أَقْصَى الْمَقْصُودِ، وَالْمُنْتَهَى، مَكَانًا أَوْ زَمَانًا، الْبَلَاغُ: التَّبْلِيغُ، الْبَلَاغُ: الْكِفَايَةُ)، وشەى (بَلَّغَ) بە سى واتايان هاتو: (الْبَلَاغُ وَالْبُلُوغُ): بە ماناى گەيشتن بە ئەوپەرى ئامانج و مەبەستىك، چ لە پرووى كاتەو، چ لە پرووى شوئەكە، واتاى دووھەمى (بَلَّغَ): بە ماناى گەياندنە، واتاى سىيەمى (بَلَّغَ): بە ماناى ئەوھە شتىك بەس بى بۆ شتىك.

هوئی هاتنه خواره وهی ثایه تهکان

هوئی هاتنه خواره وهی ئەم ئایه ته موباره کانه: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّذَرِّينَ ۝٢١﴾ قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝٢٢﴾ يَنْقُومَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ. يَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۝٢٣﴾ وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝٢٤﴾ (الأحقاف، لهو باره وه ئەم دوو گێرداوهیه دینین:

(أ) - (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ ابْنِ مَسْعُودٍ رضي الله عنه قَالَ: هَبَطُوا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَهُوَ يَقْرَأُ الْقُرْآنَ بَطْنِ نَخْلَةٍ، فَلَمَّا سَمِعُوا، قَالُوا: أَنصِتُوا، قَالُوا: صَهِ، وَكَانُوا سَبْعَةً، أَحَدُهُمْ: زَوْبَعَةُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ تَعَالَى: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّذَرِّينَ ۝٢١﴾ قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا أُنزِلَ مِن بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝٢٢﴾ يَنْقُومَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ. يَغْفِرَ لَكُمْ مِّن ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُم مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۝٢٣﴾ وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ۝٢٤﴾ (الأحقاف)، (أخرجه ابن أبي شيبة: ج ٤، ص ٧٦، والحاكم في المستدرک: ج ٢، ص ٤٥٦، وَقَالَ: صَحِيحُ الْإِسْنَادِ، والبيهقي في دلائل النبوة: ج ٢، ص ١٢٨، أَبُو نَعِيمٍ في دلائل النبوة: ج ٢، ص ٣٠٤، كما في (الذَّرُّ الْمُتَثَوِّر) ج ٧، ص ٥٢، والإستيعاب في بَيَانِ الْأَسْبَابِ ج ٣، ص ٢١٦).

واته: عهبدولای کوری مه سعوود رضي الله عنه، ده گێرتیه وه، ده لئ: ئەو کۆمه له له جند دابه زینه لای پتغه مبه رضي الله عنه له کاتی کدا که قورئانی ده خوئید، له (بَطْنِ نَخْلَةٍ)، (شوئیتیکه له نیزی که مه ککه)، کاتی که گوئیان لئ بوو، گوئیان: بئ دهنگ و کش و مات بن، گوئیان: وس بن، نۆ که س بوون، یه کیکیان (زَوْبَعَةُ) بوو، (یه کیکی له جند بووه، ئەوه ناوی بووه)، خوا ﷻ بهو بۆنه وه ئەو ئایه تانه ی دابه زانندن.

(ب) - {عَنْ عَلْقَمَةَ قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ مَسْعُودٍ رضی اللہ عنہ: هَلْ صَحِبَ رَسُولُ اللَّهِ صلی اللہ علیہ وسلم مِنْكُمْ أَحَدًا لَيْلَةَ الْجِنِّ؟ قَالَ: مَا صَحِبَهُ مِنْ أَحَدٍ، وَلَكِنَّا فَقَدْنَاهُ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَقُلْنَا: اغْتَبِلْ، اسْتَطِيرَ، مَا فَعَلَ؟ قَالَ: فَتَبْنَا بِشَرِّ لَيْلَةٍ بَاتَ بِهَا قَوْمٌ، فَلَمَّا كَانَ فِي وَجْهِ الصُّبْحِ، إِذَا نَحْنُ بِهِ يَجِيءُ مِنْ قِبَلِ حِرَاءٍ، فَأَخْبَرْتَنَاهُ، فَقَالَ: «إِنَّهُ أَتَانِي دَاعِي الْجِنِّ، فَأَتَيْتُهُمْ فَقَرَأْتُ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنَ»، فَأَنْطَلَقَ فَأَرَانَا آثَارَهُمْ وَأَثَارَ نِيرَانِهِمْ)، (أخرجه الطيالسي: ج ١، ص ٤٧، وابن أبي شيبه: ج ١، ص ١٥٥، ومسلم: ٤٥٠، وأبو داود: ٨٥، والترمذي: ١٨، ٤٣٥٨، وابن حبان: ١٤٣٢).

واته: عه لقمه ده لئی: به ثبینو مه سعوودم رضی اللہ عنہ گوت: ثابا شه وی جند هیج کام له ئیوه هاوه لایه تیسی پیغهمبه ری خوی کرد رضی اللہ عنہ؟ عه بدولآش گوت: هیج کام له تیمه هاوه لایه تیسمان نه کرد، به لام شه ویک (پیغهمبه ر رضی اللہ عنہ) لیمان ونبوو، گوتمان: ده بی پنهان کوژ کرابی، ده بی رفینرابی، چی کرد؟! شه ویک که کومه له خه لکیک به خرابترین شیوه لیان ده گوزره را، تاوا نه و شه وه له تیمه گوزره را، به لام له پرووی به ره به یاندا پیغهمبه رمان رضی اللہ عنہ بینی، له لای نه شکه وتی حیرانه وه ده هاته وه، هه والمان پیدا که تیمه بو تو زور سه غلته بووین، چیت لیتهات؟ فره رمووی: بانگه وازکاری جند هات، بو لام، (واته: به کیکیان هاته وه)، منیش چوم بو لایان قورئانم به سهردا خویندن، نجا پیغهمبه ر رضی اللہ عنہ پوی شوینده واره دانی خویان و شوینده واری ناگره کانیشیانی پیشان دابن.

شایانی باسه: پریویه تی دیکه هه یه که (ابن هشام) له (السيرة النبوية) داو، (القرطبي) له تفسیره که ی خویدا^(۱)، هیناویانه، ورده کاری زیاتر له و باره وه ده خاته پوو، که پیغهمبه ری خوا رضی اللہ عنہ کاتیک له تائیف که پراوته وه، که له سه رچاوه دانی سیره ی پیغهمبه ردا رضی اللہ عنہ هاته وه، به شیوه یه کی زور ناشایست پیشوازیان له پیغهمبه ری خوا رضی اللہ عنہ کردوه، به شیوه یه کی زور نانه جیبانه وه ناشایستیش به پریان کردوه، مندالیان تبه رداون، دواپی که پیغهمبه ری خوا رضی اللہ عنہ

(۱) الجامع لأحكام القرآن: ج ۲۶، ص ۱۶۵، برقم: ۵۵۰۱، والسيرة النبوية لابن هشام: ج ۲، ص: ۲۱ - ۲۳)، عن محمد بن كعب القرظي مرسلًا.

هاتۆتەو بەرەو مەككە، دیارە شەووەکە ی لە ئەشکەوتی (حراب) بوو، بە پێی ئەو ڕیوايەتەو، لەو کاتەدا خۆی پەرودەرگار کۆمەڵیک لە جندی بۆ لا ناردوون، یانی: کە ئەو مڕۆفەکان (خەلکی طائف)! ئێوە کەللەرەقن، ئێوە نانەجین، ئێوە وەلامی پێغەمبەری خاتەم ﷺ نادنەو، ئەوەتا جند بەپێی خۆیان هاتوون! کە ئێوە پێغەمبەر ﷺ خۆی دئی، بۆ لاتان و دەیهوێ پەيامی خواتان پێ پابگەیهنئ، گوێی بۆ ناگرن، کە چی جند لەو شوێنە دوورەو خۆیان هاتوون، بە پێی خۆیان دواي ئەوێ بیستووین، پێغەمبەر ﷺ پەیدا بوو، ئەویش بە هۆی ئەووە کە ئاسمانیان پشکنیوە و تەماشایان کردو، ئیشکگریتی و پاسەوانیەتی ئاسمان زۆر مەحکەم کراو، وەک جاران دەرڤەتیان نیە، بچنە سەر و گوێ لە قسە ی فریشتان بگرن، گوێوین: دیارە گۆرانکاریەک بوو لە زەوی دا، ئیبلیس چەند کۆمەڵە جندکی ناردوون، بگەڕن، داخۆ چی ڕویداو لە زەویدا؟ تاكو سەرەنجام ئەوانە ی دەچن بۆ لای حیجاز، ئەو هەواڵە دەبنەو دەلێن: ئەو ڕویداو: کە پێغەمبەری کۆتایی ﷺ هاتو، پاسەوانی و ئیشکچیتی ئاسمان مەحکەم کراو پتر لە جاران، تاكو جند نەتوانن گوێ لە قسە ی فریشتان بگرن و، قسە یەک کە دەپێنن بۆ کاهین و فالچیەکان، لەگەڵ وەحیدا تیکەڵ نەبن.

خوێش پشیمان بن، لە کاتی کدا دەگەینە تەفسیری سوورەتی (الجن)، لەویدا باسیک لە بارە ی جندەو دەکەین، بۆیە ئێرەدا هەم لە هۆی هاتنە خوارەو کە دا، کە دەگونجی وردەکاری زیاتر باس بکری و، هەم لە مانای گشتی دا، کە دواي دینە سەری، بە کورتی قسەمان لیکردو و قسە ی لێ دەکەین و، خوا پشیمان بن کە دەگەینە تەفسیری سوورەتی (الجن)، وێرای باسیکی سەرەخۆ لە بارە ی جندەو، لە بارە ی چەمک و واتای ئەم ئایەتە ی ئێرەو، چەمک و واتای ئایەتەکانی سوورەتی (الجن) یشەو، باس و خواسی پێویست دەکەین.

مانای گشتیی ئایه‌ته‌کان

خوا **﴿﴾** له چوار ئایه‌تی به‌که‌مد، ئایه‌ته‌کانی: (۲۹ - ۳۲)، باسی بابە‌تیک ده‌کات، که بۆ ئیمه‌ی مروّف، ئەو بابە‌ته ده‌چێته چوار‌چۆه‌ی جیهانی په‌نه‌ان و نادیار (غیب)ه‌وه، ئەویش ئەوه‌یه که خوا **﴿﴾** پێغه‌مبه‌ری خاتهم موحه‌مه‌د **﴿﴾** و له پشت ئەویشه‌وه ئۆمه‌ته‌که‌ی و، هه‌ر که‌سێک بیه‌وێ ئاگادار ده‌کاته‌وه، که کاتی خوێ کۆمه‌لێک له جندانی ناردوون بۆ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر **﴿﴾** که گوێ له قورئان بگرن، ئنجا دواى ئەوه‌ی ئاماده‌ی بوون، بۆ ده‌نگ بوون و، دواى ئەوه‌ی قورئانه‌که‌یان گوێ لێبووه، گه‌راونه‌وه بۆ لای خه‌لکه‌که‌یان و هه‌واڵیان پێدان، که له دواى مووسا **﴿﴾** گوێبێستی کتیبیک بوون، دابه‌زیوه، که به‌ره‌و هه‌ق و راسته‌ ڕێ، خه‌لک پێنمایی ده‌کات و، داوايان له خه‌لکه‌که‌یان کردوه که به‌ ده‌م بانگه‌وازو په‌یامی خواوه بچن، ئە‌گه‌ر وابکه‌ن، خوا له گونا‌هه‌کانیان ده‌یان‌بوورێ و، له سزاو ئازاری به‌ ئیشی دۆزه‌خ چه‌پاله‌یان ده‌دات، به‌لام هه‌ر که‌سێ و نه‌کات، ئەوه ده‌سته‌وسانه‌ری خوا نیه له زه‌ویداو، بێجگه له خواش سه‌ره‌رشتیارێکی نیه‌و، ئەوانه له گومرا‌یدان.

ئهمه چه‌مکی گشتیی ئەو چوار ئایه‌ته‌یه، که خوا **﴿﴾** ده‌فه‌رموێ:

﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾، یاد بکه‌وه! کاتیک کۆمه‌لێک له جندمان بۆ لای تۆ په‌وانه‌کردن، (نَفر) گوتووین: له سێ تاکو ده (۳-۱۰) و، هه‌ندیک گوتووین: له سێ تاکو بیست (۳-۲۰)، هه‌روه‌ها راجیایی دیکه‌ش هه‌یه، گرنگ ئەوه‌یه ئەوانه کۆمه‌لێک له جند بوون، خوا **﴿﴾** واداری کردوون و وای لێکردوون، بچن بۆ خزمه‌ت پێغه‌مبه‌ر **﴿﴾** ئنجا وه‌ک له هۆی هاته‌نه خواره‌وه‌که‌یدا باس‌مان کرد، هه‌ندیک به‌سه‌ره‌ات ئاماژه به‌وه ده‌که‌ن، ئەو رووداوه ئەو کاته بووبێ که پێغه‌مبه‌ر **﴿﴾** له تائیف گه‌راوه‌ته‌وه، هه‌ندیکیش ده‌لێن: نه‌خێر، به‌لکو پێشتر

بووۋە دەگونجى لى سالاتى سەرەتاي پىغەمبەر تايى موحەممەددا ﷺ بوۋىيى، گرنگ ئەۋەيە خوا ﷺ دەفەرمىۋى: كۆمەللىك لى جندمان ناردن بۆ لاي تۆ، ﴿يَسْمَعُونَ الْقُرْآنَ﴾، بە گرنگى پىدانهۋە گوئيان لى قورئان دەگرت، ﴿فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصُتُوا﴾، كاتىك ئامادەي بوۋىيى، واتە: ئامادەي كۆرۈ مە جلىسە كەي پىغەمبەر ﷺ بوۋىيى، ئەگەر كۆرۈ مە جلىس بوۋىيى و، ياخود ئامادەي پىغەمبەر بوۋىيى ﷺ، لى ھە كاتەدە كە ھەندى دەللىن: نوئىزى كردو، ئىجا نوئىزى بەياني بوۋە، يان نا؟ گرنگ ئەۋەيە نوئىزىكى دەنگ تىدا بەرز كراۋە بوۋە، ياخود مەبەست پىي ئەۋەيە ئامادەي قورئانخوئىندەكە بوۋىيى، ﴿قَالُوا أَنصُتُوا﴾، لى ئىو خۇياندا بە يەكدييان گوت: بى دەنگىن، كىش و مات بن، ﴿فَلَمَّا قُضِيَ وَلَوْ إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ﴾، كاتىك تەۋاو بوۋ و بىرا، واتە: ئەۋ قورئانخوئىندەي پىغەمبەر ﷺ تەۋاو بوۋ، گەرپانەۋە بۆ لاي كۆمەلەكەيان ئاگاداركەرەۋانەۋەۋە ورياكەرەۋانەۋە، گەرپانەۋە بۆ لايان، تاكو بىانتىسېنن و وريايان بىكەنەۋە.

﴿قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كُتُبًا أَنْزَلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى﴾، گوئيان: ئەي خەلەكەكەمان! ئەي كۆمەلەكەمان! ئىمە گوئىسى كىتەك بوۋىيى لى دۋاي مووسا ﷺ دابەزىنارۋە، واتە: لى دۋاي كىتەكەي مووسا (كە تەۋرەتە) دابەزىنارۋە، ﴿مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾، بەپاستدانەرى ئەۋەيە كە لى پىشەستىيەۋە بوۋە، ھەرچى كىتەك كە لى پىش ئەۋدا دابەزىۋە، ھەموۋى بەراست دەزانى، ۋەك ئەۋلەكەيان كە كىتب و فەرمايشتى خوان، ﴿يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ﴾، بەرەۋە ھەق و راستىي و دادگەرىي و چاكىي و ھىكمەت، پىنمايى دەكات، ﴿وَلِكُلِّ طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٌ﴾، ھەرۋەھا بەرەۋە راستە شەقام، ھەق ۋەك لايەنى تيۋرىي و، راستە پى، ۋەك لايەنى جىبەجىكردن و بەرجەستەكردنى ئەۋ ھەقە لەسەر ئەرزى واقع، ئىسلام ھەقىكە كە لى قورئاندا بەرجەستەيە، راستە پىيەكىشە كە لى پىيازى پىغەمبەر دا ﷺ بەرجەستەيە، ئەۋىش ھەر قورئانەۋە پىيادە كراۋەۋە بەرجەستە كراۋە، ۋەك زۆرجاران گوتوۋمانە.

﴿يَقَوْمَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ﴾، ئەي کۆمەلە کهمان! ئەي خەلکە کهمان! وه لامي بانگهوازکاری خوا بدهنهوه، واته: ئەو که سهی خوا ناردوو یه تی بو بانگکردنی خه لک، تیه وه لامي بدهنهوه، ﴿وَأَمِنُوا بِهِ﴾، پرواشی پی بینن، سه ره تا به ده نگیه وه بچن، پاشان دواي ئەوه ی تیده فکرن و راده میتن و له په یامه که ی حالی پی ده بن، پروای پی بینن، ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾، له گونا هه کانتان ده تانبووری، ﴿وَمُحَرِّمٌ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ﴾، له نازاریکی به تیشیش چه پالەو په ناتان ده دات.

﴿وَمَنْ لَا يُحِبِّ دَاعِيَ اللَّهِ﴾، هه ره که سیکیش وه لامي بانگهوازکاری خوا نه داته وه، بانگهوازکاریک که بو لای خوا، خه لک بانگ ده کات، که موحه ممه ده ﴿فَلَيْسَ بِشُعْرٍ فِي الْأَرْضِ﴾، مسوگه ره ده سه وه سانه کهری خوا نیه له زه ویدا، یانی: ده سه وه سانه کهری خوا نیه، له خوا ده ربازو قوتار نابێ، ﴿وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ﴾، هه ره وه ها جگه لهو (جگه له خوا) هیچ سه ره په رشتیاری نین، دوست و پشتیوان و مشوور غۆری نین، ﴿أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾، ئا ئەوانه، له گومراییه کی پروون و ناشکرادان.

ئنجا خوا ﴿لَهُ﴾ ئەیه تی دواي ئەودا، ئەیه تی ژماره (۳۳) دا، بابه تیکی دیکه باس ده کات، که زورجار له قورئاندا باسکراوه، ئەویش بریتیه له وه که خوا ئاسمانه کان و زهوی هیناونه دی، بی ئەوه ی پێانیه وه ماندوو بی، ئنجا خوا به که ئەوه توانیه که ی بی، توانیه که ی بی سنووره وه ده شتوانی مردووون زیندوو بکاته وه:

ده فیه رموی: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَخْلُقْ لَهُنَّ يَمْدِرَ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتِ﴾، ئایا نه یان بینیه، واته: به چاوی عه قل و دل، زانایان ده لێن: (الرُّؤْيُ قَلْبِيَّةٌ وَلَيْسَتْ بَصَرِيَّةٌ)، چونکه ئەوه به چاوی سه ره نابینری، که خوا به دروستکردنی ئاسمانه کان و زهوییه وه ماندوو نه بووه، یاخود: یانی: (أَوَلَمْ يَعْلَمُوا؟) (أَوَلَمْ يَذَرُّوا؟)، ئایا نه یان زانیوه؟ ئایا ده رکیان نه کردوه وه یان فامیه وه؟ ﴿أَنَّ اللَّهَ الَّذِي

خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ ﴿﴾، که ئەو خواپەیی ئاسمانەکان و زەوی ھێوانە دی، ﴿وَلَمْ يَكُنْ يَحْتَسِبْ﴾، ماندوو و شەگەتیش نەبوو، بە دروستکردنەوانە، ﴿يَقْدِرُ عَلَىٰ أَنْ يُمْحِيَ الْمَوْتِ﴾، (تایا نازانن کە ئەو خواپە) توانادارە، لەسەر ئەو دی مردووان بژێەنیتەو؟ ﴿بَلَىٰ﴾، با، (توانادارە)، ﴿إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، بە دلتاییی ئەو لەسەر ھەموو شتێک بە توانایە.

واتە: با ھەر بۆ خۆیان راپەینن و تەماشای بکەن، مادام دان بە بوونی خۆی بەدەینەرو پەرەردەگادا دێنن، نابێ مەسەلە ی زیندووکرانەو دیان لێ عاسی بێ، خواپەک بتوانێ ئەم گەردوونە، ئاوا بەو شتێو بە سیستماتیک و پەروردەکارییە بخولقێنن، دەستوانێ مردووانێک کە کاتی خۆی ژیا ئی پێداون، زیندوو دیان بکاتەو، دووبارە ژیا ئی پێ بداتەو، وەک چۆن لەسەرەتاو مردوو بوون و، ژیا ئی پێداون، دەتوانێ دووبارە ژیا ئی پێ بداتەو.

ئەجا لە ئایەتی ژمارە (۳۴) دا، بابەتێکی دیکە ی سێھەم باس دەکات و دەفەر مۆی: ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾، ھەروەھا ئەو پۆژە کە ئەوانە ی بێ پروان پادەنوێترن لەسەر ئاگر، ﴿أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾، (پێیان دەگوێرێ): ئایا ئەمە ھەق و راست نیە؟! ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾، گوێیان: با، بە پەروردەگارمان (راستە)، ﴿قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾، خوا ﷻ فەر مۆی: کەواتە: ئازار بچێژن بە ھۆی ئەو وە کە بێ پروا بوون، (تکفُرُون) دەشگونجێ بە مانای سێلە ی دەکەن، بێ، یانی: چونکە کو فراتان دەکرد، بەلام لەم رەوت (سیاق) دا باشتەر دەگونجێ کە مەبەست ئەو بێ، بە ھۆی ئەو وە کە تێو بێ پروا بوون، بەلام تێستا دانی پێدا دێنن.

بەلێ: (کُفَرُوا) ی یە کەم: ﴿وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، دەگونجێ بە مانای ئەو بێ: ئەوانە کە سێلە و ناسو پاسن، ھەروەھا (تکفُرُوا) ی دوو ھەمیش، دەگونجێ بە مانای سێلە ی ناسو پاسی بێ، بەلام بە پێی سیاق زیاتر ئەو دێتە بەرچا و مەبەست بێ پروای ی بێ، واتە: بێ پروا بوون بە پۆژی دوا ی و بە سزا و پاداشتی خوا.

لېرەدا كە ئەو پىرسىيارەيان لى دەكرى: ﴿أَلَيْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾، كە ئەو ھە قوتراوى بېزەرېكە، بەلەم بېزەرەكە باس نەكراو، ئىنجا يان خوايە ﷺ، ياخود فرىشتەكانن، كە ئەو پىرسىيارە دەكەن، ئايا ئەمە ھەق و راست نىە؟ ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾، گوٲيان: با سوٲند بە پەرورەدگارمان، سوٲندىشى لەسەر دەخوٲن، بو ھەختكردەنەو ھە زياتر دٲنپاكردەنەو ھە بەرانبەر، كە ئىستا زور قەناعەتيان ھاتو، بەلەم بە داخەو كاتەكەي گونجاو نىە!! ﴿قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾، (خوا ﷺ) ياخود ئەو بېزەرە، قەرمووى: ئىنجا مادام وايە تازار بچېژن بەھوٲى ئەو ھەو، كە بېٲروابوون كاتى خوٲى، واتە: لە ژيانى دنپادا.

ئىنجا دٲتە سەر بابەقى چوارەم و كوٲايسى لە ئايەقى ژمارە (۳۵)دا: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾، ئەم (ف) ھە، بو بادانەو ھە گېٲراناو ھە، بەلەم ھاوكت پەيوەستىشە بە چەند رستەيەكەو لە پٲش خوٲىدا، واتە: مادام كار بەو شېو ھە بٲ و، ئەوانە ئاوا كەللەرق و عىناد بن و، دان بەو پەيامەي توٲدا نەھىنن، ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾، خوٲاگر بە، توٲش وەك چوٲن خواو ھە زمان لە پىغەمبەرەان خوٲاگر بوون.

(عزم) وىستىكى مەككەم و بېرارىكى پتەو و لېٲرانتىكى باشە، وەك پٲشتەر لە شىكردەنەو ھە وشەكاندا باسما ىن، وشەي (عَزْمٌ وَعَزِيْمَةٌ): چەسپاندنى دٲلە لەسەر جٲبەجىكرنى كارىك و لېٲرەان بو كارىك و، ساغكردەنەو ھە دٲل لەسەر ئەنجامدانى كارىك، ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾، يانى: ئەو پىغەمبەرەانەي دٲلى خوٲيان چەسپاندو لەسەر ئەنجامدانى ئەو ئەركەي خوا پٲى سپاردوون، توٲش وەك ئەوان خوٲاگر بە، ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَّهُمْ﴾، پەلەيان بو مەكە، واتە: پەلەيان بو مەكە سزايان بو بٲى، سزايەك كە خوا ھەرەشەي پٲى لىكردوون، ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ﴾، ئەو رۆژەي ئەو ھەي پەلٲىيان پٲىدراو، يان ھەرەشەيان پٲى لىكراو، دەبىينن، وەك ئەو وايە، ﴿لَا يَلْبِثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ﴾، كە تەنيا كاتىكى كەم لە رۆژىدا مابنەو، ﴿بَلْعٌ﴾، ئەمە گەياندنى پەيامە، يان ئەمە

كۆتايى راگەياندى ئەو پەيامەيە، يان ئەمە بەس و تەواو، چونكە (بَلَاغ) بە
 ھەر سى واتايەكە دى: **أ- بە ماناي گەياندى دى، و، ب- بە ماناي كۆتايى دى**
 و، **ج- بە ماناي تەواويى دى، ﴿فَهَلْ يُهْلَكُ إِلَّا الْقَوْمُ الْفَاسِقُونَ﴾**، ئايا جگە لە
 كۆمەللى لادەران كەسى ديكە دەفەوتى؟ بەس ئەوانە دەفەوتتىن كە لە راستە پى
 لادەدەن، ھەرەك چۆن كەسيك كە لە پى راست لادەداو، تووشى كۆرە پى و
 پىچكان دەپى، ياخود سەبارەيك كە لە راستە شەقام لادەدات، دەكەوتە نىو
 كەندەلەن و ھەلدىر، بە ھەمان شىوئەش: تەنيا ئەوانە دەفەوتتىن كە لە راستە
 شەقامى خوا لادەدەن.

پىشترىش ئاماژەمان بەوھدا كە زۆربەى ھەرە زۆرى توپىژرەوان، وەك
 دوایش باسى دەكەين، ﴿**أُولَئِكَ مِنَ الرُّسُلِ**﴾، يان بە ژمارەيكى ديارىكرائو
 لە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لىكدانەو، كە ھەندىكيان گوتوويانە:
 ئەو پىنجەن: (نوح و ئىبراھىم و مووسا و عيسا و موھەممەد)، واتە: ئەى
 موھەممەد! ﴿**تَوَّشَّ**﴾ وەك ئەو چوارە خاوەن عەزىمەت و ويستى پتەو مەحكەم
 بە، ھەرەھا ھەندىكيان گوتوويانە: ھەوتن و، ھەندىكيان گوتوويانە: دەن و،
 ھەندىكيان گوتوويانە: زياتر يان كەمترن.

بەلام بە بۆچوونى بەندە ھەموو پىغەمبەران، خاوەنى عەزىمەت و ويستىكى
 مەحكەم بوون، لە مەسەلە گرنگەكانىشدا زياتر تىشك دەخەينە سەر ئەوھى خوا
 ﴿**بە پىغەمبەر ﷺ دەفەرموئى: ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تُكِنِّ كَصَاحِبِ الْخَوْبِ إِذْ نَادَىٰ وَهُوَ مَكْظُومٌ**
 ﴿**۱۸**﴾ الْقَلَمِ، بۆ ھۆكمى پەرورەدگار خۆت رابگرەو، وەك خاوەنى ماسىيەكە مەبە،
 واتە: وەك يونس مەبە، ھەرەھا كە خوا ﷻ لە بارەى ئادەمەو دەفەرموئى:
 ﴿**وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِن قَبْلِ فَنَسَىٰ وَلَمْ يُجِدْ لَهُ عَزْمًا**﴾ ﴿**۱۹**﴾ طە، بە دىنيى ئادەمان
 راسپارد لەمە و پىش، كە چى لە بىرى چوو و عەزىمان پىوھ نەيىنى، لەویدا وەلامى
 ئەو دەدەينەو، كە مەبەست پىيان چىيە؟

مه‌سه‌له گزنگه‌کان

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م:

خوا (عز وجل) ژماره‌یه‌ک جندی په‌وانه‌ی لای پی‌غه‌مبه‌ری خاته‌م موحه‌مه‌د کردوون، بو گو‌یگرتن له‌ قورئان و، پاش گو‌ی هه‌ل‌خستن و وه‌رگرتنی قورئان، گه‌راونه‌وه‌ لای خه‌ل‌که‌که‌یان و، بانگه‌وازیان کردوون بو‌ لای قورئان و ئیسلام و، موژده‌شیان به‌ وه‌لامده‌ره‌وانی بانگه‌وازکاری لای خوا داوه، به‌ ل‌ی‌یوردان و چه‌پاله‌دران له‌ سزای به‌ ئیش، به‌ پی‌چه‌وانه‌وه‌شه‌وه: سه‌ری‌پی‌چیکاران له‌ سزای خوا قوتار نابن و، له‌ گو‌م‌رایش دان:

خوا ده‌فه‌رمو‌ی: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ آلِ هَارُونَ يَسْمَعُونَ آيَاتِ اللَّهِ فَكَلَّمْنَا هَٰؤُلَاءَ قَالُوا أُنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَىٰ قَوْمِهِم مُُّنذِرِينَ ۚ﴾ (۲۹) قَالُوا يَنْقُومَنَا إِنَّا سَعِثْنَا كِتَابًا أَنزَلَ مِنَ بَعْدِ مُوسَىٰ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَىٰ الْحَقِّ وَإِلَىٰ طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿۳۰﴾ يَنْقُومَنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَءَامِنُوا بِهِ ۚ يَعْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِزَّكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿۳۱﴾ وَمَنْ لَا يُجِيبِ دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءُ أُولَٰئِكَ فِي سَلَٰكِلٍ مُّبِينٍ ﴿۳۲﴾

شیکردنه‌وه‌ی ئەم ئایه‌تانه، له‌ شازده‌ برگه‌دا:

۱- ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ آلِ هَارُونَ﴾ هه‌روه‌ها یاد بکه‌وه‌ که‌ کو‌مه‌ل‌یک له‌ جندمان بو‌ لات ناردن، (إِذْ) بو‌ (ظرف) ه، کاتیک که‌ شتیک تیبدا روویداوه‌ له‌ رابردوودا، (الْعَامِلُ فِي الظَّرْفِ مُقَدَّرٌ: وَادَّكَّرْ إِذْ صَرَفْنَا، کاریگه‌ر له‌ (ظرف) دا ئەندازه‌گیری کراوه، یاد بکه‌وه! کاتیک که‌ ناردمانه‌ لات، (صَرَفَ) به‌ مانای ناردن و په‌وانه‌ کردنه، ﴿نَفَرًا مِّنَ آلِ هَارُونَ﴾ (نفر) وه‌ک گوتمان، ژماره‌یه‌که، له‌ بیست که‌متر بێ، یاخود زیاتر بێ، یاخود له‌ ده‌ که‌متر

بى، لەو بارەوہ زانايان مشت و مريان مەيە، ﴿صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾ (أَي: وَجْهَهَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ، وَبَعَثْنَا هُمُ إِلَيْكَ)، واتە: كۆمەلەك لە جندمان ناردن بۆ لای تۆ و، پەوانەى لای تۆمان كردن.

۲- ﴿يَسْمِعُونَ الْقُرْآنَ﴾، بە گرنگى پێدانهوہ گوێيان بۆ قورئان گرتبوو، بە كوردى پێى دەلێن: گوێ هەلخست، ئنجا: ﴿يَسْمِعُونَ الْقُرْآنَ﴾ (فِي مَحَلِّ نَصَبٍ صِفَةً ثَانِيَةً لِّنَفَرًا أَوْ حَالٍ)، ﴿يَسْمِعُونَ الْقُرْآنَ﴾ لە شوێنى (نصب)دايەو دەگونجى سيفهق دووهم بى بۆ ﴿نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ﴾، ياخود حال بى، يانى: حالىكدا كە بە گرنگى پێدانهوہ، گوێيان هەلخستبوو.

۳- ﴿فَلَمَّا حَضَرُوا قَالُوا أَنصُوا﴾، كاتىك ئامادهى بوون، گوێيان: كەش و مات بن، (حَضَرُوا: أَي حَضَرُوا قَائِرَى الْقُرْآنِ)، ئامادهى خوێنەرەوہى قورئان بوون، ياخود ئامادهى خودى قورئانەكە بوون، لە كاتىكدا دەخوێنرايەوہ، واتە: ئامادهى قورئان خوێندنەكە بوون، ﴿قَالُوا أَنصُوا﴾، لە ئیوان خوێندا بە يەكدييان گوت: كەش و مات بن، (إِنْصَات) بريتە: لە بى دەنگىيەك كە گوێگرتنى تێدایى، واتە: بۆيە بى دەنگ دەبين، تاكو چاك گوێى لى بگرن، (الطبري) ئەم ئايەتە قورئانييە، ياخود ئەم چەند رستەيەى، ئاوا لێكداونوہ لە تەفسيرەكەى خۆيدا^(۱)، دەلێ:

(يَقُولُ تَعَالَى ذِكْرُهُ مَقْرَعًا كَقَارِ قُرَيْشٍ يَكْفُرُهُمْ مِمَّا آمَنَتْ بِهِ الْجِنُّ وَإِنْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ يَا مُحَمَّدٌ ﴿نَفَرًا مِّنَ الْجِنِّ يَسْمِعُونَ الْقُرْآنَ﴾، ذِكْرُ أَنَّهُمْ صَرَفُوا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ بِالْحَادِثِ الَّذِي حَدَّثَ مِنْ رَجْمِهِمُ بِالْشُّهْبِ، عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ، قَالَ: «لَمَّا بُعِثَ النَّبِيُّ ﷺ حُرِسَتْ السَّمَاءُ، فَقَالَ الشَّيْطَانُ: مَا حُرِسْتُ إِلَّا لِأَمْرِ قَدْ حَدَّثَ فِي الْأَرْضِ، فَبَعَثَ سَرَايَاهُ فِي الْأَرْضِ، فَوَجَدُوا النَّبِيَّ ﷺ قَائِمًا يُصَلِّي صَلَاةَ الْفَجْرِ بِأَصْحَابِهِ بِنَخْلَةٍ، وَهُوَ يَقْرَأُ، فَاسْتَمَعُوا حَتَّى إِذَا فَرَغَ: ﴿وَلَوْ إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ﴾ الْأَحْقَافِ، إِلَى قَوْلِهِ: ﴿مُسْتَقِيمٍ﴾ (۱۴۲) (الأحْقَاف) (۲).

(۱) جامع البيان، ج ۳، ۳۱.

(۲) جامع البيان: ۳۱۳۷.

دەلّ: خوا ناوی ھەر بەرزە، دەفەرموئ: وەک سەر کۆنەکردنی کافرەکانی قورەیش بەھۆی بېبروایانەو، بەو سەرکۆنەیان دەکات کە جند پروایان پێ ھێناو، دەفەرموئ: یاد بکەو! کاتیک کۆمەلێک لە جندمان ناردنە لای تۆ (ئەي موحەممەد! ﴿١٤٢﴾ کۆمەلێک لە جند گوئیان بۆ قورئان گرتبوو، بە گرنگیی پێدانەو، باسکراو کە بۆیە ئێردراون بۆ لای پێغەمبەری خوا ﴿١٤٣﴾، بەھۆی ئەو پرواداوە کە پرویداو، ئەویش بریتی بوو لەوێ کاتێ وێستووایە گوئ بگرن لە قسەي فریشتان، وەک جارن، تیر باران و بلیسە باران کراون، سەعیدی کوپی جوبەیر خوا لێی پازی بێ (کە یەکنیکە لە زانایانی تابیعین) دەلّ: کاتیک پێغەمبەر ﴿١٤٤﴾ پەوانە کرا، ئاسمان پاسەوانیی کرا، (یان پاسەوانییەکی توندتر کرا، وەک لە ئایەتەکاندا ئاماژەي پێکراو)، شەیتان گوئ: ئاسمان ئێشکچیەتی تێدا دانەنراو، مەگەر لەبەر پرواداویک کە لە زەویدا پرویداو، ئنجا سەربازەکانی خۆی ناردن، بە زەویدا بگەرێن، سەرەنجام پێغەمبەریان بینی ﴿١٤٥﴾ نوێژی بەیانی بە ھاوێلانی دەکرد لە نەخلە، لەو کاتەدا قورئانی دەخوێند، ئەوانیش گوئیان بۆ گرت، تاکو تەواو بوو، کاتیک تەواو بوو، گەرانبەو بۆ لای خەلکەکیان ترسێنەرانبو ئاگەدارکەرەوانە، ئایەتەکان تاکو دەگاتە: ﴿مُسْتَقِيمٌ﴾ ﴿١٤٦﴾ الْأَحْقَافُ، ئەم ئایەتە تانە بەو بۆنەییەو ھاتوونە خوا.

ئایەتە کە دەفەرموئ:

٤- ﴿فَلَمَّا قُضِيَ﴾، کاتیک تەواو کرا، ھەروەھا خوێندراویشەتەو: ﴿فَلَمَّا قُضِيَ﴾، کاتیک پێغەمبەر ﴿١٤٧﴾ قورئانخوێندنەکی تەواو کرد، ئەگەر بھەرموئ: ﴿قُضِيَ﴾ واتە: خوێندنەو کە قورئان تەواو بوو.

٥- ﴿وَلَوْ إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّذَرِبِينَ﴾، گەرانبەو بۆ لای کۆمەلەکیان ئاگادارکەرەوانە، (وَلَوْ: أَنْصَرَفُوا مِنْ مَّكَانِ الْإِسْتِمَاعِ وَرَجَعُوا إِلَىٰ مَكَانِهِمْ)، لەو شوێنەي گوئیان لێ ھەڵخستبوو، گەرانبەو بۆ ئەو شوێنەي لێوێ ھاتبوون.

ئىنا ئەوھە كە لە ئىو خۆياندا گوتوويانە: (أَنْصُتُوا): (إنصات) يانى: بى دەنگىيەك بە مەبەستى چاك حالىي بوون، وەك لەو فەرمايشتەدا هاتوھە كە باسى ھەجى مائناوايى (حَجَّةُ الْوِدَاعِ) پىغەمبەر دەكات ﷺ لە جابىرى كورى ھەبدوللاوھ گىردراوھ تەوھە كە پىغەمبەر ﷺ پىي فەرمووھ: {إِسْتَنْصِتِ النَّاسُ} (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۱۲۱، ومسلم: ۱۱۸)، واتە: خەلك بى دەنگ بکە، وایان لى بکە بى دەنگ و كش و مات بن، بو ئەوھى باش گوئیستی قسەكان بن.

ئىنا ئەوانە كە گەرانهوھ بو لای خەلكەكەيان:

﴿۶﴾ - (قَالُوا يَنْفُومًا إِنَّا سَمِعْنَا حِكْمًا أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى) گوتیان: ئەى خەلكەكەمان! ئەى كۆمەلەكەمان! ئیمە گوئیستی كىتیبك بووین، كە لە دواى مووسا ﷺ دابەزێراوھ، ھەلبەتە ئەمە مانای ئەو قسانەبە كە جند كردوویان، ئىنا ئایا بە چ زمانىك دواون و، خەلكى چ شوئىنك بوون، كامیان بووھ قسەى كردوھ؟ ديار نى، گزنگ ئەوھبە ماناكەى ئەوھ بووھ، گوتوويانە: ئیمە گوئیستی كىتیبك بووین، كە دواى مووسا دابەزێراوھ.

بوچی باسى كىتبەكەى مووسا كراوھ؟ چونكە كىتبەكەى مووسا ﷺ، زانايان دەئین: دوايەمین كىتب و پەيامى خوا بووھ، كە ياساكانى ئىدباوون، چونكە كىتبەكانى دىكەى كە بو پىغەمبەرانی بەنو ئىسپرائىل ھاتوون، ھەر لە داوود و سولھەيمانوھ بگرە، تاكو دەگاتە زەكەرىياو ھەياو عىسا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە پەرپاویزى تەوھرات دابوون و ھەموویان شوئىنكەوتوو تەوھرات بوون، بەلى خوا زەبوورى بە داوود داوھ، ئىنجىلى بە عىسا داوھ (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، بەلام ھەردووکیان بە راستدانەرى تەوھرات بوون و، شوئىنكەوتوو تەوھرات بوون، بىگومان ھەندى شتى تايەتیا بۆ ھاتوھ، كە ئەویش ھەر پروونكردنەوھى ھەندى شت بووھ كە لە تەوھراتدا بووھ، یان راستكردنەوھى ھەندى شت بووھ كە لە تەوھراتدا دەستكارى كراوھ.

(۷) - ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾، بە راستدانەرى ئەو ھەيە، کە لە پێش دەستى ھەيەتى، ئەو کەتیبە کە قورئانە، ھەموو کەتیبەکانى پێش ھۆى - ھەك ئەسەلەکیان --- بە راست دەزانن.

(۸) - ﴿يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ﴾، رێنمایى خەلک دەکات بۆ ھەق، (يَهْدِي) واتە: (يَهْدِي النَّاسَ) خەلک رێنمایى دەکات بەرەو ھەق، لێرەدا ھەق دەگونجى مەبەست پێى بووناسى و ئیمان و عەقیدەى.

(۹) - ﴿وَالِى طَرِيقٍ مُسْتَقِيمٍ﴾، ھەروەھا رێنمایان دەکات بۆ راستە پێ، دەگونجى ئەمەش مەبەست پێى پابەندى و کردەو ھى باش بێ، واتە: خەلک رێنمایى دەکات، ھەم ھەق بناسن و بزائن، ھەم بەو ھەقە ھەو پابەندن، کە لە راستە شەقامى خوادا بەرجەستە دەبێ، کە پێغەمبەر ﷺ لە دوو توپی رێبازو سوننەتەکەى خۆیدا، بەرجەستەى کردو، کەواتە: ئىسلام تەنیا بەرنامەى کى تیورى و فیکرى نە، بەلکو ھاوکات لەگەڵ ئەو ھەدا، جێبەجێکردنیکى کردەیی شە لەسەر ئەرزى واقع.

(۱۰) - ﴿يَقُولُوا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ﴾، ئەى خەلکە کەمان! ئەى کۆمەلە کەمان! ھەلامى بانگەوازکارى خوا بدەن ھەو ھى پێینن، (دَاعِيَ اللَّهِ) بانگەوازکارى خوا، دەگونجى مەبەست پێى قورئان بێ، دەشگونجى مەبەست پێى پێغەمبەر بێ، ھەلامى بدەن ھەو ھى پێ بێنن، بۆچى؟

(۱۱) - ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ﴾، لە گوناھەکانتان دەتانبوورئ.

ئەگەر پێتى (مِنْ) زیاد کراو بێ بۆ جەختکردن ھە، واتە: لە ھەموو گوناھەکانتان دەتانبوورئ، بەلام ئەگەر (مِنْ تَبَعِيَّةٍ) بێ و بۆ ھەندىک بێ، واتە: لە ھەندىک لە گوناھەکانتان دەتانبوورئ، بەلام ڕەنگە لە ھەموو گوناھەکان تەنیا بە ئیمان ھێنان نەبوردن، بەلکو پێوستیان بە تەوبە کردن بێ، یاخود پێوستیان بە ڕەتکردن ھە مافەکان بێ بۆ خواو ھە مافەکان، بۆیە لە (مِنْ) ى خراو تە سەر.

(۱۲) - ﴿وَجَزَّكُم مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾، پەناشتان دەداو دەتاپاریزی له نازاریکی به ئیش، که مه بهست پیتی نازارو سزای دۆزخه، لیره دا که ده فەرموی: ﴿وَجَزَّكُم مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾، ئەم (میں) ەش، تەنیا بۆ ئەوهیه (بەرزگم) بەرکاری پێ بخوازی، بۆ (تەعدیه) یه، ده گوتری: (أَجَارَهُ مِنْ ظُلْمِ فُلَانٍ: مَنَعَهُ وَأَبْعَدَهُ)، واته: پەنای داو، دووری خستهوه له وهی فلانکهس ستهمی لی پکات.

(۱۳) - ﴿وَمَنْ لَا يُجِبْ دَاعِيَ اللَّهِ﴾، هەر که سیکیش وه لمی بانگهوازکاری خوا نه داتهوه، ئەگەر قورانه، ئەگەر موحه ممه ده ﷺ، که ههردووکیان بۆ لای خوا خه لکیان بانگ کردوه.

(۱۴) - ﴿فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ﴾، دهستهوسانکه ر نیه له زهویدا، واته: دهستهوسانکه ری خوا نیه، که له سزاو جهز بهیه دهر باز بێ و پابکات و، خوا دهستی پترانه گات، بویهش ده فەرموی: (فِي الْأَرْضِ) بۆ ئەوهی هه مو گو شه و که ناره کانی زهوی بگریتهوه، به هەر لایه کدا بچێ، دهستهوسانکه ری خوا نیه و، له چنگی خواو له دهسه لاتی قوتار نابێ.

(۱۵) - ﴿وَلَيْسَ لَهُ مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ﴾، جگه لهویش هیچ دۆست و سه ره پرشتیاری نین، هیچ پشتیوان و مشوور خووری نین.

(۱۶) - ﴿أَوَلَيْكَ فِي صَاحِلَيْ تُبَيِّنَ﴾، ئا ئەوانه له گومراییه کی ئاشکرادان، واته: نغروبوون له گومرایی دا.

لیره دا (القرطبي) قسه یه ک ده کات له تەفسیره که ی خویدا^(۱) ده لێ:

(هَذِهِ الْآيَةُ تَدُلُّ عَلَى أَنَّ الْجَنَّ كَالْإِنْسِ فِي الْأَمْرِ وَالنَّهْيِ وَالثَّوَابِ وَالْعِقَابِ، وَقَالَ الْحَسَنُ: لَيْسَ لِمُؤْمِنِي الْجَنِّ ثَوَابٌ غَيْرُ نَجَاتِهِمْ مِنَ النَّارِ، يَدُلُّ عَلَيْهِ قَوْلُهُ تَعَالَى: ﴿يَغْفِرْ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَجَزَّكُم مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾ (۳)، وَبِهِ قَالَ أَبُو حَنِيفَةَ قَالَ: لَيْسَ ثَوَابُ الْجَنِّ إِلَّا أَنْ يَجَاوَزُوا مِنَ النَّارِ، ثُمَّ يُقَالُ لَهُمْ: كُونُوا ثَرَاءً مِّثْلَ الثَّهَانِمِ. وَقَالَ آخَرُونَ: إِنَّهُمْ كَمَا يَعْقِبُونَ فِي الْإِسَاءَةِ، يَجَاوِزُونَ فِي الْإِحْسَانِ مِثْلَ الْإِنْسِ).

واته: ئەم ئایەتە بەلگەیە لەسەر ئەوەی کە جندیش وەک مەروڤان، لە فەرمان پێکەران و قەدەغەکران و پاداشت و سزادا، یەکسان.

بەلام هەسەنی بەصرایی لێی گیراوە ئەوەی کە گوتووێتی: جند پاداشتیان نیە، ئەوە نەبێ کە لە ناگەر چەپالە دەدرێن، چونکە خوا **يَغْفِرُ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخَذِّبُكُم مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ (٣١)** **الْأَحْقَافِ**، لە گوناھەکانتان دەتانبووێ و لە ئازاریکی بە تیشیش پەناتان دەدات.

ئەبوو حەنیفەش هەرۆای گوتووێتی: جند (واته: جندە بڕوادارەکان) پاداشتیان نیە، مەگەر ئەوەی کە لە ناگەر چەپالە بدرێن و بپارێزێن، دواڵی پێیان دەگوترێ: بێنەوه گۆ و دەبنەوه گۆ، وەک ئازەلن.

بەلام ئەوانەى دیکە، گوتووینە: نەخێر جندیش وەک مەروڤان وەک چوون لەسەر خراپە سزادەدرێن، لەسەر چاکەش پاداشت دەدرێنەوه. منیش دەتێم: بە دلنایی رای دووهمیان راستە.

لێرەش دا ئەنیا بەهۆندە قسە نەفڵکردنەى (القرطبي) لەو بابەتە دەگەرێم، چونکە خوا پشتیوان بێ، کاتێک دەگەینە تەفسیری سۆرەتی (الجن) لەوێ قسەى تێرو تەسەل لەو بارەوه دەکەین، هەرۆهە لە تەفسیری (الرحمن)یش دا، کە خۆای بەرزى و یەک (٣١) جار جندو مەروڤى بە تەعیری: **﴿فَيَأْتِيَهُمْ آتٌ﴾** **رَبِّكَمَّا تَكْذِبَانِ!** **﴿﴾** دواندوون، کە شازدە (١٦) یان لەبارەى بەهەشتەکانى خواوەن کە دەیانچەتێ!

مەسەلەى دووھەم:

دروستکردنى خوا بۆ گەردوون، بەبى مالدو و شەكەتوونى، بەلگەى
توانايىتى لەسەر زىندوو گردنەوہى مردووان:

خوادەفرموى: ﴿أُولَئِكَ يَوْمَئِذٍ يَخْلُقُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَكُنْ لَهَا سَابِقٌ شَيْءٌ قَدِيرٌ﴾ (۲۲)

شىكردنەوہى ئەم ئايەتە، لە سى برگەدا:

(۱)- ﴿أُولَئِكَ يَوْمَئِذٍ يَخْلُقُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَكُنْ لَهَا سَابِقٌ شَيْءٌ قَدِيرٌ﴾، ئايا نەيانىنەوہ،
ئەو خوايەى ئاسمانەكان و زەوى هێنانە دى و، بە دروستکردنیشیانەوہ مالدو و
شەكەت نەبووہ.

بىگومان پرسىارکردنەكە بۆ نكووئيليلکردنەو، مەبەست لە (دیتى) زانیاری
و، بىنى عەقلى و دلى، نەك بىنى چاو، بەلام بۆيە خوا ﷻ وشەى
(يَرَوُا) بەكاردىتى و نافەرموى: (أُولَئِكَ يَعْلَمُوا) لەبەر ئەوہى ئەو راستىيە هێندە
بەرچەستەو نمایانە، وەك شىك بە چاوى سەر تەماشای بكەى، ئاوا ديارە، هەم
لیرەداو هەم لە شوئەكانى دىكەش دا، كە خوا ﷻ لە جياتى زانين (علم)، دیتى
(رؤية) بەكاردىتى، لەبەر ئەوہى كە ئەو شتە ئەوہندە بەرچاوەو ئەوہندە ديارو
نمایانە، وەك شىك كە بەچاوى سەر تەماشای دەكەى، ئاوا زەق و بەرچاوە، خوا
ﷻ دەفرموى: ئايا نەيانزانیوہ و نازانن كە ئەو خوايەى ئاسمانەكان و زەوى
هێنانە دى و پيشیانەوہ مالدو نەبووہ...

﴿وَلَمْ يَكُنْ لَهَا سَابِقٌ شَيْءٌ قَدِيرٌ﴾، خوئراویشەتەوہ: (وَلَمْ يَكُنْ لَهَا سَابِقٌ شَيْءٌ قَدِيرٌ)، (الْعَبْدُ: التَّعَبُ وَعَجْزُ الْجِيلَةِ)، (عَبْدٌ)
بریتىە: لە مالدو بوون و شەكەتتى و، پتېران و دامايى، خوا ﷻ لە بەرانبەر
دروستكرانى ئاسمانەكان و زەويدا، نە پيشانەوہ مالدو بووہ، نە داماوە كە
نەتوانى دروستيان بكات، ئنجا خوايەك ئاوا بى، ئايا نازانن:

(۲) - ﴿يَقْدِرُ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى﴾، كه تواناداره لهسەر ئەوەی مردووان بژێنێتەوه؟! (یقادیر): خۆپندراویشە تەو: (وَيَقْدِرُ عَلَى أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى)، دەتوانی كه مردووانیش بژێنێتەوه.

(۳) - ﴿بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، با، بە دنیایی ئەو لهسەر هەموو شتێك بە توانایە.

جێی سەرنج ئەوەیە كه خوا ﷻ بۆ ژياندهوهی مردووان، وشە (یقادیر) بە کارهێناوه، بەلام دواوی بۆ هەموو شتێك (كُلُّ شَيْءٍ) (قَدِيرٌ) ی بە کارهێناوه، واتە: (یقادیر عَلَىٰ إِحْيَاءِ الْمَوْتَى، وَقَدِيرٌ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ)، چونكه (یقادیر) واتە: توانادار، بەلام (قَدِيرٌ)، پێژگە ی زێدەپۆشیە واتە: زۆر توانادار، ئنجا زیندوو کردنهوهی مردووان بە نەبەت خۆی پەرەردگارەوه، خوا لهسەری توانایە، بەلام بۆیە دەفەرموێ: ﴿بَلَىٰ إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾، با، ئەو لهسەر هەموو شتێك توانایە، دیارە هەموو شتێك بە قیاس و پێوانە ی ئیمە، پێویستی بە توانای زیاتر دەکات، چونكه هەموو شتێك، هەم زیندوو کردنهوهی مردووان دەگرێتەوه، هەم جگە له ئەوەش دەگرێتەوه، بۆیە بۆ هی بەكەم سیفەتی (یقادیر) بە کارهێناوه، بەلام بۆ هی دووهمیان (قَدِيرٌ) ی بە کارهێناوه.

وشە (بَلَىٰ) وهلامی لابرەن (نفي) ی یەكەمە: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَمْ يَكُنْ لِحَافِهِنَّ يَمْقَدِرُ عَلَىٰ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَى﴾؟، ئایا نازانن كه خوا بە توانایە؟ له كوردیدا (بَلَىٰ) دەبیتهوه: با، ئەگەر بگوترێ: بەلێ، یانی: بەلێ بە توانایە، كه له هەندێك له تەفسیرە كوردییەكاندا ئەو جوۆرە هەڵانە كراون، بەلام (نعم) یانی: بەلێ، ئنجا تۆ له جێی بەلێ، بلیێ: با، یان له جێی با، بلیێ: بەلێ، مانایەكە ی پێچەوانە دەبیتهوه، بۆ وێنە: ئەگەر بگوترێ: ئایا ئەو خواردنە پێن خۆش نیە؟ ئەگەر بلیێ: بەلێ، واتە: پێم خۆش نیە، بەلام ئەگەر بلیێ: با، واتە: پێم خۆشە، (بَلَىٰ) با، وهلامی شتێکی لابراره.

(يَعِي) له (عَيَ) لهسەر كیشی (رَضِيَ) و (عَيَ)، (عَيَ) بِالْأَمْرِ وَعَيَ، وَتَعَايَا، وَاسْتَعْيَا، وَتَعْيَا، واتە: چ بلیێ: (عَيَ) چ بلیێ: (عَيَ) بهبێ گیرە، چ بلیێ (تَعَايَا)، چ بلیێ

(اَسْتَعِيَا، چ بَلِيِي: تَعِيَا)، هه موويان به ماناي: (نه يتواني ئامانج بِيِيِيته دي)،
يا خود (له به رانبه ريذا دهسته پاچه بوو)، يا خود (نه يتواني پتهوو قايمي بکات)
دين.

مەسەلەى سىيەم:

ئەو پۇژە كە بېيروايان لەسەر ئاگر پادەنوئىزىن و پىسارىيان لى دەكرى، لە بارەى راستىي سزاي خواو،و، جگە لە دان پىداھىيان چارەىە كى دىكەيان نىە:

خو! ﷺ دەفەرموئ: ﴿وَبِیَوْمٍ یُّعْرَضُ الذِّیْنُ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَلِیْسَ هَذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿۲۱﴾﴾

شىكردنەوئى ئەم، ئایەتە، لە چوار برگەدا:

(۱)- ﴿وَبِیَوْمٍ یُّعْرَضُ الذِّیْنُ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ﴾، ئەو پۇژەى ئەوانە بېيروابوون لەسەر ئاگر پادەنوئىزىن، واتە، دەیانھىننە سوئى ئاگرى دۆزەخ و پىشانیان دەدەین، ھەندىك لە پروونكەرەوان گوتووینانە: (هَذَا مِنَ الْمَقْلُوبِ)، واتە: ئاگرەكە پىشانى ئەوان دەدەین، ئاگرەكە بۆ وان پادەنوئىن، بەلام دەشگونجى ئەوانیش رابنوئىزىن و بھىترىنە سوئى ئاگرەكە، (عُرْضَ) بە مانای راناندن و پىشاندانە، (مَعْرَضَ) ئەو شوئەىە كە شتى لى پادەنوئىزىن، بە كوردی دەگوترى: پىشانگا ئەو شوئەى خەلك شتى لى پىشان دەدات.

(۲)- ﴿أَلِیْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾، (ئەو پۇژەى ئەوانەى بېيروابوون لەسەر ئاگر پادەنوئىزىن و، ئاگرى دۆزەخیان پىشان دەدرى: ئایا ئەمە ھەق نىە؟ بىگومان ئەو گوتراوى بىژەرىكى قرتتێراو، ئنجا بىژەرىكە خواى بەرزە، یاخود فرىشتەكانن، دەلئ: ئایا ئەمە راست و چەسپاو نىە؟ پىسارىكردنەكەش پىسارىكردى چەسپاندن و پەشىمانكردنەوئەى، لەسەر ئەوئەى دەیانگوت و پىیان وابو: سزاو پاداشت پووچەو حەقىقەتیان نىە، دەگوترى: ئایا ئەمە راست و چەسپاو نىە؟ ئەمە پىسارىكردى نكوولپىلىكردن نىە، بەلكو بۆ چەسپاندنەو بۆ پەشىمانكردنەوئەى، چونكە كە دەفەرموئ: ﴿أَلِیْسَ هَذَا بِالْحَقِّ﴾، ئەم (هَذَا) یە، ناوى ئاماژەىەو، ئاماژەىە بۆ ئەوئەى دەپىین لە ئازارو سزا، بۆیە ئەمە دەبىتە جوړىك لە سەرزەنشت و گالتەپىكردن: ئایا ئەو ھەق راست و ھەق نىە، كە لە پىش چاوتانە؟!.

(۳) - ﴿قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا﴾، گوئیان: بای، (هەق و راستە)، سویند بە پەرورەدگارمان، هەر بەوئەندە ی ئیکتیفا ناکەن، دانی پێدایینن و، دەلێن: سویند بە پەرورەدگارمان راستە، توێژەرەوانی قورئان باسیان کردووە، بۆچی وەلامەکیان بە سویند خواردن، داکوکی لەسەر کردووە و جەختکردۆتەو؟ هەندیکیان گوتووینە: بۆیە وەلامدانەووەکیان بە سویند جەخت لەسەر کردۆتەو، ئومیدیان وابوووە کە ئەگەر چاکی دان پێدایینن، بەلکو دەربازیان ببێ! بەلام مسۆگەر خەیاڵ پلاویان کردووە.

(۴) - ﴿قَالَ مَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ﴾، فەرمووی: (ئەو بیژەرە کە ئەو پرسیارە ی لیکردن، کە یان خوا ی بەرزی مەزنە، یاخود یەکیک لە فریشتەکانە)، ئازار بچێژن بە هۆی ئەووە کە ببێروابوون، (فَذُوقُوا: قُرْعَ عَلَىٰ إِقْرَارِهِمْ)، وائە: مادام دانتان پێداهێنا، دە ئازار بچێژن، بە هۆی ئەووە کە ببێروابوون.

مەسەلەى چوارەم و كۆتایى:

قەرمانکردنى خوا ﷻ بە پىغەمبەر موحمەد ﷺ كە وەك پىغەمبەرانى ئىبراو (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خاوەن ويست و بريارى پتەوو خۆراگر بى، ھەپسەو پەلەى ھاتنى سزا بۆ بىيروايان ئەكات، چونكە رۆژى ھاتنى سزا، بىيروايان پتيان وایە، بەس كاتىكى كەم لە ژيانى دنيادا ماونەو، جگە لەلادەرانىش كەس سەرى بە فەتارەت ناچى، تەنيا ئەوانە لە رپى راست لا دەدەن، سەر بەفەتارەت چوو دەبن:

خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَانَهُمْ يَوْمَ يَرْوَنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَّغَ فَبَلَ إِلَهُكَ إِلَّا الْآقُومُ الْفَاسِقُونَ﴾ (۳۵)

شىكردنەوى ئەم ئايەتە بە پىزە، لە پىنج بركەدا:

۱- ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَأُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ دەجا خۆراگر بە وەك خاوەن عەزمان لە پىغەمبەران خۆيان راگرت، بىگومان پیتی (ف)، كە بۆ گىرانەو وەك بادنەو، پەيوەستىشە بە چەند رستەيەك لە پيش خۆيەو، واتە: مادام حال بەو شۆيەو بى، كە رابرد، ئەوانە لەسەر عىنادى و سەرخەرىي خۆيان بەردەوام بن و، ھەر لەسەر بىيروايى خۆيان بن، كەواتە: خۆراگر بە وەك چۆن خاوەن عەزمان لە پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خۆراگر بوون.

(الْعَزْمُ: نِيَّةٌ مُحَقَّقَةٌ عَلَى عَمَلٍ أَوْ قَوْلٍ دُونَ تَرْدُدٍ)، (عَزَمَ): بريتە لە نيازو مەبەستىكى ساغكراو، بۆ ئەنجامدانى كارىك، ياخود قسەيەك بەبى لەرەلەر و دڵ دڵ دان، واتە: دلى خو ساغكردنەو لەسەر ئەنجامدانى كارىك، كەواتە: ئىرەدا خوا ﷻ بە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ دەفەرموى: وەك ئەو پىغەمبەرانەى خاوەنى

ئىپران بوون بۆ كارەكەيان و، لە كاتى ئەنجامدانى ئەركەكانىندا لىپراو بوون،
خاوەنى پىرارى پتەو بوون، خاوەن وىست و ئىرادەى مەحكەم بوون، تۆش وەك
ئەوان خۇپراگرە.

۲- ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾، پەلە (ى هاتنى سزا) شىان بۆ مەكە.

(ل) (لهم) لە: ﴿وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ﴾ دا، (لَمْ تَعْدِيَةِ فِعْلٍ فِي الْإِسْتِعْجَالِ إِلَى مَفْعُولٍ
لأجله)، لامى خواستنى كردارى (تستعجل) ە بۆ بەركارى پىناو.

ئىچا كوا ئەو بەركارە؟ (مَفْعُولٌ تَسْتَعْجِلْ مَحْذُوفٌ دَلٌّ عَلَيْهِ الْمَقَامُ: الْعَذَابُ، أَوْ
الْهَلَاكُ، فَلَا تَسْتَعْجِلِ الْعَذَابَ، أَوْ الْهَلَاكَ لَهُمْ)، بەركارى (تستعجل) قىتتىراو، حال
و مەقام دەيگەيەنئ: ئازار ياخود فەوتانىان بۆ بە پەلە داوامەكە، پەلە مەكە
سزاو ئازارىان بۆ بئ، لەبەرچى؟

۳- ﴿كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبِسُوا إِلَّا سَاعَةً مِنْ نَارٍ﴾، (ئەمە ھۆكار ھىنانەو ەيە
بۆ ئەو قەدەغە كەردنە پىغەمبەر ﷺ لە پەلە كەردنى هاتنى سزا بۆيان)، چونكە ئەو پۆژە
ئەو ەي بەلئنى پئ دەدرئ و ھەرەشەيان پئ لئ دەكرئ دەيىبن، وەك ئەو ەو ەيە،
تەنيا كاتىكى كەم لە پۆژئ مابنەو، واتە: كە ماو ەيەك هاتنى ئەو سزايە، دواو ەرى،
كارىگەرى لەسەرى نابئ و، ھەر كات ئەو سزاو ئازارە هات، لە كاتىكىدا دەبئ ھىندە
درئ دەبئ كە ژيانى دىنبايان ھەمووى، وەك كاتىكى كەم لە پۆژئىك، دئتە بەرچاو.

ياني: ئەو سزاو ئازارەيان كە بۆ دئ، لە ماو ەو كاتىكى ھىندە درئخايەندا
دەبئ، ژيانى دىنبايان ھەمووى لەلا دەبئتەو كاتىكى كەم لە پۆژئىك، واتە:
كاتىكى كەم لە پۆژئىك چەندە؟ ئەوانىش ھەموو تەمەنى ژيانى دىنبايان لەلا
ئەو ەندە لئ دئتەو، لە چاو ئەو كاتە زۆرەي تئيدا سزا دەدرئ.

۴- ﴿بَلْعٌ﴾، (ئەمە) گەياندە.

(بَلَاغ: خَبْرٌ مُبْتَدَأٌ مَحْذُوفٌ، أَي: هَذَا بَلَاغٌ)، (بلاغ) گوزارەى نیهادیکی قرتتیراوه،
واته: ئەمە گەیاندنە، یاخود (بلاغ) بە مانای تیرۆ تەواوو بەسە، یانی: ئەوێ
گوترا، بەس و تیرۆ تەواوه بۆ هەر کەس عەودالی هەق و راستییە.

۵- ﴿فَهَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ﴾، ئایا جگە لە کۆمەڵی لادەران کەسی دیکە
دەفەوتی؟ لێرەدا پرسیارکردنە، پرسیارکردنە بۆ لا بردن (نقی)، واتە: جگە لە کۆمەڵی
لادەران کەس نافەوتی، بەلام بە شیوەی پرسیارکردن هاتو، ئایا جگە لەوان کۆ دەفەوتی؟
واتە: کەس نافەوتی.

(الْفَاسِقُونَ) دەگونجی (أل)ی ناساندنە کە بۆ جینس بێ، واتە: تیکرای لادەران
دەفەوتین، یاخود بۆ (عهد) بێ، واتە: ئەو لادەرانەى مەبەستن و قسەیان لە
بارەو دەکری، ئەوانە دەفەوتین و سەریان بە فەتارەت دەچی، بە دلنایى
(فَاسِق) لێرەدا بە مانای دەرچوونی تەواوتییە لە حوکمی زگماک و، لە حوکمی
عەقل، لە حوکمی ئایین و بەرنامە و پەیامی خوا ﷻ.

قەسەیه ک دەر باره ی: (أُولُوا الْعَرْصِ)

له کۆتایی ئەم دەرسەماندا، له کۆتایی تەفسیری ئەم سوورەتەشدا، ئەوەی بە ئێماندا بوو قەسەیه کی له باره وه بکهینهوه، به ئێنه که مان به جی دێنین، خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُوا الْعَرْصِ مِنَ الرُّسُلِ وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبُثُوا إِلَّا سَاعَةً مِّنْ نَّهَارٍ بَلَّغٌ فُهِلَ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ﴾ (۳۵)، واته: خۆراگر به وه ک چۆن خاوه ن عه زمان له پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) خۆراگر بوون...

پروونکه ره وانی قورئان په حمه قی خوا بیان لی بێ و خوا پاداشتیان بداته وه، ئێمه لیان به هره مه ندین، به لām پێم ناخۆشه هه ندیک شت که پێم وایه زۆر پروونه ئه وان یان راجاییی تیدا ده که ن، بۆ وێنه: لێره دا نه گه ر نه لێم هه موویان، زۆربه ی هه ره زۆریان ده لێن: ﴿أُولُوا الْعَرْصِ مِنَ الرُّسُلِ﴾، مه به ست پێیان چوار له پێغه مبه رانه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام): (نوح و ئیبراهیم و مووسا و عیسا)، واته: وه ک ئه و چواره، تۆش خۆراگر به، هه روه ها هه ندیکیان ده لێن: مه به ست چه وتیان، یاخود پاژده یانه، یاخود هه ژده یانه، ئه وه ش به به لگه دێننه وه، له سه ر ئەوه ی ئه و پێنجه خاوه ن عه زم ن، له به ر ئەوه ی هه م له سوورەتی (الشوری) دا، خوا ی به رز باسیان ده کات و ده فه رموی: ﴿شَرَعَ لَكُم مِّنَ الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا فِيهِ﴾ (۱۳).

هه روه ها له سوورەتی (الأحزاب) یشدا، ئه و پێنجه پێکه وه ها توون، خوا ده فه رموی: ﴿وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِيِّينَ مِيثَاقَهُمْ وَمِنْكَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِيثَاقًا غَلِيظًا﴾ (۷).

بەلّام من پيّم وايه -- وهك له كتيبى شه شه مى مه وسووعه: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله)، له باسى پيغهمبهراندا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) باسمكردوه -- ئەو بۆچۈنە ھەلەيە كە بگوتى: پينج لە پيغهمبهران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) يان ھەوتيان، يان ھەژدەيان، يان چەنديان خاوەن عەزم بوون و، ئەوانەى ديكە خاوەن عەزم نەبوون، چونكە ليرەدا كە خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿فَاصْبِرْ كَاصْبِرَ أُولَ الْأَنْعَامِ مِنَ الرُّسُلِ﴾ (الأنعام، ئەم (مِنْ) ه، وهك چۆن دەگونجى بۆ ھەندىك (تَبْغِيض) بى، دەشگونجى بۆ روونكردنەو (بيانية) بى، واتە: خۇراگر بە، وهك چۆن پيغهمبەرانى خاوەن عەزم (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) كە ھەموويان خاوەن عەزم و لىبران و دامەزراوىي بوون، وهك چۆن ئەوان ھەموويان وابوون، تۆش وهك وان بە.

بەلگەشم ئەوھىە كە لە سوورەتى (الأنعام) دا، خوا ﷻ ناوى ھەژدە (۱۸) لە پيغهمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دىنى، بە پيى پىزبەندىي ئايەتەكان كە باسكراون، ئەمانەن: (تيبراھيم، ئيسحاق، يەعقوب، نووح، داود، سولەيمان، ئەيىووب، يوسوف، موسا، ھارون، زەكەريّا، يەحيا، عيسا، ئيلياس، ئيسماعيل، ئەليەسەع، يونس، لوط)، دواى ئەوھى خوا ﷻ ناوى ئەو ھەژدە پيغهمبەره (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) دىنى، دەفەرموى: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ أَفْتَدِ﴾ (الأنعام، ئا ئەوانە كەسانىكىن خوا خستوونىە سەر پيى راست، تۆش بە دواى پيى راستى ئەوان بكەوھو، بيانكە بەسەر مەشق.

ليرەدا خوا ﷻ باسى ئەو ھەموو پيغهمبەرانە (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، دەكات، كە لە نپويشياندا يونس عليه السلام ھەيە، ئەو يونسەى خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْغُوْتِ﴾ (القلم، چونكە ھەندىك لە زانايان ئەوھيان بە بەلگە ھىتاوھتەوھو گوتوويانە: خوا ﷻ لە سوورەتى (القلم) دا، دەفەرموى: وهك خاوەنى ماسيەكە مەبە! بەلّام ليرەدا خواى كاربەجىي يونسىش ناو دىنى و دەفەرموى: ئەو پيغهمبەر! ﷻ تۆ بە دوايى پيى و شوپىي ئەوان بكەوھ.

که واته: لهوئ که ده فره موئ: ﴿وَلَا تَكُنْ كَصَاحِبِ الْاُخُوْبِ﴾ یانی: لهو هه لوئسته دیاریکراوهی دا، وهک یونوس مهبه، نهک به گشتی، نهکه رنا به گشتی ده بی جاوی لئ بکات، له نئو هه موو پیغه مبه ران دا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

هه روه ها له باره ی ئاده مه وه که خوا ﴿﴾ ده فره موئ: ﴿فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْمًا﴾ طه، ئاده م له بیرى چوو، عه زمان پیوه نه بینى، واته: لهو هه لوئسته دیاریکراوهی دا عه زمان پیوه نه بینى، نهک به گشتی خاوه ن عه زم نه بوو بی.

که واته: له راستیدا هه موو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام). خاوه ن عه زم ن، به لام به ته نکید هه ندیکیان عه زیمه ت و لیبراویان له هه ندیکیان زیاتر بووه، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، هه موویان له لووتکه دان له هه موو شتیکدا، به لام لووتکه کانیش به رزو به رزتریان هه یه، پیغه مبه رانیس (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه موویان له کوئ مروفا یه تی ته واوترن و هه لئ بژدراوی نئو مروفا یه تیسن، به لام نه وانیش له نئو خو یاندا چاک و چاکترو به رزو به رزتریان هه یه، وهک خوا ﴿﴾ ده فره موئ: ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ وَسَلَامٌ عَلَىٰ عِبَادِهِ الَّذِيْنَ اصْطَفٰی﴾ النمل، واته: بلئ: ستایش بو خوا، سه لام له سه ر نهو به ندانه ی هه لیبژاردوون، یانی: هه موو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه لئ بژاردن.

هه روه ها له سوور هتی (الحج) دا، خوا ﴿﴾ ده فره موئ: ﴿اَللّٰهُ يَصْطَفِيْ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ رُسُلًا وَّمِنْ النَّاسِ﴾ واته: خوا له فریشته کان و له مروفا نیس، پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه لئ بژدراوی، به لئ هه موو پیغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) هه لئ بژاردن، که واته: ده بی هه مووشیان رازاوه بن، به هه موو سیفه ته به رزه کان، له نئو یاندا سیفه تی عه زیمه ت و دامه زراوی و لیبراوی و برپا پته وی، که به بی نه وه مروف هه چ کارئکی بو ناکری.

لیره شدا دینه کوئای سوور هتی (الأحاف). خوا به لوتف و که په می خوئ یارمه تییمان بدات، که له فره میشته که ی زیاتر رهمتین و وردینه وه، باشر لئی

تېگەين، دۋاي لى تېگەيشتنىش باشتىر بە ھۆيەۋە پى بگەين و، پىۋەي پابەند
 بين، لە ژيانى تاكىي و، ژيانى خىزانىي و، ژيانى كۆمەلایەتیی و سیاسیی داو، ئەم
 قورئانە بگەينە چرایەك ولّاقى خۆمانى پى پۆشن بگەينەۋەو، كارىك بگەين، ئەم
 خەلّك و ولّاقەي ئىمە و، ھەر شوئىك دەستمان دەيگاتى، لە نوورو بەرەكەتى
 ئەم قورئانە، زياتر بەرەمەندى بگەين، بۆ ئەۋەي كۆتايى بە نەھامەتییەكانيان
 بى، كۆتايى بە ھەموو ئەۋە نەخۆشىي و دەردانەيان بى، كە لەسەر ئاستى تاكىي
 و خىزانىي و كۆمەلایەتیی و سیاسیی، بە دەستیانەۋە گرفتارو گىرودەن، ۋەك
 ژيانى دنيايان و، سەرەنجامىش لە بەرەكەت و بەرەمى ئەۋەدا: بەختەۋەريي
 و سەرفرازیي پۆزى دوايى لە بەھەشتە پازاۋە و نەبراۋەكانى خوادا ۋەدەست
 بەين.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

تہ فیسیری سوورہ تی

محکم دلائل

دەستپیک

بەرپـزان!

ئەمروڭ كە (۱۲/ی جمادی الثاني) سالی (۱۴۴۱) كۆچییه، بەرانبەر (۲۰۲۰/۲/۶) ی زایینی، لە شاری هەولێر، خوا پشتیوان بـێ دەست دەكەین بە تەفسیرکردنی سوورەتی (محمد).

پێناسەی سوورەتی (محمد) و بابەتەکانی

یەكەم: ناوی ئەم سوورەتە:

ئەم سوورەتە، سـی ناوی بۆ بەکارهێنراون:

۱- (سورة محمد). ۲- (سورة القتال). ۳- (سورة الذين كفروا).

بەلام ناوی یەكەمیان (سورة مُحَمَّد) لە هەرسێکیان باوترە، چونكە ناوی موحەممەدی ﷺ تیدا هاتو، لە ئایەتی ژمارە (۲) داو، پێش سوورەتی (آل عمران) و، پێی ناسراو، واش پێدەچـێ كە ئەم سوورەتە پێش سوورەتی (آل عمران)، دابەزێیـ، كە سوورەتی (آل عمران) وەك كاتی خۆی باسـمان كـرد، لە سالی سێیهـمی كۆچییدا، لە دواي جەنگی ئوحود دابەزیوه.

دووهم: شوینی دابەزینی:

بە یەكدهنگی زانایان، ئەم سوورەتە مەدینهیه، بەلام لە عەبدوللای كوری عەبباسهوه (رضي الله عنهما) گێردراوه تـهوه كە ئایەتی: ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ قَرِيْبَةٍ هِيَ اَشَدُّ

قُوَّةٌ مِّن قَرْيَةٍ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكَ عَنْهَا فَلَا تَأْمُرُهُمْ ﴿١٣﴾، له پئی كۆچكردن به رهو مهككه، بهر له گه یشتن به (جِراء) دابه زیوه.

گوتراویشه: ئەم سوورەتە دوای جەنگی بەدر دابه زیوه، ههروهها گوتراوه: پێش جەنگی ئوحوود، كهواته: وایده چي له نێوان سألانی دووهم و سییه می كۆچیی دا دابه زیی.

سییه م: ریزبه ندیی له موصحف و دابه زین دا:

له دابه زیندا، ریزبه ندیی ئەم سوورەتە ژماره (٩٦)، واته: (٩٥) سوورەت له پێش ئەم سوورەتەدا دابه زیون و، ئەمه نهوه دو شههه میان (٩٦)ه، له موصحفدا (٤٧)ه، له پێش سوورەتی (الرعد)و، دوای سوورەتی (الحديد) دابه زیوه.

چوارهم: ژمارهی ئایه تهکانی:

هه ندیک له زانایان ژمارهی ئایه تهکانیان به چل (٤٠)و، زۆربه شیان به سی و نۆ (٣٩) داناه، هه ندیکیشیان به سی و هه شت (٣٨) دایاناون، به لام زیاتر ژماره (٣٨) ته به نینی کراوه، شایانی گوتنیشه: جاری وایه ژماره یهک زۆریک له زانایان دایاناه، وهک ژمارهی ئایه تهکانی سوورەتیک له سوورەتهکان، به لام دوایی ژماره یهکی دیکه که کهمتر له زانایان رایان له سه ری بووه، ته به نینی کراوه، گرنگ نهوه یه هه میشه له بیرمان بێ، که جیاوازیی پای زانایان له ژمارهی ئایه تهکاندا، ده گه رته وه بۆ کورتیی و درێژی ئایه تهکان، ئایا رسته یهک له کوێ کۆتایی پێ دی و، له کوێ ده ست پێ ده کات؟ ته گه رنا زانایان نهک له سه ر ئایه تیک، به لکو له سه ر رسته یهک، بگه ره له سه ر وشه یهک، به لکو له سه ر پیتیکی قورتانیش راجیایان نیه، مه گه ر راجیایی خویندنه وه، نه وه جیایه، که خویندنه وه کان (قراءات)یش هه موویان له پتغه مه بری کۆتاییه وه ﷺ گێردراونه وه.

كەواتە: ئەگەر خويندەنەۋەيەك پىتېك دەگۈرۈپ بە پىتېك، يان رىستەي
 ۋا ھەيە، يان وشەي ۋا ھەيە، چەند جۈرە خويندەنەۋەيەكى ھەن و، بە پىي
 جۈرى خويندەنەۋەكان، پىتەكان دەگۈرۈپ، بۇ وئە: ئەلىف نامىنى، يان (ي) لە
 كۇتايىدا دەقۇرتىندىرۋى، لە شۈينى ۋى ژىر (كسرة) دادەنرى، ئەۋە ھەموۋى لە
 پىغەمبەرەۋە ﷺ گىپدراۋەتەۋە، زانايان لەسەر ھەموو ئەۋانە يەكدەنگىن، مادام
 ئەۋ خويندەنەۋەيە، بە تەۋاتور بە ئىمە گەشىتبى.

پىنچەم: نىۋەرۈكى:

نىۋەرۈكى ھەمان نىۋەرۈكى سوۋرەتە مەدىنەيەكانە، پانتايەكى زۇرى بۇ
 باسى جەنگ و، بەرەنگارىيى و، كوشتار لە ئىۋان لەھلى كوفرو ئەھلى ئىسلامدا،
 تەرەخانكراۋە، بەۋ بۇنەيەشەۋە باسى چەند مەسەلەيەكى پەيۋەندىدار كراۋە
 لەم سوۋرەتەدا، كە دەتۋانين دابەشيان بىكەين بۇ پازدە (۱۵) مەسەلە:

- ۱- لە رى لادانى كافران و شۈينكەۋتنيان بۇ باتىل، لە ئايەتەكانى (۱ و ۲) دا.
- ۲- بىراھىننى مەسۇلمانان و كردارى باشيان و، شۈينكەۋتنيان بۇ ھەق، لە ئايەتى (۲) دا.
- ۳- لە مل دانى كافران لە كاتى بەرەنگارىيى و جەنگدا، لە ئايەتى (۴) دا.
- ۴- بە دىل گرتنى كافران، پاش كوشتارى خەست لىكردنيان و لە پەل و پۇخستنيان، لە
 ئايەتى (۴) دا.
- ۵- بە مەنت يان قەرەبۈۋ ئازادكردنى دىلەكانى كافران، كە لە جەنگدا دەگىرپ، لە
 ئايەتى (۴) دا.
- ۶- فەرمانكردنى ناپاستەۋخۇ بە كافران، كە سەرنجى مېۋوۋ بەدەن و، پەند لە گەلە كافرا
 فەۋتۋاۋەكان ۋەرىگرن، لە ئايەتى (۱۰) دا.

۷- ئاماژە بە ۋەدەرئانی کافران بۆ پیغەمبەر ﷺ لە شاری مەککەو، تۆلە لیکردنەوویان، لە ئایەتی (۱۳)دا.

۸- ۋەسفی بەهەشتی برۆاداران و، ئاماژەیک بە سزای کافران، لە ئایەتی (۱۵)دا.

۹- باسی چەند ھەلۆیستیکی دەغەل و دلنەخۆشەکان، لە بەرانبەر پیغەمبەری خوا ﷺ و قورئان و جەنگ و جیھاددا، لە ئایەتەکانی (۱۶ - ۲۴) و ئایەتەکانی (۲۹ و ۳۰)دا.

۱۰- ئاماژەیک بە ھەلگەراوەکان، لە ئایەتەکانی (۲۵ - ۲۸)دا.

۱۱- راگەیانندی ھەمی بوونی تاقیکردنەووی برۆاداران، لە ئایەتی (۳۱)دا.

۱۲- راگەیانندی بیتاکامیی کاری بێبروایانی ناحەزو دوژمنکار، لە ئایەتەکانی (۳۲ و ۳۴)دا.

۱۳- ئامۆژگاری کردنی برۆاداران، کە بێھێزو پێز نەبن لە پرووی کافراند، لە ئایەتی (۳۵)دا.

۱۴- خستەپرووی کەم بابەخیی ژبانی دنیای ماددی، بە مەبەستی ھاندانی برۆاداران بۆ جەنگ و فیداکاری، لە ئایەتی (۳۶)دا.

۱۵- باسی بەخشینی مال و سامان لە پێی خوادا بۆ جەنگ و فیداکاری و، ھەپەشە کردن، کە ئەگەر برۆاداران کەمتەرخەم بن، خوا ﷻ دەیانگۆڕی و، ئەوان لادەبات کەسانی دیکە دەھێنن، لە ئایەتەکانی (۳۶ - ۳۸)دا.

شەشەم: تاییەتمەندییەکانی:

ئەم سوورەتە ۵ک ھەر کام لە سوورەتەکانی دیکە، چەندان تاییەتمەندیی ھەن، کە دەتوانین ھەوتیان ۵ک ئێوە لێ باس بکەین:

(۱)- تەنیا ئەم سوورەتە بە: (الَّذِينَ كَفَرُوا) دەستی پێکردووە، بۆیەش یەکیک لە ناوەکانی: سوورەتی (الَّذِينَ كَفَرُوا) ۵.

(۲) - تەنیا ئەم سووپرەتە لە سەرەتایەو، ناوی (محمد ﷺ) ی تێدا هاتو، لە ئایەتی ژمارە:
(۲) دا، شایەنی باسیشە: لە ھەموو قورئاندا سێ جارن ناوی (محمد) و، یەک جاریش
ناوی (أحمد) هاتو:

أ- ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾ آل عمران: ۱۴۴.

ب- ﴿وَمَا أَمْنُوا بِمَا نَزَّلَ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ﴾ محمد: ۲.

ج- ﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ﴾ الفتح: ۲۹.

د- ﴿وَمُبَشِّرًا رَسُولًا يُاقِي مِنْ بَعْدِي أَسْمَاءُ أَحْمَدُ﴾ الصف: ۶.

(۳) - تەنیا لەم سووپرەتەدا، باسی چۆنیەتیی مامەڵە لەگەڵ دیلەکانی کافران لە جەنگدا
کراو، کە دوو بژاردە دراونە دەستی ئیمانداران بۆ مامەڵەکردن لەگەڵ دیلەکانی جەنگدا،
کە بریتین لە: ﴿فَسُدُّوا أَلْوَاكُفَّ فَإِنَّا مِنَّا بَعْدُ وَإِنَّا فِدَاءُ﴾، ئایەتی ژمارە (۴)، دەفەرموی: بە دیلیان
بگرن و، کە لە پەیمان بکەن، دوایی یان بە منەت لەسەرکردن، واتە: بەبێ بەرانبەر بەریان
بدەن، یاخود بە قەرەبوو، کە دوایی باسیکی تاییەت لەو بارەو دەکەین.

(۴) - تەنیا لەم سووپرەتەدا، باسی چوار جوړە خواردنەوێکانی بەهەشت کراو، وە ک
چوار پووباری: ئاو و شیر و شەپاب و ھەنگوین، لە ئایەتی ژمارە (۱۵) دا، لە قورئاندا
زۆر باسی پووبارەکانی بەهەشت کراو، بەلام لێرەدا باسی چوار جوړە خواردنەوێکانی
بەهەشت کراو.

(۵) - تەنیا لەم سووپرەتەدا باسی ھاتنی نیشانەکانی ئاخیر زەمان (أَشْرَاطُ السَّاعَةِ)
کراو، لە ئایەتی ژمارە (۱۸) دا، باسکراو کە نیشانەکانی ئاخیر زەمان ھاتوون: ﴿فَقَدْ
جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾، ئەگەرنا لە سووپرەتی (الأنعام) و، چەند سووپرەتیکی دیکەدا، باسی
نیشانەکانی رۆژی دوایی کراو، بەلام تەنیا لەم سووپرەتەدا دەفەرموی ھاتوون، واتە:
ھەندیکیان ھاتوون.

۶- ته نیا له م سووپه ته دا فەرمان به پیغمبر ﷺ کړاوه، به زاینی ته نیا په رستراویتی خواو، داوای لیبور دن کردن له خوا، بؤ گوناوی خوئی و، پرواداران پیواو ثافرت، له نایه تی ژماره (۱۹) دا: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾.

۷- چهند وشه و ته عبیری ک ته نیا له م سووپه ته دا هاتوون، بؤ نمونه:

۱- ﴿أَصْلَ أَهْلَهُمْ﴾ له نایه تی ژماره (۱) دا، واته: کرده وه کانی ون کردوون، زایه کردوون، بزر کردوون.

۲- ﴿فَضَرَبَ الرِّقَابَ﴾ له نایه تی ژماره (۴) دا، واته: له گهرندن، واته: به له گهرندن له گهرندیان بدن، که مهبست پی کوشتن و پاکتاو کردن کافران، له کاتی پرووبه پروو بونه وه و جهنگدا.

۳-۴- ﴿وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾ له نایه تی ژماره (۲) داو، ﴿وَصَلَحَ بَالَهُمْ﴾ له نایه تی ژماره (۵) دا، واته: حال و بال و کار و باریانی چاککرد، چاک ده کات.

۵- ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾ نایه تی ژماره: (۱۱)، واته: نه وه ش بهوئی نه وه که خوا دؤست و سهرپه رشتیاری نه وانه به پروایان هیناوه و، بی پروایان دؤست و سهرپه رشتیاریان نه.

۶- ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ نَقْلَهُمْ﴾ نایه تی ژماره (۱۷)، نه وانه ی رنمایي خوايان وه گرگروه، راسته رنمایان گرتوه، خوا ﷺ راسته رن بوون و بهرچاو پروونیان بؤ زیاد ده کات و، پاریزکاریه ک که شایسته ی نه وانه، پنیان ده دات.

۷- ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرَاتِ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ نایه تی ژماره (۲۴)، له زور شویندا باسی نه وه کړاوه که بؤچی سهرنجی قورنات ناده؟ به لام ته نیا لیره دا هم ته عبیره هاتوه: تایا سهرنجی قورناتیان نه داوه، یاخود دلّه کان قفلیان له سهرن؟

۸-۹- ﴿أَضَعْنَهُمْ﴾ له نایه تی (۲۹) داو، ﴿أَضَعْنَهُمْ﴾ له نایه تی (۳۷) دا، (أضغان) کوی (ضغن) ه، (ضغن) واته: کینه، یاخود توریه کی په نگ خواردوو.

۱۰- ﴿وَلَنْ يَرْكُزَ اَعْمَلَكُمْ﴾، ئايەتى ژمارە (۲۵)، ﴿وَلَنْ يَرْكُزَ﴾، (أَي: وَلَنْ يَنْقُصَكُمْ)، كردهوهكانتان لى كەم ناكاتهوه، بە زايە نادات، ياخود پاداشتى كردهوهكانتان كەم ناكاتهوه.

۱۱- ﴿وَلَيْتَ تَوَلَّوْا يَسْتَدِلُّ قَوْمًا عَرَكْتُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا اَمْنَلَكُمْ﴾، ئايەتى ژمارە (۲۸)، واتە: ئەگەر ئێوە پشت ھەلبەن، كۆمەلكىكى دىكەى جيا لە ئێوە دەھىتى و، دوايى ئەوان ھەك ئێوە نابن.

كە دەگونجى پرووى دواندن لە مسوڵمانان بى و، دەشكرى پرووى دواندن لە كۆمەلگای رۆژگارى پىغەمبەر ﷺ بى، كە ئەگەر بىت و ئەوان، باوھش نەگرەنەوه بۆ ھىدايەتى خوا، خوا ﷻ پەكى لەسەر كەس ناكەوى، ئەوان لادەباو، خەلكىكى دىكە دىتى، بە ھەردوو واتايەكان، ئەم پستە قورئانييە تەفسىر كراوه، ھەك دوايى دەيگەينى.

ھەوتەم: دابەشکردنى ئايەتەكان بۆ چەند دەرسىك:

ئەم سوورپەتە موبارەكە بە ھەر سى و ھەشت (۲۸) ئايەتەكەيەوه، بۆ چوار دەرسان دابەش دەكەين، بەم جوۆرە:

دەرسى يەكەم: ئايەتەكانى: (۱ - ۱۱)، واتە: يازدە (۱۱) ئايەتى سەرەتاي ئەم سوورپەتە، باسى ھەر كام لە بىپروا و پرواداران و، مامەلەى خواى دادگەر لەگەڵياندا، پاشان فەرمانکردنى خوا ﷻ بە مسوڵمانان كە لە دژى بىپروايان بجەنگن، لە كاتى بەرەنگاربوونەويەياندا، باسى سەرەنجامى خىرى پرواداران و سەرەنجامى شوومى بىپروايان.

دەرسى دووھم: ئايەتەكانى: (۱۲ - ۱۹)، واتە: ھەشت (۸) ئايەت، باسى پاداشتى رۆژى دوايى و، سەرەنجامى ھەر كام لە پرواداران و بىپروايان و، ھەلوپىستى چەوتى بىپروايان لە بەرانبەر خوا ﷻ و پىغەمبەردا ﷺ، چەند مەسەلەيەكى دىكەى پەيوەست بەوانەوه.

دەرسی سێهەم: ئایەتەکانی: (۲۰ - ۳۱)، دوازدە (۱۲) ئایەت، باسی دەغەل و دل نەخۆشەکان و هەلۆیستی نەرتنییان، لە بەرانبەر جەنگ و فیداکاریی داو سزای کاتی مەرگیان و، ناسێزانیان بە هۆی نیشانەکانیان و، دەربڕینەکانیان و، هەلسوکەوتەکانیانەوه.

دەرسی چوارەم و کۆتایی: ئایەتەکانی: (۳۲ - ۳۸)، حەوت (۷) ئایەت، باسی ئامۆژگاریی کردنی خوا بۆ بروارادان و، هاندانیان بۆ جەنگ و فیداکاریی و بەخشین لە پێی خواداو، ترساندنیان کە ئەگەر بێت و بروادارانی شایستەو، هەلگران و پەپرەوانی شایستە ی پەيامی خوا نەبن، خوا ﷻ ئەوان لا دەبات و کەسانی دیکە دەینێ، کە دەشگونجێ ئەو هەپرەشەو ترساندنه، پووێ لە کۆی کۆمەلگای پیغمبەر ﷺ بووبێ، بە تاییبەتی بێبروایەکان کە ئەگەر بێت و ئەوانە لەسەر عینادیی و کەللە رەقیی خۆیان بەردەوام بن، خوا ﷻ ئەوان لادەبات و کەسانی دیکە دینێ، یاخود هەر کاتیک دەستیان شل بێ لە پەيامی خوا، خوا ئەوان لادەبات و، گەل و نەتەوهەکانی دیکە دەهێنێ.

دەرسى يەكەم

پېناسەى ئەم دەرسە

ئەم دەرسەمان لە يازدە (۱۱) ئايەتى سەرەتاي سۈورەتى (مەھمەد) پېك دى، ئايەتەكانى: (۱ - ۱۱)، كە تېياندا: سەرەتا پېناسەى ھەر كام لە بېپروايان و پرواداران و، چۆنەتېى مامەلەى خۋاي دادگەر لەگەلئاندا كراۋە، ھۆكارى ئەۋەش خراۋەتەپروو، كە بۆچى بەو جۆرە مامەلەيان لەگەلدا دەكات، ھەم پرواداران و، ھەم بېپروايان؟

دواتر خۋاي كارزان فەرمانى بە مەسۇلمانان كەردە، كە لە كاتى بەرەنگار بونەۋەى بېپرواياندا (بېپروايانى شەپ فروش و دژايەتتېكەر)، لە گەردنيان بەدن و، پاش كۈشتارى خەست و خۆل، بە ديليان بگرن و، دواتر چ بە منەت و بە خۇراپى و بى بەرانبەر، چ بە قەرەبوو، بەرھەلدايان بگەن.

پاشان باسى سەرەنجامى خېرى كوژراۋانى پى خوا كراۋە، باسى پىشتىگىرى خوا بۆ پروادارانى سەر خەرو پىشتىۋانى خواو پەيامەكەى، لە لايەكەۋە، مەينەتېى و پەنجە خەسارى بېپروايان لە لايەكى دېكەۋە كراۋە، لە كۆتايىشدا سەرنجى ھەموو لايەك بۆ مېژوو پاكىشراۋە، كە كۆمەلگا بېپروايە پىشۋە فەوتىتراۋەكان، جىبى ئەۋەن دەرس و پەنديان لىۋەربگىرى، چۈنكە بېپروايەكان فەوتىتراۋەن و، پروادارانىش سەر خراۋەن، ھۆكارى ئەۋەش سەرپەرشتىي خوا بۆ پرواداران و، بى خاۋەنىي و بى سەرپەرشتىارىي بېپروايانە.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَالُهُمْ﴾ ① وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
وَأَمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ② ذَلِكَ بِأَنَّهُ

كُفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ﴿٣﴾
 فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَغْنَتْهُمُ فَسَدُوا الْوَيْثَاقَ فَمَا مَتَّ بَعْدُ وَإِنَّمَا فِدَاءُ حَتَّى
 تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قِيلُوا
 فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالُهُمْ ﴿٤﴾ سَيَرْجِعُهُمْ فَيُضِلُّهُمُ اللَّهُ ﴿٥﴾ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا هُمْ ﴿٦﴾
 يَكَايِبُهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ نَصَرُوا اللَّهَ يُنْصَرُوا اللَّهُ يُبْصِرُكُمْ وَيُكَلِّمُ أَفْدَامَكُمْ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَصْلُ
 أَعْمَالُهُمْ ﴿٨﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأَحْطَ أَعْمَالُهُمْ ﴿٩﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ
 فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ الْكُفْرَيْنِ أَمْثَلَهَا ﴿١٠﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ
 مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكُفْرَيْنِ لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴿١١﴾

مانای دهقا و دهقی نایه تهکان

ا) به ناوی خوای به بهزهیی بهخشنده . ئهوانهی بیپروایون و یرگری
 (خهلک) یان کرد له یرتی خوا، (خوا) کردهوه کانیانی بزر کرد (پووجه لکردهوه)
 ۱) ئهوانهش که پروایان هیئاوه و کردهوه باشه کانیان کردوون و، پروایان
 بهوه هیئاوه که بو سهر موحهمهد دابه زینراوه، که ههر ئهویش ههقه له
 پهروه ردگاریانهوه (هاتبی) (خوا) خراپه کانی لی سیرینهوه، حال و کاروباری
 چاککردوون ۲) ئهوهش له سۆنگهی ئهوهوه، که ئهوانهی بیپروان شوین
 پووچی و ناههق که وتوون و، ئهوانهی پرواداریشن، شوین ههقی که وتوون که
 له پهروه ردگاریانهوه یه، بهو شیویه خوا وینه کانیان بو خهلک دینتهوه (تاكو
 پییان له راستیهی تهکان تییگهن) ۳) ئنجا (ئهی پروادارینه!) (که حالی بیپروایانی
 دوژمتان ئاویه) ههر کات بهرهنگاری بیپروایان بوونهوه (له جهنگدا)، (پیشه تان
 ئهوهبی) له گهردانان بدن، ههتا کاتیک له پهل و پوتان خستن، ئنجا دهسته بند
 (که له پچه له دهست و پهلیان) توند بکهن، ئنجا دواتر یان چاکه بکهن (و بهبی)

بەرانبەر بەریان بەدن،) یان بە قەرەبوو (ھەر بەو جوۆرە بکەن)، تاکو جەنگ قورسایەکانی دادەنێ (و کوۆتایی پێ دی)، ئەو بەو شیوەیە (کە باسکرا) و، ئەگەر خواش ویستبای (بەبێ جەنگی ئێوە لە دژی بێپروایان) بەسەریاندا زāl دەبوون، بەلام (بۆیە جەنگی لەسەر پێویست کردوون) تاکو بە یەکیدیتان تاقی بکاتەو، ئەوانەش کە لە پێی خوادا کوژراون، ھەرگیز (خوا) پاداشتی کردەوکانیان ون ناکات (۶) بێگومان راستە پێیان دەکات و، حال و کاروباریان چاک دەکات (۷) ھەروەھا دەیانخاتە بەھەشتەو، کە پێی ناساندوون (بۆی باسکردوون چۆنە؟) (۸) ئەو ئەوانە ی برواتان ھێناو! ئەگەر (بەرنامەو پێغەمبەری) خوا سەرخەن، سەرتان دەخات و پشتیوانتان دەبێ و، پێیەکانیشتان دەچەسپێت (۹) ئەوانەش کە بێپروان، سەرەنگری بوون (و، کەوتن) بووان و (خوا) کردەوکانیان بزر کردن (و پووچەل کردنەو) (۱۰) ئەویش لە سۆنگە ی ئەو، ئەو (پەيام)ەیان دزا (۱۱) کە خوا دا یەزاندو، ئیدی (خواش) کردەوکانیان ھەلۆەشانندو (۱۲) ئایا بە زەویدا نەپۆیشتوون سەرنج بەدن! سەرەنجامی ئەوانە ی پێش وان چوون بوو، خوا فەوتاندنی و خانووبەرەکانیان (کە شوێنەوارەکانیان ماون)، بەسەریاندا پوو خاندن و، بۆ بێپروایانیش (لە ھەر پۆژگارێکدا) وێنە ی ئەو (سەرەنجامە شووم)انە ھەن (۱۳) ئەویش بە ھۆی ئەو، ئەو کە خوا مشوورخۆرو سەرپەرشتیاری ئەوانە ی بروایان ھێناو، بەلام بێپروایان ھیچ دۆست و پشتیوانیان نیە (۱۴).

شیکردنه وهی هه ندیک له وشه کان

(وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ): (الضُّدُودُ وَالضُّدُّ، قَدْ يَكُونُ انْصِرَافًا عَنِ الشَّيْءِ وَامْتِنَاعًا، وَقَدْ يَكُونُ صَرْفًا وَمَنْعًا)، وشه ی (ضُدُّودٌ وَضُدٌّ) جاری واهیه به مانای لادان و سه ریچی کردنه له کاریک، جاری واش هیه به مانای لادانی خه لک و ریگری لیکردنیانه له کاریک، وشه ی (ضُدٌّ): ههم به (لازم) هاتوه، (ضُدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، واته: خووی لایدا، (امْتَنَعَ) لامل بوو له پئی خوا، ههروه ها به (مُتَعَدٍّ) یش هاتوه: (ضُدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، یانی: (ضُدُّ النَّاسِ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، واته: خه لکی له پئی خوا لادا.

(أَصْلَ أَعْنَاهُمْ): کرده وهکانی ون کردوون و، زایه کردوون، (ضَلَّ الشَّيْءُ: ضَاعَ وَهَلَكَ، يَضِلُّ ضَلَالًا، وَالضَّالَّةُ: مَا ضَلَّ مِنَ الْبَيْمَةِ)، (ضَلَّ الشَّيْءُ) واته: شته که ون بوو، زایه بوو، فهوتا، (يَضِلُّ ضَلَالًا): ون ده بئ، ون بوون، (ضَالَّةٌ) به و نازه له ده گوتری که ون بووه له خاوه نه که ی، (أَصْلَ أَعْنَاهُمْ) واته: کرده وهکانی ون کردوون و، بئ سه ر وشوین کردوون.

(وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ): کار وباری چاک کردوون و حال ی باش کردوون، (البَّالُ: ۱- الْقَلْبُ، يُقَالُ: مَا يَخْطُرُ فَلَانٌ بِبَالِي، ۲- رَخَاءُ النَّفْسِ، يُقَالُ: فَلَانٌ رَخِيٌّ الْبَالِ، ۳- الْحَالُ، يُقَالُ: مَا بَالُكَ؟ أَيْ: حَالُكَ)، وشه ی (بَالٌ) به سئ واتیان دی:

۱- به مانای دَل و مِشک دی، ده گوتری: (مَا يَخْطُرُ فَلَانٌ بِبَالِي) واته: فلانکهس به زه نیندا نایهت، به خه یالَم دا نایهت.

۲- به مانای خالووشیی دی، ده گوتری: (فُلَانٌ رَخِيٌّ الْبَالِ)، واته: فلانکهس حال ی باشه له رووی گوزهران و ژیا نه وه.

۳- به مانای حال دی، ده گوتری: (مَا بَالُكَ)، یانی: (حَالُكَ) حالت چۆنه؟ بارودوخت چۆنه؟

(يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ): خوا ۱۱۱ وئەكانيان بۆ خەلکی دىنیتەو، (أَمْثَال) لىرەدا كۆى (مَثَل)ە، كە بە (أَمْثَال) كۆ دەپیتەو، (وَمَثَلُ الشَّيْءِ بِمَثَلَتَيْنِ: صِفَتُهُ، لِيَرَدَا: (مَثَلُ الشَّيْءِ)، يانى: وئەى شتەكە، بۆ وئە: دەفەرموى: (مَثَلُ الْجَنَّةِ)، واتە: سيفەتى بەهەشت، لىرەدا (مَثَلُ الشَّيْءِ) ئەگەر بە دوو فەتە بى، واتە: سيفەتى ئەو شتە، وئەى ئەو شتە، واتە: خوا ۱۱۱ وئەكان بۆ خەلکی دىنیتەو تەكۆ پىيان لە خۆيان حالىي بن، هەروەها (مَثَل) جارى وایە بە مانای پەندىش دى، كە برىتە لە وىچواندىنى شىك بە شىكى دىكە، لە سەرەنجامىداو لە حال و دۆخىدا، وەك پىشتەر باسماں كردو.

(لَقِيتُمْ): (اللقاء: الملاقاة: مُقَابَلَةُ الشَّيْءِ وَمُصَادَفَتُهُ مَعًا)، (لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا: قَاتَلْتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا، (لقاء) و (ملاقاة)، برىتە لە پووبەروو بوونەو لەگەل شىك داو، تووش بوونىشى پىكەو، (لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا)، واتە: بەرەنگارى ئەوانەى بىپروابوون بوونەو، لەگەلىاندا بەشەر هاتن، جەنگتان لە دژ كردن.

(أَنْتُمْ مَوْرٍ): دەگوترى: (فُحِنَ الشَّيْءُ، فَهُوَ تَخِيْنٌ: غَلْظٌ، فَلَمْ يَسِلْ، وَلَمْ يَسْتَمِرْ فِي دَهَابِهِ، وَمِنْهُ اسْتَعْبِرَ أَتُخِنْتُهُ ضَرْبًا، وَأَتُخِنْتُهُ الْجِرَاحَةُ: أَوْهَنْتُهُ، يُقَالُ: أَتُخِنَ فِي الْأَرْضِ قِتْلًا، وَشَيْءٌ فَحِنٌ الشَّيْءُ، فَهُوَ تَخِيْنٌ)، واتە: شتەكە خەست بوو، يان خەستە، (غَلْظٌ، فَلَمْ يَسِلْ) واتە: خەست بوو، وابوو نەپژى، شىك شل بى، دەرژى، بەلام كە خەست بوو ناچوولى، لە پۆشستىدا بەردەوام نەبوو، خوازراو تەو بۆ (أَتُخِنْتُهُ ضَرْبًا) واتە: هیندەم لىدا لە پەل و پۆم خست، يان دەگوترى: (أَتُخِنْتُهُ الْجِرَاحَةَ، واتە: برىندارى كەواندىي، لە پەل و پۆم خست، (أَي: أَوْهَنْتُهُ) يانى: بىهێزى كردو چوولەى باش نەهێشت، (أَتُخِنَ فِي الْأَرْضِ قِتْلًا) واتە: زۆر كوشتارى لە زەوىدا كرد، دوايى زياتریش پوونى دەكەينەو.

(مَنَّا): (مَنْ عَلَيْهِ: أَنْعَمَ، يُقَالُ: الْمِئْتَةُ تَهْدِمُ الصَّنِيعَةَ)، (مَنْ عَلَيْهِ) واتە: چاكەى لەگەل كرد، دەگوترى: (الْمِئْتَةُ تَهْدِمُ الصَّنِيعَةَ)، منەتكردن چاكە كردن هەلدەو شىنیتەو، كە سىك چاكە لەگەل كە سىك بكات، بەلام دوايى منەتى

لهسهر بکات، به چاوی دابداته‌وه، چاکه‌کی هه‌لده‌وه‌شیتته‌وه، خیره‌کی نامیتنی، وه‌ک خوا **﴿لَا تُبْطِلُوا صِدْقَتَكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى﴾** البقرة: ۲۶۴، واته: چاکه‌و خیره‌کانتان به منه‌تکردن و تازاردانی دلی بابای چاکه له‌گه‌لدا کراو، هه‌لمه‌وه‌شیتته‌وه.

(فِدَاءٌ): (الْفِدْيَةُ وَالْفِدَى وَالْفِدَاءُ)، وشه‌کانی: (فِدْيَةٌ وَفِدَى وَفِدَاءٌ)، هه‌رسیکیان به یه‌ک واتان، واته: قه‌ره‌بوو، ده‌گوتری: (فِدَاءٌ وَفَادَةٌ: أُعْطِيَ فِدَاءَهُ فَأَنْقَذَهُ)، (فِدَاءٌ وَفَادَةٌ) واته: قه‌ره‌بووه‌کی داو ده‌ربازی کرد.

(أَوْزَارًا): (جَمْعُ وِزْرٍ: الإِثْمُ وَالثَّقْلُ وَالْكَارَةُ وَالسَّلَاحُ)، (أَوْزَارٌ) کوی (وِزْرٌ)، (وِزْرٌ) یش هه‌م به مانای گونا‌ه دی، هه‌م به مانای قورسایی دی، هه‌م به مانای ته‌و کۆله‌ پۆشاکه دی، که له‌سهر پشت هه‌لده‌گیری، هه‌م به مانای چه‌کیش دی، ده‌لی: (الْكَارَةُ: مَا يُحْمَلُ عَلَى الظَّهِيرِ مِنَ الثِّيابِ)، (کاره) ته‌و پۆشاکه‌یه له‌سهر پشت هه‌لده‌گیری، کۆله‌ پۆشاک.

(الْوَثَاقُ): (الْوَثَاقُ وَالْوِثَاقُ: مَا يُشَدُّ بِهِ الْيَدُ)، ده‌سته‌ندو، که له‌پچه، ته‌وه‌ی ده‌ستی پی ده‌به‌ستری، له‌ ته‌صلدا (وِثَاقٌ) و (وِثَاقٌ) یش به‌کارده‌هینری، به‌لام له‌ قورئاندا ته‌و وشه‌یه به‌و شیوه‌یه نه‌خویندراوه‌ته‌وه.

(يَسْأَلُوا بِبَعْضِكُمْ بَعْضًا): واته: هه‌ندیکتان به هه‌ندیکتان تاقیی بکاته‌وه، یانی: به یه‌کدییتان تاقی بکاته‌وه، به‌ه‌پیتنی، ده‌گوتری: (بَلَوْتُهُ: اخْتَبَرْتُهُ)، (بَلَى الثَّوبُ بِلَاءً وَبَلَاءٌ: خَلَقَ)، پۆشاک که شر ده‌بی و کۆن ده‌بی، ده‌گوتری: (بَلَى الثَّوبُ بِلَاءً وَبَلَاءً)، واته: پۆشاکه‌که شر بوو (بَلَوْتُهُ: اخْتَبَرْتُهُ) کاتی اخلفتنه‌ من گۆره‌ اختباری له‌، (بَلَوْتُهُ) به مانای: تاقیم کرده‌وه، یانی: هینده تاقیم کردۆته‌وه شر و کۆن بووه.

(عَرَفَهَا لَهُمْ): (عَرَفَهَا: جَعَلَهَا مَعْرُوفَةً لَهُمْ)، واته: وای لیکردوون بیناسن، پتی ناساندوون، (وَعَرَفَهُ: جَعَلَ لَهُ عَرَفًا، أَيْ: رِيحًا طَيِّبًا، إِذَا عَرَفَهَا لَهُمْ، أَيْ: طَيَّبَهَا وَزَيَّنَّهَا)،

(عَرَفَهَا) وهك چۆن به مانای پى ناساندوون، دى، ههروهها به مانای بوى بۆنخۆش كردوون و بوى رازاندوونهوهش، دى.

(فَتَعَسَا لَهُمُ): (التَّعَسُ: أَلَّا يَتَّعِشَ مِنَ الْعَثْرَةِ، التَّعَسُ: الْهَلَاكُ، وَأَضْلَهُ الْكِبُ، وَهُوَ ضِدُّ الْإِتِّعَاشِ)، (تَعَسَ) ئەوهیه که کهسیک کهوت ههلهستهیهوه، (تَعَسَ) ههروهها به مانای له بهین چوونه، ئەسلێ وشهێ (تَعَسَ) به واتای لهپهپووو کهوتهو و پێچهوانهێ (اِتِّعَاشَ)ه، (اِتِّعَاشَ) ئەوهیه که ئینسان کهوت، ههلهستهیهوه ببووژیهوه.

(فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ): (حَبَطَ عَمَلُهُ: بَطَلَ تَوَاتُؤُهُ)، پاداشتهکهی نهماوهو زایه بووهو پووچهل بۆتهوه.

(دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ): خوا ﷻ به سههیدا کاول کردوون، فهوتاندوونی، (الدَّمَارُ: الْهَلَاكُ، دَمَرَهُ اللَّهُ تَدْمِيرًا وَدَمَّرَ عَلَيْهِ مَعْنَى)، (دَّمَارٌ) به مانای (هَلَاكٌ) فهوتان، دى، دهگوترى: (دَمَرَهُ اللَّهُ تَدْمِيرًا وَدَمَّرَ عَلَيْهِ) ههردووکیان خوا ﷻ به سههیدا کاول کرد، یان: خوا به کاول کردن و پووخاندن پووخاندی، ههه به مانای یهکن، واته: فهوتاندی و له بهینی برد، له بههه ئەوهی کهسیک له ژیر کهندهلانیکی بى، له بن ئەشکهوتیک بى، له بن خانویه کدا بى، خانوو و ئەشکهوت و کهندهلانهکهی به سههردا پوووخى، له بهین دهچى، لهوهوه ئەو تهعبیرهیان به کارهیناوه.

(أَمْثَالُ): (أَمْثَالٌ: جَمْعُ مَثَلٍ، مَثَلُ الشَّيْءِ: صِفَتُهُ، مِثْلٌ وَمَثَلٌ: شِبْهُهُ وَشَبْهٌ، وَالْمَثَلُ: مَا يُضَرَّبُ بِهِ مِنَ الْأَمْثَالِ)، (مَثَلٌ) به مانای سیفەت و وهسف دى، (مِثْلٌ وَمَثَلٌ) وهك (شِبْهُهُ وَشَبْهٌ)، ئەو شته وهك ئەو شتهیه، وپرای ئەوهوش (مَثَلٌ) به مانای پهندیش دى، ئەو شتهی وهك پهند دهیتریهوه، پهندیش بریتیه لهوه که شتیک به سههه کهسیک هاتبى، تۆش کهسیکی دیکه بچوینی بهو کهسهی ئەو شتهی به سههه هاتوه، لهوهدا که به سههه ئەویش دى.

(مَوَّلَى): (الْمَوَّلَى: الْجَارُ، وَالْحَلِيفُ، وَالنَّاصِرُ، وَالْمُحِبُّ، وَالْمُدْبِرُ)، (مَوَّلَى): به مانای درواستی و هاوپیما و پشتیوان و خۆشه‌ویست و مشوورخۆرو سەرپه‌شتیار، دئی، که ده‌فه‌رموئ: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەوه‌ش به هۆی ئەوه‌وه‌یه، که خوا ﴿سەرپه‌رشتیاری ئەوانه‌یه، پروایان هیناوه، ﴿وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾، به‌لام بی‌پروایه‌کان، بی سەرپه‌رشتیارن و، بی دۆست و پشتیوانن.

خوا ﴿دوای ئەوه‌ی باسی سەرهنجام و به سەر فه‌تاره‌ت چوونی بی‌پروایان ده‌کات و، باسی سەر‌فرازی و سەرکه‌وتنی بر‌واداران ده‌کات، ده‌فه‌رموئ: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەوه‌ش به هۆی ئەوه‌وه‌یه که خوا ﴿دۆست و سەرپه‌رشتیاری ئەوانه‌یه پروایان هیناوه، به‌لام ئەوانه‌ی بی‌پروان، بی دۆست و بی سەرپه‌رشتیارو پشتیوانن.

مانای گشتیی نایه‌ته‌کان

ئەم سوورەتە موبارەتە وەک لە پێناسە‌که‌یدا باس‌مان کرد، پانتایەکی زۆر تێیدا بۆ جەنگ و ڕووبە‌ڕوو بوونە‌وە لە دژی بێ‌ڕوایان تەرخان‌کراوە، هەڵبە‌تە بێ‌ڕوایانێکی شە‌رف‌ڕۆش و دەست‌درێژ‌کار بۆ سەر ئیمانداران، چونکە وەک لە زۆر لە کتێبە‌که‌ماندا باس‌مان کردووە: لە تەفسیری سوورەتی (الأنفال) و سوورەتی (التوبة) داو، لە کتێبی (هەڵوێش‌نە‌وەی پەرگیری) دا، کە وێ‌رای ئە‌وەی بە کوردیی نووس‌یومانە، بۆ زمانە‌کانی: عەرەبی و تورکی و فارسی و ئینگلیزیش وەرگیر‌دراوە و بڵاویش کراوە‌تە‌وە، باس‌مان کردووە، بناغە‌ی پە‌یوە‌ندیی ئە‌هلی ئیسلام لە‌گە‌ڵ نامسول‌ماناندا، بریتیه‌ لە ئاشتیی و تە‌بابیی، مە‌گەر ئە‌وان ئە‌و ئاشتیی و تە‌بابیه‌ تێک‌بدە‌ن، و دەست‌درێژی بکە‌ن، ئە‌و کاتە لە بە‌ران‌بەر مستدا، درێشە‌ پادە‌گیری و، کە‌س لە شە‌ر شە‌کری نە‌بە‌خشی‌وه‌تە‌وه‌.

ئنجایەم یازدە نایه‌تە‌ی سەرە‌تای ئە‌م سوورەتە موبارە‌که‌دا، خوا ﷻ بە خە‌ست و خۆ‌لیی باسی ڕووبە‌ڕوو بوونە‌وەی ئە‌هلی ئیمان و ئە‌هلی کوفر دە‌کات، بە‌و شی‌وه‌یه‌ دە‌ست پێ‌دە‌کات:

سەرە‌تا خوا ﷻ دە‌فەر‌موی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا حِذْرَكُمْ﴾ بە‌ ناوی خوا ی بە‌‌هزیی بە‌خ‌ش‌نده،

واته:

دە‌ست‌پێ‌کرد‌نم بە‌ ناوی خوا، ئە‌وه‌ش مە‌به‌ست پێی ئە‌وه‌یه:

۱ - ئە‌م کارە تە‌نها بۆ خوا دە‌که‌م.

۲ - ئە‌م کارە بە‌ پێی شە‌رعی خوا دە‌که‌م.

۳ - ئەم کارە بە تواناو یارمەتی خۆی پەرورەدگار دەکەم.

۴ - ئەم کارە بۆ هێنانەدی پەرەزەمەندی خۆ ئەنجامی دەدەم.

﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ﴾، ئەوانەى بێپروابوون و لایەنداوە لە ڕێی خوا، یاخود خەڵکیان لاداوە لە ڕێی خوا، خوا ﷻ کردەوه کانی و ن کردوون، کردەوه کانی بێناکام و بێ ئەنجام کردوون، لێره دا که خوا ﷻ دەفه رمۆی: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، که یه کێک له ناوه کانی ئەم سووپه ته، سووپه تی: (الذين كفروا) یه، یه کێکی دیکه له ناوه کانی بریتیه له سووپه تی (القتال).

ئەجا ئاوا دەست پێدەکات، دەفه رمۆی: ئەوانەى بێپروابوون، واتە: بێپروابوون بە هەموو ئەو شتەى پێویست بوو پروایان پێ بەیترى، بێ پروابوون بە خواو، بە فریشتەکانى خواو، بە کتێبەکانى و، بە پێغەمبەرانی و، بە ڕۆژى داوی و، بە هەموو ئەو شتەى کتیبى خواو پێغەمبەرى خوا ﷻ هەوالیان پێدان، ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، هەر بەوه نەدەش وازیان نەهێناوه که خۆیان بێپروابن، بەلکو بە کردەوه ش لە ڕێی خوا لایەنداو، یاخود: خەڵکیشیان لە ڕێی خوا لاداو، ئا ئەوانە: ﴿أَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ﴾، خوا ﷻ کردەوه کانی زایە کردوون و، و ن کردوون، واپێدەچى لێره دا: ﴿أَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ﴾، مەبەست ئەو پیلان و فیل و تەلەکانە بێ، که له دژی ئەهلى ئیسلام ئەنجامیان داو، له مāl بەخشین و خەلک کوژکەرنەوه یان و سوپا سازکردن، وەک بۆ جەنگى بەدر کردیان و، بۆ جەنگى توحود کردیان، خوا ﷻ فیل و پیلانى ئەوانى هەلۆه شاندۆتەوه، و ن کردووه، کردوویه تی بە نەخشى سەر ئاو.

﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾، بەلام ئەوانەى پروایان هێناوه، (بە هەموو ئەو شتەى پێویستە پروایان پێ بەیترى) و چاکەکانیان ئەنجام داو، و، پرواشیان هێناوه بەوهى دا بەزێتروته سەر موحه مەه ﷻ، که هەر ئەویش هەقه له پەرورەدگار یانەوه،

بەس ئەو ە راست و ەقە، ئنجا ئايا خوا ﷻ چى بۇ كىردوون؟ ﴿كَفَرْنَا بِهِمْ﴾ خوا ﷻ خراپەكانيانى لى سىرونەو، ﴿وَأَصْلَحَ بِهَٰمُ﴾، حال و بالىشى چاكىردوون، حال و بال چاكىردىش ەم ئوخۇنى ئىو دل و دەروونى پىدان، ەم لە رووى ەقلىيەو، بەرچا روونى پىدان، ەم لە رووى خىزانىيەو تۆكمەى كىردوون، ەم لە رووى كۆمەلایەتییەو، پەيوەندىيە كۆمەلایەتییەكانيانى قايم كىردوون، ەم بەرەكەت و پىزى ماددىي و مەنەويى، پىدان و، لە رووى تەبايى ئىو خۇيان و، لە رووى عىززەت و زىرى لە بەرانبەر دوژمىنەو، خوا ﷻ حالى باش كىردوون بە ماناى فراوانى حال باش بوون، بۇچى؟

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ﴾، ئەويش بە ھۆى ئەوھو كە ئەوانەى بىپروان، شوئى ناھەق كەوتوون و، شوئى شتى پوچ كەوتوون، كە برىتە لە كوفرو شىرك و ستەم و خراپە، ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، بە ھۆى ئەوھوش كە ئەوانەى پرويان ھىناو، شوئى ھەق كەوتوون، واتە: ئەو ئىمان و ەقەيدەيەو، ئەو شەرىعەتە ھەق و چەسپاۋەى لە پەرورەدگاربانەو ھاتو، ﴿كَذَٰلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ﴾، بەو شىۋەيە خوا ﷻ وئەكانيان بۇ خەلكى دىئىتەو، بۇ ئەوۋى بە ھۆى وئەكانيانەو، بە ھۆى وەسفەكانيانەو، لە خۇيان حالى بىن.

لەم سوورەتە موبارەكەدا، پىنج جاران وشەى (ذَٰلِكَ) ھاتو، ەمووشيان ئامازەن بەو كە خوا ﷻ لەبەر فلان شتە ئەوۋى كىردو.

دوايى دەفەرموئى: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ﴾، ئنجا ەر كات بەوانەى بىپروان گەيشتن، واتە: لە جەنگدا پىيان گەيشتن و بەرەنگارىان بوونەو، با لە گەردن دان پىشەتان بى، زانايانى رىزمانى ەپەيى گوتوويانە: (فَاضْرِبُوا ضَرْبَ الرِّقَابِ)، لى بدەن لە گەردىيان، واتە: بەو شىۋەيەى چاكىر دەكوژىن، لە شوئى ەتەريان بدەن، لە شوئى پىكوژرانيان بدەن، ﴿حَتَّىٰ إِذَا أَتَخْتَمِرُوا﴾، ەتا

کاتیک کوشتاری خه ستان لی کردن و له پهل و پوتان خستن، ﴿فَسُدُّوا أَلْوَنَاقَ﴾
 نجا ده سته بند توند بکه، یانی: به دیلیان بگرن و که له پچه یان بکه، ﴿فَإِمَّا
 مَّا بَعْدُ وَإِمَّا فَنَاءَ﴾، دواپی یان منه تیان له سهر بکه و به به لاش به ریان بده،
 یاخود به قهره بوو به ریان بده، ﴿حَتَّى تَصْعَ لَمَرْئِهُ أُزَارَهَا﴾، (ههر بهو شیوه به
 له گه لیاندا مامه له بکه) تا کو جهنگ قور سایه کانی خوئی داده نئی و، کو تایی پی
 دی، ﴿ذَلِكَ﴾، باس و خواس بهو شیوه به، یاخود: بویه خوا ﴿وَابْفِرْمُوهُ﴾، یان
 بویه وای بو بریار داو، چونکه شایسته ی تهو، ﴿وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ﴾
 نه گهر خواش ﴿وَيَسْتَبَیْ به سهر یاندا زال ده بوو، تۆله ی لی ده ستان، ﴿وَلَكِنْ
 يُبَلِّغُوا بِعَصَاكُمْ بَعْضَ﴾، به لأم به یه کدیتان تا قی ده کاتهو، ﴿وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ﴾، تهوانه ش که له ری خوادا کوژراون، کرده وه کانیان زایه و ون
 ناکات.

خویندراویشه تهو: ﴿وَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، که من تهو خویندنه وه یه پی
 باشته، ههر چه نده خویندنه وه یه حه فص که تهو موضعه فه ی به رده ستان ته به ننی
 کرده، وانیه، به لأم تهو خویندنه وه یه له گهل ره وته که دا گونجاو تره: ﴿وَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي
 سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ﴾، تهوانه ش که له ری خوادا جهنگاون، کرده وه کانیان
 زایه ناکات، کرده وه کانیان بی به ره رم نابن، ﴿سَيَرْجِعُهُمْ﴾، له مهودوا زیاتر راسته
 ریان ده کات، ﴿وَيُضِلُّ بِأَعْمَالِهِمْ﴾، حال و بالیشان چاک ده کات، به لأم نه گهر به (قتلوا)
 بخویند ریتهو، ده بی بلئی: له به هه شتدا خوا ﴿رِنْمَايَان ده کات بو ری و
 شوینه کانی خوین و، لهوئی حال و بالیان چاک ده کات.

﴿وَيُضِلُّهُمْ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا﴾، ده یان خاته به هه شتهو، پی ناساندوون.

﴿يُنَالِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنْ تَصْرَوُا اللَّهُ يَصْرِكُمْ وَيُنَبِّئُ أَقْدَامَكُمْ﴾، نه ی تهوانه ی پرواتان
 هیناه! نه گهر خوا ﴿سَهْرِبْخَن﴾، په یامی خوا، پیغه مبه ری خوا، سه ربخن،
 خوا سه رتان ده خات و پییه کانتان ده چه سپتنی.

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعَسَا لَهُمْ وَأَصْلَ أَعْمَلُهُمْ﴾، ئەوانەش كە بێپروان، نەگەتیی و بى خیرى بۆ ئەوان، كەوتن و هەلەستەنەوه بۆ ئەوان، ﴿وَأَصْلَ أَعْمَلُهُمْ﴾، كەردەوه كانیشى ون كەردوون، بى بەرھەم و بى ئەنجام كەردوون.

﴿ذَلِكَ يَأْتُهُمْ كَرَهُوْا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ﴾، ئەویش لەسۆنگەى ئەوهوه پقیان لەوه هەلساوه كە خوا ﷻ دایبەزاندەوه، ئەویان دزا كە خوا دایبەزاندەوه، ﴿فَأَحْطَ أَعْمَلُهُمْ﴾، بۆیە كەردەوه كانی، (كەردەوه باشەكانى) هەلەوشاندەوه.

یان مەبەست ئەوهیه كە خوا كەردەوه خراپەكانیان و نەخشەو پیلانەكانیانى بە زایەدان و ون كەردن، بەلەم كەردەوه چاكەكانى لى هەلەوشاندەوه، هەر كەردەوهیەك نێوەرۆك و ڕووحى ئیمان و تەقواى تیدا نەبى، وەك شیرى بى هەوین، هەلەدەزركى.

﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئایا بە زەویدا نەڕۆیشتوون سەرنج بەدن! سەرەنجامى ئەوانەى پێش ئەوان چۆن بوو؟ ﴿دَمَرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، خوا ﷻ فەوتاندنى، وەك كەسێ كە خانووى بەسەردا دەڕووختى، فەوتاندنى، ﴿وَالْكَافِرِينَ آمَنَّا﴾، وێنەى ئەو سەرەنجامە شوومەنەش لە بۆسەدان، بۆ بێپروایانى هەموو ڕۆژگارەكان.

﴿ذَلِكَ يَأْنِ اللَّهُ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەویش بەهۆى ئەوهوهیه كە خوا ﷻ دۆست و سەرپرەشتیاری ئەوانەیه، كە پروایان هێناوه، ﴿وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾، هەرودەها بە هۆى ئەوهشەوهیه، كە بێپروایان هیچ سەرپرەشتیارو دۆست و پێشتیوانیان نین.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

بپیروایانی خه لک له پتی خوا لادهر، خوا ﷺ کردهوه کانیاں پووچه ل ده کاته وه، به لأم پروادارانی کردار باش، که پروایان به وهقه هیه، دابه زی تراوته سه ر موحه ممه د ﷺ، خوا ﷺ خراپه کانیاں لی ده سرپته وهو، حال و بالیاں چاک ده کات، نهویش له سۆنگه ی نه وه وه که بپیروایان شوین به تال و، پرواداران شوین هه ق که وتوون:

خوا ﷺ ده فهرموئ: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ ۚ﴾ (۱) وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ (۲) ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ (۳)

شیکردنه وه ی ئه م ئایه تانه، له هه شت برگه دا:

(۱) - ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ﴾، نهو که سانه ی بپیروان بوون و خه لکیان له پتی خوا لادا، کردهوه کانی ون کردوون.

(گفروا) یانی: بپیروا بوون به هه موو نهو شتانه ی پیویست بوو پروایان پی بهتری.

﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، واته: له پتی خوا لایاندا، یاخود: خه لکیان له پتی خوا لادا، ﴿أَضَلَّ أَعْمَلُهُمْ﴾، خوا ﷺ کردهوه کانیاں ون کردوون، پووچه لکردوونه وه، که ده فهرموئ: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، نهوانه ی بپیروا بوون، بپیروا کانی رۆژگاری پیغه مبه ر ﷺ ده گرپته وهو، بپیروایه کانی هه موو رۆژگاره کانیش ده گرپته وهو.

ھەرۋەھا ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، چ بە مانای خۇيان لاملیمان کرد له پڑی خواو لایاندا، بئی، چ بە مانای خەلکیان لاداو بوونە پەرچ و کۆسپ له پڑی خوادا، بئی، ە ھەموو ئەوانە دەگریتەو، کە بە درێژیای میژوو وایان کردو، له ھەموو کۆمەلگاکانی کە پیغەمبەرەن (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بۆیان ھاتوون، تاکو دنیا بە کۆتا دئی، ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، خوا ﷺ دەفەرەمۆی: خەلکیان له پڑی خوا لاداو، توێژەرەوانی قورئانیس:

أ- ھەندیکیان گوتووایانە: (صَدُّوهُمْ عَنِ التَّوْحِيدِ) له خوا بە یە کگرتن لایاندان.

ب- ھەندیک گوتووایانە: (عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ) له مزگەوتی حەرەم لایاندان.

ج- ھەندیکیان گوتووایانە: (انْفِقُوا أَمْوَالَهُمْ لِمُعَادَاةِ الْإِسْلَامِ)، واتە: مآل و سامانی خۇیان خەرچ کردو بۆ دژایەتی ئیسلام.

بەلام له راستیدا: ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ئەگەر (صَدُّوا) مانای (لازم) ی لئ بگرین: له پڑی خوا لاینداو، خوا بە یە کگرتن و ھەموو شتەکانی دیکە ی ئیسلام دەگریتەو، کە لاملیمان لیکردوون، ئەگەر مانا (مُتَعَدِّي) بە کەشی بگرین کە بەرکار دەخوازی، واتە: خەلکیان لاداو له پڑی خوا، ئنجا ئەو کاتە پڑی خوا، ھەم قورئان دەگریتەو، ھەم پیغەمبەر ﷺ دەگریتەو، بە ندایەتی بۆ خواو خوا بە یە کگرتن دەگریتەو، مزگەوتی حەرەم دەگریتەو، ئازاردانی مسوڵمانان دەگریتەو، کە بوونە کۆسپ و پەرچ له بەردەمیاندا، کە نەھیلن بپروا بێنن و، مآل خەرچکردنی خۇیان دەگریتەو بۆ دژایەتی ئیسلام و ھەولدان بۆ کوژاندنەو ی چرای ئیسلام و، ھیرش کردنە سەر دەولەتی تازە پیگرتووی ئیسلامی له مەدینەدا، ھەموو ئەوانە دەگریتەو.

ئنجا ئەوانە ھەموویان خوا ﷺ چییان لئ دەکات؟ ﴿أَصْلَ أَعْمَلُهُمْ﴾، خوا ﷺ کردووەکانی ھەلۆە شاندوونەو، پووچەل کردوونەو، و نیکردوون.

ئەمەش زانایان دوو واتایان بۆ لیکداونەوه زانایان:

یەكەم: (صَبَّحَ أَغْمَا لَهُمُ الصَّالِحَةُ)، كردهوه باشەكانی پووچەڵ كردهوونەوه.

دووهم: ئەو كردهوانەى ئەنجامیان داوون بۆ دژایەتیی ئیسلام و مسوڵمانان، خوا ﷻ ئەو كردهوانەیانى بى ئاكام و بى ئەنجام كردهوون.

زیاتریش مانای دووهمیانى دێتە زەینەوهو بە دڵەوه دەنووسى، چونكە خوا ﷻ بۆ كردهوى باش وشەى (أَحْبَطَ)ى بەكارهێناوه، بەلام (أَصْلَ أَعْمَالِهِمْ) واتە: كردهوه خراپەكانى زابەكردهوون، بى بەرھەمى كردهوون، بى ئاكامى كردهوون.

٢- ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ﴾، بەلام ئەوانەى پڕوایان هێناوه، پڕوایان هێناوه بە خوا ﷻ، بە فریشتەكانى خوا، بە كۆتیبەكانى خوا، بە پیغەمبەرانى خوا، بە پۆزى دواى و بە نەخشە دانان و جێبەجێکردنى خوا، قەدەر و قەزای خوا، بە هەموو ئەو شتانەى كۆتیبى خواو پیغەمبەرى خوا ﷻ هەوالبان پێداون، چاكەكانیشیان ئەنجامداون، (چاكەكانیش دیسان چ پەيوەندیان بە نیازو خولیاكانى نێو دڵ و عەقلەوه هەبى، چ پەيوەندیان بە دەرپرینەكانى زمانەوه هەبى، چ پەيوەندیان بە كردهوى ئەندامەكانەوه هەبى، لە چوارچێوەى هەلسوكەوتى تاكیى و، هەلسوكەوتى خێزانیى و، هەلسوكەوتى كۆمەلایەتییى و، هەلسوكەوتى سیاسى دا، هەمووى دەرگرتەوه)، هەروەها پڕوایان بەوێش هێناوه كە دابەزێراوێتەوه سەر موخەممەد ﷺ.

كە بە دلبایی مەبەست پێى قورئانە.

ئەمە خوێندراوێشەتەوه:

أ- (آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ).

ب- (بِمَا نَزَّلَ).

ج- (بِمَا أُنْزِلَ)، بەو جورانەش خوێندراوێشەتەوه، پڕوایشان بەوه هێناوه كە دابەزێراوێشەتەوه سەر موخەممەد ﷻ.

(۳) - ﴿وَهُوَ الْكَافِرُ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ له حالیکدا نهو (دابه زتراوه)، هه ق و چه سپاوو راسته له لایه نه پهره ردگار یانه وه.

ئهم تهعبیره که دهفه رموی: ﴿وَهُوَ الْكَافِرُ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ (جُمْلَةً مُعْتَرِضَةً بَيْنَ الْمُبْتَدَأِ وَالْخَبَرِ مُفِيدَةً لِحَضَرِ الْحَقِيقَةِ فِيهِ)^(۱)، ئهمه رسته یه کی نیاواخنه، له نیوان نیهادو گوزاره داو، مانای کورت هه لئیتانی هه ق ده گیه نی له قورئاندا.

چونکه: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ﴾، ئهمه هه مووی نیهاد (مبتدا)، ﴿وَهُوَ الْكَافِرُ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، رسته یه کی نیاواخنه، ﴿كَفَرَ عَنْهُمْ سَوَاتِهِمْ﴾، ئهمه ش گوزاره (خبر) ی نهو نیهادیه که له پیشه وه هاتوه.

(۴) - ﴿كَفَرَ عَنْهُمْ سَوَاتِهِمْ﴾، خراپه کانی لی سړیونه وه، (أَزَالَهَا وَلَمْ يُؤَاخِذْهُمْ بِهَا)، خوا ﴿لَا يَخَافُهَا﴾ خراپه کانی لی لابر دوون و به هؤیه وه سزای نه داون.

تنجا بوچی کرده وهی بیبروایان ون و زایه ده بی و، بی به ره هم ده بی؟

ئهو به باسایه کی خوایه، له ژبانی مروّفا دایناوه، که هه ر کرده وه یه ک له سه ر بناغه ی ئیمان به خوا نه بی، بو روژی دوایی پاداشتی نابی، ئهو ته گه ر مه به ست پیی کاره باشه کانیان بی، هه روه ها به پیی سیستم و یاسای خوا، هه موو نه وانه ی دژایه پیی خوا ﴿لَا يَخَافُهَا﴾ ده کهن له دنیا دا، سه ره نجام بی تاکام ده بن، وه ک ده گو تر ی: (لِلْبَاطِلِ جُودَةٌ ثُمَّ يَضْمَحِلُّ)، باتل توژی دی و ده چی، به لام دوایی بی تاکام ده بی، بویه خوا ﴿لَا يَخَافُهَا﴾ ده فه رموی: ﴿وَالْعَقِيبَةُ لِلنَّفَرِ﴾ طه: ۱۳۲، یان ده فه رموی: ﴿فَأَصْبَحَ إِنْ الْعَقِيبَةُ لِلْمُتَّقِينَ﴾ هود: ۴۹، سه ره نجام بو ته قوایه، سه ره نجام بو پاریز کارانه، به لی خه لکی بی ته قواش هه ندی ده سته کو تی ده بن، به لام سه ره نجامه که یان سه ر به فه تاره ت چوون و په نج زایه بوونه.

(۵) - ﴿وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ﴾، هه روه ها حال و بالیشی چا ککر دوون.

(۷) ﴿وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، ههروهه ها به هوئی ئهوهوهیه، ئهوانه ی بروایان هیناوه شوین ههقیه کهوتوون له لایه ن پهروهردگار یانهوه.

وشه ی (حَقِّ) ناوه بۆ هه رچی خوا دایه زاندوه بۆ پیغه مبه ر ﷺ، ههروهک باتیل ناوه بۆ هه موو ئهوه ی دژی تایی ن و به رنامه ی خواهیه، چ له رووی ئیمان و عه قیده کهیهوه، پیش ئهوه ش له رووی بووناسییه کهیهوه، چ له رووی شه ریه ت و کرده وه کانه وه:

۱- له رووی بووناسییه وه، هه ق ئهوه یه که خوا ئه م گهردوونه ی هیناوه ته دی، به مه به ستی تاقیرکرنه وه ی مروّف، حیکمه ته که ئهوه یه، که ئه م گهردوونه هه مو ی رێک و پێکییه، ژیا نی مروّفش نابێ نارێک و پێکیی بێ، ئنجا ئه گه ر ژیا نی مروّف به س ئه م ژیا نی دنیا به بێ و، لێ پرسینه وه و سزا و پاداش ت نه بێ، نارێک و پێکییه، به لām گهردوونی خوا نارێک و پێکیی تیدانیه.

۲- له رووی ئیمان و عه قیده وه، هه ق ئهوه یه بروا به خوا بێنین، وهک تاکه به دیه پێنه رو، تاکه خاوه ن و پهروهردگارو، تاکه په رسترا و، به ندایه تی بۆ بکری، پاشا ن بروا به ئین به فریسته کانی خوا، به کتیبه کانی خوا، به پیغه مبه رانی خوا (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، به پوژی دوا یی.

۳- له رووی شه ریه ته وه، هه ق ئهوه یه، که شه ریه ته ی خوا فه رموویه تی، هه لāl و هه رهامه کانی که شه ریه ت دیاری کردوون، خراپه و چاکه کان که شه ریه ت دیاری کردوون، چ بۆ تاکه کان، چ بۆ خێزانه کان، چ بۆ کۆمه لگایه کان، چ بۆ ده ولّه ته کان، پێویسته پابه ندیی به چاکه و هه لālّه کانی شه ریه ته وه بکری، خو بپارێزری له خراپه و قه ده گه کانی، که واته: هه ق ئهوه یه خوا فه رموویه تی و نار دوویه تی، چ راسته وخو له قورئاندا، چ له رپی پیغه مبه ره کهیه وه، وهک رێبازه که ی، باتیل و ناهه قیش ئهوه یه پێچه وانه ی ئهوه بێ، که خوا دایه زاندوه و، چ له رووی بووناسییه وه و، چ له رووی ئیمان و عه قیده وه، چ له رووی شه ریه ت و کرده وه کانه وه.

۸- ﴿كَذَلِكَ يَصْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ﴾، بەو شێوەیە خوا ﷻ وێنەکانیان بۆ خەلکی دەیتێتەوه، خاوەنی (التحریر والتنوير)^(۱) ئاوا ئەم رسته قورئانییە شی دەکاتەوه: (كَهَذَا التَّبَيِّنُ يُبَيِّنُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَالَهُمْ، فَلَا يَتَّقُوا فِي غَفْلَةٍ عَنْ شُؤْنِ أَنْفُسِهِمْ مَحْجُوبِينَ عَنْ تَحْقِيقِ كُنْهِمُ بِحَبَابِ التَّعْوُدِ، إِنَّمَا يَخْتَلِطُ الْخَبِيثُ بِالطَّيِّبِ، وَلَكِي يَكُونُوا عَلَى بَصِيرَةٍ فِي شُؤْنِهِمْ)، واتە: بەو شێوە ڕوونکردنەوهیە خوا بۆ خەلکی حال و ەالیان ڕوون دەکاتەوه، تاكو له بێتاگاییدا ئەبن له بارەى کاروبارى خۆیانەوهو، پەردەپۆش نەکرین له بارەى تێگەشتنەوه له چیهى خۆیان، بە ھۆى پەردەى عادەت پێوەگرتنەوه، تاكو پيس و پاك تێگەل ئەبن و، له بارەى کار وبارى خۆیانەوه بەرچاو ڕوون بن.

دیاره که دەفەرموی: ﴿كَذَلِكَ يَصْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ﴾، (وَالْأَمْثَالُ: جَمْعٌ مَثَلٍ بِالْتَّعْرِيكِ وَهُوَ الْحَالُ الَّتِي تُمَثِّلُ صَاحِبَهَا، أَيُ تُشَبِّهُهُ لِلنَّاسِ وَتُعَرِّفُهُمْ بِهِ، فَلَا يَلْتَبَسُ بِنَظَائِرِهِ)، وشەى (أمثال) کوێ (مَثَل)ە، که بریتیه لەو حالەى خاوەنەکەى وێنا دەکات و دەیناسیت بە خەلک و ناودارى دەکات، بۆ ئەوهى حالى ئەو لەگەل حالەکانى دیکەدا تێگەل نەبێ.

ئەمەش ھەمووی ڕوونکردنەوهیە بۆ ھۆکارى ئەسلى، که بۆچى خوا ﷻ کردەوهى بێیروایان شوێن بزر دەکات و پوچەللى دەکاتەوه، بەلام حالى یرواداران چاک دەکات، ئنجا که حالى چاککردن، مانای وایە کردەوه کانیشیان چاک دەکات.

شایانى باسە: وشەى (ذَلِك) لەم سوورەتە موبارەکەدا، پێنج جارەن دووبارە بۆتەوه، لە ئایەتەکانى: (۳ و ۹ و ۱۱ و ۲۶ و ۲۸)دا، که بە زۆرى مەبەست پێى ئەوهیە: ئەوهى باسکرا بە ھۆى ئەوهوێه و ئەوه حیکمەتەکەیهتى، که دەفەرموی: ﴿كَذَلِكَ يَصْرِبُ اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ﴾، دەتوانین ئاوا تەعبیری لى بکەین: واتە: بەو شێوەیە که باسکرا، حالى ھەر کام لە یرواداران و بێیروایان ڕوون دەکەینەوه، چ بە کورتى، چ بە درێژى، تاكو ھەر کامیکیان بەرچاو ڕوون بن، له بارەى کار وبارى خۆیەوه.

ئەو ھى باسكرا لەم سى ئايەتە موبارەكەدا، ھەمووى ھاندانى مسولمانانەو، زەمىنە بۆ خوشکردنپانە كە جەنگ بكن لە دژى ئەھلى كوفرو، ئەمە ھەمووى زەمىنە خوشكردنە، بۆ ئەو ھى كە دواىى خوا ﷻ دەفەرئى: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ محمد: ۴، واتە: مادام حال بەو شىو ھى، كەواىى ھەر كات بەوانەى بىپروان گەيشت و، بەرەنگارىان بوونەو، ﴿فَضْرَبَ الرِّقَابَ﴾، لە گەردنىان بدن، واتە: لە شوىنى پىكوژرانيان بدن.

ئەو ھى لىرەدا خوا ﷻ بۆ بىپروايەكان و بۆ ئيمانداران باسى دەكات، ھەر كاميان بەسى سيفەتان پىناسەيان دەكات:

يەكەم: بۆ بىپروايان:

- ۱- سيفەتى يەكەميان: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾، بىپروان.
- ۲- سيفەتى دووھميان: ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، خويان لە پى خوا لادەدەن و، خەلك لە پى خوا لادەدەن.
- ۳- سيفەتى سىيەميان: ﴿اتَّبِعُوا الْبَطِلَ﴾، دواى باتىل و شتى پوچ و بى بنەما كەوتوون، چ لە پرووى بووناسى، چ لە پرووى ئيمان و عەقىدە، چ لە پرووى بەرنامەى ژيانەو، بەرنامەى ژيان لە پرووى سياسى و تابوورى و، كۆمەلایەتى و، ھەلسوكەوتەكان و، ھەلال و ھەرامەو.

دووھم: بۆ پرواداران:

- ۱- سيفەتى يەكەميان: ﴿وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەوانەى پروايان ھىناو، واتە: پروايان ھىناو بە ھەموو ئەو شانەى پىويستە پروايان پى ھىترى.
- ۲- سيفەتى دووھميان: ﴿وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ﴾، كەردەو بەشەكانيان ئەنجام داوون و، ئيمانيان بەو ھى ھىناو كە دابەزىراو تە سەر موھەمەد ﷺ، و، ئەو ھى ھەر دەچىتەو ھى ئىو

ئیمان، بہ لّام ٲوہ وہک زانایان دہ لّین: (ذِکْرُ الْخَاصِّ بَعْدَ الْعَامِ)، باسکردنی تاییہ تہ لہ
دوای باسکردنی گشتیی.

۳- سیفہ تی سیئہ میشیان: ﴿اتَّبِعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، ٲوہ ھقہ ی لہ پەرور دگاریانہ وہ
ھاتوہ، شوٲنی دہ کہ ون و پەرہ ویی لی دہ کہن، کہ واتہ: سی سیفہ ت بہ سی سیفہ ت،
کہ دژو پیچہ وانہ ی یہ کدین.

مهسه له ی دووه م:

فرمانکردنی خوا به برواداران که له کاتی بهرهنگاربونه وهدا، له جیی پی کوژرانی کافران بدەن و، پاش له پهل و پۆ خستنیان، دهسته بندیان لی توند بکەن و، دواتر به منته یان قهره بوو بهریان بدەن، ههتا جهنگ تهواو دهبی و، بشزانن کوژراوانی پی خوا، کردهوه کانیان ده پاریزی له هه لوه شانه وه، پینمایان ده کات و، حال و بالیان چاک ده کات و، دوا ییش له دواړژدا ده یانخاته نه و بهه شته وه که بۆی باسکردوون:

خو ۱۰ ده فرموی: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَثْمُمْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا
الْوُثَاقَ فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآنصَرَيْنَاهُمْ وَلَٰكِن لِّبَسُلُوكَ
بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَن يُضِلَّ أَعْمَالَهُمْ ۝ سَيَرْجِعُهُمْ فَيُضِلُّهُم بِأَلَمٍ ۝
وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهَا هُمُ ۝﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له نو برگه دا:

۱- ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ﴾، ئنجا هه کات بهرهنگاری ئەوانه ی بیروابوون بوونه وه، با پیشه تان له گهردن دانیان بی.

ئەم (ف) ه، وهک زانیان ده لین: (الْفَاءُ لَتَفْرِيعِ هَٰذَا الْكَلَامِ عَلَىٰ مَا قَبْلَهُ)، بو لقی لیکردنه وه و جیاکردنه وه ی ئەم قسه یه له هی پیش خو یه وه و پیته وه په یوه سته، واته: مادام کافره کان بهو شیوه یه بن، که واته: هه کاتیک بهوانه ی بیروان گه یشتن و جهنگتان له دژ کردن (إِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقَاتِلْتُمُوهُمْ) چونکه (لَقِيتُم) واته: بهرهنگاریان بوونه وه، مه بهست له بهرهنگار بوونه وه ش جهنگکردنه، کاتیک له جهنگدا بهرهنگاری ئەوانه ی بیروان، بوونه وه، له گهردنیان بدەن.

﴿فَضْرِبَ الرِّقَابِ﴾، ئەم تەبىرە كئارەيەكى ناودارە، بۆ كوشتن بە ھەر شېئەيەكە كە بەر پەل بەكەوئ، زانايان دەلئین: لە ھووی پێزماڤى عەرەبىيەو، ئەسلەكەى ئاوايە، يانى: (فَاضْرِبُوا ضَرْبَ الرِّقَابِ)، لئى بىدەن، لئىدان لە گەردىيان، چونكە مەوئ كە لە گەردنى بدرئ زووتر تەواو دەبئ، واتە: چوئ زووتر دەكوژيئ واپان لئى بىدەن، ئەگەرنا مەرج نىيە ھەر خودى لە گەردندان فەرمانى پێكرايئ، با لە نيوچەوانى بدات، لە كەللەى سەرى بدات، لە سىنگى بدات، چوئ زووتر لە پەل و پوئ دەخات و دەيكوژئ، با لە شوئى ھەتەرى بدات، لە شوئى پێكوژرانى بدات، (إِذَا) لە (فَإِذَا لَقِيتُمْ) دا، («إِذَا» ظَرْفٌ لِّلْمُسْتَقْبَلِ مُضْمَنَةٌ مَعْنَى الشَّرْطِ، وَذَلِكَ غَالِبٌ اسْتِعْمَالِهَا وَجَوَابُ الشَّرْطِ قَوْلُهُ: ﴿فَضْرِبَ الرِّقَابِ﴾)، (إِذَا) زەرفە بۆ ئايندە، باسى كاتى ئايندە دەكات، بەلام ماناى مەرجى خراوەتە ئىو، وەلامەكەشى بريتە لە (ضَرْبَ الرِّقَابِ)، يانى: ھەر كاتى پێيان گەيشتن، با پيشەتان لئىدانى گەردىيان بئ، يەكەك لە توئزەرەوان، دەلئ: ماناكەى ئاوايە: (فَإِذَا قَاتَلْتُمُ الْكُفَّارَ فَيُجَادُوا فِي قِتَالِهِمْ، فَأَمْعِنُوا فِي قِتَالِهِمْ، حَتَّى إِذَا رَأَيْتُمُ، أَنْ قَدْ خَضَعْتُمْ سَوْقَتَهُمْ، فَأَسْرُوا مِنْهُمْ أَسْرَى)، واتە: ئەگەر لە دژى كافەرەكان جەنگان، بە جىددىيە لە كوشتاريان بخەفتيئ و جەنگى باشيان لە دژ بەكەن و، زورىان لئى بكوژن، ئنجا ھەر كاتى پێيان وابوو دېك و بېكى ئەوانتان شكاندو، لە پەل و پوئان خستوون، بە دىليان بگرن.

چونكە دوايى دەفەرموئ:

﴿حَتَّى إِذَا اتَّخَذْتُمُوهُمْ فَئْدُوا أَلْوِيَّاتٍ﴾، ھەتا كاتى ئەوانتان خستە حالەتى (إِثْخَان) ھو و لە پەل و پوئان خست، ئنجا كە لە پەچەو دەستبەندىان توند بەكەن، (الإِثْخَانُ: الْعَبَثُ لِأَنَّهُا تَتَرَكُ الْمَغْلُوبَ كَالشَّيْءِ الْمُتَخَنِّ، وَهُوَ الثَّقِيلُ الصَّلْبُ الَّذِي لَا يَخِفُ لِلْحَرَكَةِ)، (إِثْخَانُ): بريتە لە بەسەردا زال بوون و شكاندن، چونكە كەسيك كە تىكدەشكى، باباى تىكشكاو وەك شتىكى قورسى پتەوو خەست وايە، كە نارواو جووئە ناكات، بە كوردىي دەتوانيئ بليئین: (إِثْخَانُ): بريتە لە: لە پەل و پوئ خست، واتە: ھەر كات لە پەل و پوئان خست و واتان

لټکردن جووله یان نه مټی، یاخود دهسته وکهریان بو نه کړی، داماوو دهسته و پاچه تان کړدن، ﴿فَشَدُّوا الْوَتَاَقَ﴾، ئنجا که له پچه یان توند بکهن و دهسته بندیان مه حکم بکهن.

﴿فَشَدُّوا الْوَتَاَقَ﴾، (الْوَتَاَقُ: الشَّيْءُ الَّذِي يُوَكِّثُ بِهِ، وَيَجُوزُ فِيهِ كَسْرُ الْوَاوِ، وَلَمْ يُقْرَأْ بِهِ، وَهُوَ هُنَا كِنَايَةٌ عَنِ الْأَسْرِ، (وَتَاَقُ): بریتیه له شتیک که دهستی پی ده به سترئ، یانی: دهسته بندو که له پچه، که به (وَتَاَقُ) یش هاتوه، به لام بهم خویتندنه ویه له قورئاندا نه هاتوه، به س به (وَتَاَقُ) خویتندراوه ته وه، نه گهرنا له پروی زمانی عه پره بییه وه (وَتَاَقُ) یش هاتوه مه به ست پی به دیل گرته، نه گهرنا نه گهر ده ستیشی نه به سترئ که به دیل گیرا، نه وه به دیل گیراوه، به لام به زوری و ابووه مروف که به دیل ده گیرئ، دهسته بندی له دهست ده کړئ و که له پچه ده کړئ، بو نه وهی نه توانئ دهست بزیوئ و تیشاش هه روايه.

۳- ﴿فَلَمَّا مَتَّعُوا بَعْدَ وَفَاءِهِمْ﴾، ئنجا دواپی، یان به منته بهریان بدن، (به خوړاپی و به به لاش و به هیممه ت و چاکه یان له گهل بکهن)، یاخود به به رانبرو به قهره بوو بهریان بدن.

شایانی باسه: که ده فهرموئ: ﴿فَضْرَبَ الرِّقَابَ﴾، هه روه ها: ﴿فَشَدُّوا الْوَتَاَقَ﴾، هه ر کام له: ﴿الرِّقَابَ﴾، و ﴿الْوَتَاَقَ﴾، (أل) ی ناساندنیان له سهره، ناساندنه که ش دوو حاله تی هه ن:

أ- ده گونج بو (عهد) بی، واته: له گهر دنه کان بدن (گهر دنی کافر ه کان) و، دهسته بنده کان توند بکهن، نه وه دهسته بندانه ی ناسراون، که دهستی بیروایانیان پټ ده به سترئ.

ب- (أل) ده که قهره بووی پالوه لادراو (مُضَافٌ إِلَيْهِ) یه، واته: (فَاضْرِبُوا رِقَابَهُمْ)، (فَشَدُّوا وَتَاَقَهُم)، له گهر دنی نه وان (بیروایه کان) بدن، دهسته بندی نه وان (بیروایه کان) توند بکهن.

۴- ﴿حَتَّى نَضَعَ لِرَبِّهِمْ أَوْزَارَهَا﴾، تاکو جهنگ قورساییه کانی داده ئی، (حتی) بو گه یشته به نامانجیک، واته: له سهر نهو حاله به رده وام بن، له سهر کوشترکردن له بیروایان له

کاتی بەرەنگاربوونەوه‌داو، دواتریش دواى لە پەل و پۆ خستیان و، دواى شکاندنی دێکیان، کە لەپچە کردن و دەستبەند خستنه دەستیان و بە دیل گرتیان، ﴿حَتَّىٰ تَضَعَ﴾ **الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا**، هەتا جەنگ قورساییه‌کانی دادەنێ، قورساییه‌کانی جەنگ، ئەو چەک و چۆڵەبە کە بەکارده‌هێترێ بۆ کوشتنی دوژمن، (أَوْزَار) کۆی (وِزْر)، (وِزْر) بە مانای قورسای (ثقل) دێ، و، بە مانای گوناھیش دێ، بە مانای چەکیش دێ، ئنجا چ مەبەست چەک بێ، چ مەبەست قورسای بێ، چ مەبەست گوناھیش بێ، گونا بەو واتایە لە جەنگدا بە مانا گشتییه‌کە، گونا دەکرێ، خەڵک دەکوژرێ، خەڵک مائۆپران دەبێ، هەرچەندە ئەوێ پرۆاداران دەیکەن، مادام لەسەر بناغەیه‌کی شەرعییەو لە کات و شوێنی خۆیدا، بە مەرجه‌کانی خۆیه‌وه‌ین، بۆ ئەوان گونا نیە، بە‌لام گرنگ ئەوێهە لە جەنگدا، زۆر مائۆپرانێ و کوژران و برینداریی و سەقەت و کەمتەندام بوون و.... هتد پەیدا دەبن.

کە دەفەرموێ: ﴿فَإِمَّا مَنًّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً﴾، هەردووکیان: (مَنًّا) و (فِدَاءً)، (مَنْصُوبَانِ عَلَى الْمَفْعُولِيَّةِ الْمُطْلَقَةِ)، مەنصوبین لەسەر بەرکاربێتی پەها، یانی: (إِمَّا مَقْنُونٌ مَّنًّا، وَإِمَّا تَفْدُونُ فِدَاءً)، یان ئەو‌ها بە مەت‌کردن، مەتیان لەسەر دەکەن و بە هیممەت بەریان دەدەن، یاخود قەرەبوویان لێو‌دە‌گرن، بە قەرەبوو وەرگرتن بەریان دەدەن.

ئنجا ڕستە: ﴿حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا﴾، وەک چۆن بەو واتایە دێ، بە‌رده‌وام بن لەسەر ئەو حالە‌ته‌ تاکو جەنگ قورساییه‌کانی خۆی دادەنێ، واتایەکی دیکەشی هەیە: (لَأَجْلِ أَنْ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا)، بۆ ئەوێ جەنگ قورساییه‌کانی دانێ و کۆتایی بێ، کەواتە: لێ‌ده‌دا (حَتَّى) دوو واتای هەن:

یەکیکیان: لەسەر مانا ئەسلییه‌کە خۆیه‌تی، بە‌رده‌وام بن هەتا دەگاتە ئەو ئامانجە جەنگ پێویست نامێنێ، و، قورساییه‌کانی خۆی دادەنێ، و، جەنگ کۆتایی پێ دێ.

واتای دووهم: لەسەر ئەو حالە بەردەوام بن لە پێناوی ئەوەدا کە جەنگ قورسایەکانی دانئ، یانی: وەک دەگووترێ: (افْعَلْ هَكَذَا حَتَّىٰ يَظْهَرُ الطَّرْفُ الْمُقَابِلَ شَجَاعَتَكَ)، وا بکە تاكو بەرانبەرەكەت بزانی تۆ نازای، ئەمەش لێردەدا خوا ﷻ دەفەرموێ: لە گەردنیان بەدەن دواي ئەوەی لە پەل و پۆتان خستن، ئنجا دەستبەند لە دەستیان توند بکەن، ﴿حَتَّىٰ تَضَعَ الْمَرْءُ أَوْرَارَهَا﴾، لە پێناوی ئەوەدا کە جەنگ قورسایەکانی دابنێ، چونکە ئەگەر بێپروایان پەل و پۆیان شكاو دێکیان نەماو، شەپیان بە مسوولمانان نەفرۆشت، ئەو کاتە مانای وایە جەنگ لە ئارادا نامێتێ، چونکە لە ئەسڵدا مسوولمانان کێپاری جەنگ و شەپرو کوشتار نین، بەلام شەپێک کە بە ملیاندا، دەیکەن، کاتێ شەپ بەری دەرگایان پێ دەگری، دەیکەن، کەواتە: ژیۆه لەسەر ئەو شیۆه مامەڵەبە لەگەڵ دوژمنەکاناندا بەردەوام بن، لە پێناوی ئەوەدا جەنگ قورسایەکانی دابنێ.

۵- ﴿ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآتَيْنَا مِنْهُمْ﴾، ئەوەی باسکرا ئەوەیەو، ئەگەر خواش ویستبای بەسەریان دا زالدەبوو، تۆلەي لێ دەستاندن، لە جیاتی بفرەرموێ: (اتَّقِمْ عَلَيْهِمْ) کە (اتَّقِمْ) زیاتر بە (عَلَى) بەرکار دەخوێ، بەلام لێردەدا قەرموویەتی: (اتَّقِمْ مِنْهُمْ)، (لِتَضْمِينِهِ مَعْنَى: الْإِتْقَانِ)، تاكو مانای تۆلەسەندنەوێ بخاتە ئیو، واتە: بەسەریاندا سەردەكەوت و تۆلەي لێ دەستاندن.

۶- ﴿وَلَكِنْ لِّبَلِّغُوا بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ﴾، بەلام (بۆیە خوێ ژێری نەخستوون و، تۆلەي لێ نەستاندوون)، تاكو ژیۆه بە یەكدی تاقي بکاتەوه، ﴿وَلَكِنْ﴾، بۆ (اسْتِدْرَاك)، یانی: بەلام، واتە: بەلام خوا ﷻ نەویستوه تۆلەيان لێ بستینێ، تاكو ژیۆه بە یەكدی تاقي بکاتەوه، ئەگەر ویستبای لە بەینی دەبردن، بەلام لەو کاتەدا ژیۆه ی پروادار تاقي نەدەکرانەوه بە بێپروایەکان، کە ئایا غیرەت و نازایەتی و فیداکاریتان لە پێناوی دینی خوادا چەندە، چەندە بوێری و نازایەتیتان هەیە؟ هەرەها ئەوانیش بە ژیۆه تاقي نەدەکرانەوه.

۷- ﴿وَالَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالُهُمْ﴾، ئەوانەي لە رێی خواشدا کوژراون، هەرگیز کردەوهکانیان زایە ناکات، خوێندراویشەتەوه: (قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ)، کە ئنەم

خویندنه‌وه‌یه‌ی دووه‌مم پێ راسته، (وَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ أَعْمَالُهُمْ)،
ئه‌وانه‌ی له پێناو خوادا جه‌نگاون، هه‌رگیز (خو) کرده‌وه‌کانیان ون و زایه‌ ناکات و،
نادیده‌ ناگرێ.

(۸) ﴿سَيَبْرُهُمْ وَيُضِلُّ آلَهُمْ﴾ به‌لکو زیاتر راسته پێیان ده‌کات و، حال و بالێشان چاک
ده‌کات.

(۹) ﴿وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَّفَهَا لَهُمْ﴾ ده‌شیانخاته به‌هه‌شته‌که‌وه، که بۆی باسکردوون، (ئه‌و
به‌هه‌شته‌ی پێشتر بۆیان باسکراوه) (آل)ه‌که بۆ (عه‌د)ه، واته: ده‌یانخاته به‌هه‌شته‌که‌وه،
﴿عَرَّفَهَا لَهُمْ﴾، که پێی ناساندوون و بۆی باسکردوون، یاخود (عَرَّفَهَا لَهُمْ: طَبِيعًا وَزَيْنًا
لَّهُمْ)، بۆی بۆن خوشکردوون و بۆی پازاندوونه‌وه، چونکه (تعریف) ده‌گونجێ له
ناساندنه‌وه بێ، یانی: (جَعَلَهَا مَعْرُوفَةً لَهُمْ) و ده‌شگونجی له (عَرَفَ)ه‌وه بێ، یانی: (ذَات
عَرَفٍ لَهُمْ)، (عَرَفَ) به‌ واتای بۆنخویشی و پازاوه‌یی دی.

ئنجا ئه‌گه‌ر به (قَاتِلُوا) بخوێنێته‌وه، ﴿وَالَّذِينَ قَاتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، که‌واته:
﴿سَيَبْرُهُمْ﴾، له مه‌ودوا راسته پێیان ده‌کات، ﴿وَيُضِلُّ آلَهُمْ﴾، حال و بالێشان چاک
ده‌کات، واته: له به‌هه‌شتدا پێنمایان ده‌کات بۆ جێگه‌و ڕێگایه‌کانی خوێان،
وه‌ک له‌ فهرمایشتی پێغه‌مبه‌ردا ﷺ هاته‌وه، که‌ فهرموویه‌تی به‌هه‌شتیه‌کان له
قیامه‌تی به‌ جێگا و ڕێگای خوێان ئاشناترو شاره‌زاترن، له‌ یه‌کێکیان له‌ دنیا‌دا که
ده‌چێته‌وه مائی خوێ، له‌ دنیا‌دا چه‌نده‌ شاره‌زاو به‌ل‌ده‌هه‌ بچێته‌وه مائی خوێ،
پێمانداران له‌ به‌هه‌شتی‌دا به‌ جێگا و شوێنی خوێان شاره‌زاترن^(۱).

به‌لام ئه‌گه‌ر به (قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ) بخوێنێته‌وه، (ئه‌وانه‌ی له‌ پێناوی خوادا
جه‌نگاون)، یانی: له‌ دنیا‌دا خو) زیاتر راسته پێیان ده‌کات و، حال و بالی
دنیا‌شیان چاک ده‌کات، به‌ مانای گشتگیر و فراوانی حال و بال چاککردن، که
پێشتر باسما‌ن کرد.

(۱) والذي نفسي بيده لأحدهم أعرف بمكانه من الجنة....

له باره ی ئەم ئایەتە موبارەكەوه: ﴿فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً﴾، دەڵێن: وهك ده‌بینین خوا ﷻ دواى باسکردنى كه له‌په‌چه‌كردن و ده‌ستبه‌ند خستنه‌ ده‌ستى ديله‌كانى كافران له‌ جه‌نگدا، باسى دوو حاڵه‌تان ده‌كات، ده‌فه‌رموئى: ﴿فَإِمَّا مَنَّا وَإِمَّا فِدَاءً﴾ يانئ: ﴿إِمَّا مَنَّا وَإِمَّا تَفُدُّونَ فِدَاءً﴾، يان منه‌تيان له‌سه‌ر ده‌كه‌ن و به‌ خۆپايى به‌ريان ده‌ده‌ن، ياخود فه‌ره‌به‌ويان لئوه‌رده‌گرن.

هه‌لبه‌ته‌ تيمه‌ دوايى (كورته‌ باسيك ده‌رباره‌ى به‌دیلگرتن له‌ جه‌نگ و چۆنیه‌تى مامه‌له‌كردن له‌گه‌ڵياندا) ده‌خه‌ينه‌ ڕوو، هه‌روه‌ها (كورته‌ باسيك ده‌رباره‌ى به‌ كۆيله‌كردنى مرووف له‌م ڕۆژگاره‌دا تاوانه‌و دژى شه‌ریعه‌ته‌) ده‌خه‌ينه‌ ڕوو.

هه‌له‌وه‌سته‌یه‌كی پێویست، له‌باره‌ی هه‌له‌وه‌شانده‌وه‌ی نه‌سخ‌كرانه‌وه‌ی ئەو ئایەتەوه‌ (محمد - ۶) :

هه‌ندئى له‌ زانایان گوتوو‌یان‌ه‌: ئەم ئایەتە نه‌سخ‌ بۆته‌وه‌، كه‌ ده‌فه‌رموئى: ﴿حَتَّىٰ إِذَا اَخْتَضَمُوهُ﴾، هه‌تا كاتى كه‌ شړو ورتان كردن، له‌ په‌ل و پۆتان خستن، كوشتاریی خه‌ست و خۆلتان لێكردن، ﴿فَتُدُّوا أَلْوَنًا﴾، ئنجا ده‌ستبه‌ند توند بکه‌ن و به‌دیليان بگرن، ﴿فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً﴾، ئنجا دوايى يان به‌ منه‌ت به‌ريان بده‌ن، به‌ هيممه‌ت و به‌بێ به‌رانبه‌ر، ﴿وَإِمَّا فِدَاءً﴾، ياخود به‌ فه‌ره‌به‌وو به‌ريان بده‌ن، ئنجا ديل به‌ ديله‌، ياخود له‌ به‌رانبه‌ر پاره‌دايه‌، ياخود له‌ به‌رانبه‌ر كارێك دايه‌، خزمه‌تيك دايه‌ كه‌ ئەو ديله‌ ده‌يكات بۆ مسوولمانان، وه‌ك دوايى باسى ده‌كه‌ين.

هه‌ندێك له‌ زانایان گوتوو‌یان‌ه‌: ئەم ئایەتە نه‌سخ‌ بۆته‌وه‌، به‌لام به‌ چى؟ له‌وه‌دا پاي جياوازيان هه‌يه‌، به‌لام زۆربه‌يان گوتوو‌یان‌ه‌: به‌ ئایه‌تى ژماره‌ (۵) ی سووره‌تى (التوبة)، كه‌ پێشتریش باسمان كردوه‌، له‌ خۆوه‌ ناويان لێناوه‌: (آية السَّيْف) ئایه‌تى شمشیر له‌ حاڵێكدا وشه‌ی (سیف) له‌ هه‌موو قورئاندا نه‌هاتوه‌، به‌لام بێگومان ئەو رایه‌ پشت ئەستوور ئیه‌، به‌ هه‌چ به‌لگه‌یه‌ك و

ئایەتی ژمارە (۵) ی لە سوورەتی (التوبة)، وەك دواییش باسی دەكەین، باسی بابەتێکی دیکەیه، باسی هەلۆستی مسوڵمانانە لە بەرانبەر كافرانیك و هاوبەش بۆ خوا دانەرانیكی پەیمان شكێندا، دواى ئەوەی چوار مانگ مۆلەتیشیان دراوه، وەك لە تەفسیری سوورەتی (التوبة) دا، بە تەفصیل باسمان كردوه، هەرودها لە تەفسیری سوورەتی (الأنفال) یش باسی ئەو بابەتەمان كردوه، بەلام ئێرە باسی بابەتێکی دیکەیه، باسی مامەلەكردنە لەگەڵ دلی جەنگدا، چۆن مامەلەیان لەگەڵدا دەكری؟ كە خوا ﷻ دوو حالەتی بۆ داناون: یان بە خۆپایی بەربدرین، یاخود بە قەرەبوو.

پێم خۆشبوو لێرەدا ئەم قسەبە (الطبري) بێنم، لە تەفسیرەكەى خۆى دا^(۱) دەلى: (وَالضَّوَابِ مِنَ الْقَوْلِ عِنْدَنَا فِي ذَلِكَ أَنَّ هَذِهِ آيَةُ مُحْكَمَةٍ غَيْرُ مَنْسُوخَةٍ، وَذَلِكَ أَنَّ صِفَةَ النَّاسِخِ وَالْمَنْسُوخِ مَا قَدْ بَيَّنَّا فِي غَيْرِ مَوْضِعٍ فِي كِتَابِنَا، أَنَّهُ مَا لَمْ يَجَزْ اجْتِمَاعُ حُكْمَيْهِمَا فِي حَالٍ وَاحِدَةٍ، أَوْ مَا قَامَتِ الْحُجَّةُ بِأَنَّ أَحَدَهُمَا نَاسِخُ الْآخَرِ، وَغَيْرُ مُسْتَنَكِرٍ أَنْ يَكُونَ جَعَلَ الْخِيَارَ فِي الْمَنِّ وَالْفِدَاءِ وَالْقَتْلِ إِلَى الرَّسُولِ ﷺ، وَإِلَى الْقَائِمِينَ بَعْدَهُ بِأَمْرِ الْأُمَّةِ، وَإِنْ لَمْ يَكُنِ الْقَتْلُ مَذْكُورًا فِي هَذِهِ الْآيَةِ، لِأَنَّهُ قَدْ أُذِنَ بِقَتْلِهِمْ فِي آيَةٍ أُخْرَى، وَذَلِكَ قَوْلُهُ: ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ (التوبة).

(الطبري) باس دەكات و لە هەندێك زانایانەوه هەندى شوێنەواران دێنن، لە هاوێلانەوه، لە تابیعینەوه، كە گوتویانە ئەم ئایەتە مەنسوخە، بەلام دواى قسەكردن لەو بارەوه دەلى:

پای راست لە لای ئێمە لەو بارەوه ئەودیه، ئەم ئایەتە موحكەمه، (واتە: كارپێكراوه و حوكمەكەى لایرو نیه)، ئەویش بەهۆى ئەوهوه كە سیفەتى لایرو (ناسخ و منسوخ)، وەك دواتر لە شوێنێك لەم كتیبەماندا، (واتە: لەم تەفسیرەماندا)، ڕوومان كردۆتەوه، ئەودیه كە نەگونجى دوو حوكمەكەیان لە

حالت کېدا کوښنه وه، (دوو ټایه ت، دوو حوکمی جیایان ټیدا بن و، نه گونجی له یهک حالتدا کوښنه وه)، ټهو کاته ټه گهر ټیک بگیریښ، ده ټیښ: ټهمیان ټه وهی لابرده، یاخود به لگه یهک هه بی له سهر ټه وه که یه کیکیان لابه ری ټه وهی دیکه یه، به لآم لیره دا وا نیه، نه دوو حوکمه که ټیکده گیریښ، نه هیچ به لگه به کیش هه یه لهو باره وه که ټهمیان ټه وهی دیکه ی لابرده، چونکه شټیکی نه گونجاو نیه له باری منه ت له سهر دانان و، قهره بوو وه رگرتن و، هه روه ها له کوشتنیشدا پیغه مبه ر ﷺ سهرپشک بکری، هه روه ها ټه وانه ی له دوی وی کاروباری میلله ت به پړوه ده بن، سهرپشک بکریښ له نیوان ټهو سی بژارده یه دا، (ټهو ټهو سییه ی هیټان) هه رچه نده کوشتن له ټایه ته که دا باس نه کراوه، به لآم خوا ﷻ له شوینی دیکه دا، له ټایه ق دیکه دا مؤلته ی داوه که بکوژیښ، ټه ویش ټه وه یه خوا ی به رزی مه زن ده فهرموئ: ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾ ټه ویش ټه وه یه واته: له ههر شوینیک به ر په لتان که وټن، هاوېش بو خوا دانه ران، بکوژن.

منیش قسه که ی ته به پریم هه مووی به دل، جگه لهو قسه یه ی دوی، که بو خوئ کوشتن (قتل) یشی زیاد کردوه بو (مَن) و (فداء)، ټنجا بو خوئ ی پاساوی به وه هیټاوه ته وه که هه رچه نده کوشتن باس نه کراوه له ټایه ته که دا، به لآم له شوینی دیکه دا باسکراوه، به لآم له راستیدا ټه وهی له شوینی دیکه دا باسکراوه، له باره ی کوشتن دیلانه وه نیه، له باره ی کوشتن کافران هه یه له جه نگدا، با ټایه ته که بخه یه پوو بو ټه وهی ژور جوان پوون بیته وهو ده ریکه وئ که ته به پی په حمه تی خوا ی لی بی، له وه دا نه پیټکاوه، ټهمش ټایه تی ژماره (۵) له سووره تی (التوبة) که باسی کوشتن دیلی کافران ناکات، ده فهرموئ:

﴿فَإِذَا نَسَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ﴾، ټنجا ټه گهر مانگه قه ده غه کراوه کان ټیپه رین.

مانگه قه ده غه کراوه کان ټه وانه ن که له ټایه تی ژماره (۲) دا خوا ی په روه ردار ده فهرموئ: ﴿فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ﴾، ټه ی هاوېش بو خوا دانه ران،

که په یمانتان له گه‌ل پیغهمبه‌ردا ﷻ هه‌یه! چوار مانگ مۆله‌ته به زه‌ویدا پرۆن تازادن، بۆچی؟ چونکه ته‌وانه هه‌میشه په‌یمانیا‌ن هه‌لده‌وه‌شاندوه، تنجا مادام پابه‌ند نابن به په‌یمانه‌کانتانه‌وه، فه‌رموون چوار مانگ مۆله‌ته، یان ده‌بێ پابه‌ند بن به شیوه‌یه‌ک لایه‌نی به‌رانبه‌ر دُنیا به‌کن که پابه‌ند ده‌بن به په‌یمانه‌وه، یان په‌یمان له به‌یندا نامی‌نێ.

تنجا ده‌فه‌رموێ: ﴿فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ﴾، تنجا نه‌گه‌ر مانگه‌ جه‌نگ تیدا قه‌ده‌غه‌ کراوه‌کان و مۆله‌تدراوه‌کان ته‌واو بوون، ﴿فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾، له هه‌ر شوێنیک هاویه‌ش بۆ خوا دانه‌ره‌کانتان به‌ر په‌ل که‌وتن، بیانکوژن، ﴿وَحُدُّوهُمْ﴾، هه‌روه‌ها بیانگرن، ﴿وَاحْصُرُوهُمْ﴾، دیسان ئابلووقه‌یا‌ن بده‌ن، ﴿وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ﴾، له هه‌موو بۆسه‌یه‌کدا بۆیا‌ن دا‌بنی‌شن، ﴿فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ﴾، تنجا نه‌گه‌ر که‌رانه‌وه‌و نوێ‌یا‌ن کردو زه‌کاتیاندا، پیا‌ن به‌رده‌ن و به‌ریا‌ن هه‌لده‌ن، ﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾، به‌دُنیا‌یی خوا لی‌یورده‌ی به‌به‌زه‌یه.

که‌واته: لی‌رده‌ا نه‌وه‌ی ته‌به‌پری ده‌لێ: له ئایه‌تی دیکه‌دا با‌سی کوشتنیا‌ن کراوه، با‌سی کوشتنی دی‌لان نه‌کراوه، به‌لکو با‌سی کوشتنی کافرا‌ن کراوه له جه‌نگدا، به‌لام چۆن مامه‌له‌ له‌گه‌ل دی‌لدا ده‌کری؟ له راس‌تییدا به‌ پێی ئایه‌ته‌که ته‌نیا دوو حا‌له‌ت هه‌ن:

﴿فَإِمَّا مَنًّا بَعْدَ وَاِمَّا فِتْنًا﴾، دوا‌یی یا‌ن به‌ منه‌ت، به‌ هیممه‌ت به‌ریا‌ن بده‌ن، به‌بێ به‌رانبه‌ر، یا‌خود به‌ به‌رانبه‌رو قه‌ره‌بوو.

مەسەلەى سىيەم:

دۇنيا كىرەنەۋەى خوا ﴿﴾ بۇ بىرۋاداران، كە ئەگەر پىشتىگىرىى ئاينىن و پەيامى خوا بىكەن، خوا ﴿﴾ سەريان دەخات و، پىيە كانىيان لە مەيداندا دەچە سىيىنى و دامە زراوىيان دەكات، ئەوانەى بىبرۋاشن بەشيان فەوتان و رەنج بە خەسارىيە، بە ھۆى دزانىيان^(۱) بۇ كىيىى خوا، ئەگەر سەرنجى مېۋوش بىدن، دزانىن كە سەرنجى ناهەزانى ئاينىنى خوا، بەس مائۇيرانىى و خاكە سارىى بوو، ھۆكارە كەشىى ئەۋەيە كە خوا مشوورخۆرو سەرىپە رىشتىارى بىرۋادارانەۋ، بىبرۋاينىش بى سەرىپە رىشتىارو بى مشوورخۆرن:

خوا ﴿﴾ دەفەر موى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن نَّصُرُوا اللَّهَ يَصُرْكُمْ وَبَيْنَتْ أَقْدَامُكُمْ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَعَسَا لَهُمْ وَأَصْلُ أَعْمَالُهُمْ ۝﴾ ﴿٨﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ فَاحْطَبُوا أَعْمَالَهُمْ ﴿٩﴾ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْلَأْنَا ﴿١٠﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ﴿١١﴾﴾

شىكرەنەۋەى ئەم ئايەتەنە، لە سىز دە بىرگەدا:

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾، خوا ﴿﴾ بانگى بىرۋاداران دەكات بە خۆشەۋىستىرىن نازناۋيان، كە ئەۋىش بىرىيە لەۋەى خوا ﴿﴾ بە ئەھلى ئىمانىيان لە قەلەم دەدات، بىگومان ھەر كەسىكىش لە لای خوا بە بىرۋادارو، بە خاۋەن ئىمان لە قەلەم درا، ماناى واىە ھەموو ئەو موزدەو بە ئىنانەى خوا بە دۆستەكانى خۆى داۋن، بۇيان مسۆگەرۋ دەستەبەر دەبن، ئەى ئەوانەى بىرۋاتان ھىناۋ! واتە: بىرۋاتان بە ھەموو ئەو شتانە ھىناۋ، كە پىۋىستە بىرۋاين پىن بېيىرى.

(۲) - ﴿إِن نَّصُرُوا اللَّهَ يَصُرْكُمْ﴾، ئەگەر ئىۋە خوا سەربخەن، خواش ﴿﴾ سەرتان دەخات، ئەگەر پىشتىۋانىيى لە خوا بىكەن، خوا ﴿﴾ پىشتىۋانىيتان لىدەكات، بىگومان خواش ﴿﴾

(۱) دزانىيان: رىق لىيۋونەۋەيان، كەرىھاندىيان، فلان شتەم دەدەزى: رىق لىيەى.

که خاوه‌نی ئەو پەری دەسلالت و بالادەستیە، پێویستی بە پشتیوانیی و پالشتیی و سەرخستنی کەس نیە، بەلام مەبەست پێی سەرخستنی ئایینە کە یە و پێغەمبەرە کە یەتی **﴿و، سەرخستنی پەيامە کە یەتی﴾**.

ئەجا کە دەفەرموی: **﴿إِنْ نَصْرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ﴾**، ئەگەر خوا سەریخەن، خوا **﴿سەرتان دەخات، ئەگەر پشتیوانی خوا بن، خوا﴾** پشتیوانتان دەبێ، کەواتە: کاتیەک پشتیوانیی لە پێغەمبەری خوا **﴿و لە پەيامی خواو لە کتیی خوا دەکەن، بزانی کە پشتیوانیتان کردووە لە خوا﴾**، چونکە پێغەمبەری خوا **﴿هاو، ئەرکیک جێهەتی بکات کە خوا پێی سپاردووە، کتیی خواش فەرمایشی راستەوخۆی خوایە﴾**.

هەلبەتە: **﴿إِنْ﴾**، لە **﴿إِنْ نَصْرُوا اللَّهَ﴾** دا، (إِنْ الشَّرْطِيَّة) ی پێ دەئێن، کە ئەصل لە (إِنْ الشَّرْطِيَّة) دا کە دەچێتە سەر پستەیهک، ئەو یە دڵنایی نیە، مەرجه کە دێتە دی، تاکو دوا یی بە مەرج گیراوە کەش بێتە دی، **﴿إِنْ نَصْرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ﴾**، ئەجا ئەگەر مەرجه کە نە یەتە دی، بە مەرجه گیراوە کەش نایاتە دی، ئەگەر ئێوخوا سەر نەخەن، خوا **﴿سەرتان ناخات، بۆیەش ئەم تەعبیرە بەکارهێناوە، کە ناماز یە بەو: سەرخستنی خواو پشتیوانیی کردن لە خوا، زەحمەتی و ڕەنج و لێبڕانی دەوی، کەواتە: وا مەزانی هەروا شتیکی ئاسان و هاگەزاییە﴾**.

۳- **﴿وَيُثَبِّتُ أَقْدَامَكُمْ﴾**، (ئەگەر ئێو پشتیوانیی لە خواو لە پەيامە کە ی و لە پێغەمبەرە کە ی بکەن)، (خوا **﴿پشتیوانیتان لێدەکات و پێهەکانیشتان دەچەسپێنێ﴾**.

پێ چەسپاندن، بێگومان و ټاکردنە بۆ ئەو کە خوا **﴿ئەو ټاکراوە ڕاگیراوە دامەزراو و نە لەخشاو دەکات، چونکە کە سێک پێی چەسپێ لە مەیداندا، واتە: پاشەکشە ناکات و ناکەوێ و بەردەوام دەبێ لە بەرھەڵستییکردن﴾**.

واتایەکی دیکەشی ئەو یە، کە لێرە دا خوا **﴿بەئێن و موژدە دەدات، بە ټیماندان: ئەگەر ئێو پشتیوانیی لە ئایینی خوا بکەن، خوا دڵنیایان پێدەدات﴾**.

له مسوولمانه تیتاندا، چونکه وهک چوَن کهسَ پتی چهسپاو بی، ناله خشی،
کهسیکیش دلتیایی هه بی، ناجوولتی و نا له خشی.

۴- ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسَا لَهُمْ﴾، ئەوانەش که بیپروان، بیمرادی و بی ناکامی بو وان.

(کفروا) واته: بیپروا بوون به هه موو ئەو شتانهی پتویست بوو پروایان
پتی بینن، (التَّعْسُ: الشَّقَاءُ وَيُطْلَقُ عَلَى عِدَّةٍ مَعَانٍ: الْهَلَاكُ، وَالْخَيْبَةُ، وَالْإِنْحِطَاطُ،
وَالسَّقُوطُ، وَالْعَتَارُ)، وشه ی (تَعْس) به مانای بهد به ختی و بی مرادی و بی
ناکامی دی، به لام بو چهند واتایهک به کارده هینتی به پتی ئەو سیاقانهی
تیتاندا هاتوه، وهک: فهوتان و په شیمانیی و دابه زین و کهوتنه خوارو هه له نگوتن،
چونکه وشه ی (تَعْس) یه کیک له واتایه کانی: هه له نگوتن و کهوتنه، تنجا کهسیک
بخلیسکی و هه لینگوی، مانای وایه مه زنده ی زوری هه یه بکهوی.

خوا دهفه رموی: ئەوانه ی بیپروان، بی ناکامی و بی مرادی بو ئەوان، له
رووی پێزمانیه وه زانیان ده لێن: که خوا ﷻ دهفه رموی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا فَتَعْسَا لَهُمْ﴾،
(تَعْسًا) له رووی پێزمانیه وه دوو ئەگه ری هه ن:

یه کهم: مه نصوصه له سه ر حاله تی به رکاری په ها (المَفْعُولِ الْمُطْلَقِ)، یانی: (فَتَعْسُوا
تَعْسًا لَهُمْ)، بی مرادن، بی مرادی بو ئەوان، که ئەمیش بریتیه له پالدا نی چاوگ بو لای
بکه ره که ی، وهک (تَبًّا لَهُ، وَيُحَا لَهُ) لێره شدا مه به ست له و پالدا نه ئەوه یه: بی مرادی و
بی ناکامی هه ر تاییه ته به وان هه.

دووه م: ده گونجی (تَعْسًا لَهُمْ) خوازا بریتیه وه بو دوعا کردن لێیان، تووک کردن لێیان،
واته: خوا ﷻ دهفه رموی: بی مرادی بو ئەوان، یاخود: پشیمان ده گوتری: بی ناکامی و
بی مرادی و بهد به ختی بو تێوه.

۵- ﴿وَأَصْلُ أَعْمَلَهُمْ﴾، (سه رباره ش خوا ﷻ) کرده وه کانی ون کردوون و، زایه کردوون،
(أَصْلًا: ضَبَعَ وَأَهْلَكَ)، کرده وه کانی ون کردوون و، شوین بزر کردوون.

وشەي: كردهوه كانيان (اعمالهم) دوو ئەگەر ان هەڵدەگرتی:

یەكەمیان: مەبەست كردهوه باشەكانیانە، كردهوه باشەكانیان پاداشتیان لەسەر وەرناگرنەوه، لەبەر ئەوەی بۆ خوایان ئەنجام نەداون و، تێكەڵیان كردوون لەگەڵ كردهوهی خراب، كە پیلانگێڕی و دژایەتییكردنە بۆ ئایینی خوا.

دووەمیان: مەبەست لە كردهوه كانیان ئەو پیلان و فیل و نەخشانەن، كە دایاندەپێژن و، دایاندەتێن بۆ دژایەتییكردنی ئیسلام و مسوڵمانان، خوا ﷻ دەفەرموێ: ئەو پیلان و فیلانەیان، خوا ﷻ زایەیان دەكات و، وێنان دەكات، وەك یەكێك دەلی: بوو بە بَلْقَى سەر ئاو، یانی: دَلْیابن ئەي مسوڵمانان! پیلان و فیلەكانیان وەك نەخشی سەر ئاو دەپۆن، ئنجا خوا ﷻ ئەوەمان بۆ شی دەكاتەوه، بۆچی وایان لێ دەكړی؟.

٦- ﴿ذَلِكَ يَأْتُهُمْ كِرْهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ﴾، ئەویش لە سۆنگەي ئەوەوه، ئەوە بان دەدزا، كە خوا دایبەزاندوه، دەگوێری: فلانكەس فلانكەسی دەدزی و رقی لێیەتی (يَكْرَهُهُ)، جاری واش هەیه، دژو پێچەوانەكەیشی: دەیحوبیبێتی، خویشی دەوی،

بەلام دەيكەپهتیی واتە: دەیدزی، یان كەیفی پێنایەت، بەهوێ ئەوەوهیه كە ئەوانە ئەوەیان دزاون، خوا دایبەزاندوه، یانی: قورئان.

٧- ﴿فَأَحْطَ أَعْمَلُهُمْ﴾، ئەویش كردهوه كانی هەڵوەشاندوونەوه، ﴿فَأَحْطَ أَعْمَلُهُمْ﴾، یانی: كردهوه كانیانی پووچەڵ كردوونەوه، (لِإِحْطَا: الإِبْطَالُ وَالْإِزَالَةُ، أَي: جَعَلَهَا ضَائِعَةً لَا نَفْعَ لَهُمْ مِنْهَا)، واتە: كردهوه باشەكانیانی زایە كردوون، وای لێكردوه كە لێیان بەهرەمنەند نەبن، لێرەدا (أَعْمَلُهُمْ) مەبەست پێی كردهوه باشەكان.

كەواتە: ئەوەی پێشی، زیاتر وا پێدەچێ مەبەست پێی نەخشەو پیلانەكانیان بێ، ﴿وَأَصْلَ أَعْمَلُهُمْ﴾، خوا ﷻ كردهوه خراپەكانیانی ون كردوون، كردهوه باشەكانیشی پووچەڵ كردوونەوه، هەر كردهوهیهك هەوێن و هەناوی ئیمانی تێدا نەبێ، خوا بەیەكگرتنی تێدا نەبێ، بۆ خوا ئەنجامدان و، خوا پێ مەبەست بوونی تێدا نەبێ، وەك شیري بێ هەوێن هەڵدەبزرکێ و نامەبێ.

ئىنجا خوا ﷺ سەرنجيان رادەكىشى بۇ مېزۇ، كە دەگونجى ئەمە مەبەست
پىتى بېيروايەكان بى:

۸- ﴿أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾، ئايا بە زەویدا نەپۆيون؟ ئايا (بېيروايان) بە زەویدا
نەپۆيشتوون، تەماشای مېزۇويان نەكردو؟ ياخود بە كردهو بە زەویدا نەپۆيشتوون و
شۈئەوارى گە لە پېشووەكان بېين؟.

۹- ﴿فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾، ئىنجا سەرنج بدەن، سەرنجىامى ئەوانەى
پېش وان چۆن بوو؟.

۱۰- ﴿دَمَرَأَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، خوا بەسەرىدا پرووخاندن، خانووەكانيانى بەسەردا كولكردن، يانى:
خوا فەوتاندنى، چونكە (دَمَرَهُمْ) و (دَمَرُ عَلَيْهِمْ) هەردووكان بە مانای فەوتاندن دىن، خوا
ﷺ فەوتاندنى و پرووخاندنى و لە بەينى بردن، (عُدِّي بَعْدَ عَلَى لِلْمُتَالِفَةِ)، بە (على) بەركارى
خواستو، لەبەر زېدەپۆيى، يانى: خوا ﷺ زۆر جارن ئەوانەى بېيروان، كولى كردهوون و
فەوتاندوونى، هەروەها بۇ ئەوەى ئەو واتايەش بگەيەننى كە خوا فەوتاندوونى و جى
و رتيەكانيشى بەسەردا پرووخاندوون، ﴿دَمَرَأَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾، يانى: ئەوانيشى فەوتاندووە،
خانوو بەرەكانيشى بەسەردا پرووخاندوون، وەك لە ئايەتى (۲۶)ى سوورەتى (النحل)دا،
خوا ﷺ دەفرەموى: ﴿فَإِنَّ اللَّهَ بُنِيَ لَهُمُ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَحَرَّ عَلَيْهِمُ الْسَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ
وَأَتَنَّهُمُ الْعَدَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ﴾، خوا ﷺ بىناكانى لە بناغەو، هەلتەكاندوون و
سەققەكەيان بەسەردا پماو، لە شۈئەيكەو سزاو ئازاريان بۇ ھاتو، كە ھەستيان پى
نەكردو.

۱۱- ﴿وَالْكَافِرِينَ أَهْمَالُهَا﴾، وئەشى (ھى ئەو سزايە) زۆرن بۇ بېيروايان، واتە: وئەنى ئەو
سەرنەجامە، ياخود وئەنى ئەو سزايە، ﴿أَهْمَالُهَا﴾، راناي (ھا) دەچيئەو بۇ سەرنەجامە
خراپەكە، ياخود دەچيئەو بۇ سزايەكە دەفامرتەو لەو سىاقە، يانى: (وَالْكَافِرِينَ
أَهْمَالُهَا مِنَ الْعَاقِبَةِ السَّيِّئَةِ أَوْ مِنَ الْعُقُوبَةِ)، بۇ بېيروايان وئەكانى سەرنەجامى خراپ يان
سزا، ھەن، (أَهْمَالُهَا) كۆى (مَثَل)، (مَثَل) واتە: وەك ئەو، (أَهْمَالُهَا) واتە: وئەكانيان، واتە:

بۆ بېيروايان، ھاو وینانی ئەو سزایەى که بەسەر ئەو گەلە پېشوووانە ھاتو، لە بۆسەدان،
یان وەک ئەو سەرەنجامە خراپەى بەسەریان ھاتو.

(۱۲) ﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾، ئەویش بە ھۆى ئەووە که خوا پشٹیوان و
دۆستی ئەوانەىە برۆایان ھیناو، ئنجا خوا ﴿ذَٰلِكَ﴾ کۆى ئەو، ھەمووی ھۆکار دۆزى
(تعلیل) دەکات، که ھۆکارەکەى چىیە؟ ﴿ذَٰلِكَ﴾، ئەویش بە ھۆى ئەووە: ﴿بِأَنَّ اللَّهَ
مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا﴾، که خوا ﴿ذَٰلِكَ﴾ سەرپەرشتیاری ئەوانەىە، برۆایان ھیناو، چونکە (مَوْلَى):
الْوَلِيُّ وَالنَّاصِرُ وَالْمُعِينُ، (مَوْلَى) بە مانای مشوورخۆرو سەرخەرۆ پشٹیوان و ھاوکار، دى.

(۱۳) ﴿وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ﴾، ھەرۆھا بە ھۆى ئەو شەوہىە، که بېيروايان
سەرپەرشتیار و ھاوکار و پشٹیوانیان نیە.

لێرەدا رەنگە یەکیک بلى: لێرە خوا فەرموویەتی: کافرەکان سەرپەرشتیارو
دۆست و پشٹیوانیان نیە، بەلام لە ئایەتی (۳۰)ى سوورەتی (یونس)دا، لە سیاقیکدا
کە باسی کافرانە، دەفەرموی: ﴿وَرُدُّوْا إِلَى اللَّهِ مَوْلَهُمْ الْحَقَّ﴾، واتە: گێردانەو
بۆ لای خوا مەولای ھەقیان، سەرپەرشتیارو مشوورخۆری ھەقیان؟ دەلێین: لێرەدا
وشەى (مَوْلَى) بە مانای پەرورەدگارو خاوەن دى، چونکە وشەى (مَوْلَى) بە مانای
خاوەن و سەرپەرشتیارو مشوورخۆر دى، بە مانای یارمەتییەرو ھاوکاریش
دى، کە بێگومان لە سوورەتی (یونس)دا، کە دەفەرموی: گێردانەو بۆ لای خوا
مەولای راستەقینەیان، (مَوْلَى) لەوێ بە مانای خاوەن و پەرورەدگار دى.

كورتە باسېك

به ديل گرتن له جهنگداو، چۆنیه تېی مامهله كردن له گه لیاند^(۱)

به پړزان! له پېنچ برگه دا ئەم كورته باسەم كردوه، كه ئەمانه ناوونیشانه كانیان:

(۱)- بناغه ی مامهله ی قهواره یه کی ئیسلامی له گه ل هاوولاتیانی نامسولمانی بئ زه ردا، چاکه کاری و هاوکاریه.

(۲)- هۆکاری جهنگکردن له دژی نا مسولمان، دهستدریژیانه، نهك كوفریان.

(۳)- حوكمی قورئان بۆ دیله كانی جهنگ له نامسولمانانی شه پرفروش، نه به كۆيله كردنهو، نه كوشتن، بهلكو بهردانیانه، به بهلاش یان به قهره بوو.

(۴)- ناچارکردنی نامسولمانانی هاوولاتی لهم پۆژگاره دا، كه یان سه رانه (جزیه) بدهن، یان نیشتیمانیان به جیبیلن، تاوان و سته مه و، مآل سامانیشیان هه رامه دهستکاری بکری.

(۵)- قهواره ی سیاسیی له ئیسلامدا، ده بئ مایه ی به خته وه ری سه رجه م كۆمه لگا بئ و ره حمه ت بئ بۆیان، نهك به لاو گرفتاری و زه حمه ت.

برگی یه كه م: بناغه ی مامهله ی قهواره یه کی ئیسلامی له گه ل

هاوولاتیانی نامسولمانی بئ زه ردا، چاکه کاری و هاوکاریه:

تایه تیک، كه له و باره وه کردوو مانه به بناغه و جه وه ری ئەم برگیه، ئەو تایه ته موباره كه ی سووره تی (الممتحنة) یه، خوا ده فهرمو ی: ﴿لَا يَنْهٰكُمُ اللّٰهُ عَنِ الْاٰلِیْنَ لَمْ یَقْتُلُوْكُمْ فِی الدِّیْنِ وَكَمْ یُخْرِجُوْكُمْ مِّنْ دِیْنِكُمْ اَنْ تَبْرُوْهُمْ وَتَقْسَطُوْا اِلَيْهِمْ اِنَّ اللّٰهَ یُحِبُّ الْمُقْسِطِیْنَ

(۱) ئەم كورته باسەم راسته وخۆ له كتیبی (هه لوه شاند نه وه ی په رگیزی) هیناوه، چاپی دووه می، لاپه ره: (۳۱۵-۳۲۵)، به لام به پوختی و گوشاروی.

۸. واتە: خوا ﷻ قەدەغەتان ناکات، لەوانەى لەسەر دىنتان لە دژتان نە جەنگاون و، لە مائ و حالى خۆتان وەدەریان نەناون، چاکەيان لەگەڵدا بکەن و، ئەندازەىەک لە مائ و سامانى خۆتانىان پى بدەن (وەک هاوکارى)، بە دلتياىى خوا ﷻ بەخشەرانى خۆش دەوین، (واتە: ئەوانەى مائ و سامانى خۆيان دەبەخشن).

کەواتە: بناغەى مامەلەکردنى دەولەت و کۆمەلگایەکی ئىسلامى، لەگەڵ هاوولتيايانى نامسوولمانیدا، ئەوێە کە لەگەڵيان چاکەکارو هاوکار بى، چاکەکار بى ڕووى مەعنەويیەو، هاوکار و دەستبارگر بى لە ڕووى ماددیەو، بەلام بە مەرجیک ئەو نامسوولمانانە، هاوولتییەکی باش و بى زيان بن، لە ڕووى تايين و ژینەو، بەرانبەر بە مسوولمانان و کۆمەلگاو قەوارەکیان بى زيان و زەر بن، کەواتە: هەر قەوارەىەکی سیاسى ئىسلامى لەسەر جگە لەو بناغەىە مامەلە لەگەڵ هاوولتيايانى نامسوولمانان دا بکات و، هەر جۆرە سەتەمەکیان لە هەر ڕوویەکەو بەخاتە سەرى، بە ئەندازەى دەستدریژی و سەتەمەکەى، لە ئىسلام لايداوو لى دوورکەوتۆتەو، بەیداغ و ڕیش و شىعاریش، شەفاعەتى بۆ ناکەن، چونکە ناوى بى نێوہ ڕۆک و، شىعارى بى کردارو، ڕیشى بى ئیش، هیچ ئیعتبارىکیان نیە.

برگەى دووہم: ھۆکاری جەنگ کردن لە دژی نامسوولمان، دەستدریژیانە،

نەک کوفریان؛

دەتوانین لەو بارەوہ ژمارەىەکی زۆر دەق بێنینەو، ھەم ئایەتەکانى قورئان و، ھەم دەقەکانى سوننەت:

۱- خوا ﷻ دەفەرەوى: ﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَقْدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِلِينَ﴾ (البقرة، ۱۹۰) واتە: لە ڕپی خوادا دژی ئەوانە بجەنگن کە لە دژتان دەجەنگن و، دەستدریژی مەکەن، بە دلتياىى خوا دەستدریژکارانى خۆش ناوین.

۲- ھەرۋەھا خوا ﷻ فەرموۋىيەتى: ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُم مِّثْقَٰلُ ذَرَّةٍ مِّنَ الْحَسَنَةِ وَلَا أُولَٰئِكَ فِي عَذَابٍ مُّشْتَرِكٍ ۚ أَوْ جَاءَكُم مِّنْهُمْ شَآءٌ أَلَمْ يَكُنْ لَهُم مِّنْكُمْ نَبِيٌّ مَّبْعُودٌ ۚ أَوْ جَاءَكُم مِّنْهُمْ شَآءٌ أَلَمْ يَكُنْ لَهُم مِّنْكُمْ نَبِيٌّ مَّبْعُودٌ ۚ﴾ (النساء، ۱۰۱) (بۇتان ھەيە لەگەل کافرانی جەنگ لە دژکەرتان بچەنگن)، جگە لە کەسانیک کە سەر بە کۆمەلێکن، لە نێوان ئێوەو ئەواندا پەیمانیک ھەيە، یان ھاتوونە لاتان سینهیان تەنگ و سەغەلتە، کە لە دژی ئێوە بچەنگن، یان لە دژی کۆمەلەکەیان، ئەگەر خواش ویستبای بەسەر ئێوەیدا بەلا دەست دەکردن و لە دژتان دەجەنگین، ئنجا ھەر کات ئەوان خۆیان لێ پاراستن، لە دژتان نەجەنگین و پەيامی ئاشتییان بۆ ناردن، خوا پێتان نادات لە دژیان بچەنگن.

۳- ھەرۋەھا خوا ﷻ لەو بارەيەو دەفەرموێ: ﴿وَإِنْ جَحَدُوا لَكَ فَاجْعَلْ لَّكَ فَرَضًا ۚ وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ اللَّهِ ۚ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (الأنفال، ۱۱) ھەر کات نامسوڵمانانی شەر فرۆش، لای ئاشتییان گرت، تۆش لای ئاشتیی بگەرە، پشتیش بە خوا ببەستە، بێگومان ئەو بیسەری زانايە.

ئەم سێ فەرمايشتەي خوا ﷻ ھەر کامیان دەقە، لەسەر ئەو کە قەوارەي ئیسلامی و، کۆمەلگای مسوڵمانان بۆي نیە، جگە لە کافرانی شەر فرۆش و سەنگەر گرتوو لە دژی ئیسلام و مسوڵمانان، دژی ھیچ کافرێکی دیکە بچەنگن. کە ئەمەش پای زۆربەو جەماوەری زانايانە، کە ئەبوو ھەنیفەو مالیک و ئەحمەدیان لە ئێودان، پای بەرانبەریشی ھێ شافعییە، پەحمەتی خوا لە ھەموویان بێ و، (إِبْنِ تَيْمِيَّةَ) لەو بارەيەو نامیلکەيەکی نووسیو بە ناوونیشانی: (قَاعِدَةُ فِي قِتَالِ الْكُفَّارِ هَلْ سَبِيهِ الْمُقَاتِلَةُ أَوِ الْكُفْرُ؟)، کە سەرچەم لەو نامیلکەيەدا ھەشت بەلگەي ھیناونەو، بۆ ئیسپاتی راستیی ئەو پرایەي کە جگە لە کافرانی شەر فرۆش، دروست نیە، جەنگ دژی ھیچ کافرێکی دیکە بکری، کە ئیمە بە پوختکردنەو دەو و بە شێوێ دارشتنی خۆمان دەپانھێتین:

٦- نه گهر ته نيا کوفري کافران په واکه (مُبيح) ی کوشتيان بووايه، پيڅه مبهري خوا ﷺ سه عدي کورې موعازې به په زامه نديي هوزي به نوو قوپړيزه، نه ده کرده دادوهر (حاکم)، داڅو چيان لې بکات؟ چونکه نه گهر سه عدي برپاري به خشينيښي بو دابان، ههر جبهه چي ده کړا، نجا نه گهر ته نيا کوفر پاساوي کوشتيان بووايه، ههر له سه ره تاوه ده پکوشتن.

٧- نه گهر کوفري نامسو لمانان به ته نيا په واکه ري کوشتيان بووايه، نه ده گونجا هيچ جوړه کافريک سه رانه ي ليوه رښيري.

٨- بناغه له کوشتنې مروّفه کاندې ده ده غه بوونه، با نامسو لمانيش بن، خوا ﷺ ته نيا نه و نه ده رپي به کوشتنې مروّغان داوه، که پيوست بي بو چاکووني خه لک و کومه لگا، ههر بويه ش کوشتنې کافريک که زياني بو مسو لمانان نيه، به بي هوکاريکي پيوستکه ر، خراپه کاري به که خواو پيڅه مبهري که ي حه زې لې ناکه ن.

دوايي تبينو ته يمي به له کو تاي به که يدا، ده لن: (إِنَّ الْأَصْلَ هُوَ إِبْقَاءُ الْكُفَّارِ وَتَقْرِيرُهُمْ، لَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى مَا أَرَادَ إِفْتَاءَ الْخَلْقِ وَلَا خَلْقَهُمْ لِيُقْتُلُوا، إِمَّا أَيْبَحَ قَتْلَهُمْ لِعَارِضٍ ضَرٍّ وَجَدَ مِنْهُمْ، إِلَّا أَنَّ ذَلِكَ لَيْسَ جَزَاءً لَهُمْ عَلَى كُفْرِهِمْ، فَإِنَّ دَارَ الدُّنْيَا لَيْسَتْ مَحَلًّا جَزَاءٍ بَلِ الْجَزَاءُ فِي الْآخِرَةِ)^(١)، واته: بناغه له مامه له له گه ل کافران دا، هيشته وه يان و دان بو پيدا هيتا نيانه، چونکه خواي به رز نه يو يستوه دروست کړاوه کاني له به ين به ري، بويه ش دروستي نه کړدوون که بکو ژرين، به لکو کوشتياني به په ودا داناوه له به ر زيانيک که له وانه وه په يدا بووه، به لام نه وه سزاي ته وان نيه، له سه ر کوفره که يان، چونکه مه نزل گاي دنيا شويني سزاو پاداشت نيه، به لکو شويني سزاو پاداشت روژي دواي به.

(١) قاعدة مختصرة في قتال الكفار ومداينتهم، ص ٨٧.

برگهی سییه‌م: حوکمی قورئان دەربارهی باری دیله‌کانی جه‌نگ له نامسوڵمانانی شه‌ر فرۆش، نه به‌ گۆیله‌کردنه‌و، نه‌کوشتن، به‌لکو به‌ چاکه‌ مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ کردنیان و، پاشان به‌ردرانیانه به‌ چاکه‌ یان به‌ قه‌ره‌بوو؛

پیشتر باس‌مان کرد که نامسوڵمانانیکى بى‌ لایه‌ن (محاید)، یاخود لاشه‌پرو ناشتی‌خواز، به‌ هیچ جوړتیک دروست نیه، مسوڵمانان تازاریان بده‌ن و، شه‌ریان پى‌ بفروشن و گینچه‌لیان پى‌ بکه‌ن، به‌لام نامسوڵمانانیک که ده‌ستدریژی ده‌که‌نه سه‌ر مسوڵمانان و شه‌ریان پى‌ ده‌فروشن و، گینچه‌لیان پى‌ ده‌که‌ن، ناشکرایه مسوڵمانان بۆیان هه‌یه به‌رپه‌رچیان بده‌نه‌وه، وه‌ک خوا ﷻ ده‌فه‌رموئى: ﴿فَمِنْ أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ فَأَعِدُوا عَلَيْهِ يَوْمَئِذٍ مَا أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ﴾ البقرة: ۱۹۴، واته: هه‌ر که‌ستیک ده‌ستدریژی کردنه سه‌ر، وه‌ک ده‌ستدریژی‌یکردنه‌که‌ی خو‌ی ده‌ستدریژی بکه‌نه‌وه سه‌ر، واته: به‌رپه‌رچی بده‌نه‌وه.

هه‌له‌به‌ته له جه‌نگیشدا به‌ زۆری وایه، کوژراویش ده‌بن و دیلیش ده‌بن، ئنجا ئایا ئیسلام چ رێشووتنیکى داناوه بۆ چۆنیه‌تیی مامه‌له‌کردنی مسوڵمانان له‌گه‌ڵ دیلانی کافراندا؟

شیوازی مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ دیلدا و، پوو‌نکردنه‌وه‌ی له‌ پینج خالدا:

یه‌که‌م: به‌ چاکه‌ مامه‌له‌کردن له‌گه‌ڵ دیلدا:

خوا ﷻ له سووره‌تی (الإنسان) دا، ده‌فه‌رموئى: ﴿وَيُطْعَمُونَ الْطَّعَامَ عَلَى حِدِّهِمْ وَيَكُنَّ أُولَئِكَ وَأَسِيرًا﴾ (۸) إِنَّمَا نَطْعَمُكَ لَوَجْهِ اللَّهِ لَا تُبَدِّلْ مِنْكَ حَرْفًا وَلَا شُكْرًا (۹)، واته: (به‌نده‌ باشه‌کانی خوا)، خواردنیک که‌ هه‌زبان لێهه‌تی، ده‌یه‌خشن به‌ نه‌دارو هه‌تیوو دیل، (له‌ دای خو‌یاندای پێیان) ده‌لێن: به‌سه له‌به‌ر په‌زنامه‌ندیی خوا خواردنتان ده‌ده‌ینى، نه‌ چاکه‌ دانه‌وه‌ نه‌ سوپاسگوزارییمان لێتان ناوئى، پیغه‌مبه‌ریش ﷺ فه‌رمووویه‌تى: (اسْتَوْضُوا بِالْأَسَارَى حَيْرًا) (أَخْرَجَهُ الطَّبْرَانِي فِي الصَّغِيرِ: ۴۰۹)، واته: له‌گه‌ڵ دیلاندای باش بن.

زانیانی ئیسلام هه موویان له سه ره ئه وه یه کده نگن، که پتویسته له رووی خواردن و خواردنه وه و پۆشاک و جیگا و پێگا، هه ره پێداویستیه کی دیکه وه، مامه له ی باش له گه له دیلندا بکری، پزیزان لێ بگیرێ و ئه زیهت نه درێن، وه ک ئه بوو یوسف له کتیبی (الخراج)، لاپه ره: (۱۴۹) دا گو توه ته: (وَالْأَسْرَى مِنَ الْأَسْرَى الْمُشْرِكِينَ، لَا بُدَّ أَنْ يُطْعَمَ وَيُخَسَّنَ إِلَيْهِ حَتَّى يُحْكَمَ فِيهِ)، واته: دیل له دیله کانی هاوبه ش بو خوا دانه ران، پتویسته خواردنی پت بدری و چاکه ی له گه لدا بکری، تا کو بریاری له باره وه ده درێ.

دووه م: ئازادکردنی دیل به چاکه له گه لکردن، یا خود به قه ره بوو:

وه ک ئایه ته که ده ره مووی: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَتَمْتُمُوهُ فَشَدُّوا أَلْوَتَاكَ فَإِمَّا مِمَّا بَعْدَ وَءَامًا فِدَاءً﴾ محمد: ۴، که پتیش مانامان کردوه، خوی دادگه ره پاش فه رمانکردنی به که له پچه کردنی کافرانی جه نگاوه رو، ده سته بند خسته ده ستیان و، به دیل کردیان، ده ره مووی: ﴿فَشَدُّوا أَلْوَتَاكَ﴾، ئنجا دوا یی ته نیا یه ک پێگا داده ئی بو چۆنیه تی مامه له کردن له گه ل دیله کاند، ئه ویش بریتیه ئازادکردن و به ردانیان، چ به هیممه ت، چ به قیمه ت.

چونکه وشه ی ﴿مِمَّا﴾، یانی: چاکه له گه ل کردن و منه تبارکردنی بابای دیل، که به به لاش و بێ به رانه ره به ربردێ و، هیچ شتیکی له به رانه ردای وه نه گیری، ﴿فِدَاءً﴾ یش، واته: به قه ره بوو، ئنجا ئه وه قه ره بووه ش دیل به دیل بێ، یان پاره و سامان بێ، یان خزمه تیک بێ بابای دیل پێشکه شی مسو لمانانی بکات، وه ک چۆن ئه وه دیلانه ی کافران که له جه نگی به دردا، گیرابوون، هه ندیکیان پاره یان نه بوو، قه ره بووه که یان ئه وه بوو که یه کی ژماره یه ک له مندالی مسو لمانان فیری نووسین بکه ن، وه ک له م ده قه دا هاته و:

إِعْنِ ابْنَ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ نَاسٌ مِنَ الْأَسْرَى يَوْمَ بَدْرٍ، لَمْ يَكُنْ لَهُمْ فِدَاءٌ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِدَاءَهُمْ أَنْ يُعَلِّمُوا أَوْلَادَ الْأَنْصَارِ الْكِتَابَةَ { (أخرجه أحمد:

٢٢١٦ تعلق شعيب الأرناؤوط: حسن)، واتە: عەبدوللای کورێ عەبباس (خوا لە خووی و بابی رازی بێ)، دەلی: خەلکیک لە دیلەکانی جەنگی بەدر (هی هاوبەش بۆ خوا دانەرەکانی مەککە)، توانای ماددییان نەبوو، قەرەبوو بدەن، بۆیە پیغەمبەری خوا ﷺ ئەوێ بەقەرەبوو بۆ دانان، کە هەر کامیان ژمارەیک لە مندالی پشتیوانانەکان فێری خوێندن و نووسین بکات.

ئەجلا وەک پێشتریش ئاماژەمان پێکرد، هەندیک لە زانیان گوتووایە: ئایەتی ژمارە (٤)ی سوورەتی (محمد)، بە ئایەتی ژمارە (٥)ی سوورەتی (التوبة)، نەسخ کراوەتەوە، کە هەندیکیان بە ئایەتی شمشیر (آية السيف) ناوزەیان کردووە، کە پێشتر ئەو ئایەتەشمان هێنا کە دەفەرموی: ﴿فَإِذَا أَسْلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ﴾.

بەلام بێگومان ئەم رایە هەڵیە، چونکە ئایەتەکی سوورەتی (التوبة) بە تایبەت لە بارەی عەرەبە هاوبەش دانەرەکانەو هاتۆتە خوار، کە پەیمانیان لەگەڵ مسوڵماناندا هەبوو، بەلام هەر دەرفەتێکیان لێ هەلکەوتبایە، زەبریان لە مسوڵمانان دەوێشان، خەنجەری غەدریان لە پشتەو لێدەدان، بۆیە خوا ماوێ چوار مانگ مۆلەتی بۆ دانان، کە بیری بکەنەو، پاش ئەو چوار مانگ، مسوڵمانان دەستکراو دەبن بەرانبەریان، ئەک لەبەر بێ ئیمانیان، بەلکە لەبەر بێ پەیمانیان! (إِنهَمْ لَا إِيمَانَ لَهُمْ)!

کەواتە: هیچ تێکگێڕانێک لە ئێوان ئایەتی ژمارە (٤)ی سوورەتی (محمد) و، ئایەتی ژمارە (٥)ی سوورەتی (التوبة) دا، نیە، هەرودەها هەندیک لە زانیان پێیان وابوو کە ئایەتی ژمارە (٦٧)ی سوورەتی (الأنفال) لەگەڵ ئەم ئایەتی ژمارە (٤)ی سوورەتی (محمد) دا، تێکگێڕانی هەیه، بەلام ئەویش راست نیە، چونکە ئایەتەکی سوورەتی (الأنفال: ٦٧) ئاوا: ﴿مَا كَانَتْ لِي أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُخْرِجَ فِي الْأَرْضِ﴾، واتە: هیچ پیغەمبەرێک بۆی نیە، دیلان بگێڕێ، هەتا دوژمن

له پهل و پۆ نه خات له زه ویدا، مه به ست لهم ئایه ته ش ته ویه که نابی دیل له دوژمنی جه نگاوه ر بگیری، هه تا درکیان نه شکستی و بی هیژ نه کرین.

کهواته: ئەم ئایه ته باسی حوکمی مامه له له گه ل دیلان دا ناکات، وه ک ئایه ته که ی سووره تی (محمد)، به لکو باسی حوکمی به دیل گرتنی کافرانی شه رکه رو، کاتی به دیل گرته یان ده کات، بۆیه هیچ جوړیک له تیکگیران له ئیوانیاندا نیه، چونکه باسی دوو باب ته ی جیاوازن:

یه که م: کات و حوکمی به دیل گرتنی کافرانی شه رکه ر، کاتیک ره وایه کافرانی شه رکه ر به دیل بگیری، که درکیان شکایت و له پهل و پۆ که وتین، نه ک به ته ماعی وه رگرتنی قهره بوو، هه ر له سه ره تاوه به دیلیان بگرن.

دووهم: چۆنیه تی مامه له کردن له گه ل دیلدا، که ته نیا دوو حال ته ی بۆ داناون و ده بی هه ر به ر بدرین، ئنجا یان به هیمه مه ت یان به قیمه ت.

به لکو ده توانین بلیین: له ئیوان ئایه تی (۶۷) ی (الأنفال) و ئایه تی (۴) ی (محمد) دا، په یوه ندییه کی یه کدی ته واد کردن (علاقة تکاملية) هه یه، ئایه تی (۶۷) ی (الأنفال) ده ره موئ: بۆتان نیه له کاتی جه نگدا دیلان له دوژمنان بگرن به ته ماعی قهره بوو لی وه رگرته یان، که جار ی دوژمنان بی درک و بی ده سه له ت نه کردوون: ﴿مَا كَان لِنِي أَنْ يَكُونَ لَهُ أَمْرٌ حَتَّى يُشْخَبَ فِي الْأَرْضِ﴾. هیچ پیغه مبه ریک بۆ نیه، دیلان بگری، تا کو کوشتاری خه ست و خو ل له کافران نه کات و درکیان نه شکستی، به لام ئایه ته که ی سووره تی (محمد) ده ره موئ: هه ر کاتیک به ره نگاری دوژمن بوونه وه و، کوشتارتان لی کردن و له پهل و پۆتان خستن و بی ده سه له تان کردن، ئنجا به دیلیان بگرن و پاشانیش یان به چاکه یان قهره بوو به ریان بده ن.

سیئه م: په و ابوونی کوشتنی تا و انبارانی جهنگ:

بویه ش پیغه مبهری خوا ﷺ ژماره یهک له کافره کانی هه لاو اردوون، له به خشین گشتی و، سزای کوشتنی بو دهرکردوون، له جهنگی به دریشداو، له جهنگی نازادکردنی مه ککه شدا، ههر له سهر شو و بناغه یه ش بووه که پیغه مبه ر ﷺ جهنگاوه رانی هوژی بهنی قه ریزه ی دوی پازیبوونیان به دادوه ری (حکمیة) ی سه عدی کوپی موعازو، بریاری کوشتن بو درانیان له لایه نی سه عده وه، که خوشیان پازی بوون، دادوه و هه که م بی له به نیاندا، پیغه مبه ر ﷺ بریاره که ی سه عدی به سهردا جیبه جی کردوون، چونکه: (الْمَرْءُ مُوَاعِدٌ بِأَقْرَارِهِ)، (آخرجه البخاری: ۳۰۴۳، ومسلم: ۱۷۶۸)، واته: مرووف به دانپتنانی خوئی ده گیرئی و، به هوئی ته وه وه که ته وان له پشته وه را خه نجه ری غه دریان له مسولماناندا.

چواره م: راجیایی زانایان له باره ی چوئیه تی مامه له کردن له گه ل دیله کانی جهنگدا، به لکه یه له سهر نه بوونی هوکمیکی دیارییکراوی شه ریعت له و باره یه وه:

ههرچه نده زوربه ی زانایان رایان و ابووه که پیشه و و هوکمرانی مسولمانان بوئی هه یه، به کیک له و چوار بژارده یه دیاری بکات بو مامه له کردن له گه ل دیله کانی جهنگدا، که بریتین له:

۱- بهردان به چاکه و به هیمه مه ت (المن) و،

۲- بهردان به قه ره بوو (الفداء) و،

۳- کوئیه کردن (الاسترقاق) و،

۴- کوشتن (القتل).

به لام ژماره یهک له زانایانیش به به لکه ی نایه تی: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَفْتَحْتُمُوهُمُ فَغَدُّوا أَلْوَتَاكُمُ فَإِنَّمَا مِنَّا مَنْ بَعْدُ وَإِنَّمَا فِدَاءُ﴾، گوته وایانه دروست نیه دیلی جهنگ بکوژری، به لکو ده بی نازاد بکری، چ به هیمه مه ت، چ به قیمه ت، له

ئىبو ئەو زاناپانەشدا كە رايان واىە، ھەر كام لە: (عبد الله ابن عمر، عبدالله ابن عباس، الحسن البصري، عطاء، الضحاك، السدي، سعيد ابن الزبير، ابن سيرين، الشعبي، عمر بن عبدالعزيز) ھەن، ھەمووشيان زاناو پېشەواى بەرجەستەن^(١).

بەلام ئەوھى ئەم را جيايە يەكلایى دەكاتەو، ئەوھىە، كە ئايا كام لەو راپانە بەرژەوھەندى تېدايەو، لەگەل باوى سياسى ئۆدەوئەتتى ئەو رۆژگارەدا گونجاوترە، چونكە ھەر كام لە (ابن قيم الجوزية) پەھمەتى خواى لى بى و، (القرافي) خوا لىي خۆشې، گوتوو پانە حوكمە شەرعیەكان دوو جۆرن: جۆرکیان گشتى و چەسپاوو نەگۆرن و ھەك خۆيان دەمێننەو، بەلام جۆرکی دیکەيان بە گۆرەى عادەت و نەرىت و باوى كۆمەلگاکان، گۆرانیان بەسەردا دى، ھەلبەتە جۆرى دووھەمیان كە پەيوەستن بە كات و شوین و بە باوو نەرىتەكانەو، ھەر كاتىك كات و شوین و باوو نەرىتەكان گۆران، دەبى ئەوانیش بگۆرن، بەو بارەدا كە بەرژەوھەندى و دادگەرى باشتر دیتە دى.

ئىجا لەم رۆژگارەشماندا، لە پێكەوتنامە ئۆدەوئەتتەكان (الإنفاقات الدولية)دا، بە تايبەت پێكەوتنامەى (جنييف) كە لە (١٢)ى ئابى (١٩٤٩)ى زاینیدا ئىمزا كراو، ھەموو جۆرە دەستدریژی كردنە سەر دىلێك قەدەغە كراو، ھەر لە جێئۆ پێدانەو بەگەر تاكو كوشتن^(٢)، ئىجا ھەرچەندە ئىستاشى لەگەلداين، ئەم پێكەوتنامە ھەك پێويست جیە جى ئەكراو، بەلام لە سۆنگە ئەوھە كە:

يەك: ریز لە مرووف گرتن، يەكێكە لە پاىو بنەما سەرەكیەكانى شەرىعەت: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ الإسراء: ٧٠، كوشتن و بە كۆيلەكردنى مرووف، يان بە ديل گرتن و ھەر جۆرە مامەلەيەكى دیکەى ناشايستە، پێچەوانەى ریزو حورمەتى مرووفە.

(١) (المصنف لعبد الرزاق) بە ژمارە (٩٣٩٢) ھەروەھا (المغني لابن قدامة) بەرگى (١٣) لاپەرە (٤٦-٤٧)، ھەروەھا (فقه الجهاد للدكتور يوسف القرضاوي) بەرگى دوو لاپەرە (٩٧٧ - ٩٧٨)، ھیناوانە.

(٢) بېروانە: (آثار الحرب لوهبة الزحيلي)، لاپەرە (٤٠٨).

دو: له بهر نه وهی مه سه لهی مامه له کردن له بواری هه لسوکه وه ته کاندایه و، لهو بواره شدا بناغه په واییه و، سه نگی مه حه ک و پتوهریش هینانه دی بهر ژه وه نندیه.

سی: دیاره بهر ژه وه نندی له وه دایه که مرو فقه کان ده ستر یژیان نه کر تیه سه رو، مسولمانانیش له گه ل ههر مه و ل و هه نگاو یک دابن، که خپرو خو شیی مرو فایه تیی تیدا بی.

چوار: له قور ئاندا ته نیا باسی بهردان و نازادکردنی دیلان کراوه، چ بی بهرانبهرو چ به بهرانبه ر ﴿فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءٌ﴾، بویه ده بی نهو شیوه مامه له یه ش که کاتی خو ی له سه ر نهو عور ف و باوه بنیات نراوه بگورد ری، تا کو به ته عیبری (القرا فی) شتیک نه که ین که پتچه وانه ی کوړاو مایه ی نه زانیی به ئایین، (خلاف الإجماع وجهالة بالدين) بی، وه ک له کتیه که ی خو ی (الإحکام فی تمییز الفتاوی عن الأحکام، وتصرفات القاضي والإمام) دا^(۱)، گوتوویه تی.

پنجه م: له حال تیکدا که دوژمنانی مسولمانان بکه نه کو یله یان بکوژن، هه لویستی مسولمانان چی ده بی؟

وه ک پتشریش باس مان کرد، له حال تیکی وادا وه ک پیغه مبهری خوا ﷺ وه ک مامه له کردن له گه ل واقعیکی سه پترواداو، وه ک کار دانه وه و مامه له ی هاوشیوه (رد الفعل والمعاملة بالمثل)، هه ندی مامه له ی له گه ل کافره شه ر که ره کاند ا ده کرد، که له کاتی ئاساییدا نه یده کردن، تیمه ش له حال تیکی وادا له سه ر بنه مای مامه له ی هاوشیوه بو مان هیه، نهو جوړه مامه لانه له گه ل دیله کانی دوژمنانمان بکه ین، که ده قیکی شه ر یعت قه ده غه ی نه کرد بن، به به لگه ی: ﴿فَمَنْ أَعَدَّ عَلَيْنَكُمْ فَأَعَدُّوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعَدَّيْ عَلَيْكُمْ﴾ البقرة: ۱۹۴، به لام نه ویش به مه رجی چه سپتروانی بهر ژه وه نندی (تحقیق المصلحة)، نه که ر نا نه که ر زیان و خراپه ی زیاتر بی، نه ویش دروست نیه.

برگهی چوارهم: ناچارکردنی نامسولمانانی هاوولاتی لاشهر له م،
 رۆژگاره‌دا، که یان سه‌رانه بدن، یان مال و حالیان به‌جیهیلن، تاوان و
 ستمه‌مو، مال سامانیشیان هه‌رامه ده‌ستکاری بکری:

نامسولمانانیک که کاتی خۆی بوونه‌ته هاوولاتی و نه‌هلی مه‌نلگای مسولمانان
 (اهل الدار) له ده‌وله‌تی ئیسلامییداو، له رۆژگاری خه‌لیفه راشیده‌کاندا خوا لێیان
 رازی بێ، هه‌ر له‌و کاته‌وه، چ خاوه‌ن کتێبه‌کان: که جووله‌که‌و نه‌صرانییه‌کان
 به‌ مسوگه‌ری و، به‌ پای به‌شیک له زانیان (صابئة)ش ده‌گره‌وه‌و، هه‌ندیکیان
 گوته‌ویانه: مه‌جووسیش ده‌گره‌وه‌و، نه‌گه‌ر نه‌وانیش نه‌گره‌وه‌و، پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 فه‌رموویه‌تی: مه‌جووسه‌کانیش وه‌ک خاوه‌ن کتێبه‌کان مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا بکه‌ن.

نامسولمانانیک ئاوا، مادام زانی ژین و دینیان به‌ مسولمانان نه‌که‌یاندبێ
 و، له‌ دژیان نه‌هه‌نگابن، پێویسته له‌سه‌ر بناغه‌ی په‌یمان و نه‌مانی یه‌که‌م،
 مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا بکری، چونکه‌ خواى دادگه‌ر له‌ به‌رانه‌ر بپروایانیکى خاوه‌ن
 په‌یماندا فه‌رموویه‌تی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ شَيْئًا وَلَمْ
 يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتِمُوا إِلَيْهِمْ عَهْدَكُمْ إِلَىٰ مَدَّتِهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ (التوبة،
 واته: بێجگه‌ له‌و هاوبه‌ش دانه‌رانه‌ی په‌یمانتان له‌گه‌لدا به‌ستوون، پاشان هه‌یچ
 که‌م و کورتییان له‌ باره‌تانه‌وه‌ نه‌بووه‌و، دژی تێوه‌ پشتگیری که‌سیان نه‌کردوه‌،
 نه‌وانه‌ په‌یمانکه‌یان هه‌تا کاتی دیارییکراویان به‌ ته‌واوی له‌گه‌ل به‌رنه‌ سه‌ر،
 بێگومان خوا پارێزگارانى خو‌ش ده‌وێن.

که‌واته: هه‌ر جو‌ره‌ ستم و ده‌ستدرژێبه‌ک بۆ سه‌ر ته‌و جو‌ره‌ هاوولاتیانه‌
 که‌ نا مسولمانن، بۆ سه‌ر خو‌تیان، بۆ سه‌ر نامووسیان، بۆ سه‌ر سامانیان، بۆ
 سه‌ر هه‌یمیی و ئاسایشیان تاوانیکى زله‌و، سزای خواى توندی دادگه‌ری له‌سه‌ره‌،
 له‌ دنیاو دوا‌روژدا، هه‌له‌به‌ته‌ نه‌گه‌ر که‌سایتیکیان په‌یمانان شان‌دو، زانیان به‌
 مسولمانان گه‌یاند، نه‌و چه‌ند که‌سه‌ یان نه‌و کۆمه‌له‌، ته‌نها خو‌یان به‌رپرسیارن

و دوو چاری سزاو تۆلەش دەبنەو، نەك هەموویان، چونكە: ﴿وَلَا تُزْرُ وَزْرُ وَزْرُ
أُخْرَى﴾ الأنعام: ١٦٤، واتە: هیچ گوناھکارێك گوناھى كەسى دىكە هەلناگرێ.

بۆ مەسەلەى سەرانه وەرگرتن لە خاوەن كۆتیبەكانى ئەم پۆژگارەش، دەلێن:

یەكەم: قەوارەىەكى سیاسى كە پەروایەتیی پێنەدرابێ لەلایەن مسوڵمانانەو، پەڕی و پەرمى
شەریعی نەهاتیبێتە كایەو، هەر بۆى ئیە ئەسلەن بوونی هەبێ، چ جاي ئەو پەفتارانە بكات.

دووەم: پای راست و بەلگەدار - وەك لە بەرگی چوارەمی مەوسووعەى (ئىسلام و
دەولەتدارى) هیناومانە - ئەوێە كە سەرانه ئەگەر وەریش بگيری، تەنیا لەوانە وەردهگیرى
كە لە جەنگى دژی دەولەتى ئىسلامیدا، دەشكێن، یان واز لە جەنگ دێن، و، ئامادە دەبن
ببنە هاوولائى لە دەولەتى ئىسلامیدا، نەك لە هەر نا مسوڵمانىك، بە بەلگەى ئەوێ
كە سێ ھۆزە جوولەكەكەى مەدینە (بنو قینقاع، بنو النضیر، بنو قریظە)، سەرانهیان لى داوا
نەكراو، لەبەر ئەوێ لە سەرەتاو جەنگیان نەكردو دژی ئىسلام و مسوڵمانان.

سێھەم: لەسەر پای زۆرێك لە زاناو شەرعزانانى هاوچەرخی و، منیش پرایەكەیانم پێ
راستە: لەم پۆژگارەدا نامسوڵمانانىش لە سايەى دەولەتەكانى جیھانى ئىسلامى دا، هەر
كات بەشداریی سەربازیان كردو، وەك مسوڵمانان بەشداریان كرد لە بەرگری كردن
لە ولادت، سەرانهیان لەسەر لادەچێ، چونكە سەرانه پەرمز و ھێمای هاوولائى بوون و
تەباییانە لەگەڵ دەولەتداو، بەسەربازىبێكردنیشان ئەو ئامانجە دێتە دى، كاتى خۆشى
لە دەولەتى ئىسلامیدا پێككەوتنى لەو بابەتە، چەند جارێك لەگەڵ نامسوڵمانانى
ئەوسای دەولەتى ئىسلامیدا كراو، بۆ وێنە:

أ- (جماعة الجرامعة) كە نەسپانىی بوون، پێككەوتنێكى ئاوهايان لەگەڵ نوێنەرى ئەبوو
عوبەیدەى جەرراج دا كردو.

ب- (سويد بن مقرن) كە یەكێك لە فەرماندەكانى عومەرى كۆرى خەتتاب بوو، خوا
لێى رازى بێ، پێككەوتنێكى ئاواى لەگەڵ (میرزبان) و ئەھلى (دەھستان) و ئەھلى
(جرجان) دا كردو.

ج- ههروهها عوتبهی کوری فهرقه دیش له گهڵ خهڵکی نازه ربايجان دا، هه مان رنککه وتنی کردوه، که هه ر کات هاوکاري سهربازي مسولمانانيان کرد، سه رانه يان له سه ر لاده چي^(١).

کوتايی ئەم بېرگه ی چوارەم، به و فه رمایشته ی پتغه مبه ر ﷺ ده هینین، که فه رموویه تی: إقَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ كُنْتُ خَصْمَهُ خَصْمَتُهُ، رَجُلٌ أَعْطَى بِي، ثُمَّ غَدَرَ، وَرَجُلٌ بَاعَ حُرًّا، فَأَكَلَ مَنَّهُ، وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوَىٰ مِنْهُ، وَلَمْ يُؤْفَهِ أَجْرَهُ (أخرجه أحمد: ٨٦٧٧، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن) واته: خوا ﷺ فه رموویه تی، سئ که س خو م له سه ريان ده په داواکار (مُدْعِي) له پوژي قيامه تدا، هه ر که سيکيش من داواکاريم له سه ري، لئي ده به مه وه: پياويک به ناوی منه وه په يمان بدات و بيشکيتي و، پياويک مروفيکي نازاد بفروشي و پاره که ی بخوات، پياويک کرکاريک به کرکي بگري و نيشه که ی خو ی پي بکات و، دواي کرکيه که ی نه داتئ.

که واته: هه ر کاميک له و سئ په فتاره، گوناھی زور گه وره ن و سزای زور تونديان له سه ره.

0- قهواره ی سیاسي له ئيسلامدا، ده بی مایه ی به خته وه ريی سه رجه م کومه لگا بی و رحمه ت بی بويان، نه ک به لاو گرفتاريی و زحمه ت:

قهواره یه کی سیاسي که به ناوی ئيسلام و مسولمانانه وه بنيات دهنري، ده بی هه موو هه ول و ته قه لای خو ی له سه ر نه وه چر بکاته وه، هه رچی زیاترو باشت هاوولاتيانی ژير سایه ی به مسولمانان و نامسولمانانه وه، ئاسووده به خته وه ر بکات و کيشه و گرفته کانيان چاره سه ر بکات، تاكو به رجه سه ته که ري ناوونيشانی

(١) ئەمه کتيی (فتوح البلدان للبلاذري)، لاپه ره: (٢١٧)و، (تأريخ الطبري) له به رگی دوو لاپه ره (٥٣٠ و ٥٣٩)دا، و (فقه الجهاد)ی (دكتور يوسف القرضاوي) لاپه ره (٨٥٠-٨٥١)، نه وانه يان هتاه وه.

يَتَّعِبُهُمْ رَبُّكَ يَوْمَئِذٍ ۖ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾ ۝ الْأَنْبِيَاءُ، واتە: تۆمان تەنیا بە بەزەیی بۆ ھەموو جیھانیان ناردووە، بۆیە دەبێ دەولەتی ئیسلامی بە شیوەیەک بێ کە خەڵک و جەماوەری ژێر سایەی، ھەمیشە بۆ سەلامەتی و بەردەوامی، سەرگەرمی پارانەووە نزا بن، نەک بە پێچەوانەووە: خەڵک و جەماوەر لە پەنایدا، ترس و بیمیان ھەبێ و، لە دڵە راوکەداین و خوا خویان بێ پۆژی زیاتر سیبەری شوومی لە سەریان لابچێ، پێغەمبەر ﷺ لەو بارەووە فەرموویەتی: {خِيَارُ أُمَّتِكُمُ الَّذِينَ تُحِبُّوهُمْ وَيُحِبُّونَكُمْ، وَتُصَلُّونَ عَلَيْهِمْ وَيُصَلُّونَ عَلَيْكُمْ، وَشَرَّ أُمَّتِكُمُ الَّذِينَ تُبْغِضُونَهُمْ وَيُبْغِضُونَكُمْ، وَتَلْعَنُونَهُمْ وَيَلْعَنُونَكُمْ} (أخرجه مسلم: ۱۶۵۵)، واتە: باشترین پێشەواو ھۆکمرانان، ئەوانەن کە خۆشتان دەوێن و خۆشیان دەوێن و، نزایان بۆ دەکەن و نزاتان بۆ دەکەن و، خراپترین ھۆکمرانان ئەوانەن، کە پقتان لێیانەو پقیان لێتانە، ئەفرینیان لێ دەکەن و ئەفرینتان لێ دەکەن.

كۈرتە باسېك

بە كۆيلەكردنى مروۇف لەم پۇژگارەدا تالوانەو، دژى شەرىعەتە^(۱)

ئەم كۈرتە باسە لە چوار بېگەدا، دەخەينە پروو:

(۱) - ئاوردانەوئەيك لە مېژوو.

(۲) - ئىسلام چى لە سىستىمى كۆيلايەتتى كرد؟

(۳) - لە كەيەوئە بېيارى نەھىشتى كۆيلايەتتى درا؟

(۴) - ئايا لەم پۇژگارەدا دروستە مروۇف بىكرتە كۆيلە؟

بېگەي يەكەم، ئاوردانەوئەيك لە مېژوو:

سەرچەم سەرچاوە مېژووئەيكەن پېمان دەلېن: كۆيلايەتتى (الرَّق، الإستِعْبَاد)،
لە لای ئۆممەت و كۆمەلگا پېشووەكان، وەك مېسرىيەكان و، فارسەكان و،
بابلىيەكان و، رۆمەكان و، عەرەبەكان، شىتېكى باو بوو، ھەرۈەھا جووايەتتى
(اليهودية)، بېيارى لەسەر داو، نەصرانىيەتتىش دانى پېدا ھېناو، بىگە تېكپراي
فەيلەسووفەكانى يۇنان وەك ئەفلاتوون و ئەرەستو ياسازانەكانى رۆم وەك
شىشېرۆن و سىنىكىش، سەلماندوويانەو بە شىتېكى ئاسايان زانىو، يەكەم جارىش
رۆمەكان ديلەكانى جەنگيان كروونە كۆيلە^(۲)، ھەرۈەھا كىتپەكانى جوولەكەو
نەصرانىيەكان بە راشكاويى باسى پەوايەتتى كۆيلايەتتىيان كروو، بۆيە ئىستاش

(۱) راستەوئەك لە كىتپى ھەلەشاندەوئەي پەرىگىرى (نقض التطف)، وەرى دەگرىن، لاپەرە:
(۲۸۳ - ۳۰۹)، چاپى دووہم.

(۲) ھەموو ئەو زانىيانە لە كىتپى: (الرَّقُ فِي الإسلام) شەفىق پاشا، لاپەرە: (۲۷ - ۹)،
ھەرۈەھا (مدونة جستنيان) لاپەرە (۱۱).

له (پهیمانی کۆن) دا که کتیبی پیرۆزی هه ر کام له جووله که و نه صرانییه کان،
 ئەم دەقه ههیه و دهیخوئینه وه، (وَحِينَ تَتَقَدَّمُونَ لِمُحَارَبَةٍ مَدِينَةٍ فَادْعُوهَا لِلصُّلْحِ
 أَوَّلًا، فَإِنْ أَجَابَتْكُمْ إِلَى الصُّلْحِ وَاسْتَسْلَمَتْ لَكُمْ، فَكُلُّ الشَّعْبِ السَّاكِنِ فِيهَا يُصْبِحُ عِبِيدًا
 لَكُمْ)^(١)، واته: کاتیک بۆ شه ری شاریک ده چن، به کهم جار بانگیان بکه ن بۆ
 صولح، ئنجا نه گه ر صولحیان کردو ملکه چتان بوون، نه وه هه موو دانیشتوانی
 ده بنه کۆیله تان.

هه روه ها ئیستاش له (پهیمانی نوێ) دا، که کتیبی نه صرانییه کان، ئەم دەقه
 ههیه و دهیخوئینه وه: (أَيُّهَا الْعَبِيدُ! أَطِيعُوا سَادَتَكُمْ الْبَشَرِيْنَ بِخَوْفٍ وَارْتِعَادٍ مِنْ
 قَلْبٍ صَادِقٍ، كَمَنْ يُطِيعُ الْمَسِيحَ)^(٢)، واته: نه ی کۆیله کان! فه رمانبه ریی مروقه
 خاوه نه کانتان بکه ن به ترس و له رزه وه به دلکی راسته وه، وه که نه و که سه ی
 که فه رمانبه ریی مه سیح ده کات.

که واته: با بزانی کتیبی پیرۆز (الکتاب المقدس) ی جووله که و نه صرانییه کان له
 باره ی کۆیلایه تییه وه چی ده ئی؟ پاشان سه رنجی قورئانیش ده ده یین له و باره وه.

برگه ی دووهم: ئیسلام چی له سیستمی کۆیلایه تییه کرد؟

کاتیک ئیسلام دوا یین نوسخه ی هیدایه تی خوا و، دوا یین به رنامه ی خوا بۆ
 مروقه یه تییه هات، سیستمی کۆیلایه تییه (نظام الرق)، چه ندان سه ده بوو په گ و
 ریشه ی به قوولایی میژووی به شه ردا چوو بووه خوارو، له ئیو سه رجه م گه ل و
 ولاتانی دنیادا شتیکی باوو کارپیکراو بوو، به ئاسایی و سروه شتییه تهماشا ده کراو،
 به پایه یه کی گه و ره ی ژیا نی سیاسی و ئابووری و کۆمه لایه تییه کۆمه لگا کان

(١) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد القديم، سفر التثنية، الإصحاح ٢٠، ص ٣٩٢.

(٢) التفسير التطبيقي للكتاب المقدس، العهد الجديد، الرسالة إلى المؤمنين في أفسس، السادة
 والعبيد، ص ٢٥٣٢.

دادەنرا، ۋەك چۆن تېستى سىستىمى سەرمايەدارى، بە بناغەى زۆرەى قەۋارە سىياسىي و كۆمەلەيتى كۆمەلگاكالى ئەم رۆزگارە دادەنرى، بۆيە نەدەگونجا ئىسلام لەلەين خۆيەۋە بە نووكە قەلەمىك ئەو واقعە پىر سىتەم و نامرۇقانىيە بگۆرى، ھەرچەندە ھىندەى كېۋىك لەسەر دلى قورس بوو، كە مرۇقەكان ھەندىكىان ھەندىكى دىكەيان بكنە كۆيلەو كەنيزەك و، ۋەك كەل و پەل و ئاژەل، سەۋداو مامەلەيان پى بكن، بۆيە ئىسلام ھەلسا بە گۆرىنى ئەو واقعە نا لەبارەو، بۆ ئەۋەش سىياسەتتىكى پەلە پەلىي گرتە بەر بەم شىۋەيەى خوارى:

ھەنگاۋەكانى چارەسەرگەردنى ئىسلام بۆ سىستىمى كۆيلەيتى:

۱- چارەسەرى فېكرى:

لە سۆنگەى ئەۋەۋە كە ھەلسوكەۋتەكان (التصرفات)، زادەى بۆچۈنەكان (التصوّرات)، ئەگەر بويسىرتى ھەلسوكەۋتتىكى خراپ چاك بىرى، دەبى ئەو بىر و بۆچۈنە چەۋتەى كە لىۋەى ھەلدەقولى، چاك بىرىتەۋە، ئىسلامىش بۆ بىرگەردنى دىاردەى كۆيلەيتى ھەر ۋاى كەدە، سەرەتا خۋاى بەرزى كاربەجى لە چەندان ئايەتدا، ئە و راستىيەى راگەياند كە مرۇقەكان ھەموويان ۋەچەو زادەى باب و دايكىكن و، يەكسانن، بە پارىزكارىي بەرزىي و نىمىيان تىدا پەيدادەبى، بۆ وئە: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿١٣﴾﴾ (الحجرات، واتە: ئەى خەلكىنە! ئىمە تىۋەمان لە نىرو مىيەك ۋەدىيەناۋەو، گىراومانن بە چەندان گەل و ھۆز، تاكو پىك ئاشنا بىن و، بىگومان بەرترىنتان لە لای خوا، پارىزكارترىنتان، بە دلىيىي خوا زاناي شارەزايە.

ئەۋەش ھەم بۆ ئەۋەى كۆيلەكان بەر لە جەستەيان، پۈۈح و ناخيان تازاد بى ۋ، ھەست بە پىزو حورمەتى ھاۋتاو يەكسانى خۋيان بكنە لەگەل گەرەكانيانداۋ، ھەم گەرەكانىشيان بزەنن كە ھىچيان لەۋان زياتر نىۋە ھەموويان ۋەك يەكن.

۲- وشكکردنى سەرچاۋەكانى ھاتنى كۆيلە:

پېش ھاتنى ئىسلام جگە لە دىلەكانى جەنگ، لە چەند پېيەكى دىكەشەۋە خەلک دەرانه كۆيلە:

يەكەم: قەرزدارىنگ كە قەرزەكەى پى نەدرابايەۋە، دەبوۋە كۆيلەى باباى خاۋەن قەرز.

دوۋەم: ژىتىك كە لە مېردى رايكرديايە، دەبوۋە كۆيلەى مېردەكەى.

سېئەم: دزىي كردن، باباى دز دەبوۋە كۆيلەى باباى دزىي لىكرائو.

چوارەم: خۇ كردنە كۆيلەى كەسكى دىكە، كەسكى بۇى ھەبوۋ بە ويستى خۇى خۇى بىكاته كۆيلەى كەسكى دىكە.

پېنچەم: زالېۋونى ھۆزىك يان نەتەۋەيەك يان دەۋلەتتىك، بەسەر يەككى دىكەداۋ بە كۆيلەكردنى خەلکەكەى.

شەشەم: راكردوۋ لە جەنگ، ھەر كەسكى لە جەنگ رايكرديايە، دەيانكردە كۆيلەى دەۋلەت.

بەلام ئىسلام جگە لە دىلى جەنگ، ئەويش بە شېۋەيەكى كاتىي و بە ناچارىي، ھەموو پېيەكانى دىكەى كە خەلكان پى دەرپايە كۆيلە، بەستنى و، زۆربەى ھەرە زۆرى سەرچاۋەكانى كۆيلەتېشى لە لايەن خويەۋە وشك كرد.

۳- ئازادکردنى ئەو كۆيلانەى ھەبوۋن:

ئىسلام چەند پېيەكى دانان بۇ ئازادکردنى كۆيلە، كە ئىمە سى پىگاي سەرەككيان لى باس دەكەين:

يەكەم: دانانى ھەشتىەكى زەكات بۇ ئازاد كردنى كۆيلان، ۋەك خوا ﷻ فەرموۋىيەتى: **إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمَوْلَةِ فَلَهُمْ فِي الرِّقَابِ وَالْفَرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ**

﴿التوبة﴾ دیاره مه بهست له ﴿الرَّاقِبِ﴾ کۆیله کانهو، بهک له سه ره ههشتی زه کاتی هه موو مسوڵمانان خوای میهره بان و دادگهر بۆ نازادکردنی کۆیلانی ته رخا ن کرد.

دووهم: پێککه وتنی کۆیله و خاوه نه که ی، له سه ره پێدانی ته ن دازه به که له سامان به خاوه نه که ی و خۆ کرینه وه ی، وه ک خوا ﷻ له سووهرتی (النور) دا ده فهرمو ی: ﴿وَلَيْسَ عَفِيفَ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا حَتَّى يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكِتَابَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَابِتُهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرِهُوا فَتِنَتَكُمْ عَلَى الْيَمَاءِ إِنْ أَرَدْنَا نَحْنُ لِنَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَنْ يُكْرِهْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ مِنْ بَعْدِ إِكْرَاهِهِمْ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾

وه ک ده بپین خوای زانا فره مان ی کردوه به خاوه ن کۆیله کان، که هه ر کات کۆیله کان یان داوای موکاته به یان لی کردن، له گه لیاندا بکه ن، مادام تییاندا پاده بپین و، هاوکار ییش یان بکه ن.

سێیه م: دانانی نازادکردنی کۆیله یه ک، وه ک سزاو که فاره ت بۆ چه ند جو ره گونا هو هه له یه ک: **یه که م:** یه کیک له وانه کوشتنی به هه له، (القتل الخطأ): ﴿وَمَا كَانَتْ لِمُؤْمِنٍ أَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ...﴾ النساء.

دووهم: شکاندنی سویند: ﴿لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ فَكَفَرْتُمْهُ إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تَطْعَمُونَ أَلَيْسَ كَمِثْلِهِمْ أَوْ كَتَبْتُمْهُمْ أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ...﴾ المائدة.

سێیه م: زیهارکردنی میرد له ژنی، واته: پیاویک به ژنه که ی بل ی: تۆ وه ک پشتی دایکم وای، بیشو به پینی به دایکی: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ ذَلِكُمْ فَوْعَظُونَ بِهِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ المجادلة.

۴- جوانترین مامه له گردن له گه ل کۆیلاندا:

بۆ نموونه: پێغه مبه ره ﷺ فره مان ی به مسوڵمانان کردوه که وشه ی (عبد) و (امة) بۆ کۆیله کان یان به کار نه ه ی تین، وه ک: کۆیله و که ن یزه ک، به لکو له جیاتی

ئەو، (فتاي وفتاي)، يان (غلامي و جاري تي)، بە کاربێنن، (فتاي وفتاي)، بە مانای کۆرۆ کچی گەنج و (غلام و جارية) ش بە هەمان شیوە، هەمان مانایان هەیە: **عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ عَبْدِي وَأَمَتِي كُلُّكُمْ عَبْدُ اللَّهِ، وَكُلُّ نَسَائِكُمْ إِمَاءُ اللَّهِ، وَلَكِنْ لِيَقُلْ غُلَامِي وَجَارِيَتِي، وَفَتَايَ وَفَتَاتِي»** (أخرجه مسلم: ۲۴۹).

واتە: ئەبوو ھورەیرە رضی اللہ عنہ، دەلی: پێغەمبەر ﷺ فەموویەتی: با یەکیک لە تێو نەلی کۆیلە کەم و کەنیزە کە کەم، هەمووتان بەندە ی خان، هەموو ئافەرەتەکانیش بەندە ی مێنە ی خان، بە لکو با بلێن: غولامە کەم و کچە کەم، یاخود کۆرە کەنجە کەم و کچە گەنجە کەم.

ھەرودەھا پێغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: **{إِخْوَانُكُمْ خَوَلُكُمْ، جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ، فَمَنْ كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدَيْهِ، فَلْيُطْعِمْهُ مِمَّا يَأْكُلُ، وَلْيَلْبِسْهُ مِمَّا يَلْبَسُ، وَلَا تَكْلُفُوهُمْ مَا يَغْنَبُهُمْ، فَإِنْ كَلَّفْتُمُوهُمْ فَأَعِثُّوهُمْ عَلَيْهِ}** (أخرجه البخاري: ۲۴۰۷، ومسلم ۱۶۶۱، وأبو داود: ۵۱۵۸، والترمذي: ۱۹۴۵، أبن ماجه: ۳۶۹).

واتە: بڕایە کانتان خوا ﷺ خستووێ بەردەستی تێو، (یانی: بە ھۆی سیستمیکی سیاسی و کۆمەلایەتیەو کە سایەو سیبەر تانەو ھوکتان دەکات، نەک خوا وای دانا بێ)، ئنجا ھەر کەسێک بڕایە کە ی لە بەردەستی دا بوو، با لەو خواردنە ی خۆی دە یخوات، ھەمان خواردنی پێ بدات، لەو پۆشاکە ی بۆ خۆی دە یپۆشێ، پۆشاکێ بۆ یپۆشێ و، با کارێکی پێ نە سپێرێ بۆی نە کری و، ئەگەر کارێکی وای پێ سپارد، با بۆ خۆی ھاوکاری بێ.

برگە ی سیبەر: لە کە یو ە بڕاری نە ھێشتنی کۆیلایەتی ی درا؟

ھەرچە نە ئیسلام بەردی بناغە ی نە ھێشتنی کۆیلایەتی ی دانا، وە ک پێشتر باس مان کردو، بە شیوە ی کە پلە پلە یی و ھەکیمانە مامەلە ی لگەل ئەو واقعە

نەخۋازراۋو سەپىندراۋە کردو، جگە لە ئەوەش، واتە: جگە لە ئەوەى ئىسلام کردى، نە مەنتىقىي بوو، نە واقىيىي و کردەيىش بوو، بەلام بە داخەوہ لە ئەنجامى گۆرانی شىۋازى دانانى ھۆكمراۋانى مەسۇلمانانەوہ لە پراۋىژوہ بو مىراتىي و پەچەلەكىي و، گەلىك جوړە لادانى دىكەش كە لىرەدا دەرڤەتى باسكردنيان نيە، سەرەنجام لە جياتى ئەوہى مەسۇلمانان لە پرووى نەھىشتنى كۆيلايەتتيەوہ، خەلكى دىكەى ولاتان بڅەنە ژېر كارىگەرىي خويانەوہ، ئەوانيش بېريارى بە يەكجاريي نەھىشتنى ئەو دياردە قىزەونە بدن، كە بەر لە ھەموو شتىك لەگەل بناغەى ئايينەكەياندا كە خوا بەيەكگرتن (توحيد اللہ)، تىكدەگيرى، پاشان لەگەل ئەو رېزو حورمەتەشدا تىكدەگيرى، كە خوا ﷻ لە مرۆڤى ناوہ: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ (۷) الاسراء، بەيچەوانەوہ: مەسۇلمانان كەوتنە ژېر كارىگەرىي و ھەژموونى كلتورى رېزو دواكەوتوويى گەلانى دىكە، لە رۆم و فارس و ھىندو چين و، لە ولاتانى ئىسلاميىشدا، ھەك ولاتانى دىكە، بازارى كۆيلەو كەنيزەكان، تاكو دەھات قەلەبالغتر دەبوو، ھەتا سەرەنجام لە كۆنگرەى قىيەننا سالى (۱۸۱۵) ى زايىنى، دەولەتە ئەوروپاييەكان بېريارى قەدەغە كردنى بازارگانىي كردن بە كۆيلانيان دا، دوا رېككەوتنيش لەو بارەوہ بريتى بوو لە: رېككەوتننامەى جنيف كە لە (۱۹۵۶/۹/۷) دا بە يەكجارەكىي بازارگانىي كردن بە كۆيلەى قەدەغە كرد^(۱).

شايانى باسيشە: دەولەتى عوسمانىي ئەو كاتە، سالى (۱۸۱۵)ز، پشتگيرىي بېريارى قەدەغەكردنى بازارگانىي بە كۆيلەوہى كردو، خۇشحالىي خۇي دەرېرى بو ئەو ھەنگاوہ، ھەك لە (آثار الحرب) ى (وھبە الزحيلي) دا^(۲) ھاتوہ.

(۱) (تاريخ الفقه الإسلامي، ص ۴۲).

(۲) (لایەرە ۴۱۱-۴۱۲).

بىرگە چۈرەم: ئايا لەم رۇڭگاردا دروستە مەۋۇ بىرئىتە كۆيلە؟

لە ۋەلەمدا بە پۈۈن و پاشكاۋى دەئىين: نەخىر، لەبەر چى؟ بە لاي كەمەۋە لەبەر سى ھۆكاران:

ھۆكارى يەكەم: ۋەك پىشتەر باسماں كىرد، ئىسلام ۋەك ۋاقىيىكى سەپتەۋى پەتكراۋە، مامەلەي لەگەل دياردەي كۆيلەيەتتىدا كىردو، سەرچەم سەرچاۋەكانى ھاتنى كۆيلەي ۋەك و چۆرە بىر كىردن، تەنھا پى دىلەكانى جەنگى ھىشتەۋتەۋە بە ناچارىي، لەسەر بنەماي مامەلەي ھاۋشىۋە (المعاملة بالمثل) دا، دىلەكانى جەنگىشى بە شىۋەيەكى كاتىي بە كۆيلە گىرتوون، چۈنكە نەدەگونجا سوپاي ئىسلام دىلەكانى لەلايەن بەرانبەرەكانىانەۋە بىرئىتە كۆيلە، ئەۋانىش دىلەكانىيان بە بەلاش، يان بە قەرەبوو بەر بىدەن، سەرەنچام ئەۋە دەبوو بە جەنگىكى دەروۋىنى سەخت، كە ئىسلام دژ بە سوپايەكەي خۇي دىكىردو، ھاندائىكىش دەبوو لە دژى ئەۋ ناھەزانەي كە ئەگەر نەكوژرىن، سەرەنچام ئازاد دىكرىن، دووبارە لە دژى تى ھەلدەچنەۋە، بۆيە عەقل و مەنتىق و، ۋاقىع و بەرژەۋەندىي، خۋازيارى ئەۋە پۈۈن كە ئىسلام ئەۋ پىيە بە شىۋەيەكى كاتىي بېئىتەۋە.

ھۆكارى دوۋەم: ھىچ ئايەتتىكى قورئان و، ھىچ دەقىكى سۈننەت نىيە، كە فەرمان بىكات بە كۆيلەكىردنى ھىچ مەۋقەيىك، بەلەم چەندەن ئايەت و دەقى سۈننەت ھەن، كە فەرمان دەكەن بە ئازادكىردنى كۆيلە، بۆيە زۆر راستە ئەگەر بىگوترى: ئىسلام ئازادكىردنى كۆيلەنى ھىنا، نەك بە كۆيلەكىردنى مەۋقەكان، (جاء الإسلام بالعق، ولم يأت بالرق)، ئىسلام ئازادكىردنى كۆيلەنى ھىناۋە، نەك بە كۆيلەكىردنى مەۋقەكان!

يەكەك لەۋ شۈئەنەش كە باسى ئازاد كىردنى كۆيلەن دەكات ئەۋەيە: ﴿فَلَا أَفْتَحُمُ الْعَقَبَةَ﴾ (۱۱) ﴿وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ﴾ (۱۲) ﴿فَكُ رَجَبٌ﴾ (۱۳) ﴿الْبَلَدُ﴾ ئەۋ كەسە دەروۋى سەختى نەپرىۋە، تۆ چۈۋزانى دەر ۋوى سەخت چىيە؟ ئازادكىردنى كۆيلەيەكە.

كەواتە: ئازادکردىنى مەرۋىيەك لە داۋى كۆيلايەتتى، كاريكى ھىندە گەورەو گىرگى بوۋە لە پروۋى قورئانەو، ۋەك بىرىنى دەرۋىيەكى سەخت و، مايەى سەرفرازى مەرۋى بوۋە لە پۇژى دوايىدا.

ھۆكارى سىيەم: بۇ ئەو كە دروست نىە مەرۋى لە پۇژگارى ئەمىرۇدا بىرىتە كۆيلە، ۋەك پىشتىر باسما كىرد، ئىسلام ھەمىو سەرچاۋەكانى كۆيلايەتتى ۋىشك كىردن و، ھەمىو پىيەكانى گىرتن، پىچگە لە يەك پى، ئەۋىش بىرىتى بوۋ لە دىلەكانى جەنگ، ئەۋىش بە شىۋەيەكى كاتىي، ۋەك كاردانەو ۋە مامەلەى ھاۋشپە، يانى: (رُدُ الْفَعْلُ وَالْمَعَامِلَةُ بِالْمَثَلِ)، تىمە تەنيا يەك ئايەتەمان ھەيە لە قورئاندا، لە بارەى چۆنىەتتى مامەلە كىردن لەگەل دىلەكانى جەنگىدا، كە دوا ھوكمى ئىسلامى تىدايە لەو بارەو، ۋەك خوا ﷻ دەفەرمۇي: ﴿فَإِذَا لَقِيتُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَضَرْبَ الرِّقَابِ حَتَّى إِذَا أَنتَحَمَوْهُمْ فَضَدُّوا أَلْوَتَاكُ فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً حَتَّى تَضَعَ الْحَرْبُ أَنزَارَهَا﴾ محمد، واتە: ئىنجا ھەر كات بەرەنگارى ئەۋانەى پىپىرۋان، بوۋنەو، لە گەردىيان بەدن، [چۈنكە چەكى ئەو كاتە زياتىر شمشىر بوۋە، مەرۋىش بە لە گەردن درانى لە جەنگ دا زووتر دىكوزرى]، ھەر كاتىك شىرەتان كىردن، كەلەچەيان بىكەن و بە دىليان بىگىر، پاشانىش يان بە خۇپايى و چاكە لەگەلدا كىردن، ياخود بە قەرەبوو (دىل بەرانبەر دىل، يان بە پارە) بەريان بەدن، ھەتا جەنگ قورسايىەكانى خۇي دادەنى و كۆتايى دى.

ۋەك دەبىنىن: خۇاي كاربەجى فەرمان بە بىرۋاداران دىكات كە لە كاتى بەرەنگاربوۋنى دۋىئمانى پىپىرۋاى شەر فروشدا، زەبىر لەو شۆپەيان بەدن كە زووتر پىي دىكوزرىن و، پاش لە پەل و پۇ خستىيان، ئىنجا بە دىليان بىگىر، دوايىش بۇ شىۋاى مامەلە كىردن لەگەل دىلەكاندا بۇ چۆنىەتتى بەردانىيان، تەنيا د و پىيان دادەنى و سىيەميان نىە، ﴿فَإِمَّا مَنَّا بَعْدُ وَإِمَّا فِدَاءً﴾، يان مەنت بارىيان بىكەن و، بەبى بەرانبەر بەريان بەدن، ياخود بە بەرانبەرۋ قەرەبوو، قەرەبوۋەكەش

دهگونجی دیل به دیل بی، دهشگونجی مال و سامان بی، دهشگونجی بابای دیل پاره‌ی نه‌بی، به‌لام هه‌ر جوړه خزمه‌تیک بی پیشک‌ه‌ش بکات، وه‌ک چو‌ن پیغه‌مبه‌ر ﷺ بو‌ئه و دیلانه‌ی جه‌نگی به‌در، که مال و سامانیان نه‌بووه، به‌رانبه‌ر به‌وه به‌ری دان، که مندا‌له‌کانی پشتیوانان فی‌ری نووسین بکه‌ن، وه‌ک له‌م شو‌ینه‌واره‌دا هاتوه:

{عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، قَالَ: كَانَ نَاسٌ مِنَ الْأَسْرَى يَوْمَ بَدْرٍ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ فِدَاءٌ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِدَاءَهُمْ أَنْ يُعْلَمُوا أَوْلَادَ الْأَنْصَارِ الْكِتَابَةِ} (آخرجه‌ احمد: ۲۲۱۶ تعلیق شعیب الأرنبوط: حسن)، واته: عه‌بدو‌ل‌لای کوری عه‌باس (خوا له‌ خو‌ی و بابی رازی بی)، ده‌لئ: خه‌ل‌ک‌یک له‌ دیله‌کانی جه‌نگی به‌در، هی هاوبه‌ش بو‌ خوا دانره‌کانی مه‌ککه، توانای ماد‌دی‌ان نه‌بوو، قه‌ره‌بوو به‌دن، بو‌یه پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بو‌ قه‌ره‌بووه‌که، نه‌وه‌ی بو‌ دانان که ژماره‌یه‌ک له‌ مندا‌لی پشتیوانانه‌کان فی‌ری خو‌یندن و نووسین بکه‌ن.

شایانی باسیشه: هه‌ندیک له‌ زانایان وا له‌ رسته‌ی: (مُشَدُّوا الْوَثَاقَ)، (ده‌سته‌بندیان توند بکه‌ن)، حالیی بوون که مانای کو‌یله‌کردن (إِسْتِزَاقَ)، بگه‌یه‌نئ، به‌لام به‌ دل‌نیا‌یه‌وه نه‌وه راس‌ت نیه، چونکه که‌له‌پچه‌کردن (شُدُ الْوَثَاقِ)، ته‌نها به‌ندکردن ده‌گه‌یه‌نئ و، هیچ په‌یوه‌ندیی به‌ کو‌یله‌کردن (إِسْتِزَاقَ وَإِسْتِعْبَادَ) دوه‌ نیه، بگره‌ نه‌و ئایه‌ته به‌ ئاماژه‌کردن پیمان ده‌لئ: به‌ کو‌یله‌کردن دروست نیه، چونکه خوا ﷺ ده‌فهرمو‌ی: پاش به‌ دیل گرتیان، یان به‌ چاکه‌و منه‌ت کردن به‌ریان بدن، یان به‌ به‌رانبه‌ر، که‌واته: هیچ شتیکی سی‌یه‌م، وه‌ک کوشتی یان به‌ کو‌یله‌کردن، دروست نیه.

ئنجا یه‌کتیک بو‌ی هه‌یه‌ به‌رسن: مادام قور‌ئان بو‌ دیله‌کانی جه‌نگ، ته‌نیا باسی به‌ردانیانی کردوده، چ به‌ به‌لاش و چاکه‌و، چ به‌ به‌رانبه‌رو قه‌ره‌بوو، نه‌دی بو‌چی له‌ سوننه‌ت و سیره‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا ﷺ به‌ کو‌یله‌کردن (إِسْتِزَاقَ)، هه‌بووه؟

بە سێ قسە وەلامی ئەو پرسیارو ئیشکالە دەدەینەو:

(١)- لەو جەنگانەدا کە پێغەمبەری خوا ﷺ دژی نامسولمانانی شەڕ فرۆش و پەیمان شکێن، لە بێتەرست و خاوەن کێتیبەکان کردوونی، هیچ پیاویک، یان نێرینهیهکی بەلغی نەکردۆتە کۆیله، بەلکو تەنیا ئافرەتان و مندالانی بە کۆیله کردوون، وەک (ابن القیم) گوتویوەتی: (إِنَّ النَّبِيَّ ﷺ لَمْ يَسْتَرْقِ فِي حَيَاتِهِ ذَكَرًا بَالِغًا قَطُّ، وَإِنَّمَا اسْتَرْقَى النِّسَاءُ وَالصَّبِيَّانَ) ^(١)، واتە: پێغەمبەری خوا ﷺ هەرگیز لە ژياندا نێرینهیهکی بەلغی نەکردۆتە کۆیله، بەلکو تەنیا ئافرەتان و مندالانی کردوونە کۆیله.

بێگومان بە کۆیلهکردنی ئافرەتان و مندالان بریتی بوو لە: هەواندەوهیان و خستنیانە گەڵ خێزانە مسولمانانەکان، پاش نەمانی پیاوێکەکانیان و تێکچوونی شیرازی خێزانەکانیان، کە بێگومان لەو پۆژگارەدا، هیچ بەدیلتیک بۆ ئەو چارەسەرە ناچارییە نەبوو.

(٢)- هەر کەسێکیش لە نامسولمانە شەڕ فرۆشەکان، دواوی مسولمان بووب، ئافرەت و مندالەکانی بۆ ئازاد کران، وەک پێغەمبەر ﷺ شەش هەزار (٦٠٠٠) لە ژن و مندالە بە دیل گیراوەکانی هۆزی هەوازی دانهوێ پیاوێکەکانیان، پاش ئەوەی مسولمان بوون، هەروەها هەر کام لە خەلکی مەککە کە پێی فەرموون: بڕۆن ئێوە بەردراون (اذهبوا فأنتم الطُّلُقَاء) (آخرجه البخاري: ٢٨٥١، ومسلم: ١٧٤٤)، هەروەها خەلکی خەیبەریشی بە چاکە بەردا، هۆزی (بنو المصطلق)یش دواي ئەوەی پێغەمبەر ﷺ (جورية بنت الحارث)ی لێ بە هاوسەرگرتن خوا لێی پازی بۆ، مسولمانان وەک پێزگرتن لەو خزمایەتییه، ژن و مندالەکانیان بەردان، کە سەد خێزان بوون، ئەمیش لە (سنن أبي داود) دا لە ژمارە: (٣٩٣١) هاتو.

(٣)- وەلامی سێهەم بۆ ئەو ئیشکالە ی باسکرا، ئەوەیه کە ئەو هەلۆیستە لەلایەن پێغەمبەری خوا ﷺ و پاشان چوار خەلیفە راشیدەکانەو، هەلۆیستیکێ ناچاریی بوو، کە بار و دوخی سیاسیی ئەو کاتی دەولەتانی دنیا، فەززی کردو و مامەلەیهکی کاتی

بووه، له گهڵ ئەو نەرێته جیهانییهدا، که به نسبەت مسوڵمانانەوه، ئەو نەرێتی مرووف به کۆیله گرتنه، پێچهوانه و دژی دوو بنه پەتی هه ره گه وره و گرنگی ئیسلامه، که بریتین له:

(١) - ته نیا خوا په رستن {توحيد الله في العبادة (فاعلم أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الله)}، واته: بزانه جگه له خوا هیچ په رستراویک نیه، که شایانی په رستن بێ.

(٢) - پێزو حورمه تی مرووف گرتن (تَكْرِيم الْإِنْسَانِ)، ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾ (الإسراء (٧٠))، واته: بێگومان پێزمان له وه چه ی ئاده م گرتوه، چونکه ته نیا خوا په رستن و خوا به په رسترا و دانان، خوا زیاری ئه وه یه که مرووفه کان له به رانه بر خوا دا یه کسان بن و، سه ییدو کۆیله یان له ئیودا نه بێ، هه روه ها پێزو حورمه تی مرووف گرتنیش، خوا زیاری ئه وه یه که هه موویان ئازادو سه ره به ست بن و، هیچ که س ژێر ده ست و کۆیله ی ئه وی دیکه نه بێ. جگه له وانه ش که باس مان کردن، ئیمه یازده (١١) به لگه مان ریز کردوون، له سه ر ئه وه که ناگو نجی مرووف به کۆیله بکری:

(١) - ئیسلام چ وه ک بووناسییه که ی (ontology) چ وه ک ئیمان و عه قیده، چ وه ک شه ریعت، دژی کۆیلا یه تی و زه بوونی مرووفه.

(٢) - هیچ ئایه تیکی قو پئان و، هیچ ده قیکی سونه تیش نیه، فه رمان به مسوڵمانان بکات دیله کانی جه نگ له کافران بکه نه کۆیله.

(٣) - ئه وه ش که له سیره ی پێغه مبه ری خوا دا ﷺ و هی چوار خه لیفه راشیده کانی شدا هاته، ئه وه پری دروست و په و بوون (الجواز والإباحة) ی به کۆیله کردن ده گه یه نێ، وه ک کار دانه وه و مامه له ی هاوشیوه، بو دوژمنانیک که ئه و کاته به و شیوه یه مامه له یان له گه ل دیله کانی جه نگدا ده کرد.

(٤) - هه روه ها ئیسلام ئایینی ئیمان و عه قیده ی راست و زگماکی ساغه، وه ک خوا ﷻ ده فه رموی: ﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَٰلِكُمُ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (٢٠) الروم.

کهواته: خوای زاناو شاره‌زا به‌رنامه پاک و راسته‌که‌ی خو‌ی که ئیسلامه‌و، زگماک و سرووشتی ساغی مروّقی، به دوو پرووی راستیه‌ک داناون، نئجا بیگومان ویرای هەر کام له عه‌قلی ساغ و زگماک (فطرة)ی ته‌واویش، نکوولی له کۆیلایه‌یی مروّقه‌کان ده‌که‌ن.

(٥) - یه‌که‌مین جار ئیسلام له‌سه‌ر زاری خه‌لیفه‌ی دووهم (عومه‌ری کوری خه‌تتاب)، ئه‌و راستیه‌ی وه‌ بیر مروّقایه‌یی هینایه‌وه، که مروّقه‌کان به‌ نازادی له‌ دایک ده‌بن و هه‌یج که‌س بو‌ی نه‌، بیانکاته کۆیله‌و ژێرده‌سته‌و بیانچه‌وسننیه‌وه، وه‌ک عومه‌ر به‌ والی میسر، عه‌مری کوری عاص و کوره‌که‌ی گوت: له‌ کاتیکدا کوره‌که‌ی والی میسر به‌ قامچی له‌ کابرایه‌کی قیبتی دابوو، چونکه‌ ئه‌سه‌که‌ی پێش ئه‌سپی وی که‌وتبووه، له‌ غار غارین و پێشپێکیدا، پێی گوت: (مَنْ لَمْ تَعْبُدْهُمُ النَّاسَ، وَقَدْ وَلَدَتْهُمْ أَمْهَاتُهُمْ أَخْرَارًا؟) (کنز العمال)^(١)، واته: له‌ که‌یه‌وه ئیوه‌ خه‌لکتان کردوه به‌ کۆیله‌؟ له‌ حالیکدا دایکیان به‌ نازادی هیناونیه‌ دنیاه‌وه‌؟!

(٦) - هه‌روه‌ها زانایانی ئیسلام له‌سه‌ر ئه‌وه‌ یه‌که‌دنگن، که له‌ کو‌ی و چو‌ن دادگه‌ریی باشت‌ر بچه‌سپێ و، به‌رژه‌وه‌ندیی بێته‌ دی، شه‌ریعت له‌وێه، هه‌ر هو‌کارو نامرازو شیوازێ، چه‌سپاندنی دادگه‌ریی و هینانه‌ دی به‌رژه‌وه‌ندیی په‌کیان له‌سه‌ری بکه‌وێ، ئه‌وه‌ پێویست ده‌بێ، به‌ پێی بنجینه‌ی: (مَا لَا يَتِمُّ الْوَاجِبُ إِلَّا بِهِ، فَهُوَ وَاجِبٌ)، هه‌ر شتی‌ک فه‌رێک په‌کی له‌سه‌ر بکه‌وێ، ئه‌ویش فه‌رێ ده‌بێ.

هه‌روه‌ها بنجینه‌ی (لِلْوَسَائِلِ حُكْمُ الْمَقَاصِد)، نامرازه‌کان هو‌کمی نامانجه‌کانیان هه‌یه، نئجا (إِبْنُ الْقِيَمِ) له‌و باره‌وه‌ که‌ دادگه‌ریی و به‌رژه‌وه‌ندیی له‌ کو‌ی بێ، شه‌ریعت له‌وێه، نووسیه‌تی: (فَإِذَا ظَهَرَتْ أَمَارَاتُ الْعَدْلِ، وَأَسْقَرَ وَجْهُهُ بِأَيِّ طَرِيقٍ كَانَ، فَقَدْ شَرَعَ لِلَّهِ وَدِينِهِ)^(٢)، واته: هه‌ر کاتیک نیشانه‌کانی دادگه‌ریی ده‌رکه‌وتن و، به‌ هه‌ر شیوه‌یه‌ک بێ پرووی دره‌وشایه‌وه‌وه، ئه‌وه‌ شه‌رع و به‌رنامه‌ی خوا له‌وێه.

(١) ج ١٢، ص ٨٧٢.

(٢) الطرق الحكمية في السياسة الشرعية، ص ٢٣.

بىگومان دادگه رى و بهر ژده ندى گشتيش، بۇ مروفايه تىي له وه دايه، كه نه ك هه ر هىچ كه س نه ك رته كۆيله، بگره به هىچ شيوده يه ك سته مى لى نه ك رى و نه چه وسنر يته وه، به پتجه وانه وه: چه وساندنه وه كۆيلايه تىي، گه وره ترين سته مه و بتره زاترين چه وساندنه وه يه بۇ مروفايه تىي.

(۷) - تيمه چەندان ئايەتى قورئانى بە پېز دەبينىن، كە فەرمان بە نازاد كردن و پرگار كردنى كۆيلان دەكەن، بۇ ويته:

ئايەتى يەكەم: ﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَبُوهَكُمْ قَبْلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنَى السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ ۗ﴾ البقرة.

ئايەتى دووهم: ﴿وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا أَنْ يَقْتُلُوا مُؤْمِنًا إِلَّا خَطَاً وَمَنْ قَتَلَ مُؤْمِنًا خَطَاً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ وَدِيَّةٌ مُّسْلِمَةً إِلَىٰ أَهْلِهِ إِلَّا أَنْ يَصَّدَّقُوا فَإِنْ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ عَدُوًّا لَكُمْ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُّؤْمِنَةٍ ۗ﴾ النساء.

ئايەتى سىننهم: ﴿لَا يُؤْخَذُكُمْ اللَّهُ بِاللَّعْنَةِ إِيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤْخَذُكُمْ بِمَا عَقَدْتُمُ الْإِيْمَانَ فَكَفَرْتُمْ ۚ أَطْعَامُ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسَوْتُمْهُم أَوْ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ ۗ﴾ المائدة.

ئايەتى چوارهم: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْمُعَلِّمِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةُ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ ۗ﴾ التوبة.

ئايەتى يىنجەم: ﴿وَلْيَسْتَغْفِرِ الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ كَلِمًا حَقًّا يَنْفَعُهُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ۚ وَالَّذِينَ يَبْنِعُونَ الْكِتَابَ وَمِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَكَاتَبُوهُمْ إِنْ عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَآتَوْهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَيْنَاكُمْ ۗ﴾ النور.

ئايەتى شەشەم: ﴿وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَتَمَاسَّ ذَلِكَ تُعْطَوْنَ بِهِ ۚ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۗ﴾ المجادلة.

ئایەتی ھەوتەم: ﴿فَلَا أَفْخَمَ الْعَقَبَةُ ۝۱۱﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ ۝۱۲﴾ فَكَرَّرَ ۝۱۳﴾ البلد.

کەواتە: ئیسلام زۆر مەبەستی بوو کە دیاردەیی کۆیلائیەتیی نەمێنی و، ئەو کۆیلائیەتی ئەو پۆزگەرەش، پۆزگاری دابەزینی قورئان ھەبوون، لە داوی کۆیلائیەتیی قوتارو ئازاد بن.

۸- ھەروەھا مادام خوا ستایشی خۆی کردووە لەسەر نەھیشتیی ستەمکاران، وەک لە سورەتی (الأنعام) دا دەفەرموێ: ﴿فَقَطَّعَ دَائِرَ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝۱۵﴾، واتە: ئیدی کۆمەڵی ستەمکاران دوا بپارو بوون و، ستایش بۆ خۆی پەرورەدگاری جیھانیان، بە دنیایییەوێش خەڵک و میلەلەتان کردنە کۆیلەو ژێر دەستیش، گەرەترین ستەمە.

۹- ھەروەھا مادام خۆی دادگەر سەرزنەشتی مسوڵمانان دەکات کە لە توانایاندا یە چەوساوان پزگار بکەن، کەچی کەمتەرخەمی دەکەن لە جەنگ و جیھاد کردندا، بۆ قوتار کردنیان، وەک خۆی کاربەجێ و دادگەر فەرموویەتی: ﴿وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ ۝۷۵﴾ النساء، ئەو چیتانە! لە پێناوی خوا (پازیکردنی خوا) و پزگارکردنی چەوساواندا جەنگ ناکەن؟! بێگومان کۆیلە بوونی مەزخەش خراپترین جۆری چەوساندنەوێتی.

۱۰- ھەروەھا فیرەوێ کە ئوموێنی حوکمرانی ملھورو خۆسەپێن و لە خوا یاخییە، گەلی بەنوو ئیسرائیلی کرد بوو کۆیلە و دێچەوساندنەو، وەک موسا عليه السلام لە وەلامی ئەو قسەبەدا، کە دەلی لە مالی ویدا گەرە بوو، ﴿قَالَ أَلَمْ تُرَبِّهٖ فِتَا وَلِيدًا وَلَيْسَتْ فِتَا مِّنْ عِبْرَةِ سِينِ ۝۱۸﴾، گوتووێتی: ﴿وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنَّا عَلَىٰ أَنْ عِبَدْتَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ۝۲۱﴾ الشعراء، ئەو چاکەییەش کە بە چاوی منی دا دەدەییەو، بە ھۆی ئەوێ بوو کە تۆ بەنوو ئیسرائیلیت کرد بوو کۆیلە، واتە: ئەگەر لەبەر ئەو نەبووایە کە دا بکەم مەترسیی کوژرانی منی بوو لەلایەن تۆو، کە مەندالە تیرینەکانی بەنوو ئیسرائیلیت سەردەبێن و، مێینەکانیش دەھیشتەنەو، من نەدەخرامە تابووتەوێ بە ئاودا نەدەدرام و، لەلایەن ئێوێ نەدەگیرامەو، سەردەنجام لە مالی تۆدا بەخێو نەدەکرام.

شایانی باسیشه: ههم خودی به کۆیله کردنی ئافره ته یه زیدییه کان، شتیکی قه ده غه یه و گونا هیککی گه وره یه و، ههم فرۆشتنی شیای قه ده غه یه و سته مه، ههروه ها چوونه لاشیان به ناوی که نیه ک، به ده سترژی و زینا داده نری، واته: سێ گونا و تاوانی گه وره، ویکراو، له هه مووشیان زلترو بیزاروتر، ئه وه یه که به ناوی ئیسلامه وه جێبه جێ بکری.

له باری گه وره یی تاوانی به کۆیله گرتن و فرۆشتنی مروقی ئازاده وه ش، ناموسلیمان بێ، یان موسولمان بێ، با ته ماشای ئهم فره مایشته ی پتغه مبه ر ﷺ بکه ی:
 {قَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: ثَلَاثَةٌ أَنَا خَصْمُهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ كُنْتُ خَصْمَهُ خَصْمْتُهُ: رَجُلٌ أُعْطِيَ بِي، ثُمَّ عَذَرَ، وَرَجُلٌ بَاعَ، حُرًّا فَأَكَلَ مَمْنَهُ، وَرَجُلٌ اسْتَأْجَرَ أَجِيرًا فَاسْتَوْقَى مِنْهُ، وَلَمْ يُؤْثِرْ أَجْرَهُ} (أخرجه أحمد: ٨٦٧٧، تعليق شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن)
 واته: خوا ﷺ فره موویه تی، سێ که س خوّم له سه ریان ده په داواکار (مدعی) له پوژی قیامه تدا، هه ر که سیکیش من داواکاریم له سه ری، لێی ده به مه وه: پیاویک به ناوی منه وه په یمان بدات و بیشکینێ و، پیاویک مروقیکی ئازاد بفروشی و پاره که ی بخوات و، پیاویک کریکاریک به کری بگری و ئیشه که ی خو ی پی بکات و، دوا یی کرێه که ی نه داتی.

وهلامی دوو پرسیارو ئیشکال:

به پتویستی ده زانم له بواری بابەتی: (په وانه بوونی به کۆیله کردنی مروقه وه)، وهلامی دوو پرسیارو ئیشکال بدهینه وه:

پرسیاری یه که م: مادام له پوژگاری پتغه مبه ری خوا ﷺ و، له پوژگاری چوار خه لیفه راشیده کاند، به شیوه یه ک له شیوه کان به کۆیله کردن په و بووی، چو ن ده لێی: له م رزگاره دا په وایه، ئایا هیچ ده قیک ئه و حوکه می نه سخ کردۆته وه؟

دەلێن: مامەڵە ی پێغەمبەر ﷺ و چوار خەلیفە راشیدەکان، لەگەڵ ئەو مەسەلەیەدا لە ژێر فشاری واقعی سیاسیەتی ئێو دەوڵەتی ئوسادا بوو، مامەڵەیکە کاتی و ناچاری و، کاردانەو مامەڵە هاوشیۆ (رد فعل والمعاملة بالمثل) بوو، ئەک حوکمیکی گشتیی شەریعت تاکو گۆرانی بەسەردا نەیت، چونکە حوکمەکانی شەریعت لە پووی چەسپان و گۆرانەو، دوو جۆرن:

جۆری یەكەم: حوکمی گشتیی و چەسپاو، گۆران هەلناگرن، وەك: فەرز بوونی نوێژو، زەكەت و، قەدەغە بوونی شەراب و، سوود.

جۆری دووهم: حوکمی تایبەتی و کاتیین و، گۆرانیان بەسەردا دی، وەك: حوکمەکانی باری ئیداری و سیاسی و، تەنبت کردن (تعزیر)، هەر بۆیەش مامەڵە هەندیک لە چوار خەلیفەکان لەگەڵ هەندبب باوەتدا، لە هی پۆزگاری پێغەمبەر ﷺ حیا بوو، بۆ وێنە: پێغەمبەر ﷺ سەر زەمین خەیبەری داوەش کرد، بەلام عومەر خوا لئی رازی بئ، سەر زەمین عیراقی داوەش نەکرد، ئنجا (ابن قدامة)، لەو بارەو گوتویەتی: (لَأَنَّ النَّبِيَّ فَعَلَ مَا هُوَ الْأَصْلَحُ فِي زَمَانِهِ، وَعُمَرُ فَعَلَ مَا هُوَ الْأَصْلَحُ فِي زَمَانِهِ)^(١)، واتە: پێغەمبەر ﷺ ئەوێ کرد، کە بۆ پۆزگاری خۆی چاکتر بوو، عومەریش ئەوێ کردو کە بۆ پۆزگاری وی باشتەر بوو.

هەر وەها (ابن القيم) لەو بارەو نووسیویەتی - کە من یەكسەر مانا کوردییەکی دێم - لە کتیبی: (إغاثة اللهفان من مصاد الشيطان) دا^(٢): حوکمە شەریعیەکان دوو جۆرن: یەكەم: جۆریکیان هەر لەسەر یەك حالەتن و گۆرانیان بەسەردا نایەت، نە بە هۆی کاتەکانەو، نە بە هۆی شوێنەکانەو، نە بە هۆی کۆشش و رای پێشەوایانەو، وەك پتویست بوونی ئەرکەکان و، قەدەغە بوونی قەدەغەکان و، ئەو سزایانە بە شەرع بۆ تاوانەکان دانراون و، وێنە ئەوانە.

(١) المغني ج٤، ص١٨٩.

(٢) ج١، ص٣٤٦.

دووهم: ئەوانە کە بە گوێرەی خوازیاری بەرژەوهندیی بۆیان، بە پێی کات و شوێن و حال دەگۆڕێن، وەک ئەندازەکانی سزادانەکان، کە حوکمپرانەکان بە کوشتنی خۆیان، وەک تەمبێ کردن (تەزیر) دایان دەتێن و، جوۆرەکانیان و سیفەتەکانیان، چونکە شەرعدانەر بە پێی بەرژەوهندیی جوۆراو جوۆریان دەکات.

هەر وەها (القُرَافِی)یش، لەو بارەووە مەسەلەیەکێ زۆر گرنگ دەخاتە ڕوو، کە ئەویش یە کسەر مانا کوردییەکی دێنم، لە (الإحكام في تمييز الفتاوى عن الأحكام وتصرفات القاضي والإمام) دا^(١)، دەڵێ: وەک خۆیان ئەنجامدانی ئەو حوکمانە ی کە پەيوەستت بە عادت و نەرتیەکانەو، وێپرای گۆرانی ئەو عادت و نەرتیانە، پێچەوانە ی کۆ پایە و نەزانییە لە ئاییندا، بەلکو هەرچی لە شەریعەدا پەيوەستت بێ بە عورف و عادتەکانەو، حوکمە کە بە پێی گۆرانی عورف و عادتەکانەو دەگۆڕێ، بۆ حالەتێک کە عورف و باوە کە دیخوازی، هەر وەها ئەو ی بە پەهای ی دەگوترێ، لە بارە ی وەسییەتەکان و سوێندەکان و تیکرای بابەتە فیهییهکانەو، کە پەيوەستت بە حوکم و باوەکانەو، هەر کات عورف و باوەکان گۆران، ئەو حوکمانەش کە لەو بوارانەدان، دەگۆڕێن.

کەواتە: لەم پۆژگەرماندا کە عورف و عادت و باوی سیاسی نیو دەوڵەتی دنیا، لە بوازی مامەلەکردن لەگەڵ دیلەکانی جەنگدا بە تاییەتی و، بابەتی بە کۆیلەکردنی مڕۆف دا بە گشتیی، گۆراو، وەک پێشتر گۆمان: لە سالی (١٨٥٦) ی زاینی لە کۆنگرە ی (جنیف) دا، بریاری کۆتایی نیو دەوڵەتی لە بارە ی نەهیشتی بازگانییکردن بە کۆیلانەو، دراو، کەواتە: ئیستا نە ک هەر واقعیکی ناچارکەر نیە، و لە مسوئلمانان و قەوارە سیاسییهکانیان بکات، لە کاتی کدا تاین و شەریعەتەکیان دژی بە کۆیلەکردنی مڕۆف، کە لەسەر بناغە ی مامەلە ی هاوشتیو بە ناچاری، بچنە تیو بازاری بە کۆیلە کردنەو، بەلکو بە پێچەوانەو، واقعیکی دیکە ی هاندەر بۆ ئازادی مڕۆفەکان و، نەهیشتی

كۆپلەپى ھەيە، واتە: ئەو عورف و باۋەي كاتى خۆي مەسۇلمانانى ناچار كىردۈن، دىلەكانى جەنگ بە كۆپلە بىكە، ئىستە گۆراۋە.

كەواتە: ۋەك (القرفي)، گوتۇپىتە: كۆرۈ و تىگەپشتن لى ئايىن، خوازىارى ئەۋەن و مەسۇلمانان پابەند دەكەن، ئەو ھەلۈپست و ھۆكەمە شەرىئەي كە كاتى خۆي بار و دۆڭىكى واقىيى نەشەرىيى نەگۈنجا و ناچارى كىردۈن، تەبەنىيى بىكەن، ئىستە بىگۆرۈن، بە ھەلۈپستىكى ۋا بە ھۆكەمىكى دىكەي شەرىيى گۈنجا، لەگەل شەرىئەت و واقىيى ئىستەي عورف و باۋى دىئاداۋ، ھىچ پىۋىستى بە ھەبۈننى لىبەر (ناسخ) نى بە ھۆكەمە پىشۋەكە، چۈنكە ھۆكەمە پىشۋەكە ھۆكەمىكى چەسپاۋى شەرىئەت نەبۈۋە، بەلكو پىراۋ ھەلۈپستىكى ناچارى و كاتى بۈۋە، بەرانبەر بە واقىيىكى نەشەرىيى نەخوازراۋ، بە گۆرانى واقىع و ھەل و مەرجە ناچاركەرە نەخوازراۋەكە، يەكسەر ئەو ھەلۈپست و پىراۋ، پاساۋى نەماۋە كۆتۈپى پىتاتۋە، ۋەك ھەر ھەلۈپست و پىرايىكى دىكەي ھەلقولۇي عادەت و ھەل و مەرجى كۆمەلگا.

پىسپارى دۈۋەم: ئايا لەم پۆزگارەدا لەسەر بىناغەي مامەلەي ھاۋشپە (المعاملة بالمثل) ئەگەر ئەھلى كۇفر دىلەكانى مەسۇلمانان بە كۆپلە كىردن، درۈستە مەسۇلمانان دىلەكانى ئەۋان بە كۆپلە بىكەن؟

لە ۋەلەمدا دەللىن: ھەرچەندە ئىسلام بە سىروشت، ۋەك بۈۋىناسىي و ئىمان و ەقىدەكەي و ۋەك شەرىئەتەكەي، دۆي كۆپلايەتپىيە، بەلەم ۋەك چۆن لە پۆزگارى پىتغەمبەر ﷺ ۋە چوار خەلىفە راشىدەكانىدا، ۋەك كاردانەۋە، مامەلەي ھاۋشپە، بە ناچارى ئەو پىراۋ نەخوازراۋە دراۋە، ئەو ھەلۈپستە ناچارىيە تەبەنىيى كراۋە، ئىستاش بە ھەمان شپە، پىم ۋايە دەگۈنچى ئەو ھەلۈپستە بگىرپتەبەر، چۈنكە خوا ﷻ فەرمۈپتەي: ﴿مَنْ أَعْدَىٰ عَلَيْكُمْ فَاَعْدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا أَعْدَىٰ عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ﴾ (البقرة: ۱۹۱).

به لّام بَيَّگومان شهوه له حالیکدایه، که مسولمانان بهر شهوهندی له کار دانه و ده مامه لای هاوشیوه دا ببینن، نه گهرنا نه گهر پیان و ابوو، زیانی له قازانچی زیاتره، شهو کاتهش دروست نیهو، مهرچیش نیه ههرچی بیروایان له خوایان وه شانده وه، مسولمانانیش له خوایانی بوه شیننه وه و به شایسته ی خوایان و نایین و بهرنامه تیرو ته و او ده کی خوی کارزانی بزنان.

له کوټایی شهو باسه دا:

به باشی ده زانم له کوټایی شهو باسه دا، قسه یه کی کورتیش له تهفسیره نایابه کی (سید قطب) ده، په حمه تی خوی لای بی، (فی ظلال القرآن)، که شهویش ههر له تهفسیری نایه تی ژماره (٤) ی سووره تی (محمد) دا، دوی چهنه قسه یه ک ده لای: (والخلاصة التي تنتهي إليها، أن هذا النص هو الوحيد المتضمن حكم الأسرى. وسائر النصوص تتضمن حالات أخرى غير حالة الأسر، وأنه هو الأصل الدائم للمسألة، وما وقع بالفعل خارجاً عنه، كان لمواجهة حالات خاصة وأوضاع وقتية، فقتل بعض الأسرى كان في حالات فردية، يمكن أن يكون لها دائماً نظائر؛ وقد أخذوا بأعمال سابقة على الأسر، لا بمجرد خروجهم للقتال، ومثال ذلك أن يقع جاسوس أسيراً فيحكم على الجاسوسية لا على أنه أسير، وإنما كان الأسر مجرد وسيلة للقبض عليه.

و بقی الإستقاق، وقد سبق لنا في مواضع مختلفة من هذه الظلال القول: بأنه كان لمواجهة أوضاع عالمية قائمة، وتقاليده في الحرب عامة، ولم يكن ممكناً أن يطبق الإسلام في جميع الحالات النص العام؛ فإما ممناً بعد وإما فداء.. في الوقت الذي يسترق أعداء الإسلام من بأسرونهم من المسلمين، ومن ثم طبقه الرسول ﷺ في بعض الحالات فأطلق بعض الأسارى ممناً، وفادى ببعضهم أسرى المسلمين، وفادى بعضهم بالمال، وفي حالات أخرى وقع الإستقاق لمواجهة حالات قائمة لا تعالج بغير هذا الإجراء).

دەلن: ئەو پوختەییەکی کە پێی دەگەین ئەوەیە کە ئەم دەقە تاکە دەقێکە
 ھوكمی دیلەکانی جەنگی تێداوە، دەقەکانی دیکە باسی ھالەتەکانی دیکە
 دەکەن و، ئەم دەقە بناغەیی ھەمیشەییە لە مەسەلەکاندا، ئەوەی لە دەرەوەی
 ئەم دەقە ڕووی داوە، (واتە: ھەک ئەم دەقە، گوتووێتی، مامەتە نەراوە)، بۆ
 ڕووبە ڕوو بوونەوێ ھەندێ ھالەتی تاییبەت و بار و دۆخی کاتیی بوو، بۆ
 وێنە: کوشتی ھەندێک لە دیلەکان لە ھەندێ ھالەتی تاکیی دا، ئەو ھەمیشە
 وێنەیان دەبێ، کە ئەوانە بە ھۆی تاوانی دیکە پێش بە دیل گیرانیانەو سزا
 دراوان، نەک تەنیا لەبەر ئەوەی ھاتوونە جەنگ (بەلکو خۆیتی خەلک قەرزار
 بوون، یاخود تاوانی دیکە وایان کردوون لە سەریان بکوژن)، وێنە ئەو
 کە جاسوسی بە دیلی بکوژێ دەستی دەوڵەت، (دەوڵەتی ئێسلامیی)، ئەو
 کاتە لەبەر جاسوسیەکی دەکوژێ، نەک لەبەر ئەوەی دیلە، بەلکو بە دیل
 گرتەکە تەنیا ئامرازێک بوو.

دەمێتێتەو مەسەلە کۆیلە کردن، پێشتریش لە (فی ظلال) دا، باسمان کردووە،
 بە کۆیلە کردن بۆ ڕووبە ڕوو بوونەوێ بوو لەگەڵ ھەندێک بارودۆخی دنیایی
 ئەو کاتەو، ھەندێک نەڕێتیی جەنگیی کە ئەو کاتە ھەبوو، ئێسلام بۆی
 نەگونجایە لە ھەموو ھالەتاندا، ئەم دەقە گشتییە جێبەجێ بکات، (فَإِذَا مَنَا
 بَعْدَ، وَإِذَا فِدَاءً)، لە ھالێکدا کە دژمنانی ئێسلام، مسوڵمانان دەگرن و دەیانکەنە
 کۆیلە، بۆیە پێغەمبەر ﷺ لە ھەندێ ھالەتدا، ئەوەی جێبەجێ کردووە، ھەندێ
 لە دیلەکانی بە منەت و چاکە بەرداوان و، ھەندێکی بە قەربوو بەرداوان و،
 ھەندێکیان مائی لێوەرگرتوون و، ھەندێک جاریش ھەندێکی بە کۆیلە گرتوون
 بۆ چارەسەرکردنی واقعیێک کە بەو شیوێ نەبووایە، چارەسەر نەدەکرا.

دواوی دەلن: (ويحسن أن يكون مفهوماً أنني أجنح إلى هذا الرأي لأن النصوص
 القرآنية واستقراء الحوادث وظروفها يؤيد، لا لأنه يهيج في خاطري أن استرقاق
 الأسرى تهمة، أحاول أن أبرئ الإسلام منها! إن مثل هذا الغاظر لا يهيج في نفسي

أبدًا، فلو كان الإسلام رأى هذا، لكان هو الخير، لأنه ما من إنسان يعرف شيئاً من الأدب يملك أن يقول: إنه يرى خيراً مما يرى الله! إنما أنا أسير مع نص القرآن وروحه، فأجرح إلى ذلك الرأي، بإيحاء النص واتجاهه^(١).

واته: پتویسته لیره دا شهوش بزانی که من بویه شه وایه هه لده بژیرم، چونکه دهقه کانی قورپان و، تپوه رامانی رووداو ده کان و هه ل و مه رجه کان، پشتگیریی شهوه ده که ن، نهک له بهر شهوه ی به دلمدا بئ، که به کۆیله کردنی دیلان، تۆمه تیک بئ ئیسلامی لئ بهیری بکه م، هه رگیز شهوه م به زهیندا نایه ت، شه گهر زانیام ئیسلام وا به باش ده زانی (دیاره شه و کاته وا باش بوو)، بیگومان هه ر شهوه چاک بوو، هه ر که سییک تۆزیک شه ده بی هه بئ، ناتوانی بئ: من شتیک به باش ده زانم، چاکتر له وه ی خوا ﷺ فه رموو یه تی!! به لکو من له گه ل دهقی قورپاندا ده پۆم و، له گه ل رووچه کهیدا ده پۆم، بویه شه وایه هه لده بژیرم، له بهر شهوه ی هه م دهقه که، هه م ئاراسته ی ئیسلام شهوه ده گه یه نی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى دوووم

پېناسه‌ی ئهم دهرسه

ئهم دهرسه له ههشت ئايهت پيک دي، ئايهتهکانی: (۱۲ - ۱۹)، که چه‌ند بابەتیکي جوراو جوريان گرتوونه خويان، به‌لام ته‌وه‌ري سه‌ره‌کي و سوږگه‌يان، باسی سه‌ره‌نجامي هه‌ر کام له بېرواداران و بېيروايانه، له دنياو دواړژداو، سه‌ره‌جەم هه‌وت بابەتن:

- ۱- چوونه به ههشتي بېرواداران و، چوونه دۆزه‌خي بېيروايان، له ئايهتي (۱۲) دا.
- ۲- هه‌ره‌شه‌کردن له کافره‌کانی مه‌ککه، که پيغه‌مبه‌ريان ﷺ وه‌ده‌رنا، به‌وه که خوا ﷻ ئاوه‌داني و کۆمه‌لگاکانی له‌وان به‌هيزتري له پابردودا فه‌وتاندوون، له ئايهتي (۱۳) دا.
- ۳- به‌راوردی ئيوان بېروادارانى به‌رچاو روون و، بېيروايانى ئاره‌زوو و په‌رست، له ئايهتي (۱۴) دا.
- ۴- وه‌سفی به هه‌شتيک که پاريزکارانی ده‌چه ئيوو، وه‌سفی سزاو جه‌زبه‌ی بېيروايان، له ئايهتي (۱۵) دا.
- ۵- باسی به‌هه‌ره وه‌رنه‌گرتنی بېيرواو دلنه‌خۆشه‌کان له کۆږو قسه‌ی پيغه‌مبه‌ر ﷺ و، به پيچه‌وانه‌وه‌ش: زيادکردنی هيدايه‌تي بېرواداران و، پيچه‌خشرانی پاريزکاری، ئايهته‌کانی: (۱۶ و ۱۷).
- ۶- باسی هاتنی ئاخير زه‌مان که هه‌ندى له نيشانه‌کانی ده‌رکه‌وتوون و هاتوون، له ئايهتي (۱۸) دا.
- ۷- بابەتي هه‌وته‌م و کۆتایی، فه‌رمانکردنی خوا ﷻ به پيغه‌مبه‌ر ﷺ به زانینی يه‌کتایی خوا له په‌رسترانداو، داواي لیبوردن کردن بۆ خۆی و بېروادارانى پياوو ئافه‌رت، له خواي لیبورده بۆ هه‌له‌و که‌م و کوږيه‌کان، ئايهتي (۱۹).

﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَنَبَّهُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ ﴿١٢﴾ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْنَاهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ ﴿١٣﴾ أَفَمَنْ كَانَ عَلَى يَتِيمَةٍ مِنْ زِينَةٍ كَمَنْ زِينَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٤﴾ مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَلِيدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءُهُمْ ﴿١٥﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْمَعُ إِيَّاكَ حَتَّى إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَفَبِمَا أُوْتِيتُكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ﴿١٦﴾ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَءَاتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ﴿١٧﴾ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَتْهُمْ ذِكْرُهُمْ ﴿١٨﴾ فَأَعْلَمُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِكَ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ﴿١٩﴾﴾

مانای ده‌قاولی ده‌قی نایه‌ته‌کان

بە دنیایی خوا ئەوانە ی برۆیان هێناوە و چاکەکانیان کردوون، دەخاتە بەهەشتا ئەتیکە و پووباریان بە ژێردا دەڕۆن، ئەوانەش کە ببیروان، رادەبۆرن و ئازەل ئاسا دەخۆن و (سەرەنجامیش) ئاگر (ی دۆزەخ) نشینگەیانە ﴿١٢﴾ زۆر ئاوەدانیشمان فەوتاندن و هیچ پشتیوانیان نەبوو، لە ئاوەدانیه‌کە ی تۆی و دەدرنا، هێزیان توندتر بوو ﴿١٣﴾ ئایا کەسیک لە لایەن پەرورەدگاریه‌وه لەسەر بەلگەیه‌کی پۆشن بێ، وەک کەسیکە کردەوه خراپەکە ی بۆ رازێراوەتەوه، دوا ی ئارەزووه‌کانیان کەوتوون؟ ﴿١٤﴾ وێنە ی ئەو بەهەشتە ی کە گفت بە پارێزکاران دراوه (بەمجۆره‌یه) پووبار گەلیکی تێدان لە ئاویکی (ساف و سازگارو) بۆن نەکردوو، پووبار گەلیک لە شیریکی تام نەگۆراوو، پووبار گەلیک لە شەرابیکی بە چێژ بۆ خۆره‌وانی و، پووبار گەلیک لە هەنگوینی پالڤته‌ کراوو، لە هەموو جوړه‌ میوه‌کانیان هەیه‌و، لێبۆرنیک لە پەرورەدگاریانه‌وه، (ئنجایا حالی ئەوانه) وەک هی کەسیکە لە ئاگردا هەرماوه‌و، لە ئاویکی کوللۆ داغیان پێ دەخوڕیتەوه، پخۆلەکانیان پچر پچر دەکات؟! ﴿١٥﴾ له‌و (دەغەل)انه‌ هی واشیان هەیه‌ کە (بە رواله‌ت) گویت بۆ هەلده‌خات، هەتا کاتیک لە (کۆری) لای تۆ چوونه‌ ده‌ری، به‌وانه‌ ی زانیاریان پێدراوه‌ ده‌لێن: پێش تێستا (پێغه‌مبه‌ر ﷺ) چی گوێ؟ ئەوانه‌ کەسانیکن خوا دلایانی مۆر کردووه‌، کەوتوونه‌ دوا ی ئارەزووه‌کانیان ﴿١٦﴾ ئەوانه‌ش کە پێی راستیان گرتوه‌ (خوا) پتر راسته‌ پێی کردوون و پارێزکاری (شایسته‌ ی) خۆشیانی پێداون ﴿١٧﴾ ئایا (ببیرواو دلنه‌ خۆشه‌کان) ته‌نیا چاوه‌ڕێی ئاخیر زه‌مان ناکەن کت و پڕ بۆیان بێ، بە دنیایی (هەندیک لە) نیشانه‌کانی هاتوون، ئنجایا کاتیک بۆیان هات چۆن (و له‌ کوێ) پەند و هەردەگرن؟ ﴿١٨﴾ ده‌جا (ئە ی موحه‌ممەد ﷺ) بزانه‌ کە جگه‌ له‌ خوا هیچ پەرستراویک (ی شایسته‌ ی پەرستراو) نیه‌و، بۆ گوناھی خۆت و پیاوان و ئافره‌تانی برۆدار داوا ی لێبۆردن (له‌ خوا) بکه‌و، خواش شوینی هاتن و چوون و نشینگه‌تان ده‌زانێ ﴿١٩﴾

شېگردنه وهى هه ندىك له وشه كان

(يَسْمَعُونَ): (الْمَتَاعُ: كُلُّ مَا يُنْتَفَعُ بِهِ، عَلَى وَجْهِ، فَهُوَ مَتَاعٌ وَمُتْعَةٌ)، هه ر شتىك به شيوه يه كه له شيوه كان به هرهى ليوه ربگيرى، پى ده گوترى: (مَتَاعٌ وَمُتْعَةٌ)، (يَسْمَعُونَ): واته: راده بورى و، چىژ و به هره وه رده گرن.

(مَتَوًى): (الثَّوَاءُ: الإِقَامَةُ مَعَ الْإِسْتِقْرَارِ)، (ثَوَاءٌ): برىتیه له مانه وه له شوئىك له گه ل نىشته جى بووندا، كه واته: ﴿مَتَوًى﴾: واته: نشینگه، شوئى نىشته جى بوون.

(وَكَايْنِ): (تَذُلُّ عَلَى كَثْرَةِ الْعَدَدِ، يَمَعْنَى كَمِ الْخَبَرِ، كَأَيْنٍ مُرَكَّبٍ مِنَ الْكَافِ وَ «أَيْن» يَمَعْنَى «كَمْ» الْخَبَرِ)، (كَأَيْنٍ) زورى ژماره ده گه به نى، به ماناى (كَمْ) ه، ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرَبٍ﴾ (٨٨) القصص، (كَأَيْنِ) و (كم) له روى واتاوه له يه ك نيزىكن، ﴿وَكَايْنِ﴾: له (ك) پىك هاتوه له گه ل (أَيْنِ) و، به ماناى (كَمْ) ی خه به رى دى.

(مَثَلٌ): (مَثَلٌ، وَمِثْلٌ: شَبَّهَ وَشَبَّهَ، صِفَةً)، ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ﴾، (صِفَةُ الْجَنَّةِ، وَصَفُ الْجَنَّةِ)، (مَثَلٌ وَمِثْلٌ)، وهك (شَبَّهَ وَشَبَّهَ)، واتاكه يان بهو شيوه يه.

(عَرِيسَ): (أَي: غَيْرِ آجِنٍ، أَسِنَّ وَأَسِنَّ فَهُوَ آسِنٌ، وَأَسِنَّ الْمَاءَ وَأَجِنٌ تَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَرِيحُهُ)، ﴿عَرِيسَ﴾، واتاكه ی زور نيزىكه له (آجِن)، ده گوترى: (أَسِنَّ الْمَاءَ وَأَسِنَّ، مِثْلُ أَجِنَ الْمَاءَ فَهُوَ آجِنٌ فَهُوَ آسِنٌ)، (آسِنٌ وَأَجِنٌ)، هه ردووكيان ناوى بكه ر (اسْمُ فَاعِلٍ)، له (أَسِنَّ وَأَجِنٌ)، ياخود له (أَسِنَّ وَأَجِنٌ)، هاتوون، (وَأَسِنَّ الْمَاءَ وَأَجِنٌ: تَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَرِيحُهُ)، ناوه كه تام و بوئى گوړا، كه ده فره موئى: ﴿مِنْ مَاءٍ عَرِيسَ﴾، روو بار گه ليك له ناوئى سازگار كه تام و بوئه كه ی نه گوړاوه.

(لَذَّوْ): (يَقَالُ: شَرَابٌ لَذٌّ وَلَذِيذٌ مَعْنَى، وَاللَّذَّةُ وَاحِدَةُ اللَّذَاتِ)، (شَرَابٌ لَذٌّ وَلَذِيذٌ)، به يهک واتان، خوارنده وه يه کی خوْش، به چيْژ، (اللَّذَّةُ)، تاکي (اللذات) ه، نهو شتانه ي چيْژ ليوه رگيراون.

(مُصْفًى): (صَفَاةٌ تَصْفِيَةٌ، وَالصَّفَاءُ ضِدُّ الْكَدَرِ، وَصَفْوَةُ الشَّيْءِ: خَالِصُهُ)، (صَفَاةٌ تَصْفِيَةٌ)، واته: پالوتی و ده پيالوتی، (صَفَاءُ)، دژی (کَدَر) ه، واته: ليلی، (صَفَاءُ)، واته: روونی و بی خلته یی، (وَصَفْوَةُ الشَّيْءِ: خَالِصُهُ)، (صَفْوَةُ الشَّيْءِ)، واته: هه لېژارده ی نهو شته.

(أَمْعَاءُ هُرْ): (جَمْعُ مَعَى: الْمُؤْمِنُ يَأْكُلُ فِي مَعَى وَاحِدٍ)، وهک له فه رمووده ی پیغه مبهردا ﷺ هاتوه، (أَمْعَاءُ)، کوْی (مَعَى) ه، واته: ريخوْلَه، له هه دیسی پیغه مبهردا ﷺ هاتوه، ئیماندار له يهک ريخوْلَه دا ده خوات، به لام کافر له ههوت ريخوْلاندا ده خوات، بهو واتايه ی پروادار زووتر تیر ده بی و قه ناعه تی دی، له کاتی خواردندا، له بهر نهو حالته مه عنه وييه ی هه به تی، به لام بابای بیپروا نهو حالته ئیمانی و رووحيه ی نیه، له بهر نهو ده ی هه موو گرنگييدان و جیی بایه خی، بریتیه له خواردن.

(أَنْفَاءً): (أَنْفَاءً سَالِفًا أَوْ مُبْتَدَأً)، (أَنْفَاءً) نهو ده ی پيشتری، ياخود سه رده تا، (أَنْفَاءً يُرَادُ بِهَا السَّاعَةُ الَّتِي أَقْرَبَ الْأَوْقَاتِ، وَانْتِصَابُهُ عَلَى الظَّرْفِيَّةِ)، (أَنْفَاءً) نهو کاته ی که نزيکترین کاته، لهو کاته وه ی قسه ی تیدا ده کری و، مه منصوب بووه له سه ر زهرف بوون، له بهر نهو ده ی (ظرف) هه ناوی کاته، وهک له کوردی دا ده گوتري: هه ر ئیستا چی گوت؟ يان پيش ئیستا چی گوت؟

(بَعَثَهُ): (الْبَعْثُ: مَقَا جَاةُ الشَّيْءِ بِحَيْثُ لَا يُحْتَسَبُ)، (بُعْثُ): به شيوه يهک کتوپر هاتنی شتيکه، که چاوه ری نه کری.

(أَشْرَاطُهَا): (أَشْرَاطُ: جَمْعُ الشَّرْطِ: الْعَلَامَةُ)، (أَشْرَاطُ) کوْی (شَرْط) ه، واته: نيشانه، به لام (شُرُوط)، کوْی (شَرْط) ه، مه رج، (شُرُوط)، مه رجه کان.

(فَأَنَّى لَهُمْ): (أَنَّى: بَحْثٌ عَنِ الْحَالِ وَالْمَكَانِ، وَهُوَ يَمَعْنَى: كَيْفَ وَأَيْنَ)، (أَنَّى): له باره‌ی حال و شوپنه‌وه ده‌كۆلێته‌وه، به مانای: چۆن و له كوێ، دئی.

(ذِكْرُهُمْ): (الذِّكْرُ، كَثْرَةُ الذِّكْرِ، وَهُوَ أَبْلَغُ مِنَ الذِّكْرِ)، (ذِكْرُ): بریتیه له زۆر یاد کردن، یان زۆر بیرکه‌وتنه‌وه، که مانایه‌که‌ی به هیزتره له (ذِکْر).

(مَتَقَلَّبَ كُمْ): (التَّقَلُّبُ التَّصَرُّفُ، وَالْمَتَقَلَّبُ مَكَانُ التَّقَلُّبِ)، (تَقَلَّبَ): به مانای هه‌لسوکه‌وت کردن و هاتن و چوون دئی، (مَتَقَلَّبَ)، شوینی تیدا هه‌لسوکه‌وت کردن و هاتن و چوون.

مانای گشتینی نایه‌ته‌کان

وه‌ک له پێناسه‌ی ئەم دهرسه‌دا گوته‌مان: له‌م هه‌شت نایه‌ته‌ موباره‌که‌دا، خوا ﷻ چه‌وت بابته‌ باس ده‌کات، ئنجا هه‌یانه به‌ ئامازو کورتیی و، هه‌یانه زیاتر پروونی ده‌کاته‌وه، دوا‌ی ئەوه‌ی له‌ یازده (۱۱) نایه‌تی پیشوودا، خوا ﷻ باسی ئەوه‌ی کرد، ئەوانه‌ی بی‌پروان، خه‌لک له‌ پێ‌ی خوا لاده‌دن و، خواش کرده‌وه‌کانیان زایه‌ ده‌کات، واته‌: پیلان و فیله‌کانیان بێ ئاکام و بێ به‌ره‌م ده‌کات، پاشان باسی پرواداران‌ی کردو باسی ئەوه‌ی کرد، بوچی کرده‌وه‌ی بی‌پروایان بێ ئاکام و بێ به‌ره‌مه‌و، ه‌ی پرواداران چ‌ی خۆی ده‌گری؟ دوا‌ی فەرمانی کرد به‌ پرواداران که له‌ کاتی رووبه‌پروو بوونه‌وه‌دا، له‌ ملی کافران بده‌ن و، دوا‌ی ئەوه‌ی له‌ پهل و پۆیان خست، ئنجا به‌ دیلیان بگرن و، پاش به‌ دیل گرتیان، به‌ منه‌ت و به‌ به‌لاش به‌ریان بده‌ن، یاخود به‌ به‌رانبه‌ر.

پاشان خوا ﷻ باسی سه‌ره‌نجام و ئاکامی چاکی پرواداران‌ی کردو، دوا‌ی باسی سه‌ره‌نجامی شوومی بی‌پروایانی کردو، سه‌ره‌نجیانی راکیشا بو می‌ژوو و، ئەو راستیه‌شی خسته‌ پروو، که خوا ﷻ ئەوانه‌ی پێشتر له‌ به‌ینی بردوون، ئەو

جوړه سزايه، يان ټه جوړه سهره نجامه، ټيستاش له بوسه دايه و، بې پروايانېک که وهک بې پروايانې پېشو و ده کهن، له گهل په يامې خوا ﷻ و پېغه مبه ردا ﷻ، ده بې چاوه پړې هه مان جوړه سهره نجام، يا خود سزا بکه ن.

ننجا خوا ﷻ دېته سهر باسې ته وهې چوڼ پروادارانې کردار باش ده خاته به هه شتاتېک، که پروباريان به ژېر دا ده پړوڼ، به لام بې پروايانېک که له دنيا دا به شيوه يه که ده گوزه رېنن، وهک چوڼ نازهل ده له وه پړې، ته وانېش ناوا ده گوزه رېنن و، سهره نجاميان ناگره، خوا ﷻ ده فهرموي:

﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، به دلنيايي خوا ته وانه ي پروايان هيناوه و کرده وه چاکه کانيان ته نجام داوڼ، ده يان خاته چهن د باخي که وه که پروباريان به ژېر دا ده پړوڼ، واته: پروباره کان به ژېر دره خته کانيان دا ده پړوڼ، يا خود پروباره کان هر له وېوه سهر چاوه ده گرن، وهک دواتر باسې ده که ين، ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾، به لام ته وانه ي بې پروايوون، ﴿يَسْمَعُونَ وَأُكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ﴾، راده بوېرن و ده خوڼ، وهک چوڼ نازهل ده خوات، بويه ناگرېش شوېني هوانه وه و نشينگه يانه، واته: لېره دا خوا ﷻ باسې سهره نجامې پرواداران و بې پروايان ده کات، به لام وېرې ته وهش که باسې سهره نجامه شوومه که يان ده کات، ټه و راستيه ش ده خاته روو، که خوا ﷻ بوچې تووشې ټه و سزايه ي کردوون؟ ﴿يَسْمَعُونَ وَأُكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ﴾، له بهر ته وهې راده بوېرن و، به هره وه رده گرن له له ززه ته کاني دنيا و، ده خوڼ وهک چوڼ نازهل ده خوات، بويه سهره نجام و نشينگه شيان ناگره.

﴿وَلَا يَنْفَعُ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَةٍ الَّتِي أَخْرَجْنَاكَ أَهْلَكْتَهُمْ فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ﴾، ننجا پرو ده کاته پېغه مبه ر ﷻ لېره دا دوېنرا و (مخاطب) پېغه مبه ري خاته مه، ده فهرموي: زور ناوه دانيي که هيژيان توندتر بوو له و ناوه دانييه ي توې وه ده رنا، توې ناچار کرد به جيې بهيلى، ﴿أَهْلَكْتَهُمْ﴾، ټيمه ته وانه مان فه وتاند، قره برمان کردن،

﴿فَلَا تَصْرَفْهُمْ﴾، هېچ پشتيوان و هاوکار ټکيشيان نه بوو، واته: ناوهدانيه کهى توش نه گهر له سهر نهو حالهى ټيستا ټييدان له دژايه ټيى توو خوا ﴿تِلْكَ﴾ ده بى چاوه پټى هه مان جوړه سزاو سهره نجامى شووم بکهن.

﴿أَمِنْ كَانٍ عَلَى بَيْتِهِ مِنْ رَبِّهِ﴾، ټايا که سيک که له لايه ن پهروه دگار يه وه له سهر به لکه يه کهى پوښنه، بهرچاو پوښنه، ﴿كَمَنْ رُئِيَ لَهُ سُوءٌ عَلَيْهِ﴾، وه که سيک وايه: کرده وه خراپه کهى خوئى بو پار ټراوه ته وه، ﴿وَأَنْبَعَا أَهْلَهُمْ﴾، که وتوونه شوئن ټاره زووه کانپشيان؟ به دلنځايه وه وه که يه ک نين، بويه تهو پرسيا رکړدنه سهر زه نشکارانه و نکو ولييلنکارانه يه.

ټنجا خوا ﴿تِلْكَ﴾ باسى تهو مه نزلگايه ده کات که بو ته هلى ټيمان دانراوه، که خوا ﴿تِلْكَ﴾ هه به باخ يان باخه کان ناوزه دى ده کات، واته: باخچه و گوول و گولزار، ده فهرموى: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ﴾، وينه ي تهو باخه ي به ليندراوه به پار ټرکاران، واته: پار ټرکاران به ټينيان پندراوه بيچنه تى، ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ﴾، واته: (صِفَةُ الْجَنَّةِ)، واته: حاله تى تهو باخ و گولزار، تهو به هه شته بهو شيويه: ﴿فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ﴾، له ويدا رووبار گه ليکى ټييدان له ټاو يکى بو ن نه کړدو، تام و بو ن و پدنگ نه گورا و، به لکو ټاو يکى زولال و ساف و سازگار، ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ﴾، ههروه ها رووبار گه ليکى ټييدان له شير يک تامه کهى نه گوراوه، ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ حَمَرٍ لَذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ﴾، ديسان رووبار گه ليک له شه راييک که زور به چيژه بو خوړه وانى، به پيچه وانى شه رابى دنيا که مايه ي سهر ټيشه و سهر خوښى و نازاره بو ته وانى ده يخونه وه، ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى﴾، ههروه ها رووبار گه ليکى ټييدان، له هه نگو يټيکى پالفته، واته: که په شانى ټيدا نيه و مېشى مردوو ټيدانيه، هه نگو يټيکى ساغ و ساف و پالفته کراوه، ﴿وَلَمْ يَكُنْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ﴾، ههروه ها بو ته وان له هه موو جوړه ميوه کانى ټيدايه، ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، ليبور دنيش له پهروه دگار يانه وه، تهوانى پيښى هه موويان له ززه ت و خوښى ماددى بوون، ته مهيان له ززه ټيکى معنه وييه که پهروه دگاريان ده فهرموى: ليم بوردن و

لېتان رازييم و چا و پوښييم لېکړدن، ننجا نایا بهه شتیکی ئاواو سهره نجامیکی ئاوا، وک حالی که سیک وایه: ﴿کَنْ هُوَ خَلِدٌ فِي النَّارِ﴾، نایا که سانیکی لهو بهه شته دان، حالیان وک حالی که سیک وایه، که ههر ماو ده بی له ئاگردا، ﴿وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا﴾، ههروهه له ئاوکی داغ و کولایان پی نؤش ده کری، پی ده خوریتهوه، ﴿فَقَطَّعَ أَعْمَاءَهُمْ﴾، یه کسه ر پخوله کانیان ده بری، واته: پخوله کانیان داغان ده کات، پچر پچر ده کات، بیگومان وک یه ک نین.

ئه م نایه ته موباره که ش ورده کاری زیاتری پیوسته، دواپی له مه سه له گرنگه کانداسی ده که یین.

ننجا خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ دېته سهر بابه تیکی دیکه: ﴿وَمَنْهُمْ مَنْ يَسْتَعِزُّ بِآيَاتِكَ﴾، ههروهه له ده غه ل و دلنه خو شه کان هیه گویت بو هه لده خات، واته: به روا لته گویت بو راده گری به گرنگی پیدانه وه، گویت بو هه لده خات، ﴿حَتَّىٰ إِذَا خَرُجُوا مِنْ عِنْدِكَ﴾، هه تا کاتیک له لای تو چوونه ده ری، ﴿قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مَاذَا قَالَ مَا أَنفَأَ﴾، بهوانه یان گوت که زانیاریان پیدراوه، ئه ری پیش تېستا چی گوت؟ یان تېستا چی گوت؟ (أنفأ) واته: نزیکترین ماوه که له تېستاوه نزیکه، ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾، ئهوانه که سانیکن خوا موری به سهر دلپانه وه ناوه، هه لېته لېره دا که گوتوویانه: چی گوت؟

(۱)- ئه گه ری هیه له بهر ئه وهی به دل گوئیان نه گرتوه، هه رچه نده به روا لته خو یان واپیشان داوه که گوئیان گرتوه، به گرنگی پیدانه وه، به لام له بهر ئه وهی دلی له که لدا نه بووه، حالیی نه بوون، بویه پرسویانه: چی گوت؟ چونکه ئهوانه ژیا نی ماددی و گرنگی پیدانی ماددی به سهریاند زال بووه و ویتووشیا نه تی بگه، به لام ئه و حالته ئاژ لپی و ماددییه تی تیدا ژیاون، بوته په رده یه که که باش له شته کان حالیی نه بن.

(۲)- یاخود مه به ستیان توانج و پلار بووه، واته: شتیکی نه گوت جیگای بایه خ پیدان بی، بویه خوا ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ ده فهرموی: ئهوانه خوا دلی مور کردوون، ﴿وَاتَّبِعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾، که ووتوشنه شوین ئاره زووه کانیان.

﴿وَالَّذِينَ أَهْتَدُوا زَادَهُمْ هُدًى﴾ به لَمْ نهوانه ی رِئی راستیان گرتوه، خوا ۱۱۱ راسته رِئَریان دهکات، یاخود راسته رِئ گرتنیان بُو زیاد دهکات، ﴿وَأَنزَلْنَاهُمْ نَقْرَهُمْ﴾ پاریزکاریه کیش که شایسته ی نهوانه پِیان دهدات.

﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾، نایا چی چاوه رِئ دهکهن جگه له کاتهکه، ناخیر زه مان، جگه لهو کاته ی نهو ژیا نه ی تیدا کۆتایی دِئ، کت و پر بۆیان بَئ، نایا جگه له به کت و پری هاتنی ناخیر زه مان، چاوه رِئ چی دیکه دهکهن؟ ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾، به دَلنیایی نیشانه کانی هاتوون، واته: هه ندئ له نیشانه کانی هاتوون، که به کِکیان هاتنی پیغه مبه ری کۆتاییه موحه ممه د ۱۱۱، و، یه کِکیان دابه زاندنی دوا په یامی خوا به ۱۱۱. له گه ل کۆمه لئ نیشانه ی دیکه دا، وهک: له بوونی مانگ، هه روه ها نه وه که مادام خوا مروّفه کانی هیناونه دی و، چاکه و خراپه یان لئ واقع ده بئ، ده بئ کاتیکش بئ نهو ژیا نه بیچرته وهو، ژیا نکی دی بته پتش، تاکو چاکه کاران به پاداشتی خو یان و، خراپه کاران به سزای خو یان بگهن، ﴿فَأَنذَرْتُهُمْ إِنْ جَاءَ تَهُمْ ذِكْرُهُمْ﴾، هه رکات هات چوَن، یاخود: له کو یوه بیریا ن ده که ویته وه؟ چوَن په ند وهرده گرن؟ نه گهر ئیستا په ند وهرنه گرن، کاتی که دنیا کۆتا دئ، لهو کاته دا چوَن په ند وهرده گرن؟!

ده شگونجئ لیره دا که ده فره رموی: ﴿فَأَنذَرْتُهُمْ إِنْ جَاءَ تَهُمْ ذِكْرُهُمْ﴾، مه به ست نهو ناخیر زه مانه بئ که بُو هه ر کامِکیان دانراوهو، رُوژیک دئ گیانیان ده کیشری، نه م ژیا نه دنیا به به جئ دِلن، لهو کاته دا چوَن بیریا ن ده که ویته وهو په ند وهرده گرن؟

له کۆتایی دا خوا به پیغه مبه ری خاتهم ۱۱۱ ده فره رموی: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾، واته: مادام نه وه ی رابرد بهو شیوه به، که واته: بزانه که جگه له خوا هیچ په رستراوِیک نیه، هیچ په رستراوِیک نیه شایسته ی په رستن بئ، ﴿وَأَسْتَغْفِرُ لَذُنُوبِكَ﴾، داوا ی لیبوردنیش بُو گونا هه که ت بکه، ﴿وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾

ههروهها داوای لێخۆش بوونیش له خوا بکه، بۆ گوناھی پیاوان و ئافرهتانی
بروادار، ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوٰیكُمْ﴾، ههروهها خوا ئهو شوێنهێ تێیدا دێن و
دهچن و ئهوهی نیشنگهتانهو تێیدا نیشهتجێ دهبن، ئهویش دهزانن.

ههلبهته وشهێ (ذنب)، وهک دوايش باسی دهکهین، که بۆ پێغهمهبری
خاته م ﷺ به کاردی، چه مکه که ی زۆر جیا به له وه که بۆ ئیمه و مانان و خه لکی
دیکه به کاردی، چونکه پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، چواندنێ ئه رکیک
که پێویست بووبێ له سه ریان، یان کردنێ کرده وه یه ک که زانی بیان سه ر پێچیه
پارێزراو بوون، که واته: (ذَنْب)، بۆ ئه وان چه مک و واتایه کی دیکه ی هه یه، بۆ
وتنه: له بۆچوونیکدا نه یان پیکابن، یان جوړه بن ئاگایه کیان به سه ردا هاتبێ،
وه ک له پێغه مبه ره وه ﷺ هاتوه، که فه رموویه تی: بێگومان ته م به سه ر دلم دادی
و، له رۆژی دا سه د جار داوای لێبوردن له خوا ده که م، ﴿إِنَّهُ لَيَغَاثُ عَلَىٰ قَلْبِي،
وَإِنِّي لِأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةً مَّرَّةً﴾ (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٢٧٠٢)، به مانای ته می
بێتاگایی، واته: له به ر ته وه ی دلم جار جار بێتاگایی به سه ردا دی، من رۆژی
سه د جار ان داوای لێبوردن له خوا ده که م، بۆ ئه و بێتاگایه ی به سه ر دلم دا
دی، نه ک ئه و گونا هو تاوانه ی خه لکی دیکه ده زانن گونا هیشه و ده یکه ن، به
دنیایی پێغه مبه ران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) له وه پارێزراو بوون.

مهسه له گرنگه کان

مهسه له ی یه که م:

بروادرانی چاکه کار جیگایان بهه شته و، بیروایانیش وهک ئاژهل راده بویرن و ده خوڼ له دنیا داو، سه ره نجامیشیان ئاگری دۆزه خه:

خو! ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَنَّوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ﴾ (١٢)

شیگردنه وهی ئه م، ئایه ته، له سی برگه دا:

(١) ﴿إِنَّ اللَّهَ يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، به دنیایی خو! ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَنَّوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ﴾، به لام ئه وانه ی بیروان، راده بویرن و ده خوڼ، وهک چۆن ئاژهل ده خوڼ. گولزاریکه وه، رووباریان به ژیردا ده پۆن.

(٢) ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَنَّوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ﴾، به لام ئه وانه ی بیروان، راده بویرن و به هره وهرده گرن و ده خوڼ، وهک چۆن ئاژهل ده خوڼ.

(٣) ﴿وَالنَّارُ مَثْوًى لَهُمْ﴾، ئاگریش نشینگه یانه و شوینی تیدا نیشته جی بوونیانه.

لیره دا پرسیاریک ده کری:

ئایا ته نیا بیروایان به هره وهرده گرن و، له نازو نیعمه تی ماددی دنیا ده خوڼ؟ بئگومان بروادرانیش هه روان، ئه دی بوچی خو! ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَمَنَّوْنَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ﴾؟

وہ لائمہ کہی ٹوہویہ: کہ لہ راستیدا چٹڑ وەرگرتن و بہرہ وەرگرتن لہ نازو نیعمہ تی دنیا، شتیکی گشتیہ، بہ لّام برواداران زور بہ لایانہ وہ گرنگ نیہ، واتہ: نہ یانکردوٹہ ٹامانج و، جیّی بایہ خیان نیہ:

یہ کہم: لہ بہر ٹوہو حالّہ تہ معنہ ویی و ئیمانیهی هه یانہ.

دوہم: بہ هوی ٹوہوہ کہ بہروردی دہکن لہ گهّل نازو نیعمہ تی بہ هه شتداو، هی دنیا یان پئ شتیکی بچووک و کہم بایہ خہ، بہ لّام بیبروایہ کان پیان گرنگترین و گہورہ ترین شتہو، دہیکہ نہ ٹامانجی ژیانان، چونکہ هه رتہ وەندە شک دہبن و، ٹوان حالّہ تیکی پروو حی معنہ ویان نیہ کہ لہ ئیمانہ وہ پیدادہ بی و، وا لہ مروّف دہکات غہریزہ کانی خوٰی کونتروّل بکات، وا لہ مروّف دہکات: تام و چٹڑہ معنہ ویہ کانی کہ لہ ئیمانہ وہ پیدادہ بن، لہ تاعہ تہ وہ دہستگیر دہبن و هه ستیان پئ بکات، بہ لّام بیبروایان وەک چوّن نازہ لان حالّہ تی ئیمانیهی و معنہ ویی و تاعہ تہ بو خوا ٹہ نجامدانیان نیہ، ٹوانیش هه رہو شیوہ یەن.

لیرہ دا بہ باشی دہ زانم، بو پروونکردنہ وی چہ مک و واتای ٹوہو ئایہ تہ موبارہ کہ، ٹوہو قسہ یہی (الطبری)، بنین کہ پیّم وایہ زور جوان پروونی کردوٹہ وہ، لہ تہ فسیرہ کہی خویدا^(۱): (إِنَّ اللَّهَ لَهُ الْأُلُوهَةُ الَّتِي لَا تَتَّبِعِي لِعَظِيمِهِ، يُدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَبِرَسُولِهِ بَسَاتِينَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِ أَشْجَارِهَا الْأَنْهَارِ، يَفْعَلُ ذَلِكَ بِهِمْ تَكْرِمَةً عَلَى إِيْمَانِهِمْ بِهِ وَبِرَسُولِهِ، وَقَوْلُهُ: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَسْمَعُونَ وَيَأْكُلُونَ كَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ﴾، يَشُولُ جَلَّ ثَنَاؤُهُ: وَالَّذِينَ جَعَلُوا تَوْحِيدَ اللَّهِ، وَكَذَّبُوا رَسُولَهُ ﷺ يَتَمَتَّعُونَ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا بِحُطَامِهَا وَرِيَاشِهَا وَزِينَتِهَا الْفَانِيَةِ الدَّارِسَةِ، وَيَأْكُلُونَ فِيهَا غَيْرَ مُفَكِّرِينَ فِي الْمَعَادِ، وَلَا مُعْتَبِرِينَ مِمَّا وَضَعَ اللَّهُ لِحَلْقِهِ مِنَ الْحَجَجِ الْمُؤَدِّيَةِ لَهُمْ، إِلَى عِلْمِ تَوْحِيدِ اللَّهِ وَمَعْرِفَةِ صِدْقِ رُسُلِهِ، فَمَثَلُهُمْ فِي أَكْلِهِمْ مَا يَأْكُلُونَ فِيهَا مِنْ غَيْرِ عِلْمٍ مِنْهُمْ بِذَلِكَ، وَغَيْرِ مَعْرِفَةٍ، مِثْلَ الْأَنْعَامِ مِنَ الْبَهَائِمِ الْمُسَخَّرَةِ الَّتِي لَا هِمَّةَ لَهَا إِلَّا فِي الْإِغْلَافِ دُونَ

غَيْرِهِ، يَقُولُ جَلَّ ثَنَاؤُهُ: ﴿وَالنَّارُ مَطْوًى لَّهُمْ﴾، وَالنَّارُ نَارُ جَهَنَّمَ مَسْكَنٌ لَهُمْ، وَمَاوَى، إِلَيْهَا يَصِيرُونَ مِنْ بَعْدِ مَمَاتِهِمْ).

واتە: ئەو خواپەي ﷻ پەرستراویتی هەر بۆ ئەوەو بۆ جگە لەو ناگونجی، ئەوانەي پڕوايان هێناوه بە خووی و بە پیڤەمبەرەکەي، دەیانخاتە چەند باخ و بیستانیکەوه کە پووبار بە ژێر درەختەکانیدا دەپۆن، ئەوەشیان بۆیە بۆ دەکات، وەک پێزگرتن لیان کە تیمانیان هێناوه بە خووی و بە پیڤەمبەرەکەي، بەلام ئەوانەي نکوولییان کردووە لە یەکتایی خواو، پیڤەمبەرەکەي خواپان بە درۆ داناو، ئەوانە لەم ژیاوە دنیاویەدا، شتەکانی دنیا لە جوانییەکەي و خوشییەکانی و لەزەتەکانی، کە دەپڕین و کۆتاییان دی، بەهرە وەرەگرن و لیان دەخۆن، بێ ئەوەي بێر بکەنەو لە پۆژی دوايی و، بێ ئەوەي بێر بکەنەو لە بەلگانەي خوا لە دروستکراوەکانی خۆیدا دایناون، کە دەیانگەیهننە زانیاریی خوا بە یەکگرتن و لە زانیی پاستی پیڤەمبەران.

ئەنجا لەوەدا لە خواردنیاندا لەوەي دەبخۆن بە بێ زانیارییان بە خوا ﷻ و بەبێ ناسینیان بۆ پیڤەمبەران (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، وەک ئازەل وان، ئەو ئازەلانی کە بەستەزمان و دەستمۆکراون لەلایەن مڕۆڤەو، تەنیا شویتی باهەخیان بریتیە لە لەوەپان و، سەرەنجامیش جێگەیان ئەو شویتەي کە تێیدا نیشتەجێ دەبن و، ئەو شویتەي پەنای پێ دەبەن و، لە دواي مردنیان بۆی دەچن، بریتیە لە ئاگر.

کە دەفەرموی: ﴿مِنْ حَتَمِ الْأَنْهَارِ﴾ (مِنْ) له، ﴿مِنْ حَتَمِ الْأَنْهَارِ﴾ دا، دوو واتای هەن:

أ- یانی: پووبارەکان بە ژێر دارو درەختەکانی ئەو بەهەشتەدا دەپۆن.

ب- یانی: ئەو پووبارانە پێک لە ژێر ئەو درەختانەو دین، نەک لە شویتیکی دیکەو بین و هەلبۆلۆن، ئەم تێبینییە (فخر الدین الرازي) لە تەفسیرەکەي خۆیدا هێناویەتی^(١).

واته: دهگونجی چ لیره و چ له شوینه کانی دیکه ی قورئاندا مهبست له: ﴿تَجْرِي مِنَ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، نهوه بی که رووباره کان به ژیر دره خته کاندا ده پوځ. ده شگونجی: ﴿تَجْرِي مِنَ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾، مهبست پیی نهوه بی که نه و رووبارانه هه ر له ژیر دره خته کانه وه سه رچاوه ده گرن، نه که له شوینی دیکه وه بی و جوگه و جواریان بو هه لبه سترابن.

دیسان (فخرالدین الرازی) له تهفسیری نه و نایه ته موباره که دا، که ده فهرموی: نهوانه ی بیروان، ناوا به وه شیویه ده خوځ و، ده له وه پرن، سی شتان باس ده کات و ده لی: له سی شتدا بیروایه کان له ناژه ل ده چن:

یه که م: ناژه ل نهیا نه وه ی به لوه گرنگه بخوات و، هیچی دیکه، بیروایه کانیش هه روان. **دوو م:** ناژه له کان نه وه ی ده یخوځ، نایکه نه به لکه له سه ر خوی به دیه پنه ر، بیروایه کانیش به هه مان شیوه ن.

سییه م: ناژه له کان له وه پرو تالفیان ده دریتی تاکو قه له و بن، بیتاگان له وه ی که تاکو قه له وتر بن، له سه ربران نیزیکترن، بیروایه کانیش به هه مان شیوه، نازانن که هه تا ته مه نیان هه لده کشن، زیاتر له مهرگ و نه و سزایه ی چاوه پریان ده کات، له پاش مهرگ نیزیکتر ده که ونه وه.

یه کیک له زانیان قسه یه کی جوان ده کات، ده لی: (إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَا يَخْلُو أَكْلُهُ مِنْ ثَلَاثٍ: أَوَّلًا الْوَرُوعَ عِنْدَ الطَّلَبِ، ثَانِيًا: وَاسْتِعْمَالَ الْأَدَبِ، ثَالِثًا: وَالْأَكْلَ لِلْسَّبَبِ، وَالْكَافِرُ لَا يَخْلُو مِنْ ثَلَاثٍ: أَوَّلًا: يَطْلُبُ لِلتَّهْمَةِ، ثَانِيًا: يَأْكُلُ لِلشَّهْوَةِ، ثَالِثًا: وَيَعِيشُ فِي عَقْلَةٍ).

واته: هروادار له خواردنه که یدا له سی شتان خالی نابی، هه میشه نه و سی حاله ته ی هه ن:

یه که م: کاتیک ده گه پێ به دوا ی خواردندا، خو پاریزی هه یه له هه رام و قه دهغه.

دووهم: له کاتی خواردندا، ئەدەب و ڕێزو ئەو ڕەوشە جوانانە بەکار دێت کە پتووستن.

سێهەم: بە ھۆکار نەبێ ناخوات، واتە: تاكو برسی و تینوو نەبێ ناخوات و ناخواتەو، نەك هەر بۆ كەیف و ئارەزو و بخوات.

ببیرۆش هەمیشە ئەو سێ حالەتە ی ھەن، له کاتی خواردنیدا:

یەكەم: لەبەر نابەرچاو تێری ھەر داوا دەكات، ھەرچەندە ھەشیب، بەلام ھەر داوا دەكات.

دووهم: لەبەر ئارەزوو دەخوات، نەك لەبەر ئەوێ پتووستی پێتە.

سێهەم: له بێتاگاییشدا دەژی، واتە: ئاگای له خواو خەلك نیهو، ئاگای لهو سەرەنجامە نیه كە چاوەرپی دەكات.

ھەرۆھا دەشگونجی بڵێن: خەلك سێ جوړن:

١- ھەیه بۆیە دەژی تاكو بخوات.

٢- ھەیه بۆیە دەخوات تاكو بژی، ھەر ئەوێ دەندە دەخوات تاكو بژی.

٣- ھەشە بۆیە دەژی تاكو بەندایەتی بۆ خوا بكات، بێگومان ئەمەیان باشتەین جوړە مروؤفۆ، له راستیدا تەنیا ئەم لای دەوێتەو پتێ بگوترێ: مروؤفیکە جێنشینی خوایه.

مەسەلەى دووهم:

خوای کارزان گەلیک ئاوەدانىی بە ھێزتر لەو ئاوەدانىیەى کە پێغەمبەر ﷺ ناچارى بە جێھێشتن کرد، فەوتاندوون و ھىچ کەشیشیان لە فەریا نەھاتو:

خوای ﷻ دەفەرموى: ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتَ أَهْلَكُنَّ﴾
﴿فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ﴾ (١٣)

شیکردنەوھى ئەم ئایەتە، لە دوو بڕگەدا:

- (١) ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتَ أَهْلَكُنَّ﴾، زۆر ئاوەدانىی کە ھێزیان زیاتر بوو، لەو ئاوەدانىیەى تۆی و دەدرنا، تۆی ناچار کرد بەجۆرێک بھێڵی، فەوتاندانمان و قرە بێمان کردن، واتە: خەڵکی ئاوەدانىیەکاھان فەوتاند.
- (٢) ﴿فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ﴾، ھىچ جوۆر ھاوکارو یارمەتییدەرێکیان نەبوو.

وشەى (القرية)، زۆر جار باسمان کردو، یانى: ئاوەدانىی گەورە، شارى قەرەباڵغ، ئەک بە مانا عورفیى و باوەکەى تێستای: گوندو لادى، لە قورئاندا (قرية) بە مانای شارى گەورە و قەرەباڵغ، بەلکو یانى: شارو دەولەت، کاتى خۆى ھەر شارێکی گەورەى قەرەباڵغ، شوورەى کى بۆ کراو و دەرگا و دەروازەى ھەبوون، و دەولەت لە نێو ئەو شارەدا بوو، ﴿وَكَايْنٍ مِّنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتَ أَهْلَكُنَّ﴾، زۆر ئاوەدانىیمان فەوتاندوون، کە بەھێزتر بوون لەو ئاوەدانىیەى تۆی دەرکرد (کە مەبەست پێى مەککەى، ﴿أَهْلَكُنَّ﴾، واتە: ئیمە دانیشتوانی ئەو ئاوەدانىیانەمان فەوتاند، ﴿فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ﴾، (ناصر): ناوی بکەر (اسم فاعل) و مەبەست پێى جینسى یارمەتییدەر و ھاوکار، چونکە لە دواى (لاى) لایەردنى تیکرا (نفي الجنس) وەھاتو، ﴿فَلَا نَاصِرَ لَهُمْ﴾، ھىچ جوۆر ھاوکارو یارمەتییدەر و پشتیوانێکیان نەبوون.

لێره دا پرسیارێک دهکړی:

تایا خه لکی مه ککه پښخه مبهریان وه ده رنا، یان پښخه مبهر ﷺ بۆ خوځی شاره که ی به جڼه پښت؟

ده لښ: ﴿أَخْرَجَكَ﴾ (أي: اضطرُّوكَ للخروج)، واته: تۆیان ناچار کرد، به جی بهیلى، دواى نه وهی پښخه مبهر ﷺ زانی پیلانیان به دهسته وه هیه بۆ کوشتنی و، دواى نه وهی نه و په یام و بانگه وازه ی پییوو، گه یاندیا نه بن به ست، پښخه مبهری خوا ﷺ خوځی ناچار بینى مه ککه به جی بهیلى، له و باره وه که چۆن پښخه مبهر ﷺ به ناچارى نه و شاره ی به جڼه پښتوه، نه م دهقه دښین:

{عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ؓ، قَالَ وَقَفَ النَّبِيُّ ﷺ عَلَى الْحَزْوَرَةِ فَقَالَ: عَلِمْتُ أَنَّكَ خَيْرُ أَرْضِ اللَّهِ وَأَحَبُّ الْأَرْضِ إِلَى اللَّهِ، وَلَوْلَا أَنَّ أَهْلَكَ أَخْرَجُونِي مِنْكَ، مَا خَرَجْتُ } (أخرجه أحمد: ١٨٧٣٩، تعليق شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح).

واته: نه بوو هو په رپه ﷺ ده لښ: پښخه مبهر ﷺ (کاتیک له مه ککه ده رده چن به ره و نه شکوه تی (ثور) ناوړیک له مه ککه ده داته وه) له سه ر حه زووره وه ستاو فه رمووی: به دلنایى ده زانم تۆ باشتړین و خو شه ویستړین ولاتی له لای خوا، نه گه ر دانیشتووانت منیان وه ده ر نه نابایه، لښت ده ر نه ده چووم.

که واته: پښخه مبهر ﷺ به ویستی خوځی له شاری مه ککه چۆته ده ر، به لښ دواى نه وهی له لایه ن بڼیرواو هاو به ش بۆ خوا دانه ره کانه وه، ناچار کراوه.

مهسه لهی سییه م

که سانیک که له لایه ن پهروه ردگار یانه وه له سهر به لگه ی پوونن و، بهرچاو پوونن، وهک که سانیکی خراپه بو پازیناوه ی ئاره زوو په رست نین:

خوا ﷻ دهفه رموی: ﴿أَفَن كَانَ عَلَىٰ يَتِيمٍ مِّن رَّيْبٍ كَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾

شیکردنه وه ی ئهم، ئایه ته، له دوو برگه دا:

(۱) - ﴿أَفَن كَانَ عَلَىٰ يَتِيمٍ مِّن رَّيْبٍ كَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ﴾، ئایا که سیك که له لایه ن پهروه ردگار یه وه له سهر به لگه یه کی پووشنه، وهک که سیك که کرده وه خراپه که ی بو جوانکراوه؟ (الاستفهام لإنکار المماثلة التي یقتضیها حرف التشبیه)، ﴿أَفَن كَانَ عَلَىٰ يَتِيمٍ مِّن رَّيْبٍ كَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ﴾، پرسیارکردن بو نکوو لیکردنه، له وهک یه ک بوونیک، که پی پی و پچاوندن ده بخوازی، واته: ئەو دوو جوړه که سه، وهک یه ک نین، پششی دهفه رموی: ﴿أَفَن كَانَ عَلَىٰ يَتِيمٍ مِّن رَّيْبٍ﴾، لیره دا به تاک هیناویه تی، (الإفراء باعتبار اللفظ والجمع باعتبار المعنى)، تاککردنه وه که به هو ی ره چاو کردنی بیژه که وه یه، به لام کوکردنه وه که ی به په چاوکردنی مانا که یه وه یه.

(علی)، له: ﴿عَلَىٰ يَتِيمٍ مِّن رَّيْبٍ﴾ دا، (علی: للإستعلاء المجازی: بمعنى التَّمَكُّن)، (علی)، بو بهرز بوونه وه ی مه جازییه وه مه به ست پی توانا به سهر داشکان و چاک سه قامگیر بوونه له سهر شتیک، واته: که سیك ئەو به لگه و بهرچاو پوونیه ی له پهروه ردگار یه وه بو ی هاتوه، باش لئی تیگه یشتوه، وهک چو ن که سیك سواری و لاخیک ده بی و کوتر پوولی دهکات، ئەوانیش بهو شیوه یه دهستیان له و هیدایه ت و بهرچاو پوونیه و ئەو به لگانه ی پهروه ردگار یان گیر بووه، بیگومان برودار بهرچاو پوون و دنیایه، به لام بیروا بهرچاو لیله و له گیزاودایه، وهک له سووره تی (الأنعام)، ئایه تی ژماره (۱۲۲) دا، خوا ﷻ دهفه رموی: ﴿أَوَمَن كَانَ

مَيِّتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا ۚ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٢﴾ واته: ئايا كه سئ مردوو بووهو زیندوومان کردوښه وهو، رووناکییمان پيداوه، له نيو خه لکيدا پيی دهرات، وهک که سئک وایه که له تاریکي دایه و لئشی دهر باز نابي؟ بهو شیوهیه نه وهی بیروایان دهیکه، بویان رازیتراوه ته وه.

مه به ست له: ﴿عَلَىٰ يَدَيْهِ مِنَ رَيْبٍ﴾ له سهر به لگه یهک له پهروه دگاریانه وه، یانی: بهرچاو روونی و پي پېژانین، که هم بووناسی دهگریته وه، هم ئیمان و عه قیده، هم پرستشه کان، هم رهوشته بهرزه کان، هم باری که سیتی، هم نه ده به کومه لایه تیه کان، هم شیوهی به پړوه بردنی کومه لگاو ژيان و گوزهران، نه وانهی بیروان، خوا ﷺ بهو پېناسه یان دهکات که له لایه نه پهروه دگاریانه وه به لگه دارو بهرچاو روون کراون پوښنایی و دلتیایان پیدراوه، له هه موو روویکه وهو به هه موو شیوه یهک.

﴿كَمَنْ يُزِينُ لَهُمُ شَرًّا﴾ ئايا که سئکی خاوه نه لگه ی خوایی بهرچاو روون، وهک که سئک وایه که کرده وه خراپه که ی خوی بو رازیتراوه ته وهو جوان کراوه؟ له حالیکدا که نه وه خراپترین کرده وه یه، که چی نه و زور به جوان و چاکي ده بیئی!!

٢- ﴿وَالْبَعْثُ أَهْوَاءُ هُمْ﴾ که وتونه شوین ناره زووه کانیشیان؟ بیگومان نه و پرسیارکردنه، پرسیارکردنی نکو و نیلکه رانه یه، واته: به دلتیایی نه و دو جوړه که سه وهک یهک نین، چونکه بابای بیروای کرده وهی خراپی خو بو جوانکراو:

أ- له رووی تیورییه وه، چه شمه ندازی و لیل بووه، بیرو بوجوونی تیکه ل و پیکه لی و که وتوته گیتراوه وه، خراپه کانی خوی به چاک ده بیئی

ب- له رووی کرده بیشه وه، که وتوته شوین ناره زووه کانی، وهک له سوورتهی (النجم) دا، خوا ﷺ ده فرموئ: ﴿إِنْ يَنْتَعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنْفُسُ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ

اَللّٰهُمَّ (۲۲) ئەوانە تەنیا شوپن گومان دەكەون و، ئەوھى نەفسەكان دەيخوازن، لە
 ھالئىكدا پىنمايشيان لە پەرۋەردگار يانەوھ بۆ ھاتوھ.

ئىرەدا خوا ﷻ دەيھوئ سەرنجمان پابكيشئ بۆ ئەوھ كە مرؤقى بىروادار
 بەرچاۋ پرونە، ئەو بەرچاۋ پرونيەش بەلگەيەكە، بەرچاۋى پرون كىرەتەوھو
 لە لايەن پەرۋەردگار يەوھ بۆي ھاتوھ، بەلام باباى بىپىروا كىرەتەوھەي خۆي
 بۆ پازىتراوھتەوھو، كەوتۆتە شوپن ئارەزووي، واتە: لە ھوداى خوا خۆي بى
 بەش كىرەوھو، كەوتۆتە شوپن ھەواي خۆي، بەلام مرؤقى بىروادار لە لايەن
 پەرۋەردگار يەوھ خراوھتە سەر راستە پىيەك، كە بەرچاۋ پرونەو دەزانئ:

لە كۆتوھ ھاتوھ؟

بۆچى ھاتوھ؟

بۆ كۆي دەچن؟

ھەلەل چىيە؟

ھەرام چىيە؟

چاكە چىيە؟

خراپە چىيە؟

دۆست كىيە؟

دوژمن كىيە؟

پىيوستە چۆن بژيى؟

ژيانى تاكىي و، خىزانىي و، كۆمەلايەتتىي و، سياسىي خۆي، پىيوستە چۆن
 بەرپۆھ بەرى؟

خوایا ڤه هۆی ئەو ئایین و بەرنامە و پەيامەوێ بۆی ناردو، خستووێتە سەر بەرچاو روونی، ئەوی دیکەش: بە پێچەوانەوێ لە گێژاودایەو، کەوتۆتە شوین ئەوێ نەفسی بیخواری و ئارەزووی لێیە، یێگومان خواش ڤه مرۆقی و خولقاندو، بتوانی بکەوێتە شوین هیدایەتی خواو، دەشتوانی بکەوێتە شوین ئارەزووەکانی خوێ، ئەو دوو جوړە توانایە دراوێ بە مرۆق، تاكو تاقی بکریتەو، ئەوێ ئیماندار بێ، بەهۆی ئیمانەکیەوێ دەکەوێتە شوین بەرنامە و پێنمایی خوا، ئەوێ دیکەش بەهۆی بێرواییەکیەوێ، دەکەوێتە شوین ئارەزووی خوێ و کردەوێ خراپی.

مەسەلەى چۈرەم:

بەھەشتى بەلئىندراۋ بە پارىزكاران، پووبارەكانى: ئاۋى ساف و، بى بۆن و، شىرى تام نەگۈرۈۋ، شەرابى بە چىژو، ھەنگۈينى پالفتەو، ھەموو جۆرە ميوەيەكى تىدايە، سەربارىش لىبوردنى خوا، بىپروايانىش لە نىو بلىسەى ئاگردان و، ئاۋى كۆلۈيان پى دەخورىتەو، كە رىخۆلەكانيان پىچر پىچر دەكات:

خو ﷺ دەفەرموى: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِنْ حَمْرٍ لَذَوٍ لِلشُّرْبِ وَأَنْهَارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ كُنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾ (۱۵).

شىكرىدەنەوى ئەم ئايەتە، لە دە برگەدا:

(۱) - ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ﴾، سىفەت و وىنەى ئەو بەھەشتەى بەلئىندراۋ بە پارىزكاران، (المثل: الحال العجيب)، (المثل) حالەق سەرسامكەر، يانى: حالى سەرسۈرەپنەرى ئەو بەھەشتە ئاۋايە.

ھەرۈھە (مثل) بە ماناى سىفەتەش دى، يانى: سىفەتى ئەو بەھەشتە كە بەلئىندراۋ بە پارىزكاران، بەو شىۋەيە.

(۲) - ﴿فِيهَا أَنْهَارٌ مِنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ﴾، [خوئىندراۋىشەتەو: (آسِن)]، پووبار گەلى ئاۋى تىدان، لە ئاۋىك كە (تام و رەنگ و بۆنى) نەگۈرۈۋ، ئنجا (آسن) لە (آسن)دە ھاتو، يان لە (آسن) ھە، (آسن) يَاسَن، وَأَسْنُ يَاسُن، مَثَلُ أَجْنِ الْمَاءِ يَاجُن، آسِنُ الْمَاءِ، أَوْ آسَنُ الْمَاءِ، أَي: تَغَيَّرَ لَوْنُهُ وَطَعْمُهُ وَرِيحُهُ، ئاۋەكە رەنگ و تام و بۆنى گۇرا، ئنجا خوا ﷺ دەفەرموى: ئەو پووبارانەى لە بەھەشتدا ھەن لە ئاۋىكەن، كە تام و رەنگ و بۆنى نەگۈرۈۋ، ئاۋەكەى بەو شىۋەيە.

(۳) - ﴿وَأَنْهَارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرَ طَعْمُهُ﴾، ھەرۈھە پووبارگەلىكى تىدان لە شىرىك، كە تامەكەى نەگۈرۈۋ.

۴- ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ حَمْرٍ لَّدَقٍ لِلشَّارِبِينَ﴾، دیسان رووبار گهلکی تیدان له مهی (شهراب) یک که بو خوړهوانی زور به چيژه، دهلي: (لَّذَّةٌ: تَأْنِيثُ اللَّذِّ أَي: اللَّذِيذِ، وَهُوَ وَصْفٌ وَلَيْسَ اسْمًا)، مینهی (لذ)، یانی: به تام و چيژ، ئهویش وهسفه، نهک ناو بن.

۵- ﴿وَأَنزَلْنَا مِنَ عَسَلٍ مُّصًّى﴾، ههروهه رووبار گهلک له ههنگوینکی پالفته، (المصًّى: الَّذِي خُلِصَ مِمَّا يُخَالِطُ الْعَسَلَ، مِنْ بَقَايَا الشَّمْعِ وَالنَّحْلِ)، (مُصًّى)، واته: پالفته کراو و پاککراوه لهو شتانهی که تیکهل به ههنگوین دهبن، وهک پاشماوهکانی میوو ههنگهکان (ههنگی مردوو).

۶- ﴿وَلَمْ يَبَأْ مِنْ كُلِّ النَّعْرَتِ﴾، دیسان بو ئهوان لهویدا له ههموو جوړه میوهکان ههیه، ﴿النَّعْرَتِ﴾، ئهلیف و لام (ال)ی ناساندنی له سهره بو جینسه، واته: ههچی جوړی میوهیه بو ئهوان لهویدا ههیه.

۷- ﴿وَمَغْفِرَةً مِنْ رَبِّهِمْ﴾، ههروهه بو ئهوان لهویدا لیبوردن و چاوپویشی له پهروهردگاریانهوه، ههیه.

۸- ﴿كَمَنْ هُوَ خَلِدٌ فِي النَّارِ﴾، (نایا کهسیک له شوینکی ئاوايه)، وهک کهسیک وایه که له ناگرده ههراوهو به ههمیشهی دهمنیتتهوه؟ لیتهدا به تاک (مفرد) هیناویهتی، وهک په چاوکردنی بیژهی (مَنْ)، به لام دواپی دهیکاته کو (جمع) به په چاوکردنی مانایه کهی:

۹- ﴿وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا﴾، ههروهه له ئاوکی کولوو داغیان پی ده خوړیتهوه، پی نوش دهکری.

۱۰- ﴿فَقَطَعَ أَمْعَاءَهُمْ﴾، نجا یه کسه ریحو لهکانیان پچر پچر دهکات، (الْأَمْعَاءُ: جَمْعُ مَعَى وَمَعِي)، (مَعَى وَمَعِي)، واته: ریحو لهو به (أَمْعَاءُ) کو دهبنهوه.

لیتهشدا دیسان له لایه کهوه به تاک دهیپنی: ﴿كَمَنْ هُوَ خَلِدٌ فِي النَّارِ﴾، دواپی کوئی دهکاتهوه: ﴿وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا﴾، (الْإِفْرَادُ بِاعْتِبَارِ اللَّفْظِ وَالْجَمْعُ بِاعْتِبَارِ الْمَعْنَى)، تاکردنه کهی به په چاو کردنی بیژه کهیه، به لام کو کردنه کهی به په چاو کردنی مانایه کهیه تی.

چهند ورده کاربیه کی رهوانبیریی له ثایه تی (۱۵ / محمد) دا:

یهک: (الزَمْخَشَرِي)، له باره ی سه ره تای رسته که وه: ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعِدَ الْمُتَّقُونَ﴾، ده لئ: (هُوَ كَلَامٌ فِي صُورَةِ الْإِثْبَاتِ وَمَعْنَى النَّفْيِ وَالْإِنْكَارِ، لِإِنْطِوَائِهِ تَحْتَ حُكْمِ كَلَامٍ مُصَدِّرٍ بِحَرْفِ الْإِنْكَارِ وَدُخُولِهِ فِي حَبْرِهِ، وَانْخِرَاطِهِ فِي سِلْكِهِ، وَهُوَ قَوْلُ تَعَالَى: ﴿أَفَنْ كَانَ عَلَىٰ يَتِيمٍ مِّنْ رَّيْبٍ﴾، فَكَأَنَّهُ قِيلَ: أَمَثَلُ الْجَنَّةِ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ؟ أَيْ: كَمَثَلِ جَزَاءِ مَنْ هُوَ فِي النَّارِ)، نه مه (محي الدين درويش) له ته فسيره که ی خو ی دا^(۱) لئ ده خوازیته وه ده لئ:

(الزَمْخَشَرِي)، گو تو ویه تی: ئەم ته عیبره (که خوا ﴿﴾ ده فهرمو ی: وینه ی به هه شتیک که به لئندراوه به پارێزکاران، ئنجا باس ده کات که رووباری ئاوی تیدایه که ساغ و سافه، شیریک که تامه که ی نه گوپاوه، شه راپایک که چێره بو خوره وانی، هه نگوینیک ی پالفته کراو، هه موو جوړه میوه یه ک، دوا یی ده فهرمو ی: ﴿كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ﴾، وه ک که سی ک وایه که له ناگردا به هه می شه یی ده میتته وه؟، قسه یه که له شیوه ی چه سپاندن (اثبات) دایه، به لام به مانای لابردن و نکوولییلکردنه، چونکه چۆته ژیر حوکمی قسه یه که وه که به پیتی نکوولییلکردن ده ستی پی کردوه، چۆته ئیو باز نه که یه وه، نه ویش نه وه یه که خوا ی بهرز ده فهرمو ی: ﴿أَفَنْ كَانَ عَلَىٰ يَتِيمٍ مِّنْ رَّيْبٍ كَمَنْ زَيْنَ لَهُ سُوءَ عَمَلِهِ﴾، وه ک لیره دا گو ترای: ئایا وینه ی نه وه به هه شته، وه ک نه وه وایه که له ناگردا هه می شه یی ده بی، واته: وه ک سزای که سی ک وایه، که له ناگردا هه می شه یی ده بی؟!.

ئنجا نه مه (محي الدين الدروي ش) ی ش له ئینول مونه بیر (إِبْنُ الْمُنْزِرِ) خواستوو یه ته وه ده لئ: پتویسته یه ک وشه ی دیکه بو ته عیبره که ی زیاد بکری: (أَمَثَلُ سَاكِنِ الْجَنَّةِ، كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ؟ أَيْ: كَمَثَلِ جَزَاءِ مَنْ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ)، ئایا وینه ی نیشته جی بووی به هه شت، وه ک که سی ک وایه که له ناگردا

همیشه‌ی ده‌بی، واته: نایا پاداشتی که‌سیک که له به‌هه‌شتا نیشته‌جینه، وه‌ک سزای که‌سیک وایه که له ناگردا هه‌ر ماوه؟ بینگومان نه‌خیر.

که‌واته: (الزمخشری) خاوه‌نی ته‌فسیری (الکشاف)، ئەم نایه‌ته ده‌به‌سیتته‌وه به نایه‌تی پیتش خۆیه‌وه که ده‌فه‌رموی: ﴿أَفَن كَانَ عَلَىٰ يَتِيمَ مِّنْ زَيْدٍ لَّهُ سَوْءٌ عَلَيْهِمْ وَأَتَّبِعُوا أَمْرَهُمْ﴾، نایا که‌سیک که له له‌لایه‌ن په‌روه‌دکاریه‌وه له‌سه‌ر به‌لگه‌یه‌کی پۆشنه، وه‌ک که‌سیک وایه که خراپه‌که‌ی بو پازیتندراوه‌ته‌وه، که‌وتوونه شوین ناره‌زووه‌کانیان؟ ده‌لی: ته‌عبیره‌که‌ی دواتریش ﴿مَثَلُ الْجَنَّةِ﴾، له شیوه‌ی ئیسپات و چه‌سه‌پاندن دا هاتوه، به‌لام مه‌به‌ست پی‌نکوو‌لییل‌یکردنه، واته: به‌دنیایی پاداشتی که‌سانیک که پاریزکارن و ده‌چنه ئیو‌ئو به‌هه‌شتانه، وه‌ک سزای ته‌وانه‌ی له ناگردان، پیکه‌وه به‌رانبه‌رو به‌راورد نا‌کرین و وه‌ک به‌ک نین.

دوو: له پرووی پریمانییه‌وه، (مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ)، هه‌مووی نیهاد (مبتداً) هو گوزاره (خبر) که‌ی قرتیندراوه، وا ته‌قدیر ده‌کرئ: (مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ، جَنَّةٌ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ)، که‌واته: (مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وُعِدَ الْمُتَّقُونَ)، هه‌مووی نیهادوه گوزاره‌که‌ی بریتیه له: (جَنَّةٌ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ)، باخیک که پرووبارانیک‌ی ناو زولال و نه‌گوزاویان تیدان.

سئ: خوا ﴿سَ﴾ نه‌و به‌هه‌شته‌ی بو پاریزکارانی داناوه، هه‌م نازو نیعمه‌تی ماددیی تیدا باس کراون، به‌پینج بره‌گو، هه‌م ناز و نیعمه‌تی مه‌عنه‌ویش، به‌یه‌ک بره‌گه:

أ- ناز و نیعمه‌ته ماددیه‌کان:

(١) - ﴿أَنْهَارٌ مِّنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ﴾، پرووبار گه‌لیک له ناو، ناویکی ساف و زولال، که تام و په‌نگ و بونی نه‌گوزاوه.

(٢) - ﴿وَأَنْهَارٌ مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ يَغَيَّرْ طَعْمَهُ﴾، پرووبار گه‌لیک له شیر که تامی نه‌گوزاوه، تامی تیک نه‌چووه.

(٣) ﴿وَأَنهَرُ مِنْ حَرِّ لَذَّةِ اللَّشَرِّينَ﴾، رووبار گهلېك له مهی (شه پاپ) كه چيژدارو به چيژه بو خوره وانی.

(٤) ﴿وَأَنهَرُ مِنْ عَسَلٍ مُّصَيٍّ﴾، رووبار گهلېك له ههنگوين، ههنگوينيكي پالفته.

(٥) ﴿وَلَمْ يَهَيِّأْ مِنْ كُلِّ الشَّعَرَةِ﴾، له هه موو جوړه ميوه يهك بو تهوان له ويدا هه يه.

ب- له رووی مه عنه وييشه وه: ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، ليپوردنيكي گه ورو ه شايسته له لايه ن په ورو دگار يانه وه، چونكه نه زانراو (نكړه) بوونی (مغفرة) له م په وت (سياق) هدا ته وه ده گه يه نئ.

بيگومان باشتري جوري ناو، تهو ناو هيه كه تام و بو ن و په نكي نه گورا بي، بويه ده فهرموئ: ﴿وَأَنهَرُ مِنْ مَّاءٍ عَذْرَاءِ سِينٍ﴾.

باشتري جوري شيريش تهو هيه كه تامي نه گورا بي و تيكنه چووبي، بويه فهرموويه تي: ﴿وَأَنهَرُ مِنْ لَبَنٍ لَمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ﴾.

هه ورو هها باشتري جوري شه پاپ تهو هيه كه ئازارو سهر تيشه و سه رخوشي به دوا د نه يه ت، بويه ده فهرموئ: ﴿وَأَنهَرُ مِنْ حَرِّ لَذَّةِ اللَّشَرِّينَ﴾.

ديسان باشتري جوري ههنگوينيش، تهو هيه كه كه په شان و ميوو ميتشي مردووي تينه كه وتبي و ساف و ساغ بي: ﴿وَأَنهَرُ مِنْ عَسَلٍ مُّصَيٍّ﴾.

باشتري جوري ميوه ش تهو هيه، كه هه موو جوړه كاني ميوه بن، نهك ته نيا جوړيكي يان دوو جوړ، يان چهند جوړيكي ديار يي كراو: ﴿وَلَمْ يَهَيِّأْ مِنْ كُلِّ الشَّعَرَةِ﴾.

چوار: له باره ي: ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾، هوه، (فخر الدين الرازي) پرساريكي ورو و ژانده ده ئي: پاريزكاران تاكو ليپوردني په ورو دگار يان نه بينن، ناچته به هه شت، تهدي ياني چي خوا ﷻ دواي تهو هيه باسي نازو نعيمه ته كاني به هه شت ده كات، ده فهرموئ: ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾؟

هەلبەتە بە بۆ چوونی من وەلامی پرسیارەکی هێندە زەحمەت نیه، ئەویش ئەوەیە کە بگوترێ:

خو! ﴿۷۶﴾ وێرای ئەوەی ئەو نازو نێعمەتە ماددیانهیان دەدات، پێشیان دەفەرموێ: چاوپۆشیم لێتان کردو لێتان رازیم، وەک خو! ﴿۷۷﴾ فەرموویەتی: ﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾ (التوبة، رازی بوونیک لە خواوە گەورەترە، واتە: گەورەترە لە بەهەشت و لەوەی کە لە بەهەشتدا هەیە، بەهەشتیش بۆیە خوشە، چونکە ئەو شوێنەیه کە خو! بەهۆیەوه لە مەژگەکان رازی دەبێ و دەیانخاتە ئەویە.

بەلام بە هەرحال ئەو وەلامیکی هێناوە دەلی: ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ﴾ (أي: لَا قَبِيحَ عَلَى الْآكِلِ وَالشَّارِبِ، بَلْ مَسْتُورُ الْقَبَائِحِ مَغْفُورٌ)، دەلی (غفر) بە مانای پۆشینە: عادت وایە کە کەسێک شتێک دەخوات یان دەخواتەوه دوایی پاشەرۆکی دەبێ، کە دەفەرموێ: ﴿وَمَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ﴾، یانی: بلیی پەرورەدگاریان دەیانپۆشی و ئەو خواردن و خواردنەوانەیی لە بەهەشتدان، پاشەرۆکیان نابێ و وانابێ پێی ناشیرین و قێزەون بن.

بەلام وەک گوتم: خو! ﴿۷۸﴾ زۆر جارێک باسی پەزنامەندیی خۆی دەکات و، باسی لێبوردەیی خۆی دەکات، باسی پەحمەت و بەزەیی خۆی دەکات و، باسی بەخششی خۆی دەکات، هەموو ئەو وشانە (رضوان، مغفرة، رحمة، فضل)، بەکاردهێنێ، ئنجا هەرچەندە چوونە بەهەشت کۆتا قۆناغە، بەلام خو! ﴿۷۹﴾ لە شوێنی دیکەش دا، ئەو باس و خواسانە پاش و پێش دەکات، وەک لە فەرماشتیکی پێغمەبەردا ﴿۸۰﴾ هاتو: خو! ﴿۸۱﴾ چەند جارێک بە بەهەشتیەکان دەفەرموێ: چیتان دەوێ؟ ئەوانیش دەڵێن: هەرچی پێویستە پێتداوین، دواي ئەوەی چەند جارێک دووبارە دەکاتەوه، بە تاییەتی بۆ شەهیدان، دەڵێن: داوامان هەر ئەوەیە جارێکی دیکە بچینهوه بۆ ژبانی دنیا لە پێناوی تۆدا

بجه نگیں و بکوژرتین، خوای پهروه ردگارش پینان دهفه رموی: تهوه لیتان رازی
بووم و، هه رگیز لیتان تووړه نابم^(۱).

کهواته: نیمه له بهه شتیش پیوستیمان به په زامه ندیی و لیورده یی و به خشش
و به زه یی خوا ﷺ هه هه یه، به لکو به هوئی تهو سیفه تانه ی پهروه رگاره وه،
ژیانی بهه شت و بهه شتیه کان، تام و چیزی هه یه و بهرده و امیش ده بی.

---

(۱) عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنَّ اللَّهَ يَقُولُ لِأَهْلِ الْجَنَّةِ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، يَقُولُونَ: نَبِيِّكَ رَبَّنَا وَسَعْدِكَ، فَيَقُولُ: هَلْ رَضِيتُمْ؟ فَيَقُولُونَ: وَمَا لَنَا لَا نَرْضَى، وَقَدْ أُعْطِينَا مَا لَمْ نَعْطِ أَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ؟ فَيَقُولُ: أَنَا أُعْطِيكُمْ أَفْضَلَ مِنْ ذَلِكَ. قَالُوا: يَا رَبِّ، وَأَيُّ شَيْءٍ أَفْضَلُ مِنْ ذَلِكَ؟ فَيَقُولُ: أَحَلُّ عَلَيْكُمْ رِضْوَانِي فَلَا أَسْخَطُ عَلَيْكُمْ بَعْدَهُ أَبَدًا" (أخرجه البخاري: ۶۵۴۹)

مه سه له ی پینجه م:

له بیروایانی دهغه ل کسانیک هه ن گوئ بو پیغه مبه ره ۱ هه لده خه ن (ده گرن)، به لام هه رکه چوونه ده ری، له زانایان ده پرسن: ئه ری ئیستا چی گوت؟ ئه وانه خوا ۲ موری به سه ر دلیانه وه ناوه، به لام ری ری راستگرتووان زیاتر به رچا و روونیان پی دده ات و پاریزکاریه کیش شایسته ی ئه وانه، پیان ده به خشی:

خوا ۳ ده فره موی: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنِفًا أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۚ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًىٰ وَآتَاهُمْ تَقْوَاهُمْ ۚ﴾ (۷)

شیکردنه وه ی ئه م دوو ئایه ته، له شه ش برگه دا:

۱- ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ﴾، هه یانه گوئ بو تو هه لده خات، (مِنْهُمْ، أي: مِنَ الْكَافِرِينَ الْمُتَافِقِينَ)، له بیروایانی دهغه ل و موفاق، به چی ده زانین ئه وانه کافره موفاقه کان؟ چونکه ده فره موی:

۲- ﴿حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ﴾، هه تا کاتیک له لای تو چوونه ده ر.

بیگومان ئه وانه ی چوونه مه جلیسی پیغه مبه ره وه ۴ ئه و دهغه ل و دوو پروانه بوون، که خو یان به مسولمان پیشان داوه، کافران نه هاتوونه مه جلیس و کو ری پیغه مبه ره وه ۵ (الِاسْتِمَاعُ: أَشَدُّ السَّمْعِ وَأَقْوَاهُ، أي: يُظْهِرُونَ الْإِهْتِمَامَ بِكَلَامِكَ، وَهَذَا مِنْ اسْتِعْمَالِ الْفِعْلِ بِمَعْنَى إِظْهَارِهِ)، (إِسْتِمَاعُ)، بریتیه له: توندترین شیوه ی گوگرتن و به هیزرتینی، واته: و پیشان ده ده ن که زور گرنگی به قسه که ی تو ده ده ن، لیرده ئه م وشه یه ئه و کرداره ی به کاره ی تراوه، مه به ست پی پی رواله که یه تی و ده رخستنیه تی، نه ک خودی کرده وه که، واته: ئه وان به دل و به گیان و بایه خ

پڻدانوه، گوٽيان نه ڳرتوه، به لږم ځويان وا پيشان داوه، که به دل و به گيان
گوٽي لږ ده ڳرن، ﴿حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ عِنْدِكَ﴾، (يعني: حَتَّىٰ إِذَا غَادَرُوا مَجْلِسَكَ فِي
الْمَسْجِدِ وَغَيْرِهِ)، وانه: هه ٽا کاتيک که مه جليس و کوږي توڙيان به جهڻيشت، که
پنځمه بهر ﷺ له مزگهوت و جگه له مزگهوت دانېشته، ټه وانيش لهو باز نه يه
کوږو مه جليسه چوونه دهري.

(۳- ﴿قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ آنفًا﴾، به‌وانه‌یان گوت: که زانیاریان پیدراوه، نه‌ری ئیستا چی گوت؟ واته: به‌هاوه‌لانیان گوتوه، هاوه‌لانیک که شاره‌زاتر بوون زور له خزمه‌تی پیغهمبر ﷺ و کوږو مه‌جلیسی دا دانیشتوون: نه‌ری ئیستا چی گوت؟ (آنفا، أي: وقتاً قریباً من زمن التکلم، و لم ترد إلا منصوبه على الظرفیه)، (آنفا، هه‌ر به‌مه‌نصوبی هاتوه، له‌به‌ر نه‌وه‌ی زه‌ږفه، وه‌ک توره‌که‌یه‌ک ناوی کاته، شتیکی تیدا نه‌نجام ده‌دری)، (آنفا)، نه‌و کاته‌یه‌ له‌و کاته‌وه‌ی قسه‌ی تیدا ده‌کری، زور نریکه، یانی: هه‌ر ئیستا و پیش ئیستا چی گوت؟ نه‌و ږیساړکړدنه‌ش سی نه‌گه‌ری هه‌ن:

يه كه م: ده گونجی بۆ پرسيا رکردنی راسته قينه بئ، واته: مه به ستیان بووبئ که پیغمه مبه ر ﷺ چی گوئ؟ له بهر ئه وهی خو بۆ زلگرتن و له خو پازیی بوون، ریی لی گرتیوون و بوو بووه په رده یه ک، که باش له فرمایشته کانی پیغمه مبه ر ﷺ تئ نه گهن، بۆیه ناچار بوون بیرسن: ئه ری چی گوئ؟ تئ نه گه بشتن!

دوهم: ده‌گونجی بۆ به کهم ته‌ماشا کردن بئ، واته: نه‌و قسانه چی بوون! هه‌چ نه‌بوون، نه‌وه چی گوته؟ جاری وایه تۆ به کهسیک ده‌لئیی: نه‌وه چی گوته؟ یانی: نه‌و قسه‌که‌ی هه‌چ نه‌یه، بئ بایه‌خه‌و بئ نه‌وه‌رۆکه، شاسته‌ی گۆی لنگرتن نه‌یه.

سینەم: ئەگەریش ھەيە مەبەست پێی گالتە پێکردن بووبێ، واتە: ئەو قسانە چين دەیکەن، نەری ئەو ھی گوت؟! وەک گالتە پێکردن، کەواتە: ھەم دەگونجی بۆ بە پرسیاکردنی راستەقینە بێ، ھەم دەگونجی بۆ بە کەم تەماشاکردن بێ، ھەم دەگونجی بۆ گالتە پێکردن بێ، بۆیە خوا ﷻ دەفەرموی:

۴- ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَمَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾، نه‌وانه که‌سانیکن خوا ﴿﴾ مۆری به‌سەر دله‌وه ناون، واته: وهک چۆن نامه‌یهک مۆر ده‌کری و داده‌خری، تازه هیچی دیکه‌ی تیدا ناووسری، دلی نه‌وانه‌ش تازه به‌ستراوه‌و، هیدایه‌تی ناچیتی.

۵- ﴿وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾، هه‌روه‌ها که‌وتوونه شوین ئاره‌زووه‌کانی خوین، که‌واته: هه‌م له‌ پرووی عیلمیه‌وه تیکچوون و دلیان هیدایه‌ت وه‌رناگری، هه‌م له‌ پرووی کرده‌بیه‌وه تیکچوون و به‌ دوایی ئاره‌زوو ده‌که‌ون.

۶- ﴿وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآثَنَهُمْ ثَوَابُهُمْ﴾، (به‌لام به‌ پیچیه‌وانه‌وه) نه‌وانه‌ی پئی راستگرتوون، (که‌ بروادارانن، خوا ﴿﴾) پینمایان بۆ زیاد ده‌کات، یاخود پئی راست گرتیان بۆ زیاد ده‌کات و، پارێزکارییه‌کیش که‌ شایسته‌ی خوینانه، پتیاان ده‌دات، واته: هۆکاره‌کانیان بۆ ئاسان ده‌کات.

که‌واته: ﴿وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآثَنَهُمْ ثَوَابُهُمْ﴾، مانابه‌که‌ی ده‌گونجی ئاوا ته‌عبیری لی بکری: ﴿وَالَّذِينَ قَبِلُوا هُدًى مِنَ اللَّهِ، لَطَفَ اللَّهُ بِهِمْ، فَزَادَهُمْ هُدًى وَرَسَخَ الْإِيمَانَ فِي قُلُوبِهِمْ، وَوَفَّقَهُمْ لِلتَّقْوَى﴾، واته: نه‌وانه‌ی پینمای خویان وه‌رگرتوه، خوا لوتفی له‌گه‌ل کردوون، پینمای و پاسته‌ پئی بۆ زیاد کردوون، ئیمانی زیاتر له‌ دندا چه‌سپاندوون و، واشی لی کردوون پارێزکاریی وه‌ک سیفه‌تیکێ پۆچوو له‌ خۆیاندا به‌کاربینن.

که‌واته: له‌م دوو ئایه‌ته‌ موباره‌که‌دا، خوا ﴿﴾ به‌راوردیک ده‌کات له‌ نیوان بیپروایانی ده‌غه‌ل و بروادارانێ پاسته‌قینه‌داو، بیپروایانی ده‌غه‌ل به‌ دوو سیفه‌تان وه‌سف ده‌کات:

۱- له‌ پرووی زانیارییه‌وه، ده‌فه‌رموی: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ طَمَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾، نه‌وانه که‌سانیکن خوا ﴿﴾ مۆری به‌سەر دله‌وه ناون، واته: هیچ زانیاریی وه‌رناگرن.

۲- له‌ پرووی کرده‌وه‌ی باشیشه‌وه: ﴿وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ﴾، که‌وتوونه شوین ئاره‌زووه‌کانی خۆیان، له‌ جیاتی نه‌وه‌ی بکه‌ونه‌ دوایی شه‌ریعه‌ت، که‌ بیگومان هه‌م مۆر به‌ دله‌وه‌ نران

و، هم كهوتنه به شوين ئارزووه كانيان، ههردووكان بهرهمى نهو كوفرو نيفاق و دهغه ليهن كه له دلباندا جگير بووه.

هه‌روه‌ها پروادارانیش، خوا **ﷺ** به دوو وه‌س‌فان، وه‌س‌فی کردوون:

۱- ﴿زَادَهُمْ هُدًى وَآتَاهُمْ فَوْقَهُمْ﴾، واته: له پروی یتفکرین و زانیارییهوه، خوا پوژ به پوژ زیاتر ریتمای و راسته ری بوونان پو زیاد دهکات.

۲- له ړووی کرداریشه‌وه، سیفه‌تی ته‌قوایان پېده‌دات، ته‌قواش بریتیه له پابه‌ندی به‌وده که خوا ﷺ فرموویه‌تی، (سَلْبًا وَإِجَابًا) واته: پابه‌ندن به شهریه‌تی خواوه، هه‌رچی شهریه‌ت قه‌ده‌غهی کردوه، خویانی لږ به دوور بگرن و، هه‌رچی شهریه‌ت فرماني پیکردوه، جَنَبه‌تی بکن.

مہسہ لہی شہ شہ م:

بیروایان جگہ لہ ہاتنی تاخیر زہمان بہ کت و پری، نابی چاودہ پئی
ہیچی دیکہ بکہن، چونکہ بہ شیک لہ نیشانہ کانی ہاتوون و، ہەر کاتیکیش
روویدا، ناتوانن بہ ند وەر بگرن و راستیہ کانیاں بیر بکہ وینہوہ:

خو ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا فَأَنَّى لَهُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهَا﴾ (۱۸)

شیگردنہوہی ئەم ئایہتہ، لہ سہی برگہدا:

(۱) ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾، ئنجا چاودہ پئی چی دەکەن جگہ لہ
کاتہکە، تاخیر زہمان، کە کتوپر بۆیان بئی!

لیرەدا کە دەفەر موی: ﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾، (الْإِسْفِهُامَ مَشُوبَ
بِتَهَكُّمٍ، وَهُوَ انْكَارِيٌّ مُوجَّهٌ إِلَى الرَّسُولِ، وَالْمُرَادُ بِهِ غَيْرُهُ)، واتہ: ئایا چاودہ پئی چی
دەکەن، جگہ لہ تاخیر زہمان، ئەو کاتہی دنیای تیدا کۆتا دی، ئەم پرسیارکردنہ
تیکہ لہ لگەل گاتنہ پیکردن و، پرسیارکردنی نکو و ئیلیکە رانہیہ، رووی کردۆتہ
پێغەمبەر ﷺ و مەبەست پئی جگہ لہوہ.

کە دەفەر موی: ﴿أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً﴾: (حَالٌ مِنَ السَّاعَةِ)، واتہ: ئەمە حالہ لہ
(ساعة)، چاودہ پئی چی دەکەن کە ئەو تاخیر زہمانہ بۆیان بئی؟ لہ ناکاوو بئی
ئەوہی پێشەکیی ھەبن و، بە پلہ پلہیی نایەت و کتوپر دی.

(۲) ﴿فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا﴾، بە دنیایی نیشانہ کانی ہاتوون، واتہ: ھەندئ لہ نیشانہ کانی
ہاتوون، ئەو نیشانانہی ہاتوون کە خەلک بزانی تاخیر زہمان دی، زانیان لہو بارہوہ
زۆر قسەیان کردوون، بۆ وینہ:

١- یەکیەک لە نیشانه کان ئەوەیە کە خوا مروۆفی خولقاندوون و، ئەوانیش چاک و خراپیان تێدا، ئەوەش خوازیاری ئەوەیە دەبێ لێپرسینهو و سزاو پاداشت هەبێ، واتە: هەر دروستکرانی مروۆف، یەکیەکە لە نیشانه کان هاتنی ئاخیر زەمان و قیامت.

٢- دابەزاندنی قورئان.

٣- ناردنی پیغمبەری کوئابی ﷺ، کە لە دوایی ئەو هیچ پیغمبەری دیكە نایەن.

٤- لەت بوونی مانگ، وەک لە صەحیحی بوخاری و صەحیحی موسلیم دا^(١) هاتووە.

ئەوانە چەند نیشانه یەکن کە هاتوون، ئەو کاتە ی خوا ﷺ ئەوەی فەرمووە.

هەلبەتە دواییش لە فەرمایشتی پیغمبەردا ﷺ هاتووە، باسی نیشانه ی دیكەشی کردوون، ژمارەیک لە وردە نیشانه کانیش هاتوون، ئەوەش کە لە فەرمایشتیکدا هاتووە کە دەفەرموێ: ئاخیر زەمان نایەت تاكو دە (١٠) نیشانان هەبن، ئەوانە جاری بە تەنکید نەهاتوون، چونکە هەر کاتیک ئەو نیشانه سەرەتایان دەستی پێکرد، وەک چۆن ملوانکەیک دەپچڕێ و دەنکەکانی بەدوایدا دەکەون، ئاوا نیشانه گەورەکان بە دوایی یەکدا دێن.

ئەنجا ئیمە لە هەر کام لە تەفسیری سوورەتی (الأنعام) دا، لەو شوێنە ی باسی هاتنی ئاخیر زەمان دەکات، ئایەتی (١٥٨).

هەروەها لە سوورەتی (الأعراف) یشتا، دیسان باسیکمان کردووە لە بارە ی نیشانه کان ی پۆزی دواییەو.

لە سوورەتی (الأنعام) لە تەفسیری ئەو ئایەتەدا کە خوا ﷻ دەفەرموێ:

﴿ هَلْ يَظُنُّونَ إِلَّا أَن تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ

(١) (عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: انْشَقَّ الْقَمَرُ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَقَّتَيْنِ، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: « أَشْهَدُوا ») (أخرجه البخاري: ٢١٣٦)

اَیَّدَ رَبُّكَ لَا یَنْفَعُ نَفْسًا اِیْمَنُهَا لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ كَسَبَتْ فِیْ اِیْمَنِهَا خَيْرًا قُلِ اَنْظُرُوا
 اِنَّا مُنْظِرُونَ ﴿۱۵۸﴾ واته: نایا چاوه‌پرسی چی ده‌کهن، که فریسته‌کان بیتن، یان
 په‌روه‌ردگارت بی، یان هه‌ندی له نیشانه‌کانی په‌روه‌ردگارت بیتن، ټهو وژوډی
 هه‌ندی له نیشانه‌کانی په‌روه‌ردگارت دین، هیچ که‌سیک سوود له بروا
 هیتانه‌کی نابینئ که پیشتر بروای نه‌هینابئ، یان به پتی بروا هیتانه‌کی
 کرده‌وی باشی نه‌کردبی، بلئ: چاوه‌ری بن ټیمه‌ش چاوه‌ریین.

له سووړې (الأعراف) یش له ته فسیری ښو ټایه ده، که خوا **د** دهه رموی: **سَلُّوْكَ عَنِ السَّاعَةِ اَبَانَ مَرْسَهَا قُلْ اِنَّمَا عَلِمَهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُجِيبُهَا لَوْهَهَا اِلَّا هُوَ قُلْتُ فِي السَّنَوَاتِ وَالْاَرْضِ لَا تَاْتِيكَوْا اِلَّا بَعَثَ اِسْتَلُوْكَ كَاَنَّا حَقِيْ عَنْهَا قُلْ اِنَّمَا عَلِمَهَا عِنْدَ اللّٰهِ وَلَكِنْ اَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ** (۱۷۸) له وېشدا لهو باره وه كورته باسټيكان كرده.

(۳) - ﴿فَإِنْ لَّمْ يَنْجِئْهُمُ ذِكْرُهُمْ﴾ له کوئی، یا خود: چوں کاتیک تاخیر زهمانیان بؤ هات، کتوپر، بیریان ده که ویتنه وه، یان: په‌ند وهرده‌گرن؟ که ده‌فهرموئ: ﴿فَإِنْ لَّمْ يَنْجِئْهُمُ ذِكْرُهُمْ﴾ (یعنی: کَیْفَ وَمِنْ أَيْنَ لَهُمُ التَّذْکَرَةُ وَالْإِعْطَافُ بَعْدَ مَجْئِئِهَا؟)، چوں و له کوئوه په‌ند وهرده‌گرن و بیر ده‌که‌نه‌وه، کاتیک که هات، تازه فریای هیچ شتیک ناکه‌ون، پیغهمبه‌ریش ﴿لَهُوَ﴾ باره‌وه ده‌فهرموئ: ﴿إُعِثُّ اَنَا وَالسَّاعَةُ كَهَاتَيْنِ وَأَشَارَ بِالْوُسْطَى وَالسَّبَابَةِ﴾ (أخرجه البخاري: ۶۵۰۴، مسلم: ۲۹۵۱، الترمذي: ۲۲۱۴)، واته: من و تاخیر زه‌مان ناوا هاتوین، ناماژدی کرد به په‌نجه‌ی نیوه‌راستی و په‌نجه‌ی شایه‌فمانی.

مه سه له ی جهوتهم و کۆتایی:

فرمانکردنی به پیغه مبه ﷻ که بهردهوام بی له سه زانیی یه کتایی خوا له په رسترانیداو، داوای لیسوردن کردنی له خوا، بۆ گوناھی خو و پرواداران ی پیا وو ئافرهت و، زانیی ئه وهش که خوا ﷻ جموجۆل و هه لاس و کهوت و نشینگه کانیشیان ده زانی:

خوا ﷻ ده فره مو: ﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَسْتَغْفِرُ لِدُنْيِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثَلَكُمْ ۝١١﴾

شیکردنه و ی ئهم ئایه ته، له سی برکه دا:

(١) - ﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ۝١١﴾، بزانه که جگه له خوا، هیچ په رستراویک نیه، واته: بهردهوام به له سه ره ئه وه، نه ک تا کو ئیستا نه یزانیوه و ئیستا بزانی، واته: بهردهوام به له ده رککردنی ئه و راستیی، که جگه له خوا ﷻ هیچ که سی و هیچ شتیک شایسته ی په رستران نیه.

(٢) - ﴿ وَأَسْتَغْفِرُ لِدُنْيِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۝١١﴾، داوای لیوردنیش بۆ گوناھی خوت و بۆ گوناھی پیا وانی پروادار و ئافره تانی پرواداریش بکه.

ئهمه گرنگی پێدانه به ئافره تانی پروادار لهم مه قامه دا، چونکه له هه ر شوێنیک دا خوا ﷻ فره مو و بیستی: (مؤمنون) یان (آمنوا) یان (مؤمنین) مه به ست پی ی هه ردوو په گه زی ئیر و مییه، به لام ئیره دا که ده فره مو: ﴿ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۝١١﴾، ئهمه زیاتر گرنگی پێدانه به په گه زی می، به ئافره تانی پروادار.

(٣) - ﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثَلَكُمْ ۝١١﴾، خواش ﷻ ده زانی ئه و شوێنی جموجۆل و هه لسوکه وتی تیدا ده کهن و نشینگه شان، (الْمُتَقَلَّبُ: اِسْم مَكَانٍ)، (مُتَقَلَّبٌ) ناوی شوێنه، ئه و شوێنه ی تیدا دین و ده چن، ده شگونجی: چاوگی میمی بی، واته: هه لسوکه وت

و هاتن و چوونی ئیوه ده زانی، ﴿وَمَثُورٌ﴾ (المثوی: المرجع والمآل)، ئەو شوئینه ی مروؤف بۆی ده گه پێتهوه، تێیدا پشوو ده دات و، تێیدا نیشته جێ ده بێ.

له باره ی ئه وه وه که پێغه مبه ر ﷺ فه رمانی پێکراوه، داوای لێبوردن بۆ گوناھی خۆی و، بۆ گوناھی پیا وانی بروادارو ئافره تانی برواداریش بکات، پێشتر باسمان کرد که گوناھی پێغه مبه ر ﷺ مه به ست پێی ئەو گونا نه نه، به وه چه مک و واتایه ی بۆ خه لکی دیکه، به کاردی، شتیک ده زانن خوا پێی ناخۆشه و ده شیکه ن، به لکو مه به ست پێی جوړیک له بیتاگیی و، جوړیک له هه لسوکه وت بووه که پێغه مبه ر ﷺ تێیدا نه پێکاووه، بۆ مه قامی به رزی ئەو به گونا ه دانراوه، ئەگه رنا له راستیدا کاتیک مروؤف کۆشش ده کات و له ئیجتیهاده که یدا ناپێکی، پاداشتی هه ر هه به، پاداشتی ک و، ئەگه ر بیپێکی، دوو پاداشتی هه ن، به لأم بۆ پێغه مبه ر ﷺ مه قامی هێنده به رز بووه، ئەو ورده شتانه ش بۆ ئەو به گونا ه له قه له م دراو، له وه باره وه پێغه مبه ر ﷺ ده فه رموی: {إِنِّي لَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ سَبْعِينَ مَرَّةً} (آخرجه الترمذي: ۳۲۵۹، وعبدالرزاق: ۲ ج، ص ۱۸۲، والبيهقي في الشعب: ۴۳۷، وَأَصْلُهُ عِنْدَ الْبَخَّارِيِّ) واته: من رۆژی هه فتا جار داوای لێبوردن له خوا ده که م.

که ده فه رموی: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾:

(۱)- یانی: له سه ر خوا به یه کگرتن به رده وام به، وه ک: {إِهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ}، پێی راستمان پێشان بدهو، به ناخه سه ر پێی راست، واته: به رده وامان بکه له سه ر پێی راست.

(۲)- یاخود: {زِدْ عَلِمًا فِي تَوْحِيدِكَ، وَارْتَقِ فِي دَرَجَاتِ الْإِيمَانِ}، له خوا به یه کگرتنه که تدا زانیاری دیکه زیاد بکهو، به په لکانی ئیماندا زیاتر سه ربکه وه.

(۳)- واتایه کی دیکه ی ئه وه یه: با خوا ﷻ ناکه په نات بێ و، له کاتی ته نگانه دا ته نیا په نا به و بگره.

(الطبري)^(۱) ده لێ: {فَاعْلَمْ يَا مُحَمَّدُ! أَنَّهُ لَا مَعْبُودَ تَتَّبِعِي أَوْ تَصْلُحْ لَهُ الْأُلُوهَةُ، وَيَجُوزْ لَكَ وَلِلْخَلْقِ عِبَادَتُهُ إِلَّا اللَّهُ الَّذِي هُوَ خَالِقُ الْخَلْقِ، وَمَالِكُ كُلِّ شَيْءٍ يَدِينُ لَهُ

بِالرُّبُوبِيَّةِ كُلِّ مَا دُونَهُ، وَسَلَّ رَبُّكَ عُقْرَانِ سَالِفِ دُنُوبِكَ وَحَادِثَهَا، وَدُنُوبِ أَهْلِ الْإِيمَانِ بِكَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ)، واته: نهی موحه ممهه! بزانه هیچ په رستراویک نیه، شایسته ی به ندایه تی بۆ کران بئ و، بۆ تۆو دروستکراوه کانی دیکه، شایسته ی نه وه بئ به ندایه تی بۆ بکه، جگه له خوا، که به دیه پنه ری به دیه پنه راوه کانه و، خاوه نی هه موو شتی که و، جگه له خو ی هه موو شتی که بۆی ملکه چه و، تۆ داوای لیبوردن بۆ هه له و که م و کوپییه کانی را برد و و تازه ی خو ت بکه، هه رو هه ها بۆ گونا هه تاوانه کانی تیمانداران، که پروایان به تۆ هیناوه له پیوان و نافرته تان.

کۆتایی ئەم دەرسە شمان بەم دەقە دینین:

إِعْنِ عَبْدَ اللَّهِ بْنِ سَرْجِسَ قَالَ: أَكَلْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقُلْتُ: غَفَرَ اللَّهُ لَكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ لَهُ صَاحِبِي: هَلِ اسْتَغْفَرَ لَكَ النَّبِيُّ ﷺ قَالَ: نَعَمْ وَلَكَ، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿وَاسْتَغْفِرْ لَذُنُوبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾، ثُمَّ تَحَوَّلْتُ فَتَنْظَرْتُ إِلَى خَاتَمِ النُّبُوَّةِ بَيْنَ كَتِفَيْهِ جُمُعًا عَلَيْهِ خِيْلَانٌ، كَأَنَّهُ الثَّنَائِيلُ (، (أَخْرَجَهُ مُسْلِمٌ: ٢٣٤٦، وَالتِّرْمِذِيُّ فِي الشَّمَائِلِ: ٢٣، وَالنَّسَائِيُّ: ٥١٦)، واته: عه بدولای کوری سه رجیس (خوا لئی پازی بئ) ده لئ: له گه ل پیغه مبه ری خوا دا ﴿وَاسْتَغْفِرْ لَذُنُوبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ خواردنم ده خوار، پیم گوت: نه ی پیغه مبه ری خوا! ﴿وَاسْتَغْفِرْ لَذُنُوبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ خوا لیت ببووری، دوا یی ها وه له که م پتی گوت: نایا پیغه مبه ری خوا ﴿وَاسْتَغْفِرْ لَذُنُوبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ داوای لیبوردن بۆ تۆ کرد؟ گوتی: به لئ، بۆ تۆش، تنجا نه و نایه ته ی خو ئنده وه: ﴿وَاسْتَغْفِرْ لَذُنُوبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ {یانی: مادام خوا ﴿وَاسْتَغْفِرْ لَذُنُوبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ فەرمانی پئ کردوه، دیاره فەرمانی خوا ی جییه جئ کردوه، دواتر خو م سووراند ته ماشای مۆری پیغه مبه رایه تیم کرد، له ئیو هه ردوو شانی پیغه مبه ردا ﴿وَاسْتَغْفِرْ لَذُنُوبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ بوو، وه ک پارچه گوشتیکی هه ئوقیو، خالی پیوه بوون، خاله کان وه ک بالووکه ی گچکه بوون.

کورتە باسیک دەربارەی پێویست بوونی پەیداکردنی زانیاری لە بارەی تەنیا پەرستراوێتی خواوە

ئەم کورتە باسە، لە ژێر ڕۆشنایی ئەو ڕستە بە پێزە ئێوە ئایەتە موبارەکە ی ژمارە: (١٩)دا، کە پێشتر تەفسیرمان کردو، شیمان کردووە، پیشکەش دەکەین، کە دەفەرموێ: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾، بزانه کە جگە لە خوا ﷻ هیچ پەرستراوێک نیە، واتە: هیچ پەرستراوێک نیە شایانی پەرستن بێ.

ئەم کورتە باسە، لە سێ ڕێگەدا دەخەینە ڕوو:

١- لەسەر پێغەمبەر ﷺ پێویستکراوە، کە زانیاری بە یەکتایی خوا لە پەرستراوێتی دا هەبێ:

لێرەدا پرسیاریک دەکری:

ئایا موحمەممەد ﷺ هەر لە سەرەتاوە، بەر لەوێ وەحییشی بۆ بێ، نە یانێوە کە خوا ﷻ تاکە بەدیهێنەر و پەرورەدگار و خواوەن ئەم گەردوونە و دروستکراوانە، بە سەر و خوار یانێوە و بە مۆقیشەو؟

بە دنیایی، بێ، زانیویەتی، بەلام ئایا ئەو پێغەمبەرە سەرورە ﷺ ئەوێ کە لە پێی وەحییەو نەبێ نازاری، لە بارەی تەنیا پەرستراوێتی خواوە زانیویەتی؟ بە تەئکید نەخیر، چونکە ئەگەر موحمەممەد ﷺ و، پێغەمبەرانی دیکە، ئەوێ لە دوا وەحییەو نەبێ نە یانێوە، پێش وەحییش زانیایان، کەواتە: گرنگی و بابەخی وەحیی لە چیدا بوو؟ بۆیەش ئەو قسە بە دەکەم، چونکە هەندێک کەس کە عاتیفەو سۆز بەسەر عەقل و لۆژیکیاندا زāl دەبێ، پێیان وایە ئەو نوقسانییە پāl بدرێتە لای پێغەمبەری خاتەم ﷺ کە بگوترێ: بەر لەوێ خوا

بیگانه پیغمبر و وه حی بی بنی، لهو شتانهی زانیان په کی له سر و وه حی که و توه، نه یزانیون، به لام ده بی توه له شته ناشکرو به لکه نه ویسته کان بی، چونکه نه گهر پیغمبر ﷺ و هه مو پیغمبرانی دیکه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به بی سروش بو کران و به بی توهی خوا په یامی تابه تی خو یان بو بنی، لهو شتانه یان زانیایه، که له پی وه حییه وه نه بی نازانین، لهو کاته خوا ﷺ و وه حی بو نه ده ناردن، به لام خوا ﷺ له سوورتهی (النساء) ده فرموی:

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالْيَسَّىٰ مِنْ بَعْدِهِ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَعِيسَىٰ وَأَيُّوبَ وَيُوسُفَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَٰنَ وَءَاتَيْنَا دَاوُدَ زَبُورًا ۚ وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَّمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ ۚ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَىٰ تَكْلِيمًا ۝١٦٦ رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝١٦٧﴾، مه به ستم لهو دپرهی دواپه که ده فرموی:

بویه و ه حیمان ناردوه بو توش و بو نووح و بو هه مو پیغمبرانی دیکه (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام)، که له دوا نووحه وه هاتوون، که ناوی دوازده یان دین لهو سیاقه دا، بو توهی خه لک له دوا په وانه کرانی پیغمبران، به لکه ی نه بی له سر خوا ﷺ، به لام لپردها که خوا ﷺ ده فرموی: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾، واته: له سر لهو زانیارییهی هه ته به رده وام به، یا خود لهو زانیارییه زیاتر بکه، به بیرکړنه وهی زیاترو، به تاعه ت نه جامدانی زیاترو، به ملکه چیی زیاتر بو خوا، به زیاتر تهماشاکردنی دروستکراوه کانی خواو تیرامانیان و، به زیاتر سه رنجدانی هه ردووک کتیی بینراو بیستراوی خوا، که زیاتر جیی سه رنج و تهماشان، زیاتریش داوا له خوا بکه، که زانیارییت بو زیاد بکات، وه ک خوا ﷺ له سوورتهی (طه) دا، ده فرموی: ﴿وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۝١٦٧﴾، واته: بشلی: په روه ردگارم زانیارییم بو زیاد بکه.

هه لپه ته زانیارییش به په کتابی خواو ته نیا په رستراویتی خوا، په ک شت نیهو، پله پله یه، هه میسه خواش ﷺ پیغمبرانی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) به

گشتی و به تاييه‌تی سه‌روهر و پيشه‌وايان موحه‌ممه ﷺ هه‌ئاوه و هانداوه، که له هه‌موو شتکدا بگاته لووتکه‌یه‌کی هه‌ره به‌رز، که بو مروّفی شايسته‌یه‌و، له توانای مروّفدايه.

ئه‌وه به نسيه‌ت موحه‌ممه ﷺ خويه‌وه، ئه‌دی به نسيه‌ت ئومه‌ته‌که‌یه‌وه؟

خوای په‌روه‌دگار له سووره‌تی (الأعراف)، له تاييه‌تی (۱۵۸) دا، ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ يٰۤاَيُّهَا النَّاسُ اِنِّي رَسُوْلُ اللّٰهِ اِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهٗ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ يُحْيِيْ وَيُمِيتُ فَآمِنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهِ النَّبِيِّ الَّذِي الَّذِي يُوْمِنُ بِاللّٰهِ وَكَلِمٰتِهِۦ وَآٰلِیْهِۦوَعَمَلٰتِهِۦ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُوْنَ﴾ (۱۵۸)، مه‌به‌ستم دّی‌ری کو‌تاييه: شوینی بکه‌ون به‌لکو ری‌ی راست بگرن.

هه‌روه‌ها له سووره‌تی (النور) دا خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ اطِيعُوْا اللّٰهَ وَاطِيعُوْا الرَّسُوْلَ فَاِنِ فَاِتٰمًا عَلَیْهِ مَا مَحْمُوْلٌ وَعَلَيْكُمْ مَا مَحْمُوْلٌ وَاِنْ طٰطِيعُوْهُ تَهْتَدُوْا وَمَا عَلٰی الرَّسُوْلِ اِلَّا الْبَلٰغُ الْمُبِیْنُ﴾ (۵۱)، مه‌به‌ستم رسته‌ی: ﴿وَاِنْ طٰطِيعُوْهُ تَهْتَدُوْا﴾، یه، ئه‌گه‌ر گو‌پ‌رایه‌لیی و فه‌رمانه‌ریی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ بکه‌ن، ری‌ی راست ده‌گرن، که‌واته: ئومه‌ته‌که‌شی له‌سه‌ری پی‌ویسته‌و، هه‌رچی پی‌غه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ پی‌ی پابه‌ند کراوه، ئومه‌ته‌که‌شی به هه‌مان شی‌وه، مه‌گه‌ر به نیشانه‌و به‌لگه‌یه‌کی روون و بی‌چه‌ندو‌چوون، تاييه‌ت کرابی به پی‌غه‌مبه‌ره‌وه ﷺ، ئه‌گه‌رنا پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ سه‌ر مه‌شقی ئومه‌ته‌که‌یه‌تی.

هه‌روه‌ها خوا ﷺ ده‌فه‌رموئ: ﴿قُلْ اِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّوْنَ اللّٰهَ فَآتٰبِعُوْنِيْ يَحْبِبْكُمُ اللّٰهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوْبَكُمْ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ﴾ (۳)، آل عمران، بلی: ئه‌گه‌ر خواتان خو‌شده‌وی، شوینم بکه‌ون، خواش خو‌شیده‌وی، که‌واته: هه‌م له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ری خاته‌م ﷺ پی‌ویسته بووه‌و، هه‌م له‌سه‌ر ئومه‌ته‌که‌شی که هه‌رچی زیاتر، هه‌ول‌ی به‌ده‌ست هینانی زانیاری بده‌ن، له باره‌ی ته‌نیا په‌رستراویتی خواوه، په‌رست و هک پی‌شتریش باس‌مان کردوه، به چه‌مک و واتای راسته‌قینه‌و فراوانی، واته:

١- ئەوپەری خوشویستن.

٢- ئەوپەری بە مەزن و گەورەگرتن.

٣- ئەوپەری بە بەرزگرتن.

٤- ئەوپەری ملکه چیی بۆ کردن.

٥- ئەوپەری پشت پێ بەستن.

٦- ئەوپەری سام و هەیهەت بەرانبەر هەبوون.

هەر کەسێک و هەر لایەنێک ئەو شتەت بۆی هەبێ، بگرە بەکێک لەوانەت بۆی هەبێ، ئەو پەرستنه، بەلام بۆ خوا ﷻ دەبێ هەموو ئەو شتەت تەنیا بۆ ئەو بێ، ئنجا بە راستی خوات پەرستوه، هەلبەتە ئەوپەری مل بۆ کەچکردنیش، واتە: هەولدان بۆ هەرچی زیاتر پابەندیی بە شەریعت و بەرنامەکیەوه، بە هەردوو باری کردن و نهکردندا، بە هەردوو باری ئەنجامدان و وازلیهتیناندا، ئەنجامدانی ئەرکهکان و، وازلیهتینان لە گوناھو تاوان و قەدەغەو خراپەکان، بەلام لێرەدا پرسیارێکی دیکە دەکری.

ئایا ئەو زانیارییه بە تەنیا پەرستراوێتی خوا، بە چەمکە راستەقینەو فراوانەکی پەرستن، تەنیا یەک شتە؟

بۆ وێنە: تەنیا بیرکردنەوهی عەقلە؟ یاخود تەنیا ئەوێهە کە لە پێی وه حیهیهوه دەستگیر دەبێ؟ یاخود تەنیا لە پێگای تێوه پامانی کتیی گەردوونەوه؟ یان تەنیا لە پێی سەرنجدانی کتیی بیستراو و خۆتراوهی خواوه ﷻ؟

بە دلایاتی نەخێر، بە تەنیا هیچ کام لەوانە نیە، بەلکو هەموو ئەوانەیهو هەندی شتی دیکەش، کە دوایی تیشکیان دەخەینە سەر، گرنگ ئەوێهە مەروڤ زانیاری بۆ پەیدا بێ لەو بارهوه کە تەنیا خوا پەرستراوه، ئنجا ئەو زانیاری و بەرچاو

پرونییه، و نه دَلْنِیَیْهِه له چ پرویه که وه یه؟ بهس له پَری عه قَلَّه وه یه؟ یان بهس له پَری نه قَلَّه وه یه؟ تَنَجَا که له پَری عه قَلَّیْشَه وه یه، ثایا ته نیا به بیرکرنه وه ی پروت و فلهسه فیایانه و مه نتیقایانه، واته: بیرکرنه وه ی ته جریدی، یاخود به بیرکرنه وه و پَریای سه رنجدان له دروستکراوه کان و به کارهینانی پَیْنَج ههسته کان، ههروه ها له پَری نه قَلَّیْشَه وه: ته نیا له پَری قو پَئان و سوننه ته وه؟ یاخود به بههره وهرگرتن له په یامه کانی دیکهش، که خوا بَو پَیْغَه مبه رانی دیکه ی (عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ناردوون، که خوا پَیْغَه مبه ری خاتمه ی ﷺ پَیْیانه وه مولزه م کردوه، ده فهرموئ: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ أَفْتَدَتْهُ قُلْ لَا أَشْكُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ﴾ (۱۰) الانعام، واته: ته وانه که سانیکن خوا ﷺ پاسته پَری کردوون، شوین پاسته پَری کرانی ته وان بکه وه بههره یان لیوه برگره؟! بیگومان نه وهش ده گریته وه، هه ندی شتی دیکهش ده گریته وه که دواپی تاماژی پی ده که یین، گرنگ نه وه یه که خوا ﷺ ده فهرموئ: بزانه که بیجگه له خوا په رستراویکی دیکه نیه، پیویسته له هه موو تهو پَری گایانه ی که زانیاریان لیوه وه ده ست ده هیئری، مروف هه و لبدات تهو زانیاری و دَلْنِیَیْهِی خوی و، تهو بهرچاو پرونییه ی خوی زیاتر بکات، له باره ی ته نیا په رستراویتی خوا وه ﷺ.

۲- گهره یی و بهرزیی پیگه ی وشه ی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ):

پَیْغَه مبه ر ﷺ له فهرمایشتیکدا ده فهرموئ: (مَنْ كَانَ آخِرَ كَلَامِهِ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ دَخَلَ الْجَنَّةَ) (أخرجه أحمد: ۲۲۱۸۰، وأبو داود: ۲۹۴۵، والحاكم: ۱۲۹۹، وقال: صحيح الإسناد)، واته: ههر که سیک دوا قسه ی که له دنیا دا ده رده چی، بریتی بی له گوتنی وشه ی: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)، [بیجگه له خوا هیچ په رستراویکی دیکه نیه، شایسته ی په رستران بی]، ده چیته به هه شت.

ههر بویه ش له فهرمایشتی دیکه ی پَیْغَه مبه ردا ﷺ هاتوه ده فهرموئ: (لَقِّنُوا مَوْتَكُمْ قَوْلَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) (أخرجه أحمد: ۱۱۰۰۶، وعبد بن حميد: ۹۷۳، وأبو داود:

٣١١٧، وابن حبان: ٣٠٠٣، عن أبي سعيد، وأخرجه مسلم: ٩١٧، وابن ماجه: ١٤٤٤)،
واته: به دنياییه وه ئهوانه ی خه ریکی مردنن (نهک مه به ست پتی مردووه کان
بی، ئهوانه ی خه ریکی مردنن و، به ره و مهرگ ده چن و، له سه ره مهرگ دان،
له گیانه لا دان)، (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) یان فیر بکهن، [پتیا بلین ئه و وشه یه دووباره
بکه نه وه و، بیران بخه نه وه].

٣- ئایا زانیاریی هه بوون په کی له سه ر زانستی بنچینه کانی ئاین،

زانیاریی ئیمان و عه قیده، که وتوه؟!:

(علم الکلام) و (الفقه الأكبر) و (أصول الدین)، ئه وانه هه موویان ناوونیشانن،
بو ئه و زانیارییه ی که زانیان له ژیر ناوونیشانی ویدا، له ئیمان و عه قیده ی
ئیسلامییان کۆلیوه ته وه، ئنجا ئایا زانیاریی هه بوون به یه کتایی خوا، په کی
له سه ر (علم الکلام) که وتوه؟ ئایا ئه و قسه یه راسته که هه ر که سیک له پتی
زانستی که لاهمه وه هه وڵ نه دات خوا بناسی و، هه وڵ نه دات راستیه کانی ئیمان
و عه قیده وه بگری، به و راستییانه، ناگات؟

هه ر زوو ده ئین: نه خیر، وایه، چونکه پتی به ره و خوا چوون و پتی
خوانا سیی، ئنجا خوانا سیی، چ ناسینی به دیهینه رایه تی و په ره و دگاری و
خاوه نداریتییه که ی، چ ناسینی ناو سیقه ته کانی، چ ناسینی ته نیا په رستراویتییه که ی،
هه ره وها ناسینی فریشه ته کانی و، ناسینی کتیه کانی و، ناسینی پتیه مه رانی
(عَلَيْهِمُ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) و، ناسینی دیدارو به خزمه ت گه یشتنی له پۆژی دوایدا،
واته: پۆژی دواپی و، زانیی نه خشه و ئه ندازه گیریه که ی بو دروستکاره و کانی،
په کی له سه ر زانستیک نه که وتوه که له ژیر ناوونیشانیکی تاییه تدا بی، به لام به
مسوگه ری په کی له سه ر ئه وه که وتوه، که مرؤف له پتی وه حیه وه به رچاوی
پوون بکرتیه وه، له پتی خوا ی په ره و دگاره وه به ر چاوی پوون بکرتیه وه، له
دوو توپی وه حیدا بو زانیی ئه و شتانه ی له پتی وه حیه وه نه بی نازارین،

به لَام دواى تھو شا رَيِّه كه بهس تھوه رَيِّه، كه رَيِّ شھريعت و وه حيه،
 تايا كۆمه لَيكى ديارى كراو له زانايانى ئىسلام بۆيان هھيه، بَلَيْن: له رَيِّ
 تيمه وه نه بَي به ناسينى يه كتايى خواو ته نيا په رستراو پَتى خوا ناگهن؟ يا خود
 له رَيِّ تيمه وه نه بَي به زانين و ده رك كردنى راستيه كانى ئىسلام ناگهن؟ له
 راستيدا هيج كۆمه لَيك له مسوولمانان بۆيان نيه، تھوه بَلَيْن، ته نيا يه ك كهس
 بۆى هه بووه تھوه بَلَي، تھو يش پيغه مبهري خوا ﷺ بووه، كه بَيگومان له
 رَيِّ پيغه مبهري خواوه ﷺ نه بَي، تيمه نه ده دستان له وه حىي گير ده بوو، نه
 ده دستان له روون كردنه وهى وه حىي و چۆنيه تىي جَيَّه جَيَّكردنى وه حىي تھوهى
 په يوه ندىي به لايه نى كرده وه ييه وه هه بووه و گير ده بوو، تھوه جاييه، به لَام
 له دواى پيغه مبهري ﷺ ئىسلام له هيج كه سدا كورت هه لئه هاتوه، تَيگه يشتن له
 قورئان و رَيبازى پيغه مبهري ﷺ له سهر هيج كهس تاپۆ نه كراوه و له هيج كهس
 دا كورت هه لئه هاتوه، زانايانى تھهلى كه لَام بن، زانايانى تھهلى ته صه ووف بن،
 تھوانه ي له م رۆژگار ده دا نازناوى سه له فېي هه لئه گرن، يا خود نازناوى ئىسلامي
 هه لئه گرن، يا خود هه ر نازناوى كى ديكه هه لئه گرن، بۆ وئنه: نازناوى ميراتكرانى
 پيغه مبهري ﷺ هه لئه گرن، په حمه تى خوا فراوانه و له ده ستى هيج كه سدا كورت
 هه لئه هاتوه، له سهر هيج كهس تاپۆ نه كراوه، رَيِّ به ره و خوا چوون، وه ك
 زانايانى خوا ناس، گو توويانه: (الطُّرُقُ إِلَى اللَّهِ بِقَدَرِ أَنْفَاسِ الْخَلَائِقِ)، رَيِّه كان
 به ره و خوا، به نه ندازه ي هه ناسه كانى دروستكراوه كان، واته: رَيِّه كان به ره و خوا
 چوون يه كجار زۆرن، به لَام تھو رَيَّيانه ي به ره و خوا چوون، ده بَي له چوارچيوى
 شھريعت دا بن، مه به ستم تھوه يه هيج كۆمه لَيك له زانايان بۆيان نيه بَلَيْن:
 له رَيِّ تيمه وه نه بَي و، به چه مك و ته عبيره كانى تيمه نه بَي، به رسوومات و
 شيوه كانى تيمه نه بَي، ناگهنه تامانج و مه به ست.

له و باره و با هه ندى قسه له زاناي ناودارى ئىسلام و پيشه واي به رجه سته ي
 ئىسلام (أبو حامد الغزالي)، كه به (حجة الإسلام) به ناوبانگ بووه، له كتيبي كيدا
 به ناوى: (فصل التفرقة بين الإسلام والزندقة) دا، كه له ته فسيري (روح المعاني) ي

(سید محمود الألوسی البغدادی)^(١) دەیهێنین، هه‌ندی قسه‌ی زۆر به‌ نرخ ده‌کات، هه‌لبه‌ته‌ (الؤلوسی) یش تا‌کو را‌دده‌یه‌ک قسه‌کانی کورت کردوونه‌وه‌، به‌لام ئه‌و جێیان‌ه‌ی کورتی کردوونه‌وه‌، دیاریی کردوون.

(أبو حامد الغزالي)، ده‌لی: (مِنْ أَشَدِّ النَّاسِ غُلُوبًا وَانْحِرَافًا، طَائِفَةٌ مِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ كَفَرُوا عَوَامَ الْمُسْلِمِينَ وَزَعَمُوا أَنَّ مَنْ لَا يَعْرِفُ الْكَلَامَ مَعْرِفَتَنَا، وَلَمْ يَعْرِفِ الْأَدْلَةَ الشَّرْعِيَّةَ بِالْأَدْلَةِ الَّتِي أَحْرَزْنَاهَا، فَهُوَ كَافِرٌ، فَهَؤُلَاءِ ضَيَّقُوا رَحْمَةَ اللَّهِ تَعَالَى الْوَاسِعَةَ عَلَى عِبَادِهِ، أَوَّلًا: جَعَلُوا الْجَنَّةَ وَقَفًّا عَلَى شِرْذِمَةٍ يَسِيرَةٍ مِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ، ثَانِيًا: ثُمَّ جَهَّلُوا مَا تَوَاتَرَتْ بِهِ السُّنَّةُ، إِذْ ظَهَرَ مِنْ عَصْرِ الرَّسُولِ ﷺ وَعَصْرِ الصَّحَابَةِ رضوان الله تعالى عليهم أجمعين حُكْمُهُمْ بِإِسْلَام طَوَائِفٍ مِنْ أَجْلَافِ الْعَرَبِ، كَانُوا مَشْغُولُونَ بِعِبَادَةِ الْوَلَنِّ، وَلَمْ يَسْتَغْلَوْا بِتَعْلِيمِ الدَّلَائِلِ، وَلَوْ اسْتَغْلَوْا بِهَا لَمْ يَقْهَمُوهَا، وَمَنْ ظَنَّ أَنَّ مَدْرَكَ الْإِيمَانِ: الْكَلَامُ وَالْأَدْلَةُ الْمَحْرُورَةُ، وَالتَّقْسِيمَاتُ الْمُرْتَبَةُ، فَقَدْ أَبْعَدَ).

واته‌: له‌ لاده‌ترین و پۆ‌چوو‌ ترین كه‌س كۆمه‌لیك له‌ زانا‌یانی (علم‌ الكلام‌) ن، (له‌ بیرمه‌ندان) كه‌ مسو‌لمانان‌یان به‌ گشتیی به‌ كافر دان‌اوه‌ و پێ‌یان وه‌‌بووه‌، هه‌ر كه‌سێك زانستی كه‌لام نه‌زانئ، وه‌ك ئیمه‌ ده‌یزانین، هه‌ر كه‌سێك به‌لگه‌ شه‌رعییه‌كان نه‌زانئ، به‌و شیوه‌ كه‌ ئیمه‌ به‌ده‌ستمان هێ‌تاون، به‌ بێ‌پروا داده‌نرئ! ئا ئه‌وانه‌ به‌زه‌یی فراوانی خ‌وا‌یان له‌سه‌ر به‌نده‌کانی ته‌سك کردۆ‌ته‌وه‌:

یه‌كه‌م: به‌هه‌شتیان تا‌پۆ‌ کردوه‌ له‌سه‌ر كۆمه‌لیکی كه‌م له‌ زانا‌یانی كه‌لام.

دووهم: له‌وه‌ بێ‌تا‌گا بوون كه‌ له‌ پێ‌بازی پی‌غه‌مه‌به‌ردا ﷺ ها‌توه‌، له‌ پۆ‌زگاری پی‌غه‌مه‌به‌ر ﷺ و پۆ‌زگاری ها‌وه‌لانی دا، خوا‌ لی‌یان را‌زیی بئ، ده‌رکه‌وتوه‌ كه‌ حوکمیان کردوه‌ به‌ مسو‌لمان بوونی كۆمه‌له‌ كه‌سێك له‌ عه‌ره‌به‌ خێ‌له‌کییه‌كان، كه‌ سه‌ر گه‌رمی بته‌رستی بوون و، سه‌رگه‌رمی به‌لگه‌کانی دینداری و خوا‌ناسیی نه‌بوون، ئه‌گه‌ر سه‌رگه‌رمیشیان بوونا‌یه، لی‌یان تێ‌نه‌ده‌گه‌یشتن، ئنجا هه‌ر كه‌سێك پێ‌ی وابئ له‌ پێ‌ی عیلمی كه‌لامه‌وه‌

نەبێ، دەرکی ئیمان ناکرێ و، لە پێی بەلگەکان و لە پێی ئەو دا بەش کردنانهو نەبێ،
کە زانیان و پەسپۆرانی ئەو بواره دایانناو، دەرکی ئیمان ناکرێ و ئیمان نازانرێ، زۆر
دوور کەوتۆتەو.

دوایی دەلێ: راست نیه، بەلکو ئیمان راستییە کە خەوای بەرز دەیخاتە
دەلی بەندە کە ی خۆی، وەک بەخششیک و خەلاتیک لە لایەن خۆیەو، دوایی
چەند پێشکەر پوونە کاتەو کە لە پێی ئەو پێیانەو، دەگونجێ مەرووف ئیمانی
بۆ پەیدا بێ.

دەلێ: **یە کە م:** (تَارَةً يَتَّبِعُهُ فِي الْبَاطِنِ لَا يُحِكِنُ الْعَبْدُ عَنْهُ) جارێک بەهۆی
ئەووە کە مەرووف لە دەرروونەو بێدار دەبێتەو، بە شێوەیەک کە ناتوانێ
دەری بپێ و پوونی بکاتەو، لە دەرروونەو بەرەو خوا ناسیی و تەنیا خوا
پەرستی بێدار دەبێتەو.

بەلەم پێم وایە ئەگەر (أبو حامد الغزالي)، لە جیاتی ئەم تەعبیرە گوتبای:
(تَارَةً عَنْ طَرِيقِ الْفِطْرَةِ الَّتِي فَطَرَ اللَّهُ النَّاسَ عَلَيْهَا)، تەعبیرە کە ی زۆر چاکتر و
پێکتر دەبوو، واتە: بەهۆی ئەو زگماکە ی کە خوا خەلکی لە سەر سەرشتاندو،
وێک پێخەمەر ﷺ دەفرموی: (مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ، فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ،
أَوْ يُنَصْرَانِهِ، أَوْ هَجَسَانِهِ) (أخرجه البخاري: ١٢٩٢، ومسلم: ٢٦٥٨، وأبو داود: ٤٧١٤)،
هەموو لە دایک بووێک لە سەر زگماکی خواپەرستی و خواناسیی لە دایک
دەبێ، دوایی باب و دایکی (واتە: ژینگە و دەور و بەر) دەیکەنە جوولە کەو
دەیکەنە نەصرانی و، دەیکەنە مەجوسیی.

دووهم: (وَتَارَةً يَسْبَبُ زُؤْيًا فِي الْمَنَامِ)، هەر وەها جارێک بەهۆی خەوێکەو کە لە خەودا
دەییێ.

دەلێم: راستە زۆر کەس لە خەوندا شتیکی بۆ دەردە کەوێ، یاخود هۆشیار
دەکرێتەو، بەرچا و پوونی پێ دەدرێ و، دەبێتە هۆی هیدایەتی، هیدایەتی

گشتی که یه کسەر له کوفرهوه بو ئیسلام بگوازێتهوه، یاخود هیدایهتیکى جوتی، که هه ندیک راستی بو دهریکهون لهو رییهوه.

سییه م: (وَتَارَةً مِّشَاهِدَةٍ خَالَ رَجُلٍ مُتَدَيِّنٍ، وَسِرَايَةِ نُورِهِ إِلَيْهِ عِنْدَ صَحْبَتِهِ وَمَجَالَسَتِهِ)، جاریکیش به هوێ دیتى حالى پیاویکی دیندارو، چوونی رووناکییه که ی بو لای وی، به هوێ هاوه لایهتیی و لئ نیزیکی و، به هوێ له گه ل دانیشهوه.

ئه وه ش هه ر راسته، هاوه لآن زۆر جار به هوێ ئه وه وه که به خزمهت پیغه مبه ر ﷺ گه یشتوون و به دیداری شاد بوون، دلایان روشن بوته وه و، له دوا ی پیغه مبه ریش ﷺ هه ر که سه به پێی خوێ، وه ک له فه رمایشتی پیغه مبه ردا ﷺ هاته وه که دۆستانی خوا ئه وانهن: {إِذَا رُؤُوا ذِكْرَ اللَّهِ}، (أُخْرِجَ النَّسَائِي فِي الْكِبَرِي: ١١٢٣٥، والبزار: ٥٠٣٤)، هه ر کاتیک بێزان، خوا ﷺ بکه وێنه وه یاد.

چاوه رم: (وَتَارَةً بِقَرِينَةٍ خَالٍ، فَقَدْ جَاءَ أَعْزَابِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ جَاحِدًا لَهُ مُنْكَرًا، فَلَمَّا وَقَعَ بَصَرُهُ عَلَى طَلْعَتِهِ الْبَهِيَّةِ، وَغُرَّتِهِ الْغَرِيْزَةِ السَّيْنِيَّةِ، فَرَأَاهَا يَتَلَلُّو مِنْهَا نُورَ النُّبُوَّةِ، قَالَ: وَاللَّهِ مَا هَذَا وَجْهٌ كَذَا...)، جاریکیش به هوێ نیشانه ی حال و دیمه نه وه، (وێنه دینیته وه و ده لئ): جاریک عه ره بیکى خێله کیی هاته خزمه تی پیغه مبه ری خوا ﷺ نکوولی لئ ده کردو، بر وای پێی نه بوو، به لام کاتیک چاوی به ره نگ و رووی دره وشاوه ی که وت و شیوه ی نوورانیی بێنی، که رووناکیی پیغه مبه رایه تی له دم و چاویدا ده دره وشێته وه، گوتی: به خوا ئه مه رووی پیاوی درۆزن نیه، ئیدی پرسیا ری لیکرد که ئیسلامی پێشان بدات، ئه ویش ئیسلامی بو خسته روو، ئه ویش مسو لمان بوو.

یه کیکی دیکه هاته خزمه تی گو تی: سویندت ده ده م به خوا، خوا تو ی نارد وه؟ پیغه مبه ریش ﷺ فه رمووی: به لئ، سویند به خوا، خوا منی به پیغه مبه رایه تی نارد وه، ئه ویش به هو یه وه که سویندی بو خوارد به راستی داناو، مسو لمان بوو.

تنجا ده لئ: وێنه ی ئه مانه ش که زۆر له وه زیاترن بژمیردرێن، ه یچ کام له مانه نه چو وه سه ر گه رمی فیربوونی زانستی که لام بێ و، به لگه کان شاره زا بێ،

به لكو ږووناكىي ئيمان به هوئى نهو به لكانه وه چوته دليانه وه، تيشكىكى سپى دهركه وتوه، دوايى ورده ورده نهو تيشكه زياد بووه، هه ر زياتر دره وشاوه ته وه به هوئى زياتر بينينى نهو حاله مه زاناه، به هوئى زياتر خوښنده وهى قورانه وه، به هوئى پاك كړنده وهى دل و دهر وونه كانه وه.

دوايى ده لئى: (وَلَيْتَ شِعْرِي! مَنْ نَقَلَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَعَنِ الصَّحَابَةِ إِحْصَاؤُهُ أَغْرَابِيًّا أَسْلَمَ، وَقَوْلُهُ الدَّلِيلُ عَلَى أَنَّ الْعَالَمَ حَدِيثٌ، لِأَنَّهُ لَا يَخْلُوعُوا عَنِ الْأَعْرَاضِ، وَمَا لَا يَخْلُوعُوا عَنِ الْحَوَادِثِ، فَهُوَ حَدِيثٌ، وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى عَالِمٌ يَعْلَمُ وَقَادِرٌ يَقْدِرُ، كِلَاهُمَا زَائِدٌ عَلَى الذَّاتِ، لَا هُوَ وَلَا غَيْرُهُ، إِلَى غَيْرِ ذَلِكَ مِنْ رُسُومِ الْمُتَكَلِّمِينَ)، ده لئى: خوژكه زانيبام، كئ نه قلئى كردوه له پيغه مبه رى خواوه ﷺ، له هاوه لانه وه خوا لييان رازى بئ، په كيك لهو عه ربه خيله كييانه ي مسولمان بووه، بانگى كرد بئ، وه ره نهو به لگه يه ت فير بكه م له سره بوونى خوا، كه نهو كه ردوونه په يدا بوويه، چونكه له ږووداوه كان خاليى نيهو، هه ر شتيك له ږووداوه كان خاليى نه بئ، په يدا بوويه، هه روه ها ته وهى فير كړد بئ كه خوا زانايه به زانارييه ك و، توانايه به توانينيك و، هه ر كام له زانارييه كه ي و توانايه كه ي زيدنه له خودى خوا، نهو سيفه تانه (لَا هُوَ وَلَا غَيْرُهُ)، نه خودى خواي په روه ردارن و، نه جگه له خواشن، جگه لهو قسانه ي ديكه كه زاناياني كه لام ده يانكهن.

هه لبه ته: (لَا هُوَ وَلَا غَيْرُهُ)، واته: سيفه ته كاني خوا نه خودى زاتن، به ثيعتيبارى نهو كه نهو سيفه تانه بوونيان نه بئ و، جگه له خوديشن، بهو ثيعتيباره كه له زات جيا بن، كه نه مه ورده كارييه كى هه يه، تيره شوينى ږوونكړنده وهى نيه.

دوايى (أَبُو حَامِدٍ الْغَزَالِي) ده لئى: (وَلَسْتُ أَقُولُ لَمْ تَجْرِ هَذِهِ الْأَلْفَاطُ، عَلَى أَلْسِنَةِ الَّذِينَ أَسْلَمُوا، بَلْ لَمْ يَجْرِ أَيْضًا مَا مَعْنَاهُ هَذِهِ الْأَلْفَاطُ، بَلْ كَانَ لَا تَنْكِشِفُ مَلْحَمَةً إِلَّا عَنْ جَمَاعَةٍ مِنْ أَجْلَافٍ يُسْلِمُونَ تَحْتَ ظِلَالِ السُّيُوفِ، وَجَمَاعَةٍ مِنْ أَسَارَى يُسْلِمُونَ وَاحِدًا وَاحِدًا بَعْدَ طَوِيلِ الزَّمَانِ أَوْ عَلَى الْقُرْبِ، وَكَانُوا إِذَا نَطَقُوا بِكَلِمَةِ الشَّهَادَةِ عُلِمُوا الصَّلَاةَ وَالزُّكَاةَ، وَرُدُّوا إِلَى صِنَاعَتِهِمْ مِنْ رِعَايَةِ الْغَنَمِ أَوْ غَيْرِهَا)،

دهَلّی: مَنْ نَاشَلْتُمْ لَهُ وَبِزَانِهِ بِهِ سَهْرَ زَمَانٍ ثَوَانَهُ دَا نَهَاتُوونَ كَهَ مَسُوْلَمَانِ بُوونَ، بَهْ لَكُو مَانَا يَهْ كَانِي ثَهْ وَبِزَانِهِ شَ هَهْرَ بَاسَ نَهْ كَرَاوَنَ، بَهْ لَكُو هَهْرَ جَهْ نَكِيَكْ كَهَ بُووهَ لَهْ نِيَوَانِ نِيَسْلَامَ وَ ثَهْ وَ عَهْرَهْ بَهْ خِيْلَهْ كِيَانِهْ دَا، مَهْ گَهْرَ چُوْنِ، ثَهْ گَهْرَنَا زَمَارَهْ يَهْ كِيَانِ لِيْ مَسُوْلَمَانِ بُوونَ، (ثَهْ وَ دَهَلّی) ^(۱) لَهْ زِيْرَ سِيْ يَهْرِيْ شَمَشِيْرَدَاوِ، كُوْمَهْ لِيْ كْ لَهْ دِيْلَهْ كَانِ هَاتُوونَ، يَهْ كْ يَهْ كْ وَ، دَوَايِيْ پِيْتِيْ چُووهَ، يَاخُوْدَ يَهْ كَسَهْرَ مَسُوْلَمَانِ بُوونَ، ثَنَجَا كَاتِيَكْ كَهْ وَ شَهْ شَا يَهْ ثَمَانِيَانِ گُوْ كَرَدُوَهْ شَا يَهْ ثَمَانِيَانِ هِيْ نَاوَهْ، نُوِيْ زِيَانِ فَيْرَ كَرَاوَهْ، زَهْ كَاتِيَانِ فَيْرَ كَرَاوَهْ، دَوَايِيْ گِيْرَدَاوَنَهْ وَ بُوْ پِيْ شَهْ كَهْ خُوْيَانِ، ثَهْ گَهْرَ مَهْرَ لَهْ وَ دَهْ رَا نَدَنَ بُووهَ، يَانِ هَهْرَ شَتِيْ كِيْ دِيْ كَهَ بُووهْ، چُوونَهْ وَ بَهْرَ كَارُوْ كَاسِيْبِيْ خُوْيَانِ.

دَوَايِيْ (أَبُو حَامِدِ الْغَزَالِي)، دَهَلّی: (نَعَمْ لَسْتُ أَنْكِرُ أَنَّهُ يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ ذِكْرُ أَدْلِيَةِ الْمُتَكَلِّمِينَ أَحَدَ أَسْبَابِ الْإِيمَانِ فِي حَقِّ بَعْضِ النَّاسِ، وَلَكِنْ ذَلِكَ تَأْسِيرٌ مَقْصُورٌ عَلَيْهِ، وَهُوَ نَادِرٌ أَيْضًا)، وَاتَه: بَهْ لِيْ مَن نَكُوْلِيْ لَهْ وَ نَاكَهْ، كَهْ رَهْ نَكَهْ بَاسْ كَرَدَنِيْ بَهْ لَكَهْ كَانِيْ زَانَا يَانِيْ كَهْ لَامِ، يَهْ كِيْ كْ لَهْ هُوْ كَارَهْ كَانِيْ بَرُوَا هِيْ نَانِ بِيْ، بُوْ هَهْ نَدِيْ كَهْ سَ، بَهْ لَامِ هَهْرَ لَهْ سَهْرَ ثَهْ وَ كُوْرْتِ نَهْ هَاتُوَهْ، ثَهْ وَ شَ شَتِيْ كِيْ دَهْ گَمَهْ نَهْ.

دَوَايِيْ چَهْ نَدَ قَسَهْ يَهْ كْ دَهَلّی: (وَالْحَقُّ الصَّرِيحُ أَنَّ كُلَّ مَنْ اعْتَقَدَ أَنَّ مَا جَاءَ بِهِ الرَّسُولُ ﷺ وَاشْتَمَلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ حَقًّا، اعْتِقَادًا جَزْمًا فَهُوَ مُؤْمِنٌ، وَإِنْ لَمْ يَعْرِفْ أَدِلَّتُهُ)، وَاتَه: هَهْ قِيْ رُوونَ وَ رَاشْ كَاوْ ثَهْ وَ يَهْ كَهْ هَهْرَ كَهْ سِيْ كْ قَهْ نَاعَهْ تَهْ وَ بَرُوَايِ وَابِيْ: ثَهْ وَ يَهْ پِيْ غَهْ مَبَهْرَ ﷺ هِيْ نَاوَهْ تِيْ وَ ثَهْ وَ يَهْ قُوْرْ نَانِ گِرْتُوْ يَهْ تَهْ خُوْ يَهْ هَهْ قَهْ وَ، قَهْ نَاعَهْ تَهْ هِيْ نَانِيْ كِيْ وَ كَهْ دَلِيْ لَهْ سَهْرَ دَا مَهْ زَرَاوْ بِيْ، بَهْ بَرُوَا دَا رَ لَهْ قَهْ لَهْ مَ دَهْ دَرِيْ، بَا بَهْ لَكَهْ كَانِيْ شَ نَهْ زَانِيْ.

(فَالْإِيمَانُ الْمُسْتَعَارُ مِنَ الدَّلَائِلِ الْكَلَامِيَّةِ، ضَعِيفٌ جِدًّا مُشْرِفٌ عَلَى التَّزَلُّزِ بِكُلِّ شُبْهَةٍ، بَلِ الْإِيمَانُ الرَّاسِخُ إِيمَانُ الْعَوَامِ الْخَاصِلِ فِي قُلُوبِهِمْ فِي الضُّبَا بِتَوَاتُرِ السَّمَاعِ، وَالْخَاصِلِ بَعْدَ الْبُلُوغِ بِقَرَائِنِ لَا يُمْكِنُ الْعِبَارَةُ عَنْهَا)، وَاتَه: ثِيْمَانِيْ خَوَا زَاوْ لَهْ بَهْ لَكَهْ

(۱) ثَهْ وَ تَهْ عَبِيْرَهْ بَهْ رَهْ هَا يِيْ رَاسْتِ نِيَهْ.

ئېمانىيە كانەو، ئېمانىكى بېھىزەو ھەمىشە لەرزۇكە، بە ھەر شوېھە يەك پرۆوى تى بکات، بە لكو ئېمانى راست و دامە زراو، ئېمانى ئەو خەلکە گشتىيە يە کہ لە دلياندا پەيدا دەبى و، ھەر بە مندالىي کہ بە تەواتور راستىيەکانى ئىسلاميان پى دەگەن و، دواى ئەوھى بالغىش دەبن بە چەند نىشانە و بەلگە يەك کہ ناگونجى تەعبىريان لى بکرى، پتر دەچەسپى.

بەلام من تېبىنىم ھەيە لەسەر ھەندىک لە قسەکانى ئەبوو حامىد (رەحمەتى خواى لى بى).

پوختەى پاى من لەو بارەوہ ئەوہ يە کہ ئەوھى خوا ﷺ فەرمانى پى دەکات: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾، بزائە بىچگە لە خوا ھىچ پەرستراوىک نى، ئا ئەو زائىن و دەرکەردنە کہ: تەنيا خوا تاکە پەرستراو، بىگومان ئەوہ فەرزە، بەلام تايانايارى خوا ناسى و ئيمان بەس ئەوہ يە کہ کۆمەلە زانايەک گوتوويانە: زانايانى عىلمى کہ لام، يان زانايانى تەزکىەو تەسەووف، يان زانايانى سەلەفىي ناو، ياخود ئەوانەى پىيان دەگوترى: ئەھلى مېنبەرو مىحراب، ياخود فلان جوړە زانا؟ بە دلنپايى نەخىر.

ھەر وھە تايانايارى تەنيا ئەوہ يە کہ بە پىنج ھەستەکان و لە پرى سەرنجدانى عەقلەوہ پەيدا دەبى؟ يان تەنيا زانايارى وەحىي ھەيە لەو بارەوہ؟ بىگومان نەخىر، بەلکو لەو بواردەدا جوړە زانايارى دیکەش ھەن، ھەرچەندە زانايارى وەحىي ساغترىن و بى خلتەترىن و راسترىن و چاکترىن زانايارىيە، بەلکو ھەر بەراورد ناکرى لەگەل زانايارىيەکانى دیکەدا.

زانايارىيەكى دیکەش ئەو زانايارىيە کہ خوا لە ناخى مروڤدا دايانەو، ئەو خواناسىيە زگماکە راست و پروونە، وەک لە سوورەتى (الروم)دا، خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿فَأَقْمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا يَبْدِلُ

لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الْبَیْتُ الْقَیْدُ وَلَنْکُمْ أَكْثَرُ النَّکَاسِ لَا یَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾، واتە: ڕووی خۆت ڕێک بکە بەرانبەر بە تاییین (تاییینی خوا) بە ساغبووه‌وه‌ی و پاکیی، هه‌مان ئه‌و زگماکه‌ی خوا خه‌ڵکی له‌سه‌ر سروشتاندوه، گۆڕان نیه‌ بۆ دروستکراوی خوا، ئا ئه‌وه‌ تاییینی راسته، به‌لام زۆربه‌ی خه‌ڵک نازانن، واته: ئه‌و زگماکه‌ی خوا خه‌ڵکی له‌سه‌ر خۆلقاندوه، له‌گه‌ڵ ئه‌و تاییینه‌ی خوا ناردوووه‌تی، شه‌ریعه‌ت و فیتیه‌ت، دوو ڕووی دراویکن، که‌واته: ئه‌و زانیارییه‌ش که‌ له‌ ناخ و خوارسکی مڕۆڤدایه، به‌ نسه‌بت خوا ناسییه‌وه، جوړیکی دیکه‌یه.

دیسان ئه‌و زانیارییه‌ی له‌ پێی فریشته‌کانه‌وه‌ بۆ مڕۆڤ خورپه‌و ئیله‌ام ده‌کری.

هه‌روه‌ها ئه‌وه‌ی که‌ له‌ پێی خه‌ونه‌وه‌ بۆ مڕۆڤ وه‌دی دی.

هه‌روه‌ها له‌ هه‌ر ڕێگایه‌کی دیکه‌وه، گ‌رنگ ئه‌وه‌یه‌ مڕۆڤ ئه‌و زانیاری و به‌رچا ڕوونیی و د‌ل‌ن‌ی‌اییه‌ی له‌ باره‌ی خ‌و‌ای تا‌ک و پا‌که‌وه‌ بۆ په‌یدا‌ب‌ئ‌، به‌لام ب‌گ‌وتر‌ئ‌: ه‌م‌ه‌ن ده‌ب‌ئ‌ به‌س له‌ ف‌ل‌ان ڕ‌ی‌گ‌ه‌وه‌ ب‌ئ‌، یان ف‌ل‌ان که‌سه‌وه‌ ب‌ئ‌، یان ڕ‌ی‌ه‌کی ت‌ای‌به‌ت و بار‌ی‌که‌ ڕ‌ی‌ه‌ک، به‌ د‌ل‌ن‌ی‌اییه‌ی ئه‌وه‌ راست نیه‌و له‌وه‌دا به‌ گ‌شت‌یی پ‌شت‌گ‌یری ق‌سه‌کان‌ی (أبو حامد الغزالي)، ده‌که‌م په‌حمه‌تی خ‌و‌ای ل‌ئ‌ ب‌ئ‌، به‌زه‌یی خ‌و‌ا زۆر له‌وه‌ فراوان‌تره‌ که‌ به‌ بار‌ی‌که‌ ڕ‌ی‌ه‌که‌دا نه‌ب‌ئ‌، خ‌و‌ا ن‌اس‌ی و ئ‌ی‌مان وه‌ ده‌ست نه‌یه‌ت، به‌لام ب‌ی‌گ‌ومان راسته‌ شه‌قام‌ی شه‌ریعه‌ت، ئه‌و راسته‌ ڕ‌ی‌ه‌یه‌ که‌ ده‌ب‌ئ‌ هه‌مووی له‌و چ‌وار‌چ‌ۆیه‌دا ب‌ئ‌، به‌لام له‌و چ‌وار‌ چ‌ۆیه‌دا، ئ‌ی‌مه‌ پ‌ابه‌ند نه‌ک‌راوین که‌ به‌س به‌ د‌و‌ای کۆمه‌ل‌ئ‌کی ت‌ای‌به‌ت له‌ زان‌ایان ب‌که‌وین، که‌ له‌ باره‌ی ئ‌ی‌مان و ع‌ق‌یده‌وه‌ کۆل‌ی‌وانه‌ته‌وه‌، هه‌روه‌ک پ‌ابه‌ندک‌راویش نین، که‌ ته‌ن‌یا به‌ د‌و‌ای کۆمه‌ل‌ئ‌یک له‌ زان‌ایان ب‌که‌وین، که‌ له‌ بواری ته‌زکیه‌ی نه‌فس دا پ‌س‌پ‌ۆریان هه‌یه‌، یاخ‌ود به‌ د‌و‌ای کۆمه‌ل‌ئ‌یک له‌ زان‌ایان ب‌که‌وین، که‌ ناوون‌شان‌ئ‌یک ت‌ای‌به‌تیان هه‌یه‌، به‌ل‌کو ئ‌ی‌مه‌ پ‌ابه‌ند ک‌راوین که‌ به‌ د‌و‌ای شه‌ریعه‌ت ب‌که‌وین، به‌لام ت‌ی‌گ‌ه‌یشت‌نی

هیچ کام لەو کۆمەڵە زانایانە، بۆ ئیمە پابەندکەر نیە، تاکە تێگەشتنیک کە
 بۆ ئیمە پابەندکەر بێ، لە بارەى ئایین و بەرنامەى خواوە، چ ئیمانەکەى، چ
 شەریعەتەکەى بریتىە لە: تێگەشتنى پێغەمبەرى خاتەم ﷺ.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى سىيەم

پيناسه‌ی نهم دهرسه

نهم دهرسه له دوازده نايهت پيک دي، نايهته کاني: (٢٠ - ٣١)، تهوه‌ري سهره کيان، باسي هه لوئستي نه رينيانه‌ي ده‌غه‌ل و دلنه خو شه کانه له بواري جهنگ و ږووه‌ږو و بونه‌وه‌داو، بهو بونه‌يه‌ش باسي هه لگه‌ږاوان له تيسلام، به هو‌ي کهين و به پينانه‌وه له‌غه‌ل بوغز ټنه‌راني کيتي دابه‌زي‌راوي خوا (قوربان) دهو و، باسي سهره نجامي شووميان له کاتي سهره مه‌رگ و گپانه‌لادا، کراوه‌و، جه‌ختکراوه‌ته‌وه له سهر نه‌وه که خوا ږواواران ههر تاقي ده‌کاته‌وه، تاکو تیکو شه‌ران و خوږاگران له مه‌يدان دا دهر بکه‌ون و، له که ساني ترس‌وک و ده‌غه‌ل جو‌ي بنه‌وه.

﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ ۚ اِذَا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُحْكَمَةٌ وَذِكْرُهَا الْفَسَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ اِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ ۚ اِذَا عَزَمَ الْاَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۝ (١) فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدُوا فِي الْاَرْضِ وَتَقَطَّعُوا اَرْحَامَكُمْ ۝ (٢) اُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللهُ فَاصْبِرْهُمْ وَاَعِمْ اَبْصَرَهُمْ ۝ (٣) اَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرَاتِ اَمْ عَلٰى قُلُوبٍ اَفْئَالُهَا ۝ (٤) اِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلٰى اَدْبَارِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدٰى الشَّيْطٰنُ سَوَّلَ لَهُمْ وَاَمَلًا لَهُمْ ۝ (٥) ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ قَالُوْا لِلَّذِيْنَ كَرِهُوْا مَا نَزَّلَ اللهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْاَمْرِ وَاللهُ يَعْلَمُ اَسْرَارَهُمْ ۝ (٦) فَكَيْفَ اِذَا تَوَفَّيْتُهُمُ الْمَلَائِكَةُ بَضْرِيْوتَ وُجُوْهُهُمْ وَاَدْبَرَهُمْ ۝ (٧) ذٰلِكَ بِاَنَّهُمْ اَتَّبَعُوْا مَا اسَّخَطَ اللهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَاحْبَطَ اَعْمَالَهُمْ ۝ (٨) اَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ اَنْ لَّنْ يُخْرِجَ اللهُ اَضْغَثَهُمْ ۝ (٩) وَلَوْ نَشَاءُ لَّارْتَدَّ عَنْكُمْ فَلَِمَّ فَرَقْنَاهُمْ بِسِمَتِهِمْ وَلَتَعْرِفْنَهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللهُ يَعْلَمُ اَعْمَالَكُمْ ۝ (١٠) وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ حَتّٰى نَعْلَمَ الْمُجْتَهِدِيْنَ مِنْكُمْ وَالصّٰدِقِيْنَ وَنَبْلُوَنَّكُمْ ۝ (١١)﴾

مانای دهقو دهقی ئایه تەکان

{ههروهها ئهوانه ی بڕوایان هێناوه دهلێن: خوژگه سوورهتیک دابه زیبایه
(فه‌رمانی تیدا به جه‌نگ کرابایه)، ئنجا کاتیک سوورهتیک مه‌حکهم (و مانا
پۆشن) دابه‌زیی و، باسی جه‌نگی تیدا کرا، ئه‌وانه‌ی دلّیان نه‌خۆشیی تیدایه،
ده‌یانینی (له‌ ترس و جه‌ژمه‌تان) وه‌ک له‌ هۆش خو‌ چوو له‌ بیمی مردن (به‌
چاو ئه‌بله‌قیی) ته‌ماشات ده‌که‌ن! ده‌جا سزای هه‌ره سه‌خت بو‌ ئه‌وان ﴿٢٠﴾
(ده‌بووایه) فه‌رمانه‌ریی و قسه‌یه‌کی په‌سند (بکه‌نه‌ پیشه)، ئنجا هه‌ر کات کار
گه‌یشه قایمه، ته‌گه‌ر له‌گه‌ڵ خوادا راستیان کربایه، بو‌ وان باشتربوو ﴿٢١﴾ (ئه‌ی
دلّنه‌خۆشین!) ئایا نزیك نیه که پشتتان هه‌ل‌کرد (و ڕووتان له‌ ئیسلام وه‌رگێرا)
تیکدان و خراپه‌کاریی بکه‌ن له‌ زه‌ویداو، په‌یوه‌ندییه‌کانی خزمایه‌تیان بپه‌چن!
﴿٢٢﴾ ئا ئه‌وانه که ساتیکن خوا نه‌فرینی لێکردوون (سه‌ره‌نجام) که‌ری کردوون و
چاوه‌کانیشیان کوی‌ر کردوون ﴿٢٣﴾ ئایا (ئه‌وانه) له‌ قورئانی ڕانامین، یان دلّه‌کان
(ی ئه‌وان) قفله‌کانی خۆیانمان له‌ سه‌رن؟ ﴿٢٤﴾ بێگومان ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئه‌وه‌ی پێی
راستیان بو‌ ئاشکرا بووه، پاشه‌و پاش (به‌ره‌و دواوه‌یان) هه‌لگه‌راونه‌وه، شه‌یتان
(ئه‌و په‌فتاره‌ی) بو‌ جوانکردوون و رستی (هیوا‌ی خراپی) بو‌ درێژ کردوون ﴿٢٥﴾
ئه‌ویش به‌ هۆی ئه‌وه‌وه به‌ وانه‌یان گوت که ئه‌وه‌ی خوا دایه‌زاندوه، ده‌یان‌دزی
(که‌یفیان پێی نایه‌ت): له‌ هه‌ندیک کاردا به‌ قسه‌تان ده‌که‌ین، خواش (قسه‌و
په‌فتار) په‌نه‌ان‌کردنه‌که‌یان ده‌زانێ ﴿٢٦﴾ ئنجا ئایا (حالیان) چو‌ن ده‌بی کاتیک
فریشه‌ته‌کان گیانیان ده‌کێشن؟ له‌ ڕوویان و له‌ پشته‌وه‌یان ده‌ده‌ن (زه‌بر له‌ هه‌موو
جیانیان ده‌سه‌روین) ﴿٢٧﴾ ئه‌وه‌ش له‌ سۆنگه‌ی ئه‌وه‌وه شوین ئه‌وه که‌وتوون،
که‌ خوا‌ی توو‌ره کردوه و په‌زامه‌ندییه‌که‌یان دزاه، ئیدی ئه‌ویش کردوه (باشه)
کانی هه‌لوه‌شان‌دوونه‌وه ﴿٢٨﴾ به‌لکو ئایا ئه‌وانه‌ی دلّیان نه‌خۆشیی تیدایه، پێیان

وايه که هه‌رگیز (خوا) کینه‌کانیان ئاشکرا ناکات (ناخاته‌گۆڕی)! ﴿٢١﴾ (نه‌ک هه‌ر کینه‌و بوغزی ده‌روونیان ده‌خه‌ینه‌پوو) به‌لکو نه‌گه‌ر هه‌مانه‌وی ته‌وانت پێشان ده‌ده‌ین و، به‌ نیشانه (و قیافه)یان ده‌یانناسی و، به‌ دنیایی به‌ ئاوازو شیوازی قسه‌ش ده‌یانناسی و، خواش کرده‌وه‌کانتان (هی هه‌موو لایه‌کتان) ده‌زانئ ﴿٢٢﴾ مسوگه‌ریش تاقیتان ده‌که‌ینه‌وه، تاکو تیکۆشه‌ران له‌ ئیوتانداو، خۆراگران بزانیان و، هه‌ه‌وال (و هه‌لۆیست)ه‌کانیشتان تاقی بکه‌ینه‌وه ﴿٢٣﴾.

شیکردنه‌وه‌ی هه‌ندیک له‌ وشه‌کان

(سُورَةُ مُحْكَمَةٍ): واته: سووره‌تیکی مانا پۆشن، (المُحْكَمُ: مَا لَا يَعْزُضُ فِيهِ شُبْهَةٌ مِنْ حَيْثُ اللَّفْظُ، وَلَا مِنْ حَيْثُ الْمَعْنَى)، (مُحْكَمٌ): هه‌ر قسه‌یه‌که هه‌چ شوبه‌هو ته‌م و مژگیکی نایه‌ته‌سه‌رئ، نه‌ له‌ پووێ بێژه‌که‌یه‌وه، نه‌ له‌ پووێ واتاکه‌یه‌وه، مانا پۆشن. (الْمَعْنَى عَلَيْهِ): (غَشِيَّ عَلَى فُلَانٍ: إِذَا نَابَهُ مَا غَشِيَّ قَهْمَهُ)، (غَشِيَّ عَلَى فُلَانٍ): نه‌گه‌ر حاله‌تیکی به‌سه‌ردا هات، که عه‌قلی داپۆشن، واته: بئ هه‌وش بئ، یان حالیکی به‌سه‌ردا بئ، ته‌وه‌ی بو‌ی ده‌گوترئ، چاک لیتی تی نه‌گات، ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾، بابایه‌کیش که عه‌قلی ده‌پۆشرئ و سه‌راسیمه‌ ده‌بئ، چاوی ته‌بله‌ق ده‌بن، بۆیه‌ش خوا فه‌رمووێه‌تی: به‌ چاوی ته‌بلقه‌وه ته‌ماشات ده‌که‌ن.

(فَأُولَئِكَ لَهُمْ): ته‌مه‌ دوو واتای هه‌ن:

أ- (أُولَئِكَ: أَيِ الْأَنْفَعِ وَأَقْرَبِ لَهُمْ)، به‌ سوودترو نیزیکتره‌ بۆ ته‌وان.

ب- ﴿فَأُولَئِكَ لَهُمْ﴾: له‌ وه‌یله‌وه‌ هاتوه، واته: سزای سه‌ختتر بۆ ته‌وان، وه‌ک له‌ شوێنی دیکه‌دا، خوا ﴿أُولَئِكَ لَكَ فَأُولَئِكَ﴾ ﴿ثُمَّ أُولَئِكَ لَكَ فَأُولَئِكَ﴾ ﴿٢٤﴾ القیامة، که بێگومان ته‌وه‌ هه‌ر ده‌شیه.

(فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ): (عَزَمَ الْأَمْرُ، يَعْنِي: إِذَا جَدَّ الْجَدُّ)، که کار گە یشتە قایمە و بە کردە و هە شتێک هاتە پێش، (الْعَزْمُ وَالْعَزِيمَةُ: عَقْدُ الْقَلْبِ عَلَى إِمْضَاءِ الْأَمْرِ)، (عَزَمَ وَعَزِيمَةُ: چەسپاندنی دڵە لەسەر جێبەجێکردنی کارێک.

(عَسَيْتُمْ): (عَسَى: طَمَعٌ وَتَرَجٌّ)، (عَسَى): بۆ ئومێدە و ئار بۆون و، بە هیوا بۆون بە کاردۆ. (سَوَّلَ لَهُمْ): بۆی جوان کردوون، بۆی پازاندوونە و هە، (التَّسْوِيلُ: التَّزْيِينُ، تَزْيِينُ النَّفْسِ لِمَا تَخْرُصُ عَلَيْهِ)، هەندیکیش: ﴿سَوَّلَ لَهُمْ﴾ یان بە: (سَهَّلَ لَهُمْ) مانا کردو، واتە: بۆی ئاسان و سانا کردوون، که بریتیە: لەو هی نفس شتێکی زۆر هەز لێ بێ، لە پێش چاوی جوان دەبێ و پازاو دەبێ، با خراپیش بێ.

(وَأَمَّلَ لَهُمُ): (الْإِمْلَاءُ: الْإِمْدَاد)، ﴿وَأَمَّلَ لَهُمُ﴾ ڕستی بۆ درێژ کردوون، یان هاوکاری کردوون، (الْمُدَّةُ الطَّوِيلَةُ: مَلَاوَةٌ مِنَ الدَّهْرِ)، ماوەیەکی درێژ پێی دەگوترێ: (مَلَاوَةٌ مِنَ الدَّهْرِ)، لەبەر ئەوەی ماوەیەکی درێژ بۆتە و هە.

(أَضَعْنَهُمْ): (جَمْعُ ضَعْنٍ وَضَعْنٌ: الْجَفْدُ الشَّدِيدُ)، (أَضَعْنَ): کۆی (ضَعْنٌ)، یان (ضَعْنٌ) هە، هەردووکیان بە مانای بوغزو کینه یەکی توند که لە دڵدا جێگیر دەبێ.

(سَيِّمْنَهُمُ): (السَّيْمَاءُ وَالسَّيْمَاءُ: الْعَلَامَةُ)، (سَيِّمَاءُ وَسَيِّمَاءُ)، هەردووکیان بە مانای نیشانه دێن، واتە: تۆ بە نیشانه کانیان دەیانناسی.

(لَتَحْنِ الْقَوْلُ): ئاواز و شیوازی قسە، (الْلَحْنُ: صَرَفُ الْكَلَامِ عَنْ سَنَنِهِ الْجَارِي)، (لَتَحْنِ): بریتیە لەو هی قسە لە ڕاستە ڕیی خۆی لا بدری، (أَلَحْنٌ بِحُجَّتِهِ: أَلَسْنٌ وَأَفْصَحُ)، پێغەمبەر ﷺ لە فەرماشتێکیدا دەفرموی^(١): دوو کەستان دێن بۆ لای

(١) (أَنَّ أَمَّهَا أُمَّ سَلَمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا زَوْجَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَخْبَرَتْهَا، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ سَمِعَ خُصُومَةً يَتَابِعُ حُجْرَتَهُ، فَخَرَجَ إِلَيْهِمْ فَقَالَ: «إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ، وَإِنَّهُ يَأْتِينِي الْخُصْمُ، فَلَعَلَّ بَعْضَكُمْ أَنْ يَكُونَ أَبْلَغُ مِنْ بَعْضٍ، فَأُخِيبُ أَنَّهُ صَدَقَ، فَأُخْضِي لَهُ بِذَلِكَ، فَمَنْ فَضَيْتَ لَهُ بِحَقِّ مُسْلِمٍ، فَإِنَّمَا هِيَ قِطْعَةٌ مِنَ الثَّارِ، فَلْيَأْخُذْهَا أَوْ فَلْيَرْكُفْهَا) (أَخْرَجَهُ

من، یەکیکتان پەنگە بەلگەکە ی باشترو چاکتر بخاتە روو، واتە: پۆشنتر قسە بکات و، زمان پاراوترو پەوانبێژتر بێ، با هەقیشی نەبێ، هەقی پێ دەدەم، با بزانی کە ئەو هەقە ی پێی دەدەم لەبەر ئەوەی بە پۆلەت وادەزانم لەسەر هەقە، لە واقیعدا نابێتە هەقی، بەلکو پارچە یەکە لە ناگر بۆی دەبێم.

(وَبَلِّغُوا أَنْبَارَكُمْ): (بَلَاةٌ: جَزْئُهُ وَاخْتِيارُهُ)، (بَلَاةٌ) واتە: تاقیکردووە، جەرباندی، (وَبَلِّغُوا أَنْبَارَكُمْ) واتە: هەوالە کانتان تاقیدە کەینەووە، دەجەربێنین.

مانای گشتیی ئایەتەکان

دوای ئەوەی لە ئایەتەکانی پێشوو، خوا ﷻ پێکەو بەرەنگاریبوونەوێ ئەهلی ئیمان و ئەهلی کوفرو، سەرەنجامی باش و پر خێرو بەرەکەتی ئەهلی ئیمان و، سەرەنجامی پر شەرمەزاری و پێسوایی و مەینەتباری دنیو دواپۆزی ئەهلی کوفری کرد، هەرۆهە دوای ئەوەی خوا ﷻ باسی پاداشتی بڕوادارانێ کرد، ئەو بەهەشتە ی دەچنێ و، باسی سزای سەختی بێبڕوایانی کرد.

دوایی باسی هەلوێستی دڵنەخۆشەکانی کرد، کە لە کوێو مەجلیسی پیغمبەردا ﷺ بە پۆلەت باش گوێ دەگرن، بەلام دوابی، یان بە توانج و پلارو گالتە پێکەردنەو، یاخود هەر بە راستیی دەلێن: پێش ئیستای چی گوت؟

پاشان خوا ﷻ هۆشداریی دا بە هەموو لایەک، کە پۆزی دوابی نێزیکە، بە تاییەتی قۆناغی ئاخیر زەمان، چاوپۆیی چی دەکەن! جگە لەوەی کت و پر بۆیان بێ، چونکە هەندێ لە نیشانەکانی دەرکەوتوون؟!

دواییش فەرمانی بە پیغمبەری خاتەم ﷺ کرد، کە زانیاریی خۆی زیاترو قوولتر بکات، دەربارە ی بە تەنیا پەرستراوێتی خو، یاخود بەردەوام بێ لەسەر

ئەو زانىيارىيە قوول ۋ فراوانەي خۆي و، لە پشت ئەويشەو ھەرمانى بە ئۆممەتى
پىغەمبەر ﷺ کرد، کە لە بارەي خوا بە يەگرتن و ئەنیا خوا پەرستىيەو، زانىيارى
خۆيان زۆر بکەن و، ھەرمانى بە پىغەمبەرى خاتەم ﷺ کرد، داواي لىبوردن بکات
بۆ گوناھەکانى خۆي، کە بە نەبەت ئەووە ھەلەو کەم و کوپىين، ھەرۋەھا بۆ
گوناھى برۋاداران، لە پىاوان و ئافرەتان، داواي لىبوردن لە خوا بکات.

داواي ئەو، خوا ﷻ باسى ھەلۆيستی کەسانىكى دەغەل ۋ دئەخۆش دەکات،
کە چۆن لە ھاللىکدا برۋاداران خوا خوايانەو بە تامەزۆيىەو، چاۋە پىن
سوورەتتىكى تازە دابەزى، يان چەند ئايەتتىک دابەزن و، باسى ئەركىكى دىکەي
شەرىعيان تىدابی، بە تايەت بەرەنگاربوونەو لەگەل ئەھلى کوفرداۋ جەنگ و
فیداكارىي، کە چى ئەوان کاتتىک سوورەتتىكى ۋا دادەبەزى، چاۋيان ئەھلەق دەبن
لە ترس و بىم! خواش ﷻ ۋوويان تىدەکات و بە پرسىارکردنەو دەفەرمۆي:
ئەگەر ئىۋە پشتى تىبکەن و پشت ھەلکەن، سەرەنجام خراپەكارىي دەکەن لە
زەۋىداۋ، پەيوەندىيە خزمایەتییەکان دەپچرىن.

پاشان باسى ھەلۆيستی نەرىنيان لە بەرانبەر قورئاندا دەکات کە: بۆچى لىي
ورد نابنەو، ياخود دلىان قفللى لى دراۋە!

دوايى باسى ئەو، کە چۆن کەين و بەينيان ھەيە، لەگەل ئەھلى کوفردا،
پاشان ئەوانە سەرەنجاميان چۆن دەبى لە کاتتىکدا فرىشتەکان گيانيان دەکيشن،
باسى ھەموو ئەو مەسلانە لەم دوازە ئايەتە موبارکەدا ھەيە.

سەرەتا خوا ﷻ دەفەرمۆي: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ﴾، ئەوانەي
برۋايان ھىتاۋە دەلین: خۆزگە سوورەتتىک دابەزىيائە، ﴿لَوْلَا﴾، لە ئەصلدا بە
ماناي (ھلا)يەو، بۆ ھاندانە، واتە: دەبوۋايە، بەلەم بىگومان برۋاداران شت
بۆ خوا پىشنيار ناکەن، بلین: دەبوۋايە ۋابى و، دەبوۋايە ۋا نەبى، کەواتە:
لىرەدا ﴿لَوْلَا﴾، ماناي تەمەنناۋ خۆزگە خواستنى خراۋەتە تىۋ، واتە: ئاۋات

و خۆزگە دەخوازن، بە تامەزرۆییەو دەلێن: خۆزگە سوۋرەتیک دابەزیبايە، ئنجا ئەو سوۋرەتە کە دابەزیبايە چۆن بوۋايە؟ لە دێری دوايیدا دەریدەخات کە سوۋرەتیکى مانا پۆشن بێ، و، باسی جەنگ و جیهاد و پووبەروو بوونەو و فیداکاریی تێدایى، ئنجا لەبەر ئەوەی لە پستەى دوايیدا، ئەو وەسف و پێناسەیی ئەو سوۋرەتە هاتو، لە پستەى یەكەم دا، خواى کارزان و قسەزان بە پێویستى نەزانیو ئەو وەسف و پێناسەییە بفرموئى، بەس دەفرموئى: ئەوانەى برۋادارن، گوێیان: خۆزگە سوۋرەتیک دابەزیبايە.

﴿فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ تُحْكَمُ فِيهَا الْقِتَالُ﴾، ئنجا هەر کاتیک سوۋرەتیکى موحکەم، واتە: پۆشن و پتەو لە پووی بیژە و واتاو، کە هیچ درزو کەلێنى تێدا نەبێ، یاخود لێلیەک لە ماناو بیژە کەیدا نەبێ، دابەزێرا ﴿وَذُكِرَ فِيهَا الْقِتَالُ﴾، باسی جەنگیشی تێدا کرا.

ئەگەر سوۋرەتیکى ئاوا دابەزێ، ﴿رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾، ئەوانە دەبینی کە دلێان نەخۆشیی تێدایە، ئەم تەعبیرە خواى پەنھانزان بۆ موناڤیقەکانى بەکارھێناو، وشەى (المنافقون) هاتو لە قورئاندا، ئەم وشەییەش هاتو، وای پێدەچێ موناڤیقەکان ئەوانە بن، بە تەواوی نیفاق لە دڵ و دەروونیاندا جێگیر بوو، سەرئای بوونیان داگرتو، بەلام ئەوانەى دیکە، ئەگە یونە ئەو راددەیی، چونکە خوا ﷻ لە یەك سیاقدا باسی هەردووکیان دەکات، بۆ وێنە لە سوۋرەتى (الأنفال) دا، دەفرموئى: ﴿إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ عَرَّ هَؤُلَاءِ دِينَهُمْ وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾ (۴۱)، واتە: کاتیک کە موناڤیقەکان و ئەوانەى دلێان نەخۆشیی تێدایە، دەلێن: ئەوانە ئایینەکیان هەلیخەلە ئاندوون، هەر کەشیش پشت بە خوا ببەستى، بە دلنایى خوا زالى کارزانە.

کەواتە: ئەوانە دوو جوړە کەسى موخەننەت و دەغەلن، بەلام لێک جیان ئنجا لێرەدا خوا ﷻ باسی ئەوانەیان دەکات کە دڵ و دەروونیان نەخۆشیی

نىفاقى چۆتەتتى، بەلەم مەرج نىيە سەرتاپاي بوونى داگرتىن، وەك چۆن كەسنى تووشى نەخۇشىيەك دەپتى، بەلەم جارى تەشەنەي نەكردو، كە ھەموو بوونى داگرتىن، دەگونجى ئاسانتر چارەسەر بىرى، ئەوانەيان كە دليان نەخۇشىيى تىديايە، دەيانىنى: ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَىٰ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾، تەماشات دەكەن، سەرنجەت دەدەن، وەك تەماشاكردنى كەسەك بە ھۆى مردنەو، بېھۇشى بەسەردا ھاتىن، واتە: كەوتۆتە ھالى خۆى و لە گيانەلە دايە، چاۋەكانى ئەبەق بوون، بە چاۋى ئەبەق و سەراسىمەيى تەماشات دەكەن، ھىندە دەترسەن، لەبەر ئەوۋى خۇيان بە مسولمان لە قەلەم دەدەن و، مسولمانانىش مولزەم كراون لەم سوورەتەدا كە جەنگ و فىداكارىيى بىكەن، ئەوان لە ترسان چاۋيان ئەبەق بوون، بە سەراسىمەيى تەماشات دەكەن، ﴿فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ﴾، سزاي ھەرە سەخت بۆ ئەوان، ﴿طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾، دەبوۋايە پىشەي ئەوان فەرمانبەرىي و قسەي پەسەند بى، ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ﴾، ئىنجا كاتىك كارەكە دەچەسەن، كار دەگاتە قايىمە، واتە: ﴿إِذَا جَدَّ الْجَدُّ﴾، كاتىك ئەو ئەرەكەي خوا ﴿لَا يَخْشَىٰ﴾، بىرۋادارانى بىسپىرى، دەچەسەن و بىرارى لەسەر دەدرى، ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ﴾، ئەگەر لەگەل خوادا راستيان كىرەبايە، بۆ ئەوان باشتىر بوو، لەگەل خوادا راستيان كىرەبايە، كە دەلەن: ئىمە بىرۋادارين و دەلەن: ئىمە خۋاي پەرۋەردگارمان لە خۇمان و، لە ھەرچى ھەمانە خۇشتەر دەۋى، دۋاي خواش ﴿يَتَغَمَّبَهُ﴾، پىغەمبەرى خوا ھىندە ھىندە خۇشمان دەۋى! ئەگەر لەو قسانەدا لەگەل خوادا راستيان كىرەبايە، بۆ ئەوان باشتىر بوو.

﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ﴾، ئايا نىزىكەو لەوانەيە، كە ئىۋە پشت بىكەنە ئىسلام! ﴿أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾، كە خراپەكارىيى بىكەن لە زەۋىدا، تىكدان بىكەن، ﴿وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾، پەيوەندىيە خىزمەتتەكانىشتان بىچىرىن!

ۋاتايەكى دىكەي: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِن تَوَلَّيْتُمْ﴾، ئايا نىزىكە ئەگەر ئىۋە كارتان پى سپىردا، بوونە ھوكمان و كاربەدەست بەھۆى ئەو ھوكمرانىي و كاربەدەستىيەو،

خراپەو تىكدان بىكەن لە زەويداو پەيوەندىيە خىزمایەتییە کانتانىشتان بېچرېنن، ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾، ئا ئەوانە كەسانىكىن، خوا ﷻ نەفرىنى لىكردوون، واتە: دوورى خستوونەتەو لە پەحمەتى خۆى، ﴿فَاصْغُرْ وَأَعْمَى أَبْصَرَهُمْ﴾، ئىجا كەرى كردوون و چاوەكانىشيانى كوئىر كردوون.

ياني: خوا ﷻ لە بەزەيى خۆى دوورى خستوونەو، بە هۆى ئەو كەردەوانەيانەو، واتە: خۆيان پشت لە ئىسلام دەكەن و، خواش لە بەزەيى خۆى دوورى خستوونەو، واتە: نەفرىنەكەى خوا، كاردانەو دەرهاويشتەى دووركەوتنەو خۆيان و پشتكردنە ئىسلامى خۆيانە، هەروەها دەرهاويشتەى تىكدانى ئەوانە لە زەويداو، بېچراندنى پەيوەندىيە خىزمایەتییە كانيانە، بۆيە خوا ﷻ نەفرىنى لىكردوون، ئىجا لە ئەنجامى نەفرىن لىكراندا: ﴿فَاصْغُرْ وَأَعْمَى أَبْصَرَهُمْ﴾، كەرى كردوون و، چاوەكانىشيانى كوئىر كردوون، واتە: هەستەوەرەكانى والىكردوون كار نەكەن و، گوئيان هەق نەبىستى و، چاويان هەق نەبينى و، عەقڵ و دليان هەق نەقامى.

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرَاتِ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾، ئايا لە قورئانيو پانامىن؟ ياخود دلانىك قفلەكانى خۆيانيان لىدراون، ﴿قُلُوبٍ﴾، بە نەزانراو (نكە) هاتو، واتە: دلانىكى پىسى پشت لە خوا، قوفلەكانى خۆيانيان لىدراون، ئەو قوفلانەى شايستەى ئەوانن، ئىيان دراون، بۆيە لە قورئان تى ناگەن، ئايا لە قورئان پانامىن؟ يان لىي رادەمىن، بەلام دلەكانى ئەوان دلانىكىن، قوفليان لىدراون و، لە بەرانبەر هيدايەت و فەرمايشتى خوا، گالە دراون و داخراون؟!.

﴿إِنَّ الَّذِينَ أُرْتَدُوا عَلَى أَعْقَبِهِمْ﴾، بە دنيایى ئەوانەى لەسەر پاشوانيان هەلگەپاونەو، پاشەو پاش هەلگەپاونەو، (ادبار، كوئى دۇبەر)، ياني: پاشەوەى مەرووف، پشتى، واتە: پاشەو پاش هەلگەپاونەو، ﴿وَمِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَى﴾، دواى ئەوەى رېتەمىيان بۆ رۆشن بۆتەو، رېي راستيان بۆ رۆشن بۆتەو، ئەوانە چۆن؟ ﴿الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَى لَهُمْ﴾، ئەوانە شەيتان بۆى جوان كردوون،

پستی هیوای نارهوای بۆ درێژ کردوون، ئەو هیواو ئاواتانەى ناشەرعیین، شەیتان پستی هیواى بۆ درێژ کردوون و، خراپەشى بۆ زیاد کردوون.

ئىنجا لە ئەنجامى چىیدا، شەیتان ئاوا زەفەرى پى بردوون؟ ﴿ذَلِكَ يَأْتُهُمْ قَالُوا﴾، ئەوەش بە ھۆى ئەوەوە کە گوتیان: ﴿لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ﴾، بەوانەى ئەوەیان دەدزى کە خوا داىبەزاندووە، رقیان لەو ھەڵدەستى کە خوا داىبەزاندووە، کە قورئانە، پێیان گوتن: ﴿سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾، تێمە لە مەودوا لە ھەندى لە کاروباردا فەرمانبەریتان دەکەین، گوتراپەلێتان دەکەین. ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾، خواش قسە پەنھانکردنى ئەوان و، رەفتار پەنھانکردنى ئەوان دەزانى، ھەڵبەتە ئەمە خوێندراویشەتەو: ﴿أَسْرَارُهُمْ﴾، واتە: خوا پەنھانەکانیان دەزانى.

﴿كَيفَ إِذَا تُفَتِّهُمُ الْمَلَائِكَةُ بَصَرُهُمْ وَأَدْبَرَهُمْ﴾، واتە: حالیان چۆن دەبێ کاتیک فریشتەکان گیانیان دەکێشن و، لە دەم و چاویان و لە پشتەوھشیان دەدەن؟ دەشگونجێ مەبەست ئەو بێ کە لە ھەموو جەستەیان دەسەرھوێنن، زەبریان تى دەسەرھوێنن، لە ھەموو لایانیان دەدەن.

ئەگەر مەبەستیش روویان و پشتەوھیان بێ، یانی: لە دەم و چاویان دەدەن، چونکە بەرھەو کوفرو نیفاق رۆشتوون و، لە پشتەوھیان دەدەن، چونکە پشتیان لە تىسلام و ھیدایەتى خوا کردووە.

﴿ذَلِكَ يَأْتُهُمْ أَنْعَمُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ﴾، ئەوەش بەھۆى ئەوەوە کە شوێن ئەو کەوتوون، خواى توورە کردووە، پەزنامەندى خواشیان دزاو، واتە: پەزنامەندى خوایان رق لى بۆتەووە کەقیان پى نەھاتو، ﴿فَأَحْبَطَ أَعْمَلَهُمْ﴾، خواش ڕەش کردووەکانى ھەڵوھەشاندوونەووە، پووجەل کردوونەووە، واتە: کردووە باشەکانى کە ئەنجامیان داو، لەبەر ئەوھى ئیمانیان تیدا نە، وەک شیرى بى ھەوێن، چۆن دەرترشى و ھەڵدەبزرکى، خوا کردووەکانى ھەڵوھەشاندوونەووە، لەبەر ئەوھى ھەوێن و جەوھەرى ئیمانیان تیدا نە.

﴿أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْغَهُمْ﴾، آیا نهوانه دیان نه خوشی تیدایه، پیمان وایه خوا کینه و بوغزه کانیان ناشکرا ناکات و دهرناهیئن؟ آیا پیمان وایه هیچکس نایانسان و تیمان ناکات؟ آیا پیمان وایه دهگونجی ههروا دیزه به دهرخونه بکه، لهو ههموو کینه و بوغزه ی له دیاندا ههیه، بهرانبه به مسولمانان؟ واته: نه گهر وایر بکه نه وه، به ههله داچوون، پرسیارکردنه که پرسیارکردنی نکوولیلنکه رانهیه.

﴿وَلَوْ شَاءَ لَأَرْسَلْنَاكُمْ﴾، نه که ههر کینه و بوغزو رقی نیو دیان دهرده خهین و دهیخهینه گوژی، بو تهووی مسولمانان بیانسان، تاکو سه ره نجام له خراپه کاریان پاریزراو بن، به لکو نه گهر ویستامان تهو ومان پيشانی تو ددهات، ﴿فَلَعَزَّزْنَاهُمْ بِسِمَتِهِمْ﴾، تو ش به نیشانه و قیافه ی خویان ده تناسین، ﴿وَلَعَزَّزْنَاهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾، به دنیاییه وه نه گهر پیشانیشت ده دین، به هو ی ناوازو شیوازی قسه کردنیانه وه، دهانناسی، ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ﴾، خواش کرده وه کانتان ده زانی، هی هه موو لایه کتان به چاک و خراپه وه.

له کوتاییدا خوا ﷺ ده فره مو ی: ﴿وَلَسَبَلَّوْنَكُمْ﴾، به دنیایی و به جه ختکردنه وه تاقیبتان ده کهینه وه، ﴿حَتَّى نَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ وَبَلَّوْا أَعْبَارَكُمْ﴾، تاکو تیکوشه ران له تیوه و خوراگرانسان بزاین، ﴿وَبَلَّوْا أَعْبَارَكُمْ﴾، ههروه ها ههوال و دهنگ و باسه کانتان تاقی بکهینه وه، واته: نه وه ههوالانه ی ده یاندهن و ده لین: تیمه تیمان به خواو به نیسلام ههیه، تنجا چ راست بکه، وه که نه هلی تیمان، چ درو بکه، وه که نه هلی نیفاق، خوا ﷺ نه وه ههوالانه ی ده یاندهن، تاقیان ده کاته وه، کام ههواله راسته و کام ههوال راست نه؟

یاخود: ﴿وَبَلَّوْا أَعْبَارَكُمْ﴾، ههوال و دهنگ و باسی تیوه پروون ده کهینه وه، وه که له سوورپتی (یونس) دا ده فره مو ی: ﴿بَلَّوْا كُلَّ نَفْسٍ مِمَّا اسَلَفَتْ﴾، نه مرؤ ههر که سیک چی پیشخستوه، بو ی دهرده کهو ی و پروون ده بیته وه، چونکه شت که

تاقی دەکرێتەوه، روون دەبێتەوه، ئەگەرنا (بَلاء و بَلُو)، بە مانای تاقیکردنەوه دئی، بەلام لە ئەنجامی تاقیکردنەوه دا، شت دەردەکەوئ.

کەواتە: ﴿وَبَلِّغُوا أَخْبَارَكُمْ﴾، واتە: هەوالە کانتان پادەگەیه نین چیتان کردوه و چۆنتان کردوه؟ بەلام من ئەو واتایەشم لێگرت، کە دەگونجی مەبەست پێی ئەو قسەو هەلوێستانە ی ئەوان بئ، کە وەک هەوالێک لە خۆیانیا ن دەردەخەن، خوا ﷻ لە ئەنجامی هەلوێستەکانیا ندا، هەوالەکانیشیان دەجەپێنئ و، دەریدەخات، داخۆ هەوالی کامیان کە لە بارە ی خۆیەوه دەیدات، راستەو، کامیشیان هەوالەکە ی راست نیە و درۆیە؟

مه سه له گرنه گان

مه سه له ی په که م:

برواداران خوازیاری دابه زینی سووره تېکن، که باسی جهنگ و جیهادی تیدا بکړی، که چی کاتیک سووره تیکی مانا روشن له و باره وه داده به زی، دلنه خو شان له ترس و حه ژمه تان چاویان نه بله ق ده بن، له حالیکدا فه رمانبه ریی و، قسه ی په سندو، له کاتی کار گه یشتنه قایمه شدا، راستکردن له گه ل خوادا، بو وان باشتر بوو، نیزیکشه نه و جوړه که سانه له کاتی پشت هه لکردندا (یان کاربه ده ست بووندا)، مل بده نه خرابه کاری و پچراندنی په یوه ندیی خزمایه تی، که بیگومان نه وانه نه فرین لیکراوی خواو، که پرو کویر کراو ده بن، نجا ئایا نه وانه له قورئانی رانامینن، یاخود دلیان قفل دراوه و گاله دراوه؟

خو ﷻ ده فهرموئ: ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ تُحْكَمُ فِيهَا الْقِسَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ ۞ طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ۞ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ۞ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ ۞ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرَاتِ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ۞﴾

شیکردنه ووی هم، ئایه تانه، له یازده برگه دا:

(۱) - ﴿وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نَزَّلَتْ سُورَةٌ﴾، واته: نه وانه ی بروایان هیئاوه، ده لین: خوژگه سووره تیک دابه زیبایه، (لولا للتحضيض، وهنّا بمعنی التّمّی)، هه رچه نده (لولا)

له بنه پرت دا بۆ هاندانه، به لām لێرده دا به مانای خۆزگه خواستنه، که ده فیه رموی: ﴿لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ﴾، واته: ده بووايه، یان خۆزگه سوورپه تیک دابه زیبایه، سه رته تا سوورپه ته که باس نه کراوه چۆن بێ، به لām دوابی خوا ﴿بِاسْمِکَ﴾ باسی کردوه، (حَذِيفَ وَصَفَ السُّورَةَ فِي قَوْلِهِمْ لِدَلَالَةِ مَا بَعْدَهُ عَلَيْهِ)، بۆیه له باسی ئه واند که خۆزگه یان خواستوهو سوورپه تیک دابه زێ، وه سفه که ی قرتیندراوه، چونکه رسته ی دوابی ده یگه ینی.

(۲) - ﴿فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ تُحْكَمُ فِيهَا الْقِسَالُ﴾، هه ر کاتی که سوورپه تیکی مو حکه م، واته: مانای ئایه ته کانی رۆشن بێ و، هه یچ مانای دیکه هه لنه گری، ته م و مژ نه به سه ر بیژه کانی هه ه ب، نه به سه ر واتا کانی هه وه، رۆشن و مه حکه م و قایم، باسی جه نگیشی تیدا بکری، کاتی که سوورپه تیکی وا دابه زی:

(۳) - ﴿رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ﴾، ئه وانه ی دلیان نه خۆشیی تیدایه، ده یانی بی، دلیان نه خۆشیی تیدایه، واته: کو فر له دلی خۆی اندا په نهان ده که ن، خوا ﴿لَوْلَا﴾ لێرده کو فری وه که نه خۆشیی داناهوه، که له دل و ده روونی مرو ف ده دات، بۆیه خوا ﴿لَوْلَا﴾ به م ته عبیره ناساندوونی و نه یفه رمووه: (رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ، رَأَيْتَ الَّذِينَ نَافَقُوا)، بۆیه ش وایفه رمووه، چونکه دیاره ئه وه نه خۆشیی کو فرو نی فاقه، ته واوله دلیاندا نه چه سپاوه، که سه رتا پای بوونیان دا بگری، به لکو له دلی دا ون و دلی نه خۆش کردوون، یان له به ر ئه وه ی له وه سه رته تابه وه، چونکه ئه وانه له گه ل ئه هلی ئیماندا تیکه ل بوون، خۆیان وا پێشان داوه، که مسو لمانن و مسو لمانان که متر ناسی و یانن و، ده رکیان کردوون، بۆیه به وه ته عبیره هتینا یه تی، به لām دواتر له سالانی دواتر دا حال ته ی نی فاق زیاتر بو و، ناشکرا بو و، بۆیه خوا ی په ره و ردگار له وه باره وه سوورپه تیکی دابه زاند به ناوی: (المنافقون).

(۴) - ﴿يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾، ته ماشا ت ده که ن وه که ته ماشا کردنی که سیک، به هو ی مرد نه وه بی هۆشیی به سه ردا ها توه،

﴿الْمَغْشَى عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾، (الْمُخْتَصِرِ الَّذِي يُغْشَى عَلَيْهِ، عَلَى قَهْمِهِ)، ئه وه که سه ی له گیانه لادایه وه بێ هۆشیی به سه ر عه ق ل و هۆشییدا ها توه.

ياخود: ﴿نَفَرًا لَّعَنَ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ﴾ (يَعْنِي: يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمُتَحَيِّرِ بِحَيْثُ يَتَّجِعُ إِلَى صَوْبٍ وَاحِدٍ)، وهك بابايه كى سەراسىمە كە چاۋ تەنیا لەسەر يەك شوین چەر دادەگرئ، ئاوا تەماشات دەكەن.

هەلبەتە لىرەدا خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿فَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ مِّنْكَ مَّا تَدْرِيهَا أَلْقِهَا﴾ هەر كاتىك سوورەتتىكى مانا پۆشن دابەزى و باسى جەنگى تىدا كرا، واتە، سوورەتەكە تەنیا باسى جەنگ و جىھادىش ھاتو، ئەوانە بەو جوړە تەماشات كە تىدا ھاتوون، باسى جەنگ و جىھادىش ھاتو، ئەوانە بەو جوړە تەماشات دەكەن، ديارە لە ترس و ھەژمەتان، چونكە ئەوانە دەزانن كە خوڤان بە مسوڵمان لە قەلەم داو، دەزانن ئەو سوورەتەى باسى جەنگ و جىھاد و فىداكارى دەكات، مسوڵمانانى پىوھ پابەند دەكرين، ئەوانىش تازە لە نىو مسوڵماناندا خوڤان گرفتار دەكەن، بە ئەو ئەركەو، دەسترسين لە ئەجامدانى ئەو ئەركە، بۆيە چاۋيان ئەبەلق دەبن لە ترسان، وهك بابايەك لە كاتى گيانەلادا بئ، چوون چاۋى ئەبەلق دەبئ، چاۋ ناترووكتينئ، ئەوانىش بەو شىۋەيان لئ دئ، بۆيە خوا ﷻ دەفەرموئ:

(۵) - ﴿أَوَلَيْ لَّهُمْ﴾ (ئەمە ھەرەشەيە)، سزای ھەرە سەخت بۆ وان، ھەندىك گوتوۋايانە: ئەمە پزىڭەي ھەبژاردن (صِغَةُ التَّفْضِيلِ)ە، لە (وَيْلَ)، كە بە مانای (سزا) يە، واتە: سزای سەختتر بۆ ئەوان، ياخود: (أَوَلَيْ لَهُمْ: قَارَنَهُمْ وَقَرَّبَ مِنْهُمْ مَا يَكْرَهُونَ)، واتە: لەگەڵيان بئ و لىيان نزىك بئ، ئەوەى ئەوان پىيان ناخۆشەو كەيفيان پىي نايەت، كە برىتيە لە سزا.

(۶) - ﴿طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾، فەرمانبەريەك و قسەيەكى پەسند، ﴿طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ﴾، لە ڤوۋى پزىمانىيەو بە نىھاد (مبتداً) دادەنرئ، ئەدى گوزارە (خبر)كەى چيە؟ قرتبندراو، واتە: (طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ خَيْرٌ لَهُمْ)، فەرمانبەريەك و قسەيەكى پەسند، باشتەر ڤوو بۆ ئەوان.

ده‌شگونجن: ﴿طَاعَةَ وَقَوْلَ مَعْرُوفٍ﴾، گوزاره (خبر) بی، نیهاد (مبتدا) ه‌ک‌ه‌ی قرئیندرا بی، یانی: (الْأَمْرُ: طَاعَةَ وَقَوْلَ مَعْرُوفٍ)، وات‌ه: کاری راست، فەرمان‌به‌ریی و قسه‌ی په‌سندو باشه، نه‌گەر ویستبایان به‌مسولمانی ره‌شیدو عاقل له‌قه‌ل‌هم بدرین، ده‌بوو ئاوا بکه‌ن.

(۷) - ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ﴾، هەر کاتیک کار گه‌یشته‌قایمه، ﴿عَزَمَ الْأَمْرُ﴾، یانی: (إِذَا جَدَّ الْجِدُّ)، کار گه‌یشته‌شوینی خوئی و، هاته‌سەر جێبه‌جێکردن و بریاری له‌سهر‌درا.

(إِذَا) زه‌رفیکه‌بو داهاتوو، ﴿الْأَمْرُ﴾، (أَل) ه‌ک‌ه‌ی بو ناساندنه، وات‌ه: کاری جه‌نگ گه‌یشته‌قایمه، یاخود (أَل) ه‌ک‌ه‌ی قه‌ره‌بووی پال وه‌لادراوه (تعویض عن المضاف إليه)، ﴿فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ﴾، (أَي: إِذَا عَزَمَ أَمْرُهُمْ)، هەر کات کاره‌که‌یان، (أمر القتال)، کاتیک کاری جه‌نگ بریاری له‌سهر‌دراو، عه‌زمی له‌سهر‌ جه‌زم کرا.

(۸) - ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ حَيْرًا لَهُمْ﴾، نه‌گەر له‌گه‌ل خوادا راستیان کردبایه، بو ئه‌وان باشت‌ر بوو، ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ﴾، ئه‌مه‌وه‌لامی (إِذَا) یه، چونکه (إِذَا)، لێ‌ده‌مانای مه‌رجی خراوته‌ئێوو وه‌ک (إن الشرطية) وایه‌و وه‌لامی ده‌وئ، وه‌لامه‌که‌ی ئه‌وه‌یه: ﴿فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ﴾، نه‌گەر کاتێ کار گه‌یشته‌قایمه، کاری جه‌نگ و جیهادو بریاری له‌سهر‌درا، له‌گه‌ل خوادا راستیان کردبایه، بو خو‌یان باشت‌ر بوو.

(۹) - ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ﴾، ئایا نیزیکه‌نه‌گەر پشتتان هه‌ل‌کرد: ﴿عَسَيْتُمْ﴾، خو‌پندراویشه‌ته‌وه: (عَسَيْتُمْ)، نیزیکه، ڤه‌نگه (إِنْ تَوَلَّيْتُمْ)، نه‌گەر ئێوه‌ پشتتان هه‌ل‌کرد، پشتتان کرده‌ئیسلا‌م و په‌یامی خوا.

(۱۰) - ﴿أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾، [ئایا زۆر نزیک نیه، که ئێوه‌ پشتتان هه‌ل‌کرد،] تێکدان بکه‌ن له‌زه‌ویدا؟!.

(۱۱) - ﴿وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾، هه‌روه‌ها په‌یوه‌ندییه‌ خزمایه‌تیبه‌کانبشتان بی‌چرئین؟ ﴿وَتَقَطَّعُوا﴾، خو‌پندراویشه‌ته‌وه: (تَقَطَّعُوا)، ﴿وَتَقَطَّعُوا﴾، یانی: زۆر بی‌چرئین، (تَقَطَّعُوا).

یانی: بیچرڻن، یانی: زور نه گهري هه يه و نيزيکه ٿيوه سهره نجام ٿاوا بکهن، به هوڻي پشتگردنتانه ٿيسلامه وه.

واتايه کي دیکه ي: ﴿تَوَلَّيْتُمْ﴾ ٿايا نيزيکه که ٿيوه بيهه حوڪمپان و، کاربه دهست، کارتانه بکهو ٿيه دهست، خراپه کاري بکهن له زهويداو، په يوهنديه خزمايه تيهه کانيشتان پچرڻن، ههنديک له توڙه ره وانيش ٿهو مانايه يان لي گرتوه، ههردووک مانايه کان دين، بهلام زياتر واپي ده چي ماناي (تَوَلَّيْتُمْ: اَعْرَضْتُمْ)، واته: پشتتانه هه لکردو، پشتتانه ٿيسلام، ٿهم مانايه زياتر له گهل ٿهم ره وتهدا بگونجي.

که ده فهرموي: ﴿فَلَوْ سَاقُوا اللَّهَ﴾، نه گهر قسه يه کي راستيان له خزمهت خوادا کردبايه، قسه ي راست (صدق) يش ٿه وه يه پيکه لپيک بي و بچه سپي له گهل ٿه وه ي له واقعدا هه يه، واته: نه گهر له قسه که ياندا که ده ٿين: بروادارين راستيان کردبايه، يان که ده ٿين: ٿيمه ناماده ي جهنگ و جهادين له پيناوي خوادا، نه گهر راستيان کردبايه، بو ٿه وان باشتري بو.

۱۲- ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾، ٿه وانه که سانيکن خوا ﷻ نه فريني ليکردوون، ٿهمه دوو نه گهري هه ن:

ا- ده گونجي ﴿أُولَٰئِكَ﴾، ٿه وانه بچته وه بو: ﴿الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾، ٿه وانه ي دليان نه خو شوي تيدايه، خوا ﷻ نه فريني ليکردوون.

ب- ده شگونجي بچته وه بو: ﴿أَن تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْصَامَكُمْ﴾، (أي: المفسدين في الأرض والقاطعين للرحم)، که سانيک که خراپه کاري و تيکدان ده کهن له زهويداو، په يوهنديه خزمايه تيهه کانيش ده پچرڻن، خوا ﷻ نه فريني ليکردوون و، له بهزه يي خوځي دووري خستونه وه.

ليردها که خوا ﷻ که ده فهرموي: ٿايا نيزيکه نه گهر ٿيوه پشتتانه هه لکرد له ٿيسلام، سهره نجام تيکدان بکهن له زهويداو، په يوهنديه کانتانه پچرڻن؟

چونکه ئەم سوورەتە موبارەكە، هەندێك لە زانیان دەلێن: پێش جەنگی ئوحوود دابەزیو، وەك هەوالدان بەوەی كە لە جەنگی (ئوحوود)دا مونافیق و دلنەخۆشەكان بە قیادەى عەبدوللای كۆری ئوبەى كۆری سەلوول، پشت لە جەنگ و جیهاد دەكەن و، پێغەمبەرى خوا ﷺ، لەو تەنگانەیدا پشت بەردەدەن، دەگونجێ ئەو هەوالدان بێ بە نادیارو، دەشگونجێ هەوالدان بێ بە واقع، كە ئیو و اتان كرد، ئەگەر ئەمە لە گەرەمە گەرمی جەنگی ئوحوود لەو كاتى رووبەر و بوونەوانەدا دابەزیی.

شایانی باسە: هەندێك لە زانیان گوتووینە: لێرەدا خوا ﷺ ناماژەى كردو بە ئومەوییەكان و عەباسییەكان كە دوایی لە بەینی خۆیاندا كە دەبنە حوكمراڤ و كار بە دەست، دەكەونە دژایەتییكردنى یەكدی و پەيوەندى خزمایەتیی لەگەڵ یەكدا پێچراندن و، خۆینى یەكدی رشتن، بە تايەتیی لە دژی بنەمالەى پێغەمبەر ﷺ.

بەلام پێم وایە ئایەتەكە بە گشتى دەدوێ و، هەم ئەوەش دەگرێتەو، هەم جگە لە ئەوەش دەگرێتەو، بۆیە نابێ بگوترێ: بە تايەت مەبەست پێى ئومەوییەكان و عەباسییەكان، كە هەردووکیان بنەمالەى پێغەمبەر ﷺ یان ئازار داو، زانیانیان ئازار داو، جگە لە بنەمالەى پێغەمبەریش ﷺ، هەر كەسێك فەرمانى بە چاكەو قەدەغەى خراپە كرد بێ، ئەگەر حەسەنى بەصرایی بوو، سەعیدی كۆری جوبەیر بوو، عەبدوررەحمانى كۆری ئەشعەس بوو، وێرێ گەرە پیاوانى بنەمالەى پێغەمبەر ﷺ، كە فەرمانیان بە چاكەو رێگریان لە خراپە كردو، بە كورتیی هەر كەسێك قسەى هەقى بۆ كردب و، لە دژیان راوەستا بێ، بەشى لێدان و پێدادان و سجن كردن و كوشتن و هەلواسین بوو.

بێگومان ئەم ئایەتە موبارەكانە چەمك و واتاكەیان نابێ، بەسترتەو بە رووداوێكى مێژوویی، یاخود قۆناعێكى مێژوویی، یان كۆمەڵگایەكى دیاریكراو، بەلكو هەر كەسێ پشەتی كردە خواو پەيامى خوا، سەر بۆ ئەو دەكێشێ كە

تیکدان و خرابه کاری بکات له زه ویداو، په یوه نندیه کانی خزمایه تیش به چرپنن، پیشینانیشمان گوتوویانه: لهو که سه بترس که له خوا ناترس.

(۱۳) - ﴿فَأَصْغَرُ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ﴾، نجا (خوا) که ږی کردن و چاوه کانیان کوږ کردن.

یانی: له نه نجامی نه فرین لیکرانی خوا دا بویان، که ږ ده بن و، کوږ ده بن، واته: همم گویان هه ق نابستی و، همم چاوشیان هه ق نابستی و، عه قل و هویشیان باش له هه ق تن ناگات، له نه نجامی گونا هکړدن دا، تینسان هه سته وده کانی تیک ده چن.

(۱۴) - ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرَات﴾، آیا له قورانه وه رانامینن، لی ورد نابنه وهو سه رنجی ناده ن؟.

(۱۵) - ﴿أَمْرٌ عَلَى قُلُوبٍ أَفْأَلَهَا﴾، یا خود دلکان قفله کانیان له سهرن؟ یانی: نه وانه خاوه ن دلایتن، چند دلایکی تاییه که قفلی خویانان ل دراو؟ نهو پرسیار کردنه، پرسیار کردنه بو سه رسو پماندن له حالی نه وانه، نجا که ده فهرموئ: ﴿أَمْرٌ عَلَى قُلُوبٍ أَفْأَلَهَا﴾، بویه: ﴿قُلُوبٍ﴾، به نه زانراو (نکرة)، هاتوه، چونکه بو جوړیک له دلانه، یانی: نه وانه خاوه ن جوړیک له دلانن که قفله کانی خویانان لیدراون، پیشتر گومان: ﴿تَوَلَّيْتُ﴾، نه گهر تیه پکار (متعدي) ب، (أي: تَوَلَّيْتُ الأَمْرَ)، کاروبارتان به نه ستووه گرت، بونه به پرس و کار به ده ست، به لام نه گهر: ﴿تَوَلَّيْتُ﴾، لازم ب، (تَوَلَّى: أَعْرَضَ)، پشتی تیکردو پروی ل وهرگیرا، (تَوَلَّى)، وپرا (متعدي) به مانای (لازم) یشی هاتوه، که به رکار نه خوازی، (تَوَلَّى: أَعْرَضَ)، که واته: نه گهر مانای (لازم) ل بگیری، که تیمه نهو رایه مان زیاتر په سهند کردو له گه ل سیاقی ثابته کاند باشت ده گونجی، واته: نه گهر تیهو پشتان کرده ناین و به رنامه ی خواو پشتتانه کرده قورثان، سهره نجام سهرتان به وه ده گات که تیکدان و خرابه کاری بکن له زه ویدا به گشتی، به تاییه تیش په یوه نندی خزمایه تی و نیزیکیتان به چرپنن، دیاره که سانیکیش واین، خوا ﷺ نه فرینان ل ده کات و له به زهی خوی دوریان ده خاته وهو، له نه نجامی نه فرین لیکرانی خواشدا

ھەم كەر دەبن، ھەم كوۋر دەبن، واتە: ھەم گوڭيان ھەق نابىستى، ھەم چاۋىشان ھەق نابىتى و، عەقّل و ھۆشيشيان باش لە ھەق تى ناكات، لە ئەنجامى گوناھكردندا، ئىنسان ھەستەو ھەركانى تىك دەچن، ھەر بۆيەش خوا ﷻ دوايى دەفەرموى: ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرَاتِ أَمْرَ عَلَى قُلُوبِ أَفْأَلَهَا ۝۲۱﴾، ئايا ئەوان لە قورئان پانامىن؟ يان دلانىك قفلەكانى خۇيانيان لەسەرن، خاوەنى چەند دلەكن، قفلە تايەتتى خۇيانيان لى دراوھو، دلەكش قفلە لىبدرى، بە دلنایى مانای واھە ھىچ شەتەكى ناچەتە نىوى.

شايانى باسە: ئىمە لە كاتى تەفسىركردنى سوورەتى (الإسراء) دا، لە كورەتە باسەك دا باسى گزنگى پەيوەندى خزمایەتیمان كردو، ھەر ھەتاوان و خراپەى پچراندنى پەيوەندى خزمایەتتى، لەوئىشدا ئەم فەرموودەيمان ھىناوھو لىرەش، دووبارە دەپەيتىنەوھ:

پەغەمبەر ﷺ دەفەرموى: ﴿إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى خَلَقَ الْخَلْقَ، حَتَّى إِذَا فَرَغَ مِنْهُمْ، قَامَتِ الرَّحِمُ فَتَعَلَّقَتْ بِحَقْوِ الرَّحْمَنِ فَقَالَ: مَهْ؟ قَالَتْ: هَذَا مَقَامُ الْعَاذِ بِكَ مِنَ الْقَطِيعَةِ، قَالَ: نَعَمْ، أَتَرْضَى أَنْ أَصَلَ مِنْ وَصْلِكَ، وَأَقْطَعَ مِنْ قِطْعِكَ؟ قَالَتْ: بَلَى، قَالَ: فَذَلِكَ لَكَ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ أَفَرُؤُوا إِنْ شِئْتُمْ: ﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَرَهُمْ ۝۲۲﴾ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرَاتِ أَمْرَ عَلَى قُلُوبِ أَفْأَلَهَا ۝۲۱﴾ (أخرجه البخاري: ۵۹۸۷، ومسلم: ۲۵۵۴).

واتە: پەغەمبەر ﷺ دەفەرموى: خۆاى بەرز دواى ئەوھى دروستكراوھەكانى دروست كردن، لىيان بووھو، خزمایەتتى دەستى لە بەر پشەتتى خۆاى خاوەن بەزەيى نا، (يانى: پەناى بردە بەر خوا، ئەمە تەعبىرىكى پەمزىيە)، خوا ﷻ فەرمووى: چىيە، چىت دەوى؟ گوئى: ئايا ئەم پەگەو ھالەتە ھى ئەوھىە من پەنات بىتمەبەر لەوھى پچرەيرىم؟ خوا ﷻ فەرمووى: بەلى، ئايا پازى دەبى ھەر كەسەك تۆ بگەيەنئى، منىش بىگەيەنم بە بەزەيى خۆم و، ھەر كەسەك تۆ بچرەينئى، منىش بىچرەينم لە بەزەيى خۆم؟ گوئى: با، خوا ﷻ فەرمووى:

﴿أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ...﴾

هه‌لێته ئه‌وه‌ی له‌ فهرمایشته‌ که‌دا هاتوه‌، ئایه‌ته‌ که‌ش ئه‌وه‌ ده‌گهی نه‌تی که‌ له‌ ئه‌نجامی پێچاندنی خزمایه‌تیدا، تێکدان له‌ زه‌ویدا، نه‌فرین و له‌عه‌تی خوا داده‌به‌زی بۆ سه‌ر ئه‌و جووره‌ که‌سانه‌و، که‌ریشیان ده‌کات و کوێریشیان ده‌کات، عه‌قڵ و هووششیان وای لێ دی، وه‌ک قه‌للی لێدرا بێ و له‌ هه‌ق تێ نه‌گه‌ن.

کورتە باسیک دەربارەی

چەسپانی حوکمی ئەو ئایەتە بەسەر یەزیدی کۆری موعاویەدا

ئەو ئایەتە ی پێشتر تەفسیرمان کرد کە دەفەرمووی: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ أَنْ تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ (٢٣)، واتە: ئایا نێزیکە کە هەر کاتیکی پشنتان هەڵکرد، واتە: پشنتان کردە ئیسلام و بەرنامە ی خۆی پەروەردگار، تێکدان و خراپەکاریی لە زەویدا بکەن و، پەیوەندییەکانی خزمایەتییان بپەرێنن. ئەو ئەگەر (توئیتیم)، بە مانای (أَعْرَضْتُمْ) بێ، واتە: پشنتان هەڵکرد، ئەو کاتە دەگووترێ: (توئی)، کرداریکی (لازم)ە، یانی: بەرکاری ناوی.

بەلام ئەگەر (توئی) کرداریکی بەرکارخواز (مَتَعَدِي) بێ، ئەو کاتە (توئیتیم)، بە مانای ئەگەر بوونە حوکمران و بەرپرس.

واتە: ئایا نێزیکە هەر کات بوونە بەرپرس، تێکدان لە زەویدا بکەن و، پەیوەندییەکانی خزمایەتییان بپەرێنن؟

هەلبەتە (توئیتیم): چ بە مانای (أَعْرَضْتُمْ) پشنتان هەڵکرد بێ، چ بە مانای کار وەئەستۆ گرتن بێ، لە هەردوو حالەتەکەدا، ئەم ئایەتە دەگونجێ بەسەر (یزید)دا بچەسپێ، چونکە یەزید هەم پستی لە ئیسلام کردووە کەم و زۆر، هەم کاروباریشی بە ئەستۆوە گرتووە، واتە: بە هەردوو واتایەکی (توئیتیم) بەسەر حالەتەکی یەزیددا دەچەسپێ، چونکە: هەم بە شیوەیەک لە شیوەکان پستی لە ئیسلام کردووە، هەم کار وباریشی بە ئەستۆوە گرتووە و حوکمرانی مسوڵمانان بوو، بەلام ئایا چۆن چۆنی چەمک و واتای ئەو ئایەتە بەسەر یەزیدی کۆری موعاویە ی کۆری ئەبوو سوفیانی کۆری حەرب دا، دەچەسپێ و بە چ بەلگەیەک؟ لە سێ بڕگەدا وەلامی ئەو پرسیارە دەدەینەوه:

برگهی یه کهم: به لگهی قورئان و سوننت له و باره وه:

بیگومان نایه ته کانی قورئان و فهرموده کانی پیغه مبه ر ﷺ به ناوه پئان و به راشکاوایی باسی به زیدو جگه له به زیدیشیان نه کردوه له حوکمرانه لادهره کان، به لام نایا هیچ نایه هه و هیچ فهرمایشتی پیغه مبه ر ﷺ یان ده قی سوننت هه، که چه مک و واتایه که یان به سه ر یه زیدو وینه ی یه زیددا بچه سپی و بیگرنه وه؟ ته م برگه یه له سی خالدا ده خه پنه رو و وه لامی ته و پرسپاره ش ده دینه وه:

(محمود الآلوسی) له ته فسیره که ی خو ی (روح المعانی) دا^(۱)، له و باره وه قسه ی کردوه و ته و سی خاله ی که ده یانه پئیم له م برگه ی یه که مه دا، هه موویان به کور تکرده وه وه، له و ته فسیره ی ته و وهرده گرین:

خالی یه کهم: (وَاسْتَدَلَّ بِآيَةِ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ، عَلَى مَنْعِ بَيْعِ أُمِّ الْوَلَدِ، رَوَى الْحَاكِمُ فِي الْمُسْتَدْرَكِ وَصَحَّحَهُ، وَابْنُ الْمُنْذِرِ عَنْ بُرَيْدَةَ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ عُمَرَ، إِذْ سَمِعَ صَاحِبًا، فَسَأَلَ، فَقِيلَ: جَارِيَةٌ مِنْ قُرَيْشٍ تُبَاعُ أَهْمُهَا، فَأُرْسِلَ يَدْعُو الْمُهَاجِرِينَ، وَالْأَنْصَارَ، فَلَمْ تَمُضْ سَاعَةٌ حَتَّى امْتَلَأَتِ الدَّارُ وَالْحَجَرَةُ، فَحَمَدَ اللَّهُ تَعَالَى وَأَثْنَى عَلَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: أَمَّا بَعْدُ، فَهَلْ تَعْلَمُونَهُ كَانَ مِمَّا جَاءَ بِهِ مُحَمَّدٌ ﷺ الْقِطِيعَةُ؟! قَالُوا: لَا، قَالَ: فَإِنَّهَا قَدْ أَصْبَحَتْ فِيكُمْ فَاشِيَةً، ثُمَّ قَرَأَ: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَّعُوا أَرْصَامَكُمْ﴾ (۲۲)، ثُمَّ قَالَ: وَأَيُّ قِطِيعَةٍ أَقْطَعُ مِنْ أَنْ تُبَاعَ أُمُّ امْرِئٍ فِيكُمْ؟ قَالُوا: فَاصْنَعْ مَا بَدَا لَكَ، فَكُتِبَ فِي الْأَفَاقِ أَنْ لَا تُبَاعَ أُمُّ حُرٍّ، فَإِنَّهَا قِطِيعَةٌ رَحِمَ، وَإِلَهُ لَا يَحِلُّ).

واته: بوره یده که یه کیکه له هاوه لان خوا لئی رازی بی، ده لئ: من له لای عومه ری کو ری خه تباب (خوا لئی رازی بی)، دانیشتبووم، گوئی له ده نگه

بانگ که ریک بوو، نهویش پرسپاری کرد (نهو بانگ که رو جارچییه چی ده لئ؟) پئی گوترا: کچیکه له قورهیش دایکی ده فرۆشرئ، (چونکه (جاریه)، هم به مانای که نیزهک دئ، هم به مانای کچی تازه پښه یشتووش دئ، واته: پیاوښک له قورهیش له گهل که نیزه کښدا هاوسه رگیری کردوه، یان به شیوه یه که له شیوه کان چۆته لای به حال لایی و کچیکی لئی بووه، نهو کاتهش دایکه که پئی ده گوتري: (أُمُّ الْوَلَدِ)، دایکی رۆله، هر کاتیک پیاوښکی نازاد له گهل نافرته تیکی که نیزه کدا هاوسه رگیری کرد، یان مندالیان که وته بهین، نهو دایکه راسته وخو نازاد ده بئ و پئی ده گوتري: (أُمُّ الْوَلَدِ)، نجا نهو کچه، یان نهو که نیزه که ی له دایکیک بووه، دایکه که که نیزه که، به لام بابی نازاده له قورهیش، جار دراوه دایکه که ی بفرۆشرئ، عومه ر خوا لئی رازی بئ، بانگی کوچکه ران و پشتیوانانی کرد، سه عاتیک پئ نه چوو تا کو ماله که و ژوره تایه تیه کهش پر بوون، کاتیک هاتن ستایشی خوی به رزی کردو، مه دح و سه نای کردو، دوی نهوه گوتی: نایا ده زانن له وهدا که موحه ممد ﷺ هیناوه تی پچراندنی په یوه ندی خزمایه تی تیدا بئ؟ گوتیان نه خیر، گوتی: به لام تستا نهوه له تئو تئوهدا باوه و بلاوه، دواپی نهوه تایه تی خوینده وه که ده فهرموئ: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتَقَطَعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ ۲۲.

نجا گوتی: چ پچراندنی خزمایه تیه که پچرینه ترتره له وه که دایکی په کیک له خوتان بفرۆشرئ؟ (واته: به کیک له خوتان که بابی نازاده، دایکی با که نیزه کیش بیت، بفرۆشرئ؟) گوتیان: تو چیت پئ چاکه ناوا بریار بده، نهویش نووسی بو شاران و، بو ناسویه کان که له مهودوا دایکی هیچ مروښکی نازاد نه فرۆشرئ، (چ کچ بئ، چ کوږ بئ)، چونکه نهوه پچراندنی په یوه ندی خزمایه تیه وه، نهوه ش رهوا نیه.

که واته: عومه ر (خوا لئی رازی بئ)، نهو تایه تی کردۆته به لگه له سه ر ږیگرتن له فرۆشتنی دایکی مروښکی نازاد که له بابیکی نازاد بووه، با نهو

دایکه که نیزه کیش بووې، که نه ویش بنچینه یه کی شه رعیه و پئی ده گوترې: (أُمّ الْوَلَدِ)، واته: دایکی مروؤفیکې نازاد، که راسته خو نازاد ده بې.

خالی دووهم: (وَاسْتَدَلَّ بِهَا أَيْضًا عَلَى جَوَازِ لَعْنِ يَزِيدَ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى مَا يَسْتَحِقُّ، نَقْلُ الْبِرْزَنْجِيِّ فِي «الإِشَاعَةِ»، وَالْهَيْثَمِيِّ فِي «الصَّوَاعِقِ» أَنَّ الْإِمَامَ أَحْمَدَ لَمَّا سَأَلَهُ وَلَدَهُ عَبْدَ اللَّهِ عَنْ لَعْنِ يَزِيدَ؟ قَالَ: كَيْفَ لَا يُلْعَنُ مَنْ لَعَنَهُ اللَّهُ تَعَالَى فِي كِتَابِهِ! فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: قَدْ قَرَأْتُ كِتَابَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، فَلَمْ أَجِدْ فِيهِ لَعْنَ يَزِيدَ! فَقَالَ الْإِمَامُ: إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يَقُولُ: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقْطِعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ (۲۲)، وَأَيُّ فَسَادٍ وَقَطِيعَةٍ أَشَدَّ مِمَّا فَعَلَهُ يَزِيدُ؟).

واته: هره رواه هم نایه ته به به لگه هی تراو ته وه له سهر په وایی نه فرین کړدن له یه زید، له لایه ن خواوه، نه وهی له سهر بې که شایسته به تی، که ههر کام به رزنجی له کتبی (الإشاعة) داو، (ابن حجر الهیثمی)، له کتبی (الصواعق) دا، هی ناویانه که یمام نه حمده کاتیک عه بدولای کوړی پرسیاری لئ ده کات له باره ی نه فرین کړنه وه له یه زید، (نایا در وسته یان نا؟) یمام نه حمده ده لئ: چو ن نه فرین له که سیک ناکړی، که خوای به رز له کتبی خویدا نه فرینی لیکر دوه؟ عه بدولاش ده لئ: کتبی خوام ﷺ هه مووی خویندو ته وه و نه فرین کړدن له یه زیدم تیدا نه بینو! یمام نه حمده ده لئ: خوای به رز فرموویه تی: ﴿فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَتُقْطِعُوا أَرْحَامَكُمْ﴾ (۲۲)، ننجا نایا چ تیکداتیک و پچراندتیک پیه ونیدی خزمایه تی، به هی ترته له وهی یه زید کړدی؟!

ناشکرایه یه زید له سه رده می خویدا سوپایه که ی ده وری شاری مه دینه یان گرتوهو، ستی پوژان نهو شاره ی پو پوا کردوون، ههرچی ده کهن له گهل خه لکه کهیدا بیکهن! سه رده نجام ده ستر دژنی کراوه ته سهر نافرته تان و خه لکیان کوشتوه.... هتد، دیسان له سه رده می نه ودا که عبه به مه نجه نیق پروختنراوه، زور شتی دیکه ی خراپی کړدوه، که سه رچاوه میژوویه کان هی ناویانن، ننجا یمام نه حمده گوتوویه تی: نهو نایه ته موباره که نه ویش ده گرتیه وه.

خَالِي سَيِّئِهِم: (وَهُوَ مَبْنِيٌّ عَلَى جَوَازِ لَعْنِ الْعَاصِيِ الْمُعَيَّنِ مِنْ جَمَاعَةٍ لُعِنُوا بِالْوَصْفِ، وَفِي ذَلِكَ خِلَافٍ، فَالْجُمْهُورُ، عَلَى أَنَّه لَا يَجُوزُ لَعْنُ الْمُعَيَّنِ فَاسِقًا، كَانَ أَوْ ذِمِّيًّا، حَيًّا كَانَ أَوْ مَيِّتًا، وَلَمْ يَعْلَمْ مَوْتُهُ عَلَى الْكُفْرِ، لِاحْتِمَالِ أَنْ يَخْتِمَ لَهُ، أَوْ خْتَمَ لَهُ بِالْإِسْلَامِ، بِخِلَافِ مَنْ عُلِمَ مَوْتُهُ عَلَى الْكُفْرِ كَأَبِي جَهْلٍ، وَذَهَبَ شَيْخُ الْإِسْلَامِ السَّرَاجُ الْبَلْقِينِيُّ إِلَى جَوَازِ لَعْنِ الْعَاصِيِ الْمُعَيَّنِ لِحَدِيثِ الصَّحِيحِينَ: «إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاسِهِ، فَأَبَتْ أَنْ تَجِيءَ، قَبَاتَ غَضَبًا، لَعْنَتْهُ الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ»^(۱)).

وَفِي الزَّوْجَرِ: لَوْ اسْتَدَلَّ لِذَلِكَ بِخَبَرٍ مُسْلِمٍ:

أَنَّهُ ﷺ مَرَّ بِحِمَارٍ وَسَمَّ فِي وَجْهِهِ، فَقَالَ: «لَعَنَّ اللَّهَ مَنْ فَعَلَ هَذَا»^(۲) لَكَانَ أَظْهَرُ، إِذِ الْإِسَارَةُ بِهَذَا صَرِيحَةٌ فِي لَعْنِ مُعَيَّنٍ، لِأَنَّ يُؤْوَلُ بِأَنَّ الْمُرَادَ الْجِنْسَ، وَفِيهِ مَا فِيهِ).

واته: نهوه (که نهو نایه تته به سهر یه زیددا بچه سپن)، بنیات دهنری له سهر نهوه که نایا ره وایه نه فرین بکری له سهر پیچیکاریکی دیارییکراو له میانی کومه نیکدا، که به هوئی نهو وه سفه وهی تیاندا ههیه، نه فرینان لیکراوه؟ لهو بارهوه پاجایی ههیه، (بو وینه: بابابه کی شه پاپ خوره وه که له فهرموودهی پیغهمبه ردا ﷺ هاتوه، نه فرینی کردوه له شه پاپ خوره وان به گشتی، نایا شه پاپ خوره وه یکی دیارییکراو، دروسته نه فرینی لی بکری، له بهر نهوهی نهو وه سفه ی تیدایه؟^(۳) زورهی زانایان پایان وایه دروست نیه سهر پیچیکاریکی دیارییکراو نه فرینی لی بکری، نجا نهو سهر پیچیکاره لادهر بی، یاخود له خاوهن کتیبان بی، (واته: مسولمانیکی لادهر، یاخود نامسولمانیکی خاوهن کتیب بی)، زیندوو بی، یان مردوو بی، مادام نه زانرابی که له سهر کوفر مردوه، له بهر نهوهی نه گهری ههیه، له سهر مهرگدا بگه رتته وه، یاخود کو تایی به نیسلام

(۱) رواه البخاری: ۲۵۶۰، ومسلم: ۱۴۳۱ عن أبي هريرة ؓ.

(۲) رواه مسلم: ۲۰۰۱، ۱۱۷.

(۳) تیان که وانه کان زیادهی خوّمه، بو روونکردنه وهی مه بهست.

هاتې، به پېچه وانه ی که سېکه وه که بزاندی له سهر کوفر مردوه، وه ک نه وو جه هل، به لام شیخی نیسلام (السراج البلقینی) گوتوویه تی: دروسته سهر پېچیکاری دیار ییکراو نه فرینی لی بکری، له بهر نه وه فرمایشته ی له صه حیخی بوخاری و موسلیم دا هاتوه: که پېغه مېهر ﷺ ده فرموی: (إِذَا دَعَا الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ إِلَى فِرَاشِهِ فَأَبَتْ أَنْ تَجِيءَ فَبَاتَ غَضَبًا، لَعْنَتُهُ الْمَلَائِكَةُ حَتَّى تُصْبِحَ)^(۱)، هه کاتیک پیاو نافرته که ی خو ی بانگ کرد بو سهر جیگا، نه ویش سهر پېچی کرد، پیاده که ش لی تووره بوو، فریشته کان تا کو روژ ده پېته وه نه فرینی لی ده که ن.

به لام (ابن حجر الهيتمي)، له کتبی (الزواج) دا، گوتوویه تی: نه گهر نه وه به به لگه به پېتر ته وه که له صه حیخی موسلیم دا هاتوه، ناشکراتره به لگه که ی روونتره له سهر نه وه، که ده فرموی: (أَنَّ مَرْبِحِمَارَ وَنَمَ فِي وَجْهِهِ، فَقَالَ: لَعْنُ اللَّهِ مَنْ فَعَلَ هَذَا)، پېغه مېهر ﷺ به لای که ری کدا تېبه ی که دم و چاوی نیشانه دار کرابوو، (داخ کرابوو، وه ک نیشانه یه ک)، فرموی: (نه فرینی خوا له و که سه بی که ناوای کرده)، چونکه نامازه کردن به وه شتیکی روون و ناشکرایه که که سیک دیار ییکراو، نه وه که ری داخ کرده و دم و چاوی نیشانه دار کرده، مه گهر به وه ته نویل بکری که مه به ست تیکرا (جنس) ی نه وه که سانه بووه، (که ناوا ولاخ داخ ده که ن و نیشانه داری ده که ن)، به لام نه وه ش نه وه ی تیدایه که تیدایه.

له و باره شه وه ده گونجی بگوتری: نه گهر مه به ست جینس یس بی، نه ویش یه کیکه له و جنسه، ننجا مهر جیش نیه نه وه مه به ستی پی جینس بی، چونکه نامازه ی کرده بو که ری دیار ییکراو، که دم و چاوی داخ کراوه، له لایه ن که سیک دیار ییکراوه وه.

نه مه بر گه ی یه که م بو روونکر دنه وه ی چو نیه تی ده لاله تی نایه ته کان و فرمایشته کانی پېغه مېهر ﷺ له سهر نه وه مه به ستی گوتمان: که بریته له ره وایی، یان ناره وایی نه فرین لیکرانی یه زیدی کوری مو عاویه.

برگهی دووهم: رای زانیان له بارهی رهوایی و نارهوایی نهفرین لیکرانی یهزیدی کوری موعلویهوه:

۱- یهکیکیان که ههر ئالوووسی خاوهنی تهفسیری (روح المعانی)ه، ده‌لئ: (وَعَلَى هَذَا الْقَوْلِ لَا تَوَقَّفُ فِي لَعْنِ يَزِيدٍ لِكَثْرَةِ أَوْصَافِهِ الْخَبِيْثَةِ، وَارْتِكَابِهِ الْكَبَائِرَ فِي جَمِيعِ أَيَّامِ تَكْلِيْفِهِ، وَيَكْفِي مَا فَعَلَهُ أَيَّامَ اسْتِيلَانِهِ، بِأَهْلِ الْمَدِيْنَةِ، وَمَكَّةَ، فَقَدْ رَوَى الطَّبْرَانِيُّ بِحَدِيثٍ حَسَنٍ: {اَللّٰهُمَّ مَنْ ظَلَمَ اَهْلَ الْمَدِيْنَةِ، وَآخَافَهُمْ، فَأَخِفْهُ، وَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا تُقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ} ^(۱)).

ئالوووسی چهند قسه‌یه‌ک ده‌کات دوایی ده‌لئ: بێنا له‌سه‌ر ته‌م قسه‌یه: نابئ بوه‌ستین له نه‌فرین لی‌کردنی یه‌زیددا، له‌به‌ر ته‌وه‌ی سیقه‌تی پیسی خراپی زۆر بوون و، گونا‌ه‌ی گه‌وره‌ی زۆر کردوون، له هه‌موو پۆژه‌کانی ژیا‌نیدا، ته‌وه‌نده‌ی به‌سه له کاتی‌کدا حوکمرانیی زه‌وت کرد، ته‌وه‌ی به‌خه‌لکی شاری مه‌دینه‌و شاری مه‌که‌ی کرد.

(باسی نه‌کردوه چی پئ کردوون؟ به‌لام له سه‌رچاوه می‌ژوو‌یه‌کاندا هاتوه که بۆ سوپایه‌که‌ی خۆی به‌تایبه‌ت خه‌لکی مه‌دینه‌ی ره‌وا کردوه، ده‌کوژن؟! زینا ده‌که‌ن، هه‌تا زینایان له‌گه‌ل ژماره‌یه‌کی زۆر له ئافره‌تاندا کردوه، خه‌لکی‌کی زۆریان کوشتوه، خو‌نپێکی زۆریان رشتوه‌و، ما‌ل و سامانی زۆری خه‌لکیان داگیر کردوه) ^(۲)، ده‌لئ (الطبرانی) به سه‌نه‌دێکی باش (حسن) هینا‌ویه‌تی که پێغه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رموو‌یه‌تی: {اَللّٰهُمَّ مَنْ ظَلَمَ اَهْلَ الْمَدِيْنَةِ، وَآخَافَهُمْ فَأَخِفْهُ، وَعَلَيْهِ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ، لَا تُقْبَلُ مِنْهُ صَرْفٌ وَلَا عَدْلٌ}، واته: ته‌ی خوا‌یه! هه‌ر

(۱) رواه الطبرانی في الكبير: ۶۶۳۶ عن السائب بن خلاد، وأورده الهيثمي في المجمع: ج ۳، ص ۲۰۷، وأوردته الألباني في «الصحيحه»: ۳۵۱، ولكنه من حديث عبادة بن صامت، وصحح حديث سائب بن خلاد، عند المنذري في الترغيب والترهيب: ۱۲۱۵.

(۲) نتيوان كه‌وانه‌كان، زياده‌و روونكرده‌وه‌ی خۆمه.

كەسك ستمى له خەلكى مەدینه كىردو ترساندن بىترسینهو، نه فرینى خواو
فریشتهكان و، تىكرای خەلكى لهسەر بى، فهپزو سوننه تی لیوه رناگیرى.

كهواته: پیغه مبه ر ﷺ به و شیوه دوعای كرده له ههر كهس، ستم له
خەلكى مەدینه بكات و بیانترسین، پهفتاره كه یه زیدیش لهو بارهوه و تهوه ی له
پۆزگاری یه زیدادو به فه رمانی راسته و خۆی وی، به خەلكى مەدینه كراوه، ستم
و ترساندن و تۆقاندن و دهستدریژییه كى بپه زای جۆراوجۆر بووه، كه مروّف
شهرم دهكات هه مووی وهك خۆی باس بكات!! گوناھیشیان بهس تهوه بوو كه
ئاماده نه بوون به یعهت به یه زید بدهن!!

۲- (عبدالرحمن ابن الجوزي)، كه كتيبيكى ههيه به ناوی: (السّر المصون)، واته: (نهئیبی
پارێزراو)، تهویش لهو كتيبهيدا زۆر شتی لهو بارهوه هیناوه، كه من كورتی دهكه موهوه
شوینى مه بهست دینم، دهلن:

(مَنْ الْإِعْتِقَادَاتِ الْعَامَّةِ الَّتِي غَلَبَتْ عَلَى جَمَاعَةٍ مُنْتَسِبِينَ إِلَى السُّنَّةِ أَنْ يَقُولُوا: إِنَّ
يَزِيدَ كَانَ عَلَى صَوَابٍ، وَإِنَّ الْحُسَيْنَ أَخْطَأَ فِي الْخُرُوجِ عَلَيْهِ، وَلَوْ نَظَرُوا فِي السِّرِّ لَعَلِمُوا
كَيْفَ عَقِدَتْ لَهُ الْبَيْعَةُ، وَالزِمَ النَّاسُ بِهَا، وَلَقَدْ فَعَلَ فِي ذَلِكَ كُلِّ قَبِيحٍ، ثُمَّ لَوْ قَدَرْنَا
صَحَّةَ عَقْدِ الْبَيْعَةِ، فَقَدْ بَدَتْ مِنْهُ بَوَادٍ كُلُّهَا تُوجِبُ فَسْخَ الْعَقْدِ، وَلَا يَمِيلُ إِلَى ذَلِكَ
إِلَّا كُلُّ جَاهِلٍ عَامِيٍّ الْمَذْهَبِ، وَأَنَا أَقُولُ الَّذِي يَغْلِبُ عَلَى طَنِّي: أَنَّ الْخَبِيثَ لَمْ يَكُنْ
مُصَدِّقًا بِرِسَالَةِ النَّبِيِّ ﷺ، وَأَنَّ مَجْمُوعَ مَا فَعَلَ مَعَ أَهْلِ حَرَمِ اللَّهِ تَعَالَى، وَأَهْلِ حَرَمِ
نَبِيِّهِ ﷺ، وَعَتَرَتِهِ الطَّاهِرِينَ فِي الْحَيَاةِ وَبَعْدَ الْمَمَاتِ، وَمَا صَدَرَ مِنْهُ مِنَ الْمَخَازِي،
لَيْسَ بِأَضْعَفَ دِلَالَةً عَلَى عَدَمِ تَصَدِيقِهِ مِنْ إِلْقَاءِ وَرَقَةٍ مِنْ مُصْحَفِ الشَّرِيفِ فِي قَدَرٍ،
وَلَا أَظُنُّ أَنَّ أَمْرَهُ كَانَ خَافِيًا عَلَى أَجَلَةِ الْمُسْلِمِينَ إِذَكَ، وَلَكِنَّهُ كَانُوا مَغْلُوبِينَ مَقْهُورِينَ،
وَأَنَا أَذْهَبُ إِلَى جَوَائِزٍ لَعْنٍ مِثْلِهِ عَلَى التَّعْيِينِ، وَلَوْ لَمْ يُتَصَوَّرْ أَنْ يَكُونَ لَهُ مَثَلٌ مِنَ
الْقَاسِقِينَ، وَالظَّاهِرُ أَنَّهُ لَمْ يَتُبْ، وَاحْتِمَالُ تَوْبَتِهِ أَوْضَعُ مِنْ احْتِمَالِ إِيمَانِهِ).

قورئان بۇ نۆۋ پېسايى، دەلالەتەكەي لەوۋە كەمتر نىھ^(۱)، پېشم وانىھ كە كارى
وى شىردراوھ بووبى، لە زانايان و پېشەوايانى ئىسلام لەو كاتەدا، بەلەم ئەوان
ناچار بوون و بى دەسەلات كراون.

من يېم وايھ كە نەفرىن كردن لە باباي وەك يەزىد بە ديارىيگراوى،
دروستە، ھەرچەندە مەزەننەو وىنا ناكى، وىنەي ئەو ھەبووبى لە نۆۋ
فاسقانداو، ئەوھش زياتر دېتە بەرچاۋ كە تۆبەي نەكردى، ئەگەرى گەپانەوھو
تۆبە كردنەكەي، لە ئەگەرى بېروا ھېنانەكەي بېھىزترە.

۳- ئالووسىي دەلى: (وَمِمَّنْ صَرَّحَ بِلَعْنِهِ: جلال الدين السيوطي عَلَيْهِ الرُّحْمَةُ)، لەو زانايانەي
كە بە ئاشكرا نەفرىنيان لىكردوھ: (جلال الدين السيوطي) يە پەحمەتى خۋاي لى بى.

۴- ھەروھە ئالووسىي زانايەكى دىكەي چوارەمىش دىنى، دەلى: (وَقَالَ الْعَلَامَةُ تَفْتَازَانِي:
لَا تَتَوَقَّفُ فِي شَأْنِهِ بَلْ فِي إِجْمَاعِهِ، لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَعَلَى أَنْصَارِهِ وَأَعْوَانِهِ، واتە: زاناى بەرز
(تفتازانى) یش دەلى: ئېمە ناوھستىن لە بارەي ويیھو، بەلكو لە بارەي بېروا ھېتانیشىھو،
بەلكو نەفرىنى خۋاي لى بى و، لەسەر پىشتىوانەكان و ھاۋكارەكانىشى^(۲)).

۳- بىرگەي سىيەم: راي خۆمە:

من راي خۆم لە دوو خالدا دەخەمە روو:

يەكەم: پېم وايھ حوكمى ئايەتەكان و فەرموودەكان، زۆر بە پوونىي يەزىد دەگرىتەوھو،
وینەي يەزىدىش دەگرىتەوھ، واتە: ھەر كەسكى دىكە، وەك وىي كىردى، لە حوكمپانە
ستەمكارو خۆسەپىن و بى بەندو بارو لادەرەكان، ئايەتەكان و فەرمایشتەكانى پېغەمبەر
ﷺ ھەموو ئەوانە دەگرەنەوھ، لە راستیدا خوا ﷻ كە ئاۋاي فەرموودو، پېغەمبەر ﷺ

(۱) زیادەي خۆمە.

(۲) ئەوھي ھېناۋمە، وەك پېشتىرىش ئامازەم پېدا: (الأسوي) لە تەفسىرەكەي خۆي (روح
المعاني)، بەرگى (۱۳)، جۈزى (۳۶)، لاپەرە (۳۰۹)، تاكو (۳۱۱) دا، ھېناۋىھى.

كە ئاۋاي قەرموۋە، بۇ ئەۋە بوۋە ھەر كەسك ۋابكات، ئەۋ ھەپەشەيەو ئەۋ حوكمە يىگرېتەۋە.

دوۋەم: پېم ۋايە مادام پېغەمبەرى ﷺ خوا ﷺ قەرموۋيەتى: (لَيْسَ الْمُؤْمِنُ بِالطَّعَانِ، وَلَا اللَّعَانِ، وَلَا الْفَاحِشِ، وَلَا الْبُذِيِّ) (أَخْرَجَهُ التِّرْمِذِيُّ: ۱۹۷۷، وَأَحْمَدُ: ۳۸۳۹، ۳۹۴۸، وَابْنُ حَبَانَ: ۱۹۲، انظر صَحِيح الْجَامِع: ۵۳۸۱، الصَّحِيحَةُ: ۳۲۰، عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، واتە: بېروادار تانە لېدەرو، نەفرىنكەرو، قسەى ناشىرىنكەرو، زمان شې نىە.

بۆيە نەفرىن كىردن لە يەزىدو، لە ھەر جۆرە كەسكى دىكەى ۋەك ئەۋىش، بە پەسند نازانم، نەك لەبەر ناپەۋا بوۋى، يان لەبەر ئەۋەى ئايەتەكانى قورپان، ئەۋ ئايەتانەى باسما كىردن ۋ، دەقەكانى سوننەت نايگرنەۋە، بەلكو لەبەر ئەۋەى نەفرت كىردن نابى، سىفەتى مسولمان بى، بە پىتى ئەۋ قەرمائىشتەى پېغەمبەر ﷺ.

مهسه له ی دووه م:

باسی که ساتیکی هه لکه راوه له ئیسلام به خوتخوته ی شه ی تان و، به هوی به ئیندانیانه وه به که ساتیکی ناحه زی ئیسلام، که له هه ندیک کاردا به قسه یان بکه و، له سه ره مه رگیشدا فریشته زه بریان تیده سه ره وینن، چونکه دوی شتاتیکی توو په کهری خوا که وتوون و، په زامه ندیی خویان دزاوه و، خواش چاکه کانی پووچه ل کردوونه وه:

خو ﴿۱﴾ ده فره موی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ السَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمْلَىٰ لَهُمْ ۝﴾ ﴿۲﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَطَطِيْعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ ﴿۳﴾ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّيْتُهُمُ الْمَلَائِكَةُ بَضْرِبَتْ وُجُوْهُهُمْ وَأَدْبَرَهُمْ ﴿۴﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ أَتَّبَعُوا مَا آسَخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ﴿۵﴾

شیکردنه وه ی ئەم ئایه تانه، له نۆ برگه دا:

(۱) ﴿إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ به دنیایی ئه وانه ی له سه ر پاشوانیان هه لکه راونه وه، دوی ئه وه ی رینمایان بو پوون بوته وه، (آدبار، کۆی (دبر)، واته: پشته وه، به باری پشته وه دا پوشتوونه وه، بوچی خوا ﴿۲﴾ ئه و ته عبیره ی به کارهیناوه؟ له بهر ئه وه ی که سیک که هه لده گه رپته وه، به ره و لای دواوه ده چی، بو به وشه ی هه لکه را نه وه پالداوه ته لای پشته وه کان، وشه ی (علی) شی بو زیاد کراوه: ﴿ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ﴾ تا کو بزانی که ئه و ئه و هه لکه رنه وه یه زور باش چه سپاوه، له لای پشته وه، وه ک خوا ﴿۳﴾ ده فره موی: (علی صراط مستقیم) هود، واته: ئه و که سه له سه ر راسته شه قام چه سپاوه.

﴿مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾ دوی ئه وه ی رینمای و رپی راستیان بو پوون بوته وه، ئه وانه چوئن؟

۲- ﴿الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ﴾، شەیتان ئەو ھەلگەرانەوہیەى بۆ جوان کردوون، بۆى پازاندوونەوہ، یان بۆى ئاسان کردوون، (سَوَّلَ)، ھەم بە مانای (زَيَّنَ)، ھەم بە مانای (سَهَّلَ) ش دى، بۆى جوان کردوون، بۆى پازاندوونەوہ، بۆى ئاسان کردوون.

۳- ﴿وَأَمْلَى لَهُمْ﴾، (الإملاء: الإمداد والإمهال)، (إملاء)، بە مانای بۆ درێژ کردن و، مۆلەت دان و، ھاوکاریى کردن دى، ﴿وَأَمْلَى لَهُمْ﴾، شەیتان ھاوکاریى کردوون و، پستی بۆ درێژ کردوون و، مۆلەتى داو، ﴿وَأَمْلَى لَهُمْ﴾، خوێندراویشەتەوہ: (وَأَمْلَى لَهُمْ)، واتە: مۆلەتدراوون و پستیان بۆ درێژ کراوہ، ھەر و ھا خوێندراویشەتەوہ: (وَأَمْلَى لَهُمْ)، واتە: رستم بۆ درێژ کردوون و دەر فەتم داو.

۴- ﴿ذَٰلِكَ يَأْتُهُمْ قَالُوا لِلَّيْلِ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾، ئەویش بە ھۆى ئەوہوہ کەسانیک کە ئەوہیان دەدزا، خوا داہیە زاندوہو پقیان لى بوو (کە قورئانە)، پىیان گوتن: لەمەودوا لە ھەندىک کاردا بە قسەتان دەکەین.

ئىنجا ئایا ئەوانەى کە ئەوہیان دزاوہ، کە خوا داہیە زاندوہو پقیان لى بووہو کە یقیان پى ئەھاتوہ، کىن؟ دوو ئەگەرى ھەن:

أ- دەگونجى مەبەست پى جوولە کە کان بى، بە نسبەت ئەو کاتەوہ.

ب- دەشگونجى مەبەست پى ھاوہەش بۆ خوا دانەرەکان بى، لە خەلکى مەککە.

بەلام بە نسبەت ئىستاو دواى ئىستاوہ، کە بە دلىایى قورئان بەس بۆ ئەو کاتە ئەھاتوہ، ھەموو ئەوانەى ئەوہیان دەدزى کە خوا داہیە زاندوہو، پقیان لەو قورئانەى کە خوا داہیە زاندوہ، ھەموویان دەگریتەوہ، چ خاوەن کتیب بن، چ بى کتیب بن، ھەر ئەتەوہو ھەر زمانیک بن و، لە ھەر شوێنیک بن.

کە دەفەرموى: ﴿سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾، لە مەودوا لە ھەندى کاردا بە قسەتان دەکەین، (الأمر: شأن الشُّرك وما يُلايِمُ أهله)، ﴿فِي بَعْضِ الْأَمْرِ﴾، واتە: لە ھەندىک کاردا، ھەندىک کارە کە چىیە؟ ئەوہیە پەيوەندى بەو خەلکەوہ

ھەبوۋە، كە بەلّینیان پتدراۋە، ئنجا ئەگەر جوۋلەكە بوون، ھاۋبەش بۆ خۋا دانەر بوون، پتییان گوتوون: بە قسەتان دەكەین لە ھەندىك شتدا، كە ئەوان مەبەستیان بوۋە، نەشیان گوتوۋە: (فِي كُلِّ أُمُورٍ)، تاكو قسەيەك نەكەن، بۆيان نەكرى، ھەروەھا تاكو خۆيان پابەند نەكەن بە شتەكەۋە، دوایی كەشف بن و ھەموو كەس تتيان بگات، بەلّام ئەگەر لە ھەندىك كاردا بى بە پەنھانكاریی، بە قسەیان بکەن، كەشف نابن و ناناسرین.

۵- ﴿وَاللّٰهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُمْ﴾، خواش پەنھانكردنەكەيان دەزانى، واتە: چ قسە پەنھان بکەن، چ رەفتار پەنھان بکەن، خوا ﷻ دەيزانى.

﴿إِسْرَارَهُمْ﴾، خویندراۋىشەتەۋە: (أَسْرَارُهُمْ)، خوا نەيتىيەكانیان دەزانى.

(أسرار)، كۆى (سِر)ە، واتە: خوا پەنھانەكانیان دەزانى و، نەيتىيەكانیان دەزانى، بەلّام (إِسْرَار) چاۋگە، واتە: پەنھانكردنەكەيان دەزانى، ئنجا چ قسە پەنھان بکەن، چ كردارو رەفتاریان پەنھان بکەن، خوا دەيزانى و پتیی ئاگادارە، لىرەدا زانايان گوتوۋانە: دەبى مەبەست پتیی كى بى؟ مەبەست لەو جوړە كەسانە كە خوا ﷻ باسيان دەكات: ھەلگەراۋنەۋە، لەسەر پاشۋانيان، بەرەو پاشەۋە رۆشتوۋنەۋە، دۋاى ئەۋەى رپى راستيان بۆ رۆشن بۆتەۋە، شەيتانىش ئەو كارەى بۆ جوان و ئاسان كردوون، پاشان ھاۋكاریى كردوون و رستى بۆ درىژ كردوون، ئەو ھەلگەراۋنەۋەشیان دەرەنجامى ئەۋە بوۋە، كە بەۋانەيان گوتوۋە، رقيان لەۋە بوۋە، خوا ﷻ بۆى دابەزاندوون، لە ھەندى كاردا بە قسەتان دەكەين، ئايا ئەۋانە كى بوون؟ زانايان سى ئەگەريان بۆ داناون:

يەكەم: دەگونچ مەبەست پتیی كەسانىك لە دەغەل و موناقيقەكان بى، كە بېروايەكى راستەقىنەيان ھىناۋە، بەلّام دوایی بەھۆى ئيمان بېھتزييەۋە، يان بە ھۆى شوېھو ئېشكاللىكەۋە كە بۆيان دروستبوۋە، يان بە ھۆى بەرژەۋەندىيەكى دىئاييەۋە كە پىچەۋانەى ئيمان و پىچەۋانەى ئىسلام بوۋە، لىي ھەلگەراۋنەۋە.

دووهەم: دەگونجى مەبەست پىي تىكرای ئەو موناڧىق و دەغەلەنە بى، كە بىرياران داوه لەسەر كوفىر پەننەهە، دواى ئەوئى بەشدارىي پىغەمبەر ﷺ و مسوڵمانانىان كىردو لە كۆپو مەجلىسىيانداو، لە نوژيانداو، لە كار و چالاكىيەكانياندا، بەلام دلى خوڤان لەسەر ئەو ساغ كىردۆتەهەو، لە لای خوڤانەهە بىرياران داوه، كە لىبراوانە لەسەر كوفىر خوڤان بەردەوام بن.

سىيەم: دەشگونجى مەبەست پىي كۆمەللىك لە موناڧىقەكان بووبى، كە بەشدارىي مسوڵمانانىان نەكىردو لە جەنگ دا، لە حاالىكدا كە زانىووشيانە ئەو ئەركىكى ئىسلامەو، هەقە، واتە: لەگەل ئەوئەشدا لەگەل كارەكانى دىكەى مسوڵمانان بەشدار بوون، بەلام لە جەنگ و جىهادو پووبەپوو بوونەهەى دۆژمانندا، بەشدارىيان نەكىردو هەچەندە بە هەقيان زانىو.

دوايى خوا ﷻ لە بارەى سەرەنجامى ئەوانەهە دەفەرموى:

(۶) - ﴿كَيفَ إِذَا تُفَتِّهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾، ئنجا ئايا حال و كارىان چۆن دەبى، كاتىك فرىشتەكان دىيافىرئىن! ﴿كَيفَ﴾، ئنجا كە لىرەدا خوا ﷻ دەفەرموى: ﴿كَيفَ إِذَا تُفَتِّهُمُ الْمَلَائِكَةُ﴾، حالىان چۆن دەبى كاتىك كە فرىشتەكان دىيافىرئىن، ماناى وایە هەر لە يەكەم مەزلەگای پۆزى دوايىهە، كە مردنە، لە وىو تازارو سزا و ئەشكەنجە بۆ بىپروايان دەست پى دەكات، ئنجا كە دەفەرموى: ﴿كَيفَ﴾، ئەمە بۆ سەرسورماندنە، واتە: حاالىكى زۆر خراپيان دەبى، وایى، سەرت لىي سوبەمىتى، دوايى باس دەكات كە فرىشتەكان گىيانيان دەكىشن چىيان لى دەكەن؟

(۷) - ﴿يَضْرِبُوتُ رُؤُوسَهُمْ وَأَدْبِرُوهُمْ﴾، لە دەم و چاويان دەدەن و لە پشتەوهشيان دەدەن، هەم لە پرويان دەدەن و، زەبرىان تى دەسەروئىن و، هەم لە پشتشيان زەبر دەسەروئىن، بۆچى خوا ﷻ ئەو دوو لایەى ديارى كىردوون؟

يەكەم: ئەو دەم و چاوهى پاراستوويانە لە زەبرى شمشىر، ئەگەر بچن بۆ جەنگ و جىهادو لەگەل ئەهلى كوفىر، پووبەپوو ببنەهە، فرىشتە لەو دەم و چاويان دەدەن،

ئەو پىشتەيان كە ئەگەر بەشدارىي جەنگ بېووناپە، لە ترسان پىشتيان لە دوژمن دەکرد، لەو پىشتەشان دەدەن، كە لە ئەگەرى بەشداربوونيان دا، ئەوانە پاشيان (پىشتيان) دەكرده دوژمن.

دووهم: واتايەكى دىكەى: ﴿بَصُرْتُ نَبْوتٌ رُجُومُهُمْ وَأَذْبَرْتُهُمْ﴾، واتە: لە ھەموو لايەكيان دەدەن، زەبر لە ھەموو لايەكيان دەسەرەوئىن، كەسەيك بە يەكەك دەلئ: لە پۆژھەلات و پۆژئاواى، لە پيش و دوايدا، يانى: لە ھەموو لايەكيدا.

(۸) - ﴿ذَلِكَ يَأْتُهُمْ أَتَّبِعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهُ وَكَرِهُوا رِضْوَنَهُ﴾، ئەو دەش بەھۆى ئەو دەو شويئ ئەو كەوتوون، كە خواى توورە كردو، (كە برىتيە لە شىرك و، كوفرو، نىفاق و، شويئ ئەو شتانە كەوتوون كە مايەى توورە بوونى خوا ﷻ) او رقىشان لە پەزنامەندىي خوا بوو، واتە: رقيان لەو ھۆكارانە بوو، كە مايەى پازىكردىي خوا، كە لە ئىسلام و كارو ئەركەكانى ئىسلامدا بەرجەستەن.

كە دەفەرموئ: ﴿ذَلِكَ يَأْتُهُمْ أَتَّبِعُوا مَا أَسْخَطَ اللَّهُ﴾، واتە: ئەو مردنە سامناكە، ئەو سزاو ئازارە، كە فرىشتەكان لە سەرە مەرگدا لە دەم و چاويان دەدەن و، لە پىشتيان دەدەن، بەھۆى ئەو دەو دەيە كە ئەوانە شويئ ئەو كەوتوون، خواى توورە كردو، رقىشان لە پەزنامەندىي خوا بوو، يانى: لەو كارانەى پەزنامەندىي خويان بو دەستەبەر دەكەن، بۆيە خوا ﷻ كردهوكانى لئ ھەلۆھەشاندوونەو، كەواتە: شويئ كەوتنى ئەو شتانەى، مايەى توورە كردنى خوا، پئويستكەرى ئەو بوو، لە دەم و چاويان بدرئ، ھەروەك رقى ھەلسانيان لەو شتانەى جيگاي پەزنامەندىي خوا و، پىشتىكرديان لە پەزنامەندىي خوا، ھۆكارى ئەو بوو، لە پىشتيان بدرئ.

(۹) - ﴿فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ﴾، ئنجا (بۆيە خوا ﷻ) كردهوكانى لئ ھەلۆھەشاندوونەو، كەواتە: شويئ كەوتنى ئەو شتانەى مايەى توورە كردنى خوا، پئويستكەرى ئەو بوو لە دەم و چاويان بدرئ، ھەروەھا رقى ھەلسانيان لەو شتانەى جيگاي پەزنامەندىي

خوان و، پشتتێکردن لە پەزامەندیی خوا، ھۆکاری ئەوە بوو، لە پشتیان بدری و، لە
 ئاکامیش دا: ھەڵۆشەوانەوێ کردەوێ کانیشیان و پووجە لکردنەوێ کردەوێ باشەکانیان،
 بە جوړیک نەتوانن لێیان بەھرەمەند بن لە رۆژی دوایدا.

مہ سہ لہی سٹیہ م:

مونافیقہ دہروون ناساغہ کان خہ یال پلاو دہ کهن، نه گهر پٿيان وابي خوا
 بوغزو کينهی دہروونيان دہرناخت، به لکو نه گهر خوا ﷺ بيه وٽ به قیافه و
 ديمه نيان دہناسرین و، مسوگر پٿغه مبهري خوا (موحه ممه د ﷺ) به شیوازو
 ثاوازی قسه یان دہیانناسی و، خواش کرده وه کانیان دہزانی، به دٿلیایش
 دہیانجه پٿینن، تا کو له ٿیواندا ٿیکوشه رانی فیداکارو خوږاگران دہزانی و،
 هه وال و هه لویسته کانیان بی پهرده ده خاته پروو:

خوا ﷺ ده فہ رموی: ﴿ اَمْ حَسِبَ الَّذِیْنَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ اَنْ لَّنْ یُخْرِجَ اللّٰهُ
 اَصْغَفَهُمْ ۝۱۱ وَ لَوْ نَشَاءُ لَآَزَلْتُمْ کَہْمَہُمْ فَلَمَّعْنٰہُمْ بِسِیمَہُمْ وَ لَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ ۝۱۲ وَاللّٰهُ
 یَعْلَمُ اَعْمَالُکُمْ ۝۱۳ ﴾ و لنسبلونکم حق نعلم المجہدین منکم و الصبرین و نبلاوا اخبارکم ﴿ ۱۱ ﴾

شیگردنہوی ٿہم، ٿایہ تانہ، له حہوت برگہ دا:

۱- ﴿ اَمْ حَسِبَ الَّذِیْنَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ اَنْ لَّنْ یُخْرِجَ اللّٰهُ اَصْغَفَهُمْ ۝۱۱ ﴾؟، به لکو ٿایا نه وانهی
 دلہ کانیان نه خوشییان ٿیدایہ، پٿیان وایہ: خوا کینه کانیان وده دہرانی و دہرناخت؟ زانایان
 هہندیکیان (آم) یان به (بدل) لیک داوه تہ وهو، هہندیکیش گوتووایانہ: هہم مانای (بدل)
 و، هہم مانای (أ) هہمزه ی پرسیارکردن ده گہ یه نی، واتہ: به لکو ٿایا نه وانهی دلایان
 نه خوشی ٿیدایہ، پٿیان وایہ خوا کینه کانیان نه خاتہ دہری؟ ٿہو کینه و بوغزانہی له دل
 و دہروونیانان! ٿہو نه خوشیہ بریتیه له دوو دلای و، نیفاق و، شیرک و، کوفر، به لام
 به پٿی رہوت زیاتر مہ به ست پٿی: دوو دلای و ده غٿیہ.

﴿ اَنْ لَّنْ یُخْرِجَ اللّٰهُ اَصْغَفَهُمْ ۝۱۱ ﴾، واتہ: کہ هہرگیز له دہاتوودا کینه و بوغزه کانیان
 کہ به رانبر ٿیسلام و مسولمانان هہ یانہ، خوا ﷺ نه یان خاتہ گوږی، ٿہو کینه و
 بوغزانہ یان بو پٿغه مبهري خوا ﷺ و مسولمانان کہ شف نه کات؟ (أَصْغَان)،

كۆي (ضَغْن)، يان (ضَغْن)ە، واتە: كېنە (الحقد)، كە بىرىتپە لە: پەستىيەك و پق لىيۈنۈنەۋەيەكى پەنھان لە ئىو دَلدا، (ما يُضْمَرُ مِنَ الْمَكْرُوه)، ئەو خراپەيە لە دَلدا پەنھان دەكرى (ضَغْن) و (ضَغْن)، بىرىتپە لە: شتى خراپ كە پەنھان دەكرى، يان (غَش) يانى: ناپاكىي، يان (حَسَد) واتە: ئېرەيى، يان (حَقْد)، واتە: كېنە، يان (عَدَاوَة)، دوژمنايەتتى زاناياتى پوونكەرەۋەي قورئان، بە ھەموو ئەو واتاينەيان ھىناۋە، كە پەنگە لە ھەر سىياقتىك دا مانايەك يان زياتر بېتە زەينەۋە، چونكە ھەندى وشە كە خوا ﷻ لە قورئاندا بە كارى ھىناۋن، چەند واتايەك بە دەستەۋە دەدەن، ھەندىكيان ماناي راستەقىنەيانەۋ، ھەندىكيان ماناي خوازراۋيانە، يان ماناي مەجازىيانە، بەلام بە پىتى سىياقەكان، يەككىك لەو ماناينە زياتر زال دەبى، كە مەبەست بى.

۲- ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ﴾، ئەگەر ويستىمان ئەۋامان پىشانى تۆ دەدا.

ئەمە لېرەدا دوو واتاي ھەن:

أ- (أَي: لَأَرَيْنَاكَ أَشْخَاصَهُمْ فَعَرَفْتَهُمْ)، خودى ئەو كەسانەمان پىشانى تۆ دەداۋ دەتناسىن.

ب- ياخود: (لَذَكَّرْنَا لَكَ أَوْصَافَهُمْ فَعَرَفْتَهُمْ بِهَا)، سىفەتەكانىئامان بۆت پوون دەكردەۋە كە بەو سىفەتەنە يىانناسى.

۳- ﴿فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسَمِيَّتِهِمْ﴾، ئەو كاتە تۆ بە نىشانەيان دەتناسىن، (ل)ى سەر:

﴿لَأَرَيْنَاكَهُمْ﴾، كە دەفەرۋى: ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ﴾، ئەو لام (ل)ە، ۋەلامى:

ئەگەر ﴿وَلَوْ﴾، ئەگەر ويستىمان پىشانەمان دەداى، سەرەنجام بە ھۆى نىشانەيانەۋە

دەتناسىن، (سىما و سىمىاء: الْعَلَامَةُ الْمَلْزَمَةُ وَأَصْلُهُ: أَسْمَى مِنَ الْوَسْمِ، وَهُوَ جَعَلَ سَمَةً لِلشَّيْءِ)،

(سىما، و سىمىاء)، نىشانەيەكە كە پەيۋەست بى بە شتىكەۋە، ئەسلەكەشى لە (ۋسَم)دەۋە

ھاتو، ئەۋىش لە (أسمى)يە، واتە: شتىك بىرىتپە نىشانە بۆ شتىك.

۴- ﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ﴾، بە دلىيى تۆ بە ھۆى لادانى قسەۋە دەيانناسى،

يان بە ھۆى ئاۋازى قسەۋە، يان شىۋازى قسەۋە، ئاشنايان دەي، وشەي: ﴿لَحْنِ﴾، بە

هەر سێ واتایە که هاتووە، (اللَّحْنُ: النَّغْمَةُ، وَاللَّحْنُ: الْأُسْلُوبُ، وَاللَّحْنُ: الْكَلَامُ الَّذِي يَكُونُ عَلَى غَيْرِ ظَاهِرِهِ، لِيَقْطِنَ لَهُ مَنْ يَرَادُ أَنْ يَفْهَمَهُ، دُونَ أَنْ يَفْهَمَهُ غَيْرُهُ)، وشەى (لَحْنٌ)، هەم بە مانای ئاواز دى، هەم بە مانای شیواز دى، هەم بە مانای قسهیهك دى، که پڕواله ته کهى مه بهست نه بى، ئەو که شەش که دهویستری تیییگات، تیی بگات، بى ئەوهى خه لکی دیکه لپی حالیی بى.

دهفه رموی: تۆ له ئاوازی قسهیان، یان له شیوازی قسهیان و، یان له بادانی قسهیانوه، دهیاناسی.

٥- ﴿وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَلَكُمْ﴾، خواش به گشتی کردوهو کانتان دهزانى، کردوهو کانتان دهزانى هى هه مو لایهک به چاک و خراپهوه.

که دهفه رموی: ﴿وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَلَكُمْ﴾، (إِحْتِرَاسٌ مِمَّا يَفْتَضِيهِ مَقْهُومٌ (لَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ) مِنْ عَدَمِ وَقُوعِ مَشِيئَةِ إِزَازَتِهِ إِيَّاهُمْ بِنُعُوتِهِمْ، أَي: إِنْ لَمْ نُرِكَ إِيَّاهُمْ بِسَيِّمَاهُمْ، فَلَتَقَعَنَّ مَعْرِفَتُكَ بِهِمْ مِنْ لَحْنِ كَلَامٍ بِإِلْهَامٍ يَجْعَلُهُ اللَّهُ لِرَسُولِهِ)، ئەوه بۆ خو پاراستنه لهوهى چه مکی ئەو فره مایشته دهیخوازی، که پیتی فهرمووی: ﴿وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكُمْ﴾، (ئه گهر و یستبامان ئەوا ئمان پیتانی تۆ دهدات)، که خوا ﷻ نه یویستوه ئەوانی پیتان بدات به سیفه ته کانیان، که وانه زانری به هیچ جوړی خوا ﷻ ئەوانی پیتانی پیغه مبه ر ﷻ نه داوه، واته: ئە گهر ئەوان پیتانی تۆ نه دهین، به نیشانه کانیان، به دلنایی ناسینی تۆ بۆ ئەوان ههر دیته دی، به هوی ئاوازو شیوازی قسهیانوه، یاخود به هوی لادانی قسهیانوه به خورپه و ئیلهامی که خوا ﷻ بۆ پیغه مبه ری خوێ ﷻ ده پره خستی.

٦- ﴿وَلَنبَلِّغُنَّكُمْ حَقَّ نِعْمَةِ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالضَّيِّقِينَ﴾، به جه خه کردنه وهوه، ئیمه تاقیان ده که نه وه، تا کو تیکۆ شه ران له ئیوهو خوڤاگران بزانین.

ده گونجی (جهاد) مه به ست پیی جهنگ و کوشتار بى، ده شگونجی مه به ست پیی ههر جوړه تیکۆ شانیکی دیکه بى.

﴿وَالصَّادِقِينَ﴾، ھەرودھا خۆراگران لە ئێوە، تاقیتان دەکەینەوێ تەو تێکۆشەران لە ئێوە ئێوەدا دەزانی و، خۆراگران لە ئێوە ئێوەدا دەزانی، خۆراگران لەسەر جەنگ و جیھادو جگە لە جەنگ و جیھادیش.

﴿۷﴾- ﴿وَبَلَّغُوا الْخَبْرَ﴾، ھەوڵەکانیشتان دەجەربێنین، تاقیدەکەینەوێ، واتە: ھەوڵەکانتان و ھەلۆستەکانتان دەرەخەین، (البَلَّوْ: الإِخْبَارُ وَتَعْرِفُ حَالِ الشَّيْءِ)، (بلو): بریتە لە تاقیکردنەوێ زانیی حالی شتیک.

کە دەفەرموێ: ﴿حَتَّى نَعْلَمَ﴾، (حَتَّى حَرْفُ انْتِهَاءٍ، فَمَا بَعْدَهَا غَايَةٌ لِلْفِعْلِ الَّذِي قَبْلَهَا، وَهِيَ هُنَا مُسْتَعْمَلَةٌ فِي مَعْنَى لَمْ التَّعْلِيلِ)، (حتى): پێتیکە بۆ کوژتایی شتیک بەکاردی، ئنجا ئەوێ لە دواوێ دی، ئامانجە بۆ ئەوێ لە پێشێوێ بەسکراو، کە لێردا (حتى)، بەکارھێنراوێ بە مانای لامی ھۆکار دۆزی (لام التعليل)، یانی: (لِنَبْلُوَنَّكُمْ لِنَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ)، بەلام بۆچی (حَتَّى) بەکارھاتو؟ یانی: ئەو تاقیکردنەوێ بەردەوام دەبێ، تەو سەرەنجام ئەوانەتان کە تێکۆشەرن و فیداکارن و، ئەوانەشتان کە خۆراگران، دەزانی و دەرەکەون، یانی: بە زمانی حال، یان لە واقعیدا دەرەکەون، ئەگەرنا خوا ﷻ ھەر دەیانزان، ﴿وَبَلَّغُوا الْخَبْرَ﴾، ھەرودھا ھەوڵەکانیشتان دەزانی، لەسەر ئەرزێ واقع ھەوڵەکانتان دەرەکەون، تەو بۆ خەلک دەرەکەون و لە واقعیدا بەرجەستە دەبن.

﴿وَلِنَبْلُوَنَّكُمْ﴾، خۆترویشەتەوێ: (لِنَبْلُوَنَّكُمْ)، ھەرودھا ﴿حَتَّى نَعْلَمَ﴾، خۆتندراوێتەوێ: (حَتَّى نَعْلَمَ)، و ﴿وَبَلَّغُوا﴾، خۆتندراوێتەوێ: (وَبَلَّغُوا) بە ھەموو شیوێ خۆتندنەوێکان ھاتوون، واتە: تاقیتان دەکەینەوێ، تەو ئەو ھەوڵانە کە بە ھۆیانەوێ ستایش دەکړن، یاخود سەرەزەشت دەکړن، دەرەکەون، ئێمە لێتان ناگەرێن ئاوا وەک ماش و برنج تێکەڵ بن، بەتکو تاقیتان دەکەینەوێ، تەو پاک و پیستان، چاک و خراپتان لێک دەکەینەوێ، ئەم ئایەتە وەک ئەو ئایەتە سوورەتی (آل عمران) وایە، کە خوا ﷻ دەفەرموێ:

﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَيْرَ مِنَ الْطَّيِّبِ ۚ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِقَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِيٰ مِنْ رُسُلِهِ مَن يَشَاءُ ۖ فَتَأْمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ وَإِنْ تَوَمَّنُوا ۖ وَسَعَوْا ۖ فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۝﴾^(۷۲) واته: ناگونجی خوا له پرواداران بگهړی، وډک تهو حاله ی که ټیوه له سهرینی، ﴿حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَيْرَ مِنَ الْطَّيِّبِ﴾، لیره دا شتیک قرتیندراوه به سیاق ده زانړی، واته: تاقیتان ده کاته وه، تاکو پیس له پاک جیا ده بیته وهو، ناشگونجی خوا ﷺ ټیوه له په نهان ټاگادار بکات، به لام خوا ﷺ له پیغمبره رانی خو ی هه لده بژړی، هه ر که سی بیه وی، (واته: هه لیانده بژړی بو جهنگ و جهادو فیداکاری)، ده جا ټیوه د پروا بینن به خوا، پیغمبره رانی خوا، نه گهر پروا بینن و پارېز بکن، پاداشتیکی مه زتان هه یه.

عاده ت و سونه تی خوا و ابووه له ژیانی به شهردا که لی نه گهړی خه لک به ټیکه ل و ټیکه لی هیښته وه، نه زانړی کی چونه؟ کی بایی چنده؟ کی چنده ی ټیمان پییه؟ کی ټیمانی هه یه و کی نه تی؟ به لکو خوا ﷺ رووداوو پیشهاته کان دینته پیش، کارو کرده وه کان دینته پیش، تاکو سهره نجام وډک گو تراوه: له بوارید، لاقی ږدش و سپی دهرده که وی، له ته نگانه و سه غله تیاندا، هه ر که سه جهوهرو چیه تی خو ی دهرده خات.

خوای په روه ردگار به لوفتی خو ی، یارمه ټیمان بدات هه میسه شتی باشمان لی دهرپکه وی، به تایبه تی له ته نگانداو، وامن لی بکات به هو ی تاقیکردنه وده کانه وه زیاتر ساغ و پتهو بین، پاک و چاک بین، هه و آل و هه لوسته کامان مایه ی سهره رزییمان بن، له دنیاو دواړو ژدا، نه که مایه ی عه بیدارییمان.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

دەرسى چۈشەندۈرۈش

پېناسەي ئەم دەرسە

ئەم دەرسە مان لە ھەوت (۷) ئايەت كۆتايى سوورەت (مەھمەد) پېك دى، ئايەتەكانى: (۲۲ - ۲۸)، كە تەوھرى سەرەككىيان باسى بەرەنگار بوونەوھى بېپروايانى شەرقۇشەو، ھاندانى پروادارانە لەو بارەوھ:

- ۱- چ بە بېئىزو پەنجەرۆ دەستخەرۆ پېشاندى كافران، لە دىئو دواپۇڭدا.
- ۲- چ بە ھۆشدارى پېدنى پرواداران، كە كەردەوھەكانىيان پوچەل نەكەنەوھە لە خۇيان وريابن.
- ۳- چ بە كەم بايەخ پېدنى ژيانى دىئاي و ماددى، خوا ﷻ ژيانى دىئا بە كەم بايەخ دەخاتەرۆ، تاكو ئەوھش ھاندەر بى بۆ مسوئلمانان بۆ فېداكارىي و، دەستيان بە دىئاوھ نەبى و، گورىس لە بن رانەخەن و، باوھشى پېدا نەكەن.
- ۴- چ بە ھۆى خستەنەرۆى ئەوھ، كە خوا ﷻ لەگەل پرواداران دايەو، پاداشتيان كەم ناكاتەوھ، ھى كەردەوھە باشەكانيان.
- ۵- چ بە خستەنەرۆى ئەو راستىيە، كە خوا ﷻ جگە لە كەمىك مال و سامانىيان لى داوا ناكات بىيەخەن.

۶- چ بە ھەرەشە لىكردىيان، كە ئەگەر پىشت بىكەنە ئىسلام، خوا ﷻ پەكى ناكەوئى و، كەسانىكى دىكە دېئى، كە وەك ئەوان نابن، پىشت لە ئىسلام بىكەن و، پىشت لە نەركەكانى سەرشانىيان بىكەن، كە ئايىن و بەرنامەى خوا بۇيان دىيارىي دەكات.

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَلُهُمْ﴾ ﴿٢٢﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ

وَلَا يَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ ﴿٢٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ﴿٢٣﴾ فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَهِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَهْزِمَكُمْ أَعْمَالَكُمْ ﴿٢٤﴾ إِنَّمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ إِنْ تَوَمَّنُوا وَتَنَفَّوْا يُؤْتِكُمْ أَجُورَكُمْ وَلَا يَسْتَلْكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿٢٥﴾ إِنْ يَسْتَلْكُمُوهَا فَيُحْفِكُمْ تَبَحَّلُوا وَخَرُجْ أَضْعَفْنَاكَ ﴿٢٦﴾ هَكَأَنَّهُ هَؤُلَاءِ تَدْعُونَ لِيُتَنَفَّوْا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلُ وَمَنْ يَبْخُلْ فَإِنَّمَا يَبْخُلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَلَئِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ﴿٢٧﴾

مانای دهقو دهقی نایه تہکان

{به دلتیایی نهوانه‌ی بیپروا بوون و، خه‌لکیان له (به‌رنامه‌و) پِی خوا لاداو، سه‌رپیتیایی پیغه‌مبه‌ریان کرد، دوا‌ی نه‌وه‌ی راسته‌ پِیان بۆ پروون بوو بووه، یه‌ک توژ (هیچ نه‌دازه‌یه‌ک)، زیان به‌ خوا ناگه‌یه‌نن و، کرده‌وه‌کانیشیان پووجه‌ل ده‌کاته‌وه ﴿٢٢﴾ نه‌ی نه‌وانه‌ی پرواتان هیتاوه! فه‌رمانبه‌ریی خوا بکه‌ن و، فه‌رمانبه‌ریی پیغه‌مبه‌ر بکه‌ن و، کرده‌وه‌کانتان پووجه‌ل مه‌که‌نه‌وه ﴿٢٣﴾ بیگومان نه‌وانه‌ی بیپروا‌بوون و پِگِریی (خه‌لک)یان کرد له پِی خوا، دوا‌یی له‌ حالیکدا مردن که‌ بیپروا‌بوون، هه‌رگیز خوا لَیان نابووری ﴿٢٤﴾ تنجا (نه‌ی پروادارنه‌!) بیپیژ مه‌بن و، (لایه‌نی به‌رانبه‌ر) بانگ مه‌که‌ن بۆ ناشتی، له‌ حالیکدا ژیوه له‌ به‌رزتران و، خواش له‌گه‌لئانه‌و، کرده‌وه‌کانیشتان که‌م ناکات ﴿٢٥﴾ به‌ دلتیایی ژیا‌نی دنیا یاریی و خافلان‌ه‌و، نه‌گه‌ر به‌رواش بیئن و پارِیز بکه‌ن، پاداشته‌کانتان ده‌داتی و (خه‌رجکردنی سه‌رجه‌م) سامانه‌کانیشتان لَی داوا ناکات، به‌لکو داوا‌ی که‌میک له‌ مال و سامانتان لَی ده‌کات ﴿٢٦﴾ نه‌گه‌ر به‌ جه‌خت‌کردنه‌وه (مال و سامانه‌کانتان) لَیتان داوا بکات، رژدی‌ی ده‌که‌ن و کینه‌کانیشتان (له‌ به‌رانبه‌ر فه‌رمانکردن به‌ خه‌رجکردن دا) لَیتان (له‌ دَل و ده‌روونتان) ده‌ردِیتی ﴿٢٧﴾ نه‌ها (تیستا) ژیوه بانگ ده‌کرین، له‌

رېئى خوادا بېھخشن، كەچى ھەتانه چرووكىي دەكات و، ھەر كەسپش چرووكىي بىكات، بەرانبەر بە (سوودى) خوئى پزىدى دەكات و، خواش بئى نيازەو، ئىووش ھەژارن و ئەگەر پشش ھەلېكەن، (خو) كۆمەلېكى دىكەي جگە لە ئىوھ دەكاتە جىدارتان، ئنجا ئەوان وەك ئىووش نابن ﴿۷۴﴾.

شىكردنەوھى ھەندىك لە وشەكان

(وَشَاقُوا الرُّسُولَ): واتە: سەرپىچىيان كرد لە پىغەمبەر ﷺ (الشَّقَاقُ: الْمُخَالَفَةُ وَكَوْنُكَ فِي شَيْءٍ غَيْرِ شَيْءٍ صَاحِبِكَ، أَوْ مِنْ شَيْءٍ الْعَصَا بَيْنَكَ وَبَيْنَهُ)، (شَقَاقُ): بە ماناى سەرپىچىيەكردن، يان ناكۆكىيەكردن دى، ئەویش ئەوھىە كە تۆ لە لایەك بى، جگە لە لای بەرانبەرەكەت، ياخود لەوھوھە ھاتوھ، كە گوچان لە بەنناتندا بشكىترى، لەت بكرى.

(لَا تُطْلُوا أَعْمَلَكُمْ): كەردەوھەكانتان ھەلمەوھەشېننەوھ، پووچەل مەكەنەوھ، (بَطْلٌ، بَطُولٌ، وَبُطْلٌ وَبُطْلَانٌ: ذَهَبَ دَمُهُ بُطْلًا: هَذَرًا، وَالْإِبْطَالُ: إِفْسَادُ الشَّيْءِ وَازَالَتُهُ)، دەگوترى: (بَطْلٌ، بَطُولٌ، وَبُطْلٌ وَبُطْلَانٌ)، واتە: پووچەل بۆوھ، پووچەل بوونەوھ، دەگوترى: (ذَهَبَ دَمُهُ بُطْلًا)، واتە: خوئنەكەي بە بەلاش چو، پووچەل بو، (إِبْطَالُ): برىتە لە تىكدان و لابردنى شىك و پووچەلكردنەوھو بئى ئىوھپرۆك كەردنى.

(فَلَا تَهْتَرُوا): (الْوَهْنُ: ضَعْفٌ مِنْ حَيْثُ الْخَلْقِ وَالْخَلْقُ)، (وَهْنٌ): برىتە لە بېھىزى لە پرووى جەستەوھ، لە پرووى ئاكارەوھ، (فَلَا تَهْتَرُوا)، واتە: (فَلَا تَضَعُفُوا)، بېھىز مەبن، چ لە پرووى جەستەي و رواللەتەوھ، خوتان بېھىز پىشان بەدن، چ لە پرووى دەروونەوھ تىك بشكىن.

(السَّلَامُ): (السَّلَامُ: الصُّلْحُ، وَالسَّلَامُ وَالسَّلَامُ: إِسْمٌ بِإِزَاءِ الْحَرْبِ)، وشەي (سَلَمٌ): بە ماناى ئاشتەوايى و صولح دى، (سَلَمٌ و سَلَمٌ)، لە بەرانبەرى جەنگدا دى.

(فَيَحْفَظُكُمْ): (الإِخْفَاءُ فِي السُّؤَالِ: الشَّدَّةُ فِي الإِلْحَاحِ بِالمُطَلَّبَةِ، أَقْفَيْتُ الدَّابَّةَ: جَعَلْتُهَا حَافِيًا)، (الإِخْفَاءُ فِي السُّؤَالِ)، ثمَّ وَهَبَهُ كَهَيْكَلٍ زُورٍ دَاوَاىَ شَيْئَكَ لَهُ كَهَيْكَلٍ بَكَاتٍ، زُورٍ دَاوَاىَ لَيْبِكَاتٍ وَ مَكُووَرٍ بَنَى لَهُ سَهْرَى وَ، دَهْكَوَتْرَى: (أَقْفَيْتُ الدَّابَّةَ)، وَاتِهِ نَازِلُهُ كَمْ بَنَى خَوَاسٍ كَرْدٍ، كِهْ وَلاَخْ وَ تَبَسْتَرُو جَارَى وَابِهْ كِهْ رِيَشٍ، نَالْبَانِ لَهُ

بنى پټيان داۋن، ئنجا ئەگەر ئالىي و لاخەكەي لېكر دېتەو، كە لەجىي پىلاۋى مەۋقە، ئەو پىي گوتراۋە: (أَحَقِيْتُ الدَّابَّةَ)، و لاخەكەم و، ئازە لەكەم پىخواس كەرد، ئنجا كەسىك زۆر داۋاي شىك لە كەسىك دەكات، وەك ئەو وايە پىلاۋەكەي يان بەرگەكەي لىستاندېي و، زۆرى شت لى داۋا كەردېي.

(تَبَخَّلُوا): (البُّخْلُ): إِمْسَاكَ الْمُقْتَنِيَاتِ عَمَّا لَا يَحِقُّ حَبْسَهَا عَنْهَا، وَيَقَابِلُهُ الْجُودُ، (بُخْلُ): برىتە لە دەست پىو گرتنى ئەو شتانەي كە نابى دەستيان پىو بگىردى و، دەبى بەخشىن، پىچەوانەي (بُخْلُ)، كە بە كوردى دەلىن: چەرووكىي، يان رۇدىي يان دەست نوۋقاندن، پىچەوانەكەي و بەرانبەرەكەي برىتە لە: دەستكراۋىي و بەخشندەي.

(سَتَدِلْ): (الإِبْدَالُ وَالتَّبْدِيلُ وَالتَّيْدُلُ وَالْإِسْتِدَالُ: جَعَلَ الشَّيْءَ مَكَانَ آخَرٍ، وَهُوَ أَعْمٌ مِنَ الْعَوَضِ، فَإِنَّ الْعَوَضَ هُوَ أَنْ يَصِيرَ لَكَ الثَّانِي بِإِعْطَاءِ الْأَوَّلِ)، (سَتَدِلْ)، واتە: دەگۆرې، لادەبات، ئنجا (إِبْدَالُ وَتَبْدِيلُ وَتَيْدُلُ وَإِسْتِدَالُ)، ماناي ھەرچواريان، ئەو ھەيە كە تۆ شىك لە جىي شىكى دىكە دابىي، ئەو گشتىيەر لە قەرەبوو (عَوَضَ)، كە ئەو ھەيە دوۋەم بېتە ھى تۆ، بە ھۆي ئەو ھەيە كە تۆ ھەيەكەم دەبەخشى، بلىي: ئەو شتەم بەدەيەو، ئەو شتەت دەدەمى، ئەو قەرەبوو (عَوَضَ)، بە لام (إِبْدَالُ وَتَبْدِيلُ وَتَيْدُلُ وَإِسْتِدَالُ)، ئەو ھەيە كە شىك بگۆرې بە شىك، ئنجا چە دوۋەم بېتە دەستى، يان نا.

ماناى گىشتىي ئايەتەكان

خو ﷺ له كۆتايى سوورەتى (محمد)دا، وەك له پىئاسەي ئەم دەرەشەش
دا باسماڭ كەرد، ھەم بۆمان باسى بېيروايانى خەلک له پىي خوا لادەرو
سەرپىچىكار بۆ پىغەمبەر ﷺ دەكات، دواي ئەوئى پىي راستيان بۆ رۆشن
بۆتەو، كە ئەوانە زيان بە خوا ﷺ ناگەيەنن و، خوا ﷺ كەردەو باشەكانىشيان
لى پووچەل دەكاتەو.

ھەم فەرمان بە برۋاداران دەكات، كە فەرمانبەريى خواو پىغەمبەرەكەي
بکەن و، ئاگادارىش بن شتېك ئەكەن، كەردەوكانيان پووچەل بکەن.

دوايى خوا ﷺ چەند شتېك دەفەرموي، كە ھەموويان ھاندان و ورە وەبەرئانن
بۆ مسۆلمانان، له بواری جەنگ و فېداكارىي داو، ھاندانايانن بۆ بەخشىنى ھەم
سەريان، ھەم مائيان، له پىئاو بەرز راگرتنى بەيداغى ئىسلامدا.

خو ﷺ دەفەرموي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، بە دۇنيايى ئەوانەي
بېيروابوون و له پىي خويان لادا (خەلکيان له پىي خوا لادا)، واتە: بېيروابوون
بە ھەموو ئەو شتانەي دەبوو برۋايان پىي بىئىن، يان بە يەكېك لەو شتانە
بېيروابوون، چونكە ئيمان ئەوئەيە برۋا بە ھەموو ئەو شتانە بىئىي، كە پىئويستە
ئيمانيان پىي بھيتري، ئىنجا دەبيە برۋادار، بەلام بېيروايى، ئەگەر بە يەكېك
لەو شتانەي پىيان دەبيتە ئيماندار، بېيروا بى، ئەو مروڤە دەبيتە بېيروا، واتە:
بېيروايى يەكلى لەسەر ئەوئە ئەكەوتەو بە ھەموو ئەو شتانە بېيروا بى، كە دەبى
برۋايان پىي بھيتري، بەلام برۋاھيتان (إيمان) بە ھەموو شتەكان نەبى، ئايەتە دى.

خو ﷺ دەفەرموي: ئەوانەي بېيروابوون و له پىي خويان لادا، ياخود
خەلکيان لادا، چونكە: (صَدَّ)، ھەم بە لازىم ھاتەو، ﴿صَدَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، (أي:

إِنحَرَفَ وَإِنْصَرَفَ) لایدا، هه م به (مُتَعَذِّي) یش هاتوه، یانی: (صَرَفَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ، وَحَرَفَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، واته: خه لکی لاداو هه تلّه کرد له رپی خوا، لیره دا مانای دووه میان زیاتر وا پیده چی مه به ست بی، ﴿وَسَأَقُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيْنَ هُمُ الْهَدْيِ﴾، دوو به ره کتیان له گه ل پیغه مبه ردا ﷺ کردو سه ریچیان لی کرد، دواي شهوی رپی راستیان بو پروون بووه، نا ته وانه: ﴿لَنْ يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا﴾، به هیچ نه ندازه که زیان به خوا ﷺ ناگه به نن، ﴿وَسَيَحِيطُ أَعْمَلُهُمْ﴾، له مهودوا (خوا ﷺ) کرده وه باشه کانیاں پووجه ل ده کاته وه، شه کرده وه باشانه ی به پواله ت باش بوون، شه گهر نویره وه له گه ل مسولماناندا ده یکن، شه گهر پروژوه، ده یگرن، شه گهر جهنگ و جیهاده، ده یکن، شه گهر ماله، ده یبه خشن، هه موو شه کرده وه به پواله ت باشانه، چونکه شه وانه هه وینی ئیمانیاں تیدانیه، به لکو به پیچه وانه وه ژه هرو میکروبی شیرک و کوفرو نیفایان تیدایه، هه موو شه وانه خوا ﷺ کرده وه کانیاں پووجه ل ده کاته وه، که بیگومان له خودی خوایندا پووجه لن و، خوا پاداشتیان ناداته وه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾، شه شه وانه ی پرواتان هتیاوه! (به هه موو شه شتانه ی پیویسته بروایان پی بهینری)، فه رمانبه رپی خوا ﷺ بکه ن و فه رمانبه رپی پیغه مبه ر ﷺ بکه ن، واته: خوا ﷺ چی ده فه رموی، جیهه جیی بکه ن و، شه وه ش که پیغه مبه ر ﷺ ده فه رموی، به قسه ی بکه ن و جیهه جیی بکه ن، ﴿وَلَا تُطِلُوا أَعْمَلَكُمْ﴾، کرده وه (باشه) کانیشان هه لمه وه شیننه وه، واته: پووجه ل مه که نه وه، جاری وایه کرده وه ی باش، به پیچه وانه که ی خو ی پووجه ل ده بیتنه وه، وه که له سووره تی (البقرة) دا، خوا ﷺ ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُطِلُوا صَدَقَتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ ثَرَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾، شه شه وانه ی پرواتان

هیناوه! خېرو به خشینه کانتان به هۆی منهت کردن و نازاردانی دلی بابای چاکه له که لدا کراو و پتبه خشر او دهو، هه لمه وه شیننه وه...

دوایی دهفه رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَأْتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ به دنیایه وه ئه وانه ی بېیروا بوون و، خه لکیان له ږی خوا دا لادوه، دوایش مردوون له حالیکدا که بېیروا بوون، ئه وانه هه رگیز خوا لیان نابووړی، واته: با خه یال پلاو نه کهن، له بهر ئه وه ی هه ندی کرده وه ی باش ده کهن به ږوالته، میوانداری ده کهن، مال ده به خشن، هاوکاری ده کهن، هه ندیک چاکه ده کهن، پتبان وایی خوا ﷺ به وه ده یان بووړی، مادام بېیروا بوون و خه لکیان له ږی خوا دا لادوه، ئه گهر به کافری مردبن، هه رگیز خوا لیان نابووړی.

ئهمه ش بو زیاتر تیزکردنی مسولمانانه له سه ر ئیمان و، خوپاراستنیانه له کوفرو هه لوه شانه وه ی کرده وه کانیان و، بو بهرچاو ږوونیانه له باره ی نه یارو ناحزه ره کانیانه وه، که ئه وان ده ست به تال و ده ست خالیین له ږوړی دوایداو، خراپترین سه ره نجامیان هه یه، بوئه لیان مه ترسن و شه رمیان لی مه کهن و لیان بی باک بن.

بوئه دوایی دهفه رموی: ﴿فَلَا تَهْتَفُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ﴾، ئیوه بیهیز مه بن (ئهی مسولمانینه! له ږوی جهسته ییه وه بیهیزی پتشان مه دهن و مه کړووزنه وه و مه لآینه وه، له ږوی ده روونییه وه ش خوتان به بیهیز مه زان، (الْوَهْنُ: الضَّعْفُ خَلْقًا أَوْ خُلُقًا)، بریتیه له بیهیزی له ږوی ږوالته و جهسته یی، یاخود له ږوی ده روونییه مه عه وییه وه، خوا ﷺ که دهفه رموی: بیهیز مه بن، وانه: خوتان به بیهیز پتشان مه دهن، قسه یه کی و مه کهن و هه لویتستیکی و مه نویتن، به رانه ره که تان به بیهیزتان بزانی، ﴿وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ﴾، که سه ره نجام: بانگ بکه ن بو ناشتی، دوژمنیک که سه نگه ری لیگرتوون، بلین: وه ره با ناشتی بکه بن، له راستیدا ناشتی و ناشته وایی به خه لکی به هیز ده کړی، نه ک به خه لکی

بېھیز، كاتىك تۆلە ھالەتتىكى بى ھىزىداي و، خۆت بە بېھىز دەزانى، ئەگەر بانگى بەرانبەر كەت بىكەي بۆ ئاشتىي، مەرجه كانى خۆيت لە سەر فەرز دەكات، بۆيە دەفەر موى: ﴿وَأَنشُرِ الْأَعْلَوْنَ﴾، بانگى بەرانبەر كەتەن مەكەن بۆ ئاشتىي لە ھالىكىدا ئىو بەرزترن، ئەمە دوو واتاي ھەن:

أ- لە ھالىكىدا ئىو بەلادەست، لە بەرانبەر كەتەن مەپار ئنەو، بلىن: وەرەن با ئاشتىي بىكەن!.

ب- لە ھالىكىدا ئىو لە ھەروى مەعنەويەو بەھىزترن، ھاوھى بووناسىي و تېروانىيكن، بەس ئەو بووناسىي و تېروانىي پاست و دروستە، ھاوھى ئيمان و عەقىدەيەكن، ھاوھى پەرسىيكن، ھاوھى رەھبەتكن، ھاوھى بەرنامەيەكن، كە تەنیا ئەو بەرنامەيە، لە ھالىكىدا كە ئىو، ئاوا بەرزترن، بگرە ھەر بەرز، بانگى بەرانبەر كەتەن مەكەن بۆ ئاشتىي، ﴿وَاللَّهُ مَعَكُمْ﴾، خواش لەكەلتانە، ﴿وَلَنْ يَزُكَرَ أَعْمَلُكُمْ﴾، كەردەو كانىشتان لى كەم ناكاتەو، واتە: پاداشتى كەردەو كانتان لى كەم ناكاتەو، ستمەتان لى بكات.

ھەلبەتە ئەم ئايەتە موبارەكە شىكردنەوھى زياترى دەوئ و، لە مەسەلە گرنگەكاندا زياتر شىي دەكەينەو، كە ئايا خوا ﷻ بە مۆتلەقىي لە مۆلمانانى قەدەغە كەردەو، بانگى بەرانبەر كەتەن بىكەن بۆ ئاشتىي؟ ياخود ئەمە ھالەتى تايەتتىي خۆي ھەيەو، ئايەتەكەي سوورەتى (الأنفال) يىش، كە دەفەر موى: ﴿وَأِنْ جَاؤُا لِّلْإِسْلَامِ فَأَجْبَحْ لَهُا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾، ئەگەر ئەوان بائيان شوڤ كەرد بۆ ئاشتىي، تۆش بائى بۆ شوڤبەكو، پشت بە خوا بېستە.

ئەويش ھال و مەقامى خۆي ھەيە، ھەندىك لە زانايان گوتتويانە: ئەم ئايەتە ئەوھى سوورەتى (الأنفال) ئەسەخ كەردۆتەو، ھەندىكىش گوتتويانە: ئەوھى سوورەتى (الأنفال) ئەمەي ئەسەخ كەردۆتەو! بەلام لە راستىيدا ئەو قسانە ھىچيان پاست نىن، ھەك دوايى باس دەكەين، بە داخەو ھەندىك لە تۆڤەرەوانى قورئان زۆر داغەيان بەوھەو لىداوھ ئايەتەكە بدۆزەو، بلىن: ئەو ئايەتە فلان ئايەتەي نەسەخ كەردۆتەو، يان ئەو ئايەتە نەسەخ كراوھەو بە فلان ئايەت!!

ئىستاش لەگەڵدايى ھەندىك كەس مەراقىھەتى، بلى: فلان ئايەتە فلانى نەسخ کردۆتەو، يان فلان ئايەتە نەسخ کراوەتەو بە فلان ئايەتە، لە ھاڤىکدا ئەمە خاڤىكى بېھێزە، کە فەرمایشىكى خوا ﷻ فەرمایشىكى دىکەى خواى پى نەسخ بکەى!! بە ھەر حال ئېمە لە شوئى خۆى بە تەفصیل باسمان کردو، لە تەفسیری سوورەتى (البقرة) داو، تاكو ئىستاش کە گەشتووینە ئیرە، يەك ئايەتمان نەھاتۆتە بەرچاوا ناچار بين بلىين: ئەو ئايەتە نەسخ کراوەتەو، يان ئەو ئايەتە نەسخکەرەو يە بۆ فلان ئايەتەى دیکە^(۱).

لە کوڤايدا خوا ﷻ دەفەرموئ: ﴿إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ﴾ بە دنيایى ژيانى دنيا، تەنيا گەمەو خافلانە، يارىي و خافلانە، يانى: لە ڤوو ماديەكەيەو، كەواتە: باوەشى پيدا مەكەن و، ژيانى دنيا گورىسى لە بن پامەخەن، با واتان لى نەكات بە ھۆى دەست پتوگرتى دنياو رابواردنى دنياو، كە وەك گەمەو خافلانى مندالان وايە، لە بەرانبەر دوژمنانتاندا دەستەوگەر نەكەن و بە چوك داينى، ﴿وَأَنْ تُمْمُوا وَتَتَّقُوا﴾، ئەگەر بڤوا بئين و پاريز بکەن، ﴿تُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ﴾ پاداشتەكانى خوڤانتان بە تەواويى دەداتى، ﴿وَلَا يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ﴾، ھەموو مال و سامانەكەشتان لى داوا ناكات بيبەخشن، (كەمىكتان لى داوا دەكات)، ﴿إِنْ يَسْأَلْكُمْوهَا فَيُخَفِّصْكُمْ﴾، ئەگەر (خوا) مال و سامانەكانتان ھەمووى لى داوا بكات و، بە جەختکردنەو، بە مكووڤى داواتان لى بكات، ﴿تَبْخُلُوا﴾، تپوھ چرووكى و ڤڤدى دەنوئين، ﴿وَتُخْرِجُ أَصْفَانَكُمْ﴾، ئەو كاتەش كينەكانتان دەردەخات، واتە: ئەگەر خوا مال و سامانەكانتان ھەمووى لى داوا بكات بيبەخشن، دوايى ڤقتان ھەلەدەستى لە مال بخشين، لەبەر ئەوئى خوڤان ئاتاج و نەدار دەكەونە گوڤڤى، بۆيە خوا ﷻ واى نەكردوھ و واناكات لەگەلتان.

(۱) لە بابەق: (ڤوڤرئانى مەزن لە نۆژدە تەوھردا) كە لە شپۆى كىتیبكى سەرەخۆدا چاپ كراو، لە چاپى دووھميشى دا دەرگرتە پيشەكى كوئى ئەم تەفسیرەو، لە سەرەتاي بەرگى يەكەم دا دادەنرئ، وردتر لە بارەى نەسخەو دواوين.

﴿هَاتِنَاهُ هَؤُلَاءِ تَدْعُونَ لِنُفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾، ئەوەتا ئێوە بانگ دەکړین، که له پړی خوادا بیه خشن، واتە: هەندێ له مال و سامانه کانتان له پړی خوادا بیه خشن، ﴿فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْغِلُ﴾، که چی هەتانه لەو که مەش دا پەزلیلی و چرووکی دەکات، ﴿وَمَنْ يَبْغِلُ فَإِنَّمَا يَبْغِلُ عَنْ نَفْسِهِ﴾، هەر که سیش چرووکی بکات، بەرانبەر خۆی چرووکی دەکات، بە زیانی خۆی پڙدی و چرووکی دەکات و، له پاداشتی خۆی کهم دەکاتەوه، ﴿وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَالْأَسْمُ الْفُقَرَاءُ﴾، خواش دەولەمەندو بێ نیازەو، ئێوەش هەزارو نەدارن، ﴿وَلَا تَتَوَلَّوْا﴾، ئەگەر پشتیش هەلکەن و، پو و وەرگیرن له ئیسلام، بەهۆی مال نەبەخشینەوه، بە هۆی جەنگ و جیهاد نەکردنەوه، پشت له ئیسلام بکەن، یان پشت له هەر ئەرکێکی شەریعی بکەن، که کەوتۆتە سەر شانتان، ﴿يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾، خوا ﷻ کۆمەڵیکی جیا له ئێوە دەهێنێ، ئێوە لادەبات و ئەوان دینێ و شوینی ئێوەیان پێ دەگریتهوه، ﴿ثُمَّ لَا يَكُونُوا امْتَنَکُمْ﴾، دوایی ئەوان وەک ئێوە نابن، که ئەرکه شەریعیەکانیان باش ئەنجام نەدەن و، پشت له ئەرکه شەریعیەکان بکەن.

کهواتە: بترسین لەوهی خوا ﷻ ئێوە لایەری و، کهسانێکی دیکە لە ئێوە باشتەر بێنێ، خوا ﷻ پەکی لەسەر هیچکەس ناکەوێ.

مەسەلە گرنگەکان

مەسەلە یە کەم:

بێپروایانی لادەر، خەڵک لادەر لە ڕێی خوا، سەرپێچیکاری پێغەمبەر ﷺ،
دوای بۆ ڕۆشن بوونەوهی راستە ڕێ، هیچ زیانێک بە خوا ﷻ ناگەیەنن و،
کردهوه کانیشیان پووچەڵ دەکاتەوه:

خوا ﷻ دەفەر مۆی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُوا أَرْسُولَ مَنْ بَعَثَ
مَاتِبِينَ لَهُمْ أَهْلَهُمْ لَنْ يَصْرُوهَا اللَّهُ سَيَتَأْ سَيَحِطُّ أَعْمَلُهُمْ﴾ (۳۱)

شیکردنەوهی ئەم ئایەتە، لە سێ بڕگەدا:

۱- ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، بێگومان ئەوانە ی بێپروا بوون و خەڵکیان
لە ڕێی خوا لادا.

پێشتریش گوتمان: (صَدَّ) هەم بە مانای (لایدا) دێ، هەم بە مانای (خەڵکی
لادا) دێ، هەم بە مانای (انصرَفَ)، هەم بە مانای (صَرَفَ غَيْرَهُ).

﴿سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ش، یانی: ڕێبازی خوا، کە مەبەست ئەو بەرنامەیە بە پێغەمبەر ی
کوۆتایی دا ﷻ ناردوو یەتی.

تایا مەبەست لەوانە ی بێپروا و خەڵکیان لە ڕێی خوا لاداو، کێیە؟ بە
دلتیایی هەر کەسێ خەڵک لە ڕێی خوا لابەدات، خوشی پێشتر لادەر، لە ڕێی
خوا: (مَنْ كَانَ صَارِفًا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ، فَهُوَ مُنْصَرِفٌ بِالْأَوَّلَى عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ)، ئنجا تایا
مەبەست پێیان کێیە؟

۱- ھەندېك لە زانايان گوتتويانە: مەبەست پېي خاوەن كىتەبەكانە، بە تايبەتەي جوولەكەكان.

۲- ھەندېكيش گوتتويانە: مەبەست پېي ھاوبەش بو خاوانەرانى مەككەو دەورووبەرەيتى.

۳- ھەندېكيش دەلتىن: مەبەست پېي بېيروايبەكانە بە گشتى.

بەلام بە پېي ئەو سىياق و كەش و بارودۆخە كە ئايەتەكانى تىدا ھاوتونە خوار، مانای سىيەمیان زياتر دىتە زەينەو، كە مەبەست پېي كۆي ئەوانەيە بېيروان، چ جوولەكە چ ئەصرانىي چ مەجووسىي و چ صابىئە، چ بى كىتب بن، كە بتيەرستەكانن، چ ئەوانە بن كە بروايان بە ھىچ شتيك نيە، كە مولحيدو زەنديقەكان دەگرىتەو.

(۲) ﴿وَسَأَقُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمْ الْهُدَىٰ لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا﴾ (ئىنجا ئەوانە ھەر بەوئەندە وازيان نەھىناوە كە خويان بېيروان بن و، خەلكيش لە پېي خوا لابەدن، بەلكو) سەرپىچىي و بەربەرەكانىي پىغەمبەريشان كردو، دواي ئەوەي پىي راستيشيان بو رۆشن بوئەو، ئەوان ھەرگىز ھىچ زيانتيك لە خوا نادەن.

﴿وَسَأَقُوا﴾ (المُشَاقَّةُ: الْمُخَالَفَةُ وَالْعِصْيَانُ): (مُشَاقَّة) بريتە لە سەرپىچىيكردن و ياخىي بوون، (المُشَاقَّةُ أَوْ الشَّقَاقُ هُوَ أَنْ تَكُونَ أَنْتَ فِي شَيْءٍ، وَطَرَفُكَ الْمُقَابِلُ فِي شَيْءٍ آخَرَ)، (مُشَاقَّة وَشَقَاق) ئەوەيە: تو لەلايەك بى و، بەرابەرەكەشت لەلايەكى دىكە بى، كەسانتيك كە بەو شىوئەيەن، كە لىرەدا خوا ﷻ چوار سيفەتى خراپى لى ھەلداون:

يەكەم: بېيروا بوون بە ھەرچى كە پىويست بوو ئىمانى پى بىنن، ئەوان پېي بېيروا بوون، چونكە خوا ﷻ بە رەھايى فەرموويەتى: ﴿كُفُّوا﴾.

دووەم: خويان لە پىي خويان لاداوو خەلكيشيان لاداوو: ﴿وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾.

سىيەم: بەربەرەكانىي پىغەمبەريان كردوو سەرپىچىيان لىكردو: ﴿وَسَأَقُوا الرَّسُولَ﴾.

چوارەم: ﴿وَمِن بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ﴾، دواى ئەوەى كە پێى راستیشیان بۆ ڕۆشن بۆتەوه، یانی: دژایەتییه كەیان بۆ پیغەمبەرى خوا ﷺ، خەلك لە ڕێ لادانەكەیان و، بێپرواییه كەیان، پێش ھەموو شتێك، بە ھۆى نەزانییەوه نەبوووە بە ھۆى بێ ئاگاییەوه نەبوو، بەلكو دواى ئەو ھەبوو كە پێى راستیان بۆ ڕۆشن بۆتەوه، ﴿تَبَيَّنَ الْهُدَىٰ﴾: ظُھُورُ الْإِسْلَامِ وَمَعْرِفَتُهُ، (ھدى) یانی: ڕێى راست، ﴿تَبَيَّنَ الْهُدَىٰ﴾ مەبەست پێى دەرکەوتنى ئیسلامەو ناساندنى ئیسلامە.

ئنجا كەسانێك بەو شیوەیە بن: ﴿لَنْ يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا﴾، بە دلتایییەوه ھەرگیز، ھیچ زیانى بە خوا ناگەیەنن.

{ شَيْئًا } : مفعول مطلقٍ لِـ (يَصُرُوا) والتنوين للتقليل، أي: أَقَلَّ ضَرَرٍ، والمقصود الإضرارُ بِدِينِ اللَّهِ، كە دەفەرموئ: ﴿لَنْ يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا﴾، ھەرگیز زیان بە خوا ناگەیەنن، ﴿لَنْ﴾ ھەكە، کردارى ﴿يَصُرُوا﴾ ى پێى (منصوب) بوو، ﴿اللَّهُ﴾: بەرکار (مفعول بە) ھەكەیتى و ﴿شَيْئًا﴾، بەرکاری ڕەھا (مفعول مطلق) ە، بۆ ﴿يَصُرُوا﴾ تەنوينى سەر ﴿شَيْئًا﴾، بۆ كەمکردنەوێ، واتە: كەمترین زیان ناگەیەنن، بە خوا ﷻ، كە مەبەست پێى زیانگەیانندنە بە ئایین و بەرنامەى خوا.

بێگومان لێرەدا كە دەفەرموئ: ھیچ زیان بە خوا ناگەیەنن، ئەگەر مەبەست پێى خوا بێ، بێگومان ھیچ زیانیكى پێى ناگەیەنن، بەلام ئەگەر مەبەست پێى ئایین و بەرنامەى خوا بێ، واتە: ئەو زیانەى پێى ناگەیەنن كە پەكی بخەن و نەهێلن بڵاوبیتەوه، بەلام بە دلتایى زیان و ئازار دەگەیەنن، بە پیغەمبەر ﷺ و بە پرواداران و، دەبنە كۆسپ و پەرچ لە بەردەم ئیسلامدا، بۆیە دەبێ ورد بین! ئەگەر مەبەست پێى زیانگەیانندن بە خوا بێ، بێگومان ھیچ جوړە زیانیك بە خوا ناگەیەنن، بەلام لە مانایەكەیدا دەبێ بگوترئ: ﴿لَنْ يَصُرُوا اللَّهَ شَيْئًا﴾، { (أي لَنْ يَصُرُوا دِينَ اللَّهِ)، (أو (رَسُولَ اللَّهِ)، (أو (كِتَابَ اللَّهِ))، بێگومان دەبێ بەو شیوەیە واتا بكړئ، واتە: ھیچ جوړە زیانیكى پێى ناگەیەنن، پەكی ئایینی خوا بخەن

و نه هیلن بِلّو بیتهوه، یان: په کی پیغمبر ﷺ بخه و ړی نه دهن ته رکي خوی جیبه جی بکات، یان: په کی فورتن بخه و نه هیلن رُوشناییه که ی بِلّو بیتهوه، نهوه یان له ده ست نایهت، به لَم یگومان جگه لهوه، زیانیان له ده ستها توهو نکوولی لپنا کری.

(۳) - ﴿وَسَمِعِطُ أَغْمَلَهُمْ﴾ به دنیایی (خوا) کردهوه کانیشیان پوچه لّ ده کاتهوه، (الإِخْبَاطُ: الإِطْطَالُ وَالْإِزَالَةُ)، (إِخْبَاطُ): هه لّوه شانندهوهو، پوچه لّ کردهوهو لابرده، نایا مه به ست له: ﴿أَغْمَلَهُمْ﴾، چیه؟ دوو ته گه ری هه ن:

أ- ده گونجی مه به ست پتی کردهوه ړیک و باشه کانیان بی، (وَسَمِعِطُ أَغْمَلَهُمُ الصَّالِحَةِ)، کردهوه باشه کانیان هه لّدهوه شینیتتهوه، چونکه نه وانه ش هه ر چوڼ بی، کردهوهی چاکیان هه ربوه: به خشینیان کردهوه، قسه یه کی خیریان کردهوه، چاکه یه کیان کردهوه، چونکه به ترسته کان و خاوه ن کتیه کانیش، به پیی ثابینی خو یان چهن د پرستیشکیان نه نجام داو ن و، هه ندی ردهوشی باشیان له خو یان دا هیناونه دی، خوا نه وانه یان لی هه لّدهوه شینیتتهوه، چونکه نهوه کردهوه باشانه یان، له بهر نهوهی کوفرو نیفاق و شیرکیان تیکه له، وه ک خوار دنیکی باش وان، که ژه هری تیدا کرابی.

ب- ده شگونجی مه به ست له کردهوه کانیان، نهوه هه ول و کوششانه یان بی، که له دژی تیسلام و مسولمانان نه نجامیان داو ن، واته: نهوه هه ول و کوششانه یان، خوا ﷺ پوچه لپان ده کاتهوهو بی ناکامیان ده کات، به و واته که نهوه هه ول و کوششانه یان نابنه هو ی هینا نه دی، نهوه نامانجه گلاوهی له دلپان گرتوه، که بریتیه له کوژاندهوهی چرای خواو، نه هیشتنی ثابینی خواو، ری لپگرتنی بِلّو بونهوهی پهایمی خوا.

مه سه له ی دووهم:

فه رمانه کردن به پرواداران که فه رمانه بری خواو پیغه مبه ره که ی ﴿﴾ بکه ن و وریابن! کرده وه باشه کانیا ن پووچه ل نه که نه وه، به هوی هه نسوکه وت و ده فتار یکه وه، که پیچه وانه ی ئیمان و ئیسلامه:

خوا ﴿﴾ ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾

شیکردنه وه ی ئهم ئایه ته، له دوو برگه دا:

(۱) - ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ﴾، ئه ی ئه وانی پرواتان هیناوه! فه رمانه بری خواو فه رمانه بری پیغه مبه ره بکه ن، یانی: ئه ی ئه وانه ی پرواتان هیناوه به هه موو ئه و شتانه ی پیوسته پروایان پی به ئیری! ﴿اطِيعُوا اللَّهَ وَاطِيعُوا الرَّسُولَ﴾، فه رمانه بری و گوپرایه لپی خوا بکه ن و فه رمانه بری و گوپرایه لپی پیغه مبه ره بکه ن، واته: ئه وه ی خوا ﴿﴾ پیتان ده فه رموی: جیبه جپی بکه ن و، ئه وه ی پیغه مبه ره ﴿﴾ پیتان ده فه رموی: جیبه جپی بکه ن، فه رمانه بری خواو پیغه مبه ره که ی، ئه وه یه: که فه رمانه کانیا ن جیبه جپی بکری ن و، قه ده غه کراوه کیانیا ن دووریان لی بکری.

(۲) - ﴿وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾، هه روه ها کرده وه کانتان هه ئمه وه شینه نه وه، پووچه ل مه که نه وه، کرده وه کان، مه به ست پیتان کرده وه باشه کانن، چونکه به مسوگه ربی له ئیمان به س کرده وه ی باش هه لده قولن، مه گه ره که سی له گه ل ئیمان که یدا راست نه کات.

كورتە سەرنجىك لەسەر ھەلۋەشانە ھەي كەردە ھەي باش

بەرئەزان! ئەم كورتە سەرنجە دوو بېرگەيە:

(۱) كەردە ھەي باش بە چى پوچەل دەبیتە ھەي؟

بېگومان كەردە ھەي باش بە بېرۋايى و بە ھەندىك لە گوناھە گەورەكان ھەلدە ھەشپتە ھە، ئەو ھە بە بېرۋايى كەردە ھەكان ھەلدە ھەشپتە ھە، گومانى تېدانى، چونكە كوفر ھەك تەورىك وايە، ئەسلى درەختى ئيمان و كەردە ھەي باش لە پىشە ھە دەبرى، بۆيە خوا ﷻ لەو شوپانەدا كە باسى ھەلگەرا ھەكان دەكات، چ لە سوورەتى (البقرة)دا، چ لە سوورەتى (محمد)و، چ لە شوپتەكانى دىكەدا، بە زۆرى وايە قەيدى ئەو ھەدەخاتە سەر، كە دەفەرمۆي: ﴿وَمَا تَأْوِيهِمْ كَفَّارٌ﴾ البقرة: ۱۶۱، ﴿فِيمَتٌ وَهُوَ كَافٌ﴾ البقرة: ۲۱۷، دەفەرمۆي: (لە كاتىكدا ھەرن كە بېرۋان)، (بە بېرۋايى ھەرى)، ئەوانە كەردە ھەكانيان ھەلدە ھەشپتە ھە، بەلام وېراي كوفرو شىرك، كە بېگومان شىركىش جۆرىكە لە جۆرەكانى كوفر، ھەروەك ئىلھادىش جۆرىكە لە جۆرەكانى كوفر، بەلئى وېراي كوفر، كەردە ھە باشەكان، ھەموويان نا، بەلكو ھەندىكيان و، بە ھەندىك لە گوناھە گەورەكانىش، كە رىك پىچەوانە ھەو دژى خويان، ھەلدە ھەشپتە ھە، بۆ وېنە:

خو ﷻ دەفەرمۆي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تُبْطِلُوا صَدَقَتَكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى﴾ البقرة: ۲۱۴، واتە: ئەي ئەوانەي بېرواتان ھېتاو! خېر كەردنەكانتان، (بەخشىنەكانتان) بە ھۆى منەتكەردن و ئازاردانە ھە، ھەلمە ھەشپتە ھە، كە ھاوكارىي كەسېك دەكەي و چاكەيەكى لەگەلدە دەكەي، ئەگەر منەتى لەسەر بكەي، پووبەرۋو، ياخود ئازارى بەدەي پاشەملە، واتە: باسى بكەي و پىي بگاتە ھە، كە دلى پىي ئازار

بدری، چ به منه تکردنی پرووه پروو، چ به نازاردانی پاشه مله، ئەو خێرو چاکه و به خشینت، هه لده وه شینتهوه، نه گهرنا له ئەسلدا چاکه کان خراپه کان دەسپرنهوه، وهک خوا ﷻ دهفه رموی: ﴿إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ﴾ هود: ۱۱۴، به دنیایی چاکه کان خراپه کان لاده بن.

ههروه ها پێغه مبه ر ﷺ له فه رمایشتیکدا دهفه رموی: ﴿وَأَنْتِجِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمْحُهَا﴾ {أَخْرَجَهُ الترمذي: ۱۹۸۷، وَصَحَّه الألباني في «صحيح الجامع»: ۹۷}، به دواي خراپه دا چاکه بکه، ده سپرنتهوه.

ئنجا ئەوه که چاکه کان خراپه کان دەسپرنهوه، هیچ گومانى تیدا نیه، به لām هه ندیک جاریش هه ندیک له خراپان - به تاییه تی گونا هه گه و ره کان - هه ندیک له چاکه کان هه لده وه شینتهوه، بۆیه ش ده لیم: هه ندیک جار، چونکه بۆ وینه: که سێ فه تلێک ده کات، زینایه ک ده کات، دزیه ک ده کات، شه راب ده خواته وه، راست نیه بگوتری: هه رچی کرده وه ی باش هه یه تی، هه لده وه شاوله وه، هه ره وه که هه موو چاکه به کیش، هه موو خراپه به ک لا نابات، به لکو ئەو چاکه و خراپانه ی که دژو پێچه وانیه ی یه کدیین، یه کدی لاده بن، بۆ نموونه: مāl به خشین به منه تکردن و نازاردانی بابای مāl پێ به خشراو، هه لده وه شینتهوه، چونکه رێک دژیه تی، مāl پێ به خشین، چاکه له گه ل کردنیه تی، به لām منه ت له سه رکردن و نازاردانی، رێک دژی ئەوه یه وه، هه لده وه شینتهوه، هه ره وه ها کوفر رێک دژی ئیمان وه هه لده وه شینتهوه، شیرک رێک دژی خوا به یه کگرتنه وه هه لده وه شینتهوه، ریا بازی رێک دژی تاعه ت و کار بۆ خوا ئەنجامدانه، ریا بازی واته: سه رنج راکیشانی خه لک به شتیک که بۆ خوا ده کری، بۆیه هه لده وه شینتهوه، به لām وهک گوتمان: نه هه موو خراپه به ک، هه موو چاکه به ک هه لده وه شینتهوه، نه هه موو چاکه به کیش هه موو خراپه به ک ده سپرنتهوه، به لکو ئەوانه ی رێک دژو پێچه وانیه ی یه کدیین، یه کدی لاده بن ئەوه شم به بنینه وه له ته فسیره کاند، ره نگه زانایانیش باسیان کردبێ، به لām ئەوه ی گوتم، له کۆی ئایه ته کانی قورئان و ده فه کان سوننه ت، ده گونجێ هه لپه ئنجری.

۲- آیا دروسته کرده‌وی په‌سند (مندوب، مسنون، تطوع) بیچرینری؟

(القرطبی) له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا، لیره‌دا شتیک هه‌لده‌هینجی، له‌م نایه‌ته موباره‌که^(۱) ده‌لن: (إِحْتَجَّ عُلَمَاءُنَا وَغَيْرُهُمْ بِهَذِهِ الْآيَةِ، عَلَى أَنَّ التَّحَلُّلَ مِنَ النَّطَوُعِ صَلَاةٌ كَانَتْ أَوْ صَوْمًا بَعْدَ التَّلَاسِ بِهَا، لَا يَجُوزُ لَأَنَّ فِيهِ إِبْطَالَ الْعَمَلِ، وَقَدْ نَهَى اللَّهُ عَنْهُ) واته: زانایانی تیمه، (واته: زانایانی مالیکی مه‌زه‌ب) و، جگه له‌وانیش، ئەم نایه‌ته‌یان به‌به‌لگه هیناوه‌ته‌وه، له‌سه‌ر نه‌وه که دوا‌ی ده‌ستکردن و چوونه ئیو خوا په‌رستی خۆبه‌خشانه، ئنجا نوێژ بێ، یان رۆژوو بێ، دوا‌ی نه‌وه‌ی ده‌ستی پیکراوه، دروست نیه، بیچرینری، چونکه ده‌بیته هو‌ی هه‌لو‌ه‌شانه‌وه‌ی کرداری باش و، نه‌وه‌ش قه‌ده‌غه‌کراوه.

به‌لام شافعیی په‌حه‌مه‌تی خوا‌ی لی بێ، جگه له‌ نه‌ویش گوتوو‌یانه: (الْمُرَادُ بِذَلِكَ إِبْطَالُ ثَوَابِ الْعَمَلِ الْمَفْرُوضِ، فَتُحْيِي الرُّجُلَ عَنِ إِحْبَاطِ ثَوَابِهِ، فَأَمَّا مَا كَانَ تَفْلاً فَلَا، لِأَنَّهُ لَيْسَتْ وَاجِبًا عَلَيْهِ) واته: مه‌به‌ست لیره‌دا هه‌لو‌ه‌شاندنه‌وه‌ی پادا‌شتی کرداریکی پتویسته‌و، کرده‌وه‌یه‌ک که پتویست کرابێ، نه‌وه‌یه که پیاو قه‌ده‌غه‌ی کراوه له‌وه‌ی پادا‌شته‌که‌ی هه‌لو‌ه‌شیتنه‌وه، (هه‌لبه‌ته‌ ئافره‌تیش، هه‌روایه به‌لام قسه‌که وا هاتوه)، به‌لام نه‌گه‌ر کرده‌وه که زیاده‌و په‌سند (نفل و مندوب) بێ، نه‌وه‌ی نایگریته‌وه، چونکه مرو‌ف جێبه‌جێکردنی کرده‌وه په‌سندنه‌کانی له‌سه‌ر پتویست نیه.

هه‌لبه‌ته هه‌ر کام له‌ دوو رایه‌کان، هه‌ر یه‌که له‌ لایه‌که‌وه، پتی تیده‌چێ.

به‌لام من پیم وایه رایه‌که‌ی مالیک و زانایه‌کانی دیکه که گوتوو‌یانه: کرداری په‌سه‌ندو مه‌ندوو‌بیش، نه‌گه‌ر ده‌ست پیکرد، نابێ هه‌لی‌بوه‌شینه‌وه‌وه، نه‌وه‌ی راسته‌ر، به‌لام ده‌بی نه‌و قه‌یده‌ی بخریته‌سه‌ر: (به‌مه‌رجیک ناچار نه‌بێ)،

ھەلبەتتە ئەگەر زۆر ناچار بى، فەرزىشى بۇ ھەيە بېيرى، بەلام مەبەستىم لە
 ناچارى، يانى: ناچارىيەكى وا ئەبى كە پتويست بىكات سۈننەتى بۇ بېرى،
 ئەگەرنا ناچارى وا ھەيە پتويست دەكات فەرزىشى بۇ كۆتايى پى بىنى و
 ھەلبەشېتتەھە، لەبەر ئەوھى شىتىكى لە خۇى پتويستىر ھاتۆلە پىش، ياخود
 زىيانىكى زۆر گەورە خەرىكە يىتە پىش، بۇ وىنە: كەسىك نوۋزىكى فەرز دەكات
 و، ماريكى بۇ دى لەو كاتەدا، ياخود كەسىك لەويىە ماريك بۇى دەچى پتويە
 بدات، ديارە مەرجىش نىە نوۋزەكەى بېرى، بەلكو ئەگەر بتوانى مارەكە لە كۆل
 خۇى يان لە كۆل ئەو كەسە بىكاتەھە، يان مندالى بىكەھى بچىتە نىو ئاگرىكەھە،
 ئەگەر بتوانى ئەو كارەش بىكات و نوۋزەكەشى ئەبىرى، ئەوە باشترە، بەلام ئەگەر
 بەبى بىرىنى نوۋزەكەى بۇى نەكرى، ئەو كارە ئەنجام بدات، دەبى بىكات، يان
 بۇ وىنە: كەسىك بەرۋژوۋە، بەلام كاريكى دىكەى پتويست پووى تىدەكات،
 كە ئەگەر پۋژوۋەكە نەشكىنى، ئەو كارە پتويستەى بۇ جىيەجى ناكرى، ئنجا
 خىرو پاداشتى ئەو كارە پتويستەش گەورەترە لە ھى پۋژوۋەكەى، ئنجا ئەگەر
 پۋژوۋەكەى سۈننەت بى، يان فەرز بى، ئەو كاتە بۇى ھەيە وىگرە سۈننەتتە
 يان فەرزە، پۋژوۋەكەى بشكىنى، بۇ ئەوھى ئەو كارە پتويستەرى كە بەبى ئەوە
 بۇى ئەنجام نادى، ئەنجامى بدات، ياخود بۇ ئەوھى ئەو زىانە گەورەيە لە
 خۇى دووربخاتەھە، بۇ ھوونە: دوۋمنىك ھىرشى بۇ دەكات و بەبى شىكاندى
 پۋژوۋەكەى، يان بىرىنى نوۋزەكەى، بۇى ناكرى بەرگىرى لە خۇى بىكات.

مەسەلەى سىئەم:

بېيروايانى خەلک لە پىي خوا لادەر، مادام بە بېيروايى پىرن، ھەرگىز خوا
لىيان نابوورى:

خو ﷻ دەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۖ﴾ (۲۱)

شىكرندنەوى ئەم ئايەتە، لە سى برگەدا:

(۱) - ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾، بە دلىيائى ئەوانەى بېيروابوون و خەلکيشيان
لە پىي خوا لاداوە.

(۲) - ﴿ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ﴾، نىجا مردوون لە حالىکدا کە بېيروا بوون، واتە: بە کافرئيتى
و بېيروايى مردوون.

(۳) - ﴿فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾، ئەوانە ھەرگىز خوا لىيان نابوورى و چاوپۆشيان لى ناکات.

ئەم ئايەتە موبارەکە تەواکەرى ئەو مەبەستەيە کە لە ئايەتى ژمارە (۲۲)دا
ھاتو، کە لە ئايەتى ژمارە (۲۲)دا، خو ﷻ دەفەرموى: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُوا الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ لَنْ يَصْرِفُوا شَيْئًا وَسَيَحِيطُ أَعْمَلُهُمْ
﴿۲۳﴾ واتە: ئەوانەى بېيروا بوون و خەلکيان لە پىي خوا لاداو، سەرپىنجيان
کردو، بەرەردەکانىي پىغەمبەريان ﷺ کردو، دواى ئەوئە پىي راستيان بۆ
پۆشن بۆتەو، ھىچ زيانىک لە خوا ﷻ نادن و، کردو بە کانىشيان پوچەل
دەکاتەو، ياخود: ھەولەکانيان بى ئاکام و بى ئەنجام دەکات.

ئەو بە نەسبەت حالەتى دنيايان، بە نەسبەت حالەتى قىامەتتيا، ئەم ئايەتە
پوونى دەکاتەو: بە دلىيائى ئەوانەى بېيروا بوون و خەلکيشيان لە پىي خوا
لاداو بە کافرئيتيش مردوون، ھەرگىز خوا لىيان نابوورى.

له سووره تی (البقرة) دا هەر ئهم بابته هاتوه به تهعبیریکی دیکه، خوا
 ﴿بَاسِيَ هَوًى وَ تَيَكُّوْشَانِی بَیْیَروایه کان دهکات، له دژایه تییکردنی نیسلام و
 مسوولمانانداو دهفه رموی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْهَرَامِ وَقَالَ فِيهِ قُلْ فِيهِ كَبِيرٌ
 وَصَدٌّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرٌ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجُ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ
 وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يُقْتَلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا
 وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ قِمَتٌ مِّمَّا كَانُوا لَكُمْ فَاُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۷۶﴾ واته: له باره ی مانگی
 چه پامه وه، جهنگ تیدا کردنی لیت ده پرسن؟ بلن: جهنگ تیدا کردنی گه وره یه،
 (واته: گونا هیک ی گه وره یه)، به لام خه لک لادان له ری خاوا بی پروا بوون و
 خه لک لادان له مزگه وتی چه پام و لی دهر کردنی خه لکه که ی، له لای خوا
 گه وره تره و، فیتنه ش له قه تل گه وره تره.

له کورده وارییدا ده گوتری: فیتنه یی کرد، واته: دوو زمانی کرد، وا ده زانن
 لی رده دا مه به ست نه وه یه، به لام نا، (الْفِتْنَةُ)، لی رده دا به پی ئهم سیاقه، واته:
 خه لک نازاردان و هه لگی رانه وه ی برواداران له بره و، له ژیر نه شکه نه چه نازاردا،
 واته: هه لگی رانه وه ی خه لک و، گیارانه وه ی له پی خوا، گه وره تره له کوشتن.

دوایی ده فه رموی: ﴿وَلَا يَزَالُونَ يُقْتَلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا﴾
 کافره کان به رده وام له دژان ده جهنگن، تا کو له دینه که تان هه لئان بگی رنه وه،
 نه گهر بتوان، ﴿وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ قِمَتٌ مِّمَّا كَانُوا لَكُمْ﴾، هه ر که سیگ
 له تیوه له ئاینه که ی هه لکه پرتنه وه، له حالیکدا مری که بی پروایه، ﴿فَاُولَئِكَ
 حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾، نا نه وانه کرده وه کانیان له دنیاو دواړژدا
 هه لوه شاونه وه، ﴿وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾، هه روه ها نه وانه
 هاوه لانی ناگرن، یان خاوه نانی ناگرن، که تیییدا هه می شه یی ده بن.

مهسه له ی چوارهم و کوّایی:

پښتییکردن له بروداران، که به بې پاساو داوای ناشتی بکهن له گهل
دوژمنایاندا، له حالیکدا خویان له گهلوه، پاداشتی کرده وه کانیان کهم ناکاته وهو،
ژیانی دپاش گهمه و خاقلانهو، خواش مال و سامانیان هه مووی لی داوا ناکات،
به جوړیک هیچیان بو نه هیلی و وایان لی بکات، پقیان له به خشین بی و،
بیگومانیش بابای چرووک، زیان له خووی ددهات، خواش بی نیازوه، نه گهر
مسولمانیش پشت له نیسلام بکهن، خوا به کومه لیکي دیکه یان ده گوړی و
وهک وانیش نابن:

﴿فَلَا تَهْتُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَِّ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَرْكَوَ أَعْمَلُكُمْ ۝۳۵﴾
﴿إِنَّمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ إِن تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا يُؤْتِكُمْ أَجْرَكُمْ وَلَا يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ ۝۳۶﴾
﴿إِنْ يَسْأَلْكُمْ عَنْهَا فَيُخَفِّفْكُمْ بَلَّوْا وَيُخْرِجْ أَصْفَكُمْ ۝۳۷﴾ هَاتُمْ هَؤُلَاءِ نَدْعُونَ
لِنُفِيقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخَلْ وَمَنْ يَبْخَلْ فَإِنَّمَا يَسْخَلْ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ
الْفَقِي وَأَنْتُمْ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ ۝۳۸﴾

شیکردنه وهی ثم ټایه تانه، له حه فده برگه دا:

(۱) - ﴿فَلَا تَهْتُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَِّ﴾، نجا بیتهیز مهن و ته به لی مه کهن و داوای ناشتی
بکهن!

(الْوَهْنُ: الضَّعْفُ وَالْعَجْزُ، وَهُوَ هُنَا مَجَازٌ عَنْ طَلَبِ الدَّعَةِ)، (وهن): له نه سلدا به
مانای بیتهیزی و نه توانین دی، لی ردها به مه جاز مه به ست پیی نیسپراحه تخوازی
و پالده وهو خو ماندهو نه کردنه، واته: ټیوه بیتهیز مهن و نیسپراحه تخواز مهن،
که به هووی ته وهو بانگی به رانه رده کانتان بکهن بو ناشتی و ته بابی، له
حالیکدا که نه وان سه نگه ریان لیگرتوون، که ده فده رموی: ﴿فَلَا تَهْتُوا وَتَدْعُوا﴾.

(تَدْعُوا)، په يوه سته به پيتى قه ده غه (نهي) وه، يانې: (وَلَا تَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ) باندگه واز مه که ن بو ناشتیی.

۲- ﴿وَأَشْرُ الْأَعْلَوْنَ﴾ له حالیکدا که ټیوه به رزترن، واته:

أ- ټیوه به رزترن به به لگه، یان به هوې نیمانه وه، یا خود سه رنه جامی چاک له گره وی ټیوه دایه، وه که خوا فهرموویه تی: ﴿وَالْعَقِیَّةُ لِلْمُتَّقِیْنَ﴾ القصص: ۸۳، ﴿وَالْعَقِیَّةُ لِلْقَوِیِّ طه: ۱۳۲.

ب- له حالیکدا که ټیوه بالا ده ست و ده سترپوشتوون و توانای جهنگ کردنتان هیه، داوای ناشتیی و ته بابیی له به رانه رنه کانتان مه که ن، که شه پتان پټ ده فروشن و سه نگره ریان لیگرتوون.

یه کیک له زانایان ده لټ: مه به ست لیږده دا نه وه یه که مسولمانان خوږیان به ده سته وه نه دهن، به هوې خولیا ی بیټیزیه وه، ټه ویش به هوې ټه وه وه که زیانه کانی ټه وه خه یال و خولیا یانه بیټنه به رچاوی خوږیان، چونکه خه یال و خولیا خراپه کان، ټه گهر ټینسان له کوډ خوږیان نه کاته وه له خوږیان دور نه خاته وه، ورده ورده له دلیدا جیکیر دهن، تاکو دهن به سیفه ټیکي روچوو ټییدا.

۳- ﴿وَاللّٰهُ مَعَكُمْ﴾ به دلنیا یی خواش له گه ل ټیوه دایه، واته: خوا ﷻ له گه لټاندایه به سه رخستن، به مشوور لیږخواردن و، به سه رپه رشتییکردن، ټه گه رنا خوا ﷻ له گه ل هم مو دروستکراوه کانیدایه، به لأم لیږده دا مه به ست له گه ل دابو ټیکي تاییه ته (مَعِیَّةٌ خَاصَّةٌ).

۴- ﴿وَلَنْ يَّرْكُمُ اَعْمَلَكُمْ﴾ هه رگیزیش (خوا) کرده وه کانتان لی که م ناکاته وه، واته: پاداشتی کرده وه کانتان لی که م ناکاته وه، (وَتَرَهُ، یَرَهُ، وَتَرَ: نَقَصُهُ حَقُّهُ)، واته: مافه که ی لی که م کرده وه، وشه ی (وَرَّ) له فهرمایشتی پیڅه مبه ردا ﷻ هاتوه: (الَّذِي تَفَوُّتُهُ صَلَاةُ الْعَصْرِ، كَأَمَّا وَتَرَ أَهْلَهُ وَمَالَهُ) (آخرجه البخاري: ۳۶۰۲، ومسلم: ۲۱۸۶)، واته: ټه وه که سه ی نوټی عه سری ده فوټی، وه که ټه وه وایه که س وکارو مال و سامانه که ی فه وتاندبی.

ئىنجا خوا ﷺ دوايى بۆ ئەو ھى زياتر ھانىيان بىدات لەسەر خەبات و فېداكارىي و بەرخۆدان، دەفەرمۆي:

۵- ﴿إِنَّمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ﴾، بە دۇنيايى ژيانى دنيا، تەنيا گەمەو خافلانە، ﴿لَعِبٌ﴾، بە ماناي يارىي دى:

۱- ھەندى لە زانايان گوتوويانە: جياوازي ئىوان ﴿لَعِبٌ وَلَهْوٌ﴾، ئەو ھى ھە: ﴿لَعِبٌ﴾، يارىيە ھە بە ھەستە دەكرى، بەلام: (لەو)، واتە: خافلان و، بە دل دەكرى.

۲- ھەندى كىش گوتوويانە: (اللَّعِبُ بَالَةٌ، وَاللَّهْوُ بَدُونُهَا)، (لَعِب): ئەو ھى بە ئاميرىك بكرى، بەلام (لەو): ئەو ھى ھە بە بى ئاميرىش بكرى.

۳- ھەندى كىش گوتوويانە: بە پىچەوانەو ھە: (لَعِب) ئەو ھى بە بى ئامير بى، بەلام (لەو) ئەو ھى بە ئامير بى.

۴- ھەندى كىش گوتوويانە: (لَعِب): ئەو ھى بى ئاگات نەكات لە شتىكى گرنگتر، بەلام (لەو) ئەو ھى بى ئاگات بىكات و، بتخافلىنى لە شتىك ھە لە خۆى گرنگتر.

﴿إِنَّمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ﴾، واتە: ژيانىك ھە گەمەو خافلان بى، ھەيفە باو ھى پىدا بىكەن و، بە ھۆى باو ھى پىداكردى ئەو ژيانە دىيەو ھە، ئىو ھى فېداكارىي و بەرخۆدان لە خۆتاندا ھەرىن، داواي سەلامەتتى و بىمەزەپەتتى بىكەن، لە ھالىكدا ئىسلام پىوستىي بە فېداكارىي و، خۆنى بەخشىن و مالى و سامان بەخشىن ھەبى.

۶- ﴿وَإِنْ تَوَمَّأَوْا شَغْوَةً يُؤَيِّدُكُمْ أَجُورَكُمْ﴾، ئەگەر پرواش بىنن و پارىز بىكەن، پادا ھەكانى خۆتانن دەداتى، واتە: پادا ھەكانى خۆتانن بە پر بە پىست و بە تەواوي دەداتى.

۷- ﴿وَلَا يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالُكُمْ﴾، ھەموو مالى و سامانەكانىشتان لى داوا ناكات، ئەمە لىرەدا واتە: (خوا) ھەموو مالى و سامانەكانن لى داوا ناكات بىيەخشن، بەلكو ھەندىكىتان لى داوا دەكات.

هه نډیځیش له زانایان ئاویان لیکداوه ته وه: ﴿وَلَا يَسْتَلْكُمۡ اَمۡوَالُكُمۡ﴾، واته: ته وهی که لیتان داوا ده کات، مال و سامانی ټپه نیه، به لکو هی خویه تی پییداو، بېگومان هم مانایه ش ده گرت ته وه، به لام هم مانایه زیاتر مانایه کی مه غه ویی و وړو حانییه، به لام مانا وړاله تی و ناسایه کی ته وه یه که باس مان کرد، واته: هه موو مال و سامانه کانتان لی داوا ناکات.

۸- ﴿اِنْ يَسْتَلْكُمۡوَا فَيُخَفِّكُمۡ يَبۡتَلُوا﴾، ته گهر هه موو مال و سامانه که تان به مکور پی لی داوا بکات، چروو کی ده که ن، (اَخۡفَاۗهُ فِی الْمَسَاۗلَةِ: لَمْ يَتَرَكَ شَيْئًا مِّنَ الْاِلۡحَاحِ)، واته: زور سوور و مکور بوو، هیچ جوړه جه ختکردنه وه یه کی به جی نه هیشت نه یخاته ټپو داوا کاریه که یه وه.

که واته: ﴿اِنْ يَسْتَلْكُمۡوَا﴾، ته گهر مال و سامانه کانتان هه موو لی داوا بکات، ﴿فَيُخَفِّكُمۡ﴾، واته: زور سوور بی له سهر داوا کردن، یاخود: ﴿فَيُخَفِّكُمۡ﴾، واته: هیچیان بو نه هیلته وه، هه موو یتان لی داوا بکات، ﴿يَبۡتَلُوا﴾، ته و کاته ټپه چروو کی ده که ن و چنگ قوچاو ده بن.

۹- ﴿وَنُخۡرِجُ اَصۡغَنٰکُمۡ﴾، سهر باره ش رق و کینه شان دهر دین، واته: رق و کینه تان تیدا په یدا ده کات به رانه بهو داوا کاریه، خویندراو یش ته وه: ﴿وَنُخۡرِجُ اَصۡغَنٰکُمۡ﴾ ته و کاته کینه کانتان دهر دین و له دل تاندا ناشکرا ده بن، ﴿اَصۡغَنٰکُمۡ﴾، کوی (ضغن)، یان (ضغن) ه، که به مانای کینه و، رق لته لسانکی په نهان دی، (آی) إذا سَأَلْتُمۡ اِنۡفَاقَ اَمۡوَالِکُمۡ کُلَّهَا، تَمَنَّوۡا اَلۡمَالَ وَ تَطۡهَرُوا وَ الْعِصَیَانُ ته گهر بیت و هه رچی مال و سامان تان لیتان داوا بکات و بیبه خشن، له و حال ته دا، مال و سامانه کانتان ناب خشن و سهر پیچی له خو تاندا دهر ده خه ن.

۱۰- ﴿هَکَانۡتُمۡ هَکۡوَلَاۤءَ تُدۡعَوۡنَ لِتُنۡفِقُوۡا فِی سَبۡلِ اللّٰهِ﴾، ته ها! ته وه ټپه بانگ ده کرین، بو ته وهی له پټی خوادا ببه خشن، واته: مال و سامان له پټی خوادا ببه خشن، تا کو بتوان جهنگ و جیهاد بکه ن له پټناوی خواداو، به رگری بکه ن له دین و زینی خو تان، له ولات و میلله تی خو تان.

(۱۱) - ﴿فَمِنْكُمْ مَنْ يَبْخُلْ﴾، که چی هه تانه چرووکی ده نویت، ده ست ده نوو قین.

(۱۲) - ﴿وَمَنْ يَبْخُلْ﴾. هه که سیکش ڕژدی و چرووکی بکات.

(۱۳) - ﴿فَإِنَّمَا يَبْخُلْ عَنْ نَفْسِهِ﴾، به دنیایی به زبانی خوئی چرووکی ده کات، (البخل: إِمْسَاكَ مَا يَتَّبِعِي إِتْقَانُهُ)، (بخل) گرتن و نه به خشی نی ئه و ماله به که پیوسته به خشی، (عَدِي يَبْخُلْ بِ «عن» لِتَضْمِينِهِ مَعْنَى الإِمْسَاكِ، أَي: مُسِكَ الْخَيْرِ وَالْفَضْلَ عَنْ نَفْسِهِ، بِسَبَبِ الْبَخْلِ فَيَمْنَعُهَا الْأَجْرَ وَالثَّوَابَ بِخِلِهِ)، بویه وشه ی (يَبْخُلْ) به (عَنْ) بهرکاری خواستوه، تا کو مانای ده ست پیوه گرتی بهرینه ئیو، واته: هه که سیک چرووکی بکات و ده ست به و ماله وه بگری و نه به خشی، خپرو چاکه له خوئی ده گرتیه وه به هوئی چرووکیه که یه وه، سه ره نجام خوئی بیبهش ده کات له پاداشتی خوا، به هوئی چرووکیه که یه وه.

وشه ی (يَبْخُلْ) جاری واش هه به به (علی) بهرکار ده خوازی، (بَخَلَ عَلَيْهِ، يَبْخُلْ عَلَيْهِ)، واته: چرووکی نواند له بهرانه ری داو پی نه به خشی.

(۱۴) - ﴿وَاللَّهُ الْغَنِيُّ﴾، به دنیایی خوا ﷻ ده وله مندو بی نیازه، (أَل) ی سه ر: ﴿الْغَنِيُّ﴾، بۆ جینه، واته: ته وایی بی نیازی هی خوای موته عاله.

(۱۵) - ﴿وَأَنْشُرَ الْفُقَرَاءَ﴾، ئیوه ش هه رچی هه ژارو ئاتاجیی هه به له ئیوه دایه.

دیسان (أَل) ی سه ر (الْفُقَرَاءَ) بۆ جینه، واته: تیکرای هه ژاری و ئاتاجیی له ئیوه دایه.

(۱۶) - ﴿وَلَا تَتَوَلَّوْا يَسْتَدِلُّ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾، نه گه ر ئیوه ش پشت هه لیکه ن، خوا ئیوه به کومه لیک دیکه ده گۆری، یانی: ئیوه لاده بات و خه لیککی دیکه دینته شوینی ئیوه، (التَّوَلَّى: الرُّجُوعُ وَالْإِعْرَاضُ)، ﴿تَتَوَلَّوْا﴾ یانی: نه گه ر پشت هه لیکه ن و بگه رینه وه، ﴿يَسْتَدِلُّ قَوْمًا غَيْرَكُمْ﴾ کومه لیک دیکه ی جیا له ئیوه دینته شوینی ئیوه.

(۱۷) - ﴿ثُمَّ لَا يَكُونُوا آمِنًا﴾، دوایش ته وان وه ک ئیوه نابن، نه وانه ی ده یانه ئینی، وه ک ئیوه نابن، ئاوا سه ر پیچی بکه ن، یاخود: چرووکی و ڕژدی بنوین، له به خشی مال و سامانیاندا.

پىنچ وردە سەرنج

ئىرەدا پىئويستە پىنچ وردە تىبىنى بخەينە پوو، بەر لەوہى كۆتايى بە تەفسىرى سوورەتى (محمد) بىنن:

(۱)- كە دەفەرموى: ﴿فَلَا تَهْتُوا﴾، (ف) ەكە، پەيوەندىي بە رابردووہو ەھىە، واتە: مادام خوا ﷻ پىلان و فىلى كافرەكان ەھلبوہ شىئىتەوہو، كرددوہو كانيان پووچەل بكاٹەوہو، لەگەل پرواداراندا بى، پشتيان بگرى، سەرپەرشتيان بكات، كەواتە: ئەى پروادارىنە! بىھىز مەبن، چونكە ھۆكارەكانى ھىزو پىز، ھەموويان بۇ ئىوہ پرەخسىراون و، ھۆكارەكانى بىھىزىي و بىھىزىي لە بەرانبەرەكانتанда ھەن، كەواتە خو پى بىھىز بوونى ئىوہ، شتىكى نالۆزىكىيە.

(۲)- كە دەفەرموى: ﴿وَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ﴾، يانى: بىھىز مەبن، كە بانگەشە بكەن بۇ ئاشتىي لە حاالىكدا كە ئىوہ بەرزترن، دەگونجى (بەرزتر) مەبەست پىي ئەوہ بى: مادام ئىوہ ئىماندارن و، لەسەر رىيەكى ھەقن، بە بەلگەو ئىسپاتەوہ، ئىوہ بەرزترن.

واتايەكى دىكە: مادام ئىوہ دەستپۇشتوو و بالادەستق و بەھىزترن، داواى ئاشتىي مەكەن، زانايانىش لە بارەى ھوكمى ئەو ئايەتەوہ، پرا جىاييان ەھىە، (القرطبي)^(۱) سى پاي ھىناون لەو بارەوہ:

۱- رايەك ئەوہىە: ئەم ئايەتە نەسخ كەرەوہىە بۇ قسەى خواى بەرز، كە دەفەرموى: ﴿وَأِنْ جَاحُوا لِلْسَّلَامِ فَأَجْزَحْ مَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ (۶۱) الأنفال، واتە: ئەگەر دوژمنە بەرانبەرەكانت، باليان شوڤر كەرد بۇ ئاشتىي، تۆش بالى بۇ شوڤر بكە، لىرەدا خوا ﷻ رىي گرتوہ لە مەيلكرەن بە لاي ئاشتىي و صولج و پىنكەتاند، كەواتە: ئەم ئايەتە، ئايەتى ژمارە: (۶۱) سوورەتى (الأنفال) نەسخ كەردۆتەوہ.

۲- هه‌ندی‌کیش گوتووایانه: به پێچه‌وانه‌وه، ئەم ئایه‌ته که ده‌فه‌رموئ: داوای ناشتی مه‌که‌ن، به ئایه‌تی ژماره (۶۱) ی سوو‌په‌تی (الأنفال) نه‌سخ بو‌ته‌وه، چونکه له‌وئ ده‌فه‌رموئ: ئەگەر به‌رانبه‌ره‌کانت مه‌یلی ناشتیان کرد، تۆش مه‌یلی بو بکه، به‌لام لێ‌ره‌دا ده‌فه‌رموئ: بانگه‌شه‌ی ناشتی مه‌که‌ن، له‌ حاله‌تیک ئیوه به‌رزترن.

۳- هه‌ندی‌کی دیکه‌ش گوتووایانه: ﴿وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَأَجَبْ لَهَا﴾، ئەمه تابه‌ته به کۆمه‌لێکه‌وه که دیاریبکراو بوون، مادام ئەوان داوای ناشتیان کرد، تۆش له‌گه‌ل واندنا ناشتی‌خوازه، به‌لام ئەمه‌یان که ده‌فه‌رموئ: ﴿فَلَا تَهِنُوا وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ﴾، ئەمه‌یان گشتیه، بۆیه دروست نیه، مه‌گەر به‌ناچاری، ناشته‌وایی له‌گه‌ل ئەه‌لی کوفردا بکری، له‌ کاتی‌کدا ئەوان شه‌ر فروشن، ئەویش له‌ حالیکدا - دروسته -- که مسو‌لمانان نه‌توانن به‌ره‌هه‌لستیان بکه‌ن، منیش ئەم رایه‌ی سییه‌مم پێ راسته.

۳- له‌ باره‌ی مه‌نسوخ نه‌بوونی ئایه‌تی (۳۲) ی (محمد) ه‌وه، (الشوکانی) قسه‌یه‌کی جوان ده‌کات، له‌ تفسیره‌که‌ی دا به‌ ناوی: (فتح‌ القدیر)^(۱)، ده‌لی: (وَلَا يَخْفَاكَ أَنَّهُ لَا مُقْتَضَى لِلْقَوْلِ بِالنَّسْخِ، فَإِنَّ اللَّهَ سُبْحَانَهُ نَهَى الْمُسْلِمِينَ فِي هَذِهِ الْآيَةِ عَنْ أَنْ يَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ ابْتِدَاءً، وَلَمْ يَنْهَ عَنْ قَبُولِ السَّلَامِ إِذَا جَنَحَ إِلَيْهِ الْمُشْرِكُونَ، فَالْإِثْنَانِ مُحْكَمَتَانِ، وَلَمْ يَتَوَارَدَا عَلَى مَحَلِّ وَاحِدٍ حَتَّى يُحْتَاجَ إِلَى دَعْوَى النَّسْخِ، أَوْ التَّخْصِصِ)، واته: لێت شاردراوه نیه، که هێچ قسه‌یه‌ک خوازیاری نه‌وه نیه، بڵێن نه‌سخیک له‌ ئارادایه، چونکه خوای به‌رز له‌م ئایه‌ته‌دا له‌ مسو‌لمانانی قه‌ده‌غه‌ کردوه، که له‌ سه‌ره‌تاوه ده‌ستپێشخه‌ر بن بو‌ ناشتی، به‌لام پێی لێ نه‌گرتوون، ئەگەر به‌رانبه‌ره‌ هاوبه‌ش بو‌ خوا دانه‌ره‌کان، داوای ناشتیان کرد، ئەوانیش مه‌یلی ناشتی بکه‌ن، که‌واته: هه‌ردوو ئایه‌ته‌کان له‌ جێی خۆیان‌دان، [[واته: هه‌م ئایه‌تی ژماره: (۶۱) ی سوو‌په‌تی (الأنفال) و، هه‌م ئایه‌تی ژماره: (۳۲) ی سوو‌په‌تی (محمد)]، چونکه هه‌ردووکیان له‌ باره‌ی یه‌ک باب‌ه‌ته‌وه نه‌هاتوون، تا‌کو ناچاری بانگه‌شه‌ی نه‌سخ بین، یاخود ته‌نانه‌ت تابه‌تکردن (تخصیص) بین.

بِیْگومان منیش ده لَیم: صولحی حوده بیبیه و غه یری صولحی حوده بیبیه، به هیژترین به لَگه له سه ر نه وه که له کاتی گونجاو و پیویستدا، هه ر کات مسولمانان به چاکیان زانی، ناشته وایی بکه ن.

۴- له باره ی ئەم ئایه ته موباره که ی کۆتاییه وه، که ده فهرموئ: ﴿إِنْ يَسْأَلْكُمْ﴾ (أَي: يَسْأَلُكُمْ أَمْوَالَكُمْ كُلُّهَا)، ئەگەر داواتان لئ بکات، هه موو ماله که تان ببه خشن، ﴿فَيَخِفْكُمْ﴾ (أَي: يُجْهِدُكُمْ وَ يُلْحِفُ عَلَيْكُمْ مَسْأَلَةَ جَمِيعِهَا)، واته: ئەرکاتان بخاته سه رو ناره حه تان بکات، به وه ی داوای هه موو بیتان لئ بکات، (الشوکانی) له (فتح القدير) دا^(۱)، ده لئ: (يُقَالُ: أَحْفَى بِالْمَسْأَلَةِ وَالْحَفَّ أَيْ: أَلَحَّ بِمَعْنَى وَاحِدٍ)، واته: (أَلَحَّ) و (أَحْفَى) هه ر سیکیان یه ک واتابان هه یه، (المُحْفِي: الْمُسْتَقْصِي فِي السُّوَالِ، وَالْإِحْفَاءُ: الْإِسْتِقْصَاءُ فِي الْكَلَامِ، وَمِنْهُ: إِحْفَاءُ الشَّارِبِ، أَيْ: اسْتِنْصَالُهُ، وَجَوَابُ الشَّرْطِ: قَوْلُهُ لَا تَبْخُلُوا، أَيْ: إِنْ يَأْمُرُكُمْ بِإِخْرَاجِ جَمِيعِ أَمْوَالِكُمْ، تَبَخَّلُوا بِهَا وَ تَمْتَنَعُوا عَنِ الْإِمْتِنَالِ).

واته: (مُحْفِي) که سیکه له داواکردندا زۆر رۆبچئ، (إِحْفَاءُ): بریتیه له وه ی مرؤف بیگه به نینه نه وه پهری له قسه کردندا، (إِحْفَاءُ الشَّارِبِ)، نه وه یه ئینسان سمئلی زۆر ته نک و کورت بکاته وه، یاخود له ریشه وه هه لیکیشی، به لام وه لامی مه رجه که که ده فهرموئ: ﴿إِنْ يَسْأَلْكُمْ فَيَخِفْكُمْ﴾، بریتیه له: ﴿تَبَخَّلُوا﴾، واته: له وه حاله ته دا ئیوه چرووکیی ده نوئین و ئاماده نابن فه رمانبه ریی بکه ن، بۆیه خوای پهروه رداگەر نه وه تان لئ داوا ناکات.

۵- له باره ی ئەوه وه که ده فهرموئ: ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبَدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾، زۆربه ی ته فسیره کان ئەم ده قه یان هیناوه، پێغه مبه ر ﷺ ده فهرموئ: (أَلُو كَانُ الْإِيمَانُ مُنْوَطًا بِالْإِيمَانِ لَنَالَهُ رِجَالٌ مِنْ فَارِسٍ) (أَخْرَجَهُ الْبَخَارِيُّ: ۸۹۸، و مسلم: ۲۵۶۶، و الترمذی: ۳۲۶۰) واته: ئەگەر ئیمان هه لواسراییه به سوره ییاه، (واته: ئەستیره ی کۆ، کۆو ته رازوو)، پیاوانیک له گه لی فارس ده یان توانی به ده ستی بئین.

هه ټه ته وشه ی گه لی فارس، نه وان به کاریان هتیاوه بو هه موو تهو گه لانه ی له تیران و، له دوا ی تیرانه وه بوون، واته: هه م فارس، هه م کورد، هه م نه فغان و...، تهو گه لانه یان زوړ به پی گرتوونه وه، بهو وشه یه.

لیره ش دا کو تایی به ته فیسیری سوږه تی (محمد) ﷺ دینین.

له خوا ی په روه ردگارش داواکارم، هه رچی زیاتر عقل و دل مان پو شن بکاته وه، به پووناکی و به ره که تی خو ی، که له نیماندا به رجه سته یه و، یارمه تیمان بدات هه رچی زیاتر ناشنا بین به ری بازو سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ که نه ویش هه ر بریتیه له به رجه سته کردن و جیبه جی کردنی قورن ان، له ژیا نی تاکی و خیزانیی کو مه لایه تی پی خو یدا.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ.

نېوه پړوک

- پېشه کی ئهم تهفسیره به گشتی..... ۵
 بهرچاو روونیه کی گرنگ له باره ی ئهم تهفسیره وه ۱۰
 پېشه کی ئهم بهرگه ۱۲

تهفسیری سووړه تی (الدخان)

- نېوه پړوکى سووړه تی (الدخان) و بابه ته کانی ۱۷
 یه که م: ناوی ئهم سووړه ته: ۱۷
 دووهم: شوئی دابه زینی: ۱۸
 سیهم: ریزبه ندی له موصحف و هاتنه خواردا: ۱۸
 چوارهم: ژماره ی ئایه ته کانی: ۱۹
 پینجهم: نېوه پړوکى: ۱۹
 شه شه م: تایه غه ندیه کانی ئهم سووړه ته: ۲۱
 چه و ته م: دابه شکردنی ئایه ته کان بو چه ند دهرسیک: ۲۳
 دهرسی یه که م ۲۵
 پیناسه ی ئهم دهرسه ۲۷
 مانای ده قاو ده قی ئایه ته کان ۲۸
 شیکردنه وه ی هه ندیک له وشه کان ۲۹
 هو ی هاتنه خواره وه ی ئهم ئایه تانه ۳۱
 مانای گشتی ئایه ته کان ۳۶
 مه سه له گرنگه کان ۴۴
 کورته باسیک له باره ی شه وی تیدا دابه زیترا نی قورثانه وه ۵۲

- کورتە باسیک لە بارەى (البَطْشَةُ الْكُبْرَى) هوه..... ٦٤
- دەرسى دووهم..... ٦٩
- پێناسەى ئەم دەرسە..... ٧١
- مانای دەقاو دەقى ئایەتەکان..... ٧٢
- شیکردنەوهى هەندیک لە وشەکان..... ٧٤
- مانای گشتیی ئایەتەکان..... ٧٦
- مەسەلە گرنگەکان..... ٨٩
- هەلبژاردنى بەنوو ئیسرائیل و پێدانی هەژدە نیشانەو نىعمەت..... ١٠٨
- دەرسى سێهەم..... ١١٣
- پێناسەى ئەم دەرسە..... ١١٥
- مانای دەقاو دەقى ئایەتەکان..... ١١٦
- شیکردنەوهى هەندیک لە وشەکان..... ١١٧
- مانای گشتیی ئایەتەکان..... ١١٨
- مەسەلە گرنگەکان..... ١٢٥
- کورتە باسیک لە بارەى گەلى توبیەعهوه..... ١٢٩
- وتووێژىكى نێوان سوكرات و ئەرسطۆدیمۆس..... ١٣٦
- سەرنجدانەوهیهكى سێ بەلگەكەى هەبوونی سزاو پاداشت..... ١٤٣
- دەرسى چوارەم..... ١٤٩
- پێناسەى ئەم دەرسە..... ١٥١
- مانای دەقاو دەقى ئایەتەکان..... ١٥٣
- شیکردنەوهى هەندیک لە وشەکان..... ١٥٤
- هۆى هاتنە خوارەوهى ئەم ئایەتانه..... ١٥٧
- مانای گشتیی ئایەتەکان..... ١٦٠
- مەسەلە گرنگەکان..... ١٧٠

تەفسىرى سوۋرەتى (الجائىة)

- دەستېيىك..... ۱۹۱.
- تېۋەرۇكى سوۋرەتى (الجائىة) و بابەتەكانى..... ۱۹۱.
- يەكەم: ناۋى ئەم سوۋرەتە:..... ۱۹۱.
- دوۋەم: شوئىنى دابەزىنى:..... ۱۹۱.
- سېئەم: رېزبەندىيى لە موصحف و ھاتنەخوارد:..... ۱۹۲.
- چوارەم: ژمارەى ئايەتەكانى:..... ۱۹۳.
- پېنجەم: تېۋەرۇكى:..... ۱۹۳.
- شەشەم: تايبەتمەندىيەكانى:..... ۱۹۴.
- ھەوتەم: دابەشكردىنى ئايەتەكانى بۆ چەند دەرسىك:..... ۱۹۵.
- دەرسى يەكەم..... ۱۹۷.
- پېئاسەى ئەم دەرسە..... ۱۹۹.
- ماناى دەقاودەقى ئايەتەكان..... ۲۰۱.
- شېكرىدەنەۋەى ھەندىك لە وشەكان..... ۲۰۲.
- ماناى گشتىي ئايەتەكان..... ۲۰۷.
- مەسەلە گرنگەكان..... ۲۱۴.
- كورتە باسېك وريا بوون لە بارەى ھۆى ھاتنە خوارى ئايەتەكانەۋە..... ۲۳۷.
- دەرسى دوۋەم..... ۲۵۳.
- پېئاسەى ئەم دەرسە..... ۲۵۵.
- ماناى دەقاودەقى ئايەتەكان..... ۲۵۷.
- شېكرىدەنەۋەى ھەندىك لە وشەكان..... ۲۵۸.
- ھۆى ھاتنەخوارەۋەى ئايەتەكان..... ۲۶۲.
- ماناى گشتىي ئايەتەكان..... ۲۶۳.
- مەسەلە گرنگەكان..... ۲۷۰.

- چەند دەقیکی سوننەت لە بارە ی قسە نەگوتن بە پوژگارو شویننە کهوتنی هەواو
 ئارەزوووە ۳۰۱.....
 یەکهەم: قسە نەگوتن بە پوژگار: ۳۰۱.....
 دووهم: بە دوا ی ئارەزوو نەکهوتن: ۳۰۲.....
 دەرسی سییەم ۳۰۷.....
 پێناسە ی ئەم دەرسە ۳۰۹.....
 مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان ۳۱۱.....
 شیکردنەوای هەندیک لە وشەکان ۳۱۲.....
 مانای گشتیی ئایەتەکان ۳۱۵.....
 مەسە لە گرنەکان ۳۲۳.....
 دوو فەرموودە ی پێغەمبەری خوا ﷺ لە بارە ی گەرەیی و مەزنی خوا و تەنیا
 پەرستنییەو: هاتو: ۳۲۹.....

تەفسیری سوورەتی (الأحقاف)

- پێناسە ی سوورەتی (الأحقاف) و بابەتەکانی ۳۴۷.....
 یەکهەم: ناوی ئەم سوورەتە: ۳۴۷.....
 دووهم: شوێنی دابەزینی: ۳۴۸.....
 سییەم: پزبەندیی لە دابەزین و لە موصحفدا: ۳۴۹.....
 چوارەم: ژمارە ی ئایەتەکانی: ۳۵۰.....
 پێنجەم: نۆوەرۆکی ئەم سوورەتە: ۳۵۰.....
 شەشەم: تاییبەتەندییەکانی: ۳۵۱.....
 حەوتەم: دابەشکردنی ئایەتەکان بۆ چەند دەرسیک: ۳۵۳.....
 دەرسی یەکهەم ۳۵۷.....
 پێناسە ی ئەم دەرسە ۳۵۹.....
 مانای دەقاو دەقی ئایەتەکان ۳۶۱.....

- ۳۶۳..... شىكرىدەۋى ھەندىك لە وشەكان
- ۳۶۶..... ھۆى ھاتنە خوارەۋى ئايەتەكان
- ۳۶۹..... ماناي گشتى ئايەتەكان
- ۳۸۱..... مەسە لە گرنگەكان
- ۳۸۴..... سەرنجىك:
- ۳۸۶..... كورنە باسېك لەبارەى ھىكمەتى زۆر باسكرانى ئامانجى دروستكرانى گەردوونەۋە
- ۳۸۶..... بېرگە يەكەم:
- بېرگە دوۋەم: ھىكمەتى ئەو زۆر باسكرانەى خستە پۈۋى ئامانج و مەبەستى
- ۳۹۰..... بەدېھتەرانى گەردوون، چىيە؟
- ۴۱۹..... دەرسى دوۋەم
- ۴۲۱..... پېناسەى ئەم دەرسە
- ۴۲۲..... ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان
- ۴۲۴..... شىكرىدەۋى ھەندىك لە وشەكان
- ۴۲۷..... ھۆى ھاتنە خوارەۋى ئايەتەكان
- ۴۲۹..... ماناي گشتى ئايەتەكان
- ۴۳۵..... مەسە لە گرنگەكان
- ھەلۋەستەيەكى پېۋىست لەبەردەم مەشت و مېڭىكى ئىۋان مەروانى كورى ھەكەم و
- (عبدالرحمن بن أبي بكر الصديق) دا لەسەر ھوكمى مىراتى و بىنەمالەيى..... ۴۵۰
- كورنە باسېك لە بارەى بەھرە ۋەرگرتن لە ناز و نىعمەتى دىئاۋە..... ۴۵۷
- ۱)- خوا نازو نىعمەتى دىياى بۇ بەھرە ۋەرگرتى مەۋقان خۇلقاندۋە:..... ۴۵۹
- ۲)- خوا ﷻ گۆشتە قەدەغەكرادەكانى لە چوار شتاند، كورت ھەلپىتاون:..... ۴۶۰
- ۳)- خوا ﷻ قەدەغەكردى بەبى بەلگەى ۋەھبى، بە گوناھىكى زۆر زل دانائە:..... ۴۶۲
- ۴)- ئەو ئايەتەى (الأحقاف) مەبەست پىي بېرۋايتىكى بۇ خواردن ژىاۋە:..... ۴۶۴
- ۵)- چەند دەقىكى سوننەت لەو بارەۋە:..... ۴۶۶

- ۶- چەند قەسەيەكى ھاوسەنگانەي زانايان لە بارەي چۆنەتەي مامەلەکردنەو،
 لەگەل ژباي دىياو لەرزەت و نىعمەتەكانى دا: ۴۶۸
 دەرسى سېيەم ۴۷۵
 پېناسەي ئەم دەرسە ۴۷۷
 ماناي دەقاو دەقى ئايەتەكان ۴۷۸
 شيكرەنەوئەي ھەندىك لە وشەكان ۴۷۹
 ماناي گشتىي ئايەتەكان ۴۸۲
 مەسەلە گرنگەكان ۴۸۶
 ھەلۆستەيەكى كورت لەسەر بېتيمانيي و كوژانەوئەي چراي عەقّل: ۴۹۹
 چەند وردەكارىيەكى ئەم ئايەتە (۲۸): ۵۰۴
 سەرنجىك لەسەر گشتگىريي و فراوانىي مەبەستەكانى قورئان ۵۰۸
 دەرسى چوارەم ۵۱۱
 پېناسەي ئەم دەرسە ۵۱۳
 ماناي دەقاو دەقى ئايەتەكان ۵۱۴
 شيكرەنەوئەي ھەندىك لە وشەكان ۵۱۵
 ھۆي ھاتنەخوارەوئەي ئايەتەكان ۵۱۸
 ماناي گشتىي ئايەتەكان ۵۲۱
 مەسەلە گرنگەكان ۵۲۷
 قەسەيك دەربارەي: (أُولُوا الْعَرْصِ) ۵۴۲

تەفسىرى سوورەتى (محمّد)

- دەستپىك ۵۴۹
 پېناسەي سوورەتى (محمّد) و بابەتەكانى ۵۴۹
 يەكەم: ناوى ئەم سوورەتە: ۵۴۹
 دووهم: شوئىي دابەزىنى: ۵۴۹

- ۵۵۰..... سېيەم: رېزبەندىي لە موصحف و دابەزىن دا:.....
- ۵۵۰..... چوارەم: ژمارەي ئايەتەكانى:.....
- ۵۵۱..... پېنجەم: ئىۋەرۋكى:.....
- ۵۵۲..... شەشەم: تايەتمەندىيەكانى:.....
- ۵۵۵..... حەوتەم: دابەشكردنى ئايەتەكان بۇ چەند دەرسىك:.....
- ۵۵۷..... دەرسى يەكەم.....
- ۵۵۹..... پېناسەي ئەم دەرسە.....
- ۵۶۰..... ماناي دەقا و دەقى ئايەتەكان.....
- ۵۶۲..... شىكردنەۋەي ھەندىك لە وشەكان.....
- ۵۶۷..... ماناي گشتىي ئايەتەكان.....
- ۵۷۲..... مەسەلە گرنگەكان.....
- ۵۷۲..... شىكردنەۋەي ئەم ئايەتەكان، لە ھەشت بېرگەدا:.....
- ۵۷۹..... يەكەم: بۇ بېيروايان:.....
- ۵۷۹..... دوۋەم: بۇ پرواداران:.....
- ۵۸۱..... شىكردنەۋەي ئەم ئايەتەكان، لە نو بېرگەدا:.....
- ھەلۋەستەيەكى پىۋىست، لەبارەي ھەلۋەشاندىنەۋەي نەسخرانەۋەي ئەو ئايەتەۋە
- ۵۸۷..... (محمد - ۴) :.....
- ۵۹۷..... كورته باسېك بە دىل گرتن لە جەنگداۋ، چۆنەتپى مامەلەكەردن لەگەلئاندا.....
- ۶۱۳..... كورته باسېك بە كۆيلەكردنى مروڭ لەم رۆزگارەدا تاوانەۋ، دژى شەرىعەتە.....
- ۶۱۳..... بېرگەي يەكەم: ئاۋەردانەۋەيەك لە مېژوو:.....
- ۶۱۴..... بېرگەي دوۋەم: ئىسلام چى لە سىستىمى كۆيلايەتپى كرد؟.....
- ۶۱۸..... بېرگەي سېيەم: لە كەيەۋە بېبارى نەھىشتنى كۆيلايەتپى درا؟.....
- ۶۲۰..... بېرگەي چوارەم: ئايا لەم رۆزگارەدا دروستە مروڭ بېرئە كۆيلە؟.....
- ۶۲۹..... ۋەلامى دوو پىرسارو ئىشكال:.....

- دەرسى دوۋەم..... ۶۳۷
- پېناسەي ئەم دەرسە..... ۶۳۹
- ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۶۴۱
- شىكرىدەنەۋەي ھەندىك لە وشەكان..... ۶۴۲
- ماناي گشتىي ئايەتەكان..... ۶۴۴
- مەسەلە گرنگەكان..... ۶۵۰
- چەند وردەكارىيەكى پەوانىيى ئايەتى (۱۵ / محمد)دا:..... ۶۶۳
- كورتە باسېك دەربارەي پىتۈيىست بوونى پەيداكرىدى زانىياري..... ۶۷۸
- لە بارەي تەنيا پەرسىراۋىتىي خواۋە..... ۶۷۸
- ۱- لەسەر پىغەمبەر ﷺ پىتۈيىستىراۋە، كە زانىياري بە يەكتايي خوا لە پەرسىراۋىتىي دا
ھەي:..... ۶۷۸
- ۲- گەۋرەيى و بەرزىي پىگەي وشەي: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ):..... ۶۸۲
- ۳- ئايا زانىياري ھەبوون بەكى لەسەر زانىستى بىچىنەكانى ئايىن، زانىياري ئيمان و
عەقىدە، كەۋتوۋە؟!..... ۶۸۳
- دەرسى سىيەم..... ۶۹۳
- پېناسەي ئەم دەرسە..... ۶۹۵
- ماناي دەقاۋ دەقى ئايەتەكان..... ۶۹۶
- شىكرىدەنەۋەي ھەندىك لە وشەكان..... ۶۹۷
- ماناي گشتىي ئايەتەكان..... ۶۹۹
- مەسەلە گرنگەكان..... ۷۰۷
- كورتە باسېك دەربارەي چەسپانى حوكمى ئەو ئايەتەنە بەسەر يەزىدى كورى
موعاۋىەدا..... ۷۱۶
- بېگەي يەكەم: بەلگەي قورئان و سوننەت لەو بارەۋە:..... ۷۱۷
- بېگەي دوۋەم: پاي زانىيان لە بارەي پەۋايى و ناپەۋايى نەفرىن لىكرانى يەزىدى
كورى موعاۋىەۋە:..... ۷۲۲

- ۷۲۵..... (۳) - بېرگەھى سېيەم: راي خۇمە:
- ۷۳۹..... دەرسى چوارەم.....
- ۷۴۱..... پېئاسەھى ئەم دەرسە.....
- ۷۴۲..... ماناي دەقاو دەقى ئايەتەكان.....
- ۷۴۳..... شيكرەنەوھى ھەندىك لە وشەكان.....
- ۷۴۶..... ماناي گشتىي ئايەتەكان.....
- ۷۵۲..... مەسەلە گرنگەكان.....
- ۷۵۷..... كورته سەرنجىك لەسەر ھەلۋەشانەوھى كىردەوھى باش.....
- ۷۵۷..... (۱) كىردەوھى باش بە چى پوۋچەل دەبېتەوھى؟.....
- ۷۵۹..... ۲- ئايا دروستە كىردەوھى پەسند (مندوب، مسنون، تطوع) بېچىرتى؟:.....
- ۷۶۸..... پىنج وردە سەرنج.....